ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ

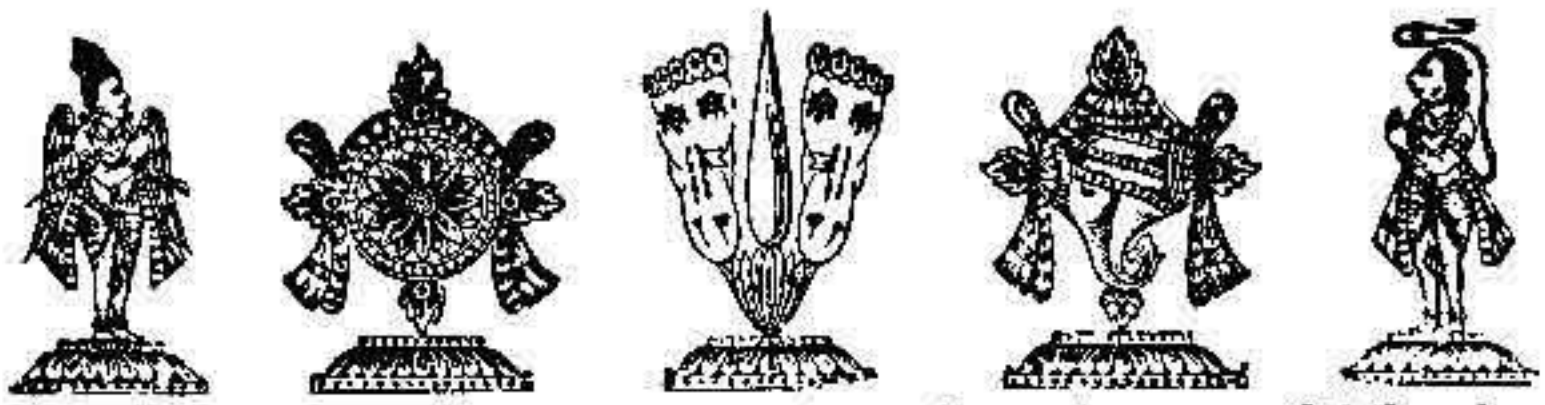

ப்ரப்நஜந கூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி மூலமும்

அதன் வ்யாக்2யானங்களான

ஆறுயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்து நாலாயிரப்படி, சூடு முப்பத்தாறுயிரப்படிகளும், ஈட்டிற்கு அடையவளிந்தான் — ஜீயர் அரும்பதவுரைகளும்

ப்ரமாணத்திரட்டும், த்ராமிடே3ாபநிஷத் ஸங்க்3ஹ, (வ்யாக்2யானத்துடன் கூடிய) த்3ரமிடே3ாபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியும் த்3ரமிடே3ாபநிஷத் ஸாரமும், (வ்யாக்2யானத்துடன் கூடிய) திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி, தனியன் வ்யாக்யானங்கள் ஆகியவையும் அடங்கிய

பகவத் விஷயம்

முதலிரண்டு திருவாய்மொழிகள்

[ஸ்ரீப4ாஷ்ய த்3ரமிட3ாக3மாத்3ய தா3ஸகத்3வந்த்3வ ஐககண்ட்2யமும் இணைந்தது]

சே. கிருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி பதிப்பு

முதலான பல பதிப்புகளைத் துணைகொண்டு பதிப்பித்தவர் :—

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி (ஸுதர்சனர்)

(ஆசிரியர், "ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸுதர்சனம்")

மானேஜிங் டிரஸ்டி, ஸ்ரீஸுதர்சனர் டிரஸ்ட்

5, புத்தூர் அக்ரஹாரம், திருச்சி-620 017.

(i) Published with financial assistance from the government of india. Dept. of Education, Vide sanction no. 8—10/93—LG cell dated 2—5—94.

(ii) Copyright Vests with Sri Sudarsanar Trust, Tiruchirapalli.

PRICE Rs. 145 விலை ரூ. 145

PRINTED BY LIBRA OFFSET PRINTERS.

33, Dwaraka Nagar, THANJAVUR-613 001.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

பரம வைதிகமான விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தை விளக்கி நிலைநிறுத்தவந்த நூல்கள் ஆழ்வார்களாலும், ஆசார்யர்களாலும் அருளிச்செய்யப்பட்டவையாக ஏராளமாய் உள்ளன. அவற்றில் நம்மாழ்வாரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருவாய்மொழியும், அதற்கு வ்யாக்யானங்களாகவும், விளக்கங்களாகவும் ஆசார்யர்கள்-தமிழிலும், வடமொழியிலும், இரண்டும் கலந்த மணிப்ரவாள நடையிலும் அருளிச்செய்த பற்பல நூல்கள் ''ஆகரவத் விஷயம்'' என்னும் தனிப்பெயர் பெற்றவையாகத் திகழ்கின்றன.

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராய், மற்றையாழ்வார்களே அவயவங்களாகக்கொண்டு, தாம் அவயவியாகத் திகழ்பவராய், வேதம் தமிழ் செய்தவரான நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்தவை நாலு திவ்யப்ரபந்தங்கள். அவற்றில் நூறு பாசுரங் கொண்ட திருவிருத்தம் ருக்வேத ஸாரமாகவும், ஏழு பாசுரங்கொண்ட திருவா சிரியம் யஜுர்வேத ஸாரமாகவும், எண்பத்தேழு பாசுரங்கொண்ட பெரிய திருவந்தாதி அதர்வணவேத ஸாரமாகவும், சரமப்ரபந்தமான (1102 பாசுரங் கொண்ட) திருவாய்மொழி ஆயிரமும், ஆயிரம் ஶாகைகளையுடைய ஸாமவேத ஸாரமாகவும் உள்ளன. இவற்றில் மிகப்பெரியதும், மிகப்பெருமைபெற்றதும் திருவாய்மொழியாகும். இவ்வாழ்வார் ஸர்வேச்வரனே நெஞ்சாரக்கண்டு இதில் அநுபவித்ததுபோலே, உலகில் வேறு எவருமே எந்த நூலிலும் அநுபவித்த தில்லை என்று ஶபதமிட்டுச் சொல்லலாம்.

இதனுடைய இத்தகைய பெருமைக்கேற்ப, தென்மொழி வடமொழி வேத ஶாஸ்த்ர நூல்களைக் கரைகண்ட பேராசிரியர்கள் பலராலே வியாக்கியான நூல்களும், விளக்க நூல்களும் இடப்பெற்ற பெருமையும் இதற்கேயுரிய தனிச் சிறப்பாய்த் திகழ்கின்றது. அத்தனை வியாக்கியான விளக்க நூல்களோடும் பிரமாணத்திரட்டு முதலான பலவிதமான பரிஷ்காரங்களோடும் கூடியதாக இந்த ஆகரவத் விஷயத்தை ஓர் ஒப்புயர்வற்ற பதிப்பாக வெளியிட வேணும் என்னும் அவா நமக்கு நெடுநாட்களாக இருந்துவந்தபோதிலும், 'பெரிய அளவில் சுமார் 10,000 பக்கங்கள் வரக்கூடிய இப்பதிப்பை நம்மால் தனித்து நின்று வெளியிட இயலாதே' எனும் தயக்கமும் இருந்து வந்தது. இத்தயக்கத்தை—செயற்கரிய பல செய்யும் பெரியவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ ஸேத்யாதி ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியின் பேருதவியானது நீக்கிற்று. அதன் விளைவாக—ஸ்வாமியின் க்ருபா ப்ரகாஶந ஸமிதியின் ஆதரவிலும், உலகம் நிறைந்த புகழாளராய், தம் உடல், பொருள், ஆவி முதலான அனைத்தையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்ஶனத்திற்கே அர்ப்பணித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸதர்ஶனத்தையும், ஸ்ரீ ஸுக்திமாலிகையையும் பூலமான அஸ்திவாரத்தில் ஸ்தாபித்த பெருந்தகையான எந்தையாரான

ஸ்ரீ உ. வே, கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியால் நிறுவப்பெற்ற ஸ்ரீ ரா. ஸ்ரீ. கி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரின் குடும்ப தர்மசொத்துக்களின் ஆதரவிலும் தொடங்கப் பெற்று, ''ஸுதர்சனர் டிரஸ்ட்'' ஆதரவில் இப்பதிப்பு வெளிவருகிறது.

இத்திருவாய்மொழிக்கு, விஸிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவதர்ஸந ஸ்தாபகரான எம்பெருமானுடைய நியமனத்தாலே, அவரது அன்பிற்குப் பாத்திரரான ஸிஷ்யரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானுலே அருளிச்செய்யப்பெற்ற சுருக்கமான முதல் வியாக்கியானம், ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணக் கணக்கிலே ஆருயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாகையாலே ''ஆருயிரப்படி'' என வழங்கப்படுகிறது.

எம்பெருமானுடைய ப்ரதாந ஸிஷ்யரான கூரத்தாழ்வானுடைய குமாராய், அவரது பரம கருணைக்குப் பாத்திரரான எப்பார் எனப்படும் கோவிந்த ஜீயருடைய ஸிஷ்யரான ஸ்ரீபராஸரபட்டரின் ஸிஷ்யரான வேதாந்திநஞ்சீயராலே ஒன்பதினாயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்யப்பெற்ற திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் ''ஒன்பதினாயிரப்படி'' என்று பெயர்பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

இந்த நஞ்சீயருடைய ஸிஷ்யராய், ''ஸாக்தி மஹார்ணவர்'' என்று புகழ் பெற்றவரான நம்பிள்ளையின் ப்ரதாந ஸிஷ்யராய், அவர்க்கு வலதுகரம்போல் இருந்து, நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்களுக்கும் ஒப்புயர்வற்ற வ்யாக்யானங்களையும் ஸ்ரீராமாயண பாரதாதி தனிஸ்லோக வ்யாக்யானத்தையும், ஸ்தோத்ரகத்ய வ்யாக்யானங்களையும், பரந்தரஹஸ்யம், மாணிக்கமாலை முதலான பல அரிய பெரிய ரஹஸ்ய நூல்களையும் அருளிச்செய்த வ்யாக்யான சக்ரவர்த்தியான பெரியவாச்சான்பிள்ளையால் நம்பிள்ளையின் நியமனத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீராமாயணக் கணக்கிலே இருபத்துநாலாயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்யப்பெற்ற திருவாய்மொழி வ்யாக்யானம் ''இருபத்துநாலாயிரப்படி'' என்று புகழ்பெற்று விளங்குகிறது.

நம்பிள்ளையின் மற்றொரு ஸிஷ்யராய், பிள்ளையுலகாசிரியரின் தந்தையான வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை—ஒருமுறை நம்பிள்ளை செய்த திருவாய்மொழியின் அர்த்தோபந்யாஸத்தைப் பகலெல்லாம் கேட்டு தரித்துநின்று, ஓரெழுத்தும் விடாமலும், மாற்றுமலும் இரவெல்லாம் முயன்று எழுதிவைத்ததாய், ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு ஸ்ருதப்ரகாஸிகைபோலே முப்பத்தாருயிரம் * க்ரந்தங்கள் கொண்டதாய் விளங்கும் அத்புத வ்யாக்யாந க்ரந்தமே ''ஈடு முப்பத்தாருயிரப்படி'' என்று பாரோர் போற்றத் திகழ்கின்றது.

தமது நியமனமில்லாமல் எழுதப்பெற்றதாகையாலே, வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையிடமிருந்து ஈடு ஸ்ரீகோஸத்தை வாங்கி, பிரசாரமில்லாமல் தம்மிடமே வைத்திருந்தார் நம்பிள்ளை. அவரது மற்றொரு ஸிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவர்

---

* உயிரெழுத்துக்களும், உயிர்மெய்யெழுத்துக்களுமாக முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்கள் கொண்டது ஒரு க்ரந்தம் எனப்படும்.

அவரை மிகவும் அநுவர்த்தித்து அந்த ஸ்ரீகோசத்தைப் பெற்றுத் தாம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தமது புத்ரரான ஈயுண்ணிபத்மநாபரிடம் அளித்தார். அவர் தாம் அநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்து, தமது ஸிஷ்யரான நாலூர்ப்பிள்ளைக்குக் கொடுத்தார். அவரும் தமது குமாரரான தேவராஜரான நாலூராச்சான் பிள்ளைக்கு அளித்தார். தேவப்பெருமாளின் நியமனத்தாலே அவரும் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை முதலான பல ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு ப்ரசாரம் செய்தார். திருவாய்மொழிப்பிள்ளையிடமிருந்து மணவாளமாமுனிகள் ஈட்டைப்பெற்று, நூற்றுக்கணக்கான ஸிஷ்யர்களுக்கு உபதேஸித்து முப்பத்தாருயிரப்பெருக்கர் என்னும் பெயரைப்பெற்று, பெரியபெருமாளின் நியமனத்தாலே அவர் திருமுன்பே ஒரு வருஷ காலம் இந்த ஈட்டை உபந்யஸித்து, அவரிடமிருந்து ஸ்ரீஸைலேஸத் தனியனைப் பெற்றார். இத்தகைய பெருமைபெற்ற ஈட்டிற்கு மணவாளமாமுனிகள் ஓர் ப்ரமாணத்திரட்டையும் சேர்த்தருளினர். ஈட்டில் விவரிக்கப்பட்டபடி — திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு தஸகத்தின் பொருளையும் எளிய தெளிவான வெண்பாவில் அமைத்துக் கூறும் "திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி" என்னும் அருமையான தமிழ் நூலையும் மாமுனிகள் அருளிச்செய்தார். திவ்யப்ரபந்தத் தனியன்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்த பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதிக்கும் அழகியதொரு வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கும், அவரது குமாரராய் இருபத்துநாலாயிரப்படியின் ப்ரவர்த்தகரான நாயனராச்சான்பிள்ளைக்கும் ஸிஷ்யரான வாதிகேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயர் திருவாய்மொழிக்குப் பதவுரையாகப் பன்னீராயிரம் க்ரந்தங்கள் கொண்டதாக அருளிச்செய்த உரை பன்னீராயிரப்படி என்று பெயர் பெற்று விளங்குகிறது. பல க்ரந்தங்களை அருளியவரான இவ்வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு தஸகத்தின் பொருளையும் ஒவ்வொரு வடமொழி ஸ்லோகத்தாலே சுருக்கிக்கூறும் "த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கஹ" என்னும் நூலையும் அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பிள்ளையுலகாசிரியர், அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனர், நாயனராச்சான் பிள்ளை ஆகிய மஹாசார்யர்களின் காலத்தில் எழுந்தருளியிருந்தவராய், "வேதாந்தாசார்யர்" "கவிதார்க்கிகஸிம்ஹம்" என்று ஸ்ரீரங்கதிவ்யதம்பதிகளிடம் விருதுபெற்றவராய், நூற்றுக்கணக்கான தென்மொழி வடமொழி நூல்களை அருளியவரான ஸ்ரீவேதாந்ததேஸிகர் – ஒவ்வொரு வடமொழி ஸ்லோகத்தின் திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாசுரத்தின் பொருளையும் உள்ளடக்கியதாய், ஒவ்வொரு தஸகத்தின் பொருளையும் கூறுவதான "த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி" என்னும் கிரந்தத்தையும், வடமொழி ஸ்லோகங்களில் ஒவ்வொரு ஸதகத்தின் (பத்தின்) பொருளையும் கூறுவதான "த்ரமிடோபநிஷத் ஸாரம்" என்னும் கிரந்தத்தையும் அருளியுள்ளார். பிற்காலத்தில் வந்த "வேங்கடாசார்யர்"

என்னும் பெரியவர் ரத்நாவளிக்கும், ''ஸ்ரீஸைல ஸ்ரீநிவாஸதேஸிகன்'' என்னும் பெரியவர் ஸாரத்திற்கும் மணிப்ரவாள வ்யாக்யானமிட்டார்கள்.

மாமுனிகளுக்குப் பிற்பட்ட பல பெரியோர்கள் திருவாய்மொழியின் மிகப் பெரிய வ்யாக்யானமான ஈட்டிற்கு அரும்பதவுரையிட்டனர். ஆத்தான் ஜீயர் என்னும் பெரியவர் அவ்வரும்பதவுரைகளிலுள்ள ஸாரார்த்தங்களையெல்லாம் ஒன்றுதப்பாமல் முழுவதும் (அடைய வளைத்துத்) திரட்டி ''அடையவளைந்தான் அரும்பத விளக்கம்'' என்னும் அற்புதமான அரும்பதவுரையைச் சேர்த்தருளினர். அநந்தாழ்வான் வம்ஸஸ்தரான குணகரம்பாக்கம் ராமாநுஜ ஜீயர் என்னும் பெரியவர், இவ்வடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையையே பெரும்பாலும் பின்பற்றி அதிலுள்ள கடுமையான விசாரபாகங்களை நீக்கி, நடையை எளிமைப்படுத்திச் செய்தருளின அரும்பதவுரை ''ஜீயர் அரும்பதவுரை'' என்று பிரஸித்திபெற்றதாய் சே. கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் பதிப்பின் மூலம் இப்போது பிரசாரம்பெற்று விளங்குகிறது. ஸ்ரீ காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் மடத்தின் அதிபதியாக எழுந்தருளியிருந்தவராய், உபயவேதாந்தங்களையும் கரைகண்டவராய், ஸ்ரீகாஞ்சியிலும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலும் வாதூலகோத்ரத்தில் அவதரித்த இரண்டு வேங்கடாசார்யர்களை ஆஸ்ரயித்தவரான வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர், ஈட்டின் ''வீடுமின்'' ப்ரவேஸத்தொடக்கத்திலும், தாத்பர்யரத்நாவளியின் அவதாரிகை ஐந்தாம் ஸ்லோகத்திலும் அருளிச்செய்திருப்பவற்றை அடியொற்றி, ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் விவரிக்கப்பட்ட ரீதியில் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரார்த்தத்திற்கும், திருவாய்மொழியின் முதல் இரண்டு தஸகங்களின் அர்த்தத்துக்கும் ஐககண்ட்யத்தை (ஒற்றுமையை) — ''ஸ்ரீபாஷ்யத்ரமிடாகமஸூத்ரபதஸகத்வந்த்வ ஐககண்ட்யம்'' எனும் விரிவானதொரு நூலிலே திருபித்திருக்கிறார். இவர் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் ஸிஷ்யரான வாதிகேஸரிஜீயரின் ஸிஷ்யபரம்பரையில் வந்திருக்கக்கூடியவர் என்று பெயரொற்றுமையிலிருந்து விளங்குகிறது.

இப்போது பிரசாரத்திலுள்ள பகவத் விஷயப் பதிப்பான சே. கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் பதிப்பில் அடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையும், தத்வமஸி முதலான உபநிஷத் ஸாரமும், ரத்நாவளிக்கும் ஸாரத்துக்குமுள்ள வ்யாக்யானங்களும், திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யானமும், ஐககண்ட்யநூலும் சேர்க்கப்பட வில்லை. பத்தி – வேங்கடக்ருஷ்ணஸ்வாமி நாயுடு அவர்களால் சென்னை ஸ்ரீ நிகேதந முத்ராக்ஷரஸாலையில் கி. பி. 1901 ல் பதிப்பிக்கப்பட்ட தெலுங்குலிபி பகவத்விஷயப் பதிப்பிலும், அறுபது வருடங்களுக்கு முன் காஞ்சீபுரம் ப்ர. ப. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியால் ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்தமுத்ராபகஸபா பண்டிதர்களைக்கொண்டு தமது ஸ்ரீநிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில் தமிழ்லிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட பகவத்விஷயப் பதிப்பிலுமே இவை எல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தன. ஆயினும் இப்பதிப்புகள் கிடைப்பது மிக அரிது.

இக்குறைதீர, இந்த எல்லா க்ரந்தஙகளையும், விஷயஸூசிகை, தமிழர்த்தத்தோடு கூடிய ப்ரமாணத்திரட்டு முதலான பலவிதமான பரிஷ்காரங்களோடு வெளியிடவேண்டும் என்னும் எண்ணத்தில் இப்பதிப்பு வெளியிடப்படுகிறது.

அச்சிடப்படும் காகிதம், அச்சிடும் எழுத்துக்கள், அச்சிடும் முறை முதலான பல விஷயங்களில் முன் பதிப்புக்களைக் காட்டிலும் இப்பதிப்பு ஆழ்வாருடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே மிகவும் வீறுபெற்று விளங்குகிறது. தமிழ் மேற்கோள்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் அந்தந்தப் பக்கத்தில் ஆகரம் தரப்பெற்றுள்ளது. வடமொழி மேற்கோள்களுக்கும் ச்லோகங்களுக்கும் அந்தந்தப் பக்கங்களில் தொடர் இலக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. கடைசியில் வெளியிடப்படும் இரு படகஙகளில் இவை அனைத்துக்கும் தமிழில் அர்த்தமும் ஆகரமும் தரப்படும். ஈட்டில் எந்தப் பதம் அல்லது வாக்யம் அரும்பதவுரைகளில் எவ்விடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக் காட்ட 'a' 'b' 'c' 'd' முதலான ஆங்கிலச் சிறிய எழுத்துக்களைக் கொண்டு அடையாளமிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இப்படி அடையாளமிடுவதிலும் தொடர்ச்சி விட்டுப்போகாமல் கவனித்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. Proof-ல் விட்டுப்போனதாகத் தெரிந்த சில இடங்களில் தொடர்ச்சி விடாமைக்காக a_2, a_3, b_3, b_8 முதலான எழுத்துக்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்ப் பிரமாணங்களுக்கு 'A' 'B' முதலான ஆங்கிலப் பெரிய எழுத்துக்கள் அடையாளமாகக் குறிக்கப்பெற்றுள்ளன. தமிழில் எடுக்கப்படும் வடமொழிப் பதஙகளிலும், ப்ரமாணங்களிலும் உள்ள மெய்யெழுத்துக்களின் உச்சரிப்பை நன்குணர 'க₄' 'ப₄' 'ட₄' முதலான அந்தந்த வர்க்கஙகளைக் காட்டும் எண் குறிகள் இடப்பெற்றுள்ளன, 'ஸ' 'ஶ்ரீ' முதலான புதிய எழுத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உள்ள முக்ய விஷயங்களின் விஷயஸூசிகை [கீர்த்தி மூர்த்தி வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமியால் தொகுக்கப்பெற்றது.] தரப்பட்டுள்ளது. இவை இந்த க்ரந்தத்தை ஸேவிப்பவர்களுக்குப் பரமோபகாரமாயிருக்கும் என்பது வெளிப்படை. இதுபோன்ற மற்றும் பல பரிஷ்காரங்களையும் ஒவ்வொரு பத்திலும் தரப் பாரித்திருக்கிறோம். இவை விரைவில் நிறைவேறுவது அன்பர்கள் இப்பதிப்பிற்கு அளிக்கும் ஆதரவைப் பொறுத்துள்ளது.

இந்த படகவத்விஷயப்பதிப்பு தஞ்சாவூர் துவாரகாநகர் 33 ம் எண்ணிலுள்ள லிப்ரா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ்ஸில் போட்டோ ஆப்செட் முறையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுத்தந்துள்ள திரு P. N. ராமச்சந்திரன் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். இந்தப்பதிப்பு ஶ்ரீ ஸாதர்சனர் டிரஸ்டின் மூலம் வெளியிடப்படுகிறது.

ஶ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்கார்,
மானேஜிங் டிரஸ்டி, ஸாதர்சனர் டிரஸ்ட்,
ஆசிரியர், ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஸாதர்சனம்
8 B புத்தூர் அக்ரஹாரம்
திருச்சிராப்பள்ளி—620017

திருச்சிராப்பள்ளி,
10—2—1995

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பகவத்விஷயம் - விஷயஸூசிகை

பக்கம் **விஷயம்**

1. ஸ்ரீஸைலேஸபத்ய வ்யாக்யாநம்.

2. யதீந்த்³ரரும் யதீந்த்³ர ப்ரவணரும். ஸாத்ய விவ்ருத்³தி⁴ சரமபர்வம். வேதா³ந்தாசார்யர். ப்ரதிவாதி³ப⁴யங்கரம் அண்ணன். ஸேஷஸேஷிகளின் ஸத்தா ஸம்ருத்³தி⁴கள். வேதத்துக்கு ஓம் என்னுமதுபோல் ஸ்ரீஸைலேஸத்தனியன்.

3. பெரியஜீயர் அவதாரம் ஆழ்வார்திருநகரியிலே. பெரியஜீயர் அவதாரம் மூப்புரியூட்டியது. ஸ்ரீஸைலேஸத்தனியன் ப்ரணவார்த்த²பரம்.

4. யதீந்த்³ர ஸப்ʼதா³ர்த்த²ம். ராமாநுஜஸப்ʼதா³ம் ப்ரணவார்த்த²பரம். ரம்ய ஜாமாத்ரு ஸப்ʼதா³ம் ப்ரணவார்த்த²பரம். யதீந்த்³ர யதீந்த்³ரப்ரவணைவதார திவ்யதே³ஸங்கள் — கோயிலுக்கு வடக்கும் தெற்கும். "யோநித்யம்" "ஸ்ரீஸைலேஸ"த் தனியன்களின் வைப⁴வம்.

5. இராமாநுசனும் மாமுநிகளும். இவர்கள் நராநாராயணாவதாரம்போலே. இராமாநுசனில் மாமுநிகள் ஏற்றம். மது⁴ரகவிகளைவிட எம்பெருமானுக்கு ஏற்றம். ஆழ்வானைவிட மாமுநிகளுக்கு ஏற்றம். "லக்ஷ்மீநாத²" பத்³ய வ்யாக்யாநம். ஆழ்வான் வைப⁴வம். ப்ரத²ம குரு ஸ்ரீய:பதி.

6. ஸர்வேஸ்வரனுடைய ப்ரத²மாசார்யத்வம். லக்ஷ்மிக்கு ப்ரபத்தி ப்ரவர்த்தகத்வம். ஸமாரம்ப⁴ ஸப்ʼதா³ர்த்த²ம். க்ஷேத்ராநாதி²களுக்கு ப்ரபத்த்யுபதே³ஷ்டா ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநர். ஆழ்வார் வைப⁴வம் மார்கண்டே³ய புராணத்தில்.

7. நாத²யாமுநர் பரமஹம்ஸர். ஸ்ரீநாராயணரே ஆழ்வார். லக்ஷ்மீநாத² ஸ்லோகச்சா²யாஸ்லோகம். பெரியநம்பி ஸஹசரம். யமுநைத்துறைவர் இணையடி பெரியநம்பி. திருநாராயணபுரத்தில் திருவாய்மொழி ஆசார்யர். ஆழ்வான் தி³வ்யஸூக்தி வைப⁴வம்.

8. ஸ்வாசார்யாதி⁴க்யம். அநுக்தஸகலாசார்யஸூசநம். ஸூத்ர²ஸம்ப்ரதா³யம். ஸத்³கு³ரு அஸத்³கு³ரு விப⁴ாக³ம். ப்ரமேயரத்ந உபாதா³நம்.

9. வாதி³கேஸரி ஸூக்தி உபாதா³நம். விவரணமாலை. தத்வதீ³ப உபாதா³நம். ஆரோஹண அவரோஹணக்ரமத்தில் கு³ருபரம்பராநுஸந்தா⁴நம். கு³ரு பரம்பராதி³யிலே ப⁴க³வான்.

10. குருபரம்பராதியில் ஆசார்யன். ஆச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலை உபாதானம். ஸரண்ய ஸரணகதர் குறைதீருவது. நாவகாரியம். "யோநித்யம்" ஸ்லோக வ்யாக்யானம். ஆழ்வான் சரித்ரம்.

11. ஆழ்வான் சரித்ரம். ராமாநுஜ கல்யாண குணங்கள். உடையவருடைய முக்தி ப்ரதத்வ ஸக்தி. உடையவருக்கு "வைதிகோத்தமர்" என்ற ப்ரஸித்தி.

12. அச்யுத ஸப்ததார்த்தம் "பேரருளாளன்". அச்யுத ஸப்ததார்த்தம். உடையவர் மயல் கொண்டிருக்கும் திருவடிகள்.

13. பஞ்சப்ரகாரவிஸ்மிஷ்டன் திருவடிகளில் உடையவர்க்குப் ப்ரேமம். பக்தி விரக்திகளைக்கண்டு ஆசார்யவரணம். உடையவர் ப்ரதம ஸிஷ்யன் ஆழ்வான். நரநாராயணர்கள்போலே ராமாநுஜகூராதிபர்கள். "ஒருமகள் தன்னை உடையேன்" விஸோஷார்த்தம்.

14. "பகவாந்" எனும் ஸப்ததம் ஜ்ஞாநபரம். உடையவருடைய க்ருபை. நாராயண சரண ஸரண வரணம். ராமாநுஜ சரண ஸரண வரணம்.

15. "வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்" விஸோஷார்த்தம். பக்திவிரக்தி ஜ்ஞப்தி காருண்யாதிகளுக்கு உபயோகம். நாராயணபதம் போலே ராமாநுஜபதம் குணசதுஷ்டயபரம். ஜ்ஞாநஸக்தி ப்ராப்தி பூர்த்திகளும் ராமாநுஜ ஸப்ததார்த்தம். ஆஸ்ரயண ஸௌகர்யாபாதக ஆஸ்ரித கார்யாபாதக குணபேதம்.

16. ஏதத்விவரணம். அசதுர சதுர சதுரக்ஷரீ விபாகம். ராமாநுஜநாமம் யுகந்தோறும் உள்ளது.

17. ராமாநுஜத்ரய விசாரம். ராமராமாநுஜ ஸரணகதி. கத்யமும் பத்யமும். த்ரிவிதப்ரபத்தி. "ப்ரபத்யே" என்ற வர்த்தமாந நிர்தேஸ தாத்பர்யம்.

18. இராமாநுசன் தீர்க்கபந்து. உடையவர் சரமகாலத்தில் பண்ணின சரம ப்ரபத்தி சரமபர்வநிஷ்டார்த்தம். "நசேத்" ஸ்லோகரஹஸ்யம். இராமாநுசனுடைய உத்தாரகத்வ நிரூபணம். இராமாநுசனைத் தொழும் பெரியோர் ஆழ்வான். "மாதா பிதா" ஸ்லோக வ்யாக்யானம்.

19. ஆழ்வார் பெருமை. தாய்ப் பெருமை. ஆழ்வார் கோத்ர ரிஷி. துளஸி மாலையும் மகிழ் மாலையும்.

20. ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ. ப்ரதாந த்வார ஸோஷிகள். யாகமும் புரோடாஸமும். ஸோபாதிக நிருபாதிகஸோஷிகள். ஸ்தோத்ரரத்ந ஆதிமஸ்லோக பஞ்சகார்த்தம். ஸிஷ்யாசார்ய க்ரம ஸீமாபூமி ஆழ்வான். உடையவரும் விரும்பும் ஆழ்வான் ஸம்பந்தம்.

21. ஸாம்ப்ரதாயிக ஐதிஹ்யங்கள். அஷ்டாக்ஷரதீபிகை. ஸாரஸங்க்ரஹம். லோகாசார்யஸிஷ்யர் எம்பெருமானார் — கூரகுலோத்தமதாஸர் இறை.

21. "பூ4தம் ஸரஸ்ய" ஸ்லோக வ்யாக்2யாநம். "பூ4தம்" "நீளா" ஸ்லோகத்3வய அவதார ரஹஸ்யம். ஆழ்வாரில் அந்தர்பூ4தர் மது4ரகவிகள். "பூ4த' ஸப்3தா3ர்த்த2ம்.

22. "பூ4தம் ஸரஸ்ய" அடைவு. முதலாழ்வார்களின் பர4பக்தி பரஜ்ஞாந பரம ப4க்திகள். "ப4ட்டநாத2ஸ்ரீ" பதா3விப4ாக3விசாரம். ஆழ்வார்களின் திரு நாமங்களுக்கு அர்த்த2ம்.

23. ஆழ்வார்களின் திருநாமங்களுக்கு அர்த்த2ம். பரகால வைப4வம். "மிஸ்ர" ஸப்3தா3ம் பூஜ்யவாசி. "யதீந்த்3ரமிஸ்ர" ஸப்3தா3விசாரம்.

24. ஆழ்வார் வைப4வம். "பராங்குஸ" ஸப்3தா3ர்த்த2ம். "முநி" ஸப்3தா3ர்த்த2ம். பராங்குஸ ஸஹசிதர் பரகால யதிவரர்கள். பராங்குஸ பரகால யதிவரர் அடைவு.

25. திரிவிக்கிரமன் அடியிணையில் மூவர் ப்ரபத்தி. எம்பெருமானர் வரம்பறுத்தது. ஸ்ரீப4ாஷ்யமும் திருவாய்மொழியும். இராமானுசன் பெருமை. "யோநித்யம்" "மாதா பிதா" ஸ்லோகத்3வய ப்ராத4ாந்யம்.

26. ஆழ்வார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்கும் க்ரமம். ஈட்டு ஸம்ப்ரதா3யத் தனியன்கள் வ்யாக்2யாநம்.

27. ஸ்ரீமந் நாத2முநி வைப4வம். ஸத்3வாரக அத்3வாரக ப4க்3வத் ப்ரஸாத3ங்கள். ஆழ்வாரும் முனிவர்களும். வ்யாஸர் அநுபாஸ்யர். ஸாஸ்த்ர ஸாஸ்த்ர தாத்பர்யங்கள்.

28. உய்யக்கொண்டார் சீர்மை. குருகைக் காவலப்பனும் உய்யக்கொண்டாரும். ஸீதையும் ஸ்ரீராமமிஸ்ரரும். "மணக்கால் நம்பி" ஸப்3தா3ர்த்த2ம். யாமுநாசார்ய வைப4வம். பச்சையிட்டுப் பச்சையிலே மூட்டிற்று.

29. மாலாத4ரவைப4வம். "மாலாத4ரர்" என்று ஆழ்வார் திருநாமம். பிள்ளான் வைப4வம். உப4யவேதா3ந்தப்ரவர்த்தகர் பிள்ளான். நடாதூர் ஆழ்வானுக்கு ஸ்ரீப4ாஷ்ய ஸிம்ஹாஸநம். எம்பார், ஆழ்வான் ப்ரபத்தி ஸாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகர். எம்பார் ஆழ்வான் த3ர்ஸந த்3ருஷ்டி பூ4தர். ஆழ்வான் தி3வ்யஸூக்திகள் ஆழ்வார் தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை அடியொற்றியவை. பட்டருக்கு ஆசார்யர் கோ3விந்த3 கூராதி4பர்.

30. ப்ரமேயாத்ந உபாதா3நம். தனித்3வய உபாதா3நம். பட்டருக்கு ஆசார்யன் இன்னார் என்ற விசாரம். பட்டர் வைப4வம். நஞ்ஜீயர் வைப4வம். நஞ்ஜீயர் ஸதாபி4ஷேகம் செய்தருளியது. நம்பிள்ளை வைப4வம்.

31. நம்மாழ்வாரும் நம்பிள்ளையும். நம்பிள்ளைக்கு நயநத்3வயம். நயநத்3வயத் தனியன்களின் அடைவு. ஆச்சான்பிள்ளை — பெரியவாச்சான்பிள்ளை.

"ஆசார்ய ஸம்மதி" உபாதா₃நம். ஆச்சான்பிள்ளை ஸந்நிதியில் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை சில கேட்டார்.

32. புந:. ஸ்லோக த்₃வய விசாரம். மாத்₄வ பத்₃மநாப₄ விசாரம். ஈடு ஸ்ரீகோஶம் பெருமாள் கோயில் பட்டர்கள் திருவீதியிலே ஸுரக்ஷிதம்.

33. கோலாலாபம். நாலூர்ப்பிள்ளை வைப₄வம். பேரருளாளன் ஈட்டு ப்ரவர்த்தகர். ஸ்ரீவசந பூ₄ஷண ப்ரவர்த்தகர் பேரருளாளன்.

34. பெரிய திருமொழிக்கும் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்கும் நாலூர்ப் பிள்ளை வ்யாக்₂யாநம். ஈட்டு ஸம்ப்ரதா₃யம்.

35. "தே₃வாதி₄பாந்" ப₃ஹுவசநார்த்த₂ம். நாலூராச்சான்பிள்ளை சிஷ்யர்கள். திருவாய்மொழிப் பிள்ளைக்கு நாலூராச்சான்பிள்ளை திவ்யப்ரப₃ந்த₄ார்த்த₂ உபதே₃ஷ்டா. திருவாய்மொழிப் பிள்ளையருளிய பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்₂யாநம்.

36. பிதா புத்ரர்களுக்கு ஶிஷ்யாசார்யத்வம் கண்ட இடம். திருவாய்மொழிப் பிள்ளை வைப₄வம். பெரிய ஜீயர் வைப₄வம். முப்பத்தாருயிரப் பெருக்கர். மாமுனிகளின் ப்ரத₂மோபாத்த ஶிஷ்யர் பட்டர்பிரான் ஜீயர்.

37. அந்திமோபாய நிஷ்டை₃ உபாதா₃நம். ஐதிஹ்யங்களும் வார்த்தைகளும்.

38. வானமாமலை ஜீயர் வைப₄வம். கோயிலண்ணன் வைப₄வம். கோயிலண்ணன் ஆசார்ய பௌத்ரர்க்கு ஈடு ப்ரஸாதி₃த்தது. ப்ரதிவாதி₃ ப₄யங்கரம் அண்ணன் வைப₄வம். வேதா₃ந்தாசார்யர். ஸ்ரீவைஷ்ணவ தா₃ஸர்—ப்ர. அண்ணன். நஞ்ஜீயர் முதலானோர் வைப₄வம்.

39. பிள்ளான் முதலானோர் தனியன் உரை.

40. பெரியவாச்சான்பிள்ளை முதலானோர் தனியன் உரை.

41. நாயனாராச்சான்பிள்ளை முதலானோர் தனியன் உரை.

42. பிள்ளை உலகாரியன் தொடக்கமானோர்க்கும் ஈட்டுக்கும் ஸம்ப₃ந்த₄ம்.

43. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெருமை. மாமுனிகள் தனியன் உரை. பெரிய ஜீயர் பெருமை.

44. திருவாய்மொழித் தனியன்கள் உரை. "ப₄க்தாம்ருதம்" ஸ்லோக வ்யாக்₂யாநம்.

45. கடலும், ஆழ்வார் சொல்லும். இராமாயணமும் திருவாய்மொழியும்.

46. "திருவழுதி நாடென்றும்" தனியன் வ்யாக்₂யாநம். வேத₃த்திலே ஓதப்பட்ட நாடும் ஆறும் நக₃ரமும் திருவடிகளும்.

47. அர்ச்சையில் நாடும் நகரமும் ஆறும் திருவடிகளும். தி3வ்யதே3ஶ ப்ரஸ்தாவத்திலே தி3வ்யதே3ஶ தி3வ்யநக3ர தி3வ்யநதீ3 ப்ரதா3ர்ஶநம். "மனத்தாலும் வாயாலும்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்.

48. "ஏய்ந்த" தனியன் வ்யாக்2யாநம்.

49. ஆழ்வாரும் உடையவரும். "வான்திகழும் சோலை" தனியன் வ்யாக்2யாநம்.

50. திருவாய்மொழி பத்துப் பத்துக்களின் ஸாரார்த்த2ம். பத்தர்த்த2மும் "கங்குலும் பகலும்" பதிகத்தில். "மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் ஆன்ற தமிழ் மறைகளாயிரம்" நிரூபணம்.

51. ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுக்கு ஈன்ற தாயும் இதத்தாயும். உடையவர் திருவாய்மொழியை வளர்த்த ப்ரகாரம். திருமந்த்ரார்த்த2ம் அர்த்த2பஞ்சகம் திருவாய் மொழியில் அர்த்த2ம்

52. "மிக்க இறை நிலை" தனியன் வ்யாக்2யாநம். அர்த்த2பஞ்சக நிரூபணம். பரஸ்வரூப தத்3யாத்மாத்ம்ய நிரூபணம். ஜீவஸ்வரூப தத்3யாத்மாத்ம்ய நிரூபணம்.

53. உபாய ஸ்வரூப தத்3யாத்மாத்ம்ய நிரூபணம். விரோதி4 ஸ்வரூப தத்3யாத்மாத்ம்ய நிரூபணம். ப2ல ஸ்வரூப தத்3யாத்மாத்ம்ய நிரூபணம்.

54. "முநயஶ்ச மஹாத்மாந:" விஶேஷார்த்த2ம். அர்த்த2பஞ்சக பரமான பாசுரங்கள். திருமந்த்ரார்த்த2பரமான பாசுரங்கள். திருமந்த்ரத்தில் அர்த்த2பஞ்சகம்.

55. ஒன்பதிஞ்ஞயிரப்படி அவதாரிகை. பன்னீராயிரப்படி அவதாரிகை. இருபத்து நாலாயிரப்படி அவதாரிகை. ஸம்ஸாரிகளின் து3ர்க3தி நிரூபணம் *(9) (24). த்3ராவிட3வேத3 வைப4வம் *(12).

56. முமுக்ஷாது3ர்லப4த்வம் (9)(24). ப4க3வதஶேஷத்வம் அதிது3ர்லப4ம் (9)(24). த்3ராவிட3வேத3 வைப4வம் (12).

57. ஆழ்வார் வைப4வம் (9) (24). த்3ராவிட3வேத3 சதுஷ்டயார்த்த2ம் (12). இளையபெருமாளும் நம்மாழ்வாரும் (9) (24). அர்ஜுந2ஶரத்3வாதி3களும் ஆழ்வாரும் (9) (24).

58. ஆழ்வார் வைப4வம் (9) (24). அர்த்த2பஞ்சகப்ரதிபாத்3ய ஶ்லோகம் (12).

59. ப்ரப3ந்த4சதுஷ்டய ஸாத்ப்ரு3ண்யம் (9) (24). வேதா3தி3களில் ஆழ்வார் அருளிச்செயல் வாசி (9) (24). ப்ரப3ந்த4லக்ஷண விஷயக ஶங்காபரிஹாரங்கள் (9) (24). திருவாய்மொழியின் மஹாவாக்யார்த்த2ம் (12). ஸகல வேத3ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யம் அர்த்த2பஞ்சகம் (12)

---

* 9-ஒன்பதிஞ்ஞயிரப்படி. 24-இருபத்திஞலாயிரப்படி. 12-பன்னீராயிரப்படி.

60. அவ்யுத்பந்நர் செய்யும் ப்ரஶ்நங்கள் ஒன்பது (9) (24). ஸமாதா4நங்கள் ஒன்பது (9) (24). "ஶ்ரீபதே:" ஶ்லோகத்தில் அர்த்த2பஞ்சகம் (12).

61. அறிவுகேடர் பண்ணும் ப்ரஶ்நங்கள் ஏழு (9) (24). பத்துப்பத்துக்களின் விப4ாக3ம் (12).

62. அறிவுகேடர் ப்ரஶ்நங்களுக்கு ஸமாதா4நம் (9) (24). திருவாய்மொழியில் ஸித்3தா4ஸாத்4யரூபார்த்த2பே4த3ம் (12).

63. அறிவுகேடர் ப்ரஶ்நங்களுக்கு ஸமாதா4நம் (9) (24). ஶதகார்த்த2பே4த3ம்(12).

64. ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ க4டநாநிரூபணம் (9) (24). ஶதகார்த்த2நிரூபணம் (12).

65. சிந்தயந்திபடி ஆழ்வார்க்கு நித்யம் (9) 24). ஆழ்வாருடைய ப4க3வத்3 கு3ணைகதா4ரகத்வ உபபாத3நம் (9) (24). ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ நிரூபணம் (9) (24). ஶதகார்த்த2நிரூபணம் (12)

66. ப்ரத2மஶதகார்த்த2நிரூபணம்(12). ஆழ்வார் ஶோக மோஹ நிரூபணம்(9)(24). ஆழ்வாருடைய அங்ஹ்ரிபத்3மோபதே3ஶப்பேச்சு (9) (24). திருவாய்மொழி-அர்த்த2பஞ்சக ப்ரதிபாத்3யகம் (9) (24). திருவாய்மொழியின் ப்ரதா4நார்த்த2ம் பூ2லம் (9) (24). ப்ரப4ந்த4சதுஷ்டயார்த்த2ம் (9) (24).

67. திருவாய்மொழியில் ப்ரமேயம் (9) (24). ப்ரத2மஶதகார்த்த2ம் (12).

68. ப4க3வத்தத்வ நிரூபணம் (9)(24). முதல்திருவாய்மொழியின் அர்த்த2ம் (9)(24). முதல்திருவாய்மொழியின் அர்த்த2ம் (12)

69. முதல் த3ஶகத்தின் விவரணம் மேலில் த3ஶகங்கள் (9) (24). முதல் த3ஶகத்தின் ப்ரமேயம் (12). முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து (24). முதல் திருவாய்மொழி 4, 5, 6, பாட்டுக்களின் ப்ரமேயம் (12).

70. ஸாமாநாதி4கரண்ய வையதி4கரண்ய பே4த3ம் (12). பரத்வஸ்தி2ரீகரணபரம் முதல் த3ஶகம் (12). முதற்பாட்டின் ப்ரமேயம் (24). ப்ரப4ந்தா4ரம்ப4த்தில் மங்க3ளாசரணம் (24). மங்க3ளாசரண த்3வைவித்4யம் (24). புந: ப்ரப4ந்த4சதுஷ்டயார்த்த2நிரூபணம் (24). திருவாய்மொழிக்கெல்லாம் ஸங்க்3ரஹம் முதல்திருவாய்மொழி (24).

71. அடையவளிந்தான் அரும்பத விளக்கத் தொடக்கம். ஜீயர் அரும்பத உரை தொடக்கம். வ்யாக்2யாநங்களின் ஸங்க்3ரஹ விஸ்தர ப4ாவம். ஶ்ரீவைகுண்ட2நாத2வர்ணநம்.

72. நித்ய முக்தாநந்த2 நிரூபணம். ஸம்ஸாரிகளின் பரிபூர்ண ப்3ரஹ்மாநுப4வ யோக்3யதை. ஸம்ஸாரிகள் இழவு. ப4க3வத் க்ருபை. ஸம்ஸாரிகள் அநீதி-ஈஶ்வர க்ருஷி. பரமாத்ம து3:க்க2ம். ஶரீர ப்ரதா4நம்.

73. ஶாஸ்த்ர ப்ரதா₃நம். ஶாஸ்த்ர ஶாஸ்த்ரஸார விஷயபே₄தா₃ம். விஶிஷ்ட நிஷ்க்ருஷ்ட வேஷங்கள். அகி₃லபாபஹேது ஆத்மாபஹாரம். ராமக்ருஷ்ணா த்₃யவதாரஹேது நிரூபணம். விப₄வாவதார காலத்தில் அநுஷ்டா₂நம்.

74. பார்வைவைத்து ம்ருகா₃ம் பிடிப்பது. ஆழ்வாரை அவதரிப்பித்தபடி. தென் திசை பள்ளமடை. நித்ய ஸம்ஸாரி ஆழ்வார். ஆழ்வாரும் மது₄ர கவிகளும். ஆழ்வார் வைப₄வம் *(ஜீ. அ.).

75. மது₄ரகவி ப்ரஶ்நம். ஆழ்வார் ஸமாத₄நம். "செத்ததின் வயிற்றிலே" இத்யாதி₃ வாக்யம். "கானலோடிய காட்டிலே" இத்யாதி₃வாக்யம். ஆழ்வார் மது₄ரகவிகளுக்கு பஞ்ச ஸம்ஸ்காரம் ப்ரஸாதி₃த்தார். மது₄ரகவிகள் பட்டோலை கொள்ளல். ஆழ்வார் திருவாக்கின் பெருமை. ஶோகவேகா₃ஜ்ஞாத ஶ்லோகம். அநுப₄வ பரிவாஹமான அருளிச்செயல்.

76. ஈடு வ்யாக்₂யாநாரம்ப₄ம். வக்த்ரு விஷய ப்ரப₃ந்த₄ வைலக்ஷண்ய கத₂நம். மஹாப்ரவேஶம் மூன்றுக்கும் விஷய நிரூபணம் (ஜீ. அ.). முதல் ஶ்ரிய: பதியில் வாக்ய விபா₄கக்ரமம் (ஜீ. அ.) மஹாப்ரவேஶ ப்ரமேய விசாரம். "பரிஷ்கார" உபாத₃ாநம். வைலக்ஷண்யத்ரயம் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதம்.

77. ஶ்ரீராமாயணத்தின் வைலக்ஷண்யத்ரயம் வால்மீகி ப்ரோக்தம். ஆப்ததம ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ரிஷிகளிற்காட்டில் ஆழ்வாருக்கு ஏற்றம். ப₄க₃வத் கடாக்ஷ விஶேஷ லப்₄த₄ ஜ்ஞாநத்வம் ஆழ்வார் வைப₄வம். ஶ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி₃. விஶேஷண சதுஷ்டயகத₂ந ப்ரயோஜநம். விஶேஷண சதுஷ்டயகத₂நம் கடாக்ஷோபயோகி₃த்வேந. விஶேஷண சதுஷ்டயகத₂நம் ப₂லாவ்யபி₄சார உபயோகி₃த்வேந.

78. விஶேஷண சதுஷ்டயார்த்த₂ நிரூபணம். வாத்ஸல்யஹேது ஸ்வாமித்வம். ஸர்வேஶ்வரபத₃ம் ஸம்ப₃ந்த₄பரம். ஸர்வேஶ்வரபத₃ம் ஸ்வாதந்த்ர்யபரம். ஶ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி₃க்கு ஆரோஹண க்ரமேண அர்த்த₂ம். ஶ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி₃க்கு அவரோஹண க்ரமேண அர்த்த₂ம். கடாக்ஷ ஹேதுத்வேந விஶேஷண சதுஷ்டய உபபாத₃நம்.

79. ப₂லாவ்யபி₄சார ஹேதுத்வேந விஶேஷண சதுஷ்டய உபபாத₃நம். ஸ்வாதந்த்ர்ய ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். த்₃விதீய நிர்வாஹேऽபி ஆரோஹ அவரோஹ க்ரமகத₂நம்.

80. விஶேஷண சதுஷ்டயம் பரத்வ ஸௌலப்₄யபரம். ஶ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி₃ நிர்தே₃ஶ பௌர்வாபர்ய ப்ரயோஜநம். நான்கு விஶேஷணங்களில் ஒவ்வொன்றும் பரத்வ ஸௌலப்₄யபரம்.

81. ஏதத் நிரூபணம். ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃க காரியாபாத₃க குண கணம். உப₄யலிங்க விஶிஷ்டத்வேந ப்ராப்ய ப்ராபகத்வங்கள். ஶ்ரிய:

(ஜீ. அ)—ஜீவர் அரும்பதவுரையிலும், அடையவளிந்தான் அரும்பதவுரையிலும்.

பதியாய் என்ற வாக்யம் அர்த்த3பஞ்சகபரம். "அகி2லபு4வன" ஸ்லோகமும் "ஸ்ரிய:பதியாய்" என்ற வாக்யமும்.

82. "ஸ்ரிய:பதியாய்" என்ற வாக்யம் த்3வயார்த்த2 விவரணம். "ஸ்ரிய:பதியாய்" என்ற வாக்யம் த்ரிவித4 மங்க3ளாசரணபரம். புந: விஶேஷண சதுஷ்டய கத2நஸ்ய ஸப்ரயோஜநத்வ நிரூபணம்.

83. நித்ய ஸம்ஸாரிகளிலே ஒருவர் ஆழ்வார். ப4க3வத் கடாக்ஷ நிர்ஹேதுகத்வம். ஆழ்வார் நித்யமுக்தரிலே ஒருவர் என்பது ப்ரப4ாவாதிஶயநிப3ந்த4நம்.

84. "பரிஷ்கார" உபாத3ாநம். "அத்து" நிரர்த்த2க அவ்யயம். ஆழ்வார் ப்ரப3ந்த4த்துக்கு க்3யாத்யாதி3மூலத்வாப4ாவம். "ஈறில் இன்பம்" - ஐஶ்வர்ய கைவல்ய வ்யாவ்ருத்தி. பரமபத3த்தில் வார்த்தை ஆழ்வாருக்கு இங்கேயே அமைந்தது. பரமபத3ஸோபாநம்.

85. முதலடி - ஸாத4நத3ஶை. புருஷகாரமும் மிகையாம்படியான உபாயத்தின் வைப4வம். ஆசார்ய ப்ராப்தி ஹேது ஷட்கம். லக்ஷ்மீபுருஷகாரத்வ ப்ர யோஜந வர்ணநம். ஶ்ரீ விஷ்வக்ஸேநர் புருஷகாரம். ப4க3வத3பராத4ம் ப4க3வத3பி4ப்ராயேண. விஶேஷ கடாக்ஷ ஶப்3த3ார்த்த2 விசாரம். கடாக்ஷ விஶேஷ கடாக்ஷ பே4த3நிரூபணம்.

86. ஆழ்வார் க3ர்ப்ப4 ஶ்ரீமாந். மற்றையாழ்வார்களிற்காட்டில் ஆழ்வார் வ்யா வ்ருத்தி. பு3த்3தி4ஸமாத4ாநார்த்த2ம் த்3ருஷ்டாந்தோபந்யாஸம். "ப்3ருந்தா3 வநம்" ஸ்லோகார்த்த2ம். ப்3ருந்தா3வநம் நெறிஞ்சிற்காடு. க்ருஷ்ண ஶப்3த3ார்த்த2ம்.

87. "உத்பங்ந நவ ஶஷ்பாட்யம்" ஸ்லோகார்த்த2ம். இந்த ஸ்லோக உதா3 ஹரண ப்ரயோஜநம். "ஆட்யம்" என்ற நபும்ஸக ப்ரயோக3 தாத்பர்யம். ப்3ருந்தா3வந கடாக்ஷோதா3ஹரண ப்ரயோஜநம். விஶத3மாக அறிக. ப4க3வத் கடாக்ஷ ப2லம்.

88. ஶங்கா ஸமாத4ாநங்கள் (அ. உரை). பரமத நிராகரணுவஶ்யகதை. தத்வ நிரூபணத்தில் வாதி3விப்ரதிபத்தி. மதபே4த3மும் தத்வபே4த3மும்.

89. விப்ரதிபத்தி ஶப்3த3ார்த்த2ம். தத்வவிப்ரதிபத்திகத2நம். உபாயப2லவிப்ரதி பத்திகத2நோபலக்ஷகம். விப்ரதிபத்தி-வாதி3விப்ரதிபத்தி. லோகாயதிகமத நிரூபணம். சார்வாகமதத்தில் பூ4தசதுஷ்டயபூ4தபஞ்சகவாத3த்3வயம்.

90. சார்வாகமதாநுகூ3ண ஸ்வர்க்க3நரகங்கள். ஸித்3தி4த்ரயத்தில் சார்வாகமத நிரூபணம். தத்வத்ரய விவரண உபாத3ாநம். தத்வ விசாரணை உபாத3ாநம். ஸர்வ ஸித்3தா4ந்த ஸங்க்3ரஹ உபாத3ாநம். தே3ஹத்தில் சைதந்யம்.

91. ஜைநமதநிரூபணம். லோகாயத ஶப்3த3ார்த்த2ம். சார்வாகமதம் ஸர்வ மதாந்தராபேக்ஷயா ஹேயம்.

92. ஸப்தபதங்கீ நிரூபணம். பர்யாய ஸப்தார்த்தம். யாதவப்ரகாஸனுடைய தத்வ விசாரணை.

93. ஜைநமதத்தில் தேஹபரிமாணம் ஆத்மாவுக்கு. ஜைநமதாநுகூணமோக்ஷ ஹேது. ஜைநதர்மம். ஜைநமதத்தில் ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயம்.

94. வைபாஷிகமத நிரூபணம். பௌத்தமதத்தில் பரமாணுகாரணவாதம். பௌத்தமத சதுஷ்டய பேதம் நிரூபணம். பௌத்தமதாநுகூணஸம் ஸார மோக்ஷஹேதுக்கள்.

95. ஸௌத்ராந்திக மத நிரூபணம். யோகாசார மத நிரூபணம். மாத்யமிக மத நிரூபணம்.

96. புத்தமத ஸம்மதம் ஸூந்யவாதம். வைபாஷிகாதி மதோபந்யாஸம்—ஸிஷ்ய புத்தி யோக்யதாநுகூணம்.

97. நையாயிக வைஸேஷிக மத நிரூபணம். ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸர்வ ஸித்தாந்த ஸம்மதம்.

98. மேற்படி மதத்தில் ஏகவிம்ஸதிபேத பிந்துக்ஷ நிரூபணம். ஸுகமும் துக்ஷமே. பாஷாணகல்ப: மோக்ஷ:.

99. நையாயிக வைஸேஷிக உபயாப்யுபேதார்த்தங்கள். பாஸுபத மத நிரூபணம். பாஸுபதமத அவாந்தரபேதம். ஸ்ருதப்ரகாஸிகா விரோத பரிஹாரம். முத்ரிகாஷட்கதாரணாதி நிரூபணம்.

100. ஸாங்க்ய யோக மத நிரூபணம். ஸாங்க்ய யோக ப்ரவர்த்தகர். ஸைவ ஆகமோக்த கர்மாநுஷ்டாந நிரூபணம். ஸாங்க்யயோக உபயாப்யுபே தார்த்தங்கள். அநுமான ஆகம ப்ராமாண்ய விசாரம். ஸ்ருதப்ரகாஸிகா ஸம்வாதம்.

101. ஸாங்க்ய மத நிரூபணம். ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேக ஸப்தார்த்தம். ப்ரதாந காரணவாதம். "பேதாநாம் பரிமாணாத்" ஸ்லோகார்த்தம்.

102. பாட்ட ப்ராபாகர மத நிரூபணம். குத்ருஷ்டி மத நிரூபண ப்ராரம்பம். பாட்ட ப்ராபாகர மதத்தில் ஜீவாத்ம விபுத்வம். பாட்ட ப்ராபாகர உபயாப்யுபேதார்த்தங்கள். புண்டரீக நாரத ஸம்வாதம். ஆத்மநித்யத்வ பஹுத்வ ஸர்வகதத்வங்கள். ஸாங்க்யமதாநுகூண ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்கள்.

103. "அபூர்வ" நிரூபணம். அபூர்வ த்வைவித்யம். மீமாம்ஸகமதத்தில் ஈஸ்வர ஸத்பாவம் இல்லை. பூர்வபாக குத்ருஷ்டிமதம்—பாட்ட ப்ராபாகர மதம். கர்மத்துக்கு அபூர்வத்வாரக மோக்ஷஹேதுத்வ நிரூபணம். மீமாம்ஸக மதத்தில் மோக்ஷம்.

104. உத்தரபா₄க₃ குத்₃ருஷ்டிமதம் ஶாங்கராதி₃. ஶங்கராத்₃வைத நிரூபணம். ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வக₃த பே₄த₃ராஹித்ய நிரூபணம். ப்ராப்ய ஸ்வரூப நிரூபணம்.

105. மாயா த்₃வைவவித்₄யம். த்₄யாநஸ்ய அநுபாயத்வே யுக்தி. நிவர்த்ய நிவர்த்தக நிரூபணம்.

106. பா₄ஸ்கர மத நிரூபணம். பா₄ஸ்கர மதத்தில்-ப்₃ரஹ்மம் ஸகு₃ணம்; உபாதி₄ ஸத்யத்வம், ப்ரபஞ்ச ஸத்யத்வம்; ப₃ந்த₄ மோக்ஷங்கள் ப்₃ரஹ்மத்துக்கே.

107. பா₄ஸ்கர மதாநுகு₃ண உபாய உபேய நிரூபணம்.

108. யாத₃வப்ரகாஶ மத நிரூபணம். ப்₃ரஹ்ம பரிணாம வாத₃ம். யாத₃வ மதத்தில் ப்₃ரஹ்மம் ஸவிஶேஷம். ஜ்ஞாந கர்ம ஸமுச்சய வாத₃ம்.

109. பா₄ஸ்கர ராமாநுஜ மத பே₄த₃ நிரூபணம். "வித்₃யாம் ச அவித்₃யாம் ச" வாக்யார்த்த₂ம். ஸாத்₄யத்₃வித்வ ஸாத₄நத்₃வித்வ நிரூபணம். மாயா உபாதி₄ விகாரவாதி₃கள்—ஶங்கர பா₄ஸ்கர யாத₃வர்கள். ஏகாயந ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

110. ஏகாயந மத நிரூபணம்.

111. பதினேழு மதங்கள் ப₃ாஹ்ய குத்₃ருஷ்டி மதங்கள். பதினேழில் ப₃ாஹ்ய குத்₃ருஷ்டி பே₄த₃ நிரூபணம். ப₃ாஹ்ய குத்₃ருஷ்டி ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். தத்வத்ரய வாத₃ம். ஏக தத்வவாத₃ தத்வத்ரயவாத₃ ஸாமஞ்ஜஸ்யம். ப்ரகார்யத்₃வைத நிரூபணம்.

112. பே₄த₃ாபே₄த₃ விசாரம். ஸர்வஶ்ருதி ஸாமஞ்ஜஸ்ய நிரூபணம். ஸ்வரூபத: பே₄த₃மும், விஶிஷ்டவேஷேண ஜக்யமும். சித₃பக்ரம அசித₃பக்ரம நிரூபண பே₄த₃ம்.

113. கு₃ணத்ரயாத்மக ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். அசித்தத்வ நிரூபணம். ஸாங்க்₂ய ராமாநுஜமத பே₄த₃ம். "விபு₄" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். அசில்லக்ஷணம். தத்வத்ரய நிரூபணஸமயத்தில் ஈஶ்வர நிரூபணம் இல்லாமைக்கு ஹேது.

114. "ஸ விஶ்வக்ருத்" ஶ்லோகார்த்த₂ம். "மாயா" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ஈஶ்வர லக்ஷணம்.

115. மாயா விமோசநோபாயம். "தை₃வீ ஹ்யேஷா" ஶ்லோகார்த்த₂ம்.

116. பிள்ளை திருநறையூர் அரையர் வார்த்தை. சேதநதத்வ நிரூபணம். ஹர ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் — ஜீவன். ஜீவாத்ம த₄ர்மங்கள். அம்ருதாக்ஷர ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

117. ஜீவலக்ஷணம். ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃ம்—ஜீவவாசகம். கர்ம ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். கைவல்ய நிரூபணம்.

118. ஈச்வர லக்ஷணம். "ஒருவனேயே நோக்குமுணர்வு" யோஜநாபே₄த₃ம்.
119. "ஸம்ஜ்ஞாயதே" ச்லோகார்த்த₂ம். "ஸம்ஜ்ஞாயதே" ச்லோக பாட₃பே₄த₃ம்.
120. "தத்கர்ம" ச்லோகார்த்த₂ம். "செருப்புக்குத்தக் கற்றவோபாதி". ஆழ்வார்க்கு எவரும் ஒப்பல்லர்.
121. ஆழ்வார் நிருபமர் என்ற நிரூபணம். ஆழ்வாருடைய நிருபமத்வே ஹேது பே₄த₃நிரூபணம். ஆழ்வார் வைப₄வம் அபரிச்சி₂ந்நம்: அதற்கு ஹேது.
122. நித்யரிற்காட்டில் ஆழ்வார் ஏற்றம்.
123. கலியுக₃தோ₃ஷ நிரூபணம். "கலௌ ஜக₃த்பதிம்" ச்லோகார்த்த₂ம். ஜக₃த்பதித்வாதி₃ விசே₂ஷண ஸார்த்த₂க்யம். பாஷண்ட₃ ஸம்ப்₃ரதா₃ர்த்த₂ம். ஸம்ஸாரத்தில் ப₄க₃வத்₃ருசித்₃ரூப₄த்வம்.
124. ஸவகுண்ட₃ ப்ரியதா₃ர்ஹ ஸம்ப்₃ரதா₃ர்த்த₂ம். ப்ரகரணாநுகு₃ண்ய விசாரம். ப₄ாக₃வத ஸோஷத்வ துர்₃லப₄த்வம்.
125. "மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு" ச்லோகார்த்த₂ம். ஆழ்வார் அவதாரம் சேதநஸ்ருக்ருதப₂லம். ச்ருதப்ரகாசி₂கோதா₃ஹரணம். பராங்குசரும் ப₄ாஷ்யகாரரும்.
126. "பரிஷ்கார" உதா₃ஹரணம். "ததோ ऽகி₃ல" ச்லோகார்த்த₂ம். ஜக₃த் ஸ்ருஷ்டி₃ஸம்ப்₃ரதா₃ர்த்த₂விசாரம். "சேதநஸ்ருக்ருதப₂லம்" என்கிற வாக்யத்தில் சேதநஸம்ப்₃ரதா₃ர்த்த₂ம். நித்யமுக்தாநாம் போ₄க₃ ஜநகத்வவிசாரம். பு₃த்₃த₄ நாம் போ₄க₃ ஜநகத்வமாவது.
127. அச்யுதப₄ாநு ஸம்ப்₃ரதா₃விக்₃ரஹவிசாரம். அச்யுதப₄ாநு வைப₄வம். நித்ய முக்தர்க்கு அஜ்ஞாநம். ஈச்வரனுக்கு அஜ்ஞாநம். "தமோ ப₄ாஹ்யம்" ச்லோக உதா₃ஹரணம்.
128. ஆழ்வாரால் நன்மை யதா₃யோக்₃யம் ஸர்வத்ர ஸர்வேஷாம்.
129. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்திற்காட்டில் ஆழ்வார் அவதாரத்தின் ஏற்றம். ஏதத் ப்ரப₃ந்த₄ உபாதே₃யத்வே யுக்தித்₃வயம். ப்ரப₃ந்த₄ஸ்ய ஸர்வோபஜீவ்யத்வ ரூபம் வைப₄வம். ஆழ்வார் ஜ்ஞாந ப₄க்தி விரக்தி நிரூபணம். பரிஷ் காரோபாதா₃நம். ரிஷிகளில் ஏற்றம் ஆழ்வார்க்கு. ஹஸிதம் - ஸம்₃க₃ வ்யுத்பத்தி, அர்த்த₂ம். ஆர்ஷ தி₃வ்யஜ்ஞாந தாரதம்யம்.
130. ஜ்ஞாநிநாம் அக்₃ரேஸரர் ஆழ்வார். ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸு: ச்லோகார்த்த₂ம். "மே ஆத்மா" விசே₂ஷார்த்த₂ம். உதா₃ர ஸம்ப்₃ரதா₃ர்த்த₂ம்-தந்நிரூபணம்.
131. நிரதிஸயப₄க்தியுக்ததத்வம் ஆழ்வார் வைப₄வம். ஆழ்வார் ப்ரபத்தி ப₄க்தி காரணை. இளையபெருமாளுக்கும் ஆழ்வார்க்கும் பஞ்சவித₄ ஸாம்யம். ஆழ்வார் ப₄க்தி.

132. ஆழ்வாருடைய தத்தே₃கத₄ாரகத்வம். "நச ஸீதா" ஶ்லோகார்த்த₂ம். "அபி:" யத்₃யர்த்த₂:. நிபாதத்₃வய ஆவ்ருத்தி. "முஹூர்த்தம் ஜீவாவ:" விஶேஷார்த்த₂ம்.

133. அத்தலை நிணவாலே இத்தலை ஜீவிப்பது - ஏதங்நிரூபணம். "அகைப்பில் மனிசர்" பாசுரார்த்த₂ம்.

134. ஆழ்வார் வைராக்₃ய நிரூபணம். "ந தே₃வலோகாக்ரமணம்" ஶ்லோகார்த்த₂ம். "தே₃வலோக" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். வீடு நல்வீடு பே₄த₃ம். "ஜ்ஞாநீ து ஆத்மைவ" இத்யத்ர வைராக்₃யம் ஆர்த்த₂ம். "ந தே₃வ லோகாக்ரமணம்" இத்யத்ர வைராக்₃யம் ஶாப்₃த₃ம். நல்வீடும் த்யாஜ்யம் ஸ்வார்த்த₂த்வே.

135. ஆழ்வாருடைய தத்தே₃கபா₃ந்து₄த்வ நிரூபணம். ப₄க₃வதை₃காந்த்யஸீமா ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

136. ஆழ்வாருடைய கைங்கர்யைக தா₄ரகத்வம். "கரிஷ்யாமி" பரஸ்மைபத₃ ப்ரயோக₃ தாத்பர்யம். "ஒழிவில் காலமெல்லாம்" ப்ரதிபத₃ார்த்த₂ம். அநுப₄வத்தில் த்ருப்தியில்லாமை. கைங்கர்யம் இல்லையேல் ஸத்தையில்லை.

137. ஆழ்வாரும் அர்ஜுந தா₃ஶரதா₂தி₃களும். எடுத்த ஶ்லோகங்களுக்கு உத்தரார்த்த₄த்திலே நோக்கு.

138. ஆழ்வார் ஸர்வோபமாநபூ₄மி. ஶ்ரீப்ரஹ்லாத₃ வைப₄வம். "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி"-ஸ்வரூபக்ருதத்₃வாஸ்யம். "அஹம் அஸ்ய"-கு₃ணக்ருத தா₃ஸ்யம்.

139. ப்ரபா₃ந்த₄வைலக்ஷண்ய நிரூபணம். வக்த்ருவைலக்ஷண்யகதா₃ந ப்ராதா₃ம்யே ஹேது. ப்ரபா₃ந்த₄வைலக்ஷண்ய கதா₃நத்₃விதீயத்வே ஹேது. ப்ரதிபாத்₃ய வைலக்ஷண்ய கதா₃நத்ருதீயத்வே ஹேது. ஆழ்வாருடைய பரப₄க்தி பரஜ்ஞாந பரமப₄க்தி நிரூபணம். ப₄க₃வான் ஸாத்₃ம்யபே₄தா₃க₃ப்ரத₃ன். பரப₄க்தியாதி₃ ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். பரப₄க்த்யாதி₃ ப்ரதிபாத்₃ய ஸ்த₂லங்கள்.

140. வ்யாக்₂யாந லக்ஷணம். பிரமனும் ஆழ்வாரும். அஶ்வத்த₂மும் உது₃ம்பரமும். "அத்திக்காயில் அறுமான்போலே" விவரணம்.

141. ஜிஜ்ஞாஸ்₂ப்ரஶ்நங்கள் ஒன்பதின் நிரூபணம். ஶாஸ்த்ர ப்ரத₄ாந ப்ரதிபாத்₃யம். வேத₃ம் ப்ரத₄ாநகோட்யந்தர்பூ₄தம். உபப்₃ரும்ஹணம் அங்க₃கோட்யந்தர்பூ₄தம். ஶாஸ்த்ர வைவித்₄யம். ஔபதே₃ஶிக ஜ்ஞாநம். ஔத்பத்திக ஜ்ஞாநம். தி₃வ்யப்ரபா₃ந்தே₄ாத்பத்திகாரண விசாரம்.

142. அதி₄காரி போ₄க்த்ரு ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். தி₃வ்யப்ரபா₃ந்த₄த்தினுடைய மோக்ஷ ஸாத₄நத்வ ஸ்வயம் போ₄க்₃யத்வங்கள். விரோத₄பரிஹாரம். ஸ்வார்த்த₂ பரார்த்த₂ கைங்கர்ய நிரூபணம்.

148. அவ்யுத்பந்ந ப்ரஶ்ந உத்தரநிரூபணம். ஸ்வவஶத்வமாவது என்? கந்தாடை நாயன் நிர்வாஹம். "ஸ்வர வசந" பாட₃பே₄த₃ விசாரம். ஶிஷ்டர் யாவர்? வேத₃ம் ஸ்வத:ப்ரமாணம் என்பார் ஶிஷ்டர்.

144. சிரோபாஸித ஸத்₃வ்ருத்₃த₄ ஶப்₃த₃ஸ்பர்த்₃தா₄ம். மோர் முன்னூர் ஐயன். பராத்ம₂கைங்கர்யம் ஶாஸ்த்ராந்தரேஷு அஸ்பஷ்டம். விஜிகீ₃ஷு ப்ரஶ்நங்கள் ஏழு.

145. அவைதி₃க ஶப்₃த₃ஸ்பர்த்₃தா₄ம்.

146. க்₃ரந்தே₂பாதே₃யத்வே பா₄ஷை அப்ரயோஜகம். பா₄ஷையே ப்ரயோஜக மாகில் வரும் அநிஷ்டம். பா₄ஷாக₃ர விசாரம். மாத்ஸ்யபுராணஶ்லோகம்.

147. இதிஹாஸ புராணாதி₃ ப்ரவ்ருத்திப₃லம் - சதுர்த்₃வர்ணேஜ்ஜீவநம். கலியுக₃ க்ருதயுக₃ நிரூபணம். யுக₃வர்ண ப்ரயுக்த ஜ்ஞாநமாந்த்₃ய ஶங்கா பரிஹாரம்.

148. ஆழ்வார்க்கு உபதே₃ஷ்ட்ருத்வம்; தந்நிரூபணம். தி₃வ்ய ப்ரப₃ந்த₄த்தின் நன்மை. விது₃ர ஶப₃ரீ ஸூத தர்மவ்யாத₄ வைலக்ஷண்யம் ஆழ்வாருக்கு. வைதி₃க பரிக்₃ரஹ ஸஹித அவைதி₃க பரிக்₃ரஹம் ஶ்லாக₄ாஹேது.

149. கு₃ட₃ஜிஹ்விகா ந்யாயம். ஸ்வபக்ஷ ஸாத₄க ஹேத்வஷ்டக நிரூபணம். தி₃வ்ய ப்ரப₃ந்த₄ வைப₄வம். "யஸ்யாகி₃லாமீவஹபி₄:" ஶ்லோகார்த்த₂ம். ஐஶ்வர்ய கைவல்ய தே₃ஷங்கள். ஸுஸ்பஷ்ட ப்ரதிபாத்₃யம் நாம கிம்?.

150. விஶிஷ்டே ஸாத்₄யே விஶேஷணஶப்₃த₃: ஸாத₄க:. ஆழ்வார் அருளிச் செயலில் வேத₃உதா₃ஹரண ஸ்த₂லங்கள். வேதா₃ந்த விஜயோபாதா₃நம். "ருத்₃ர யத் தே ஜநிம" ஶ்ருத்யர்த்த₂ம்.

151. அருளிச்செயலில் ப்₃ரஹ்ம காரண வாத₃ம். ஆழ்வாருக்கு ப₄க₃வத் விஶ்லேஷ ஶங்கா ஸமாத₄ாநங்கள். ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ நிரூபணம்.

152. "பரமாத்மநி யோ ரக்த:" ஶ்லோகம். 'க்ஷதே ப்ரஹாரா:' ஶ்லோகம். அபேக்ஷிதார்த்த₂ அலாப₄ நிமித்தம்.

153. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ப்ரதிபாத்₃ய வாக்யங்கள். ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄ ஸ்மரண ஜநித ஆர்த்தி ப்ரதிபாத்₃ய கா₃தா₃. விஷயஸ்மரண ஜநித ஆர்த்தி ப்ரதிபாத்₃ய கா₃தா₃. ஸம்ஸாரஸ்மரண ஜநித ஆர்த்தி ப்ரதிபாத்₃ய கா₃தா₃. ப₄க₃வத் வைலக்ஷண்ய ஸ்மரண ஜநித ஆர்த்தி ப்ரதிபாத்₃ய கா₃தா₃.

154. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ சரமாவதி₄.

155. "நன்ஞடு" (8-5-2) பிள்ளான் நிர்வாஹம். மயர்வற மதிநலம் பெற்ற ஆழ்வார்க்கு ப்₃ரமவிஸ்ம்ருதி நிரூபணம்.

156. தீ₃ர்க்க₄சிந்தயந்தீ—ஆழ்வார். அங்கு₃ள்யக்₃ரே ஹஸ்தியூத₂ஶதம். கோலை சராசர ஸ்வப₄ாவ நிரூபணம்.

157. ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷ ஸப்₃தா₃ர்த்தா₂ம். த்₃வேதா₄ ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷ நிரூபணம். பராங்குஸாநுப₄வாவிச்சே₂தா₃ ஹேது சதுஷ்டயம்.

158. தாதாசார்யர் வ்யாக்₂யாநம். ஆழ்வார் ஸோகமோஹ நிரூபணம். கோஸல கே₃ாகுல விஸ்லேஷ ஹேது நிரூபணம். நித்யவிபூ₄தியில் விஸ்லேஷம் இல்லாமைக்கு ஹேது.

159. மோஹ ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம். மோஹ ஹேது நிரூபணம். கலவியில் அந்யாபதே₃ஸப் பேச்சு. பிரிவில் அந்யாபதே₃ஸப் பேச்சு. ஸ்தூ₃ண நிக₄நந்யாயம். ப்ரதிபாத்₃ய வைலக்ஷண்ய நிரூபணம்.

160. ஏகைகார்த்த₂ ப்ரதிபாத₃க தா₃ஸக சதுஷ்டய நிரூபணம். ப₂லம் ப்ரதா₄ந ப்ரதிபாத்₃யம். தது₃பயுக்தார்த்த₂ சதுஷ்டயம்.

161. ப்ரப₃ந்த₄சதுஷ்டயார்த்த₂ம். க₄டிகாசலத்திலுள்ள அக்காரக்கனியின் ப்ரா தா₄ந்யம். தாத்பர்யலிங்க₃ஷட்கம். "த்வத₃நுப₄வ" என்றதில் "த்வத்" என்றதின் ப₄ாவம். கேவலனுக்கும் ஜ்ஞாநிக்கும் வாசி. கலம்பகன் மாலை. "எம்மா வீடு" ஸர்வப்ரப₃ந்த₄ப்ரதா₄நம்.

162. "உளன் சுடர்மிகு சுருதி"—எது ஸ்ருதியாக ஆழ்வார் திருவுள்ளம். திரு வாய்மொழி ஆயிரத்தின் அர்த்த₂ஸங்க்₃ரஹம். ப்ரத₂ம தா₃ஸகார்த்த₂ம்.

163. பரமபத₃த்திலே ப₄க₃வான் இருப்பு பாஞ்சராத்ரத்தின்படி. ப்ரத₂ம தா₃ஸ காரத்த₂ம். ஈட்டில் பரமாத்ம வர்ணநம். ப₄க₃வத்₃வர்ணந பரமான ப்ரமாண வாக்யங்களும் பாசுரங்களும் (பக்கம் 164ல் தொடர்ச்சி).

164. த்ருதீய தா₃ஸகார்த்த₂ம். வாத்ஸல்ய ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம். அவதார ஹேது - வாத்ஸல்யம். பரமக்ருபாநிரூபணம். க₃ர்ப்ப₄நிர்ப₄ாக்₃ய ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.

165. க₃ர்ப்ப₄நிர்ப₄ாக்₃ய ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம். சதுர்த்த₂தா₃ஸகார்த்த₂ம். ஷஷ்ட₂தா₃ஸ காரத்த₂ம். அஷ்டம தா₃ஸகார்த்த₂ம். தா₃ஸம தா₃ஸகார்த்த₂ம். மற்ற தா₃ஸ காரத்த₂ம். ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள்.

166. ஆஸ்ரிதாநுக்₃ரஹத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள். ப்ரத₂ம தா₃ஸகார்த்த₂ ஸங் க்₃ரஹம். அர்த்த₂பே₄தா₃த் ஸதக தா₃ஸகபே₄தா₃ம்.

167. ப்ரத₂ம தா₃ஸகார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹம். முதற்பதிகத்துக்கு முதற்பாட்டில் க்ரியாபத₃ம். முதல் தா₃ஸகத்துக்கு தா₃ஸகாந்தரங்கள் ஸோஷம். ஸங்க்₃ரஹ விஸ்தரரூபேண ப்ரப₃ந்தீ₄கரணம்.

168. ப்ரப₃ந்த₄ ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம். பரஸ்வரூப நிரூபணம். ப்ரத்யகீத்வ த்₃வை வித்₄யம். அகி₂லஹேயப்ரத்யநீகத்வ நிரூபணம். த்ரிவித₄ சேதநாசேதந நிரூபணம். த்ரிவித₄ அசேதந ஹேய நிரூபணம்.

169. த்ரிவித₄ சேதந ஹேய நிரூபணம். அவித்₃யாதி₃ பஞ்ச க்லேஸ நிரூபணம். அகி₂லஹேய ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ஈஸ்வரனுக்கு பாரதந்த்ர்யம் ஹேயம். கல்யாண

கதாநத்வ நிரூபணம். ஏகதாந ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். கல்யாணைகதாந ஶப்₃தா₃ விஶே ஷார்த்த₂ம். த்ரிவித₄ பரிச்சே₂த₃ ராஹித்ய நிரூபணம். விபு₄ ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.

170. வஸ்துபரிச்சே₂த₃ராஹித்யம் தி₃விவித₄ம். ஜ்ஞாநாநந்த₃மயத்வ நிரூபணம். ஆநந்த₃ கல்யாண ஶப்₃தா₃ர்த்த₂பே₄த₃ம்.

171. தி₃வ்யவிக்₃ரஹ வர்ணநம். புஷ்பஹாஸ ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். "ரங்க₃பா₄ர்த்துரபி" ஶ்லோகார்த்த₂ம். ஶோஷித்வம் ஶரீரித்வோ.

172. ப்ரக்ருதி தத்வ நிரூபணம். ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி. ம்ருத்யு ஶப்₃ தா₃ர்த்த₂ம். ஸங்கல்பபூர்வகம் அதி₄ஷ்டா₂நம். "அஜாமேகாம்" ஶ்ருத்யர்த்த₂ம்.

173. ஆத்ம ஸ்வரூப நிரூபணம். "உங்மாந" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். "வாலாக்₃ர" ஶ்ருத்யர்த்த₂ம். "ஆராக்₃ரமாத்ர" ஶ்ருத்யர்த்த₂ம்.

174. ஜீவஸ்வரூப நிரூபணம். ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம். ஜ்ஞாநாவஸ்தா₂ விஶேஷம் ஆநந்த₃ம். த்₃ரவ்ய ஶப்₃த₃ம் ப்ராதா₄ந்யபரம். திருமத்₃ர ப்ரதிபாத்₃யம் ஆகாரத்ரயம். ஜீவனுக்கு வஸ்துபரிச்சே₂த₃ ராஹித்யம். ப்ருத₂க்ஸித்₃தி₄ ப்ருத₂ங் நிர்தே₃ஶ அநர்ஹத்வ நிரூபணம்.

175. ஶோஷணதகரஸ ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் — அர்த்த₂பஞ்சக ப்ரதிபாத₃கம். பரஸ்வரூப நிரூபணம்.

176. பரஸ்வரூப நிரூபணம். நாராயண ஶப்₃த₃ார்த்த₂த்ரயம். ஸமாஸத்₃வய ஸித்₃தா₄ர்த்த₂ நிரூபணம். "உயர் திண் அணை ஒன்று" அர்த்த₂பே₄த₃ம். அணைவது பதிகம் உபலக்ஷிதம் எனல்.

177. நாராயண நாமத்தின் ஏற்றம். நாராயண நாமத்தில் ஆழ்வார் ஆத₃ரம். விஷ்ணு வாஸுதே₃வ ஶப்₃த₃ங்கள் திருவாய்மொழியில். அஸக்ருத்₃க்தி ஆத₃ர கார்யம். தாத்பர்ய லிங்க₃ நிரூபணம்.

178. ஸ்ரீமானுன நாராயணனே பரதத்வம் எனல். விஷ்ணு வாஸுதே₃வ ஶப்₃ த₃ங்களுக்குக் குறை. நாராயண ஶப்₃தா₃த்துக்கு ஏற்றம். த்₃வய பூர்வோத்தர வாக்யஸ்த₂ ஸ்ரீ ஶப்₃தா₃ர்த்த₂பே₄த₃ம்.

179. ஆஶ்ரயணவேளையோடு போ₄க₃வேளையோடு வாசியற ஒரு மிது₂நமே உத்₃ தே₃ஶ்யம். ஸ்வஸ்வரூப நிரூபணம். ஶரீராத்ம பா₄வ பூ₃லம் – அங்யார்ஹ ஶேஷத்வம். முதற்பதிகம் ஸ்வாநுபா₄வபரம். வீடுமின் தொடங்கி பரோ பதே₃ஶம். ஸ்வாநுபா₄வ பரோபதே₃ஶங்களான எல்லாவிடங்களிலும் ஶரீ ராத்மபா₄வ கத₂நம்.

180. ததீ₃ய ஶேஷத்வமுண்டாஞல் தச்சே₂ஷத்வஸித்₃தி₄. பயிலும், நெடுமாற் கடிமைகளில் பா₄க₃வத ஶேஷத்வ விவரணம். அங்யத்ர ஸங்க்₃ரஹம். புருஷார்த்த₂ ஸ்வரூப நிரூபணம். திருவாராத₄நவ்யகதை.

181. கைங்கர்ய கரண ஹேது நிரூபணம். விரோதி4 ஸ்வரூப நிரூபணம்.

182. "வீடு சொன்னால் ஒரு கொண்ட" த3ஶக சதுஷ்டயார்த்த2 பே4த3ம். ஐஶ்வர்ய கைவல்ய த்யாஜ்யத்வ நிரூபணம். த்யாக3 ப்ரகார நிரூபணம்.

183. ஸௌப4ரிதபஸ்ஸு நீருக்குள்ளே. அஹங்கார மமகார த்யாக3மே த்யாக3ம். ஸ்ரீஜநகமஹாராஜ ஸ்ரீகுலஶேக2ர வைப4வம். ஸ்ரீஜநக வைப4வம்.

184. ஸ்ரீஜநக ஶுக ஸம்வாத3ம். ஸ்ரீஜநக யாஜ்ஞவல்க்ய ஸம்வாத3ம். உபாய நிரூபணம். விஶிஷ்ட நிஷ்க்ருஷ்டவேஷ விஷய பே4த3ம். ப்ரயதபாணி ஶப்3த3ார்த்த2ம். ப்ரபத்தியே உபாயம்.

185. உபாய நிரூபணம். ப்ரபத்தி:—ஈஶ்வர:. "ந்யாஸ இதி ப்3ரஹ்ம". நாராயண ஶப்3த3த்தினுடைய அம்ஶம் நாமஸஹஸ்ரம்.

186. பரோபதே3ஶத்தில் ஶரணாக3தி. உபாய பூர்த்தி. ப்ரபத்த்யதி4காரம் ஆகிஞ்சந்யம். ஆழ்வாருக்கு ஸாத4ந ப4க்த்யநதி4காரம். உபாய பூர்த்தி யாவது என்?. ஆகிஞ்சந்யமாவது என்? ஶங்காநுத்தா2நஶங்கா பரிஹாரம்.

187. ப்ரபத்தி ஸர்வாதி4காரம். உபாயஸ்வீகாராவஶ்யகதா. ஸாங்க3ப்ரபத்த் யநுஷ்டா2நம். ஸ்வீகாரஸித்3தி4 அவனுலே. ஸ்வீகர்த்தாவினுடைய அதி4 யவஸாயவேஷம்.

188. உபாயஸௌகர்யம். ப்ரபத்தியின் ஸப்ரகாரத்வநிரூபணம். ப்ரபந்ந காலக்ஷேபம். ப2லநிரூபணம்.

189. ப்ரத2மப2ல சரமப2ல நிரூபணம். ப4க்த ப்ரபந்ந பே4த3ம். ஸகல ப2ல ப்ரத3த்வ நிரூபணம்.

190. அர்த்த2பஞ்சகஸங்க்3ரஹம். "ப்ராப்யஸ்ய ப்3ரஹ்மண:" ஶ்லோகம் - ஹாரீத ஸம்ஹிதா. ப்ராப்தே: ப்ரத2மாநத்வாத் ஸர்வத்ர ப்ராப்திஶப்3த3ாநுஷங்க3:.

191. பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி நிர்வாஹம். "முநி" ஶப்3த3ார்த்த2ம் ஆழ்வார். ஏதந்நிரூபணம். "ப்ராப்யஸ்ய" ஶ்லோகத்தில் உபாய ப2ல நிர்தே3ஶ பௌர்வாபர்யதாத்பர்யம்.

192. **இரண்டாம் ஶ்ரிய:பதி.** திருவாய்மொழி த்3வயவிவரணம் என்று நிரூபித்தல். முதல் ஶ்ரிய:பதி திருமந்த்ரார்த்த2பரம். இரண்டாம் ஶ்ரிய:பதி த்3வயார்த்த2 பரம். மூன்று ஶ்ரிய:பதிகளுடைய அர்த்த2பே4த3 நிரூபணம். ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணாதி3 ப்ரமேய நிரூபணம். மத்4யேமத்4யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக் காக அவதாரிகாத்ரயம். ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் அர்த்த2பஞ்சகபரம். ஸ்ரீராமா யணம் ப்ரபத்திபரம். ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் ப4க்திபரம். திருவிருத்தம் திருவாசிரி யம் திருமந்த்ர விவரணம். பெரியதிருவந்தாதி சரமஶ்லோக விவரணம். திருவாய்மொழி த்3வயவிவரணம்.

193. திருவாய்மொழியின் த்3வயவிவரணத்வ நிரூபணம். உபதே3ஶத3ஶாயாம் ப3லம் பூர்வப4ாவி. த்3வயத்தில் ஸாத4ம் பூர்வோக்தம், தத்தாத்பர்யம். த்3வயவிவரணத்வ நிரூபணம்.

194. ஈட்டிலே த்3வயவிவரணத்வ நிரூபணம். ஷட்3வித4 தாத்பர்யலிங்க3 நிரூபணம். ப்ரத2மஶதகார்த்த2 நிரூபணம். த்3விதீயாதி3த்3ஶகாகாம் புருஷார்த்த2 உபயுக்த கு3ணபரத்வம்.

195. த்3விதீயஶதகார்த்த2 நிரூபணம். ஓடவைத்த புருஷார்த்த2ம். மூன்றும் பத்தின் அர்த்த2நிரூபணம். "வாயும்திரை" ப்ரப்4ருதி த்3ஶகார்த்த2 நிரூபணம்

196. நாலாம்பத்தின் அர்த்த2நிரூபணம். "முடிச்சோதி" ப்ரப்4ருதி த்3ஶகார்த்த2 நிரூபணம். "இறுகல் இறப்பு" ஶப்3த3ார்த்த2ம்.

197. அஞ்சாம்பத்தின் அர்த்த2 நிரூபணம். "ஒருநாயகம்" ப்ரப்4ருதி த்3ஶகார்த்த2 நிரூபணம். சதுர்த்த2ஶதக பிண்டி3தார்த்த2 நிரூபணம். "கையார்" ப்ரப்4ருதி த்3ஶகார்த்த2 நிரூபணம். பஞ்சமஶதக பிண்டி3தார்த்த2 நிரூபணம். ஷஷ்ட2ஶதக பிண்டி3தார்த்த2 நிரூபணம். பரக3தஸ்வீகாராநந்தரப4ாவி ஸ்வக3தஸ்வீகாரம் முக்2யம். அதி4காரிவிஶேஷணம் ப்ரபத்தி.

198. ஆரும்பத்தின் அர்த்த2 நிரூபணம். ரக்ஷணாபேக்ஷிதம் ரக்ஷ்யத்வாநுமதி மாத்ரம். அதி4காரபூர்த்தி ப4க3வங்முகே2ால்லாஸார்த்த2மேவ. ஏழாம் பத்தின் அர்த்த2நிரூபணம். எட்டாம்பத்தின் அர்த்த2நிரூபணம்.

199. ஒன்பதாம்பத்தின் அர்த்த2நிரூபணம். பத்தாம்பத்தின் அர்த்த2நிரூபணம். த்3வயத்தின் பிண்டி3தார்த்த2ம்.

200. மூன்றும் ஸ்ரீய:பதி. திருவிருத்தம் தத்வத்ரயபரம். ஸ்ரீப4ரதாழ்வானும் ஆழ்வாரும். ஆழ்வாருடைய த்3வயாசதுஷ்டயம்.

201. ப4ரதனுடைய த்3வயாசதுஷ்டயம். "ஏபி4ஶ்ச ஸசிவை:" ஶ்லோகார்த்த2 நிரூபணம்.

202. "ஏபி4ஶ்ச" ஶ்லோகார்த்த2 நிரூபணம். ப4ரதனுக்கு மந்த்ரஸம்ப3ந்த4ம் எங்கே என்ற விசாரம். ஸுதர்ஶநாவதாரத்வம் ப4ரதஸ்ய. "அர்ஹஸி" "அர்ஹதி" பாட2பே4தம்.

203. திருவாய்மொழியின் ஸங்க்3ரஹ விஸ்தரப4ாவம். முதல்பாட்டு முதலடியிலே விக்3ரஹ விபூ4தி கத2நநிரூபணம். முதலடி மூன்று ஶ்ரிய:பதிக்கும் ஸுசகம்.

204. த்3ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி தொடக்கம். தே3ஶிகன் அவதார ரஹஸ்யம். தே3ஶிக வைப4வம். ப4க3வத்3வைப4வம். "ஸார: ஸாரஸ்வதாநாம்" ஶ்லோகம்.

205. "ஸார: ஸாரஸ்வதாநாம்" ஶ்லோக வ்யாக்₃யா. ஸாந்திரஸப்ரத₄ாநம் திருவாய்மொழி. "ப்ரஜ்ஞாக்₃யே" ஶ்லோக ஶ்லோகார்த்த₃ங்கள். ஸமுத்₃ர மத₃நம். "பாஞ்சாலீகா₃த்ரஸோப₄ா" ஶ்லோக ஶ்லோகார்த்த₃ங்கள்.

206. ஆழ்வாருடைய ஸ்த்ரீத்வத்திலே ஸங்கையும் தத்பரிஹாரமும். ஆழ்வா ருடைய ப₄க₃வத்₃விரஹ நிரூபணம். "ப₄ாஷாகீ₃தி:" ஶ்லோக ஶ்லோ கார்த்த₃ங்கள். வேதே₃ாபப்₃ரும்ஹணம் திருவாய்மொழி. வேத₃ஸத்₃ருஶம் திருவாய்மொழி. "ஆதே₃ள ஸாரீகார்த்த₃க்ரமம்" ஶ்லோக ஶ்லோகார்த் த₃ங்கள். ஸாரீரகஸாஸ்த்ரமும் திருவாய்மொழியும்.

207. "ப்ராச்யே" ஶ்லோக ஶ்லோகார்த்த₃ங்கள். மோக்ஷோபாயத்வம் ப்ரத₂ம ஸதகார்த்த₃ம். முக்தப்ராப்யத்வம் த்₃விதீயஸதகார்த்த₃ம். தி₃வ்யவிக்₃ர ஹவத்த்வநிரூபணேந ப்ராப்யப்ராபகத்வஸ்தி₂ரீகரணம் மூன்றும்பத்தில். நாலாம்பத்தில் அநந்யப்ராப்யத்வ நிரூபணம். அஞ்சாம்பத்து தொடக்கமாக அநந்யோபாயத்வ நிரூபணம். "தே₃வ: ஸ்ரீமாந்" ஶ்லோக ஶ்லோகார்த் த₃ங்கள். திருவாய்மொழியில் ஸதக த₃ஸக கா₃த₃ாபே₄த₃ தாத்பர்யம்.

208. 'ஸேவ்யத்வாத்' ஶ்லோக ஶ்லோகார்த்த₃ங்கள். திருவாய்மொழியின் ப்ர மேயம் அர்த்த₂த₃ஸகம். "ப்₃ரூதே" ஶ்லோக தத₃ர்த்த₂ங்கள். "இச்ச₂ா ஸாரத்₃ய" ஶ்லோகம்.

209. "இச்ச₂ாஸாரத்₃ய" ஶ்லோகார்த்த₃ம். ப்ரபத்தி ப்ரப₄ாவம். தாம்ரபர்ணீ ப்ரப₄ாவம். **த்₃ரமிடே₃ாபநிஷத்ஸங்க₃தி** தொடக்கம். கோஸல கே₃ாகுல வ்ருத்தாந்தம். ப₄க்தியும் ஸ்நேஹமும்.

210. த்₃ரமிடே₃ாபநிஷத் ஸங்க₃தி. அநுப₄வபரீவாஹம் திருவாய்மொழி. வேத₃ சதுஷ்டயமும் ப்ரப₃ந்த₄சதுஷ்டயமும். பேச்சுப்பார்க்கில் கள்ளப்பொய் நூல்களும் க்₃ராஹ்யங்களாம். ஆழ்வாருடைய நாயிகாப₄ாவம். காமுக வாக்யப₄ங்கீ₃. ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ நிரூபணம். ப்ரப₃ந்த₄சதுஷ்ட யார்த்த₂நிரூபணம். திருவாய்மொழியின் ஏகைக ஸதகார்த்த₂ நிரூபணம். திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதித் தனியன்கள்.

211. **உயர்வற வ்யாக்₃யாநாரம்ப₄ம். ஆருயிரம், ஒன்பதினாயிரம்.** முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து. கு₃ணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்கவற்ருன தி₃வ்யதே₃ஹம்.

212. வஸ்துநிர்தே₃ஶ நமஸ்காரரூப மங்க₃ளாசரணம். ஆதி₃த்யஸங்நிதி₄யில் ஸ்படிகத்ராதி₃கள்போலே. கு₃ணநிரபேக்ஷமாக பரமாத்மஸ்வரூபம் விலக்ஷணம். ஸ்தநந்த₄யப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே.

213. முதற்பாட்டாலே நிரஸ்தமான மதங்கள். வாக்யபே₄தி₃யோஜநா. **பன்னீ ராயிரம்** "நலம்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம்.

214. வாக்யைகவாக்யயோஜநா. திருமந்த்ரமும் முதற்பாட்டும். **இருபத்துநாலாயிரப்படி உயர்வற வ்யாக்₃யானத் தொடக்கம்.**

215. பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வானுக்கு ஆழ்வான் பணித்த வார்த்தை. முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே. நித்யஸூரிகளுக்கு மரணமாவது. அதிபதி-அதி₄கனென பதி. ஈஶ்வரத்வ ஸாத₄க த்ரிதயம்.

216. **ஈடு உயர்வற வ்யாக்₃யாந அவதாரிகை.** திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்ய ஹேது. ப₄க₃வத்க்ருத உபகாரங்கள். ஸ்வரூப ரூப கு₃ணவிபூ₄திகள் ஜ்ஞாநவிஷயங்கள்.

217. நிர்ஹேதுக உபகாரகத்வம். ஆழ்வான் "கு₃ணயத்த"ஶ்லோகோதா₃ஹரணம். ஹேமாரவிந்த₃ பரிமள ந்யாயம். "கு₃ணயத்தம்" ஶ்லோகார்த்த₃ம்.

218. கு₃ணைத்₃ரேகத்துக்குத் தொழுகையே ப்ராப்தம். நேர்நின்ற மரமும் நீர் வஞ்சிக் கொடியும். வைதஸீ வ்ருத்தி. கு₃ணக்ருத தா₃ஸ்ய த்₃ருஷ்டாந்தம்.

219. "அஹம் அஸ்ய" ஶ்லோகார்த்த₃ம். லக்ஷ்மண வநவாஸ ஹேது நிரூபணம். "நயாயிகஸ்ய வாயுரப்ரத்யக்ஷ:", ப்₄ராத்ருத்வ தா₃ஸத்வங்கள் ஏகாஶ்ரயத்திலே கூடும்படி எங்ஙனே? ப்₄ராத்ருத்வ தா₃ஸத்வ நிரூபணம். ஶ்ருதிப்ரக்ரியையும் க₃த்₃யப்ரக்ரியையும். முற்பட கு₃ணங்களிலே இழிகைக்கு அடி.

220. த₄நுஸ்ஸை கு₃ணத்தையிட்டிறே வணங்குவிப்பது. ஸ்வதந்த்ரஸ்ய அபர்யநுயோஜ்யத்வம். வேத₃மும் ஆழ்வாரும். ஶாக₃ாந்தரங்களிலும் ஆநந்த₃ஸத்₃பா₄வம். "யுவா ஸ்யாத்" ஶ்ருத்யர்த்த₃ம்.

221. கு₃ணவிபூ₄த்யோ: ஆநந்த₃த்வ நிரூபணம். ஆநந்த₃த்வ பரிஷ்காரம். க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஆநந்த₃மும் ப₄க₃வதா₃நந்த₃மும். ப₄க₃வதா₃நந்த₃ பரிச்சி₂த்தி விசாரம்.

222. "உபர்யுபரி" ஶ்லோகார்த்த₃ம். "மர்த்யோத்தா₃யம்" ஶ்லோகார்த்த₃ம்.

223. ஆழ்வாருடைய ஜ்ஞாநவைப₄வம். உயர்வு-வருத்தம். தமிழ் நிகண்டும் உதா₃ஹரணம். "யுவா ஸ்யாத்" ஶ்ருத்யர்த்த₃ நிரூபணம். ஆநந்த₃த்வம் கு₃ணவிபூ₄த்யோ:.

224. "அற" ஶப₃்த₃ார்த்த₃ம் அத்யல்பத்வம். தே₃வதாந்தரங்களுக்கு உத்கர்ஷலாப₄ஹேது நிரூபணம். ஆளவந்தார் சந்தை.

225. த்₃ரவ்ய கு₃ண உச்ச₂ராய பே₄த₃ம். "ஸர்வே க்ஷயாந்தா:" ஶ்லோகம். ஆக்ஷேபபரிஹாரம்.

226. "நல" ஶப்₃த₃ார்த்த₃ம். கு₃ணங்களுக்கு ஸ்வரூபாநுப₃ந்தி₄த்வம். ஆழ்வான் வார்த்தை. ஆநந்த₃வாசி ஶப்₃த₃ம் தத்காரண விபூ₄திலக்ஷகம். மதுபூ₃ர்த்த₃ங்கள். கு₃ணவிபூ₄திகள் ஔபாதி₄கங்கள் என்ற பக்ஷநிராஸம்.

227. "ஸமஸ்த கல்யாண கு3ணாத்மகோ ऽஸௌ" ஸ்லோகார்த்த3ம்.

228. ஜ்ஞாந விஜ்ஞாந ஸப்3தா3ர்த்த3ம். "நிவாஸ வ்ருக்ஷ:" ஸ்லோகார்த்த3ம்.

229. ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தை. ஆளவந்தார் வாக்கும் ஆழ்வார் வாக்கும் பி3ம்ப3ப்ரதிபி3ம்ப3ரூபேண. ஸத்ஸம்ப்ரதா3ய ப்ரவர்த்தகர் ஆள வந்தார். "ஸமஸ்த கல்யாண" ஸ்லோகார்த்த3ம்.

230. கு3ணபேக்ஷயா ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யம். "யதோ3 ஸைந்த4வகா4:" ஸ்ருத்யர்த்த3ம். "யதோ3 ஸைந்த4வகா4:" ஸ்ருதி ஜீவபரமா? பரமாத்மபரமா? என்ற விசாரம்.

231. "யதோ3 ஸைந்த4வகா4:" ஸ்ருத்யர்த்த3 விசாரம். "ந்ருஸிம்ஹமூர்த்தி: பா4ஸ்வாந் ஸ்வேத:".

232. கு3ணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப ப்ரஸித்3தி4. தோள்படி கொள்ளுகை. "ப்ரேத்ய" ஸப்3தா3ர்த்த3 விசாரம்.

233. "மயர்வு" நிரூபணம். ஜ்ஞாநாநுத3யாதி3 நிரூபணம் தத்வத்ரயக்3ரந்த2 விலக்ஷணப்ரக்ரியயா. தே3ஹாத்மாபி4மாநஸ்ய ஜ்ஞாநாநுத3யரூபத்வ நிரூபணம். தே3வதாந்தர ஸேஷத்வபு3த்3தி4 ஜ்ஞாநாநுத3யமன்று. அந்யதோ3 ஜ்ஞாநம்—ஸ்வபா4வ விபர்யாஸம். அந்யதோ3 ஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாந நிரூபணம். கேவலனுடைய ஜ்ஞாநம் விபரீதஜ்ஞாநம். ஏதந்நிரூபணம். பட்டர் நிர்வாஹத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்3வயம்.

234. ஆழ்வாருடைய பக்திக்கு ஹேதுநிரூபணம். ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ பக்தி நிஷ்டo3ரோ? என்ற விசாரம். எம்பார் ஐதிஹ்யம். பக்தி தே3ஹயாத்ரா ஸேஷம். ஏதந்நிரூபணம். ஏதத்3 விஷயக ஸங்கா பரிஹாரங்கள்.

235. ஆண்டாறுமாஸ ஸப்3தா3ர்த்த3ம். தே3வமாத்ருகம் நதீ3மாத்ருகம். தண்டு3லமும் பக்தியும். நிர்ஹேதுகத்வ த்3வைவித்4யம். ஆழ்வாருக்கு பக்த ப்ரபந்ந வ்யாவ்ருத்தி.

236. முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுவாரைப்போலே. "தா4து: ப்ரஸாத3ரத்" ஸ்ருத்யர்த்த3ம். "யம் ப்ரஜாபதிர் வேத3 ஸ புண்யோ பா4வதி".

237. "அம்பா4ஸ்யபாரே" அநுவாகமும் நாராயணாநுவாகமும். "அருளினன்" பத3 ஸாமர்த்2ய லப்3தா4ர்த்த3 சதுஷ்டயம். பிள்ளை நிர்வாஹம். அதிபதி அருளே அமரத்வஹேது. அயோக3வ்யவச்சே2த3மும் அந்யயோக3வ்யவச்சே2த3மும்.

238. ப்ராக3பா4வ: அத்யந்தாபா4வ: இதி அண்ணு நிர்வாஹம். தொல்காப்பிய உதா3ஹரணம். முக்தரும் நித்யரும். ப்ராக3பா4வ ப்ரத்4வம்ஸாபா4வங்கள். அமரஸப்3த3 பர்யாயம் தே3வஸப்3த3ம். ஈஸ்வரஸ்ய தே3வத்வ ப்ரதிபாத3க ப்ரமாணம். நித்யர்க்கு விஸ்ம்ருதிராஹித்யம் கிம்? பா4க3வத3நுபவ ஸப்3தா3ர்த்த3ம்.

239. ஸூரிகளிற்காட்டில் ப4க3வானுக்கு வாசி. அதி4க: பதி: அதி4பதி: இதி. "க3வாம் க்ருஷ்ணே கே3ள:" — கோ3த்வேந ஸாம்யம் ; க்ருஷ்ணத்வேந வாசி. அமரர்கள் அதிபதி — அமரத்வேந ஸாம்யம்; ஆதி4க்யத்தால் வாசி. தே3வஸப்3த3வாச்யத்வம் நித்யர்க்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டு. தே3வத்வம் - த்3யோதமாநத்வம். அப்பு நிர்வாஹம். ராமாநுஜம் பிள்ளை நிர்வாஹம். அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம். லக்ஷிதலக்ஷணே. "மலயஜ ஸமி லிப்தம்" விஶேஷார்த்த2ம். "கழுக்காணிக் கண்ணன்" விஶேஷார்த்த2ம் பிராட்டி ஸ்ரீகௌஸ்துப4ம் இரண்டு கூறியதின் ப4ாவம்.

240. ஆனைக்குக் குதிரை வைத்தல் — ஏதந்நிரூபணம். விக்3ரஹ வைலக்ஷண்ய கத2நம். அதிபதி ஸப்3த3ார்த்த2 விவரணம். குலுக்கி — தா4ங்யாத்3யாஸ்ரய பேடிகாசாலநம்.

241. துயரறு — முன்புள்ள முதலிகள் எம்பெருமானார் நிர்வாஹங்கள். அகி3ல ஹேய ப்ரத்யநீகனுக்கு து3:க்க2 நிரூபணம். "வ்யஸநேஷு" ஸ்லோகார்த்த2ம்.

242. பஞ்சஶக்தி நிரூபணம். பஞ்சோபநிஷத்துக்கள் - பஞ்சஶக்திகள். ப்ராப்தி யாலும் போ4க்3யதையாலும் திருவடிகள் உத்3தே3ஶ்யம்.

243. ப4க3வத்3 விஷயீகாரத்தால் ஸித்தா ஸித்3தி4. த்3ரோண த்3ருபத3 சரிதம்

244. த்3விதீயபாத3 ப3லித மோக்ஷப்ரத3த்வம் ஈஶ்வராஸாதா4ரணம். ஏகைக பாதே3ாக்தாகாரம் ஈஶ்வரத்வ ஸ்தா2பகம்.

245. ஆவ்ருத்யா யோஜநை—அநாவ்ருத்யா யோஜநை. "கிங்நாம வாக்யத்வம்" என்ற விசாரம். வாக்யபே4த3 வாக்யைக யோஜநாத்3வயம். தொழுகை— ஶரணவரணம்.

246. த்3விதீய பாதா3வஸர ஹேது நிரூபணம். "அத்3விதீயம்" ஸ்ருத்யர்த்த2 விசாரம். மாயி நையாயிக ஸேஶ்வரஸாங்க்2ய பக்ஷ நிராஸம். நெற் செய்யப் புல் தேய்கை நிரூபணம்.

247. முதற்பாட்டு அர்த்த2 பஞ்சகபரம். அதி4காரி நிரூபணம். முதற்பாட்டின் அர்த்த2 பஞ்சகபரத்வ உபபாத3நம். அநுப3ந்த4 சதுஷ்டய நிரூபணம். வஸ்து நிர்தே3ஶ நமஸ்கார ஆஶீஸ்ஸுக்கள் உக்தம் முதற்பாட்டில்.

248. மங்க3ளாத்3ரய நிரூபணம். **இரண்டாம் பாட்டு வ்யாக்2யாநம்** (6000, 9000). உப4ய லிங்க3த்வ ப்ரயுக்த வைலக்ஷண்யம். அசேதந வைலக்ஷண்யம்போலே சேதந வைலக்ஷண்யம். ஸோபாந க்ரமத்தாலே அநுப4வம்.

249. விரோத4 பரிஹாரம் (9000). அசேதந வைலக்ஷண்யகத2நம் த்3ருஷ்டாந்த மாக. மிக்காரில்லாமை சொல்லுவது த்3ருஷ்டாந்தமாக.

250. ஸோத4க வாக்யமும் "மனனகம்" பாசுரமும்; விரோத4பரிஹாரம் (12000).

251. விரோத4பரிஹாரம் (24000). ஸ்ருதிப்ரக்ரியா, க்3ரந்த2ப்ரக்ரியா (36000)

252. ஸ்வரூப விபூ4திகு3ண கத2நக்ரம தாத்பர்யம். ஸ்வரூபத்தால் திருத்தம் யோகி3களுக்கு. கு3ணங்களால் திருத்தம் ஆழ்வாருக்கு. கு3ணகத2ந ப்ராத2ம்யஹேது.

253. முதல் இரண்டு பாசுரங்களின் பிண்டி3தார்த்த2ம். வ்யாவர்த்யாதிஸயமும் வ்யாவ்ருத்தாதிஸயமும். தொல்காப்பியம். விரோத4 பரிஹாரம்.

254. ஸித்3த4ாந்த ஸோத4நம். தொல்காப்பியம். "மனனக" ஸப்3த3த்துக்கு விலக்ஷணார்த்த2ம். அவித்3யா கர்ம வாஸநா ருசி நிரூபணம். அவித்3யாத்3யாஸ்ரய விசாரம். அவித்3யாதி3களுக்கு தோ3ஷத்வ நிரூபணம். மனத்துக்கு மலங்கள்.

255. ப்ரகாரப்ரதிப3ந்த4ம் கரண தோ3ஷம். அவித்3யாதி3கள் ஆத்மதோ3ஷமா ஜ்ஞாநதோ3ஷமா மநோதோ3ஷமா? அவித்3யாதி3கள் மநோதோ3ஷங்கள். "ஸ்வரூபக3த"—க3தஸப்3த3ார்த்த2ம். ஸங்கா ஸமாத4ாநங்கள். யம நியமாதி3 ஸ்வரூப நிரூபணம். யம நியமாதி3களில் ப3ாஹ்யாப்4யந்தர விப4ாக3ம்.

256. ப்3ரஹ்மசர்யாதி3 நிரூபணம். ஸ்வஸ்திகாதி3 ஆஸந நிரூபணம். ப்ராணாயாம நிரூபணம்.

257. த4ாரணா நிரூபணம். பஞ்சவித4த்4யாநம். த்4யாநத்தாலே ஸமாதி4. புந: ப்3ரஹ்மசர்யாதி3 நிரூபணம்.

258. விக்3ரஹகால்பங்கித்வ விசாரம். ஸங்கா பரிஹாரங்கள்.

259. பொன்னும் கரியும். விஸுத்3த4 மநோக்3ராஹ்யத்வ விசாரம்.

260. "நேதி நேதி" ஸ்ருத்யர்த்த2ம். "மநஸா து"—'து' ஸப்3த3ார்த்த2ம்.

261. மனனகம் பாசுரம் உபதே3ஸகா3ர்ப்ப4ம். மனனகம் பாசுரதாத்பர்யம். உப நிஷத்தும் அருளிச்செயலும்.

262. ப4க3வத்3விஷயத்தை அறிவது எப்படி என்ற விசாரம்.

263. "கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலே" பாசுரார்த்த2ம். கடிசேர் பாசுரத்தின் தாத்பர்யம்.

264. நிருபமத்வ நிரூபணம். "ஈத்3ருஸாய ஸ்வாஹா" ஸ்ருத்யர்த்த2ம். ஸௌஸாத்3ருஸ்யம் வைத4ர்ம்யாப4ாவ நிப3ந்த4நம்.

265. ஸாத4ர்ம்யவைத4ர்ம்ய த்3ருஷ்டாந்த நிரூபணம். அந்வயவ்யதிரேக த்3ருஷ்டாந்தங்கள். மாக4 காவ்ய ஸ்லோக உதா3ஹரணம்.

266. "ய ஆத்மநி திஷ்ட2ந்" ஸ்ருத்யர்த்த2ம். "ஆத்மநி திஷ்ட2ந் ஆத்மந: அந்தர:" அர்த்த2பே4த3ம்.

267. கீழோடே அந்வயம். முதல் திருவாய்மொழிக்கு க்ரியாபத3ம். "ந தஸ்ய கார்யம்" ஸ்ருத்யார்த்த2ம். ஸோத4க வாக்யார்த்த2ம்.

268. "இலனது" (3) வ்யாக்₄யானம் (6000, 9000, 12000). ஸ்ரீப₄ரதனும் ஸ்ரீபராங்குஶனும். "இலனது" பாசுராரார்த்த₂ம் பரிச்சே₂த₃த்₃வயராஹித்யம்.

269. "இலனது" பாட்டில் முற்கூறு பிற்கூறு அர்த்த₂ம் (12000).

270. லீலாவிபூ₄தி உத்₃தே₃ஶ்யம். "ஸ தத்ர பர்யேதி" ஶ்ருத்யார்த்த₂ம்.

271. லீலாவிபூ₄தி ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். லீலாவிபூ₄தி அஸ்மரண ஹேது₂த்₃வயம். லீலாவிபூ₄தி ஹேயத்வ உபாதே₃யத்வங்கள். "ஜுஷ்டத க்ரீட₃ந்" ஶ்ருத்யார்த்த₂ம்.

272. அநுபபங்நஸ்மரணம். அப்₃ரஹ்மாத்மகவஸ்து ஶேஷவிஷாண துல்யம்.

273. லீலாவிபூ₄திஸ்வாமி நிர்ணயம். "பதிம் விஶ்வஸ்ய" ஶ்ருத்யர்த்த₂ம். பதிஶப்₃த₃: ஶேஷிணி ரூட₄:.

274. அநுப்ரவேஶத்₃வயம். 'ஸத்' 'த்யத்' ஶப்₃த₃த்துக்கு விலக்ஷணார்த்த₂ம் "த்₃ருஶ்யதே ஶ்ரூயதே" ஶ்ருத்யார்த்த₂ம்.

275. "த்₃வா ஸுபர்ணா" ஶ்ருத்யார்த்த₂ம். ஸ்ரீமத் வேங்கடாசார்ய வ்யாக்₄யாநம்.

276. பிரிநிலை ஏகாரம். ஸீதையும் ஆழ்வாரும். தொல்காப்பியத்தில் ஏகாரார்த்த₂ம்.

277. ஏகாரார்த்த₂ நிரூபணம். ஈற்றசை ஏகாரம். ஸ்வரம். உன்மாத₃வாதக₃தி நிரூபணம். ஆழ்வார் பூர்வநிலை.

278. ஆழ்வாரும் ப₄ரதனும். கீழ் வயிற்றுக் கழலை. கு₃ஹனும் ப₄ரதனும். த₃ண்டி₃வாக்யம்.

279. கு₃ஹவசநத்தை ப₄ரத்₃வாஜ வசநமாக உதா₃ஹரித்தது. ஸுக்₃ரீவனும் ஆழ்வாரும். "வாநராணாம் நராணாம் ச" ஶ்லோகார்த்த₂ம்.

280. "ஸமஜாயத" விஶேஷார்த்த₂ம்.

281. மூன்று பாட்டுக்கு ஶேஷம் மேலிற்பாட்டுக்கள். பூர்வஶேஷம். ஸ்வரம். ஏகார விசாரம். ஶாத₄க வாக்யார்த்த₂ம். "நாமவன்" (4) வ்யாக்₄யானம் (6000, 9000).

282. கா₃த₄ாத்ரயஸாரார்த்த₂ம் (12000). யோக்₃ய யோஜநா.; ஶிஷ்ட கா₃த₄ா தாத்பர்யம் (24000).

283. (36000) நித்யவிபூ₄தியும் லீலாவிபூ₄தியும். பரோபதே₃ஶ ஸ்வாநுப₄வங்கள். ஶங்காபரிஹாரங்கள்.

284. லீலாவிபூ₄தியின் தன்மை. ஶிஷ்ட த₃ஶகார்த்த₂ம். ஸம்ஸாரி து₃ர்க்க₃தி. ப்ரத₂மத₃ஶகம் பரோபதே₃ஶக₃ர்ப்ப₄ம்.

285. ப்ரப₄ா த்₃வயம். நாலு மூன்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ஶங்காபரிஹாரங்கள்.

286. பூ₄தப₄விஷயத்துக்களிலே வர்த்தமாநத்துக்கு அந்தர்ப₄ாவம். "ஆய்நின்ற" அர்த்த₂த்₃வயம்.

287. ஸாமாநாதி4கரண்ய நிரூபணம். "ஸர்வம் க2லு" ஸ்ருத்யர்த்த2ம். "தத்வ மஸி" ஸ்ருத்யர்த்த2ம்.

288. சா2ந்தோ3க்3யமும் திருவாய்மொழியும். ஸாமாநாதி4கரண்யலக்ஷணம். ஸப்3த2த்ரைவித்4யம்.

289. புநருக்தி பரிஹாரம். ஸாமாநாதி4கரண்ய நிர்வாஹம் **"அவரவர்"** (5) **வ்யாக்2யாநம்** (6000)

290. ஸர்வதோ3வதாந்தராத்மத்வே ப்ரமாணங்கள் (6000). ஸர்வகர்மப2லப்ரதா3த்வே ப்ரமாணங்கள் (6000). வையதி4கரண்யோக்தி (12000).

291. "விதிவழியடைய" விலக்ஷணார்த்த2ம் (12000, 24000). ரக்ஷகாந்தர ஸ்வீ யத்வம் (36000).

292. புருஷோத்தம ஸப்3தா3ர்த்த2ம். ஹரி ஸப்3தா3ர்த்த2ம். ஸ்ருதே: பூர்வம் புராண உதா3ஹரண தாத்பர்யம். புருஷ ஸப்3தா3ர்த்த2ம். உத்தம ஸப்3தா3ர்த்த2ம். ஹரி ஸப்3த3த்துக்கு விலக்ஷணார்த்த2ம்.

293. "யத்3வேதா3தெ3ள" ஸ்ருத்யர்த்த2ம். ப்ரணவம் உச்சரிக்கப்படாவிட்டால் ஏற்படும் அநிஷ்டம்.

294. சேதநபே4த3மும் ருசிபே4த3மும் கு3ணபே4த3மும் மார்க்க3பே4த3மும்.

295. கு3ணபே4த3த்தால் வந்த ப2லபே4த3ம். ஷஷ்டி3யர்த்த2ம் விஷயத்வம். தே3வதாந்தர து3ராராத4த்வம்.

296. "க்ருதாபராத4ஸ்ய" ஸ்லோகார்த்த2ம். "யச்சீ2ல: ஸ்வாமீ தச்சீ2ல: தா3ஸ:." உபாலம்ப4 தாத்பர்யம்.

297. அஞ்ஜலிதான் மிகை. ஸர்வஸ்வாமித்வம்.

298. "யோ யோ யாம் யாம்" ஸ்லோகார்த்த2ம். நிர்வாஹத்3வய பிண்டி3தார்த்த2ம்.

299. ஐயன் பாழியில் ஆகை. இராமடம் ஊட்டுகை. **"நின்றனர்"** (6) **வ்யாக்2யானம்** (6000).

300. அருணதி4கரணங்யாயம் (9000). ஸங்கா ஸமாத4ாநங்கள் (12000).

301. ஸங்கா பரிஹாரங்கள் – அருணதி4கரண விஷயம் (24000). த4ர்மிவாசகஸ்ய த4ர்ம வாசகத்வே ஹேதுநிரூபணம் (36000).

302. ஸ்ரீப4ாஷ்யகார மதத்தாலே அருணதி4கரண நிரூபணம். அபார்யவஸாந்வ்ருத்திநிரூபணம். ப்ராப4ாகர மதத்தாலே அருணதி4கரண நிரூபணம்.

303. அருணதி4கரண விசாரம்.

304. ஸாமாநாதி4கரண்ய ப2லம். ப4ாட்ட மதம். ராமாநுஜ மதம்.

305. வ்ருஷல விவாஹ மந்த்ரம். ப்ரவ்ருத்திபோலே நிவ்ருத்தியும் ஸக்திமத்3 தீ4நை. ஸர்வ ப்ரகார அபரிச்சே2த்3யத்வ உபலக்ஷணம்.

306. "திடவிசும்பு" (7) பாசுர வ்யாக்₂யாநம் (6000). பரமாத்ம நிரூபணம் (6000). சுடர்மிகு சுருதி நிரூபணம் (6000).

307. சுடர்மிகு சுருதி உதா₃ஹரணம் (6000).

308. சுடர்மிகு சுருதி உதா₃ஹரணம் (6000).

309. வேத₃விருத்₃த₄ மதங்கள். ஶ்ருதி ஸாக்ஷிகத₃ந ப₂லம்.

310. "விசும்பு எரி" பௌர்வாபர்ய கத₂நஸ்வாரஸ்யம். லோகாயத மதநிராஸம்.

311. ஶ்ருதி ப்ராப₃ல்யம். ப₄ாவி ப்ரதிஸந்த₄ாந ந்யாயம்.

312. பே₄த₃ாபே₄த₃ க₄டகஶ்ருத்யர்த்த₂ ப்ரதிபாத₃கங்களான பாசுரங்கள். ஶ்ருதியும் அருளிச்செயலும். ஸாமாநாதி₄கரண்ய நிர்தே₃ஶ தாத்பர்யம். தத்வ ஸார உதா₃ஹரணம்.

313. பஞ்சீகரணப்ரக்ரியை. "அநேந ஜீவேந" ஶ்ருத்யர்த்த₃ம்.

314. ந்ருபகபே₄ா வ்யாவ்ருத்தி. ஶரீராத்மலக்ஷணம்.

315. ஶரீர லக்ஷணத்ரயம்.

316. அவ்யாப்தி அதிவ்யாப்தி நிரூபணம். ஶரீர லக்ஷணத்ரய நிரூபணம்.

317. ப₄க₃வத₃வ்யவஹித வ்யாப்தி. ஶரீராத்மலக்ஷண த₃ளப்ரயோஜநம்.

318. "திடம்" என்ற தா₃ர்ட்₄யத்தை த்ரேத₄ா நிரூபணம். பூ₄தசதுஷ்டயவாதி₃ லோகாயதிகன்.

319. பாசுரத்தில் வைதி₃க நிர்தே₃ஶம். வ்யாப்தி பூர்த்தி. சுருதியின் சுடர்.

320. ப்ரமாணாந்தரங்களின் குறை. ஶப்₃த₃மய ஶ்ருதியின் நித்யத்வம். வேத₃ நித்யத்வம். கடோ₃பநிஷத்தும் திருவாய்மொழியும்.

321. குத்₃ருஷ்டி நிராஸம். யாத₃வீய நிராஸம். சார்வாகநிராஸம். ஶங்கா பரிஹாரங்கள். ஏழாம்பாட்டில் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார கத₂நதாத்பர்யம். பரபக்ஷ நிராஸம். ஸ்வபக்ஷ ஸ்தா₂பநம். வேத₃நித்யத்வம்.

322. "சுரரறி" (8) பாசுர வ்யாக்₂யாநம். தே₃வதாந்தர ஸ்ருஜ்யத்வே ப்ரமாணோபந்யாஸம். ஸ்வரூபேண தாத₃ாத்ம்ய வாதீ₃ யாத₃வீய:.

323. குத்₃ருஷ்டி நிராஸம்.

324. வின்—மூலப்ரக்ருதி. கா₃ர்கி₃வித்₃யை.

325. ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கு ஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வம் இல்லை. வின்—ப்ரக்ருதி—ஏதந்நிரூபணம்.

326. "அக்ஷரம் அம்ப₃ராந்தத்₄ருதே:" ஸூத்ரார்த்த₃ம்.

327. "ஆகாஶ: ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச" ஶ்ருத்யர்த்த₃ம். பாசுரத்தில் ஶ்ருதிச்சா₂யை

328. "யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச" ஸ்ருத்யர்த்தம். உபஸேசந ஸப்தார்த்தம்.

329. ரூபவர்ணாதிரஹித ஸப்தார்த்தம். ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வ விசாரம்.

330. த்ரிபுர தஹநதத்வம். ஸர நாராயணப் பெருமாள். ருத்ரன் தலையறுந்த சரித்ரம்.

331. ப்ரஹ்ம ருத்ரதத்வம். "யோ ப்ரஹ்மாணம்" ஸ்ருத்யர்த்தம். ஆத்மபுத்தி ப்ரஸாத ஸப்தார்த்தம். ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வ ஸ்ர ஷ்ட் ரு த் வ நிரூபணம்.

332. "உளனெனில்" (9) பாசுர வ்யாக்யாநம். ஸூந்யவாதி நிராஸ ப்ரக்ரியை.

333. ஸூந்யவாதி நிராஸ விவரணம்.

334. ஆழ்வான் யோஜநா.

335. ஸர்வதாநுபபத்த்யதிகரணம்.

336. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸர்வஸூந்யவாத நிரஸநம்.

337. ஸர்வ ஸூந்யவாத நிராஸம்.

338. "ப்ரதீதிஸ்சேத்" ஸ்லோகார்த்தம். "கடோ நாஸ்தி" வாக்யார்த்தம்.

339. பௌத்தத்தனுக்கு வாதாநதிகாரம். பாட்டவசநம்.

340. ஸோபாதிக நிருபாதிக நிஷேத விசாரம்.

341. அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வ நிரூபணம்.

342. "உளன், இலன்" ஸப்தார்த்தம். ஸவிபூதித்வ ஸமர்த்தநம்.

343. "பரந்ததண்" (10) பாசுர வ்யாக்யாநம். "பரந்த" பாட்டில் அந்தர்வ்யாப்தி பஹிர்வ்யாப்தி கதநம்—வ்யாப்தி ஸௌகர்யம்.

344. க்ரந்தகார பக்ஷம்.

345. விபுத்வஸ்ய ந ஹாநி:. பரந்ததண் பரவை—ஏகார்ணவம்.

346. ஆகாஸம் ஸாவயவம்.

347. "கரவிசும்பு" (11) பாசுர வ்யாக்யாநம். "கரவிசும்பு" பாட்டில் உபயவிபூதி ஸம்பந்தகதநம். ப்ரதமதஸ்ஸகார்த்தம். அத்புத ஸக்திநிரூபணம்.

348. ஸடகோப ஸப்தார்த்தம். லீலாவிபூதிகதநேந நித்யவிபூதி உபலக்ஷணம்.

349. வால்மீகியும் ஆழ்வாரும். முதல்திருவாய்மொழி கலிவிருத்தம்.

350. பஞ்சபூதஸ்வபாவங்கள்.

351. உபலக்ஷணத்வம். "ப்ராப்த ராஜ்யஸ்ய" ஸ்லோகார்த்தம். உத்தரகாண்டஸ் கர்த்தாவும் வால்மீகியே. "பாட்யே கேயே ச" ஸ்லோகார்த்தம்.

352. தொடக்கத்தில் "ஆயிரம்" என்றதின் தாத்பர்யம். "பாட்₃யே கே₃யே ச" ஸ்லோகார்த்த₃ம். "ப்ரமாணஸ்த்ரிபி₄ரந்விதம்" ஸ்லோகார்த்த₃ம். ஸப்த ஜாதி நிரூபணம். அஷ்டாத₃ஸஜாதி.

353. "ஆயிரம்" என்றதின் தாத்பர்யத்₃வயம்.

354. த்₃ரமிடே₃ாபநிஷத்ஸங்க₃தி. த்₃ரமிடே₃ாபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

355. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்₂யாநாவதாரிகை. ஆழ்வார் வைப₄வம்.

356. ராமாநுஜபத₃ாம்பே₄ாஜ ஸமாஸ்ரயணஸாலிகள். நம்பிள்ளை தொடக்கமாக வ்யாக்₂யாந விஸ்தரம். நம்பிள்ளை — லோகாசார்யன். நம்பெருமாள் பெரிய ஜீயரிடத்தில் ஈடுகேட்டு உகந்தது.

357. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியின் ஐந்து நிர்ப்ப₃ந்த₄ங்கள். உடையவர் நூற்றந்தாதியும் ஆழ்வார் நூற்றந்தாதியும். ஆழ்வார் படிகள்.

358. "உயர்வே பரன்படியை" பாசுர வ்யாக்₂யாநம். ஏகாரார்த்த₃ம்.

359. உயர்வேத₃ம். வேத₃மும் திருவாய்மொழியும்.

360. வேத₃மும் திருவாய்மொழியும். முதற்பதிகத்தில் பிராட்டியைச் சொல்லாமைக்கு ஹேது. ஸுக்தியும் முக்தியும். குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்.

361. **வீடுமின் த₃ஸக** ஸாரார்த்த₃ம். விஷயாந்தர தே₃ாஷம். ப₄க₃வத்₃விஷய கு₃ணம். ப₄க₃வதே₃க பே₄ாக₃த்வோபாயமான ப₄க்தியோக₃ம்.

362. மோக்ஷ ஸாஸ்த்ர விஷய விப₄ாக₃ம். ஸூத்ர க்₃ரந்த₂ த்₃விக பே₄த₃ம். ஸூத்ர க்₃ரந்த₂ ப்ரத₃ம த்₃விகார்த்த₃ம்.

363. ப்₃ரஹ்ம ஸூத்ரமும் திருவாய் மொழியும். " ஸ்வஸோஷாஸோஷார்த்த₃: " ஸ்லோகார்த்த₃ம். உபாஸந ஸப்₃த₃ார்த்த₃ம்.

364. ப₄க்தி ப்ரபத்திபர யோஜநாபே₄த₃ம்.

365. ஆழ்வாருடைய ப₄க்தி ப்ரபத்திகள்.

366. "மதிநலம்" ஸப்₃த₃ார்த்த₃ம். ப₄க்தி ப்ரபத்தி பரத்வ உபபத்தி. "உப₄யபரிகர்மித" வாக்யார்த்த₃ம்.

367. ஸாத்₄ய ஸாத₄நப₄க்தி விசாரம். ஆழ்வார் ப₄க்தி. ஜாநஸ்ம்ருதி உபாக்₂யாநம். அபஸூத்₃ராதி₄கரணம்.

368. அபஸூத்₃ராதி₄கரணம்.

369. யாமுந ராமாநுஜ நிர்வாஹங்கள். ஸாத₄ந ப₄க்திபர யோஜநை.

370. ஸங்கர பரிஹாரங்கள். ப₄க்தித்₃வைவித்₄யம். ப்ரபத்தித்₃வைவித்₄யம். பரோபதே₃ஸ உபபத்தி.

371. க்₃யாதி லாப₄பூஜா நிரபேக்ஷத்வம். "ப்ரோவாச" ஸப்₃த₃ார்த்த₃ம்.

372. ஸ்வாநுபவ ப்ரகர்ஷ நிரூபணம். ஸ்ரீ வைஷ்ணவத்வ நிரூபணம். பரோப தேஶ அநுபபத்தி பரிஹாரங்கள்.

373. ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தும் முறை. தஶகார்த்த ஸங்க்ரஹம். கண்ணழ கிலே ஈடுபட்டவரைக் கண்ணழகாலே திருத்திய கதை.

374. **"வீடுமின்" (1) பாசுர வ்யாக்யாநம்.** ஸமர்ப்பண ஸ்வரூப நிரூபணம்.

375. அஹங்கார மமகார சண்டாளன்.

376. த்யாஜ்யாத் பூர்வம் த்யாகஸ்ய கதநே தாத்பர்யம். ஸம்ஸாரியும் ஸ்ரீ விபீஷணழ்வானும். நீட்டல் குறுக்கல் விகாரம். அக்ஞிநா தஹ்யமாந க்ருஹாந்தர்வர்த்தி ஸமாதி.

377. பஹுவசநார்த்தம். த்யாஜ்ய நிரூபணம்.

378. நஞ்ஜீயர் நிர்வாஹங்கள். அழுகு சிறை.

379. ஜநமேஜய வைஶம்பாயந கதை. "த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே" ஶ்லோகம்.

380. "யமோ வைவஸ்வத:" ஶ்லோகார்த்தம். வைவஸ்வத ஶப்தார்த்தம். ஆட்சி தொடர்ச்சி நிரூபணம். ஆட்சியில் தொடர்ச்சி நன்று.

381. ப்ராயஶ்சித்த விசாரம். ஆத்மாபஹார க்ரௌர்யம்.

382. **"மின்னின்" (2) பாசுர வ்யாக்யாநம்.** வீடு செய்ம்மினே பாடவிசாரம். ஆத்மாபஹார ஆத்ம ஸமர்ப்பண தத்வ நிரூபணம். வீடுமின் பதிகத்தின் ப்ரமேயம். வீடுமின் பாட்டின் ப்ரமேயம்.

383. ஏகவசந பஹுவசந தாத்பர்யம். "இறை" ஶப்தார்த்தம் (12000). "ஸம்பத:" ஶ்லோகம்.

384. ஐந்தாம் வேற்றுமைக்கு அர்த்தம். பஞ்சமிக்கு உபமார்த்தத்வம். மரணங் கள் பலவிதம்.

385. ஸம்ஸாரியின் ப்ராந்தி. ஶங்கா பரிஹாரங்கள்.

386. மகிழலகு பாசுரார்த்தம். வகுள பீஜ த்ருஷ்டாந்தகதந தாத்பர்யம்.

387. **"நீர்நுமது" (3) பாசுர வ்யாக்யாநம்.** பூர்வோத்தர காதாநுகுணயோக "இறை" ஶப்தார்த்தம்.

388. அந்யோந்யாஶ்ரய பரிஹாரம். கெடுமரக்கலம் கரை சேர்ந்தாப்போலே. வேர்முதல் மாய்த்தலாவது என்.

389. ஸம்ஸார பீஜ பேஷஜ நிரூபணம். ஸம்ஸார பீஜத்வயம். "நீர்நுமது" என்று ஸம்ஸார பீஜ கதநம். "வேர் முதல் மாய்த்து" என்று ஸம்ஸார பேஷஜ கதநம்.

390. அஹங்கார த்யாக₃ அநுபபத்தி ஶங்கா பரிஹாரங்கள். மோக்ஷத்திலும் அஹங்கார அநுவ்ருத்தி. த்யாஜ்யாஹங்கார நிரூபணம். த்யாக₃ாங்க₃கத்வே நிரபேக்ஷத்வ ஹாநி ஶங்காபரிஹாரங்கள். பிறர் ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம்.

391. ஶங்காபரிஹாரங்கள்.

392. விஷயாந்தர ப₄க₃வத்₃விஷயங்களின் வாசி.

393. விஷ்ணுபோத நிரூபணம். கர்ம நிவ்ருத்தி பரங்களான பாசுரங்கள். ஸாத்₄ய ப₄க்தி ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம். உபாய ப₄க்தி வ்யாவ்ருத்தி.

394. "இல்லதும்" (4) **பாசுர வ்யாக்₂யாநம்.** ஏகவசந ப₃ஹுவசந விசாரம்.

395. "இல்லது, உள்ளது" ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம். சித₃சித்₃ தே₃ஷங்கள். உப₄ய வேத₃ாந்த ஐககண்ட்₄யம். ஶூந்யவாதி₃யும் மாயாவாதி₃யும்.

396. ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ ஐககண்ட்₄யம். துச்ச₂த்வ மித்₄யாத்வங்கள். "ஸத்யம் ச அம்ருதம் ச" ஶ்ருத்யர்த்த₃ம். "ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணு:" ஶ்லோகம்.

397. சேதநாசேதநங்களின்படி. "ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணாத்மக" ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம்.

398. இருகரை. "இல்லது" பாட்டுப்ரமேயம்.

399. **"அற்றது" (5) பாசுர வ்யாக்₂யாநம்.** கைவல்ய பரமான பாட்டு.

400. அந்தராய பரிஹாரம்; நிரூபணம். த்ருஷ்ணை வைப₄வம்.

401. கைவல்யத்தை வீடு என்னக் காரணம். யோக₃ாப்₄யாஸமாவது என்.

402. கைவல்ய நித்யத்வம். "மன்னுறில்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம். கேவலனுக்கும் ப₄க₃வத₃நுப₄வேச்சை₂ பிறக்கும். க்த்வாஸ்தா₂நத்திலே திங்.

403. **"பற்றிலன்" (6) பாசுர வ்யாக்₂யாநம்.** ஸர்வ ஸமத்வம். "மங்கையர் தோள் கைவிட்டு" விலக்ஷணார்த்த₃ம். "அற்றது" பாட்டின் ப்ரமேயம்.

404. ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவத்வம். ப₄ட்டர் நிர்வாஹம்.

405. "அபி" ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம்.

406. "ப்ரஸாத₃பரமெள" ஶ்லோகார்த்த₃ம். "உபாக₃தெள" ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம்.

407. "த₄ந்ய" ஶப்₃தா₃ர்த்த₃ம். "சூட்டு நன்மாலைகள்" பாசுரார்த்த₃ம். மாலைக்குத் தூய்மை.

408. "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு" ஶ்லோகார்த்த₃ம்.

409. ஸீதா வைப₄வம்.

410. "அன்றீன்ற கன்றின்" இத்யாதி₃ வாக்யார்த்த₃ம். "த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே" ஶ்லோகார்த்த₃ம். "ஸ்வஶரீரேண" விஶேஷார்த்த₃ம்.

411. கரியும் மாணிக்கமும்.

412. "அடங்கெழில்" (7) பாசுர வ்யாக்₃யாநம். ஸம்ப₃ந்த₄ாநுஸந்த₄ாநம். "பற்றி லன்" பாட்டின் ப்ரமேயம்.

413. கூடக க்ருத்யம். கடலில் துரும்பு.

414. வ்யாபாரி தே₃ஶாந்தரம் போன கதை. ஆசார்ய க்ருத்யம்.

415. "பிப₃ங்தெள" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ஸம்ப₃ந்த₄ ஜ்ஞாநம் கிம்ஶப₃ம்.

416. ராஜபுத்ர ஸமாதி₄.

417. "ஶேஷ: பரார்த்த₂த்வாத்" ஸூத்ரார்த்த₂ம். பராபி₄மத யோஜநா. ராமாநுஜ யோஜநா.

418. ஶேஷத்வலக்ஷணம்.

419. "உள்ளமுரை" (8) பாசுர வ்யாக்₃யாநம். அடங்கெழில் பாட்டின் ப்ரமேயம்.

420. ப₄ஜநப்ரகார நிரூபணம.

421. "இதோ ப₃ஹி:" ஶ்லோகார்த்த₂ம்.

422. "அரண்யே ஸந்தி பத்₃ராணி" "பத்₃ரேஷு புஷ்பேஷு" ஶ்லோகங்கள்.

423. மெல்லொற்று வல்லொற்று. "தாமுளரே" பாசுரார்த்த₂ம். தனிசு-கடன்.

424. ப₄க₃வான் காலத்தை உண்டாக்கியதற்கு ப்ரயோஜநம். "திருமருவுதாள்" விஶேஷார்த்த₂ம்.

425. "ஒடுங்க" (9) பாசுர வ்யாக்₃யாநம். "நாவாயிலுண்டே" பாசுரார்த்த₂ம். ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலா மந்த்ரம். "க₃தி" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

426. "எண்ணே" விஶேஷார்த்த₂ம் (12000).

427. மெல்லொற்று வல்லொற்று. "ப₄ஜந விரோதி₄" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

428. "வாணே மறிகடலோ" பாசுரார்த்த₂ம். "மாடே வரப்பெறுவராம்" பாசுராரார்த்த₂ம்.

429. ஆண்டாள் சரித்ரம்.

430. "க்ருத க்ருத்ய" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். ஸித்₃த₄ஸாத₄ந பரிக்₃ரஹ வைப₄வம்.

481. "எண்பெருக்கு" (10) பாசுர வ்யாக்₃யாநம். குன்றத்து ஜீயர் எம்பெருமாளர் ஐதிஹ்யம். எம்பார் ஐதிஹ்யம். ஏகாரார்த்த₂ம். தொல்காப்பியம். "ஒடுங்க" பாட்டின் ப்ரமேயம்.

432. ஆஶ்ரயணம் ப₄ஜநப்ரபத்₃ந ஸாத₄ாரணம். ஸார்த்த₂ மூலமந்த்ரகா₃த₃ா.

433. உபாஸக ப்ரபந்நர்களுக்கு வாசி. அர்த்₂ாநுஸந்தா₄நம் மோக்ஷஹேது. அர்த்த₂ம் முன்னுக ஶப்₃த₃ம். ஶப்₃த₃ம் முன்னுக அர்த்த₂ம். ஸ்வரூபாநுஸந்தா₄நம்.

434. ஆழ்வான் ப₄ட்டர் ஐதிஹ்யம். "நாராயணபர:" ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம்.

435. ஜீவாநந்த்யம். மந்த்ர ஶ்ரவணப்ரகாரம். ஆழ்வான் வார்த்தைகளுக்குக் கருத்து. ப்ரணவத்தில் மகாரார்த்த₃ம்.

436. ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஸ்வப்ரகாஶத்வரூபம் என்று ஶ்ருதப்ரகாஶிகை. ஜீவஸ்வரூபநிரூபணம். ஜீவனுக்கு நன்மை.

437. ஸ்ரீவைகுண்ட₃ ஸ்தவஶ்லோக உதா₃ஹரணம். நாராயணத்வ நிரூபணம்.

438. "சேர்த்தட" (11) பாசுர வ்யாக்₂யாநம். ஏகவசந ப₃ஹுவசந தாத்பர்யம். "எண்பெருக்கந்நலத்து" பாட்டின் ப்ரமேயம்.

439. "வீடுமின்" திருவாய்மொழி வஞ்சித்துறை. த₃ஶகார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹம்.

440. "எழுத்தசை சீர்பந்தம்" இத்யாதி₃ விவரணம்.

441. ஏகவசந ப₃ஹுவசந தாத்பர்யம். த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் ஸங்க₃தி.

442. த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளீ.

443. "வீடு செய்து" [தி.நூ 2] பாசுரவ்யாக்₂யாநம்.

444. ஆழ்வாருடைய நீடுபுகழ்.

முதலிரண்டு திருவாய்மொழி ஸூக்ஷ்ம விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

"ஐககண்ட்₂யம்" ஸூக்ஷ்ம விஷயஸூசிகை

1. ஶாரீரகார்த்த₂ம்.

2. ஆச்சான்பிள்ளை ஶ்லோகம் — "புரா ஸூத்ரை:" இத்யாதி₃. "ஆதெ₃ள ஶாரீரகார்த்த₂ க்ரமமிஹ" தே₃ஶிக ஶ்லோகம். முதல் திருவாய்மொழியும் ப்ரத₂ம த்₃விகமும். முதற் பாசுரமும் சதுஶ்ஸூத்ரியும். முதற்பாட்டு முதலடியும் (1) ஜிஞ்ஞாஸாதி₄கரணமும். ப்ராப₄காக₃ர பூர்வபக்ஷம்.

3. விஶிஷ்ட ஹேதுவஸித்₃தி₄ நிரூபணம். ப்ரத₂மாதி₄கரண ஸித்₃தா₄ந்தம். ப்ராப₄காக₃ரமத க₂ண்ட₃நம். விஶிஷ்டஹேதுஸித்₃தி₄ நிரூபணம். இரண்டாம் பாத₃மும் (2) ஜந்மாத்₃யதி₄கரணமும்.

4. ஜந்மாத்₃யதி₄கரணார்த்த₂ நிரூபணம். விஶேஷணத்வ உபலக்ஷணத்வ பக்ஷங்கள். விஶேஷண பே₄தா₃த் விஶேஷ்யபே₄தா₃ம். விஶேஷண பே₄தே₃ऽபி விஶேஷ்யைக்யம். ஜந்மாத்₃யதி₄கரண ஸித்₃தா₄ந்தம். உபலக்ஷண உபலக்ஷ்ய விலக்ஷண த்ருதீயாகார நிரூபணம். அபி₄யுக்தர் வார்த்தை. "ப்ரயந்தி" "அபி₄ஸம்விஶந்தி" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂பே₄தா₃ம். ஜந்மகாரணத்வாதி₃ ஸமுதா₃யம் லக்ஷணமா என்ற விசாரம். ஏகைகம் ப்₃ரஹ்மலக்ஷணம் என்ற ஸித்₃தா₄ந்தம். மோக்ஷ காரணத்வமாத்ர வசந தாத்பர்யம்.

5. ஆக்ஷேப ஸமாதா4நங்கள். ஸ்ருஷ்டி காரணத்வாதி3 கத3நதாத்பர்யம். (3) ஶாஸ்த்ர யோநித்வாதி4கரண பூர்வபக்ஷம். முதற்பாட்டு மூன்றும்பாதமும் மூன்றும் அதி4கரணமும். ஶாஸ்த்ரஸ்வபா4வம். ஸாத4க பா3த4க ப்ரமாண விரோத4ம். ஶாஸ்த்ர யோநித்வாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். ஸாத4க பா3த4க ப்ரமாண விரோதா4பா4வம். ஸ்ம்ருதி ஸேவ்யத்வம் ப்ரமாணாந்தராப்ராப்தம்.

6. "தத் ஸமர்த்3ய" ந்யாயம். அதி4பதி ஶப்3தா3ர்த்த3ம். நிமித்தோபாதா3நைக்யம். நான்காமடியும் (4) ஸமந்வயாதி4கரணமும். ஸமந்வயாதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ஸமந்வயாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம்.

7. முதற்பாட்டும் சதுஸ்ஸூத்ரியும். ஈக்ஷத்யதி4கரணாதி3விசாரம். பேடிகா பே4த3 நிரூபணம். அவாந்தரபேடிகா பே4த3 நிரூபணம். ப்ரத4மபாத3த்தில் ஈக்ஷத்யதி4கரணாதி3 அதி4கரண ஸப்தகார்த்த3ம். மனனகம் பாட்டும். ஈக்ஷத்யதி4கரணாதி3 அதி4கரணத்ரயமும். (5) ஈக்ஷத்யதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ஈக்ஷத்யதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம்.

8. அநுமாநாவயவங்களில் ப்ரதா4நாவயவம் ஹேது. (6) ஆநந்த3மயாதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ஆநந்த3மயாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். ப4க்3வத: ஶாரீரத்வ நிரூபணம். (7) அந்தராதி4கரண பூர்வபக்ஷம். அந்தராதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். 'மனனகம்' பாசுர ஸங்க3மநம்.

9. பாராஶர்யனும் ஸ்ரீ பராங்குஶனும். ஆழ்வார் அருளிச்செய்த க்ரமம்; வ்யாஸர் அருளிச்செய்த க்ரமம்.

10. இலனது பாசுரமும் ஆகாஶாதி4கரணாதி3 அதி4கரண சதுஷ்டயமும். (8) ஆகாஶாதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ஆகாஶாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். "பராயண"ஶப்3தா3ர்த்த3ம். "ஆகாஶ" ஶப்3தா3ர்த்த3ம். (9) ப்ராணாதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ப்ராணாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். (10) ஜ்யோதிராதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ஜ்யோதிராதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். (11) இந்த்3ரப்ராணாதி4கரண பூர்வபக்ஷம்.

11. இந்த்3ர ப்ராணாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். 'இலனது' பாசுரார்த்த3ம். 'உருவினன்' அருவினன் ஶப்3தா3ர்த்த2 விசாரம். ஶங்கா ஸமாதா4நங்கள். கார்யத்வமும் ஶேஷத்வ ப்ரகாரம்.

12. நாலாம்பாட்டுத் தொடங்கி மூன்றுபாட்டும் த்ரிபாதி3யும். நாலாம்பாட்டும் த்3விதீயபாத3மும். த்3விதீயபாத3ார்த்த3ம் ஜக3ச்ச3ரீரத்வம். (1) ஸர்வத்ர ப்ரஸித்3த்4யதி4கரண பூர்வபக்ஷம். ஸர்வத்ர ப்ரஸித்3த்4யதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். (2) அத்த்ரதி4கரண ஸித்3தா4ந்தப்.

13. (3) அந்தராதி4கரண பூர்வபக்ஷம். அந்தராதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். "த்3ருஶ்யதே"என்ற அபரோக்ஷாபி4தா4நாபி4ப்ராயம். (4) அந்தர்யாம்யதி4கரண பூர்வபக்ஷம். அந்தர்யாம்யதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். (5) அத்3ருஶ்யத்வாதி3 கு3ணகாதி4கரண பூர்வபக்ஷம். அத்3ருஶ்யத்வாதி3 கு3ணகாதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம்.

14. (6) வைஶ்வாநராதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். த்3விதீய பாத3ார்த்த2 ஸாங்க்3ய நிரூபணம். 'நாமவன்' பாசுரமும் ஜக3ச்ச2ரீரத்வமும்.

15. "அவரவர்" பாசுரமும் த்ருதீயபாத3மும். த்ருதீயபாத3ார்த்த2ம் ஸர்வாத்மத்வம். (1) த்3யுப்4வாத்3யதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (2) பூ4மாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (3) அக்ஷராதி4கரண பூர்வபக்ஷம்.

16. அக்ஷராதி4கரண ஸித்3தா4ந்தம். (4) ஈக்ஷதிகர்மாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். கவிஶப்3த3 வாச்யர் நித்யஸூரிகள். (5) த3ஹராதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (6) ப்ரமிதாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (7, 8, 9) ப்ராஸங்கி3காதி4கரணத்ரயம்.

17. (10) அர்த்தா3ந்தரத்வாதி3 வ்யபதே3ஶாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். த்ருதீய பாத3ார்த்த2 ஸாங்க்3ய நிரூபணம். நிரதிஶயாநந்த3ம் ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரம். மாத்ருத்வ பித்ருத்வ நிரூபணம். "அவரவர்" பாசுரமும் த்ருதீய பாத3மும்.

18. "இறையவர்" ஶப்3தா3ர்த்த2 விபுல நிரூபணம். ஸர்வஶேஷிக்கு நிரதிஶயா நந்த3ம். ஸர்வஶேஷித்வ ப்ரயுக்தம் நிரதிஶயாநந்த3ம். "தஸ்யேயம் ப்ருதி2வீ" ஶ்ருதிக்கு விஶேஷார்த்த2ம். த்3வய உத்தரவாக்யத்தில் நாராயண ஶப்3தா3ர்த்த2ம். தே3வதாந்தர்யாமித்வ கதா2நத்தாலே நிரதிஶயபோ4க்3யத்வ ஸூசகம். "அவரவர்" பாசுரமும் த்ருதீயபாத3மும்.

19. "நின்றனர்" பாசுரமும் சதுர்த்த2பாத3மும். சதுர்த்த2 பாத3ார்த்த2ம். (1) ஆநுமாநிகாதி4கரணார்த்த2ம். (2) சமஸாதி4கரணார்த்த2ம். (3) ஸங்க2 யோபஸங்க்3ரஹாதி4கரணார்த்த2ம்.

20. (4) காரணத்வாதி4கரணார்த்த2ம். (5) ஜக3த்3வாசித்வாதி4கரணார்த்த2ம். (6) வாக்யாந்வயாதி4கரணார்த்த2ம். (7) ப்ரக்ருத்யதி4கரணார்த்த2ம். (8) ஸர்வ வ்யாக்2யாநாதி4கரணார்த்த2ம். "நின்றனர்" பாசுரமும் சதுர்த்த2பாத3மும். முதல் ஆறு பாட்டும் ப்ரத2மாத்4யாயமும்.

21. த்3விதீயாத்4யாய ப்ரத2மபாத3மும் "திடவிசும்பு" பாசுரமும். பரோத்3பா4வித தே3ஹாஷபரிஹாரம் ப்ரத2மபாத3ார்த்த2ம். த்3விதீயாத்4யாய ப்ரத2மபாத3த் திதில் ப்ரத்யதி4கரணம் பூர்வபக்ஷமும் ஸித்3தா4ந்தமும்.

22. "திடவிசும்பு" பாசுரமும் ப்ரத2மபாத3மும். "சுடர்மிகு சுருதி" விஶே ஷார்த்த2ம். ஸாங்க்3யாபி4மதம். ஆழ்வாரும் ஶ்ரீபா4ஷ்யகாரரும்.

23. ஶங்கா ஸமாத4ாநங்கள். "த்3ருஶ்யதே" "த3ர்ஶநாத்" "த்3ருஷ்ட" ஶப்3த3ார்த்த3ங்கள். வைதி3கத்3ருஷ்டாந்தம் ப்3ரஹ்மவிஷயத்தில் பரிக்3ராஹ்யம். சுரன்—ஆஶ்சர்ய ஶக்தியுக்தன்.

24. ஸுரஶப்3த3பர்யாயம் தே3வஶப்3த3ம். "தம: பரே தே3வ ஏகீ ப4வதி" ஶ்ருத்யர்த்த2ம். தர்க்கபாத3ப்ரமேயம். தர்க்கபாத3த்தின் ப்ரத்யதி4கரணம் அர்த்த2ம். ப்ரத4ாநகாரணவாதி3யும் பரமாணுகாரணவாதி3யும். பெ3ளத்3த4மத பே4த3 நிரூபணம்.

25. த்3விதீயாத்4யாய த்3விதீய பாத3ார்த்த2ம். ப3ாஹ்யமதத்3வைவித்4யம். ஸாங்க்2ய வைஶேஷிக பாஶுபத ஸாம்யம். பெ3ளத்3த4 ஜைந ஸாம்யம். "சுரரறி வருநிலை" பாசுரமும் ஸாங்க்2யாதி3 நிராஸமும். "உளன்" பாசுரமும் பெ3ளத்3த4ாதி3 நிராஸமும்.

26. பாராஶர்யனும் ஶ்ரீபராங்குஶனும். ருத்3ரபாரம்ய நிஷேத4மும் சதுர்முக2 பாரம்ய நிஷேத4மும். மஹாமல்ல நிரஸந ந்யாயம். மந்த்3ரவிஷந்யாயம். "உளன்" பாசுரமும் பெ3ளத்3த4ாதி3 நிராஸமும். வைப4ாஷிகமத நிரூபணம். தத் கு3ண்டா3நம்.

27. ஸௌத்ராந்திகமத நிரூபணம். தத்கு3ண்டா3நம். யோகா3சாரமத நிரூபணம்.

28. யோகா3சாரமத கு3ண்டா3நம். விரோத4 பரிஹாரம், நம்பிள்ளையும் நம்மாழ்வாரும். நம்பிள்ளை திருவுள்ளம்.

29. பாராஶர்யனும் ஶ்ரீபராங்குஶனும். பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்ய ஸமர்த்த2நம் ப்ராஸங்கி3கம். த்3விதீயாத்4யாய த்ருதீய துரீயபாத3ார்த்த2 விசாரம். வியத்பாத3 ப்ரமேயம். (1) வியத3தி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (2) தேஜோ(அ)தி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (3) ஆத்மாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (4) ஜ்ஞாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள்.

30. (5) கர்த்ரதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (6) பராயத்தாதி4கரணார்த்த2ம். (7) அம்ஶாதி4கரணார்த்த2ம். (1) ப்ராணேத்பத்த்யதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (2) ஐதக்3த்யதி4கரணார்த்த2ம். இந்த்3ரிய ஸங்க்2யா நிர்ணயம் ப்ராஸங்கி3கம். (3) ப்ராணஶ்ரேஷ்டா3ணுத்வாதி4கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்3தா4ந்தங்கள். (4) வாயுக்ரியாதி4கரணார்த்த2ம். (5) ஶ்ரேஷ்டா3ணுத்வாதி4கரணார்த்த2ம். (6) ஜ்யோதிராத்3யதி4ஷ்டா3நாதி4கரணார்த்த2ம். (7) இந்த்3ரியாதி4கரணார்த்த2ம். (8) ஸம்ஜ்ஞாமூர்த்திக்லுப்த்யதி4கரணார்த்த2ம். "பரந்த" பாசுரமும் பாத3த்3வயார்த்த2மும்.

31. திருநாமப் பாட்டின் உத்தராத்த அர்த்தபேதமும். வியத்பாதமும் "பரந்த" பாசுரமும்.

32. ஆழ்வார் பாசுரத்தில் ஆத்மநித்யத்வ ப்ரதிபாதநம். கீதோபநிஷதாசார்யனும், த்ரமிடோபநிஷதாசார்யனும். "திகழ்பொருள்" விசேஷார்த்தம். ஜ்ஞாநபதம் உபயபரம்.

33. "பராத்து தத் ச்ருதே:"என்ற ஸூத்ர விவக்ஷிதச்ருதி. ப்ராஸங்கிகார்த்தம். துரீயபாதமும் "கரவிசும்பு" பாசுரமும். சங்கா ஸமாதாநங்கள். அநுப்ரவே சோக்த்யா ஸ்ருஷ்டி கதநம். பூர்வத்விகார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

34. உத்தரத்விகமும் "வீடுமின்" திருவாய்மொழியும். விரோத பரிஹாரம். உபாஸந சப்தஸ்ய பலபரத்வ ஸமர்த்தநம். ரஹஸ்யத்ரயஸார உதாஹரணம். உபாயப்ராதாந்யம். உபேயகதநம் அப்ரதாநம். மீமாம்ஸகரும் நம்பிள்ளையும். வீடுமின் பதிகப் பாசுரங்களும் உத்தரத்விகார்த்தங்களும்.

35. நிகமநப்பாட்டின் ப்ரமேயம். (1) ததந்தர ப்ரதிபத்த்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (2) க்ருதாத்யயாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (3) அநிஷ்டாதிகார்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (4) தத் ஸ்வாபாவ்யாபத்த்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள்.

36. (5) நாதிசிராதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (6) அந்யாதிஷ்டிதாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். வைராக்யபாதமும் "வீடுமின்" பாசுரமும். பாராசர்யனும் ஸ்ரீபராங்குசனும்.

37. ஆழ்வார் சாதுர்யம். சங்கா பரிஹாரங்கள். வைராக்யஸ்ய அங்கத்வம். வைராக்ய தத்வைவித்யம். "வீடுசெய்து" ல்யப்விசேஷார்தத்தம். (1) ஸந்த்யாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (2) ததபாவாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (3) கர்மாநுஸ்ம்ருதி சப்தசேஷத்வித்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (4) முக்தாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (5) உபயலிங்காதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள்.

38. (6) அஹிகுண்டலாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (7) பராதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். ஸேதுத்வவ்யபதேசோஹேது. (8) பலாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். அதிகரண சதுஷ்டயத்வயமும் ததர்த்தமும். சங்காஸமாதாநங்கள். பாத ஸங்கதி நிரூபணம்.

39. "மின்னின் நிலையில" பாசுரமும் வைராக்யபாதமும். "இறை" சப்தசேஷத்வ விசேஷார்த்தம். வாதிகேஸரி ஜீயர் வ்யாக்யாதரம். "நீர்நுமது" பாசுரமும் உபயலிங்கபாதமும்.

40. உபயலிங்கத்வத்தாலே சித்சித் வைலக்ஷண்யம். "இறை" ஶப்தம் ஈஶாந ஶப்தபர்யாயம். ஆராத்யனுடைய ப்ரீதியே பலப்ரதம். குணோப ஸம்ஹார பாத நிரூபணம். (1) ஸர்வவேதாந்த ப்ரத்யயாதிகரணார்த்தம்.

41. (2) அங்யதாத்வாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (3) ஸர்வாபேதாதி கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (4) ஆநந்தாத்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (5) கார்யாக்யாநாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (6) ஸமாநாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (7) ஸம்பந்தாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (8) ஸம்ப்ருத்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள்.

42. (9) புருஷ வித்யாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (10) வேதாத்ய தியதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (11) ஹாந்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (12) ஸாம்பராயாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (13) அநியமாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (14) அந்தரத்யதி கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (15) அந்தரத்வாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (16) காமாத்யதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள்.

43. (17) தந்நிர்த்தாரண நியமாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (18) ப்ரதா நாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (19) லிங்கபூயஸ்த்வாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (20) பூர்வவிகல்பாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (21) ஶரீரேபாவாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (22) அங்காவபத்தாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (23) பூம்ஜ்யா யஸ்த்வாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (24) ஶப்தாதி பேதாதி கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள்.

44. (25) விகல்பாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். (26) யதாஶ்ரய பாவாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள். குணோபஸம்ஹார பாதார்த்த சதுஷ்டய நிரூபணம். ஆறும் இருபதும். இரண்டும் ஒன்றும் பதினேழும். குணோபஸம்ஹார பாதார்த்த சதுஷ்டயமும் ஆழ்வார் நாலு பாட்டும். "இல்லதும்" பாசுரம் ஸர்வவித்யாநுயாயிதர்ம நிரூபணபரம்.

45. க்ஷுத்ரோபாஸந ஸ்வரூபமும் "அற்றது" பாசுரமும். அப்ரஹ்மோபாஸ நங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யேண பரித்யாஜ்யங்கள். பரவித்யாபேதாபேதமும் "பற்றிலன்" பாசுரமும். ந்யாஸவித்யாவேத்யாகாரம். பாராஶர்யனும் ஶ்ரீபராங்குஶனும்.

46. ஆழ்வார் சாதுர்யம். பாராஶர்யனும் ஶ்ரீ பராங்குஶனும். லிங்கபூயஸ் த்வாதிகரணமும் "அடங்கெழில்" பாசுரமும். (1) புருஷார்த்தாதிகரண பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தங்கள்.

47. (2) ஸ்துதிமாத்ராதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (3) பாரிப்லவார்த்த₄ாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (4) அக்₃நீந்த₄நாத்₃யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (5) ஸர்வாபேக்ஷாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (6) ஸமத₄மாத்₃யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (7) ஸர்வாங்நாநுமத்யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (8) விஹிதத்வாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (9) விது₄ராதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள்.

48. (10) தத்₃பூ₄தாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (11) ஸ்வாம்யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (12) ஸஹகார்யந்தர வித்₄யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (13) அநாவிஷ்காராதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (14) ஐஹிகாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (15) முக்தி ப₂லாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். மூன்றும பத்தும இரண்டும். அங்க₃பாத₃த்தில் மூன்று அதி₄கரணங்கள் ப்ராஸங்கி₃கங்கள். பத்து அதி₄கரணங்கள் அங்க₃விசாரபரங்கள்.

49. இரண்டு அதி₄கரணங்கள், ப்ரதிப₃ந்த₄காப₄ாவே அங்க₃த்தாலே அங்கி₃நிஷ்பத்தி நிரூபணபரங்கள். அங்க₃பாத₃மும் "உள்ளம்" பாசுரமும். ஸித்₃தே₄பாய ஸ்வீகாரரூபமான ஜ்ஞாநவிமோக்ஷமே தஞ்சம். தத்தத₃்தி₄காராநுகு₃ண அங்க₃ாநுஷ்டா₂நம். ஒரு த₄ர்மத்துக்கே வித்₃யாங்க₃த்வமும் ஆஶ்ரமாங்க₃த்வமும்.

50. அங்க₃பாத₃மும் "உள்ளம்" பாசுரமும். சதுர்த்த₂ாத்₄யாயமும் ஒன்பதாம் பாட்டும் பத்தாம் பாட்டும். ஒன்பதாம் பாட்டும் நான்காமத்₄யாயம் முதலிரண்டு பாத₃ங்களும். பத்தாம்பாட்டும் நான்காமத்₄யாயம் மேலிரண்டு பாத₃ங்களும். (1) ஆவ்ருத்த்யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (2) ஆத்மத்வோபாஸநாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (3) ப்ரதீகாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (4) ஆதி₃த்யாதி₃மத்யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (5) ஆஸீநாதி₄கரண பூர்வபக்ஷம்.

51. ஆஸீநாதி₄கரண ஸித்₃த₄ாந்தம். (6) ஆப்ரயாணாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (7) தத₃்தி₄க₃மாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (8) இதராதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (9) அநாரப்₃த₄ கார்யாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (10) அக்₃நிஹோத்ராத்₃யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (11) இதர க்ஷபணாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (1) வாக₃தி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள். (2) மநோ ऽதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃த₄ாந்தங்கள்.

52. (3) அத்₄யக்ஷாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (4) பூ₄தாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (5) ஆஸ்ருத்யுபக்ரமாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (6) பரஸம்பத்த்யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (7) அவிப₄ாக₃ாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (8) தத்₃ யோகோ ऽதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (9) ரஶ்ம்யநுஸாராதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (10) நிஶாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள்.

53. (11) த₃க்ஷிணாயநாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். ஆறும் ஐந்தும். சதுர்த்த₃ாத்₄யாய ப்ரத₂மபாத₃ பேடிகாபே₄த₃ம். ப்ரத₂மபாத₃ பூர்வபேடிகையும் "ஒடுங்க அவன்கண்" சந்தையும். ஸாத்₄ய ஸாத₄ந ப₄க்திவிசாரம்.

54. ப₄க்தித்₃வய ஸ்வரூப பே₄த₃ நிரூபணம். ப₄க்திக்கு ஸாங்க₃த்வ நிரூபணம். "ஒடுங்கலும் எல்லாம் விடும்" என்ற சந்தையும் ப்ரத₂மபாத₃ உத்தரபேடிகையும். "ஆக்கை விடும்பொழுதெண்ணே" சந்தையும் உத்க்ராந்தி பாத₃மும். எட்டும் மூன்றும். பத்தாம்பாட்டும் சதுர்த்த₃ாத்₄யாய த்ருதீய சதுர்த்த₃ பாத₃ங்களும். (1) அர்ச்சிராத்₃யதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள்.

55. (2) வாய்வதி₄கரணார்த்த₂ம். (3) வருணதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (4) ஆதிவாஹிகாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (5) கார்யாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (1) ஸம்பத்₃யாவிர்ப₄ாவாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (2) அவிப₄ாகே₃ந த்₃ருஷ்டத்வாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (3) ப்₃ராஹ்மாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (4) ஸங்கல்பாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள்.

56. (5) அப₄ாவாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். (6) ஜக₃த்₃வ்யாபார வர்ஜாதி₄கரண பூர்வபக்ஷ ஸித்₃தா₄ந்தங்கள். சரமஸூத்ரம் அதி₄கரணாந்தரம் என்ற பக்ஷம். பாத₃த்₃வயமும் "எண்பெருக்கு" பாசுரமும். "நலம்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். "ஒண்பொருள்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். "நாரணன்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். பொருளுக்கு ஒண்மை.

57. ஸத்யகாமத்வ நிரூபணம். "திண்கழல்" ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். உத்தரத்₃விகார்த்த₂ ஸங்க்₃ரஹம் "சேர்த்தட" பாசுரம். ஶாரீரகமும் திருவாய்மொழி ஆத்₃ய த்₃ருகத்₃வயமும். முதலிரண்டு திருவாய்மொழிகளுக்கு விவரணம்—மேலில் திருவாய்மொழிகள்.

ஸகலாண்ட்யம் ஸுஸம்பூர்ண விஶேஷஸாரஸங்க்₃ரஹம் முற்றிற்று.

முதல் இரண்டு திருவாய்மொழி

ஸ்தூ2ல விஷயஸூசிகை

ஸவ்யாக்2யாநங்களான தனியன்கள் (1-54)

I பிள்ளைலோகம் ஜீயர் வ்யாக்2யாநத்தோடு கூடிய பொதுத் தனியன்கள் (1-38)

விஷயம்	பக்கம்
1. "ஸ்ரீஶைலேஶ" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	1-5
2. "லக்ஷ்மீநாத2" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	5-10
3. "யோ நித்யம்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	10-18
4. "மாதா பிதா" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	18-21
5. "பூ4தம் ஸரஸ்ய" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	21-26
6,7. "நாத2ம் பங்கஜ" "திருவருள்மால்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	26-38

II பொழிப்புரையோடு கூடிய தனிய்ன்கள் (38-44)

1. திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	39
2. நஞ்சீயர் தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	39
3. நம்பிள்ளை தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	39
4. பெரியவாச்சான்பிள்ளை தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	40
5. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	40
6. பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	40
7. நாயனராச்சான்பிள்ளை தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	41
8. அழகியமணவாளப்பெருமாள்நாயனர் தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	41
9. வாதி3கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	41
10. நாலூராச்சான்பிள்ளை தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	42
11. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	42
12. மணவாளமாமுனிகள் தனியன் (பொழிப்புரையுடன்)	43-44

III பிள்ளைலோகம் ஜீயர் வ்யாக்2யாநத்தோடு கூடிய திருவாய்மொழித் தனியன்கள் (44-54)

1. "பக்தாம்ருதம்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	44
2. "திருவழுதிநாடு" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	46
3. "மனத்தாலும்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	47
4. "ஏய்ந்தபெரும்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	48
5. "வான்திகழும்" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	49
6. "மிக்கவிறைநிலை" தனியன் வ்யாக்2யாநம்	52

பகவத்விஷய வ்யாக்யாநங்கள்

I அவதாரிகைகள் (55-210)

1. முதல் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநாவதாரிகைகள்
(ஒன்பதிநூயிரப்படி, பன்னீராயிரப்படி, இருபத்துநாலாயிரப்படி) 55-70
2. அரும்பதவுரைகளின் அவதாரிகைகள் 71-76
3. ஈடு மஹாப்ரவேஶம்—முதல் ஶ்ரிய:பதி (அரும்பதவுரைகளுடன்) 76-191
4. ஈடு மஹாப்ரவேஶம்—இரண்டாம் ஶ்ரிய:பதி(அரும்பதவுரைகளுடன்) 192-199
5. ஈடு மஹாப்ரவேஶம்—மூன்றும் ஶ்ரிய:பதி (அரும்பதவுரைகளுடன்) 200-203
6. த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி அவதாரிகை
(வ்யாக்3யாநத்துடன்) 204-209
7. த்3ரமிடோ3பநிஷத் ஸங்க்3ரஹ உபோத்3க்4காதம் 209-210
8. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி தனியன்கள் 210

II முதல் திருவாய்மொழி வ்யாக்3யாநங்கள் (211-360)

1. முதல் பாசுரம்—உயர்வற (211-248)

1. "உயர்வற" ஆருயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 211
2. "உயர்வற" ஒன்பதிநூயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 211-213
3. "உயர்வற" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 213-214
4. "உயர்வற" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 214-216
5. "உயர்வற" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 216-248

2. இரண்டாவது பாசுரம்—மனனகம் (248-267)

1. "மனனகம்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 248
2. "மனனகம்" ஒன்பதிநூயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 248-249
3. "மனனகம்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 249-250
4. "மனனகம்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 250-251
5. "மனன்கம்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 251-267

3. மூன்றுவது பாசுரம்—இலனது (268-281)

1. "இலனது" ஆருயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 268
2. "இலனது" ஒன்பதிநூயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 268
3. "இலனது" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 268-269
4. "இலனது" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்3யாநம் 269-270
5. "இலனது" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 270-281

4. நாலாவது பாசுரம்—நாமவன் (281-289)

1. "நாமவன்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 281
2. "நாமவன்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 281-282
3. "நாமவன்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 282
4. "நாமவன்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 282-283
5. "நாமவன்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 283-289

5. ஐந்தாவது பாசுரம்—அவரவர் (289-299)

1. "அவரவர்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 289-290
2. "அவரவர்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 290
3. "அவரவர்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 290-291
4. "அவரவர்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 291
5. "அவரவர்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 291-299

6. ஆருவது பாசுரம்—நின்றனர் (299-305)

1. "நின்றனர்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 299
2. "நின்றனர்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 300
3. "நின்றனர்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 300
4. "நின்றனர்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 300-301
5. "நின்றனர்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 301-305

7. ஏழாவது பாசுரம்—திடவிசும்பு (306-322)

1. "திடவிசும்பு" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 306-309
2. "திடவிசும்பு" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 309
3. "திடவிசும்பு" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 309-310
4. "திடவிசும்பு" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 310-311
5. "திடவிசும்பு" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 311-322

8. எட்டாவது பாசுரம்—சுரரறி (322-332)

1. "சுரரறி" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 322-323
2. "சுரரறி" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 323
3. "சுரரறி" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 323-324
4. "சுரரறி" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 324-325
5. "சுரரறி" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 325-332

9. ஒன்பதாவது பாசுரம்—உளனெனில் (322-343)

1. "உளனெனில்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 332
2. "உளனெனில்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 333-334
3. "உளனெனில்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 334

4. "உளனெனில்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 334-335
5. "உளனெனில்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 335-343

10. பத்தாவது பாசுரம்—பரந்ததண் (343-347)

1. "பரந்ததண்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 343
2. "பரந்ததண்" ஒன்பதிஞ்யிரப்படி வ்யாக்யாநம் 343
3. "பரந்ததண்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 343-344
4. "பரந்ததண்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 344
5. "பரந்ததண்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 344-347

11. பதிஞ்ராவது பாசுரம்—கரவிசும்பு (347-354)

1. "கரவிசும்பு" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 347
2. "கரவிசும்பு" ஒன்பதிஞ்யிரப்படி வ்யாக்யாநம் 348
3. "கரவிசும்பு" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 348-349
4. "கரவிசும்பு" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 349
5. "கரவிசும்பு" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 350-354

12. த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி—உயர்வற 354
13. த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி-உயர்வற (வ்யாக்யாநத்துடன்) 354-355
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—உயர்வேபரன் (வ்யாக்யாநம்) 355-360

III இரண்டாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்யாநங்கள் (361—444)

அவதாரிகைகள்—(361-374)

1. ஆருயிரப்படி அவதாரிகை 361
2. ஒன்பதிஞ்யிரப்படி அவதாரிகை 361
3. பன்னீராயிரப்படி அவதாரிகை 361
4. இருபத்துநாலாயிரப்படி அவதாரிகை 362
5. ஈடு அவதாரிகை 362-374

1. முதல் பாசுரம்—வீடுமின் (374.382)

1. "வீடுமின்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 374
2. "வீடுமின்" ஒன்பதிஞ்யிரப்படி வ்யாக்யாநம் 374
3. "வீடுமின்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 374
4. "வீடுமின்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 375
5. "வீடுமின்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 375-382

2. இரண்டாம் பாசுரம்—மின்னின் (382-387)

1. "மின்னின்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 382
2. "மின்னின்" ஒன்பதிஞ்யிரப்படி வ்யாக்யாநம் 383
3. "மின்னின்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 383
4. "மின்னின்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யாநம் 383-384
5. "மின்னின்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 384-387

3. மூன்றும் பாசுரம்—நீர்நுமது (387-393)

1. "நீர்நுமது" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 387
2. "நீர்நுமது" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 387
3. "நீர்நுமது" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 387
4. "நீர்நுமது" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 388
5. "நீர்நுமது" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 388-393

4. நாலாம் பாசுரம்—இல்லதும் (394-398)

1. "இல்லதும்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 394
2. "இல்லதும்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 394
3. "இல்லதும்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 394
4. "இல்லதும்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 395
5. "இல்லதும்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 395-398

5. ஐந்தாம் பாசுரம்—அற்றது (399-403)

1. "அற்றது" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 399
2. "அற்றது" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 399
3. "அற்றது" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 399
4. "அற்றது" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 399
5. "அற்றது" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 400-403

6. ஆறும் பாசுரம்—பற்றிலன் (403-412)

1. "பற்றிலன்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 403
2. "பற்றிலன்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 403
3. "பற்றிலன்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 403-404
4. "பற்றிலன்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 404
5. "பற்றிலன்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 405-412

7. ஏழாம் பாசுரம்—அடங்கெழில் (412-419)

1. "அடங்கெழில்" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 412
2. "அடங்கெழில்" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 412
3. "அடங்கெழில்" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 412-413
4. "அடங்கெழில்" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 413
5. "அடங்கெழில்" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 413-419

8. எட்டாம் பாசுரம்—உள்ளமுரை (419-425)

1. "உள்ளமுரை" ஆருயிரப்படி வ்யாக்யானம் 419
2. "உள்ளமுரை" ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 419
3. "உள்ளமுரை" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்யானம் 420
4. "உள்ளமுரை" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்யானம் 420
5. "உள்ளமுரை" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 420-425

9. ஒன்பதாம் பாசுரம்—ஒடுங்க (425-431)

1. "ஒடுங்க" ஆருயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 425
2. "ஒடுங்க" ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 425
3. "ஒடுங்க" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 426
4. "ஒடுங்க" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 426
5. "ஒடுங்க" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 426-431

10. பத்தாம் பாசுரம்—எண்பெருக்கு (431-438)

1. "எண்பெருக்கு" ஆருயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 431
2. "எண்பெருக்கு" ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 432
3. "எண்பெருக்கு" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 432
4. "எண்பெருக்கு" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 432
5. "எண்பெருக்கு" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 438-438

11. பதினேராம் பாசுரம்—சேர்த்தட (438-441)

1. "சேர்த்தட" ஆருயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 438
2. "சேர்த்தட" ஒன்பதினுயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 438
3. "சேர்த்தட" பன்னீராயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 439
4. "சேர்த்தட" இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₄யானம் 439
5. "சேர்த்தட" ஈடு (அரும்பதவுரைகளுடன்) 439-441

12. த்₃ரமிடே₃பநிஷத் ஸங்க₃தி—வீடுமின் 441
13. த்₃ரமிடே₃பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளீ—வீடுமின் 442
14. திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி—வீடுசெய்து (வ்யாக்₄யானம்) 443-444

முதல் இரண்டு திருவாய்மொழி வ்யாக்₄யானம் ஸ்தூ₂ல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஐககண்ட்₂யம்-ஸ்தூ₂ல விஷயஸூசிகை

1. அவதாரிகை 1-2
2. "உயர்வற" முதற்பாட்டும்—சதுஸ்ஸூத்ரியும் 2-7
3. "உயர்வற" 2, 3 பாட்டுகளும்—முதற்பாத₃ஸ்ரோஷமும் 7-12
4. "உயர்வற" 4, 5, 6 பாட்டுகளும், அத்-1-2, 3, 4 பாத₃ங்களும் 12-20
5. "உயர்வற" எழாம் பாட்டும்-இரண்டாம் அத்தியாயம்-முதற்பாத₃மும் 21-24
6. "உயர்வற" 8, 9 பாட்டுகளும்—(2-2) பாத₃மும் 24-29
7. "உயர்வற" 10, 11 பாட்டுகளும் (2-3, 4) பாத₃ங்களும் 29-34
8. "வீடுமின்" முதற்பாட்டும் (3-1) பாத₃மும் 34-37
9. "வீடுமின்" 2, 3 பாட்டுகளும் (3-2) பாத₃மும் 37-40
10. "வீடுமின்" 4, 5, 6, 7 பாட்டுகளும் (3-3) பாத₃மும் 40-46
11. "வீடுமின்" எட்டாம் பாட்டும் (3-4) பாத₃மும் 46-50
12. "வீடுமின்" ஒன்பதாம் பாட்டும் (4-1, 2) பாத₃ங்களும் 50-54
13. "வீடுமின்" பத்தாம் பாட்டும் (4-3, 4) பாத₃ங்களும் 54-57
14. நிக₃மநம் 57-58

ஐககண்ட்₂ய ஸ்தூ₂ல விஷயஸூசிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ :

மணவாளமாமுனிகள்—நம்மாழ்வாரைப்பற்றியும், திருவாய்மொழியைப்பற்றியும், அதன் வ்யாக்₂யாநங்களைப்பற்றியும், அதை அருளியவர்களைப்பற்றியும் உபதேசரத்தினமாலையில் அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்

ஏரார்வைகாசி விசாகத்தினேற்றத்தைப்
பாரோரறியப்பகர்கின்றேன்—சீராரும்
வேதந்தமிழ்செய்த மெய்யனெழில்குருகை
நாதன் அவதரித்தநாள். 14.

உண்டோவைகாசி விசாகத்துக்கொப்பொருநாள் ?
உண்டோ சடகோபர்க்கொப்பொருவர் ?—உண்டோ
திருவாய்மொழிக்கொப்பு தென்குருகைக்குண்டோ
ஒருபார்தனி லொக்குமூர். 15.

பிள்ளான்நஞ்சீயர் பெரியவாச்சான்பிள்ளை
தெள்ளார்வடக்குத்திருவீதிப்—பிள்ளை
மணவாளயோகி திருவாய்மொழியைக்காத்த
குணவாளரென்று நெஞ்சே கூறு. 39.

முந்துறவே பிள்ளான் முதலானோர் செய்தருளும்
அந்தவியாக்கியைக ளன்றுகில்—அந்தோ
திருவாய்மொழிப்பொருளைத் தேர்ந்துரைக்கவல்ல
குருவார் இக்காலம் நெஞ்சே கூறு. 40.

தெள்ளாரும்ஞானத் திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளான் எதிராசர்பேரருளால்—உள்ளாரும்
அன்புடனே மாறன்மறைப்பொருளையன் றுரைத்தது
இன்பமிகு மாருயிரம். 41.

தஞ்சீரைஞானியர்கள் தாம்புகழும் வேதாந்தி
நஞ்சியர்தாம் பட்டர் நல்லருளால்—எஞ்சாத
ஆர்வமுடன் மாறன்மறைப்பொருளை யாய்ந்துரைத்தது
ஏரொன்பதினுயிரம். 42.

நம்பிள்ளை தம்முடைய நல்லருளாலேயிட
மின்பெரியவாச்சான்பிள்ளை யதனுல்—இன்பா
லருபத்தி மாறன்மறைப்பொருளைச்சொன்னது
இருபத்துநாலாயிரம். 43.

தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்பு நெறிதன்னை
வள்ளல் வடக்குத் திருவீதிப்—பிள்ளைஇந்த
நாடறிய மாறன்மறைப்பொருளை நன்குரைத்தது
ஈடு முப்பத்தாருயிரம். 44.

அன்போடழகிய மணவாளச்சீயர்
பின்போரும்கற்றறிந்து பேசுகைக்கா—தம்பெரிய
போதமுடன் மாறன்மறையின் பொருளுரைத்தது
ஏதமில்பன்னீராயிரம். 45.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்
தெரிய வியாக்கியைகள் செய்வால்—அரிய
அருளிச்செயற்பொருளை யாரியர்கட்கிப்போது
அருளிச்செயலாய்த் தறிந்து. 46.

நஞ்சீயர்செய்த வியாக்கியைகள் நாலிரண்டுக்கு
எஞ்சாமை யாவைக்கு மில்லையே—தம்சிரால்
வையகுருவின் தம்பி மன்னுமணவாளமுனி
செய்யுமவைதாமும் சில. 47.

சீரார்வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை எழு
தேரார் தமிழ்வேதத்திடுதனைத்—தாருமென
வாங்கிமுன் நம்பிள்ளை ஈயுண்ணிமாதவர்க்குத்
தாம்கொடுத்தார் பின்னதனைத்தான். 48.

ஆங்கவர்பால் பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை
தாம்கொடுத்தார் தம்மகனுர் தம்கையில்—பாங்குடனே
நாலூர்பிள்ளைக்கவர்தாம் நல்லமகனுர்க்கவர்தாம்
மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு. 49

நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் நஞ்சீயர் நம்பிள்ளை
யென்பர் அவரவர் தம்ஏற்றத்தால்—அன்புடையோர்
சாற்றுதிருநாமங்கள் தானென்று நன்னெஞ்சே
ஏத்ததனைச் சொல்லிநீ யின்று. 50.

துன்னுபுகழ்க் கந்தாடைத்தோழப்பர் தம்முகப்பால்
என்னவுலகாரியனே வென்றுரைக்க—பின்னை
உலகாரியனெனும்பேர் நம்பிள்ளைக்கோங்கி
விலகாமல் நின்றதென்றும்மேல். 51.

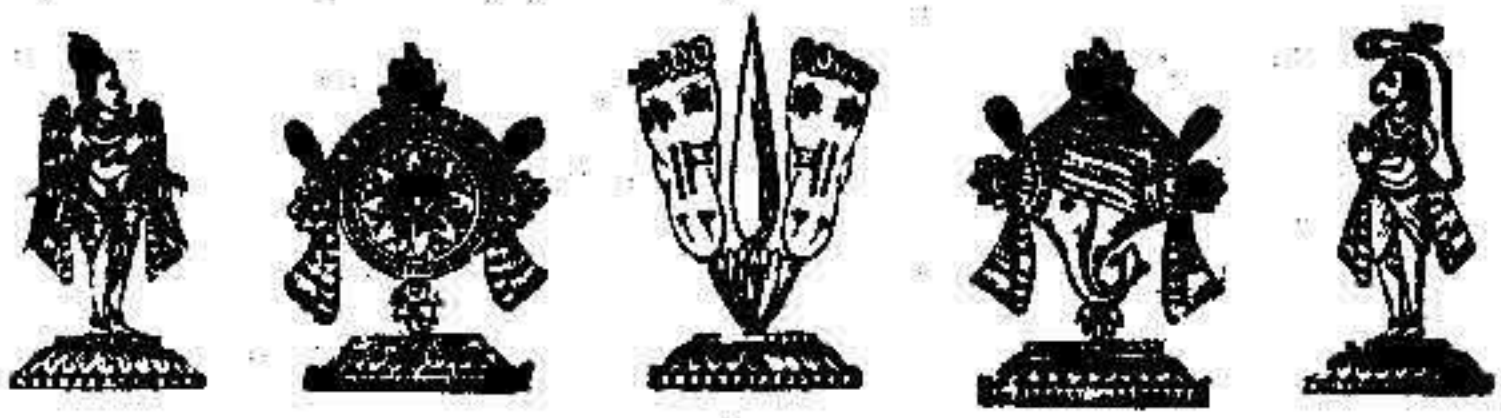

ஸ்ரீ :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம :

பகவத்விஷயம்

தனியன்கள்

1. அழகியமணவாளனருளிச்செய்தது

१. श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम्।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम्॥

1. ஸ்ரீஸைலேச தயாபாத்ரம் தீ,ப,க்த்யாதி3 கு3ணார்ணவம்।
யதீந்த்3ரப்ரவணம் வந்தே, ரம்யஜாமாதரம் முநிம்॥

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த தனியன் வ்யாக்யானம்

(ஸ்ரீஸைலேசேத்யாதி,) 2. "நமஸ்ஸ்ரீஸைலநாத2ய குந்திநக,ரஜந்மநே।
ப்ரஸாத,லப்3த, பரமப்ராப்ய கைங்கர்ய ஸாலிநே॥" என்றும், 3. "பரமப்ராப்ய பராங்குஸ சரணபங்கஜ விஷய விவித, கைங்கர்யகரண சாதுர்ய து,ர்ய ஸ்ரீஸைல வரதே3,ஸிகாதி,ஸ!" என்றும், ஃ "அநந்தன் திருமலையாழ்வானென வந்தவதரித்து" என்றும் அவதார விசேஷமாகச் சொல்லப்படுமவராய், சரமபர்வமான ஆழ்வார் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தை அவரருளாலே லபி,த்து வாழுமவராய், அதிலும் அவர் திருவடிகளான எதிராசர்செம்பொற்பாதம் இரவுபகல் மறவாமலிறைஞ்சியேத்தும் எழிலையுடைய b திருவாய்மொழிப்பிள்ளைசீரருளுக்கு c ஏற்றகலமாயுள்ளவரை. 4. "பு,ஷ்ய

a b ஆர்த்தி 21. c திருப்பாவை 21.

ஶ்ரீஶைலநாதா³ர்ய பரிபூர்ணக்ருபாஜு²ஷே" என்னக்கடவதிறே. ஶ்ரீஶைலபூர்ணர் க்ருபையாலும், ஶ்ரீஶைலதே³ஶிகர் தா³யையாலும் a இராமாயணமென்னும் பத்தி வெள்ளமும், b தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழியும், யதீந்த்³ர தத்ப்ரவண ரிடங்களிலே குடிகொண்டு தேங்கிற்று. இவரும் c தன்பத்தியென்னும் வீட்டின் கண் வைத்தபின்பிறே பெருகி வெள்ளமிட்டு விளைந்தது; 1. "**ஶ்ரீராமாயணாது³க்³த⁴ ஸிந்து³:**" d "பாலோடமுதன்னவாயிரம்". இராமாநுசனிறே யிவரும். (தீ³பி³க்த யாதி³கு³ணர்ணவம்) மதிநலங்கள் இவருக்குப் பிள்ளையருளால் உண்டாயிற்று. 2. "**ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாநப³லைகதா⁴மநி**" என்றும், 3. "**லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீ⁴மத:**" 4. "**ந தே³வலோகாக்ரமணம்**" என்று தொடங்கி, 5. "**த்வயா விநா ந காமயே**" என்றுமிறே ஏதத்பூர்வாவதாரங்களிலும் ஜ்ஞாநப³க்த்யாதி³கள் பூர்ணமாயிருப்பது. e ஆராவன்பிள்ளையவனிறே. அச்யுதபதா³ம்பு³ஜயுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹாதி³க ளுண்டிறேயிங்கே; அவ்வவதாரத்திற்குறைகளும் தீர்க்க அவதரித்தவிடத்திலும், பெரியபெருமாள் விஷயத்துக்கநுரூபமாகப் பெரியஜீயருடைய அந்த ப்ரேமாதி³கள் இரட்டித்திறே யிருப்பது. 6. "**நிர்மலகு³ணமணிக³ணவருஜ்ஜலய**, 7. "**யதா³ரத்நாநி ஜலதே⁴:**" 8. "**கு³ணாநாமாகர:**" என்னக்கடவதிறே, 9. **ஸௌமித்ரிர்மே ஸ க³ரு ப³க³வாந் ஸௌம்யஜாமாத்ருயோகீ³**" என்றும், 10. "**யதிவர புநரவதார:**" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே.

இனி, நம்பெருமாளிடத்தில் ப்ராவண்யம், எல்லையான எம்பெருமானுரளவும் வர்த்தி³த்தபடி சொல்லுகிறது; ஸாத்³யவிவ்ருத்³தி⁴யாய்க்கொண்டு சரமபர்வம் வரக் கடவதாயிருக்கும். (யதீந்த்³ரப்ரவணம்) அந்த ப்ராவண்யந்தான், 11. "**யதீந்த்³ர ப்ரவணயாஸ்மத்³கு³ரவே கு³ணஶாலிநே**" என்று விஶேஷஜ்ஞரான வேதா³ந்தாசார்ய ரும் விக்ருதராய்ப்பேசி அநுப⁴விக்கும்படியாயிருக்கும். இவர்தாம் 12. **நிஜதே³ஶிக ஸந்த³ர்ஶித ஸம்யமிது³ரந்த³ர நிஹித ஸகல நிஜப⁴ர** வரவரமுநிவராரிறே. அவர் பராங்குஶபாத³ப⁴க்தர்; இவர் யதீந்த்³ரப்ரவணர்; அந்த ப்ராவண்யமிறே இவரை அனைவரும் கால் கட்டுகிறது. (வந்தே³ ரம்யஜாமாதரம் முநிம்) 13. "**வந்தே³ முகுந்த³ப்ரியாம்**" என்கிறதெல்லா மிவர்க்கு இவ்விஷயத்திலேயாயிற்று. 14. "**ஶ்ரீ மதே ரம்யஜாமாத்ரு முநயே விதா³தே³ நம:**" என்னுமாபோலே திருநாமத்தை அநு ஸந்தி⁴த்துத் திருவடிகளிலே விழுகிறார். இவருடைய அநுஸந்தா⁴ந விஷயமான மந்த்ரமும் ஸ்துதி ப்ரணாமமுமிருக்கும்படி இதுவாயிற்று. 15. "**வவந்தே³ நியதோ முநிம்**" என்கிறபடியே ரிஷிகளுடைய ஸத்தாஸம்ருத்³தி⁴கள் இவர் ஸங்கல்பாதீ⁴நைகளாயிருக்கும்படியைப்பற்ற (முநி) யென்கிறது.

இப்படிகளால் ஏற்றங்களையுடைய இவர்ஸ்துதிரூபமான இவர்தனியன்தான், 16. "**யத்³வேதா³தே³ள ஸ்வர: ப்ரோக்த: வேதா³ந்தே ச ப்ரதிஷ்டி²த:**" என்று

---

a ஶ்ரீரா-நூ 37. b • 7-10-11. c இரா-நூ 29. d • 8-6-11. e பெரு-திரு 8-5.

• ஆகர என்ற மாத்திரம் உள்ளவை திருவாய்மொழியிலுள்ளவை எனக் கொள்க.

வேதத்துக்கோமென்னுமாபோலே, த்ராவிடவேதத்துக்கோபாங்குங்களென்ன, ஏதத்வ்யாக்யாந விசேஷங்களென்ன, ஏதத்ஸாரபூதமான ரஹஸ்யங்களென்ன, இவற்றினுடைய ஆத்யந்தங்களிலே அகில திவ்யதேசவிலக்ஷணராலும் அநுஸந்திக்கப்படுமதாயிருக்கும். இவருடைய ஸகல திவ்யப்ரபந்தப்ரவர்த்தகத்வம் பண்டு பலவிடங்களிலே கண்டு கொள்வது. அதுக்குமேலே b உபயப்ரதமாந ப்ரணவமான உறைகோயிலிலேயிறே இவருதித்தருளிற்று; இவருக்கிவ்வைபவம் ஜந்மஸித்தம். இது ப்ரணவார்த்தமாகிறது, பிதாபுத்ர ரக்ஷ்யரக்ஷக போஷகபோஷி ஸம்பந்தத்ரயமும் இவரிடத்திலே தர்சிக்கையாயிருக்கையாலே. 1. "**அகாரஸ் ஸித்ஸ்வரூபஸ்ய விஷ்ணோர் வாசக இஷ்யதே। உகாரஸ்சித்ஸ்வரூபாயா: ஸ்ரியோ வாசி தத்தா விது:॥ மகாரஸ்து தயோர்தாஸ இதி ப்ரணவ லக்ஷணம்॥**" என்கையாலே. அகாரம் பக்தவத்ஸலவாசகமாயும், மகாரம் சேதநவாசகமாயும், உகாரம் உபயஸம்பந்த ப்ரகாசகமாயுள்ளசொல்லும்; c "அவ்வானவர்க்கு மவ்வானவரெல்லாமுவ்வான வரடிமையென்றுரைத்தார்" என்னக்கடவதிறே. விளக்குப்பொன்போலே-நடுநிலைத் தீபமிறே. 2. "**மங்களதீபரேகாம்**" 3. "**ஸ்ரியோ கடகபாவத:**" 4. "**ஸ்ரியா கடிகயா**" என்று ஏதத்ஸாபேக்ஷமாயிறேயிருப்பது. 5. "**ஜகதோ ஹித சிந்தாயை ஜாக்ரதஸ்போஷஸாயிந:। அவதாரேஷ்வநந்யதமம் வித்தி, ஸௌம்யவரம் முநிம்॥**" 6. "**ஆத்மா போஷீ பவஸி பகவந்நாந்தரஸ் ஸாஸிதா த்வம்।**" 7. "**தேவி லக்ஷ்மீர் பவஸி தயயா வத்ஸலத்வேந ச த்வம்**" 8. "**ஸௌமித்ரிர் மே ஸ கருணா பகவாந் ஸௌம்ய ஜாமாத்ருயோகீ,**" என்னக்கடவதிறே. இப்படி முப்புரியூட்டி யிறே இவரவதாரவைபவமிருப்பது.

இன்னமுமிஸ்லோகத்திலே பதங்கள்தோறும் இவ்வர்த்தம் காணலாயிறே யிருப்பது. எங்ஙனேயென்னில்; ஸ்ரீஸஹலோகவென்கையாலே - அகாரவாச்யனான ஸர்வேச்வரனைச்சொல்லி, தயாபாத்ரமென்கையாலே - பக்தவத்ஸலனான பூதநாசேதநன் - அவன் க்ருபைக்குப் பாத்ரமென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது. அடியில் பதத்தில் - ஆசார்யனை அவன்முகமாகச் சொல்லுகிறது விஸ்வாமித்ரஷட்கா நத்தாலே; 9. தத்குணஸாரத்வாத்தத்வ்யபதேசம் போலே; 10. "**அஜ்ஞாநத்வாந்த ராதத**" இத்யாதி. 11. "**ஆசார்யஸ்ஸ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்**". தீபக்த்யாதிகுணார்ணவ மென்கிறவிப்பதத்தாலும்-d"தாமரையாள் கேள்வனெருவனேயே நோக்குமுணர்வு." என்றும், e "ஆதியாஞ்சோதிக்கேயாராத காதல்," என்றும், f "உன்னித்து மற்றொருதெய்வந்தொழாள்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யங்களை ப்ரதிபாதிக்கையாலே அகாரோதித பகவச்சேஷத்வத்தை பக்தியாலே சொல்லுகிறது. ஸ்வரூபமும் g உன்னினைத்தாமரைகட்கன்புருகி நிற்குமதிறே; 12. **அகிஞ்சித்கரஸ்ய போஷத்வாநுபபத்தே:.** ஜ்ஞாநமாவது-13. **தத்ஜ்ஞாநமிறே; பக**

---

a உப-19. b ஆசா-8. c ப்ரமே-1. d முத-67. e 2-1-11. f 4-6-10. g 7-1-10.

வதே₃காவலம்பி₃யாயிறே ஜ்ஞாநமிருப்பது; வைராக்₃யமாவது - தே₃வதாந்தரத்யாக₃ ப்ரதா₄நமாயிறே யிருப்பது.

(யதீந்த்₃ரப்ரவணம்) யதீந்த்₃ரராகையாவது - ஸ்வஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தி₃த்துத் துரும்பு₄றுக்காதிருக்குமவர்களைத் a திருத்தித்திருமகள் கேள்வனுக்காக்கி அடிமைசெய்விக்கை. தம்மளவிலும்-யதி ஶப்₃தா₃ம் அவிஶிஷ்டமாகையாலே, ததி₃ங்த்₃ரராகையைப்பற்ற ப்ரவணராகிறார்; ப₄க₃வத₃ங்யார்ஹஶேஷத்வம் ததீ₃யபர்யந்தமிறே. அன்றிக்கே, (யதீந்த்₃ரப்ரவணம்) அஸாதா₄ரணமான ராமாநுஜ ஶப்₃த₃பர்யாய வாசகமரயிறே இத்திருநாமமிருப்பது; அதுவும் ப்ரணவார்த்த₂ம்; ராமஶப்₃த₃த்தாலே-அகாரார்த்த₂மும், அநுஜஶப்₃த₃த்தாலே-தச்ச₂ங்த₃ாநுவர்த்தியாயிருக்கிற ஆத்ம ஸ்வரூபமுமிறே சொல்லுகிறது. 1."ராமாநுஜம் யதிபதிம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா"என்றிறே ப்ராவண்யமிருப்பது. (வந்தே₃ ரம்ய ஜாமாதரம் முநிம்) இத்தாலும் - உக்தார்த்த₂மே சொல்லுகிறது. ரம்யஜாமாத்ருஶப்₃த₃த்தாலே - அகாரவாச்யனைச்சொல்லி, முநிஶப்₃த₃த்தாலே ததீ₃ங்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தையுடைய பரமசேதநனைச் சொல்லுகிறது. 2. **ரம்யஜாமாதுர் மநநம் கரோதீதி—ரம்யஜாமாத்ருமுநி:** ஆக இவையெல்லாவற்றாலும் - ப்ரணவார்த்த₂மாக அநுஸந்தி₄க்கத்தட்டில்லை.

3. **"அயோத்₄யா மது₂ரா மாயா"** என்றும், b "வடதிசைமதுரை...அயோத்தி" என்றும் அவதாரஸ்த₂லத்தைச் சொல்லுகிறபடியே, கோயிலுக்கு வடக்காயிருக்கிற வடதிருவேங்கடநாட்டில் c ஏரார் பெரும்பூதூரிலே எம்பெருமானார் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் வெளியிட அவதரித்தருளினார்; d "நாரணனைக் காட்டிய வேதங்களிப்புற்றது தென்குருகைவள்ளல் வாட்டமிலா வண்டமிழ் மறை வாழ்ந்தது" என்னக்கடவதிறே, e "அரங்கநகரும் மேவுதிருங்கரியும ம வாழவந்தமண வாளமாமுனி" என்கிறபடியே f தென்னூட்டுத்திலதமான தென்குருகூரிலே பெரிய ஜீயர் தென்மொழியை வெளியிடவே அவதரித்தருளினார்; g "விரவுதமிழ் மறை மொழியும் வடமொழியும் வெளியாய்ச்செய்யும் விசித்ர வ்யாக்யாந சேஷன்" என்னக்கடவதிறே; 4. **" ஆர்யாச்₂ரீஶைலநாத₂ாத் "** இத்யாதி₃. இவருக்கும் இரண்டினுடைய ப்ரவர்த்தகத்வமுண்டேயாகிலும், ஊற்றத்தைப்பற்ற ஒன்றிலேயோதுகிறது. உடையவருடைய அவதாரவிஶேஷமாகையாலும், மற்றும் ஸர்வதா₄ஸாம்யத்தாலும் 5. யதிவரபுரவதாரமாகையாலே, தீ₃ர்க்க₂ஶரணாக₃தியை * ஈன்றமுதற்றாயினுடைய * மாதாபிதாபோலே * யோகி₃த்யமும் * ஸ்ரீஶைலேஶமும் நடந்துசெல்லுகிறது.

இவரும் ஜந்மபூ₄மியைவிட்டு வந்து h காவிரிநடுவுபாட்டிலே i கருமணியைக் கண்டு தந்மத்₄யஸ்த₂ராய், வைஷ்ணவஸ்ரீயோடே வாழ்ந்துகொண்டிருந்து,

---

a இரா-78. b பெரியா 4-7-9. c உப 33. d இரா 54. e f 10-6-7 g
h திருமாலை 28. i பெரு 1-1. * தனியன்கள்.

ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயையும் ஸ்ருதிஸாகரத்தையும் த்ராவிடவேதஸாகரத்தையும் பெருகப்பண்ணிப் பெருமாளை நோக்கிப்போந்தார்; அவர் a எல்லாவுயிர்கட்கும் நாதனரங்கனென்னும் பொருள்சுரந்தார்; இவர் b பல்லுயிர்க்கும் விண்ணின்தலை நின்று வீடளிப்பான் c அனைத்துலகும் வாழப்பிறந்த எதிராசமாமுனிவனென்னு மர்த்தத்தையருள்சுரந்தார்; ஜீயரவதரித்து வெளியிடாதபோது கண்ணெனைந்தாரக மாயிறே உடையவர் வைபவமிருப்பது; d இராமாநுசமுனிசெய்யகுன்றிலேற்றிய தீபமிறேயிவர். நரநாராயணவதாரம்போலேயிறே இவர்களுடைய அவதாரமும். **1. "நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம்" 2. "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்" 3. "யோத்யாபி சாஸ்தே" 4. "தஸ்யாம் ஹி ஜாகர்த்தி".** இரண்டுக்குமுண்டான தர்ம்மையக்யமுமப்படியே; ஸம்பந்தமுமப்படியே; அவர் நாராயண வைபவ ப்ரகாஶகர், இவர் ராமாநுஜ வைபவப்ரகாஶகர்.

அவ்வவதாரத்திலுமிவ்வவதாரத்துக்கேற்றமுண்டு, e "பிறப்பாயொளிவரு". 'நாராயண, ராமாநுஜ" என்றிறே சதுரக்ஷரிகளின் வாசியிருப்பது. இவர் சதுரரில் தலையாகையாலே சரமசதுரக்ஷரியிலே நிலைநின்றார்; f "ஏத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்" **5. "தஸ்மாந்மத்புக்தபுக்தாஶ்ச பூஜநீயா விஶேஷத:"** g 'அடியேன் சதிர்த்தேனின்றே,' h "நம்புவார்பதி வைகுந்தங் காண்மினே" ஆழ்வார்க்கு மதுரகவிகளிலும் சரமமான திருவடிகள் ராமாநுஜ ரைப்போலே, அந்த ராமாநுஜரை இவர்க்கும் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்யரிலும் சரமமான சரணங்கள் யதீந்த்ரப்ரவணரிறே; ஆகையால் சரமபர்வமான ஜீயர் விஷயமான இத்தனியனும் ஸகலவேதஸாரமான ப்ரபத்திபோலே நிரந்தராநு ஸந்தேயமாகக்கடவது. 1.

2. கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

६. लक्ष्मीनाथसमारम्भां नाथयामुनमध्यमाम्।
अस्मदाचार्यपर्यन्तां वन्दे गुरुपरम्पराम्॥

6. லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம்।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம்॥

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமித்யாதி) இத்தனியன்தான், ஸர்வாத்மஹிதைஷியாய் ஆப்ததமராய் குருத்தமரான கூரத்தாழ்வான் அனைவர்க்கும் குருபரம்பராநுஸந்தானத்தாலே உஜ்ஜீவநமுண்டாம்படி அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே ஸர்வஶிஷ்டர்களும் இத்தை அங்கீகரித்து அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போருகிறது.

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்) அதில் முற்பட **7. "ஶ்ரீதராயாதிகுரவே"** என்று, ரஹஸ்யத்ரயப்ரதிபாதகத்வத்தாலே ப்ரதமகுரு, ஶ்ரிய:பதியான எம்பெருமா

a இரா 91. b இரா 95. c ஆர்த்தி 41. d e 1-3-2. f நான் 18 g கண் 5. h கண் 11

ணுகையாலே முற்பட அருளிச்செய்கிறார். a "நரநாரணனுயுலகத்தறநூல் சிங்காமை விரித்தவன்" என்றும், b "தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரைக்குமேல் என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தா ரென்பர்" என்றும், c "பார்த்தனுக்கன்றருளிப் பாரதத்தொரு தேர் முன்னின்று" d "குருமுகமாய்" e "பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகை" என்றுஞ்சொல்லக் கடவதிறே. 1. "கு₃ருஸ்தூ₃மேஷ" 2. "கு₃ருரபி" 3. "ப₄க்த முக்தக முக்தாஹாரம் மம கு₃ரும்" f "பீதகவாணடப்பிரானுர் பிரமகுருவாகி வந்து" g "அறியாதனவறிவித்த அத்தா" h "என்னெத்தீமனங்கெடுத்தாய்" i "மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்று யிற்று அநுஸந்தி₄த்துப்போருவது. பெரியபிராட்டியாருக்கு முற்படவாயிற்று ஸர் வேஶ்வரன் ஶ்ரீவிஷ்ணுலோகத்திலே த்₃வயத்தை அருளிச்செய்தது. 4. "தவத்த ஏவ மயா ஶ்ருத:" என்றுளே; அவன்தானும் 5. "புரா மந்த்ரத்₃வயம் ப்₃ரஹ்மந் விஷ்ணுலோகே மஹாபுரே। தஸ்மிந்நந்த:புரே லக்ஷ்ம்யை மயா த₃த்தம் ஸநாதநம் ॥" என்றருளிச்செய்தானிறே; அத்தாலும், கூடகத்வத்திலே முற்பாடுடையளானகை யாலும், மற்றையார்க்கு கூடகத்வம் அவளடியாகையாலும், "லக்ஷ்மீநாத₃ஸமா ரம்ப₄ம்" என்று மித்₂நச் சேர்த்தியாக அருளிச்செய்தது; j "இறையுமகலகில் லேன்" என்றிருக்கையாலே பிரிந்து நிலையில்லை; லக்ஷ்மிக்கு லக்ஷ்மீதந்த்ரத்திலே ப்ரபத்திப்ரவர்த்தகத்வமுண்டிறே.

ஸமாரம்ப₄மென்று - இவர்கள் தொடக்கமாக கு₃ருபரம்பரையைச்சொல்லு கையாலே, ஶ்ரீவிஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிலே ப₄க₃வானுலே ப்ரபத்த்யுபதே₃ஶம் பண்ணப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுமவருமாய், 6. "தத்தத₃ஸ்தே₃ஶித பரிசர்யாயாம் ஆஜ்ஞாபயந்த்யா" என்று k பூவளரும்திருமகளாலேயருள்பெற்று, அத்தாலே 7. "ஶ்ரீமதி விஷ்வக்ஸேநே" என்னும்படி-கைங்கர்யஶ்ரீயையுடைய ஸேநை முதலியாரும் l "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" m "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும் படியான ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த₂ரும் ஸூசிதர். ஸேநை முதலியாரும், விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதாதி₃களிலே க₃ஜாங்குஶாதி₃களுக்கு ப்ரபத்தியை வெளியிட்டருளினாறே; இப்படி வெளியிட்ட ப்ரகாரத்தை 8. "இத்யுக்தவாந் ஜக₃ந்நாதே₂ த்₃விரத₃ாநந மாம் ப்ரதி" என்று தாமே அருளிச்செய்தார்; அத்தைப்பற்றவாயிற்று 9. நமஸ் ஸேநாதி₃பதயே ஜ்ஞாநயாத₃ாத்ம்ய தா₃யிநே" என்று அத்₃யாத்மசிந்தையிலே அருளிச்செய்தது. அவ்வளவன்றிக்கே, ஆழ்வாரவதாரணவப₄வத்தை ஸநத்குமாரர் மார்க்கண்டே₃ய புராணத்திலே ஒரு அத்₃யாயமெல்லாஞ்சேர அருளிச்செய்தா ராகையாலே இவர்களளவும் விவக்ஷிதம்.

இந்த கு₃ருபரம்பரையில் ஆதி₃மத்₃யாவஸாநங்களை அருளிச்செய்கிறவ ராகையாலே நாத₃யாமுநர்களை மத்₃யமபத₃ஸ்த₂ராக அருளிச்செய்கிறார்-, (நாத₃

---

a பெரிய 10-6-1. b பெரியா 4-9-2. c பெரிய 9-9-8. d பெரியா 4-8-8, e 10-4-9. f பெரியா 5-2-8. g 2-3-2. h 2-7-8- i 2-7-7. j 6-10-10. k பெரிய 11-6-10. l 8-8-11. m பெரிய8-6-10.

யாமுநமத்யமாம்) என்று. நாதயாமுநர்கள் - நாதமுனிகளும் யாமுந முனிகளும்; அவர்கள்தான் பரமஹம்ஸரிறே; a "நாதயாமுநர்போல்வாரை அன்னமென்றும்" என்றிறே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அருளிச்செய்தது; அவனும் b அன்னமா(கி) யிறே அருமறைகளை அருளிச்செய்தது. ஏவம்விதரான இவர்தான் மதுரகவி களினுடைய திவ்ய ப்ரபந்தாநுஸந்தாநத்தாலே ஆழ்வாருடைய c அருள் பெற்ற நாதமுனியாளுர்; அந்த நாதமுநியருளாலேயிறே யமுனைத்துறைவர் அவதரித்து தர்ஶநத்தையாளவந்தாரானது; 1. "நாதேபஞ்சும் ப்ரவ்ருத்தம் பஹுபிருபசிதம் யாமுநேய ப்ரபந்தை:" என்னக்கடவதிறே. அவ்வளவன்றிக்கே 2. "விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம் ஸேநேஶோ வதரிஷ்யதி" என்று ஸ்ரீஸேநாபதி யாழ்வாரவதாரமாக நம்மாழ்வாரைச் சொல்லிற்றிறே. ஆளவந்தாருக்கு ப்ரபத்தி யர்த்தோபதேஶம் பண்ணுகைக்கடியான உய்யக்கொண்டாரும் மணக்கால்நம்பி யும் இவர்களிடையிலே அடைபடக் கடவராயிருப்பர்கள். "நாதயாமுந மத்ய மாம்" என்று ஆழ்வானுஸந்தாந க்ரமமாயிற்று இது; இவரையொழிந்த மற்றையார் 3. "அஸ்மத்குருஸமாரம்பாம் யதிஶைகரமத்யமாம் । லக்ஷ்மீ வல்லப பர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥" என்றுமிறே அநுஸந்திப்போருவது.

உடையவர்தாம் குருபரம்பரைக்கு நடுநாயகமிறே. அவர்தாம் ஆழ்வா ளுக்கு ஸாக்ஷாதாசார்யராகையாலே அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாமென்கிறது. 4. "அஸ்மத்குரோர்பகவதோऽஸ்ய தயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்ய" என்னக்கடவ திறே; 5. " ராமாநுஜாங்க்ரிரஜஸேऽஸ்மி " என்றுமநுஸந்தித்தார். இதிலே d யமுனைத்துறைவனினணயடியாம் கதி பெற்றுடைய இராமானுசனுகையாலே ஆளவந்தார்க்கு சரணத்வயமென்னலாம்படியான பெரியநம்பியும் ஸ்ரீசிதர். "இளையாழ்வாரை விஷயீகரித்த அநந்தரத்திலே, 'இளையாழ்வீர், பெருமாள் ஸ்ரீ தண்டகாரண்யத்துக்கெழுந்தருளும்போது e மறவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணை யம் வைத்துப்போய் வாரேனுவாழ எழுந்தருளினுப்போலே, மேலவாளேர்வாழ இவரும் தமக்கடியானை அடியேனை, அப்படியுமக்கு வைத்துத் திருநாட்டுக்கெழுந் தருளினர்' என்று அவரருளிச்செய்தார்; அத்தைப்பற்ற d 'யமுனைத்துறைவனினை யாம் கதி பெற்றுடைய இராமாநுசன்' என்று அமுதனரருளிச்செய்தார்" என்று திருநாராயணபுரத்தில் திருவாய்மொழி யாசார்யரருளிச்செய்தார். உடையவரை குருபங்க்திஹாரநாயகமாக நடுவே அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க, யதாபாடமெல் லாரும் அநுஸந்திக்கிறது. "ஆழ்வான் திவ்யஸூக்தி" என்னுமது எல்லாரு மறிகைக்காக.

இதிலே, ஆசார்யாபிமாநயுக்தராய் இவ்வருகிலுமுண்டான அனைவரும் ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்போது நாதயாமுநர்களை நடுவாகச்

a ஆசா 115 b பெரிய 5-3-8; 5-7-3. c உப 36. d இரா 21. e பெரிய 4-9-1.

சொன்னது யதிவரர்க்குமுபலக்ஷணமாகிறதென்று கண்டுகொள்வது. "அஸ்மதா₃சார்யபர்யந்தாம் வந்தே₃ கு₃ருபரம்பராம்" என்கிறவித்தால். 1. "ராமாநுஜார்ய தி₃வ்யாஜ்ஞா வர்த்த₃தாம் அபி₄வர்த்த₃தாம்" என்று எம்பெருமானார் தி₃வ்ய ஸங்கல்பத்தாலே வர்த்தி₄த்துக்கொண்டுபோருகிற ஆசார்யபரம்பரையானது ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் ஸேவிக்கப்படுமதென்கிறது, a"எம்பெருமானிற்காட்டில் கு₃ரு பரம்பரை அதி₄கம், கு₃ருபரம்பரையைக்காட்டில் ஸ்வாசார்யன் அதி₄கன்" என்னக்கடவதிறே. "அஸ்மதா₃சார்யபர்யந்தாம்" என்கையாலே - இவ்வருகுள்ளார்க்கு உத்தே₃ஶ்யராய் ப்ரபத்திமார்க்க₄ ப்ரவர்த்தகரான கூரத்தாழ்வான், b அவர் செல்வத்திருமகனரான பட்டர். நஞ்ஜீயர், நம்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை, பிள்ளைலோகாசார்யர், கூரகுலோத்தமதா₃ஸநாயன், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை, பெரியஜீயர் முதலாக 2. "ஸர்வகு₃ருப்₄ய:" என்னுமவர்களெல்லாருமநுஸந்தே₃யராம்படி ஸூசிதர்.

வேதா₃ந்தாசார்யரான அண்ணவும் 3. "பத்யு:ஶ்ரிய: பதா₃ப்₃ஜாப்₄யாம் ப்ரயுஞ்ஜாநாய மங்க₃ளம் । ஶ்ரிய: க்ருபாமய ஸுதா₃ஸிந்து₄ ஸ்ரோதோவக₃ாஹிநே ॥ அஸ்து மங்க₃ளமார்யாய ரம்யஜாமாத்ருயோகி₃நே ।" என்று தொடங்கி, 4. "யதீந்த்₃ர ப்ரவணாயாஸ்மத்கு₃ரவே கு₃ணஶாலிநே । ப்ரயுஞ்ஜே மங்க₃ளம் ரம்யஜாமாத்ருவரயோகி₃நே ।" என்று நடுவாகவும், 5. "பூர்வாசார்யேப்₄ய: ஸர்வேப்₄ய: பூர்ணப்ரேமாநுபா₃த்₄நதே । மங்க₃ளம் ரம்யஜாமாத்ரு முநீந்த்₃ராய தா₃யாளவே ॥ ப₄வ்ய ஶ்ரீஶைல நாதா₃ர்ய பரிபூர்ணக்ருபாஜுஷே । ரம்யஜாமாத்ருமுநயே மஹாபா₄கா₃ய மங்க₃ளம் ॥" என்று ஶ்ரீய:பதியைத் தொடங்கி, ஶ்ரீமத்₃ராமாநுஜார்யர் நடுவாகவும், ஶ்ரீஶைலேஶ தா₃யாபாத்ரரான பெரியஜீயரளவாகவும் ஶைகா₃ரிக்கையாலே இதுவே ஸுத்₃த₄ஸம்ப்ரதா₃யம். மநுவிபரீதம்போலே, இதுக்குப்புறம்பானது அஸம்ப்ரதா₃யம். உபாயாந்தரோபதே₃ஷ்டாக்கள் ஸ்வரூபநாஶகரான கு₃ருக்கள்; ஆகையாலிறே 6. "கு₃ரூந் - ஸர்வதா₃ர்மாம்ஶ்ச ஸந்த்யஜ்ய" என்றது. ஸாக்ஷாத்ப₄லகலக்ஷ்யத்வ ப்ரதிபத்தியாலே மந்த்ரரத்நத்தை உபதே₃ஶிக்குமவர்களிறே - ஸத்₃கு₃ருக்களாகிறார். c"த்₃வயத்தினுடைய அர்த்த₂த்தையும் திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்த₂த்தையுமுபதே₃சிக்கிறான் யாவனொருவன், அவனுக்கேயிறே ஆசார்யத்வ பூர்த்தியுள்ளது" என்று ப்ரமேயரத்னத்திலே அருளிச்செய்தார். ஏவம்விதா₃மான கு₃ருபரம்பரையிறே ஸேவ்யமென்கிறது.

மேலும், கு₃ருகுலதூ₃ர்யரான வரவரமுநிவர்யருடைய பரம்பரயா "அஸ்மதா₃சார்ய பர்யந்தாம்" என்று நடந்து செல்லுவது. 7. "அஸ்மத்₃கு₃ரும் பரம காருணிகம் நமாமி" என்று தொடங்கி 8. "ஸௌம்யோபயந்த்ருமுநிம்" என்றிறே தலைக்கட்டியருளினார். 9. "நமஸ்த்வஸ்மத்₃கு₃ருப்₄யஶ்ச" என்று தொடங்கி,

---

b அர்த்தி 35. c ப்ரமேயரத்நம்

1. "நமோ ராமாநுஜாயேதும் பூர்ணாய மஹதே நம:" என்று நடுவாகவும், 2. "ஸ்ரீத ராயாதி குரவே நமோ பூ யோ நமோ நம:" என்று எம்டெருமானளவாக வும் வாக்ய குருபரம்பராக்ரமத்தாலே வாதி கேஸரி அழகியமணவாளச்சீய ரருளிச்செய்தது; இந்த க்ரமத்தை a "முந்தை விதியகல முன்னருளுமாரியனுல் எந்தையெதிராசனின்னருள்சேர்ந்து அந்தமில்சீர்ப் பொற்பாவை தன்னருளால் பொன்னரங்கர் தாள்பணிந்து, நற்பாலடைந்துய்ந்தேன் நான்" என்றும், 3. "அஸ்மத் குருத யாயாஸ்து யதிந்த ராங்ரி க்ரியாந்வய: । லப்யேய லப்தி விஜ்ஞாநோ லக்ஷ்மீபதி பதத்வயம்" என்று விவரணமாலையினடியிலும் தத்வ தீபாதியிலும் அருளிச்செய்தார்.

இந்த க்ரமம், 4. "ஆசார்யாணும் அஸாவஸாவித்யா பகவத்த:- ஸ சாசார் யவம்ஸோ ஜ்ஞேய:" என்கிற ஸ்ருதியையும் 5. "குருபரம்பரயா பரமகுரும் பகவந்தம் ப்ரணம்ய" என்கிற பாஷ்யகாரவசநத்தையும் பற்றியிருக்கிறது. 6. "ஆசார்யா நஸ்மதீயாநபி பரமகுருந் ஸர்வமாசார்யவர்க்கும் ஸ்ரீமத்ராமாநுஜார்யம் முநி மகிலஜநோத்தாரணயாவதீர்ணம்। பூர்ணார்யம் யாமுநேயம் முநிவரமத தெள ராம ராஜீவநேத்ரௌ வந்தே நாதம் முநீந்த்ரம் வகுளதரசமூநாத லக்ஷ்மீமுகுந்தாந் ॥" என்னக்கடவதிறே. "லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம்" என்கிற இத்தனியனில் குருபரம்பரா க்ரமத்தையும், b"தென்னரங்கனருந் திருமகளுமாதியா, அன்னவயல் பூதூர் மன் ஆங்கிடையா - என்ன அருள், ஆரியனே தானளவா அன்னகுரு முறையின், சீரியதாள் சேர்ந்துய்ந்தேனே" என்றும் அவர்தாமே அருளிச் செய்தார். இந்த க்ரமம், c "திருவருள் மால் சேனைமுதலி சடகோபன்" 7. "நாதம் பங்கஜநேத்ர" என்கிற தனியன்களிலும், d "ஆதிமுதல்மாயன் மலர்மங்கைசேனத் தலைவன்" என்றும், e "சேனைநாதன் அருள் மாறன் நாதமுனி தாமரைக்கண்ணி ராமர் வாழ், சீர்சிறந்த யமுனைத்துறைக்கிறைவர் செந்தொடைக்கதிப ரருளினுல், தானமர்ந்த வெதிராசர் கூரம்வருதலைவர் நீதிபுனைபட்டர்பின், தலைமையான மாதவச்சீயர் நம்பிள்ளை தழைத்தகண்ண ரிருவகையினர், ஈனமின்றி யருளுலக வாசிரிய ரினியகூரகுலதாதருக்கு, இன்பமேவு திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யிவர்க்குத் தானடிமையாகவே, ஆன வாழ்வுபெற வருள்வர் கோலமணவாளமாமுனிவன்" என்றும் சொல்லிற்றிறே.

இப்படி ஆரோஹாவரோஹ க்ரமங்களிரண்டாலும் குருபரம்பரையை அநுஸந்திக்கக் குறையில்லை. 8. "ஈஸ்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்தம்" இத்யாதியாலே எம்பெருமான் செய்த ஆசார்ய ஸம்பந்த பர்யந்தமான உபகாரபரம்பரையை அநுஸந்தித்தால், குருபரம்பரைக்குத் தலையான எம்பெருமானை முந்துறப் பற்ற

---

a விவரணமாலை b விவரணமாலை c தனியன் d e

அடுக்கும், 1."ஆத்மநோ ஹ்ருயதிநீசன்ய" இத்யாதி,யாலும், a"நாராயணன் திருமால்" இத்யாதி,யாலும் ஆசார்யன் பண்ணின ப,க,வத்ஸம்ப,ந்த, கௌரவத்தை அநுஸந்தி,த்தால் 2. "அஸ்மத்,கு,ருப்,யோ நம:" என்று ஆசார்யனை முந்துற அநுஸந்தி,க்கவடுக்கும். b" கு,ருபரம்பரையை முன்னிடவே ஶரணாக,தன் குறை தீரும்; பிராட்டியை முன்னிடவே ஶரண்யன் குறை தீரும்" என்றிறே ஆச்சான்பிள்ளை மாணிக்கமாலையிலே அருளிச்செய்தது. c "ஜப்தவ்யம் கு,ருபரம்பரையும் த்,வயமும்" என்றிறே அருளிச்செய்தது. கு,ருபரம்பரா பூர்வகமல்லாத த்,வயாநுஸந்த,ாகமும் d நாவகாரியமிறே. இப்படி ஆதி,மத்,யாவஸாந ஸஹிதையான ஸத்,கு,ருஸந்ததி, ஸர்வ ஸத்துக்களாலும் ஸத,ாநுஸந்தே,ய மென்றுயிற்று. 2.

3. இதுவும் ஆற்வானருளிச்செய்தது

३. यो नित्यमच्युतपदाम्बुजयुग्मरुक्मव्यामोहतस्तदितराणि तृणाय मेने।
अस्मद्गुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धो रामानुजस्य चरणौ शरणं प्रपद्ये॥

3. யோ நித்யமச்யுத பத,ாம்புஜயுக்,மருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததி,தராணி த்ருணய மேந்நே।
அஸ்மத்,கு,ரோர் ப,க,வதோऽஸ்ய த,யைகஸிந்தோ,ா ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ
ஶரணம் ப்ரபத்,யே॥

(யோ நித்யமித்யாதி,) e ஸ்ரீராமாவரஜமுநீந்த்,ரலப்,த,பே,ாத,ராய், "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நர்" என்று நிரூபகத்தையுடையரான கூரத்தாழ்வான், ஸ்ரீ ராமாநுஜ தர்ஶநத்தை ரக்ஷிக்கவேண்டி ராஜகே,ாஷ்டி,யிலே சென்று. 4. "நாராயணபரம் ப்,ரஹ்ம" என்றும், 5. "நாராயணபரா வேத,ா:" என்றும், f "நாரணனைக்காட்டிய வேதம்" என்றும், 6. "நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி,க: க:" என்றும், g "நாரணனேயாவதீதன்றென்பாரார்" என்றும், "அந்யாயமந்யாயம்" என்று அறைகூறிவென்று, h "கலையறக்கற்ற மாந்தர் காண்பரோ கேட்பரோ தான்" என்னும்படி அவர்கள் தர்ஶநம் அஸஹ்யமாய், அத்தர்ஶநத்தை வேண்டாதே மீண்டெழுந்தருளி, தர்ஶநப்ரவர்த்தகரான எம்பெருமானார் தர்ஶநத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அவரும் i "இனியறிந்தே னீசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்-நற்கிரிசைநாரணன் நீ" என்று j திருவில்லாத் தேவரெல்லார்க்கும் மேலாக மேல்நாட்டிலே திருநாராயணனை ஸ்தா,பித்து மீண்டெழுந்தருளி, "அரங்கனல்லால் தெய்வமில்லை" என்றறுதியிட்டு k அரங்கனுக்காட்செய்து கொண்டிருக்கிறவர், ஆழ்வான் கண்ணழிவுகண்டு கண்கலங்கியருளி, "பேரருளாளர், நேத்ரபுத்ராதி,களான ஐஹிக புருஷார்த்த,த்தையும், பெரியவிசும்பாகிற ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்த,த்தையும் கொடுக்குமவராகையாலே நேத்ரவிஷயமாக ஒரு ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்யும்" என்று நியமிக்க;

---

a ஆர்த்தி 45 b மாணிக்கமாலை c ஸ்ரீவசந-274 d பெரியாழ் 4-4-1 e ஸுந்த,ரபா,ஹு 1
f இராமாநுச 54 g நான் 72 h திருமாலை 7 i நான் 96 j நான் 53 k திருமாலை 27

அப்படியே "அஸ்து" எனறு ஸம்மதிபூர்வகமாக ஸ்தவம்பண்ணுகிறவர், 1. "நேத்ரஸாத்குரு கரிமா ஸதா மே" என்றும், 2. "கரிமா பஸ்யேம பரமாமதம் ஸமா:" என்றும், அங்குத்தையில் அநுபவ பரிகரமான அப்ராக்ருதசக்ஷுஸ்ஸை அபேக்ஷிக்க, அப்படியே பேரருளாளரான பெரியபெருமாளும், 3. "பஸ்யந்தி ச ஸதா தே மம் நேத்ரைர் ஜ்ஞாநேந வாமரா:" 4. "ஸர்வம் ஹ பஸ்ய: பஸ்யதி" என்னும்படியான இமையாதகண்ணை இவர் பெறும்படி பெரியவீட்டுக்கு விடை கொடுத்தருள, அவரும் அதிப்ரீதராய் ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருமாளிகையிலே புறவீடுவிட்டிருக்க, இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "அறப்பதறினர்" என்று பதறிக்கொண்டு இவரிருந்தவிடத்தேற வெழுந்தருள, அவரும், ஈ பரந்தாமமென்னும் திவந்தருகைக்காக அவர்க்கு மறுக்கவொண்ணுதபடி அவர்விஷயத்தில் ப்ரபத்தியான இஸ்லோகத்தை "ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழ, அவரும் இவரபிப்ராயமறிந்து தம்முடைய ஸ்வம்மான ப்ரபத்தியை b "திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்ம்மினே" என்னும்படி 5. "ஸ்ரீமந்நாராயண தவ சரணரவிந்தயுகளம் ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று குறைவற அவர்வலத்திருச்செவியிலே ப்ரஸாதித்தருளினரிறே; அதடியாக, ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்திலே அவர் ப்ரார்த்திதத்தருளின பேற்றை இவரும் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்திலே ப்ரார்த்திதத்துப் பேற்றேடே தலைக்கட்டினர்; அப்பேறுதான் ஆசார்யாதீநமாகையாலே அவரை அடியிலே ஸரணம் புகுகிறார்.

(யோ நித்யம்) இதில்-பக்திவிரக்திஜ்ஞப்தி குருத்வாநுகம்பாதிக்ய குணத் தாலே முக்திப்ரதத்வஸக்தியையுடைய உடையவர் திருவடிகளை உபாயமாகப் பற்றுகிறார். (யோ நித்யம்) c "திசையனைத்து மேறுங்குணன்" என்று சொல்லப் படுகிற குணவத்தாப்ரதையுடையராய், நாள்தோறும் ஆஸ்ரிதரை நழுவு தலின்றிக்கே ரக்ஷித்துக்கொண்டுபோருகிற ஸர்வேஸ்வரனுடைய சரணரவிந்தயுகள வ்யாமுக்ததையாலே தத்வயதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் த்ருணவத் ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருப்பாராய், அடியேனுக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம்பண்ணும் ஆசார்யராய், அதுக்கடியான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையருமாய், அகதிகள் விஷயங்களில் "ஐயோ!" என்றிரங்கும் ஆர்த்ரஸ்வபாவத்தையுடையருமாய், சரணியராய் முன்வந்துநிற்கிற இந்த ராமாநுசனுடைய சரணங்களை ஸரணமாக அடைகிறேனென்கிறார்.

(யோ நித்யம்) "ய:" என்று- "வைதிகோத்தமர்" என்னும் ப்ரஸித்திதியைப் பற்றச்சொல்லுகிறது. (நித்யமச்யுத பதாம்புஜயுக்ம ருக்ம வ்யாமோஹத:) என்று- 6. "ஸர்வேஷாம் தேஷாமகாலேஷு ஸர்வாவஸ்தாஸு சாச்யுத। ஸங்கரோஸ்மி" என்றும், 7. "அச்யுத பக்திதத்வ ஜ்ஞாநாம்ருதாப்திம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே

a இரா 94. b 4-1-1. c இரா 46.

ஸ்ப்ரணதார்த்திஹராச்யுதரான பேரருளாளர் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடித்தாமரைகளிலே நிரவதி,கப்ரேமத்தாலே, 1. "தவத்பாத,கமலாத,ந்யந்ந மே" என்கிறபடியே திருவடிகளுக்கு அசலான அனத்தையும் த்ருணஸமமாக எண்ணியிருப்பரென்கிறது. 2. "நிரஸ்தேதர பே,காக,ாஸோ வரத,ம் ஸரணங்க,த:" b "தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்டவன்பாளனிராமானுசன்" என்று வரத,நாராயணனேயாயிற்று, 3. "யோ நித்யம் ஸ்ததம் த்,யாயேத் நாராயணமநந்யதீ,:" என்று நிரவதி,கப்ரேமத்துடனே நித்ய திருவாராத,நமாக நடத்திப்போருவது; அந்த ப,க்த்யைஶ்வர்யமத,த்தாலே, 4. "த்ருணீக்ருதாநுத்தமபு,க்திமுக்திபி,:" c "கொள்வதெண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பு" என்னும்படி பண்ணியிருப்பாராயிற்று; 5. "கத,ாஹம் ப,க,வத்பாத,ாம்பு,ஜத்,வய பரிசர்யாஸுயா நிரஸ்த ஸமஸ்தேதரபே,காக,ாஸ: அபக,த ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸ்வப,ாவ:" என்ருயிற்று இவர் ஸ்ரீஸூக்தியுமிருப்பது. (ய:) d "திக்குற்ற கீர்த்தி யிராமானுசன்" என்று ப்ரஸித்,த,ரானவர். (நித்யம்) நாடோறும்.

(அச்யுத பத,ாம்பு,ஜயுக்,மருக்மவ்யாமோஹத:) அச்யுதனுகையாவது-குணவிக்,ரஹ விபூ,திகளை நழுவுதலின்றிக்கேயிருக்குமவனென்னுதல், ஆஶ்ரிதரை நழுவவிடாதவனென்னுதல், ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் நின்றும் நழுவாதவனென்னுதல். e "வீவிலின்பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்த நம்மச்சுதன் வீவில்சீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்" என்றும், f "ஆதுமில் காலத்தெந்தை யச்சுதனமலன்" என்றும், g "அயரவாங்கு நமன்றமர்க்கரு நஞ்சினை அச்சுதன்றன்னை" என்றும், 6 "நத்யஜேயம்" என்றும் சொல்லப்படுகிற குணங்களிலேயாயிற்று இவர் ப்ரவணராயிருப்பது. அந்த அச்யுதபத,ாம்பு,ஜயுக்,மருக்மவ்யாமோஹம், அர்ச்சாவதாரந்தொடங்கி பரபர்யந்தமாக எங்கும் நித்யமாகவுண்டாயிறே இவர்க்கிருப்பது. அதெங்ஙனேயென்னில்; h அத்திகிரிப்பச்சை நிறத்தச்சுதனுடைய பத,ாப்,ஜங்களிலும், i வேங்கடத்தச்சுதனுடைய j தாங்குதாமரையன்ன பொன்னரடியிலும், k அரங்கமாநகரச்சுதன் l உலகமளந்த பொன்னடியிலும், m நண்ணித்தொழுமவர் n நச்சுவார் முன்னிற்கும் நாராயணனச்சுதனுடைய o துளங்குசோதித்திருப்பாதத்திலும், p தயரத்தற்கு மகனெனவச்சுதன் q காடுறைந்தபொன்னடியிலும், r கோவிந்தனச்சுதன் பொற்றுமரை யடியென்று பேசும்படியாய் s கானில்கன்றின் பின்போன பொன்னடியிலும், t அச்சுத னனந்தசயனன் செம்பொற்றிருவடியிணையிலும், u வீவிலின்பம் மிகவெல்லைநிகழ்ந்த நம்மச்சுதனென v விண்ணோர் பிரானர் மாசின்மலரடியிலுமாயிற்று இவர் மயல்கொண்டிருப்பது.

இதுதான் w "ஆர்வமொடு நிச்சநினைவார்" என்னும்படியிறே நித்யேச்சை, நடந்துசெல்லுவது. b "தென்னத்தியூரர் கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்டவன்பாளன்"

---

a தேவராஜஷ்டகம் 1 b இராமா 31. c திருவாசிரியம் 2. d இராமா 28. e 4-5-3 f 3-4-4 g 8-6-8. h i j பெரிய 7-3-5. k பெரிய5-7. l பெரிய 5-8-9. m பெரியாழ் 2-3-2 n பெரியாழ் 1-9-11. o 8-5-5 p பெரிய 11-5-1. q r பெரியாழ் 3-8-4. s திருச்சந்த 65. t திருவி 54. u பெரிய 2-4-8.

a "அரங்கன்கழல் சென்னிவைத்துத் தானதில் மன்னும்" b "பஞ்சித்திருவடிப் பின்னைதன் காதலன் பாதம்நண்ணு" c "நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புனலும் நிறைவேங்கடப் பொற்குன்றமும் வைகுந்தநாடுங் குலவிய பாற்கடலும் உன்றனக் கெத்தனையின்பந்தரும்" என்னக்கடவதிறே. அவர்தாமும் 1. "ப்ரணதார்த்திஹர" 2. "ப்ரஹ்மணி ஸ்ரீநிவாஸே" 3. "ஸ்ரீரங்கஸாயிநம்" என்றும், 4. "ஆத்மாநஞ்ச ஸாரதிஞ்ச" என்றும், 5. "காகுத்ஸ்த" 6. "ஸோஷ்ணே ஸோஷ ஸாயிநே" 7. "ஸ்ரீவைகுண்டநாத" என்றுமிறே அருளிச்செய்தது. ஆகையாலே d பூவார் கழல்களிலும், e கண்ணன்கழலிணையிலும், f காகுத்தன்றன்னடியிலும், g பாற் கடலுட்பையத்துயின்ற பரமனடியிலும், h வைகுந்தச்சேவடியிலும் ஸர்வாந்தர் யாமியான i நாராயண சரணங்களிலுமாயிற்று வ்யாமுக்தராயிருப்பது. இப்படி பஞ்சாவஸ்தாவஸ்திதனான ஸர்வேஸ்வரனுடைய சரணாரவிந்தயுகள மகரந்த ரஸாஸ்வாதமதுவ்ரதமாய் அநுபவித்து அதிலே மக்நராய், அத்தாலே, ததிதரங்களாய் j ஆவிரிஞ்சாதஸமங்களமான பாஞ்சபௌதிக விஷய பஞ்சகத்தையும், அதுக்கு மேலான ஆத்மாநுபவத்தையும் த்ருணவத் ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருப்பாராயிற்று. இப்படி பக்தி விரக்தியுடைய இவர் திருவடிகளைத் தாமும் அப்படி பரத்வாதிகளெல்லாமாக அறுதியிட்டு அடையப் பார்க்கிறார்.

(அஸ்மத்குரோ:) கீழ்ச்சொன்ன அச்யுதபக்தியாலே ததிதரங்களை த்ருண வத்கரிக்கையாலு மாயிற்று இவரை ஆசார்யவரணம் பண்ணுகிறது. 8. "சிதசித் பரதத்வாநாம் தத்வயாதாத்ம்யதாயிநே" என்னும்படி தத்வத்ரயத்தையும் உப தேஸிக்கையாலே அலகலகாக ஆராய்ந்து 9. "போகா இமே விதி ஸிவாதி பதஞ்ச கிஞ்ச ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதி யா கில முக்திருக்தா। ஸர்வம் ததாஷஜலஜோஷ மஹம் ஜுஷேய" என்று தத்வத்வய விஷயவைராக்யத்தையும், 9. "தவ தாஸ்ய மஹாரஸஜ்ஞ:" என்று தத்வைகவிஷயபக்தியையுமுடையராகையாலே, தமக்கநுகுணமாக (அஸ்மத்குரோ:) என்கிறார். 10. "ஜ்ஞாநதிபப்ரதே குரௌ" 11. "அந்தகார நிரோதித்வாத்குருரித்யபிதீயதே". இவர்க்கும் இரண்டுக்கும் அடி எம்பெருமானிறே; 12. "ஸ்ரீமத் ராமாநுஜார்யாத் ஸமதிகத ஸமஸ்தாத்மவித்ய:" என்றுயிற்றிருப்பது. இவரையாயிற்று ப்ரதாநஸிஷ்யராக ப்ரதமம் பெரியதிரு மந்த்ரம் முதலான ரஹஸ்யங்களை ப்ரஸாதித்து அபிமாநித்தருளிற்று. நாராயணாவதாரம் என்னலாம்படியிறே ராமாநுஜகூராதிபர்கள் கூட்டரவிருப்பது. எல்லாருமொருதட்டும் இவரொருதட்டுமாகவிறே எம்பெருமானார் எண்ணியிருப்பது. அத்தைப்பற்ற, k "ஒருமகள்தன்னையுடையேன்" என்றருளிறே. இப்படி அத்விதீயமாயாயிற்று இரண்டு விஷயமுமிருப்பது.

l "கலையறக்கற்ற மாந்தர்" என்னலாம்படியான இவர்க்கு ஸகலார்த்தமும் ப்ரஸாதிக்கும்படியான ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது,— (பகவத:) என்று.

---

a இராமா 49 b இராமா 28 c இராமா 76 d 6-10-14 e 10-5-1 f பெரு 8-11
g திருப்பாவை 2 h நான் 75 i த்வயம் j பகவதம் 11-19-18. k பெரியாழ் 3-8-4 l திருமாலை 7

a "சொல்லார்தமிழோரு மூன்றும் சுருதிகள்நான்கும் எல்லையில்லாவறநெறி யாவும் தெரிந்தவன்" b "உண்மைநன்ஞானமுரைத்த்" c "இராமாநுசன் மெய்ம்மதிக்கடல்" என்னும்படியிறே ஜ்ஞாநவைபவமிருப்பது. 1. "ஸர்வகல்யாண ஸம்பூர்ணம் ஸர்வ ஜ்ஞாநோபப்ரும்ஹிதம்। ஆசார்யமாஸ்ரயேத்,தி,மாந் ஸ்ரேயோர்த்தி ஸுஸமாஹித:॥" என்னக்கடவதிறே; பகவச்சப்தம் - ஸர்வகல்யாணகுணங்களையும் பரிபூர்ண ஜ்ஞாநத்தையும் சொல்லுகையாலே, அவற்றில் குறைவற்ற விஷயமாயிருக்கை. இத்தால் - தமக்கு அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகைக்குடலான ஜ்ஞாநவைபவத்தைப்பேசினார். இனித்தம்முடைய துர்க்கதிகண்டு இரங்கும்படி தயாபூர்த்தியை அருளிச்செய்கிறார்,—(அஸ்ய தயைகஸிந்தோ:) என்று ஈடுபடுகிறார். (அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய) என்று மேலில் பதத்தோடே சேர்த்தி. (தயைகஸிந்து:) என்று கேவலக்ருபாமாத்ர ப்ரஸந்நாசார்யரென்றபடி. d "பயனன்றாகிலும் பாங்கலராகிலும் செயல்நன்றாகத் திருத்திப் பணிகொள்வான் குயில் நின்றார்பொழில்சூழ் குருகூர் நம்பி" என்றிறேயிருப்பது. e "பாடினனருள்கண்டீர் இவ்வுலகினில் மிக்கதே" f"எண்டிசையுமறிய வியம்புகே ளெண்டமிழ்ச் சடகோபனருளை" என்னுமாபோலே. g "நிகரின்றி நின்ற என்னீசனைக்குன்னருளின்கணின்றிப் புகலொன்று மில்லையருட்குமம்மே புகல்" என்றும், h "உன்பெருங்கருணைதன்னை" என்றும், i "வண்மையினுலும் தன்மாதகவாலும்" என்றுமிறே இவர்க்ருபையின் பெருமையிருப்பது; j அருளாழியம்மானுய், 2."தயாஸிந்தோ பந்தோ॥" என்னும்படியான ஸர்வேஸ்வரன் க்ருபை மறுத்த காலத்திலும் ஒதுங்கலாம்படியான க்ருபை; அவன்கைவிட்ட ஸம்ஸாரிகளையும் 3. "ம்ருகதயவ பவதோ யாதா பூயஸீ ஜந்மஸந்ததி:। தஸ்யாமந்ய தமம் ஜந்ம ஸஞ்சிந்த்ய சரணம் வ்ரஜ॥" என்று உபதேசித்துத் திருத்துமவரிறே.

கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யம், நிரவதிகதயையாகிற இந்த குணங்களெல்லாம் கேட்டே போகாமே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கலாம்படி ப்ரத்யக்ஷமாய் முன்வந்து நிற்குமவரை (அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய) என்றநுபவிக்கிறார். 'இந்த ராமாநுஜனுடைய' என்று - இவர்க்கு ஈடுபாட்டுக்கு விஷயமிருக்கிறபடி! (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே) என்று நாராயண சரண சரண வரணத்திற்காட்டிலும் ராமாநுஜ சரண சரணவரணம் ஸ்வரூபாநுகுணமாய் அமோகமுமாயிருக்குமாகையாலே, அவர் திருவடிகளை சரணமாகப் பற்றுகிறார். k"பழுதாகாதொன்றறிந்தேன்" இத்யாதி; l "மாருயதானவனை—வேருகவேத்தியிருப்பாரை வெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார் தவம்" m "பாற்கடலுமுன்றனக்கெத்தனையின்பந்தரும்" என்று n செழுந்திரைப்பாற்கடல் கண்டுயில் மாயன்திருவடிக்கீழ் விழுந்திருப்பாரிறே o வளர்ந்தவெங்கோபமடங்கலொன்றுயன்று வாளவுணன் கிளர்ந்த பொன்னகங்கிழித்தவன் கீர்த்திப்பயிரெழுந்து விளைந்திடும் சிந்தை

---

a இராமா 44 b இராமா 73 c இராமா 58 d கண்ணி 10 e கண்ணி 8 f கண்ணி 7 g இராமா 48 h இராமா 70 l இராமா 73 j 1-4-6 k தான்33 l தான் 18 m இரா 76 n இரா 105 o இரா 103

ஸ்ரீராமாநுஜனைக் கண்டிறைஞ்சி மற்றவரைச்சாத்தியிருக்கப்பார்க்கிறார்; எம்பெருமானார் தவம் – தபஸ்ஸுப்₃தா₃வாச்யையான ப்ரபத்தி. இவர் தவம்-"எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஶரணம்" என்னுமாசார்யாபி₄மாநம்; 1. "ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ருதம்" என்றாரே. அவர் தவத்தைக்காட்டிலும் இவர் தவம் வென்றதாயிற்று; அவர்க்கு முன்னேயிறே இவர்க்குப் பேறு ஸித்₃தி₄த்தது; 2. லீத்₃தி₄ர் ப₃லதி வா நேதி ஸம்ஶயோऽச்யுதஸேவிநாம்। /நிஸ்ஸம்ஶயஸ்து தத்₃ப₄க்த பரிசர்யாரதாத்மநாம்।" &"நம்புவார் பதி வைகுந்தங்காண்மினே" என்னும்படி b வைகுண்ட₃ ப்ரியத₃ர்ஶநம் பண்ணினார்.

இந்த ராமாநுஜ ப்ரபத்தியிலே நாராயண ப்ரபத்த்யர்த்த₂மெல்லாம் அநுஸந்தே₃யம். கீழ் ப₄க்தி விரக்தி ஜ்ஞப்தி க்₃ருணிதையாகிற இவை - முக்திப்ரத₃ஶக்தி ஜ்ஞாத₃நங்களாயிருக்கும்; இதிறே புருஷகார ப₄ாவத்துக்கு அநுகு₃ணமான ஶ்ரீமத் பத₃ார்த்த₂மும்; இவையும் ஈஶ்வரவஶீகரணஹேதுவான கு₃ணமிறே; புருஷகாராந்தர நிரபேக்ஷமாயிறே இவ்விஷயமிருப்பது. இனி, வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்₄யாதி₃கள், ஸௌகர்யாபாத₃கங்களாயிருக்கும் நாராயண பத₃த்திற்போலே; 3. "மாதா பிதா ப்₄ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்₃க₃திர் நாராயண: " என்று, இவ் ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே வாத்ஸல்யாதி₃கள நுஸந்தே₃யமங்கு; c "இதத்தாயிராமாநுசன்" d "எந்தையிராமாநுசன்" e "எம்மையனிராமாநுசன்" f "ஏலப்புனைங்தென்னைமார்" என்னைமார்-ஆணுடன்பிறந்தவர்களென்னுமாபோலே இங்கு,எல்லாரோடுமுண்டான ஸௌப்₄ராத்ரம்; g "கோயிலண்ணனிராமாநுசன்" h "அடியேனுக்கிருப்பிடம்" i "இராமாநுசன் சரண்" j "இராமாநுசன் சரணேகதி" என்கையாலே தோ₃ஷ பே₄க்₃யத்வமாகிற-வாத்ஸல்யமும்,ஸ்வத்தினுடைய லாப₄ாலாப₄ம் ஸ்வாமியதா₄ம்படியாய் ஸ்வத்தை நோக்குகிற—ஸ்வாமித்வமுமாகிற இவை ராமாநுஜஶப்₃த₃த்தாலும் அநுஸந்தே₃யம்; தாழ்ந்தவர்களோடே தன்பேருக்கலக்கையாகிற ஸௌஶீல்யமும், ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு த்₃ருஷ்டிகோ₃சரமாய் புரோவர்த்தியாய் நிற்கிற ஸௌலப்₄யமும்.

ஜ்ஞாநமாவது-ஆஶ்ரிதர்க்கு த்யாக₃ஸ்வீகாரங்களுக்குறுப்பான இஷ்டாநிஷ்டங்களை அறிக்கைக்குடலான அறிவு; ஶக்தியாவது - அநிஷ்டங்களைப்போக்குகைக்கும் இஷ்டங்களைக் கொடுக்கைக்கும் உடலாய், அஶக்தரானவர்களை அக்கரையேற்றவல்ல ஶக்தி; பூர்த்தியாவது-இவனிட்டது கொண்டு திருப்தனுக வேண்டாத பூர்த்தி; ப்ராப்தியாவது - தன்பேறுகச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கு உடலான ஸம்பூர்த்தம், காருணிகத்வமாவது - ஸம்ப₃ந்த₄மில்லாவிடிலும், குருடன் குழியிலே விழுந்தால் எடுக்கைக்கு ஸம்ப₃ந்த₄ம் வேண்டாதாப்போலே, பிறர்நோவுகண்டால் "ஐயோ!" என்னவேண்டும்படியான த₃யை. 4. "அந்த₃: பதந்நபி ஸ்வப்₃ரே கேவலந்த்வநுகம்பயா" என்னக்கடவதிறே. ஔதா₃ர்யமாவது - கொள்வாரைத் தேடிக்கொடாவிடில் தி₃ரியாமல், கொடுக்கும் கொடையுடைமை; இந்த ஸௌகர்யாபாத₃கு₃ண சதுஷ்டயமும், கார்யாபாத₃கு₃ணஷட்கமும் இங்கும் அநுஸந்தே₃யம்.

/ (பா) ந ஸம்ஶயோऽஸ்தி. a கண்ணி 11. b ப₄ாக₃வதம் 11-2-29. c தனியன் d இரா 69.
e இராமா 102 f திருவிரு 40. g h இரா 105 । j இரா 13.

அதெங்ஙனே யென்னில்; a "இப்படியைத்தொடருமிராமாநுசன்" என்னும்படி b அவர்பின்படரும் குணனுய் c "தீம்பனிவனென்று நினைத்தென்னை யிகழாரெதிராசர் அன்றறிந்து அங்கீகரிக்கையால்" என்கிற-வாத்ஸல்யமும், d "அண்ணலிராமாநுசன்" என்னும்படி உடையவராகையாலே e பல்லுயிர்க்கும் வீடளிப்பானுய், விண்ணின்தலைநின்றும் மண்ணின்தலத்துதித்தபடியாலே ஸ்வத்து இருந்தவிடத்தே வந்து நோக்கும்படியான ஸ்வாமித்வமும், f "என்னருவினையின் திறஞ்செற்றிரவும் பகலும் விடாதென்றன் சிந்தையுள்ளே நிறைந்தொப்பறவிருந்தான்" என்னும்படி ஒருநீராகக்கலந்த ஸௌஶீல்யமும், g "என் கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும் நின்ற" என்றுசொல்லும்படி ஸௌலப்யமும், h "மெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசன்" i "கதிராமாநுசன்" j "உண்மைஞ்ஞானமுரைத்த விராமாநுசன்" என்று- k அறியாதன அறிவிக்கைக்கும் அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டுமதுவும் தவிர்க்கவேண்டுமதுவும் அறிகைக்கும் ஈடான ஜ்ஞானமும், l நிலத்தைச்செறுத்துண்ணும் நீசக்கலியை கிணைப்பரிய பலத்தைச்செறுத்தும் என் பெய்வினை தென்புலத்தில் பொறித்தவப் புத்தகச்சும்மை பொறுக்கியும்போருகிற பாபவிமோசகத்வ ஶக்தியும், m "சலியாப் பிறவிப்பவந்தருந்தீவினை பாற்றித்தரும் பரந்தாமமென்னும் திவந்தரும்" என்னும்படி - விரோதி நிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ராப்தியை உண்டாக்கிக்கொடுக்குமதான ஶக்தியும், பகவத்விஷயத்தை அண்டைகொண்ட பூர்த்தியும், n "எந்தையிராமாநுசன் வந்தெடுத்தனனின்றென்னை" என்கிற ப்ராப்தியும், o "காரேய்கருணை" என்கிற காருணிகத்வமும், p "கொண்டலனையவண்மை" "q உன்னுடைய கார்கொண்டவண்மை" r "உன்வண்மையென்பாலென் வளர்ந்ததுவே" என்று - அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக உபகரிக்கும் ஔதார்ய ஸ்வபாவமுமாகிற ப்ரபத்த்யபேக்ஷிதகுணங்களெல்லாம் s குணந்திகழ்கொண்டல் இராமாநுசனிடத்திலே கண்டு அநுபவிக்கலாம்படியாயிருக்குமிறே.

இப்படி கோடித்வயகுணயுக்தரான ராமாநுஜனுடைய சரணங்களை உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும்படி சொல்லுகிறது-(ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே) என்று. t குலந்தரும் நலந்தரும் சொல்லான நாராயணவென்னும் நாலெழுத்துப் போலே ஸகலபுருஷார்த்த ஸாதநமன்றிக்கே, கேவலம் மோக்ஷைக ஹேதுவாயாபிற்று இந்த சதுரக்ஷரியிருப்பது; 1. "சதுரா சதுரக்ஷரீ" என்றுரே இவர் தாமே. 2. "யதா நாராயணயேதி ஜகாத சதுரக்ஷரம்" "நாராயண, ராமாநுஜ" என்றிறே விகல்பிக்கலாயிருப்பது. இத்திருநாமந்தான் யுகந்தோறுமுண்டாயிருக்குமாயிற்று; இளையபெருமாளிடத்திலும், நம்பி மூத்தபிரானுக்குத் தம்பியான க்ருஷ்ணனிடத்திலும், இப்போது இளையாழ்வாரான இவரிடத்திலும் போர்பெற்றிறே இருப்பது.

---

a இரா 63. b இரா 36. c ஆர்த்தி 39. d இரா 41. e இரா 95. f இரா 47. g இரா 92.
h இரா 24 i இரா 13. j இரா 73. k 2-3-2. l இரா 94. m இரா 94. n இரா 69.
o இரா 25. p இரா 74. q இரா 83. r இரா 102. s இரா 60. t பெரிய 1-1-9.

ஏதத்பூர்வாவதாரத்வயமும், ஸாதுபரித்ராணத்துக்கும் துஷ்க்ருத்விநாஸத்துக்கு முடலாயிருக்கும்; இவ்வவதாரமும், வைதிகமார்க்கத்தை ஸ்தாபிக்கைக்கும், அவைதிகமார்க்கத்தை நிரோதிக்கைக்கும், ப்ரபத்திமார்க்கத்தைப் பெருக்கி வளர்க்கைக்குமுடலாயிருக்கும்; அவ்வவதாரங்களிலுமப்படியே. 1. "**ஸ ப்ராதுஸ்ச சரணௌ கமாடம்**" 2. "**மாமேகம் ஸரணம் வ்ரஜ**" 3. "**நிரஸ்தேதரபேதாகமாஸோ வரதம் ஸரணங்கத:**" என்றிறே இவர்கள் ப்ரபத்தியை வர்த்திப்பித்தது. அவர், ஸ்ரீமந்நாராயண விஷயத்தில் ப்ரபத்தியை கத்யமுகேந வெளியிட்டார்; இவர், ராமாநுஜவிஷயத்தில் ப்ரபத்தியை இப்பத்யமுகேந வெளியிடுகிறார். அங்கு ப்ரமேய பூதர் வெளியிட்டார்கள்; இங்கு, ப்ரமாதாவானவர் வெளியிட்டார்,—(**ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே**) என்று. "**அஸ்ய ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ**" என்று-a "இராமாநுசன் பரன் பாதமுமென் சென்னித் தரிக்கவைத்தான்" என்னும்படி திருவடிகளிலே தலையை மடுத்து **ஸிரஸா** யாசிக்கிறார். ராமஸரணகதி, 4. "**ஸிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா**" என்று பலித்ததில்லை; ராமாநுஜசரணகதி அவ்யபிசாரிதமாகப் பலிக்குமிறே.

1. "**ஸ ப்ராதுஸ்சரணௌ**" என்னும்படி, (ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ) என்று-வேறு த்வயம் வேண்டாதே, அடியே த்வயமாயிருக்கை. b லோகவிக்ராந்த சரணம்போலே c மாறிநடப்பனவாயிறே இராமாநுசன்றன்னிணையடி இருப்பது. நாராயண சரணங்களளவும் செல்ல வேண்டாத பூர்த்தி. விக்ரஹைகதேஸத்தைச் சொன்னது - விக்ரஹத்துக்கும் உபலக்ஷணமாக. d"கையில் கனியென்னக் கண்ணகத்தாலும் காட்டித்தரிலும் உன்றன் மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்" என்னும்படியாயிருக்கும். (சரணௌ ஸரணம்) e "இராமாநுசன் நம்மை நம்வசத்தே விடுமே சரணமென்றுல்" என்கிற - உபாயாத்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது. "ப்ரபத்யே" என்று - உபாயஸ்வீகாரஞ்சொல்லுகிறது. f "நையும் மனமுன் குணங்களீயுன்னி என்னுவிருந்து எம்மையனிராமாநுசனென்றழைக்கும் அருவினையேன் கையுந்தொழும்" 5. "**வாசா யதிந்த்ர மநஸா வபுஷா ச யுஷ்மத்பாதாரவிந்தயுகளம் பஜதாம் குருணம்। கூராதிநாத**" என்னும்படி த்ரிவிதகரணத்தாலும் பற்றுகிறார். g "இராமாநுசனே உன்னுங் திண்மை" என்று - எல்லார்க்கும் மாநஸாத்யவஸாயமாகலாம்; இவர் பூர்ணதிகாரியாகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் பூர்ணப்ரபத்தி பண்ணுகிறார். இந்த ஸ்வீகாரம் ப்ராப்யமாகையாலே, h "ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்" என்று வர்த்தமாநமாய் நடக்கிறது.

---

a இரா-4. b கத்ய c இரா-50. d இரா-104. e இரா-98. f இரா-102.
g இரா-73. h தனியன்.

இவர் தீர்க்கபங்துவாகையாலே, எல்லார்க்கும் தாம் பண்ணின ப்ரபத்தியே தஞ்சமாம்படி கொழுந்துவிட்டுப் படரும்படி பண்ணுகிறார். அத்தைப்பற்றவிறே 1. **"ப்ரயாணகாலே ராமாநுஜார்யம் நமத"** என்றது. இத்தால்-இவர் சரமகாலத்திலே பண்ணின சரமப்ரபத்தியே & இவர் சரண் கூடின சரமபர்வ நிஷ்டர்க்கெல்லாம் அவ்யபிசரிதமான உபாயமாய்ப் பேற்றிலே தலைக்கட்டுமென்றதாயிற்று. "ப்ரபந்ந ஜநகூடஸ்தரான் எம்பெருமானார், தம்முடைய பெருகிப்போருகிற பெருங்கருணையாலே பெரியபெருமாள் திருமுன்பே சென்று பெரியபிராட்டியாரை முன்னிட்டு, 'ப்ரபந்ந ஜநங்களான பெரியோர்களிடத்திலே பேதைகளானவர்கள் செய்யும் பெரும்பிழைக்கும் ப்ரபத்தியே & இவர் சரண்கூடின சரமபர்வநிஷ்டர்க்கெல்லாம் ப்ராயஶ்சித்தமாகக்கடவது' என்று ப்ரார்த்திக்க, புருஷகார பலத்தாலே 'பொறுத்தோம்' என்ன, இந்த ப்ரார்த்தநாப்ரகாரத்தை b இராமானுசனைத்தொழும் பெரியோரான கூரத்தாழ்வான் ஏகாந்தத்திலே ஸேவித்து, அனைவர்க்கும் தஞ்சமாக 2. 'நஸேத்' இத்யாதி, ஶ்லோகத்தை அருளிச்செய்தார்" என்று பெரியோர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரும் 3. **பகவந்தம் யதிவரம் ப்ரணிபத்ய யதீந்த்ராங்க்ரியாந்வயரானர்;** அத்தைப்பற்றப் பின்புள்ளாரும் 4. **"ப்ரஸாதாச்ச்ரீஶஸ்ய"** என்றார்கள்; ஈட்டுக்கு ப்ரவர்த்தகரான ஈயுண்ணி மாதவப் பெருமாள் ப்ரஶிஷ்யரான நாலூர்ப்பிள்ளையும் ராமாநுஜதாஸரிறே; யதிவரபுரவதாரமாய், யதீந்த்ர ப்ரவணரான ஜீயரும் தம் ஶிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ராமாநுஜநாமத்தை உண்டாக்கி நடத்தியும், நூற்றந்தாதியை அநுகரித்தருளிச்செய்த யதிராஜவிம்ஶதியிலே ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரடியாக, 5. **"வாசாமகோசர மஹாகுண தேஶிகாக்ர்ய கூராதிநாத"** என்றும், 6. **"குருத்தமகூரநாத பட்டாக்யதேஶிக வர"** என்றும், ஸ்ரீஶைலநாதரிடத்திலே ஸேகரித்தது. ஏவம்வித ஸம்பந்த யுக்தராய் குருகுலதுர்யரான பெரியஜீயர் ஸம்பந்தமேயிறே ப்ரபலம்; இத்தால்-விஶிஷ்டபக்ஷத்திலே ஊன்றின ஶிஷ்டராய், அத்தாலே ஶ்ரேஷ்டருமாய், ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும் அஹங்காரரஹிதரான ஆசார்யர்கள் ஸம்பந்தமே ஆதரணீயமென்றதாயிற்று.

3.

4. ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது

७. माता पिता युवतयस्तनया विभूतिस्सर्वं यदेव नियमेन मदन्वयानाम्।
आद्यस्य नः कुलपतेर्वकुलाभिरामं श्रीमत्तदङ्घ्रियुगलं प्रणमामि मूर्ध्ना॥

7. மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதிஸ் ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம்।
ஆத்யஸ்ய நः குலபதேர்வகுளாபிராமம் ஶ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா॥

---

a இரா 7. b இரா-105.

(மாதேத்யாதி,) இந்த ஜ்ஞாநம் அதி,க்ருதாதி,காரமாய்ப் போகாமே ஸர்வாதி, காரமாம்படி & த்,ராமிடி,யான ப்,ரஹ்மஸம்ஹிதையை b "மயர்வறமதிநலம்" என்கிற ப,க்தியாலே வாசிகமாக்கி, c "மரங்களுமிரங்கும் வகை" என்கிற தம்முடைய ஆகர்ஷகமான ஈரச்சொல்லாலே அருளிச்செய்கையாலும், பெரியமுதலியார்க்கு இந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு உபாத,ாநம் ஆழ்வாராகையாலும் அவர் திருவடிகளிலே விழுகிறார். d "உரலினேடிணைந்திருந்தேங்கிய எளிவு எத்திறம்" என்றும், e "நெய்யுண்வார்த்தையுளன்ஹ கோல்கொள்ள" என்றும், f "எல்லாங்கண்ணன்" என்றும், பெரியமுதலியாரையும் ஸ்ரீபராஶர ப,க,வாஹனயும்போலே க்ருஷ்ண வித்,த,ராயிருக்கிறபடியையும் நிஹனத்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே **ஶரணம்** புகுகிறார்.

(மாதா) உத்பத்திக்கு முன்னே வரங்கிடந்து, பெறுகைக்கு வருந்தி, பத்து மாஸம் க,ர்ப்ப,த,ாரணம்பண்ணி, ப்ரஸவவேத,ந அநுப,வித்து, அ ஸூத்,தி,களையும் மதியாதே ப,ால்யத,ஶையிலாத,ரித்து வளர்த்து, பக்வஞானல் பின்பு பருஷப,ாஷணம் பண்ணிஞலும் அவற்றைப் பொறுத்து, அகல இசையாதே இவன் ப்ரியத்தையே வேண்டியிருக்கும் மாதாவைப்போலே உபகாரகராயிருக்கை.

(பிதா) அவள் பாத்ரமாத்ரமென்னும்படி உத்பாத,கஞ்ய, என்றுமொக்க ஹிதைஷியான பிதா பண்ணுமுபகாரத்தைப் பண்ணுமவரென்கை, 1. **"க,ரீயாந் ப்,ரஹ்ம மத,: பிதா"** (யுவதய:) இவ்விருவரையும் மறந்து விரும்பும் யுவதிகளைப்போலே நெஞ்சுக்கினியராயிருக்கை. (தந்யா:) அவர்களுடைய யௌவநத்தை அழியமாறிப் பெற்றவராய், ப,ால்யத்தில் ஸுக,கராராய், பக்வத,ஶையில் ரக்ஷகராய் — நிரயநிஸ்தார்கரான புத்ரர் பண்ணும் உபகாரத்தைப் பண்ணுமவரென்கை. (விபூ,தி:) விப,வமில்லாதபோது இவையெல்லாம் அஸத்ஸமமாகையாலே, இவையெல்லாவற்றையும் நன்றுக்கும் ஐஶ்வர்யம் போலே உத்,தே,ஶ்யராயிருக்குமவரென்கை. (ஸர்வம்) அநுக்தமான ஸர்வைஹிகங்களுமாயிருக்கை. அதாவது - மோக்ஷோபாயமும் முக்தப்ராப்யமும். (யதே,வ) அவத,ாரணத்தால் - g "சேலேய் கண்ணியரும். பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே" என்றிருக்கும் ஆழ்வார் நினைவுக்கே. (நியமேந) என்றுமொக்க. அவர்ககு ப்ரியமென்று போம தொழிய, ப்ராமாதி,கமாகவும், புறம்பு போகக்கடவதன்றிக்கேயிருக்கை. (மத,ந்வயாநாம்) 2. **"வித்,யயா ஜந்மநா வா"** என்கிற உப,யஸந்தாந ஜ்ஞாதர்க்கு.

(ஆத்,யஸ்ய ந:). வைஷ்ணவஸந்தாநத்துக்கு ப்ரத,மாசார்யரென்கை. (குலபதே:) ஸ்த்ரீக்கு ப,ர்த்ருகுலம்போலே கோ,த்ரரிஷியுமவரே. (வகுளாபி,ராமம்) திருமகிழ்மாலையாலே அலங்க்ருதமாயுள்ளத்தை. இத்தால் — திருவடிகளில் பரிமளத்தால் வந்த போ,க்,யதையைச் சொல்லுகிறது. திருத்துழாயாலே அலங்

---

a பராங்குஶாஷ்டகம். b 1-1-1. c 6-5-9. d 1.3-1. e 5-10-3.
f 6-7-1. g 5-1-8.

க்ருதமான ப்ருவச்சரணாரவிந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. a "நல்லடிமேலணி நாறு துழாய்" (ஸ்ரீமத்) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடே நித்யஸம்யுக்தமாயிருக்கை; **1. அந்தரீக்ஷ க்ருத: ஸ்ரீமாந்" 2."ஸ து நாகவரஸ்ஸ்ரீமாந்"** என்று-ப்ருவத்ப்ரத்யாஸத்தியை ஐஸ்வர்ய மாகச்சொல்லக்கடவதிறே. என்னுடைய ஸம்பத்துக்கு ஊற்றான ஐஸ்வர்யத்தை உடையவரென்னவுமாம். (ததங்க்ரியுகளம்) அதுவென்னுமத்தனையொழியப் பேசி முடியவொண்ணாதென்கை. (யுகளம்) சேர்த்தியால் வந்த அழகை உடைத்தா யிருக்கை. (ப்ரணமாமி மூர்த்நா) ஆழ்வாருடைய படிகளை நினைத்தவாறே, **3. "நம:"** என்று நிற்கமாட்டாதே அவர் திருவடிகளிலே தலையைச்சேர்க்கிறார்.

கீழ் உபகாரகரை ஆஸ்ரயித்தவித்தால் செய்ததாயற்றது — முமுக்ஷுவுக்கு உபகாரகர் ஸேஷித்வ ப்ரதிபத்தி விஷயபூதரும் ஸ்துத்யருமென்னுமிடஞ்சொல்லு கிறது. ஒருவனுக்கு ஸேஷிகள் இருவருமாம்படி எங்ஙனேயென்னில்: §க்ருதிஸேஷித் வம் யாகாதிகளுக்கும் புரோடாஸாதிகளுக்குமுண்டானாற்போலே, ஈஸ்வரன் ப்ரதாநஸேஷியாய், பாகவதர்த்தவாரஸேஷிகளாமிடத்தில் விரோதமில்லை; அதுவா, ஈஸ்வரன் நிருபாதிகஸேஷியாய், தத்ஸம்பந்தமடியாக வந்ததாகையாலே பாகவத ஸேஷத்வம் x பேரொளபாதிகம் என்றுமாம். "தமக்கு ஸ்தோத்ராரம்ப ஹேதுவான பக்த்யாதிகள் பிதாமஹோபாத்ததநம்" என்கைக்காக-முதலிலே பெரியமுதலியா ருடைய ஜ்ஞாநபக்திகளுடைய ஆதிக்யஞ்சொன்னார். நாலாம் ஸ்லோகத்தாலே-இவ்வர்த்தம் த்ரைவித்யவ்ருத்தாநுமதமென்கிறது. அஞ்சாம் ஸ்லோகத் தாலே - இந்த ஜ்ஞாநம் இவர்க்கு ஆழ்வாராலே வந்ததென்கை.

4. "அக்ர்யம் யதீந்த்ர ஸிஷ்யாணாம் ஆத்யம் வேதாந்த வேதிநாம்" என்று ஆழ்வான் அக்ரகண்யராகையாலே - "அஸ்மத்குரோ:" என்றார். அப்படிப்பட்ட பாரதந்த்ர்யத்தை "இவ்வாத்மவஸ்து அவர்க்கு ஸேஷமாகில் அவருடைய விநியோகப்ரகாரங்கொண்டு கார்யமென்" என்றார்; ஏவம்விதஸ்வரூபராகையாலே, உடையவரும் b "ஒருமகள் தன்னையுடையேன்" என்றார். இப்படி ஸ்வாசார்ய விஷயத்தில் பாரதந்த்ர்யத்தாலும், "நான் பெற்ற லோகம் நாலூராளும் பெற வேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்கையாலும், "ஸிஷ்யாசார்ய க்ரமத்துக்கு ஸீமாபூமி கூரத்தாழ்வான்" என்றார்கள்; **5. "ஆசார்யவர்யவிபவஸ்ய ச ஸிஷ்யவ்ருத்தேஸ்ஸீமேதி தேவஸிகவரை: பரிதுஷ்யமாணம்"** என்னக்கடவதிறே; அத்தைப்பற்ற உடையவரும் **6. "யத்ஸம்பந்தாத்"** என்று ப்ரார்த்தித்தருளினார்; நூற்றந்தாதியிலும் c மொழியைக்கடக்கும் பெரும்புகழானடியாக விரும்பியருளினார். மற்றை யாரான இவ்வருகிலுள்ளாரும், c அல்லாவழியைக் கடப்பது அவர்களாலே யிறே. அவர்கள்தான் d யோ நித்யம் **7. த்ரைவித்யாதிகளடியாக** அடி யுடையராயிருப்பார்கள்; e "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" **8. "ராமாநுஜாங்க்ரி-**

---

a 4-2-2. b பெரியாழ் 3-8-4. c இரா-7. d தனியன். e இரா-1.
x (பர) ஸோபாதிகம் § (பா) க்ரது...சதுராதிக.

ஸரணேஸ்மி" இத்யாதி. மதுரகவிகளடிப்பாட்டிலே நடக்கிற க்ருபாமாத்ரப்ர ஸந்நாசார்யர்கள் ஆழ்வானடியாயிருப்பார்கள், 1. "ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந புவத:" இத்யாதி. 2 "ஆரியர்காள் கூறும்" என்கிற எழுபத்துநாலு முதலிகளுக்கும் உடையவரடியான ஆசார்யத்வம்; அதில் முக்யம் ஆழ்வான் ஸம்பந்தம்; பட்டரடியாகவிறே அஷ்ட ஸ்லோகீமுகேந ரஹஸ்யத்ரயார்த்த ஸம்பந்தம். திருவாய்மொழியும் அடியாயிருக் கும்; ஒன்பதினாயிரம் பன்னீராயிரத்திலே பர்யவஸித்தது; பெரியபட்டருடைய ப்ரஶிஷ்யரான நம்பிள்ளை திருவடிகளிலேயிறே நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர் ஆஶ்ரயித்தது; அவரும் ராமாநுஜநாமாவிறே; அஷ்டாக்ஷரதீபிகை அவரடியாயிருக் கும்; நம்பிள்ளைகுமாரரும் ராமாநுஜனிறே; அவரும் ஸாரஸங்க்ரஹஞ்செய்தருளி னர்; தத்வம்ஶ்யரும் கோயிலுடையவர்க்குச் சிறிது கைங்கர்யங்களுஞ்செய்தார் கள். வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான பிள்ளை லோகாசார்யரும் வகுள பூஷண ஶாஸ்த்ரஸாரமான வசநபூஷணாதி, ரஹஸ்ய ப்ரபந்தகர்த்தாவாய், தம் முடைய ப்ரதாந ஶிஷ்யரான எம்பெருமானுர்க்கு "கூரகுலோத்தமதாஸர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தினர்; b "என்னுரியர்க்காக எம்பெருமானுர்க்காக" என்றிறே அக்கோஷ்டியில் பரிமாற்றமிருப்பது. 4.

5. பட்டரருளிச்செய்தது

२. भूतं सरस्य-महदाह्वय-भट्टनाथ-श्रीभक्तिसार-कुलशेखर-योगिवाहान्।
भक्ताङ्घ्रिरेणु-परकाल-यतीन्द्रमिश्रान् श्रीमत्पराङ्कुशमुनिं प्रणतोस्मि नित्यम्॥

2. பூதம் ஸரஸ்ய மஹதாஹ்வய பட்டநாத, ஶ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந்।
பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதிந்த்ரமிஶ்ராந் ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்
ப்ரணதோஸ்மி நித்யம்॥

[பூதம் ஸரஸ்ய] பட்டர் திருக்கோட்டியூரிலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, கஞ்சீயர் புருஷகாரம்பிறக்க அவர்க்காக ஆழ்வார்களை அநுஸந்தித்ததாயிருக்கும் இஶ்லோகம். ஆண்டாளை c "நீளா" என்று-தனித்து ஶரணம்புகுகிறதாயிருக்கும் அஶ்லோகம். d ஆழ்வார்கள் தஞ்செயலை விஞ்சியிறே அவள் வைபவமிருப்பது.

(பூதம் ஸரஸ்யேத்யாதி) நிரவதிக பகவத்ப்ரேமயுக்தரான ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும், அவர்களுக்கு ஶேஷபூதரான மதுரகவியதிவர்களிருவரையும் தாம் நித்யஸேவை பண்ணும்படியை அருளிச்செய்கிறார். e "மேவினேனவன் பொன்னடி மெய்ம்மையே" என்னுமவராகையாலே ஆழ்வாரைச்சொன்னபோதே அதிலே அவருமந்தர்பூதர்.

(பூதம்) பூதத்தாராகிறார் - f "மாதவன் பூதம்" என்று நிரூபிக்கும்படியான மஹத்தையையுடையராய், மாமல்லையில் மாதவீகுஸுமத்திலே அவதரிக்கை

a உபதேச-37. b c ஆண்டாள் தனியன். d உபதேச 24.
e கண்ணி-2. f 5-2-2

யாலே a "கடல்மல்லைப் பூதத்தார்" என்று நிரூபகமானவரென்கை. (ஸரஸ்ய) என்று- b "மல்லையாய் மதிட்கச்சியூராய்" என்கிறபடியே மல்லைக்கு அந்தரபூவி யாக எடுப்பதான c கச்சிவெஃகாவில் பொய்கையிலே, d "பூவில்நான்முகனைப் படைத்த" என்கிறபடியே பொற்றுமரைப்பூவிலே அவதரித்த பொய்கையாரென்ற படி. மஹதாஹ்வயராகிறார்- e "மாடங்கள்சூழ்ந்தழகாய கச்சி" என்னும்படியான அத் தேஸத்துக்கு ஸமமாயிருப்பதான f மாடமாமயிலையில் g மாவல்லிக்கேணியில் செவ்வல்லிப்பூவிலே அவதரித்து, h "யானுமோர்பேயன்" i "பித்தரென்றேபிறர்கூற" என்று பேசும்படியான பேயார். இவர்கள் மூவரும் பரவிஷயத்தில் பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராய்யிறேயிருப்பது; அதில் சரமதஸீயான பரம பக்தியையிறே இவர் ப்ராப்தரானது. பட்டநாதராகிறார்- j "வேதாந்தவிழுப்பொரு ளின் மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனன்" என்கிறபடியே - வித், வத்கேஷ்டியிலே சென்று, அவர்களை வென்று, பரதத்வநிர்ணயமுகேந k "பட்டர்பிரான்" என்று பேர்பெற்றவரென்கை. இவரும் l "சோராதகாதல் பெருஞ் சுழிப்பால் தொல்லைமாலை யொன்றும் பாராதவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும்" என்னும்படி நிரவதிகபகவத்ப்ரேமயுக்தராயிறே யிருப்பது. "பட்டநாத, ஸ்ரீ" என்று பிங்நபதமாய், லக்ஷ்மீதுல்யையான ஆண்டா ளென்னுதல்; அன்றிக்கே, பட்டநாதஸ்ரீயென்று - பெரியாழ்வாருக்கு ஸ்ரீயான ஆண்டாளென்றநுஸந்திக்கவுமாம். m "திருமகள்போல வளர்த்தேன்" என்றுரிறே. மேல் (பக்திஸார) என்கிறது. அன்றிக்கே, பட்டநாதர்க்கநந்தரம் "ஸ்ரீபக்திஸார" என்று சொல்லுகிறது. n "பெறற்கரிய நின்னபாத பத்தியான பாசனம் பிறர்க்கரிய மாயனே எனக்கு நல்க வேண்டுமே" என்று ப்ரார்த்திதத்து பக்தியைப்பெற்று, "பக்திஸாரர்" என்று நிரூபகமானவரென்கையைப்பற்ற வாயிற்று; o "பொன்னிசூழரங்கமேய பூவைவண்ண" என்றிறே இவருடைய p முடிந்த அவாவுக்கு விஷயமிருப்பது. குலசேகரராகிறார்- q "அங்கையாழி அரங்கனடியிணைத் தங்கு சிந்தைத் தனிப்பெரும்பித்தன்" என்னும்படி பெரியபெருமாள் விஷயத்திலே நிரவதிகப்ரேமத்தையுடையரான ஸ்ரீ குலஶேகரப்பெருமாளென்கை. r மாலடி முடிமேல் கோலமாங்குலசேகரனிறே. s "எம்பெருமான்றன்சரிதை செவியாற் கண்ணுற்பருகுவோமின்னமுதமதியோமன்றே" என்றிறே பெருமாள் விஷயத்திலும் இவர் ப்ரேமமிருப்பது. யோகிவாஹரராகிறார் - முனிவாஹநரான t பாண்பெருமா ளென்கை. இவரும் u "இலங்கைக்கிறைவன்தலை பத்துதிரவோட்டி ஓர் வெங்கணை யுய்த்தவனேதவண்ணன், அரங்கத்தம்மான்" என்றும், v "அணியரங்கனென்ன முதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே" என்றும், அவ்விஷயத்தில்

---

a இர-திருவ தனியன். b திருநெடு 9. c மூன்-திருவ 64. d 2-2-1. e பெரியதிரு 2-9-3. f பெரியதிரு 2-3-9. g நான்திருவ 35. h பெரு 3-8. i 3-5-8. j பெரியாழ் 4-3-11. k பெரியாழ் 4-4-11. l இரா 15. m பெரியாழ் 3-8-4. n திருச்சந்த 100. o திருச்சந்த 119. p 10-10-10. q பெரு 3-9. r பெரு 7-11. s பெரு 10-8. t இரா 11. u அமல 4. v அழல 10.

அஸ்தமிதாங்யபாவராயிருக்கும்படியாயிற்று இவர் பக்தியும். பக்தாங்க்ரிரேணு வாகிறார்- a "எல்லையிலடிமைத்திறத்தினிலென்றும் மேவுமனத்தனும்" என்றும், b "அடியார்க்கு (என்னை) ஆட்படுத்தாய்"என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே எல்லையான ததீய ஸேஷத்வமே நிலைநின்ற ஸ்வரூபமென்று அறுதியிட்டு, அதுவே நிரூபகமான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரென்கை; c "துளவத்தொண்டாயதொல்சீர்த் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும், d "தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றிய தோள் தொண்டரடிப்பொடி" என்றும் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. இவர்தாம் e "தன்பாலாதரம் பெருகவைத்த அழகன்" என்று பேசுகையாலே பகவத்ப்ரஸாதஜநயத்த பக்தியை யுடையவரென்னுமது தோற்றுகிறது.

பரகாலராகிறார்- f "மருவலர் தமுடல்தூணிய வாள்வீசும் பரகாலன்" என்கிறபடியே - பகவத்த்விட்டுக்களான பாஹ்யர்கள் கேளாராகையாலே அவர்களைத் தோள்வலியாலும் நிரஸித்து அதுக்கு மேலே ஸாஸ்த்ரீயமார்க்க ப்ரவர்த்தகராய் வந்த ஸூத்ருக்களை ஸ்வோக்திஸாஸ்த்ரங்களாலும் நிரஸித்து **1. "ரங்கபுரே மணி மண்டபவப்ரகணாந்விதஸ்தே பரகாலகவி:"** என்னும்படி காயிகவாங்கர்யங்களையும், g "அரங்கமாலைச் சொல்லினேன் தொல்லைநாமம்" h "என்னுடைச்சொற்களென்னும் தூயமாமாலை கொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேன்" என்று—வாசிகவாங்கர்யங்களையும் செய்து போந்தவரென்கை. i "காம்பினூர் திருவேங்கடப்பொருப்ப நின் காதலியருளெனக்கு" என்று ப்ரார்த்தித்து, j "பத்திமைக்கன்புடையேனுவதே பணியாயெந்தாய்"என்னும்படி ஆசைதான் பெரியதாயிற்று; k "அரங்கமென்பதிவள் தனக்காசை"என்னக்கடவதிறே; ததீயஸேஷத்வத்திலும் l "நின்திருவெட்டெழுத்தும் கற்றுநாலுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை" என்றிறேயிருப்பது.

யதீந்த்ரமிஸ்ரராகிறார் - **2. "ஸம்ஸேவிதஸ் ஸம்யமிஸப்தஸாத்யா"** என்னும்படி யதிகளாலே ஸேவிக்கப்படும் m எதித்தலைநாதனை எம்பெருமானரென்கை. மிஸ்ர ஸப்தம் - பூஜ்யவாசி; "ராமாநுஜாசார்யர்" என்னுமாபோலே; "மிஸ்ரரான்" என்கிற பாஹ்யவசநம் - எல்லாரையுஞ்சொல்லுகிறதாய், இதிலே அநுக்தரான மதுரகவிகளையுங்கூட்டி அநுஸந்திக்கிறதாகவுமாம். n "மதுரகவியாழ்வாரெதிராசராமிவர்கள்" என்றிறே சேர்த்தியிருப்பது. அன்றிக்கே, மிஸ்ரஸப்தம் - பெரியோரைச் சொல்லுகிறதாய், அத்தாலே- o சடகோபனைச் சிந்தையுள்ளே பெய்தற்கிசையும் பெரியவரான மதுரகவிகளைச் சொல்லுகிறதென்னுதல்; அன்றிக்கே இவரும் p பொன்னரங்கமென்னில் மயலே பெருகுமிராமாநுசனுய், ரங்கேஸ கைங்கர்ய துரந்தரராயிறேயிருப்பது; q அச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹம் இவர்க்கு முண்டிறே.

---

a பெரு 2-10. b திருப்பள்ளி 10. c திருமாலை 45. d திருப்பள்ளி 10. e திருமாலை 16. f பெரியதிரு 3-9-10. g திருக்குறு 12. h திருக்குறு 16. i பெரியதிரு 5-3-4. j திருக்குறு 10. k பெரியதிரு 8-2-7 l பெரியதிரு8-10-3. m இரா 50. n உபதேச 21. o இரா 18. p இரா 35. q தனியன்.

(ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) "யதீந்த்₃ரமிஶ்ராந்" என்று - கீழுக்தரானவர்களெல்லாரும் ஒருதட்டும், ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநி - என்கையாலே - ஆழ்வாரொருவருமொரு தட்டுமென்னுமது தோற்றுகிறது. எல்லாரையும் அவயவபூ₄தராயுடையராயிறே ஆழ்வார்தாமிருப்பது. "ஸ்ரீமத்" என்கையாலே - a ஒழிவில் காலத்தில் ப்ரார்த்தி₄த்த கைங்கர்யரூபஸம்பத்தை யுடையவரென்கை. பராங்குஶரென்கையாலே—b "மது₄ வலிப்தர்க்கங்குசமிட்டு" என்னும்படியிருக்கை; 1. "வித்₃யாமதே₄ா த₃நமத₃ஸ்த்ருதியோ₄பி₄ஜநாந்மத₃:" என்று சொல்லப்படுகிற முக்குறும்பையறுக்கும் அங்குஶமாயிறே இவரிருப்பது. c "ஓதியுணர்ந்தவர் முன்ஞ என்சவிப்பார் மனிசர்" என்றும், தத்₃ராஹித்யமுடையவர்களை d "முழுதுணர்நீர்மையினர்" என்றும் e "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாகக் கொள்ளென்று தமம் மூடும்" என்றும், f "பெருஞ்செல்வமுமவரே" என்றும், g "பரமனேப்பயிலுந்திருவுடையார் யவரேலும்" என்றும், h "சண்டாள சண்டாளர்களாகிலும் வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்காளென்றுள் கலந்தாரடியார்தம் அடியாரெம்மடிகள்" என்றுமிப்படி ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்குஶத்தாலே அஜ்ஞருடைய மும்மத₃ங்களை i அருளென்னுந்தண்டால் த₃மித்து ஓட்டினபடி. அன்றிக்கே பராங்குஶரென்று-நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனை ஈஶ்வரனை ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்குஶத்தாலே வசீகரிக்கவல்லரென்னவுமாம்; j "வலக்கையாழி யிடக்கைச்சங்க மிவையுடை மால்வண்ணனை மலக்கு நாவுடையேற்கு" என்று தாமு மருளிச்செய்தார்; 2. "சக்ரஹஸ்தேப₄சக்ரம்" என்று பின்புள்ளாரும் பேசினார்கள்.

முநிஶப்₃த₃த்தாலே - மநநசீலரென்கிறது. k எண்ணுதனகளெண்ணும் நன்முனிவரிறே. பரரக்ஷணமேயாயிற்று இவர் சிந்தாமூலத்திலே சிந்தித்திருப்பது. ஸர்வேஶ்வரனுடையவும் ஸம்ஸாரிகளுடையவும் ஸம்ரக்ஷணத்திலேயாயிற்றிவர் திருவுள்ளமூற்றிருப்பது. l "ஆளுமாளார்" m "தனிமையும் பெரிதுனக்கு" n "அவத்தங்கள் விளையுமென் சொற்கொள்" o "உலகினதியல்வே" p "இவையென்னவுலகியற்கை" என்றும், இவர்கள் து₃ர்க்க₃தியைக்கண்டு q "மற்றொன்றில்லை சுருங்கச் சொன்னேம் மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும்" என்றும் உபதே₃சித்துத் திருத்திப்போருமவரிறே; இவரும், r மதிநலமருளப்பெற்று s ஆராதகாதலையுடையராயிறேயிருப்பது. "பரகால யதீந்த்₃ரமிஶ்ராந் ஸ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்" என்கையாலே, t "கலியுங்கெடும் கண்டுகொண்மின்" என்று ஆழ்வாராலே இருவரும் ஸூசித ரென்னுமதுவும், "பராங்குச பரகால யதிவராதி₃கள்" என்கிற ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த₂த்வமும் தோற்றுகிறது. u "திருவிக்கிரமனடியிணைமிசை" என்றும், v "எந்நாளே நாம் மண்ணளந்த இணைத்தாமரை" என்றும் நிர்தே₃ஶித்து, w "உன்னடிக்கீழ

---

a 3-3-1. b ஆசார்யஹ்ருது 93. c 3-5-5. d 3-5-6. e 4-9-4. f 5-1-8. g 3-7-1. h 3-7-9. i பெரிய திருவ 26. j 6-4-9. k 10-7-5. l 8-3-3. m 10-3-10. n 10-3-6. o திருவாசி 6. p 4-9-1. q 9-1-7. r 1-1-1. s 2-1-11. t 5-2-1. u 5-7-11. v 6-10-6. w 6-10-10.

மர்ந்துபுகுந்தேனே'' என்றும், a ''உலகமளந்த பொன்னடியேயடைந்துய்ந்தேன்'' என்றும், 1. ''லோகவிக்ராந்த சரணௌ ஸரணம் தேऽவ்ரஜம் விபோ'' என்றுமிறே இவர்கள் ப்ரபத்திபண்ணும் க்ரமமிருப்பது. இந்த க்ரமம் ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் ஒக்குமிறே. 2. ''த்ரிவிக்ரம க்ரமாக்ராந்த''. இவர்கள்தாம் ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல் தாங்கள் கற்றதையிறே பேசி ஓதச்சொல்லுகிறது,-b''பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும்'' c ''மனமுடையீர் மாதவனென்றேறுதுமின்'' என்று 3. ''த்ரயமர்த்தாநு ஸந்தாநேந ஸஹ ஸதைவம் வக்தா'' என்று உடையவரும் பெரிய பெருமாளிடத்திலே கேட்டு உபதேஶித்தும், d ''பாருலகில் ஆசையுடையோர்க்கெல்லாம் ஆரியர்காள் கூறும்'' என்று பேசியும் வரம்பறுத்துச்செய்தருளினாரிறே. உடையவர்தாம் த்ரயத்தை ஜ்ஞாநாதிகர்க்கு ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே புந: புந: ப்ரஸாதிக்கையும், அஜ்ஞர்க்கு அவர்களநர்த்த தர்ஶநத்தாலே அருள்விஞ்சி ப்ரஸாதிக்கையுமாகிற ஆகாரத்ரய முண்டிறே; e எட்டுமிரண்டுமறிவித்த எம்பெருமானாரிறே,

(யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்கையாலே — திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களாலும், ஶ்ரீபாஷ்யாதி ஶ்ரீ ஸூக்தியாலும் தர்ஶநத்தை நடத்திப்போருமவர்களாய், ஆழ்வாருக்கு சரணவத் பரதந்த்ரராய், f ''மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்'' என்றும், g ''சடகோபத்தேமலர்த் தாட்கேய்ந்தினிய பாதுகமாமெந்தையிராமாநுசனே'' என்றும் ஆழ்வார் திருவடிகளுக்கு அத்யந்தம் அந்தரங்கரான ஆகாரத்தைப்பற்ற அண்மையாக அருளிச்செய்தது. ஆழ்வானும் 4. ''ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ ஸரணம் ப்ரபத்யே'' என்று, அநந்தரஶ்லோகத்திலே 5. ''தத்ஸம்ஶ்ரயேம வகுளாபரணாங்க்ரி யுக்மம்'' என்று ஆழ்வாரை அநுஸந்தித்தருளினர். 6. ''யதீந்த்ராய ஶடத்விஷே'' என்றிறே சேர்த்தியிருப்பது.

''பூதம் ஸரஸ்ய'' என்று தொடங்கி - ஆழ்வார்களோடு அவர்களையும் ''யதீந்த்ரமிஶ்ராந் ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்'' என்று ஸஹபடித்தது — இவர்கள் ப்ராதாங்யந்தோற்ற. ''யோ நித்யம்'' ''மாதா'' என்கிற இரண்டு தனியனாலும் விஶேஷித்து ஆசார்யர்களநுஸந்தித்தார்கள் - குருபரம்பரையிலும் த்ரயத்திலும் எம்பெருமானே அநுஸந்திக்குமாபோலே. அதிலும் உடையவர் ப்ராதாங்யத்தாலே - ''யோ நித்யம்'' முற்பட்டிருக்கும்; ஆகையால், யதிவரசரமராய், அவரோடும் தூமரான தேஶிகர்களையும், தேஶிககுலகூடஸ்தரான ஶடாரிபுசரணங்களையும் ப்ரணதோஸ்மி நித்யமென்று:- நித்யஸேவை பண்ணும்படி சொல்லுகிறது. உபகாரத்துக்காகில் 7. ''தஸ்மை நம:'' என்று ஒருகாலநுஸந்திக்குமதேயுள்ளது. ப்ராப்யபூத்யை ஸதாவிறே. 8. ''பராங்குஶாத்யைர் பக்தைரப்யாசார்யைஸ்ஸமுப

---

a பெரியதிரு 5-8-9. b பெரியதிரு 1-8-9. c
d உபதேஶ 37. e f இரா-1. g ஆர்த்தி 10.

ஸ்தி₄தம்" 1. "அத்ர பரத்ர சாபி" என்று அங்கும் அநுவர்த்தநமுண்டாகவிறே அருளிச்செய்தது. "ப்ரணதோஸ்மி" என்று - ததீ₄யவிஷயத்தில் 2. "நிப்₄ருத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வ:" என் கி ற ப டி யே த்ரிவித₄கரண ப்ரவணதையாலே ப்ரணமம் பண்ணுகிறேனென்கிறார். இத்தால்-ப₄க்திபாரவஸ்ய ப்ரபந்நரான ஆழ்வார்களும், அவர்களோடு விகல்பிக்கும்படியான ஸ்ரீப₄ாஷ்யகாரரும், ஸர்வத₄ா ப₄ஜநீயரென்ற தாயிற்று. 3. "ஸட₃ரிபு கலிஜித் ஸரோ பூ₄த வேதாள கே₃ாத₃ா கு₃ரூந் முநிவஹ்ந குல ஸேக₃ரௌ ப₄க்தபத்₃ரேணு ப₄க்த்யர்ணவௌ। மது₄ரகவிமதே₃ா யதிந்த்₃ரம் தத₃ந்யாந ஸேஷாந் கு₃ரூந் ஸ்ரீயமபி வஸ்தூ₃ஞ்ச நீளாஞ்ச வைகுண்ட₃நாத₂ம் ஸ்ரயே" என்றிறே ஆழ்வார்களைத் தொடங்கி ஸேவிக்கும் க்ரமமிருப்பது. 5.

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

ஸ்ரீமதே ஸட₃கோபாய நம:

திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யாநமான

ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படியின் ஸம்ப்ரதா₃யத் தனியன்கள்

6. திருமலையாழ்வாரருளிச்செய்தது

४. नाथं पङ्कजनेत्र-राम-यमुनावास्तव्य-मालाधरान्
योगीन्द्रं कुरुकेशचन्द्रजलधिं गोविन्द-कूराधिपौ।
भट्टार्यं निगमान्तयोगि-जगदाचार्यौं सकृष्णद्वयौ
वन्दे माधव-पद्मनाभ-सुमनःकोलेश-देवाधिपान्॥

4. நாத₂ம் பங்கஜநேத்ர ராம யமுநாவாஸ்தவ்ய மாலாத₄ராந்
யோகீ₃ந்த்₃ரம் குருகேஸசந்த்₃ர ஜலதி₄ம் கோ₃விந்த₃ கூராதி₄பௌ।
ப₄ட்டார்யம் நிக₃மாந்தயோகி₃ ஜக₃த₃ாசார்யௌ ஸக்ருஷ்ணத்₃வயௌ
வந்தே₃ மாத₃வ பத்₃மநாப₄ ஸுமந:கோலேஸ தே₃வாதி₄பாந்॥

7. மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்தது

திருவருண்மால் சேனைமுதலி சடகோபன் நாதமுனி சிருய்யக்கொண்டார்
மணக்கால்நம்பி சென்றுமாளவந்தார்-
குருமாலாதரர் குருகைப்பிராற்கன்பாமெதிராசர் கோவிந்தர்கூரேசர்பட்டர் வேதாந்திமுனி
இருகண்ணனர்க்கன்புடையநம்பிள்ளை யிவரீடளித்தற்கேய்ந்தமாதவர்
பற்பனுபரிவரருளாளர்
திருவடியூன்றிய தேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வார்பதங்கள்
முன்பென்னுட்சேர்ந்தனவே.

பின்னழகம் ஜீயர் அருளிச்செய்த ஈடு தனியன் வ்யாக்யாநம்

"நாதஂம் பங்கஜநேத்ர" என்கிற தனியனிலும், "திருவருள்மால்" என்கிற திருநாமத்திலும் - திருவாய்மொழியினீட்டின் ஸம்ப்ரதா3யத்தை அடியேதொடங்கித் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையளவும் த3ர்ஶிப்பித்தபடி சொல்லுகிறது, 1. **"நமோ நஸ்மத3ாசார்யபரம்பராப்4ய:" "வந்தே3 கு3ருபரம்பராம்"** என்கிறபடியே, நாத3ாதி3 யாக தே3வாதி4பரளவுமுண்டானவர்களை " வந்தே3 " என்று - கு3ருபங்க்தி நமஸ்காரத்தைச்சொல்லுகிறது (நாத2மித்யாதி3யால்).

நாத2ராகிறார் - " ஶ்ரீரங்க3நாத2ர் " என்னும் நாமதே4யத்தையுடையராய், 2. **"ஆத்3யாய குலநாத2ாய"** என்னும்படியான ஆழ்வாரை நாத2ராகவுடையராய், 3. **"வ்யோம்ந: பரஸ்மாத் ஸவிதா3ம் ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யா நியோகா3த் குருகாதி4ராஜ: । ஸமந்த்ரராஜத்3வயமாஹ யஸ்மை நாத2ாய தஸ்மை முநயே நமோஸ்து ॥ "** என்று, a திருமாலாலருளப்பட்டசடகோபன் b "அருள் கொண்டாயிரமின் தமிழ் பாடினன்" என்கிறபடியே அந்த ஆழ்வாருடைய c அருள்பெற்ற நாதமுனியென்கை. ஆழ்வாரைத் திருப்புளியடியிலே d மயர்வறமதிநலமருளி விஶோஷகடாக்ஷம் பண்ணினப் போலே, அவ்விடந்தன்னிலே ஆழ்வாரும் விஶோஷகடாக்ஷம் செய்தருளினார்; e "தாம் மயர்வறமதிநலமருளி ப4ஜநத்திலே சேர்க்கிறார்" என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வாருடைய ப4க்தியோடு விகல்பிக்கலாம்படியான f அகா3த4ப4கா3வத்3 ப4க்தியிறே இவரது. இத்தால் g "முனிவரையிடுக்கியும்" என்னும்படி ஸத்3வாரக ப4கா3வத் ப்ரஸாத3மடியாக நடந்துவந்த ஶாஸ்த்ரங்களிற்காட்டில், அத்3வாரக ப4கா3வத் ப்ர ஸாத3மடியாக ஆழ்வாராலே அவதரித்த ஏற்றத்தையுடைய திருவாய்மொழியை அவர் ப்ரஸாத3த்தாலே பெற்ற ஏற்றத்தைச்சொல்லுகிறது. ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்த நத்துக்கடி-வ்யாஸப்ரஸாத3மாகையாலே-ஆர்ஷமூலமாயிருக்கும் அது; 4. **"நாதே3ந யாமுநம் வ்யாஸம்"** என்றதிறே; 5. **"ப்3ரஹ்ம ருத்3ரார்ஜுந வ்யாஸ"** என்று அநு பாஸ்யராக எடுக்கப்பட்டதிறே அவர்களை. அதின் தாத்பர்யமான இதுக்கு "திருவருள்மால் சேனைமுதலி சடகோபன்" என்கையாலே, ஸர்வேஶ்வர ப்ரஸாத3 ஸாக்ஷாத்க்ருத ஜ்ஞாநரான ஆழ்வாரடியாயிருக்கும்; ஆகையாலிறே "லக்ஷ்மீநாத2 ஸமாரம்ப4ாம்" "திருவருள்மால்" என்று அடியிலே எடுத்தருளிற்று. நாத2முனிகள் தாம் h தண்டமிழ்க் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பைப் பண்டையுருவால் பன்னீராயிர முருவுரைசெய்ய, h ஒண்டமிழ்மாறன் திருவுள்ளமுகந்து தி3வ்ய ஞானம் நாத முனிக்கு நயந்தருள் புரிந்தாரிறே.

பங்கஜநேத்ரராகிறார்-"சீருய்யக்கொண்டார்" என்னும்படியான சீர்மையை யுடையவர். அவர்தாம் புண்ட3ரீகாக்ஷரிறே. 6. **"புண்ட3ரீகத்3ருஶே நம:"** என்று

---

a 8-8-11. b கண்ணி 8. c உபதே3ஶ 36. d 1-1-1. e ஆசார்ய 219.
f ஸ்தோ 1. g ஆசார்ய 17. h

யிற்றருளிச்செய்தது. அவர்க்கு சீராவது - ஶரணுகூ₃திக்கும் தீ₃ர்க்க₄ஶரணுகூ₃திக்கும் ப்ரவர்த்தகராம்படியான பெருமை; 1. "**ஸா ஹி ஶ்ரீரம்ருதா ஸதாம்**" என்னக்கடவதிறே: பரமயோகி₄களான ஸ்ரீமந்நாத₂முனிகள், குருகைக் காவலப்பன் யோக₂ரஹஸ்யத்திலே ஊன்றுவித்து, இவரை ப்ரபத்தி ப்ரவர்த்தநத்திலே நியோகி₄த்தருளினரிறே.

ராமராகிரூர்-ஸ்ரீராமமிஶ்ரர். அவர்தாம் 2. / "**ஸமா த்₃வாத₃ஶ தத்ராஹம் ராக₄வஸ்ய நிவேஶநே**" என்னும்படி, பன்னிரண்டாண்டு ஆசார்யர் திருமாளிகையிலே ஸேவைபண்ணி a படியாய்க்கிடந்து "மணக்கால்நம்பி" என்னும் திருநாமத்தை உடையரானவரென்கை.

யமுநாவாஸ்தவ்யராகிரூர்- " b தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவர் திருநாமத்தை இங்கே நம்முடையபேரன 'யமுனைத்துறைவர்' என்று உம்முடையருளால் உகந்து சாத்தும்" என்று நாத₂முனிகளாலே நாமநிர்த்தே₃ஶம் பண்ணப்பெற்று, அவரை 3. "**ஜந்மநா வித்₃யயா ச**" பிதாமஹராக உடையவரென்கை; அவரும் 4. "**பிதாமஹம் நாத₂முநிம் விலோக்ய**" என்ரூர். இப்படி அவராலே சாத்தப்பட்ட திருநாமம், c "எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவன்" என்று பின்பும் போர்பெற்றது. d அடியார்க்கின்பமாரியும், e நாத₂முநிநாம ஜீமூதமும் வர்ஷித்தால், b "தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்" என்னும்படியான f யாமுநதீர்த்த₂ம் எல்லார்க்கும் அவகா₃ஹிக்கலாமிறே; 5. "**யாமுநார்யஸ்ய தா₃ம்பே₄தி₃மவகா₃ஹ்ய**" g "ஞானத்துறைபடிந்தாடி" என்னக்கடவதிறே; இவரும் 6. "**நாத₂ய நாத₂முநயேऽத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீ₃யசரணௌ ஶரணம் மதீ₃யம்**" என்றும் 7. "**ஆத்₃யஸ்ய நஃ குலபதேர் வகுளாபி₄ராமம் ஶ்ரீமத்பத₃ங்க₃ரி யுக₃ளம் ப்ரணமாமி மூர்த்₄நா**" என்றும்-உபகாரஸ்ம்ருத்யதிஶயத்தாலே திருவடித் தொழுகையால் அடியுடையராயிறே இருப்பது. யமுநாவாஸ்தவ்யரென்றதை— "மணக்கால்நம்பி சென்ருமாளவந்தார்" என்கிறது. மணக்கால்நம்பி சென்ருமாளவந்தாராவது - வாத₃த்திலே (ஆக்கி)யாழ்வான்வாயை அடக்குகையாலே "ஆளவந்தார்" என்று திருநாமத்தையுடையராய் — த₃ர்ஶநத்தையாளவந்தாராயிருக்கையாலே. இத்தை மணக்கால்நம்பி கேட்டு இவர்பாடு பலகால் நடந்து பச்சையிட்டிறே இவரை h பச்சைமாமலைபோல் மேனியிலே மூட்டிற்று; ஆகையாலே அவர் யத்₃ருச்சாவிஶேஷத்தாலே ஆனவரென்றபடி; 'பூர்வத₃ஸ்மாது; புகுந்தநுப₄வியும்" என்று i ஆறுபுடை சூழரங்கரைக் காட்டினரிறே. அவரும் j "மதிளரங்கர் வண்புகழ்மேல் ஆன்ற தமிழ் மறைகளாயிரமும்" என்னும்படி திருவாய்மொழி முதலானவற்றையும் திருமாலையாண்டான் முதலானுர்க்கு ப்ரஸாதி₃த்தருளினர்; k "நடமினே நமர்களுள்ளீர்" என்று அபி₄நயிக்கும்படியிறே அக்காலத்திலே நடந்து போந்தது:

/ (பா) உஷித்வா த்₃வாத₃ஶ ஸமா இக்ஷ்வாகூணாம் நிவேஶநே

a பெரு 4-9. b திருப்பாவை 5. c இரா 21. d 4-5-10. e ர-ஸ்த 1-5.
f யதிராஜஸப்ததி 8. g திருவிரு 93. h திருமாலை 2. i j தனியன். k 10-2-8.

மாலாத்ரராகிறார்-"குருமாலாதரர்" என்னும்படியான திருமாலையாண்டான். "குருமாலாதரர்" என்கிற விசேஷணம்-திருவாய்மொழி ப்ரவர்த்தநத்தாலுண்டான குருத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; உடையவர்க்குத் திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை உபதேசித்தாரிறே இவர்தாம்; இது a அறியாக்காலத்திலே அறியலாம். மாலாத்ரரென்று- b நாட்கமழ் மகிழ்மாலை மார்வரான ஆழ்வார் திருநாமமாயிற்று; c "செந்தொடைக்கதிபர்" என்றிறே பர்யாயநாமமிருப்பது; சொல்மாலைகள் சொல்லும்படிக்கு மாலையிட்டபடி.

(யோகீந்த்ரம் குருகேசசந்த்ரஜலதிம்) அதாவது — குருகைப்பிராற்கன் பாமெதிராசரென்றபடி: திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை, ஆழ்வார் திருநாமஞ் சாத்துகையாலேயும், 1. **"புத்ரீக்ருதோ பாஷ்யக்ருதா ஸ்வயம் ய:"** என்கிறபடியே குமாரராக அபிமாநித்தருளுகையாலேயும், 2. **"யதிராஜாப்தி சந்த்ரமா:"** என்று- அவரைக்கண்டபோதெல்லாம் சந்த்ரோதயத்தில் மஹோததிபோலே ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தை உடையராயிறே உடையவர்தாம் இருப்பது. d மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன் e உறுபெருஞ்செல்வமுமித்யாதி — அறிதரநின்ற இராமாநுசனிறே; f வளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனுகையாலே, ஆழ்வார் திருவடிகளில் தமக்குண்டான ஸம்பந்தம் பிள்ளானளவும் வெள்ளமிட்டது. இப்படித் திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை இவரிடத்திலே தேக்கினபடியையும், அது அப்பால் புறவெள்ளமிட்டபடியையும்- g "தெள்ளாருஞானத் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானெதிராசர் பேரருளால்" என்று தொடங்கி g "அன்றுரைத்த தின்பமிகுமாருயிரம்" என்றருளிச்செய்தாரிறே. ஸம்ஸ்க்ருதத்ராவிடவேதங்களான உபயவேதாந்தத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகராயிற்று இவர்தாம்; ஆகையாலிறே 3. **"குருகேஸ்வரபாஷ்யக்ருதௌ"** என்றது.

கோவிந்தகூராதிபராகிறார் - "கோவிந்தர், கூரேசர்" என்னும்படி தர்ஶநத்துக்கு த்ருஷ்டி பூதரானவர்களாய், உடையவர்க்கும் அத்தாலே அத்யந்தம்அபிமத விஷயமானவர்கள். இவர்களையாயிற்று ப்ரபத்திஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகராகக் கற்பித்தருளிற்று: ஶ்ரீபாஷ்ய ஸிம்ஹாஸநத்துக்கு நடாதூராழ்வானையிறே அதிஷ்டாதாவாக்கியருளிற்று; ஆழ்வான் திவ்யஸூக்திகளெல்லாம் ப்ரபத்த்யர்த்த ப்ரகாஶகமான ஆழ்வார்கள் திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியொற்றியாயிற்றிருப்பது. இங்கிவ்விரு வரையும் இடுக்கிச் சொன்னது - இருவரும் பட்டருக்காசார்யர்களாகையாலே. பட்டர்க்குத் திருவாய்மொழியில் ஆழ்வானோடுண்டான ஸம்பந்தம் h எண்பெருக்கநலத்தினீட்டிலே கண்டுகொள்வது. எம்பார் பட்டர்க்கு பகவச்சரணவரணநுஷ்டாந ப்ரகாஶகமான த்வயோபதேஶ முகேந ஆசார்யரென்னுமது 4. **"மத்விஶ்ரமஸ்தவீ"** என்கிற அவ்ஸூக்தியிலே காணலாம். i "பட்டர் ஆழ்வான்திருவடி

---

a 2-3-3. b 4-10-11. c d இரா 1. e இரா 19. f தனியன்.
g உபதேஶ 41. h 1-2-10. i ப்ரமேயரத்நம்.

களிலே ஆஶ்ரயித்து எம்பார்பக்கலிலே ஜ்ஞாநோபஜீவநம் பண்ணினார்" என்றும் ப்ரமேயரத்நத்திலே பேசிற்று, a "பட்டர்தாம் எம்பார்பாடு ரஹஸ்யங்கேட்டாராயிறே யிருப்பது" என்று தனித்₃வயத்திலே அருளிச்செய்தார். இவர்க்கு அவர் பக்கல் திருவாய்மொழியில் அந்வயமுண்டென்னுமதுக்கு, b "பூவியல் பொழிலும் தடமுமவன் கோயிலுங்கண்டாவியுட்குளிர" என்கிறவிடத்துக்கு வ்யாக்₄யாநஞ்செய்தருளுகையில் சீராமப்பிள்ளை அருளிச்செய்த வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது. அது தோன்ற 1. **"ஶ்ரீவத்ஸசிஹ்ந மிஶ்ரேப்₄ய:"** 2. **"ராமாநுஜ பத₃ச்சா₂யா"** என்றிரண்டு ஶ்லோகத்தையும் ஸஹபடி₂த்தருளிற்று, 3. **"ப₄ட்டார்யாய ப்ரபத்திம் ஹ்யதி₃ஶத₃த₃ வரம் த்₃ராவிடா₃ம்நாயமௌளேரர்த்த₃ம் ஶ்ரீப₄ஷ்யமந்யாநபி ச யதிவராதே₃ஶதோர்த்₂தா₃ந் ரஹஸ்யாந்। யஶ்சோக்தோ தே₃ஶிகேந்த்₃ரோ யதிவரசரணச்சா₂யநாமார்யவர்யஸ்தம் கோ₃விந்த₃ார்ய மஸ்மத்குலகு₃ருமமிதஜ்ஞாநவைராக்₃யமீடே₃॥"** என்னக்கடவதிறே.

(ப₄ட்டார்யம்) அவராகிறார் - "பட்டர்" என்னும்படியான "ஶ்ரீபராஶரப₄ட்டர்" என்னும் அபி₄தா₄நத்தை உடையராய், 4. **"ஶ்ரீரங்க₃ராஜ கமலாபத₃ லாலிதத்வம்"** என்னும்படி-பெரியபெருமாளுக்கும் ஶ்ரீரங்க₃நாயகியார்க்கும் குமாரராய், அதுக்கு மேலே, உடையவரும் "இவனை நம்முடையாரெல்லாரும் நம்மைக்கண்டாப்போலே கண்டுவாருங்கோள்" என்று பெருமாள் ஸந்நிதி₄யிலே விஶேஷாபி₄மாநம் பண்ணும்படியான பெருமையையுடையவரென்கை. இவர்தாம் c அஜஸ்ரம் ஸஹஸ்ர கீ₃த்யநுஸந்தா₄ந தத்பரராய் ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களை அநுப₄வித்துக்கொண்டு திருநெடுந்தாண்டகத்திலும் மண்டியிறேயிருப்பது; இவருடைய தி₃வ்யஸூக்திகளும் அருளிச்செயலை அடியொற்றியிறேயிருப்பது. அருளிச்செயல் நாலாயிரத்துக்கும் ப₄ட்டர் நிர்வாஹகமேயிறே அதிஶயித்திருப்பது.

நிக₃மாந்தயோகி₃யாகிறார் - வேதா₃ந்திமுனியான வேதா₃ந்திநஞ்ஜீயரென்கை. 5. **"நமோ வேதா₃ந்தவேத்₃யாய"** என்னக்கடவதிறே. பட்டர் நெடுந்தூரஞ்சென்று தேடித் திருத்தி எடுத்த விஷயமாயிற்று இவர்தாம். "ஏவம்வித₄ரான இவர் "d பட்டர் நல்லருளாலேயாயிற்று ஒன்பதிநாயிரமாகத் திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வ்யாக்₄யாநமும் செய்தருளி, நூறுரு திருவாய்மொழியை நிர்வஹித்து, அத்தாலே ஶதாபி₄ஷேகமுஞ் செய்தருளினார்" என்னுமது ஜக₃த்ப்ரஸித்₃த₄மிறே,

ஜக₃தா₃சார்யராகிறார்- e "துன்னுபுகழ்க் கந்தாடைத்தோழப்பர்" இத்யாதி₃யிற் படியே உண்டான திருநாமத்தினேற்றத்தையுடையரான, இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கை. "நம்முடையபிள்ளை திருக்கலிகன்றிதாஸர்" என்றிறே நஞ்சீயராலே இவர் நாமநிர்த்தே₃ஶம் பண்ணப்பட்டது. 6. **"காருண்யபூர்ணம் கலிவைரிதா₃ஸம்"** என்னக்கடவதிறே. இவர் தோற்றியிறே திருவாய்மொழி முத

---

a தனித்₃வயம். b 6-7-5. c ஶ்ரீரங்க₃ராஜ. 1-49. d உபதே₃ஶ 42. e உபதே₃ஶ 51.

லான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்கெல்லாம் வ்யாக்₂யாநமுண்டாயிற்று. "'இவர் தாமாழ்வாரவதாரம்' என்னுமது தோற்ற, கார்த்திகையில் கார்த்திகைத்திருநக்ஷத்ரத்தின்நாள் கலியன் திருமங்கையாழ்வார், திருவீதி எழுந்தருளும்போது, திருக்கலிகன்றிதா₃ஸரான இவர் திருமாளிகை வாசலிலே திருக்காவணமிட்டலங்கரிக்க, அங்கே எழுந்தருளித் திருப்பணியார வகைகளும் அமுதுசெய்தருளி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரஸாதி₃த்து அவரை அத்₃யாபி உபலாலித்து, அவ்வருகே யெழுந்தருளுவர்" என்று பெரியோர்களருளிச்செய்வர்கள்; ஆகையாலிறே "நம்மாழ்வார்" என்னுமோபாதி, "நம்பிள்ளை" என்று போருகிறது; அவரை "ப்ரதி₃மாசார்யர்" என்னுமோபாதி, இவரை "லோகாசார்யர்" என்றும், அவரை "திருநாவீறுடையபிரான்" என்னுமோபாதி, இவரை "வீறுடையார்" என்றும் போருகிறது; "ஆழ்வார்தம்முடைய அவதாரம்போலே ஓரவதாரவிஶேஷமாய்ப் பெருமாளுக்கு ப்ராணபூ₄தரான நம்பிள்ளையை" என்றிறே ஜ்ஞாநாதி₃கையான தோழப்பர் தே₃விகளுமருளிச்செய்தது. 1. **"வார்த்தோஞ்ச₂வ்ருத்யாபி"** என்று தொடங்கி, 1. **"தஸ்மை நமஸ் ஸஶ்க்திமஹார்ணவாய"** என்றிறே நம்பிள்ளை வைப₂வமிருப்பது.

(ஸக்ருஷ்ணத்₃வயௌ) அவர்களாகிறார்-"இருகண்ணார்" /என்னும்படி ஸௌப₂ராத்ரத்தையுடையராய், "நம்பிள்ளைக்கு நயநத்₃வயம்" என்னலாம்படி ஸூக்ஷ்மதர்ஶிகளாயிருக்கிற பெரியவாச்சான்பிள்ளை, வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையென்கை. இருகண்ணர்க்கன்புடைய நம்பிள்ளையென்கையாலே, 2. **"ஸ்நேஹேந க்ருபயா வாபி"** என்கிறபடியே-ஸ்நேஹபூர்வகமான க்ருபையாலேயாயிற்று ஸகலார்த்த₂ங்களையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளிற்று. இவர்களுமப்படியே, a "மாறன்மறைப்பொருளைச்சொன்னது இருபத்து நாலாயிரம்" b "நன்குரைத்த ஈடு முப்பத்தாருயிரம்" என்னும்படியிறே திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்₂யாநமும் ஈடுமருளிச்செய்தது; அத்தைப்பற்ற, 3. **"ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்₃வயபாத₃பா₃ப்₄ஜே ப₄ஜே யத₃நுகம்பயா। விப₄வதி விமதம்₃ லோகே த்₃ராவிட₃ப்₃ரஹ்ம ஸம்ஹிதா॥"** என்றநுஸந்தி₄த்தார்கள். c "பெரியவாச்சான்பிள்ளை பின்புள்ளவைக்கும்" என்னும்படி மற்ற மூவாயிரத்துக்கும் வ்யாக்₂யாநஞ்செய்தருளினாரிறே; திருவாய்மொழிக்கு வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையிலும் ப்ரத₂மப்ரவர்த்தகர் ஆச்சான்பிள்ளையாகையாலே 4. **"ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ண ஸமாஹ்வாய"** என்றும் 5. **"ஸ்ரீக்ருஷ்ண பாத₃பாத₃பா₃ப்₄ஜே"** என்றும் இரண்டுதனியனும் அடைவேயிருவருக்கு முண்டாயிற்று; அதுதேதான்ற "முந்தினதனியன் ஆச்சான்பிள்ளையது" என்றருளிச்செய்வர்கள்; d "பெரியவாச்சான்பிள்ளை தெள்ளார் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை" என்றிறே எடுத்தருளிற்று; ஆச்சான்பிள்ளை ஸந்நிதி₄யிலே தாம் சில அர்த்த₂விஶேஷங்கள் கேட்டதாகவும் அருளிச்செய்தாரிறே வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை "ஆசார்யஸம்மதி" என்கிற ரஹஸ்யத்திலே.

---

a உபதே₃ஶ 43. b உபதே₃ஶ 44. c உபதே₃ஶ 46. d உபதே₃ஶ 37.

/அங்ஙனன்றிக்கே, முந்தின தனியன் வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதாகவும், மற்றைத்தனியன் ஆச்சான்பிள்ளையதாகவு மருளிச்செய்வர்கள்; திருவாய்மொழியீட்டின் ப்ராதுர்ப்யத்தாலும், வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை செய்தருளின ஆசார்யஸம்மதியினடியிலும் 1. **"ஸ்ரீமத் க்ருஷ்ண ஸமாஹ்வாய"** என்றெழுதியிருக்கையாலும், இத்தை வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியனுகவும், 2. **"ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே"** என்கிறது ஆச்சான்பிள்ளையதாகவுமே ஸித்தாந்தம்; அப்போது, 2. **"ஸர்வஸித்திரஸ்துந்மம"** என்கிறது ஸரஸமாயிருக்கும். அவர் ரஹஸ்ய ப்ரபந்தங்களினடியிலே எழுதியிருக்கிறதுமப்படியே. /

மாதவ பத்மநாபர்களாகிறார் - இவரீடனித்தற்கேய்ந்த மாதவர் பற்பநாபரென்கை; இவர்களில் ஸ்ரீமாதவராகிறார் - a "சீமாதவனடிக் கன்புசெய்யும் தஞ்சத்தொருவன்" என்றும், 3. **"மாதவஶிஷ்யபாதௌ"** என்றும் சொல்லும்படியான நம்பிள்ளை, தம்முடைய ஆசார்யரான நஞ்சீயருடைய திருநாமம் சாத்தும்படியான பெருமையையுடையராய், அவர்க்கு அத்யந்தம் ப்ரீதிவிஷயமாயிருக்கிற "ஈயுண்ணிச்சிறியாழ்வானப்பிள்ளை" என்று நிரூபகத்தையுடையரான ஸ்ரீமாதவரென்கை; 4. **"யத்வசஸ்ஸகலம் ஶாஸ்த்ரம் யத்க்ரியா வைதிகோ விதி: । யத்கடாக்ஷா ஜகத்ரக்ஷா தம் வந்தே மாதவம் முநிம் ॥"** 5. **"ஸ்ரீபராஶர பட்டார்ய ஸம்ஶ்ரயத்நாய ஸ்ரீமாதவமீஶ்வராய நம:"** என்னக்கடவதிறே. ஏவம்விதரான இவர்க்கு ஈடுவந்தவரலாற்றை b "சீரார் வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை" என்று தொடங்கி அருளிச்செய்தாரிறே; அத்தைப்பற்ற 6. **"வரதார்யதயாபாத்ரம் ஸ்ரீமாதவகுரும் ஶ்ரயே । குருகாதீஶ வேதாந்த ஸேவோந்மீலித வேதநம் ॥"** என்கிற தனியனுண்டாயிற்று.

பத்மநாபராகிறார் - c "ஆங்கவர் பால்பெற்ற சிறியாழ்வானப்பிள்ளை தாங்கொடுத்தார் தம்மகனார் தங்கையில்" என்றும், 7. **"மாதவாத்மஜஸ்ய"** என்றும் பேசும்படி ஸ்ரீமாதவப்பெருமாள் குமாரரான பத்மநாபப்பெருமாளென்கை. இப்படி நம்பிள்ளையாலே மஹாஶ்வர்யமான திருவாய்மொழியினீட்டை ப்ராப்தரான ஸ்ரீமாதவர், தம் குமாரரான பத்மநாபர்க்கு ஈட்டை ப்ரஸாதித்து, நம்பிள்ளை நியமநத்தின்படியே d ஓராண்வழியாயுபதேஶத்துப்போரும்படி உபதேஶிக்க, அவருமப்படியே அநுஸந்தித்து ஸ்ரீகோஶத்தைக்கோயிலாழ்வாரிலே திருவாராதநமாக ஏறியருளப்பண்ணி நிதியை நோக்குமாபோலே நோக்கிக் கொண்டு போந்தாரிறே; பெருமாள்கோயிலில் பட்டர்கள் திருவீதியிலே திரு

/ இந்தப் பாரா முன் சொன்னதற்கு முரணுயிருக்கையாலும், அநுஷ்டாந விருத்தமாயிருக்கையாலும், பெரியதிருமுடியடைவு முதலானவற்றில் பெரியவாச்சான்பிள்ளையையே யாமுநபுத்ரராகக்குறித்திருக்கையாலும் இது ப்ரக்ஷிப்தமாயிருக்கலாம்.

a இயல்சாத்து b உபதேஶ 48. c உபதேஶ 49. d உபதேஶ 37.

மாளிகையிலே 1. "யேநாவகாஹ்ய விமலோஸ்மி ஸடாரிஸஶிரோ வாணீகுஞர்த்த, பரிபோத, ஸுதாபகாயாம் । ஶ்ரீமந்முகுந்த, சரணப்,ஜமது,வ்ரதாய ஶ்ரீபத்,மநாப,குரவே நம ஆசராம: ॥" என்றிறே கோலாலாபமிருப்பது.

(ஸுமந:கோலேஸுதே,வாதி,பாங்) கோலேஸுராகிறார் - "கோலவராஹப் பெருமாள்" என்று திருநாமத்தையுடையரான நாலூர்ப்பிள்ளையென்கை. இவரருளாளர் திருவடியூன்றியவரென்றிறே இவர்க்கு நிரூபகம். அதாவது - பத்,மநாப,ப்பெருமாள் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து, அவரை ப்ரணிபாத நமஸ்கார ப்ரியவாக்குகளாலே & குருக்களுக்கநுகூலராய் மிகவுமுகக்கப்பண்ண, இப்படி பூலஸாத,ஸுஶ்ரூஷையை யுடையராயிருக்கிற நாலூர்ப்பிள்ளைக்கு, ப்ரணிபாத ப்ரஸங்கராயிருக்கிற அவர், ஈட்டை இவரொருவர்க்குமே ஓராண்வழியாக முன்பு நடந்து போந்தபடியே ப்ரஸாதி,ப்பதாக இவரைப் பேரருளாளப்பெருமாள் திருமுன்பே கொண்டுபுக்கு "ப்ரமாணபுரஸ்ஸரமாகச் சூழறவுகொண்டு சொல்லவேணும்" என்று ஶ்ரீஸடகோபனை அர்ச்சகமுகேந இவர் திருமுடியிலே ஊன்றுவிக்க, அவர் இத்தை வெளியிடாமைக்கு ஊன்றுவிக்கிற ஆகாரத்தை பாவஜ்ஞரான இவரறிந்து பெருமாள் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து, தம் திருமுடியிலே வைத்த ஶ்ரீஸடகோபனை "அருளாளர் திருவடியூன்றினவர்" என்னும்படி தம் திருக்கையாலே ஊன்றி ஸம்ஜ்ஞைபண்ண, அது ஸர்வஜ்ஞரான பெருமாள் திருவுள்ளத்திலேயுற்று "இத்தை நீரெல்லார்க்கும் ப்ரகாசிப்பியும்" என்று அர்ச்சகமுகேந திவ்யாஜ்ஞையிட்டருள, அத்தைக்கேட்ட பத்,மநாப,ரும் எண்ணினவாருகாமையாலே "திருவுள்ளமானபடி" என்று பின்பு உகப்புடனே ப்ரஸாதி,த்தருளினரென்கை ; b "பாங்குடனே நாலூர்ப்பிள்ளைக்கவர்தாம்" என்னக்கடவதிறே.

இவர் "இத்தையெல்லார்க்கும் வெளியிடவேணும்" என்கிற தம்முடைய பரஸம்ருத்,த்,யேகப்ரயோஜநதாரூபமான திருவுள்ளக்கருத்தாலே பேரருளாளப் பெருமாளைக் குறித்து ப்ரத,க்ஷிண நமஸ்காராதி,களைப் பண்ணியும், அநதிக்ரமணஹேதுவான சரணக்,ரஹணத்தைப்பண்ணியுமாயிற்று இவர் அர்த்தி,த்தது ; அவரும் c அர்த்தி,தார்த்த, பரித,ாந தீ,க்ஷிதராம்படி செய்தருளினர். இப்படி வகுள பூ,ஷணவாக,ம்ருதமாத்ரமன்றிக்கே, வசநபூ,ஷணத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகர் பேரருளாளப் பெருமாளிறே. நாலூர்ப்பிள்ளைதான் இப்படி ஈட்டை அர்த்தி,த்துப்பெற்றபடியாலே - "ஸுமந:கோலேஸு" என்று ஸவிஶேஷணமாக அருளிச்செய்தது.

2. "சதுர்க்,ராமோத்,பவம் ஶ்ரீமத்,ராமாவரஜ கிங்கரம் । ஸர்வதா த்,வயஸந்நிஷ்டம் கோலாஹ்வயமஹம் பஜே ॥" 3. "ஶ்ரீமத்,ராமாநுஜதா,ஸ பாத,யுக்,மமுபாஸ்மஹே । ஸடகோபார்ய வாணீநாமர்த்த, தாத்பர்யஸித்,த,யே ॥" என்றிறே இவர் விஷயத்

a பெரியாழ் 4-4-2. b உபதேஶ 49. c வரத,ராஜஸ்தவம் 2.

தில் தனியன்களிருப்பது. இப்படித் திருவாய்மொழிக்கு ப்ரவர்த்தகரான மாத்ர மன்றிக்கே, பெரியாழ்வார்திருமொழி, பெரியதிருமொழி முதலானவற்றுக்கும் 'ஸ்ப்ஷ்டார்த்தவ்யாக்யாநமுஞ் செய்தருளினர்; அதிலே ஸ்ரீவசநபூஷண வாக்யத்தையும் ஸம்மதியாக எடுத்தருளினர். 1. "**யः பத்மநாப க்ருதஸ் ஸடஜிந் முநீந்த்ர ஸ்ரீஸூக்தி பாஷ்யமதிகம்ய ஸம்ருத்தபோத: | தத்தேவராஜகுரவே ஷ்யதிஸச்சதுஷ்பூர்வாஸேத்தத கோலவர தேஸிகமாஸ்ரயே தம் ||**" என்றுமிறே இவர் ஸம்ப்ரதாய க்ரமமிருப்பது.

தேவாதிபராகிறார் - தேவப்பெருமாள்; அவர்தாம் - ராமாநுஜார்ய தாஸ ஸுதரான தேவராஜர்; நாலூர்ப்பிள்ளைதாம் தம்முடைய திருவுள்ளக்கருத்தின் படியே பெருமாள் தலைக்கட்டியருளுகையாலே, பெற்றுப்பேரிடும்படியான அந்த உபகாரத்துக்கு, தமக்குக் குமாரர் திருவவதரித்தவுடனே "தேவப்பெருமாள்" என்று திருநாமஞ்சாத்த, இப்படிப் பேர்பெற்று ஸகலகலாபூர்ணராய் வளர்ந்து போருகிற குணஶாலியாய் a நல்லமகனரான நாலூராச்சான்பிள்ளைக்கு, "இத்தை வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோரும்" என்று ஈட்டை ப்ரஸாதித்தருளினர்; 2. "**ஸுதம் கோலவராஹஸ்ய குருகாதிஸ பூர்வஜம் | ஸாந்தம் ஸத்வ்ருத்தநிரதம் தேவராஜ மஹம் பஜே ||**" b "நமோஸ்து தேவராஜாய" என்னும்படியிறே நாலூராச்சான் பிள்ளை வைபவமிருப்பது. அன்றிக்கே, "இவரருளாளர் திருவடியூன்றினவர்" என்கிறதுக்கு, "இவரென்று-கீழ்ப்ரஸ்துதரான பத்மநாபரைச் சொல்லி, அருளாள ரென்று - அவருடைய அருளையுடையவரென்று நாலூர்ப்பிள்ளையைச் சொல்லி, திருவடியூன்றின தேவப்பெருமாளென்று - ஈட்டை ப்ரகாசிக்கும்படி பேரருளாளப் பெருமாளாலே திருவடியூன்றப்பட்ட நாலூராச்சான்பிள்ளையைச் சொல்லி, அப்படித் திருவடியூன்றின தேவப்பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வா ரென்று - திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சொல்லுகிறது" என்றுமருளிச்செய்து போருவர்கள்; இந்த யோஜனையே- a "மேலோர்க்கீந்தாரவரே மிக்கு" என்கிறத் துக்கு மிகவும் சேர்த்தியாயிருக்கும். "தேவாதிபாந்" என்கிற பஹுவசநத்தாலே- கீழுக்தரானவர்களையெல்லாஞ் சொல்லுகிறது; (திருமலையாழ்வார் பதங்கள் முன்பென்னுட் சேர்ந்தனவே) என்னக்கடவதிறே.

"நாதஸ்ம பங்கஜநேத்ர" என்கிற தனியனும் "திருவருள்மால்" என்கிற தமிழ்த் திருநாமத்தனியனும், ஈட்டுக்கும் மற்ற அருளிச்செயல் வ்யாக்யாநங்களுக்கும் தனியனுக, முப்பத்தாருயிரப் பெருக்கரான பெரியஜீயரநுஸந்தித்துப் போருமதாயிருக்கும். "நாதஸ்ம்" என்று தொடங்கி, திருவருள்மால் - திருமலையாழ்வாரிலே சாற்றும்படியாயிருக்கும். ரஹஸ்யங்களினுடைய வரலாற்றையும், 3. "**லோககுரும் குருபி:**" என்றுதொடங்கி, 3. "**தீப்ரஸாதந குரும் ச பஜேஹம்**" என்று

---

a உபதேஸ 49. b தனியன்

தலைக்கட்டின தனியனுலே அநுஸந்தி₄த்தருளினார். "தே₃வாதி₄பாம்" என்று சொல்லுகிறவிடத்திலே-ஈட்டிலர்த்த₃த்துக்கு உபயுக்தமாக—**வகுளபூ₄ஷணஸாஸ்த்ர ஸாரமான** ஸ்ரீவசநபூ₄ஷணம், "த்₃வயார்த்த₃ம் தீ₃ர்க்க₄ஸரணாக₃தி என்றது ஸார ஸங்க்₃ரஹத்திலே" என்னும்படியான ஸாரஸங்க்₃ரஹம் முதலானவற்றை அருளிச் செய்த லோகாசார்ய கு₃ருவும், திருவாய்மொழி வ்யாக்₂யாநமிருபத்துநாலாயிரத் துக்கு ப்ரவர்த்தகரான அப₄யப்ரத₃ராஜ புத்ரரும், அவர் ஶிஷ்யராய், திருவாய் மொழிக்குரை பன்னீராயிரமாக அருளிச்செய்த ஸுந்த₃ரஜாமாத்ரு முனியும், த்₃ரா விட₃ாம்நாயஹ்ருத₃யதா₃ர்ஶியான ஸுந்த₃ரஜாமாத்ருதே₃வரும் ஸுசிதர். ஆகை யாலிறே மேல் இவர்கள் தனியன்களை அநுஸந்தி₄க்கிறது, இவைகளுக்கு மேலாக வாயிற்று a "நமோஸ்து தே₃வராஜாய" b "நமஶ்ரீஶைலநாத₂ாய" என்று நடத்திப் போருவது. தே₃வாதி₄பரான நாலூராச்சான் பிள்ளை c மேலோர்க்கீகையாவது-கீழிலவர்களைப்போலே d ஓராண்வழியாய் ஆழ்வாரைத் திருப்புட்குழியிலே கைக் கொண்டருளி, அங்கு நின்றும் திருநாராயணபுரத்திலே எழுந்தருளி அவர் தொடக்கமாகி ஆயி, பிள்ளை உள்ளிட்டார்க்கும் ப்ரஸாதி₃த்தருளினபடி யென்கை; அத்தைப்பற்ற **1. "கோலாதி₄பாத் பிதுரவாப்ய ஸஹஸ்ரகீ₃தேர் ப₄ாஷ்யம் ஹி பூர்வதர தே₃ஶிக வர்ய கு₃ப்தம்। த்ரேத₃ா ப்ரவர்த்ய பு₄வி யः ப்ரத₃யாஞ்சகார தம் தே₃வராஜ கு₃ருவர்ய மஹம் ப்ரபத்₃யே॥" 2. "ஶ்ரீஶைலநாத₂கு₃ரு மாத்ருகு₃ருத்தமாப்₄யாம் ஶ்ரீஸ்தி தே₃ஶிகவரேண ச யஸ் த்₃ரிதை₃வம்। வ்யக்தஶ் ஶடா₃ரிக்ருதி ப₄ாஷ்ய ஸுஸம்ப்ரத₃ாயோ விஸ்தாரமேதி ஸஹி வைஷ்ணவ புங்க₃வேஷு॥" 3. "தேவாதி₄பாத் ஸமதி₄க₃ம்ய ஸஹஸ்ர கீ₃தே: ப₄ாஷ்யம் நிகூ₃ட₄மத₂ யः ப்ரத₃யாஞ்சகார। குந்தீபுரோத்₃ப₄வமமும் ஶரணம் ப₄ஜே தம் ஶ்ரீஶைலநாத₂முருப₄க்திப்₄ருதம் ஶடா₃ரெள॥" 4. தே₃வாதி₄ பாத₃த்₃வ₄தம் ப₄ாஷ்யம் பாராங்குஶஶ்ருதே:। ப்ராவர்த்தயத்₃யஸ் ஸேவே தம் ஶட₃ஜித் ஸமிக்திதே₃ஶிகம்॥ 5. "ஶ்ரீதே₃வராஜகு₃ருதோ த்₃ரவிட₃ாக₃மாந்தப₄ாஷ்யம் ஹ்ருயவாப்ய பு₄வி யः ப்ரத₃யாஞ்சகார। தம் யாத₃வாத்₃ரிபதிமால்யஸமர்ப்பணைகநிஷ்ட₃ம் ப₄ஜேய ஜநநீகு₃ருமஸ்மத₃ார்யம்॥"** என்னக்கடவதிறே.

இப்படி நடந்து போருகிற ஈட்டின் வரலாற்றை e "சீரார்" e "ஆங்கவர்பால்" என்கிற இரண்டுபாட்டிலும் விஶத₃மாக அருளிச்செய்தருளினாரிறே பெரியஜீயர்; அவ்வளவுமன்றிக்கே, திருவாய்மொழிக்கும் மூவாயிரத்துக்கும் திருவாய்மொழிப் பிள்ளைக்கு நாலூராச்சான்பிள்ளை அர்த்த₃ம் ப்ரஸாதி₃த்தருளினதுக்கு த்₃யோதகமாக, f "மாற்றுத்தாய்" என்கிற பாட்டின் வ்யாக்₂யாநத்திலே பெரியஜீயர்தாமே ஸுசிப் பித்தருளினார். பிள்ளை செய்தருளின பெரியாழ்வார் திருமொழிவ்யாக்₂யாநம் பல விடங்களிலும் "நாலூர்ப்பிள்ளை ப்ரஸாதி₃த்ததாக ஆச்சான்பிள்ளை அருளிச்

---

a தனியன் b தனியன் c உபதே₃ஶ 49. d உபதே₃ஶ 37.
e உபதே₃ஶ 48. f பெரியாழ் 3-9-4.

செய்வர்" என்றிறே அருளிச்செய்தது; பிதாபுத்ரர்களுக்குத் திருவாய்மொழி முகேந உண்டான ஸ்ரீஷ்யாசார்யஸம்பந்தம், கூராதிபபட்டார்யர்களிடங்களிலும், அபயப்ரதராஜ தத்புத்ரர்களிடங்களிலும், க்ருஷ்ணபாதலோகாசார்யரிடங்களிலும், மாதவ பத்மநாபர்களிடங்களிலும், கோலேஶதேவாதிபரிடங்களிலும், தர்ஶிக்கலாயிருக்கும்.

இப்படி தேவாதிபராலே அதிகதபரமார்த்தரான ஸ்ரீஶைலாதீஶ தேஶிகரும் 1. **"ஸ்ரீமஶலநாதமுருபக்திப்ருதம் ஸடாரௌ"** என்னும்படி ஆழ்வார் திருவடிகளிலே அதிப்ரவணராய், 2. **"ப்ரஸாதலப்தம் பரமப்ராப்ய கைங்கர்ய ஸாலிநே"** என்று சொல்லுகிறபடியே ஆழ்வார் திருவடிகளில் அஶேஷஶேஷ வ்ருத்தியிலும் அந்வயித்து, அவருடைய அமுதமென்மொழியான திருவாய் மொழியே தமக்கு தாரகாதிகளெல்லாமாக அநுபவித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து போராநிற்க, அப்படி அநுபோக்தாவான அந்தத் a திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழுமணவாளமாமுனிவனென்றும், b "ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம்" என்றும் பேசும்படி பெரியஜீயரும் அவர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து, 3. **"அஸ்மி-ஶ்ரயதயம் பூய: ஸ்ரீஶைலாதிஶதேஶிகம்। அஶேஷாநஶ்ருணைத்திவ்யாந் ப்ரபந்தாந் பந்தநச்சிதய:"** என்கிறபடியே திருவாய்மொழி முதலான அஶேஷ திவ்ய ப்ரபந்த தாத்பர்யத்தையும் அவருபதேஶ முகத்தாலே லபித்தருளினிறே.

பின்பு, ஸர்வலோக ப்ரசாரமுண்டாம்படியிறே இவர் ஈட்டை நடத்தி யருளிற்று. அதுக்கு மேலே இவர்க்குப் பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளித் தம் திருவடியூன்றுவித்திறே திருவாய்மொழியினீட்டை ப்ரவர்த்திப்பித்ததும். 4. **"சரணப்ரஸமர்ப்பணத், தர்ஶயந் துர்க்ரஹாநர்த்தாந் த்ரமிடோபநிஷத்கீராம்"** என்னக் கடவதிறே. அத்தாலே முப்பத்தாருயிரப் பெருக்கரென்றுயிற்று இவர் பேர் பெற்றது. 5. **"ஆர்யாச்சரீஶைலநாதாதிகதஶடஜித்ஸக்தி பாஷ்யோ மஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதாரோ5யமிதி ச கதிதோ யோ ரஹஸ்யப்ரபந்தாந்। வ்யாக்யாத் வாநாத்ரியோகிப்ரவரவரதநாராயணத்யைஸ்ஸஶிஷ்யைஶ்சாதாநீத் ஸம்ப்ரதாயம் வரவரமுநிபம் நௌமி தம் துங்கபோதம்"** என்னும்படியிறே பெரியஜீயர் ப்ர பாவமிருப்பது. பின்பும், 6. **"யோ5வாப்ய ஸௌம்யவரயோகி வராச்சடாரி ஸ்ரீஸக்தி பாஷ்யமத தத்ப்ரதிதம் விதேநு:। தாந் பட்டநாதமுநிவாநமஹாத்ரியோகி வாதூலவம்ஶ்யவரதார்யகுகாந் பஜாம:॥"** என்னும்படி ஸௌம்யஜாமாத்ருமுனி வர்யர் ஸம்ப்ரதாயம் நடந்துபோரும்படி இதுவாயிற்று.

6. [தாந் பட்டநாதமுனி]யென்று இவர்களில் ப்ரதமோபாத்தரான பெரிய பட்டர்பிரான் ஜீயரும் ஸகலதிவ்யப்ரபந்த வ்யாக்யாநங்களையும் ஸ்வாசார்ய

---

a வாழிதிருநாமம் b தனியன்

முகேந லபித்து, அதுக்கு த்யோதகமாக—அத்தை ஸ்வப்ரபந்தமான அந்திமோபாயநிஷ்டையிலே a "பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப் பணிகொண்ட மணிமாயன்" என்கிறவிடத்திலே கிடாம்பியாச்சான் - கதையையும், b "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிற பாட்டினீட்டிலே அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் கதையையும், c "நாவகாரியம்" என்கிற பாட்டின் வ்யாக்யாநத்திலே திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், வடுகநம்பி, இவர்களருளிச்செய்த வார்த்தைகளையும், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்த திருப்பாவை வ்யாக்யாநத்திலே, நஞ்ஜீயர் ஸ்ரீபாதத்தை- அகன்றுபோவானெரு வைஷ்ணவன் விஷயமாகத்தஸம்பந்தமுடையராயிருப்பாரொரு ஜ்ஞாநாதிகரைக்குறித்து, ஜ்ஞாநாதிகையான அம்மையாரருளிச்செய்த வார்த்தையையும், "நம்மாழ்வாரை பகவதஸ்வதாரமாக ஆளவந்தாரருளிச்செய்துபோருவர் — என்னுமது திருவிருத்தவ்யாக்யாநத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம்" என்றும் d "நம்புவார் பதி வைகுந்தம்" என்கிறவிடத்தில் "கூரத்தாழ்வான் திருமகனார் அவதரித்தபின்பு ஸம்ஸாரத்துக்கும் பரமபதத்துக்கும் இடைச்சுவர்தள்ளி ஒருவிபூதியாயிற்று" என்றும்— கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவ்யாக்யாநத்திலே திருவழுதிவளநாடு தாஸரருளிச்செய்த வார்த்தையையும், "அவர் பாசுரங்கொண்டறுதியிடக்கடவோம்" என்று "பிள்ளைலோகாசார்யர் தாமவதாரவிஸ்ரமம்" என்னுமத்தை ஸ்வாசார்யர் ஸ்ரீவசநபூஷணவ்யாக்யாநப்ரவேஸத்திலே ப்ரதிபாதித்தபடியையும்; e "வர்ணதர்மிகள் தாஸவ்ருத்திகள்" என்கிறவிடத்துக்குத் திருநாராயணபுரத்திலாயி அருளிச்செய்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப் பகவர் துறைவேறிட்ட கதையையும், மற்றும் தாம்ஜதிஹ்ருதயமாக அருளிச்செய்யும் அஸ்ரோஷரஹஸ்ய வாக்யங்களையும் "அஸ்மதாசார்யோக்தம்" என்று ப்ரகாசிப்பித்தருளினரிறே.

ஏவம்விதமான அர்த்தவிஸேஷங்கள் எல்லாவற்றையும் தம் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்துத் திருவடிகளல்லதொரு தெய்வமறியாத மதுரகவிதாஸரண்ணன் முதலானார்க்கு ப்ரஸாதித்தருளினர்; அவரும் 1. **"பூயோவதிர்ணமிவ ஸௌம்யவரம் முநீந்த்ரம்"** என்னும்படி வரவரமுனிவர்யாபராவதாரமாய்த்தங்நாமபாஜநராய், தமக்கு ஸப்ரஹ்மசாரிகளான அழகியமணவாளச்சீயருக்குத் திருவாய்மொழியொழிந்த அனைத்தாழ்வார்களருளிச்செயல் மூவாயிரத்துக்கு வ்யாக்யாநமும் ஆசார்யர்கள் திவ்யஸூக்திகளான அஸ்ரோஷரஹஸ்ய வ்யாக்யாநமும் தாமே ப்ரஸாதித்தருளினர். "பெரியதிருமொழிக்கு அண்ணன் மேல்நாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே அவர் ஸந்நிதியிலே அர்த்தம் அநுஸந்தித்தருளினர்" என்று அஸ்மதாசார்யோக்தம்.

---

a 4.8-2. b 6-8-1. c பெரியாழ் 4-4-1. d கண்ணி 11 e ஆசார்ய 32.

அநந்தரம். [வாநமஹாத்₃ரியோகி₃யென்று] ப்ரஸ்துதரான வானமாமலை ஜீயரும் தம்முடைய ஸ்ரீபாத₃த்தை ஆஸ்ரயித்த ராமாநுஜன்பிள்ளைக்கும், கோயில் பெரியகந்தாடையண்ணன் ஸ்ரீபாத₃த்திலாஸ்ரயித்த ஸுத்₃த₄ஸத்வமண்ணனுக்கும் ஈடுமுதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄வ்யாக்₂யாநங்களை ப்ரஸாதி₃த்தருள, அவர்களுமப்படியே தந்தாம் ஸிஷ்யபுத்ரர்களுக்கு ப்ரவர்த்தகராம்படி ப்ரஸாதி₃க்க, அத்தாலே அத்₃யாபி நடந்துசெல்லுகிறது. இனி, a ருசிரஜாமாத்ருயோகீ₃ந்த்₃ர பாத₃ாஸ்ரய ராய், வாதூ₂லவம்ஸ்ய வரத₃ார்யரான பெரியவண்ணனும், ஆசார்ய நியமநத்தின் படியே ஆசார்யபௌத்ரரான நாயனரை அநுவர்த்தித்துத் திருவாய்மொழியினீடு ப்ரஸாதி₃த்தருளினர்.

வேத₃ாந்தாசார்யராய், பின்பு "ஸ்ரீவைஷ்ணவத₃ாஸர்" என்று பெரியஜீயராலே நிரூபகத்தையுடையரான ப்ரதிவாதி₄ ப₄யங்கரவண்ணரும், ப₄ட்டர்பிரான் ஜீயர் ஸ்ரீபாத₃த்திலவராய், "அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனர்" என்று திருநாமத்தையுடையரான திருப்பதியிலழகியமணவாளச்சீயர் முதலானர்க்கு ஈட்டையும் ஸ்ரீப₄ாஷ்யத்தையும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி, "திருவாய்மொழிநாயனர்" என்னுமதுவே நிரூபகமாம்படி ஜீயரை விஸேஷாபி₄மானம் பண்ணியருளினர். முன்பு திருவாய்மொழியினீடு ஏகமுக₂மாய், அநந்தரம் த்ரேத₃ாவாய், பெரிய ஜீயராலே ப்ராக்சதுர்த்த₄ாவாய், அநந்தரம் ஸஹஸ்ரமுக₂மாய் ப்ரவஹிக்கும்படியாயிற்று. மற்றுமுண்டான ஆசார்யர்கள் ஸம்ப்ரதா₃யங்களையும் அவ்வவ ஸம்ப்ரதா₃யஸ்த₂ருபதே₃ஸ மூலமாகக் கண்டுகொள்வது. இப்படி உபதே₃ஸமாலேயாய் துறையுண்டுவருகிற இத்தனியன்களிரண்டையும், திருவாய்மொழி முதலான தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ வ்யாக்₂யாநாரம்ப₄ வேளையிலும் அவைசாற்றும் ஸமயத்திலும் அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டுபோரும்படி அருளிச்செய்தாராயிற்று.

இந்தத் தனியனில், **"நிக₂மாந்தயோகி₃ ஜக₃த₃ாசார்யௌ ஸக்ருஷ்ணத்₃வயௌ"** என்று - நஞ்ஜீயரையும், நம்பிள்ளையையும், பெரியவாச்சான்பிள்ளையையும். வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையையும் எடுத்திருக்கச்செய்தேயும், இனிமேல் ப்ரத்யேகமாகவுமிவர்கள் தனியன்களை அநுஸந்தி₄க்கிறதுக்குக் கருத்து — நஞ்ஜீயர் ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநமருளிச் செய்கையாலும், நம்பிள்ளை ஈடு முப்பத்தாறாயிரத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், பெரியவாச்சான் பிள்ளை இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்₂யாந மருளிச்செய்கையாலும், b வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை இந்த நாடறியமாறன் மறைப்பொருளை நன்குரைத்ததீடுமுப்பத்தாறுயிரப்படியாகையாலும்.

---

a கோயிலண்ணன் தனியன். b உபதே₃ஸ 44.

1. /திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் தனியன்

१. द्राविडागमसारज्ञं रामानुजपदाश्रितम्।
रुचिरं (सर्वज्ञं) कुरुकेशार्यं नमामि शिरसाऽन्वहम्॥ १.

1. த்₃ராவிட₃ாக₃மஸாரஜ்ஞம் ராமாநுஜபத₃ாஶ்ரிதம்।
ருசிரம் (ஸர்வஜ்ஞம்) குருகேஶார்யம் நமாமி ஶிரஸாऽந்வஹம்॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானுடையதான இத்தனியனுக்கு அர்த்த₃ம்— தமிழ் வேத₃மான திருவாய்மொழியின் ஸாரார்த்த₂த்தை அறிந்தவராய், எம்பெருமானுருடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தவராய், அழகியவரான (அல்லது எல்லாமறிந்தவரான) திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானை தினந்தோறும் தலையால் வணங்குகிறேன்.

2. நஞ்சீயர் தனியன்

२. नमो वेदान्तवेद्याय जगन्मङ्गलहेतवे।
यस्य वागमृतासारपूरितं भुवनत्रयम्॥ २.

2. நமோ வேத₃ாந்தவேத்₃யாய ஜக₃ந்மங்க₃ளஹேதவே।
யஸ்ய வாக₃ம்ருதாஸாரபூரிதம் பு₄வனத்ரயம்॥ 2.

நஞ்ஜீயரதான இந்தத்தனியனுக்கர்த்த₃ம் - யாவரொருவருடைய ஒன்பதினாயிரப்படி வ்யாக்₂யாநமாகிற அம்ருதப்ரவாஹத்தினாலே லோகமெல்லாம் பரிபூர்ணமாயிற்றது, ஜக₃த்துக்கு மங்க₃ளாவஹராய்க் கொண்டிருக்கிற அந்த வேதா₃ந்தி நஞ்ஜீயரின் பொருட்டு நமஸ்காரமாகக்கடவது. (2)

3. நம்பிள்ளை தனியன்

३. वेदान्तवेद्यामृतवारिराशेर्वेदार्थसारामृतपूरमग्र्यम्।
आदाय वर्षन्तमहं प्रपद्ये कारुण्यपूर्णं कलिवैरिदासम्॥ ३.

3. வேத₃ாந்தவேத்₃யாம்ருதவாரிராஶேர் வேத₃ார்த்த₂ ஸாராம்ருதபூரமக்₃ர்யம்।
ஆத₃ாய வர்ஷந்தமஹம் ப்ரபத்₃யே காருண்யபூர்ணம் கலிவைரித₃ாஸம்॥ 3.

நம்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்த₂ம் - வேதா₃ந்தி நஞ்ஜீயராகிற அம்ருதமயமான ஸமுத்₃ரத்தில் நின்றும் வேத₃த்தினுடைய ஸாரார்த்த₂மான திருவாய்மொழியாகிற அம்ருதத்தை வாங்கிக்கொண்டு, லோகத்திலவர்களெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக வர்ஷியாநிற்கிற, க்ருபாபூர்ணரான, திருக்கலிகன்றி

/ ''குருகேஶசந்த்₃ரஜலதி₄ம்'' ''குருகைப்பிராற்கன்பாம் எதிராசர்'' என்று கூட்டுத் தனியன்களில் அனுஸந்தி₄க்கப்பெற்றவரும், ஆறுயிரப்படியை எம்பெருமானுரது நியமனத்தாலே அருளியவருமான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானது தனியனும் அவஶ்யம் அனுஸந்தி₄க்கத் தக்கதாகையால், பழையபதிப்புகளில் இல்லாவிடிலும். இத்தனியன் முதலில் அச்சிடப்படுகிறது.

தாஸ்ராகிற தாஸ்யநாமத்தை யுடையரான நம்பிள்ளையை, ப்ரபத்யே - பற்று கிறேன். (3)

4. பெரியவாச்சான்பிள்ளை தனியன்

४. श्रीमत्कृष्णसमाह्वाय नमो यामुनसूनवे।
यत्कटाक्षणलक्ष्याणां सुलभश्श्रीधरस्सदा॥ ४.

4. ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ணஸமாஹ்வாய நமோ யாமுநஸூநவே।
யத்கடாக்ஷணலக்ஷ்யாணாம் ஸுலபஸ்ஸ்ரீதரஸ்ஸதா॥ 4.

பெரியவாச்சான்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடைய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரானவர்களுக்கு ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேஸ்வரன் ஸர்வகாலமும் ஸுலபனாயிருக்கிறான், யாமுநருடைய குமாரராய், க்ருஷ்ணனென்கிற திருநாமத்தையுடையரான பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது. (4)

5. வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை தனியன்

५. श्रीकृष्णपादपादाब्जे नमामि शिरसा सदा।
यत्प्रसादप्रभावेन सर्वसिद्धिरभून्मम॥ ५.

5. ஸ்ரீக்ருஷ்ணபாதபாதாப்ஜே நமாமி ஸிரஸா ஸதா।
யத்ப்ரஸாதப்ரபாவேந ஸர்வஸித்திரபூந்மம॥ 5.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்தம் - யாவரொருவருடைய ப்ரஸாதாதிஸயத்தினாலே எனக்கு ஸமஸ்த புருஷார்த்தஸித்தி உண்டாயிற்றது, அப்படிப்பட்டிருக்கிற வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஸர்வகாலமும் தலையாலே ஸேவியாநிற்கிறேன். (5)

6. பிள்ளைலோகாசார்யர் தனியன்

६. लोकाचार्याय गुरवे कृष्णपादस्य सूनवे।
संसारभोगिसन्दष्टजीवजीवातवे नमः॥ ६.

6. லோகாசார்யாய குரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூநவே।
ஸம்ஸாரபோகிஸந்தஷ்ட ஜீவஜீவாதவே நம:॥ 6.

பிள்ளைலோகாசார்யரதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்தம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பத்தினாலே கடிக்கப்பட்டிருக்கிற சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கிறவராய், வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளையுடைய குமாரரான பிள்ளை லோகாசார்யரின் பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது. (6)

7. (அழகிய மணவாளப்பெருமாள்) நாயனாராச்சான்பிள்ளை தனியன்

७. श्रुत्यर्थसारजनकं स्मृतिबालमित्रं पद्मोल्लसद्भगवदङ्घ्रिपुराणबन्धुम्।
ज्ञानाधिराजमभयप्रदराजपुत्रमस्मद्गुरुं परमकारुणिकं नमामि॥ ७.

7. ஸ்ருத்யர்த்த₃ஸாரஜநகம் ஸ்ம்ருதிபா₃லமித்ரம்
பத்₃மோல்லஸத்₃ப₄க₃வதங்க்₄ரி புராணப₃ந்து₄ம்।
ஜ்ஞாநாதி₄ராஜ மப₄யப்ரத₃ராஜபுத்ரம் அஸ்மத்₃கு₃ரும் பரமகாருணிகம்
நமாமி॥ 7.

நாயனாராச்சான்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்த₃ம் - ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸங்களுக்கு ஸாரார்த்த₃ப்ரதிபாத₃காராய், ஸ்ம்ருதிக்கு பா₃லமித்ரராய், விகஸத் பத்₃மஸத்₃ருஶ ப₄க₃வச்சரணங்களுக்குப் புராதந ப₃ந்து₄வாய், ஜ்ஞாநஸாம்ராஜ்ய ஸம்ருத்₃த₄ராய், பெரியவாச்சான்பிள்ளை குமாரராய், பரமகாருணிகராய், அஸ்மத்₃கு₃ருவுமான நாயனாராச்சான்பிள்ளையை ஸேவிக்கிறேன். (7)

8. அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் தனியன்

८. द्राविडाम्नायहृदयं गुरुपर्वक्रमागतम्।
रम्यजामातृदेवेन दर्शितं कृष्णसूनुना॥ ८.

8. த்₃ராவிடா₃ம்நாயஹ்ருத₃யம் கு₃ருபர்வக்ரமாக₃தம்।
ரம்யஜாமாத்ருதே₃வேந த₃ர்ஶிதம் க்ருஷ்ணஸூநுநா॥ 8.

பிள்ளைலோகாசார்யர் திருத்தம்பியாரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாருடைய இந்தத் தனியனுக்கர்த்த₃ம் - வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை குமாரரான அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரான ஆசார்யபரம்பராப்ராப்தமான ஆசார்ய ஹ்ருத₃யமானது ஸாக்ஷாத்கரிப்பிக்கப்பட்டது. (8)

9. (வாதிகேஸரி) அழகியமணவாளச்சீயர் தனியன்

९. सुन्दरजामातृमुनेः प्रपद्ये चरणाम्बुजम्।
संसारार्णवसम्मग्नजन्तुसन्तारपोतकम्॥ ९.

9. ஸுந்த₃ரஜாமாத்ருமுநேः ப்ரபத்₃யே சரணம்பு₃ஜம்।
ஸம்ஸாரார்ணவஸம்மக்₃நஜந்துஸந்தாரபோதகம்॥ 9.

வாதி₃கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயரதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்த₃ம்- ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்₃ரத்திலே அழுந்தாநிற்கிற சேதநரை அக்கரைப்படுத்துகிற ஓடமாய்க்கொண்டிருக்கிற, வாதி₃கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயருடைய திருவடிகளைப்பற்றுகிறேன். (9)

" பிள்ளைலோகாசார்யர், நாயனராச்சான்பிள்ளை, அழகியமணவாளப் பெருமாள் நாயனர், வாதி,கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர், இவர்கள் நால்வரும் ஈட்டு ஸம்ப்ரத,ாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகாமலிருக்கச்செய்தேயும், பிள்ளைலோகாசார்யர் ஈட்டிலர்த்த,த்துக்கு உபயுக்தமாக * வகுளபூ,ஷணஶாஸ்த்ரஸாரமான ஶ்ரீ வசநபூ,ஷண தி,வ்யஶாஸ்த்ரத்தை அருளிச்செய்கையாலும், நாயனராச்சான் பிள்ளை, பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த இருபத்துநாலாயிரப்படி வ்யாக்,யாநத்துக்கு ப்ரவர்த்தகராகையாலும், அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனர், திருவாய்மொழியினுடைய சந்தத்திரட்டான ஆசார்யஹ்ருத,யமருளிச்செய்கையாலும், வாதி,கேஸரி அழகியமணவாளச்சீயர் பன்னீராயிரப்படி யுரையும், திருவிருத்தத்துக்கு ஸ்வாபதே,ஶமு மருளிச்செய்கையாலு மிவர்களுடைய தனியன்களும் அனுஸந்தி,க்கிருர்கள் நம்மாசார்யர்கள்" என்று சிரோபாஸித ஸத்,வ்ருத்,த, ஸம்ப்ரத,ாயஸ்த,ர்களருளிச்செய்வர்கள்.

10. நாலூராச்சான்பிள்ளை தனியன்

१०. नमोस्तु देवराजाय चतुर्ग्रामनिवासिने।
रामानुजार्यदासस्य सुताय गुणशालिने॥ १०.

10. நமோ5ஸ்து தே,வராஜாய சதுர்க்,ராமநிவாஸிநே।
ராமாநுஜார்யத,ாஸஸ்ய ஸு,தாய கு,ணஶாலிநே॥ 10.

நாலூராச்சான்பிள்ளையதான இந்தத் தனியனுக்கர்த்த,ம் - " ஶ்ரீராமாநுஜ த,ாஸர்" என்கிற நாலூர்ப்பிள்ளையுடைய குமாரராய், ஶமத,மாதி, கு,ணங்களாலே விளங்காநிற்கிறவராய்க்கொண்டிருக்கிற நாலூர் தே,வராஜரென்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின்பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக்கடவது. 10.

11. திருவாய்மொழிப்பிள்ளை தனியன்

११. नमश्श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगरजन्मने।
प्रसादलब्धपरमप्राप्यकैङ्कर्यशालिने॥ ११.

11. நமஶ்ஶ்ரீஶைலநாத,ாய குந்தீநக,ரஜந்மநே।
ப்ரஸாத,லப்,த, பரமப்ராப்ய கைங்கர்யஶாலிநே॥ 11.

a " தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன் " என்கிறபடியே:: பூ,ஸுரரான ஶ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போ,ாக்,யமாக அவதரித்த திருவாய்மொழியிலே அவக,ாஹித்து, அதில் ஶப்,த,ரஸம், அர்த்த,ரஸம், ப,ாவரஸம், இவற்றையநுப,வித்து ததே,கநிஷ்ட,ராய், தத்,வ்யதிரிக்த ஶாஸ்த்ரங்களை த்ருணவத் ப்ரதிபத்தி பண்ணியிருக்கையாலே திருவாய்மொழியோட்டை ஸம்ப,ந்த,த்தையே தமக்கு நிரூபகமாகவுடைய திருவாய்மொழிப்பிள்ளையதான இந்தத்தனிய

a 9-4-9.

னுக்கர்த்தரும் - ஆழ்வார், மலையாளத்திலே அறுபது ஸம்வத்ஸரம் நம்பெருமாள் முதலான ஸ்வாமிகளோடே சேரத் துலுக்கவலசையாக எழுந்தருளியிருந்து, துலுக்கன் முடிந்துபோனவாறே திருநகரியைநோக்கி மீண்டெழுந்தருளுகிறவர், "திருக்கணும்பி" என்கிற க்ராமத்திலே எழுந்தருளினவாறே, திருநகரியூரின்ன விடமென்றும், கோயிலின்னவிடமென்றுந் தெரியாதபடி காடாய்ப்போனபடியைக் கேட்டருளி, "நமக்கும் நம்மடியார்க்கும் படைவீடும் திருவிருப்பும் சமைத்துத் தருவது" என்று பிள்ளைக்குத் திருமுக மனுப்பியருள, பிள்ளையும், சிஷ்யர்களும் தாமுமாக எழுந்தருளி, காடுவெட்டி நாடாக்கி, ஊரிலே குடியேற்றி, ஆழ்வாரையும் ஊரிலெழுந்தருளப்பண்ணி ஸகலவித கைங்கர்யங்களும் பண்ணுகையிலேலே மிகவும் விளங்காநிற்பாராய், குந்தீநகரத்திலே திருவவதரித்தருளினவராய், "திருமலையாழ்வார்" என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான திருவாய்மொழிப்பிள்ளையின் பொருட்டு நமஸ்காரமானது ஆகக் கடவது. 11.

12. மணவாளமாமுனிகள் தனியன்

१२. श्रीशैलेशदयापात्रं धीभक्त्यादिगुणार्णवम्।
यतीन्द्रप्रवणं वन्दे रम्यजामातरं मुनिम्॥ १२.

12. ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்।
யதீந்த்ரப்ரவணம் வந்தே ரம்யஜாமாதரம் முநிம்॥ 12.

a "வாழி திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மாதகவால் வாழுமணவாளமாமுனிவன்" என்று பேசும்படி பெரிய ஜீயரும் 1. **"அஸ்மத்குரவே ஸ யஸ்மை ஶ்ரீஶைலாதீபகாய நமோ வேதாந்திகம்। அஸ்மை ஶ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்॥ அஸ்மாந்நம்ருணீகுருதே தீவ்யாந் ப்ரபந்தாந் பந்தாநச்சிதத:॥"** என்கிறபடியே - திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தாத்பர்யத்தையும் அவருபதேஶமுகத்தாலே லபித்தருளி, "தாமதிகரித்த அர்த்தத்தை எல்லாருங் கேட்டு உஜ்ஜீவிக்கும்படியாக நடத்தவேணும்" என்று உத்யோகித்துக்கொண்டிருக்கிற இவரை, நம்பெருமாள் அர்ச்சகமுகேந அழைத்தருளி, "திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை நாமும் நம்மடியாருங் கேட்டு வாழும்படி பெரியதிருமண்டபத்திலே தொடங்கி நடத்தும்" என்று தம்திருவடிகளை ஊன்றுவித்து அருள்பாடிட்டு நியமித்தருள. இவருமப்படியே நடத்துகிறவளவிலே பெரியபெருமாளும், ஈடுதொடங்கினவன்றும் சாற்றுகிறவன்றும் தாமெழுந்தருளி, - b உயர்வறவுயர்நலந்தொடங்கி, c "அவாவறச்சூழ்" என்கிற சாற்றுப்பாட்டளவாக இவருபந்யஸிக்கிற உபந்யாஸத்தைக் கேட்டருளி மிகவுமுகந்து "முப்பத்தாருயிரப்பெருக்கர்" என்று இவருக்குத் திருநாமஞ் சாத்தியருளித் தனியனுமநுஸந்தித்தெழுந்தருளினர். இப்படி பெரியபெருமாள் நிர்ஹேதுகமாகத் தம்மை விஷயீகரித்து நியமித்தருளினதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்த திருநாமம் d "நாமார் பெரியதிருமண்டபமார் நம்பெருமாள்

a வாழிதிருநாமம். b 1-1-1. c 10-10-11. d முக்தகம்.

தாமாக நம்மைத் தனித்தழைத்து - நீ மாறன், செந்தமிழ் வேதத்தின் செழும் பொருளை நாளுமிங்கே, வந்துரையென்றேவுவதே வாய்ந்து"

இப்படி நம்பெருமாளருளிச்செய்த பெரியஜீயரதான இந்தத் தனியனுக்கு அர்த்தம்—திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய க்ருபைக்கு விஷயபூதராய், ஜ்ஞான பக்தி வைராக்ய மஹாதிகாரியாய், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடையராய்க்கொண்டிருக்கிற கோயில் அழகியமணவாளச்சீயரை ஸேவிக்கிறேனென்றபடி. (12)

பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

—※—

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

திருவாய்மொழித் தனியன்கள்

1. நாதமுனிகளருளிச்செய்தது

१. भक्तामृतं विश्वजनानुमोदनं सर्वार्थदं श्रीशठकोपवाङ्मयम्।
सहस्रशाखोपनिषत्समागमं नमाम्यहं द्राविडवेदसागरम्॥ १.

1. பக்தாம்ருதம் விஸ்வஜநாநுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம் ஸ்ரீஷடகோபவாங்மயம்।
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம் நமாம்யஹம் த்ராவிட வேதஸாகரம்॥ (1)

பரமகாருணிகரான பிள்ளைலோகம் ஜீயரருளிச்செய்த திருவாய்மொழித் தனியன் வ்யாக்யானம்

(பக்தாம்ருதம்) a "பத்தராகக்கூடும்," b "தொண்டர்க்கமுது" என்றபடி. (விஸ்வஜநாநுமோதநம்) c "பார்பரவின்கவி" d "அடியார்க்கின்பமாரி" என்கிறத்தைச் சொன்னபடி.. (ஸர்வார்த்ததம்) e "எல்லாப்பொருளும் விரித்தாகின" என்னும்படி ஸகலார்த்தப்ரதமாயிருக்கை. f மிக்கவிறைநிலை தொடங்கி, g "மிக்க வேதியர் வேதத்தினுட்பொருள், நிற்கப்பாடி என்னெஞ்சுள் நிறுத்தினை" என்கிறபடியே, அறிய வேண்டுமர்த்தமெல்லாவற்றையும் அறிவிப்பிக்குமென்றபடி. (ஸ்ரீஷடகோபவாங்மயம்) h "குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்" என்றபடி. (ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) ஸஹஸ்ரஸாகை-ஸாமவேதமாய், தத்ஸாரம்-சாந்தோக்யோபநிஷத்தாய், அதின் ஸாரம் - உத்கீதமென்றதாய், அத்தையாயிற்று இப்படிப் பாடியருளிற்றென்றபடி. i வேதவரும்பொருள் நூல்களை d வண்டமிழ் நூலாக்கினபடி. j எய்தற்கரிய மறைகளை ஆயிரமின்றமிழாற் செய்தற் குலகில் வரும் சடகோப

a 8-6-11. b 9-4-9. c 7-9-4. d 4-5-10. e 4-5-5. f தனியன். g கண்ணி 9. h 1-1-11. i 9-8-8. j இரா 18.

னிறே. (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேத ஸாகரம்) a அளவியன்ற வந்தாதியாயிரத்தை b பத்தர் பரவும்படி சொல்லிற்று.

கடலையும் சடகோபன் சொல்லையும் ஸமாநமாகச் சொல்லுகிறது. (பக்தாம்ருதம்) c "விண்ணவரமுதுண" என்னும்படி. d விண்ணின்மீதமரர்கட்காய தேவ போக்யமான அம்ருதத்தையுடைத்தாயிருக்கும் அது; இது e "பாலோடமுதன்ன வாயிரம்" என்னும்படி f அவனித்தேவரான பூஸுரர்க்கு போக்யமான அம்ருதமாய், g ஆராவமுதத்தையுடைத்தாயிருக்கும். (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) ஸர்வஜநாபிமதப்ரதமாகையாலும், தர்ஶநீயமாகையாலும், ஸமுத்ரம் ஸர்வஜநஸந்தோஷவேஷத்தையுடைத்தாயிருக்கும்; இதுவும் h "முதல்பத்தர்வானவரென்னம்மான் பார்பரவ என்னும்படி ஸேஶ்வரவிபூதி போக்ய"மாயிருக்கும். (ஸ்ரீமடகோபவாங்மயம்) அதில் அம்பஸ்ஸு அகஸ்த்ய வாங்மயமாயிருக்கும்; இதில் சந்தஸ்ஸு மடகோபவாங்மயமாயிருக்கும்; திருவாய்மொழியிறே. (ஸஹஸ்ரஶாகோபநிஷத் ஸமாகமம்) அது ஸர்வஶாகாஸாரமான சந்தஸாமஶாகாஸமாகமத்தை ஸமீபத்திலே யுடைத்தாயிருக்கும்; இது, ஸர்வவேதஶாகாஸாரமான உபநிஷத்தினுடைய திரட்சியாயிருக்கும். (நமாம்யஹம் த்ராவிடவேத ஸாகரம்) அந்த ஸாகரம் 1. "அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா" என்னும்படி அரண்யனுக்கு 'ரண்ய மாயிருக்கும்; i வண்டமிழ் நூல்களான இது, சடகோபன் பாட்டென்றவாறே காடடையக் கையெடுக்கும்படியாயிருக்கும்; "நமாம்யஹம்" என்று - நாடெல்லாம் அநுஸந்திக்கக்கடவர்களிறே 2. "வந்தே ராமாயணர்ணவம்" என்னுமாபோலே.

2. "ஶ்லோக ஜால ஜலாகீர்ணம் ஸர்க்கமகல்லோல ஸங்குலம்। காண்டக்ராஹ மஹாமீநம் வந்தே ராமாயணர்ணவம்॥" அங்கு "சதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ரம்". இங்கு j சீர்த்தொடையாயிரம் k தீர்த்தங்களாயிருக்கும். அங்கு ஐந்நூறு ஸர்க்கம்; இங்கு l "பத்துநூறு" என்னும்படியாயிருக்கும். அங்கு ஷட்காண்டமாயிருக்கும்; இங்கு ஷட்பதார்த்த ப்ரதிபாதகமாய், பத்துப்பத்தாயிருக்கும். அது ராமாயணர்ணவம், இது த்ராவிடவேதஸாகரம். அது ரகுவம்ஶ சரிதமாயிருக்கும்; இது m "முகில் வண்ணனடி மேற்சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்" என்னலாயிருக்கும். அது

3. "வால்மீகிர் பகவாந் ருஷி:" என்னும்படியான வால்மீகிப்ரோக்தம்; இது n குரு கூர்ச்சடகோபன் சொல்லாயிருக்கும். அது *மஹாபாதக நாஶநமாயிருக்கும். இதுவும் o அருவினை நீறுசெய்யுமதாயிருக்கும். அது 4. "ஸம்ஸாரம் ஸ விஹாய கச்சதி புமாந் விஷ்ணோ: பதம் ஶாஶ்வதம்" என்று பலமாயிருக்கும். இதுவும் p "வானின் மீதேற்றியருள்செய்து முடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே" என்று q திருவடியே யடைவிக்கும். 1.

---

a 1-4-11. b 1-5-11. c. பெரிய 6-1-2. d பெரியாழ்திரு 3-4-10. e 8-6-11. f 8-4-10. g 2-5-5. h ஆசார்யஹ்ருதய 187. i 4-5-10. j 1-2-11. k 7-10-11. l 6-7-11. m 7-2-11. n 9-6-11. o 3-5-11. p 8-4-11. q 4-9-11.

2. (திருவழுதி நாடென்றும் தென்குருகூரென்றும்) "ஆழ்வார் திருவடிகளை— அவர் ஸம்பந்தமுடைய நாட்டோடும் ஊரோடும் ஆற்றோடும் வாசியற எல்லாவற்றையும் சேர்த்து, ப்ரஸந்நமான மநஸ்ஸே! அநுஸந்திப்போரு" என்கிறது. a வைகுந்தச்செல்வனுர் சேவடியோபாதி b வைகுந்த வாணரும் c இறந்தால் தங்குமூரான d கண்ணன் விண்ணூரும் e அமுதவிரசையாறும் உத்தேச்யமாமாபோலே, இங்கும் இவை உத்தேச்யமாகிறபடி.

2. சுருக்கமுரை

2. திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவினிய வண்பொருநலென்றும் அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே யெப்பொழுதும் சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து. 2.

(திருவழுதி நாடென்றும்) இத்யாதியாலே - ஆழ்வார் திருவடிகளைச் சிந்திக்கும்படி சொல்லுகிறது; f "கவளயானைக் கொம்பொசித்த கண்ணனென்றும்" என்று தொடங்கி, f "பார்த்தன் பள்ளிபாடுவாள்" என்னுமாப்போலே. (திருவழுதி நாடென்றும்) g "வாய்ந்த வழுதி வளநாடன்" என்று நிரூபகமாகவிறே அதுதானிருப்பது. அவர் ஸம்பந்தத்தால் அவரோபாதி அதுவும் அநுஸந்தேயமாயிருக்குமாகையால், திருவடிகள் நாட்டோடே நடக்கிறது. (தென்குருகூரென்றும்) h "குருகூர்நகரான்" என்று - அவரிருக்குமூராகையாலே அதுவுமப்படியேயாயிருக்கை. (மருவினிய வண்பொருநலென்றும்) மருவ இனிதான வண்பொருநலென்றபடி. i பொருநல் சுங்கணிதுறைவனிறே. இதுவுமிவர் இறங்கும் துறை; அவர் திருவடிகளும் இறங்குந்துறை. j நன் ஞானத்துறையிறே. k வண்சடகோபனைப்போலே இதுவும் வண்மையுடைத்தாயிருக்கை. 1. "ஸவித்ரீ முக்தாநாம்". இப்படி விலக்ஷணமான நாடும் நகரும் துறையுமென்றநுஸந்தித்து. (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே யெப்பொழுதும் சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து) அதாவது-l எய்தற்கரிய மறைகள் ஆயிரமின்றமிழாற்செய்தற்குலகில் வரும் சடகோபனைச் சிந்தையுள்ளே சிந்தித்துப் போருவென்கை. 2. "குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத்" என்கிறபடியே திருவடிகளையே சிந்தித்துப்போரு; மற்றொன்றிலே மருளாதே தெளிந்து அவ்வடியையே அநுஸந்திக்கப்பார்.

அன்றிக்கே, வேதத்திலே 3. "வைகுண்ட புவநலோகம்" என்று நாட்டையும், 4. "யோவைதாம் ப்ரஹ்மணே வேத அம்ருதேநாவ்ருதாம் புரீம்" என்று அம்ருதவாஹிநியான விரஜையாற்றாலே ஆவ்ருதமான வைகுண்டநகரத்தையும், 5. "விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ:" என்றும், 6. "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம்"

---

a நான்திருவ 75. b பெரியதிருவ 68. c பெரியதிரு 10-2-10. d திருவிரு 47 e ஆர்த்தி 20. f பெரிய 4-8-1. g 5-6-11. h திருவிரு 100 i 10-3-11. j திருவிரு 93. k 2-4-11. l இரா 18.

என்றும் - அவன் திருவடிகளையும் உபநிஷத்து ஓதினைப்போலே, அந்த அருமறையின் தாத்பர்யமான அர்ச்சாவதாரமான ஆதிப்பிரானதான திருவழுதித்திருநாட்டையும், a "திருக்குருகூரதனுள் நின்றவாதிப்பிரான்" என்னும்படி அவன் வர்த்திக்கிற ஊரையும், ஊருக்கு வடக்கான வண்பொருநலாற்றையும், அங்கே a நின்றவாதிப்பிரானுடைய b நீள்கழலையுமிறே திருவாய்மொழியிற் சொல்லிற்று; இது-மற்றை உகந்தருளின நிலங்களிலாற்றுத்துறைக்கும், ஊருக்கும் நாட்டுக்கும் உபலக்ஷணம். c "குட்டநாடு" என்றிறே நாட்டையும் அருளிச்செய்துபோருவது; d "தேறுநீர்ப்பம்பை வடபாலைத் திருவண்வண்டூர்" என்றும், e "தண்புனல் சூழ் திருவரங்கத்துள்ளாய்" என்றும் - ஊரையும் ஆற்றையும் அருளிச்செய்தது. இப்படியாயிற்று திவ்யதேஶ திவ்யாகர திவ்யாதிகளின் வைபவத்தையும் திருவாய்மொழிமுகேந தர்ஶிப்பித்தது. f ஆக மூர்த்தியில் பண்ணியதமிழானபடி. திருநாமப் பாட்டுக்கள்தோறும் - தமக்கு நிரூபகமாகவும் ஊரையும் நாட்டையும் ஆற்றையும் பாடுகையாலே - அதுதான் g மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருளாக அருளிச்செய்கையாலே, அத்தைப்பற்ற "திருவழுதிநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவினிய வண்பொருநலென்றும் அருமறைகளந்தாதி செய்தான்" என்றிங்ஙனே சொல்லுகிறதாகவுமாம். திருவழுதிநாடென்றும் - சிந்தியாயென்னுதல்; திருவழுதிநாடென்றும் - அருமறைகளந்தாதி செய்தானென்னுதல்; ததீயவைபவமிறே வேததாத்பர்யமாயறுவது. இப்படி வேதத்தை த்ராவிடமாகச் செய்த த்ரவிடோபநிஷதாசார்யருடைய h அங்க்ரியுகளங்களை i "தெளிவுற்ற சிந்தையர்" j "தெளிந்தவென் சிந்தை" என்னுமாபோலே, "உபாயோபேயம்" என்று தெளிந்து மநஸ்ஸே ஸந்ததம் ஸ்மரித்துப்போரு" என்று ஆழ்வார் திருவடிகளே அநுஸந்தேயமாகச் சொல்லிற்று. 2.

3. (மனத்தாலும் வாயாலும்) இதில்-ஆழ்வார் திருவடிகளே ப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமாகிறபடியை அன்வய வ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் தர்ஶிப்பிக்கிறது.

3. சோட்டைநம்பிகளருளிச்செய்தது

3. மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்பேணு மினத்தாரை யல்லாதிறைஞ்சேன் தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலே னெந்தைசடகோபன் பாதங்கள் யாமுடையபற்று. 3.

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணுமினத்தாரை யல்லாதிறைஞ்சேன்) மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர் பேணுகையாவது- k "திருக்குருகூரதனை யுளங்கொள் ஞானத்துவைம்மின்" l "திருக்குருகூரதனைப் பாடியாடிப் பரவிச்சென்மின்கள்" என்று ஆழ்வாருபதேஶங் கேட்டபடியே, மநஸ்ஸாலே நினைத்தும், வாயாலே சொல்லியும் போருகை; பேணுகை - விரும்புகை;

---

a 4-10-1. b 1-9-11. c 8-9-1. d 6-1-10. e 7-2-6. f ஆசார்யஹ்ருதயம். g கண்ணி 9.
h தனியன். i 7-5-11. j 9-2-4. k 4-10-9. l 4-10-2.

1. "யத்₃தி₄ மநஸா த்₄யாயதி தத்₃வாசா வத₃தி" என்னக்கடவதிறே. இப்படி ஆழ்வார் ஸம்ப₃ந்த₄முடைய தே₃ஶத்திலே விருப்பமுடையவர்களையடைய ப₄ஜித்தேன். ஆழ்வார் ஸம்ப₃ந்தி₄, ஸம்ப₃ந்தி₄களை யொழிய அந்யரை ஆத₃ரித்து ப₄ஜியேன். (வண்குருகூர் பேணுமினத்தார்) a நல்லார் நவில் குருகூரிறே. (இனத்தார்) ஸமூஹமாயுள்ளவர்கள். அன்றிக்கே, ஸஜாதீயரென்றுகவுமாம். இத்தால் - b குருகூர்ச்சடகோபன் பாட்டான திருவாய்மொழியிலே அந்வயமுடைய ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தை என்றபடி; c குழாங்கொள் தென்குருகூரிறே. இத்தால் திருவாய்மொழியிலே அதி ப்ரவணரானவர்களை யொழிய அந்யரை ஆத₃ரியேனென்றதாயிற்று. இப்படி அந்யரை அநாத₃ரிக்கைக்கு அடியுடைமை சொல்லுகிறது, -(தனத்தாலுமேதுங்குறைவிலேன்) என்று. 2. "த₃நம் மதீ₃யம் தவ பாத₃பங்கஜம்" என்கிறபடியே ஆழ்வார் திருவடிகளைப் பற்றின நமக்கு d "விபூ₄திஸ் ஸர்வம்" என்னும்படி, தனத்தாலும் ஏதுங்குறைவிலேன் - ஒன்றுங் குறையுடையே னல்லேன். (எந்தை சடகோபன்) e "அன்னையாயத்தனாய்" d "மாதா பிதா" என்னும்படி எனக்கு ஜநகரான ஆழ்வார். (பாதங்கள்) ப்ராப்தஶேஷியானவர் திருவடிகள்; (யாமுடையபற்று) தச்சே₂ஷபூ₄தரான நம்முடைய பற்று; f "தகை யான் சரணம் தமர்கட்கோர் பற்று" யாமுடைய பற்று இதுவாயிற்று. 3.

4. இனி, "சடகோபன் பாதங்கள்" என்றத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு, திருவாய்மொழி ஹ்ருத்₃க₃தமாம்படி, ஆழ்வார்க்குப் பரதந்த்ரரான உடையவர் திருவடி களைத் தொழாநின்றேன் என்கிறது,—(ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்) என்று.

4. அநந்தாழ்வானருளிச்செய்தது

4. ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன் ஆய்ந்தபெருஞ் சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற. 4.

(ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தியிராமாநுசமுனிதன்) g "ஏற்கும் பெரும்புகழ் வான வரீசன்" என்னுமாபோலே அங்குத்தைக்கு அநுரூபமாய்ப் பொருந்தி யிருக்கிற பெரிய புகழையுடைய எம்பெருமானர்தம்முடைய. (வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஒன்றுக்கொன்று பொருந்தி யிருப்பதாய் மலர்போன்ற திருவடிகளை ப்ரணதிபண்ணுகின்றேன். h "ராமா நுஜஸ்ய சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்₃யே" என்கிறபடியே, ப்ராப்யபூ₄தத்₃யா - வர்த்த மாநமாய்ச் செல்லுகிறது. இப்படி வணங்குகிறது எதுக்காகவென்னில்,— (ஆய்ந்த பெருஞ்சீரார் சடகோபன் செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம் பெற) (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார் சடகோபன்) i "ஆய்கொண்டசீர்" என்றும், j "ஆய பெரும்புகழ்" என்றும், சொல்லுகிறபடியே, ஆயப்படும்—விலக்ஷணமாய், நிரவதி₄க

---

a திருவிரு 100. b 10-6-11. c 2-3-11. d தனியன். e கண்ணி 4. f 10-4-10. g 3-9-11. h தனியன். i 3-9-9. j 3-9-8.

மான கல்யாணகு3ணங்களால் பூர்ணரான ஆழ்வாருடையதாய் அதிஸுலப4மான த்3ராவிட3வேத3த்தை த4ரிக்கும்படி நிஶ்சலமான மநஸ்ஸைப்பெற.

அன்றிக்கே, ஆய்ந்தபெருஞ்சீராரென்று - * செந்தமிழ் வேதத்துக்கு விஶேஷணமாகவுமாம். a சீர்த்தொடையாயிரமிறே. இந்த ப்ரப3ந்த4த4ாரணார்த்த2மாக வாய்ந்த மலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன். b தீமனங்கெடுத்து c மருவித் தொழும் மனத்தை ஆசார்யன் தரவேணுமிறே. ஆகையால் d "தங்குமனம் நீயெனக்குத்தா" என்னும்படி, பேராதவுள்ளம்பெறவென்று - எம்பெருமானரை ப்ரார்த்தி2க்கிறது. அதாவது - இவர்தான், e மாறனடி பணிந்துய்ந்தவராய். f "மாறன்பணித்த மறையுணர்ந்தோனே" என்றும், g "தென்குருகைப்பிரான் பாட்டென்னும் வேதப்பசுந்தமிழ் தன்னேத் தன்பத்தியென்னும் வீட்டின்கண்வைத்த இராமாநுசன்" என்றும், h பண்டரு மாறன் பசுந்தமிழானந்தம் பாய் மதமாகவுடையராய், i திருவாய்மொழியின்மணந்தருமின்னிசை மன்னுமிடந்தொறுமிருக்குமவராய். j உறுபெருஞ்செல்வமும் மாறன் விளங்கியசீர் நெறிதரும் செந்தமிழென்றறிதரநிற்குமவராகையாலும், அவர் திருவடிகள் ராமாநுசனுகையாலும் இவரை அர்த்தி2க்கிறது; "மற்றையாழ்வார்கள் தி3வ்யப்ரப3ந்த4ங்களை அங்கே3 ராபாங்க3மாகவுடைய இவருடைய த்3ராவிட3வேத3மான தி3வ்யப்ரப3ந்த4மொழிய ததி3தரக்3ரந்த2ங்களில் சபலமான மநஸ்ஸு சலியாமல் இதொன்றிலுமேயுற்று நிலைநிற்கவேணும்" என்று அவரை அர்த்தி2க்கிறதென்கை. (4)

5. இனி, இதில் - திருவாய்மொழியினுடைய உத்பாத3கரையும் வர்த்தகரையுஞ்சொல்லுகிறது — (வான்றிகழுஞ்சோலை) என்று.

5. பட்டருளிச்செய்தது

5. வான்றிகழுஞ்சோலை மதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல், ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்— ஈன்ற
முதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்த, இதத்தாயிராமாநுசன். 5.

(வான்றிகழுஞ்சோலை)யாவது—வானிலே - ஆகாஶத்திலே. திகழுகிற-ப்ரகாஶிக்கிற சோலையென்றபடி. 1. "வ்ருக்ஷஷண்ட3மிதோ பா4தி" k "வானேந்து சோலை" l சோலையணிதிருவரங்கமிறே. (மதிளரங்கர்) m "திட்கொடி மதிள்சூழ்" n "மதிள் திருவரங்கம்". அதுவும் o வானையுந்துமதிளாயிருக்கை. (வான்றிகழுஞ்சோலை) உயர்ந்த சோலையையும், மதிளையுமுடைய கோயிலே நிருபகமான பெரியபெருமாளுடைய ஶ்லாக்4யமான கல்யாணகு3ணவிஷயமாய் விஸ்தருதமாயிற்று ஆயிரம் திருவாய்மொழியும். p "முகில்வண்ணனடிமேற் சொன்ன சொன்மாலையாயிரம்"

---

a 1-2-11 b 2-7-8 c 2-7-7 d பெரியதிருமொழித்தனியன் e இரா-1 f இரா-46 g இரா-23
h இரா-64 i இரா-60 j இரா-19 k l திருமாலை 14 m 7-2-3 n திருமாலை 42
o 9-10-4 p 7-2-11.

என்னக்கடவதிறே. அதுதான் a சீர்த்தொடையாயிரமென்று - சீர்கலந்தசொல்லாயிறே இருப்பது. b "நலமுடையவன்" c "ஈறில வண்புகழ் நாரணன்" என்று உபக்ரமித்து, d "வாழ்புகழ் நாரணன்" என்றிறே தலைகட்டியருளினார். பெரியபெருமாள்தான் - e நலந்திகழ் நாரணனிறே; 1. "நாராயண பரம் ப்ரஹ்ம" 2. "நாராயணபரா வேதா:" என்னக்கடவதிறே; அத்தாலே (மதிளரங்கர் வண்புகழ் மேலான்ற தமிழ் மறைகளாயிரமும்) என்கிறது.

இனித்தான் திருவாய்மொழி பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கிற—f "பரபரன்" என்கிற பரத்வமும், g "சோராதவெப்பொருட்குமாதி" என்கிற - காரணத்வமும், h "முழுதுமாய் முழுதியன்ருய்" என்கிற-வ்யாபகத்வமும், i "மறுகலிலீசன்" என்கிற நியந்த்ருத்வமும், j "ஆவாவென்றருள்செய்து" என்கிற - காருணிகத்வமும், k "ஏறு சேவகனுர்க்கென்னையுமுளள்" l "வரங்கொள் பாதமல்லாலில்லை யாவர்க்கும் வன்சரண்" என்கிற ரக்ஷண்யத்வமும், m "எண்ணிலாப் பெருமாயனே" - என்கிற ஸக்திமத்த்வமும், n "தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேவ மற்றமரராட்செய்வார்" என்கிற ஸத்யகாமத்வமும், o "எண்டிசையும் கீழும் மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான்" என்கிற-ஆபத்ஸகத்வமும், p "சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்க் காளமேகம்" என்ற ஆர்த்தி ஹரத்வமுமாகிற அதில் பத்தர்த்தமும் - பெரியபெருமாளை ப்ரதிபாதிக்கிற q கங்குலும் பகலிலும் காணலாயிருக்கும். r "வடிவுடைவானேர் தலைவனே" என்று-பரத்வமும், s "முன்செய்திவ்வுலகம்" t "விண்ணேர் முதல்" என்று காரணத்வமும், u "கட்கிலீ" v "என்னுடையாவி" என்று-வ்யாபகத்வமும், w "பாலதுன்பங்கனின்பங்கள் படைத்தாய்" w "காலசக்கரத்தாய்" r "மூவுலகாளி" என்கையாலே-நியந்த்ருத்வமும், t "இவள் திறத்தருளாய்" என்று காருணிகத்வமும், w "பற்றிலார் பற்றநின்ருனே" என்று - ரக்ஷண்யத்வமும், x "அலைகடல் கடைந்த வாரமுதே" என்று-ஸக்திமத்த்வமும். v "என் திருமகள் சேர்மார்பனே" v "நிலமகள்கேள்வனே" v "ஆய்மகளன்பனே" என்று-ஸக்தியாலே நித்யமாகக் கற்பித்த பத்நீபரிஜநாதிகளை யுடைய ஸத்யகாமத்வமும், s "இவ்வுலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்" என்று - ஆபத்ஸகத்வமும், y "முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள் சூடியுய்ந்தவன்" என்று - ஆர்த்திஹரத்வமும் அருளிச்செய்தாரிறே; ஆக, எல்லாவற்ருலும் "மதிளரங்கர் வண்புகழ் மேலான்ற தமிழ் மறைகளாயிரம்" என்னத்தட்டில்லையிறே. ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வார் அதிகராணுப்போலே, எம்பெருமான்களில் நம்பெருமாள் அதிகராயிறேயிருப்பது; அத்தைப்பற்றவுஞ் சொல்லிற்று.

இப்படிப் பெரியபெருமாள் விஷயமாகவே ப்ரதிபாதித்த திருவாய்மொழியை (சன்ற முதற்ருய் சடகோபன் மொய்ம்பால் வளர்த்தவிதத்தாயிராமாநுசன்)

---

a 1-2-11 b 1-1-1 c 1-2-10 d 10-9-1 e பெரு 10-11 f 1-1-8 g 2-1-11 h 3-1-8
i 4-1-10 j 5-1-6 k 6-1-10 l 6-3-7 m 7-1-1 n 8-1-1 o 9-1-1 p 10-1-1 q 7-2-1
r 7-2-10 s 7-2-2 t 7-2-6 u 7-2-8 v 7-2-9 w 7-2-7 x 7-2-5 y 7-2-11.

நெடுங்காலமும் நோற்றுப்பெற்ற முந்தின மாதா ஆழ்வார்; a "வண்டமிழ் நூற்க நோற்றேன்" என்ருரிறே; வருந்திப்பெற்ற பிள்ளையை வளர்த்தெடுக்கும் மாதாவைப் போலே, திருவாய்மொழியை வளர்த்த இதத்தாய்-வார்த்தி₄ப்பித்த மாதா எம்பெரு மானரா யிற்று. b ஞானக்கலையான திருவாய்மொழிக்கு ஜந்மபூ₃மி ஆழ்வார், தத்₃ வார்த்த₃கர் எம்பெருமானர்; இப்படியாயிற்று ஜ்ஞாநஸந்தாநம் வளர்த்தியோடே நடந்து செல்லுவது. c "பெற்ருர் பெற்றெழிந்தார் பின்னும் நின்றடியேனுக்குற்ருயுய் வளர்த்து" என்னுமாபோலே. மொய்ம்பால் வளர்த்த இதத்தாயாவது-ஈன்றதாய் பெற்றுப்பொகட்டுப்போனுல் வளர்க்குந்தாய் தன் மிடுக்காலே காத்து நோக்குமா போலேயாயிற்று இவரும் அத்தைக் காத்து வளர்த்தபடியும். d தேவகிபெற்ற வுருவுகரியவொளிமணிவண்ணனே வளர்க்குந்தாயான யசோதை தன்மிடுக்காலே யெடுத்து, e "ஏதேனுஞ்சொல்லி யசலகத்தாரேதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்" என்றும், f "தூசனஞ்சொல்லும் தொழுத்தைமாரும் தொண்டரும் நின்றவிடத் தினின்று" e "போதர்கண்டாய்" f "தாய்சொல்லுக்கொள்வது தன்மங்கண்டாய்" என்று குற்றஞ்சொல்லுமவர்களையும் தன்சொல்லாலே வாய்ப்புடை புடைத்துத் தன் வசமாக்கி, g "தீயபுந்திக்கஞ்சன்" என்று கருத்தைக் குலைத்து h "காப்பாருமில்லை" என்று இரந்து i "அசோதை வளர்க்கின்ற செய்த்தலை நீலநிறத்துச்சிறுப்பிள்ளை" என்னும்படி நிறம்பெற வளர்த்து ப்ரமேய ஸாரத்தை வார்த்தி₄ப்பித்தாப்போலே, ப்ரமாணஸாரத்தை வார்த்தி₄ப்பித்த ப்ரகாரமும். அதெங்ஙனேயென்னில்; இங்கும் ஆழ்வார் அவதரித்து j அவாவற்றுவீடுபெற்றெழுந்தருளினபின்பு, ப₃ாஹ்ய குத்₃ருஷ்டிகளாலே, * ப₄ாஷாகா₃நமான திருவாய்மொழி அபி₄பூ₄தமாய் வருகிற படியைக்கண்டு, ப₄ாஷ்யஸூக்திகளாலே அத்தை நிரோதி₄த்து அத்தையிதுக்குக் காவலான வேலியாகக் கற்பித்துத் திருவாய்மொழியைத் தன் கைவசமாக்கி, திருக் குருகைப்பிரான் பிள்ளானைக்கொண்டு இதினர்த்த₄த்தை வெளிபிடுவித்து வார்த்தி₄ப் பித்துக்கொண்டு போந்தாரிறே, k "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்னும்படியான அடியாராகையாலே. ஆண்டவனிட்ட பயிரை வார்த்தி₄ப்பிக்கவேணுமிறே அடியானுக்கு. 5.

6.(மிக்கவிறைநிலையித்யாதி₃)1. "**ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸமாஸ்ரித:। அநிஷ்டஹாநி மிஷ்டஸ்ய ப்ராப்திஞ்ச குருதே ஸ்வயம்॥**" என்று ஸகலவேத₃ஸங்க்₃ரஹ மான திருமந்த்ரத்தில் பத₃த்ரயத்தாலும் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிற அர்த்த₃பஞ்ச கத்தை, l "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னும்படி ஸ்ரீய:பதியான ஸர் வேஶ்வரனுலே m மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வாரருளிச்செய்த n திருமால வன் கவியான திருவாய்மொழி ப்ரப₃ந்த₄ம ப்ரதிபாதி₃த்த ப்ரகாரத்தை இத்தனி யனிலே சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது—(மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர் நிலையும

a 4-5-10 b 1-9-8 c பெரியதிரு 8-9-7 d பெரியாழ் 1-3-17 e பெரியாழ் 2-9-6
f பெரியாழ் 2-9-8 g பெரியாழ் 2-2-5 h பெரியாழ் 2-8-1 i பெரியாழ் 1-3-12 j 10:10-11
k இரா-1 l 8-8-11 m 1-1-1 n திருவிரு 48.

தக்க நெறியும் தடையாகித் தொக்கியலு மூழ்வினையும் வாழ்வினையும் குருகையர் கோன் யாழினிசை வேதத்தியலோதும்) என்று.

6. இதுவும் பட்டருளிச்செய்தது

6. மிக்கவிறைநிலையும் மெய்யாமுயிர்நிலையும் தக்கநெறியுந் தடையாகித்-தொக்கியலும் வூழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதும்குருகையர்கோன் யாழினிசை வேதத்தியல் 6.

மிக்கவிறைநிலையாவது-q "இறைநிலை யுணர்வரிது" என்னும்படியான ஸர்வஸ்மாத் பரத்வம். 1. **"தமீஸ்வராணும் பரமம் மஹேஸ்வரம் தம் தே3வதாநாம் பரமஞ்ச தை3வதம்" 2. "நாராயண பரோஜ்யோதி:"** என்றும், 3. **"தத்வம் நாராயண: பர:"** என்றும், a "மனிசர்க்குத் தேவர்போலத் தேவர்க்கும் தேவாவோ" என்றும், b "தேவ தேவனே" என்றும், c "பரஞ்சோதி நீ பரமாய்" என்றும், d "மிகுஞ்சோதி" என்றும், e "முழுதுண்டபரபரன்" என்றும், f "வானேரிறை" என்றும், g "கழிபெருந்தெய்வம்" என்றும், h "பெருந்தெய்வம்" என்றும், i "பெரியவப்பனைப் பிரமனப்பனை உருத்திரனப்பனை" என்றும், j "திருவுடையடிகள்" என்றும், k 'திருமகளார் தனிக்கேள்வன் பெருமையுடையபிரானார்" என்றும், l "திருமாமகள் கேள்வா தேவா" என்றும் சொல்லப்படுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரனேயாயிற்று (மிக்கவிறை)என்கிறது. m "திருமங்கை நின்றருளுந்தெய்வம்" n "திருமாலேயல்லது தெய்வமென்றேத்தேன்" o "திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேன்மின் தேவு" என்னக்கடவதிறே. இதுவாயிற்று பரஸ்வரூபம். இறை நிலையாவது - ஸௌலப்4யத்துக்கவ்வருகில்லாதபடி முடிந்த நிலமான ஆஸ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தோடே நிற்கிற அர்ச்சாவதாரமென்கை; அத்தையாயிற்று p "எளிவரும்" இத்யாதி3யிற் சொன்னது. இதிறே ஈஸ்வர ஸ்வரூபயாதா3த்ம்யம்.

மெய்யாம் உயிர்நிலையாவது - q "உருவியந்த விந்நிலைமை" என்றும், r "என் பெருக்கந்நலத்தொண்பொருள்" என்றும், s "உணர்வைப்பெறவூர்ந்து" என்றும், t "நின்றவொன்றை" என்றும், u "உயிர்வீடுடையான்" என்றும்-ப்ரக்ருதே:பரனுய், ஜ்ஞாநாநந்த3ஸ்வரூபனுய், ஜ்ஞாந கு3ணகனுய், நித்யனுய், ஈஸ்வரனுக்கு ஸரீரவத் பரதந்த்ரனெனபடியைச் சொல்லுகிறது. மெய்யாமுயிரென்கையாலே- **4. "ஸத்யஞ்ச"** என்றும், v "உள்ளதும்" என்றும், w "மெய்ம்மையை" என்றுஞ் சொல்லுகை யாலே ப்ரக்ருதி ஸ்வபா4வத்திற்காட்டில் ஆத்மஸ்வரூப நித்யத்வஞ் சொல்லிற்று, அன்றிக்கே, மெய்யாமுயிரென்கையாலே - **5. "யஸ்யாத்மா ஸரீரம்"** என்கிறபடியே, x "உள்ளதவனுரு" என்று ஸரீரஸரீரி பா4வஞ் சொல்லிற்றுகவுமாம். உயிர்நிலை யாவது-w "மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து" என்கிறபடியே, y "தம்மடியாரடியோங்கள்" என்றும், z "தொண்டன் சடகோபன்" என்றும், ll "சிறுமாமனிசரா யென்னையாண்டார்" என்றும், ததீ3யபர்யந்தமான நிலை. இதிறே ஸ்வஸ்வரூபயாதா3த்ம்யம்.

---

a 8-1-5 b 3-6-2 c 3-1-3 d 2-2-5 e 1-1-8 f 1-5-1 g திருவிருத்தம் 20 h 4-6-2 i 8-1-11
j 1-3-8 k 1-6-9 l 6-10-4 m இர. திருவ 57 n முதல் திருவ 64 o நான்-திருவ 53
p 1-3-2 q 1-3-6 r 1-2-10 s 8-8-3 t 8-8-4 u 1-2-1 v 1-2-4 w திருமாலை 38
x y 3-7-10 z 7-1-11 ll 8-10-3.

தக்கநெறியாவது - அத்யந்த பரதந்த்ர ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபமான உபாயம். அல்லாதது தகாத நெறியாயிறே யிருப்பது; a "நெறிகாட்டி நீக்குதியோ" என்னக்கடவதிறே. b "நீயம்மா காட்டும் நெறி" c "கண்ணனல்லாலில்லை கண்டீர் சரண்". ஶரீரரக்ஷணம் ஶரீரிக்கே ப4ரமிறே. 1. [மாஶுச:] - என்னுடம்பிலழுக்கை நானே போக்கிக்கொள்ளேனே என்றிறே அவன் வார்த்தை. d "எம்மையாளும் பரமர்" என்று ததீ3யஶேஷத்வம் ஸ்வரூபமானால், e "நன்மை பெறுத்தெம்மை நாளுய்யக்கொள்கின்ற நம்பர்" என்றவர்களே உபாயமாகவும் வேணுமிறே; (தக்கநெறி) ததீ3யோபாயமாகவுமாம். உபாய யாதா2த்ம்யமிதுவிறே.

(தடையாகித் தொக்கியலும் ஊழ்வினையாவது) - விரோதி4யாய்த் திரண்டு வர்த்திக்கிற ப்ராக்தநகர்மமென்கை. f "முன்செய்த முழுவினை" g "பாரமாய பழவினை" என்னக்கடவதிறே; ஊழ்மை-பழமை. வினை - கர்மம். h "பொய்ந்நின்ற ஞானமும் பொல்லாவொழுக்கும் அழுக்குடம்பும்". i **"அவித்3யாகர்மவாஸநாருசிப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4ம்"** j ப4க3வத்ஸ்வரூபதிரோதா4நகரியிறே தே3ஹம். **விரோதி4ஸ்வரூபயாதா2த்ம்யம்**-அஹங்காரமமகாரங்கள்; k "யானே என்னையறியகிலாதே யானேயென்றனதே யென்றிருந்தேன்" l "நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" **2. "பீ3ஜமேதத்3 த்3விதா4 ஸ்தி2தம்"**. m "முன்னமே" என்னும்படி அநாதி3யாயிறே போருவது; இதுதான் n அநுகூலர்பக்கல் அநாத3ரத்தைப் பிறப்பிக்குமதாயிருக்கும், அதுதான் தே3ஹாத்மப்4ரம மூலமாகையாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திறத்தில் ஜந்மநிரூபணத்திலே மூட்டி அநர்த்த2த்திலே பர்யவஸிக்கும்; o "அதிலே ஒன்று அவர்கள்பக்கல் ஜந்மநிரூபணம்" என்றருளிறே. p "மன்பக்கல் சேவிப்பார்க்கன்புசெய்வார் சன்மநிரூபணமு மாவிக்கு நேரேயழுக்கு" என்றருளிற்று அதின் க்ரௌர்யமிருப்பது; q "அமரவோரங்கம்" இத்யாதி3.

வாழ்வினையாவது - வாழ்வையென்றபடி. வாழ்வினையென்று - முழுச்சொல். வாழ்வாவது - r நின்தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று; s "வாழ்வெய்தி ஞாலம் புகழ வாழ்வர்" என்றபடி t "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" u "உன்றன் திருவுள்ளமிடர் கெடுந்தோறும் நாங்கள் வியக்க வின்புறுதும்" என்று அவனுகந்தபடியைச்செய்து ஆநந்தி3க்கை. அன்றிக்கே, v "அவனடியார் நனிமாக்கலவியின்பமே நாளும்வாய்க்க நங்கட்கே" என்கிறபடியே, w "அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை" என்றுஞ் சொல்லுகிற சரமப்ராப்யமாகவுமாம். இதிறே ப்ராப்யத்தின் எல்லைநிலம்.

(குருகையர்கோன் யாழினிசை வேதத்தியலோதும்) இந்த அர்த்த2 பஞ்சகத்தையும் ஓதுகையாவது - **3. "ப்ராப்யஸ்ய ப்3ரஹ்மணோ ரூபம்"** இத்யாதி3யில் **3. "முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேத3 வேதா3ர்த்த2வேதி3ந: வத3ந்தி"** என்கிறபடியே,

---

a பெரியதிருவ 6 b பெரியதிருவ 5 c 9-1-10 d 3-7-1 e 3-7-7 f 1-4-2 g அமல 5 h திருவிரு 1 i முமுக்ஷுப்படி 250 j ஶரணாக3திக3த்3யம்12 k2-9-9 l 1-2-3 m திருவிரு95 n ஸ்ரீவசந243 o ஸ்ரீவசந195 p ஸப்தகாதை 5 q திருமாலை 33 r 3-2-4 s 3-3-11 t 2-9-4 u 10-3-8 v 8-10-7 w 10-9-11.

ஸடா₂கோபமுனியான இவர் தி₃வ்யஸூக்தியும். a "இமையோரதிபதி அடியேன் மனனே பொய் மயர்வு பிறந்தருளினன் விண்ணப்பம் தொழுதெழு என்று பஞ்சகத்தையும் அடியிலே யாயிற்றுச் சொல்லிற்று" b "உயர் திண்ணகணையொன்று பயிலேறு கண் கரு வீடு சொன்னலொருக்கொண்ட நோற்றநாலும் எம்மாவொழிவில் நெடுவேவெயென்கிற இருபதிலே விஸ்ருத₃மாக்கி எண்பதிலே பரப்புகையாலே அஞ்சையும்" என்றிறே ஆசார்யஹ்ருத₃யத்திலே அருளிச்செய்தது. குருகையர்கோன் யாழினிசை வேதமாவது - ஸம்ஸ்க்ருத வேத₃ம்போலே தான்றோன்றியன்றிக்கே, c "எய்தற்கரிய மறைகளை யாயிரமின்றமிழாற்செய்தற் குலகில் வரும் சடகோபன்" என்னும்படி ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட அதிஸயத்தையுடைத்தாய், d "யாழினிசையே" என்று க₃ாநஸ்வரூபியான ஸர்வேஸ்வரனை ப்ரதிபாதி₃க்கையாலே e "பண்ணூர் பாடல்" f "பண்புரை யிசைகொள் வேதம்" என்னலாம்படி g "பண்கொளாயிரம்" என்று ஸாமவேத₃ம்போலே ஸரஸமாயிருக்கை. இதினுடைய வேத₃ ஸாம்யமெல்லாம் ஆசார்யஹ்ருத₃யத்திலே விஸ்ருத₃மாக அருளிச்செய்தார்; அதிலே கண்டுகொள்வது.

h "விண்மீதிருப்பாய்" என்கிற பாட்டிலே பரஸ்வரூபம் காணலாம்; ஆத்மஸ்வரூபம் i அடியார்ந்தவையத்திலே காணலாம். உபாயஸ்வரூபம் j உழலையிலே காணலாம். விரோதி₄ஸ்வரூபம் k "அகற்ற நீ வைத்த" என்கிறத்திலே காணலாம். ப₂லம் l உற்றேனிலேயுணரலாம். அர்த்த₂பஞ்சக ஜ்ஞாநத்தாலேயிறே m "அந்தமில்பேரின்பத்தின்புறுகையும்" என்று அறுதியிட்டருளிற்று. n என்பெருக்கந்நலத்திலும், o "எனக்கேயாட்செய்" p "ஒழிவில் காலம்" q "வேங்கடங்கள்" r "சீலமில்லா" s "கனிவாய்" t "ஞாலத்தூடே" என்கிற பாட்டுக்களிலும்—திருமந்த்ரார்த்த₂ம் காணலாயிருக்கும். u "அகாரத்தாலும், மகாரத்தாலும் - ரக்ஷகனையும், ரக்ஷ்யத்தையும் சொல்லி, சதுர்த்தி₂யாலுமுகாரத்தாலும் - ரக்ஷணஹேதுவான ப்ராப்தியையும் ப₂லத்தையுஞ்சொல்லுகிறது; ஸவிப₄க்திகமான நாராயணபத₃த்திலே-ஸர்வஸ்மாத்பரன் திருவடிகளில் கைங்கர்யத்தைச்சொல்லுகையாலே, திருமந்த்ரம்—அர்த்த₂பஞ்சக ப்ரதிபாத்₃யமென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டமிறே. ஆகையாலே திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதி₃க்குமர்த்த₂மெல்லாம் அர்த்த₂பஞ்சக ப்ரதிபாத்₃யமான திருமந்த்ரார்த்த₂மென்னத்தட்டில்லை; v "1. "ஸ்ரீபதிஸ்சேதநஸ்யாஸ்ய" என்கிற ஸ்லோகத்திலே அருளிச்செய்த அர்த்த₂பஞ்சகமும், இதிலிரண்டிரண்டு பத்தாலே ஓரோவர்த்த₂ம் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிறது" என்று திருவாய்மொழியின் உரை ப்ரவேஸத்திலே வாதி₃கேஸரி அழகிய மணவாளச்சீயரருளிச்செய்தாரிறே. 6.

திலதமுலகுக்கான திருவேங்கடத்தானே, அலகில்புகழந்தாதியாயிரமும் — உலகில்
உரைத்தான் சடகோபனுத்தமர்கள் நெஞ்சில், விரித்தான் பெரும்பூதூர்வேந்து.

பிள்ளைலோகஜீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

தனியன்கள் வ்யாக்₂யானம் முற்றிற்று.

---

a ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 212 b ஷெ 211 c இரா 18 d 5-3-6 e 10-7-5 f ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 50
g 3-6-11 h 6-9-5 i 3-7-10 j 5-8-11 k 5-7-8 l 10-8-10 m n 1-2-10
o 2-9-4 p 3-3-1 q 3-3-6 r 4-7-1 s 5-9-8 t 6-9-8 u பன்னீராயிரப்படி ப்ரவேஸம்.

ஸ்ரீ :

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஸரணம்

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளே ஸரணம் நாதமுனிகள் திருவடிகளே ஸரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே ஸரணம்

திருவாய்மொழி வ்யாக்யானங்கள்

பரமகாருணிகரான நஞ்சீயர் அருளிச்செய்த
ஒன்பதினாயிரப்படியின் அவதாரிகை

இந்த ஜக3த்தில், சித3சிதீ3ஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வப4ாவங்களொன்றையும் அறியாதே, புருஷார்த்தே2ாபாயங்களொன்றிலும் மூளாதே, ஶப்3த3ாதி3 விஷயங்களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் கடக்கவும் ஒண்ணுதிருக்கிற ஸம்ஸாரது3:க்க2ஸாக3ரத்திலே அழுந்தாநின்ற சேதநருக்கு, 1. "दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणभंगुरः। तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥" (து3ர்லபே4ா மாநுஷோ தே3ஹோ தே3ஹிநாம் க்ஷண-

அன்போடு அழகிய மணவாளச்சீயர் அருளிச்செய்த
பன்னீராயிரப்படியின் அவதாரிகை

२. अभिवन्द्य शठारिर्यमाचार्यादितमागतम्।
द्रमिडोपनिषद्भाष्यं दर्शयिष्ये यथाश्रुतम्॥

2. அபி4வந்த்3ய ஶட2ார்யார்யமாசார்யாத்3ருதமாக3தம்।
த்3ரமிடே3ாபநிஷத்3ப4ாஷ்யம் த3ர்ஶயிஷ்யே யதா2ஶ்ருதம்॥

ஸாங்கே3ாபப்3ரும்ஹண ஸகலவேத3வேத3ாந்த ஸாரார்த்த2ப்ரகாஶகமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணத்மகஸவிஷ4திக ப4க்3வத3நுப4வ ப்ரவ்ருத்3த4 பரப4க்திஸிந்து4 பரிவாஹரூபமாய், ஸாம்ஸாரிக ஸகலதாபத்ரயாநல நிர்வாபண ஸரஸாம்ருத

பரமகாருணிகரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை அருளிச்செய்த
இருபத்துநாலாயிரப்படியின் அவதாரிகை

—[*]—

இந்த ஜக3த்தில் சித3சிதீ3ஶ்வரர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்வப4ாவங்களொன்று மறியாதே, புருஷார்த்தே2ாபாயங்களுள் ஒன்றிலும் மூளாதே, ஶப்3த3ாதி3விஷயங்களிலே மிகவும் மண்டி, பொறுக்கவும் கடக்கவுமொண்ணுதேயிருக்கிற ஸாம்ஸாரிகமான து3:க்க2ஸாக3ரத்திலே அழுந்தாநின்றுள்ள சேதநருக்கு, 1. "दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणभङ्गुरः। तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥" (து3ர்லபே4ா மாநுஷோ

ஒ— பு₄ங்கு₃ர: । தத்ராபி து₃ர்லபு₄ம் மந்யே வைகுண்ட₂ப்ரியத₃ர்ஶநம் ॥) என்கிறபடியே புருஷார்த்தே₂பயோகி₃யான மநுஷ்யஶரீரம் து₃ர்லபு₄ம். இப்படி து₃ர்லபு₄மான ஶரீரத்தைப் பெற்றாலும் மோக்ஷேச்சை₂ பிறக்கையரிது; மோக்ஷேச்சை₂ பிறந்தாலும் நிரதிஶய ஸு₂க₂ரூபமாய் பு₄க₃வத்₃கு₃ணாநுபு₄வகாரிதமான தத்கைங்கர்யப்ராப்திரூப மோக்ஷேச்சை₂ ஒருவர்க்கும் பிறக்கிறதல்ல. பு₄க₃வதஶேஷதைகரதித்வாபு₄வம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்₃த₄ம். 1. "कलौ जगत्पतिम्" (கலௌ ஜக₃த்பதிம்) இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்திற்படியாலே மிகவும் கலிகாலத்தில் பு₄க₃வத்₃ருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல. இத்தன்மையை 2. "मनुष्याणं सहस्रेषु" (மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு) இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்தாலே எம்பெருமான்தானும் அருளிச்செய்தான். இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே 3. "ततोऽखिलजगत्पद्म" (ததோ(அ)கி₂லஜக₃த்பத்₃ம) இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்திற் சொல்லுகிறபடியே ஜக₃த்திலஜ்ஞாநாந்த₄காரமெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படியாகச் சேதநர் பண்ணின பு₄ாக்₃யத்தாலே, ஆழ்வார் - திருநகரியிலே வந்து திருவவ

ப— ப்ரவாஹபூராத்மகமாய், நித்ய ப்ரத்யக்₃ர நிரவதி₄காதிஶய பரமாநந்த₃ஸந்தோ₃ஹ ஸம்வர்த்த₄கமாய், ஸகலஜநோஜ்ஜீவநார்த்த₂மாக ஸர்வேஶ்வரன், தன் பரம காருணிகத்வத்தாலே ஸ்வஹ்ருத₃யத்திலே ப்ரவர்த்திப்பிக்க, ஸர்வாதி₄காரியோக்₃யமான த்₃ராமிட₃ பு₄ாஷா ஸந்த₃ர்ப்ப₄த்தாலே ப்ரத₂மாசார்யரான நம்மாழ்வார்

இ— தே₃ஹோ தே₃ஹிநாம் கு₃ணபு₄ங்கு₃ர: । தத்ராபி து₃ர்லபு₄ம் மந்யே வைகுண்ட₂ப்ரிய த₃ர்ஶநம் ॥) என்கிறபடியே புருஷார்த்தே₂பயோகி₃யான மநுஷ்யஶரீரம் து₃ர்லபு₄ம். இப்படி து₃ர்லபு₄மான ஶரீரத்தைப்பெறிலும் மோக்ஷேச்சை₂ பிறக்கையரிது; 4. "मानुष्यं प्राप्य लोकेऽस्मिन्मूकोऽबधिरोपि वा। नापक्रामति संसारात् स खलु अह्महा भवेत्॥" (மாநுஷ்யம் ப்ராப்ய லோகேஸ்மிந்நூகோ(அ)பி₄தி₄ரோபி வா। நாபக்ராமதி ஸம்ஸாராத் ஸ கி₂லு ப்₃ரஹ்மஹா பு₄வேத் ॥) என்கிறபடியே இந்த லோகத்திலே மநுஷ்யஶரீரத்தைப்பெற்று மூகபி₃தி₄ரனுமன்றிக்கேயிருக்கிறவன் ஸம்ஸாரா து₃த்தீர்ணனாகாதவன் ப்₃ரஹ்மஹந்தாவாகக் கடவனிறே. மோக்ஷேச்சை₂ பிறந்தாலும் நிரதிஶயஸு₂க₂ரூபமாய், பு₄க₃வத்₃கு₃ணாநுபு₄வகாரிதமான தத்கைங்கர்யப்ராப்திரூபமான் மோக்ஷேச்சை₂ ஒருவர்க்கும் பிறக்கிறதல்ல. பு₄க₃வதஶேஷதைகரதித்வாபு₄வம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்₃த₄ம். இவ்வர்த்த₂த்திலே ஶ்ரீபராஶரப்₃ரஹ்மர்ஷியும் 1. "कलौ जगत्पतिं" (கலௌ ஜக₃த்பதிம்) இத்யாதி₃ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிறபடியாலே, மிகவும் கலிகாலத்தில் பு₄க₃வத்₃ருசி ஒருவருக்கும் பிறக்கிறதல்ல. இத்தன்மையை 2. "मनुष्याणं सहस्रेषु" (மநுஷ்யாணாம் ஸஹஸ்ரேஷு) இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிறபடியாலே எம்பெருமான்தானும் அருளிச்செய்தான். இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே 3. "ततोऽखिलजगत्पद्म" (ததோ(அ)கி₂லஜக₃த்பத்₃ம) இத்யாதி₃ஶ்லோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே இஜ்ஜக₃த்தில் அஜ்ஞாநாந்த₄காரமெல்லாம் நீங்கி லோகமெல்லாம் வாழும்படியாகச் சேதநர் பண்ணின பு₄ாக்₃யவஶத்தாலே ஆழ்வார் — திருநகரியிலேவந்து திருவவதாரம்

ஏ— தாரம் பண்ணியருளி, 1. "हसितं भाषितम्" (ஹஸிதம் பா4ஷிதம்) இத்யாதி3 ஸ்லோகத்திற்படியாலே ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான ப4க3வத்ஸ்வரூபரூபகு3ண விபூ4திகளையுடையராய், 2. "ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्" (ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம்) என்று எம்பெருமானருளிச்செய்த ஜ்ஞானிகளுக்கு அக்3ரேஸரராய், 3. "बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धः" (பா3ல்யாத் ப்ரப்4ருதி ஸுஸ்நிக்3த4:) 4. "न च सीता त्वया हीना" (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா) என்று சொல்லுகிறபடிகளையுடைய இளையபெருமாளைப்போலே ஜந்மப்ரப்4ருதி எம்பெருமானையே த4ாரகாதி3களாக உடையராய், அவனைப் பிரியில் த4ரியாத தன்மையருமாய், நிரஸ்தநிகி2லஸாம்ஸாரிக ஸ்வப4ாவருமாய், 5. "न देवलोकाक्रमणम्" (ந தே3வலோகாக்ரமணம்) இத்யாதி3 ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே ப4க3வத்3வ்யதிரிக்த புருஷார்த்த2ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவும் ஸ்வப4ாவருமாய், 6. "विस्तरेणात्मनो योगम्" (விஸ்தரேணாத்மநோ யோக3ம்) 7. "न ततप्तै समायान्तं" (ந ததர்ப்ப ஸமாயாந்தம்) இத்யாதி3யில் சொல்லுகிறபடிகளையுடைய அர்ஜுந த3ஶரத2ாதி3களைப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையும் எம்பெருமானை அநுப4வித்தாலும்

ப— அருளிச்செய்த திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற ப்ரப3ந்த4ங்களில், திருவிருத்தத்திலே ஸம்ஸாரஸம்ப3ந்த4 நிவ்ருத்தியை அபேக்ஷித்து, திருவாசிரியத்திலே நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க்கு அநுப4ாவ்யமான ஸௌந்த3ர்யாதி3களை அநுப4வித்து, திருவந்தாதியிலே அநுப4வ ஜநிதமான அபி4நிவேஶாதிஶயத்தைப்பேசி, திருவாய்மொழியிலே அபி4நிவேஶாநுரூபமாகப் பூர்ணமான ப4க3வத்3 விஷயத்தை அநுப4வித்து இவர் க்ருதார்த்த2ராகிறார்.

இ— பண்ணியருளினார். 1. "हसितं भाषितम्" (ஹஸிதம் பா4ஷிதம்) ஏ. "प्रसादात्" (ப்ரஸாதா3த்) இத்யாதி3ஶ்லோகங்களிற்படியே ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே ஸாக்ஷாத்க்ருதமான ப4க3வத்ஸ்வரூபரூபகு3ண விபூ4திகளையுடையராய், 2. "ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्" (ஜ்ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம்) என்று எம்பெருமானருளிச்செய்த ஜ்ஞானிகளுக்கெல்லாம் அக்3ரேஸரராய், 3. "बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः" (பா3ல்யாத் ப்ரப்4ருதி ஸுஸ்நிக்3தோ4 லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த்த4ந:) 4. "न च सीता त्वया हीना" (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா) என்று சொல்லுகிறபடிகளையுடைய இளையபெருமாளைப்போலே ஜந்மப்ரப்4ருதி எம்பெருமானையே த4ாரகாதி3களாகவுடையராய், அவனைப் பிரியில் த4ரியாத தன்மையருமாய், நிரஸ்தநிகி2ல ஸாம்ஸாரிக ஸ்வப4ாவருமாய், 5. "न देवलोकाक्रमणम्" (ந தே3வலோகாக்ரமணம்) இத்யாதி3 ஸ்லோகத்தில் சொல்லுகிறபடியே ப4க3வத்3வ்யதிரிக்த புருஷார்த்த2 ப்ரஸ்தாவத்திலே வெருவும் ஸ்வப4ாவருமாய, 6. "विस्तरेणात्मनो योगम्" (விஸ்தரேணாத்மநோ யோக3ம்) 7. "न ततप्तै समायान्तं पश्यमानो नराधिपः" (ந ததர்ப்ப ஸமாயாந்தம் பஶ்யமாநோ நராதி4ப:) இத்யாதி3 ஸ்லோகங்களிற் சொல்லுகிறபடிகளையுடைய அர்ஜுந த3ஶரத2ாதி3களைப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையும் எம்பெருமானை

ஓ— த்ருப்தி பிறவாதே மேன்மேலெனக் கடல்போலே பெருகுகிற தம்முடைய அபி₄நிவேஶத்தாலே கபₒளீக்ருதசித₃சிதீ₃ஶ்வரதத்வத்ரயத்தையுமுடையருமாய், பிராட்டிமார் பக்கலாதல், அந்த லக்ஷ்மண ப₄ரதாதி₃கள் பக்கலாதல், ஶ்ரீகே₃ஶபிமார் பக்கலாதல், தம்முடைய இப்படிக்கு ஸர்வத₃ாஸாம்யம் காணவொண்ணுதபடியான ப்ரப₄ாவத்தையுடையருமாய், 1. "धर्मस्मा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा" (தₒர்மாத்மா ஸத்யஶௌசாதி₃குணநாமாகரஸ்ததா₂) இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்தில் ஶ்ரீப்ரஹ்லாத₃ாழ்வாஹ ஸாது₄க்களுக்கெல்லாம் உபமாநபூ₄மியாகச் சொன்னப்போலே எல்லாருக்கும் தம்முடைய ஓரோ வகைகளாலே உபமாந பூ₄மியுமாய், 2. "गुणैर्दास्यमुपागतः" (கு₃ணைர்தா₃ஸ்யமுபாக₃தः) என்னும்படியாலே ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களுக்குத் தோற்று அடிமைகொள்ளுவது புகுவதும்செய்து, 3. "अहं तावत्" (அஹம் தாவத்) இத்யாதி₃ ஶ்லோகத்திற்படியே ப₄க₃வதை₃காந்த்யஸீமையுமாய், 4. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்னும்படியாலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமையும் செய்தல்லது த₄ரியாதபடியையுடையருமாய், தம்முடைய ஸந்நிதி₄மாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்காரமமகாரரூபமான அவித்₃யாக்₂யதமஸ்ஸைப் போக்கி ஜ்ஞாநப₄க்திகளைப் பிறப்பித்து அவர்களை ப₄க₃வத்

ப— இதில் சரமமான திருவாய்மொழியாகிற தி₃வ்யப்ரப₃ந்த₄ம் 5. "श्रीपतिश्चेतनस्यास्य हेतुत्वेन समाश्रितः। * अनिष्टहानिमिष्टस्य प्राप्तिञ्च कुरुते स्वयम्॥" (ஶ்ரீபதிஶ்சேதநஸ்யாஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸமாஶ்ரிதः। * அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்ய ப்ராப்திஞ்ச குருதே ஸ்வயம்॥)

இ— அநுப₄வியாநின்றுலும் த்ருப்திபிறவாதே, மேன்மேலெனக் கடல்போலே பெருகுகிற தம்முடைய அபி₄நிவேஶாதிஶயத்தாலே கபₒளீக்ருதமான சித₃சிதீ₃ஶ்வரதத்வத்ரயத்தையுடையருமாய், பிராட்டிமார்பக்கலாதல் நித்யஸூரிகள்பக்கலாதல் லக்ஷ்மண ப₄ரதாதி₃கள்பக்கலாதல் ஶ்ரீகே₃ஶபிமார்கள்பக்கலாதல் தம்முடைய இப்படிகளுக்கு ஸர்வத₃ா ஸாம்யம் கொள்ளவொண்ணுத ப்ரப₄ாவத்தையுடையருமாய், 1. "धर्मस्मा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा। उपमानमशेषाणां साधूनां यस्सदाऽभवत्॥" (தₒர்மாத்மா ஸத்யஶௌசாதி₃கு₃ணநாமாகரஸ்ததா₂। உபமாநமஶேஷாணும் ஸாது₄நாம் யஸ்ஸதா₃ऽப₄வத்॥) இத்யாதி₃ஶ்லோகத்தில் ஶ்ரீ ப்ரஹ்லாத₃ாழ்வாஹ ஸாது₄க்களுக்கெல்லாம் உபமாநபூ₄மியாகச் சொன்னப்போலே எல்லாருக்கும் தம்முடைய ஓரோவகைகளாலே உபமாநபூ₄மியுமாய் 2. "गुणैर्दास्यमुपागतः" (கு₃ணைர்தா₃ஸ்யமுபாக₃தः) என்னும்படியாலே ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களுக்குத்தோற்று அடிமைபுகுவதுஞ்செய்து 3. "अहं तावन्महाराजे" (அஹம் தாவந்மஹாராஜே) இத்யாதி₃ஶ்லோகத்திற்படியும் x "சேலேய்கண்ணியரும்" இத்யாதி₃ப்படியேயும் ப₄க₃வதை₃காந்த்யஸீமையுமாய், 4. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியாலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமைகளுஞ்செய்தல்லது த₄ரிக்கமாட்டாதபடியையுமுடையராய், தம்முடைய ஸந்நிதி₄மாத்ரத்தாலே எல்லாருடைய அஹங்காரமமகாரரூபமான அவித்₃யாக்₂யதமஸ்ஸைப்போக்கி அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப₄க்திகளைப்

x 5-1-8. * (பா) அநிஷ்டஹாநிமிஷ்டஸ்வப்ராப்திஞ்ச

ஓ— ைகங்கர்யலக்ஷணை மோக்ஷத்துக்கு நிலவராக்கும் ஸ்வப₄ாவத்தையுடையராய்க் கொண்டு வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, இவருடைய ப₄க்₃வத்₃கு₃ணநுப₄வமுள்ளடங் காமை - வேத₃ங்களிலும் வேதே₃ாபப்₃ரும்ஹணமான இதிஹாஸபுராணாதி₃களிலுமுண் டான ஸம்ஶயங்களை அறுக்கைக்கீடான ஸாத்₃கு₃ண்யத்தையுடைத்தான திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகிற ப்ரப₃ந்த₄ங்களாய்க்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று. இப்படி x "அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்" என்று ஆழ்வார்தாமே அருளிச்செய்தார்.

இது இங்ஙனுகில், இப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்குப் பாட்டும் ஸங்க்₃யையும், பாட்டுக்கள் நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸமமாகையும் தொடக்கமான இப்ரப₃ந்த₄லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனே? என்னில்; ஶோகவேக₃த்தாலே பிறந்த 1. "मानिषाद" (மாநிஷாத₃) இத்யாதி₃ஶ்லோகமானது 2. "मच्छन्दादेव" (மச்ச₂ந்த₃ாதே₃வ) என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ப்₃ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத₃த்தாலே ஸர்வலக்ஷணேபேதமானுப்போலே, ப₄க்₃வத்ப்ரஸாத₃மடியாகப் பிறந்த இப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்கு இவற்றில் கூடாததில்லை.

ப— என்று ஶ்ரிய:பதியானவன் சேதநனுக்கு உபாயத்வேந ஆஶ்ரிதனுய்க் கொண்டுஅநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டமான ஸ்வப்ராப்தியையும் தானேபண்ணிக் கொடுக்குமென்று அநுயாயியான மஹாவாக்யார்த்த₂த்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிறது.

இப்ரப₃ந்த₄ம் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸாரோபப்₃ரும்ஹணம் பண்ணுகிறதாகை யாலே, ஸகலவேத₃ஶாஸ்த்ரதாத்பர்யமான அர்த்த₂பஞ்சகமும் இப்ரப₃ந்த₄த்தி

இ— பிறப்பித்து அவர்களை ப₄க்₃வத்கைங்கர்ய லக்ஷணமோக்ஷத்துக்கு நிலவ ராக்கும் ஸ்வப₄ாவத்தையுடையராய்க்கொண்டு வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, இவரு டைய ப₄க்₃வத்₃கு₃ணநுப₄வமுள்ளடங்காமை-வேத₃ங்களிலும் வேதே₃ாபப்₃ரும்ஹண மான இதிஹாஸபுராணாதி₃களிலுமுண்டான ஸம்ஶயங்களை அறுக்கைக்கீடான ஸாத்₃கு₃ண்யத்தையுடைத்தாய்க்கொண்டு வேத₃ஸங்க்₃ரையிலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழியாகிற ப்ரப₃ந்த₄ங்களாய்க்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று. இப்படியை x "அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்" என்று ஆழ்வார்தாமே அருளிச்செய்தார்.

இங்ஙனுகில் இப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்குப் பாட்டும் ஸங்க்₃ரையையும் பாட்டுக்கு நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸமமாகையும் தொடக்கமான ப்ரப₃ந்த₄ லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனேயென்னில்; ஶோகவேக₃த்தாலே பிறந்த 1. "मानिषाद" (மாநிஷாத₃) இத்யாதி₃ஶ்லோகமானது 2. "मच्छन्दादेव" (மச்ச₂ந்த₃ாதே₃வ) என்கிற ஶ்லோகத்தின்படியே ஶ்ரீவால்மீகிப₄க₃வானுக்கு ப்₃ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத₃த்தாலே ஸர்வலக்ஷணேபேதமானுப்போலே, இவ்விடத்திலும் ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃மடியாகப் பிறந்த இப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்குக் கூடாததில்லை.

---

x 10-10-11

ஒ— "இவையென்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட ப்ரப₃ந்த₄ங்கள்? இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னல் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே? இவை ப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்₃யர் யார்? இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் கற்கைக்கு அதி₄காரிகள் யார்? இவற்றுக்கு போ₄க்தாக்கள் யார்? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?" என்று அவ்யுத்பந்நர் கேட்கில்; இவை புருஷார்த்த₂ப்ரகாஶகமான ப்ரப₃ந்த₄ங்களில் ப்ரத₄ான மான ப்ரப₃ந்த₄ங்கள், ப₄க₃வத்₃கு₃ணநுப₄வ ஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷப₃லாத்காரம் சொல்லு விக்கப் பிறந்தன, ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃லப்₃த₄மான தி₃வ்யசக்ஷுர்மூலமாகப் பிறந்தன என்னுமிடம் ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலே அறியலாம்; வேத₃ார்த்த₂வித்துக்களான ஸர்வ ஶிஷ்டஜநங்களும் பரிக்₃ரஹிக்கையாலும், ஸம்ஸாரத்திலுத்₃வேக₃ம் பிறந்தாருக்கு ஜ்ஞாதவ்யமான வேத₃ார்த்த₂ங்களே இப்ரப₃ந்த₄ங்களிலே காண்கையாலும், இவை உத்க்ருஷ்டமான ப்ரமாணங்களென்றறியலாம்; எல்லாருக்கும் பரமப்ராப்யபூ₄தனான ஶ்ரிய:பதி - இப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்கு ப்ரதிபாத்₃யன்; ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான்

ய— னுடைய மஹாவாக்யார்த்த₂த்திலே அந்தர்ப்பூ₄தம். "ஶ்ரீபதி:" என்று-ப்ராப்ய மான ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபமும், "சேதநஸ்ய" என்று - ப்ரத்யக₃ாத்மஸ்வ ரூபமும், "ஹேதுத்வேந" என்று - உபாயஸ்வரூபமும், "அநிஷ்டஹாநிம்" என்று-ப்ராப்திவிரோதி₄நிவ்ருத்தியும், "இஷ்டஸ்ய ப்ராப்திம்" என்று - ப்ராப்தி ப₃லாவாப்தியுமான அர்த்த₂பஞ்சகமும் ஸூசிதமாகிறது.

இ— "இவை என்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட ப்ரப₃ந்த₄ங்கள்? இவை பிறந்த படி எங்ஙனே? இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னல் அது மூல மென்றறியும்படி எங்ஙனே?, இவை ப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்₃யரார்? இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் கற்கைக்கு அதி₄காரிகளார்? இவற்றுக்கு போ₄க்தாக்களார்? இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன?" என்று சில அவ்யுத் பந்நர் கேட்கில்; இவை புருஷார்த்த₂ ப்ரகாஶகமான ப்ரப₃ந்த₄ங்களில் ப்ரத₄ாந ப்ரப₃ந்த₄ங்கள், ப₄க₃வத்₃கு₃ணநுப₄வஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷ ப₃லாத்காரம் சொல்லு விக்கப் பிறந்தன, ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃லப்₃த₄மான தி₃வ்ய சக்ஷுஸ்ஸு மூலமாகப் பிறந்தன என்னுமிடம் ஸ்வர வசந வ்யக்திகளாலே அறியலாம்; வேத₃ார்த்த₂ வித்துக்களான ஸர்வஶிஷ்டர்களும் பரிக்₃ரஹிக்கையாலும், ஸம்ஸாரத்தில் உத்₃ வேக₃ம் பிறந்தார்க்கு ஜ்ஞாதவ்யமான வேத₃ார்த்த₂ங்களே இப்ரப₃ந்த₄ங்களிலே காண்கையாலும், இவை உத்க்ருஷ்டதமமான ப்ரமாணமென்றறியலாம்; எல் லார்க்கும் பரம ப்ராப்யபூ₄தனான ஶ்ரிய:பதியான நாராயணன் - இப்ரப₃ந்த₄ங் களுக்கு ப்ரதிபாத்₃யன்; ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான் திருவடிகளிலே

ஒ— திருவடிகளிலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேணுமென்றிருக்குமவன் - இவை கற்கைக்கதி₄காரி; முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமான்தானும் இவற்றுக்கு பே₄க்தாக்கள்; ப₄க₃வத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶயபுருஷார்த்த₂ம் இன்னபடிப்பட்டிருக்குமென்று அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரப₃ந்த₄ங்களிவை — என்று சிரோபாஸிதஸத்₃வ்ருத்₃த₄ராயிருப்பார் பரிஹரித்தார்கள்.

நிஷித்₃த₄ப₄ாஷையாயிருக்கையாலும், இப்ரப₃ந்த₄ங்களை ஸ்த்ரீஶூத்₃ராதி₃களும் அப்₄யஸிக்கக் காண்கையாலும், இக்கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத சதுர்த்த₂ வர்ணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தே₃ஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே ப்ராதே₃ஶிகங்களாகையாலும், அவைதி₃கர் க்₃ரஹிக்கையாலும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மான காம புருஷார்த்த₂த்தைப் பலகால் பேசுகையாலும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் புருஷார்த்த₂தயா சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களைக் காற்கடைக்கொள்ளுகையாலும், இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டாவென்று வைதி₃கதே₃ஶிகர் பழக்கமில்லாதார் சில அறிவுகேடர் ப்ரத்யவஸ்தா₂நம் பண்ண; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே ப₄ாஷாந்தரத்திலே பாடாநின்றுள்ள கைஶிகாதி₃களைத் தன் நாட்டினின்றும் போகவிட்ட ராஜாவைக்

ப— இப்ரப₃ந்த₄த்தில் முதலிட்டு நாலுபத்தாலே ஸித்₃த₄ரூபமான பராத்₄வராத்ம யாதா₂த்ம்யத்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிறது. முடிவிட்டு நாலுபத்தாலே ஸாத்₄யரூபமான அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராப்தியை ப்ரதிபாதி₃க்கிறது. நடுவிட்டிரண்டுபத்தாலே ஸித்₃த₄ஸாத்₄யரூபமான நிரபாயோபாயவரணத்தை ப்ரதி

இ— எப்போர்ப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்குமவன் - இவைகற்கைக்கு அதி₄காரி; முமுக்ஷுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமான்தானும் இவற்றுக்கு பே₄க்தாக்கள்; ப₄க₃வத்கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶய புருஷார்த்த₂ம் இன்னபடிப்பட்டிருக்குமென்று அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் இவை—என்று சிரோபாஸிதஸத்₃வ்ருத்₃த₄ராயிருப்பார் பரிஹரித்தார்கள்.

இனி நிஷித்₃த₄ப₄ாஷையாயிருக்கையாலும், இப்ரப₃ந்த₄ங்களை ஸ்த்ரீஶூத்₃ராதி₃கள் அப்₄யஸிக்கக் காண்கையாலும், கலிகாலத்திலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத சதுர்த்த₂ வர்ணத்திலே பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், தே₃ஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே ப்ராதே₃ஶிகங்களாகையாலும், அவைதி₃கருங்கூடப் பரிக்₃ரஹிக்கையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மான காமபுருஷார்த்த₂த்தைப் பலகாலும் பேசுகையாலும், ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் புருஷார்த்த₂தயா சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைக் காற்கடைக் கொள்ளுகையாலும், இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டாவென்று வைதி₃கதே₃ஶிகர் பழக்கமில்லாதார் சிலர் அறிவுகேடர் ப்ரத்யவஸ்தா₂நம்பண்ண; மாத்ஸ்யபுராணத்திலே ப₄ாஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுள்ள கைஶிகாதி₃களைத் தன் நாட்டில்நின்றும்

ஓ— குறித்து, 1. "हरिकीर्तिं विनैवान्यद्ब्राह्मणेन नरोत्तम। भाषागानं न गातव्यं तस्मात्पापं त्वया कृतम्॥" (ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத்₃ ப்₃ராஹ்மணேந நரோத்தம। பா₄ஷாக₃ாநம் ந க₃ாதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்॥) என்ற யமன்வசனத்தின்படியே பா₄ஷா நிஷேத₄ம் ப₄க₃வத்₃விஷயமொழிய ப₃ாஹ்ய விஷயங்களிலே யாகையாலும், இங்ஙனன்றிக்கே பா₄ஷா மாத்ராவதி₄யாக விதி₄நிஷேத₄ங்களை அங்கீ₃கரிக்கில், ஸம்ஸ்க்ருத பா₄ஷையான ப₃ாஹ்யஶாஸ்த்ராப்₄யாஸங்கள் பண்ண ப்ரஸங்கி₃க்கையாலும், ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேத₃த்திலநதி₄காரிகளான ஸ்த்ரீ ஶூத்₃ராதி₃களும் இழவாதபடி வேத₃ார்த்த₂த்தை த்₃ராவிட₃ப₄ாஷையாலே அருளிச்செய்கையாலும், x "எதிர்சூழல்புக்கு" என்னுங்கணக்காலே அநேக ஜந்மங்கள் எம்பெருமான்தானே தொடர்ந்து விஷயீகரிக்கைக்கீடான ப₄াக்₃யத்தையுடையராய், நிரந்தர ப₄க₃வத்கடாக்ஷ பாத்ரமுமாய், தத்வஹிதங்களில் நிபுணராய், அவற்றினுடைய உபதே₃ஶத்திலும் ப்ரவ்ருத்தராய், விது₃ர ஶப₃ர்யாதி₃களில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார்பக்கலிலே இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஶிஷ்டப்ரசுரமான தே₃ஶங்களெங்குமுண்டாய், பா₄ஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற்றின்

ப— பாதி₃க்கிறது; ஸித்₃த₄மான உபாயத்தினுடைய வரணம் ஸாத்₄யமென்று கருத்து. அதில் ஸித்₃த₄ரூபமான பராவராத்மயாதா₄த்ம்ய ப்ரதிபாத₃கமான முதல் நாலுபத்தில், முதல்பத்தும் இரண்டாம் பத்தும் - ப்ராப்யமான பரஸ்வரூபத்தை ப்ரதி பாதி₃க்கிறது. மூன்றும் பத்தும் நாலாம் பத்தும் ப்ராப்தாவான ப்ரத்யக₃ாத்ம

இ— போகவிட்ட ராஜாவைக்குறித்து, 1. "हरिकीर्तिं विनैवान्यद्ब्राह्मणेन नरोत्तम। भाषागानं न गातव्यं तस्मात्पापं त्वया कृतम्॥" (ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத்₃ ப்₃ராஹ்மணேந நரோத்தம। பா₄ஷாக₃ாநம் ந க₃ாதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்॥) என்கிற யமவசநத்தின்படியே பா₄ஷாநிஷேத₄ம் ப₄க₃வத்₃விஷயமொழிய ப₃ாஹ்யவிஷயங்களிலேயாகையாலும், அங்ஙனன்றிக்கே பா₄ஷாமாத்ராவதி₄யாக விதி₄நிஷேத₄ங்களை அங்கீ₃கரிக்கில் ஸம்ஸ்க்ருதப₄ாஷையான ப₃ாஹ்ய ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸங்கள் பண்ண ப்ரஸங்கி₃க்கையாலும், ஆழ்வார்தாமும் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேத₃த்தில் அநதி₄காரிகளான ஸ்த்ரீஶூத்₃ராதி₃களுமிழவாதபடி வேத₃ார்த்த₂த்தை த்₃ராவிடப₄ாஷையாலே அருளிச்செய்கையாலும், x "எதிர்சூழல்புக்கு" என்னுங்கணக்காலே அநேக ஜந்மங்களில் எம்பெருமான்தானே தொடர்ந்து விஷயீகரிக்கைக்கு அடியான ப₄াக்₃யவைப₄வத்தையுடையராய், நிரந்தர ப₄க₃வத்கடாக்ஷ பாத்ரபூ₄தருமாய், தத்வஹிதங்களில் அத்யந்த நிபுணருமாய், அவற்றினுடைய உபதே₃ஶத்திலும் ப்ரவ்ருத்தரான ஸ்வதத₄ர்மவ்யாத₄ விது₃ராதி₃களில் அத்யந்த விலக்ஷணரான ஆழ்வார் பக்கலிலே இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் பிறக்கையாலும், இப்பாஷை நடையாடி ஶிஷ்டப்ரசுரமான தே₃ஶங்களெங்கும் உண்டாகையாலும், பா₄ஷாந்தரங்களிலே பிறந்து விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற்

x 2-7-6.

ஒ— வைலக்ஷண்யத்தைக்கேட்டு "இவற்றை அப்ரயஸிக்கைக்கீடான இப்பாஷை நடையாடும் தேஸத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே!" என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக் கண்ட அவைதிகனுங்கூடப் பரிக்ரஹிக்கை ஸ்லாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும், உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துத் தன்னில் சொல்லப்படுகிற பக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை தூஷித்தது-அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷத்தாலே யாகையாலும், ப்ரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், அவனை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், பக்திக்கும் உத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகங்களாகையாலும், ஸ்ரவணாதிகளில் அப்போதே நிரதிஸய ப்ரீதி ஜநகங்களாகையாலும், இவற்றில் சொல்லுகிற பொருளுக்குப் பலவிடங்களிலும் வேதத்தை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தாலும், ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநாநந்தமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்தவிஷயமான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும் இப்ரபந்தங்களை த்ருடதர ப்ரமாணங்களாக உபபாதித்து வைதிககோஷ்டிகளில் அபியுக்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

ப— ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அஞ்சாம் பத்தும் ஆறும் பத்தும் ப்ராப்த்யுபாய ஸ்வீகாரத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஏழாம் பத்தும் எட்டாம் பத்தும் ப்ராப்தி விரோதி நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஒன்பதாம் பத்தும் பத்தாம் பத்தும் ப்ராப்திபலஸித்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறது. அதில் முதற்பத்து பரனை ஸேஷியினுடைய ரக்ஷகத்வத்தையும், இரண்டாம்பத்து போக்யத்வத்தையும் சொல்லு

இ— றின் வைலக்ஷண்யத்தைக்கேட்டு "இவற்றை அப்ரயஸிக்கைக்கீடான இந்த பாஷை நடையாடும் தேஸத்திலே பிறக்கப்பெற்றிலோமே" என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் நன்மையைக்கண்டு அவைதிகருங்கூடப் பரிக்ரஹிக்கை ஸ்லாக்யதாஹேதுவாகையாலும், வேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக்களில் சொல்லப்படுகிற பக்தியை இவற்றில் காமமாகக் சொல்லுகையாலும், ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை தூஷித்தது - அல்பாஸ்திரத்வாதிதோஷத்தாலேயாகையாலும், ப்ரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், அவனை ஸுஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும், பக்திக்கு உத்பாதகங்களாகையாலும், உத்பந்நையான பக்திக்கு வர்த்தகங்களாகையாலும், ஸ்ரவணமாத்ரத்தில் அப்போதே நிரதிஸய ப்ரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவைதன்னிற் சொல்லுகிற பொருள்களுக்குப் பலவிடங்களிலும் வேதத்தை ஸாக்ஷியாக எடுக்கையாலும், ப்ரஹ்மகாரணவாதத்தாலும், ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாநந்தமோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்த விஷயங்களான ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றிலும் இப்ரபந்தங்களை த்ருடதரப்ரமாணங்களாக உபபாதித்து வைதிககோஷ்டிகளில் அபியுக்தராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

ஒ— ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே பரிபூர்ணமாக அவனை அநுப4வித்துப் பூர்ணராயிருந்த ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எங்ஙனேயென்னில்; ஓரோகு3ணத்தை அநுப4வித்தால் அநுபூ4தகு3ணங்களிலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷம் கூ2த்3ரவிஷயங்களில் வைராக்3யத்தைப் பிறப்பித்து கு3ணந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும்; அக்கு3ணங்களில் க்ரமப்ராப்தி பற்றுதே யாதொருபோது ஆசைமிக்கது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், ப4க3வத3நுப4வ விரோதி4யான ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4 ஸ்மரணாதி3களாலுமாக ப4க3வத்3விஷயத்தில் அநுப4வித்த அம்ருதத்தையுமிழந்து நோவுபடாநிற்பர். ப3ஹு3 கு3ணனை எம்பெருமான்பக்கலிலே நிரதிசய ப4க்திமான்களாய், தத்ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷைக ஸுக2து3:க்க2ராய், அவனேயல்லதறியாதபடியாய், ப4க3வத3நுப4வஸுக2மே மிக்கபோது இதர பதா3ர்த்த2ங்களுமெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகி2க்கிறனவாக நினைத்தும், விஸ்லேஷமென்றொரு பதா3ர்த்த2முண்டென்றறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்க மறந்தும், விஸ்லேஷவ்யஸநம் மிக்கால் ஸம்ஸ்லேஷரஸமுண்டென்றுமறியாதே, அந்யபரமான இதர பதா3ர்த்த2ங்களுமெல்லாம் தம்மைப்

ப— கிறது. மூன்றும் பத்து ப4க3வதே3கசேஷபூ4தனான ஆத்மாவினுடைய தே3காநுப4வத்வத்தையும், நாலாம் பத்து - தே3கப்ரியத்வதத்தையும் சொல்லுகிறது. அஞ்சாம் பத்து நிரபாயமான உபாயவேஷத்தையும், ஆரும் பத்து தத்3வரணப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிறது. ஏழாம் பத்து அநிஷ்டமான விரோதி4ப்ரகாரத்தையும், எட்டாம் பத்து தந்நிவ்ருத்திப்ரகாரத்தையும் சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம் பத்து

இ— ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே பரிபூர்ணமாக அவனை அநுப4வித்துப் பூர்ணராயெழுந்தருளியிருந்த ஆழ்வாருக்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி எங்ஙனேயென்னில்; ஓரோகு3ணத்தை அநுப4வித்தால் அநுபூ4த கு3ணங்களிலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷம் கூ2த்3ர விஷயங்களில் வைராக்3யத்தைப் பிறப்பித்து கு3ணந்தரங்களிலே ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும்; அந்த கு3ணங்களில் க்ரமப்ராப்தி பற்றுதபடி யாதொருபோது ஆசை மிக்கது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், ப4க3வத3நுப4வ விரோதி4யான ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4த்தின் ஸ்மரணாதி3களாலுமாக ப4க3வத்3 விஷயத்தில் அநுப4வித்த அம்ருதத்தையுமிழந்து நோவுபடாநிற்பர். ப3ஹு3கு3ணனை எம்பெருமான் பக்கலிலே நிரதிசய ப4க்திமான்களாய், தத்ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷைக ஸுக2 து3:க்க2ராய், அவனேயல்லதறியாதபடி ப4க3வத3நுப4வ ஸுக2ம் மிக்கபோது இதர பதா3ர்த்த2ங்களுமெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகி2க்கின்றனவாக நினைத்தும், விஸ்லேஷமென்றொரு பதா3ர்த்த2முண்டென்று மறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்க மறந்துபோருவர். விஸ்லேஷவ்யஸநம் மிக்கால் ஸம்ஸ்லேஷமுண்டென்றுமறியாதே அந்யபரமான இதர பதா3ர்த்த2ங்களு

ஏ— போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பர். இவருக்கு ப்ரியாப்ரியங்களொருகாலும் முடியாதே, பர்யாயேண உண்டாயிருக்கையாலே சிந்தயந்தியுடைய படி நித்யமாய்ச்செல்லுமென்று சொல்லுவர்.

சேதநருக்கு ஸ்தர்யந்ந பாநாதி₈களே த₄ாரகபோஷக பே₄ாக்₃யங்களாய்ச் செல்லா நிற்க, இவரை ப₄க₃வத்₃கு₃ணகத₄ாரகரென்னக் கூடுமோவென்னில்; திருவயோத்₄யை யிலும் கோஸலஜநபத₃த்திலுமுள்ள ஸ்த₂ாவரஜங்க₃மங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தி₄த்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது. இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானேடு ஸம்ஸ்லேஷமாவது - ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம். விஸ்லேஷமாவது - ப₃ாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷ பண்ணி அது பெறுமையாலே மாநஸாநுப₄வத்துக்கு வந்த கலக்கம். ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸர்வஶக்தனுய், ஸர்வநியந்தாவாய், நிரவதி₄கக்ருபாவானுயிருந்த எம்பெருமான் இவருடைய இவ்வநுப₄வத்தை உருவ நடத்தாதே விச்சே₂தி₃த்ததுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; திருவயோத்₄யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவிற்போலே இவர்க்கு அநுபூ₄த

ப— ப₃லப்ரகாரத்தையும், பத்தாம் பத்து த₃₄வாப்தி ப்ரகாரத்தையும் சொல்லு கிறது. ஆக இவ்வர்த்த₂பஞ்சகத்தினுடைய அவாந்தரார்த்த₂ பே₄த₃த்தாலே இப்ர ப₃ந் தா₄த்தில் பத்துப் பத்துக்கும் வாக்யார்த்த₂ம் சொல்லிற்றுயிற்று. அதில் ஶேஷியினு டைய ரக்ஷகத்வபரமான முதற்பத்தில் முதல் திருவாய்மொழி - ரக்ஷகத்வோபயுக்த

இ— மெல்லாம் தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக் கொண்டு அவற்றுக்குமாகத் தாமே நோவுபடாநிற்பர். இவருக்கு ப்ரியாப்ரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பர்யாயேண உண்டாயிருக்கையாலே இவருக்குச் சிந்த யந்தியுடைய படி நித்யமாய்ச் செல்லாநிற்கும் என்பர்கள்.

சேதநர்க்கு அங்நபாநாதி₈களே த₄ாரகபோஷக பே₄ாக்₃யங்களாய்ச் செல்லாநிற்க, இவரை ப₄க₃வத்₃கு₃ணக த₄ாரகரென்னக் கூடுமோவென்னில்; திருவயோத்₄யையிலும் கோஸலஜநபத₃த்திலுமுள்ள ஸ்த₂ாவர ஜங்க₃மங்க ளடைய ராமகு₃ணகத₄ாரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தி₄த்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது. இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானேடு ஸம்ஸ்லேஷமாவது - ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம்; விஸ் லேஷமாவது - ப₃ாஹ்யஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷ பிறந்து, அது பெருமை யாலே மாநஸாநுப₄வத்துக்கு வந்த கலக்கம். ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸர்வஶக்தனுய், ஸர்வநியந்தாவாய், நிரவதி₄க க்ருபாவானுமாயிருந்துள்ள எம்பெருமான் இவருடைய இவ்வநுப₄வத்தை முடிய நடத்தாதே விச்சே₂தி₃ப்பித்ததுக்கு ப்ரயோஜநமென் னென்னில்; திருவயோத்₄யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த பிரிவுபோலே

ஒ— கு₈ணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்கும் மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறக்கைக்கும். எ பெருமான் பக்கல் பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து நினைத்தபடி பெருவிட்டவாறே ஸோ மோஹங்கள் பிறக்கும். இப்படியுள்ள கலவியாலும், பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்கு வந்; து₃ஸ்ஸ அந்யாபதே₃ஶப் பேச்சைப் பேசுவிக்கும். இப்ர₂ப₃ந்த₄ங்களில் ஸூக்திகள் ப்ராப்யனை எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப ப்ரதிபாத₃கங்களாயிருக்கும் சில; ப்ராப்தாவான ப்ரத்₄ கூ₄த்மஸ்வரூப விஷயமாயிருக்கும் சில; ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லாநிற்கும் சில ப₂லத்தைச் சொல்லாநிற்கும் சில; ப்ராப்தி விரோதி₄களைச் சொல்லாநிற்கும் சில அவஶிஷ்டமானவை இவ்வர்த்த₂ங்களுக்கு உபபாத₃கங்களாயிருக்கும். இவற்றிலுத் தே₃ஶ்யம் ப₂லம்: தத₃ர்த்த₂மாக மற்றுள்ள நாலர்த்த₂மும் சொல்லுகிறது.

இவற்றில் ப்ரத₂ம ப்ரப₃ந்த₄மான திருவிருத்தத்தில் 'த்வத₃நுப₄வ விரோதி யான ஸம்ஸாரஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணும்' என்று எம்பெருமானை அர்த்தி₂க்கிறார். திருவாசிரியத்தில் நிவ்ருத்தஸம்ஸாரர்க்கு விஷயமான எம்பெருமானை பரிபூர்ணமாக அநுப₄வித்து ப்ரீதராகிறார். பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஶயபோ₄க்₃

ப— மான ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையும், இரண்டாம் திருவாய்மொழி-ஸர்வஸமாஶ்ர யணீயத்வத்தையும், மூன்றும் திருவாய்மொழி - தத₃நுகு₃ணமான ஸௌலப்₄யத்தை யும், நாலாம் திருவாய்மொழி - ஆஶ்ரிதாபராத₄ஸஹத்வத்தையும், அஞ்சாம் திருவாய் மொழி-ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தையும், ஆறும் திருவாய்மொழி-ஸ்வாராத₄தையையும்

இ— இவர்க்கு அநுபூ₄த குணங்கள் ஸாத்மிக்கவும், மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறக்கவும், இவர்க்கு எம்பெருமான்பக்கல் பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து நினைத்தபடி ஸம்ஶ் லேஷிக்கவும் பெருவிட்டவாறே ஸோகமோஹங்கள் பிறக்கும். இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்குப் பிறந்த து₃ஸ்ஸ அந்யாபதே₃ஶப்பேச்சைட் பேசுவிக்கும். இப்ர₂ப₃ந்த₄ங்களில் ஸூக்திகள் சில - ப்ராப்யனை எம்பெருமா னுடைய ஸ்வரூப ப்ரதிபாத₃கங்களாயிருக்கும்; சில - ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகூ₃த்ம ஸ்வரூபவிஷயமாயிருக்கும்; சில - ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லாநிற்கும்; சில - ப₂லத்தைச் சொல்லும்; சில - ப்ராப்த்யுபாய விரோதி₄களைச் சொல்லாநிற்கும்; அவஶிஷ்டமானவை இவ்வர்த்த₂ங்களுக்கு உபபாத₃கங்களாயிருக்கும். இவற்றி லுத்தே₃ஶ்யம் ப₂லம்; அதாவது - கைங்கர்யம். தத₃ர்த்த₂மாக மற்றுள்ள நாலர்த் த₂மும் சொல்லுகிறது.

இனி இவற்றில் ப்ரத₂ம ப்ரப₃ந்த₄மான திருவிருத்தத்தில் 'த்வத₃நுப₄வ விரோதி₄யான ஸம்ஸார ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணும்' என்று எம்பெருமான் திருவடிகளிலே அர்த்தி₂க்கிறார். திருவாசிரியத்தில் நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரர்க்கு விஷயபூ₄தனான எம்பெருமானைப் பரிபூர்ணமாக அநுப₄வித்து ப்ரீத ராகிறார். பெரிய திருவந்தாதியில் நிரதிஶயபோ₄க்₃யனான எம்பெருமானை அநுப₄

ஒ— யனை எம்பெருமானை அநுபவிக்கையாலே, ததநுகுணமாக த்ருஷ்டி பிறந்து த்ருஷ்ணநுகுணமாக அவனைப் பேசியும் நினைத்தும் தரிக்கிறார். திருவாய்மொழியில் இவருடைய த்ருஷ்ணநுகுணமாக ஸ்ரீய:பதியாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனுய், தனக்குத் தகுதியான திவ்யதேஹத்தையுமுடையனுய், திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய், ஸங்கசக்ராதி திவ்யாயுதானுமாய், பரமவ்யோமத்தில் ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்தாந ரத்நமண்டபத்திலே பிராட்டிமாரோடே கூட திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே வீற்றிருந் தருளி, அஸ்தாநே பயஸாங்கிகளான * அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரத பரிசர்யமாண சரணநளிநனுய்க்கொண்டு அங்கு அங்நனே செல்லாநிற்க; ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகமான ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும் ஸரீரதயா ஸேஷமாகவுடையனுய், அந்தராத்மதயா சேதநாசேதநங்களையடைய வ்யாபித்து, தத்தத்தேஷாஸரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுய், நாராயணாதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனுய், ஏவம்விதானுக உபநிஷத் ப்ரஸித்தனுமாய், இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனுய் வந்து திருவவதாரம்

ப— ஏழாம் திருவாய்மொழி - ஆஸ்ரயணத்தில் அத்யந்த ஸாரஸ்யத்தையும், எட்டாம் திருவாய்மொழி - ஆஸ்ரிதவிஷயமான ஆர்ஜவகுணத்தையும், ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி - ஸாத்ம்யபோகப்ரதத்வத்தையும், பத்தாம் திருவாய்மொழி - நிர்ஹேதுகமஹோபகாரித்வத்தையும் சொல்லுகையாலே, பரமபோஷியினுடைய

இ— விக்கையாலே ததநுகுணமாக த்ருஷ்டி பிறந்து த்ருஷ்ணநுகுணமாக அவனைப்பேசியும் நினைத்தும் தரிக்கிறார். திருவாய்மொழியில் இவருடைய த்ருஷ்ணநுகுணமாக, ஸ்ரீய:பதியாய், ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனுமாய், தனக்குத் தகுதியான திவ்யமங்கள விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையுமுடையனுய், திவ்யபூஷணபூஷிதனுமாய், ஸங்கசக்ராதி திவ்யாயுததரனுமாய், பரமவ்யோமத்தில் ஆநந்தமயமான திவ்யாஸ்தாந ரத்நமண்டபத்திலே 1. **"திருமகளு"** (வைகுண்டே து) என்கிறபடியே பிராட்டிமாரோடே கூட திவ்ய ஸிம்ஹாஸநத்திலே வீற்றிருந் தருளி அஸ்தாநே பயஸாங்கிகளான * அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரதபரிசர்யமாண சரணநளிநனுய்க்கொண்டு, அங்கு அங்நனே செல்லாநிற்க, ஸ்வஸங்கல்பாயத்தஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகமான ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும் தனக்கு ஸரீரதயா ஸேஷமாகவுடையனுய் அந்தராத்மதயா சேதநாசேதநங்களையடைய வ்யாபித்து, தத்தத்தேஷாஸரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுய், நாராயணாதி நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனுய், ஏவம்விதானுக உபநிஷத்ப்ரஸித்தனுமாய், இப்படி ஸர்வவிஸஜாதீயனுயிருந்துவைத்து, அப்ராக்ருதமான தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹத்தை இதர ஸஜாதீயமென்னலாம்படியாக்கி, ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி ஸஜாதீயனுய் வந்து திருவவதாரம் பண்ணியருளும் ஸ்வபாவனுமாய், தன்னுடைய

• 1-1-1.

ஒ— பண்ணும் ஸ்வபா₄வனுமாய், தன்னுடைய திருவவதாரங்களிலும் உதவுகைக்கிடான பா₄க்₃யமில்லாதார்க்கும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸர்வாபராத₄ ஸஹனுய், பத்ரபுஷ்பாதி₃களாலே ஸ்வாராத₄னுய்க்கொண்டு ஆஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்தபராதீ₄நனுய், அவர்களுடைய இச்சா₂நுகு₃ணமான போ₄ஜந ஸயநாதி₃களையுடையனுய், ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ண பூர்ணனுன தானே ஆஸ்ரித ஸுலப₄த்வார்த்த₂மாகக் கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும், இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும் ஆஸ்ரிதாநுக்₃ரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனுன எம்பெருமான், தன்னே நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டநுப₄வித்துத் தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄மாகிற ப்ரதிப₃ந்த₄கமுமற்று எம்பெருமானேப் பெற்று முடிக்கிறார். இனிச்சொல்லவேண்டுவன அவ்வவ திருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது.

முதல் திருவாய்மொழியிற் சொல்லிற்றுயிற்று - நாநாரத்நபூர்ணமாய் அபரிச்சே₂த்₃யமான கடலே முந்துறத் திரளக்கண்டாப்போலே ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளால்

ப— ரக்ஷகத்வபூர்த்தியை ப்ரதிபாதி₃த்ததாயிற்று. அதில் பரத்வப்ரகாஸகமான முதல் திருவாய்மொழியில் தது₃பபாத₃கமான விலக்ஷணகு₃ணவிபூ₄தி விக்₃ரஹ யோக₃த்தையும், ததா₃ஸ்ரயமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தையும், அபரிச்சி₂ந்ந

இ— திருவவதாரங்களிலும் உதவப்பெறுத பா₄க்₃யஹீநருக்கும் இழக்கவேண்டாத படி ஸர்வாபராத₄ஸஹனுய், பத்ரபுஷ்பாதி₃களாலே ஸ்வாராத₄னுமாய்க்கொண்டு, ஆஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்தபராதீ₄னனுமாய், அவர்களுடைய இச்சா₂தீ₄நமான போ₄ஜந ஸயநாதி₃களையுடையனுமாய், ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ண பரிபூர்ணனுமாயிருக்கிற தானே ஆஸ்ரிதஸுலப₄த்வார்த்த₂மாகக் கோயில் திருமலைதொடக்கமான தி₃வ்ய தே₃ஸங்களிலே வந்து நின்றருளியும், அவ்வளவு செல்லமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளும் இழவாதபடி தன்னுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே க்₃ராமங்களிலும் க்₃ருஹங்களிலும் எழுந்தருளியும், விஷயபரதந்த்ரனை இவன் செய்தவற்றை ஸாங்க₃ ஸமாராத₄நமாகக் கைக்கொண்டருளி ருசியைப் பிறப்பித்து, இவனுக்கு இவ்விடந் தன்னிலேயிருக்கச்செய்தே போ₄க₃மோக்ஷங்களைக்கொடுத்தும், இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும் ஆஸ்ரிதாநுக்₃ரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனை எம்பெருமான் தன்னேத்தானே நிர்ஹேதுகக்ருபையினுலே காட்டியருளக் கண்டு அநுப₄வித்துத் தாம் முதலிலே அபேக்ஷித்தபடியே தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄மாகிற ப்ரதிப₃ந்த₄கத்தை ஸவாஸநமாக அறுத்துக்கொடுக்கையாலே, நித்யவிபூ₄தியிலே நித்யஸூரிகளோடே எம்பெருமானேப் பெற்றுக்ருதார்த்த₂ராகிறார். இனிச் சொல்லவேண்டுவனவெல்லாம் அவ்வவ திருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக் கண்டுகொள்வது.

முதல் திருவாய்மொழியிற்சொல்லிற்றுயிற்று என்னென்னில்; - நாநாரத்நபரிபூர்ணமாய், அபரிச்சே₂த்₃யமான கடலே முந்துறத் திரளக் கண்டாப்போலே

ஏ— பரிபூர்ணனுய், எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு, ஸர்வேச்வரனுய், ச்ரிய:பதியாக அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு ஸுத்₃ருட₄ப்ரமாணமான ச்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்ட எம்பெருமானே, ப₃ாஹ்ய குத்₃ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி அவன் ப்ரஸாத₃த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுப₄வித்து, அநுப₄வஜநித ப்ரீதியுள்ளடங்காமை அநுப₄வித்தபடியே ஸவிபூ₄திகனான எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவம்வித₄னான வன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச் செய்கிறார். கடலைத் திரளக்கண்டாரொருவன் அதில் திரைகளையும் மற்றும் அங்குண்டான ரத்நாதி₃களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே, முதல்திருவாய்மொழியில் திரள அநுப₄விக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஓரோவகைகளிலே ஓரோ திருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாம் திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம். இப்படி செய்தாரிவரேயல்ல; ப₄ாரதராமாயணங்களைப் பண்ணின வ்யாஸாதி₃களும் ஸங்கேஷப விஸ்தரங்களாலே தங்கள் ப்ரப₃ந்த₄ங்களை ப்ரப₃ந்தீ₄கரித்தார்கள்.

ப— மான லீலாவிபூ₄திஸம்ப₃ந்த₄த்தையும், அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூ₄த்யந்தர்க₃த ஸமஸ்தபதா₃ர்த்த₂ங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்தி₂தி ப்ரவ்ருத்யாதி₃கள் ஸ்வாதீ₄நங்களென்னுமிடத்தையும், அதில் முதற்பாட்டில் ஸமஸ்தபதா₃ர்த்த₂ங்களினுடைய ஸ்வரூபம் ஸாமாநாதி₄கரண்யத்தாலே தத₃தீ₄நமென்னுமிடத்தையும்,

---

இ— ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளால் பரிபூர்ணனுய், எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும்மேற்பட்டு ஸர்வேச்வரனுய், ச்ரிய:பதியாய், அபௌருஷேயமாய்க்கொண்டு ஸுத்₃ருட₄ ப்ரமாணமான ச்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானே ப₃ாஹ்யகுத்₃ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி அவன் ப்ரஸாத₃த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுப₄வித்து அவ்வநுப₄வஜநித ப்ரீதி உள்ளடங்காமையாலே அநுப₄வித்தபடியே ஸவிபூ₄திகனான எம்பெருமானைப்பேசி, ஏவம்வித₄னான அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஸாஸிக்கிறார். கடலைத் திரளக்கண்டாரொருவன், அதிலுள்ள திரைகளையும் மற்றும் அங்குள்ள ஸத்வங்களையும் ரத்நாதி₃களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல் திருவாய்மொழியில் திரள அநுப₄விக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய ஓரோவகைகளிலே ஓரோ திருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது, இரண்டாந்திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம். இப்படி செய்தார் இவரேயல்லர்; ப₄ாரதராமாயணாதி₃களைப் பண்ணின வ்யாஸாதி₃களும் ஸங்கேஷப விஸ்தரங்களாலே தந்தாமுடைய ப்ரப₃ந்த₄ங்களை ப்ரப₃ந்தீ₄கரித்தார்களிறே.

முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து-"அகி₂லஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகு₃ணத்மகனுய், அக்கு₃ணங்களுக்கும் நிறங்கொடுக்கவற்றான தி₃வ்யதே₃ஹயுக்தனுய், ச்ரிய:பதியாய், இந்த ஸௌந்த₃ர்யாதி₃களுக்கு போ₄க்தாக்களான அயர்வறுமமரர்களுக்கு

ப— (மேலே) ரக்ஷணரூபையான ஸ்தி₂தி - வையதி₄கரண்யத்தாலே தத்₃தீ₄நை யென்னுமிடத்தையும், (மேலே) ஸர்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் ஸாமாநாதி₄கரண் யத்தாலே தத்₃தீ₄நங்களென்னுமிடத்தையும், தது₃பபாத₃கமான ஸரீராத்மப₄ாவ ஸம்ப₃ந்த₄த்தையும், அங்யேஸ்வரத்வத்தையும், அவைதி₃கரால் அப்ரகம்ப்யத்வத்தை யும், அகி₃லவ்யாபகத்வத்தையும் சொல்லி, அஸேஷஸேஷித்வரூபமான பரத் வத்தை ஸ்தி₂ரீகரித்தருளுகிறார்.

இ— அதி₄பதியாயிருந்துவைத்துத் தன்னுடைய நிரவதி₄கக்ருபையாலே என் னுடைய தே₃ஷாகரத்வத்தைப் பாராதே என்னுடைய அஜ்ஞாநமெல்லாம் நீங்கும் படி ஸ்வவிஷயப₄க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை நிர்ஹேதுகமாக ஸாத₃ரனுய்க்கொண்டு தந்தருளினன்; ஆனபின்பு அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப் போம்" என்று திருவுள்ளத்தோடே கூட எம்பெருமானுக்கு அடிமைசெய்கையிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். இத்தால் ப்ரப₃ந்த₄ாரம்ப₄த்திலே வஸ்துநிர்தே₃ஸ நமஸ்காரங்க ளும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது.

திருவிருத்தத்தில் - தேவரீரை அநுப₄விக்கைக்கு விரோதி₄யான தே₃ஹ ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துத்தந்தருளவேணுமென்கிறார்; இப்படி ஸம்ஸாரம் அத்ய ஸஹ்யமென்று கைவிட்ட இவரைக்கொண்டு ஈஸ்வரன் நாட்டுக்கு ஒரு / வெளிச் சிறப்பைப் பண்ண நினைத்திருக்கிறானெருவனுகையாலே, அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார கந்த₄ரான நித்யஸூரிகளுக்கு விஷயமான தன்னுடைய ஸ்வரூபாதி₃களைத் தானே இவர்க்குக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுப₄வித்து ப்ரீதராகிறார் திருவாசிரியத்தில்; அவ்விஷயாநுகு₃ணமாக த்ருஷ்ணை பிறந்து அந்த த்ருஷ்ணாநுகு₃ணமாகப் பேசியும் நினைத்தும் த₄ரிக்கிறார் திருவந்தாதியில்; இவ்விடாய்க்கு அநுகூலமாக - ஸ்ரிய:பதி யாய், நித்யவிபூ₄தியிலே • அயர்வறுமமரர்களுக்கு அமுதகோலக்கங் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரியமேன்மையையும், இப்பால் லீலாவிபூ₄தி நிர்வஹணார்த்த₃ மாக வ்யூஹவிப₄வார்ச்சாவதாராந்தர்யாமித்வ பர்யந்தமாகத் தன் அநுக்₃ரஹத் தாலே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற நன்மையையும், அவன் நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு அநுப₄வித்து அதுக்குமேலே தமக்கு பரப₄க்த்யாதி₃களைப் பிறப்பித்துத் தாம் ஆசைப்பட்டபடியே தம்முடைய ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄த்தையும் ஸவாஸநமாக அறுத்து எம்பெருமான் பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டருளி நாய்ச்சிமாரும் தானுமாக வந்து தோற்றி தன்படிகளொன்றும் குறையாமை வந்து, 1. **"நயாமி"** (நயாமி) என்கிறபடியே இவரைப் பரமபத₃த்தேறக் கொண்டுபோய், இவர் முதலிலே அபேக்ஷித்தபடியே நித்யகைங்கர்யத்திலே அந்வயிக்கப் பெற்று க்ருதார்த்த₂ராகிறார் திருவாய்மொழியில்; திருவாய்மொழிக்கெல்லாம் ஸங்க்₃ரஹம்-முதல் திருவாய்மொழி.

/ வெளிச்சிறப்பு-தெளிவு. • 1-1-1.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆத்தான் ஜீயர் சேர்த்தருளின
அடையவளிந்தானரும்பதவிளக்கம் - அவதாரிகை

१. संस्कृतद्राविडवचस्सन्दर्भानन्दवर्धिनी।
कृतिर्विराजते नानाव्याख्यासम्मेलनादियम्॥

1. ஸம்ஸ்க்ருத த்₈ராவிட₃ வசஸ் ஸந்த₉ர்ப்ப₄நந்த₉வர்த்தி₄நீ।
க்ருதிர் விராஜதே நாநாவ்யாக்₄யாஸம்மேளநாதி₄யம்॥

२. श्रीमद्द्राविडवेदभाष्यविवृतौ संक्षेपतो विस्तरात्
तत्तद्वक्तृविभेदतः प्रतिपदव्याख्याविशेषात्पुनः।
स्वारस्यार्थविशेषतो मतिमतामानन्दसन्दोहदम्
पौनःपुन्यमिहास्तु तत्तु वरमित्यास्तान्यतेराशयः॥

2. ஶ்ரீமத்₃ராவிட₃வேத₃ ப₄ாஷ்ய விவ்ருதௌ ஸங்க்ஷேபதோ விஸ்தராத்
தத்தத்₃வக்த்ருவிபே₄த₃த: ப்ரதிபத₃வ்யாக்₄யாவிஶேஷாத் புந:।
ஸ்வாரஸ்யார்த்த₂விஶேஷதோ மதிமதாமாநந்த₃ ஸந்தோ₄ஹத₃ம்
பௌந:புந்யமிஹாஸ்து தத்து வரமித்யாத்தாந்யதேராஶய: ॥

3. "वैकुण्ठे तु परे लोके श्रीसहायो जनार्दनः। उभाभ्यां भूमिनीलाभ्यां सेवितः परमेश्वरः॥" (வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்த₃ந:। உப₄ாப்₄யாம் பூ₄மிநீளாப்₄யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர: ॥) என்றும், 4. "वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥" (வைகுண்டே₂ து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த்த₂ம் ஜக₃த்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப₄க்தைர் ப₄ாக₃வதைஸ்ஸஹ ॥) என்றும் a "சுடரொளி யாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி" என்றும் b "தெளிவிசும்பு" என்றும் 5. "अत्यर्कानलतीव्रतं तत् स्थानम्" (அத்யர்க்காநலதீ₃ப்₄தம் தத் ஸ்தா₂நம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரமபத₃த்திலே உப₄யவிபூ₄தியும் தொழிலாக வகுப்புண்டு c கோப்புடைய சீரிய சிங்காசனத்தின்மேலே, d உடனமர் காதல் மகளிர் திருமகள் மண்மகள் ஆயர் மடமகளாகிற பூ₄மிநீளைகளோடே கூட e "வீற்றிருந்தேழுலகும் தனிக்கோல்

---

a 3-10-5. b 9-7-5. c திருப்பாவை 23. d 1-9-4. e 4-5-1.

அநந்தகுலதிலகரான குணகரம்பாக்கம் ராமாநுஜஜீயர் செய்தருளின
அரும்பதவிளக்கம் - அவதாரிகை

ஶ்ரிய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனுன ஸர்வேஶ் வரன், 3, 4. "வைகுண்டே₂ து பரே லோகே" இத்யாதி₃ப்படியே ஶ்ரீவைகுண்ட₂த்திலே ஆநந்த₃மயமான தி₃வ்யாஸ்தா₂ந மண்டபத்திலே தி₃வ்ய ஸிம்ஹாஸநத்திலே e ஏழுலகும் தனிக்

அ— செல்ல" என்றும் a "பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும் அங்காதுஞ்சோராமேஆள்கின்ற" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிக்கும் நிர்வாஹகனுய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, 1. **"स्वेतरसमस्तवस्तुविलक्षणाऽनन्त-ज्ञानानन्दैकस्वरूप"** (**ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணாऽநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப**) என்கிறபடியே தானும் நிரதிஶயாநந்தயுக்தனுய், b "அயர்வறுமமரர்கள்" என்கிறபடியே நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரமுக ரான நித்யஸூரிகளையும் c "இயக்கெலாமறுத்து" என்கிறபடியே நிவ்ருத்த ஸம் ஸாரருமாய், நித்யரோபாதி லப்தத்கைங்கர்யருமான முக்தரையும் 2. **"एष ह्येवानन्दयाति"** (**ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி**) 3. **"रसो वै सः रसं ह्येवायं लब्धाऽऽनन्दी भवति"** (**ரஸோ வை ஸ: ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்த்வாऽऽநந்தீ பவதி**) என்று ஆநந்திப்பித்துக் கொண்டு போராநின்றும்;

"இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும் நம்மை அநுபவித்து இவ்வநுபவஜநித ப்ரீதிகாரிதாऽஶேஷாவஸ்தோசிதாஶேஷஶேஷதைகரதிரூப நித்யநிரவத்யநிரதிஶ யாநந்தரூப மத்கைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப்பெற்று வாழுகைக்கு யோக்ய தை யுண்டாயிருக்க, இத்தை இழந்திருப்பதே!" என்று அங்குற்ற அநுப வங்களொன்றும் உண்டதுருக்காட்டாதே அவன் தனியரைப்போலே 4. **"स एकाकी न रमेत"** (**ஸ ஏகாகீ ந ரமேத**) என்கிறபடியே போர நொந்து, இவர்கள் கரணகளேபரர ஶூந்யராய் இறகொடிந்த பக்ஷிகளைப்போலேயிருக்கிறபடியைக்கண்டு, 5. **"करण कलेवरैर्घटयितुं दयमानमनाः"** (**கரணகளேபரைர் கடயிதும் தயமாநமநா:**) என்றும் d "பல்லுயிர்க்கு மாக்கைகொடுத்தளித்த" என்றும் சொல்லுகிறபடியே பரம தயாளுவாய்க்கொண்டு ஸகலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்ரதாநம்பண்ணி; ஸமிதையைத் தரிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக்கொண்டு பசுவின்வாலைத் தரிப்பார் போலே 6. **"विचित्रा देहसंपत्तिरीश्वराय निवेदितुम्। पूर्वमेव कृता ब्रह्मन् हस्तपादादिसंयुता॥"** (**விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்। பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்த பாதாதிஸம்யுதா॥**) என்றும், e "நாடாத மலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன் வாடாத மலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும், f "மாயவன்றன்னை வணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே g "தேனே மலருந்

ஜீ— கோல் செல்ல வீற்றிருந்தருளி, அஸ்தாநே பயஶங்கிகளான b அயர்வறுமமரர்களாலே அநவரத பரிசர்யமாண சரணநளிநனுய், நித்யமுக்தரை ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டு தானும் நிரதி ஶயாநந்தியாய்ப் போராநிற்க;

அந்த நித்யமுக்தரோபாதி லீலாவிபூதியிலுள்ளாரும் தன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து அடிமை செய்து வாழலாயிருக்க, அத்தைமிழந்து நோவுபடுகிறபடியைக் கண்டு வ்யாகுலனுய், ஸ்வசரண கமல ஸமாஶ்ரயணத்துக்குடலாகக் கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்தும், ஶாஸ்த்ரப்ரதாநம்

---

a நாச் 11.3. b 1-1-1. c திருச்சந்த 120. d நான் 93. e 1-4-9. f இரா 67. g 1-5-5.

அ— திருப்பாதம்" என்கிற ஸ்வசரணகமல பரிசரணத்துக்கு உறுப்பாகக் கரசரணத்₃யவயவ ஸங்க₄தாத்மகமான ஶரீரத்தைக் கொடுக்க, அதின்வழியே செய்யாதே a ஆக்கையின் வழியுழன்று ஶப்த₃ாதி₃விஷய ப்ராவண்யத்துக்கு உறுப்பாக்கி அநர்த்த₃ப்படுகிறபடியைக் கண்டு;

1. **"शासनाच्छास्त्रम्"** (ஶாஸநாச்ச₂ாஸ்த்ரம்) என்றும், 2. **"हृत् तमस्तदसती च विवेक्तुमीशो मानं प्रदीपमिव कारुणिको ददाति"** (ஹர்த்தும் தமஸ்ஸத₃ஸதீ ச விவேக்து மீஶோ மாநம் ப்ரதீ₃பமிவ காருணிகோ த₃த₃ாதி) என்றும், b "கலிகளும் வேதமும் நீதிநூலும் கற்பமும் சொற்பொருள் தானும் மற்றை நிலைகளும் வானவர்க்கும் பிறர்க்கும் நீர்மையினுலருள் செய்து" என்றும், c "தொழுது வழியொழுகப் பண்டே பரமன் பணித்த பணிவகை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே சேதநருடைய விஶிஷ்டவேஷ விஷயமான ஶாஸ்த்ரத்தை வெளியிட்டருளி, அந்த ஶாஸ்த்ராப்₄யாஸம் அநேக யோக்₃யதாஸாபேக்ஷமாய், சிரகால ஸாத்₄யமாயிருக்கையாலே து₃ஷ்கரமாயிருக்கிறபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்₃ருஶயோக்₃யதாநிரபேக்ஷ தாதி₃யாலே ஸுகரமுமாய், சேதநநிஷ்க்ருஷ்ட வேஷவிஷயமுமான திருவஷ்டாக்ஷர ப்₃ரஹ்மவித்₃யையை ஸ்வயமேவ வெளிப்படுத்தினவிடத்திலும், அதின்படி செய்யாதே 3. **"योऽन्यथा सन्तमात्मानं अन्यथा प्रतिपद्यते। किं तेन न कृतं पापं चोरेणात्मापहारिणा॥"** (யோऽந்-யதா₂ ஸந்தமாத்மாநம் அந்யதா₂ ப்ரதிபத்₃யதே। கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா॥) d "கொல்வனமுதலாவல்லன முயலும் இனைய செய்கை" என்கிறபடியே அகி₃லபாபஹேதுவாய், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி அநாதி₃கர்ம வாஸநாதூ₃ஷிதராயிருக்கிறபடியைக்கண்டு;

ஓலைப்புறத்தில் செல்லாத ராஜ்யத்தை எடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே, ஸர்வேஶ்வரன் இவர்களை வாரிப்பிடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதாரவாஞ்ஞை வந்தவதரித்து, 4. **"मर्यादानाञ्च लोकस्य कर्ता कारयिता च सः"**(மர்யாத₃ாநாஞ்ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா ச ஸ:) 5.**"यदि ह्यहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः।...सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः॥"** (யதி₃ ஹ்யஹம் ந வர்த்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்₃ரித:।...ஸங்கரஸ்ய ச கர்த்தா ஸ்யாமுபஹந்யாமிமா: ப்ரஜா:॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்த்ரீய மர்யாதை₃களைத் தான் அநுஷ்டி₃த்தும், அநுஷ்டி₂ப்பித்தும், e படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும், 6.**"आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि। मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम्॥"**(ஆஸுரீம் யோநிமா பந்நா மூட₄ா ஜந்மநி ஜந்மநி। மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத₄மாம் க₃திம்॥)

ஜீ— பண்ணியும், ராமக்ருஷ்ணாத்₃யவதாரங்களோப்பண்ணி வடிவழகைக்காட்டியும். த₄ர்ம ஸம்ஸ்தா₂பநம்பண்ணியும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரமல்லாமையாலே, "விஜாதீயரான நம்மால்

---

a 3-2-1 b பெரியதிரு 2-8-5 c 10-4-9 d திருவாசிரியம் 6 e 7-5-2

அ— என்கிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய், தன்னே வந்து கிட்டாதே 1. "ஈश्वरोहमहं भोगी" (ஈஸ்வரோஹமஹம் போ₄கீ₃) என்று எதிரிட்டு அத₃மமான க₃திகளிலே விழுகிற படியைக் கண்டு, உ மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய் மாயப் பிறவிபிறந்த தனியனுகையாலே, "விஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்₄யமன்று; / இணக்குப் பார்வையிட்டு ம்ருக₃ம் பிடிப்பாரைப்போலே ஸஜாதீயரைக்கொண்டே கார்யங்கொள்ள வேணும்" என்றறுதியிட்டு, அதுக்கு b ஆம்முதல்வரை உண்டாக்குகைக்காக c ஸர்வபூ₄தஸுஹ்ருத்தான தன்னுடைய நிர்ஹேதுகப்ரஸாத₃த்தாலே எங்கும் பார்த்து இலக்குக் காணுமல் வாராநிற்க, அந்தப் பார்வை தனக்குப் பள்ளமடையான தென்றிசையிலேயானவளவிலே—d "மாநிமாநிப் பலபிறப்பும் பிறந்து" என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போருகிற இவர்மேலே பட, அந்த நிர்ஹேதுககடாக்ஷவிஸ்ரம்ப₄ஸ்தி₂ரதை₃ர்ய யஜ்ஞாந ப₄க்திகரான ஆழ்வார் திருப்புளியாழ்வார்கீழே தத்ஸ்வரூபரூபகு₃ணவிபூ₄திகளை அநுப₄வித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே;

ஸ்ரீமது₄ரகவிகள் தீர்த்த₃யாத்ரையாக எழுந்தருளி, க₃ங்கை₃க்கரையிலேயெழுந்தருளியிருக்க, ஒருநாள் ராத்ரி தெற்கு தி₃க்கிலே ஸூர்யோத₃யமானுப்போலே ஒரு தேஜஸ்ஸு தோற்ற, இதேதென்று விஸ்மிதராயிருக்க, மற்றைநாளும் அப்படியே தோற்ற, "தெற்கு ஓரதிஸயமுண்டாகவேணும்" என்று திருவுள்ளம் பற்றி எழுந்தருளாநிற்க, பயணந்தோறும் தெற்கேதெற்கே அந்தத்தேஜஸ்ஸு தோற்றத் திருநகரியளவிலே வந்தவாறே அவ்வருகு தோற்றக் காணுமையாலே "இங்கே ஆகவேணும்" என்று பார்த்து, "இங்கு ஏதேனும் புதுமைகளுண்டோ?" என்று கேட்க, ஆழ்வார் திருவவதரித்தருளித் திருப்புளியாழ்வார் கீழே எழுந்தருளியிருக்கிற வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, இவரும் ஆழ்வார் ஸந்நிதி₄யிலே எழுந்தருள, ஆழ்வார் ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணிக்கொண்டு, இவரைக்கடாக்ஷித்தல், ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி அருளிச்செய்தல் செய்யக்காணுமையாலே, "இவருக்கு ஸ்ரவணாதி₃களுண்டோ! இல்லையோ!" என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒருகல்லைத் திருமதிளிலே எறிய, அந்த ஓசையைக்கேட்டுப் புரிந்து பார்த்தருள "இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்

ஜீ— இவர்களைத் திருத்தவொண்ணாது, ஸஜாதீயரைக்கொண்டு திருத்தவேணும்" என்று பார்த்து, தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே ஸஜாதீயபு₄த்₃தி₄ பண்ணலாம்படியான ஆழ்வானைத் திருவவதரிப்பித்தருளினனன்.

இவ்வாழ்வாராகிற-ருஷிகளையும் மற்றையாழ்வார்களையும்போலே கர்மாதி₃ ஸாத்₄ய ஜ்ஞாநாதி₃கரன்றியே, லௌகிக ஜ்ஞாநம் நடையாடாநிற்க ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃த்தாலே ஒரு காலவிஸேஷத்திலே பிறந்த தத்வஜ்ஞாநருமன்றியே, திருத்துழாய் பரிமளத்தோடே அங்குரிக்குமாபோலே, ப₄க₃வந் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷலப்₄த₄ ஸஹஜ ஜ்ஞாந ப₄க்தி வைராக்₃யாதி₃களை

/ இணக்கு-ஸஜாதீயம். a 3.5-6 b 7-9-3 c கீ₃தை 5-29 d 2-6-8

அ— தா ; இவருடைய ஸ்ரீஸூக்தி கேட்கவேணும்'' என்றுகொண்டு, /''செத்தத் தின் வயிற்றிலே சிறியது பிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்'' என்று கேட்க, ஆழ்வாரும் x''கானலோடிய காட்டிலே சிறியது பிறந்தால் அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்'' என்று அதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே ஸ்ரீமது₄ரகவிகளும் ஹ்ருஷ்டராய், ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ''அடியேனை அங்கீ₃கரிக்கவேணும்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் அவரை விஸ்ரூஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளி, பஞ்ச ஸம்ஸ்காரமும் ப்ரஸாதி₃த்தருளி ''நாம் ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்குப் போக்குவீடாகச் சொல்லும் பாசுரங்களை நீர் பட்டோலை கொள்ளும்'' என்று அருளிச்செய்தருளினார்.

அநந்தரம் ஸர்வேஸ்வரன் பெரிய பிராட்டியாரோடுகூடப் பெரிய திருவடி ந்யனுர்மேல் ஆழ்வாரை மீளவும் விஸ்ரூஷ கடாக்ஷம்பண்ணி a மயர்வறமதி நலமருள, ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூப கு₃ண விபூ₄திகளை விஸ₃த₃ விஸ₃த₃தர விஸ₃த₃தமமாக அநுப₄வித்து, அவ்வநுப₄வ பரீவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுர மானது, ஸோகவேக₃ஜநிதமான **1. ''मानिषाद''** (மாநிஷாத₃) இத்யாதி₃ ஸ்லோகம் ப்₃ரஹ்மாவின் ப்ரஸாத₃த்தாலே லக்ஷணைபேதமானுப்போலே, ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃ மடியாக ஸர்வலக்ஷணைபேதங்களான ப்ரப₃ந்த₄ங்களாய்த் தலைக்கட்டிற்று. இப்ர ப₃ந்த₄ங்கள்தான் b''நண்ணுவசுரர் நவி(லி)வெய்த நல்லவமரர் பொலிவெய்த எண்ண தனகளெண்ணும் நன்முனிவரின்பம் தலைச்சிறப்ப'' என்கிறபடியே விரோதி₄ நிரஸ நார்த்த₂மாகவும், அநுகூல ஸம்ருத்₃தி₄யர்த்த₂மாகவும், மங்க₃ளாஸாஸந பரருக்கு மநோரத₂ பூர்த்தித்₃வாரா ஸந்தோஷ ஸமுந்மேஷார்த்த₂மாகவும், c ''தொண்டர்க் கமுதுண்ண'' என்கிறபடியே ப₄க்தஜநபுஷ்டயர்த்த₂மாகவும், d ''கேட்டாரார் வான வர்கள்'' என்கிறபடியே நித்யமுக்தர்க்கு நிரதிஸய போ₄க்₃யமாயும், **2. ''संश्रवे मधुरम्''** (ஸம்ஸ்ரவே மது₄ரம்) என்கிறபடியே d செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாயும், e ''அவா விலந்தாதி'' என்கிறபடியே ப₄க்திப₃லாத்காரஜந்யங்களாயுமிறேயிருப்பன.

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஜீ— உடையராகையாலும், 3. ''ஆத்₃யஸ்ய நஃ குலபதேஃ'' என்று தத்வஜ்ஞாநப்ரவர்த்தநத்தில் ப்ரத₄மாசார்யராக விலக்ஷண பரிக்₃ருஹீதராகையாலும், ஈஸ்வரன்தானே ''லோகோஜ்ஜீவநார்த்த₂ மாக இவராவர்'' என்றங்கீ₃கரித்து இவரைக்கொண்டு இப்ரப₃ந்த₄ங்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கை யாலும் அத்யந்த விலக்ஷணராயிருப்பாரொருவராயிற்று.

/ 4. ''மமயோநிர்மஹத் ப்₃ரஹ்ம தஸ்மிந் க₃ர்ப்ப₄ம் த₃தா₄ம்யஹம், ஸம்ப₄வஸ்ஸர்வபூ₄தாநாம் ததோ ப₄வதி'' என்கிற கீ₃தாப்ரக்ரியையாலே அசேதநமான ப்ரக்ருதிக்குள்ளே அணுவான ஜீவன் ஸரீரமெடுத்தால் அவனுக்கு போ₄க்₃யமென்ன? போ₄க₃ஸ்தா₂நமென்ன? என்றர்த்த₂ம்.

x மரீசிகை (கானல் நீர்) போலிருக்கும் விஷயங்களாலே ப்ரசுரமான ஸம்ஸாராரண்யத்தில், ஜநித்த ஜீவன் அந்த ப்ரக்ருதியையே பு₄ஜித்து அதிலே இருப்பன் என்றர்த்த₂ம்.

a 1-1-1 b 10-7-5 c 9-4-9 d 10-6-11 e 10-10-11

தென்னியதா நம்பிள்ளை செப்பு நெறிதன்னை வள்ளல்
வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஈடு மஹாப்ரவேசம் - முதல் ச்ரிய:பதி

a ஸ்ரிய:பதியாய், b அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், c ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனை d ஸர்வேச்வரன்,

அ-அ - முதல் ஸ்ரிய:பதி

a...இப்படி ஸர்வோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களிலே திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தைப் பரமகாருணிகரான நம்பிள்ளை வ்யாக்யாநம் செய்யத்திருவுள்ளம்பற்றி, இப்ரபந்தம் ஸர்வர்க்கும் பரிக்ராஹ்யமென்கைக்காக ப்ரபந்த தத்வக்த்ரு தத்ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை உபபாதிக்கக்கோலி, ப்ரதமம் வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்—''ஸ்ரிய:பதியாய்'' இத்யாதி ''துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே என்கிறார்'' என்னுமளவாக. பரிஷ்காரத்திலே மஹாப்ரவேசத்துக்கு ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்திலே நேரே நோக்காக அருளிச்செய்தார்; அது அங்கங்கே மஹாதாத்பர்ய பேதமும் கண்டுகொள்வது. இவ்வைலக்ஷண்ய த்ரயம் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று, x''மாதவன்பாற் சடகோபன்'' என்கிற பாட்டிலே பூர்வா

இப்படி விலக்ஷணரான ஆழ்வார், பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுண விபூத்யாதிகளை விசததம மாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவ பரிவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது. 4. ''மாணியாதை'' இத்யாதி ஸ்லோகம்போலே திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி என்கிற நாலு ப்ரபந்தமாய் ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று.

அவதாரிகை முற்றிற்று

ஜீ-அ-முதல் ஸ்ரிய:பதி

இவற்றில் சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழிக்கு, பரமகாருணிகரான நம்பிள்ளை வ்யாக்யாநம் பண்ணியருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, இப்ரபந்தம் ஸர்வர்க்கும் பரிக்ராஹ்ய மென்கைக்காக, ப்ரபந்த தத்வக்த்ரு தத்ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் மஹாப்ரவேசத்தாலே. a...அதில் ப்ரதமம் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார், ''ஸ்ரிய:பதியாய்'' என்று தொடங்கி ''தொழுதெழென்மனனே யென்கிறார்'' என்னுமளவாக. மேல் ''இப்படி பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளை'' என்று தொடங்கி, ''அந்யாபதேசப் பேச்சைப் பேசுவிக்கும்'' என்னுமளவாக ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார். அநந்தரம் ''இப்ரபந்தங்களில் ஸங்கதிகள்'' என்று தொடங்கி, ''பெரியவங்கிபுரத்துநம்பி திருவாய் மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தார்'' என்னுமளவாக ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார். அநந்தரம் இரண்டாம் ஸ்ரிய:பதியாலே, திருவாய்மொழியினுடைய த்வயார்த்த விவரணரூபத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார். மூன்றும் ஸ்ரிய:பதியால் இப்ரபந்த சதுஷ்டயத்துக்கும் முக்யதாத்பர்யார்த்த கதநபூர்வகமாக, இப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலுமிவர்க் குண்டான தயைனை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார். ''மஹாப்ரவேசத்துக்கெல்லாம் ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யமொன்றிலே நோக்கு'' என்று சொல்லுவாருமுண்டு. இவ்வைலக்ஷண்ய த்ரயமும் ஆழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று, x ''மாதவன்பாற் சடகோபன்'' என்கிற பாட்டில்

x 1-6-11 a.....ஈட்டிலுள்ள பகுதிகளுக்கும், அவற்றுக்கு அரும்பதவுரைகளில் விவரணமுள்ள பகுதிகளுக்கும் a முதலான ஏகரூபமான குறிகள் இடப்படுகின்றன.

அ— சார்யர்களாலே வ்யாக்₃யாதமிறே. 1. ''பாட்₃யே கே₃யே ச மது₄ரம்'' இத்யாதி₃யாலும் 2. ''வால்மீகயே மஹர்ஷயே'' இத்யாதி₃யாலும் 3. ''வேத₃வேத்₃யே பரே பும்ஸி'' இத்யாதி₃யாலும் ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு இம்மூன்று வைலக்ஷண்யம் சொல்லுமிறே — என்றத்தை இங்கு உதா₃ஹரணமாக அருளிச்செய்வர்.

தத்ர ப்ரத₂மம் ப₄க₃வந் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ லப்₃த₄ஜ்ஞான வைப₄வத்வரூப வைலக்ஷண்ய முச்யதே அநேந வாக்யேந; அநேந ஆப்ததமத்வமபி ப₂லதி. ஆப்ததமத்வம் நாம—யதா₂ர்த்த₂ த₃ர்மித்வே ஸதி யதா₂த்₃ருஷ்டார்த்த₂வாதி₃த்வம். இத்தால்—ஸ்வதபோ மாஹாத்ம்யத்தாலும் ப்₃ரஹ்மாதி₃களுடைய வரப்ர₃தா₃நத்தாலும் ஜ்ஞா நா தி₄ கா ரா ன ருஷிகளைப் போலன்றிக்கே 4. ''நாஸௌ புருஷகாரேண'' இத்யாதி₃ப்படியே கேவல ப₄க₃வந் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷலப்₃த₄ ஜ்ஞாநராகையாலே வந்த ஆப்ததமத்வத்தைச் சொல்லுகிறது; 5. ''நிர்ஹேதுக கடாக்ஷேண மநி₃யேந மஹாமதே! ஆசார்ய விஷயீகாராத் ப்ராப்நுவந்தி பராங்க₃திம்॥'' என்னக்கடவதிறே; ''மற்றவர்களுக்குப் /பகல்விளக்கும் மின்மினியுமாக்கும்'' என்றும் x ''ப₂லஸாத₄ந தே₃வதாந்தரங்களில் இவர்கள் நினைவு பேச்சிலே தோன்றும்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. z ''மயர்வற மதிநல மருளினன்'' இதி அஜ்ஞாநாதி₃ நிரஸந பூர்வகம் ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃ லப்₃த₄ஜ்ஞாந வைப₄வத்வாபி₄தா₄நேந யதா₂த்₃ருஷ்டார்த்த₂வாதி₃த்வமபி ப₂லிதம் * ''இவரைத் தன்னுக்க லோகமாகத் தம்மைப் போலே ஆக்கும்படியானார்; அதாவது - மயர்வறமதிநலமருளுகை'' இதி ஹ்யுக்தம்.

அஸ்மிந் வாக்யே விஶேஷ கடாக்ஷஸ்ய தத்ப₂லப்₄தா₄பரிச்சே₂த்₃யாநந்த₃ ப்ரவாஹரூப க₃ாஹநஸ்ய சாபி₄தா₄நாத் ''ஸ்ரிய:பதியாய்'' இத்யாதி₃ விஶேஷண சதுஷ்டயம் கடாக்ஷோப யோகி₃த்வேந தத்ப₂லாவ்யபி₄சாரோபயோகி₃த்வேந சாத்யந்தோபயுக்தம். aநித்யஸம்ஸாரி விஷயே நித்யஸூரிஸேவ்ய ஸ்வதந்த்ரேஶ்வரகடாக்ஷோ லக்ஷ்மீபுருஷகாரேண விநா நோபபத்₃யதே: அத உக்தம் (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி. அத்ர—6. ''யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக₂ம்'' 7. ''பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந்'' இத்யாதி₃கமநுஸந்தே₄யம். b லக்ஷ்ம்யாம் புருஷகாரபூ₄தாயாமபி சேதநப்ரதி₃ஷ்டோப

ஜீ— பூர்வாசார்யர்களாலே வ்யாக்₃யாதமாயிற்றிறே, இவ்வைலக்ஷண்ய த்ரயமும் 1. ''பாட்₃யே கே₃யே ச மது₄ரம்'' இத்யாதி₃யாலும், 2. ''வால்மீகயே மஹர்ஷயே'' இத்யாதி₃யாலும், 3. ''வேத₃வேத்₃யே பரே பும்ஸி'' இத்யாதி₃யாலும் ஸ்ரீராமாயணத்திலும் சொல்லிற்றிறே.

a...அதில் ப்ரத₂மம் ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வாரை விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளினபடியை யருளிச்செய்கிறார், (ஸ்ரிய:பதியாய்) இத்யாதி₃ முதல் வாக்யத்தாலே; இவ்வாக்யத்தால், ப₄க₃வந்நிர்ஹேதுககடாக்ஷலப்₃த₄ திவ்யஜ்ஞாநவத்த்வரூப வைலக்ஷண்யம் சொல்லப்பட்டது. இத்தால் ஆப்ததமத்வம் ப₂லிதம். ஆப்ததமத்வம்நாம•யதா₂ர்த்த₂ தா₃ர்மித்வே ஸதி யதா₂த்₃ருஷ்டார்த்த₂ வாதி₃த்வம். இந்த வாக்யத்திலே விஶேஷ கடாக்ஷமும் தத்ப₂லப்₄தா₄பரிச்சே₂த்₃யாநந்த₃ ப்ரவாஹரூபக₃ாஹநமும் சொல்லுகையாலே, ''ஸ்ரிய:பதியாய்'' இத்யாதி₃ விஶேஷண சதுஷ்டயமும் கடாக்ஷோபயோகி₃த்வேநவும், கடாக்ஷத்திறுடைய ப₂லாவ்யபி₄சாரோபயோகி₃த்வேநவும் அநுஸந்தே₄யம். எங்ஙனேயென்னில், a நித்யஸம்ஸாரி விஷயத்தில் ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரனுடைய கடாக்ஷம் லக்ஷ்மீபுருஷகாரமின்றியிலே கூடாது; அத்தாலே சொல்லிற்று (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்று. இவ்விடத்தில் 6. ''யஸ்யா வீக்ஷ்ய முக₂ம்'' 7. ''பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந்'' இத்யாதி₃கமநுஸந்தே₄யம்;

/ ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 23 x ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 62 z 1-1-1 * ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 96, 97

அ— ஹாரேண விநா பூர்ணே ந ப₄வதி சேத், நிர்ஹேதுக கடாக்ஷோ நோபபத்₃யதே; அத உக்தம் (அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய்) இதி. c ஏவம் பரிபூர்ணத்வேபி தே₃வஷ்ய₃ர்ஸீ பூ₄த்வா லக்ஷ்மி முகே₄ல்லாஸார்த்த₃ம் வைத₄ம் நிர்ப₃ந்த₄ ரூபேண கடாக்ஷம் கரோதி கிம்? இத்யத்ராஹ (ஸமஸ்தேதி); தே₃வஷ பே₄க்₃யத்வரூப வாத்ஸல்ய ப்ரயோஜந விஷயீகரணாதுகு₃ண ஸௌஸீல்யாதி₃ ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணாத்மக இத்யர்த்த₃:. d தே₃வஷ பே₄க்₃யத்வாதி₃ ஹேது பூ₄தப் ஸம்ப₃ந்த₄மாஹ— (ஸர்வேஸ்வரன்) இதி; ஸ்வாமித்வம் ஸம்ப₃ந்த₄:, ஈஸிதவ்ய ஸம்ப₃ந்தே₄ வா 1. ''ஈஸிதிவ்ய ஸம்ப₃ந்தா₄த்'' இதி வ்யுச்யதே. யத்₃வா - புருஷகாராதி₃ ஸத்₃பா₄வேபி தஸ்ய ஸர்வ ஸாத₄ரணத்வாத் வ்யக்தி விஸேஷே நிர்ஹேதுக கடாக்ஷஸ் ஸம்ப₄வதி கிம்? இத்யத்ர நிரங்குஸ ஸ்வதந்த்ரத்வாத் ஸம்ப₄வதீத்யாஹ (ஸர்வேஸ்வரன்) இதி. அத்ர. x ''பட்டத்துக்குரிய ஆனையும் அரசும் செய்யுமவையாராயாது'' 2. ''நாஸௌ புருஷகாரேண'' இத்யாதி₃ரநுஸந்தே₄ய:; c ஸ்வாதந்த்ர்யம் கர்மாநுகு₃ண்யேபேக்ஷாயா அபி ஹேது: கு₂லு இத்யத்ர .தத₃நு:க்ருத்யோத்₃ப₄வத்₃த₃யாதி₃ கு₃ணவிஸிஷ்ட இத்யாஹ— (ஸமஸ்தேதி) b ''ஏவம் த₃யாதி₃கு₃ணவிஸிஷ்டத்வேபி அபூர்ணத்வேந சேதநநி₃யமா நோபஹாரம் வாஞ்ச₂தி கிம்? இத்யத்ராஹ — (அவாப்த ஸமஸ்த காமனுய்) இதி. a பூர்த்தேர் ஹேதுமாஹ (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி. யத்₃வா, பூர்த்தே: காத₃ாசித்கத்வே புநஸ்ஸாபேக்ஷத்வம் ஸ்யாதே₃வேத்யத்ர, பூர்த்தி நித்யதாஹேதுபூ₄த ஸ்ரிய:பதித்வமாஹ (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி. யத்₃வா, உக்தாகார விஸிஷ்ட ஏவேஸ்வர: ஏதாவத் காலம் கர்மாண்யாலோச்ய அத்யஜத் இத்யேதத் ஸ்ருதி₃ நிதா₄ய சேதநோ ப₄க₃வத்₃ விஷயீகார த₃ஸாயாமப்யபஸ்ரதி சேத் தத்ர கடாக்ஷ: கத₃ம் ஸம்ப₄வேதி₃த்யாஸங்காயாம், தத்ர லக்ஷ்மீம் புரஸ்க்ருத்ய விஷயீகரோதி: இத்யாஹ - (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி. ஏவம் கடாக்ஷஹேதுத்வே ஆரோஹாவரோஹ வ்யாவ்ருத்ய சோத்₃யாநி த₃ர்ஸிதாநி;

ஜீ— b பிராட்டி புருஷகாரமாஹுலும் சேதநனிடும் பச்சையை அபேக்ஷித்திருக்கும் அபூர்ணஹில் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷம் கூடாதே! என்ன, அதுக்காகச் சொல்லுகிறது (அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய்) என்று; c இப்படி பூர்ணனனுலும் இத்தலையில் தே₃வஷம் கண்டிருக்கச்செய்தே, இவளுக்காக வைத₄மாக நிர்ப்ப₃ந்த₄ரூபேண கடாக்ஷிக்குமோ? என்ன, அதஉக்தம்—(ஸமஸ்தேதி). தே₃வஷ பே₄க்₃யத்வரூப வாத்ஸல்யஸௌஸீல்யாதி₃ கல்யாணகு₃ணாத்மகனென்றபடி. d தே₃வஷபே₄க்₃யத் வாதி₃ ஹேதுபூ₄தஸம்ப₃ந்த₄ம் சொல்லுகிறது (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று; ஸ்வாமிதவம் ஸம்ப₃ந்த₄ம். 1. ''ஈஸிதவ்ய ஸம்ப₃ந்தா₄த்'' என்னக்கடவதிறே. d யத்₃வா, வ்யக்திவிஸேஷத்திலே நிர்ஹேதுக கடாக்ஷம் கூடுமோ? என்ன, நிரங்குஸஸ்வதந்த்ரனுகையாலே கூடுமென்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று; இவ்விடத்தில் x ''பட்டத்துக்குரிய ஆனையும் அரசும் செய்யுமவை ஆராயாது'' 2. ''நாஸௌ புருஷகாரேண'' இத்யாதி₃கமநுஸந்தே₄யம்; c ஸ்வாதந்த்ர்யம் கர்மாநுகு₃ண்யேபே ஷைக்கும் ஹேதுவன்றே? என்னுமிடத்தில், அத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி உத்₃ப₄வியாநின்றுள்ள த₃யாதி₃கு₃ண விஸிஷ்டனென்கிறார்(ஸமஸ்தேத்யாதி₃யாலே). b இப்படி த₃யாதி₃கு₃ண விஸிஷ்டனு லும் அபூர்ணத்வேந சேதநனிடும் பச்சையை அபேக்ஷிக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, பூர்ண னென்கிறார் (அவாப்தேத்யாதி₃யாலே). a பூர்த்திக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்று. இப்படி கடாக்ஷோபயோகி₃த்வத்தில் ஆரோஹாவரோஹவ்யாவர்த்யசோத்₃யங்கள் கண்டுகொள்வது,

---

x ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 106

அ— d அதஸ்ரீ ''ஸ்ரிய:பதி'' இத்யாதிஸ்ர விசேஷணாநி கடாக்ஷஸ்ய பஸ்ரலவ்யாப்தத்வோபயுக்தாநீதி அஸ்மிந் பக்ஷே கடாக்ஷஸ்ய பஸ்ர ல வ்யாப்தத்வே ஹேது:- ஸ்வேச்சஸ்ராக்ருத கார்யே ப்ரவ்ருத்தி விஹதி ரஹித நிரங்குச ஸ்வாதந்த்ர்யம் இத்யாஹ (ஸர்வேச்வரன்) இதி. c கேவல ஸ்வாதந்த்ர்யம் கார்யகரம் ந பஸ்ரவதி கஸ்ரலு; பஸ்ர ல ப்ரதஸ்ரத்வெளபயிக ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிஸ்ர பிஸ்ர ர் பஸ்ராவ்யம் கஸ்ர2லு.— இத்யத்ராஹ (ஸமஸ்த கல்யாண குஸ்ரணத்மகனென) இதி. bஅதஸ்ராபி சேதநப்ராதிஸ்ரஷ்டோபஹாரேண விநா பூர்ணே ந பஸ்ரவதி சேத் நிர்ஹேதுக பஸ்ர ல ப்ரதஸ்ராநம் நோபபத்யதே ; தஸ்மாத் பஸ்ர ல ப்ரதஸ்ரத்வோபயோகிஸ்ர ஸர்வப்ரகார பூர்த்தி: தஸ்யாஸ்தி கிம்? இத்யத்ர ஸர்வப்ரகாரபரிபூர்ண: இத்யாஹ (அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய்) இதி; a இயம் பூர்த்தி: காதஸ்ராசித்கா சேத் தந்மூல ஸர்வாபீஸ்ரஷ்ட பஸ்ர ல ப்ரதஸ்ரத்வஸ்யாபி காதஸ்ராசித்கத்வாத் கடாக்ஷபஸ்ர லம் அநியதம் பஸ்ரவேதிஸ்ரத்யத்ர. பூர்த்தி நித்யதாஹேது லக்ஷ்மீ வைஸ்ரஷ்ட்யமாஹ (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி.

a ''அதஸ்ரவா, ஸ்ரிய:பதித்வஸ்ய ஸர்வாதிஸ்ரக லக்ஷணத்வாத் ஸர்வாதிஸ்ரக கடாக்ஷஸ்ய ப்ரதி ஹத்யபஸ்ராவாத் கடாக்ஷ: பஸ்ர ல வ்யாப்த: இத்யபிஸ்ர ப்ராயேணாஹ (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி. ஸ்ரிய:பதித்வம் ஸர்வாதிஸ்ரகத்வே ப்ரயோஜகமித்யத்ர ப்ரமாணம் 1. ''ஸ்ரத்ஸ்ரதயா தேஸ்ரவோ தேஸ்ரவத்வமஸ்ரநுதே'' 2. ''அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:'' இத்யாதிஸ்ர. b ஸர்வாதிஸ்ரகத்வேந தத்கடாக்ஷஸ்ய பஸ்ர லவ்யாப்த த்வேபி தீஸ்ரயமாநம் பஸ்ர லம் பரிமிதம் பஸ்ரவதி கிம்? இத்யத்ர / ''வேண்டிற்றெல்லாம் தரும்'' இதி ப்ரகாரேணாஸ்ய ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதஸ்ரத்வாநுகுஸ்ரண விபூஸ்ரதி த்ஸ்ரவயவத்தாயாத பூர்த்திமாஹ (அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய்) இதி. c அதஸ்ராபி ப்ரதிபஸ்ரந்தஸ்ர நிரஸந பூர்வக பஸ்ர லப்ரதஸ்ரத்வாநுகுஸ்ரண ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிஸ்ர குஸ்ரணவிசிஷ்டதயா பஸ்ராவ்யம் கஸ்ரல்வித்யத்ராஹ (ஸமஸ்த கல்யாண குஸ்ரணத்மக னென) இதி; d ஏவம் ஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிஸ்ர விசிஷ்டத்வேபி ஸ்ரிய:பதித்வப்ரயுக்த ஸர்வாதிஸ்ரகத்வேபி உபஸ்ரயவிபூஸ்ரதி நாயகத்வேபி ஆஸ்ரித பரதந்த்ரத்வாத் ஆஸ்ரிதை: ப்ரதிருத்ஸ்ரதஸ்ர: கடாக்ஷோ ந பஸ்ரலிஷ்

ஜீ— d அநந்தரம் ஸ்ரிய:பதீத்யாதிஸ்ர விசேஷணங்கள் கடாக்ஷத்தினுடைய பஸ்ர லவ்யாப்தத்வோப யுக்தங்களான பக்ஷத்திலே, கடாக்ஷம் பஸ்ர லவ்யாப்தமாகைக்கடி ஸ்வேச்சஸ்ராக்ருதகார்யத்தில் ப்ரவ்ருத்திவிஹதி ரஹிதநிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிறார் (ஸர்வேச்வரன்) என்று ; c கேவலம் ஸ்வாதந்த்ர்யம் கார்யகரமாகாதே! பஸ்ர லப்ரதஸ்ரத்வெளபயிகஜ்ஞாந ஸக்த்யாதிஸ்ரகளும் வேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதிஸ்ர). b ஆனாலும் அபூர்ணாகில் நிர்ஹேதுக பஸ்ர லப்ரதஸ்ராநம் கூடாதே! என்ன. அது வேண்டா, ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனென்கிறார் (அவாப்தேத்யாதிஸ்ரயாலே). a இந்தப் பூர்த்தி காதஸ்ராசித்கையாகில் தந்மூல பஸ்ர லப்ரதஸ்ரத்வமும் காதஸ்ராசித்கமாகையாலே, கடாக்ஷபஸ்ர லம் நியதமாகாதே? என்னுமிடத்தில், பூர்த்திநித்யதா ஹேதுபூத லக்ஷ்மீவைஸ்ரஷ்ட்யம் சொல்லுகிறது (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்று.

a அதஸ்ரவா, ஸ்ரிய:பதித்வம் ஸர்வாதிஸ்ரகலக்ஷணமாகையாலே, ஸர்வாதிஸ்ரக கடாக்ஷத்துக்கு ப்ரதிஹதியில்லாமையாலே, கடாக்ஷம் பஸ்ர லவ்யாப்தமென்கிறார் (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்று ; ஸ்ரிய: பதித்வம் ஸர்வாதிஸ்ரகத்வே ப்ரயோஜகம்—என்னுமிடத்தில் ப்ரமாணம் 1. ''ஸ்ரத்ஸ்ரதயா தேஸ்ரவோ தேஸ்ரவத்வமஸ்ரநுதே'' 2.''அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:'' இத்யாதிஸ்ர; b ஸர்வாதிஸ்ரகத்வேந தத்கடாக்ஷம் பஸ்ர லவ்யாப்தமானாலும் தீஸ்ரயமாநபஸ்ர லம் பரிமிதமாயிருக்குமோ? என்னில், அதுவேண்டா, / ''வேண்டிற்றெல்லாந்தரும்'' இத்யாதிஸ்ரப்படியே ஸர்வாபேக்ஷித ப்ரதஸ்ரத்வாநுகுஸ்ரண விபூஸ்ரதி த்ஸ்ரவயவத்தாயாத பூர்த்திமானென்கிறது— (அவாப்தேத்யாதிஸ்ரயாலே). c ஆனாலும் ப்ரதிபஸ்ரந்தஸ்ர நிரஸந பூர்வக பஸ்ர லப்ரதஸ்ரத்வாநுகுஸ்ரண ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிஸ்ர விசிஷ்டனாகவேணுமே! என்ன, சொல்லுகிறது (ஸமஸ்தகல்யாணேதி) d பூர்வோக்தாகாரத்ரய விசிஷ்டனானாலும் ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரனாகை

அ— யதி கிம்? இத்யத்ர—1. ''ந த்யஜேயம் கதா₂ஞ்சந'' இதி வத₃ந் நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ர இத்யாஹ (ஸர்வேஶ்வரன்) இதி; ஆஶ்ரித பாரதந்த்ர்யே ஸத்யபி, 2. ''ஆநயைநம் ஹரீ ஶ்ரேஷ்டா₂'' இதிவத் ஆஶ்ரிதாநநுஸ்ருத்யாபி சேதநா விஷயீகர்த்தவ்யா இதி நிர்ப்ப₄ந்த₄வத்வாத் யதா₂மதோ₃ஶதா₃ம் ஶேகு₃ரயத், ஸ்வதந்த்ர இதி யாவத். ஏவம் விஶேஷண சதுஷ்டயஞ்ச கடாக்ஷோபயோகி₃த்வபக்ஷே ஸௌலப்₄யபரம், கடாக்ஷஸ்ய ப₃லாவ்யபி₄சாரித்வோபயோகி₃த்வபக்ஷே பரத்வ பரஞ்ச பத₃வி இதி வத₃ந்தி.

a அத்ர வஸ்துந: ப்ரதா₄ந நிரூபகத்வாத், ஸர்வ ப்ரகாராதிஶய ஹேதுத்வாத், புருஷகார த்வேந ப₄க₃வத் கடாக்ஷே தத்ப₃லாவ்யபி₄சாரே ச ப்ரதா₄ந ப்ரயோஜகத்வாத், ப்ராரிப்ஸித ப்ரப₃ந்த₄ஸ்ய நிஷ்ப்ரத்யூஹ பரிஸமாப்தி கூடகதயா மங்க₃ளரூபத்வாச்ச (ஸ்ரிய:பதியாய்) இத்யஸ்ய ப்ராதₘ்யம்; b விபூ₄திதத்₃வயஸ்ய மிது₂நஶேஷத்வாத் விபூ₄தி த்₃வய யோக₃ரூபாவாப்த ஸமஸ்த காமத்வஸ்ய தத₃ாநந்தர்யம்; அவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வம் நாம—அவாப்த: ஸமஸ்த: காமோ யேநேதி வ்யுத்பத்த்யா ஸத்யகாமத்வமித்யர்த்த₃:; ஏவஞ்ச யஸ்மிந் கஸ்மிம்ஶ்சித் கார்யே கர்த்தவ்யே ஸதி தத்ர தத₃ாநீமேவ ஸங்கல்பாதே₃வ ஸமுத்₃பூ₄தஸர்வவிதே₄யபகரணவத்வம். c பூர்ணஸ்யைவ கு₃ணா: கல்யாணா: நிர்ஹேதுகம் கார்யகராஶ்ச ப₄வந்தீதி தத₃ாநந்தர்யம் ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணாத்மகத்வஸ்ய; dஉக்தாகாரத்ரய நிரூப்யத்வாத் விஶேஷ்ய ஸமர்ப்பகத்வாச்ச ஸர்வாநந்தர்யம் ஈஶ்வரத்வஸ்யேதி க்ரம:.

a...d இத்திருவாய்மொழிதான் த்₃வயவிவரணமாகையாலே தீர்க்க₃ரணுகத்தியென்றுமிற்று நம் முதலிகளருளிச்செய்வது; ஆகையாலே ''ஸ்ரிய:பதியாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், ஸமஸ்த கல்யாண கு₃ணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன்,''என்கிற நாலு கு₃ணங்களும் பூர்வவாக்யத்தில் சொல்லுகிற உபாயத்வோபயோகி₃யான ஸௌலப்₄யத்துக்குமுடலாய், உத்தரவாக்யத்தில் சொல்லுகிற

ஜீ— யாலே ஆஶ்ரிதராலே ப்ரதிருத்₃த₄மாய், கடாக்ஷம் ப₃லியாதிருக்குமோ? என்னில், அதில்லை; 1. ''ந த்யஜேயம் கதா₂ஞ்சந'' என்னும் நிரங்குஶ ஸ்வதந்த்ரனென்கிறது (ஸர்வேஶ்வரன்) என்று. அதாவது ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனுமாய் 2. ''ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்டா₂'' இத்யாதி₃வத் ஆஶ்ரிதரை யநுஸரித்தும் கார்யம் செய்யும் ஸ்வதந்த்ரனென்று கருத்து. ''இப்படி கு₃ணசதுஷ்டயமும் கடாக்ஷோபயோகி₃த்வபக்ஷத்தில் ஸௌலப்₄யபரம்; கடாக்ஷத்திலுடைய ப₃லாவ்யபி₄சாரித்வோப யோகி₃த்வபக்ஷத்தில் பரத்வபரம்'' என்பர்கள்.

a இவ்வாக்யத்தில் பிராட்டி ஈஶ்வரனுக்கு ப்ரதா₄நநிரூபிகையாகையாலும், ஸர்வப்ரகாராதி ஶயஹேதுவாகையாலும், புருஷகாரத்வேந ப₄க₃வத்கடாக்ஷத்திலும் தத்ப₃லாவ்யபி₄சாரித்வத்திலும் ப்ரதா₄நப்ரயோஜகையாகையாலும், ப்ராரிப்ஸித க்₃ரந்த₂த்திலுடைய நிஷ்ப்ரத்யூஹ பரிஸமாப்திகூடகதயா மங்க₃ளரூபையாகையாலும், (ஸ்ரிய:பதியாய்) என்கிறதுக்கு ப்ராத₃ர்யம்; b விபூ₄தித்₃வயமும் மிது₂நஶேஷமாகையாலே விபூ₄தித்₃வயவத்தாரூபாZவாப்த ஸமஸ்தகாமத்வத்துக்கு தத₃ாநந்தர்யம். c பூர்ணனுடையவே கு₃ணங்கள் கல்யாணகு₃ணங்களாயும் நிர்ஹேதுகமாகக் கார்யகரங்களுமாகின்றனவென்று தத₃ாநந்தர்யம் ஸமஸ்தகல்யாண கு₃ணாத்மகத்வத்துக்கு, d உக்தாகாரத்ரயநிரூப்யமாகையாலும் விஶேஷ்ய ஸமர்ப்பகமாகையாலும் ஸர்வாநந்தர்யம் (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கிறதுக்கென்று விஶேஷண சதுஷ்டயத்துக்கும் க்ரமம்.

a...dஇன்னமுமிந்நாலுகு₃ணங்களும் உபாயத்வோபயோகி₃யான ஸௌலப்₄யத்துக்குமுடலாய் உபேயத்வோபயோகி₃யான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ கு₃ணோபேதமான பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும்

அ— உபேயத்வோபயோகி₄யான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி₃ கல்யாணகு₃ணோபேதமான பரத்வத்துக்கும் ப்ரகாரகங்களாயிருக்கும். எங்ஙனேயென்னில்: ஶ்ரிய:பதித்வமும்—1. ''லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶோ தே₃வ்யா காருண்ய ருபயா'' 2. ''யஸ்யா வீக்ஷ்ய'' என்று ஸௌலப்₄யத்துக்குமுடலாய், 3. ''யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா—அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:'' 4. ''யஸ்யா: கடாக்ஷ'' என்ற பரத்வத்துக்கும் உடலாயிருக்கும்; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும் - பூர்த்தி கைவாங்காதே மேல் விழுகைக்கு ஹேதுவாமித்தனையாகையாலே, ஸௌலப்₄யத்துக்குமுடலாய், பரத்வத்துக்குமுட லாமிருக்கும்; ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணைத்மகத்வமும்—ஜ்ஞாநாதி₃குணங்கள் பரத்வஹேதுவாய் வாத்ஸல்யாதி₃குணங்கள் ஸௌலப்₄யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே, பரத்வஸௌலப்₄யங்க ளுக்கு உடலாயிருக்கும்; 5. ''கு₃ணைஶ்சதுர்பி₄ர்பரிஸ்த்ருதேஹ: ப்ரதா₄நதா₃ரூர்த்வ பு₄ஜ:'' இத்யாதி₃; 6. ''யதி₃ த்வபா₄ங்கோபயகு₃ணோபபத்தி'' இத்யாதி₃; ஸர்வேஶ்வரத்வமும் - 7. ''ஈஶிதவ்ய ஸம்பத்₃விபா₄கஜ்ஞாத்'' என்று ஸம்பத்₃விபா₄கஜ்ஞாநத்தைக்கொண்டு கிட்டுகைக்குமுடலாய், ஸர்வாதி₄கணகையாலே பரத்வத்துக்கு முடலாயிருக்கும்; இத்தால் ஆஶ்ரயண ஸௌகர்யாபாத₃கமுமாய் கார்யாபாத₃கமுமான கு₃ண கு₃ணத்தைச் சொல்லிற்று. ஆகவித்தால் உபா₄யலிங்க₃ விஶிஷ்டனென்றதாய், ப்ராப்யப்ராபக பூ₄தேஶ்வரஸ்வரூபம் சொல்லிற்று.

e ''மாறிமாறி'' இத்யாரப்₄ய h '' நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவரை '' இத்யத்தேந விரோதி₄ஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; I ''அடியையடைந்து'' இத்யாரப்₄ய l ''மூழ்கினன்'' இத்யத் தேந ப₂லஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; h ''இவரை'' என்றும் l ''யான்'' என்றும் சொல்லுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; p [k] ''விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணி'' என்றும் q ''அருளினன்'' என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; ஆக, • அகி₃லேத்யாதி₃ஶ்லோகம் ஶாஸ்த்ர

ஜீ— ஏங்ஙனே? என்னில், ஶ்ரிய:பதித்வம் 1.''லக்ஷ்ம்யா ஸஹ ஹ்ருஷீகேஶ:'' 2.''யஸ்யா வீக்ஷ்ய'' இத்யாதி₃ப்படியே ஸௌலப்₄யத்துக்குமுடலாய், 3 ''அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜ:'' இத்யாதி₃ப் படியே பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும்; அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வமும்-பூர்த்தி கைவாங்காதே மேல் விழுகைக்கு உடலாமத்தனையாகையாலே ஸௌலப்₄யத்துக்குமுடலாய், பரத்வத்துக்குமுடலா யிருக்கும்; ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணைத்மகத்வமும், ஜ்ஞாநாதி₃குணங்கள் பரத்வஹேதுவாய், வாத்ஸல்யாதி₃ குணங்கள் ஸௌலப்₄யத்துக்கும் உடலாயிருக்கையாலே, பரத்வஸௌலப்₄யங் களுக்குடலாயிருக்கும்; ஸர்வேஶ்வரத்வமும் 7. ''ஈஶிதவ்ய ஸம்பத்₃விபா₄கஜ்ஞாத்'' என்று ஸம்பத்₃விபா₄க ஜ்ஞாநத்தைக் கொண்டு கிட்டுகைக்குடலாய் ஸர்வாதி₄கணகையாலே பரத்வத்துக்குமுடலாயிருக்கும்.

இன்னமும் • அகி₃லேத்யாதி₃ஶ்லோகம் ஶாஸ்த்ர ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலே இச்சூர்ணையும் இத்திருவாய்மொழியால் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிற அர்த்த₂பஞ்சகத்தையும் த்₃வயார்த்த₂த்தையும் ஸங்க்₃ரஹேண சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், a...d ''ஶ்ரிய:பதியாய்'' இத்யாதி₃யாலே ப்ராப்ய ப்ராபக பூ₄தபரஸ்வரூபம் சொல்லிற்று; e ''மாறிமாறி'' என்று தொடங்கி h ''நித்யஸம் ஸாரியாய்ப்போந்த'' என்னுமளவாலே விரோதி₄ஸ்வரூபமும், I ''அடியையடைந்து'' என்று தொடங்கி l ''மூழ்கினன்'' என்னுமளவாலே ப₂லஸ்வரூபமும், h ''இவரை'' என்றும் l ''யான்'' என்றும் சொல்லுகையாலே ஆத்மஸ்வரூபமும், p ''விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணி'' என்றும் q ''அருளினன்'' என்றும் சொல்லுகையாலே உபாயஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று. அப்படியே a...d ''ஶ்ரிய:பதி

• ஶ்ரீபா₄ஷ்யமங்க₃ளம்

அ— ஸங்க்ரஹமர்ஞப்போலே இச்சூர்ணையாலே 1. 'ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம்" என்கிற படியே ஸஹஸ்ரகாதாப்ரதிபாத்யார்த்தபஞ்சகத்தையும் சொல்லிற்று.

a '' ஸ்ரிய:பதியாய் '' இத்யநேந அஸ்யோக்த ஸகல நிர்வாஹ பர்யாலோசநாயாம் பூர்வோத்தர வாக்ய கத ஸ்ரீமத் பதார்த்த: , b '' அவாப்தஸமஸ்தகாமஞ்ய '' இத்யநேந உபாயவிபூதி ஸேஷித்வஸ்ய பலிதத்வாத் உத்தர வாக்யகத நாராயண ஸப்தார்த்தஸ்ச, c,d ''ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனை ஸர்வேஸ்வரன்'' இத்யநேந பூர்வவாக்ய கத நாராயணஸப்தார்த்தஸ்ச, e''மாறிமாறி''இத்யாரப்ய h''ஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவரை'' இத்யந்தேந நமஸ்ஸப்தவ்யாவர்த்யாநிஷ்டவித்யாதி ப்ராப்யவிரோதிநஸ்ச, i''அடியை'' இத்யநேந சரண ஸப்தார்த்தஸ்ச, i '' அடைந்து '' இத்யநேந க்ரியாபதார்த்தஸ்ச, p, q ''விஸேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளினன்'' இதி ஸரணஸப்தார்த்தஸ்ச, l ''யான்'' இத்யநேந ''ப்ர யத்யே'' இத்யுத்தம புருஷாக்ஷிப்த அதிகாரி ச, k,l ''ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கினன்'' இதி சதுர்த்யர்த்தஸ்ச, j ''உள்ளந்தேறி'' இத்யநேந ஸ்வபோக்த்ருத்வபுத்யாதி ராஹித்யரூப நமஸ்ஸப்தார்த்தஸ்ச ஸூசிதமேவ — இதி த்வயார்த்த விவரணத்வம் சாஸ்ய வாக்யஸ்ய; a '' ஸ்ரிய:பதியாய் '' இத்யாரம்பணத் வ்யாக்யேய ப்ரபந்தஸ்ய த்வயார்த்த ப்ரதி பாதகத்வாச்சாநியமார்த்தோபத்ர விவக்ஷிதோ பவதி.

ஸாஸ்த்ரார்த்த ஸங்க்ஷேப ரூபதயா வஸ்து நிர்தேஸஸ்ய பலிதத்வாத், i ''அடியை யடைந்து'' இத்யநுஸந்தாநேந நமஸ்காரஸ்ய பலிதத்வாத், l...l''அடியையடைத்துள்ளத்தேறி யீறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான்மூழ்கினன்'' இதி ஸ்வலாபாநுஸந்தாநஸ்ய பரோபதேஸகர்ப்பதயா ''பகவச் சரணாரவிந்தம் ஸமாஸ்ரித்ய நிர்மலாந்த:கரண பூத்வா நித்யாபரிச்சேத்யயா நந்த ப்ரவாஹாலகாஹநோ பவந்து'' இத்யாஸிஷோபி பலிதத்வாச்ச த்ரிவிதம் மங்களமா சரிதம் பவதி. a... (ஸ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி) வக்துராப்த்யுபபாதநம் a 2. ''யத்பாதநிஷ்நைஸ் தரந்தி'' என்கிறபடியே பரத்வசிஹ்நதயா ப்ரதாந நிரூபிகையாகையாலும். 3. ''ஆத்ம வித்யா ச தேவி த்வம் விமுக்திபலதாயிநீ'' என்று வித்யாதிதேவதையாகையாலே அவளோடே ஸம்பந்தம் ஜ்ஞாநஹேது விஸேஷகடாக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாகையாலும். 4. ''அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா'' என்கிறபடியே மேல் சொல்லப்புகுகிற குணங்களுக் கெல்லாம் நிதாநமாகையாலும். 5. ''பகவதீஸம்பந்த 'த்ருஷ்ட்யா'' என்கிற ந்யாயத்தாலும் முந்துற ''ஸ்ரிய:பதி''என்கிறார். b c d(அவாப்தேத்யாதி) ஸாபேக்ஷதைகில் இவனிடும் /பச்சையின்

அ— யாய்''இத்யாதி விஸேஷணசதுஷ்டயத்தாலே பூர்வோத்தரவாக்யகத ஸ்ரீமந்நாராயண ஸப் தார்த்தமும், e''மாறிமாறி''இத்யாதியாலே நமஸ்ஸப்தார்த நிவர்த்யாஸேஷித்வாதி பராஹ்யவிரோதி களும், i ''அடியை'' என்று சரணஸப்தார்த்தமும். i ''அடைந்து'' என்று க்ரியாபதார்த்தமும் p,q ''விஸேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளினன்'' என்று ஸரணஸப்தார்த்தமும், l ''யான்'' என்று ''ப்ரபத்யே''என்கிற உத்தமபுருஷனால் ஆக்ஷிப்தனான அதிகாரியும், k,l''ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கினன்'' என்று சதுர்த்யர்த்தமும் j ''உள்ளந்தேறி'' என்று ஸ்வபோக்த்ருத்வ புத்தி ராஹித்யரூப நமஸ்ஸப்தார்த்தமும் சொல்லிற்று.

இன்னமும் இச்சூர்ணையாலே a... ''ஸ்ரிய:பதியாய்'' இத்யாதியால் வஸ்துநிர்தேஸமும், i ''அடியையடைந்து'' என்கையாலே நமஸ்காரமும், k l ''ஈறிலின்பத்திருவெள்ளம் யான் மூழ்கி னன்'' என்று ஸ்வலாபாநுஸந்தாநம் பரோபதேஸகர்ப்பமாகையாலே ''எம்பெருமான் திருவடி களே ஆஸ்ரயித்து நிர்மலாந்த:கரணராய் நித்யாபரிச்சேத்யாநந்த ப்ரவாஹத்தில் மூழ்குங்கள்''

/ பச்சை-உபஹாரம் (காணிக்கை)

சு—e A"மாறிமாறிப்பலபிறப்பும் பிறந்து" என்கிறபடியே fஜந்மபரம்பரைகளிலே gதோள் மாறி h நித்ய ஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவர, A "i அடியைஅடைந்து j உள்ளந்தேறி k ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் l யான் மூழ்கினன்" என்று

அ— தாரதம்யாநுகூணமாய் கடாக்ஷதாரதம்ய முண்டாமென்றும், கடாக்ஷிக்கும்போது ஜ்ஞாநாதி3 களும் த3யாதி3களும் வேண்டுமென்றும், இவருடைய ஸம்ப3ந்த4மும் இவர் விஷயத்தில் கடாக்ஷ மும் ஜக3த்3ஜ்ஜீவநார்த்த2மாகையாலே ஸர்வரோடும் ஸம்ப3ந்த4ம் வேணுமென்றும் திருவுள்ளம்.

e... ஆழ்வார் ஸ்வரைப4வத்தாலே நித்யஸூரிகளிலே ஒருவராயிருக்க, இப்போது கடாக்ஷிக்கவென்றேரர்த்த2முண்டோவென்ன(மாறிமாறியித்யாதி3). B பொய்யில் பாடலென்று திரு வுள்ளம். e...hகடாக்ஷோத்கர்ஷஸித்3த்4யர்த்த2மாக தத்பூர்வாவஸ்தை2யில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மாறிமாறியித்யாதி3 - நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவித்யந்தம்) என்றுமாம். அநேநாஸ்ய கடாக்ஷஸ்ய நிர்ஹேதுகத்வமபி ஸூசிதம். e... இவரைக் கடாக்ஷித்தது நிர்ஹேதுக மென்கிறதென்? ஹேதுவில்லையோ? என்ன (மாறிமாறியித்யாதி3) என்னவுமாம். அதாவது- பிறக்கையே ஹேதுவென்றபடி. இத்தாலும் நிர்ஹேதுகமென்று தாத்பர்யம். g (தோள்மாறி) யதா2 சதுரந்தயாநாSSந்தே3ளிகாதி3வாஹகா. மநுஷ்யா ஏகஸ்மிந்நம்ஸே அதிபீட3ாயாம் ஸத்யாம் அம்ஸாந்தரேண வஹந்தி.தத்3வதே3கஸ்மிந் ஜந்மந்யபக3தே ஸதி ஜந்மாந்தரம் ப்ராப்யே த்யர்த்த2:. 1. "அநேக ஜந்மஸாஹஸ்ரீம்" 2. "வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி" இத்யாதி3ரநுஸந்தே4ய:. h (நித்யஸம்ஸாரியாய்ப் போந்தவிவர்) என்கையாலே, நித்யமுக்தேஸ்வரர்களிலே ஒருவன் ஆழ்வாராக அவதரித்தாரென்னுமது-இவருடைய ப்ரப4ாவாதிஶய நிப3ந்த4நமென்று கருத்து.

i...n கடாக்ஷப3லத்தையருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதி3-சொல்லவல்லராம்படி யாக) என்னுமளவும். l.j "அடிநைய டைந்துள்ளத்தேறி" என்கையாலே கர்மாநுஷ்டா2நத்தாலே மநஸ்ஸு நிர்மலமாய், ஈஸ்வரனே ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களில் வ்யாவ்ருத்தி; இதுக்கு த்3ருஷ்

ஜீ— என்று ஆஶீஸ்ஸும் ப3லிதமாகையாலே அவிக்4நபரிஸமாப்தி ப்ரசயகு3மநார்த்த2மாக ப்ரப3ந்த4ாரம்ப4த்தில் பண்ணக்கடவ வஸ்துநிர்தே3ஶநமஸ்காராஶீஸ்ஸுக்களாகிற த்ரிவித4மங்க3ளமும் ஆசரிக்கப்பட்டது. "d ஸர்வேஶ்வரன் p q விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளினன்" என்றந்வயம்.

e...h கடாக்ஷோத்கர்ஷஸித்3த்4யர்த்த2மாக தத்பூர்வாவஸ்தை2யில் இவருடைய ஆகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மாறிமாறி இத்யாதி3—போந்த இவரை என்னுமளவாக.) இத்தால் கடாக்ஷத்தி னுடைய நிர்ஹேதுகத்வமும் ஸூசிதம். g தோள்மாறுகையாவது-சிவியார் ஒருதோள் நொந்தால் மற்றொரு தோளிலே மாற்றிக்கொள்ளுமாபோலே, ஒருஜந்மம் போனவுடனே ஜந்மாந்தாத்தை அடைகை. இவ்விடத்தில் 1. "அநேக ஜந்மஸாஹஸ்ரீம்" 2. "வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி" இத்யாதி3கமநுஸந்தே4யம். h (நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவர்) என்கையாலே-நித்ய முக்தேஸ்வரர்களிலே ஒருவர் ஆழ்வாராக அவதரித்தாரென்னுமது இவருடைய ப்ரப4ாவாதிஶய நிப3ந்த4னமென்று கருத்து.

i...n கடாக்ஷப3லத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அடியையடைந்து இத்யாதி3 - சொல்லவல்லராம் படியாக) என்னுமளவும். l.j "அடியையடைந்து உள்ளந்தேறி" என்கையாலே-கர்மாநுஷ்டா2நத் தாலே மநஸ்ஸு நிர்மலமாய் ஈஶ்வரனே ஸாக்ஷாத்கரித்தவர்களில் வ்யாவ்ருத்தி; இதுக்கு த்3ருஷ்

சு— ஈ முதலிலே தம்திருவாயாலே ஊ சொல்லவல்லராம்படியாக

அ—டாந்தமாக 1. ''ஸா தம் ஸமாஸாத்ய விஶ்வத்ருʼஸ்ருʼஷ்டயோ ஶோகேந ஸம்ப்ரூʼாந்தஶீரபூʼவா। மநஸ்விநீ வாக்யமுவாச தாரா ராமம் ரணேத்கர்ஷணலப்ருʼஷ்டலக்ஷ்மும்''॥ என்றதத்தையருளிச்செய்வர். ''। 'உள்ளந்தேறி' என்று - ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ராமாண்யமும், । 'மூழ்கினன்' என்று குமிழ்நீருண்ணும்போதில் ஶப்ருʼஷ்டம்போலே இப்ரபந்நமென்று ஸமிசிதமாகையாலே, பக்தி வழிந்த சொல்லென்று தோற்றுகையாலே க்ருʼயாத்யாதிருʼமூலத்வாபூʼாவமும் ஸித்ருʼத்திக்கிறதென்று திருவுள்ளம்'' என்று பரிஷ்காரம்.

k ஈறிலின்பவிருவெள்ளமித்யந்வயः. அத்து - இதி நிரர்த்தருʼகாவ்யயபதருʼம்; தத்ராப்யகார லோபः. ''ஈறில்'' இதி ஸ்வர்க்கருʼத்ருʼயைஸ்வர்யவ்யாவ்ருத்திः. அபரிச்சேருʼத்ருʼயதாவாசிநா ''இரு'' இதி பதேருʼந கைவல்யவ்யாவ்ருத்திः. இருவெள்ளமென்கையாலே - । மூழ்கினனென்கிறது. ஈ (முதலிலே) முதல் - ஸம்ஸாரம்; பக்த்யங்குரதருʼஶையாகவுமாம். க்ரமாத் கர்ம ஜ்ஞாந பக்தி பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி மூர்த்தந்யநாட்ருʼயுத்க்ரமணர்ச்சிராதிருʼகதிப்ராப்தி தேருʼஶ விஶேஷப்ராப்தி பகவத்ப்ராப்தி கைங்கர்யப்ராப்த்யநந்தரம் லக்ஷ்யமாணம் வசநம் ப்ரதருʼமத ஏவ—ஸவிக்ருʼஹத்வேந அவஸ்தாநதருʼஶாயாமேவ, தத்ர ச பரபக்திதருʼஶாயாமேவ, தத்ர ச ப்ரபந்நாதருʼவேவேத்யர்த்தः; ஈ யத்ருʼவா, (முதலிலே) என்றது - பரபக்தி பரஜ்ஞாநபரமபக்தியாய், பின்பு ஆநந்தருʼதுபூʼவமாகையன்றிக்கே முதலிலேதானே அநுபூʼவோபகரணமான பரமபக்தியா யென்றபுடி. ஊ (வல்லராம்படி) என்று விஸ்ரம்பூʼாதிஶயம் சொன்னபடி. ஒருவனுக்கொரு ஸம்ருத்ருʼத்திருʼயுண்டானால் அவன் அதில் விஸ்ரம்பூʼமில்லாணையாலே தனக்கிந்த ஸம்ருத்ருʼத்திருʼயுண்டாயிற்றென்று ஜருʼடித்தி சொல்லமாட்டானிறே. ஆகையாலிப்படி சொல்லுகிறது விஸ்ரம்பூʼாதிஶயத்தாலேயிறே.

ஜீ—டாந்தமாக 1. ''ஸா தம் ஸமாஸாத்ருʼய விஶ்வத்ருʼஸ்ருʼஷ்டயோ ஶோகேந ஸம்ப்ரூʼாந்த ஶரீரபூʼவா। மநஸ்விநீ வாக்யமுவாச தாரா ராமம் ரணேத்கர்ஷணலப்ருʼஷ்டலக்ஷ்மும்॥'' என்றதத்தை அருளிச்செய்வர். ''। உள்ளந்தேறி என்று - ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகையாலே ப்ராமாண்யமும், । 'மூழ்கினன்' என்று குமிழ்நீர் உண்ணும்போதில் ஶப்ருʼஷ்டம்போலே இப்ரபந்நம் என்று ஸமிசிதமாகையாலே பக்தி வழிந்த சொல்லென்று தோற்றுகையாலே க்ருʼயாத்யாதிருʼமூலத்வாபூʼாவமும் ஸித்ருʼத்திக்கிறது என்று திருவுள்ளம்'' என்று பரிஷ்காரம்.

k ஈறிலின்பவிருவெள்ளம் என்றந்வயம். ''அத்து'' என்று நிரர்த்தருʼகாவ்யயபதருʼம். ''ஈறு'' நாஶம். ''இல்'' இல்லாமை. ஆக நித்யமென்றபடி. இத்தால் ஸ்வர்க்கருʼத்ருʼயைஸ்வர்யவ்யாவ்ருத்திः. ''இரு'' என்று - பெருமையாய், அபரிச்சேருʼத்ருʼயதாவாசி. இத்தால் கைவல்யவ்யாவ்ருத்திः. இருவெள்ள மென்கையாலே । மூழ்கினனென்கிறது. ஈ (முதலிலே) ஸம்ஸாரத்திலே, பக்த்யங்குர தருʼஶையாகவுமாம். க்ரமேண—கர்மம், ஜ்ஞாநம், பக்தி, பரபக்தி, பரஜ்ஞாநம், பரமபக்தி, மூர்த்தந்யநாட்ருʼயுத்க்ரமணம், அர்ச்சிராதிருʼகதிப்ராப்தி, தேருʼஶவிஶேஷப்ராப்தி, பகவத் ப்ராப்தி, கைங்கர்யப்ராப்தி, ஏததருʼநந்தரம் சொல்லும் வார்த்தையை ப்ரதருʼமத ஏவ-விக்ருʼஹத் தோடே ஸம்ஸாரத்திலேயிருக்கச்செய்தேதானே — அதிலும் பக்த்யங்குர தருʼஶையிலேதானே - அதிலும் ப்ரபந்நாதிருʼயிலேதானே என்றபடி. ஈ (சொல்லவல்லராம்படி) என்றது - விஸ்ரம்பூʼாதி ஶயம் சொன்னபடி.

ஈ— o முதலடியிலே p விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி q அருளினன்;

அ— o (முதலடி) முழுச்சொல்லு, கார்யத்துக்கு முதலடி - ஸாத4நத4ஸ்ரீ. நிர்ஹேதுகத்வே தாத்பர்யம்; இங்கே 1. "நாஸௌ புருஷகாரேண" 2. "நிர்ஹேதுகக்டாக்ஷேண" இத்யாதி3யது ஸந்தே3யம். இத்தால் 3. "ஈச்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த3ம்" இத்யாதி3ப்படியே நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ பாத்ரமானவர்களையும் A "கல்பாதி3யில் தோற்றிற்று வர்ணிக்கும்" இத்யாதி3ப்படியே ஸத்3வாரக பக்ஷபாத்கடாக்ஷ பாத்ரமானவர்களையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. 3. " ஈச்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த3ம்" இதி—"ஈச்வரஸ்ய ச ஸௌஹார்த3ம் யத்3ருச்சா3ஸ்ரீக்ருதம் ததா3 | விஷ்ணோ: கடாக்ஷ: அத்3வேஷ: ஆபி4முக்3யம் ச ஸாத்விகை: | ஸம்பூ4ஷணம் ஷடே3தானி ஹ்யாசார்ய ப்ராப்திஹேதவ: ||" அநந்தரம் 4. "ஆசார்யவாந் புருஷோ வேத3" இதி ஆசார்யப்ரஸாத3ாத் பக்ஷபாத்கடாக்ஷவிசேஷ இதி க்ரமேண விநா நிர்ஹேதுகமேவாஸ்ய பு3லித இதி பூர்வ:, பக்ஷபாத்3யகு3ணபர்யாலோசநாயாம் லக்ஷ்மீபுருஷகாரோப்யதி4கோ பூ4வதி; 1. "நாஸௌ புருஷ காரேண" இத்யாதி3. B "தன்னடியார் திறத்தகத்து" இத்யாதி3. அத்ர—ஈச்வரஸ்ய சேதநேந அவர்ஜநீயஸம்ப3ந்தே4 ஸத்யபி சேதநக்ருதாபராதா4நேவ பரிஸங்க்2யாய அநாதி3காலம் ஸ ஏவ அத்யஜதி3தி யத். ஏதாத்3ருசமபராத4ம் ஸமயிதும் புருஷகாரத்வேந ஸ்ரியம், ஸமஸ்தகாமோ— பலக்ஷித விபூ4திதி3த்3வயநிர்வாஹகஸேநாபதிம் ச கூ4டகத்வேந புரஸ்க்ருத்ய விசேஷகடாக்ஷம் சகாரேத்யநுஸந்தே4யம். கு3ருபரம்பரா க்ரமாவிரோதா4த். ஏதாவத்காலமவிஷயீகரணம் பக்ஷ3வதோ(பராத4 இத்ய்யஞ்ச பக்ஷபாத்3யபி4ப்ராயேண; நசேத். C "எதிர்சூழல் புக்கெனைத்தோர் பிறப்புமெனக்கே" இத்யாதி3நா விரோதா4த். ஸ்ரியஞ்சாபுரஸ்க்ருத்ய ஸ்வயமேவ விஷயீகரோதி இத்யேதச்ச கஸ்மிம்ஸ்சித் கஸ்மிம்ஸ்சித்3வ்யக்திவிசேஷே வ்யவஸ்தி2தம். 1. "நாஸௌ புருஷ காரேண" இத்யாதெ3ள ததா3 தா3ர்ட4நாத்.

p.q (விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினன்) விசேஷகடாக்ஷகரணம் நாம-D "மயர்வறமதி நலம்" இத்யுக்தப்ரகாரேண பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநவாந் யதா3 பூ4வதி, ததா3 ஸங்கல்பநம். யத்3வா, E "எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான்" F "அமலங்களாக விழிக்கும்" இத்யுச்யமாநகடாக்ஷ கரணம் வா. அத்ர ச கடாக்ஷோ நாம - 6. "**ஆஜந்மநஷ்டோ3ஷாப்3தா4த் ஸ்தந்யாத்3யநபி4 லாஷிணே**" G "உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையு மெல்லாங்கண்ணன்" இதி இதரவிஷயவிராகபூ4ர்வக பக்ஷபாத்3யநுபூ4வைகபரத்வரூப ஸ்வோஜ்ஜீவநமாத்ரஹேது:. விசேஷ கடாக்ஷோ நாம - ப்ரப3ந்த4 நிர்மாணமுகே2ந அகி2லலோகோஜ்ஜீவயித்ருத்வாபாத3க: கடாக்ஷ:; யத்3வா ஸூக்ருதமூல: கடாக்ஷ: கடாக்ஷ:, நிர்ஹேதுகக்டாக்ஷ: விசேஷகடாக்ஷ:. H "பக்க நோக்கறப்பண்ணின விசேஷகடாக்ஷம்" இத்யத்ர வரவரமுநிவ்யாக்2யாயாம் அயமர்த்த2ஸ்ஸ்புட:.

ஜீ— o (முதலடியிலே) முழுச்சொல்லு. கார்யத்துக்கு முதலடி - ஸாத4நத4ஸ்ரீ. நிர்ஹேதுகத்வே தாத்பர்யம். இங்கே 1. "நாஸௌ புருஷகாரேண" இத்யாதி3கமநுஸந்தே4யம்.

p.q(விசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணியருளினன்) விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுகையாவது-D"மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்கிறபடியே பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை உடையராம்படி ஸங்கல்பிக்கை. யத்3வா, கடாக்ஷமாவது - இதரவிஷய வைராக்3ய பூர்வகமாக பக்ஷபாத்3யநுபூ4வைகபரத்வ ரூபஸ்வோஜ்ஜீவநமாத்ர ஹேதுவாயிருக்குமதாய், விசேஷ கடாக்ஷமாவது-ப்ரப3ந்த4 நிர்மாண முகே2ந அகி2லோஜ்ஜீவயித்ருத்வாபாத3கமாயிருக்குமது என்னவுமாம்.

A ஆசார்யஹ்ருத3யம் 55 B பெரியாழ் 4.9.2 C 2-7-6 D 1-1-1 E 2-6-2 F 1-9-8 G 6-7-1
H ஆசார்யஹ்ருத3யம் 94

ச— 1. r "वृन्दावनं भगवता कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा। शुभेन मनसा ध्यातं गवां वृद्धिमभीप्सता॥" (ப்3ருந்த3ாவநம் ப4க3வதா க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா। ஶுபே4ந மநஸா த்4யாதம் க3வாம் வ்ருத்3தி4மபீ4ப்ஸதா॥) என்கிறபடியே ஶ்ரீப்3ருந்த3ாவநத்தை.

அ— ० அஸ்மிந் பக்ஷே "முதலடியிலே" இத்யஸ்ய 2. "க3ர்ப்பே4ஷ்விக்தோ யஸ்தஸ்மை" இதி ப்ரகாரேண க3ர்ப்ப4ாவஸ்தா2நத3ஶாயாமேவேத்யர்த்த2:. ஏதேந ஜநநாநந்தரம் காலவிஶேஷே விஷயீக்ருதா: ஸரோபூ4தாதி3நாமாந: ப்ரபந்நஜநா வ்யாவர்த்யந்தே.

ர இப்படியவன் கடாக்ஷித்தால் ப2லித்தவிடமுண்டோவென்ன, உண்டென்கைக்கும் கடாக்ஷிக்கைக்கு ஹேதுவையுமருளிச்செய்கிறார் (ப்3ருந்த3ாவநமித்யாதி3). பு3த்3தி4ஸமாதா4நார்த்தோ த்3ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ:. அஸ்ய சிரகாலாநுபூ4ய கர்மஸு ஸத்ஸு நிர்ஹேதுக: கடாக்ஷ:, ஏவம் ப2லவ்யாப்திஶ்ச ஸம்ப4வதி கிம்? இத்யத்ராஹ (ப்3ருந்த3ாவநமித்யாதி3) என்னவுமாம். ப்3ருந்த3ாவநம்—நெறிஞ்சிற்காடு. ப4க3வதா — விசித்ரஶக்திமதா. அக்லிஷ்டகர்மணா — க்லேஶம் விநா ப2லவத்கர்மஸாத4கேந. க்ருஷ்ணேந— 3. "க்ருஷிர் பூ4வாசகஶ்ஶப்3தோ3 ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:। விஷ்ணுஸ்தத்3ப4ாவயோக3ாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபி4தீ4யதே॥" இத்யுக்த கு3ண யோக3வதா. ஶுபே4ந—அவ்யாஹதேந. மநஸா—ஸங்கல்பரூப ஜ்ஞாநேந. த்4யாதம்—விஷயீக்ருதம். அத2வா, மநஸா—க்ருபயா. த்4யாதம்—ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநவிஷயீக்ருதம். அத2வா, மநஸா - சித்தேந. ஆத்4யாதம் - ஸங்கல்பிதம். ஆத்4யாநம் - ஸங்கல்ப:. க3வாம் வ்ருத்3தி4மபீ4ப்ஸதா - அபி4ஸ்ததத்பரிசாரகபர:. ஜாத்யுசிதம் கோ3ப்ரதா4நகத்வமத்ரநோக்தம்; தேந ராக்ஷஸாதிஶயே மாந்த்3யாதிஶயோ ஹேதுரிதி வ்யஜ்யதே. இத்தால் கோ3வ்ருத்3தி4யே ப2ல மென்றதாயிற்று.

ஜீ— ர இப்படி அவன் கடாக்ஷம் ப2லித்தவிடமுண்டோ? என்ன, உண்டென்கைக்கும், கடாக்ஷம் பண்ணினது இன்னதுக்காகவென்றும், பின்பு அவர்தாம் இன்னபடியானாரென்றும் அருளிச்செய்கிறார் (ப்3ருந்த3ாவநமித்யாதி3). பு3த்3தி4ஸமாதா4நார்த்த2ம் த்3ருஷ்டாந்தோபந்யாஸ:. அயம் ஶ்லோக: ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே பஞ்சமாம்ஶே ஷஷ்டே2த்4யாயே. இந்த ஶ்லோகத்துக்கர்த்த2ம்— ப்3ருந்த3ாவநம் - நெறிஞ்சிற்காடு. ப4க3வதா - விசித்ரஶக்திமானாய். அக்லிஷ்டகர்மணா - க்லேஶம் விநா ப2லவத்கர்ம்மாதி4களையும். க்ருஷ்ணேந - 3."க்ருஷிர்பூ4வாசகஶ்ஶப்3தோ3 ணஶ்ச நிர்வ்ருதிவாசக:। விஷ்ணுஸ்தத்3ப4ாவயோக3ாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபி4தீ4யதே॥" என்று சொல்லப்பட்டிருக்துள்ள கு3ணயோக3த்தையுடைய க்ருஷ்ணரூபே. ஶுபே4ந - அவ்யாஹதேந. மநஸா - ஸங்கல்பரூபஜ்ஞாநேந. த்4யாதம் - விஷயீக்ருதம். க3வாம் வ்ருத்3தி4ம் - பரமவ்ருத்3தி4யை. அபீ4ப்ஸதா- ஆபி4முக்2யேந ஆசைப்படுபவனென்றபடி. இத்தால் கோ3வ்ருத்3தி4யே ப2லமென்றதாயிற்று.

பரமகருணிகரான மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த
சுட்டின் ப்ரமாணத்திரட்டு

1. (वृन्दावनमित्यादि) वैष्णवे पुराणे पञ्चमेंऽशे षष्ठेऽध्याये "वृन्दावनं भगवता कृष्णेनाऽक्लिष्टकर्मणा। शुभेन मनसाध्यातं गवां वृद्धिमभीप्सता॥ ततस्तत्रातिरूक्षेऽपि घर्मकाले द्विजोत्तम। प्रावृट्काल इवोद्भूतं नवशष्पं समन्ततः॥(२९) (87)1.उत्पन्ननवशष्पाढ्या शक्रगोपास्तृता महीं। स्थली मारतकीवासीत्पद्मरागकृतान्तरा॥ (३७)

சி— s 1. "उत्पन्ननवशण्याख्यम्" (உத்பந்நநவஶஷ்பாட்யம்) என்னும்படி கடாக்ஷித்தாப் போலே t தத்வங்களை u விஶதமாக அறியவல்லராம்படி கடாக்ஷித்தான்.

அ— s (உத்பந்நேத்யாதி) உத்பந்நஶப்தஸ்: கோமலத்வாநுவ்ருத்திபர:, அநுத்பந்நஶஷ்பவிரஹேண தந்நிரூபணீயத்வ விவக்ஷயா உத்பத்யநந்தரகாலாவஸ்தாயா: கவாமுபயோகஸ்ய சிரகாலபாவித்வேபி தத்பர்யந்தாநுவ்ருத்தே: உத்பந்நபதேந லாபாத். நவஶப்தஸ்: அந்யத்ர அத்ருஷ்டபூர்வபரஸ்ஸந் ஸ்தலாந்தரீயகோமலஶஷ்பாந்தராத் வைலக்ஷண்யம் வ்யஞ்ஜயதி. இந்த வசநத்தை இங்கே எடுக்கையாலே, இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யாஸாதி பரமரிஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைலக்ஷண்யமும், அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பகவத நுபாவாந்தரிதத்வமும் தோற்றுகிறது. ஶஷ்பாட்யமென்று - தத்பர்த்தாநுவாதம். யத்வா 1. "உத்பந்நநவஶஷ்பாட்யா" இதிப்ரமாணவசநே வர்த்தமாநேபி ப்ருந்தாவநவிஶேஷணத்வவிவக்ஷயா நபும்ஸகலிங்கப்ரயோக இதி. அத்ர 2. "நமோ ப்ரஹ்மண்யதேவாய" / "கோவ்ருத்தி க்கு நெறிஞ்சியைப் புல்லாக்கினவன்" இத்யாதிரநுஸந்தேய:; நிர்ஹேதுகத்வப்ரகாஶநார்த்தம் கோவ்ருத்திவத் ஜகத்ரக்ஷணஞ்ச ஈஶ்வரஸ்யாபிமதம் பவதீதி ச கோவ்ருத்தக்யர்த்த ப்ருந்தாவநகடாக்ஷ ஏவ த்ருஷ்டாந்தத்வே நோபாத்த:.

ப ப்ருந்தாவநகடாக்ஷஸ்யைவ பரம்பரயா ப்ரயோஜநம் தார்ஷ்டாந்திகே அஸ்திகிம்? இதி சேத் தத்ராஹ (விஶதமாகவிதி), பரோபதேஶாநுகுணவைஶத்யயுக்தம் யதா பவதி ததேத்யர்த்த:. ஏதேந பராங்குஶார்யோபதேஶமுகேந ஸம்ஸாரிணமபிதத்வஜ்ஞாநமுத்பாத்ய ததுஜ்ஜீவநரூபஸ்வப்ரயோஜநலாபாய ச, A "என்றைக்குமென்னே" B "தென்னுவென்னும்" இத்யாதி ப்ரகாரேண ஸ்வஸ்ய பராங்குஶார்யப்ரணீத ப்ரபந்தஶ்ரவணஜாநந்தார்த்தாய ச, C "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" இதி ஏதத்ப்ரபந்தமுகேந ஸ்வாஶ்ரிதாந் க்ருதார்த்தயிதும் சேதி ப்ரஶ்நஸ்யோத்தரம்

ஜீ— s (உத்பந்நேத்யாதி) உத்பந்நஶப்தஸ்: கோமலத்வாநுவ்ருத்திபர:. நவஶப்தஸ்: அந்யத்ராத்ருஷ்டபூர்வபரஸ்ஸந், ஸ்தலாந்தரீய கோமலஶஷ்பாந்தர வைலக்ஷண்யம் வ்யஞ்ஜயதி. இந்த வசநத்தை இங்கே எடுக்கையாலே இவருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு வ்யாஸாதி பரம ருஷிகளுடைய ஜ்ஞாநத்திற்காட்டில் வைலக்ஷண்யமும், அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பகவதநுபாவாந்தரிதத்வமும் தோற்றுகிறது. ஶஷ்பாட்யமென்று தத்பர்த்தாநுவாதமாதல். ப்ருந்தாவந விஶேஷணத்வ விவக்ஷயாவாதல், நபும்ஸலிங்க ப்ரயோக:. நிர்ஹேதுகத்வப்ரகாஶநார்த்தமாகவும் கோவ்ருத்திவத் ஜகத்ரக்ஷணம் ஈஶ்வரனுக்கபிமதமென்னைக்காகவும் கோவ்ருத்தக்யர்த்த ப்ருந்தாவந கடாக்ஷமே த்ருஷ்டாந்தத்வேநோபாத்தம்.

t. ப ப்ருந்தாவந கடாக்ஷித்துக்குப்போலே பரம்பரயா ப்ரயோஜநம் தார்ஷ்டாந்திகத்திலுண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தத்வங்களை விஶதமாகவென்று). விஶதமாக அறிகையாவது - பரோபதேஶாநுகுணவைஶத்ய யுக்தமாம்படி அறிகை. இத்தால் ஆழ்வாருக்கு ஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி, தந்முகேந ஸம்ஸாரிகளுக்கும் தத்வஜ்ஞாநத்தை உண்டாக்கி, ததுஜ்ஜீவநரூபஸ்வப்ரயோஜந லாபார்த்தமாகவும், B "தென்னுவென்னும்" இத்யாதிப்படியே தனக்கு ஆழ்வார் அருளிச்செய்த ப்ரபந்தஶ்ரவணஜநிதாநந்தார்த்தமாகவும், C "தொண்டர்க்கமுதுண்ண" இத்யாதிப்படியே தத்ப்ரபந்தமுகேந ஸ்வாஶ்ரிதர்களை க்ருதார்த்தராக்குகைக்கும் கடாக்ஷித்தானென்றபடி.

/ ஆசார்யஹ்ருதயம் 96 A 7-9-1 B;10-7-5 C 9-4-9

சி— a இதரதர்ஶநங்களில் தத்வங்களைப் b பதினறென்பார், c ஆறென்பாராய் d பஹு ப்ரகாரங்களிலே விப்ரதிபத்தி பண்ணுவர்கள்.

அ—லப்யதே. ஶாஸ்த்ர வஶ்யத்வததபூர்வாப்யாம் த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகயோர் வைஷம்ய மஸ்தீதி சேந்ந. 1. "நாஸௌ புருஷகாரேண ந சாப்யந்யேந ஹேதுநா। கேவலம் க்ருபயை வாஹரம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித் கதாசந॥" இதி பகவதுக்தே:, பகவந்நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யாச்ச.

a "தத்வங்களை" (ப 87-t) இத்யுக்தம்: தாநி தத்வாநி கதீத்யத்ர ஸ்வஸித்தாந்தம் வக்து காம: "யாவத் பரமதம் ந நிராக்ரியதே தாவத் ஸ்வமதமப்ரதிஷ்டிதம்" இதி ந்யாயேந பரமதநிரஸநாய தாந்யுபந்யஸிதும் உபக்ரமதே (இதர தர்ஶநங்களிலிதி) b,c "ஆறு. பதிணறு" என்றது வக்ஷ்யமாண தத்வத்ரய விருத்தாகாரம். ப்ரமாண ப்ரமேய ஸம்ஶய ப்ரயோஜந த்ருஷ்டாந்த ஸித்தாந்த அவயவ தர்க்க நிர்ணய வாத ஜல்ப விதண்டா ஹேத்வாபாஸ சல ஜாதி நிக்ரஹஸ்தாநங்களாகிற தத்வங்கள் பதிணறென்கிறவன் நையாயிகன்; த்ரவ்ய குண கர்ம ஸாமாந்ய விஶேஷ ஸமவாயங்களாகிற தத்வங்கள் ஆறு என்கிறவன் வைஶேஷிகன்.

d (பஹு ப்ரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாணதத்தந்மதப்ரகாரேணேத்யர்த்த: — அநேந பஞ்ச விம்ஶதி தத்வவாதிந:ஸாங்க்யா:, ஷட்விம்ஶதிதத்வவாதிநோ யோகிந:, ஷட்த்rம்ஶத் தத்வவாதிந ஸ்ஸைவா:, அந்யே ச தத்வஸங்க்யா விவாதிந: அத்ர விவக்ஷிதா:. அதாவது-இருபத்தஞ்சென் பார் ஸாங்க்யர்; இத்தோடே ஈஶ்வரனையுங்கூட்டி இருபத்தாறென்பார் யோகிகள்; இவ்விருபத் தஞ்சோடே, நியதி, காலம், ராகமும், வித்யை, கலை, மாயை, ஶுத்தவித்யை, ஈஶ்வரன், ஸதாஶிவன், ஶக்தி, ஶிவன் என்கிற பதிஞென்றையுங் கூட்டிக்கொண்டு முப்பத்தாறென்பர் பாஶுபதர்; பஞ்சஸ்கந்தம், த்வாதஶாயதனம், அஷ்டாதஶதாதுக்கள் தத்வமென்பார்கள் பௌத்தர்; ஜைநர் ஜீவனும், தர்மாதர்மங்களும், புத்கலமும், காலாகாஶங்களும் தத்வ

ஜீ— a..."தத்வங்களை விஶதமாக அறியவல்லராம்படி" (ப 87t,u) என்கைக்கு தத்வங்களில் ஸந்தேஹமுண்டோ? என்ன, தத்வ விஷயமான விப்ரதிபத்திகளை அருளிச்செய்துகொண்டு "நம் தர்ஶநத்துக்குத் தத்வங்கள் மூன்று" என்று ஸ்வஸித்தாந்தத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (இதர தர்ஶநங்களிலித்யாதி). b. c "பதிணறு. ஆறு" என்றது - வக்ஷ்யமாண தத்வத்ரயவிருத்தாகாரம். ப்ரமாண ப்ரமேய ஸம்ஶய ப்ரயோஜந த்ருஷ்டாந்த ஸித்தாந்த அவயவ தர்க்க நிர்ணய வாத ஜல்ப விதண்டா ஹேத்வாபாஸ சல ஜாதி நிக்ரஹஸ்தாநங்களாகிற தத்வங்கள் பதிணறென் பர்கள் நையாயிகர்கள். த்ரவ்ய குண கர்ம ஸாமாந்ய விஶேஷ ஸமவாயங்களாகிற தத்வங்கள் ஆறென்கிறவன் வைஶேஷிகன்.

d (பஹு ப்ரகாரங்களிலே) வக்ஷ்யமாண தத்தந்மதப்ரகாரங்களிலே. இத்தால் இவ்விடத்தில் பஞ்சவிம்ஶதி தத்வவாதிகளான ஸாங்க்யர்; இத்தோடு ஈஶ்வரனையும் கூட்டி ஷட்விம்ஶதி தத்வ வாதிகளான யோகிகள்; அந்த இருபத்தஞ்சோடே "நியதி, காலம், ராகமும், வித்யை, கலை, மாயை, ஶுத்தவித்யை, ஈஶ்வரன், ஸதாஶிவன், ஶக்தி, ஶிவன்" என்கிற பதிஞென்றையுங் கூட்டிக்கொண்டு முப்பத்தாறு தத்வமென்கிற பாஶுபதர்; "பஞ்சஸ்கந்தம், த்வாதஶாயதநம், அஷ்டாதஶதாதுக்கள், தத்வம்" என்கிற பௌத்தர்; ஜீவன், தர்மாதர்மங்கள், புத்கலம், காலாகாஶங்கள் தத்வமென்கிற ஜைநர்—முதலாக மற்றுமுண்டான தத்வஸங்க்யா விவாதகர்க

சீ— எங்ஙனேயென்னில், e லோகாயதிகன், "ப்ருதி2வ்யாதி3 பூ4தங்கள் நாலினுடைய f கூட்டரவிலே g சைதந்யமென்றொரு த4ர்மம் பிறக்கும்;

அ— மென்பார்கள். (விப்ரதிபத்தி) விருத்3த4 ப்ரதிபத்தியாதல்; விவித4 ப்ரதிபத்தியாதல். தத்வ விப்ரதிபத்த்யபி4த4 நம் புருஷார்த்தோபாயவிஷயவிப்ரதிபத்தீநாமப்யுபலக்ஷணம், உபபாத3ந க்3ரந்தா2நுகு3ண்யாத். தத்வங்களினுடைய ந்யூநாதிரேகங்களைப்பற்றி வருகிறது - விருத்3த4 ப்ரதிபத்தி. 1. "ஸமாநாநேகத4ர்மாப்4யாம் விமதேஸ்ச தது3த்3ப4வ:" என்று சொன்ன ஸாத4ாரணாஸாத4ாரணத4ர்ம விப்ரதிபத்திருபஸம்க்3ரயஹேதுக்கள் மூன்றிலும் வைத்துக்கொண்டு இங்கு வாதி3விப்ரதிபத்தியைச் சொன்னபடி.

e (லோகாயதிகன்) சார்வாகன். தந்மதஸ்தே2ஷாம் கேசந ஆகாஸோந ஸஹ பூ4தபஞ்சக வாதி3நோபி ஸந்தி: அதஸ்தத்வசதுஷ்டய பஞ்சகவிஷயயோ: க்3ரந்தா2யோரவிரோத4:. f (கூட்டரவு) ஸமுதா3யம். g (சைதந்யமித்யாதி3) கிண்வாதி3ப்4யோ மதா3க்திவத் க்ரமுகபு2ல தாம்பூ3லதா3ளாத்3யவயவஸமுதா3யே ராகே3ாதா3யவத் பூ4தசதுஷ்டய ஸமுதா3யே சைதந்யம் நாம கஸ்சந த4ர்மோ ஜாயதே இத்யர்த்த2:.

ஜீ— ளெல்லாரும் விவக்ஷிதர். (விப்ரதிபத்தி) விருத்3த4ப்ரதிபத்தியாதல்; விவித4ப்ரதிபத்தியாதல். இங்கு தத்வவிப்ரதிபத்தி சொன்னவிது - உபாயோபேய விஷய விப்ரதிபத்திகளுக்கு உப லக்ஷணம் மேலுபபாத3நக்3ரந்தா2நுகு3ணமாக. இங்கு விப்ரதிபத்தி - வாதி3விப்ரதிபத்தியைச் சொன்னபடி.

e (லோகாயதிகன்) சார்வாகன். அவன் மதத்தில் ஆகாஸத்தோடேகூட பூ4தபஞ்சகவாதி3களு முண்டு. ஆகையாலே தத்வசதுஷ்டய பஞ்சகவிஷய க்3ரந்தா2ங்களுக்கு விரோத4மில்லை. f (கூட்டரவு) ஸமுதா3யம். g (சைதந்யமித்யாதி3) கிண்வாதி3ப்4யோ மதா3க்திவத் க்ரமுகபு2ல தாம்பூ3லதா3ளாத்3யவயவஸமுதா3யே ராகே3ாதா3யவத் பூ4த சதுஷ்டய ஸமுதா3யத்தில் சைதந்யமென்றொரு த4ர்மம் பிறக்குமென்றபடி.

ப்ர— e (लोकायतिकनिर्देशः) "अथ लोकायतम्। पृथिव्यापस्तेजोवायुरिति तत्त्वानि, तेभ्यश्चैतन्यं किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्" इति बार्हस्पत्यसूत्रम्। अस्यायमर्थः—अत्रायमथशब्दः आरम्भार्थे वर्तते। "यावज्जीवं सुखं जीवेन्नास्ति मृत्योरगोचरः। भस्मीभूतस्य देहस्य पुनरागमनं कुतः" 'यावज्जीवं सुखं जीवेत्' इति लौकिकाभिमतार्थोपदेशात् अर्थकामयोः पुरुषार्थत्वप्रतिपादकमिति कामशास्त्राविरुद्धत्वात् अलौकिकार्थप्रतिषेधाच्च लोकेष्वायतम्- विस्तृतमिति लोकायतमित्युच्यते। एवं लोकेषु विस्तृतमितीदं मतं आरभ्यते - प्रस्तूयते इत्यर्थः। तन्मतप्रतिपाद्यमर्थविशेषमाह (पृथिवीति)। गगनव्यतिरिक्तं भूतचतुष्टयमेव तत्त्वं, तेषु प्रत्येकमविद्यमानमपि अन्योन्यसंसर्ग-विशेषात् तत्समुदाये देहे चैतन्यमुत्पद्यते इत्यर्थः। तदेतत् दृष्टान्तेनोपपादयति (किण्वादिभ्य इति) किण्वं-सुराप्रकृतिद्रव्यम्।

ஈ— h அதுக்குண்டான ஸுக2துு:க்க2ங்களே ஸ்வர்க்க3நரகங்கள், அவற்றினுடைய பிரி

அ— h (அதுக்குண்டான இத்யாதி3) 1. ' ஸ்வர்க்க3ாநுபூ4தீர் ம்ருஷ்டாஷ்டிர் த்3வ்யஷ்டவர்ஷவது4 க3ம:। ஸுஸ்ஷ்மவஸ்த்ர ஸுக3ந்த4ஸ்ரக்சந்த3நாதி3 நிஷேவணம்।। நரகாநுப4வோ வைரிஸஸ்த்ரவ்யாத்4

ஜீ— h (அதுக்குண்டான இத்யாதி3.) "ஸ்வர்க்க3ாநுபூ4தீர் ம்ருஷ்டாஷ்டிர் த்3வ்யஷ்டவர்ஷவது4 க3ம:। ஸுஸ்ஷ்மவஸ்த்ர ஸுக3ந்த4ஸ்ரக்சந்த3நாதி3 நிஷேவணம்।। நரகாநுப4வோ வைரிஸஸ்த்ரவ்யாத்4

पं॥— एवमात्मसिद्धावपि भगवद्यामुनाचार्यपादैः तन्मतोपन्यासावसरे निपुणतरमभ्यधायि। "देहमेवात्मानं प्रत्यक्षतः प्रतिपद्यामहे, अहं जानामीति ज्ञाता ह्यात्मा अहमिति चकास्ति। देहश्चाहंकारगोचरः, स्थूलोहं कृशोहं इति दर्शनात्। देहस्य हि स्थौल्यादियोगः। अतः तत्समानाधिकरणतया अयमहंकारः शरीरालम्बनः इत्यवश्याश्रयणीयम्।" इत्यारभ्य "क्रमुकफलताम्बूलदलावयवादिषु प्रत्येकमविद्यमानस्यापि रागस्येवावयविनि संयोगविशेषात्, देहारम्भकपरमाणुसंश्लेषविशेषादेव देहे चैतन्यस्याप्याविर्भावो नानुपपन्नः। ननु चर्वणजनितह्रुतवहसंयोगसंपादितपाटलिमवद्भिः परमाणुभिः द्व्यणुकादिक्रमेण कारणगुणपूर्वक एव तत्र रागोदय इति चेन्न. प्रमाणाभावात्। अपिच सितासितादितन्तुषु प्रत्येकमविद्यमानमपि चित्ररूपं विशेषगुणं तदारब्धे पटे स्फुटमुपलभमानाः कथं कारणगुणपूर्वकत्वमुक्तगुणस्याध्यवस्येम।...ननु दृश्यस्य देहस्य कथं द्रष्टृत्वमिति चेत्-को विरोधः?। अयमेव - यदेकस्यां क्रियायां एकस्य कर्मत्वं कर्तृत्वं च न घटत इति। यद्येवं व्यतिरेकवादे वा कथं आत्मन्यहंप्रत्ययः?। रूपभेदादिति चेत्, समानमिदं देहात्मवादेपि। अपिच परसमवायिक्रियाफलभागि - कर्म। स्वसमवेतज्ञानफलभागिनश्शरीरस्य कर्मत्वमेव नास्तीति न पर्यनुयोगावकाशः। अतो देह एवात्मेति बार्हस्पत्याः" इत्येवमन्तेन॥

तत्त्वत्रयविवरणे "भूतपञ्चकमेव तत्त्वं इति चार्वाकाः प्राहुः" इति भूतपञ्चकस्यापि तदभिमतत्वं सौम्यवराधिपदेशिकैः प्रतिपादितम्। तत्त्वविचारणायाञ्च भूतपञ्चकस्वीकारः, "पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशस्तत्त्वानि" इति सूत्रस्य पाठभेदश्चोक्तः। आत्मसिद्धौ यामुनाचार्यैः भूतचतुष्टयस्यैव तदभिमतत्वं प्रतिपादितम्। सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र. १) शंकरेणापि तथोक्तम्। एवमाचार्यैरन्यैश्च द्वैविध्यप्रतिपादनात् तेष्वेव केषांचित् एवमप्यभिमतमित्यविरोधो नेयः।

h (அதுக்குக்கு) इत्यादिवाक्यशेषेणोक्तप्रकारः सर्वसिद्धान्तसंग्रहे शंकरेणोक्तः— "प्रत्यक्षगम्यमेवास्ति नास्त्यदृष्टमदृष्टतः। अदृष्टवादिभिश्चापि नादृष्टं दृष्टमुच्यते॥ २७॥ क्वापि दृष्टमदृष्टं चेददृष्टं ब्रुवते कथम्। नित्यादृष्टं कथं सत्स्यात् शशशृङ्गादिसन्निभम्॥ २८॥

ச— விலே i சைதந்யம் நமிக்கும் ; அவ்வருகொன்றுமில்லே " j என்பது அவனுடைய ஸித்₃தா₄ந்தம். k ஆர்ஹதன், " l கார்ய காரணரூபத்தாலே ஜக₃த்து நித்யாநித்யமும் பி₄ந்நாபி₄ந்நமும் m ஸத்யாஸத்யமுமாயிருக்கும் ;

அ— யாத்₃யுபத்₃ரவ:॥"என்றதத்தைப்பற்ற. (அதுக்கு) கூட்டரவுக்கு. i (சைதந்யம் நமிக்கும்) ததா₄ச சைதந்யநாஸ ஏவ மோக்ஷ இதி பா₄வ: (அவ்வரு கொன்றுமில்லே) என்ற அநந்தரம் "என்ருன்" என்று ஸேஷம். இல்லேயாகில் லோகாயதிகனென்கிற ப்ரத₄மாந்தஸப்₃த₃ம் அந்வயியாது. j இப்படி அவன் சொன்னது பரவ்யாமோஹார்த்த₄மோ ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்பதவனுடைய ஸித்₃தா₄ந்தம்) என்று. (என்பது) என்றது – அவ்வருகொன்றுமில்லே இத்யந்தமாக அவன் சொன்னதைப் பராமர்ஸிக்கிறது. இத்தைப்பற்றவிறே அவனுக்கு லோகாயதிகனென்று பேரா யிற்று. " லோகே ஆயதம் - விஸ்த்ருதம், ஸர்வத்ர ப்ரத்யக்ஷத்₃ருஷ்டமேவ மதம் யஸ்ய ஸ லோகாயதிக இதி வ்யுத்பத்தே: ". j "என்பதவனுடைய ஸித்₃தா₄ந்தம்" என்றது – இப்படி சொன்னன் காணுமென்று ஸர்வ மதாந்தராபேக்ஷயாபி ஹேயதாத்₃யோதநபரம்.

k (ஆர்ஹதனித்யாதி₃) ஆர்ஹதன் - ஜைநன். m "ஸத்யாஸத்யம்" என்றது விகாரித்வா விகாரித்வங்களேச் சொல்லுகிறது. ஸத்வாஸத்வ மென்னவுமாம். இல்லேயாகில் "நித்யாநித்யம்"

ஜீ— யாத்₃யுபத்₃ரவ: ॥" என்றதத்தைப்பற்ற. (அதுக்கு) கூட்டரவுக்கு. l (சைதந்யம் நமிக்கும்) சைதந்யநாஸமே மோக்ஷமென்றபடி. (அவ்வருகொன்றுமில்லே) என்ற அநந்தரம், "என்ருன்" என்று ஸேஷம். இல்லேயாகில் லோகாயதிகனென்கிற ப்ரத₄மாந்தஸப்₃த₃மந்வயியாது. j இப்படி அவன் சொன்னது பரவ்யாமோஹார்த்த₄மோ ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்பதவனுடைய ஸித்₃தா₄ந்தம்) என்று. இத்தைப் பற்றவிறே அவனுக்கு லோகாயதிகனென்று பேராயிற்று; लोके आयतम् - विस्तृतम् सर्वत्र प्रत्यक्षे परिदृष्टमेव मतम् यस्य सः लोकायतिकः— என்று வ்யுத்பத்தியாகையாலே.

k (ஆர்ஹதனித்யாதி₃) ஆர்ஹதன்-ஜைநன். m (ஸத்யாஸத்யம்) விகாரித்வாவிகாரித்வங்கள்; ஸத்வாஸத்வமென்னவுமாம். இல்லேயாகில் நித்யாநித்யமென்றதத்தோடு புநருக்தமாம்.

प्र— न कल्प्यौ सुखदुःखाभ्यां धर्माधर्मौ परैरिह। स्वभावेन सुखी दुःखी भवेज्जान्यद्धि कारणम्॥ ॥२९॥ शिखिनश्चित्रयेत्को वा कोकिलाञ्चः प्रकूजयेत्। स्वभावव्यतिरेकेण विद्यते नास्य कारणम्॥३०॥ इहलोकात्परो नान्यस्स्वर्गोस्ति नरको नवा। शिवलोकादयो मूढैः कल्प्यन्तेऽन्यैः प्रतारकैः॥ ३३॥ स्वर्गानुभूतिर्मृष्टाष्टिर्द्वयष्टवर्षवधूगमः। सूक्ष्मवस्त्रसुगन्धस्रक्चन्दनादिनिषेवणम्॥ ॥ ३४॥ नरकानुभवो वैरिशस्त्रव्याघ्र्याद्युपद्रवः। मोक्षस्तु मरणं प्राणसंज्ञवायुनिवर्तनम्॥ ३५॥ अतस्तदर्थं नायासं कर्तुमर्हति पण्डितः॥ ३५॥

k (ஆர்ஹதனித்யாதி₃) श्रीभाष्ये "सर्वं च वस्तुजातं सत्त्वासत्त्वनित्यत्वानित्यत्वभिन्नत्वाभिन्नत्वादिभिः अनैकान्तिकमिच्छन्ति। (१) स्यादस्ति, (२) स्यान्नास्ति, (३) स्यादस्ति च

அ— என்றதோடு புநருக்தம். । 1. "ஸர்வம் வஸ்துஜாதம் த்₃ரவ்யபர்யாயாத்மகமிதி த்₃ரவ்யாத்மநா ஸத்வைகத்வ நித்யத்வாத்₃யுபபாத₃யந்தி, பர்யாயாத்மநா ச தத்₃விபரீதம் । பர்யாயாஸ்ச த்₃ரவ்யஸ்ய அவஸ்தா₂விஶேஷா:" என்றருளிச்செய்த பா₄ஷ்யகார தி₃வ்யஸூக்தியை ஹ்ருதீ₃கரித்துக்கொண்டு அவன் மதத்தை உபந்யஸிக்கிறார் (கார்யகாரண ரூபத்தாலே இத்யாதி₃).

ஜீ— । 1. "ஸர்வம் வஸ்துஜாதம் த்₃ரவ்யபர்யாயாத்மகமிதி த்₃ரவ்யாத்மநா ஸத்வைகத்வ நித்யத்வாத்₃யுபபாத₃யந்தி, பர்யாயாத்மநா ச தத்₃விபரீதம். பர்யாயாஸ்ச — த்₃ரவ்யஸ்யாऽவஸ்தா₂விஶேஷா:" என்ற பா₄ஷ்யகாரர் தி₃வ்ய ஸூக்தியை ஹ்ருதீ₃கரித்துக்கொண்டு அவன் மதத்தை உபந்யஸிக்கிறார் (கார்யகாரணரூபத்தாலே இத்யாதி₃).

ÜÞ— नास्ति च, (४) स्यादवक्तव्यम्, (५) स्यादस्ति चावक्तव्यं च, (६) स्यान्नास्ति चावक्तव्यञ्च, (७) स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यञ्च" इति सर्वत्र सप्तभङ्गीनयावतारात्। सर्वं वस्तुजातं द्रव्य-पर्यायात्मकमिति द्रव्यात्मना सत्त्वैकत्वनित्यत्वाद्युपपादयन्ति। पर्यायात्मना च तद्विपरीतम्। पर्यायाश्च द्रव्यस्यावस्थाविशेषाः। तेषां च भावाभावरूपत्वात् सत्त्वासत्त्वादिकं सर्वमुपपन्नम्" (श्रीभा. २-२-३१) इति, नैकस्मिन्नसम्भवात् (शा. मी. २-२-३१) इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षोपन्यासनिगमने भाष्यकारेणाभिहितम्। "स्यादस्ती"त्यादिसप्तभङ्गीनयस्य अर्थस्तत्त्वविचारणायां यादवप्रकाशेनोक्तः—"अस्तित्वं विवक्षन् स्यादस्तीति ब्रूयात्। स्याच्छब्दोऽयमव्ययः कथंचिदित्येतस्मिन्नर्थे। कथंचिदस्तीति ब्रुवन् अस्तित्वप्रतिपक्षं नास्तित्वमपि सूचयति। एवं नास्तीति विवक्षन् स्यान्नास्तीति ब्रूयात्। अत्रापि स्याच्छब्देन नास्तित्वप्रतिपक्षं अस्तित्वमपि सूचयति। यदि पूर्वस्मिन् क्षणे अस्तित्वं उत्तरस्मिन् क्षणे नास्तित्वं च विवक्षेत्, तदा स्यादस्ति च नास्ति चेति ब्रूयात्। अत्रापि स्याच्छब्दस्य प्रतिपक्षसूचनमेवार्थः। यद्येकस्मिन् क्षणे अस्तित्वं नास्तित्वं च विवक्षेत्, तदा वाचः क्रमवर्तित्वात् युगपदुभयस्य वक्तुमशक्यत्वात्, अवक्तव्यमिति ब्रूयात्। तत्रापि स्यादवक्तव्यमिति स्याच्छब्दः प्रयोक्तव्यः; तत्र उभयोः अस्तित्वनास्तित्वयोः उक्तत्वात् स्याच्छब्दः अनुज्ञामात्रपरः। अनुज्ञयापि उक्तस्यैव अनैकान्तिकत्वस्य न्याय्यत्वं सूच्यते। यदि पूर्वस्मिन् क्षणे अस्तित्वं उत्तरस्मिंश्च अवक्तव्यत्वं विवक्षेत्, स्यादस्ति चावक्तव्यं चेति ब्रूयात्। एतेन स्यान्नास्ति चावक्तव्यञ्चेति व्याख्यातम्। तथा "स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यञ्चेति" इति। "एवं नित्यत्वादिष्वपि सप्तभङ्गीमिमां नयेत्" इति च तेनैवोक्तम्। "अङ्गीकृत्य तु सप्तभङ्गिकुसृतिं स्यादस्ति नास्त्यादिकां विश्वं त्वद्विभवं जगज्जिनमतेऽनेकान्तमाचक्षते।" (श्रीरंग. स्त-२-१२) इति श्रीपराशरभट्टार्यैरभिहितम्।

n जीवाश्च स्वकर्मानुगुण्येन परिगृहीतशरीरपरिमाणा भवन्तीत्येतदपि भाष्यकारेणोक्तम्—"जीवोऽसंख्यातप्रदेशो देहपरिमाण इति हि भवतां स्थितिः"(श्रीभाष्ये २-२-३२)इति। "जीवोऽसंख्यात-

சீ— n ஆத்மாக்கள், கர்மாநுரூபமான ஸரீரங்களினுடைய பரிமாணத்தையே o தனக்குப் பரிமாணமாகக் p கொண்டிருக்கும்; ஸம்ஸாரம் அநாதி$_3$; q மலத$_4$ாரணாதி$_3$களாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும் r ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தராய் ஊர்த்$_4$வக$_3$தியை ப்ராபியாநிற்கை மோக்ஷமாகிறது" என்றான்.

அ— n (ஆத்மாக்களித்யாதி$_3$) 1. "ஜீவோ ऽஸங்க்$_4$யாதப்ரதே$_3$ஸோ தே$_3$ஹபரிமாண இதி ஹி ப$_4$வதாம் ஸ்தி$_2$தி:" இத்யாதி$_3$ த்$_3$ரஷ்டவ்யம். o (தனக்கு) தமக்கு. p (கொண்டிருக்கும்) கொண்டிருப்பார்கள். q (மலத$_4$ாரணாதி$_3$களாலும்) என்கிறவிடத்தில் ஆதி$_3$ஸப்$_3$த$_3$த்தாலே ஹிம்ஸா நிவ்ருத்தி தி$_3$க$_3$ம்ப$_3$ரத்வ விஷயவைராக்$_3$ய பாணிபாத்ரபோ$_4$ஜந கேஸோல்லுஞ்ச$_3$ந வாங்நியமாதி$_3$களை நினைக்கிறது. q (மலத$_4$ாரணாதி$_3$களாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும்) என்றது 2. "மலத$_4$ாரணாதி$_3$பி$_4$: கர்மபி$_4$: ஆத்மஜ்ஞாநேந ச மோக்ஷப்ராப்தி:" என்கிற ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தினாலே என்றபடி. q ஆத்மஜ்ஞாநமாவது - தே$_3$ஹாதிரிக்தாத்மஜ்ஞாநம். r 3. "மோக்ஷோ நாம - ப்ரக்ருதி ஸம்ப$_3$ந்த$_4$நிவ்ருத்திபூர்வக ஊர்த்$_4$வக$_3$திப்ராப்திரேவ" என்றதைப்பற்ற (ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தரா யித்யாதி$_3$).

ஜீ— n (ஆத்மாக்களித்யாதி$_3$) 1. "ஜீவோ ऽஸங்க்$_4$யாதப்ரதே$_3$ஸோ தே$_3$ஹபரிமாண இதி ஹி ப$_4$வதாம் ஸ்தி$_2$தி:" இத்யாதி$_3$ த்$_3$ரஷ்டவ்யம். o (தனக்கு) தங்களுக்கு. p (கொண்டிருக்கும்) கொண்டிருப்பார்கள். q (மலத$_4$ாரணாதி$_3$களாலும்) என்கிறவிடத்தில் ஆதி$_3$ஸப்$_3$த$_3$த்தாலே, ஹிம்ஸா நிவ்ருத்தி தி$_3$க$_3$ம்ப$_3$ரத்வ விஷயவைராக்$_3$யாதி$_3$களை நினைக்கிறது. q (மலத$_4$ாரணாதி$_3$களாலும் ஆத்மஜ்ஞாநத்தாலும்) என்றது-2. "மலத$_4$ாரணாதி$_3$பி$_4$: கர்மபி$_4$ராத்மஜ்ஞாநேந ச மோக்ஷ ப்ராப்தி:" என்கிற ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயத்தினாலே என்றபடி. q ஆத்மஜ்ஞாநம் - தே$_3$ஹாதிரிக்தாத்ம ஜ்ஞாநம். r 3. "மோக்ஷோ நாம - ப்ரக்ருதிஸம்ப$_3$ந்த$_4$நிவ்ருத்திபூர்வகோர்த்$_4$வக$_3$தி ப்ராப்திரேவ" என்றதைப்பற்ற (ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தாயித்யாதி$_3$.)

ப்ர— प्रदेशो देहपरिमाणस्संकोचविकासधर्मा क्षुद्रशरीरे संकोचमृच्छति महति विकासम्, प्रदीप इव घटमठयोः" इति तत्त्वविचारणायां यादवप्रकाशेनाप्युक्तम्। सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र. २) शंकरेणाप्युक्तम्; 'स्वदेहमाना ह्यात्मानो मोहाद्देहाभिमानिनः। (५१) क्रिमिकीटादिहस्त्यन्तदेहपञ्जरवर्तिनः (५२)' इति। q(மலத$_4$ாரணாதி$_3$தி) अत्रादिशब्देन हिंसाविधुरत्व-दिगम्बरत्व-विषयवैराग्य-पाणिपात्रभोजन-केशोल्लुञ्छन-वाङ्नियमनादयो गृह्यन्ते। तथोक्तं सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र.३) "प्राणिजातमहिंसन्तो मनोवाक्कायकर्ममिः। (५३)दिगम्बराश्चरन्त्येव योगिनो ब्रह्मचारिणः। मयूरपिञ्छहस्तास्ते कृतवीरासनादिकाः॥ (५४) पाणिपात्रेण भुञ्जाना लूनकेशाश्च मौनिनः। सदा क्षपणकाचार्यकृतमन्त्रदुरासदाः॥ (५५)" इति। एवमुक्तैर्मलधारणादिभिः कर्ममिः आत्मज्ञानेन च मोक्षप्राप्तिः। तदप्युक्तं शङ्करेण (स सि. सं. प्र. २) "गुरूपदिष्टमार्गेण ज्ञानकर्मसमुच्चयात्॥ (४८) मोक्षो बन्धविरक्तस्य जायते भुवि कस्यचित्॥ (४८)" इति। मोक्षो नाम-प्रकृतिसंबन्धनिवृत्तिपूर्वकोर्ध्वगतिप्राप्तिरेव॥

ஈ— 8 பெளத்₃த₄ மதங்களில் வைத்துக்கொண்டு வைபா₄ஷிகன், "t பரமாணுஸங்கா₄த மாய், u ப்ரத்யக்ஷ ஸித்₃த₄மாயிருக்கும் ஜக₃த்து; தத்₈விஷய v ஜ்ஞாநமும் கூஷணிகம்: w வேறேர் ஆத்மாவில்லை; x இதில் ஸ்தி₂ரத்வபு₃த்₃தி₄ - y ஸம்ஸாரம்; z கூஷணிக பு₃த்₃தி₄- a மோக்ஷம்" என்றான்.

அ— s (பெ₃ளத்₃த₄ மதங்களில்) - நாலுவித₄மான பெ₃ளத்₃த₄ மதத்திலே என்றப்படி. t (பரமாணு ஸங்கா₄தமாய்) பார்த்தி₂வாப்ய தைஜஸ வாயவீய பரமாணுஸங்கா₄தரூபமாய் u (ப்ரத்யக்ஷஸித்₃த₄ மாய்) v "கூணிகமுமாயிருக்கும்" என்று அத்₄யாஹரிப்பது, (ஜ்ஞாநமும்) இத்யத்ர ஸுப்₃த₃த்தால். w (வேறேராத்மாவில்லை) ஜ்ஞாந ஸந்தாநமே ஆத்மாவென்றபடி. y (ஸம்ஸாரம்) ஸம்ஸாரஹேது. z (கூணிகபு₈த்₃தி₄) கூணிகத்வபு₃த்₃தி₄. x "இதில்" இதி அநுஷங்கி₃ப்பது. இதில் - ஜக₃த்திலே a (மோக்ஷம்) மோக்ஷஸாத₄நம். ஜக₃த்₈விஷயககூணிகத்வப்ரகாரகபு₃த்₃தி₄ர் மோக்ஷஸாத₄நம் இத்யுவாச இத்யர்த்த₂:,

---

ஜீ— s (பெ₃ளத்₃த₄மதங்களில்)-நாலுவித₄மான பெ₃ளத்₃த₄மதங்களில். t (பரமாணுஸங்கா₄தமாய்) பார்த்தி₂வாப்யதைஜஸவாயவீய பரமாணுஸங்கா₄தரூபமாய். u (ப்ரத்யக்ஷஸித்₃த₄மாய்) v "கூணி கமுமாய் இருக்கும்" என்றத்₄யாஹார்யம், (ஜ்ஞாநமும்) என்கிறவிடத்தில் ஸுப்₃த₃த்தாலே. w (வேறேர் ஆத்மாவில்லை) ஜ்ஞாநஸந்தாநமே ஆத்மா என்றபடி. y (ஸம்ஸாரம்) ஸம்ஸார ஹேது. z (கூணிகபு₃த்₃தி₄) கூணிகத்வபு₃த்₃தி₄. x "இதில்" என்றதை அநுஷங்கி₃ப்பது. இதில்-ஜக₃த்தில். a (மோக்ஷம்) மோக்ஷஹேது. ஜக₃த்₃விஷயககூணிகத்வப்ரகாரகபு₃த்₃தி₄ர்மோக்ஷஸாத₄நம் என்றுனென்றபடி.

ப்₃ர— s (பெ₃ளத்₃த₄மதங்களில் வைத்துக்கொண்டித்யாதி₃) श्रीभाष्ये [२-२-१७] "परमाणुकारणवादिनो वैशेषिका निरस्ताः। सौगताश्च जगतः परमाणुकारणत्वं अभ्युपगच्छन्तीति अनन्तरं तन्मतेपि जगदुत्पत्तितद्व्यवहारादिकं नोपपद्यत इत्युच्यते। ते चतुर्विधाः; केचित्पार्थिवाप्य-तैजसवायवीयपरमाणुसंघातरूपान् भूतभौतिकान् बाह्यान्, चित्तचैत्तरूपांश्चाभ्यन्तरानर्थान् प्रत्यक्षानुमान-सिद्धान् अभ्युपयन्ति। अन्ये तु बाह्यार्थान् सर्वान् पृथिव्यादीन् विज्ञानानुमेयान् वदन्ति। अपरे त्वर्थशून्यं विज्ञानमेव परमार्थसत्, बाह्यार्थास्तु स्वाभार्थकल्पा इत्याहुः। त्रयोप्येते स्वाभ्युपगतं वस्तु क्षणिकमाचक्षते। उक्तभूतभौतिकचित्तचैत्तव्यतिरिक्तमात्माकाशादिकं स्वरूपेणैव नानुमन्वते। अन्ये तु सर्वशून्यत्वमेव सङ्गिरन्ते। तत्र ये बाह्यार्थास्तित्ववादिनः ते तावन्निरस्यन्ते।" इत्यारभ्य, "ते चैवं मन्यन्ते—रूपरसस्पर्शगन्धस्वभावाः पार्थिवाः परमाणवः, रूपरसस्पर्शस्वभावाश्च आप्याः, रूपस्पर्शस्वभावाश्च तैजसाः, स्पर्शस्वभावाश्च वायवीयाः पृथिव्यप्तेजोवायुरूपेण संहन्यन्ते। तेभ्यश्च पृथिव्यादिभ्यः शरीरेन्द्रियविषयरूपसंघाता भवन्ति। तत्र च शरीरान्तर्वर्ती ग्राहकाभिमानारूढः विज्ञानसन्तान एव आत्मत्वेनावतिष्ठते। तत एव सर्वो लौकिको व्यवहारः प्रवर्तते" इति वैभाषिकमतमुपन्यस्तम्॥

சீ— ஸௌத்ராந்திகனுக்கும் ஸித்₃தா₄ந்தம் அதுவேயாயிருக்கச்செய்தே, b "அநுமாந ஸித்₃தா₄ம் ஜக₃த்து" என்றான்; அதுவே அவனுக்கு விசேஷம். யோக₃ாசாரன்—ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயங்கள் c ப்₃ரமம், ஜ்ஞாநமேயுள்ளது. அதுவும் க்ஷணிக மென்றிருக்கை d மோக்ஷம்—என்றான். மா₄த்₄யமிகன் "ப்ரமாணமும், ப்ரமேயமும், ப்ரமாதாவும் இவையுண்டென்றறிகை ப்₃ரமம்;

அ— b (அநுமாநஸித்₃தா₄ம் ஜக₃த்து) கூடம் ஸ்வாகாரத்தை ஜ்ஞாநத்திலே கொடுத்துப்போகையாலே ஜக₃த்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேயமென்றபடி. 1. "யோக₃ாசாரோ ஜக₃த₃பலபத்யத்ர ஸௌத்ராந்திகஸ்தத் தி₃வைசித்ர்யாத₃நுமிநிபத₃ம் லக்தி வைபா₄ஷிகஸ்து। ப்ரத்யக்ஷம்தத்க்ஷணி கயதி தே₃ரங்க₃ாஜ த்ரயோபி ஜ்ஞாநாத்மத்வ க்ஷணபி₄து₃ரதே சக்ஷதே தாந் க்ஷிபாம:॥" என்றது அநுஸந்தே₄யம். c (ப்₃ரமம்) ப்₃ரமஸித்₃தா₄ந்கள். d (மோக்ஷம்) மோக்ஷஹேது.

ஜீ— b (அநுமாநஸித்₃தா₄ம் ஜக₃த்து) கூடம் ஸ்வாகாரத்தை ஜ்ஞாநத்திலே கொடுத்துப் போகையாலே ஜக₃த்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேயமென்றபடி. இவ்விடத்திலே, 1. "யோக₃ாசாரோ ஜக₃த₃பலபதி" இத்யாதி₃யநுஸந்தே₄யம். c (ப்₃ரமம்) ப்₃ரமஸித்₃தா₄ந்கள். d (மோக்ஷம்) மோக்ஷஹேது.

प्र— तथोत्तरत्र "एवं तावद्वैभाषिकसौत्रान्तिकयोर्बाह्यार्थास्तित्ववादिनोः साधारणानि दूषणान्युक्तानि। तत्र यदुक्तं संप्रयुक्तस्यार्थस्य ज्ञानोत्पत्तिकाले अनवस्थितत्वात् न कस्यचिदर्थस्य ज्ञानविषयत्वं संभवतीति; तत्र सौत्रान्तिकः प्रत्यवतिष्ठते। न ज्ञानकाले अनवस्थानं अर्थस्य ज्ञानाविषयत्वे हेतुः, ज्ञानोत्पत्तिहेतुत्वमेव हि ज्ञानविषयत्वम्। न चैतावता चक्षुरादेः ज्ञानविषयत्वप्रसङ्गः। स्वाकारसमर्पणेम ज्ञानहेतोरेव ज्ञानविषयत्वाभ्युपगमात्। ज्ञाने स्वाकारं समर्प्य विनष्टोऽप्यर्थः ज्ञानगतेन नीलाद्याकारेण अनुमीयते। नच पूर्वपूर्वज्ञानेन उत्तरोत्तरज्ञानाकारसिद्धिः, नीलज्ञानसन्ततौ पीतज्ञानानुत्पत्तिप्रसङ्गात्। अतः अर्थकृतमेव ज्ञानवैचित्र्यम्" (श्रीभा. २-२-२५) इति सौत्रान्तिकमतमप्यभिहितम्।

तथैवोत्तरत्र "विज्ञानमात्रास्तित्ववादिनो योगाचाराः प्रत्यवतिष्ठन्ते–यदुक्तमर्थवैचित्र्यकृतं ज्ञानवैचित्र्यमिति, तन्नोपपद्यते–अर्थवत् ज्ञानानामेव साकाराणां स्वयमेव विचित्रत्वात्। तच्च स्वरूपवैचित्र्यं वासनावशादेवोपपद्यते। वासना च–विलक्षणप्रत्ययप्रवाह एव। यद्घटाकार-ज्ञानं कपालाकारज्ञानस्योत्पादकम्, तस्य तथाविधस्योत्पादकं तत्पूर्वघटज्ञानम्। तस्य च तथाविधस्योत्पादकं ततः पूर्वघटज्ञानम; इत्येवंरूपः प्रवाह एव वासनेत्युच्यते। कथं बहिष्ठसर्षप-महीधरादेराकारः आन्तरस्य ज्ञानस्येत्युच्यते? इत्थम्, अर्थस्यापि व्यवहारयोग्यत्वं ज्ञानप्रकाशायत्तम्, अन्यथा स्वपरवेद्ययोः अनतिशयप्रसंगात्। प्रकाशमानस्य च ज्ञानस्य साकारत्वं अवश्याश्रयणीयम्।

சி— e சூந்யத்தாலே சூந்யமென்றறிகை - மோகூம்" என்றான்.

அ— e (சூந்யத்தாலே) என்றது - ஜ்ஞாநமும் சூந்யமாகையாலே ; ஸமிந்யத்வஸாதகஹேது ஸத்தாங்கீகாரே படாதாத் "சூந்யத்தாலே" இத்யுக்தம்; ஸமிந்யேந ஸாதகநேநேத்யர்த்தः.

ஜீ— e (சூந்யத்தாலே) ஜ்ஞாநமும் சூந்யமாகையாலே, ஸமிந்யத்வ ஸாதக ஹேது ஸத்தாங்கீ காரத்தில் படாதனுலே சூந்யத்தாலே என்று கருத்து. சூந்யேந ஸாதகநேந என்றபடி.

ப்ர—निराकारस्य प्रकाशायोगात्। एकश्चायमाकारः उपलभ्यमानो ज्ञानस्यैव; तस्य च बहिर्विदवभासोऽपि भ्रमकृतः। ज्ञानार्थयोः सहोपलम्भनियमाच्च ज्ञानादव्यतिरिक्तः अर्थः। किञ्च बाह्यमर्थं अभ्युपयद्भिरपि 'घटपटादिविज्ञानेषु ज्ञानस्य तत्तदर्थासाधारण्यम्, तत्तदर्थसारूप्यमन्तरेण नोपपद्यते इत्यवश्यं ज्ञाने अर्थसरूपं रूपमास्थेयम्। तावतैव सर्वव्यवहारोपपत्तेः तद्व्यतिरिक्तार्थकल्पना निष्प्रामाणिका। अतो विज्ञानमात्रमेव तत्त्वम्, न बाह्यार्थोस्ति।" (श्रीभा. २-२-२७) इति योगाचारमतमपि उपपादितम्। एतत्त्रितयम्, "योगाचारो जगदपलपत्यत्र सौत्रान्तिकस्तद्धीवैचित्र्यादनुमितिपदं वक्ति वैभाषिकस्तु। प्रत्यक्षं तत्क्षणिकयति ते रङ्गराज त्रयोपि ज्ञानात्मत्वक्षणमिदुरते चक्षते तान् क्षिपामः॥" (श्रीरं. स्त. २-८) इति पराशरभट्टार्यैः संग्रहेणोपन्यस्तम्॥

"अत्र सर्वशून्यवादी माध्यमिकः प्रत्यवतिष्ठते; शून्यवाद एव हि सुगतमतकाष्ठा; शिष्यबुद्धियोग्यतानुगुण्येनार्थाभ्युपगमादिना क्षणिकत्वादयः उक्ताः। विज्ञानं बाह्यार्थाश्च सर्वे न सन्ति। शून्यमेव तत्त्वम्। अभावापत्तिरेव च मोक्षः — इत्येव बुद्धस्याभिप्रायः" इत्यारभ्य श्रीभाष्ये "सर्वथानुपपत्तेश्च" (श्री. मी. २-२-३०) इत्यस्य पूर्वपक्षतया माध्यमिकमतञ्च विस्तरेणोपपादितम्। तथा यादवप्रकाशविरचितायां तत्त्वविचारणायां "तत्र माध्यमिका नाम बौद्धा मन्यन्ते; 'न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम्। चतुष्कोटिविनिर्मुक्तं तत्त्वं माध्यमिका विदुः॥" तत्र प्रतीत्या उत्पन्नं-सत्। नष्टं, उत्पत्स्यमानं च-असत्। उभयात्मकं-सदसत्। सदसद्विलक्षणात्मकं सम्प्रतिसत्याख्यं-अनुभयात्मकम्। एभिश्चतुर्भिः प्रकारैः विनिर्मुक्तं सर्वथा निस्स्वभावं शून्यं असत् तुच्छमिति व्यवहृतं तत्त्वम्। तथाहि-सत्तावत् तत्त्वं न भवति उत्पत्त्यनिरूपणात्। किं सदेवोत्पद्यते, किंवाऽसत्। न तावत् सत् उत्पद्यते, पूर्वमेव सतः उत्पत्तिप्रयोजनाभावात्। नाप्यसदुत्पद्यते, उत्पन्नस्याप्यसत्त्वे जन्मप्रयोजनाभावः समानः। सत्त्वे कथं असत् सद्भवति?। नहि विलक्षणयोः सदसतोः तादात्म्यं युक्तम्। अथ पूर्वस्थितमसत्त्वं परित्यज्य सद्भवतीति चेत्, असत्त्वपरित्यागे स्वरूपमेव परित्यक्तं स्यादिति नासत् सद्भवति।

சு— f நையாயிக வைசேஷிகர்கள் "ஜகத்துக்கு g உபாதானகாரணம் h பரமாணுக்கள்; ஆநுமாநிகேச்வரன் நிமித்தகாரணம்; h_3 ஸம்ஸாரம் அநாதி$_3$;

அ— f (நையாயிக வைசேஷிகர்கள்) நையாயிக வைசேஷிகயோ: அர்த்தாந்தரேஷ்வ விப்ரதிபத்தெள ஸத்யாமபி அத்ர வக்ஷ்யமாணார்த்தே விப்ரதிபத்த்யபாவாத் ஸமுச்சித்யோபாத்தென. g(உபாதாந காரணம்) ஸமவாயிகாரணமென்றபடி. h (பரமாணுக்கள்) பார்த்திவாதிசதுஷ்டய பரமா

ஜீ— f (நையாயிக வைசேஷிகர்கள்) இவர்களிருவருக்கும் அர்த்தாந்தரத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டானாலும் இவ்விடத்தில் வக்ஷ்யமாணார்த்தத்தில் விப்ரதிபத்திமில்லாமையாலே இவர்களோ ஸமுச்சித்யோபாதானம் பண்ணுகிறார். g (உபாதானகாரணம்) ஸமவாயிகாரணம். h (பரமாணுக்கள்) பார்த்திவாதி சதுஷ்டய பரமாணுக்கள். h_2ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸர்வஸித்தாந்த ஸம்மதம்.

ப்ர— "तस्मिन् परित्यक्तेऽपि असदेवेति चेत्, तर्हि न तस्मिन्नप्यसत्त्वे स्थिते तत् सद्भवेत्। किञ्च यद्यसत्त्वं परित्यज्य सत्त्वं भजेत, तर्हि सत्तत्त्वासत्तत्त्वाभ्यां अन्यदेव तत्स्यात्। तस्यापि सत्त्वस्य प्रागुत्पत्तेः सत्त्वेऽसत्त्वे च पूर्वोक्तो दोषः समानः। सदसद्विलक्षणं तदिति चेत्, न तस्य परित्याज्यमसत्त्वमस्ति नापि प्राप्यं सत्त्वम्। किञ्च, तदपि सदसद्विलक्षणत्वे स्थिते सत्त्वं न प्राप्नुयात्। नष्टे स्वयमेव नष्टमिति न सदसद्विलक्षणस्य जन्मवशात् सत्त्वप्राप्तिः। जातमपि सदसद्विलक्षणं चेत्, तस्यापि जन्मवैयर्थ्यम्। अपिच जायमानस्य किंस्वित् स्वस्माज्जन्म, किंस्वित् परस्मात्, किं वा उभाभ्याम्। न तावत् स्वस्मात्; पूर्वमेव कारणत्वेन व्यवस्थितस्य जन्मवैयर्थ्यात्। नापि परस्मात्, सर्वस्य सर्वस्मादुत्पत्तिप्रसङ्गात्। सम्बन्धाभ्युपगमेपि हि सम्बन्धो भिन्नश्चेत्, सर्वस्यापि स्यात्। अभिन्नश्चेत् अविशेषकरः स्यात्। अत एव नोभाभ्यामप्युत्पत्तिः। तस्मात् जन्मनाशादिव्यवहारो भ्रान्तिमूलः। यस्य उत्पत्तिनाशौ न स्तः— तच्छशविषाणादिवत् 'तुच्छ'मिति व्यवहृतमेव स्यात्। एवमुत्पत्त्यसंभवादेव असदपि निरस्तम्। तत एव सदसदपि। अनुभयात्मकन्तु भ्रान्तिपरिकल्पितत्वेन अभ्युपगतमिति न तत्त्वं भवति। तस्मात् चतुष्कोटिविनिर्मुक्तं तत्त्वमिति स्थितम्।" इति शून्यवादोपन्यासो विस्तरशः कृतः।

f(நையாயிகவைசேஷிகர்களித்யாதி$_3$)வேदान्तदीपे[२-२-१०]"किं कणादाभ्युपगतः परमाणुकारणवादः समीचीनयुक्तिमूलः, उत नेति संशयः। समीचीनयुक्तिमूल इति पूर्वः पक्षः; अवयवसंयोगात् अवयव्युत्पत्तिदर्शनात् अवयवाल्पत्वप्राचुर्याभ्यां सर्षपमहीधरवैषम्यदर्शनाच्च अवयवाल्पत्वकाष्ठा अवश्याभ्युपगमनीयेति परमाणुसिद्धिः। ते च कार्यानुगुण्येन चतुर्विधाः परमाणवः विपाकदशापन्नक्षेत्रज्ञादृष्टसचिवाः परमेश्वराधिष्ठिताः द्व्यणुकादिक्रमेण जगदारभन्ते"

சி—i ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே j ஸுகதுஃக்கஜ்ஞானங்கள்நஸிக்கை மோக்ஷம்''என்றுர்கள்.

அ—ஞுக்கள் என்றபடி. ஸம்ஸாராநாதித்வம் ஸர்வஸித்தாந்த ஸம்மதம். i (ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே)ஆநுமாநிகேஸ்வரோபாஸ்தியாலே. j ''ஸுகதுஃக்கஜ்ஞானங்கள்''என்று பாடமானபோது ஸுகமும் துஃக்கமும் ஜ்ஞானமும் நஸிக்கை மோக்ஷமென்றுபொருள்.''ஸுகதுஃக்கங்கள் நஸிக்கை மோக்ஷம்'' என்றது 1. ''ஏகவிம்ஸதிப்ரபேதபிந்நதுஃக்கத்வம்ஸோ மோக்ஷ:'' என்றத்தைப் பற்ற. ஸுகதுஃக்கஜ்ஞானங்கள் நஸிக்கையாவது - பாஷாணகல்பமென்றபடி.

ஜீ—i(ஈஸ்வரோபாஸ்தியாலே)ஆநுமாநிகேஸ்வரோபாஸ்தியாலே. j ''ஸுகதுஃக்க ஜ்ஞானங்கள்'' என்று பாடமானபோது ஸுகமும் துஃக்கமும் ஜ்ஞானமும் நஸிக்கை மோக்ஷமென்று பொருள். ''ஸுகதுஃக்கங்கள் நஸிக்கைமோக்ஷம்''என்றது-1.''ஏகவிம்ஸதி ப்ரபேதபிந்நதுஃக்கத்வம்ஸோ மோக்ஷ:'' என்றத்தைப்பற்ற. ஸுகதுஃக்க ஜ்ஞானங்கள் நஸிக்கையாவது - பாஷாணகல்ப மென்றபடி.

प्र—इति "महद्दीर्घवद्वा ह्रस्वपरिमण्डलाभ्याम्"(शा.मी.२-२-१०)इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षे कणभुग्गृहीत-मततया परमाणुकारणवादः प्रतिपादितः। सोऽक्षपादस्य च समानः। "निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वं च, जगतस्सावयवत्वे सति कार्यत्वात्, कार्यस्य च स्वोपादानोपकरणसंप्रदान-प्रयोजनाद्यभिज्ञकर्तृकत्वात् जगन्निर्माणचतुरः कर्मपरवशपरिमितशक्त्यादिक्षेत्रज्ञविलक्षणः सर्वज्ञः सर्वशक्तिः सर्वेश्वरोऽनुमानसिद्धः" इति "शास्त्रयोनित्वात्" इत्यस्य सूत्रस्य पूर्वपक्षतया दीपे (१-१-३) अभिहितम्। संसारस्यानादित्वं सर्वेषाममिमतम्॥

i ईश्वरोपास्त्या अपवर्गसिद्धिरित्यत्र शङ्करवचनम् (स. सि. सं. प्र. ४) "त्रिधा प्रमाणं प्रत्यक्षमनुमानागमाविति ॥ १५६॥ त्रिभिरेतैः प्रमाणैस्तु जगत्कर्ताऽवगम्यते। तस्मात्तदुक्तकर्माणि कुर्यात्तस्यैव तृप्तये॥ १५७॥ भक्त्यैव चार्चनीयोऽसौ भगवान् परमेश्वरः। तत्प्रसादेन मोक्षः स्यात् करणोपरमात्मकः ॥ १५८॥ करणोपरमे त्वात्मा पाषाणवदवस्थितः। दुःखसाध्यसुखोच्छेदो दुःखोच्छेदवदेव नः। अतस्संसारनिर्विण्णो मुमुक्षुर्मुच्यते जनः ॥ १५९॥" इति। तथोत्तरत्र नैयायिकपक्षोपन्यासावसरे च ईश्वरोपासनात् अपवर्गसिद्धिरित्युक्तम् (स. सि. सं. प्र. ५)-- "वेदैकविहितं कर्म कुर्वीतेश्वरतृप्तये॥ १९९॥ तत्प्रसादात्प्रयोगेन मुमुक्षुर्मोक्षमाप्नुयात्॥ २००॥" इत्यारभ्य "मोक्षो हि शिवभक्त्याप्तयोगेनेति पुरोदितम्। अष्टावङ्गानि योगस्य यमोऽथ नियमस्तथा॥ २०३॥ आसनं पवनायामः प्रत्याहारोऽथ धारणा। ध्यानं समाधिरित्येवं तत्साङ्ख्ये विस्तरिष्यति॥ २०४॥" इति। मोक्षः-अपवर्गः। स च एकविंशतिप्रभेदभिन्नस्य दुःखस्य आत्यन्तिकी निवृत्तिः। एकविंशतिप्रभेदस्तु-शरीरं, षडिन्द्रियाणि, षड्विषयाः, षड्बुद्धयश्च, सुखं दुःखं चेत्येकविंशतिः। गौणमुख्यभेदात् सुखं च दुःखमेव; दुःखानुषङ्गात्।

ஈ—k பாஸுபதன் "பரமாணுக்கள் ஜகத்துக்கு உபாதானகாரணம்; ஆகமஸித்தேச்வரன் நிமித்தகாரணம்; ஸம்ஸாரம் அநாதி. l ஆகமோக்தமான m கர்மாநுஷ்டானத்தாலே பஸுபதி ஸாரூப்யத்தைப் பெறுகை மோக்ஷம்" என்றுன்.

அ— k (பாஸுபதன்) பஸுபதிமதநிஷ்டன். இவர்களிலே சிலர் பரமாணுக்களே ஜகத்துக்கு உபாதானகாரணமென்கையாலே, ப்ரக்ருதி உபாதானகாரணமென்கிற ச்ருதப்ரகாசிகையோடே விரோதியாது. பரமாணுபுஞ்ஜமே தத்பக்ஷத்தில் ப்ரதானமென்றபிப்ராயத்தாலே இப்படி சொல்லலாமென்னவுமாம். அப்படியே ஆகமஸித்தேச்வரன் நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலர் சொல்லுகையாலே, ஆநுமாநிகேச்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிற வேதாந்ததீபத்தோடும் விரோதியாது. அநுமாநஸித்தாகமக்ருஹீதேச்வரன் நிமித்தகாரணமென்றபிப்ராயமென்று சொல்லவுமாம். l (ஆகமம்) பாசுபதாகமம். m (கர்மாநுஷ்டானத்தாலே) முத்ரிகாஷட்கதாரணத்தாலே. 1. "கண்டிகா ருசகம் சைவ குண்டலஞ்ச மிகாமணிः l டஸ்ம யஜ்ஞோபவீதம் ச முத்ராஷட்கம் ப்ரசக்ஷதே ll" இத்யாதி கண்டு கொள்வது.

ஜீ— k (பாஸுபதன்) பஸுபதிமதநிஷ்டன். இவர்களிலே சிலர் பரமாணுக்களே ஜகத்துக்கு உபாதான காரண மென்கையாலே, ப்ரக்ருதி உபாதானகாரணமென்கிற ச்ருதப்ரகாசிகையோடு விரோதமில்லை. அப்படியே ஆகமஸித்தேச்வரன் நிமித்தகாரணமென்று அவர்களிலே சிலர் சொல்லுகையாலே, ஆநுமாநிகேச்வரன் நிமித்தகாரணமென்கிற வேதாந்த தீபத்தோடும் விரோதமில்லை. l (ஆகமம்) பாசுபதாகமம். m (கர்மாநுஷ்டானத்தாலே) முத்ரிகா ஷட்கதாரணத்தாலே. 1. "கண்டிகா ருசகஞ்சைவ" இத்யாதி கண்டுகொள்வது.

प्र—अनुषङ्गः—अविनाभावः। स चायमुपचारः; मधुनि विषसंयुक्ते, मधुनोपि विषपक्षनिक्षेपवत् इति मोक्षस्वरूपं नैयायिकैरेवोक्तम्। परमाणूनां जगदुपादानत्वे, निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वे, संसारस्यानादित्वे, ईश्वरोपासनान्मोक्षसिद्धौ, मोक्षस्य च पाषाणकल्पत्वे, नैयायिकवैशेषिकयोरुभयोरपि अविगीतत्वात् अत्र तन्त्रेणोक्तिः॥

k (பாஸுபதனித்யாதி) श्रीभाष्ये दीपे च जगदुपादानकारणं प्रधानमेवेति पाशुपतस्याभिमततयोक्तम्। प्रधानकारणत्वाभ्युपगमसाम्यात् साङ्ख्यनिरासानन्तरभादित्वे पाशुपतनिरासस्य प्राप्तेपि सौगतार्हतमतनिरासानन्तरं तत्प्रतिक्षेपः तस्य अत्यन्तवेदबाह्यत्वज्ञापनाय कृतः इति हि श्रुतप्रकाशिकाकारैः "पत्युरसामञ्जस्यात्" (शा. मी. २-२-७) इत्यस्याधिकरणस्य सङ्गतिश्चोक्ता। अत्र परमाणूनामेव उपादानकारणत्वं तदभिमतत्वेनोच्यते। एवमाचार्यैः उभयविधस्याप्युक्तत्वात् तेष्वेव केषाञ्चित् अभिमतमिदमित्यविरोधो नेयः। तथा "अनुमेयेश्वराभ्युपगमेन हि प्रधानस्याधिष्ठानमीश्वरस्योच्यते॥" इति निमित्तकारणभूतस्येश्वरस्य अनुमानसिद्धत्वं च भगवता भाष्यकारेण दीपे [२-२-३६] अभिहितम्। अत्र तु आगमसिद्धस्येश्वरस्य निमित्तकारणत्वमुच्यते;

ரு—ந ஸாங்க்₂ய ○ யோகி₃கள் "ப்ரக்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாய்க்கொண்டு ஜகத்காரணமாகிறது ;

அ— ந (ஸாங்க்₂யர்) கபிலாக₃மநிஷ்டர்₂. ○ (யோகி₃கள்) பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டர்₂. ந நிரீஸ்வரஸாங்க்₂யனையும் ஸேஸ்வரஸாங்க்₂யனையும் சொன்னபடி. ○ யத்₃வா யோகி₃கள் - ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄ாக₃மநிஷ்டர்₂. 1. "ஸாங்க்₂யஸ்ய வக்தா கபில: பரமர்ஷி: புராதந: । ஹிரண்யக₃ர்ப்போ யோக₃ஸ்ய வக்தா நாத்ய: புராதந: ॥" என்னக்கடவதிறே.

ஜீ— ந (ஸாங்க்₂யர்) கபிலாக₃மநிஷ்டர்₂. ஸேஸ்வரஸாங்க்₂யனையும் நிரீஸ்வர ஸாங்க்₂யனையும் சொன்னபடி. ○ (யோகி₃கள்) பதஞ்ஜலிமதநிஷ்டர்₂ாதல். ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄மதநிஷ்டர்₂ாதல். 1. "ஸாங்க்₂யஸ்ய வக்தா கபில: பரமர்ஷி: புராதந: । ஹிரண்யக₃ர்ப்போ யோக₃ஸ்ய வக்தா நாத்ய: புராதந: ॥" என்னக்கடவதிறே.

प्र—अत्रापि पूर्ववत् केषांचिदभिमतमिति वा, आगमानुग्राहकत्वं अनुमानस्य अभ्युपगम्य तदनुगृहीतस्यागमस्य ईश्वरविषये प्रामाण्याभ्युपगमेन वा एवमभिहितमिति अविरोधो द्रष्टव्यः। ईश्वरस्य आगमगम्यत्वं अनुमानस्य तदनुग्राहकत्वं च श्रुतप्रकाशिकाकारैः शास्त्रयोन्यधिकरणे प्रतिपादितम्—" अनुमानत्वादिभिरपि ईश्वरस्य आगमगम्यत्वं अङ्गीकृतम्, आगमानुग्राहकतया अनुमानमुच्यते" [१-१-३] इति। आगमश्च सर्वो रुद्रप्रोक्तो ग्रन्थराशिः। संसारानादित्वं सर्वसिद्धान्तसम्मतम्।

l, m आगमोक्तकर्मानुष्ठानञ्च — मुद्राषट्कधारण – भगासनस्थात्मध्यान–सुराकुम्भस्थापन–तत्स्थदेवतार्चन – गूढाचार – श्मशानभस्मस्नान – प्रणवपूर्वध्यानादिकम्। तथोक्तं शैवागमेषु— "मुद्रिकाषट्कतत्त्वज्ञः परमुद्राविशारदः। भगासनस्थमात्मानं ध्यात्वा निर्वाणमृच्छति॥ कण्ठिका रुचकं चैव कुण्डलञ्च शिखामणिः। भस्म यज्ञोपवीतञ्च मुद्राषट्कं प्रचक्षते॥ आमिर्मुद्रितदेहस्तु न भूय इह जायते। रुद्राक्षकङ्कणं हस्ते जटा चैका च मस्तके॥ कपालं भस्मना स्नानं ध्यानं प्रणवपूर्वकम्। दीक्षाप्रवेशमात्रेण ब्राह्मणो भवति क्षणात्॥ कापालं व्रतमास्थाय यतिर्भवति मानवः।" इत्यादिभिरागमोक्तकर्मानुष्ठानैरेव जीवस्य मलमयकर्मभिः तिरोहितस्य अणुस्वरूपस्य तन्निवृत्तौ पशुपतिसारूप्यं संभवतीति पशुपतिसारूप्यलाभो मोक्षः। "सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेय पञ्चमन्त्रतनुः, मुक्तात्मानोपि शिवाः, किंत्वेते तत्प्रसादतो मुक्ताः" इत्युक्तत्वात्।

n, o (ஸாங்க்₂யயோகி₃கள் இத்யாதி₃) सांख्याः–कापिलाः। योगिनः–पातञ्जलाः। तेषाञ्चैषां प्रधानकारणवादे संसारमोक्षयोश्च न विप्रतिपत्तिरिति अत्र तन्त्रोणोक्तिः। श्रीभाष्ये [२-२-१] 'ते चैवं वर्णयन्ति" इत्यारभ्य "कृत्स्नस्य जगतः एकमूलत्वं अवश्याभ्युपगमनीयम्, अनेकेभ्यः

சீ— p அந்த ப்ரக்ருதியோடு ஆத்மாவுக்குண்டான அநாதி₃ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஸம்ஸாரம்; p_2 ப்ரக்ருதிபுருஷவிவேகம் மோக்ஷம்" என்றார்கள்.

அ—p_3 (ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம்) ப்ரக்ருதிநிர்முக்த புருஷவிவேகம்; ப்ரக்ருதே: புருஷஸ்ய விவேசநம் - விவேக: - ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄ச்சே₂தா₃நம்.

ஜீ—p_3 ப்ரக்ருதி புருஷவிவேகம் - ப்ரக்ருதி விநிர்முக்த புருஷவிவேகம்.

ஸ்ரீ—कार्योत्पत्त्यभ्युपगमे कारणानवस्थानात्। तन्तुप्रभृतयो हि अवयवाः स्वांशभूतैः षड्भिः पार्श्वैः परस्परं संयुज्यमाना अवयविनमुत्पादयन्ति, ते च तन्त्वादयः स्वावयवैस्तथाभूतैः उत्पाद्यन्ते। ते च तथाभूतैः स्वावयवैरिति परमाणुभिरपि स्वकीयैः षड्भिः पार्श्वैः संयुज्यमानैरेव स्वकार्योत्पादनमभ्युपेत्यम्। अन्यथा ग्रथिमानुपपत्तेः। परमाणवोप्यंशित्वेन स्वांशैस्तथैवोत्पाद्यन्ते। ते च स्वांशैरिति न क्वचित्कारणव्यवस्थितिः। अतः कारणव्यवस्थासिद्धयर्थं एकद्रव्यं विविधविचित्रपरिणामशक्तियुक्तं स्वयमप्रच्युतस्वरूपमेव महदाद्यनन्तावस्थाश्रयः कारणमाश्रयणीयम्। तच्चैकं कारणं गुणत्रयसाम्यरूपं प्रधानमिति तत्कल्पने हेतूनुपन्यस्यन्ति—(सां. का.) "भेदानां परिमाणात् समन्वयाच्छक्तितः प्रवृत्तेश्च। कारणकार्यविभागात् अविभागाद्वैश्वरूप्यस्य॥ कारणमस्त्यव्यक्तम् ॥१६॥" इति। अयमर्थः-विश्वरूपमेव-वैश्वरूप्यम्। विचित्रसन्निवेशं तनुभुवनादि कृत्स्नं जगत्। तच्च जगत् विचित्रसन्निवेशत्वेन कार्यभूतं तत्सरूपाव्यक्तकारणकम्, कुतः? कार्यत्वात्। कार्यस्य हि सर्वस्य तत्सरूपात् कारणविशेषाद्विभागः, तस्मिन्नेवाविभागश्च दृश्यते। यथा घटमकुटादेः कार्यस्य तत्सरूपमृत्सुवर्णादेः कारणाद्विभागः तस्मिन्नेव चाविभागः। अतो विश्वरूपस्य जगतः तत्सरूपात् प्रधानादुत्पत्तिः, तस्मिन्नेव लयश्चेति प्रधानकारणकमेव जगत्। गुणत्रयसाम्यरूपं प्रधानमेव जगत्सरूपं कारणम्, सत्त्वरजस्तमोमयसुखदुःखमोहात्मकत्वात् जगतः; यथा मृदात्मनो घटस्य मृद्द्रव्यमेव कारणम्। तदेव हि तदुत्पत्त्याख्यप्रवृत्तिशक्तिमत्, तथा दर्शनात्। अव्यक्तस्य गुणसाम्यरूपस्य देशतः कालतश्च अपरिमितस्यैव कारणत्वं, भेदानां-महदहंकारतन्मात्रादीनां परिमितत्वादवगम्यते। महदादीनि च घटादिवत् परिमितानि कृत्स्नजगदुत्पत्तौ न प्रभवन्ति। अतः त्रिगुणं जगत् गुणत्रयसाम्यरूपप्रधानैककारणकं इति निश्चीयते" इति, "रचनानुपपत्तेश्च नानुमानं प्रवृत्तेश्च" इति सूत्रस्य पूर्वपक्षतया प्रधानकारणवादः प्रतिपादितः।

p (तेन प्रधानेन आत्मनोऽनादिसम्बन्धः—संसारः) एवमेव हि आत्मस्वरूपविषये बन्धमोक्षविषये च तेषां प्रतिपत्तिप्रकारः भाष्यकारेणाभ्यधायि — "पुरुषस्तु निष्परिणामत्वेन न

F— q பூட்ட ப்ராபூகரர்கள் " r நித்யராய், அநேகராய், ஸர்வக3தராய் அநாதி3 கர்மத்தாலே ஸம்ஸரிக்கிறார்கள் ஆத்மாக்கள் ;

அ— q "பூட்டப்ராபூகரர்கள்" இத்யாதி3நா குத்3ருஷ்டிமதோபந்யாஸ: க்ரியதே. r 1. "பு3த்3தீ4ந்த்3ரியஶரீரேப்4யோ பி4ந்ந ஆத்மா விபு4ர் த்4ருவ: । நாநாபூ4த: ப்ரதிக்ஷேத்ரமர்த்த2ஜ்ஞாநேஷு பூ4ஸதே ॥" என்றத்தைப்பற்ற (நித்யராய் அநேகராயித்யாதி3). 2. "ஆத்மாநோ ப3ஹவ: ப்ரோக்தா நித்யாஸ் ஸர்வக3தாஸ்ததா2 । அந்யைர் மதிமதாம் ஶ்ரேஷ்ட2 ! தத்வாலோகந தத்பரை: ॥" என்று, இதிஹாஸஸமுச்சயத்திலே ஶ்ரீநாரத3ப4க3வான் நித்யத்வத்தையும் ப3ஹுத்வத்தையும் ஸர்வக3தத்வத்தையும் அவர்கள் சொல்லுகிறதாக அநுக்3ரஹித்தான்.

ஜீ — q "பூ4ட்டப்ராபூ4கரர்கள்" இத்யாதி3யாலே குத்3ருஷ்டிமதோபந்யாஸம் பண்ணுகிறார். r 1. "பு3த்3தீ4ந்த்3ரிய ஶரீரேப்4யோ பி4ந்ந ஆத்மா விபு4ர்த்4ருவ: । நாநாபூ4த: ப்ரதிக்ஷேத்ரமர்த்த2 ஜ்ஞாநேஷு பூ4ஸதே ॥" என்றத்தைப்பற்ற (நித்யராய் அநேகராயித்யாதி3).

प्रा—कस्यचित्प्रकृतिः, न कस्यचिद्विकृतिः। तत एव निर्धर्मकः, चैतन्यमात्रवपुः, नित्यः, निष्क्रियः, सर्वगतः प्रतिशरीरं भिन्नश्च। निर्विकारत्वात् निष्क्रियत्वाच्च तस्य कर्तृत्वं भोक्तृत्वं च न संभवति। एवंभूतेऽपि तत्त्वे, मूढाः प्रकृतिपुरुषसन्निधिमात्रेण पुरुषस्य चैतन्यं प्रकृतौ अध्यस्य, प्रकृतेश्च कर्तृत्वं स्फटिकमणाविव जपाकुसुमस्य अरुणिमानं पुरुषे अध्यस्य, अहं कर्ता भोक्तेति मन्यन्ते। एवमज्ञानाद्भोगः तत्त्वज्ञानाच्चापवर्गः" (श्रीभाष्ये २-२-१) इति।

p (प्रकृतिपुरुषविवेको मोक्ष इति) अत्र प्रकृतिपुरुषविवेको नाम-प्रकृतेः पुरुषस्य विवेकः प्रकृतिपुरुषविवेकः-प्रकृतिविनिर्मुक्ततेत्यर्थः।

q (பூட்டப்ராபூகரர்களித்யாதி3) भट्टमतानुसारिणः-भाट्टाः। प्रभाकरमतानुसारिणः-प्राभाकराः। यद्यपि तेषामेषां च बाह्यविप्रतिपत्तयस्सन्ति, तथाप्यात्मविषये जगद्विषये संसारमोक्षतद्धेतुषु ईश्वरसद्भावानभ्युपगमे च विप्रतिपत्त्यभावः इति अत्र तन्त्रेणोक्तिः। आत्मनां नित्यत्वं, सर्वगतत्वं, बहुत्वं च तैरभ्युपगतमिति तन्मतत्वेन शङ्करेणोक्तं सर्वसिद्धान्तसंग्रहे (प्र.६)- "बुद्धीन्द्रियशरीरेभ्यो भिन्न आत्मा विभुर्ध्रुवः। नानाभूतः प्रतिक्षेत्रमर्थज्ञानेषु भासते॥२०९।" इति। एवं इतिहाससमुच्चये पुण्डरीकनारदसंवादे, कुदृष्टिमतोपन्यासावसरे भगवता नारदेनोक्तम्- "आत्मानो बहवः प्रोक्ता नित्याः सर्वगतास्तथा। अन्यैर्मतिमतां श्रेष्ठ! तत्त्वालोकनतत्परैः॥" इति। एतेषामात्मनां अनादिकालसंचितानन्तपुण्यपापादिरूपकर्मसमूह एव संसारहेतुः। अत्रापि शंकरेणोक्तम् (स-सि-सं-प्र. ६) प्राभाकरमतोपन्यासावसरे — "बध्यते स हि लोकस्तु यः काम्यप्रतिषिद्धकृत् ॥२०९॥" इति। तथा भाट्टमतं चाधिकृत्योक्तम्—(स-सि-सं-प्र. ७)

சி—s ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம்; t கர்மாபூர்வமே ஆத்மப்ராப்திரூப மோக்ஷ ஹேது; u ஈச்வர ஸத்பாவம் இல்லை" என்றார்கள்.

அ— s (ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யமிதி) அத்ர 1. "இதா நீமிவ ஸர்வத்ர த்ருஷ்டம் நாதி கமிஷ்யதே" 2. "ந கதாசித நீத்ருசம் ஜகத்" இத்யாதி த்ரஷ்டவ்யம். t (கர்மாபூர்வம்) கர்ம ஜந்யாபூர்வம். தந்மதே அபூர்வம் த்விவிதம், நித்யாபூர்வம் அநித்யாபூர்வஞ்சேதி. நித்யா பூர்வம் நாம - பலாபிஸந்தி ரஹித நித்யகர்மஜந்யாபூர்வம். பலாபிஸந்த் யநுஷ்டிதத காம்யகர்ம ஜநிதாபூர்வம் - அநித்யாபூர்வம். தயோர்மத்யே, நித்யாபூர்வம் அத்ர கர்மாபூர்வ மபேக்ஷதே நோச்யதே. u (ஈச்வரஸத்பாவமில்லை) 3. "கர்மமாத்ரைக சரணா: ச்ரேய: ப்ராப்ஸ்யந்த்யநுத்தமம் । ந தேவதா சதுர்த்யந்த விநியோகாத்ருதே பரா ॥" என்றதைப் பற்ற. (ஸத்பாவம்) ஸத்தை. ஏவம் பூர்வபாகை குத்ருஷ்டிமதமுபந்யஸ்தம்.

ஜீ— s (ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம்) என்றவிடத்திலே 1. "இதா நீமிவ ஸர்வத்ர த்ருஷ்டம் நாதி கமிஷ்யதே" 2. "ந கதாசித நீத்ருசம் ஜகத்" இத்யாதிகள் கண்டுகொள்வது. t(கர்மாபூர்வம்) கர்மஜந்யாபூர்வம். அவர்கள் மதத்திலே அபூர்வம் இரண்டுவிதம் — நித்யாபூர்வம் என்றும் அநித்யாபூர்வம் என்றும். நித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்தி ரஹிதமாக அநுஷ்டிதமான நித்யகர்மஜந்யாபூர்வம். அநித்யாபூர்வமாவது - பலாபிஸந்த்யநுஷ்டிதமான கர்மஜந்யாபூர்வம். அவற்றில் நித்யாபூர்வம் இவ்விடத்தில் கர்மாபூர்வமபேக்ஷத்தால் சொல்லப்படுகிறது. u (ஈச்வர ஸத்பாவமில்லை யென்றார்கள்) என்றது- 3. "கர்மமாத்ரைகசரணா: ச்ரேய: ப்ராப்ஸ்யந்த்யநுத்தமம் । ந தேவதா சதுர்த்யந்த விநியோகாத்ருதே பரா ॥" என்றதைப்பற்ற. (ஸத்பாவம்) ஸத்தை.

ப்ர—"काम्यकर्माणि कुर्वाणै: काम्यकर्मानुरूपत: ॥ २२० ॥ जनित्वैवोपभोक्तव्यं भूय: काम्यफलं नरै: । कृमिकीटादिरूपेण जनित्वा तु निषिद्धकृत् ॥ २२१ ॥ निषिद्धफलभोगी स्यात् अधोऽधो नरकं व्रजेत् ॥ २२२ ॥" इति.

s जगत: प्रवाहरूपेण नित्यत्वं च तन्मतत्वेनाह नारद:—(इ. स) "यथाद्य जगतो वृत्ति: तथा कालान्तरेष्वपि । प्रवाहो नित्य एवैष क: कर्तेति च केचन" इति । फलाभिसन्धिवैधुर्येण अनुष्ठितवेदविहितयज्ञादिकर्मसञ्जातापूर्वमेव कर्मसंबन्धनिवृत्तिपूर्वकके वलात्मप्राप्तिरूपमोक्षहेतु: । वेदैक-विहितस्य कर्मण एव अपूर्वद्वारेण मोक्षहेतुत्वं तदभिमतत्वेन शङ्करेणोक्तं (स-सि-सं-६) - "वेदैक विहितं कर्म मोक्षदं नापरं मतम् ॥ २०५ ॥" इति । अत्र कर्ममात्रस्य मोक्षहेतुत्वे प्रतीतेऽपि अपूर्वद्वारेणैव तद्धेतुत्वमपि प्रतिपत्तव्यम् । तथैव तेषामिष्टत्वात् । अतो निष्कृष्टात्मस्वरूपप्राप्ति-लक्षणस्य मोक्षस्य वेदविहितयज्ञादिकर्मानुष्ठानसाध्यापूर्वमेव प्रापकमित्युक्तं भवति । तद्व्यति-रिक्तेश्वरसद्भावानभ्युपगमे च शङ्करवचनम् (स-सि-सं-प्र. ६) — "कर्ममात्रैकशरणा: श्रेय: प्राप्स्यन्त्यनुत्तमम् ॥ २१९ ॥ न देवता चतुर्थ्यन्तविनियोगादृते परा ॥ २२० ॥" इति.

ச—v மாயாவாதி3 "wநிர்விஶேஷ xசிந்மாத்ரமே மாயாஶப3ளமாய்க்கொண்டு ப்4ரமிக்கை ஸம்ஸாரம்;

அ— v அதே3த்தர ப4ாக3குத்3ருஷ்டி மதாந்யுபந்யஸ்யதி (மாயாவாதீ3த்யாதி3நா). w(நிர்விஶேஷ சிந்மாத்ரம்) விஶேஷமாவது - பே4த3ம். அதாவது – ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வக3தபே4த3மென்றபடி. ஸஜாதீய பே4த3மாவது- ஜீவப்3ரஹ்மபே4த3ம். விஜாதீயபே4த3மாவது–அசித்3ப்3ரஹ்மபே4த3ம். ஸ்வக3தபே4த3மாவது-ப்3ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3தத்3கு3ணங்களுக்கும் உண்டான பே4த3ம். நிர்விஶேஷமாவது - இவைகளின்றிக்கேயிருக்கை. ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வக3த பே4த3மில்லையென்று 1. "ஸதே3வ, ஏகமேவ, அத்3விதீயம்" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன். x (சிந்மாத்ரமிதி) அத்ர சிச்ச2ப்3தே3ந ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம், மாத்ரசா, ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வரூபதர்மாபூ4வ:, ஏகதே3ஶேபி ஜட3த்வராஹித்யம் சோச்யதே; கார்த்ஸ்ந்யேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶமிதி யாவத். இப்படி ப்3ரஹ்மம் நிர்விஶேஷமானால், ஶஶவிஷாணம்போலே துச்ச2த்வம் ப்ரஸங்கி3யாதோ? என்கிற ஶங்கையிலே "சிந்மாத்ரம்" என்கிறது. அதுதான் துச்ச2த்வத்தைத் தள்ளிக்

ஜீ— v இப்படி பூர்வபக்ஷ3குத்3ருஷ்டி மதோபந்யாஸம் பண்ணி, மேல் உத்தரப4ாக3குத்3ருஷ்டிமதோபந்யாஸம் பண்ணுகிறார் (மாயாவாதீ3த்யாதி3யாலே). w (நிர்விஶேஷசிந்மாத்ரம்) விஶேஷமாவது - பே4த3ம், அதாவது - ஸஜாதீய விஜாதீய ஸ்வக3தபே4த3ங்கள். ஸஜாதீயபே4த3மாவது - ஜீவப்3ரஹ்மபே4த3ம். விஜாதீயபே4த3மாவது-அசித்3ப்3ரஹ்மபே4த3ம். ஸ்வக3தபே4த3மாவது-ப்3ரஹ்மத்துக்கும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி3தத்3கு3ணங்களுக்கும் உண்டான பே4த3ம். நிர்விஶேஷமாவது - இவையின்றிக்கேயிருக்கை, இம்மூன்று பே4த3மும் இல்லையென்று. 1. "ஸதே3வ, ஏகமேவ, அத்3விதீயம்" என்கிற ஶ்ருதியிலே சொல்லுமென்னும் அவன். x (சிந்மாத்ரம்) என்கிறவிடத்திலே சிச்ச2ப்3த3த்தாலே ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வமும், மாத்ரசா - ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வரூப தர்மாபூ4வமும், ஏகதே3ஶேபி ஜட3த்வராஹித்யமும் சொல்லப்படுகிறது. இத்தால் கார்த்ஸ்ந்யேந ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றபடி, இப்படி ப்3ரஹ்மம் நிர்விஶேஷமானால் ஶஶவிஷாணம்போலே துச்ச2த்வம் ப்ரஸங்கி3யாதோ வென்கிற ஶங்கையிலே "சிந்மாத்ரம்" என்கிறது. அதுதான் துச்ச2த்வவ்யா

प्र— v(मायावादि3 इत्यादि3) w निर्विशेषत्वं-सकलविशेषरहितत्वम्। विशेषः-भेदः। सोऽपि सजातीयविजातीयस्वगतरूपेण त्रिविधः। अचिद्ब्रह्मणोर्भेदः विजातीयभेदः। चिद्ब्रह्मणोर्भेदः सजातीयभेदः। व्यावृत्त्यनुवृत्तिरूपः स्वगतभेदः। अनृतव्यावृत्त्यादयः-व्यावृत्तिधर्माः। नित्यत्वादयः-अनुवृत्तिधर्माः। एवंरूपैर्विशेषैः रहितत्वं निर्विशेषत्वमित्यर्थः। अनेन "सदेव" (छां-२-६-२) इत्यादिवाक्यस्यार्थ उक्तः। x ब्रह्मणो निर्विशेषत्वे शशविषाणादिवत् तुच्छत्वं प्रसज्येतेत्याशङ्कायामाह-(चिन्मात्रमिति)स्वयंप्रकाशत्वं हि-चित्त्वम्। तत् तुच्छत्वनिवर्तकमित्यर्थः। मात्रचा ज्ञातृत्वज्ञेयत्वे व्यावर्त्येते। एतेन "न दृष्टेर्द्रष्टारं पश्येः" (बृ. २-५-४) "यस्यामतं तस्य मतम्" (केन. २-२) इति वाक्ययुगलार्थो विवक्षितः। यद्वा मात्रशब्देन क्वचिदंशे न जडत्वव्यावृत्तिः; कात्स्न्यर्थेन ज्ञानमित्यर्थः। "स यथा सैन्धवघनः" (बृ.२-६-५) इत्यादिश्रुत्यर्थोऽत्राभिप्रेतः। एवं निर्विशेषज्ञप्तिमात्रं ब्रह्मेति उपेयस्वरूपमुक्तं भवति।

ஈ—z 1. "तत् त्वमसि" (தத் த்வமஸி) இத்யாதி₃ வாக்யஜந்ய ஜ்ஞாநத்தாலே அந்த ப்₄ரமம் போநகை - மோக்ஷம்" என்றுன்.

அ— கொண்டிறேயிருப்பது. y (மாயாஶப₃ளம்) மாயாமிஶ்ரம்; அத₄வா, மாயயா நாநாவர்ண ப₄ாக்காகையாகவுமாம். மாயை - அவித்₃யை. இதுதான் ஆச்ச₂ாதி₃காவித்₃யை என்றும், விக்ஷேபீ காவித்₃யை என்றும் த்₃விவித₄ம்; ஆச்ச₂ாதி₃காவித்₃யையாவது-ப்₃ரஹ்மதிரோத₄ாநத்தைப் பண்ணு மது. விக்ஷேபிகாவித்₃யையாவது - அந்த திரோஹிதமான ப்₃ரஹ்மத்தை தே₃வாதி₃நாநா ரூபப₄ாக்காகப் பண்ணுமது.

z (தத்த்வமஸீத்யாதி₃வாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே) தத் - அந்த ப்₃ரஹ்மம். த்வம் - நீ அஸி - ஆகாநிற்கிருய். - என்று அவர் சொல்லுகிற ஐக்யஜ்ஞாநத்தாலே என்றபடி. ஆதி₃ ஶப்₃த₃த்தாலே 2. "த்வம் வா அஹமஸ்மி" என்கிற வாக்யமும் 3. "தத்₃யோஹம் ஸோஸௌ யோஸௌ ஸோஹம்" என்கிற வாக்யமும் முதலானவை.

ஜீ— வர்த்தகமிறே. y (மாயாஶப₃ளம்) மாயாமிஶ்ரம். மாயை-அவித்₃யை. இதுதான்-ஆச்ச₂ாதி₃கா வித்₃யை என்றும், விக்ஷேபிகாவித்₃யை என்றும் த்₃விவித₄ம். ஆச்ச₂ாதி₃காவித்₃யையாவது - ப்₃ரஹ்மதிரோத₄ாநத்தைப் பண்ணுமது. விக்ஷேபிகாவித்₃யையாவது - திரோஹிதமான ப்₃ரஹ்ம மத்தை தே₃வாதி₃நாநாரூபப₄ாக்காகப் பண்ணுமது.

z (தத்த்வமஸீத்யாதி₃ வாக்யஜந்யஜ்ஞாநத்தாலே) தத் - அந்த ப்₃ரஹ்மம். த்வம் - நீ, அஸி - ஆகாநிற்கிருய் - என்று சொல்லுகிற வாக்யஜ்ஞாநத்தாலே என்றபடி. ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே 2. "த்வம் வா அஹமஸ்மி" 3. "தத்₃யோஹம் ஸோஸௌ யோஸௌ ஸோஹம்" இத்யாதி₃ வாக்யங்கள் சொல்லப்படுகிறது.

ப்ர—y नन्वेवं सति ब्रह्मव्यतिरेकेण जगदवभासः कथमित्यत्राह (मायाशबलमिति); परमार्थतो ब्रह्मणो निर्विशेषत्वे सत्यपि तस्यैव मायासंबन्धवशात् जगदवभासो युज्यत इति भावः। माया च-स्वरूपतिरोधानविविधविचित्रविक्षेपकरी सदसदनिर्वचनीया अनाद्यविद्या। शबलत्वं नाम—मायाश्रितत्वम्। मायया नानावर्णभाक्त्वं वा। तच्च देवादिरूपनानाभेदाश्रयत्वम्। भ्रमो नाम--अनाद्यविद्याकृतविविधभेददर्शनजनितजन्मजरामरणादिदुःखभाक्त्वम्।

z एवं निवर्त्य उक्तम्। अथ निवर्तकस्वरूपमाह—(तत्त्वमसीत्यादि) अत्र आदिशब्देन "अयमात्मा ब्रह्म" "आत्मेत्येवोपासीत" (बृ. २·३-४) "त्वं वा अहमस्मि भगवो देवते अहं वै त्वमसि भगवो देवते, तद्योहं सोसौ योसौ सोहम्" इत्यादिवाक्यानि विवक्षितानि। एवंभूतवाक्य-जन्यज्ञानेन तस्यैतस्य भ्रमस्य निवृत्तिरेव मोक्षः। अविद्यायाः तत्कार्यभूतभेददर्शनहेतुकस्य बन्धस्य च मिथ्यात्वात् "तत्त्वमसि" (छा. २·६·८) इत्यादिवाक्यजन्यनिर्विशेषब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानमेव तन्निवर्तकम्। नतु ध्यानादिरित्यभिप्रायः। नहि मिथ्यासर्पो गरुडध्याननिवर्त्यः। अपितु

சு—a பா4ஸ்கரீயன், "b அந்த ப்3ரஹ்மந்தானே c ஸத்யோபாதி4 மிஶ்ரமாய்க்கொண்டு ப்ரமிக்கை - ஸம்ஸாரம்;

அ— b "அந்த ப்3ரஹ்மந்தானே" என்ற தச்ச2ப்3த3த்தாலே - ப்3ரஹ்மஸ்வரூபமாத்ரத்தையே பராமர்ஶிக்கிறதொழிய, நிர்விஶேஷத்வாதி3களைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று; ப்3ரஹ்மம் ஸகு3ணமென்று அவனங்கீ3கரிக்கையாலே c உபாதி4யாவது - தே3ஹாதி3கள்; உபாதி4க்கு ஸத்யத்வமாவது - பாரமார்த்தி2கத்வம், "உபாதி4யென்றது - அவித்3யை" என்றுமருளிச்செய்வர். ஸ்வாபி4மதார்த்த2ஸாத4க ப்ரமாணஸித்3த்4யர்த்த2ம் ப3ந்த4மோக்ஷாதி3வ்யவஸ்தா2ஸித்3த்4யர்த்த2ஞ்ச உபாதே4: தத்காthe ர்யப்ரபஞ்சஸ்ய ச பாரமார்த்தி2கத்வம் அங்கீ3க்ருதம் பா4ஸ்கரேண.

ஜீ— b "அந்த ப்3ரஹ்மந்தானே" என்ற தச்ச2ப்3த3த்தாலே - ப்3ரஹ்மஸ்வரூப மாத்ரத்தையே பராமர்ஶிக்கிறது; நிர்விஶேஷத்வாதி3களைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று, ப்3ரஹ்மம் ஸகு3ணமென்று அவன் அங்கீ2கரிக்கையாலே. c உபாதி4யாவது-தே3ஹேந்த்3ரியாதி3கள். உபாதி4க்கு ஸத்யத்வமாவது - பாரமார்த்தி2கத்வம். ஸ்வாபி4மதார்த்த2ஸாத4க ப்ரமாணஸித்3த்4யர்த்த2ம் ப3ந்த4மோக்ஷாதி3 வ்யவஸ்தா2 ஸித்3த்4யர்த்த2ஞ்ச உபாதி4க்கும் தத்கார்யப்ர4த ப்ரபஞ்சத்துக்கும் பாரமார்த்தி2கத்வம் அங்கீ3கரித்தான் பா4ஸ்கரீயன்.

प्र—नायं सर्प इति ज्ञानमात्रनिवर्त्यः। ब्रह्मस्वरूपस्य नित्यप्राप्तत्वेन असाध्यत्वात्, साध्यत्वाभ्युपगमे स्वर्गादिवदनित्यत्वप्रसङ्गाच्च समूलभेदभ्रमनिवृत्तिरेव मोक्षः इत्यर्थः। अतः वस्तुतः नित्यमुक्तस्वप्रकाशमपि, जीवैक्यस्य "तत्त्वमसि" (छा. २-६-८) इत्यादिसामानाधिकरण्यवाक्यावगतत्वात् ब्रह्मैव अविद्यातिरोहितं भेदभ्रममनुभवतीति कल्प्यम्। अत एव बन्धमोक्षावुभावपि तस्यैवोपपद्येते-इत्येतदभिप्रायेणोक्तम्।

a(பா4ஸ்கரீயன் இத்யாதி3) bஅந்த ப்3ரஹ்மந்தானே-इत्यत्र तच्छब्देन प्रकृतं ब्रह्ममात्रं परामृश्यते, नतु निर्विशेषत्वादिकम्; प्रमाणसिद्धस्य बाधोऽनुपपन्न इति ब्रह्मणः सगुणत्वस्य तैरङ्गीकृतत्वात्। तदुक्तं भाष्यकारेण वेदार्थसंग्रहे भास्करमतोपन्यासावसरे "अपरे त्वपहतपाप्मत्वादिसमस्तकल्याणगुणोपेतमपि ब्रह्म तेनैव ऐक्यावबोधेन केनचिदुपाधिविशेषेण संबध्यते, मुच्यते च" इति। c उपाधिर्नाम-बुद्धीन्द्रियदेहादि। तस्य सत्यत्वं-पारमार्थिकत्वम्। "उपाधेः तत्कार्यभूतप्रपञ्चस्य च पारमार्थ्यं-स्वाभिमतार्थसाधकप्रमाणसिद्ध्यर्थं बन्धमोक्षादिव्यवस्थासिद्ध्यर्थं च भास्करेणाभ्युपगतम्" इति हि श्रुतप्रकाशिकाकारैः वेदार्थसंग्रहव्याख्याने अभिहितम्। एतेन मृषात्वाद्यभिमतमिथ्याभूताऽविद्यान्यत्वं विवक्षितम्। सचायमुपाधिः ब्रह्मण उत्पद्यते। उपाधियुक्तब्रह्मांशो जीवः। तथोक्तं भाष्यकारेण समन्वयाधिकरणे "यद्यपि ब्रह्म निरवयवं सर्वगतं च, तथाप्याकाश इव घटादिना बुद्ध्याद्युपाधिना ब्रह्मण्यपि भेदः संभवत्येव। नच भिन्ने ब्रह्मणि बुद्ध्याद्युपाधिसंयोगः बुद्ध्याद्युपाधिसंयोगात् ब्रह्मणि भेद इति इतरेतराश्रयत्वम्। उपाधेः

சு—d வர்ணஸ்ரமதர்மோபேதமாய், e வாக்யஜந்யஜ்ஞாந பூர்வகமாயுள்ள f உபாஸநாத்மக ஜ்ஞாநத்தாலே g உபாதி நிவர்த்தி - மோக்ஷம்" என்றான்.

அ— d வர்ணாஸ்ரமதர்மமாவது - வர்ணாஸ்ரமோசிதமான தர்மமென்றபடி. e வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது "தத் த்வமஸி" இத்யாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமென்றபடி. f உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது- 1. "ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" இத்யாதிவாக்ய விஹிதமாய், ஜீவப்ரஹ்ம பேதை ஹேது பூதோபாதி நிவர்த்தகமாய் அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதி ஸந்தாநரூபமாய், வேதநத்யாநாதி ஸப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. g (உபாதி நிவ்ருத்தி மோக்ஷம்) என்றது - உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதி நிவ்ருத்தி அதிநாலே உபஹிதாம்ஸமான ஜீவதத்வத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஸமான ப்ரஹ்மத்தோடே ஏகீபாவம் - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாம்ஸமாவது - கடாகாஸம்போலே உபாதியிநாலே அவச்சிந்நமான அம்ஸம்.

ஜீ— d வர்ணாஸ்ரமதர்மமாவது - வர்ணாஸ்ரமோசிதமான தர்மமென்றபடி. e வாக்யஜந்யஜ்ஞாநமாவது - "தத் த்வமஸி" இத்யாதி வாக்யஜந்யஜ்ஞாநம். f உபாஸநாத்மகஜ்ஞாநமாவது - 1. "ஸ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" இத்யாதி வாக்யவிஹிதமாய், ஜீவப்ரஹ்ம பேதை ஹேது பூதோபாதி நிவர்த்தகமாய், அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதி ஸந்தாநரூபமாய், வேதநத்யாநாதி ஸப்தவாச்யமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. g (உபாதி நிவ்ருத்தி மோக்ஷம்) என்றது - உபாஸநத்தாலே அவித்யாத்யுபாதி நிவ்ருத்தி அதிநாலே உபஹிதாம்ஸமான ஜீவதத்வத்துக்கு அநுபஹிதாம்ஸமான ப்ரஹ்மத்தோடே ஏகீபாவம் - மோக்ஷமென்றபடி. உபஹிதாம்ஸமாவது - கடாகாஸம்போலே உபாதியிநாலே அவச்சிந்நமான அம்ஸம்.

प्र–तत्संयोगस्य च कर्मकृतत्वात्, तत्प्रवाहस्य च अनादित्वात्। एतदुक्तं भवति–पूर्वकर्मसंबद्धात् जीवात् स्वसंबद्धे एव उपाधिरुत्पद्यते। तद्युक्तात् कर्म, एवं बीजाङ्कुरन्यायेन कर्मोपाधिसंबन्धस्य अनादित्वाददोषः" (श्रीभा. १-१-४) इति। एवंरूपोपाध्युपहितं ब्रह्मैव कर्मवश्यजीवभावं अनुभवतीति तस्य तथाविधभ्रम एव संसारः।

d वर्णाश्रमधर्मोपेतत्वं नाम स्ववर्णस्वाश्रमोचितधर्मसहितत्वम्। e (वाक्यजन्यज्ञानपूर्वकमिति) अत्र वाक्यानि–ब्रह्मात्मैकत्वप्रतिपादनपराणि पूर्वोक्तानि। एवंरूपवाक्यजन्यज्ञानपूर्वकत्वं ज्ञातार्थस्मृतिसन्ततिरूपस्य उपासनस्य अवर्जनीयमिति अभिप्रेत्य "वाक्यार्थज्ञानपूर्वकम्" इत्युक्तम्। f उपासनात्मकज्ञानं नास – "आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः" (बृ. २-४-४) इत्यादिवाक्यविहितं जीवब्रह्मभेदहेतुभूतोपाधिनिवर्तकं अविच्छिन्नस्मृतिसन्तानरूपं वेदनशब्दवाच्यं ज्ञानम्। बन्धस्य पारमार्थिकत्वेन ज्ञानमात्रनिवर्त्यत्वायोगात्, स्ववर्णाश्रमोचितकर्मानुगृहीतं उपासनरूपं ज्ञानमेव उपाधिनिवर्तकमित्यर्थः। g तेन ज्ञानेन उपाधिनाश एव मोक्षः इति वदत अयंभावः, घटकरकाद्युपाध्यपगमे तदवच्छिन्नस्याकाशस्य महाकाशेन एकीभाववत्

h—h யாதா₃வப்ரகாஶன்- "i அந்த ப்₃ரஹ்மந்தானே j ஸத்யமான சித₃சிதீ₃ஶ்வராத்மக மாய்க்கொண்டு k ப்₄ரமிக்கிறது; l அதுக்கு உண்டான பே₄த₃ஜ்ஞாநம் - ஸம்ஸாரம்; m ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயத்திநாலே

அ— l (அந்த ப்₃ரஹ்மந்தானே) என்ற தச்ச₂ப்₃த₃த்தாலே - ப்₃ரஹ்ममாத்ரத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறது. நிர்விஶேஷத்வத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று. அதுக்கடி அந்த ப்₃ரஹ்மம் சித₃சிதீ₃ஶ்வர ரூபேண பரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூபவிஶேஷமங்கீ₃கரிக்கையாலே. "அந்த ப்₃ரஹ்மந்தானே" என்றவிடத்தில் தச்ச₃ப்₃த₃ஶ்சார்த்த₂ம் ப₄ாஸ்கரமதவத்; ஜக₃த்₃ப்₃ரஹ்மணோரேகத்₃ரவ்யத்வாத் ஈஶ்வராம்ஶேந ப்₃ரஹ்மம் ஸார்வஜ்ஞ்யாதி₃கு₃ண விஶிஷ்டமாகையாலே ப்₃ரஹ்மம் ஸவிஶேஷமென்று யாதா₃வப்ரகாஶனுக்குப் பக்ஷமாகையாலே. இங்கு விஶேஷமென்றது - விகாரமென்று விவக்ஷிதம். j "ஸத்யமான சித₃சிதீ₃ஶ்வராத்மகமாய்" இத்யுக்தி: - ஸந்மாத்ரப்₃ரஹ்மபரிணாம: ப்ரபஞ்ச இதி மத₃பி₄மதத்வாத். (ஸத்யமான) பரமார்த்த₂மான. k (ப்₄ரமிக்கிறது) ப்₄ரமமாவது - ஸ்வஸ்மாத₃பி₄ந்நமான சித₃சிதீ₃ஶ்வரர்களிடத்திலே பே₄த₃பு₃த்₃தி₄யென்றபடி. l (அதுக்குண்டான இத்யாதி₃) அந்த ப்₃ரஹ்மத்துக்குண்டான தாத்₃ருஶமான பே₄த₃ஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்றபடி. m 1. "வித்₃யாஞ்சாவித்₃யாஞ்ச" என்றத்தைப்பற்ற (ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயத்திநாலே) என்றது; (ஸமுச்சயத்திநாலே) இத்யத்ர—ஸமஸமுச்சயோ விவக்ஷித:, நத்வங்கா₃ங்கி₃பா₄வேந ஸமுச்சய:; கர்மணு ப்ரதிப₃ந்த₄நிவ்ருத்தி:, ஜ்ஞாநேந ப்₃ரஹ்மப்ராப்திரிதி ஹி தேஷாம் ப்ரக்ரியா; அதோ

ஜீ— h (யாத₃வப்ரகாஶனித்யாதி₃) l அந்த ப்₃ரஹ்மந்தானே என்ற தச்ச₃ப்₃த₃ம்-ப₄ாஸ்கரமதத்திற் போலே ப்₃ரஹ்மமாத்ரத்தையே பராமர்ஶிக்கிறது, நிர்விஶேஷத்தைப் பராமர்ஶிக்கிறதன்று. அதுக்கடி அந்த ப்₃ரஹ்மம் சித₃சிதீ₃ஶ்வரரூபேண பரிணமிக்கிறதென்று பரிணாமரூப விஶேஷம் அவனங்கீ₃கரிக்கையாலே. j (ஸத்யமான சித₃சிதீ₃ஶ்வராத்மகம்) என்கிறது - ஸந்மாத்ர ப்₃ரஹ்ம பரிணாமம் ப்ரபஞ்சமென்று அவனுக்கபி₄மதமாகையாலே. (ஸத்யமான) பரமார்த்த₂மான. k ப்₄ரமமாவது-ஸ்வஸ்மாத₃பி₄ந்நமான சித₃சிதீ₃ஶ்வரர்களிடத்தே பே₄த₃பு₃த்₃தி₄. l (அதுக்குண்டான இத்யாதி₃) அந்த ப்₃ரஹ்மத்துக்குண்டான தாத்₃ருஶபே₄த₃ஜ்ஞாநமே ஸம்ஸாரஹேதுவென்றபடி. m (ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயத்திநாலே) என்றது- 1. "வித்₃யாஞ்சாவித்₃யாஞ்ச" என்றத்தைப் பற்ற. (ஸமுச்சயத்திநாலே) என்கிறவிடத்தில் - ஸமஸமுச்சயம் விவக்ஷிதமல்லது அங்கா₃ங்கி₃பா₄வேந ஸமுச்சயமன்று. "கர்மணு ப்ரதிப₃ந்த₄நிவ்ருத்தி:, ஜ்ஞாநேந ப்₃ரஹ்மப்ராப்தி:"

ப்ர—तेनैव ज्ञानेन उपाधिविनाशे सति, तदुपहितांशस्य जीवस्य अनुपहितांशेन ब्रह्मणा एकीभाव एव मोक्षः इति।

h (யாத₃வப்ரகாஶனித்யாதி₃) i (அந்த ப்₃ரஹ்மந்தானே) इत्यत्र ब्रह्मणः प्रकृतत्वात् तच्छब्दप्रयोगः, नतु निर्विशेषत्वविवक्षया। j चिदचिदीश्वराणां सन्मात्रब्रह्मपरिणामत्वाभ्युपगमात् त्रयाणामपि सत्यत्वं-पारमार्थिकत्वमङ्गीकृतम्। एतेन मायाशबलत्व-उपाधिमिश्रत्व-निबन्धनापारमार्थिकौपाधिकभेदौ व्यावर्त्येते। k तत्र भ्रमो नाम-स्वामिन्नेषु भिन्नत्वबुद्धिः। l तस्य ब्रह्मणः तथाविधं भेदज्ञानमेव संसारः। m ज्ञानकर्मसमुच्चयो नाम तदुभयसमुच्चयः। नत्वङ्गाङ्गिभावेन

ச—ஏ பே4த3ஜ்ஞாநம் போகை—மோக்ஷம்'' என்றுள்.

அ—விஶிஷ்டஸ்ய ப2லத்வாத் ஜ்ஞாநம் கர்ம ச ஸமஸமுச்சிதமேவ ஸாத4நம் ப4வதீதி ப4வ:. அஸ்மிந்நர்த்தே2 ப்ரமாணம் 1. ''வித்3யாஞ்சாவித்3யாஞ்ச யஸ்தத்3 வேதே3ாப4யம் ஸஹ। அவித்3யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்3யயாऽம்ருதமஶ்நுதே॥''என்ற ஶ்ருதி. தத்ர பூர்வக2ண்ட3: ஸாத4நத்3வித்வபர:, உத்தரக2ண்ட3: ஸாத்4யத்3வித்வபர இதி யாத3வப்ரகாஶமதம். அத்ர பூர்வக2ண்டே3ாச்யமாந ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சய: அங்கி3ாங்கி3ப4ாவேந இதி ப4ாஷ்யகாரஸ்ய ப4ாஸ்கரஸ்யாப்யயி4மதம். தத்ர ப்ரயாஜாதி3வத் நிஷ்பந்நஸ்ய ஜ்ஞாநருபகரணஸ்ய ப2லோத்பாத3நத3ஶாயாம் அநுக்3ராஹகத்வேந கர்ம அங்க3மிதி ப4ாஸ்கரஸ்ய மதம். ப2லகரணபூ4தஜ்ஞாநோத்பாத3கதயா தத3ங்க3மிதி ப4ாஷ்யகாரஸ்ய மதம். ஈ (பே4த3ஜ்ஞாநம் போகை—மோக்ஷம்) கர்மஸாத்4ய ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4 நிவ்ருத்திபூர்விகயா ஜ்ஞாநஸாத்4யயா ப்3ரஹ்மண ஏகீப4ாவரூப ப்ராப்த்யா பே4த3ஜ்ஞாநா பக3மோ மோக்ஷ இதி யாவத்.

ஜீ—என்றிறே அவர்கள் ப்ரக்ரியை; ஆகையாலே விஶிஷ்டம் ப2லமாகையாலே ஜ்ஞாநமும் கர்மமும் ஸமுச்சிதமாகவே ஸாத4நமாகிறதென்று கருத்து. இவ்வர்த்த2த்தில் ப்ரமாணம் 1. ''வித்3யாஞ்சாऽவித்3யாஞ்ச யஸ்தத்3வேதே3ாப4யம் ஸஹ। அவித்3யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்3யயாऽம்ருதமஶ்நுதே॥'' என்கிற ஶ்ருதி. இந்த ஶ்ருதியில் - ஸாத4நத்3வித்வபரம் பூர்வக2ண்ட3ம். உத்தரக2ண்ட3ம் ஸாத்4யத்3வித்வபரமென்று யாத3வப்ரகாஶமதம். அதில் பூர்வக2ண்டே3ாச்யமாந ஜ்ஞாநகர்ம ஸமுச்சயம் அங்கி3ாங்கி3ப4ாவேநவென்று ப4ாஷ்யகாரருக்கும் ப4ாஸ்கரனுக்கும் அபி4மதம். அதில் ப்ரயாஜாதி3களைப்போலே நிஷ்பந்நமான ஜ்ஞாநருபகரணத்துக்குப் ப2லோத்பாத3ந த3ஶையிலே அநுக்3ராஹகத்வேந கர்மம் அங்க3மென்று ப4ாஸ்கரமதம்; ப2லகரணபூ4த ஜ்ஞாநோத்பாத3கதயா தத3ங்க3மென்று ப4ாஷ்யகாரர் மதம். ஈ(பே4த3ஜ்ஞாநம் போகை—மோக்ஷம்) என்றது - கர்மஸாத்4யப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4 நிவ்ருத்தி பூர்விகையாய், ஜ்ஞாநஸாத்4யையான ப்3ரஹ்மைகீப4ாவரூப ப்ராப்தியாலே பே4த3ஜ்ஞாநம் போகை மோக்ஷமென்றபடி.

प्र—समुच्चयः। कर्मणा बन्धनिवृत्तिः ज्ञानेन ब्रह्मप्राप्तिरिति हि तेषां प्रक्रिया। अस्मिन्नर्थे प्रमाणं "विद्याञ्चाविद्यां च" (ई. ११) इत्याद्विवचनम्। तत्र पूर्वखण्डं साधनद्वित्वपरम्, उत्तरखण्डं तु साध्यद्वित्वपरमिति हि तैरभ्युपगतम्। n अनेन कर्मज्ञानसमुच्चयेन तस्यैव भेदज्ञानस्य अपगम एव मोक्ष इत्यत्र-कर्मसाध्यप्रतिबन्धनिवृत्तिपूर्वकं ज्ञानसाध्यब्रह्मैकत्वप्राप्त्यैव तस्य भेदस्य अपगमसिद्धिरित्यभिप्रायः। अतः स्वपरिणामरूपत्वात् स्वांशभूतेषु चिदचिदादिषु स्वस्य अनुवर्तमानभेदज्ञाननिवृत्तिरेव मोक्ष इत्युक्तं भवति। एवं मायोपाधिविकारवादिनां त्रिविधकुदृष्टीनां मतमुक्तम्।

p (एकायनं इत्यादि:) o (ब्रह्मणं जगत्कारणमित्यादि:) अत्र "यतो वा इमानि" (तै. भृ. २) इत्यादिश्रुतयो विवक्षिताः। मिथुनशेषत्वानभ्युपगमात् एनं एकायन इति मिथुनायना वदन्ति। अयमपि कश्चित् कुदृष्टिः। q कतिपयशक्तिविशिष्टत्वं नाम-

ஈ— o ப்₃ரஹ்மம் ஜக₃த்காரணமென்கிற வைதி₃க ஸித்₃தா₄ந்தத்திற்காட்டில், p ஏகாயநன் ப்₃ரஹ்மத்தைக் q கதிபயஶக்தி விஶிஷ்டமாகக் கொண்டானத்தனை; r அதுவே அவனுக்கு s விஶேஷம்.

அ— p (ஏகாயநன்) லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனான நாராயணன் ப்ராப்யனென்றங்கீ₃கரியாமையாலே, ஏகாயநம் - ப்ராப்யம் யஸ்ய ஸ இதி வ்யுத்பத்த்யா மாத்₄வமதநிஷ்ட₃னென்றபடி. மிது₂நஶேஷித்வம் அங்கீ₃கரியாமையாலே இவனை ஏகாயநனென்று மிது₂நாயநர் சொல்லுவர்கள். r (அதுவே) அந்தப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄மில்லையென்றதுவே. s (விஶேஷம்) நம்முடைய ஸித்₃தா₄ந்தத்தைப்பற்ற. q (கதிபயஶக்தி விஶிஷ்டமாகக்கொண்டான்). 1. ''நாயிகா ஸர்வஶக்தி நாம் ஸர்வலோகமஹேஶ்வரீ'' என்று ஶக்திஶப்₃த₃வாச்யையான இவளையொழிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி₃ ஶக்த்யந்தர விஶிஷ்டமாக அங்கீ₃கரித்தானென்றபடி.

t உதா₃ஹ்ருதேஷு (மதேஷு?) ப்ரத்யேகதூ₃ஷணே: தூ₃ஷ்யமாணேஷு க்₃ரந்த₂விஸ்தரப்ர ஸங்கா₃த்பா₄ஷ்யாதி₃ஷு தத்தத்₃தூ₃ஷணாநாம் உக்தத்வேந தேஷு த்₃ரஷ்டும் ஶக்யத்வாச்ச தத்தத்₃

ஜீ— p (ஏகாயநனித்யாதி₃) லக்ஷ்மீ விஶிஷ்டனான நாராயணன் ப்ராப்யனென்று அங்கீ₃கரியாமையாலே ஏக ஏவாயநம்-ப்ராப்யம் யஸ்ய ஸ ஏகாயந இதி வ்யுத்பத்த்யா மாத்₄வமதநிஷ்ட₃னென்றபடி. மிது₂நஶேஷித்வம் அங்கீ₃கரியாமையாலே இவனை ''ஏகாயநன்'' என்று மிது₂நாயநர் சொல்லுவர்கள். r (அதுவே) என்றது - பிராட்டியோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄ம் இல்லை என்னுமதுவே. s (விஶேஷம்) என்றது-நம்முடைய ஸித்₃தா₄ந்தத்தைப்பற்ற. q (கதிபயஶக்தி விஶிஷ்டமாகக்கொண்டான்) என்றது- 1. '' நாயிகா ஸர்வஶக்தி நாம் ஸர்வலோக மஹேஶ்வரீ '' என்று ஶக்தி ஶப்₃த₃வாச்யையான இவளையொழிய ஸ்ருஷ்ட்யாதி₃ ஶக்த்யந்தர விஶிஷ்டமாக அங்கீ₃கரித்தானென்றபடி.

t உதா₃ஹ்ருத மதங்களை பா₄ஷ்யாதி₃களிலே தூ₃ஷிக்கையாலும் க்₃ரந்த₂விஸ்தரபா₄யத் தாலும் அவற்றில் தூ₃ஷணங்களை விட்டு தத்₃தூ₃ஷணபூ₃லிதார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார்

प्र—अपूर्णशक्तिविशिष्टत्वम्। ब्रह्मणो या याः शक्तयस्सन्ति, तासां सर्वासां लक्ष्मीरेव हि प्रधानशक्तिः। तस्याः शक्तिशब्दवाच्यत्वं शक्त्यन्तराणामपि निर्वाहकत्वम्। सृष्ट्यादिसर्वकार्येषु अधिकृतस्य पुरुषोत्तमस्य एतत्संबन्धेन उत्कर्षवत्त्वं च लक्ष्मीतन्त्रे अहिर्बुध्न्यसंहितायां च स्पष्टतरमुपपादितम्–"शक्तिभिस्सेविता नित्यं सृष्टिस्थित्यादिभिः परा। द्वात्रिंशच्छतसाहस्रसृष्टिशक्तिभिरावृता। धृता तद्द्विगुणाभिश्च दिव्याभिः स्थितिशक्तिभिः। ततस्तद्द्विगुणाभिश्च पूर्णा संहृतिशक्तिभिः। नायिका सर्वशक्तीनां सर्वलोकमहेश्वरी।।"[ल. त. १७-३२...३४] "एकं तत्परमं ब्रह्म षाड्गुण्यस्तिमितं महः। भावाभावमयी तस्य शक्तिरेकानपायिनी। तद्धर्मधर्मिणी दिव्या ज्योत्स्नेव हिमदीधितेः।" [अहि ९-३८, ३९] "नैव शक्त्या विना कश्चित् शक्तिमानस्ति कारणम्। नच शक्तिमता शक्तिर्विना काप्यवतिष्ठते। तत्तद्वैरूप्यमाश्रित्य तन्त्रवेदान्तपारगैः। जगद्धेतुतया देवावेकैकाविव दर्शितौ" [अहि ६-३, ४] इति। एवं ब्रह्मणः सर्वभावानुगामिनीं सृष्ट्यादिसर्वशक्तीनां नायिकां लक्ष्म्याख्यशक्तिमनादृत्य ब्रह्मणः सृष्ट्यादिशक्ति-विशिष्टत्वमात्रमङ्गीकुर्वता कतिपयशक्तिविशिष्टमेव हि ब्रह्माङ्गीकृतम्।

ஈ—t ஆக, ஸித்₃தா₄ந்தங்கள் பதினேழும் u பா₃ஹ்யங்களும் குத்₃ருஷ்டிகளுமாகையாலே v வ்யர்த்த₂ங்கள்.

a நம் தா₃ர்ஶநத்துக்குத் தத்வங்கள் மூன்று; b அவையாவன; — சித்தும், அசித்தும், ஈஶ்வரனும். c ப்ரகாரப்ரகாரிகள் d ஐக்யத்தாலே ஒன்றென்னலாய்,

---

அ·தூ₃ஷணபூ₃ஷணிதமர்த்த₃ம் ஶ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ(ஆக ஸித்₃தா₄ந்தங்களிதி). u(பா₃ஹ்யங்களும் குத்₃ருஷ்டிகளும்) ஸகலலோக ஸகலஶாஸ்த்ர ப்ரஸித்₃தா₄ வேத₃ப்ராமாண்யமநங்கீ₃க்ருத்ய, ததூ₃க்த ஸகலார்த்தா₂ந் பரித்யஜ்ய, ததூ₃ர்த்தா₄த்யந்த விருத்₃தா₄த்யந்தாபூ₃ஸார்த்தா₂ந்தர கல்பநாத் வேத₃பா₃ஹ்யாநி லோகாயதமதப்ரப்₄ருதி யோகி₃மதபர்யந்தாநி மதாநி, வேத₃ப்ராமாண்யாங்கீ₃காரச்ச₂லேந வேதே₃தி₃தார்த்தா₂த்யந்த விருத்₃தா₄பூ₃ஸகல்பநாத் பூ₃ட்டமதப்ரப்₄ருதி ஏகாயந மதபர்யந்தாநி மதாநி குத்₃ருஷ்டீநி. v (வ்யர்த்த₂ங்கள்). 1. ''யா வேத₃பா₃ஹ்யா: ஸ்ம்ருதய: யாஶ்ச காஶ்ச குத்₃ருஷ்டய: । ஸர்வாஸ்தா நிஷ்ப₂லா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா₂ ஹி தாஸ் ஸ்ம்ருதா: ॥'' என்கிற மநுவசநம் ஸூசிதம். ப்ரேத்ய நிஷ்ப₂லா: - பாரலௌகிகப்ரயோஜநஶூந்யா இதி யாவத் 2. ''பா₃ஹ்யா: குத்₃ருஷ்டய இதி த்₃விதீயபாத₃ம் கோ₃தம ஸமுபயாந்தி ந ஹீஷுஸே தாந் । ஜக்₃த₄ஸ்ய காநநம்ருகை₃ர் ம்ருகை₃ந்த்ருஷ்ணிகேப்ஸோ: காஸாரஸத்வ நிஹதஸ்ய ச கோ விஶேஷ: ॥'' இத்யாதி₃ அநுஸந்தே₄யம்.

a ஏவம் பரமதம் நிரஸ்ய பூர்வப்ரக்ருதஸ்ய தத்வாநி கதிதி ப்ரஸ்நஸ்ய உத்தரமாஹ (நம் தா₃ர்ஶநத்துக்கு இதி) பராவைதி₃கத்வேந பா₃ஹ்யகுத்₃ருஷ்டிமதேப்₄யோ வ்யாவ்ருத்தா-ஸ்மத்₃தா₃ர்ஶநஸ்யேதி யாவத். b தாநி காதீத்யத்ர 3. ''போ₄க்தா போ₄க்₃யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா'' இதி ஶ்ருதிச்சா₂யயோத்₃தி₃ஶதி (அவையாவனவிதி) ஸாகூ₃தி₃போ₄கூ₃த்துக்கு த்₃வாரபூ₄தமாலை யாலே அசித்தை போ₄க்₃ய ஶப்₃த₃த்தாலே சொல்லிற்று.

c 4. ''ஸர்வம் கூ₃ல்விதூ₃ம் ப்₃ரஹ்ம'' என்று ப்₃ரஹ்மத்தோடே ஸமாநாதி₄கரித்து ப்₃ரஹ்ம மொன்றே தத்வமென்றும் 6. ''ஸதே₃வ ஸோம்யேதூ₃மக்₃ர ஆஸீதே₃கமேவாத்₃விதீயம்'' இத்யாதி₃யாலே தத்வமேகமென்றுஞ் சொல்லாநிற்க, மூன்றென்கிறதென்னென்ன - (ப்ரகாரேத்யாதி₃). d ஐக்யம் - அப்ருத₂க்ஸித்₃தி₄:: ப்ரகாரவாசி ஶப்₃த₃ம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகையாலே

ஜீ—(ஆக ஸித்₃தா₄ந்தங்களித்யாதி₃). u (பா₃ஹ்யங்களும் குத்₃ருஷ்டிகளும்) லோகாயதமதம் தொடங்கி யோகி₃மத பர்யந்தம் பா₃ஹ்யமதங்கள். பூ₃ட்டப்ரப்₄ருதி ஏகாயநமதபர்யந்தம்குத்₃ருஷ்டி மதங்கள். v (வ்யர்த்த₂ங்கள்) 1. ''யா வேத₃பா₃ஹ்யாஸ் ஸ்ம்ருதய: யாஶ்ச காஶ்ச குத்₃ருஷ்டய: । ஸர்வாஸ்தா நிஷ்ப₂லா: ப்ரேத்ய தமோநிஷ்டா₂ ஹி தாஸ் ஸ்ம்ருதா:॥'' என்கிற மநுவசநம் இவ்விடத்தில் அநுஸந்தே₄யம். ப்ரேத்ய நிஷ்ப₂லா: - பாரலௌகிக ப்ரயோஜந ஶூந்யங்கள்.

a ஏவம் பரமதம் நிரஸ்ய ஸ்வஸித்₃தா₄ந்தமாஹ (நம் தா₃ர்ஶநத்துக்கித்யாதி₃). (நம் தா₃ர்ஶநத்துக்கு) பரமவைதி₃கத்வேந பா₃ஹ்யகுத்₃ருஷ்டி மதவ்யாவ்ருத்தமான நம் தா₃ர்ஶநத்துக்கு. b அவையெவை என்னும் அபேக்ஷையிலே 3. ''போ₄க்தா போ₄க்₃யம் ப்ரேரிதாரம்'' இத்யாதி₃ ஶ்ருதிச்சா₂யையாலே உத்₃தே₃ஶிக்கிறார் (அவையாவனவித்யாதி₃).

c 4.''ஸர்வம் கூ₃ல்விதூ₃ம் ப்₃ரஹ்ம'' 5. ''ஏகமேவாத்₃விதீயம்'' இத்யாதி₃யாலே தத்வமொன்றென்று சொல்லாநிற்க, மூன்று என்கிறதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரகாரேத்யாதி₃) d(ஐக்யம்) அப்ருத₂க்ஸித்₃தி₄:; ப்ரகாரவாசிஶப்₃த₃ம் ப்ரகாரிபர்யந்தம் போகையாலே 4.''ஸர்வம்

F-ஸ்வரூபபே₄த₈த்தாலே பலவென்னலாயிருக்கும். eஅசித்தாகிறது-fகு₃ணத்ரயாத்மகமாய்,

---

அ—''ஸர்வம் ப₃ரஹ்ம'' என்றும் ''ஏகமேவ'' என்றுஞ் சொல்லலாமென்றபடி. யத்₃யபி - ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வவிஜ்ஞாந ப்ரதிஜ்ஞாநாத், 1. ''யதா₄ ஸோம்யைகேந ம்ருத்பிண்டே₃ந ஸர்வம் மருண்மயம் விஜ்ஞாதம் ஸ்யாத்'' இத்யாதி₃ த்₃ருஷ்டாந்தை: தது₃பபாத₃நாத், ப்ரளயஸமயே 2. ''ப்ருதி₂வ்யப்ஸு ப்ரலீயதே'' இத்யாரப்₄ய 2. ''தம: பரே தே₃வ ஏகீப₄வதி'' இத்யபி₄தா₄நாத், ததா₂நீம் 3. ''ஸதே₃வ ஸோம்யேத₃மக்₃ர ஆஸீத்'' இத்யேகத்வாவதா₄ரணாத். ஸ்ருஷ்டிதா₃ஸாயாம் 4.''ப₃ஹு ஸ்யாம்'' இத்யேகஸ்யைவ ப₃ஹுபா₄வநஸங்கல்பாபி₄தா₄நாத், ஸ்ருஷ்ட பதா₃ர்த்தா₃நாம் ப்₃ரஹ்மணஶ்ச ஸாமாநாதி₄கரண்யேந அபி₄தா₄நதா₃ர்ஶநாத், 5. ''நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந'' இதி ப்₃ரஹ்மவ்யதிரிக்த வஸ்த்வந்தர நிஷேதா₄த், 5. ''ம்ருத்யோஸ் ஸ ம்ருத்யுமாப்நோதி ய இஹ நாநேவ பஶ்யதி'' இதி ப்₃ரஹ்மவ்யதிரிக்த வஸ்த்வந்தரமஸ்தீதி பஶ்யத: ப்ரத்யவாயாபி₄தா₄நாச்ச ''ப்₃ரஹ்மைகமேவ தத்ஸத்'' இத்யபி₄வதா₃த்₃பி₄: வேதா₃ந்த வாக்யைர் விரோதா₄: ப்ரஸஜ்யதே; ததா₂பி அத்₃ரைக்யம்ப்ரகாரீக்ருத்யமிதி தாத்பர்யம். ஸ்ம்ருத்₃யை₄க்யாங்கீ₃காரே 6. ''ப்ருத₂க்₃ஆத்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா'' 7. ''த்₃வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகா₃யா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே'', 8.''நித்யோ நித்யாநாம் சேதநஶ்சேதநாநாம்'' 9. ''ஸோ(அ)ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணா விபஶ்சிதா'' இத்யாதி₃ பே₃த₃ஶ்ருதி விரோதா₄: ஸ்யாத். உப₄யவித₄ஶ்ருதிவிரோதா₄ச்ச - 10. ''ய: ப்ருதி₂வ்யாம் திஷ்ட₂ந் ப்ருதி₂வ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதி₂வீ ந வேத₃ யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம - ஸ த ஆத்மா அந்தர்யாம்யம்ருத:'' இத்யாரப்₄ய 10. ''ய ஆத்மநி திஷ்ட₂ந் ஆத்மநோந்தரோ யமாத்மா ந வேத₃ யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ஸ த ஆத்மா அந்தர்யாம்யம்ருத:' இத்யந்தர்யாமி ப்₃ராஹ்மணாதி₃ கடகஶ்ருதய: ப்ரகாரப்ரகாரிபா₄வேந ஸ்வரூபதோ பே₄த₃ம் விஶிஷ்டவேஷேண ஜக்₃ராஹ ததா₃ந்த்யஸ்ஸமயந்தி. அதோ ஜாதிகு₃ணவிஶிஷ்டகடஸ்யேவ ப்ரகாரவிஶிஷ்டப்ரகாரிண: ஏகத்வாத் ப்ரகாரப்ரகாரிணோரவாந்தரபே₄த₃ஸ்ய ஸத்த்வாச்ச a ''தத்வங்கள் மூன்று'' இதி வக்துமுசிதம் இதி பா₄வ:.

e அநந்தரோத்₃தி₃ஷ்டதயா பு₃த்₃தி₄ஸ்த₂மான அசித்தை முந்துற நிரூபிக்கிறார் (அசித்தாகிறதென்று) ஈஸ்வரனே ப்ருத₂க் நிரூபியாமையாலே நிரூபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதமிதுவேயிறே. அத₂வா, தேஷாம் ஸ்வரூபஸ்வபா₄வா: கீத்₃ருக்₃பூ₄தா இத்யாகாங்க்ஷாயாம் 11. ''க்ஷரம் ப்ரதா₄நமம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே₃வ ஏக:'' 12. ''அந்நமய: ப்ராணமய:'' 13 ''ப்ரதா₄நக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்கு₃ணேஶ:'' இத்யாதி₃ஶ்ருத்யநுஸாரேண ஸங்க்₃ரஹேண தாந் விவிச்ய த₃ர்ஶயதி—(அசித்தாகிறது) இத்யாதி₃. அசித₃வஸ்துநி ஹேயதயா ஈஶ்வரஸ்வரூபே உபாதே₃யதயா ச ஜ்ஞாதவ்யே ஸதி தது₃பயஜ்ஞாத்ரா ப்ரத₂மம் பு₄விதவ்யமிதி சிது₃பக்ரமோத்₃தே₃ஶஸ்யோபபத்தி:, ப்ரக்ருதே: பரத்வேந ஆத்மஸ்வரூபே ஜ்ஞாதவ்யே ஸதி ப்ரக்ருதிஜ்ஞாநாபா₄வே தத₃ஸம்பா₄வாத் ப்ரத₂மம் ப்ரக்ருதிஜ்ஞாநேந பு₄வ்யம் இதி அசிது₃பக்ரமவிவரணஸ்ய உபபத்திரிதி வா. த்ரிவித₄சித்ஸ்வரூபஸ்ய ஸாமாந்யேநோத்₃தி₃ஷ்டத்வேபி ஹேயதயா அவஶ்யம்

ஜீ—ப்₃ரஹ்ம'' என்றும் ''ஏகமேவ'' என்றும் சொல்லலாம். ஆகையாலே ஜாத்யாதி₃ விஶிஷ்ட கடம்போலே ப்ரகாரவிஶிஷ்ட ப்ரகாரியொன்றுகையாலும், ப்ரகாரப்ரகாரிகளுக்கு அவாந்தரபே₄த₃ம் உண்டாகையாலும் ஒன்றென்றும் மூன்றென்றும் சொல்லலாமென்றபடி.

e அநந்தரோத்₃தி₃ஷ்டமாகையாலே பு₃த்₃தி₄ஸ்த₂மான அசித்தை முந்துற நிரூபிக்கிறார் (அசித்தாகிறதித்யாதி₃) ஈஶ்வரனே ப்ரத்யேகம் நிரூபியாமையாலே நிரூபணீயங்களில் ஸந்நிஹிதம்

ff—g நித்யமாய், h விபு4வாய், i ஸததபரிணாமியாய், j ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமாயிருக்கும். k இப்படியிருக்கிற அசித்திலே போக்3யதா பு3த்3தி4பண்ணி, ஸம்ஸாரத்தை த்3ருட4மாக்கிக்கொள்ளவேணுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனை ஆஸ்ரயிக்கவேணும்;

அ-ஜ்ஞாதவ்யத்வாத் மிஸ்ரஸத்வலக்ஷணமிதி பே3தா4யம். f(கு3ணத்ரயாத்மகமாய்) கு3ணத்ரயஸ்வபா4வமாய். 1. ''ஆத்மா வீவே த்4ருதௌ தே3ஹே ஸ்வபா4வே பரமாத்மனி'' இத்யபி4தா4நகோஸ:. கு3ணத்ரயஸ்வரூபமென்று சொல்லும்போது ஸாங்க்2யமதப்ரஸங்க3மும் வரும். 2. ''த்ரிகு3ணம் தத் ஜக3த்3யோனி'' 3.''த்ரிகு3ணே கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம்'' இத்யாதி3. g (நித்யமாய்) 4. ''அஜாமேகாம்'' 5. ''கெ3ளரநாத்3யந்தவதி ஸா ஜனித்ரீ பூ4தபா4விநீ'' 3. ''அசேதநா பரார்த்தா2 ச நித்யா ஸதத விக்ரியா'' இத்யாதி3. h(விபு4வாய்) 7.''அநந்தஸ்ய ந தஸ்யாந்தஸ் ஸங்கோ2யாநம் வாபி வித்3யதே'' இத்யாதி3நா கார்யபூ4தமஹதா3தி3ப்4ய: காரணபூ4தப்ரக்ருதிக3த பரிமாணாதிஸ்யம் அவலம்ப்3ய வா, ஸ்வகார்யேஷு ஸர்வேஷு வ்யாப்திமவலம்ப்3ய வா, விவித4ம் பா4வத்யஸ்மாத் கார்யஜாதமிதி வ்யுத்பத்திமவலம்ப்3ய வா ''விபு4'' இத்யுச்யத இதி பே3தா4யம். i (ஸததபரிணாமியாய்) 3. ''ஸததவிக்ரியா''. ஏதே ஸ்வபா4வா: த்ரிவிதே4ஷு அசித்பதா3ர்த்தே2ஷு யதா2யோக்3யம் ஸந்தீதி வா யோஜநீயம். பரிணாமித்வம்-அசித்த்வம் இதி ஸ்ர்வத்ராநுக3தம் லக்ஷணம். j4.''ஜஹாத்யேநாம் பு4க்தபோ4கா3ம் அஜோ(ந்ய:'' இத்யாதி3யைப்பற்ற (ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமாய்) என்றது.

k,z உத்3தே3ஸக்ரமாநுஸாரேண மேல் ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது - சித்3சித் ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தாலே தது3பயநியந்த்ருத்வேந அர்த்தா2த் ஈஸ்வரஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாதமாகையாலே என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார்- (இப்படியிருக்கிற அசித்திலே)இத்யாதி3யாலும், (இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய) இத்யாதி3யாலும். k ''இப்படியிருக்கிற'' இத்யாதி3 வாக்யம் அசித்தினுடைய தாத்3ஸ்தீ4ந்யபரம். z ''இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய'' இத்யாதி3 வாக்யம் சித்தினுடைய தாத்3ஸ்தீ4ந்யபரம். இத்தால், அசித்து ஸ்வாநுவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளில் போ4க்3யதை3தீ4ந மென்றும், சித்து போ4க்3யதை3கநிர்வாஹ்யமென்றும் தாத்பர்யம். k,z யத்3வா ப்ரப3ந்த4 ப்ரதா4ந ப்ரதிபாத்3ய புருஷார்த்த2 ப்ரத3த்வேந ஈஸ்வரஸ்வரூபஸ்யாபி ப்ரப3ந்த4ப்ரதா4ந ப்ரதிபாத்3யத்வாத், ப்ரப3ந்த4 வைலக்ஷண்யகத3நாநந்தரம் ஈஸ்வரஸ்வரூப ஸ்வபா4வாத் விஸ்தரேண வதி3ஷ்யந் ஸந் தத்ர தத்வோத்3தே3ஸஸ்ய ப்ரஸக்தத்வாத் உத்3தி3ஷ்டஸ்ய ஈஸ்வரதத்வஸ்ய

ஜீ—இதுவேயிறே. f (கு3ணத்ரயாத்மகமாய்) கு3ணத்ரயஸ்வபா4வமாய். ஆத்மஸப்3த3ம்-ஸ்வபா4வ பரம். கு3ணத்ரயஸ்வரூபமென்னில் ஸாங்க்2யமதப்ரஸங்க3மும் வரும். 2. ''த்ரிகு3ணம் தத்'' 3 ''த்ரிகு3ணே கர்மிணாம் க்ஷேத்ரம்'' இத்யாதி3 ப்ரமாணம். g (நித்யமாய்) என்றது - 4. ''அஜாமேகாம்'' 3. ''நித்யா ஸததவிக்ரியா'' இத்யாதி3யைப்பற்ற. h (விபு4வாய்) என்றது - ஸ்வகார்ய பூ4தமஹதா3தி3 ஸர்வகார்யவர்க்க3 வ்யாப்தியை அவலம்பி3த்தாதல், விவித4ம் பா4வத்யஸ்மாத் கார்யஜாதமென்கிற வ்யுத்பத்தியை அவலம்பி3த்தாதல். i (ஸததபரிணாமியாய்) என்றது - 6. ''ஸததவிக்ரியா'' என்றதைப்பற்ற. j 4. ''ஜஹாத்யேநாம் பு4க்தபோ4கா3ம்'' இத்யாதி3யைப் பற்ற (ஹேயதயா ஜ்ஞாதவ்யமாய்) என்றது.

k,z உத்3தே3ஸக்ரமாநுஸாரேண மேல் ஈஸ்வரஸ்வரூபத்தை லக்ஷியாதொழிந்தது - சித்3சித் ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தாலே தது3பயநியந்த்ருத்வேந அர்த்தா2த் ஈஸ்வரஸ்வரூபமும் ஜ்ஞாதமாகையாலே யென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற அசித்திலே) இத்யாதி3யாலும், (இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய) இத்யாதி3யாலும். k ''இப்படி யிருக்கிற அசித்திலே''

சி·இது த்யாஜ்யமென்னும் ப்ரதிபத்தியுண்டாய், இத்தைக் கழித்துக்கொள்ள வேணுமென்றிருக்குமவனுக்கும் ஸர்வேச்வரனே ஆச்ரயிக்கவேணும். l 1. "संसारबन्धस्थितिमोक्षहेतुः" (ஸம்ஸாரப3ந்த4ஸ்தி2திமோக்ஷஹேது:) என்றும், m 2. "दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया

அ—வக்தவ்யத்வாச்ச 3. "क्षराऽऽत्मानावीशते देव एकः" இத்யுக்தப்ரகாரேண சித3சிந்நிர்வாஹகத்வம் – ஈச்வரத்வம் இதி ஈச்வரலக்ஷணம் ச்ருதி3 நிதா4ய, அசிந்நிர்வாஹகத்வமீச்வரத்வம், சேதநஸமாச்ரயணீயத்வ தத்தத்3தி4காராநுரூப ப2லப்ரத3த்வரூபசேதந நிர்வாஹகத்வம் ஈச்வரத்வம் இதி ச்ருதி3 நிதா4யாஹ (இப்படி இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே).

l உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதி3) ச்வேதாச்வதரே 1. "स विश्वकृद्विश्वकृदात्मयोनिर्ज्ञः कालकालो गुणी सर्वविद्यः। प्रधान-क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशस्संसारबन्धस्थितिमोक्षहेतुः" இதி; ஸ:—பரமபுருஷ: விச்வக்ருத் – விச்வகர்த்தா. ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டி. விச்வக்ருத3ாத்மயோநி: – விச்வக்ருத்துக்களான ப்3ரஹ்மாத்3யாத்மாக்களுக்குக் காரணபூ4தன். வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. "ज्ञः" என்றும், – "सर्व-वित्" என்றும் சொன்னது ஸ்வரூப ஸ்வப4ாவ ஜ்ஞாநத்தைப்பற்றவாதல். ஸர்வவித்— "वित्3लाபே4" என்கிற தா4து ப்ரக்ரியையாலே அவாப்த ஸமஸ்தகாமதையைச் சொல்லுகிறதென்னுதல். இப்பக்ஷத்திலே "सर्ववित्" என்கிற ரூபநிர்வாஹம் கடி3நம். காலகால:—காலநியந்தா. கு3ணீ – கல்யாணகு3ணவிசிஷ்டன். "प्रधानक्षेत्रज्ञपति:" என்று – ப்ரதா4நபுருஷர்களுக்கு நியாம்யத்வமும், பரமாத்மாவுக்கு நியந்த்ருத்வமும் சொல்லுகிறது. "गुणेशः" என்று — ஸத்வரஜஸ்தமோநியந்த்ருத்வம். ஸம்ஸாரப3ந்த4ஸ்ய ஸ்தி2தி: — ஸ்தி2தியென்றது ஸம்ஸாரம் பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை. ஸம்ஸாரப3ந்த4வ்யவஸ்தி2திக்கும் மோக்ஷித்துக்கும் காரண

ஜீ—இத்யாதி3 வாக்யம் – அசித்தினுடைய தாத3ர்ம்யபரம். z "இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய" இத்யாதி3 வாக்யம் சித்தினுடைய தாத3ர்ம்யபரம்.

l உக்தார்த்தே2 ப்ரமாணம் த3ர்சயதி (ஸம்ஸாரேத்யாதி3) 1. "प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्-गुणेशः संसारबन्ध स्थिति3मोक्ष हेतुः" என்று ஸம்ஸாரப3ந்த4 வ்யவஸ்தி2திக்கும் ஸம்ஸாரப3ந்த4மோக்ஷித்துக்கும் ஹேதுவென்று சொல்லுகிறது. ஸ்தி2தியாவது – ஸம்ஸாரத்தைப்

ப்ர— l श्वेताश्वतरे [अ. ६] "स विश्वकृद्विश्वकृदात्मयोनिर्ज्ञः कालकालो गुणी सर्वविद्यः। प्रधान-क्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशस्संसारबन्धस्थितिमोक्षहेतुः॥" प्रधानक्षेत्रज्ञपतिरिति – प्रकृतिपुरुषयोः नियाम्यत्वं, परमात्मनो नियन्तृत्वं चोच्यते। (गुणेशः) गुणानां–सत्वरजस्तमसां नियन्ता। m श्रीभगवद्गीतायां सप्तमेऽध्याये "दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते॥" अस्य श्लोकस्यार्थो भाष्यकारेणाभिहितः — "कथं स्वत एव अनवधिकातिशयानन्दे नित्ये सदैकरूपे लौकिकवस्तुभोग्यताप्रकारैश्चोत्कृष्टतमे त्वयि स्थितेऽपि, अत्यन्तनिहीनेषु गुणमयेषु अस्थिरेषु भावेषु सर्वस्य भोक्तृवर्गस्य भोग्यत्वबुद्धिरुपजायते इत्यत्राह–(दैवी ह्येषेति)। ममैषा गुणमयी–सत्वरजस्तमोमयी माया, यस्माद्दैवी–देवेन क्रीडाप्रवृत्तेन मयैव निर्मिता, तस्मात् सर्वैर्दुरत्यया – दुरतिक्रमा। अस्याः मायाशब्दवाच्यत्वं आसुरराक्षसास्त्रादीनामिव विचित्रकार्यकरत्वेन;...अस्याः कार्यं भगवत्स्वरूप-

ङ—दुरत्यया। मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥" (தை₃வீ ஹ்யேஷா கு₃ணமயீ மம மாயா து₃ரத்யயா। மாமேவ யே ப்ரபத்₃யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே॥) என்றும் சொல்லுகிறபடியே. ஈ 'நான் பிணைத்த பிணை ஒருவராலவிழ்க்கப் போகாது; என்னையே கால்கட்டி அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும்' என்றுளிறே. ஏ அதுதன்னையே இவ ரும் ஐ A "பொல்லாவாக்கையின் புணர்விணையறுக்கலரு சொல்லாய் யானுன்னைச் சார்வதோர் சூழ்ச்சி" என்றுளிறே.

அ—மென்கை. ஈ(தை₃வீ)என்றது-க்ரீட₃ாப்ரவ்ருத்தனை என்னுலே நிர்மிக்கப்பட்டது;(து₃ரத்யயா) அந்தக் காரணத்தாலே ஸர்வராலும் த்யஜிக்கை து₃ஷ்கரம். (கு₃ணமயீ) ஸத்வராஜஸ்த மோகு₃ண ப்ரசுரை. மாயா - விசித்ர கார்யகரீ. மாயாவிமோசநோபாயம் சொல்லுகிறது (மாமே வேத்யாதி₃) ஈ தை₃வீயென்கிற ஸ்லோகத்துக்கர்த்த₃ம் (நான்பிணைத்தவித்யாதி₃) நான் பிணைத்த பிணை – தை₃வீ மாயா. அவிழ்க்கப்போகாது - து₃ரத்யயா. கால்கட்டி – ப்ரபத்₃யந்தே. அவிழ்த்துக் கொள்ளவேணும் – தரந்தி.

ஏ, ஐ உபாத்தப்ரமாணநுகு₃ணமாக அநுஷ்டா₄நோபபத்திகளைக் காட்டுகிறார் (அது தன்னையே இவருமித்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே). ஐ (பொல்லாவித்யாதி₃) து₃ஷ்டமான ஸரீரத்தின் த்₃ருட₄ ஸம்ஸ்லேஷத்தை அறுக்கவேணுமென்றுல் என்னுலறுக்கப்போகாது. இனி நானுன்னைச் சார்வதோர்

ஜீ—பூண்கட்டிக்கொள்ளுகை. ஈ (தை₃வி ஹ்யேஷேதி) கீ₃தாயாம் ஸப்தமே அத்₄யாயே. தை₃வீ-க்ரீட₃ா ப்ரவ்ருத்தேந மயா நிர்மிதா. கு₃ணமயீ-ஸத்வராஜஸ்தமோகு₃ண ப்ரசுரா. மமமஷா-மத்ஸம் பந்தி₄நீ. இயம் மாயா - விசித்ரகார்யகரீ து₃ரத்யயா - ஸர்வைரபி து₃ஸ்தரா. மாயாதரணே பாயமாஹ (மாமேவேத்யாதி₃), ஈ தை₃வீத்யாதி₃ ஸ்லோகார்த்த₃மாஹ (நான் பிணைத்த பிணையித் யாதி₃) நான் பிணைத்த பிணை - தை₃வீ மாயா. அவிழ்க்கப்போகாது - து₃ரத்யயா. கால்கட்டி - ப்ரபத்₃யந்தே. அவிழ்த்துக்கொள்ளவேணும் - தரந்தி.

ஏ, ஐ உபாத்தப்ரமாணநுகு₃ணம் அநுஷ்டா₄நோபபத்தீ த₃ர்ஸயதி (அதுதன்னையே இவரு மித்யாதி₃ வாக்யத்₃வயேந). ஐ (பொல்லாவித்யாதி₃) பொல்லாவாக்கையின் புணர்விணை-பொல்லாத ஸரீரத்தின் த்₃ருட₄ப₃ந்த₄நத்தை. அறுக்கலரு - அறுக்கவேணுமென்றுல் என்னுலறுக்கப்போகாது. யானுன்னைச் சார்வதோர் சூழ்ச்சி சொல்லாய் - இனி நானுன்னைக்கிட்டுவதோருபாயம் நீயே

ÜÞ—तिरोधानं, स्वस्वरूपभोग्यत्वबुद्धिश्च। अतो भगवन्मायया मोहितं सर्वं जगत् भगवन्तं अनवधिकातिशयानन्दस्वरूपं नाभिजानाति॥ मायाविमोचनोपायमाह (मामेवेति); मामेव-सत्यसङ्कल्पं परमकारुणिकं अनालोचितविशेषाशेषलोकशरण्यं, ये शरणं प्रपद्यन्ते, ते एतां – मदीयां गुणमयीं मायां तरन्ति – मायामुत्सृज्य मामेव उपासते इत्यर्थः" इति।

ஈ—q "ஒரு r குருவி பிணைத்த பிணை ஒருவரால் அவிழ்க்கப் போகிறதில்லை ; ஸர்வ ஶக்தி s கர்மாநுகு3ணமாகப் பிணைத்த பிணையை அவனேயே கால்கட்டி அவிழ்த்துக் கொள்ளுமித்தனைகாண்" என்று பிள்ளை திருநறையூரரையர் வார்த்தை.

சேதநன் t நித்யனுய், u அணுவாய், v ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணனுய், w ஜ்ஞாந கு3ணகனுய், x ஏகரூபனுய், y ப4க3வச்சே2ஷபூ4தனுயிருக்கும்.

அ—ருபாயம் நீயே சொல்லாயென்று பொருள். r (குருவி) பக்ஷிவிஶேஷம். s வைஷம்யாதி3கள் வாராமைக்காக (கர்மாநுகு3ணமாகவிதி).

t (நித்யனுயித்யாதி3) 1. "நித்யோ நித்யாநாம் இத்யாதி3. u (அணுவாய்) 2. "ஏஷோऽணு ராத்மா சேதஸா வேதி3தவ்ய:" 3. "ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத்" 4. "த்ரஸரேணு ப்ரமா ணஸ்தே" இத்யாதி3. v (ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணனுய்) 5. "விஜ்ஞாநமய:" 6. "விஜ்ஞாநம் யஜ்ஞம் தநுதே" 7. "ஜ்ஞாநாநந்தை3க லக்ஷணம்" 8. "ஜ்ஞாநாநந்த3மயஸ்த்வாத்மா" இத்யாதி3. ஜ்ஞாநாநந்த3 லக்ஷணமாவது - அநுகூலமான ஜ்ஞாநமே ஸ்வரூபமாகவுடையனு யிருக்கை ; ஜ்ஞாநத்வாநந்த3த்வங்கள் ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்களாகவுடையவனென்றுமாம். 9. "அநுகூலம் ஸுக2ம் து3:க2ம் ப்ரதிகூலமிதி ஸ்தி2தி:। ஸ்வாத்மா ஸ்வஸ்யாநுகூலோ ஹித்வாத்மஸாக்ஷிக ஏவ ஸ:" 10. "ஆஶ்சர்யவத் பஶ்யதி கஶ்சிதே3நம்" 11. "ஆத்மாரம் த்ருவலதி" 12. "நிர்வாணமய ஏவாயம் ஆத்மா" இத்யாதி3யாலே ஆத்மாவினுடைய ஆநந்த3 ஸ்வரூபத்வம் ஸுஸ்பஷ்டம். w (ஜ்ஞாநகு3ணகனுய்) 13. "விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்" 14. "ஜ்ஞாநாத்யே வாயம் புருஷ:" 15. "அதி3 யோ வேதே3தம் ஜிக்4ராணீதி ஸ ஆத்மா" 16. "மநஸை வாநுத்3ரஷ்டவ்யம் பஶ்யந் ரமதே" 17. "ந பஶ்யோ ம்ருத்யும் பஶ்யதி" 18. "ஏஷ ஹி த்3ரஷ்டா ஸ்ப்ரோதா க்4ராதா ரஸயிதா மந்தா போ3த்3தா3 கர்த்தா விஜ்ஞாநாத்மா புருஷ:" 19. 'ஏவமேவாஸ்ய பரித்3ரஷ்டுரிமாஸ்ஸோட3ஶகலா:" இத்யாதி3. x (ஏகரூபனுய்). 20. "அம்ருதா ஶரம் ஹர:" இத்யாதி3. இந்த்3ரியாணி ஸ்வபோ4கோ3பகரணத்வேந ஹரதீதி ஹர: - ஜீவ: அம்ருதஸ்சாக்ஷரஸ்ச - மரணரஹிதோ விகாரரஹிதஸ்ச. x ஏகரூபத்வமாவது - நித்யத்வாணுத்வ ஜ்ஞாநாநந்த3 ஸ்வரூபத்வ ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வ ப4க3வச்சே2ஷத்வாதி3கள ஸர்வாத்மாக்களும் ஏகாகாரங் களாயிருக்கை. அதா3வா, நிர்விகாரமாயிருக்கை. அதாவது-அசித்துபோலே விகரிக்கையின்றிக்கே ஸதை3க ரூபனுயிருக்கை. ஆகவிறே 21. "அவிகார்யோயம்" என்று கீ3தாசார்யனருளிச்செய்தது. y (ப4க3வச்சே2ஷபூ4தனுய்) 22. "யஸ்யாஸ்மி நாந்யஸ்மை" 23. "ஸோஹம் ஹரி பரமாத்மந:"

ஜீ—சொல்லாயென்றபடி. r (குருவி) பக்ஷிவிஶேஷம். s வைஷம்யாதி3கள் வாராமைக்காக (கர்மாநு குணமாக) என்றது.

t 1. "நித்யோ நித்யாநாம்" என்றதைப்பற்ற (நித்யனுய்) என்றது. u (அணுவாய்) என்றது. 2 "ஏஷோணுராத்மா" 3. "ஸ்வரூபமணுமாத்ரம் ஸ்யாத்" இத்யாதி3யைப்பற்ற. v (ஜ்ஞாநாநந்த3 லக்ஷணனுய்) என்றது 5."விஜ்ஞாநமய:" 7. "ஜ்ஞாநாநந்தை3க லக்ஷணம்" என் றதைப்பற்ற. ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணனுய் - ஜ்ஞாநத்வாநந்த3த்வங்களை ஸ்வரூபநிரூபக தர்மங்க ளாக உடையனுய். w (ஜ்ஞாநகு3ணகனுய்) என்றது - 13. "விஜ்ஞாதாரம்" 14. "ஜ்ஞாநாத்யே வாயம் புருஷ:" இத்யாதி3யைப்பற்ற. x (ஏகரூபனுய்) அசித்துபோலே விகரிக்கையின்றிக்கே ஸதை3க ரூபனுய். 21. "அவிகார்யோயம்" இத்யாதி3. y (ப4க3வச்சே2ஷி பூ4தனுய்) என்றது- 24. "தா3ஸபூ4தாஸ் ஸ்வதஸ் ஸர்வே ஹ்யாத்மாந:" என்றதைப்பற்ற.

சி—z இப்படியிருக்கிற ஆத்மாவினுடைய வைலக்ஷண்யத்தை அநுஸந்தித்து 1."जरामरण मोक्षाय" (ஜராமரணமோக்ஷாய) என்கிறபடியே ஆத்மாநுபவமமையுமென்றிருக்குமவனுக்கும், ஸர்வேச்வரனே உபாஸிக்கையும் அந்திமஸ்ம்ருதியும் வேணும்; a ஆத்மாநுபவத்தை நெகிழ்ந்து ஸர்வேச்வரனுடைய க்ருஷ்ணாநுபவம் பண்ணவேணுமென்றிருக்குமவனுக்கும் அவன்றன்னையே உபாயமாகப்பற்றவேணும்.

அ—2. "ஸர்வரேண ஜகத் ஸர்வம் யதேஷ்டம் விநியுஜ்யதே" 3. "பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த விஷ்ணோர்வை ஸர்வயோகிந: | ஆத்மதந்த்ராஸ்யம் ஹரேர்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவம் ச ஸதா ஸ்மர ||" 5. "தாஸபூதாஸ்ஸ்வ தஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந:" 6. "ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம்" இத்யாதி. இத்தால் சேஷத்வே ஸதி ஜ்ஞாத்ருத்வம் ஜீவலக்ஷணமென்றதாயிற்று.

z பகவதேக நிர்வாஹ்யத்வரூபம் ஸ்வபாவாந்தரமாஹ (இப்படியித்யாதி). 1."ஜராமரண மோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்ய யதந்தி யே | தே ப்ரஹ்ம தத் விது: க்ருத்ஸ்நம் அத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் ||" ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். "தத் ப்ரஹ்ம, அத்யாத்மம், அகிலம் கர்மச விது:" என்றந்வயம். ப்ரஹ்மசப்தத்தாலே ஆத்மாவைச் சொல்லி தச்சப்தத்தாலே ஆத்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தையும், அத்யாத்மம் - ஆத்மநி ஸம்பந்த்யமாநம் அத்யாத்மமென்று பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளையும், அகிலம் கர்ம-என்று த்யுபர்ஜந்யாதிக்ரமத்தையும் சொல்லுகிறது. இத்தால், ஆத்ம வைலக்ஷண்யத்தையும் தத்ப்ராப்தி விரோதியையும் அறிவர்களென்றபடி. a (ஆத்மாநுபவத்தை இத்யாதி) ப்ராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல்.

ஜீ— z பகவதேக நிர்வாஹ்யத்வரூபஸ்வபாவாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி) 1. "ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஸ்ரித்ய யதந்தி யே | தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் ||" இதி கீதாஸு ஸப்தமேऽத்யாயே. ஜராமரணங்களிரண்டும் ஷட்பாவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஆக ஜராமரணமோக்ஷாய என்றது - ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்மஸ்வரூப கைவல்யாய என்றபடி. "ஆத்மஸ்வரூபதைவல்யாய மாம் ஆஸ்ரித்ய யே யதந்தி தே தத்ப்ரஹ்ம, க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மஞ்ச, அகிலம் கர்ம ச விது:" என்று அந்வயம். இவ்விடத்தில் ப்ரஹ்மசப்தம் ப்ரக்ருதிநிர்முக்தாத்மஸ்வரூபவாசி. அத்யாத்மமென்றது - ஆத்மநி ஸம்பந்த்யமாநம் அத்யாத்மமென்று பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளைச் சொல்லுகிறது. கர்ம என்று த்யுபர்ஜந்யாதிக்ரமேண 2. "பஞ்சம்யாமாஹுதாவாப:" இத்யாதிஸித்ரீபுருஷ ஸம்பந்தத்தையும் சொல்லுகிறது. ஆக, ப்ரக்ருதிவியுக்தாத்ம ஸ்வரூபத்தின் பொருட்டு யாவர் சிலர் என்னை ஆஸ்ரயித்து யத்னம் பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் அந்த ப்ருக்ருதிவியுக்தாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மநி ஸம்பந்தித்திருக்கிற பூதஸூக்ஷ்மதத்வாஸநைகளையும், அகிலமான த்யுபர்ஜந்யாதி க்ரமத்தையும் அறிவர்கள் என்றபடி, இத்தால், ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தையும் தத்ப்ராப்தி விரோதிகளையும் அறிவார்கள் என்றபடி. a (ஆத்மாநுபவத்தை நெகிழ்ந்து) இத்யாதி வாக்யம் - ப்ராஸங்கிகமாதல், த்ருஷ்டாந்தார்த்தமாதல்.

प्र— z अस्मिन्नध्याये उपरिष्टात् "जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये। ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम्॥" अस्याप्यर्थो भाष्यकारेणाभिहितः-"जरामरणमोक्षाय - प्रकृति-

F-bஇவற்றிலொன்றை அறியிலும் cA"ஒண்டாமரையாள் கேள்வ னொருவனையே நோக்கு முணர்வு" என்கிறபடியே d ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றி நில்லாது. e ஜ்ஞாநமாகில் ஶீய:பதியைப் பற்றியல்லது நில்லாது. f பக்வத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப்பற்றிப்

அ— b (இவற்றிலொன்றை) இத்யாதி வாக்யம் - சிதசித்துக்களினுடைய அப்ருதக்ஸித்தப் ப்ரகாரத்வபரம். அதாவது - ப்ரகாரவாசிஶப்தமும் ப்ரகாரிபர்யந்த ஸ்வார்த்தாபிதாநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி. அசித்ஸ்வரூபோபந்யாஸாவஸரே சித்ஸ்வரூபோபந்யாஸாவஸரே ச k,z "இப்படியிருக்கிற" இத்யாதி வாக்யத்வயோக்தபூர்வநிர்வாஹே சிதசித் ப்ரகாரகத்வம் ஈஶ்வரத்வமிதி ஈஶ்வரஸ்ய லக்ஷணோபிதாநபரம், "இவற்றிலொன்றையறியிலும்" இதி வாக்யம்; த்விதீயநிர்வாஹே லக்ஷணாந்தரபரம். c (ஒண்டாமரையாள் இத்யாதி) ஸௌந்தர்யாய் பத்ம வாஸிநியான பெரிய பிராட்டியாருக்குத் தேஜஸ்விநாயகனான ஸர்வேஶ்வரனொருவனையே நோக்கு முணர்வென்று பொருள். "உணர்வு தாமரையாள் கேள்வனுய், சிதசித்ப்ரகார விஶிஷ்ட வேஷேண அத்விதீயனானவனை நோக்கும்" இத்யந்வயோக்த்ர விவக்ஷித:. d(ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றி நில்லாது) ஈஶ்வரஸ்ய ப்ரகாரித்வாதிதி பாவ:. e உபாத்தப்ரமாணார்த்தமும் (ஜ்ஞாநமாகிலிதி).

f "ஒருவனையே நோக்குமதேயுணர்வு" என்றந்வயித்து அவதாரணத்துக்கர்த்தமும் (பக்வத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி) ஈஶ்வரபர்யந்தாலகாஹமாஹிதம் சிதசித்ரூபப்ரகாரமாத்ராவகாஹி ஜ்ஞாநஞ்ச த்ருப்யதே கூல்லித்யத்ர, "தாமரையாள் கேள்வனொருவனை நோக்குமுணர்வே உணர்வு"

ஜீ— b ஆனால் ஈஶ்வரஸ்வரூபத்தை ப்ரத்யேகமருளிச்செய்யாதே இப்படி அருளிச் செய்கிறதென்னென்ன (இவற்றிலொன்றையித்யாதி). இந்த வாக்யம் சிதசித்துக்களினுடைய அப்ருதக்ஸித்தப் ப்ரகாரத்வ ப்ரதிபாதநபரம். அதாவது - ப்ரகாரவாசிஶப்தமும் ப்ரகாரிபர்யந்த ஸ்வார்த்தாபிதாநம் பண்ணுகையாலே என்றபடி. c (ஒண்டாமரையாளித்யாதி) ஸௌந்தர்யாய், பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாருக்கு நாயகனான ஸர்வேஶ்வரனொருவனையே நோக்குமுணர்வென்று பொருள். d (ஸர்வேஶ்வரனளவிலே பர்யவஸித்தன்றி நில்லாது) ஈஶ்வரன் ப்ரகாரியாகையாலே என்று கருத்து. e உபாத்த ப்ரமாணார்த்தமும் (ஜ்ஞாநமாகிலித்யாதி).

f "ஒருவனையே நோக்குமதேயுணர்வு" என்றந்வயித்து அவதாரணத்துக்கர்த்தம் (பக்வத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி). g உக்தார்த்தத்துக்கு ஶ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் ஷஷ்டாம்ஶத்தில் பஞ்சமாத்யாயத்தில் பராஶரயைமை வசநத்தையும், ப்ரதமாம்ஶத்தில் பதிதொன்பதாமத்யாயத்தில்

ஊ—विमुक्तात्मस्वरूपदर्शनाय, मामाश्रित्य ये यतन्ते, ते तत् ब्रह्म विदुः। अत्र प्रकृतिवियुक्तात्मस्वरूपमेव ब्रह्मशब्देन निर्दिश्यते। (अध्यात्मं च कृत्स्नं विदुः) आत्मनि संबध्यमानं-अध्यात्मम्। तच्च भूतसूक्ष्मतद्वासनादिकम्। तदुभयं प्राप्यतया त्याज्यतया च मुमुक्षुभिर्ज्ञातव्यम्। (कर्म चाखिलं विदुः) "पञ्चम्यामाहुतावापः पुरुषवचसो भवन्ति" इति श्रुतिसिद्धो योषित्पुरुषसम्बन्धः-कर्म। तच्चाखिलं-सानुबन्धमुद्वेजनीयतया परिहरणीयतया च मुमुक्षुभिर्ज्ञातव्यम्।।" इति।

A முதல் திருவ 67.

சி-பிறக்கும் ஜ்ஞாநமெல்லாம் அஜ்ஞாநகல்பம்; g1."तत् ज्ञानमज्ञानमतोन्यदुक्तम्" (தத் ஜ்ஞாந

அ—இதி யோஜநாந்தரமபி₄ப்ரேத்யாஹ (ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தேத்யாதி₃)என்றுமாம். g உக்தார்த்த₂த்துக்கு ஆர்ஷவசநங்களை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (தத் ஜ்ஞாநமித்யாதி₃). யேந ஜ்ஞாநேந ஸர்வேஸ்வரோ ஜ்ஞாயதே, ததே₃வ ஜ்ஞாநம், அதோந்யத் அஜ்ஞாநமித்யுக்தமித்யர்த்த₂:. விஸ்தரேணார்த்த₂ம் ப்ரமாணத்திரட்டிலே ஸங்க்₃ருஹீதம்; அதிலே கண்டுகொள்வது. ''யத் ப₃ந்தா₄ய ந ப₄வதி ததே₃வ கர்ம. யா மோக்ஷாய ப₄வதி - ஸைவ வித்₃யா'' என்றந்வயம். ''ஆயா

ஜீ—ப்ரஹ்லாத₃சரித்தத்தில் வசநத்தையும் ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (தத் ஜ்ஞாநமித்யாதி₃). 1. ''ஸம்ஜ்ஞாயதே யேந ததஸ்ததே₃ஷம் ஸூத்₃த₄ம் பரம் நிர்மலமேகரூபம்। ஸந்த்₃ருஸ்யதே வாப்யதி₄க₃ம்யதே வா தத் ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோந்யது₃க்தம்॥'' இதுக்கர்த்த₂ம்:-அஸ்ததே₃ஷம்-விகாரரூபதே₃ஷரஹிதம். இத்தால் ப்ரக்ருதிவ்யாவ்ருத்தி:. ஸூத்₃த₄ம் - கர்மவஸ்யத்வாத்₃ய ஸூத்₃தி₄ரஹிதம்; இத்தால் கர்மவஸ்யாஸூத்₃த₄ ப₃த்₃த₄ஜீவவ்யாவ்ருத்தி:. பரம் நிர்மலம் - மல ஸம்ப₃ந்த₄ார்ஹத்வதே₃ஷரஹிதம்; இத்தால் முக்தவ்யாவ்ருத்தி:. ஏகரூபம்-ஸமாப்₄யதி₄கரஹிதம்; இத்தால் நித்யஸித்₃த₄வ்யாவ்ருத்தி:. ஏவம்விதம் தத் ப்₃ரஹ்ம யேந - ஆக₃மோத்த₂ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயதே, யேந ஸாக்ஷாத்காரலக்ஷணேந ஜ்ஞாநேந த்₃ருஸ்யதே, யேந பரமப₄க்தித₃ஸாபந்நேந ப்ராப்யதே, தத் ஜ்ஞாநம்-ததே₃வ ஜ்ஞாந ஸப்₃த₃வாபி₄தே₄யம். ததோ(ந்யத் அஜ்ஞாநமென்றபடி. ''ஸ ஜ்ஞாயதே'' என்று பாட₄மாநால். ஸ:-ஈஸ்வர:, யேந-தத்தத்₃த₃ஸாபந்நேந ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாயதே, ஸாக்ஷாத்க்ரியதே, ப்ராப்யதே, தத் ஜ்ஞாநம் அஸ்த தே₃ஷம் ஸூத்₃த₄ம் பரம் நிர்மலம் ஏகரூபம்-ஏகரூபமாயிருக்கும். தத் - ததே₃வ ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநஸப்₃த₃வாச்யம். அதோ(ந்யத் அஜ்ஞாநமுக்தம் இத்யந்வய:; அஸ்ததே₃ஷத்வாதி₃கம் ப்₃ரஹ்மத்துக்கு விஸேஷணமானபோது ஏகவாக்யம்; ஜ்ஞாநத்துக்கு விஸேஷணமானபோது வாக்யபே₄தே₃ந யோஜநீயம். 2. '' அர்த்தே₃நைவ விஸேஷோ ஹி நிராகாரதயா தி₄யாம்'' என்கிற ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு அஸ்த

प्र—g षष्ठेंशे पञ्चमे परविद्यायां "संज्ञायते येन तदस्तदोषं शुद्धं परं निर्मलमेकरूपम्। संदृश्यते वाप्यधिगम्यते वा तत् ज्ञानमज्ञानमतोऽन्यदुक्तम्॥" अस्यार्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैरभिहितः (पुराणघट्टे)-"अस्तदोषं-विकाररूपदोषरहितम्; अनेन प्रकृतिव्यावृत्तिः। शुद्धम्-कर्मवश्यत्वाद्य-शुद्धिरहितम्; अनेन कर्मवश्याशुद्धबद्धजीवव्यावृत्तिः। परं निर्मलं-मलसंबन्धार्हत्वरूपदोषरहितं; अनेन मुक्तव्यावृत्तिः। एकरूपम् - समाभ्यधिकरहितम्; अनेन नित्यसिद्धव्यावृत्तिः। एवंविधं ब्रह्म येनागमोत्थज्ञानेन ज्ञायते, येन साक्षात्कारलक्षणेन ज्ञानेन संदृश्यते, येन परमभक्तिदशापन्नेन ज्ञानेन प्राप्यते, तत् ज्ञानं-तदेव ज्ञानशब्दाभिधेयम्। ततोऽन्यदज्ञानमित्यर्थः। "स ज्ञायते" इति पाठे अयमर्थः-सः-ईश्वरः येन-तत्तद्दशापन्नेन ज्ञानेन ज्ञायते, साक्षात्क्रियते, गम्यते, तत् ज्ञानम् अस्तदोषं शुद्धं परं निर्मलं एकरूपम्; तत् ज्ञानं, अतोन्यदज्ञानमिति वाक्यभेदेन योजनीयम्। "अर्थेनैव विशेषो हि निराकारतया धियात्" इति न्यायात् ज्ञानस्यास्तदोषत्वादिकं विषयविशेषकृतम्" इति।

ச—மஜ்ஞாநமதோந்யது3க்தம்) 1. "தத் கர்ம யந்ந பந்தா3ய ஸா வித்3யா யா விமுக்தயே। ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம்॥" (தத் கர்ம யந்ந ப3ந்தா4ய ஸா வித்3யா யா விமுக்தயே। ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம்॥) என்கிறபடியே h ப4க3வத்3விஷயத்தையொழியக்கற்றனை எல்லாம் செருப்புக்குத்தக் கற்றவோபாதி.

i இப்படியிருக்கிற சித்3சித்3ஈஶ்வரர்கள் ஸ்வரூபஸ்வப4ாவங்களை j அறியக்கடவாரொருவருமில்லை; k இவற்றையுள்ளபடியறிவாரில் தலைவராயிற்று இவ்வாழ்வார்.

அ—ஸாயாபரம் கர்ம''என்றவிடத்திலே 2."ஆம்நாயாப்4யஸநாந்யரண்யருதி3தம் வேத3வ்ரதாந்யத்வஹம் மேத3ஶ்சேஷ்டா3பூ3லாநி பூர்த்தவிதத4ய: ஸர்வே ஹ்ருதம் ப4ஸ்மநி। தீர்த்தா3நாமவகா3ஹநாநி ச கு3ஜஸ்நாநம் விநா யத்பத3த்3வந்த்3வாம்போ4ருஹஸம்ஸ்ம்ருதிம் விஜயதே தே3வஸ் ஸ நாராயண: ॥'' என்றது அநுஸந்தே4யம். அபரம் கர்ம - ப்ரவ்ருத்திரூபம்; 3. "ப்ரவ்ருத்தி லக்ஷணம் த4ர்மம் ப்ரஜாபதிரதா3ப்3ரவீத்। நிவ்ருத்திலக்ஷணம் த4ர்மம் ருஷிர்நாராயணோ3ऽப்3ரவீத்॥" வித்3யாந்யா - அர்த்த2ஶாஸ்த்ராதி3வித்3யா. h ''வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம்'' இத்யஸ்யார்த்த2மாஹ - (ப4க3வத்3விஷயத்தை யொழியவிதி) ப்ரகாரமாத்ராவகா3ஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகல்பமிதி யாவத்.

i இத:பரம் வைலக்ஷண்யாத்தரம் வக்துகாமஸ் ஸந் ''தத்வங்களை விஶத3மாக அறிய வல்லராம்படி'' (ப 87) இதி பூர்வோக்தஜ்ஞாநாதி4க்யம் நிக3மயதி (இப்படியிருக்கிற இத்யாதி3). j (அறியக்கடவார்) ஸ்வயத்நத்தாலே யென்று ஶேஷம். k ஸந்தி ஹி ஸரோபூ4தாதி3 ப்ரபத்நஜநா இத்யத்ராஹ (இவற்றையித்யாதி3). 4. "தஸ்யைவ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்'' என்பாரில் தலைவரென்றபடி.

ஜ—தே3ஹாதி3கத்வம் விஷயவிஶேஷக்ருதம். 1. ''தத் கர்ம யந்ந ப3ந்தா4ய ஸா வித்3யா யா விமுக்தயே। ஆயாஸாயாபரம் கர்ம வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம்॥'' இதுக்கர்த்த2ம்:- கா தர்ஹி வித்3யேத்யத்ராஹ (தத்கர்மேதி) யா விமுக்தயே-ஸா வித்3யா. அந்யா வித்3யா-அர்த்த2ஶாஸ்த்ராதி3 வித்3யா ஶில்பநைபுணம். யந்ந ப3ந்தா4ய - வித்3யாங்கத்வேந மோக்ஷாய யத், தத் கர்ம; அபரம் - ப்ருவ்ருத்திரூபம் கர்ம ஆயாஸாய என்றபடி. இவ்விடத்திலே 2. ''ஆம்நாயாப்4யஸநாநி'' இத்யாதி3 கமநுஸந்தே4யம். h ''வித்3யாந்யா ஶில்பநைபுணம்'' என்றதுக்கு அர்த்த2மருளிச்செய்கிறார் (ப4க3வத்3விஷயத்தை யொழியவித்யாதி3). ப்ரகாரமாத்ராவகா3ஹிஜ்ஞாநம் அஜ்ஞாநகல்பமென்றபடி.

i மேல் வைலக்ஷண்யாத்தரமருளிச்செய்வாராக ''தத்வங்களை விஶத3மாக அறியவல்லராம்படி'' (ப 87) என்று முன்பே சொன்ன ஜ்ஞாநாதி4க்யத்தை நிக3மிக்கிறார் (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி3) k முதலாழ்வார் முதலான ஜ்ஞாநாதி4கருமுண்டே? என்ன (இவற்றையித்யாதி3). 4. ''தஸ்யைவ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம் ஸ்வாம்'' என்பாரில் தலைவரென்றபடி.

ப்ர— विष्णुपुराणे प्रथमेंऽशे एकोनविंशेऽध्याये प्रह्लादचरिते "तत् कर्म यन्न बन्धाय सा विद्या या विमुक्तये। आयासायापरं कर्म विद्यान्या शिल्पनैपुणम्॥" अस्यार्थः श्रीविष्णुचित्तार्यैरभिहितः— "का तर्हि विद्येत्यत्राह (तत्कर्मेति) या विद्या मुक्तये, सा विद्या; अर्थशास्त्रादिविद्या शिल्पनैपुणम्। तत् कर्म यन्न बन्धाय, अपितु विद्याङ्गत्वेन मोक्षाय। अपरं कर्म-प्रवृत्तिकर्म" इति॥

சீ— l இவர்க்கு ஒப்புச்சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை. நித்யஸூரிகளிலுமில்லை. m தம் படி தாமுமறியார்; ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள்; ஸர்வேச்வரனுமறியான். n ஒரு ஸாதா₄நத்தை அநுஷ்டி₂த்து இந்த நன்மை நமக்கு வருமென்றிருக்க வந்ததல்லாமை யாலே தாமுமறியார்; இவரைப்போலே இருப்பாரை ஸம்ஸாரத்தில் காணுமையாலே ஸம்ஸாரிகளுமறியார்கள்; o தன் கு₃ணங்கள் புறம்பொரு வ்யக்தியில் இப்படிப் ப₃லிக்கக் காணுமையாலே ஸர்வேச்வரனுமறியான். p ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரானவோபாதி நித்யஸூரிகளிலும் வ்யாவ்ருத்தர்.

அ— l பூர்வோத்தரக்₃ரந்த₂ ப்ரதிபாத்₃ய ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணத்வாத் அநுபமத்வரூபம் வைலக்ஷண்யமாஹ (இவர்க்கித்யாதி₃). இவர்க்கு - தத்வத்ரயயாதா₂த்ம்ய ஜ்ஞாநபூர்வகம் ப₄க₃வத₃நுப₄வாநந்த₃ஸாக₃ராவக₃ாட₄நாம். அநேந-அநுபமத்வே கஸ்சந ஹேதுருக்த:. அத்ர. A''மலக்குநாவுடையேற்கு மாறுளதோ இம்மண்ணின் மிசையே'' B''யாவர் நிகரகல்வானத்தே'' இத்யாதி₃. m அத்தையுபபாதி₃க்கிறார் (தம்படி) என்று தொடங்கி, (ஸர்வேச்வரனுமறியான்)என்னு மளவாக. ஸர்வைரப்யப்ரமேய வைப₄வத்வாச்ச அநுபம இத்யாஹ (தம்படியித்யாதி₃) என்றுமாம். தாமும் - ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃லப்₃த₄ ஜ்ஞாநவிஶேஷவந்த: ஸ்வயமபி பரிச்சி₂த்₃ய ஜ்ஞாதும் ந ஶக்நுவந்தீத்யர்த்த₂:. n உபபாத₃நம்(ஒரு ஸாத₄நத்தையித்யாதி₃) C''வரவாரொன்றில்லையால் வாழ்வினி தால்'' இத்யாதி₃. அயம் மஹிமா கர்மஜ்ஞாநிதரஸேத் அல்பஶக்திக ஜீவக்ருதகர்மஜ்ஞாநத்வேந பரிச்சி₂ந்நத்வாத் பரிச்சி₂த்₃ய ஜ்ஞாதும் ஶக்யதே. அபரிச்சி₂ந்நமஹிம்நா பரமபுருஷேண ஸ்வமஹி மாநுரூ₃ண்யேந ப்ரத₃ர்ஶநாத் அபரிச்சே₂த்₃யத்வேந பரிச்சி₂த்₃ய ஜ்ஞாதும் ந ஶக்யத இத்யர்த்த₂:. இந்த வாக்யத்திலும், அப்படி நிர்ஹேதுக விஷயீகாரம் ப₃லித்தவிடம் வேறில்லை யென்று தாத்பர்யம். o (தன் கு₃ணங்கள்) ஸ்வகு₃ணைநாம் ப₃ஹி: ஏதாத்₃ருஶாபரிச்சி₂ந்நமஹி மாவகா₃ஹித்வாத₃ர்ஶநாத் ஏததப்ரயுக்த ஏவம்ஜாதீயக இதி ஈஶ்வரோபி ந ஜ்ஞாதீத்யர்த்த₂:

p நநு நித்யேஷு பு₃த்₃தே₄ஷு ச அஸ்ய ஸம: கஶ்சித் நாஸ்தீத்யுக்தம். பு₃த்₃தே₄ப்₄ய: அதிஶயிதத்வம் ஸம்ப₄வேத். நித்யேப்₄ய: அதிஶயிதத்வம் ஸம்ப₄வதி கிம்? இத்யத்ராஹ (ஸம்ஸாரிகளிலிதி) ஏதச்ச ஸம்ப₄வத்யேவேத்யர்த்த₂:. யத்₃வா ஸம்ஸரிப்₄யோ வ்யாவ்ருத்தாவுக் தாயாம் ஸம்ஸாரிப்₄யோ வ்யாவ்ருத்தி: வக்தவ்யா கிம்? கைமுத்யந்யாயாத் ந ஸித்₃த்₄யதி கிம்? இத்யத்ராஹ (ஸம்ஸாரிகளிலிதி) த்₃ருஷ்டாந்தத்வேநோக்தமிதி தாத்பர்யம். யத்₃வா ''இவர்க்கு

ஜீ— l பூர்வோத்தர க்₃ரந்த₂ ப்ரதிபாத்₃ய ஸர்வப்ரகார பரிபூர்த்தியால் வந்த அநுபமத்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க்கு இத்யாதி₃யால்). இவர்க்கு-தத்வத்ரயயாதா₂த்ம்ய ஜ்ஞாந பூர்வக ப₄க₃வத₃நுப₄வாநந்த₃ ஸாக₃ரத்தில் முழுகின இவர்க்கு. இவ்விடத்தில் A''மலக்கு நாவுடையேற்கு மாறுளதோ இம்மண்ணின் மிசையே'' B''யாவர் நிகரகல்வானத்தே'' இத்யாதி₃ கண்டு கொள்வது. m அத்தையுபபாதி₃க்கிறார் (தம்படியித்யாதி₃). யத்₃வா துர்ஜ்ஞேயத்வரூப வைப₄வாந்தரம் (தம்படியித்யாதி₃). தாமும் - ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃லப்₃த₄ஜ்ஞாந விஶேஷத்தையுடைய தாமும் பரிச்சே₂தி₃த்தறியமாட்டாரென்றபடி. n உபபாத₃நம் (ஒரு ஸாத₄ நத்தை இத்யாதி₃) C''வரவாரொன்றில்லையால்'' இத்யாத்₃யநுஸந்தே₄யம்.

p நித்யஸூரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரென்றபோதே ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தரென்னுமிடம் கிம்புநர்ந்யாயஸித்₃த₄மாமிருக்க இப்படி விஶேஷித்தது த்₃ருஷ்டாந்தார்த்த₂மென்கிறார் (ஸம்ஸாரி

A 6-4-9 B 4-5-8 C பெரியதிருவ 56

சி— qA "அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ வையமோ நும் நிலையிடம்" என்று உபய விபூதியிலுமடங்காதிருப்பர். rB "விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்னும்படியாயிற்று இவர் நிலை. sபகவத்3நுபவத்துக்குப் பாங்கான தே3ஶத்திலே இருந்து அநுப4விக்கிறவர்களைப் போலன்றே, அவ்வநுப4வத்துக்கு மேட்டு நிலமான ஸம்ஸாரத்திலே இருந்து அநுப4விக்கிறவர்கள்.

அ— ஒப்புச் சொல்லலாவார் ஸம்ஸாரிகளிலுமில்லை நித்யஸூரிகளிலுமில்லை'' என்று ஸம்ஸாரிகளையும் நித்யஸூரிகளையும் ஸமாநகோடியாகச் சொல்லலாமோவென்ன; 1. ''கோ மஜ்ஜதோ ரணுகுலாசலயோர் விஶேஷ:'' என்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளில்) என்று தொடங்கி (அருளிச்செய்தான் [ப125]x என்னுமளவாக). q உக்தேஶர்த்தே2 ப்ரமாணமாஹ (அடியார் நிலாகின்றவிதி) தா3ஸபூ4தர் வர்த்திக்கிற வைகுண்ட2மோ பூ4மியோ உங்களுடைய வாஸஸ்தா2நம். r நந்வஸ்மிந் வாக்யே ஸூரிப்4யோ(தி)ரிக்தயித இத்யேதாவந்மாத்ரம் ப்ரதிபந்நம்; ஸோ(தி)ரிக்தய: கேநாகாரேணேதி ந ஜ்ஞாயதே இத்யத்ராஹ (விண்ணுளாரிலுமிதி). B ''பாற்கடல் பாம்பணை மேற் பள்ளிகொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார்'' இத்யபி4தா4நாத் வைகுண்ட2வாஸிகளான நித்யஸூரிகளிலும் சீரியராயிருப்பர்கள் - ஶ்ரேஷ்ட2ராயிருப்பர்களென்றபடி. C ''தெளிவிசும்பு'' இதிப்ரகாரேண ஸ்வத ஏவ ப4கவத்ப்ராவண்யவர்த்த4கே தே2ஶவிஶேஷே ஸ்தி2த்வா ப4கவதே2நுப4வம் குர்வத்3ப்4ய: ஸூரிப்4ய: D ''இருள்தருமாஞாலம்'' இதிப்ரகாரேண ஸ்வரூபதிரோதா4நகரலீலாவிபூ4தௌ ஸ்தி2த்வா ப4கவதே2நுப4வம் குர்வந்த: அதிஶயிதா இத்யர்த்த2:. sஎடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்த2ம் (ப4கவதே2நுப4வத்துக்கிதி). ஸம்ஸாரிகளுக்கு அந்நபாநாதி3களே தா3ரகாதி3களாகையாலே ஸம்ஸாரிகளைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தராயிருக்கிறார், நித்யஸூரிகளைப்பற்ற வ்யாவ்ருத்தரானபடி எங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப4கவதே2நுப4வத்துக்கித்யாதி3) என்றுமாம்.

ஜீ—களிலித்யாதி3), qr உக்தஸார்த்தத்3துக்கு அடைவே ப்ரமாணத்3வயம் (அடியாரித்யாதி3) இந்தப்தில் ப்ரமாணத்3வயத்தாலே கலவியும் பிரிவும் மாறிமாறி வருகையாலும் மேட்டுநிலத்திலே ப4கவநுப4வம் பண்ணுகையாலும் என்று நித்யஸூரி வ்யாவ்ருத்திக்கு ஹேதுத்3வயம் பலிதமாகிறது. r அதே2வா, இவர் இவ்விபூ4தியிலேயிருக்க உபய விபூ4தியிலும் அடங்காத தன்மையராகக் கூடுமோவென்ன (விண்ணுளாரித்யாதி3) யாதல். அடியாரித்யாதி3க்கு-தா3ஸபூ4தர் வர்த்திக்கிற ஶ்ரீவைகுண்ட2மோ பூ4மியோ உங்களுடைய வாஸஸ்தா2நமென்று பொருள். C ''பாற்கடல் பாம்பணைமேற் பள்ளிகொண்டருளுஞ் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ் சீரியர்'' என்கிற பாசுரத்துக்குத் திருப்பாற்கடலிலே திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கைமேலே கண்வளர்ந்தருளும் சீதனைத் தொழுமவர்கள் நித்யஸூரிகளிலும் ஶ்ரேஷ்ட2ராயிருப்பர்களென்று பொருள். sஎடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்த2ம் (ப4கவதே2நுப4வத்துக்கு இத்யாதி3). அதே2வா, ஸம்ஸாரிகளுக்கு அந்நபாநாதி3களே தா3ரகாதி3களாகையாலே அவர்களைப்பற்ற /வ்யாவ்ருத்தராகுவார், நித்யஸூரிகளைப் பற்ற வ்யாவ்ருத்தரானபடி எங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப4கவதே2நுப4வத்துக்கித்யாதி3) என்னவுமாம்.

A திருவிரு 75 B திருவிரு 79 C 9.7-5 D 10.6.1 (பா) வ்யாவ்ருத்தராகிறார்

ஈ—t1. "कलौ जगत्पतिं विष्णुं सर्वेश्वरमीश्वरम्। नार्चयिष्यन्ति मैत्रेय पाषण्डोपहता जनाः॥"(கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஶ்வரம்। நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோ³பஹதா ஜநா: ॥) என்கிறபடியே கலிகாலத்திலே ப⁴க³வத்³ருசி ஒருவர்க்கும் பிறக்கிறதல்ல.

உ 2. "दुर्लभो मानुषो देहः देहिनां क्षणभङ्गुरः। तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्॥" (து³ர்லபோ⁴ மாநுஷோ தே³ஹோ தே³ஹிநாம் க்ஷணப⁴ங்கு³ர:। தத்ராபி து³ர்லப⁴ம் மந்யே

அ—tகேவலம் தே³ஶ ஏவ ப⁴க³வத³நுப⁴வவிரோதீ⁴தி ந,கிந்து காலோபீத்யாஹ (கலாவிதி) யத்³வா ஏவம் தே³ஶதே³ஶஸ்ய ப்ரஸ்துதத்வேந, [ப 125] y "இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவதீர்ணரானவிது சேதநர்பண்ணின ஸுக்ருதப²லமாயிற்று" இதி வக்ஷ்யமாணார்த்த²ஸ்ய உபோத்³க⁴ாதத்வேந காலதே³ஶஞ்சாஹ (கலாவிதி) கலிஶப்³தா³: காலபர:; ப⁴க³வத³நுப⁴வத்துக்கு மேட்டுநிலமோ ஸம்ஸாரமென்ன (கலாவித்யாதி³) என்னவுமாம். ஜக³த்பதித்வாதி³ விஶேஷணாநி ப்ரத்யேகம் அர்ச்சநஹேதுகூர்ப்ப⁴ாணி; அப்ராப்ததத்வ - தே³ஶகாலாதீதத்வ - உபகரணஸம்பத்த்யப⁴ாவ — கரணமிக்ஷணஸாமர்த்²யரூப — அநர்ச்சநஹேதுநிவாரகாணி ச. பாஷண்ட³:- பாபஷண்ட³:; யத்³வா ப⁴ாவப்ரதா⁴நோ நிர்தே³ஶ:; பாஷண்ட³த்வேந - நாஸ்திக புர்த்²தா⁴ உபஹதா இத்யர்த்த²:; யத்³வா, 3."காஷ்ணத்³ ஶாக்ய பாஷண்டை³:" 4."பாஷண்ட³ த்³ருமஷண்ட³தி³ஷ்வதி³ஹந:" இத்யாதி³ப்ரகா'ரேண பாஷண்டை³ருபஹதா: - தத் ஸஹ வாஸாதி³நா ப்ரதிஹதபுர்த்²தா⁴ய இத்யர்த்த²:. 5. "யே து ஸாமாந்யப⁴ாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம்। தே வை பாஷண்டி³நோ ஜ்ஞேயா: ஸர்வகர்மப³ஹிஷ்க்ருதா:॥" இதி ஹி பாஷண்ட³லக்ஷணம்.

ப கலாவிதி கிமர்த்த²ம் விஶேஷணீயம், ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரமண்ட³லே ப⁴க³வத்³ருசி: து³ர்லபே⁴தி தத்ர ப்ரமாணமாஹ (து³ர்லப⁴ இதி) 2. " து³ர்லபோ⁴ மாநுஷோ தே³ஹ: " இத்

ஜீ— t தே³ஶதே³ஶத்தாலே ப⁴க³வதா³நுப⁴வத்துக்கு மேட்டுநிலமானவளவன்றிக்கே காலஸ்வ ப⁴ாவத்தாலும் மேட்டுநிலமென்கிறார்(கலௌ ஜக³த்பதிமித்யாதி³). அத²வா,[ப125]yஏவம்பூ⁴தமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவதீர்ணரான இது சேதநஸுக்ருதப²லமென்னைக்காக ஸம்ஸார தோ³ஷ பூ⁴யஸ்தையை ப³ஹுமுக³மாக உபபாதி³க்கிறார் (கலாவித்யாதி³)யாதல். இந்த வசநம் ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே ஷஷ்டோ²ம்ஶே ப்ரத²மேऽத்⁴யாயே. ஜக³த்பதித்வாதி³ விஶேஷணங்கள் ப்ரத்யேகமர்ச்சந ஹேதுகூர்ப்ப⁴ங்களாய், அப்ராப்ததத்வ தே³ஶகாலாதீத்த்வ உபகரண ஸம்பத்த்ய ப⁴ாவ கரணமிக்ஷணஸாமர்த்²யரூபாऽநர்ச்சந ஹேதுநிவாரகங்கள். பாஷண்ட³:-பாபஷண்ட³:. யத்³வா, காஷ்ணத³ஶாக்யாதி³ பாஷண்டை³ருபஹதா: - தத்ஸஹவாஸாதி³நா ப்ரதிஹதபுர்த்²தா⁴ய: என்றபடி. 5. "யே து ஸாமாந்யப⁴ாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம்। தே வை பாஷண்டி³நோ ஜ்ஞேயாஸ் ஸர்வகர்மப³ஹிஷ்க்ருதா:॥" இத்யாதி³.

ப "கலௌ" என்று விஶேஷிக்கவேணுமோ? ஸாமாந்யேந ஸம்ஸாரத்தில் ப⁴க³வத்³ருசி து³ர்லபை⁴ என்னுமிடத்தில், ப⁴ாக³வதே ஏகாத³ஶஸ்கந்தே⁴ த்³விதீயேऽத்⁴யாயே ஸ்தி²தம்

ப்ர— t तत्र षष्ठेंशे प्रथमे "कलौ जगत्पतिं विष्णुं सर्वेश्वरमीश्वरम्। नार्चयिष्यन्ति मैत्रेय पाषण्डोपहता जनाः॥" उ श्रीभागवते एकादशस्कन्धे द्वितीयेऽध्याये "दुर्लभो मानुषो देहः देहिनां

ச-வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்) என்கிறபடியே முதல்தன்னிலே மநுஷ்யஶரீரம் கிடையாது; V_2 பெற்றாலும் ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்யமென்று அவனைப் பெறுகைக்கு அநுரூபமாயிருப்ப தொரு உபாயத்தைப் பரிக்ரஹிக்க வேணுமென்னும் ருசி ஒருவருக்கும் பிறவாது; W இதுண்டாகிலுமுண்டாம்; பகவதாஶ்ரயத்வம் உண்டாகாதென்னுமிடம் சொல்ல வேண்டாவிறே.

அ— யத்ர, 1 ''அத்ர ஜந்மஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரைரபி ஸத்தம! கதாசில் லபதே ஜந்துர் மாநுஷ்யம் புண்யஸஞ்சயாத்!!'' இத்யாதி. (ஷணபங்குர இதி)- A''மின்னின் நிலையில'' இத்யாதி. V வைகுண்டோ நாம லோக:; ஸ: ப்ரியோ யஸ்யேதி வ்யுத்பத்த்யா வைகுண்டப்ரியன் ஸர்வேஶ்வரனுய், அவனுடைய தர்ஶநமென்று லோகபரமான இரண்டாம் யோஜநை. அது பகவத்ருசி துர்லபமென்கிற ப்ரகரணத்துக்கு அநுகுணமாகையாலே அதுவே இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதம். அதினாலே அது ஶாப்தம். வைகுண்டஶாப்தம் பகவத்பரமென்கிற ப்ரதம யோஜநையில் அவனிடத்திலே ப்ரியமான தர்ஶநமென்னுதல். அவனுக்கு ப்ரியமான தர்ஶந மென்னுதல்; அவனுக்கு ப்ரியமான தர்ஶநத்தையுடைத்தானவனை என்னுதல்; அவனிடத்திலே ப்ரீதியுடைய பாகவதருடைய தர்ஶநம் - தத்விஷயக ஶோஷித்வஜ்ஞாநமென்னுதல். இப்படி நாலு யோஜநைகள். முதலிரண்டும் ப்ரகரணாநுகுணங்கள். மூன்றாமது பாகவததைளர்லப்யபரம். நாலாமது தச்சேஷத்வதைளர்லப்யபரம். ஆகவிரண்டும் ப்ரகரணாநுகுணமாகையாலே அர்த்தாத்ஸித்தமென்றபடி. V_2 அவனுக்கு ப்ரியமான தர்ஶநத்தையுடைத்தானவனை யென்கிற யோஜநையிலே வைகுண்ட:- ஸர்வேஶ்வர:, ப்ரிய:—ப்ராப்ய இதி தத்ருபோபாயபரிக்ரஹேண பாவ்யம் இத்யேவம்ரூபம் தர்ஶநம் — ருசிரூபஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ: ததோக்த இதி விக்ரஹ:. தமபிப்ரேத்யாஹ - (பெற்றாலுமிதி). W (இதுண்டாகிலுமுண்டாமிதி) கைமுத்யந்யாயஸித்தம் வ்யாக்யாத்ருவாக்யம்; அஸ்மிந் பக்ஷே (தத்ராபி) அதிதுர்லபஷணபங்குரதேஹயோகிஷ்வ மநுஷ்யேஷ்வபீத்யர்த்த:.

ஜீ— ஶ்லோகம் ப்ரமாணயதி (துர்லப இத்யாதி). இவ்விடத்தில் 1. ''அத்ர ஜந்மஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ரைரபி ஸத்தம! கதாசில்லபதே ஜந்துர் மாநுஷ்யம் புண்யஸஞ்சயாத்!!'' என்றது அநுஸந்தேயம். V''வைகுண்டப்ரியதர்ஶநம்''என்றதுக்கு அர்த்தத்வயம், அதாவது-வைகுண்ட னென்று - ஸர்வேஶ்வரனுய் ஸர்வேஶ்வர விஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநம்; அதாவது-அவனே உபாயோபேயமென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல், வைகுண்டப்ரியர் - ஶ்ரீவைஷ்ணவர்களாய் அவர்கள் விஷயதர்ஶநம் - ஶ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஶோஷிகளென்கிற ஜ்ஞாநமென்னுதல். தர்ஶநம்- ருசிரூபஜ்ஞாநம். V_2 இவ்வர்த்தத்வயத்தையுங் கூட்டி அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரன் ப்ராப்ய னித்யாதி). இன்னமும், வைகுண்டப்ரியன் - ஸர்வேஶ்வரனுய் அவன் விஷயமான தர்ஶந மென்றும், வைகுண்டன் விஷயமான ப்ரியமான தர்ஶநத்தை உடைத்தானவனென்றும் பாகவத தைளர்லப்யபரமாகவும், அர்த்தத்வயமுண்டு; அந்த அர்த்தத்வயமிங்கே அருளிச் செய்யவில்லை. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்வயமும் ஶாப்தம். (தத்ராபி) அதிதுர்லப க்ஷணபங்குர தேஹயோகிஷ்வ மநுஷ்யேஷ்வபி.

प्रा—क्षणभङ्गुरः। तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम्।।" (26) xगीतासु सप्तमे "मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये। यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः।।३।। अस्यार्थः-मनुष्याः-शास्त्राधिकारयोग्याः,

ச—x 1. "मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये। यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः॥" (மநுஷ்யாணம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சித்3யததி ஸித்3த4யே। யததாமபி ஸித்3த4நாம் கஸ்சிந்மாம் வேத்தி தத்வத: ॥) என்று ஸர்வேச்வரன்தானுமருளிச்செய்தான். y இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் வந்தவதீர்ணரான இது-z சேதநர் பண்ணின ஸுக்ருத பலமாயிற்று.

அ— x ஸம்ஸாரசக்ரே ப4க3வதா3ஸ்ரயணருச்யஸம்ப4வே ப4க3வது3க்திம் ப்ரமாணயதி (மநுஷ்யாணம் இதி) ஶாஸ்த்ராதி4காரயோக்3யாநாம் ஸஹஸ்ரேஷு, கஸ்சித் ஸித்3தி4பர்யந்தம் யத்நம் கரோதி. ஸித்3த4நாம் யததாமபி – ஸித்3தி4மாகாங்க்ஷமாணாநாம் ஸதாம் யததாமபி ஸித்3தி4பர்யந்தம் கஸ்சித் யததே. ஸித்3தி4பர்யந்தம் யததாம் மத்4யேऽபி கஸ்சித் மாம் ப்ராப கத்வேந வேத்தி; மாம் ப்ராபகத்வேந விதி3த்வா மத்தஸ் ஸித்3த4யே யத்நம் கரோதீதி யாவத். புந: ''தத்வத:'' இதி விஶேஷணத். மத்3வேத்த்ருணும் ஸஹஸ்ரேஷ்வபி கஸ்சித் மாம் தத்வதோ வேத்தி—ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந ச வேத்தி. ந கஸ்சிதி3த்யபி4ப்ராய:; 2.''வாஸுதே3வஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது3ர்லப4:'' 3. ''மாந்து வேத3 ந கஸ்சந'' இதி ஹி வக்ஷ்யதீத்யர்த்த2:.

y '' கலௌ ஜக3த்பதிம் '' இதி வாக்யஸ்ய உக்தபூர்வநிர்வாஹே ஏவம்பூ4தே ஸம்ஸாரே நிர்நிப3ந்த4 ப்ரவ்ருத்தயா ஸ்ரிய:காந்தஸ்ய க்ருபயா கு3ர்ப்பே4பி4ஷிக்தஸ்ய பராங்குஶார்யஸ்ய அவதரணஹேதுத்வாகாங்க்ஷாம் ஸமயந் ப4வப4யாபி4தப்தஜநப4ாக3தே4ய வைப4வ ப4ாவிதாவதரணத்வரூபம் வைலக்ஷண்யமாஹ — (இப்படியிருக்கிறனிதி) த்3விதீயநிர்வாஹே ஸங்க3தி: ஸ்பஷ்டா. 4. '' ப4வப4யாபி4தப்தஜந ப்ாக3தே4ய வைப4வப4ாவிதாவதரணேந பரம காருணிகேந ப4க3வதா ப்ாஷ்யகாரேண'' இதி ஸ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யவசநாத் ஶ்ரீமத் பராங்குஶாசார்யாவதாரஸ்ய ப4க3வத்3ப்ாஷ்யகாராவதாரஸாம்யஞ்ச ஸூசிச்யதே. யத்3வா அயம் சேதநஶப்3தே3ா ப4க3வத்பர்யந்த ஸகலசேதநபர:. ஸுக்ருதஶப்3த3ஸ்ச யதா3யோக்3யம்

ஜீ— x ருசிதை3ர்லப்4யத்துக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (மநுஷ்யாணமித்யாதி3) இதம் கீ3தாஸு ஸப்த மேऽத்4யாயே. அஸ்யார்த்த2:- மநுஷ்யாணம் - ஶாஸ்த்ராதி4கார யோக்3யாநாம், ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சிதே3வ ஸித்3தி4பர்யந்தம் யத்நம் கரோதி. ஸித்3த4நாம் யததாமபி - ஸித்3தி4பர்யந்தம் யதமாநாநாம் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சிதே3வ மாம் ப்ராபகத்வேந வேத்தி. மாம் ப்ராபகத்வேந விதி3த்வா மத்தஸ்ஸித்3த4யே யத்நம் கரோதீதி யாவத். புந: '' தத்வத:'' இதி விஶேஷணத் மத்3வேத்த்ருணும் ஸஹஸ்ரேஷு கஸ்சிதே3வ மாம் தத்வதோ வேத்தி-ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந ச வேத்தி-ந கஸ்சிதி3த்யபி4ப்ராய:. 3. ''மாம் துவேத3 ந கஸ்சந'' இதி ஹி வக்ஷ்யதீத்யர்த்த2:.

y ஏவம்பூ4தமான ஸம்ஸாரத்திலே ஆழ்வார் திருவவதரிக்கைக்கு அடியேதென்ன, சேதநருடைய ஸுக்ருதமென்கிறார் (இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே இத்யாதி3) ஸுக்ருத பலமாயிற்றென்றவிடத்திலே 4. ''ப4வப4யாபி4தப்தஜநப்ாக3தே4ய வைப4வப4ாவிதாவதரணேந பரமகாருணிகேந ப4க3வதா ப்ாஷ்யகாரேண'' என்றது அநுஸந்தேயம். யத்3வா, அயம் சேதநஶப்3தே3ா

प्र—तेषां सहस्रेषु कश्चिदेव सिद्धिपर्यन्तं यतते; सिद्धिपर्यन्तं यतमानानां सहस्रेषु कश्चिदेव मां विदित्वा मत्तस्सिद्धये यतते। मद्विदां सहस्रेषु कश्चिदेव तत्त्वतः-यथावस्थितं मां वेत्ति-न कश्चिदित्यभिप्रायः। "स महात्मा सुदुर्लभः"॥१९॥ "मां तु वेद न कश्चन"॥२९॥ इति हि वक्ष्यतीति॥

சி—க 1. "ततोऽखिलजगत्पद्मबोधायाच्युतभानुना" (ததோ5கி2லஜக3த்பத்3மபே3ாதா4யாச்யுத பா4நுநா) என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரன் வந்து அவதரித்தாப்போலேயாயிற்று, ஆழ்வார்

அ—ஸோபா4நகர்மபர: [ப 125] y''இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே''என்று தொடங்கி, (ப 128)। ''எல்லார்க்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது'' என்னுமளவுக்கு ப்ரப3ந்தா4த்தி னுடைய ஸர்வோபஜீவ்யதையிலே நோக்கு—என்று பரிஷ்காரம்.

a ஸுக்ருதப2லமென்றதை ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ததோகி2லேதி) z பூர்வ வாக்யே சேதநஸப்3தஸ்ய ப2த்3தா4சேதநபரத்வே அத்ர ஜக3ச்ச2ப்3தே3நாபி க3ச்ச2தி - நம்யதீதி வ்யுத்பத்த்யா விமோஷணபூ4த ஸரீரராஸாயாத விமிஷ்டநாஸாவந்த: ப3த்3தா4சேதநா உச்யந்தே. தஸ்ய ப4க3வத்பர்யந்தாகி2லசேதநபரத்வே அயம் ஜக3ச்ச2ப்3தே3ாபி ததை2வாகி2லசேதநபர:. க3ச்ச2தி-ஸ்வாபீ4ஷ்டாந் ப்ராப்நோதீதி வ்யுத்பத்தி: அஸ்மிந் பக்ஷே த்3ரஷ்டவ்யா. பே3ாத4: - பத்3மபக்ஷே விகாஸ: ; சேதநபக்ஷே ஆஹ்லாத3ரூபஜ்ஞாநம். பே3ாத4ஜநகத்வஞ்ச-ப3த்3த4சேதந விஷயே ரஜஸ்தமோமூல பாபநிப3ர்ஹணபூர்வக ஸத்வவிவர்த்4நேந கீ3தாப்ரப2ந்தா4தி3பி4ஸ்ச. நித்யமுக்தவிஷயே து மங்க3ளாஸாஸநபரஸம்பாத3நேந கு3ணசேஷ்டிதாதி3பி4ஸ்ச ; ஸ்வஸ்யாஹ்லாத3கரத்வந்து சேதநோஜ்ஜீவயித்ருத்வமுகே2ந. b ஸமிர்யனிலும் இவனுக்கேற்றமுண்டென்று

ஜீ—ப4க3வத்பர்யந்த ஸகலசேதநபர:. ஸுக்ருத ஸப்3த3மும் யதா3யோக்3யம் ஸோபா4நகர்மபரம். y ''இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே'' என்று தொடங்கி, (ப 128)। ''எல்லார்க்குமுண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது'' என்னுமளவுக்கு ப்ரப3ந்தா4த்தினுடைய ஸர்வோபஜீவ்யதை யிலே நோக்கு—என்று பரிஷ்காரம்.

a ஸுக்ருதப2லமென்றதை ஸத்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ததோகி2லேத்யாதி3) 1.''தே3வகீபூர்வஸந்த்4யாயாமாவிர்ப்பூ4தம் மஹாத்மநா'' இத்யுத்தரார்த்த4ம். இத3ம் ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணே பஞ்சமேம்ஸே த்ருதீயேத்4யாயே. z சேதநர் பண்ணின ஸுக்ருதப2லமாயிற்றென்றவிடத் திலே சேதநஸப்3த3ம் ப3த்3த4சேதந பரமாஞல் ஸ்லோகத்தில் ஜக3ச்ச2ப்3த3மும் ப3த்3த4சேதநபரம். அது ப4க3வத்பர்யந்தாகி2லசேதநபரமாஞல் இதுவும் க3ச்ச2தி - ப்ராப்நோதி ஸ்வாபீ4ஷ்டாந் என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே அகி2ல சேதநபரம். பே3ாத4:—பத்3மபக்ஷே விகாஸ:. சேதநபக்ஷே ஆஹ்லாத3ரூபம் ஜ்ஞாநம். பே3ாத4ஜநகத்வம் - ப3த்3த4சேதநவிஷயே ரஜஸ்தமோமூல பாப நிப3ர்ஹணபூர்வக ஸத்வவிவர்த்4நேந கீ3தாப்ரப3ந்தா4தி3பி4ஸ்ச, நித்யமுக்தவிஷயே மங்க3ளா ஸாஸநபரஸம்பாத3நாத் கு3ணசேஷ்டிதாதி3பி4ஸ்ச ; ஸ்வஸ்யாஹ்லாத3கரத்வம் சேதநோஜ்ஜீவ யித்ருத்வமுகே2ந. b ஸமிர்யனிலு மிவனுக்கு ஏற்றமுண்டென்று ''மஹாத்மநா'' என்றபத3த்தைக்

प्र— a श्रीविष्णुपुराणे पञ्चमेंशे तृतीये श्रीपराशरः—"एवं संस्तूयमाना सा देवैर्देवमधारयत्। गर्भेण पुण्डरीकाक्ष जगतस्त्राणकारणम्॥ १॥ ततोऽखिलजगत्पद्मबोधायाच्युतभानुना। देवकी-पूर्वसन्ध्यायामाविर्भूतं महात्मना॥ २॥

f—வந்தவதரித்தபடி. b ஆதி3த்யன் ப4ாஹ்யமான அந்த4காரத்தைப் போக்கும்; இவன் cஆந்தரமான அந்த4காரத்தைப் போக்கிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது. d அப்படியே இவரும் eA "ஊரும் நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல்" fB "மரங்களுமிரங்கும் வகை" என்றும்,

---

அ—"மஹாத்மநா" என்ற பத3த்தைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆதி3த்யனித்யாதி3) ப4ாநுரி வாச்யுத இத்யுபமிதிஸமாஸ:. அந்யதா2 அச்யுத ஏவ ப4ாநுரிதி ரூபகஸமாஸே "மஹாத்மநா" இதி விக்3ரஹவாக்யாநுபபத்தே:; விக்3ரஹவாநாம் ப்ரதா4நாந்வயவ்யுத்பத்தே:. ஏவஞ்ச ஏத தா2நுகு3ண்யேந பத3மிவ ஜக3த் பூர்வஸந்த்4யேவ தே3வகீதி பே3தா4ர்த2ம். ததா2 சாத்ர மாஹாத்ம்யம் - தத3நிவர்த்யாந்த4காரநிவர்த்தகத்வமேவேதி தாத்பர்யம். c (ஆந்தரமான அந்த4 காரத்தை இதி). ப3த்3த4சேதநபரத்வே, ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்தா4யாத அஜ்ஞாநாந்த4காரோ விவக்ஷித:. நித்யமுக்தபரத்வே, அகாலகால்யம் வஸ்து காலாதீ4நே விரோதி4ப3ஹுள தே3ஹே வர்த்ததே, C "அசுரர்கள் தலைப்பெய்மிலெவன்கொல்" இத்யேவம்ப்ரகாரேண ஸஞ்ஜாத ப்ரேம கார்யாந்த்4யம் மௌர்யவீர்யபராக்ரமாதி3பி4: நிரஸ்ய வர்த்ததே இத்யர்த்த2:. ப4கவத்3 விஷயே து மதீ3யா சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தா2 ஜக3த்ஸ்ருஷ்டிரூபா க்ருஷி: ப3லிஷ்யதி நவா இத்யா குலஹ்ருத3யத்வரூபம் அந்த4காரம் நிரஸ்ய வர்த்தத இத்யர்த்த2:.

d (அப்படியே இவருமிதி) அத்ர 1. "தமோ ப3ாஹ்யம் விநஶ்யேத்து பாவகாதி3த்யஸந்நிதே4ள! ஸப3ாஹ்யாப்4யந்தரம் சைவ விஷ்ணுப4க்தார்க்க ஸந்நிதே4ள ॥" இதிப்ரகாரேண ப3ாஹ்யாப்4 யந்தர தமோநிரஸநபூர்வகம் ஸ்வாதிஶயம் ஸர்வத்ர ஜநயதீத்யர்த்த2: த்3ரஷ்டவ்ய:, த்3ருஷ்டாந் தாநுகு3ண்யாத். ப3ாஹ்யதமோ நாம - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜ்ஞாநகல்பம் யதா2ர்த்த2ஜ்ஞாந விரோதி4பூ4தம் ச ப3ாஹ்யகுத்3ருஷ்டீநாம் ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணஜம் ஜ்ஞாநம். e...l (ஊரும்நாடுமித் யாதி3) கே3ராமஸ்தா2ந்தே3ஸஸ்தா2ஶ்ச லௌகிகஜநமும் ப4கவத்3ஜ்ஞாந ப்ரேமார்த்த2ரான தம்மைப்

ஜீ—டாக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஆதி3த்யனித்யாதி3). ப4ாநுரிவாச்யுத இத்யுபமிதஸமாஸ:. அந்யதா2 அச்யுத ஏவ ப4ாநுரிதி ரூபகஸமாஸே "மஹாத்மநா" என்கிற விக்3ரஹவாக்யத்துக்கு அநந்வயம் வரும், விக்3ரஹவாநாம் ப்ரதா4நாந்வய வ்யுத்பத்தே:. இனி இவ்விடத்தில் மாஹாத்ம்யமாவது- தத3நிவர்த்யாந்த4கார நிவர்த்தகத்வமே என்றபடி. c (ஆந்தரமான அந்த4காரத்தையிதி) ப3த்3த4 சேதநபரத்வே ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4த்தால் வந்த அஜ்ஞாநாந்த4காரம்; நித்யமுக்தபரத்வே அகாலகால்யமான வஸ்து, காலாதீ4த விரோதி4ப3ஹுலதே3ஹத்திலிருக்கிறதே! என் வருகிறதோ! என்னும் ப்ரேமகார்யாந்த4காரம்; அத்தை மௌர்யவீர்யபராக்ரமாதி3களாலே நிரஸித்துக் கொண்டிருப்பனென்றபடி. ப4கவத்பாரத்வே "என்னுடைய சேதநோஜ்ஜீவநார்த்த2 ஜக3த் ஸ்ருஷ்டிரூபக்ருஷி ப3லிக்கிறதோ! இல்லையோ!" என்னும் ஆகுலஹ்ருத3யத்வரூபாந்த4காரம்; அத்தை நிரஸித்துக்கொண்டிருப்பனென்றபடி.

d (அப்படியே இவரும்) என்கிறவிடத்தில் 1. "தமோ ப3ாஹ்யம் விநஶ்யேத்து பாவகாதி3த்ய ஸந்நிதே4ள! ஸப3ாஹ்யாப்4யந்தரஞ்சைவ விஷ்ணுப4க்தார்க்க ஸந்நிதே4ள ॥" என்கிறபடியே ப3ாஹ்யாப்4யந்தாதமோ நிரஸந பூர்வகமாக ஸ்வாதிஶயத்தை எங்குமுண்டாக்கிக்கொண்டிருப்ப தென்கிற அர்த்த2ங்கண்டுகொள்வது த்3ருஷ்டாந்தாநுகு3ணமாக. இவ்விடத்தில் ப3ாஹ்யதமஸ் ஸாவது - ரஜஸ்தமோமூலதயா அஜ்ஞாநகல்பமான யதா2ர்த்த2ஜ்ஞாந விரோதி4பூ4தப3ாஹ்ய குத்3 ருஷ்டி ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணஜந்யஜ்ஞாநம். e...l (ஊரும்நாடுமித்யாதி3) eகே3ராமஸ்தா2ரும் தே3ஸஸ்தா2ரும் லௌகிகஜநமும் ப4கவத் ஜ்ஞாநப்ரேமார்த்த4ரான தம்மைப்போலே தஜ்ஜ்ஞாந ப்ரேமார்த்த4ராம்படி.

A 6-7-2. B 6-5-9. C 10-3-8.

F—gA பாலேய் தமிழரினைசகாரர் பத்தர்பரவும்படியாயும் hB "கேட்டாரார் வானவர்கள்" என்றும் iC "பண்ணுர் பாடலின்கவிகள் யானுய்த் தன்னேத் தான் பாடித்தென்னுவென்னும் என்னம்மான்" j என்னும்படியே k தம்முடைய நன்மை எங்குமுண்டான l எல்லார்க்கும் உண்டாம்படி பண்ணிக் கொண்டாயிற்றிருப்பது.

அ-போலே தத்₃ஜ்ஞாந ப்ரேமாந்த₄ராம்படி. fஅசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களும் ஜ்ஞாந ப்ரேமாந்த₄யத்தாலே ஆர்த்₃ரமாய் ஶிதி₃லமாய்க் கூப்பிடும்படி. g பால்போலே போ₄க்₃யமான தமிழிலே நிரூபகராய் ஸ்வரராக₃பி₄ஜ்ஞரானவரும் ப₄க்தரும் ஜ்ஞாநப்ரேம நிரதிஶயாநந்த₃த்தாலே ஸ்துதிக்கு மாயிரம். h இப்ரப₃ந்த₄த்தைக் கேட்டு நித்யரும் முக்தரும் த்ருப்தராகார். i ஸ்வரத்திஞலே பூர்ணமான பாட்டுகள் ரூபமான போ₄க்₃ய கவிகளேத் தனக்கு ப்ரகாரபூ₄தனை யாஞய்க்கொண்டு ஸ்தவ்யஞய் ஸ்தவப்ரியஞன தன்னே ஸ்தோதாவாய்க்கொண்டு தானே பாடி, திருமாலிருஞ்சோலையாஞய் நிற்கிற என் ஸ்வாமியானவன் தன் மேன்மை பாராதே பர்ட்டில் ரஸாதிஶயத்தாலே தென்ஞ தென்ஞவென்று ஆளத்தை வையாநிற்குமென்று பொருள். j (என்னம்மானென்னும்படியிதி) "என்று சொல்லும்படி" என்று யோஜிப்பது.

k (தம்முடைய நன்மை) D"சொன்மாலேகளேற்ற நோற்நேற்கினியென்ன குறையெழுமையுமே" E "மாற்றமாலே புனேந்தேத்தி நாளும் மகிழ்வெய்தினேன்" இத்யாதி₃பி₄ருக்த: ப்ரப₃ந்த₄ நிர்மாணஜநிதாதிஶய:. l ஸ சாதிஶயோ நாக₃ர ஜாநபத₃ லௌகிகஜநவிஷயே ஸ்தா₃வரவிஷயே ச ஜ்ஞாநப்ரேமரூப:. நித்ய முக்தேஸ்வரவிஷயே நிரதிஶயாநந்த₃ரூப:. ப₄க்தவிஷயே ஜ்ஞாந நிரதிஶயாநந்த₃ரூப:. த்₃ரவிட₃ஜ்ஞராக₃நிஷ்ட₃விஷயே ஜ்ஞாநப்ரேமநிரதிஶயாநந்த₃ரூப:. ஏதேத ஸ்வப்ரப₃ந்த₄ நிர்மாண ஜநிதம் ஜ்ஞாநப்ரேம நிரதிஶயாநந்த₃ரூபம் ஸ்வஸம்ப₃ந்த்₄யதிஶயம் யதா₃யோக்₃யம் ஸர்வதே₃ஶவர்த்திஸகலசேதநாநாம் ஜநயந் வர்த்தத இத்யுக்தம் ப₄வதி. k யத்₃வா (தம்முடைய நன்மை) ஸ்வஸ்மித் வர்த்தமாந ஜ்ஞாநப்ரேம நிரதிஶயாநந்த₃ஸஜாதீய ஜ்ஞாநப்ரேம நிரதிஶயாநந்த₃ா இதி. (ப 125) y "இப்படியிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே" இதிவாக்ய க₃த z சேதநஶப்₃த₃ஸ்ய. (ப 126) a"ததோகி₃ல" இதிவாக்யக₃த ஜக₃ச்ச₂ப்₃த₃ஸ்ய ச ப₃த்₃த₄சேதந

ஜீ-fஅசேதநமான வ்ருக்ஷங்களும் ஜ்ஞாந ப்ரேமாந்த₄யத்தாலே ஆர்த்₃ரமாய் ஶிதி₃லமாய்க் கூப்பிடும்படி. g பால்போலே இனியதமிழில் நிரூபகரும் இசையறியுமவர்களும் ப₄க்தருங்கொண்டாடுமாயிரம். h இப்ரப₃ந்த₄த்தைக்கேட்டு நித்யரும் முக்தரும் த்ருப்தராகார். i ஸ்வரத்தால் பூர்ணமான பாட்டு ரூபமான இனிய கவிகளேத் தனக்கு ப்ரகாரபூ₄தனை யாஞய்க்கொண்டு ஸ்தவ்யஞன தன்னே ஸ்தோதாவாய்க்கொண்டு தானே பாடி, திருமாலிருஞ்சோலையாஞயிருக்கிற என் ஸ்வாமியானவன் பாட்டில் ரஸாதிஶயத்தாலே தென்ஞவென்று ஆளத்தை வையாநிற்குமென்று பொருள். j (என்னும்படி) என்று சொல்லும்படி.

k தம்முடைய நன்மையாவது - ப்ரப₃ந்த₄நிர்மாணத்தால் வந்த அதிஶயம். அது l எல்லார்க்கும் உண்டாம்படி பண்ணுகையாவது-அந்த அதிஶயம் நாக₃ர ஜாநபத₃ லௌகிக ஜநவிஷயத்திலும் ஸ்தா₃வர விஷயத்திலும் ஜ்ஞாநப்ரேமரூபம். நித்யமுக்தேஸ்வர விஷயத்தில் நிரதிஶயாநந்த₃ரூபம். ப₄க்தவிஷயத்தில் ஜ்ஞாநநிரதிஶயாநந்த₃ரூபம். த்₃ரவிடஜ்ஞராக₃நிஷ்ட₃விஷயத்தில் ஜ்ஞாந ப்ரேமநிரதிஶயாநந்த₃ரூபம். இப்படி ஸ்வப்ரப₃ந்த₄ நிர்மாண ஜநிதமான ஜ்ஞாநப்ரேம நிரதிஶயாநந்த₃ரூபஸ்வஸம்ப₃ந்த்₄யதிஶயம் யதா₃யோக்₃யம் ஸகலதே₃ஶவர்த்தி ஸகலசேதநர்க்கும் உண்டாம்படி பண்ணிக்கொண்டிருப்பரென்றபடி. (ப 125) z"சேதனர்பண்ணின ஸுக்ருதப₃லம்" என்கிறவிடத்திலே சேதநஶப்₃த₃மும், a"ததோகி₃ல" இத்யாதி₃ வாக்யக₃த ஜக₃ச்ச₂ப்₃த₃மும் ப₃த்₃த₄

A 1.5.11 B 10.6.11 C 10-7-5 D 4.5.1 E 4.5.5

ஈ—m1. "हसितं भाषितञ्चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम्। तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्सम्प्रपद्यते॥" (ஹஸிதம் பா4ஷிதம் சைவ க3திர்யா யச்ச சேஷ்டிதம்। தத் ஸர்வம் தா4ர்மவீர்யேண யதா2வத் ஸம்ப்ர பத்3யதே॥) என்கிறபடியே /(ப்3ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதா3த்தாலே n ஶ்ரீவால்மீகி ப4க3வான் ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாப்போலே இவரும்) ப4க3வத்ப்ரஸாதா3த்தாலே ஸாக்ஷாத் க்ருதமான ப4க3வத் ஸ்வரூபரூபகு3ண விபூ4திகளையுடையராயிருப்பர்.

அ—மாத்ரபரத்வே B "கேட்டாரார் வானவர்கள்" C "தென்னுவென்னுமென்னம்மான்" இத்யேதத்3 த்3வயஞ்ச அதிஶயபரம். அஸ்மிந் பக்ஷே க்ருஷ்ணவதாரஸாம்யம் ஶ்ரீமத்பராங்குஶார்யாவதாரஸ்ய வக்துமுத்3யம்ய அதிஶயமேவோக்தவாநாளீதி3தி த்3ரஷ்டவ்யம்.

இப்படி 76a "ஸ்ரிய:பதியாய்" என்று தொடங்கி 120k "இவ்வாழ்வார்" என்னுமளவாலே ப்ரப3ந்த4த்துக்கு தத்வஜ்ஞாந மூலத்வமும் க்3யாத்யாதி3மூலத்வாப4வமும் சொல்லிவர ப்ரப3ந் தத்தினுடைய உபாதே3யதையை ஸமர்த்தி3த்து, 120l "இப்படியிருக்கிற" என்றுதொடங்கி 128l "பண்ணிக்கொண்டாயிற்றிருப்பது" என்னுமளவாலே ஸர்வோபஜீவ்யதையை ஸமர்த்தி3த்து நின்றார். n இனிமேல் ப்ரப3ந்த4மூலதயா ப்ரத4மவாக்ய விவக்ஷிதங்களான ஜ்ஞாநப4க்திகளுடைய வைப4வத்தையுபபாதி3க்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி3)—என்று பரிஷ்காரம். உபாஸகை: ருஷிபி4: ஸாம்யம் தே3ப்4யோऽதிஶயம் சாஹ (ஹஸிதமித்யாதி3) என்னவுமாம். தமக்குண்டான நன்மையை எல்லார்க்குமுண்டாக்குகைக்கு ஹேதுவேதென்ன (ஹஸிதமித்யாதி3) என்கிறராகவை மாம். ஹஸிதம் - ஹஸநம். பா4ஷிதம் - பா4ஷணம். நபும்ஸகே பா4வே க்த:. தா4ர்மவீர்யேண சதுர்முக2 ஸங்கல்பாநுக்3ருஹீத தபோப3லேந. n வால்மீக்யபி4தா4நம் ருஷிமாத்ரோபலக்ஷணம் ஆர்ஷஜ்ஞாநஸ்ய அவதாரமாத்ரவிஷயத்வாபி4தா4நேந ஸங்குசிதத்வப்ரகாஸநாத். (தா4ர்மவீர் யேண) இதி ஸ்வயத்நஸாத்4யத்வாபி4தா4நாத். பராங்குஶார்ய ஜ்ஞாநஸ்ய ப4க3வத்ப்ரஸாத3 லப்3தா4த்வாநவச்சி2ந்ந விஷயத்வாபி4தா4நாச்ச ததா3தி4க்யமேவ ஹி ப்ரகாஶ்யதே.

ஜீ—சேதநமாத்ர பரமானபோது B "கேட்டாரார் வானவர்கள்" C "தென்னுவென்னு மென்னம்மான்" என்கிற இரண்டும் அதிஶயபரம்.

இப்படி 76a "ஸ்ரீய:பதியாய்" என்று தொடங்கி 120k "இவ்வாழ்வார்" என்னுமளவால் இப்ரப3ந்த4த்துக்கு தத்வஜ்ஞாந மூலகத்வமும் க்3யாத்யாதி3 மூலகத்வாப4வமும் சொல்லி ப்ரப3ந் தத்தினுடைய உபாதே3யதையை ஸமர்த்தி3த்து 120l "இப்படியிருக்கிற" என்று தொடங்கி 128l "பண்ணிக் கொண்டாயிற்றிருப்பது" என்னுமளவாக ஸர்வோபஜீவ்யதையை ஸமர்த்தி3த்து நின்றார். m இனிமேல் ப்ரப3ந்த4மூலதயா ப்ரத4மவாக்ய விவக்ஷித ஜ்ஞாநப4க்தி வைப4வத்தை உபபாதி3க்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி3)—என்று பரிஷ்காரம். யத்3வா, ஜ்ஞாநவைப4வத்தை ஸத்3ருஷ் டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஹஸிதமித்யாதி3) பா3லகாண்டே3 த்ருதீயஸர்க்கே3; ஹஸிதம் - ஹஸநம்; பா4ஷிதம்—பா4ஷணம். நபும்ஸகே பா4வே க்த:. தா4ர்மவீர்யேண—சதுர்முக2 ஸங்கல் பாநுக்3ருஹீததபோப3லேந.

ப்ர—m श्रीबालकाण्डे तृतीये सर्गे प्रयाते सति वाल्मीकिः "रामलक्ष्मणसीताभिः राज्ञा दशरथेन च। सभार्येण सराष्ट्रेण यत्प्राप्तं तत्र तत्त्वतः॥३॥ हसितं भाषितं चैव गतिर्या यच्च चेष्टितम्।

ப—17 B, C சென்ற பக்கம்போல். / குண்டத்3வயிதம் சில ப்ரதிகளில் இல்லை.

சி—o 1."ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्" (ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்) p ஐஸ்வர்யம், q ஆத்ம லாப₄ம், ஏதேனுமொரு புருஷார்த்த₂மாகவுமாம் நம் பக்கலிலே கொள்ளுமவர்கள் r உத₃ாரர், ஜ்ஞாநியானவன் எனக்கு த₄ாரகன் என்று ஸர்வேஶ்வரன் அருளிச் செய்த ஜ்ஞாநிகளுக்கு அக்₃ரேஸரராயிருப்பர்.

அ— o உக்தஸாக்ஷாத்காரப₃லபூ₄த ப₄க₃வத்ப்ராப்திகாமாநாம் அக்₃ரேஸரத்வமாஹ (ஜ்ஞாநீதி) ஜ்ஞாநீ—ப₄க₃வத் ப்ராப்திகாம: p1. "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தா₂ர்த்தீ₂ ஜ்ஞாநீ ச ப₄ரதர்ஷப₄! உத₃ாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஐஸ்வர்யமித்யாதி₃). p ஆர்த்த:— ப்₄ரஷ்டைஸ்வர்யகாம:. அர்த்தா₂ர்த்தீ₂-அபூர்வைஸ்வர்யகாம: என்றர்த்த₃மாகையாலே (ஐஸ்வர்யம்) என்றது; q ஜிஜ்ஞாஸு:- ஆத்மப்ராப்திகாம: என்றர்த்த₃மாகையாலே (ஆத்மலாப₄ம்) என்றது. r (உத₃ாரர்) ஸர்வ ஏவ மாமேவோபாஸத இத்யுத₃ாரா:- வதா₃ந்யா:, யே மத்த: யத்கிஞ்சித₃பி க்₃ருஹ்ணந்தி, தே ஹி மம ஸர்வஸ்வத₃ாயிந:. o [ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்। ஆஸ்தி₂தஸ் ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க₃திம்] த₄ாரணாயத்தத₃ாரணோஹம் இதி மந்யே; யஸ் மாத் மயா விநா ஆத்மத₄ாரணஸம்ப₄ாவநயா மாமேவாநுத்தமம் ப்ராப்யமாஸ்தி₂த: அத: தேந விநா மமாப்யாத்மத₄ாரணம் ந ஸம்ப₄வதீத்யதோ மமாத்மா ஸ இத்யர்த்த₃:.

ஜீ— o அநந்யப்ரயோஜநத்வரூப வைப₄வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநீ த்வித்யாதி₃). அன்நிக்கே, ஜ்ஞாநாதி₃க்யத்தால் பூ₄மிதாரம்யத்தை அருளிச்செய்கிறாராதல். (ஜ்ஞாநீ த்வித்யாதி₃) 1. "ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தா₂ர்த்தீ₂ ஜ்ஞாநீ ச ப₄ரதர்ஷப₄! உத₃ாராஸ் ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்॥" இதி கீ₃தாஸு ஸப்தமே. ஜ்ஞாநீ—ப₄க₃வத்ப்ராப்திகாம:. p ஸ்லோகத்தையெல்லாங் கடாக்ஷித்து அர்த்த₃மருளிச்செய்கிறார் (ஐஸ்வர்யமித்யாதி₃). ஆர்த்த:— ப்₄ரஷ்டைஸ்வர்யகாம:. அர்த்தா₂ர்த்தீ₂—அபூர்வைஸ்வர்யகாம:. p ஆக இரண்டும் ஏகாகாரமாகையாலே ஐஸ்வர்யமென்கிறார். q ஜிஜ்ஞாஸு:-ஆத்ம ப்ராப்திகாம: என்றர்த்த₃மாகையாலே (ஆத்மலாப₄ம்) என்கிறது. r [உத₃ாரர்] ஸர்வ ஏவைதே மாமேவோபாஸதே இத்யுத₃ாரா:-வதா₃ந்யா:, யே மத்தோ யத்கிஞ்சித₃பி க்₃ருஹ்ணந்தி, தே ஹி மம ஸர்வஸ்வத₃ாயிந:. o [ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்। ஆஸ்தி₂தஸ்ஸஹி யுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் க₃திம்] த₄ாரணாயத்தாத்மத₄ாரணோऽஹமிதி மந்யே, யஸ்மாத் மயா விநா ஆத்மத₄ாரணோऽஸம்ப₄ாவநயா மாமேவாநுத்தமம் ப்ராப்யமாஸ்தி₂த:, அதஸ்தேந விநா மமாப்யாத்மத₄ாரணம் ந ஸம்ப₄வதீத்யதோ மமாத்மா ஸ இத்யர்த்த₃:.

प्र-तत्सर्वं धर्मवीर्येण यथावत्संप्रपश्यति॥ ४॥ स्वीतृतीयेन च तदा यत्प्राप्तं चरता वने। सत्यसन्धेन रामेण तत्सर्वं चान्ववैक्षत॥ ५॥

o श्रीगीतासु सप्तमे "उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्। आस्थितः सहि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम्॥ १८॥" अस्यार्थः—"सर्व एव मामेवोपासते इत्युदाराः-वदान्याः; ये मत्तो यत्किञ्चिदपि गृह्णन्ति ते हि मम सर्वस्वदायिनः। ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम्—तदायत्तधारणोऽहमिति मन्ये - यस्मान्मया विना आत्मधारणासम्भावनया मामेवानुत्तमं प्राप्यमास्थितः, अतस्तेन विना ममाप्यात्मधारणं न सम्भवति। ततो ममात्मा हि सः॥" इति॥

சி—s 1. "बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः" (பா3ல்யாத் ப்ரப்4ருதி ஸு2ஸ்நிக்3தோ4 லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்த4ந:) என்று பா3ல்யம்தொடங்கி t பெருமாள் திருத்தொட்டிலோடு அணையத் திருத்தொட்டில் இடாதபோது பள்ளிகொள்ளாத இளைய பெருமாளைப்போலே இவரும் பருவம் நிரம்புவதற்கு முன்பே பா4க3வத்3கு3ணைகத4ாரகரா யிருப்பர். uA "அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து" என்றும்,

---

அ—s. ஏவம் ஜ்ஞாநாதி4க்ய தத்கார்யரூப வைலக்ஷண்யமபி4ஹிதம். (1)அத2 நிரதிஶய பா4க்தியுக்த த்வரூபம் வைலக்ஷண்யமாஹ (பா3ல்யாத் ப்ரப்4ருதீத்யாதி3) இதி மஹாவாக்யஸங்க3தி:. ஸாக்ஷாத் பூர்வவாக்யேந ஸங்க3திஸ்து,-பூர்வவாக்யே ஶ்ரீமத்பராங்குஶார்ய ப்ரபத்தி நிஷ்டா அபி4ஹிதா அக்3ரேஸரபதே3ந; ஸா ச ஜ்ஞாநகார்யபூ4தா பா4க்திகார்யபூ4தா ச; B"என்னுன் செய்கேன்—என்கிறவிடத்திலே இம்மூன்றுமுண்டு" D"பா4க்திபாரவஶ்ய ப்ரபந்நராழ்வார்கள்" இதி ச அபி4தா4நாத்; தஸ்மாத் பூர்வவாக்யோக்த ப்ரபத்திஹேதுத்வேந ப்ரஸ்துத பா4க்திவைலக்ஷண்யமாஹேதி, இவருடைய பா4க்திவைபா4வத்தை அருளிச்செய்கைக்காக, பா4க3வத்3விஷயத்திலே அதி ப்ரவணராயிருக்கிற இளையபெருமாள் தொடக்கமானருடைய படிகளெல்லாம் இவர்க்குண்டென்று அருளிச்செய்யக்கோலி, ப்ரத2மம் (1)பா4க்திக்கும் (2)தத்3ஹேதூ4தா4ரகத்வத்துக்கும் (3)வைராக்3யத்துக்கும் (4)தத்3ஹேதூ4ஸர்வவித்பா3ந்து4த்வத்துக்கும் (5)கைங்கர்யமநோரத2த்துக்கும் இளையபெருமாளோடு ஸாம்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப136) r(தரியாத தன்மையராயிருப்பர்) என்னுமளவும். (லக்ஷ்மிவர்த4ந:)கைங்கர்யவர்த4ந:. t"ஸுஸ்நிக்3த4:" இதிபத3க்3ருதோபஸர்க3ார்த்த2மாஹ (பெருமாள் திருத்தொட்டிலோடிதி) ஏதது3பபாத3கக்3ரந்தே2 2. "ந ச தேந விநா நித்3ராம் லப4தே புருஷோத்தம:" இதி ஹி வக்ஷ்யதே. தத்ராபி 1."பா3ல்யாத் ப்ரப்4ருதி" இதிபத3மநுஷஜ்யதே. ப(அறியாவித்யாதி3) இந்த மோஷத்வமறிகைக்கு ஸம்பா4வனையில்லாத காலத்திலே தத்பலமான மோக்ஷவ்ருத்தியிலே ஆத3ரத்தைப் பிறப்பித்து. v (மூலயோவித்யாதி3) யெளவந ஸமசகமான முலையானவை மிகவும்

ஜீ-s...(1) இனிமேல் (1)பா4க்திக்கும் (2)தத்3ஹேதூ4தா4ரகத்வத்துக்கும் (3)வைராக்3யத்துக்கும்(4) தத்3ஹேதூ4ஸர்வவித்பா3ந்து4த்வத்துக்கும் (5)கைங்கர்யமநோரத2த்துக்கும் இவர்க்கு இளையபெருமாளோடுள்ள ஸாம்யத்தை அடைவேயருளிச்செய்கிறார் (பா3ல்யாத்ப்ரப்4ருதி) என்று தொடங்கி (136)r(நல்லாவடி மைகளுஞ்செய்தல்லது தரியாத தன்மையரா யிருப்பர்)என்னுமளவாக. 1."ராமஸ்ய லோகராமஸ்ய ப்4ராதுர் ஜ்யேஷ்ட2ஸ்ய நித்யஶ:" இத்யுத்தரார்த4ம். இத3ம் பா3லகாண்டே3 அஷ்டாத3ஶே. லக்ஷ்மிவர்த4ந:-கைங்கர்யவர்த4ந:. t"ஸுஸ்நிக்3த4:." இதிபத3க்3ருதோபஸர்க3ார்த்த2மாஹ (பெருமாளித்யாதி3) 2."ந ச தேந விநா நித்3ராம் லப4தே புருஷோத்தம:" என்று ஏதது3பபாத3க க்3ரந்த2த்திலே சொல்லுகிறதிறே. u (அறியாவித்யாதி3) மோக்ஷத்வ ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்பா4வனையில்லாத காலத்திலே தத்பலமான மோக்ஷவ்ருத்தியிலே ஆத3ரத்தைப் பிறப்பித்து. v (மூலயோவித்யாதி3)

प्र—s श्रीबालकाण्डे अष्टादशे सर्गे "बाल्यात्प्रभृति सुस्निग्धो लक्ष्मणो लक्ष्मिवर्धनः। रामस्य लोकरामस्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य नित्यशः॥ २७॥ सर्वप्रियकरस्तस्य रामस्यापि शरीरतः। लक्ष्मणो लक्ष्मिसम्पन्नो बहिः प्राण इवापरः॥ २९॥

A 2-3-3 B ஸ்ரீவசந 46 C 5-8-3 D ஸ்ரீவசந 43

ஈ— vA "முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில - பெருமான் மலையோ திருவேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, w 1. "न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव। मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ॥"(ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகவ। முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யா விவோத்3த்4ருதௌ॥) "உப்மை ஒழிந்தவன்று x பிராட்டியுமில்லை, அடியேனுமில்லை, y ஜீவித்தோமோ, முஹூர்த்தம்; என்போலே என்ருல், ஜலாது3த்3த்4ருதமான மத்ஸ்யம் z நீர் நசையறுமளவும் ஜீவிக்குமாபோலே நீர் நிறுத்திப் போகிறேமென்கிற வார்த்தை உம்முடைய திருவுள்ளத்திலே உண்டென்றறியு மளவும் காணும் நாங்கள் ஜீவிப்பது" என்றருளிறே.

அ— முழுக்கத் தோற்றினவில்லே; "முழுமுற்றும்" என்று மீமிசையாய் மிகுதியைக் காட்டுகிறது. ஸ்வாமியானவனுடைய மலையோ திருவேங்கடமென்று சந்தை சொல்லுவாரைப்போலே பல காலுமப்யனிக்கிற பாசுரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே! (2) w தத்தே3கதா4ரகத்வமாஹ (ந ச ஸீதேதி) ஸீதா ச நேதி த்3ருஷ்டாந்தத்வேநோக்தம். த்3விதீயஸ் சகாரோ(வதா4ரணே; அபிர்யத்3யர்த்த3:; ஹே ராகவ! த்வயா ஹீநா ஸீதா ச ந; அஹமபி நைவ; யதி3 ஜீவாவோ முஹூர்த்தம் இத்யந்வய:. x "பிராட்டியுமில்லை அடியேனுமில்லை" என்று வாக்யபே4தே3ந யோஜநைக்கும், y "ஜீவித்தோமோ" என்று அபியினுடைய யத்3யர்த்த3த்துக்கும் "அஹமபி, முஹூர்த்தமபி" என்கிற நிபாதத்3வயாவ்ருத்தி நிமித்தம். z நீர்நசை - ஆர்த்3ரதை.

ஜீ— யெள்வநஸாதிசகமான முலையானவை மிகவும் முழுக்கத் தோற்றினவில்லே; ஸ்வாமியான வனுடைய மலையோ திருவேங்கடம் என்றப்யனிக்கிற பாசுரம் இவள்தலையிலே கிடப்பதொன்றே! (2) w தத்தே3கதா4ரகத்வமாஹ (ந ச ஸீதேத்யாதி3) அயோத்4யாகாண்டே3 த்ரிபஞ்சாஸே. ஸீதா ச நேதி த்3ருஷ்டாந்தத்வேநோக்தம். த்3விதீயஸ்சகாரோ(வதா4ரணே. அபிஸம்பே3தே3 யத்3யர்த்த3க:. ஹே ராகவ, த்வயா ஹீநா ஸீதா ச ந, அஹமபி நைவ, யதி3 ஜீவாவ:, முஹூர்த்தமித்யந்வய:. x "பிராட்டியுமில்லை அடியேனுமில்லை" என்று வாக்யபே4தே3ந யோஜநைக்கும் y "ஜீவித்தோமோ" என்று அபியினுடைய யத்3யர்த்த3த்துக்கும் "அஹமபி, முஹூர்த்தமபி" என்கிற நிபாதத்3வயா வ்ருத்தி நிமித்தம். z நீர்நசை - ஆர்த்3ரதை.

பி॥—w श्रीमदयोध्याकाण्डे [५३-सर्गे] शृङ्गिबेरपुरे रामं प्रति लक्ष्मणः—"नैतदौपयिकं राम यदिदं परितप्यसे। विषादयसि सीतां च मामेव पुरुषर्षभ॥ ३०॥ न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव। मुहूर्तमपि जीवावो जलान्मत्स्याविवोद्धृतौ॥ ३१॥ नहि तातं न शत्रुघ्नं नसु मित्रां परंतप। द्रष्टुमिच्छेयमद्याहं स्वर्गं वापि त्वया विना॥ ३२॥

சு— a அத்தலையில் நினைவாலேயிறே இத்தலை ஜீவிப்பது; bA "எத்தேவர் வாலாட்டு மெவ்வாறு செய்கையுமப்போதொழியும்" என்கிறபடியே அவன் நினைவில்லாதவன்று c இலையுமில்லையிறே. d அப்படியே இவரும் eB "நின்னலாலிலேன் காண்" என்றிருப்பாரொருவர்.

அ— a ததி₃தம்' ப₄கு₃வத்₃த்₄ருத₃யாதீ₃நஸத்தாகத்வம் கேவலம் ப்ரேமாதிமயேநோச்யதே இதி ந; கிந்து தத்வஸ்தி₂திரபி தத₃வேத்யாஹ (அத்தலையிலிதி) 1. "ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே க₃ார்கி₃ ஸூர்யாசந்த்₃ரமஸௌ வித்₄ருதௌ திஷ்ட₂த:" இத்யாதி₃ப்ரமாண ப்ரஸித்₃தி₄த்ர விவக்ஷிதா. ததே₃கரக்ஷ்யதாகே₃சரதா நிமித்தகமான ஜ்ஞாந வைப₄வத்தைக் கேவலத₃ார்ஷ்டாந்திகத்திலே அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையிலித்யாதி₃யாலே) என்னவுமாம் b உக்தார்த்த₃த்துக்கு ப்ரமாணம் (எத்தேவரித்யாதி₃). நாலாம் திருவந்தாதி (38);—A "அகைப்பில் மனிசரை ஆறுசமயம் புகைத்தான் பொருகடல் நீர் வண்ணன்-உகைக்குமேல், எத்தேவர் வாலாட்டு மெவ்வாறு செய்கையும் அப்போதொழியுமழைப்பு" அளவில்லாத மனிசரை ஆறு சமயத்தாலும் மதிகெடுத்தான்—திரைகளாலே ஸ்பர்த்தி₄க்கிற ஸமுத்₃ரஜலம்போலே நீலவர்ணனை ஸர்வேஶ்வரன்; அவன் ரக்ஷகனன்றிக்கே உபேக்ஷித்தேறவாங்கினபோது; வாலாட்டு-புச்ச₂தூ₄நநம்; அத்தாலே க₃ர்வத்தை லக்ஷிக்கிறது. எவ்வாறு செய்கையும்-அவர்களைக் குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாத₄நாநுஷ்ட₂ாநமும். அழைப்பும்—2. "இந்த்₃ர ஆக₃ச்ச₂ ஹரிவ ஆக₃ச்ச₂" என்கிற ஆஹ்வாநமும் இவையெல்லாம், அப்போது-உபேக்ஷிக்கும்போது. ஒழியும்-அத₄ோத்தரமாமென்றபடி. c க₃ர்வாதி₃ ராஹித்யாபி₄தா₄நம் ஸத்காதி₃ ராஹித்யஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (இலையுமில்லையிறேயிதி). d(அப்படியே) அந்த ப்ரமாணத்தின்படியே. அத₂வா இளைய பெருமாளைப் போலே. e (நின்னலாலிலேன் காண்) இப்படி நிரதிஶயபோ₄க்₃ய பூ₄தனை உன்னையொழிந்தால் எனக்கு ஸத்தையில்லைகாண்!

ஜீ— a இவர் ஸ்நேஹத்தாலே ததே₃கதா₄ரகராயிருக்கிற மாத்ரமன்று, தத்வஸ்தி₂தியுமப்படியே யென்கிறார் (அத்தலையிலித்யாதி₃). "அத்தலையில் நினைவாலேயிறே" என்கிறவிடத்தில் 1. "ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே க₃ார்கி₃ ஸூர்யாசந்த்₃ரமஸௌ வித்₄ருதௌ திஷ்ட₂த:" இத்யாதி₃ ப்ரமாண ப்ரஸித்₃தி₄ விவக்ஷிதம். b உக்தார்த்த₂த்துக்கு ப்ரமாணம் (எத்தேவரித்யாதி₃). எவ்வகைப் பட்ட தே₃வதைகளுடைய க₃ர்வமும் அவர்களைக் குறித்துப் பண்ணுகிற ஸாத₄நாநுஷ்ட₂ாநமும், 2. "இந்த்₃ர ஆக₃ச்ச₂ ஹரிவ ஆக₃ச்ச₂" என்கிற ஆஹ்வாநமுமிவையெல்லாம் அப்போதே யொழியும். ஸர்வேஶ்வரனுபேக்ஷிக்குமாகில் என்றபடி. பாட்டடி - A "அகைப்பில் மனுசர்" இத்யாதி₃. அகைப்பு - ஜ்ஞாநம். உகைக்குமேல் - உபேக்ஷிக்குமாகில். c க₃ர்வாதி₃ ராஹித்யஞ் சொன்னது ஸத்தாதி₃ ராஹித்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம் என்னுமபி₄ப்ராயத்தாலே அருளிச்செய் கிறார் (இலையுமில்லையிறே) என்று. d (அப்படியே) அந்த ப்ரமாணத்தின்படியே. யத்₂வா, இளைய பெருமாளைப்போலே. e (நின்னலாலிலேன் காண்) நிரதிஶய போ₄க்₃யனை உன்னையொழிந்தால் எனக்கு ஸத்தையில்லைகாண்.

ப்ர—f तत्रैव एकत्रिंशे रामं प्रति लक्ष्मण: "यदि गन्तुं कृता बुद्धि: वनं मृगगजायुतम्।
अहं त्वानुगमिष्यामि वनमग्रे धनुर्धर:॥ ३॥ मया समेतोऽरण्यानि बहूनि विचरिष्यसि।

A நான்-திருவ 38 B 2-3-7

ச— f 1. "न देवलोकाक्रमणं नामरत्वमहं वृणे। ऐश्वर्यं वापि लोकानां कामये न त्वया विना॥" (ந தே3வ லோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே। ஐஶ்வர்யம் வாபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா3விநா॥) g "வானவர் நாடு என்கிற பரமபத3ம், ஆத்மலாப4ம், லோகாநாமைஶ்வர்யம், இவையித்தனையும் h உமக்குப் புறம்பாய் வருமன்று வேண்டேன் என்ற இளையபெருமாளைப்போலே, இவரும் iA " திருவொடுமருவிய இயற்கை மாயாப் பெருவிறலுலகம் மூன்றிஞெடு நல்வீடு பெறினுங் கொள்வதென்னுமோ?" என்றும்

அ—(3)fஅத3 வைராக்3யாதிஶயமாஹ (ந தே3வலோகேத்யாதி3) புருஷார்த்த2ாந்த்ர வைத்ருஷ்ண்ய ஹேதுதா நிப3ந்த4நமான ஜ்ஞாநவைப4வபரம் (ந தே3வலோகேத்யாதி3) என்னவுமாம். 2. ''தே3வா நாம் பூரயோத்4யா'' 3. ''யத்ர பூர்வே ஸாத்4யாஸ் ஸந்தி தே3வா:''என்று சொல்லப்படுகிறவர்களைக் காட்டுகிறது தே3வ ஶப்3த3ம்; அவர்களுடைய லோகம் - பரமபத3ம். அமரத்வம் - கைவல்யம். g ஸ்லோகார்த்த2ம் (வானவர்நாடித்யாதி3), h (உமக்குப் புறம்பாமிதி) த்வயா விநா-த்வத்3விஷய ஶேஷத்வ ஸஹக்ருத பாரதந்த்ர்யம் விநேத்யர்த்த2:. பூர்வம் (130) o ''ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்'' இத்யத்ர ஆர்த்த2தயா வைராக்3யமுக்தம், அத்ரைவ கண்ட2தோ(பி4தீ4யதே. l திருவாசிரியம்(2)-திருவொடு - ஐஶ்வர்யத்தோடே, மருவிய - யுக்தமான, இயற்கை - ஸம்யக்ஸ்வப4ாவம், மாயா - நித்யமாய், பெருவிறல் - ஐஶ்வர்யாத்3யபேக்ஷயா மஹத்தாய், ஆத்மாவுக்கு நித்யவிநாஶரூபமான கைவல்யம், யத்3வா மாயாப்பெருவிறல் - பே4ாக்தாவினுடைய நித்யக்வாஸபரிமித பே4ாக்த்ருத்வ ஶக்தியையுமுடைத்தான உலகமென்று அதுக்கு விஶேஷணமாகவுமாம். இப்பக்ஷத்தில் ''நல்வீடு'' என்கிறவிடத்தில், வீடு, நல்வீடு, என்று கைவல்யப4கு3வல்லாப4ங்களைச் சொல்லுகிறது. உலகம் மூன்றிஞெடு-த்ரைலோக்யைஶ்வர்யத்தோடே. ஆக, ஐஹலௌகிக பாரலௌகிகைஶ்வர்ய கைவல்யங்களோடே. நல்வீடுபெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான வீடுண்டு - பரமபத3ம். அது லபி4த்தாலும் அது நன்றுன பு4கு3வத்ப்ராப்தியன்று. B ''தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே'' என்று நிர்ணயித்த புருஷார்த்த2மொழிய, அஹங்காரகர்ப்ப4மான பு4கு3வத் ப்ராப்தியும் அபுருஷார்த்த2மென்கை. தெள்ளியோர் குறிப்பு - ஸாராஸாரவிவேகஜ்ஞருடைய ஸூக்ஷ்மவிசார பரிகரமான மநஸ்ஸா. கொள்வதென்னுமோ - இவற்றை ஸ்வீகரிக்க

ஜீ—(3)f வைராக்3யாதிஶயமாஹ (ந தே3வேதி)அயோத்4யாகாண்டே3 ஏகத்ரிம்ஶே. 2. ''தே3வா நாம் பூரயோத்4யா'' என்றத்தைப்பற்ற தே3வலோகமென்று - பரமபத3த்தைச் சொல்லுகிறது. அமரத்வம் - கைவல்யம். g ஸ்லோகார்த்த2ம் (வானவர்நாடித்யாதி3). h (உமக்குப் புறம்பாயிதி) த்வயா விநா - த்வச்சேஷத்வ ஸஹக்ருதபாரதந்த்ர்யம் விநா. l (திருவொடித்யாதி3) ஐஶ்வர்யத் தோடே கூடின ஸம்யக்ஸ்வப4ாவம். மாயா - நித்யமாய். பெருவிறல் - ஐஶ்வர்யாத்3யபேக்ஷயா மஹத்தாய், ஆத்மாவுக்கு நித்யவிநாஶரூபமான கைவல்யம். உலகம் மூன்றிஞெடு - த்ரை லோக்யைஶ்வர்யத்தோடே, ஆக ஐஹலௌகிக பாரலௌகிகைஶ்வர்ய கைவல்யங்களோடே. நல்வீடு பெறினும் - இவற்றிற்காட்டில் விலக்ஷணமான பரமபத3ம் லபி4த்தாலும். தெள்ளியோர் குறிப்பு - தெளிந்தவர்களாய் ஸாராஸார விவேகஜ்ஞராயிருக்குமவர்களுடைய விசாரபரிகரமான

ப்ர—पक्षिभिर्मृगयूथैश्च संघुष्टानि समन्ततः॥ ४॥ न देवलोकाक्रमणं नामरत्वमहं वृणे। ऐश्वर्यं वापि लोकानां कामये न त्वया विना"॥ ५॥

A திருவாசிரியம்-2 B 2-9-4

F—jA "எம்மா வீட்டுத் திறமும் செப்பம்" என்றும், kB "பாவியேனைப் பல நீ காட்டிப்படுப் பாயோ" என்றும் இதர புருஷார்த்த2ப்ரஸ்தாவத்திலே l வெருவும் ஸ்வப4ாவருமா யிருப்பர். m 1."अहं तावन्महाराजे पितृत्वं नोपलक्षये। भ्राता भर्ता च बन्धुश्च पिता च मम राघवः॥" (அஹம் தாவந்மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே। ப்4ராதா ப4ர்த்தா ச ப3ந்து4ஸ்ச பிதா ச மம ராக4வ:॥) என்று பெருமாளையே n எல்லாவுறவுமாகப் பற்றின இளைய பெருமாளைப் போலே, இவரும் oC "சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன் மக்களும் மேலாத் தாய்தந்தையுமவரே" என்று p ப4க3வதை3காந்த்யஸீமையாயிருப்பர்.

அ-நினைக்குமோ?](எம்மாவீட்டுத்திறமுஞ்செப்பம்)எவ்வகையாலும் உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷப்ரகார மும் சொல்லக்கடவோமல்லோம். வீடு, மாவீடு, எம்மாவீடு, இதி ஐஸ்வர்ய கைவல்ய ப4க3 வல்லாப4ங்கள் சொல்லப்படுகிறன. k பல-ப3ஹுமுக2மான சிற்றின்பங்களை – ஐஸ்வர்ய கைவல் யாதி3களை, காட்டி – ப்ரகாஸிப்பித்து, நீ – அவற்றைக் கழிக்கவல்ல ஸக்தியையுடைய நீ, பாவி யேனை–நிரதிஸயாநந்த3யோக்3யனாய் வைத்து நித்ய து:க்க2ாலயதே3ஹத்திலே வர்த்திக்கும்படியான பாபத்தைப் பண்ணின என்னை, படுப்பாயோ - முடிக்க நினைக்கிறுயோ? l (வெருவும்) ப4யப்படும். (4)m ததே3கப3ந்து4த்வமாஹ (அஹம் தாவதி3தி) ப4க3வதை3காந்த்ய ப்ரயோஜகதாரூபமான ஜ்ஞாநவைப4வபரம் (அஹம் தாவதி3த்யாதி3) என்னவுமாம். n (எல்லாவுறவுமாக) ஸர்வவித4 ப3ந்து4வுமாக. o (சேலேய் கண்ணியருமித்யாதி3) ஔபாதி4க ப3ந்து4க்களைப்போலன்றியே விலக்ஷண த்3ருஷ்டிகளான ஸ்த்ரீகளும், அதிஸயிதமான ஐஸ்வர்யமும், கு3ணதி4கரான புத்ரர்களும், ப்ரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும், அவனை ஆஸ்ரயித்தபின்பு ஆவாரவரே. p (ப4க3வதை3காந்த்ய ஸீமையாயிருப்பர்) ப4க3வாநேக ஏவ ப்ராப்ய இதி அந்த:—நிஸ்சயோ

ஜ—மநஸ்ஸை, கொள்வதெண்ணுமோ-ஸ்வீகரிக்க நினைக்குமோ? j(எம்மாவீட்டுத் திறமும் செப்பம்) எவ்வகையாலும் விலக்ஷணமான மோக்ஷ ப்ரகாரமும் சொல்லக்கடவோமல்லோம். k பல – ப3ஹு முக2மான சிற்றின்பம். ஐஸ்வர்ய கைவல்யாதி3கள். காட்டி—ப்ரகாஸிப்பித்து. நீ—அவற்றைக் கழிக்கவல்ல ஸக்தியுடைய நீ. பாவியேனை - பாபத்தைப்பண்ணின என்னை. படுப்பாயோ-முடிக்க நினைக்கிறுயோவென்றபடி.l(வெருவும்)ப4யப்படும். (4)mததே3க ப3ந்து4த்வமாஹ (அஹம் தாவதி3த்யாதி3). இத3மயோத்4யாகாண்டே3 அஷ்டபஞ்சாஸே ஸ்ருங்கி3பே3ரபுராத3ாக3த ஸுமந்த்ரேண த3ஸரத2ம் ப்ரத்யுக்தம். q " அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" இத்யபி தத்காண்டே3 ஏவ ராமம் ப்ரதி லக்ஷ்மண:. n எல்லாவுறவுமாக - ஸர்வவித4 ப3ந்து4வுமாக. o (சேலேய் கண்ணியருமித்யாதி3) மத்ஸ்யம் போன்ற கண்களையுடைய ஸ்த்ரீகளும், அதிஸயிதமான ஐஸ்வர்யமும், கு3ணதி4கரான புத்ரர்களும், ப்ரியஹிதங்களால் மேற்பட்ட மாதாபிதாக்களும், இனி - அவனை ஆஸ்ரயித்தபின்பு அவரேயாவாரென்றபடி. p (ப4க3வதை3காந்த்யஸீமையாயிருப்பர்) ப4க3வாநேக ஏவ ப்ராப்யஇதி

பி—m तत्रैव [५८] राममनुगम्य प्रत्यागतस्सुमन्त्रो दशरथं प्रत्याह-असमीक्ष्य समारब्धं विरुद्धं बुद्धिलाघवात्। जनयिष्यति संक्रोशं राघवस्य विवासनम्॥ ३०॥ अहं तावन्महाराजे पितृत्वं नोपलक्षये। भ्राता भर्ता च बन्धुश्च पिता च मम राघवः॥ ३१॥ सर्वलोकप्रियं त्यक्त्वा सर्वलोकहिते रतम्। सर्वलोकोऽनुरज्येत कथं त्वानेन कर्मणा॥ ३२॥

A 2-9-1 B 6-9-9 C 5-1-8

ச—ஏ1. "अहं सर्वं करिष्यामि जाग्रतस्स्वपतश्च ते। भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்3ரதஸ் ஸ்வபதஶ்ச தே। ப4வாம்ஸ்து ஸஹ வைதே3ஹ்யா கி3ரி ஸானுஷு ரம்ஸ்யதே।।) என்று இளையபெருமாள் ஸர்வவித4 கைங்கர்யங்களும் செய்தல்லது த4ரியாதாய்போலே இவரும் rA "ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனுய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும்" என்று எல்லாவடிமைகளும் செய்தல்லது த4ரியாத தன்மை யரா யிருப்பர். s 2. "विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन" (விஸ்தரேணாத்மநோ யோக3ம் அ—யஸ்ய ஸ:-ப4க3வதே3காந்த:, தஸ்ய ப4வ:-ப4க3வதை3காந்த்யம், தஸ்ய ஸீமா-ப4க3வதை3காந்த்யே பராங்குமார்யாதி3தி4க: கஸ்சிந்நாஸ்தீதி யாவத்.

(5)ஏ கைங்கர்யைகதா4ரகத்வரூப வைலக்ஷண்யமாஹ (அஹம் ஸர்வமிதி). கைங்கர்யப்ரார்த்த2நாரூப கைங்கர்யமுக2த்தாலே ஜ்ஞான ப4க்திகளினுடைய வைபு4வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அஹமித்யாதி3) என்னவுமாம். [ஜாக்3ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே இதி] ஸர்வாவஸ்தா2ப4வகைங்கர்ய முச்யதே. ஸர்வஸ்மி3ந்3ரத் ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகாலப்ரவ கைங்கர்ய முச்யதே. ''கரிஷ்யாமி'' இதி பரஸ்மைபதா3ப்ரயோகா3த் த்3வயோத்தர வாக்யகா3த நமஸ்ஸப்3தா3ர்த்த2பூ4த கைங்கர்யதே3ஷ நிராஸ: க்ரியதே. r (ஒழிவிலித்யாதி3) அஸாதா4ரண ஶேஷபூ4தரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத கால மெல்லாவற்றிலும் ஸர்வதே3ஶத்திலுமுடனுய், ஸர்வாவஸ்தை3யிலும் பிரியாது நின்று, ஒன்றும் நழுவாதபடி ஸர்வஶேஷ வ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணும். ''ஒழிவில் காலமெல்லாம்'' இதி-ஸர்வகால உச்யதே. ''உடனுய்'' இத்யநேந-ஸர்வதே3ஶேஷ்வித்யர்த்தோ லப்4யதே; ''மன்னி'' இத்யநேந-ஸர்வாவஸ்தா2ஸ்வித்யர்த்தோ லப்4யதே. ''வழுவிலா'' இத்யநேந-நம: பதே3ாக்த தே3ஷ நிராஸ: க்ரியதே. வேண்டுமிதி – ப்ரார்த்த2நாயா ஆஶாதிரேகரூபத்வாத் கைங்கர்யா லாபே4 ஸத்தாதா4ரணஸாமர்த்2யம் ப2லிதம். s அநுப4வத்தில் த்ருப்தியில்லாதபடியைக் காட்டு கிறார் (விஸ்தரேணேத்யாதி3) 2. ''பூ4ய: கதா2ய த்ருப்திர் ஹரி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேऽம்ருதம்''

ஜீ—அந்த:-நிஶ்சயோ யஸ்ய ஸ: ப4க3வதை3காந்த:. தஸ்ய ப4வ:-ப4க3வதை3காந்த்யம்; தஸ்ய ஸீமேதி யாவத்.

(5)ஏகைங்கர்யைக மநோரதா2த்வரூப வைலக்ஷண்யமாஹ (அஹம் ஸர்வமித்யாதி3). ''ஜாக்3ரத: ஸ்வபதஶ்ச'' என்று ஸர்வாவஸ்தா2 ஸம்ப4வத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது. ஸர்வஸ்மி3ந்3ரத்தால் ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகால ஸம்ப4வத் கைங்கர்யம் சொல்லுகிறது. r (ஒழிவிலித்யாதி3) அஸாதா4ரண ஶேஷபூ4தரான நாங்கள் ஒழிவில்லாத காலமெல்லாவற்றிலும் ஸர்வதே3ஶத்திலுமுடனுய் ஸர்வாவஸ்தை3யிலும் பிரியாமல் நின்று ஒன்றும் நழுவவிடாதபடி ஸர்வஶேஷ வ்ருத்திகளையும் பண்ணவேணும். ''வேண்டும்'' என்கிற ப்ரார்த்த2னை ஆஶாதிரேக கார்யமாகையாலே கைங்கர்யாலாப4த்தில் ஸத்தாதா4ரணஸாமர்த்2யம் ப2லிதம். s க்ஷணே க்ஷணே அபூர்வவதா3நுப4 விக்கைக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (விஸ்தரேணேத்யாதி3நா) இதா3ம் கீ3தாஸு தா3ஹரணம். 2. ''பூ4ய:

ப்ர—ஏ तत्रैव [३१] सीताया विश्लेषासहत्ववचनाद् पश्चाद्रामं प्रति लक्ष्मण:—आहरिष्यामि ते नित्यं मूलानि च फलानि च। वन्यानि यानि चान्यानि स्वाहाराणि तपस्विनाम्॥ २४॥ भवांस्तु सह वैदेह्या गिरिसानुषु रंस्यते। अहं सर्वं करिष्यामि जाग्रतस्स्वपतश्च ते॥ २५॥

ச—விபூ4திஞ்ச ஜநார்த3ந) s2 1.“न ततर्प समायान्तं पश्यमानो नराधिपः”(ந ததர்ப்ப ஸமாயாந்தம் பஸ்யமாநோ நராதி4ப:) என்றும் சொல்லுகிற t அர்ஜுந3ஸ்ரத3ாதி3களைப்போலே கால தத்வமுள்ளதனையும் அநுப4வியாநின்றுலும் uA “அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுரா வமுதம்” என்னும்படி v மேன்மேலெனப் பெருகிவருகிற wB *ஆராத காதலியுடையரா யிருப்பர்.

அ—என்கிற உத்தரார்த்த4த்திலே தாத்பர்யம். யோக3மென்றது - ஸ்ருஷ்ட்யாதி3கு3ணயோக3ம் என்றபடி. விபூ4திம் - விபூ4திநியமநம். அம்ருதம் - த்வந்மாஹாத்ம்யாம்ருதம். t (அர்ஜுந தா3ஸ்ரத3ாதி3களைப்போலே) விஸ்த்ருதமாக கு3ணயோக3ாதி3களைக் கேட்டும் ‘‘த்ருப்தியில்லே’’ என்ற அர்ஜுநன் போலவும், s2 1. ‘‘ந ததர்ப்ப’’ என்று வெய்யிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷுக வலாஹுகங்கண்டால் த்ருப்தி பிறவாதாப்போலே பெருமாளை ஸேவித்தால் அத்ருப்தனுயிருக்கும் சக்ரவர்த்தியைப்போலேயும் இவரும் என்றபடி. u (அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுராவமுதம்) அப்போதைக்கப்போது என்னுள்ளே கலந்து அத்ருப்திகரமான அம்ருதம். v (மேன்மேலென) உத்தரோத்தரம். w (ஆராத) அபூர்ணமான, (காதல்) ப4க்தி.

ஜீ—கத2ய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேऽம்ருதம்’’இத்யுத்தரார்த்த4ம். s2 1.[ந ததர்ப்ப] இத்யயோத்4யாகாண்டே3 த்ருதீயே. 1.‘‘கர்மாபி4தப்தா: பர்ஜந்யம் ஹ்லாத3யந்தமிவ ப்ரஜா:’’இத்யுத்தரார்த்த4ம். ஆத்மநோ யோக3ம்-தவ ஸ்ருஷ்ட்யாதி3 கல்யாணகு3ணயோக3ம், விபூ4திம்-விபூ4திநியமநஞ்ச, பூ4ய: விஸ்தரேண கத2ய; த்வயோச்யமாநம் த்வந்மாஹாத்ம்யாம்ருதம் ஸ்ருண்வதோ மே த்ருப்திர்நாஸ்தி ஹ்ரீத்யர்த்த:. t(அர்ஜுநத3ஸ்ரத3ாதி3களைப்போலே)என்கிறதுக்கு,கீழிரண்டு ஸ்லோகத்திலும் உத்தரார்த்த4த்திலே நோக்கு. விஸ்த்ருதமாக கு3ணயோக3ாதி3களைக் கேட்டும் த்ருப்தியில்லையென்ற அர்ஜுநனைப் போலவும், s2 1. ‘‘ந ததர்ப்ப’’ என்று வெய்யிலிலே அடிபட்டவனுக்கு வர்ஷுகவலாஹுகங்களைக் கண்டால் த்ருப்தி பிறவாதாப்போலே பெருமாளை ஸேவித்தால் அத்ருப்தனுயிருக்கும் சக்ரவர்த்தியைப் போலவும் இவருமென்றபடி. u (அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னுராவமுதம்) அப்போதைக்கப்போது எனக்கு அத்ருப்திகரமான அம்ருதம். v (மேன்மேலென) உத்தரோத்தரம். w (ஆராத) அபூர்ணமான, (காதல்) ஆசை.

ப்ர— s श्रीगीतासु दशमे “विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन। भूयः कथय तृप्तिर्हि शृण्वतो नास्ति मेऽमृतम्॥ १८॥” अस्यार्थः-“अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तस्सर्वं प्रवर्तते” [१९-७½] इति संक्षेपेणोक्तं तव सृष्ट्यादिगुणयोगं विभूतिनियमनञ्च भूयः—विस्तरेण, कथय। त्वयोच्यमानं त्वन्माहात्म्यामृतं शृण्वतो मे तृप्तिर्नास्ति हि; ममाऽतृप्तिः त्वयैव विदितेत्यभिप्रायः—इति.

s2 अयोध्याकाण्डे तृतीये “चन्द्रकान्तानन रामममतीव प्रियदर्शनम्॥ २८॥ रूपौदार्यगुणैः पुंसां दृष्टिचित्तापहारिणम्। घर्माभितप्ताः पर्जन्यं ह्लादयन्तमिव प्रजाः॥ २९॥ न ततर्प समायान्तं पश्यमानो नराधिपः॥ २९½॥

அ— x 1. "धर्मात्मा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा। उपमानमशेषाणां साधूनां यस्सदाऽभवत्॥" (தர்மாத்மா ஸத்யஶௌசாதி3 கு3ணநாமாகரஸ் ததா2। உபமாநமஶேஷாணும் ஸாதூ4நாம் யஸ்ஸதா3ऽப4வத்) என்று, ஶ்ரீ ப்ரஹ்லாத3ாழ்வானே, ஸாது4க்களுக்கெல்லாம் உபமாநபூ4மியாகச் சொல்லுகிறப்போலே எல்லார்க்கும் தம்முடைய y ஓரோவகைகளாலே உபமாநபூ4மியாயிருப்பர்.

z 2. "अहमस्यावरो भ्राता गुणैर्दास्यमुपागतः" (அஹமஸ்யாவரோ ப்4ராதா கு3ணைர் தா3ஸ்யமுபாக3த:) என்று கு3ணங்களுக்குத்தோற்று a அடிமைபுக்க இளையபெருமாளைப் போலே இவரும் ப4க3வத்3 கு3ணங்களிலே தோற்று bA "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் - துயரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்றார்.

அ— x ஸர்வோபமாந பூ4மித்வத்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (தர்மாத்மேத்யாதி3). y (ப121) l "இவருக் கொப்பு ஒருவருமில்லை" என்று கீழருளிச்செய்து, இப்படி சிலரை உபமாநமாகச் சொல்லுகிற தென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஓரோவகைகளாலே) என்று; ஏகைக கு3ணத்தாலே என்றபடி. ப்ரஹ்லாத3ாழ்வானே அப்படி சொல்லக் கூடுமோவென்னில்; க3ர்ப்ப4த்திலே நாரதே3ாபதே3ஶத் தாலே வந்த ஜ்ஞாநமாகையாலும், அதுதான் ஒருபடிப்பட்டிராமையாலும் சொல்லக் குறையில்லை யென்று கண்டுகொள்வது. x அதவா, கிம்ப3ஹுநா, ஸ்வரூபாநுரூபதயா ப்ரஸித்தை3ஷு கு3ணேஷு அஸ்மிந்நவித்3யமாந: கஶ்சிந்நாஸ்தீத்யபி4ப்ராயேணாஹ (தர்மாத்மேதி) விரோத4 பரிஹாரஸ்து ஆநுஷங்கி3க:.

z (ப 136) q "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" இதி வாக்யே பராங்குஶார்யஸ்ய ஸ்வரூபப்ரயுக்த தா3ஸ்ய மாஹாத்ம்யமபி4ஹிதம்; அத்ர கு3ணக்ருததா3ஸ்யமாஹ (அஹமஸ்யேதி) a (அடிமை புக்க) தா3ஸ்யத்திலே அகப்பட்ட. b (உயர்வறவித்யாதி3) இதரோச்ச்1ராயமறும்படி உச்ச்1ரிதமான

ஜீ— x ஸர்வோபமாந பூ4மித்வத்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (தர்மாத்மேத்யாதி3) ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரஹ்லாத3சரிதே அயம் ஶ்லோக:. கீழே y (ப 121) l "இவருக்கொப்புச் சொல்லலாவார்" இத்யாதி3 வாக்யத்திலே உபமாநாராஹித்யத்தைச் சொல்லிவைத்து இங்கே சிலரை உபமாநமாகச் சொல்லுகை வ்யாஹதமன்றே? என்கிற ஶங்காபரிஹாரார்த்த3மாக (ஓரோவகைகளாலே) என்றது. ஏகைக கு3ணத்தாலே என்றபடி.

z கு3ணக்ருத தா3ஸ்யத்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தம் (அஹமஸ்யேத்யாதி3) கிஷ்கிந்தா4காண்டே ஹநுமந்தம் ப்ரதி லக்ஷ்மணோக்த ஶ்லோகோ(யம். 2. "க்ருதஜ்ஞஸ்ய ப3ஹூ(ஜ்ஞஸ்ய லக்ஷ்மணோ நாம நாமத:" இத்யுத்தரார்த்த4ம். (ப136) q "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" இத்யாதி3 வாக்யத்தில் ஸ்வரூப ப்ரயுக்த தா3ஸ்யம்; இங்கு கு3ணக்ருததா3ஸ்யமென்று கண்டுகொள்வது. a(அடிமைபுக்க) தா3ஸ்யத்திலே அகப்பட்ட. b(உயர்வறவித்யாதி3) இதரோச்ச்1ராயமறும்படி உச்ச்1ரிதமான ஆநந்த3த்தை

ப்ர— x श्रीमति वैष्णवे पुराणे प्रह्लादचरिते [१-१५] "धर्मात्मा सत्यशौचादिगुणानामाकरस्तथा। उपमानमशेषाणां साधूनां यस्सदाऽभवत्॥ १५॥

z किष्किन्धाकाण्डे चतुर्थे, पम्पातीरे हनूमन्तं प्रति लक्ष्मणः-"राज्याद्भ्रष्टो वने वस्तुं मया सार्धमिहागतः॥ १०॥ भार्यया च महातेजास्सीतयाऽनुगतो वशी। दिनक्षये महातेजाः

சு-cஇப்படி d ப4க3வத்ஸ்வரூப d2ருபகு8ண விபூ4திகளை e விஶத3 விஶத3தர விஶத3தமமாக அநுப4வித்து, அது உள்ளடங்காமை வழிந்து புறப்பட்ட சொல்லாயிற்று இப்ரப3ந்த4ங்கள்.

அ-ஆநந்த3த்தையுடையனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, ப4க்தக்லேஶங்களறுக்கும் நிரதிஶயதீ3ப்தியுக்தமான திருவடிகளை ஸேவித்து உஜ்ஜீவி.

c வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தை நிக3மியாநின்றுகொண்டு ப்ரப3ந்த4 வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி3) ப்ரப3ந்த4நிர்மாணே வக்த்ருகு3த ஜ்ஞாநேந ப4க்த்யாதே4:. ப்ரயோஜகத்வாத் ப்ரப3ந்த4ஶ்ரவணலம்பி3 வக்த்ருவைலக்ஷண்யம் ப்ரத2மமபி4ஹிதம்; அநந்தரம், ப்ரப3ந்த4ப்ரதிபாத்3யாபேக்ஷயா ப்ரப3ந்த4ஸ்ய நிரூபகத்வாத் நிரூபகஜ்ஞாநேந விநா நிரூப்யஜ்ஞாநாஸம்ப4வாத் நிரூப்யஜ்ஞாந காரணபூ4த நிரூபகஜ்ஞாநவிஷய ப்ரப3ந்த4 வைலக்ஷண்யம் ப்ரதிபாத்3யதே; அநந்தரம், ப்ரப3ந்த4 ப்ரதிபாத்3ய வைலக்ஷண்யமிதி க்ரம:. அவ்யவஹிதபூர்வவாக்யேந ஸங்க3திஸ்து-bA "உயர்வறவுயர்நலம்" இத்யாதி3நா ப்ரப3ந்த4ஸங்க்3ரஹபூ4த ஆதி3கா3தா2யா: ப்ரஸ்துதத்வாத் தத்ப்ரஸங்கே3ந ப்ரப3ந்த4 வைலக்ஷண்யமாஹேதி. c (இப்படி) ஏவம் ப்ரகாரேணேத்யர்த்த2:. d (ப1க3வதி3த்யாதி3) ப4க3வந்நிர்ஹேதுகக்ருபாக்ஷிப்த4 இதரவிஷய வைராக்3யஸஹக்ருத பரப4க்திபரஜ்ஞாநபரமப4க்த்யவஸ்தா2நந்ர ஜ்ஞாநவிஶேஷ யுக்தஸ்ஸந் இதி யாவத். B பொய்ந்நின்ற ஞானமாரப்4ய பரப4க்த்யாதி3 த்ரயமப்யஸ்தி; தத்ர தத்ர தத்தத்கார்யத3ர்ஶநாத்; C "கமலக்கண்ணனென்று தொடங்கி...கண்டு களிப்பவளவும்" இத்யாதி3நா ஆசார்யஹ்ருத3யே ப்ரதே3ஶவிஶேஷவ்யவஸ்தா2பநம் தத்ர தத்ர தத்ததெ3ளத்கட்யாபி4ப்ராயாதி3தி ஸம்ப்ரத3ாய:. ஸங்கர்ஷணாதி3ஷு ப்ரத4ாநகு3ணத்3வயம் குணந்தரஞ்ச யதா2 வர்த்ததே தத்3வத். d2ருபம்-தி3வ்யமங்க3ளவிக்3ரஹ:. பரப4க்திகார்யம் விஶத3த்வம், பரஜ்ஞாந கார்யம் விஶத3தரத்வம், பரமப4க்திகார்யம் விஶத3தமத்வம். நந்வயம் க்ரம. ஸ்வயத்நஸித்3த4 த்வாப4ாவாத் கத2முபபத்3யத இதி சேத், ப4க3வத: ஸாத்ம்யபே4க3ப்ரத3த்வாத்; D "இவையுமவையும்" இத்யாதி3. E "ஆற்ற நல்லவகை காட்டுமம்மானை" இத்யாதி3. அநேந ஹேதுஜம் வைலக்ஷண்யமபி4ஹிதம். பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளாலே விஶத3 விஶத3தர விஶத3தமமாக அநுப4வித்தென்றபடி. பரப4க்தியாவது-ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக ஸுக2துி3:க்க2த்வம். f "யஸ்த்வயா" இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். பரஜ்ஞாநமாவது-மாநஸஸாக்ஷாத்காரம். பரமப4க்தியாவது-2. "ந ச ஸீதா" இத்யாதி3ப்படியே F "நின்னலாலிலேன்" என்றிருக்கை. G சூழ்விசும்பணிமுகிலுக்குக் கீழெல்லாம் பரப4க்தி; G "சூழ்விசும்பணிமுகில்" பரஜ்ஞாநம். H "முனியே நான்முகன்" பரமப4க்தி.

ஜீ-உடையவனுடைய துி3:க்க2நிவர்த்தகமாய் நிரவதி4க தேஜோரூபமான திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவி என்றார்த்த2ம்.

c வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை நிக3மியாநின்றுகொண்டு ப்ரப3ந்த4 வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸங்கி3க்கிறார் (இப்படி ப4க3வத்ஸ்வரூபேத்யாதி3) (இப்படி) ஏவம் பூ4ர்வோக்தப்ரகாரேண. e (விஶத3 விஶத3தர விஶத3தமம்) பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகள். ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுக2துி3:க்க2த்வம் - பரப4க்தி:. ஸ்பு2டஸாக்ஷாத்கார: - பரஜ்ஞாநம். விஶ்லேஷத்தில் ஸத்தாஹாநி பிறக்கை - பரமப4க்தி:. ஆக, விஶத3த்வாதி3கள் பரப4க்த்யாதி3 காரியமாகையாலே பரப4க்தி பரஜ்ஞாந பரமப4க்திகளாலே விஶத3 விஶத3தர விஶத3தமமாக அநுப4வித்து என்றபடி.

ப்ர-प्रभयेव दिवाकरः ॥ ११ ॥ अहमस्यावरो भ्राता गुणैर्दास्यमुपागतः। कृतज्ञस्य बहुज्ञस्य लक्ष्मणो नाम नामतः॥१२॥ सुखार्हस्य महार्हस्य सर्वभूतहितात्मनः। ऐश्वर्येण विहीनस्य वनवासाश्रितस्य च॥१३॥

A 1-1-1 B திருவிரு-1 C ஆசார்யஹ்ருத3யம் 230 D 1-9-1 E 4-5-5 F 2-3-7 G 10-9 H 10-10

சீ— f இங்ஙனேயாகில் இப்ரப₃ந்த₄ங்களுக்குப் பாட்டும், ஸங்க்₂யையும், பாட்டுக்கு நாலடியாகையும், அக்ஷரங்கள் ஸமமாகையும் gA "எழுத்தசை சீர் பந்தமடி தொடை பாவினம்" என்றுப்போலே சொல்லுகிற ப்ரப₃ந்த₄லக்ஷணங்கள் சேரவிழுந்தபடி எங்ஙனேயென்னில்; ஶோகவேக₃த்தாலே பிறந்த 1. "मानिषाद" (மாநிஷாத₃) இத்யாதி₃ ஸ்லோகமானது h 2. "मच्छन्दादेव" (மச்ச₂ந்த₃ாதே₃வ) என்கிற ஸ்லோகத்தின்படியே i அத்திக்காயிலறுமான்போலே ப₄க₃வத்₃விபூ₄தியில் ஏகதே₃ஶஸ்த₂னை ப்₃ரஹ்மாவின்

அ— f3 "பத₃ச்சே₂த₃: பத₃ார்த்தோ₂க்திர் விக்₃ரஹோ வாக்யயோஜநா। ஆக்ஷேபஸ்ய ஸமாதா₄நம் வ்யாக்₃யாநம் பஞ்சலக்ஷணம்॥" ஆகையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதா₄நங்களைப் பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலித்யாதி₃) இங்ஙனேயாகில் - ஸ்வாதீ₄நத்வ வ்யதிரேகேண கேவலம் அநுப₄வ ப்ரவாஹரூபாம்சேத் இத்யர்த்த₃:. g எழுத்து - அக்ஷரங்கள். அசை - அவ்யயம். சீர் - கு₃ணங்கள். பந்தம் - ப₃ந்த₄ங்கள். அடி - பாத₃ங்கள். தொடை - ஸந்த₃ர்ப்ப₄ விஶேஷங்கள். பா - வ்ருத்தங்கள். இனம் - ச₂ந்த₃ஸ்ஸமூஹம்.

h (மச்ச₂ந்த₃ாதே₃வ) மத்ப்ரஸாதா₃தே₃வ. i 4. "ஸார்த்₂வமூலமத₄ர்மாகூ₃ம் அஶ்வத்த₃ம் ப்ராஹுரவ்யயம்। ச₂ந்தா₃ம்ஸி யஸ்ய பர்ணாநி யஸ்தம் வேத₃ ஸ வேத₃வித்॥" இத்யாதி₃நா மூலப்ரக்ருதே: அஶ்வத்த₂த்வேநாபி₄தா₄நாத், தத்₃வத் "உது₃ம்ப₃ரமஹகவத்" இத்யாதி₃ ப்ரஸித்₃தி₄யா தாம் உது₃ம்ப₃ரத்வேந, அண்டா₃நி தத்ப₂லத்வேந ச, ப்₃ரஹ்மாதீ₃ந் ததா₃ந்தர்க₃த மஶகத்வேந ச ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ — (அத்திக்காயிலிதி) அத்திக்காயில் - உது₃ம்ப₃ரப₂லத்தில். (அறுமான்) கொசு. மஶகவிஶேஷம்.

ஜீ— f 3. "பத₃ச்சே₂த₃: பத₃ார்த்தோ₂க்திர் விக்₃ரஹோ வாக்யயோஜநா। ஆக்ஷேபஸ்ய ஸமாதா₄நம் வ்யாக்₃யாநம் பஞ்ச லக்ஷணம்॥" என்கையாலே ஆக்ஷேப ஸமாதா₄நங்களைப் பண்ணுகிறார் (இங்ஙனேயாகிலித்யாதி₃). ப₄க₃வத₃நுப₄வ பரீவாஹரூபமாகில். g எழுத்து-அக்ஷரங்கள். அசை-/அவ்யயம். சீர் - கு₃ணங்கள். பந்தம் - ப₃ந்த₄ங்கள். அடி - பாத₃ங்கள், தொடை-ஸந்த₃ர்ப்ப₄ விஶேஷம். பா-ச₂ந்த₃ஸ். இனம் - *ச₂ந்த₃ஸ்ஸமூஹம். ப₃ாலகாண்டே₃ த்₃விதீயே 1. "மாநிஷாத₃ ப்ரதிஷ்டா₂ம் த்வமக₃மஸ் ஶாஸ்வதீஸ் ஸமா:। யத்க்ரௌஞ்சமிது₂நாதே₃கமவதீ₄: காமமோஹிதம்॥" தத்ரைவ, h2. "மச்ச₂ந்தா₃தே₃வ தே ப்₃ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதி। ராமஸ்ய சரிதம் ஸர்வம் குரு த்வம் ருஷிஸத்தம॥" மச்ச₂ந்தா₃தே₃வ-மத்ப்ரஸாதா₃தே₃வ. i "உது₃ம்ப₃ர மஶகவத்" என்றதத்தைப்பற்ற (அத்திக்காயிலறுமான்) என்றது. அறுமான் - கொசுகு.

प्ர—f बालकाण्डे द्वितीये, ब्रह्मणोऽन्तर्धानानन्तरं वाल्मीकिशिष्याणां सहर्षवचनम्-"समाक्षरैः चतुर्भिर्यः पादैर्गीतो महर्षिणा। सोनुव्याहरणाद्भूयश्शोकः श्लोकत्वमागतः॥ ४०॥" 1. अस्मिन् सर्गे पुरस्तात् "ततः करुणवेदित्वात् अधर्मोऽयमिति द्विजः। निशाम्य रुदतीं क्रौञ्चीमिदं वचनमब्रवीत्॥ १४॥ मानिषाद प्रतिष्ठां त्वमगमश्शाश्वतीस्समाः। यत्क्रौञ्चमिथुनादेकमवधीः काममोहितम्॥ १५॥" h 2.अतैव तदुपरि वाल्मीकिं प्रति ब्रह्मा-"तमुवाच ततो ब्रह्मा प्रहसन् मुनिपुङ्गवम्। श्लोक एव त्वया बद्धो नात्र कार्या विचारणा॥ ३०॥ मच्छन्दादेव ते ब्रह्मन् प्रवृत्तेयं सरस्वती। रामस्य चरितं सर्वं कुरु त्वमृषिसत्तम॥ ३१॥"

(பா)*நரசை நிரையசைகள். *(பா)*ச₂ந்த₃ஸ்ஸஜாதீயம். அவை தாழிசை துறை விருத்தம் என்பன.

ச்ரீ-ப்ரஸாத3த்தாலே ஸர்வலக்ஷணேயேதமானுப்போலே ப4க3வத் ப்ரஸாத3மடியாகப் பிறந்த இப்ரப3ந்த4ங்களுக்கு இவற்றில் கூடாததில்லே.

j இவை k என்ன கோடியிலே அடைக்கப்பட்ட ப்ரப3ந்த4ங்கள் ? l இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே ? m இவற்றுக்கு மூலமென் ? n ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னல் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே ? o இவை

அ—] அத2 காம்ஸ்சித் வைலக்ஷண்ய விசேஷாந்—ஜிஜ்ஞாஸ்ய ப்ரஸ்நோத்தரத்வேந ப்ரவ்ருத்த சிரோபாஸித ஸத்3வ்ருத்3த4 வாக்யமுகே2நாஹ — (இவையென்ன கோடியிலேயித்யாதி3நா) ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தா2நாம் ஸாஸ்த்ரப்ரதா4ந ப்ரதிபாத்3யத்வாத் ஸ்வரூபப்ரதிபாத3க ப்ரப3ந்தே3ஷ்வந்தர்பூ4தா வா? உபாயப்ரதிபாத3க ப்ரப3ந்தே4ஷ்வ அந்தர்பூ4தா வா? புருஷார்த்த2 ப்ரதிபாத3க ப்ரப3ந்தே4ஷ்வந்தர்பூ4தா வா? தத்ராபி வேத3வத் ப்ரதா4ந கோட்யந்தர்பூ4தா வா? உபப்3ரும்ஹணவத் அங்க3கோட்யந்தர்பூ4தா வா இத்யர்த்த2:. k (என்ன கோடியிலே) அர்த்த2வாத3கோடியிலே அடைக்கப்பட்டதோ? தத்வோபதே3சகோடியிலே அடைக்கப் பட்டதோ? என்றபடியென்னவுமாம். அத2வா, காமசாஸ்த்ரம் நீதிசாஸ்த்ரம் தர்மசாஸ்த்ரம் மோக்ஷசாஸ்த்ரமென்று சாஸ்த்ரங்கள்தான் அநேகவர்க்க3ங்களாயிறே யிருப்பது; இதெந்த வர்க்க3த்திலே அந்தர்ப4விக்கது? என்றபடி. l (இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே?) என்றதுக்கு— இப்ரப3ந்த4ம் நாமிடவேணுமென்று பு3த்3தி4பூர்வகமாக இவர்பக்கல் நின்றும் பிறந்தவையோ? அன்றிக்கே ப4க3வத்3கு3ணநுப4வ பரீவாஹத்தாலே அவசமாகப் பிறந்தவையோ? என்றபடி. இதுக்கு உத்தரம் (ப 143) "ப4க3வத்3கு3ணநுப4வ" என்கிற வாக்யம். யத்3வா க்3யாதிலிப் ஸாதி3 ப்ரச்ந:. m (இவற்றுக்கு மூலமென்) என்றது - இப்படி அநுப4வபரீவாஹரூபேண பிறந்த ப்ரப3ந்த4ங்கள் லக்ஷணேபேதங்களாகைக்கு மூலம் தம்முடைய ஸுக்ருதமோ? ஈச்வர ப்ரஸாத3மோ? என்றபடி; ஔபதே3சிக ஜ்ஞாநமூலமோ? நாடகாதி3கள் போலே ஔபத் ப்ரேக்ஷிக ஜ்ஞாநமூலமோ? என்றபடி. என்றுமாம். n (ஒன்றை மூலமாகச் சொன்னல் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே) என்றது - இந்த ஹேதுத்3வயத்திலும் வைத்துக்கொண்டு ஈச்வர ப்ரஸாத3மாகிற ஒன்றை, இப்ரப3ந்த4ங்கள் லக்ஷணேபேதமாக வாய்க்கைக்கு ஹேது வாகச் சொன்னல், அது இவற்றுக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் எத்தாலே அறிவோமென்றபடி.

o (இவை ப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே) என்றது-ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த2ங்களில் ஜ்ஞாதவ்யாம்சங்களை நிர்ணயித்து ப்ரதிபாதி3க்கிற இவை ஆப்தப்ரமாணமென்று எந்த ஹேது வாலே அறிவோமென்றபடி. இதுக்குத்தரம் (ப 143) w''வேத3ார்த்த2 வித்துக்களான''என்கிற வாக்

ஜீ—] இனிமேல் சில வைலக்ஷண்ய விசேஷங்களை ஜிஜ்ஞாஸ்ய ப்ரஸ்நோத்தர முக2த்தாலே அருளிச்செய்கிறார்] (இவையென்ன கோடியிலே இத்யாதி3). l. ''ப்ரத்யக்ஷாத3 ப்ரகாரேண ஹி ப்ரஸ்நார்த்தோ3 வர்ணநீய:'' என்கிற ந்யாயத்தாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த2 ப்ரதிபாத்3ய ப்ரப3ந்த4ங்களில் வைத்துக் கொண்டு என்ன கோடியிலே என்றபடி. l (இவை பிறந்தபடி எங்ஙனே) ஸ்வவசமாயோ? பரவசமாயோ? பிறந்தபடி எங்ஙனே? என்றபடி. m (இவற்றுக்கு மூலமென்) ஸ்வதபோப3லமோ? ப4க3வத் ப்ரஸாத3மோ? என்றபடி. n (ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னல் இத்யாதி3) ப4க3வத் ப்ரஸாத3மாகிற ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னல், இவற்றுக்கு இது மூலமென்னு மிடம் எத்தாலே அறியலாமென்றபடி.

சீ—ப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே? p இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்₃யரார்? இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் கற்கைக்கு q அதி₄காரிகளார்? இவற்றுக்கு r பே₄தாக்களார்? s இவை எதுக்காகப் பண்ணப் பட்டன? என்று சில அவ்யுத்பந்நர் கேட்க;

அ-யம். p(இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்₃யரார்) என்றது-ஏகாயநனைப்போலே ஈச்வரனே? ஸ்ரிய:பதியான வஸ்துவோ? இதுக்கார் ப்ரதிபாத்₃யர்? என்றபடி. இப்ரச்நத்துக்கு உத்தரம் (ப143)''எல்லார்க்கும் பரமப்ராப்ய பூ₄தனை''என்கிற வாக்யம். ஸ்ரிய:பதி ப்ரதிபாத்₃யனென்னுமத்தை A ''திருமாலவன் கவி யாதுகற்றேன்'' என்று இவ்வாழ்வார்தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. q அதி₄காரிகள்-அர்த்த₃ ஜிஜ்ஞாஸுக்கள். r - பே₄தாக்கள் ஸப்₃த₃ார்த்த₃ரஸிகர். q ''கற்கைக்கதி₄காரிகள்'' என்று வைத்துத் திரிய r '' பே₄தாக்களார் '' என்கிறதுக்குக் கருத்தென்? கற்கைதவிர பு₄ஜிக்கையும் உண்டோ? என்ன; இப்ரப₃ந்த₄த்துக்குத்தான் மோக்ஷஸாத₄நத்வமும் ஸ்வயம் பே₄த்₃யத்வமுமாகிற இரண்டாகாரமுமுண்டு. B ''திருவடியே யடைவிக்கும்'' என்கையாலே ஸாத₄நத்வமும், C ''கேட்டாரார்''என்றும் D ''தொண்டர்க்கமுதுண்ண'' என்றுஞ்சொல்லுகையாலே பே₄த்₃யத்வமுமுண்டாகையாலே ஸாத₄ந பு₃த்₃தி₄யா கற்கைக்கு அதி₄காரிகளாரென்றது கீழ்; இதிலே பே₄த்₃யத்வபு₃த்₃தி₄யா இழிகிறவர்களைப்பற்ற பே₄தாக்களார் என்கிறது; ஆகையாலே விரோத₄மில்லை.

s (இவை எதுக்காகப்பண்ணப்பட்டன) புருஷார்த்த₃ப்ரகாஸகமான ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் பலவுமுண்டாயிருக்க, இவை எதுக்கு என்றபடி. யத்₃வா (ப141) j ''இவை என்ன கோடியிலே'' என்றதுக்கு புருஷார்த்த₂ப்ரகாஸகமான ப்ரப₃ந்த₄ங்களில் ப்ரதா₄நப்ரப₃ந்த₄ங்களென்று உத்தரமாயிருக்க, s ''இவை எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டன'' என்கிறதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; '' புருஷார்த்த₃ ப்ரதிபாத₃க ப்ரப₃ந்த₄ங்கள்'' என்றால் புருஷார்த்த₃ந்தான் பலவகைப்பட்டிருக்கையாலே எந்தப் புருஷார்த்த₃ ப்ரதிபாத₃கதயா பண்ணப்பட்டதென்றும் ஒரு ப்ரச்நமுதி₃க்கும்; ஆகையாலே அத்தைக் கடாக்ஷித்து ''எதுக்காக'' என்கிறது. அதாவது - t ''இவை புருஷார்த்த₃ ப்ரதிபாத₃கமான'' என்கிற வாக்யத்தில் நிர்ணீதமான கைங்கர்யம் அபி₄மதவிஷயபரிசர்யைபோலே ஸ்வரஸத்துக்குடலாயிருக்குமென்னுமத்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிறதோ? இவனுடைய பாரதந்த்ர்யாநுகு₃ணமாக அத்தலைக்குறுப்பாக விநியோகி₃க்கிற கைங்கர்யத்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிறதோ? எதுக்காகப் பண்ணப்பட்டது? என்றபடி.

ஜீ— p (இவற்றுக்கு ப்ரதிபாத்₃யரார்) ஏகாயநனைப்போலே கேவலேச்வரனே? ஸ்ரிய:பதியோ? என்றபடி. q (அதி₄காரிகள்) அர்த்த₂ஜிஜ்ஞாஸுக்கள். r (பே₄தாக்கள்) ஸப்₃த₃ார்த்த₃ரஸிகர். q ''கற்கைக்கதி₄காரிகளார்'' என்று வைத்துத் திரியவும் r ''பே₄தாக்களார்'' என்கிறதென்? கற்கை தவிர பு₄ஜிக்கையுமுண்டோ? என்ன; இப்ரப₃ந்த₄த்துக்கு B ''திருவடியே யடைவிக்கும்'' என்கையாலே மோக்ஷஸாத₄நத்வமும், C ''கேட்டாரார்'' என்றும், D ''தொண்டர்க்கமுதுண்ண'' என்றும் சொல்லுகையாலே பே₄த்₃யத்வமும் உண்டாகையாலே ஸாத₄நபு₃த்₃தி₄யா கற்கைக்கு அதி₄காரிகள் ஆரென்றது கீழ்; இதிலே பே₄த்₃யதாபு₃த்₃தி₄யா இழிந்து பே₄தாக்களாயிருக்குமவர்கள் ஆரென்கிறது; ஆகையாலே விரோத₄மில்லை.

s (எதுக்காகப்பண்ணப்பட்டன) என்றது - 1.''த₄ர்மார்த்த₂காம மோக்ஷாக்₃ய: புருஷார்த்த₃ உதி₃தோ(ஓ)ருத:'' என்று புருஷார்த்த₃ங்கள் ப₃ஹுவித₄ங்களாகையாலே எந்தப் புருஷார்த்த₃த்தை ப்ரதிபாதி₃க்கைக்காகப் பண்ணப்பட்டன என்றபடி.

A திருவிரு 48. B 4-9-11. C 10-6-11. D 9-4-9.

ச்ரீ-t இவை t_2 புருஷார்த்த$_2$ ப்ரகாஶகமான ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்களில் ப்ரத$_4$ந ப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்கள்; ப$_4$க$_3$வத்$_3$கு$_3$ணாநுப$_4$வ ஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷப$_3$லாத்காரம் சொல்லுவிக்கப் பிறந்தன; u ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாத$_3$ லப்$_3$த$_4$மான தி$_3$வ்யசக்ஷுர் மூலமாகப் பிறந்தனவென்னுமிடம் v ஸ்வரவசந வ்யக்திகளாலே அறியலாம். w வேத$_3$ார்த்த$_2$ வித்துக்களான ஸர்வஶிஷ்டர்களும் பரிக்$_3$ரஹிக்கையாலும், ஸம்ஸாரத்தில் உத்$_3$வேக$_3$ம் பிறந்தார்க்கு x ஜ்ஞாதவ்யமான வேத$_3$ார்த்த$_2$ங்களை இப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்களிலே காண்கையாலும் இவை உத்க்ருஷ்டதமமான ப்ரமாணமென்றறியலாம். †எல்லார்க்கும் பரமப்ராப்யபூ$_4$தனை ஶ்ரிய:பதி இப்ரப$_3$ந்த$_4$ங்களுக்கு ப்ரதிபாத்$_3$யன். ஸம்ஸாரத்தில் ருசியற்று எம்பெருமான் திருவடிகளிலே எப்பேர்ப்பட்ட அடிமைகளும் செய்யவேணுமென்றிருக்குமவன் இவை கற்கைக்கு அதி$_4$காரி. y முமுக்ஷுக்களும்,

---

அ— t கீழ் பண்ணின ப்ரஶ்நங்களுக்குத்தரம் (இவை யித்யாதி$_3$) t_2 (புருஷார்த்த$_2$ப்ரகாஶகமான) புருஷார்த்த$_2$பத$_3$ம் தத்வஹிதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தை ப$_4$க$_3$வத்$_3$கு$_3$ணாநுப$_4$வ ஜநித மென்றது-ஸ்வவஶமன்றிக்கே பரவஶமென்கிறது. ஸ்வவஶமாவது-க்$_2$யாதிலாப$_4$ாதி$_3$ஸாபேக்ஷதை. u''இவற்றுக்கு மூலமென்? ஒன்றை மூலமாகச்சொன்னல் அது மூலமென்றறியும்படி எங்ஙனே?' (m,n) என்கிற ப்ரஶ்நத்$_3$வயத்துக்கும் தந்த்ரேண பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாத$_3$ லப்$_3$தமான இத்யாதி$_3$). v (ஸ்வரவசநவ்யக்திகளாலே) A ''மதிநலமருளினன்'' B ''திருமாலாலருளப்பட்ட'' C ''என்றைக்குமென்னே'' D '' யாஞும் தன்னேத்தான் பாடித் தென்னுவென்னும்'' E''என் சொல்லால் யான் சொன்ன இன்கவியென்பித்துத் தன் சொல்லால் தான் தன்னைக் கீர்த்தித்த மாயன்'' இத்யாதி$_3$. v (ஸ்வரேதி) ''ரேப$_4$ம் ப்ரத$_3$ம புஸ்தகலேக$_2$க தே$_3$ஷத்தாலேயே வந்ததென்று கந்தாடை நாயன் நிர்வஹித்தான்'' என்றருளிச்செய்வர்; விசார்யமாணே ஸ்வராஶ்ச அஸ்யார்த்த$_3$ஸ்ய ஜ்ஞாபகா ப$_4$வந்தீதி யத$_3$ாஸ்ருத பாட$_3$ஸ் ஸமீசீந: என்னுதல், பகாரத்தைக் கூட்டி ஸ்வபரவசந வ்யக்திகளாலே என்னுதல்.

w (வேத$_3$ார்த்த$_2$வித்துக்களான இத்யாதி$_3$) வேத$_3$ம் பரத: ப்ரமாணமென்கிற அஶிஷ்டரைப் போலன்றிக்கே, ஸ்வத:ப்ரமாணமென்கிற ஶ்ரீ லோகஸாரங்க$_3$மஹாமுநி நாத$_2$முநி ப்ரப்$_4$ருதிகளான மிஷ்டர்களென்றபடி. x (ஜ்ஞாதவ்யமான வேத$_3$ார்த்த$_2$ங்களை) அர்த்த$_2$பஞ்சகாதி$_3$களை. y(முமுக்ஷுக்களுமித்யாதி$_3$) F''தொண்டர்க் கமுதுண்ண''என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், G''கேட்டா

ஜீ— t கீழ் பண்ணின ப்ரஶ்நங்களுக்கு உத்தரம் (இவை புருஷார்த்த$_2$ ப்ரகாஶகமான இத்யாதி$_3$) u ''இவற்றுக்கு மூலமென்'' (m) இத்யாதி$_3$யில் சொன்ன ஶங்காத்$_3$வயத்துக்கும் தந்த்ரேண பரிஹாரம் (ப$_4$க$_3$வத்ப்ரஸாதே$_3$த்யாதி$_3$). v (ஸ்வரவசந வ்யக்திகளாலே) என்றது. 1. ''ஸ்வரதோப்யர்த்த$_2$ நிர்ணய:'' என்கிறபடியே ஸ்வரத்தாலும் வசநவ்யக்திகளாலுமென்றபடி. வசநவ்யக்திகளாவன— தம்முடைய ஶ்ரீஸூக்திகள். அவையாவன - A''அருளினன்'' B''திருமாலாலருளப்பட்ட''D''யாஞுய்த் தன்னேத்தான் பாடி'' E ''தான்தன்னைக் கீர்த்தித்த மாயன்'' இத்யாதி$_3$கள். (ஸ்வரேதி) ரேப$_4$ம் ப்ரத$_3$ம புஸ்தகலேக$_2$க தே$_3$ஷத்தால் வந்ததென்று கந்தாடைநாயன் நிர்வஹித்தான்.

w வேத$_3$ார்த்த$_2$வித்துக்களான மிஷ்டராவார்-வேத$_3$த்துக்கு ஸ்வத:ப்ராமாண்ய வாதி$_3$களான ஶ்ரீ லோகஸாரங்க$_3$மஹாமுநி நாத$_2$முநிப்ரப்$_4$ருதிகள். x (ஜ்ஞாதவ்யமான வேத$_3$ார்த்த$_2$ங்களை) அர்த்த$_2$பஞ்சகாதி$_3$களை. H 'திருமாலவன்கவி'' என்றத்தைப்பற்ற ஶ்ரிய:பதி ப்ரதிபாத்$_3$யனென்றது. F ''தொண்டர்க்கமுதுண்ண'' என்கையாலே முமுக்ஷுக்களும், G ''கேட்டாரார்'' என்கையாலே

A 1-1-1 B 8-8-11 C 7-9-1 D 10-7-5 E 7-9-2 F 9-4-9 G 10-6-11 H திருவிரு 48

சி-முக்தரும், i நித்யரும், எம்பெருமான் தானும் இவற்றுக்கு பே4ாக்தாக்கள், z ப3க3வத் கைங்கர்யமாகிற நிரதிஶய புருஷார்த்த2ம் a இன்னபடிப்பட்டிருக்குமென்று b அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரப3ந்த4ங்களிவை—என்று c சிரோபாஸித ஸத்3வ்ருத்3த4ராயிருப்பார்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

d நிஷித்3த4பா4ஷையாகையாலும், இப்ரப3ந்த4ங்களை e வேத3த்தில் அநதி4காரிகள் அப்4யஸிக்கக் காண்கையாலும், f கலிகாலத்திலே g ஜ்ஞாநத்துக்கு h அடைவில்லாத.

அ—ரார் வானவர்கள்'' என்கையாலே முக்தரும், நித்யரும். A ''தென்னுவென்னும்'' என்கையாலே எம்பெருமானும் பே4ாக்தாக்களென்கிறது. z (ப4க3வத்கைங்கர்யேதி) B ''அடிதொழுதெழு'' C ''உற்றேனுகந்து பணிசெய்து'' D ''வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம்'' E ''ஆளாயுய்யல்லால்'' F ''கண்ணன் கழலிணை நண்ணும் மனமுடையீர்'' இத்யாதி3கள் அபி4ப்ரேதங்கள். a (இன்னபடிப் பட்டிருக்குமிதி) G ''தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே'' இத்யுக்தப்ரகாரேண ஸ்வபே4ாக்த்ருத்வ கூ2ந்த4ாSஸஹ ஸர்வதே3ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தா2ஸு வர்த்த4த இத்யர்த்த2:. அயம் புருஷார்த்த2: ஏவம்ப்ரகார இதி ஶாஸ்த்ராந்தரேஷ்வதிஸ்பு2டோ ந ப4வதீதி ப4ாவ: c (சிரோபாஸித ஸத்3வ்ருத்3த4ர்) என்றது சிரோபாஸிதாஸ் ஸத்3வ்ருத்3தா4 யைஸ்தை—சிரகால முபாஸிக்கப்பட்ட ஸத்3வ்ருத்3த4ரையுடையவர்களென்றபடி. ''அவர்களாகிருர் – மோர்முன்னுக முப்பதினுண்டு ஆசார்யஶுஶ்ரூஷை பண்ணினவர்கள்'' என்றருளிச்செய்வர்.

d விஜிகீ3ஷு ப்ரஸ்நத்தை அநுபா4ஷிக்கிறார் (நிஷித்3த4 பா4ஷையாகையாலுமித்யாதி3) யத்3வா, பா4ஷாரூபத்வாதி3நா கஸ்யசிந்மந்த3மதே: விஶ்வாஸதை3ளர்ப3ல்யம் ஜாயேதேத்யாஶங்க்ய ஏதே ப்ரப3ந்தா4: ஸுத்3ருட4ப்ரமாணநிதி ஸர்வேஷாம் ருசிவிஶ்வாஸஜநநாய ஏதத்ப்ராமாண்யாதிஶயம் ஆக்ஷேபஸமாதா4நமுகே2ந த்3ருடீ4கரோதி (நிஷித்3தே4 பா4ஷையித்யாதி3) (ப 141) o ''இவை ப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே'' இதி ப்ரஶ்நோத்தர (ப 143 w) க்3ரந்தே2ந அஸ்ய மஹாவாக்யஸ்ய ஸங்க3தி:. 1. ''பா4ஷாகூ3டநம் ந கூ3டதவ்யம்'' இத்யாதி3நா நிஷித்3தே4மாகையாலே நிஷித்3த4பா4ஷை என்கை. e (வேத3த்தில் அநதி4காரிகள்) ஸ்த்ரீஶூத்3ராதி3கள். வேத3த்தில்

ஜீ—முக்தரும் நித்யரும், A ''தென்னுவென்னு மென்னம்மான்'' என்கையாலே எம்பெருமான் தானும் என்றபடி. a புருஷார்த்த2மின்னபடிப் பட்டிருக்குமென்றது-G ''தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே'' என்றத்தைப்பற்ற. b அறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரப3ந்த4ங்களிவை என்றத்துக்கு - இந்த புருஷார்த்த2ம் ஏவம்ப்ரக்காரமாயிருக்குமென்று ஶாஸ்த்ராந்தரங்களிலே அதிஸ்பு2டமாகாதென்று கருத்து. c சிரோபாஸித ஸத்3வ்ருத்3த4ரென்றது - சிரம் உபாஸிதாஸ் ஸத்3வ்ருத்3தா4 யைஸ்தை ததே3வாக்தா: என்று - சிரகாலம் ஸேவிக்கப்பட்ட ஸத்3வ்ருத்3த4ர்களையுடையவர்களென்றபடி. அவர்களாகிருர்-மோர்முன்னுக முப்பதினுண்டு ஆசார்ய ஶுஶ்ரூஷை பண்ணின ஜயன் போல்வார்.

d விஜிகீ3ஷு ப்ரஸ்நத்தை அநுவதி3க்கிறார் (நிஷித்3த4பா4ஷை இத்யாதி3யாலே) யத்3வா, பா4ஷா ரூபத்வாதி3களாலே சில மந்த3மதிகளுக்கு விஶ்வாஸமாந்த்3யம் பிறக்குமென்றெண்ணி அவர்களுக்கு ருசி விஶ்வாஸங்கள் பிறக்கைக்காக இப்ரப3ந்த4ங்கள் ஸுத்3ருட4 ப்ரமாணங்களென்று இதினுடைய ப்ராமாண்யாதிஶயத்தை ஆக்ஷேப ஸமாதா4நரூபேண த்3ருடீ4கரிக்கிறார் (நிஷித்3த4 பா4ஷை இத்யாதி3யாலே) என்னவுமாம். (ப 141) o ''இவை ப்ரமாணமென்றறிவதெத்தாலே'' என்கிற ப்ரஶ்நோத்தர (ப 143w) க்3ரந்த2த்தோடே இந்த வாக்யத்துக்கு ஸங்க3தி. 1. ''பா4ஷாகூ3டநம் ந கூ3டதவ்யம்'' இத்யாதி3நா நிஷித்3தே4மாகையாலே நிஷித்3த4பா4ஷையென்கை. e வேத3த்தில்

A 10-7-5. B 1-1-1. C 10-8-10. D 3-3-1. E 9-1-3. F 10-5-1. G 2-9-4.

h-சதுர்த்த₃வர்ணத்திலே i பிறந்தாரொருவராலே நிர்மிதங்களாகையாலும், j தே₃ஶாந்தரங்களிலின்றிக்கே ப்ராதே₃ஶிகங்களாகையாலும், k அவைதி₃கர் பரிக்₃ரஹிக்கையாலும், l ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மான m காம புருஷார்த்த₂த்தைப் பலவிடங்களிலும் பேசுகையாலும், n ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே புருஷார்த்த₂தயா சொல்லப்படுகிற ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களைக் காற்கடைக் கொள்ளுகையாலும், இப்ரப₃ந்த₄ங்கள் ப்ரமாணமாக மாட்டா

A—அநதி₄காரிகள் அப்₄யஸிக்கிறது வேத₃விருத்₃த₄ார்த்த₂மாகையாலேயன்ரே என்றபடி. யத்₃வா இதுக்குத் தாத்பர்யம்—இவர்களப்₄யஸித்தபோதே இவை வேத₃ார்த்த₂ங்களாகமாட்டாவென்று நிஶ்சிதமாகையாலேயே என்று இவ்வாக்யத்துக்கு இப்படி தாத்பர்யமாகையாலே, மேல் k ''அவைதி₃கர் பரிக்₃ரஹிக்கையாலும்'' என்றது புநருக்தமன்று. f (கலிகாலத்திலே) இத்யஸ்ய l ''பிறந்தார்'' இத்யநேநாந்வய:. g,h ஜ்ஞாநத்துக்கடைவில்லாத இதி கலிகாலஸ்யாபி விஶேஷணம். 1.''கலௌ ஜக₃த்பதிம் விஷ்ணும்'' இத்யாதி₃. h (அடைவு) யோக்₃யதை. 2.''வேத₃ாந்தஶ்ரவணேந ஹி வ்யுத்பத்தி: பூர்யதே'' தாத்₃ருஶவேத₃ாந்த ஶ்ரவணயோக்₃யத்வாதி₃த்யர்த்த₃:. கலிகாலமாகையாலும் வர்ணத்தாலும் ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லையென்று ஶங்காஹ்ருத₃யமாகக்கொள்வது.

j (தே₃ஶாந்தரங்களிலிதி) ப்ரமாணஞ்சேத் ராமாயணவத் ஸர்வத்ர ப₄வேதி₃தி ப₄வ:. k அவைதி₃கா:— வைதி₃கவிரோதி₄ந:— வேத₃பா₃ஹ்யா:— வ்ராத்யபாஷண்டா₃த₃ய: ; யத்₃வா அவைதி₃கரென்றது - மாயிகள் முதலானுரை. அவர்களும் விஜயார்த்த₃மாக A ''ஆழியெழச்சங்கும்'' முதலானவை அப்₄யஸிப்பர்களிறே என்றபடி. l (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மான இதி) 3.''ஶாந்தோ த₃ாந்த:'', 4.''காமிநோ வர்ணயந் காமாந் லோப₄ம் ஔப்₃த₄₃ஸ்ய வர்ணயந் l நர: கிம் ப₄லமாப்நோதி கூபே5ந்த₄மிவ பாதயந் ll'' இத்யாதி₃ 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மானவென்றபடி. m (காம புருஷார்த்த₂த்தை) B ''அஞ்சிறையமடநாரை'' தொடக்கமாக, மடலெடுக்கை, தூதுவிடுகை முதலான காமபுருஷார்த்த₂த்தை என்றபடி. n (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலேயித்யாதி₃) காமம்போலே காமோபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்₃த₄மேயாகிலும் தே₃ஹயாத்ரார்த்₂யுபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் 5.' ஷண்ணும் து கர்மணும்'' என்றும் 6 ''ப்ரதிக்₃ரஹாதி₃நா த₃நமார்ஜயேத்'' என்றும் விஹிதமென்றபடி.

A—அநதி₄காரிகள் அப்₄யஸிக்கிறது வேத₃விருத்₃த₄ார்த்த₂மாகையாலேயன்ரே என்றபடி, g ஜ்ஞாநத்துக்கு h அடைவில்லாதவென்றது-2.''வேத₃ாந்த ஶ்ரவணேந ஹி வ்யுத்பத்தி: பூர்யதே'' என்கிற வேத₃ாந்தஶ்ரவணஜநிதஜ்ஞாநத்துக்கு யோக்₃யதையில்லாத - என்றபடி; கலிகாலமாகையாலும், வர்ணத்தாலும் ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லையென்று ஶங்காஹ்ருத₃யம்.

l (தே₃ஶாந்தரங்களிலிதி) ப்ரமாணமாநல் ஶ்ரீராமாயணாதி₃களைப்போலே ஸர்வத்ர உண்டாக வேணுமென்று கருத்து. k அவைதி₃கர் - ஶாக்யாதி₃கள். அவர்களும் விஜயார்த்த₃மாக A ''ஆழியெழச்சங்கும்'' முதலானவற்றை அப்₄யஸிப்பர்களிறே என்றபடி. l (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மான இதி) 3. ''ஶாந்தோ த₃ாந்த:'' 4. ''காமிநோ வர்ணயந் காமாந்'' இத்யாதி₃ ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விருத்₃த₄மான - என்றபடி. m (காம புருஷார்த்த₂த்தை) B அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமாக, தூதுவிடுகை, மடலெடுக்கை முதலான காமபுருஷார்த்த₂த்தை என்றபடி. n (ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே இத்யாதி₃) காமம்போலே தது₃பயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் நிஷித்₃த₄மேயாகிலும் தே₃ஹயாத்ராத்₃யுபயுக்தமான ஐஶ்வர்யம் 5. ''ஷண்ணும் து கர்மணும்'' என்றும் 6 ''ப்ரதிக்₃ரஹாதி₃நா த₄நமார்

சி- என்று வைதி₃ககே₃ஷ்டி₂யில் o பழக்கமில்லாதார் சில p அறிவுகேடர் வந்து ப்ரத்ய வஸ்து₂நம் பண்ண;

q மாத்ஸ்ய புராணத்திலே, ப₄ஷாந்தரத்தாலே பாடாநின்றுள்ள கைமிகாதி₃களைத் தன் நாட்டினின்றும் போகவிட்ட ராஜாவைக்குறித்து, r 1. "हरिकीर्तिं विनैवान्यद्ब्राह्मणेन नरोत्तम। भाषागानं न गातव्यं तस्मात्पापं त्वया कृतम्॥" (ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்₃ராஹ்மணேந நரோத்தம। ப₄ஷாக₃ாநம் ந க₃ாதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்॥) s என்ற யமவசநத்தின்படியே ப₄ஷாநிஷேத₄ம் ப₄க₃வத்₃விஷயாதிரிக்த விஷயங்களிலேயாகையாலும், t அங்ஙனன்றியே ப₄ஷாமாத்ராவதி₄யாக விதி₄நிஷேதா₄ங்களை அங்கீ₃கரிக்கில் ஸம்ஸ்க்ருத ப₄ாஷையான u ப₃ாஹ்ய ஶாஸ்த்ராதி₃களப்₄யஸிக்க

அ—2. "ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத" 3. "சித்ரயா யஜேத பஶுகாம:" 4. "ஜராமரணமோக்ஷாய" 5. "யோகி₃நாமம்ருதம் ஸ்தா₂நம்" A "கண்டுகேட்டுற்றுமோந்து" இத்யாதி₃களை யும் கண்டுகொள்வது. o (பழக்கம்) பரிசயம். p (அறிவுகேடர்) அஜ்ஞாநிகள்.

b.q ப்ரத₃மஹேதோரஸித்₃தி₄மாஹ (மாத்ஸ்யேதி) "மாத்ஸ்யபுராணத்தில்" இத்யஸ்ய s "என்ற யமவசநத்தின்படியே" இத்யநேநாந்வய:. r நரோத்தம, ஹரிகீர்த்திம் விநைவ ப்₃ராஹ்மணேந ஸம்ஸ்க்ருத வ்யதிரிக்த ப₄ாஷாக₃ாநம் ந கர்த்தவ்யம் இத்யர்த்த₂:. t அல்லாதபோது அநிஷ்ட ப்ரஸங்க₃ங்காட்டுகிறார் (அங்ஙனன்றியே இத்யாதி₃). "இப்படி ஶாஸ்த்ரமர்யாதை₃ யிலே நில்லாதவன்று 'ஸம்ஸ்க்ருதமுபாதே₃யம், ப₄ாஷாந்தரமநுபாதே₃யம்' என்றுவரும்; 'தத்வ ப்ரதிபாத₃க ஸம்ஸ்க்ருதமுபாதே₃யம், அதத்வப்ரதிபாத₃கமான ஸம்ஸ்க்ருதமநுபாதே₃யம். தத்வ ப்ரதிபாத₃கமேயாகிலும் ப₄ாஷாந்தரமாத்ரம் உபாதே₃யம்' என்று வாராது. கௌ₃ரவாத்" என்று தாத்பர்யம். அங்ஙனன்றியேயிருந்தால் ப₄ாஷாமாத்ராவதி₄யாக விதி₄நிஷேதா₄ங்களைக் கொள்ள வேண்டுகை பர்யவஸிக்கையாலே என்று யோஜநை. u (ப₃ாஹ்யஶாஸ்த்ராதி₃கள்) என்னுமாதி₃ ஶப்₃த₃த்தால் குத்₃ருஷ்டி ஶாஸ்த்ரங்களைச் சொல்லுகிறது.

ஜீ—ஜயேத்" என்றும் விஹிதமென்றபடி. 2."ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத" 3."சித்ரயா யஜேத பஶு காம:" 4. "ஜராமரணமோக்ஷாய" 6. "யே த்வக்ஷராமநிர்தே₃ஶ்யம்" 5. "யோகி₃நாமம்ருதம் ஸ்தா₂நம்" இத்யாதி₃களும் கண்டு கொள்வது. o(பழக்கம்) பரிசயம். p(அறிவுகேடர்) அஜ்ஞாநிகள்.

b,q ப்ரத₃ம ஹேதோரஸித்₃தி₄மாஹ (மாத்ஸ்யேத்யாதி₃) (மாத்ஸ்யபுராணத்திலே) என்கிறதுக்கு s(யமவசநத்தின்படியே) இத்யநேநாந்வய:. rஹே நரோத்தம, ஹரிகீர்த்திம் விநைவ ப்₃ராஹ்மணேந ஸம்ஸ்க்ருதவ்யதிரிக்த ப₄ாஷாக₃ாநம் ந கர்த்தவ்யமித்யர்த்த₂:. t அல்லாதபோது அநிஷ்டப்ரஸங்க₃ங்காட்டுகிறார் (அங்ஙனன்றியே இத்யாதி₃) u (ப₃ாஹ்ய ஶாஸ்த்ராதீ₃த்யாதி₃) ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே குத்₃ருஷ்டி ஶாஸ்த்ரங்களைச் சொல்லுகிறது.

ப்ர-r मात्स्ये-हरिकीर्तिं विनैवान्यत् ब्राह्मणेन नरोत्तम। भाषागानं न गातव्यं तस्मात्पापं त्वया कृतम्॥

A 4-9-10.

u-வேண்டுகையாலும், v ஆழ்வார் தம்முடைய க்ருபாதிஶயத்தாலே வேத3த்தில் அநதி4காரிகளான ஸ்த்ரீ ஶூத்3ராதி3களும் w இழவாதபடி வேத3ார்த்த2த்தை த்3ராவிட3ப4ாஷையாலே அருளிச்செய்கையாலும், x A எதிர்சூழல்புக்கு y அநேக ஜந்மங்கள் எம்பெருமான் z தானே தொடர்ந்து a விஷயீகரிக்கைக்கடியான ப4ாக்3யத்தையுடையராய், b நிரந்தர ப4க்3வத் கடாக்ஷபாத்ர பூ4தருமாய், c தத்வஹிதங்களில் நிபுணராய், d அவற்றினுடைய உபதே3ஶத்

அ— e, v த்3விதீயஸ்ய ஆக்ஷேபஸ்ய உத்தரமாஹ (ஆழ்வார் தம்முடைய இதி) w (இழவர்தபடி) நமியாதபடி. 1. ''ஶ்ராவயேச்சதுரோ வர்ணாந் க்ருத்வா ப்3ராஹ்மணமக்3ரத:'' இதி ப்ரகாரேண சதுர்த்த2வர்ணேஜ்ஜீவநாய க்ருபயா ப்ரவ்ருத்தேதிஹாஸபுராணாநி யதா3 ப்ரமாணதமாநி ப4வந்தி, தத்3வதி3தி ப4ாவ.: ஏதேந-வேதா3நதி4காரிபி4: அப்4யாஸ: ப்ரப3ந்த4ஸ்ய ஹீநதயா ந; கிந்து ஹீநஜந்மநாமபி உஜ்ஜீவநார்த்த2ம் க்ருபாதிரயேந ததா3 காரணத் இத்யுக்தம் ப4வதி.

f, x (எதிர் சூழல் புக்கித்யாதி3) த்ருதீயஸ்ய ஆக்ஷேபஸ்ய உத்தரம். y அஸ்யார்த்த3 (அநேக ஜந்மங்களிலிதி) xA (எதிர் சூழல் புக்கு) அவதரித்து. z ''தானே'' இத்யவதா4ரணேந ஸாக்ருதஹேதுத்வம் வ்யாவர்த்யதே. a (விஷயீகரிக்கைக்கடியான ப4ாக்3யத்தை) A ''விதிசூழ்ந்ததால்'' இத்யுச்யமாந ப4க்3வத்க்ருபா ப4ாக்3யத்தையுடையராய். ஸாக்ருத விஶேஷத்தையுடையரா யென்னுமதித்தால் நிர்ஹேதுகமென்கிறதெல்லாம் இவர் பண்ணின ஹேது ப3லாத்3 நநுரூப மாகையாலே என்று கொள்வது. bB ''எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான்'' இத்யேதத் ஶ்ருதி3 நிதா4 யாஹ (நிரந்தரப4க்3வத்கடாக்ஷபாத்ரபூ4தருமாயிதி) ''அத ஏவ. c தத்வஹிதங்களில் நிபுண ராய்'' இத்யத்4யாஹ்ருத்ய யோஜநீயம். ஏதேந ஸஹேதுகம் பராங்குஶார்ய ஜ்ஞாநாதி4க்ய பி4தா4நாத் யுக்3வர்ண ப்ரயுக்த ஜ்ஞாநமாத்ர்யஶங்கா பரிஹ்ருதா. அத்ர 2. ''கலௌ க்ருத யுகா3ம் தஸ்ய கலிஸ்தஸ்ய க்ருதே யுகே3। யஸ்ய சேதஸி கோ3விந்தோ3 ஹ்ருத3யே யஸ்ய நாச்யுத:॥'' இத்யாதி3. d (அவற்றினுடைய உபதே3ஶத்திலும் ப்ரவ்ருத்தரான இதி) ஏதத் பராங்குஶார்யஸ்யைவ விஶேஷணம்; e த்ரைவர்ணிகாநாமேவ ஹி உபதே3ஷ்ட்ருத்வம் இதி

ஜீ— e v இரண்டாமாக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் (ஆழ்வார் தம்முடைய இத்யாதி3) w (இழவாதபடி) நமியாதபடி. 1. ''ஶ்ராவயேச்சதுரோ வர்ணாந் க்ருத்வா ப்3ராஹ்மணமக்3ரத:'' என்கிறபடியே சதுர்த்தா3வதாய க்ருபயா ப்ரவ்ருத்தேதிஹாஸபுராணங்கள் போலே இதுவும் ப்ரமாணதமங்கள். இத்தால் வேதா3நதி4காரிகள் அப்4யஸிக்கிறது ப்ரப3ந்த4த்துக்குக் குறையன்று. ஹீநஜந்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக க்ருபாதிஶயத்தாலே அப்படி பண்ணுகையாலே என்றபடி.

f, x மூன்றுமாக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் (எதிர் சூழல் புக்கித்யாதி3) xA எதிர் சூழல் புக்கு-திருவவதரித்து. z '' தானே '' என்கிற அவதா4ரணத்தாலே ஸாக்ருதஹேதுத்வம் வ்யாவர்த்திக்கப்படுகிறது. a (ப4ாக்3யத்தையுடையராய்) A ''விதி சூழ்ந்ததால்'' என்று சொல்லப்பட்ட ப4க3வத் க்ருபையை உடையராய். bB ''எங்கும் பக்கம் நோக்கறியான்'' என்றத்தைப்பற்ற (நிரந்தர ப4க3வத் கடாக்ஷ பாத்ரபூ4தருமாயென்றது)'' அத ஏவ, c தத்வஹிதங்களில் நிபுணராய்'' என்று அத்4யாஹரித்துக் கொள்வது. இத்தால் யுக3வர்ணப்ரயுக்தஜ்ஞாநமாத்ர்ய ஶங்கை பரிஹ்ருதையாயிற்று. இவ்விடத்திலே 2. ''கலௌ க்ருதயுகா3ம் தஸ்ய கலிஸ்தஸ்ய க்ருதே யுகே3। யஸ்ய சேதஸி கோ3விந்தோ3 ஹ்ருத3யே யஸ்ய நாச்யுத:॥'' என்றது அநுஸந்தே4யம். e த்ரைவர்ணிகர்க்கள்ரே உபதே3ஷ்ட்ருத்வ

A 2-7-6 B 2-6-2

சி—திலும் /ப்ரவ்ருத்தராய், eவிது3ர ஸப3ர்யாதி3களில் விலக்ஷணரான ஆழ்வார் பக்கலிலே இப்ரப3ந்த4ங்கள் பிறக்கையாலும், f இப்பாஷை நடையாடி ஸிஷ்டப்ரசுரமான தே3ஸங்க3 ளெங்குமுண்டாய் g பா4ஷாந்தரங்களிலே பிறந்து h விலக்ஷணராயுள்ளாரும் இவற்றின் வைலக்ஷண்யத்தைக் கேட்டு "இவற்றை அப்4யஸிக்கைக்கீடான இப்பாஷை நடை யாடும் தே3ஸத்திலே பிறக்கப் பெற்றிலோமே"என்றிருக்கையாலும், இவற்றின் i நன்மை யைக்கண்டு வேத3ார்த்த2 ஜ்ஞாநத்துக்கு அடைவில்லாத jஅவைதி3கருங்கூடப்பரிக்3ரஹிக்கை

அ—மத்4யே ஸங்கா ஜாதா; தத்ரோத்தரம் (விது3ரஸப3ர்யாதி3களில் விலக்ஷணரான இதி) ஆதி3 ஸப்3தே3ந ஸமிதத4ர்மவ்யாத4ாதி3யோ விவக்ஷிதா:. தேப்4யோ வைலக்ஷண்யம் (147) x"எதிர் சூழல் புக்கு" இத்யாதி3நா உக்தப்ரகாரேண. d /(உபதே3ஸத்திலும் ப்ரவ்ருத்தராய்) என்று பாட3மாஸ்ரல் உசிதம். 1. "த்3ரவிடே3ாபநிஷத்3 த்3ராவ்டுரஸ்ய யாத2ாத்ம்யமத்3பு4தம் l ஸம்யக் ஸ்ருதவதாம் நாத்ர ஸங்கநீய உபப்லவ: ll" 2."கிமப்யத்ராபி4ஜாயந்தே யோகி3நஸ் ஸர்வ ஜந்மஸு l ப்ரத்யக்ஷிதாத்ம நாத2ாநாம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதி3கம் ll" உபப்லவ:-உபத்3ரவ:; குலாதி3தே3ாஷமென்றபடி. g (பா4ஷாந்தரங்களிலேயிதி) பா4ஷாந்தரவத்3தே3ஸேஷு இத்யர்த்த2:. ஏதத்3பா4ஷாரஹித தே3ஸேஷு இதி யாவத். h (விலக்ஷணர்) ஸ்ரீலோக ஸாரங்க3 மஹாமுநி ப்ரப்4ருதிகள். i (நன்மை) சேதநருச்யநுகு3ண பஹுப்ரத3த்வம், அந்யாபதே3ஸரூபதயா பே3ாக்3யத்வம், ஸர்வ லக்ஷண ஸம்பந்நத்வம், ஸமஸ்தராக3ாரோஹித்வஞ்ச. சேதநருச்யநுகு3ண பஹுப்ரத3த்வம் – A "ஆழியெழச்சங்கும்" B "வீற்றிருந்தேழுலகும்" இத்யாதி3ஷு ப்ரஸித்3த4ம். j (அவைதி3கருங் கூட இதி) வைதி3க பரிக்3ரஹமின்றிக்கேயிருக்க, அவைதி3கர் பரிக்3ரஹித்தாலாயிற்று தே3ாஷ மாவது; வைதி3க பரிக்3ரஹமுண்டாயிருக்க அவைதி3க பரிக்3ரஹமுண்டானால், ப்ரத்யுத அதிஸயா வஹமேவ; எப்படி ஸஹஸ்ரநாமாதி3களை ஸம்ஸாரிகள் வ்யாதி4பரிஹாரார்த்த2மாகவும் பரிக்3ர ஹித்ததால் அதுக்கதிஸயமாச்சுது, அப்படியென்றபடி. வைதி3க பரிக்3ரஹே ஸதி அவைதி3கபரிக்3ர ஹோபி ஸ்ரீராமாயணாதி3வத் ஸ்லாக்4யதாஹேதுரிதி பா4வ:.

ஜீ—மென்ன (விது3ரேத்யாதி3) ஆதி3ஸப்3தே3ந ஸமிதத4ர்மவ்யாத4ாதி3யோ விவக்ஷிதா:. விது3ராதி3 களில் விலக்ஷணரென்றது - சதுர்த்த2வர்ணஜர்க்கும் ஜ்ஞாநயோக்3யதையும் தது3பதே3ஸ யோக்3 யதையும் உண்டென்னைக்காக. 2. "இமப்யத்ராபி4ஜாயந்தே யோகி3நஸ் ஸர்வயோநிஷு l ப்ரத்யக்ஷிதாத்ம நாத2ாநாம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதி3கம் ll" 1. "த்ரவிடே3ாபநிஷத்3த்3ராவ்டு ரஸ்ய யாத2ாத்ம்யமத்3பு4தம் l ஸம்யக் ஸ்ருதவதாம் நாத்ர ஸங்கநீய உபப்லவ: ll" இத்யாதி3கம் த்3ரஷ்டவ்யம். உபப்லவ:-உபத்3ரவ:. குலாதி3தே3ாஷமென்றபடி. f "தே3ஸாந்தரங்களிலின் றிக்கே"(ப145)l இத்யாத்3யாக்ஷேபத்துக்கு உத்தரம் (இப்பாஷை நடையாடி மித்யாதி3) g(பா4ஷாந் தரங்களிலே) பா4ஷாந்தரவத்3தே3ஸேஷு. ஏதத்3பா4ஷாரஹித தே3ஸங்களிலே என்றபடி. h (விலக்ஷணர்) லோகஸாரங்க3முநி ப்ரப்4ருதிகள். i (நன்மை) சேதநருச்யநுகு3ண பஹுப்ர தத்வம், அந்யாபதே3ஸரூபதயா பே3ாக்3யத்வம், ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நத்வம் முதலானவை. j (அவைதி3கருங்கூட இதி) வைதி3கபரிக்3ரஹமின்றிக்கே அவைதி3கர் பரிக்3ரஹித்தாலாயிற்று தே3ாஷமாவது. வைதி3க பரிக்3ரஹமுண்டாயிருக்கச்செய்தே அவைதி3க பரிக்3ரஹமுண்டானால் ஸ்ரீராமாயணாதி3களைப்போலே ப்ரத்யுத ஸ்லாக்4யதாஹேதுவென்றபடி.

A 7-4. B 4-5. / (பா)முன்பக்க ப்ரதிகத்தின்படி ப்ரவ்ருத்தரான என்று அ-அரும்பதவுரைப் பாடம்.

சு-ஸ்லாக்யதா ஹேதுவாகையாலும், kவேதநமென்றும் உபாஸநமென்றும் உபநிஷத்துக்களிற் சொல்லுகிற k_2 பக்தியை இவற்றில் காமமாகச் சொல்லுகையாலும், k_3 ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை தூஷித்தது l அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷத்தாலேயாகையாலும், m ப்ரதிபாத்யனை n எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும், o:எம்பெருமானை ஸ்ஸ்

அ— k (வேதநமென்றுமித்யாதி) 1. ''யஸ்தத்வேத யத் ஸ வேத'' இத்யாதௌள வேதநம்; 2. ''ஆத்மேத்யேவோபாஸீத'' இத்யாதௌள உபாஸநம். k_2 பக்திம் காமத்வேந கிமர்த்தமாஹ இதி சேத்; உத்தமஸ்த்ரியா: உத்தமதாயக விஷயாநுராகவத் ஸ்வஸ்ய பகவத்விஷய ப்ராவண்யாதிஶயாத், குடஜிஹ்விகாந்யாயேந மோக்ஷஶாஸ்த்ரே விஷயப்ரவண சேதநாகர்ஷண ஹேதுத்வாத், பரமபுருஷாபேக்ஷயா 3. ''ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத் ஸர்வம்'' இதி ந்யாயாச்ச; 4. ''காமமஷ்ட குணம் பவேத்'' என்னக்கடவதிறே. l (அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷத்தாலே) ஐஸ்வர்யத்துக்கு இரண்டு தோஷம்; கைவல்யத்துக்கு அல்பத்வதோஷம். வேதம் த்ரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை விதித்ததென்றபடி.

m...ப்ரதிபக்ஷநிராஸக ஹேதூந் அபிதாய ஸ்வபக்ஷஸாதகஹேதூநாஹ (ப்ரதிபாத்யனை இத்யாதிநா) n (எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்) என்றவிடத்தில் 5. ''யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களாநி வாசோ விமிஶ்ரா குணகர்ம ஜந்மபி: l ப்ராணந்தி ஶும்பந்தி புநந்தி வை ஜகத் யாஸ்தத்வியுக்தாஶ்ஶவஶோபநா மதா: ll''என்றது அநுஸந்தேயம். அமீவம் - பாபம். அத்தைப் போக்குமவை - அமீவஹங்களென்று குணகர்ம ஜந்மங்களுக்கு விஶேஷணம். குணகர்ம ஜந்ம விமிஶ்ரா வாச: ஜகத் ப்ராணந்தி, ஶும்பந்தி, புநந்தி— ப்ரஹ்ம ஜ்ஞாநரூப ஸத்தாம் ஜநயந்தி, பக்திவைராக்யரூபஶோபநம் ஜநயந்தி, ப்ரக்ருதி விநிர்முக்தம் குர்வந்தீத்யர்த்த:. ஏதேந பலஶ்ருதிஷு அர்த்தவாதேஷு நாஸ்தித்வுக்தம் பவதி. ஏகாம்ஶேபி அர்த்தவாதஶங்கா நாஸ்தீதி அஸ்ய ஹேதோர் பாவ: o (எம்பெருமானே ஸ்ஸ்பஷ்டமாக இதி) அவிலம்பேந ப்ரமோத்பாதகரூப: அதிஶய: அஸ்ய ஹேதோரர்த்த:.

ஜீ—k ''ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விருத்தமான காமபுருஷார்த்தத்தை'' (ப 145) l.m என்றதுக்கு உத்தரம் (வேதநமென்று மித்யாதி) 1.''யஸ்தத்வேத யத் ஸ வேத'' இத்யாதிகளில் வேதநம். 2.''ஆத்மேத்யேவோபாஸீத''இத்யாதாவுபாஸநம். k_2 பக்தியை காமத்வேந சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம்- உத்தமஸ்த்ரீக்கு உத்தமநாயக விஷயாநுராகவம்போலே, தமக்கு பகவத்ப்ராவண்யாதிஶயஸித்யர்த்தமாகவும், குடஜிஹ்விகாந்யாயேந விஷய ப்ரவணருக்கு மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலே ருசி பிறக்கைக்காகவும். k_1 ''ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளிலே'' (ப 145) n இத்யாதிக்குத்தரம் (ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை இத்யாதி) வேதம் த்ரைகுண்ய விஷயமாகையாலே ஐஸ்வர்யகைவல்யங்களை விதித்ததென்றபடி.

m...விஜிகீஷுப்ரஶ்ந பரிஹாராநந்தரம் ஸ்வபக்ஷஸாதகமாகப் பின்னையும் சில வைபவாதிஶயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபாத்யனை இத்யாதி) n (எம்பெருமானுடைய மாஹாத்ம்யத்தாலும்) என்றவிடத்திலே 5.''யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸுமங்களாநி:'' இத்யாத்யநுஸந்தேயம். இத்தால் இப்ரபந்தத்தில் ஏகாம்ஶத்திலும் அர்த்தவாதஶங்கையில்லையென்று இந்த ஹேதுவுக்கு பாவம். o (எம்பெருமானே ஸ்ஸ்பஷ்டமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும்) என்கிறதுக்கு - அவிளம்பேந ப்ரதீதி ஜநகத்வம் அர்த்தம்.

f-பஷ்டமாக ப்ரதிபாதி3க்கையாலும், p ப4க்திக்கு உத்பாத3கங்களாகையாலும், q உத்பந்நை யான ப4க்திக்கு வர்த்த4கங்களாகையாலும், r ஸ்ரவணாதி3களில் அப்போதே r2 நிரதிஶய ப்ரீதிஜநகங்களாகையாலும், இவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த3ங்களுக்கு s வேத3த்தில் பல விடங்களிலும் ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலும், t ப்3ரஹ்மகாரண வாத3த்தாலும்,

---

அ— p (ப4க்திக்கு உத்பாத3கங்களாகையாலும்) A ''இப்பத்தாற்பத்தராவர் துவளின்றியே'' என்றத்தைப்பற்ற. ஏதேந காரியபர்யந்த ப்ரமோத்பாத3கத்வம் உக்தம். q (உத்பந்நையான இத்யாதி3) B ''உருகாநிற்பர் நீராயே'' என்றத்தைப்பற்ற. இத3ஞ்ச ஹேதுத்3வயம் பரம்பரயா புருஷார்த்த2பர்யவஸாயித்வபரம். விஶிஷ்டே ஸாத்4யே விஶேஷணம்மா: ஸாத4க இதி யாவத். r (ஸ்ரவணாதீ3தி) ஆதி3ஶப்3தே3ந உச்சாரணாதீ3: அபி4தீ4யதே. அத்ர கரதலாமலகவத் ஸ்ரவணாதி3 வேளாயாமேவ ஸ்வார்த்த2ாவபே3ாத4ஜநநத்3வாரா ப்ரீதிஜநகத்வம் விவக்ஷிதம்; தேந ஜ்ஞாதி ப்ரமாஜநகத்வரூப ப்ராமாண்யாதிஶய உச்யதே; C ''கேட்டாரார் வானவர்கள்'' D ''எங்ஙனே சொல்லிலுமின்பம் பயக்குமே'' இத்யாதி3.

s (வேத3த்தில்) வேத3த்தை. யத்3வா, இவற்றிற்சொல்லுகிற அர்த்த3ங்களுக்கு ஸாக்ஷியாக வேத3த்திற் பலவிடங்களிலுஞ்சொல்லுகையாலும் இத்யந்வய:. E ''உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்'' என்று உக்தவக்ஷ்யமாண குணவிஶிஷ்டன் ஶ்ருதி ப்ரஸித்3த4னென்கையாலே தத்தத்குணவிஶிஷ்ட ப4க3வத்ப்ரதிபாத்3ய வேத3வாக்யங்கள் உதா3ஹ்ருத ப்ராயங்களென்று திருவுள்ளம். F ''ஓதம்போற் கிளர்வேதநீரன்'' G ''வேதனை வெண்புரிநூலனை'' H ''சுட்டவெறிகொண்ட தண்டுழாய்வேதியனை'' I ''முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் வேதமயன்'' J ''மதுவார் தண்ணந்துழாயான் முதுவேத முதல்வனுக்கு'' K ''மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை'' L ''மறையாயநால் வேதத்துள்நின்ற'' இத்யாதி3யிலும் இவ்வர்த்த2ம் கண்டுகொள்வது. F ''ஓதம்போற்கிளர் வேதநீரன்'' என்கிறவிடத்திலே 1. ''த்ரீணி பத3ா விசக்ரமே'' 2. ''விசக்ரமே த்ரிர் தே3வ:'' 3. ''ருத்3ர யத் தே ஜநிம சாரு சித்ரம் தவ ஸ்ரியே மருதோ மார்ஜயந்த! பத3ம் யத்3விஷ்ணோரुபமம் நிதா4யி தேந பாஹி கு3ஹ்யம் நாம கோ3நாம்'' இத்யாதி3கள் விவக்ஷிதங்கள். 3. ''ருத்3ர யத்தே'' இத்யாதி3 ஸ்ருத்யர்த்த2ங்கள் வேதா3ந்த விஜயத்திலே கண்டுகொள்வது:— ருத்3ரஸ்ய ப4க3வத3ாயத்தஶ்ரீகத்வமாஹ (ருத்3ரேதி) ஹே ருத்3ர, யத் - யஸ்மாத், தே - தவ, ஜநிம - ஜந்ம, சாரு - ரமணீயம், சித்ரம் - அத்யத்3பு4தஞ்ச, தஸ்மாத், தவ ஸ்ரியே - ஐஸ்வர்யாய, மருத:-தே3வா:, மார்ஜயந்த -

---

ஜீ— p (ப4க்திக்கு உத்பாத3கங்கள்) என்றது A ''இப்பத்தால் பத்தராவர்'' என்றத்தைப்பற்ற. q B ''உருகாநிற்பர் நீராயே'' என்றத்தைப்பற்ற (உத்பந்நையானவித்யாதி3) இந்த ஹேதுத்3வயமும் பரம்பரயா புருஷார்த்த2பர்யவஸாயித்வபரம். r (ஸ்ரவணாதி3களிலிதி) ஆதி3ஶப்3தே3ந உச்சாரணாதீ3யதே. இவ்விடத்திலே ஸ்ரவணாதி3வேளையிலேதானே கரதலாமலகவத் ஸ்பஷ்டார்த்த2 பே3ாத4 ஜநநத்3வாரா ப்ரீதிஜநகத்வம் விவக்ஷிதம். இத்தால் ஜ்ஞாதி ப்ரமாஜநகத்வரூபப்ரா மாண்யாதிஶயம் சொல்லுகிறது. r2 C ''கேட்டாரார்'' D ''இன்பம்பயக்கும்'' என்றத்தைப்பற்ற (நிரதிஶயப்ரீதி ஜநகங்களென்றது).

s (வேத3த்தில்) வேத3த்தை. யத்3வா, இவற்றில் சொல்லுகிற அர்த்த3ங்களுக்கு ஸாக்ஷி யாக வேத3த்தில் பலவிடங்களிலும் சொல்லுகையாலுமித்யந்வய:. அதாவது E ''சுடர்மிகுசுருதி யுள்'' J ''முதுவேதமுதல்வன்'' F ''வேதநீரன்'' இத்யாதி3யை நினைக்கிறது.

A 6-4-11. B 6-8-11. C 10-6-11. D 7-9-11. E 1-1-7. F 1-8-10. G திருவிரு 79.
H பெரியதிரு 66. I 2-7-2. J 1-6-2. K 4-7-10. L 3-1-10.

ச—ய ப்3ரஹ்மஜ்ஞாநாந்மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும், புருஷார்த்த2விஷயமான ப்ர
ய3ந்த4ங்கள் எல்லாவற்றிலும் இப்ரய3ந்த4ங்களை த்3ருட4தர ப்ரமாணங்களாக உபபாதி3த்து
வைதி3ககே3ஷ்டி2யில் அபி4யுக்தரானவர்கள் பரிஹரித்தார்கள்.

v ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே w அவனை அநுப4வித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற
இவர்க்கு எம்பெருமானைப் பிரிகையும், பிரிவாலே நோவுபட்டுக் கூப்பிடுகையும் கூடினபடி
எங்ஙனேயென்னில்: x ஓரோகு3ணத்தை அநுப4வித்தால் அநுபூ4தகு3ணங்களிலுண்டான

அ—மார்ஜயந்தி-க்ஷாளிதவந்த:. கிம் மார்ஜயந்தீத்யபேக்ஷாயாமாஹ (பத3மிதி) உபமம்-மேயதுல்ய
மாநம். யத்3வா, மாஸ்ப்3தே3 பூ4மிபர: 1.''மா விஷ்வா ப்ருதி2வீ'' இதி வைஜயந்த்யாம் அபி4தா4நாத்;
உபமமித்யவ்யயீப4வ:; பூ4ம்யாஸ்ஸமீபே - தி3வி. க்ரமஸௌகர்ய ப்ரதிபாத3நாய '' உபமம்''
இத்யுக்தம்; தேந த்3விதீய: க்ரமோ லப்4யதே. யத்3விஷ்ணோ: பத3ம் நிதா4யி. கிஞ்ச தேந—
புண்யேந ஜந்மநா, கே3நாம - கி3ராம், ப்ரக்ருதஸ்ய விஷ்ணோர் நாம்நாம் மத்4யே கு3ஹ்யம்-
அத்யந்த ரஹஸ்யம், நாம - தாரகாக்ஷயம், பாஸி - ஸர்வத3ா கே3பாயஸீத்யர்த்த2:

t (ப்3ரஹ்மகாரணவாத3த்தாலும்) A ''தாஞ்ஞெருருவே தனிவித்தாய்'' B ''வேர் முதலாய்
வித்தாய்'' C ''முனிமாப்பிரம முதல் வித்தாய்'' D ''திடவிசும்பெரிவளி'' E ''கரவிசும்பெரிவளி''
F ''முந்நீர் ஞாலம் படைத்த'' G ''ஒன்றுந்தேவும்'' இத்யாதி3யைப்பற்ற. u (ப்3ரஹ்மஜ்ஞாநாந்
மோக்ஷத்தைச் சொல்லுகையாலும்) H ''திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்ம்மினே''
I ''சிந்திப்பேயமையும்'' இத்யாதி3யைப்பற்ற,

v பூர்வோக்த மஹாவாக்யே (ப 147) x ''எதிர்சூழல்புக்கு'' இத்யாத்3யம்ஸமவலம்ப்3ய
ஸங்கதே (ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே) இதி. களிக்கிற இடங்களிலும் ஸம்ஸ்லேஷம் மாநஸாநுப4வமே
யிறே; அது கர்மமடியாக வந்ததன்றிக்கே ப4க3வத்ப்ரஸாத3 மடியாக வந்ததாகையாலே விச்சே2த3ம்
கூடாதென்று ஸங்காதாத்பர்யம். w கீழே ''விஶத3விஶத3தர விஶத3தமமாக அநுப4வித்து'' (ப139) e
என்று சொன்னத்தைப்பற்ற (அவனை அநுப4வித்துப் பரிபூர்ணராயிருக்கிற இவர்க்கு) என்றது.

x (ஓரோகு3ணத்தையித்யாதி3) ''ஓரோகு3ணத்தை அநுப4வித்தால்'' என்றது ஸமுதா3யேந
கு3ணங்களை அநுப4வித்தவளவன்றிக்கே தனித்தனியே அநுப4விக்கவேண்டுமென்று ருசி பிறந்து

ஜீ— t (ப்3ரஹ்மகாரணவாத3ம்) என்றது · A''தாஞ்ஞெருருவே தனிவித்தாய்'' B ''வேர்முதலாய்
வித்தாய்'' இத்யாதி3யை நினைத்து. u (ப்3ரஹ்மஜ்ஞாநாந்மோக்ஷம்) என்றது · H''சிந்தித்துய்ம்
மினே'' I ''சிந்திப்பேயமையும்'' இத்யாதி3யைப்பற்ற.

v பூர்வோக்த மஹாவாக்யத்திலே (ப 147)x''எதிர்சூழல்புக்கு'' இத்யாத்3யம்ஸத்தை அவலம்
பி3த்து ஸங்கிக்கிறார் (ப4க3வத்ப்ரஸாத3த்தாலே) இத்யாதி3. (ப139)eவிஶத3 விஶத3தர விஶத3தமமாக
அநுப4வித்துப் பரிபூர்ணரான இவர்க்கு என்றபடி. இத்தால்-''இவருக்கு ஸம்ஸ்லேஷமாவது · மாந
ஸாநுப4வமேயிறே. இது கர்மமடியாக வந்ததன்றிக்கே ப4க3வத்ப்ரஸாத3மடியாக வந்ததாகை
யாலே விச்சே2த3ம் கூடாது'' என்று ஸங்காதாத்பர்யம்.

x (ஓரோகு3ணத்தை இதி) ஸமுதா3யேந அநுப4வித்தவளவன்றிக்கே தனித்தனியே அநுப4
வித்தாலென்றபடி. z(ஸ்ப்ருஹயை)ஸ்ப்ருஹையையும். a.b உக்கத்துக்கு ப்ரமாணம்(பரமாத்மநி,

---

A 1-5-4. B 2-8-10. C 8-10-7. D 1-1-7. E 1-1-11. F 3-2-1. G 4-10-1. H 4-1-1.
I 9-1-7.

F்ப்ரியத்வ ப்ரகர்ஷம் y ஈஷ்ணீத்₃ர விஷயங்களில் வைராக்₃யத்தைப் பிறப்பித்து,கு₃ணந்தரங்களிலே z ஸ்ப்ருஹையைப் பிறப்பிக்கும்: a 1. "परमात्मनि यो रक्तो विरक्तोऽपरमात्मनि" (பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோ5பரமாத்மநி) என்றும் bA "மாற்பால் மனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள் கைவிட்டு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, c பின்னை அக்குணங்களில் க்ரமப்ராப்தி பற்றுது, யாதொருபோது ஆசைமிக்கது, அப்போது ஆசைப்பட்ட பொருள் கிடையாமையாலும், ப₄க₃வத₃நுப₄வ விரோதி₄யான d ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄ ஸ்மரணாதி₃களாலு

அ—ஒரு கு₃ணத்தை அநுப₄வித்தாலென்றபடி. யத்₃வா, B காதல் கடல்புரைய விஸ்தாரிக்கைக்காக கு₃ணஜ்ஞாத்₃யத்திலே தாரதம்யத்தை ஸங்கல்பிக்குமென்று கருத்து. y "கு₃ணந்தரத்தில் வைமுக₂த்₃யம் லபி₄யாதபோது விஷயாந்தரங்களிலே போதுபோக்கலாகாதோ?" என்கிற ஸங்கை வாராமைக்காக (ஈஷ்ணீத்₃ர விஷயங்களில் வைராக்₃யத்தைப் பிறப்பித்து) என்றது. z (ஸ்ப்ருஹையை) ஸ்ப்ருஹையையுமென்றபடி. a,b உக்ததத்துக்கு ப்ரமாணம்.(பரமாத்மநி, மாற்பாலித்யாதி₃) a (அபரமாத்மநி) ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த ஈஷ்ணீத்₃ரவிஷயே. b திருவந்தாதி - (மாற்பாலித்யாதி₃) ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஹ்ருத₃யம் ப்ரவணமாக, பே₄க்₃யகளான ஸ்த்ரீகளுடைய ஸௌந்த₃ர்யத்தில் நசையற்று. (சுழிப்பவிதி) அத்ர கு₃ணந்தரஸ்ப்ருஹாஜநகத்வமபி ஸூசிக்யதே. கு₃ணந்தராநுப₄வஸ்ச ததா₃நுப₄வயித்ரீஸ்வராதீ₄ந இத்யத்₄யாஹ்ருத்ய மொழிய அநுப₄வமில்லையோ பின்னை? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பின்னை அக்கு₃ணங்களில் க்ரமப்ராப்தி பற்றுது) என்று. "க்ரமப்ராப்திபற்றுது" இத்யஸ்யாநந்தரம் "இதரவிஷய வைராக்₃யத்தைப் பிறட்பிக்கையாலே விஷயாந்தரை: காலக்ஷேபஸ்ச கர்த்தும் ந ஶக்யதே" இதி த்₃ரஷ்டவ்யம்.

d (ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄ஸ்மரணாதி₃களாலுமிதி) 2. 'க்ஷுதே ப்ரஹாரா நிபதந்த்யபீ₄ஷ்ணம் தா₄நக்ஷயே குப்யதி ஜாட₃ராக்₃நி: । ஆபத்ஸு வைராணி ஸமுத்₃ப₄வந்தி சி₂த்₃ரேஷ்வநர்தா₂ ப₃ஹுளீப₄வந்தி ॥' இதி ப்ரகாரேண அபேக்ஷிதார்தா₂லாப₄ஸ்ய நிமித்தம் கிமித்யாகாங்க்ஷாயாம் ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄ஸ்மாரணாத₃யோ ப₄வந்தீதி ப₄வ:. "ஸ்மரணாதி₃களாலும்" என்கிறவிடத்தில் ஆதி₃ ஶப்₃தா₃த்தாலே ஸம்ஸார ஸ்மரணம் விஷயஸ்மரணம் தொடக்கமான

ஜீ—மாற்பாலித்யாதி₃) 3. "ஸர்வேஶ்வரனே விநிர்முக்தஸ்ஸ பை₄க்ஷமம் போ₄க்துமர்ஹதி" இத்யுத்தராரார்த்த₄ம். இத₃ம் ப₃ஹ்வர்தா₂ஸ்பத்யஸ்ப்ருதெள, a (அபரமாத்மநி) ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த ஈஷ்ணீத்₃ர விஷயே. b (மாற்பாலித்யாதி₃) ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே ஹ்ருத₃யம் ப்ரவணமாக, ஸ்த்ரீகளுடைய தோளிணைகளில் நசையற்று இத்யர்த்த₂:. சுழிப்பவென்று - கு₃ணந்தர ஸ்ப்ருஹாஜநகத்வமும் ஸூசிதம். c ஸ்ப்ருஹாமாத்ரமொழிய அநுப₄வமில்லையோவென்ன (பின்னையித்யாதி₃).

d (ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄ ஸ்மரணாதி₃களாலுமிதி) அத்ர ஆதி₃ஶப்₃தே₃ந ஸம்ஸார ஸ்மரணம் விஷயஸ்மரணம் தொடக்கமானவற்றைச் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்திலே 2. "க்ஷுதே ப்ரஹாரா நிபதந்த்யபீ₄ஷ்ணம் தா₄நக்ஷயே குப்யதி ஜாட₃ராக்₃நி: । ஆபத்ஸு வைராணி ஸமுத்₃ப₄வந்தி சி₂த்₃ரேஷ்வநர்தா₂ ப₃ஹுளீப₄வந்தி ॥" என்கிறது அநுஸந்தே₄யம். f. ப்ரக்ருதிஸம்ப₃ந்த₄ஸ்மரணத்துக்கும், விஷயஸ்மரணத்துக்கும், ஸம்ஸாரஸ்மரணத்துக்கும், ப₄க₃வத்₃வைலக்ஷண்யத்தை

ப்ர—a बार्हस्पत्यस्मृतौ, "परमात्मनि यो रक्तो विरक्तोऽपरमात्मनि। सर्वेषणाविनिर्मुक्तः स भैक्षं भोक्तुमर्हति॥" इति.

A மூன்-திருவ 14. B 5-3-4.

சி—மாக படிகஃவத்ஃ விஷயத்தில் அநுபஃவித்த அம்ஸத்தையும் e இழந்து fA "எந்நாள் யானுன்னே இனிவந்து கூடுவன்" என்றும், gB "பல நீ காட்டிப் படுப்பாயோ" என்றும், hC "போர வைத்தாய் புறமே" என்றும், iB "கூவிக்கொள்ளும் காலமின்னம் குறுகாதோ" என்றும் கூப்பிடாநிற்பர்.

j அவனே அநுபஃவிக்கப்புக்கால் kD "அடியேனடைந்தேன் முதன்முன்னமே" என்றும், lE "பருகிக்களித்தேனே" என்றும், mF "உண்டுகளித்தேற்கும்பரென் குறை" என்றும், nG "தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர் தொழுதுதொழுது நின்றுர்த்தும்" என்றும்,

---

அ-வற்றைச் சொல்லுகிறது. e "இழந்து" என்கிறது "அநுபூதகஃணங்களில்" (ப151) x என்றத்தைப் பற்ற. f...l ப்ரக்ருதிஸம்பந்தஃஸ்மரணத்துக்கும், விஷயஸ்மரணத்துக்கும், ஸம்ஸார ஸ்மரணத்துக்கும், படிகஃவத்ஃவைலக்ஷண்யத்தை ஸ்மரித்து அது கிடையாமையாலே வந்த ஆர்த்திக்கும் அடைவே நாலு சந்தை (எந்நாளித்யாதிஃ) fA (எந்நாள் யானுன்னே மினிவந்து கூடுவனே) அநுகூலிக்கத் தந்த காரணங்களே ப்ரதிகூலிக்கைக்கு உறுப்பாக்கின நான் ப்ரதஃமோபகாரகனை உன்னே, இப்படிக்ருதக்ஃநனுனபின்பு இந்நிலையைவிட்டு வந்து கூடுவது எந்நாளாயிருக்கிறது? நாள் அறியிலும் தரிக்கலாமென்று கருத்து. gB (பல நீ காட்டியித்யாதிஃ) லிகிஃதம் (ப 135) k. hC (போரவைத்தாய் புறமே) உனக்குப் புறம்பான விஷய ப்ரசுர ஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டு வைத்தாய். நீ நினைத்தால் விடுவிக்கலாமென்று கருத்து. lB கூவி · நான் அந்வயிக்கும்படி என்னை அழைத்து, கொள்ளும்-அங்கீகரிக்கிற, காலம் - ஸமயம், இன்னம் - விஷயாந்தரதர்ஶநம் விநாஶஹேதுவென்னும் அவஸ்தை பிறந்தவளவிலும், குறுகாதோ - ஸமீபியாதோ என்கை.

l உக்தவிஶ்லேஷதஃஶாவ்ருத்தாந்த ப்ரதிகோடித்வேந உபஸ்திஃத ஸம்ஶ்லேஷ தஃஶாவ்ருத்தாந்தமாஹ (அவனே அநுபவிக்கப்புக்காலிதி). kD அடியேன் · உனக்கு ஶேஷபூதமான ஸ்வரூபத்தை உடையனான நான். முதல் முன்னம்-முதலுக்குமுன்னே; ப்ரப்ரதஃமமென்றபடி. அடைந்தேனல்லவோ. H மயர்வறமதிநலமருளுவதுக்கு முன்னே ப்ராப்தியுடையேனல்லவோ? என்று கருத்து. lE பருகி-பெருவிடாயன் தண்ணீர் குடித்தாப்போலே நிரம்ப புஃஜித்து, களித்தேன் · நிரதிஶயமான ஆநந்தஃத்தைப் பெற்றேன். mF உண்டு-இப்படி நித்யாநுபவம் பண்ணி, களித்தேற்கு-ஆநந்திஃத்த எனக்கு, உம்பர்-மேலொரு தேஃம விஶேஷத்திலே போய்ப் பண்ணும் அநுபவத்தில். என் குறை-குறைகிடந்ததேது? nG தொண்டீர்·படிகஃவத்ஃபடிகஃவதவிஷயத்தில் அநுகூலரானவர்களே! எல்லீரும்

ஜீ-ஸ்மரித்து அது கிடையாமையால் வந்த ஆர்த்திக்கும் அடைவே நாலு சந்தை (எந்நாளித்யாதிஃ) " fA நானுன்னே இனிவந்து கிட்டுவதெந்நாள்? gB பல விஷயங்களே நீ காட்டி முடிக்கப்பார்க்கிருயோ? hC உனக்குப் புறம்பான விஷய ப்ரசுரஸம்ஸாரத்திலே போரவிட்டுவைத்தாய். lB என்னே அழைத்துக்கொள்ளுங்காலம் இன்னம் ஸமீபியாதோ" இத்யர்த்தஃ:.

j விஶ்லேஷ ப்ரஸங்கஃாத் உபஸ்திஃதம் ஸம்ஶ்லேஷமாஹ (அவனே அனுபவிக்க இத்யாதிஃ) kD அடியேனித்யாதிஃக்கு — ஶேஷபூதனான நான், முதன்முன்னமே - ப்ரப்ரதஃமமே அடைந்தேன்: lE பருகி-நிரம்ப புஃஜித்து, களித்தேன்-நிரதிஶயாநந்தஃத்தைப் பெற்றேன். mF உண்டுகளித்தேற்கு-நித்யாநுபவம்பண்ணி ஆநந்திஃத்த எனக்கு. உம்பர்-மேலொரு தேஃம விஶேஷத்திலே போய்ப் பண்ணுமநுபவத்தில். என் குறை·குறை கிடந்ததேது? nG தொண்டீர்-படிகஃவத்ஃபடிகஃவத விஷயத்

ப—20 A 3-2-1. B 6-9-9. C 5-1-5. D 2-3-6. E 2-3-9. F 10-8-7. G 5-2-2. H 1-1-1.

ஈ—oA "எமர் கீழ்மேலெழுபிறப்பும் மாசதிர் இது பெற்று நம்முடை வாழ்வு வாய்க்கின்றவா" என்றும் தாமும் தம்முடைய ஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4களுமாய்க் கூடக்களிப்பர்.

p இப்படி ப3ஹு4குண3ன எம்பெருமான் பக்கலிலே நிரதிஶய q ப4க்திமான்களாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக ஸு2கது3:க்க2ராய், r அவனே யல்லதறியாதபடியாய், ப4க3வத3நுப4வ ஸுக2ம் மிக்கபோது இதர பதா3ர்த்த2ங்களுமெல்லாம் s தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று t ஸுகி2க்கிறனவாகவும், u விஶ்லேஷமென்றெரு வகை உண்

அ—வாரீர் - இப்போ4க்3யதை இழவாதே எல்லாரும் வாருங்கோள். தொழுது தொழுது நின்று - இந்த ப்ரீதிபரவஶராய்க்கொண்டு நிரந்தராநுவ்ருத்தி பண்ணிநின்று. ஆர்த்தும் - ஸஹர்ஷ கோலாஹலம் பண்ணுவோம். oA (எமரித்யாதி3) கீழேழு-கீழேழு தரத்தாலும், மேலேழு-மேலேழு தரத்தாலும், அர்த்த4ாத். மத்4யே ஏழு தரத்தாலும், எமர் - மதீ3யரானவர்கள், எழுபிறப்பும் - ஸப்த ஜந்மங்களிலும், கேசவன்தமர் - கேஶிமத2நனுளவனுக்கு த3ாஸபூ4தரானார். அத்தாலே, இது - இந்த, மாசதிர் - மஹத்தான நிர்ஹேதுக ப4க3வத3னுக்ரஹகாரமாகிற அதிஶயத்தை, பெற்று - அடைந்து, அத்தாலே, நம்முடை வாழ்வு - ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஶ்ரீயானது, வாய்க்கின்ற - வளர்கிறது. ஆ - ஆஶ்சர்யம்.

p உக்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷஜநித ஸு2கது3:க்க2யோஸ் ஸமாவதி4மாஹ (இப்படி ப3ஹு4குண3ன இத்யாதி3). q "ப4க்திமான்களாய்" இத்யுக்தி:-கு3ருஷ்வ ப3ஹு4வசநமிதி ந்யாயாத். ப4க்திமான்களாய் இத்யஸ்யாநந்தரம் "அத ஏவ" இதி, r அவனேயல்லதறியாதபடியாய் இத்யஸ்யாநந்தரம் "இருக்கிற இவர்" இதிச அத்4யாஹாரார்யம்; யதா3ஸ்தி2தமேவ வா. s (தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று) இத்யாதி3 - B வாயுந்திரையுகளித்படியே, விஶ்லேஷத3ஶையில் இதர பதா3ர்த்த2ங்களினுடைய இழவு தோற்றிநின்ற ஸம்ஶ்லேஷத3ஶையிலும் ஸம்ருத்3தி4 தோற்றத் தட்டில்லையிறே; ஆகையாலேயிறே C "ஊரும்நாடும் உலகமும் தன்னைப்போல் அவனுடைய பேரும் தார்களுமே பிதற்றக் கற்புவான்" என்றது; ஏவம் ந சேத் ப4க3வத3நுப4வோப்யஸத்கல்ப ஏவ ஸ்யாதி3தி ப4வ:. t (ஸுகி2க்கிறனவாகவுமிதி) அத்ர "நினைத்தும்" இத்யத்4யாஹாரார்யம்.

ஜீ—தில் சபலரானவர்களே! எல்லீரும் வாரீர் - இப்போ4க3த்தை இழவாதே எல்லாரும் வாருங்கோள்; தொழுது தொழுது நின்று - ப்ரீதிபரவஶராய்க்கொண்டு நிரந்தர ப4க3வத3நுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணிநின்று, ஆர்த்தும் - ஸஹர்ஷகோலாஹலம் பண்ணுவோம். oA (எமரித்யாதி3) கீழேழு, மேலேழு, அர்த்த4ாத் மத்4யே ஏழு, ஆக இருபத்தொரு ஜந்மங்களிலும், எமர்-மதீ3யரானவர்கள் கேசவன்தமராநுர்கள்; இது மாசதிர் பெற்று - நிர்ஹேதுக ப4க3வத3ங்கீ3காரமாகிற இந்த மஹாதிஶயத்தைப் பெற்று, நம்முடை வாழ்வு - நம்முடைய ஶ்ரீவைஷ்ணவ ஶ்ரீயானது, வாய்க்கின்றவா - வளருகிறபடி என்!—என்று பொருள்.

p உக்த ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களினுடைய சரமாவதி4யை அருளிச்செய்துகொண்டு நிக3மிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி3). q (ப4க்திமான்களாய்) என்ற அநந்தரம் "அத ஏவ" என்று அத்4யாஹாரார்யம். r (அவனேயல்லதறியாதபடியாய்) என்ற அநந்தரம் "இருக்கிற இவர்" என்றும் அத்4யாஹாரார்யம். விஶ்லேஷத3ஶையில் D "நீயும் திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே" என்றிருக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷ த3ஶையிலும் s, t "தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப்பெற்று ஸுகி2க்

A 2-6-7, 2-7-1 B 2-1 C 6-7-2 D 2-1-1.

ff—டென்றுமறியாதே லோகயாத்ரையோடொக்க மறந்து, விஶ்லேஷ வ்யஸநம் மிக்கால் v ஸம்ஶ்லேஷரஸம் உண்டென்றுமறியாதே இதர பதா3ர்த்தா2ங்களுமெல்லாம் தம்மைப் போலே எம்பெருமானைப் பிரிந்து நோவுபடுகிறனவாகக்கொண்டு wA "நீயும் திருமாலால் நெஞ்சங்கோட்பட்டாயே" இத்யாதி3யாலே அவற்றுக்குமாகத் தாம் நோவுபடாநிற்பர்.

அ.B மாயக்கூத்தனில் இரண்டாம்பாட்டில் C "நன்ஞடு" என்ற பதா3த்துக்குப் பிள்ளான் நிர்வாஹம்- "எம்பெருமானைப் பெற்றநுப4விக்கிற நாடுகாண்—என்னுமாம்; இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" [8-5-2 ஈடு] என்றிருக்கையாலே, "தம்மைப்போலே எம்பெருமானைப் பெற்று ஸுகி2க்கின்றன" (s, t) என்று ஶாப்3த3ம்; D "உன் கைதவம் மண்ணும் விண்ணும் நன்கறியும்" என்றவிடத்திலே "வாயுந்திரையுகளில் வாஸனையாலே ஜக3த்தெல்லாம் தம்மைப்போலே நினைத்திருக்குமென்றிருக்கிறார்" [6-2-5 ஈடு] என்றிருக்கையாலே "தம்மைப்போலே" (s,t) இத்யாதி3 ஆர்த்த3மென்றும் கண்டுகொள்வது.

ப,v நநு—அத்ர உச்யமாநப்ரமவிஸ்ப்ருதீ E "மயர்வற" இத்யநேந விருத்3யேதே-இதி சேந்ந; கர்மக்ருதத்வாப4ாவேந விஷயக்ருதத்வாத். யத்3வா-"இப்படி ப3ஹுகு3ணனை" (154)p இத்யாதி3க்கு—"ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷம் வந்தபோது இவருக்கு ஸுகி2க்கக் கூடாது; எங்ஙனேயென்னில்: அப்போது து3:க்கி2க்கிறனவான சில வஸ்துக்களுண்டாகையாலே அவற்றைக் கண்டு து3:க்கி2க்க ப்ராப்தமாகையாலும், வந்த ஸம்ஶ்லேஷம் அநித்யமாகையாலே விஶ்லேஷம் வரப் போகிறதென்று து3:க்கி2க்க ப்ராப்தமாகையாலும். விஶ்லேஷம் வந்தபோது வ்யஸநப்படவும் கூடாது; எங்ஙனேயென்னில்: அப்போது ப4க3வத3நுப4வவிரோதி4யான ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4 ஸ்மரணாதி3களுண்டாயிருந்ததேயாகிலும், ஸுகி2க்கிறனவான சில வஸ்துக்களைக் காண்கையாலே அதுகளைப்போலே தமக்கு வந்த விஶ்லேஷம் அநித்யமாகையாலே, அதுபோய் பூர்வம்போலே ஸம்ஶ்லேஷம் வருமென்று தேறியிருக்க ப்ராப்தமாகையாலே" என்கிற ஶங்கையை "தமக்குண்டான ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷப்ரயுக்த ஸுக3து3:க்க3ங்களினுடைய உத்கூலதையிலுலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுக3து3:க்கி2களாயிருக்குமென்றிருப்பர்" என்று விஶேஷகதா2நமுக2த்தாலே பரிஹாரம் பண்ணிக்கொண்டு ப்ரஸ்துதார்த்த2த்தை நிக3மிக்கிறார்—என்று அவதாரிகை. இத்தால், "ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷம் வந்தபோது ஸுகி2க்கவுங்கூடும், தத்3விஶ்லேஷம் வந்தபோது து3:க்கி2க்கவுங்கூடும்; எங்ஙனேயென்னில், தமக்கு உண்டான ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷப்ரயுக்த ஸுக3து3:க்க3ங்களினுடைய உத்கூலதையிலுலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் ப4க3வத்ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷைக ஸுக3து3:க்கி2களாக நினைத்திருக்கிறவராகையாலே தமக்கு ஸம்ஶ்லேஷம் வந்தபோது து3:க்கி2க்கிற வஸ்துவைக் காணுகையாலும், விஶ்லேஷமென்றொரு வகை உண்டென்றறியாமையாலும், விஶ்லேஷம் வந்தபோது ஸுகி2க்கிற வஸ்துவைக் காணுகையாலும், ஸம்ஶ்லேஷரஸமுண்டென்றறியாமையாலும்" என்றதாயிற்று. wA நீயும்-அதுக்கு அடைவற்றிருக்கிற நீயும், ஆஸக்திமாத்ரமே ஹேதுவாக, திருமாலால்-ஶ்ரிய:பதியாலே, நெஞ்சம்-மனஸ்ஸை, கோட்பட்டாயே-பறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயோ?

ஜீ.கிறனவாக" என்று அர்த்த2ாத் ஸித்3த4மாதல்; யத்3வா, B மாயக்கூத்தனில் C "நன்ஞடு" என்றதுக்கு "எம்பெருமானை அநுப4விக்கிற நாடுகாண்; இல்லையாகில் கூப்பிடார்களோ" [8-5-2 ஈடு] என்ற பிள்ளான் நிர்வாஹத்தைப்பற்ற முக்2யமாகவுமாம். t(ஸுகி2க்கிறனவாகவும்)என்ற அநந்தரம் "நினைத்தும்" என்று அத்4யாஹாரம். wA [நீயுந்திருமாலாலிதி] நீயும் ஶ்ரிய:பதியாலே நெஞ்சு பறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயோ-என்றபடி.

A 2-1-1. B 8-5. C 8-5-2. D 6-2-5. E 1-1-1.

ச— x இவருக்கு ப்ரியாப்ரியங்கள் ஒருகாலும் முடியாதே பர்யாயேண உண்டா யிருக்கையாலே, இவர்க்கு சிந்தயந்திப்படி நித்யமாய்ச் செல்லுகையாலே இவரை தீ8ர்க்க4சிந்தயந்தி யென்றுமிற்று நம் y முதலிகள் அருளிச்செய்வது.

z ஆஸ்ல் சேதநர்க்கு a ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி3க்களே த4ாரகபோஷக பே4ாக்3யங்களாய்ச் செல்லாநிற்க, இவரை ப4க3வத்3கு3ணகத4ாரகரென்னக்கூடுமோ? என்னில்; b திரு வயோத்4யையிலும், கோஸலஜநபத3த்திலுமுள்ள ஸ்தா2வரஜங்க3மங்களடைய b_2 ராம கு3ணகத4ாரகங்களாயிருக்கும்படியை அநுஸந்தி4த்து இதுவும் கூடுமென்று கொள்வது.

அ— x இவருக்கு ப்ரியாப்ரியங்கள் மாறுதே செல்லுகையாலே சிந்தயந்தியில் இவர்க்கு வ்யா வ்ருத்தி காட்டுகிறார் (இவருக்கு ப்ரியாப்ரியங்களித்யாதி3) 1. ''தச்சித்தவிமலாஹ்லாத3க்ஷீண புண்யசயா ததா4 | தத3ப்ராப்திமஹாது3:க்கா3விலீநா ஸ்யோஷபாதகா ||'' இத்யாதி3. ப்ரியாப்ரியங்கள் பர்யாயேண நடக்கையைப் பற்றவிறே A ''வல்லீயே மாளாதோ'' என்று இவர்தாம் அருளிச் செய்தது. y (முதலிகள்) ஆசார்யா:.

z நநு ''தத்ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸுகது3:க்க2ராய் அவஸீயல்லதறியாதபடி யா யிருக்கிற இவர்'' (ப154) q,r இத்யுக்தம்; 'அங்கு2ள்யக்3ரே ஹஸ்தியூத2மாதமாஸ்தே' இதிவத் கத2மிதி3முபபத்3யதே? 2. ''ய ஏவ லௌகிகாஸ்த ஏவ வைதி3கா:'' அன்றே; லோகத்3ருஷ்டாகார விருத்3த4மாக B ''எல்லாங்கண்ணன்'' என்கிற இவருக்தியைக்கொண்டு ப4க3வத்3கு3ணகத4ாரக ரென்னக் கூடுமோ? இத்யபி4ப்ராயேண ஸங்கதே (ஆஸ்ல் சேதநர்க்கு இதி) a (ஸ்த்ர்யந்நபாநாதி3 களிதி) ஸ்த்ரீகள் - பே4ாக்3யைகள், அந்நம் - த4ாரகம், பாநம் - போஷகம் என்று ய தா2யோக்3யம் அந்வயித்துக்கொள்வது. b நஹி த்3ருஷ்டே ஸ்நுபபந்நம் நாம இத்யபி4ப்ராயேண பரிஹரதி (திருவ யோத்4யையிலுமிதி) ஸ்தா2வர ஜங்க3மேஷ்வயமாகாரோ த்3ருஷ்டஸ்சேத் பராங்குஸார்யஸ்ய கிமுதேதி பூர்வ:. 3. ''அகாலபு2லிநோ வ்ருக்ஷா:'' 4. ''பரிஸுஷ்கபலாஸாநி வநாந்யுபவநாநி ச'' 5 ''மம த்வஸ்வா நிவ்ருத்தஸ்ய ந ப்ராவர்த்தந்த வர்த்மநி | உஷ்ணமஸ்ரு விமுஞ்சந்தோ ராமே ஸம்ப்ரஸ்தி2தே வநம் ||'' 6. ''வ்யஸ்ருஜந் கபு2ளாந் நாக3ா க3ாவோ வத்ஸாந் ந பாயயந் | பக்ஷிணோபி ப்ரயாசந்தே ஸர்வபூ4தாநுகம்பிநம் ||'' 7. நிஸ்சேஷ்டாஹார ஸஞ்சாரா

ஜீ— x சிந்தயந்தியில் வ்யாவ்ருத்தி (இவர்க்கித்யாதி3)

z ''தத்ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷைக ஸுக2து3:க்க2ராய், அவஸீயல்லதறியாதபடி இருக்கிற''(ப154) q,r என்று ப4க3வத்3கு3ணகத4ாரகத்வம் சொல்லிற்று; ''அங்கு3ள்யக்3ரே ஹஸ்தியூத2மாதமாஸ்தே'' என்கிறுப்போலே லோகத்3ருஷ்டாகார விருத்3த4மாக ப4க3வத்3கு3ணகத4ாரகரென்னக்கூடுமோ? என்கிற அபி4ப்ராயத்தாலே ஸங்கிக்கிறார் (ஆஸ்லித்யாதி3) b '' நஹி த்3ருஷ்டே ஸ்நுபபந்நம் நாம'' இத்யபி4ப்ராயேண பரிஹரதி (திருவயோத்4யையிலுமிதி) ஸ்தா2வரஜங்க3மங்களிலே இந்த ஆகாரங்கண்டால் ஆழ்வார்க்குக் கிமுத என்று கருத்து. b_3 (ராமகு3ணகத4ாரகங்கள்) என்கிற இடத்திலே 8 ''அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா:'' 4. ''பரிஸுஷ்கபலாஸாநி'' 5. ''மம த்வஸ்வா நிவ்ருத் தஸ்ய ந ப்ராவர்த்தந்த வர்த்மநி | உஷ்ணமஸ்ரு விமுஞ்சந்த:'' 6. ''வ்யஸ்ருஜந் கபு3ளாந் நாக3ா:

A 1-4-3. B 6-7-1.

சி— c இப்படி இருக்கிற இவர்க்கு எம்பெருமானேடு ஸம்ஸ்லேஷமாவது - d ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமான e ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம். விஸ்லேஷமாவது - பா₃ஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷா பேக்ஷ பண்ணி அது பெருமையாலே மாநஸாநுப₄வத்துக்கு வந்த கலக்கம்.

f ஸர்வஜ்ஞனுய், ஸர்வசக்தியாய், ஸர்வநியந்தாவாய், நிரவதி₄கக்ருபாவானு யிருந்த எம்பெருமான் இவருடைய அநுப₄வத்தை முடிய நடத்தாதே, இவ்வநுப₄வத்தை

அ—ஏகைகஸ்த₂ாநநிஷ்டி₂தா:'' 1. ''அலமத்₃ய ஹி பு₄க்தேந பரமார்த்தை₃ரலஞ்ச ந: । யதா₃ பஸ்யாம நிர்யாந்தம் அபி₄ஷிக்தம் ரகூ₄த்தமம் ॥'' இத்யாதி₃.

c ஏவம் ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃லப்₃த₄ பரிபூர்ணநுப₄வஸ்யாஸ்ய ப₄க₃வத்₃விஸ்லேஷோபபத்தி: கத₃ம்; தத்கார்யத்வேந ஆக்ரோஶோபபத்திஸ்ச கத₂மிதி ஶங்காயாம்; விஸ்லேஷோபபத்திம் தத்கார்யத்வேந ஆயாத - ஆக்ரோஶப்ரகாரம், தத்ப்ரதிகோடித்வேந உபஸ்தி₂த ஸம்ஸ்லேஷ காலீந ஸந்தோஷாதிஶயம், தது₃ப₄ய சரமாவதி₄ம் தத்ப்ரயுக்த நாமவிஶேஷம், தத்ர ப்ரஸக்தாயாம் ஶங்காயா: பரிஹாரஞ்ச ஜக₃ாத₃; அத₂ ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃லப்₃த₄ பரிபூர்ணநுப₄வஸ்ய அஸ்ய ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷௌ நாம காவித்யத்ராஹ (இப்படியிருக்கிறவித்யாதி₃) கு₃ணநு பா₄வம்-ஸம்ஸ்லேஷம், கு₃ணந்தராநுப₄வாலாபா₄ம்-விஸ்லேஷமென்று ''ஓரோ கு₃ணத்தை''(ப 151)× இத்யாதி₃யாலே கீழருளிச்செய்தபடியன்றிக்கே, மாநஸாநுப₄வம் - ஸம்ஸ்லேஷம், பா₃ஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது பெருமையாலே மாநஸாநுப₄வத்துக்கு வந்த கலக்கம்-விஸ்லேஷமென்று யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற இவர்க்கித்யாதி₃) என்னவு மாம். c(இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு) என்றது-ப₄க₃வத்₃கு₃ணைகத₄ாரகராயிருக்கிற இவருக்கு என்றபடி. d (ப்ரத்யக்ஷேத்யாதி₃) ப்ரத்யக்ஷஸப்₃த₃ஸ்ச சாக்ஷுஷஜ்ஞாநபர:; ஸ்பை₃ளட்யாதிஶயே தாத்பர்யம். e ஜ்ஞாநபத₃ம் மாநஸத்வபரம்.

f (ஸர்வஜ்ஞனுய் இத்யாதி₃) விஶேஷண சதுஷ்டயம் விஶேஷ்யஞ்ச அவிச்சே₂தே₃ந அநுப₄வ ப்ரவர்த்தநே ஹேதுகூ₃ர்ப்ப₄ம்; அஜ்ஞத்வ அஶக்தத்வ பரதந்த்ரத்வ நிர்த₃யத்வ நிஸ்ஸம்பா₃ந்த₄த்வங்கள் விச்சே₂த₃ஹேதுக்களாகையாலே, அறிகைக்கும், அறிந்தபடியே தலைக்கட்டுகைக்கும், ஶக்தியுண்டானாலும் பரதந்த்ரனுனல் ப்ரயோஜநமில்லாமிறே, அதுக்காக-நியமிக்கைக்கும், அதுக் குறுப்பாக இரங்குகைக்கும், நிர்ப்ப₄யமாக ஸம்பா₃ந்தி₄க்கைக்கும் உபயுக்தங்களிறே இக்கு₃ணங்கள்.

ஜீ—கா₃வோ வத்ஸாந் ந பாயயந்। பக்ஷிணேபி ப்ரயாசந்தே'' 1. ''அலமத்₃ய ஹி பு₄க்தேந பரமார்த்தை₃ரலஞ்ச ந: । யதா₃ பஸ்யாம நிர்யாந்தம்'' 2. ''நஷ்டம் த்₃ருஷ்ட்வா நாப்₄யநந்த₃ந் வீபுலம் வா த₄நாக₃மம்'' இத்யாத்₃யநுஸந்தே₄யம்.

c கு₃ணநுப₄வம் - ஸம்ஸ்லேஷம், கு₃ணந்தராநுப₄வாலாபா₄ம் – விஸ்லேஷமென்று ''ஓரோ கு₃ணத்தை'' (ப 151)× இத்யாதி₃ வாக்யத்தாலே கீழருளிச்செய்தபடியன்றிக்கே, மாநஸாநுப₄வம்– ஸம்ஸ்லேஷம், பா₃ஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது பெருமையாலே மாநஸாநுப₄வத்துக்கு வந்த கலக்கம்-விஸ்லேஷமென்று ப்ரகாராந்தரேண விக்₃ரஹ ப்ரயுக்த ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷங்களே அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கிற இத்யாதி₃) c இப்படியிருக்கிற இவர்க்கு - ப₄க₃வத்₃கு₃ணைக த₄ாரகராயிருக்கிற இவர்க்கு.

f '' ஸர்வஜ்ஞனுய் '' இத்யாதி₃ விஶேஷணங்களுக்குக் கருத்து — அஜ்ஞத்வ அஶக்தத்வ பரதந்த்ரத்வ நிர்த்த₃யத்வ நிஸ்ஸம்பா₃ந்த₄த்வாதி₃களன்றே விச்சே₂த₃ஹேதுக்களென்று.

f-விச்சே₂தி₃த்ததுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்;g திருவயோத்₄யையிலும் திருக்குரவையிலும் பிரிந்த h பிரிவுபோலே இவர்க்கு i அநுபூ₄தகு₃ணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவும் j மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறக்கைக்காகவும்.

j எம்பெருமான்பக்கல் பிறந்த ஆசை முதிர்ந்து, நினைத்தபடி பெருவிட்டவாறே k ஸோக மோஹங்கள் பிறக்கும்.

அ— தாதாசார்யஸ்து → மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றவராகையாலே, உபயவிதமான விஸ்லேஷமும் இவருடைய து₃ஷ்கர்மமூலமாக வந்ததென்கை அநுபபந்நமாகையால், ஈஸ்வரனே இவற்றை உண்டாக்கினனென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவர்படுகிற வ்யஸநத்தை அறியாதிருக்கையன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்தான்; அறிந்தாலும் போக்கமாட்டாதிருக்கிறானென்ன வேண்டாதபடி ஸர்வஶக்தியாயிருந்தான்; ஜ்ஞாநஶக்திகளுண்டானாலும் பாதந்த்ர்யகையாலே அவர்கள் சொன்னது கேட்டிருக்கிறான் என்னவேண்டாதபடி ஸ்வநியந்தாவாயிருந்தான்; அவன் இவையெல்லாமுண்டானாலும் உதா₃ஸீநனாயிருக்கிறானென்னுதே நிரவதி₄க க்ருபாவானாயிருந்தான்; இப்படிப்பட்ட கு₃ணங்களையுடையவன் அநுப₄வத்தாலே இவரை மேன்மேலென ப்ரீதராக்காதே இவ்வநுப₄வத்தை விச்சே₂தி₃த்ததுக்கு ஹேதுவேதென்பாருடைய ஶங்கையை அநுவதி₃க்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதி₃) g இப்படி பண்ணின ஶங்கைக்கு இரண்டுவகையாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத்₄யையிலித்யாதி₃) ''உந்மஸ்தகமான அநுப₄வம் ஸாத்மிக்கைக்காகப் பிரிந்தானென்றிறே இதுக்கு உத்தரமருளிச்செய்தது; இப்படியானால் நித்யவிபூ₄தியில் பிறக்கும் பரிபூர்ணாநுப₄வம் ஸாத்மிக்கைக்காக அங்கும் பிரியவேண்டி வாராதோ? அதில்லாமையாலே அங்குத்தையில் அநுப₄வம் அஸாத்ம்யமாய் முடியும்படியான து₃ஷ்கர்ம விநியாதோ?'' என்று ஶ்ரீபாத₄த்தில் முத₃லிகள் கேட்க, அந்த ஶங்கையை ''கா₃த்₃யவ்யாக்₂யாநத்திலே பிள்ளையும் பரிஹரித்தருளினார்'' என்று பின்னை அருளிச்செய்த இரண்டு ஶ்லோகத்தையும் அருளிச்செய்வர். 1. ''மஹாநத்₃யமஹிம்நா ச ப்ராக்₃து₃:க்₂கா வேஷ்டி₃தை₃: । மோஹாது₃:க்கே₂ ததா₃ ஸ்யாதாம் இதி மூட₄விஜ்ஞப்திதம் ॥ ஸுகே₂ஸ்ய மோஹாநத்வம் ஹி தாமஸத்வாத்₃யுபாதி₄பி₄: । * நஸுகா₃ய ப₄வேத் க்வாபி பூர்வது₃:க்₂கா பி₃மர்ஶநம் ॥'' * நஸுகம்-து₃:க்₂கம் —இதி வ்யாக்₂யாநம் சக்ரு:.

hA ''ஆற்றநல்லவகை காட்டுமம்மானே'' இத்யேதத் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (அநுபூ₄தகு₃ணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவுமிதி). iB ''காதல் கடலின் மிகப் பெரிதால்'' C ''காதல் கடல் புரைய விளைவித்த'' இத்யாதி₃கம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறக்கைக்காகவுமிதி) ''பிறக்கைக்காகவும்'' என்ற அநந்தரம் ''விச்சே₂தி₃ப்பித்தான்'' என்று கருத்து.

j ஏவம் ஹ்ருதபு₃த்₃த்₄யா ப₄கவாதே₃வ கரோதி சேத் - ஸோகமோஹௌ கத₂ம் ப₄வத: இத்யத்ராஹ (எம்பெருமான்பக்கலிதி) இவ்வாக்யத்தின் அடியிலே ''ஆகையாலே'' என்று

ஜீ— g கீழ் ஶங்கைக்கு இரண்டு வகையாக உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (திருவயோத்₄யையிலுமித்யாதி₃) h (அநுபூ₄தகு₃ணங்கள் ஸாத்மிக்கைக்காகவும்) என்றது - A ''ஆற்ற நல்ல வகை காட்டுமம்மானே'' என்றதைப்பற்ற. iB ''காதல் கடல்புரைய விளைவித்த'' இத்யாதி₃யைப்பற்ற (மேன்மேலென த்ருஷ்ணை பிறக்கைக்காகவும்) என்றது. (பிறக்கைக்காகவும்) என்ற அநந்தரம் ''விச்சே₂தி₃ப்பித்தான்'' என்று கூட்டுவது.

j இப்படி ஹ்ருதபு₃த்₃த்₄யா ஸென்றானாகில் ஸோகமோஹங்கள் உண்டானபடி. எங்களே என்ன (எம்பெருமான் பக்கலித்யாதி₃) இவ்வாக்யத்தின் அடியிலே ''ஆகையாலே'' என்று கூட்டுவது.

A4-5-5.B7-3-6.C5-3-4. *''ஸுகா₃ய ச ப₄வேத்'' என்று கா₃த்₃யப₄ாஷ்யத்தில் காணும் பாடமும் உசிதம்.

ஈ— l இப்படியுள்ள m கலவியாலும் n பிரிவாலும் ஆழ்வாருக்கு வந்த தஸை அந்யாபதேஸப்பேச்சைப் பேசுவிக்கும்.

o இப்ரபந்தங்களில் ஸக்திகள் p ப்ராப்யனை எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரமாயிருக்கும் சில; q ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகாத்ம விஷயமாயிருக்கும்

அ—கூட்டுவது. k ''ஸோகமோஹங்கள் பிறக்கும்'' என்றவிடத்தில் மோஹமாவது-அவனுடைய ஸுஹ்ருத்வத்தையும், தம்முடைய ரக்ஷ்யத்வத்தையும் உணராமாட்டாத தஸை. ஸோகமோஹங்க ளுக்கு ஹேது - விஷய வைலக்ஷண்யமென்றபடி.

l பிராட்டிமார் தஸையை ப்ராப்தராய், அவர்கள் பாசுரங்களாலே சொல்லுகிறதுக்கு ஹேது அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுள்ள இத்யாதி) l. m. n கீழே ஸம்ஸ்லேஷமும் ப்ரஸக்தமாகையாலே, அத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு (இப்படியுள்ள கலவியாலும் பிரிவாலும்) என்கிறார். m கலவியால் வந்த தஸையாவது - அத்யவஸ்தை. n பிரிவால் வந்த தஸையாவது - ஸோக மோஹாவஸ்தைகள். கலவியில் அந்யாபதேஸம் A கருமாணிக்கமலையும் B வேய்மருதோளினையும். C அஞ்சிறைய மடநாரை தொடக்கமானவையெல்லாம் பிரிவில் அந்யாபதேஸம். l யத்வா, (இப்படியுள்ள விதி) இப்படிப்பட்டிருக்கிற கலவியினுடைய விச்சேதஸுமாகையாலே என்று தாத்பர்யம். ஏவம் ''இப்படி பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளே'' (ப 139)c இத்யாதிவாக்யேந ப்ரபந்தவைல க்ஷண்யம் ப்ரஸ்தாவ்ய, ப்ரஸ்துதம் ப்ரபந்தவைலக்ஷண்யம் ''இங்ஙனேயாகில்'' (ப 140) f இத் யாதினா ப்ரஸ்நோத்தரத்வேந ஆக்ஷேப ஸமாதானமுகேந சாஸ்தாநுநிகேந தந்யாயேந த்ருடீ க்ருத்ய ''பகவத்ப்ரஸாதநத்தாலே'' (ப 151) v இத்யாதிநா விஸ்லேஷோபபத்திம், தத்கார்ய பூத ஆக்ரோஸப்ரகாரம், தத்ப்ரதிகோடித்வேந உபஸ்திதஸம்ஸ்லேஷகாலீநஹர்ஷப்ரகாரம், தது:பயசரமாவதிம், பர்யாயேண தது:பயாநுவ்ருத்யா ஆகாதநாமவிஸேஷம் தத்ர ப்ரஸக்த- ஆஸங்காபரிஹாரம், ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷஸ்வரூபம், தது:பர்யுபரி ப்ரஸக்தாஸங்காநாம் பரிஹாரம் ச ஜகாதஸ.

o...tஇனிமேல் இப்ரபந்தங்கள் அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறன என்கிறார் (இப்ரபந் தங்களிலித்யாதி) pD உயர்வற வுயர்நலமும் E தின்னன் வீடும் F அணைவதரவணையும் G ஒன்றுந்

ஜீ— l இந்த ஸம்ஸ்லேஷ விஸ்லேஷங்களே அந்யாபதேஸப் பேச்சுக்கும் ஹேதுவென்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) கலவியில் அந்யாபதேஸம் A கருமாணிக்கமலையும் B வேய்மருதோளினை யும். C அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமானவை பிரிவில்அந்யாபதேஸம். ஆக ''இப்படி பகவத் ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிகளே'' (ப 139) c இத்யாதி வாக்யம் தொடங்கி இவ்வளவாலே ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரஸ்தாவித்து, ப்ரஸ்துதமான வைலக்ஷண்யத்தை ஆக்ஷேப ஸமாதானமுகேந த்ருடீகரித்து, அநந்தரம் விஸ்லேஷோபபத்தி, தத்கார்யாக்ரோஸப்ரகாரம், தத்ப்ரதிகோடித்வேந உபஸ்திதத ஸம்ஸ்லேஷஹர்ஷம், தது:பயசரமாவதி, தது:பயாநுவ்ருத்யா55காதநாமவிஸேஷம், ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷ ஸ்வரூபம், தது:பரி ப்ரவ்ருத்த ஸங்காபரிஹாரங்களுமெல்லாம் அருளிச் செய்து நிகமித்தார்.

o...t இனிமேல் இப்ரபந்தங்கள் அர்த்தபஞ்சகத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறன என்று ப்ரதி பாத்ய வைலக்ஷண்யங்களை அருளிச்செய்கிறார் (இப்ரபந்தங்களிலித்யாதி) ''சில, சில'' என்றது H ''உயர் தின்னனெனயொன்று'' இத்யாத்யாசார்யஹ்ருதயோக்தியிலே விஸதம். அதாவது - D உயர்வற E தின்னன்வீடு F அணைவது G ஒன்றுந்தேவுமாகிற நாலு திருவாய்மொழி

A 8-9 B 10-3 C 1-4 D 1-1 E 2-2 F 2-8 G 4-10 H ஆசார்யஹ்ருதயம் 211.

ரி—சில; r ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லும் சில; s ப²லத்தைச் சொல்லும் சில; t ப்ராப்தி விரோதி²யைச் சொல்லும் சில; u அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாத³கங்களா யிருக்கும். v இவற்றில் உத்³தே³ஸ்யம் ப²லம்; w தத³ர்த்த²மாக மற்றுள்ள நாலர்த்த²மும் சொல்லுகிறது.

அ—தேவுமாகிற நாலு திருவாய்மொழிகளிலும் பரஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (ப்ராப்யஞான எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூப ப்ரதிபாத³க பரமாயிருக்கும் சில) என்கிறார். qA பயிலும்சுடரொளி B எருளுமிறையோன் C கண்கள்சிவந்து D கருமாணிக்கமலையாகிற நாலு திருவாய்மொழிகளிலும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதி³க்கையாலே (ப்ராப்தாவான ப்ரத்யகா³த்ம விஷயமாயிருக்கும் சில) என்கிறார். rE நோற்றநோன்பு F ஆராவமுது G மானேய்நோக்கு H பிறந்தவாறும் என்கிற நாலு திருவாய்மொழியில் உபாயஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (ப்ராப்த்யுபாயத்தைச் சொல்லும் சில) என்கிறார். sI எம்மாவீடு J ஒழிவில்காலம் K நெடுமாற்கடிமை L வேய்மருதோளிணை என்கிற நாலு திருவாய்மொழியும் ப²லத்தைச் சொல்லுகையாலே (ப²லத்தைச் சொல்லும் சில) என்கிறார். tM வீடுமின்முற்றவும் N சொன்னால் விரோதம் O ஒருநாயகம் P கொண்டபெண்டிர் என்கிற நாலு திருவாய்மொழியும் விரோதி² ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகையாலே (ப்ராப்தி விரோதி²யைச் சொல்லும் சில) என்கிறார். u மற்ற எண்பது திருவாய்மொழியும் இவ்வர்த்த² பஞ்சகத்திலுடைய விஸ்தாரமாகையாலே (அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாத³கங்களா யிருக்கும்) என்கிறார்.

v நநு, அர்த்த²பஞ்சக ப்ரதிபாத³காம்ஸேத "புருஷார்த்த² ப்ரகாஸகமான் ப்ரப³ந்த⁴ங்களில் ப்ரத⁴ான ப்ரப³ந்த⁴ங்கள்" (ப 143) t இதி பூர்வோக்த வாக்யேத, "ப⁴க³வத் கைங்கர்யமாகிற நிரதிஸய புருஷார்த்த²ம் இன்னபடிப்பட்டிருக்கும் என்றறிவிக்கைக்காகப் பிறந்த ப்ரப³ந்த⁴ங்கள்" (ப 144) z இதி வாக்யேந ச விருத்³த⁴யேத இத்யத்ராஹ (இவற்றிலுத்³தே³ஸ்யமிதி) அதாவது-கைங்கர்யத்துக்கு ஆஸ்ரயபூ⁴தனான ப்ரத்யகா³த்ம ஸ்வரூபம் சொல்லவேணுமே; கைங்கர்யவிஷயதயா பரஸ்வரூபம் சொல்லவேணுமே; கைங்கர்யாவாப்தெள தது³பாயரூப உபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணுமே; இப்படிப்

ரீ—களும் ப்ராப்யப⁴க³வத்ஸ்வரூப ப்ரதிபாத³நபரம்; A பயிலுஞ்சுடர் B எருளும் C கண்கள் D கருமாணிக்கமாகிற நாலும் ப்ரத்யகா³த்ம விஷயம்; E நோற்றநோன்பு F ஆராவமுது G மானேய் நோக்கு H பிறந்தவாறுகளாகிற நாலும் உபாயபரம்; I எம்மாவீடு J ஒழிவில்காலம் K நெடுமால் L வேய்மருளன்கிற நாலும் ப²லப்ரதிபாத³கம்; M வீடுமின் N சொன்னால் O ஒருநாயகம் P கொண்ட பெண்டிர் என்கிற நாலும் விரோதி² ஸ்வரூப பரமென்றபடி. u மற்ற எண்பது திருவாய்மொழியும் இவ்வர்த்த² பஞ்சகத்திலுடைய விஸ்தாரமாகையாலே (அவஸிஷ்டமானவை இவற்றுக்கு உபபாத³கங்கள்) என்கிறார்.

v புருஷார்த்த² ப்ரதிபாத³கமென்று கீழே (ப 143) t சொல்லிவைத்து, இங்கே அர்த்த²பஞ்சக ப்ரதிபாத³கமென்றால் வ்யாஹதமன்றோவென்ன (இவற்றிலுத்³தே³ஸ்யமித்யாதி). உத்³தே³ஸ்யம் - ஆகாங்க்ஷிதம். w (தத³ர்த்த²மாகவிதி) கைங்கர்யத்துக்கு ஆஸ்ரயபூ⁴த ப்ரத்யகா³த்ம ஸ்வரூபம் சொல்லவேணும், கைங்கர்ய விஷயதயா பரஸ்வரூபம் சொல்லவேணும், கைங்கர்யாவாப்தெள தது³பாயரூபோபாயஸ்வரூபம் சொல்லவேணும், ஏதாத்³ருஸகைங்கர்யத்தின் விரோதி² ஸ்வரூபம் சொல்லவேணும்; ஆகையாலே மற்ற நாலர்த்த²மும் ஏதது³பயுக்ததயா வந்ததென்றபடி.

A 3-7. B 4-8. C 8-8. D 8-9. E 5-7. F 5-8. G 5-9. H 5-10. I 2-9. J 3-3. K 8-10. L 10-3. M 1-2. N 3-9. O 4-1. P 9-1.

ஈ— x இவற்றில் ப்ரதமை ப்ரபந்தமான திருவிருத்தத்தில் - y த்வதநுபவவிரோதி, யான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானை அர்த்திக்கிறார்.

திருவாசிரியத்தில் - நிவ்ருத்த ஸம்ஸாரர்க்கு போக்யமான தன்னுடைய z வடிவழகை - a கலம்பகன் மாலையைப் b பணியாக எடுத்துக் காட்டுமாபோலே காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டு அநுபவித்தார் பூர்ணமாக.

அ-பட்ட கைங்கர்யத்தின் விரோதிஸ்வரூபம் சொல்லவேணுமே; ஆகையாலே மற்ற நாலர்த்தமும் உபயுக்ததயா வந்தது என்றபடி. அன்றிக்கே யோஜநாந்தரமாகவுமாம். v (உத்தேச்யம்) ஆகாங்க்ஷிதமென்றபடி. இத்தால் ப்ராப்யம் ப்ரதாநமாகையாலே தீர்நிஷ்கர்ஷார்த்தமான A எம்மாவிடே ஸர்வப்ரபந்த ப்ரதாநமென்றபடி; ஆகையாலே B கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசை யிருந்த அக்காரக்கனியினுடைய ப்ராதாந்யம் ஸித்தம்.

x ப்ரபந்தாநாம் ப்ரத்யேகப்ரதிபாத்யஜிஜ்ஞாஸாயாமாஹ (இவற்றில் ப்ரதம ப்ரபந்த மான இத்யாதி). உபக்ரமே C ''இந்நின்ற நீர்மை இனியாமுறுமை'' இதி ஸ்வயம் ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தநாத். D ''அழுந்தார் பிறப்பாம் பொல்லாவருவினை மாய வன் சேற்றள்ளற் பொய்ந்நிலத்தே'' இத்யுபஸம்ஹாரே மூலத்வேநாபிதாநாச்ச, 1.''உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யா-ஸோऽபூர்வதா பலம் । அர்த்தவாதேதராபத்தி ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே ॥'' இதி ந்யாயேந ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தெள ப்ரபந்தஸ்ய தாத்பர்யமிதி பாவ:. y அநுபவ விரோதி என்னுதே ''த்வத்'' என்று விசேஷிக்கிறதுக்குக் கருத்து - கேவலனுக்கும் ஸ்வாத்மாநுபவ விரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தரச்சொல்லுகை ஸமாநமாகையாலே தத்வ்யாவ்ருத்யர்த்தமாக (த்வதநுபவ) என்கிறது.

z (வடிவழகையிது) அத்ர அவயவஸௌந்தர்யம் ஆபரணஸௌந்தர்யம் சோச்யதே. aE ''செக்கர் மா முகிலுடுத்து'' இத்யாதிநோக்தாவயவாபரணாநாம் பரஸ்பரபரபாகத்வவிவக்ஷயா உச்யதே – (கலம்பகன்மாலை) நாநாபுஷ்பக்ரதிதத்வேந நாநாவர்ணஸ்ரக். b (பணியாக) வகுப்பாக; போக்யமாக என்றபடி. யத்வா, கர்த்தவ்யமாக. அஸ்ய ப்ரதர்ஶநீயம் இத்ய வஶ்யகர்த்தவ்யபுநர்தத்வேதி யாவத். உபஹாரத்வேநேதி வா. அதவா, ஆபரணத்வேந-ஆபரணவத்போக்யத்வேநேதி யாவத்.

ஜ— x இப்ரபந்தங்களுக்கு ப்ரத்யேகம் ப்ரதிபாத்யார்த்தம் ஏதென்ன (இவற்றில் ப்ரதம ப்ரபந்தமானஇத்யாதி) 1.''உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோऽபூர்வதா பலம் । அர்த்தவாதேத-பத்தி ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே ॥'' என்கிறபடியே C ''இனியாமுறுமை'' D ''அழுந்தார்'' என்று உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களிரண்டிலும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்த நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகை யாலே. இதுவே திருவிருத்தத்துக்கு ப்ரதாநதாத்பர்யம். y (த்வதநுபவவிரோதியான) என்றது— கைவல்யவ்யாவ்ருத்யர்த்தமாக.

z (வடிவழகை) என்கிறவிடத்தில் - அவயவ ஸௌந்தர்யமும் ஆபரண ஸௌந்தர்யமும் சொல்லுகிறது. aE ''செக்கர் மாமுகிலுடுத்து'' இத்யாதியைப்பற்ற - (கலம்பகன்மாலை) நாநா வர்ணங்களான புஷ்பங்களைத் தொடுத்த மாலை. b (பணியாக) வகுப்பாக; போக்யமாக என்றபடி.

ப—21 A 2-9. B பெரியதிருமொழி 8-9-4. C திருவிரு-1. D திருவிரு 100. E திருவாசிரியம்-1.

F— பெரிய திருவந்தாதியில் - c நிரதிசயபோக்₃யனான எம்பெருமானே d அநுபூவிக்கையாலே, தத்₃நுகு₃ணமாக e த்ருஷ்ணை பிறந்து த்ருஷ்ணைநுகு₃ணமாகப் f பேசியும் நினைத்தும் தூரிக்கிறார்.

g திருவாய்மொழியில் - இவருடைய g₁ த்ருஷ்ணைநுகு₃ணமாக—h ஸ்ரிய:பதியாய், i ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகனுய், தனக்குத் தகுதியான j தி₃வ்ய தே₃ஹத்தையுடையனுமாய், k தி₃வ்யபூ₄ஷண பூ₄ஷிதனுமாய், l ஸங்க₃சக்ராதி₃ தி₃வ்யாயுத₄த₄ரனுமாய், m பரம

A—cA "நற்பூவைப் பூவின்ற வண்ணன்" இத்யாதி₃கம் ஹ்ருதி₃ நிதூ₄யாஹ (நிரதிசயபோக்₃யனான இதி). d (அநுபூவிக்கையாலே) அநுபூவித்துப் பிரிகையாலே என்றபடி. e (த்ருஷ்ணை பிறந்து) என்றது-B "அன்பே பெருகும் மிகவிதுவென் பேசீர்" என்றத்தைப்பற்ற. fA "வண்ணன் புகழ் நயப்புடைய நாவின் தொடைக்கிளவி உட்பொதிவோம் நீ எம்மொடு கூடி இயற்றுவாய்" C "நின்புகழில் வைகும் தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ" D "ஏத்தமுயல்" E "நீ கதியா நெஞ்சே தினே" இத்யாதி₃யைப்பற்ற (பேசியும் நினைத்தும்) என்றது.

g₁ (த்ருஷ்ணைநுகு₃ணமாக இதி) அஸ்ய "தன்னே நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக்கண்டு" (ப166)q இத்யுத்தரேண அந்வய:. h(ஸ்ரிய:பதியாய்)என்றது-F "உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்"என்றத்தைப்பற்ற. 1."ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" இத்யாத்₃யுக்தமான ஸ்ரிய:பதித்வத்தை நினைத்து F "உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்றது-என்ருரிறே ஆருயிரத்திலே பிள்ளான். h (ஸ்ரிய:பதியாயிதி) அத்ர உத்தரத்ர "ஸ்ரீமானுன நாராயணனே பரதத்வம்" (ப163) இதி ப்ரதிபாத்₃யவாக்யக₃த லக்ஷ்மீ ஸம்ப₃ந்த₄ ப்ரதிபாத₃க ஸர்வகா₃தா₃ஸ்சாத்ர விவக்ஷித:. IG "நலமுடையவன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகனுய்) என்றது. JG "சுடரடி" என்றத்தைப்பற்ற (தி₃வ்யதே₃ஹத்தையுடையனுமாய்) என்றது. k,lG "சுடரடி" என்ற விக்₃ரஹயோக₃த்திலே தி₃வ்யபூ₄ஷண தி₃வ்யாயுத₄ங்கள் அந்தர்பூ₄தங்கள். k யத்₃வா H "அந்தாமத்தன்பு" இத்யாதி₃கம் ஹ்ருதி₃ நிதூ₄யாஹ (தி₃வ்யபூ₄ஷணேதி). II "சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு" J "ஒண்சங்கதை" இத்யாதி₃கம்

G—cA "நற்பூவைப் பூவின்ற வண்ணன்" இத்யாதி₃யைப்பற்ற (நிரதிசய போக்₃யனான) என்றது. d (எம்பெருமானே அநுபூவிக்கையாலே) அநுபூவித்துப் பிரிகையாலே என்றபடி. e (த்ருஷ்ணை பிறந்து) என்றது - B "அன்பேபெருகும் மிக" என்றத்தைப்பற்ற. A "நாவின் தொடைக் கிளவியுட் பொதிவோம் - இயற்றுவாய் எம்மொடுகூடி" D "ஏத்தமுயல்" E "நீ கதியாய் நெஞ்சே தினே" இத்யாதி₃யைப்பற்ற (பேசியும் நினைத்தும்) என்றது.

g (திருவாய்மொழியிலிதி) 'இவருடைய g₁ த்ருஷ்ணைநுகு₃ணமாக' என்றதுக்கு "நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டு" (ப166)q என்கிறத்தோடந்வயம். h ஸ்ரிய:பதியாய் என்றது-F "உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்றத்தைப்பற்ற. 1. "ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ" இத்யாத்₃யுக்தமான ஸ்ரிய:பதித்வத்தை நினைத்து F'உளன்சுடர்மிகு சுருதியுள்'என்றது—என்ருரிறே ஆருயிரத்திலே பிள்ளான். IG "நலமுடையவன்" என்றத்தைப்பற்ற (ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணாத்மகனுய்) என்றது. JG "சுடரடி" என்றத்தைப்பற்ற (தி₃வ்ய தே₃ஹத்தை உடையனுமாய்) என்றது k,l G "சுடரடி" என்ற விக்₃ரஹயோக₃த்திலே தி₃வ்ய பூ₄ஷணாயுத₄ங்கள் அந்தர்பூ₄தங்கள். k யத்₃வா, H 'அந்தாமத்தன்பு" இத்யாதி₃யைப்பற்ற (தி₃வ்யபூ₄ஷணேதி). II "சங்கு வில் வாள் தண்டு சக்கரக்கையற்கு"

A பெரியதிருவ-1. B பெரியதிருவ-8. C பெரியதிருவ-53. D பெரியதிருவ-87. E பெரியதிருவ-46. F 1-1-7. G 1-1-1. H 2-5-1. I 6-6-2. J 8-8-1.

ச்ரீ-வ்யோமத்திலே ஆநந்த3மயமான தி3வ்யாஸ்தா2ந ரத்நமண்டபத்திலே n பெரியபிராட்டி யாரும் தானும், பிராட்டிமாருங்கூட தி3வ்ய ஸிம்ஹாஸநத்திலே ஏழுலகும் o தனிக் கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளி, அஸ்தா2நேப4யஸங்கிகளான அயர்வறும் p அமரர்களாலே அநவரத பரிசர்யமான சரணநளிநஞ்சுய்க்கொண்டு, அங்கு அங்ஙனே செல்லாநிற்க, q ஸ்வஸங்கல்பாயத்த q2 ஸ்வரூப r ஸ்தி2தி s ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகமான t ஸ்வேதர ஸமஸ்தத்தையும் தனக்கு u ஸரீரதயா ஸேஷமாகவுடையனுய், அந்தராத்மதயா சேதநாசேதநங்

அ—ஹ்ருதி3 நிதி4யாஹ (ஸங்க2சக்ரேதி). m (பரமவ்யோமத்திலே) என்றது-A''மாக வைகுந்தம்'' B''அந்தமில் பேரின்பத்து'' இத்யாதி3யைப்பற்ற. n (பெரிய பிராட்டியாரும்) என்றது- C ''தேவிமா ராவார் திருமகள் பூமி'' என்றதைப்பற்ற. o (தனிக்கோல்) ஏகாஜ்ஞை. p (அமரர்களாலே) என்றது-C''மற்றமரராட்செய்வார்'' D''அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி'' இத்யாதி3யைப்பற்ற.

இவ்விடத்திலே '' ஸ்ரீராஸ்த்ரத்திலே ஈஸ்வரன் பரமபத3த்திலே இருக்கும் இருப்பெல்லாம் விஸ்தரேண சொல்லிற்று '' என்று அருளிச்செய்வர். 1. ''வைகுண்டே3 து பரே லோகே பூ4ஸஹாயோ ஜநார்த3ந:। உபா4ப்4யாம் பூ4மிநீளாப்4யாம் ஸேவித: பரமேஸ்வர:॥ மஹாயோகீ3 ஜக3த்ஸ்தா2தா தி3வ்யஸிம்ஹாஸநோபரி। தி3வ்யஸம்ஸ்தரணேபேதே ஸேஷாஹிப3ணிமண்டி3தே॥ பஞ்சோபநிஷதா3ம்நாத தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹ:। அப்ராக்ருததநூர் தே3வ: நித்யாக்ருதி4ரோ யுவா। நித்யாதீதோ ஜக3த்3தா2தா நித்யைர் முக்தைஸ்ச ஸேவித:। ப3த்3த4ாஞ்ஜலிபுடைர் நம்ருஷ்டை: நிர்மலைர் நிரபத்3ரவை:। சதுர்பு4ஜ: ஸ்யாமளாங்க3: ஸ்ரீபூ4ப்4யாம் நீளயா ஸஹ। விமலைர் பூ4ஷணைர் நித்யை: பூ4ஷிதோ நித்யவிக்3ரஹ:। பஞ்சாயுதை4ஸ் ஸேவ்யமாந: ஸங்க2 சக்ரத4ரோ ஹரி:। ஸஹஸ்ரஸ்தூ2ண ஸம்யுக்தே மண்டபே பரமேஸ்வர:। விந்யஸ்ய வாம பா3ஹூம் ச ஆஸநே வாமபார்ஸ்வகே। த3க்ஷிணம் ஜாநுகே ந்யஸ்தம் லம்ப3யந் ஜக3தாம் பதி:॥'' 2. ''ஸவ்யம் பாத3ம் ப்ரஸார்ய ஸ்ரிதது3ரிதஹரம் த3க்ஷிணம் குஞ்சயித்வா ஜாநுந்யாத4ாய ஸவ்யே தரம் இதரபு4ஜம் நாக3பே4ாகே3 நிதா4ய। பஸ்சாத்3 பா3ஹூத்3வயேந ப்ரதிப4டமமநே தா4ரயந் ஸங்க2சக்ரே தே3வீபூ4ஷாதி3ஜுஷ்டோ ஜநயது ஜக3தாம் ஸர்ம வைகுண்ட2நாத2:॥'' இத்யாதீ3நி த்3ரஷ்டவ்யாநி.

q2 E''ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவர்'' என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்வரூப) என்றது. rF''அடைய நின்றனரே''என்றத்தைப்பற்ற (ஸ்தி2தி)என்றது. sG''நின்றனரிருந்தனர்''இத்யாதி3 யைப்பற்ற (ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி) என்றது. t (ஸ்வேதரேதி) ஸமஸ்தஸப்ர்ஷ்டி3ஸ்ய அந்யத் ஸங் கோசகம் நாஸ்தீதி ஜ்ஞாபநார்த்த3ம். u (ஸரீரதயா ஸேஷம்) என்றது - H''உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்து'' என்றத்தைப்பற்ற. v (வ்யாபித்து) என்றது I''புலனெடு'' என்றத்தைப்பற்ற.

ஜீ—J''ஒண்சங்கதை'' இத்யாதி3யைப்பற்ற (ஸங்க2சக்ரேதி) ஆதல். m பரமவ்யோமநிலயத்வமும் n தி3வ்யமஹிஷீ விஸிஷ்டத்வமும் D''அயர்வறுமமரர்கள்'' என்றத்திலே ஸித்3தி4ம். o தனிக் கோல்- ஏகாஜ்ஞை. p(அமரர்களாலே) என்றது - C''மற்றமரராட்செய்வார்''இத்யாதி3யைப்பற்ற.

q (ஸ்வஸங்கல்பாயத்தேதி) ஸ்வரூபாதி3களினுடைய ஸங்கல்பாயத்தத்வம் நாலாம் பாட்டுத் தொடங்கி மூன்று பாட்டிலே கண்டுகொள்வது. u (ஸரீரதயா ஸேஷம்) என்றது - H''உடல்மிசை உயிரென'' என்றத்தைப்பற்ற. v வ்யாப்தியும் w தே3ஹாஸ்பர்ஸமும் I''புலனெடு புலனலன்''

A 9-3.7 B 10-9-11 C 8-1-1 D 1-1-1 E 1-1-4 F 1-1-5 G 1-1-6 H 1-1-7 I 1-1-3 J 8-8-1

ர்-களை v வ்யாபித்து, w தத்₃க₃தத்தே₃வாக்ஷரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுய், x நாராயணாதி₃ நாமங்களைத் தனக்கு வாசகமாகவுடையனுய், y ஏவம்வித₄னுக zD "உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்கிறபடியே உபநிஷத்ஸித்₃த₄னுமாய், a இப்படி விஸஜாதியனுமாயிருந்துவைத்து b ஆஶ்ரித c வாத்ஸல்யத்தாலே தே₃வ மநுஷ்யாதி₃ ஸஜாதியனுய் வந்து தன்னுடைய d பரம க்ருபையாலே e திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபா₄வனுமாய், f தன்னுடைய அவதாரங்களி

அ-w(தத்₃க₃தத்தே₃வாக்ஷரஸம்ஸ்பருஷ்டனுய்)என்றது-A"புலனலன்"என்றத்தைப்பற்ற.xB"வண் புகழ்நாரணன்" C"செல்வநாரணன்" இத்யாதி₃கம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (நாராயணாதீ₃தி) y(ஏவம்விதா₄னுக)என்றது-கீழேயும் மேலேயும் கடாக்ஷித்து. zD(உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்) என்றது-உக்தத்தையும் வக்ஷ்யமாணத்தையும் கடாக்ஷித்து. உளன்-உளனுவான், சுடர்-நிரதிஶயதீ₃ப்தியாலே, மிகு-மிகுந்த, சுருதியுள்-ஶ்ருதியிலே. aE" அளிபொறையாய்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (இப்படி விஸஜாதியனுமாயிருந்துவைத்து) என்றது. b கீழ் பரத்வத்தைச் சொல்லிற்று; இனி விபூ4வத்தைச் சொல்லுகிறது (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே) என்று தொடங்கி. (ஆஶ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே) என்றது-ஆஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தல்லது நிற்கவொண்ணாத வ்யாமோஹாதிஶயத்தாலே என்றபடி. 1."வாத₃ தம் ஸமாஶ்லேஷாத்" இறே. b...e"ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயும், தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும், தே₃வமநுஷ்யாதி₃ ஸஜாதியனுய்வந்து திருவவதாரம் பண்ணும் ஸ்வபா₄வனுமாய்" இத்யந்வய:. F "நிலைவரம்பில் ப்லபிறப்பாய் ஒளிவருமுழு நலம்" G"அரனயனென" H"பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்" இத்யாதி₃. c வாத்ஸல்ய-தோ₃ஷபோ₄க்₃யத்வம் இத்யேவார்த்தோ₄ ஸத்யபி தோ₃ஷதூ₃ர்ஶநேந குத்ஸாயாம் ஸத்யாம் அவதாரணாநுபபத்தே:, ப்ரதிப₃ந்த₄காபா₄வரூபேண அவதாரணஹேதுத்வம் ஸம்ப₄வதி. d பரமக்ருபா நாம-சேதநகா₃தது₃:க்க₃தூ₃ர்ஶநேந ததது₃:க்க₃நிரஸந பூர்வக ததா₃ஜ்ஜீவநைக ப்ரயோஜநதயா உத்தி₂தா உத்கூலக்ருபா. eF "எளிவருமியல்வினன்" என்றத்தைப்பற்ற (திருவவதாரம் பண்ணும் ஸ்வபா₄வனுமாய்) என்றது.

f இனி I அஞ்சிறையமடநாரை தொடக்கமான திருவாய்மொழிகளில் அர்த்த₄ம் சொல்லிக் கொண்டு போகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையும் சொல்லுகிறது (தன்னுடைய அவதாரங்களிலும் என்று தொடங்கி) g கூர்ப்ப₄நிர்ப்ப₄காத்₃யா:-கூர்ப்பே₄பி ப₄காத்₃யஹீநா:. சக்ஷுர்விஷயாவதாரேபி தூ₃ர்ஶநாலாப₄வாத். J"கருவிலே திருவிலாதீர்" இத்யுக்தரீத்யா கூர்ப்ப₄வஸ்தூ₂ப்ரப₄ருதி அத்யந்த

ஜீ—என்றத்தைப்பற்ற. x நாராயணாதி₃நாமவாச்யத்வம் B"வண் புகழ் நாரணன்" என்றத்தைப் பற்ற. y ஏவம்விதா₄ன்-என்றது கீழேயும் மேலேயும் கடாக்ஷித்து. zD (சுடர்மிகு சுருதியுளுளன்) காந்தி மிக்க ஶ்ருதியிலே உளனுனவனென்றபடி. aE"அளிபொறையாய் நின்ற பரன்"என்றத்தைப் பற்ற (இப்படி விஸஜாதியனுமாய்) என்றது. b கீழ் பரத்வத்தைச்சொல்லி o மேல் விபூ4வத்தைச் சொல்லுகிறது. b...e "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலேயும் தன்னுடைய பரமக்ருபையாலேயும் தே₃வ மநுஷ்யாதி₃ . ஸஜாதியனுய் வந்து திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபா₄வனுமாய்" இத்யந்வய:. eK பத்துடையடியவரில் ப்ரமேயம் (திருவவதாரம்பண்ணும் ஸ்வபா₄வனுமாய்)' என்றது.

f இனி I அஞ்சிறைய மடநாரை தொடக்கமான திருவாய்மொழிகளின் அர்த்த₄ம் சொல்லிக் கொண்டு போகச்செய்தே அர்ச்சாவதாரத்தையும் சொல்லுகிறது (தன்னுடைய அவதாரங்களி லும்) என்று தொடங்கி. g (கூர்ப்ப₄நிர்ப்ப₄காத்₃யர்) என்றது J"கருவிலே திருவிலாதீர்" என்கிற

A 1-1-3. B 1-2-10. C 1-10-8. D 1-1-7. E 1-1-11. F 1-3-2. G 1-1-8. H 1-3-1. I 1-4. J திருமாலை 11. K 1-3

f—லும் உதவப்பெறுத g கர்ப்ப நிர்ப்பாக்யர்க்கும் h இழக்க*வேண்டாதபடி, i ஸர்வாபராத ஸஹனுய், பத்ரபுஷ்பாதிகளாலே j ஸ்வாராதனுய்க்கொண்டு k ஆஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்த்ரனுய், அவர்களுடைய l இச்சாநுகுணமான போகஜநமயநாதிகளுடையனுய், m ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணனுன தானே n ஆஸ்ரிதஸுலபத்வார்த்தமாகக் o கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும், p இப்படியுள்ள ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கும்

A-பாக்ய ஹீநா இதி யாவத். ''ராமக்ருஷ்ணாதி கடாக்ஷபாத்ரபூதா யா வ்யக்தய: தாஸாம் கர்ப்பே வர்த்திதுமபி அநுரூபபாக்யஹீநா இதி வா'' இதி வதந்தி. h (இழக்கவொண்ணுதபடி) இத்யஸ்ய o''கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்'' இத்யுத்தரேணாந்வய:. i (ஸர்வாபராதஸஹனுய்) என்றது-A அஞ்சிறையமடநாரையில் ப்ரமேயம். j (ஸ்வாராதனுய்) என்றது-B பரிவதிலீசனில் ப்ரமேயம். k(ஆஸ்ரிதர்க்கு அத்யந்தபரதந்த்ரனுய்) என்றதுவும் Bபரிவதிலீசனில் ப்ரமேயம். யத்வா, C ''அவராலே புடையுண்ணும்'' என்றதைப்பற்ற. l (இச்சாநுகுணமான போகஜநமயநாதிகள்) என்றது-D ஒடும்புள்ளேறி ப்ரமேயம்; 1. ''ததிச்சயா மஹாதேஜா புங்க்தே வை பக்தவத்ஸல: | ஸ்தாநம் பாதம் ததா யாத்ராம் குருதே வை ஜகத்பதி: ||'' இத்யாதி. mE ''நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற'' F கிளரொளியிளமை G ஒழிவில்காலமித்யாதிகம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (ஸமஸ்தகல்யாணேத்யாதி) H வளவேழுலகித்யாதிஷ்டிக்த ஸௌஶீல்யாதயஸ் சாத்ர விவக்ஷிதா:. n (ஆஸ்ரிதஸுலபத்வார்த்தமாக) ஆஸ்ரிதசக்ஷுர்விஷயத்வரூப ஸௌலப்ய ஸித்தயே. o! பொருமா நீள் படையில் ப்ரமேயம் (கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்) என்றது. அன்றிக்கே J தண்ணீர் வேங்கட விண்ணோர் வெற்பனில் என்றுமாம்.

p ஆக, ஆயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்துகொண்டு K ''அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்றத்தோடே நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி). ஆக, ஆயிரத்துக்கு ஸங்க்ரஹமான முதல் பத்தில் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்துகொண்டு K ''அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்றத்தோடே நிகமிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) என்றும் சொல்லுவர்; அதுவும் இதிலே ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டது. (ப162) h ''ஸ்ரிய:பதியாய்''என்று தொடங்கி (ப164) a''இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து'' என்னுமளவும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிற்று: (ப164) b,c ''ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே'' என்று தொடங்கி o ''கோயில்களிலேவந்து நின்றருளி

---

f-படியே கர்ப்பப்ரப்ருதி நிர்ப்பாக்யரென்றுதல்; அவதார காலத்திலே கர்ப்பஸ்தையாகிற பாக்யமில்லாதவர்களென்றுதல். h (இழக்கவேண்டாதபடி) என்றதுக்கு o''வந்து நின்றருளியும்'' என்றத்தோடு அந்வயம். i அபராதஸஹதை A அஞ்சிறையமடநாரையிலும், j ஸ்வாராதனுதை B பரிவதிலீசனிலும், k அத்யந்த பாரதந்த்ர்யம் D ஒடும்புள்ளிலும், o அவஶிஷ்டங்கள் Iபொருமாநீள் படையில் E ''நம்பியைத் தென்குறுங்குடி நின்ற'' என்றதிலும் கண்டுகொள்வது.

p ஆக, ஆயிரத்துக்கும் ஸங்க்ரஹமான முதல்பத்தில் அர்த்தத்தை அருளிச்செய்து K ''அவாவற்றுவீடுபெற்ற''என்றத்தோடே சேர்த்து நிகமிக்கிறார் (இப்படியுள்ளவித்யாதி) (ப 162)h''ஸ்ரிய: பதியாய்'' என்று தொடங்கி (ப 164) a ''இப்படி விஸஜாதீயனுமாயிருந்துவைத்து''என்னுமளவும் ஸர்வேஸ்வரத்வத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிற்று. (ப 164) b,c ''ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்தாலே'' என்றுதொடங்கி o ''கோயில்களிலே வந்து நின்றருளியும்'' என்னுமளவும் ஆஸ்ரிதாநு

---

*(பா) வொண்ணுதபடி. A 1-4. B 1-6. C 1-7-3. D 1-8. E 1-10-9. F 2-10. G 3-3. H 1-5. I 1-10. J 1-8--3. K 10-10-11.

ச—ஆஶ்ரிதாநுக்₃ரஹத்துக்கும் ஏகாந்தமான படிகளால் பரிபூர்ணனுன எம்பெருமான், தன்னை q நிர்ஹேதுகமாகக் காட்டியருளக் கண்டநுபூவித்து, தம்முடைய ப்ரக்ருதி ஸம்ப₃ந்த₄மாகிற ப்ரதிப₃ந்த₄கமற்று எம்பெருமானைப் பெற்று r முடிக்கிறார். s இனிச் சொல்ல வேண்டுமவையெல்லாம் அவ்வவ திருவாய்மொழிகள்தோறும் சொல்லக்கண்டுகொள்வது.

t முதல் திருவாய்மொழியில் சொல்லிற்றுவது - நாநாரத்ந பரிபூர்ணமாய், அபரிச்சே₂த்₃யமான கடலே முந்துற u திரளக்கண்டாப்போலே vஸ்வரூபரூபகு₃ண விபூ₄திகளாலே பரிபூர்ணனுய், w எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு, x ஸர்வேஶ்வரனுய், y ஶ்ரிய: பதியாக, அபௌருஷேயமான ஸாத்₃ருட₄மான ஶ்ருதிகளாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்பட்டுள்ள

அ—யும்''என்னுமளவும் ஆஶ்ரிதாநுக்₃ரஹத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிற்று. qA ''வரவா ரென்றில்லையால்'' B ''வெறிதேயருள்செய்வர்'' C ''என்வாய்முதலப்பனே'' D ''என்னவாவறச் சூழ்ந்தாயே'' இத்யாதி₃கம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (நிர்ஹேதுகமாக இத்யாதி₃) r (முடிக்கிறார்) தலைக்கட்டுகிறார். s நநு அர்த்த₂பே₄தா₃த் கா₃லு ஸாதகத₃ஶகத்வமாயாதம், தேஷார்த்த₂: கே? தேஷாம் ஸங்க₃திஶ்ச கத₃ம்? இத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ (இனிச் சொல்லவேணுமவையெல்லாமிதி).

t...v முதல் திருவாய்மொழி எல்லாவற்றுக்கும் ஸங்க்₃ரஹமென்று விவக்ஷித்து, தத₃நுகு₃ணமாக த்₃ருஷ்டாந்தமும் தா₃ர்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார் (நாநாரத்ந பரிபூர்ணமாய் என்று தொடங்கி, பரிபூர்ணனுயென்னுமளவும்) u (திரள) ஸமுதா₃யாகாரேண. v ப்ரத₂மகா₃தா₃ப்ரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகு₃ணேத்யாதி₃) E''யவன்'' என்கையாலே ஸ்வரூபமும், E''சுடரடி'' என்கையாலே ரூபமும், E ''உயர்வற'' இத்யாதி₃யாலே கு₃ணங்களும், E ''அயர்வறுமமரர்களதிபதி'' என்கையாலே விபூ₄தியும் சொல்லுகிறது. w த்₃விதீயகா₃தா₃ப்ரமேயம் (எல்லாப்படியாலுமித்யாதி₃) F ''மிகுநரையிலன்'' என்கையாலே (எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு) என்கிறது. x த்ருதீயகா₃தா₃மாரப்₄ய கா₃தா₃சதுஷ்டயப்ரமேயம் (ஸர்வேஶ்வரனுமிதி) ஸகலவஸ்துக்களி னுடையவும் ஸ்வரூபஸ்தி₂தி ப்ரவ்ருத்திகள் முதலானவையெல்லாம் ஸ்வாதீ₄நமாயிருக்கையாலே (ஸர்வேஶ்வரனுய்) என்கிறது. yG ''உளன் சுடர் மிகு சுருதியுள்'' என்கையாலே (ஶ்ரிய:பதியாக

ஜ்ஞ-க்₃ரஹத்துக்கு ஏகாந்தமான படிகள் சொல்லிற்று.qA ''வரவாரென்றில்லையால்'' B '' வெறிதே அருள் செய்வர்'' D''என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்'' இத்யாதி₃யைப்பற்ற (நிர்ஹேதுகமாக இத்யாதி₃) r (முடிக்கிறார்) தலைக்கட்டுகிறார். s முதற்பத்தில் ப்ரமேயகத₃நம் போராதோ? மற்ற திருவாய் மொழிக்கு அர்த்த₂ம் ஏதென்ன (இனிச்சொல்லவித்யாதி₃).

t...v முதல் திருவாய்மொழி எல்லாத்துக்கும் ஸங்க்₃ரஹமென்று விவக்ஷித்தது. தத₃நுகு₃ணமாக த்₃ருஷ்டாந்தமும் தா₃ர்ஷ்டாந்திகமும் அருளிச்செய்கிறார் (முதல் திருவாய்மொழியிலித்யாதி₃) u (திரள) ஸமுதா₃யாகாரேண. v முதற்பாட்டில் ப்ரமேயம் (ஸ்வரூபரூபகு₃ணேத்யாதி₃) E''யவன்'' என்று ஸ்வரூபமும், E ''சுடரடி'' என்று ரூபமும், E ''உயர்வற'' இத்யாதி₃யாலே கு₃ணங்களும் E ''அயர்வறுமமரர்களதிபதி'' என்று விபூ₄தியும் சொல்லுகிறது. wF ''மிகுநரையிலன்'' என்றதைப்பற்ற (எல்லாப்படியாலும் எல்லாரிலும் மேற்பட்டு) என்கிறது. x மூன்றும்பாட்டு தொடங்கி நாலுபாட்டிலும் ஸகல வஸ்துக்களினுடையவும் ஸ்வரூபஸ்தி₂த்யாதி₃கள் பகவதா₃தீ₄நமென்கை யாலே (ஸர்வேஶ்வரனுய்) என்கிறது. yG ''உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்'' என்கையாலே (ஶ்ரிய:

A பெரியதிருவ 56. B 8-7-8. C 7-9-8. D 10-10-10. E 1-1-1. F 1-1-2. G 1-1-7.

அ-எம்பெருமானே aபா³ஹ்ய ஆகுத்³ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி அவன்ப்ரஸாத³த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுப⁴வித்து, அவ்வநுப⁴வஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமை அநுப⁴வித்த படியே b ஸவிபூ⁴திகனை எம்பெருமானைப் பேசி, c ஏவம்வித⁴னைவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார்.

d கடலைத் திரளக் கண்டாரொருவன் அதிலுண்டான முத்துமாணிக்காதி³களையும் தனித்தனியே காணுமாபோலே முதல் திருவாய்மொழியிலே திரள அநுப⁴விக்கப்பட்ட எம்பெருமானுடைய கு³ணங்களை e ஓரோவகைகளிலே ஓரோதிருவாய்மொழியாய்ச் செல்லுகிறது இரண்டாம்திருவாய்மொழி தொடங்கி மேலெல்லாம்.

f இப்படிச் செய்தாரிவரேயல்லர். பா⁴ரத ராமாயணாதி³களைப் பண்ணின வ்யாஸாதி³களும் ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரங்களாலே தங்கள் ப்ரப³ந்த⁴ங்களை g ப்ரப³ந்தி⁴கரித்தார்கள்.

அ-இத்யாதி)z a மேலிரண்டுபாட்டைக் கடாக்ஷித்து (பா³ஹ்யகுத்³ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி) என்றது; zA''உளனெனிலுளன்'' என்றத்தைப்பற்ற ''பா³ஹ்ய'' என்றது. aB''சுரரறிவருநிலை'' இத்யாதி³யைப்பற்ற குத்³ருஷ்டிகளென்றது. x வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லுகிற பத்தாம் பாட்டில் ப்ரமேயமும்''ஸர்வேஸ்வரன்''(ப 166)x என்றத்தாலே ஸூசிதம். bC''அளிபொறையாய் நின்ற பரன்''என்கையாலே (ஸவிபூ⁴திகனை எம்பெருமானைப் பேசி) என்கிறது. c (ஏவம்வித⁴னைவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்) என்கையாலே ''பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டுக்ரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது'' என்று அருளிச்செய்வர்.

d ப்ரத²மத³ஶகேதைவ ஸ்வரூபரூபகு³ணவிபூ⁴தீநாம் ப்ரதிபாதி³தத்வாத் ப்ரப³ந்த⁴ஶேஷஸ்ய விஷய: க இத்யத்ராஹ (கடலைத்திரளவிதி) e (ஓரோவகைகளிலே) என்றது-பரத்வம், பூ⁴ஜநீயதை ஸௌலப்⁴யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி. ''ஓரோவகைகளிலே'' என்ற அநந்தரம் சொல்லியென்று ஶேஷம்.

f இவரிப்படி ஸங்க்ரஹவிஸ்தர ரூபேண சொல்லுவாரென்னென்ன (இப்படிச் செய்தாரித்யாதி³) இது மிஷ்டாசார மென்று கருத்து; ஸங்க்ஷேபவிஸ்தரரூபேண ப்ரப³ந்தீ⁴கரணம் ஸ்ரோத்ரு

ஜீ-பதியாகணித்யாதி³) z, aB''சுரரறிவருநிலை''A''உளனெனிலுளன்''என்கிற இரண்டு பாட்டையும் பற்ற (பா³ஹ்யகுத்³ருஷ்டிகளால அவிசால்யமாம்படி) என்றது. x வ்யாப்திஸௌகர்யப்ரதி பாத³மான பத்தாம்பாட்டில் ப்ரமேயமும் ''ஸர்வேஸ்வரனை''(ப 166)x என்றத்தினுலே ஸூசிதம். bC ''அளிபொறையாய் நின்ற பரன்'' என்றத்தைப்பற்ற (ஸவிபூ⁴திகனை இத்யாதி³) c''ஏவம்-வித⁴னைவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார்'' என்கையாலே ''பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் முதற்பாட்டில், க்ரியையோடே அந்வயமென்று தோற்றுகிறது'' என்று அருளிச்செய்வர்.

d ஸ்வரூப ரூபாதி³களை முதல் திருவாய்மொழியிலேதானே சொன்னால் குறை திருவாய் மொழிகளுக்கு விஷயமேதென்ன (கடலையித்யாதி³) e (ஓரோவகைகளிலே) என்றது - பரத்வம், பூ⁴ஜநீயதை, ஸௌலப்⁴யமென்கிற வகைகளிலே என்றபடி.

f இப்படி ஸங்க்³ரஹவிஸ்தர ரூபேண சொல்லுவானென்னென்ன (இப்படி செய்தாரித்யாதி³) இது மிஷ்டாசார ஸித்³த⁴மென்று கருத்து. g (ப்ரப³ந்தீ⁴கரித்தார்கள்) பண்ணினார்கள். ஸங்க்³ரஹ

A 1-1-9. B 1-1-8. C 1-1-11.

ர—h பரஸ்வரூபம்-i அகிலை j ஹேய k ப்ரத்யநீகத்வத்தாலும், l கல்யாணைகதாநத்வத்தாலும் ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணமாய், m விபுத்வாத்ஸ தேஷாத: பரிச்சேதஸ

அ-புத்திஸமாதானார்த்தம்: 1. "ப்ரஸித்தம் ஹி ஸ்ரோது: ப்ரதிபத்திஸௌகர்யாய வக்துரர்த்த ப்ரதிபாதநஸ்ய ஸங்க்ஷேபபூர்வகத்வம்" இதி ந்யாயேந; 2. "விஸ்தீர்ணயதந்மஹதி ஜ்ஞாநம் ருஷிஸ்ஸங்க்ஷிப்ய சாப்ரவீத்! இஷ்டம் ஹி விதுஷாம் லோகே ஸமாஸவ்யாஸதாரணம்!!" இதி ச. ர(ப்ரபந்தீகரித்தார்கள்) என்றது-பண்ணினார்களென்றபடி. அன்றிக்கே, வர்ணஸமூஹம்-பதம், பதஸமூஹம்-வாக்யமாலையாலே ப்ரபந்தங்களென்று-வாக்யங்களாய், தங்களுடைய வாக்யங்களே ப்ரபந்தீகரித்தார்களென்றபடி. ஏவம்—ஸ்ரோத்ருபுத்திஸமாதானார்த்தம் பகவத் ப்ரஸாதலப்தத், தத்வஜ்ஞாநவத: பராங்குஸார்யாத் பகவதநுபவபரிவாஹத்வேந ப்ரபந்தா: ப்ரவ்ருத்தா இத்யபிதாய, கே ச அர்த்தபஞ்சகபரா இதி ஸமுதாயாபேக்ஷயா விஷயப்ரதி ஜ்ஞாமாத்ரம் க்ருத்வா, தத்தத்ப்ரபந்த ப்ரமேயோபத்யாஸஞ்ச ஸங்க்ரஹேண க்ருதவாந்.

h ஏதத்ப்ரபந்த ப்ரவர்த்தநஹேதுபூத தத்வஜ்ஞாநவிஷயதத்வாதி ச பூர்வம் வக்த்ருவல க்ஷண்ய விக்ரஹரூப பகவத்ப்ராப்திலப்த தத்வஜ்ஞாநவத்த்வோபத்யாஸாவஸரே ப்ராப்யங்க்ரு ஸங்க்ரஹேணோபந்யஸ்தாநி; இதாநீம் ப்ரபந்தப்ரதிபாத்யத்வேந தத்வாந்யாத்யாதுகாமஸ் ஸந் தத்ர தத்வேஷு ப்ரபந்த ப்ரதாநப்ரதிபாத்யத்வேந ப்ரதமம் ஈஸ்வரதத்வம் விஸ்தரே ணாஹ (பரஸ்வரூபமித்யாதிநா). அதவா த்விதீயஸ்ரீய:பதிபர்யந்தம் ப்ரதிபாத்யவல க்ஷண்ய பரமேவ; தத்ர ஸஹஸ்ரகாதஸ்ய ப்ரமேயோபத்யாஸாவஸரே, ஸாஸ்த்ரப்ரதாநப்ரதி பாத்ய புருஷார்த்தஸ ஹேதுத்வேந ஈஸ்வரஸ்வரூபஸ்ய ப்ரதிபாதநத்வாத், தேநாகாரேண தஸ்ய ச ப்ரதாநப்ரதிபாத்யத்வாத் தத்ஸ்வரூபம் விஸ்தரேணாபிதாய, தத்ஸாத்ய ஸோபித்வப்ரதிஸம்பந்தித் தத்வாந்தரே சோக்த்வா தத்வப்ரஸங்காத் தத்வயாதாத்ம்யவிதாம் அக்ரேஸரோऽயமிதி பூர் வோக்தம் ஸ்மாரயதி. l...rகதயஸ்தாம் 3. "அகிலஹேயப்ரத்யநீக" இத்யாதிநா சூர்ணம் ஸ்மருதி க்ருத்வாஹ (அகிலேத்யாதிநா ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்) என்றுமளவும். k ப்ரத்யநீகத்வம் த்விவிதம்-பாத்யபாதகபாவரூபமென்றும், ஸஹாநவஸ்தாநரூபமென்றும். l...k அகிலஹேயப்ரத்யநீக ணகையாவது-த்ரிவிதாசித்திநுடையவும் த்ரிவிதசேதநருடையவும் ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிபடணகை. அதாவது - அகிலருடைய அகிலதோஷங்களும் தன் பக்கல் தட்டாதவனென்று தத்தாஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது. த்ரிவிதாசித்தாவது ஸாத்தஸத்வம், மிஸ்ரஸத்வம், ஸத்வஸுத்தியம். த்ரிவிதசேதநராகிறார்-பத்தரும், முக்தரும், நித்யரும். | அசித்துக்கு ஹேயமாவது-விகாராதிகள். மிஸ்ரஸத்வத்துக்கு ஸதாபரிணாமித்வாத் ஹேயமுண்டு; நித்யவிபூதிக்கும் ரதகேயாபுரமண்டப ப்ராஸாதரூபேண பரிணமிக்கையாலே ஹேயமுண்டு; காலத்துக்கும் அஹோராத்ராதி விபாகஸ

ஜீ-விஸ்தாரரூபேண ப்ரபந்தீகரணம் ஸ்ரோத்ருபுத்திஸமாதானார்த்தம்: இவ்விடத்தில் 2. "விஸ்தீர்ணயதந்மஹதி ஜ்ஞாநம் ருஷிஸ் ஸங்க்ஷிப்ய சாப்ரவீத்! இஷ்டம் ஹி விதுஷாம் லோகே ஸமாஸவ்யாஸதாரணம்!!" என்கிறது அநுஸந்தேயம்.

h முன்பு ஸங்க்ரஹேண சொன்ன தத்வத்ரயத்தையும் புநஸ்ச விவரிக்கக்கோலி, முன்பு பரஸ்வரூபத்தை விஸதமாக அருளிச்செய்யாமையால் அத்தை முந்துற அருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்வரூபமித்யாதிநா) l...r கதயத்திலே 3. "அகிலஹேயப்ரத்யநீக" இத்யாதிநா சூர்ணயை ஸ்மருதீகரித்து அருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாநந்தமயமாய்) என்றுமளவும். l அகிலரென்று - தன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களைச் சொல்லி அவர்கள் j ஹேயங்களுக்கு k ப்ரத்யநீகன்-நிராஸகனென்று பாத்யபாதகபாவ லக்ஷண விரோதமும் சொல்லுதல்; l.j அகிலமான ஹேயமென்று, த்ரிவிதாசேதநகதஸ்வரூபவிகாரம்,

ஈ-ரஹிதமாய், ஈ நித்யத்வாத் காலத: பரிச்சே2த3ரஹிதமாய், ஒ ஸர்வமும் தனக்கு ஒப்ரகார

அ—ரூபேண பரிணதமாகையாலே ஹேயமுண்டு. த்ரிவித4சேதநரில் பு3த்3த4ருக்கு ஹேயமாவது-அவித்3யை முதலான க்லேசங்கள்; 1. ''அவித்3யாऽஸ்மிதாராக3த்3வேஷாபி4நிவேசா: பஞ்ச க்லேசா:'' அதித்யாசுசிது3:க்கா3நாத்மஸு நித்யசுசிஸுகா3த்மக்2யாதி: அவித்3யா; அஸ்மிதா—அஹமஸ்மீதி ராக3த்3வேஷௌ – ப்ரஸித்3தௌ4; அபி4நிவேசமாவது - இதர விஷயங்களைப் பெற்றல்லது தரியாமை. முக்தர்க்கு ஹேயமாவது - ஏறிக்கழிந்தது; நித்யர்க்கு ஹேயமாவது - அணுத்வ பாரதந்த்ர்யங்கள். அணுத்வம் ஹேயமானபடி என்னென்னில்; விபு4வாயிருக்கிற ஈச்வரனை அபேக்ஷித்தால் அணுத்வமும் ஹேயமிறே. பாரதந்த்ர்யம் ஹேயமானபடி என்னென்னில்: புருஷனுக்கு ஸ்தநோத்3பே4தா3தி போலேயும் ஸ்த்ரீகளுக்கு ச்மச்ருலோமங்கள்போலேயும், ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனை அபேக்ஷித்து ஹேயமென்னத்தட்டில்லையென்றபடி. அதாவது - பாரதந்த்ரனுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹேயமானாப்போலே, ஸ்வதந்த்ரனான ஈச்வரனுக்கும் பாரதந்த்ர்யமும் ஹேயமென்றபடி. ஆக இப்படிப்பட்ட ஹேயங்களுக்கு ப்ரதிபடனாயிருக்கும் என்றபடி. அகிலரென்று தன்னை ஆச்ரயித்தவர்களைச் சொல்லி அவர்களுடைய ஹேயங்களைப் போக்குமவனென்று பா4த்ய பா4தக பா4வ லக்ஷண விரோத4த்தைச் சொல்லுதல்.

| கல்யாணைகதாநத்வம் நாம - கல்யாணகு3ணைகதாநத்வம். யத்3வா பா4வப்ரதா4நோ நிர்தே3ச:. கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்த3த்வஸ்ய ஏகாஸ்ரயத்வம். கல்யாண ஸப்3த3தாத்பர்யே - கல்யாணப்ரத3த்வத்தை விவக்ஷித்து. ஆச்ரிதர்க்குக் கல்யாண ப்ரத3த்வத்தில் ஜாக3ருகனென்னுதல். 2. ''ஆச்ரிதாநாம் கல்யாணப்ரத3த்வே ஜாக3ருக:'' இதி ஹி கூ2த்3யவ்யாக்2யாநத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகாகாரர் அருளிச்செய்தார். [ஜாக3ருக:] ஏகாக்3ர:. 3. ''ஏகதாநோऽநந்ய வ்ருத்திரேகாக்3ரைகாயநாவயி'' இத்யமர:. ஈ,ந,ஒ 4. ''நித்யம் விபு4ம் ஸர்வக3தம்'' என்கிற ச்ருதி ப்ரக்ரியையாலே அநந்த ஸப்3த3தா3ர்த்த3மான த்ரிவித4பரிச்சே2த3ராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விபு4த்வாத்3தே3ச த: பரிச்சே2த3) என்று தொடங்கி. விபு4த்வாத் - ஸர்வக3தத்வாத் என்றபடி. ந 4. ''நித்யம்'' என்கையாலே காலபரிச்சே2த3ராஹித்யமும், ஒ 4. ''விபு4ம்'' என்று விபு4:-ப்ரபு4: என்றுமாய், அத்தாலே நியந்த்ருத்வத்தைச் சொல்லி, ''அது அந்த:ப்ரவிஸ்ய செய்யுமதாகையாலே அந்தர்யாமித்வம் சொல்லி, அவ்வழியாலே ஸர்வவஸ்து ஸாமாநாதி4கரண்யரூப வஸ்து பரிச்சே2த3ராஹித்யமும், ஈ 4. ''ஸர்வக3தம்'' என்று தே3ச பரிச்சே2த3ராஹித்யமும் சொல்லுகிறது. ஒ வஸ்து

ஜீ-த்ரிவித4சேதநக3த ஜ்ஞாநஸங்கோச ஸாகி3த்வது3:க்கி3த்வங்கள், சேறுதோய்ந்து கழுவின ஆகாரம், அணுத்வபாரதந்த்ர்யங்கள்-ஆகிறஇவற்றைச்சொல்லி,ஏதத்ப்ரத்யநீகனென்று ஸஹாநவஸ்தா2நலக்ஷண விரோத4த்தைச்சொல்லுதல். பாரதந்த்ர்யம் ஆத்மாலங்காரமாகிலும், ஸ்த்ரீக்கும் புருஷனுக்கும் ச்மச்ருஸ்தநோத்3பே4தா3தி4ங்களைப்போலே ஸ்வதந்த்ரேச்வராபேக்ஷயா ஹேயமாகலாமிறே.

| கல்யாணைகதாநத்வமாவது - கல்யாணகு3ணநாம் ஏகாஸ்ரயத்வமென்னுதல்; யத்3வா, பா4வப்ரதா4ந நிர்தே3ச்யமாய், கல்யாணத்வஸ்ய - ஆநந்த3த்வஸ்ய ஏகாச்ரயமென்னுதல்; கல்யாணஸப்3தா3த்தாலே - கல்யாணப்ரத3த்வத்தை விவக்ஷித்து. ஆச்ரிதர்க்குக் கல்யாணப்ரத3த்வத்தில் ஜாக3ருகனென்னுதல்; 2. ''ஆச்ரிதாநாம் கல்யாணப்ரத3த்வே ஜாக3ருக:'' இதி கூ3த்3யவ்யாக்2யாநத்தில் ச்ருதப்ரகாசிகாகாரர் அருளிச்செய்தார். ஜாக3ருக:-ஏகாக்3ர:. 3. ''ஏகதாநோऽநந்ய வ்ருத்திரேகாக்3ரைகாயநாவயி'' இத்யமர:. ஈ,ந,ஒ 4. ''நித்யம் விபு4ம் ஸர்வக3தம்'' என்கிற ச்ருதி

N-மாகத் தான் ப்ரகாரியாய், q தனக்கொரு ப்ரகார்யந்தரமில்லாமையாலே வஸ்துபரிச்சே₂த₃ரஹிதமுமாய், r ஜ்ஞாநாநந்த₃மயமாய், s ஜ்ஞாநப₃லைஶ்வர்ய ஶீலாத்₃யநந்த கல்யாணகு₃ண கₘண மஹோத₃தி₄யாய், t ஶ்ரீய:பதியாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தத்தையும் வ்யாபிக்குமிடத்தில் u அப்ராக்ருதமாய், v ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய், w ஸ்வாஸாத₄ரணமாய், xபுஷ்பஹாஸ ஸ்₂கு

அ—பரிச்சே₂த₃ராஹித்யமாவது-ஸர்வவஸ்து ஸாமாநாதி₄கரண்யார்ஹத்வமும், தத்பரிதஸத்₃ரூப வஸ்த்வந்தர ராஹித்யமுமாகையாலே அதிலே ப்ரத₂மத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமுமித்யாதி₃). p (ப்ரகாரமாக) அப்ருத₂க்ஸித்₃த₄ விஶேஷணமாக. 1. ''ஸர்வம் கல்விதம் ப்₃ரஹ்ம'' இதி ஸர்வவஸ்துப்ரகாரத்வம் ஸித்₃த₄மாகையாலே, ஸர்வவஸ்து ஸாமாநாதி₄கரண்யார்ஹத்வே வஸ்துபரிச்சே₂த₃ராஹித்யம் ஸித்₃த₄மென்று கருத்து. q த்₃விதீயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி₃). 2. ''ந தத்ஸமஶ்சாப்₄யதி₄கஶ்ச த்₃ருஶ்யதே'' 3. ''ந தஸ்யேஶே கஶ்சந'' இத்யாதி₃.

r (ஜ்ஞாநாநந்த₃மயமாய்) ஜ்ஞாநாநந்த₃மயத்வம் நாம - ஆநந்த₃ரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வம். 4. ''அநந்யாதி₄நப்ரகாஶத்வ - ஆத்மாத₃ரத்வரூப ஜ்ஞாநத்வமேவ வஸ்து ஸ்வரூபம் - ஸ நித்₄ ஜ்ஞாநாநந்த₃ஸ்வரூப:'' இதி ஹ்யுக்தம். அத₃ஸ்தாத் (ப 168) l ''கல்யாணைகதாநத்வத்தாலும்'' இத்யத்ர பூ₄மவப்ரத₃ாநதிர்த்தே₃ஶோ விவக்ஷிதஶ்சேத், r ''ஜ்ஞாநாநந்த₃மயமாய்'' இதி தத்₃ விவரணம் பூ₄யேத். அத₃வா, 5. ''ஆநந்த₃ கல்யாண ஸ்பு₄தை₃க ஸ்வபராபேக்ஷயா அநு கூலத்வபரைக'' இதி கத₃ர்த₂வ்யாக்₂யாநே ஶ்ருதப்ரகாஶிகாகாரோக்த விஷயவிப₄ாகே₃ா த்₃ராஷ்டவ்ய:. ஜ்ஞாநமயமுமாய் ஆநந்த₃மயமுமாயென்றுதல். s கல்யாணஸ்பு₄தை₃க (l) கு₃ணபர இதி பக்ஷே (ஜ்ஞாநப₃லைஶ்வர்யேத்யாதி₃) - தத்₃விவரணம் பூ₄யேத். t உக்தாகாராணும் வநஶத்₃ரி காத்வநிவ்ருத்த்யர்த்த₂ம் தே₃ஷாம் பே₄தா₃ம்ஶாநாம (ஶ்ரிய:பதியாமிதி).

u (அப்ராக்ருதமாய்) அத ஏவ v (ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய்) 6 ''ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: மஸ்மமேதே₃ாஸ்தி₃ஸம்பூ₄வா '' 7. ''ந பூ₄தஸங்கா₄ஸம்ஸ்தா₂நோ தே₃ஹோ(ஸ்ய பரமாத்மந:'' 8. '' நித்யே ஸித்₃தே₄ தத₃ாகாரே தத்பரத்வே ச பௌஷ்கர '' இத்யாதீ₃நி த்₃ராஷ்டவ்யாநி.

ஜீ—ப்ரக்ரியையாலே அநந்தரப்₂தா₃ர்த்த₂மான த்ரிவித₄பரிச்சே₂த₃ராஹித்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (விபு₄த்வாதி₃த்யாதி₃) o.q வஸ்துபரிச்சே₂த₃ராஹித்யமாவது - ஸத்₃ரூபவஸ்த்வந்தராராஹித்யமும் ஸர்வவஸ்து ஸாமாநாதி₄கரண்யார்ஹத்வமுமாகையாலே உப₄யத்தையும் தந்த்ரேண அருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வமுமித்யாதி₃).

r ஜ்ஞாநாநந்த₃மயத்வமாவது - ஆநந்த₃ரூபஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வம். அநந்யாதீ₄ந ப்ரகாஶத்வாஹ்லாத₃கரத்வரூப ஜ்ஞாநத்வத்தையே ஸ்வரூபமாக உடைத்தானவனென்றபடி. கீழ் ''கல்யாணைகதாந'' (168) l என்று பூ₄மவப்ரத₃ாந நிர்தே₃ஶமானபோது r ஜ்ஞாநாநந்த₃மயமாயென்றது தத்₃விவரணமாதல்; ஸ்வபராபேக்ஷயா அநுகூலத்வபரமாக விஷயவிப₄ாக₃ம்பண்ணுதல். கல்யாணகு₃ணபரமானபோது s (ஜ்ஞாநப₃லைஶ்வர்யேத்யாதி₃) தத்₃விவரணம். t கீழ்ச்சொன்ன ஆகாரம் காட்டிலெரித்த நிலாவாகாமைக்காக தத்₃பே₄தா₃ம்ஶத்தை சொல்லுகிறது (ஶ்ரிய:பதியாமிதி).

u (அப்ராக்ருதமாய்) அத ஏவ v (ஶுத்₃த₄ஸத்வமயமாய்) என்றபடி. 6.''ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்தி:'' இத்யாதீ₃நி ப்ரமாணாநி த்₃ரஷ்டவ்யாநி. w (ஸ்வாஸாத₄ாரணமாய்) ஏதாத்₃ருஶ

w—மாரமாய், y புண்யகந்தவாஸிதாநந்ததிகந்தராளமாய். z ஸர்வாபாஸ்ரயமாயிருந்துள்ள a திவ்யவிக்ரஹம்போலே b வ்யாபித்து தரித்து நியமித்து, இப்படி ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமாய்க்கொண்டு c சோஷியாயிருக்கும்.

அ-w (ஸ்வாஸாதாரணமாய்)-தாத்ருஶவிக்ரஹம் ஒருவர்க்கும் இலேயென்றபடி. x வேதாச்சாத்ய ஸங்க்ரஹோக்த திவ்யாங்கவர்ணதப்ராகாரேணை (புஷ்பஹாஸேத்யாதி) புஷ்பஹாஸமாவது-புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம். அது புஷ்பத்திற்காட்டில் ஸுகுமாரதரம். யத்வா, புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்ததேஶத்திலே ப்ரஸித்தங்களாயிருக்கிற புஷ்பாவயவங்கள் - புஷ்பஹாஸஶப்தத்துக்குப் பொருள். விகாஸாஶ்ரயத்தாலே ஹாஸஶப்தம் அவயவபரம். அவைகள்போலே ம்ருதுவென்றபடி. இவ்விடத்திலே 1. ''ரங்கபர்த்துராபி லோசநஸ்ச்சாம் ஸாஹஸாவனிஷ்ட லேகயமாநம்! புஷ்பஹாஸ இதி நாம துஹாநம் ஸௌகுமார்யமதிவாம்மதஸம் நः॥'' என்றது அநுஸந்தேயம். நः-அஸ்மாகம், அதிவாம்மதஸம்-வாங்மநஸாகோசரம். புஷ்பஹாஸः-புஷ்பவிகாஸः. ஸ ச புஷ்பாதபி ஸுகுமாரதரः. ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய தாத்ருஶஸௌகுமார்ய யோகாத். 2. '' ஆதாரதிலயோ தாதா புஷ்பஹாஸः ப்ரகீர்திதः '' இதி கௌணாஸஹல்ய நாமஸ்தோத்ரே வ்யாஸோக்தீத்யா 3. '' புஷ்பஹாஸः '' இதி ப்ரஸித்தம் - நாம துஹாநம் ஸம்பாதயமாநம், ரங்கபர்த்துः - ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய ஸௌகுமார்யம், லோசநஸ்ச்சாமபி - இதர ஜநவீக்ஷாமபி, ஸாஹஸாவனிஷ்ட - ஸாஹஸபங்க்திஷ்ட, லேகயமாநம் - கணயமாநம்-வீக்ஷாமபி ந ஸஹதே; ம்லாயத இதி பாவः. யத்வா, ரங்கபர்த்துராபி லோசநஸ்ச்சாம் - லோசநேந க்ரிய மாணம் பரீக்ஷாம், ரங்கநாதஸ்யாபி ஸௌகுமார்யம் விஶ்வவிலக்ஷணம் இத்யேவம்ரூபாம், ந ஸஹதே. கிந்து பரிஶ்யமாணம் ஸ்வயம் ம்லாயத இதி பாவः.

y 3. ''ஸர்வகந்தः'' இத்யாதியைப்பற்ற (புண்யகந்தேத்யாதி) z (ஸர்வாபாஸ்ரயமாய்) 4. '' பஶ்யைகாதஶ மே ருத்ராத் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாத் '' இத்யாதியைப்பற்ற. அஸ்த்ரபூஷணத்யாயத்திற்படியே ஸர்வஸம்ஹாரிமாதிகளான அஸ்த்ரபூஷணாதிகளுக்கு ஆதாரமென்னவுமாம். a (திவ்யவிக்ரஹம்போலே) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைப்போலென்றபடி. b 5. '' யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வரः '' இதி ப்ரகாரேணை (வ்யாபித்து தரித்து நியமித்து இதி) 6. '' வ்யாபநபரணஸ்வாம்யைரீத்ருஶாத்தராதயா '' இதி ஹி தத்ர பாஷ்யம். c (சோஷியாயிருக்கும்) இப்படி ஶரீரித்வேந சோஷியாயிருக்கும் என்றபடி.

ஜ—விக்ரஹம் ஒருவர்க்குமில்லை என்றபடி. x (புஷ்பஹாஸஸுகுமாரமாய்) புஷ்பஹாஸமாவது-புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம்; அது புஷ்பத்திற்காட்டில் ஸுகுமாரதரம்; ஆக, புஷ்பத்தினுடைய விகாஸம்போல் ஸுகுமாரமாயென்றுதல். யத்வா, புஷ்பஹாஸஶப்தம் - விகாஸாஶ்ரயத்வத்தாலே புஷ்பத்தினுடைய பர்யந்தத்திலுண்டான அவயவபரமாய், அவைகள் போலே ஸுகுமாரமென்றபடி. இவ்விடத்தில் 1. '' ரங்கபர்த்துராபி லோசநஸ்ச்சாம் '' இத்யாதியநுஸந்தேயம்.

y3. ''ஸர்வகந்தः'' இத்யாதியைப்பற்ற (புண்யகந்தேத்யாதி) z (ஸர்வாபாஶ்ரயமாய்) என்றது – 4. '' பஶ்யைகாதஶ மே ருத்ராத் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஸ்திதாத் '' இத்யாதியைப் பற்றவாதல்; அஸ்த்ரபூஷணாதிகளுமுகேநவாதல். a (விக்ரஹம்போலே) - விக்ரஹத்தைப்போலே என்றபடி. b 5. '' யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய '' இத்யாதி ப்ரகாரேணை (வ்யாபித்து தரித்து நியமித்து இதி) c (சோஷியாயிருக்கும்) இப்படி ஶரீரித்வேந சோஷியாயிருக்குமென்றபடி.

ஈ—d ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபம்-e மஹதா3தி3 விகாரங்களையுடைத்தாய், f நித்யமாய், g த்ரிகு3ணத்மிகையாய், h ஶுக்லக்ருஷ்ண ரக்தவர்ணையாய், i அநேக ப்ரஜைகளுக்கு j ப்ரஜநநபூ4தையாய், எம்பெருமானுக்கு k ஶரீரதயா ஶேஷமாய், l சேதநர் கர்மாநுகு3ணமாக இச்சி2க்க,

---

அ— d "ஶேஷியாயிருக்கும்" (c) என்று நிரூபிக்கையாலே, உக்தஶேஷித்வஸ்ய ஸப்ரதியோகி3கத்வாத் ப்ரதியோகி3த்வேநோபஸ்தி2த – அசிஜ்ஜீவஸ்வரூபே ச — தயோ: பூர்வோக்தாகாரேஷு மத்4யே கைஶ்சித்3ரூபை: தத்தாதுக்தாகாராந்தரைஶ்ச ஸஹ அபி4தே3தா3தி (ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபமித்யாதி3நா) e (மஹதா3தீ3தி) ஆதி3ஶப்3தே3ந - அஹங்காரதந்மாத்ர பூ4தாத்3யோ விவக்ஷிதா:. f...l 1. "அஜாமேகாம்" என்கிற ஶ்ருதியைப்பற்ற (நித்யமாயித்யாதி3) g (த்ரிகு3ணத்மிகையாய்) இத்யாதி3யாலே ஸ்த்ரீலிங்க3த்வேந நிர்தே3ஶித்தது ப்ரக்ருதி ஶப்3தா3பேக்ஷயா. g.h பாடா3ந்தரத்தில் "த்ரிகு3ணாத்மகமாய், அத ஏவ ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்த வர்ணமாய்" இதி. h ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்த ஶப்3தங்கள் 1. "லோஹித ஶுக்ல க்ருஷ்ணும்" என்ற ஸத்வ ரஜஸ் தமோகு3ணங்களைச் சொல்லுகின்றன. i 1. "ப3ஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம்" இத்யாதி3கம் ஶ்ருதி3 நிதா3யாஹ (அநேகப்ரஜைகளுக்கு இதி) அநேந வ்யஷ்டிஜநகத்வமுச்யதே. e "மஹதா3தி3விகாரங்களை உடைத்தாய்" இதி ஸமஷ்டிஜநகத்வமுச்யதே. 2. "ஜநித்ரீ பூ4தபா4விநீ" இதி ஸ்மர்யதே. j "ப்ரஜாநநபூ4தையாய்" என்றவநந்தரம் "என்கிற ஶ்ருதிப்ரதிபாத்3யமாய்" என்று ஶேஷம்.

k3. "யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம் யஸ்ய ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்" இத்யாதி3கம் அவலம்ப3யாஹ (ஶரீரதயா ஶேஷமாய் இதி) ம்ருத்யுஶப்3தா3: - தமோவஸ்தா2சித்3வாசீ. l (சேதநர் கர்மாநுகு3ணமாக இச்சி2க்க இதி) சேதநாநாம் கர்மாநுகு3ண்யேந புருஷார்த்தோ3பயோகி3 கரணகளேப3ராணி ஸம்பா4வயிதவ்யாநீதி ஸவயமிச்சா2த் ஸந் தாத்3ருஶேச்சா2நுகு3ணம் ப4க3வாந் ஸ்வயமேவ 4. "ப3ஹூ ஸ்யாம்" இதி ஸங்கல்பத இதி சேத சதுர்விம்ஶதி தத்வதயா விகரோதீத்யர்த்த:. சேதநர், கர்மாநுகு3ணமாக இச்சி2க்க தத3நுகு3ணமான ப4க3வத் ஸங்கல்பத்தாலே என்னவுமாம்; சேதநர் பூர்வஸ்ருஷ்டிமிலே பூர்வகர்மாநுரூபமாக தே3வத்வ-மநுஷ்யத்வ-ஸ்வர்க்க3 - ஸ்வாராஜ்ய - ப்3ரஹ்மபத3ார்ஹஶரீரங்கள் தனக்குண்டாகவேணுமென்று இச்சி2த்து. அதுக்கநுகு3ணமான கர்மத்தைப் பண்ணிவைக்க தத3நுகு3ணமான-ஸர்வஜ்ஞனான ப4க3வாநுடைய ஸங்கல்பத்தாலே என்றபடி. அதாவது-ப4க3வதா3ராத4நாதி3களாலே விநிக்கக்கூடவதாய் என்றபடி. ஈ அதி3ஷ்டா2நம் ஸங்கல்ப

ஜீ— d அநந்தரம் ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீதி) e ஆதி3 ஶப்3தத்தாலே அஹங்கார தந்மாத்ராதி3கள் விவக்ஷிதங்கள். f, g 1. "அஜாம்" இத்யாதி3யைப்பற்ற (நித்யமாயித்யாதி3) h அத ஏவ (ஶுக்லக்ருஷ்ணரக்தவர்ணமாய்) இதி. விவரணம் (ஶுக்லக்ருஷ்ணேத்யாதி3) ஆதல். i 1. "ப3ஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம்" இத்யாதி3யைப் பற்ற (அநேக ப்ரஜைகளுக்கு இதி) e "மஹதா3தி3 விகாரங்களை யுடைத்தாய்" இதி ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி:; l "அநேக ப்ரஜைகளுக்கு" இத்யாதி3நா வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி:.

k 3. "யஸ்யாவ்யக்தம் ஶரீரம் யஸ்ய ம்ருத்யுஶ்ஶரீரம்" இத்யாதி3யைப்பற்ற (ஶரீரதயா ஶேஷமாய்) என்றது. l (சேதநர் கர்மாநுகு3ணமாக இதி) சேதநருடைய கர்மாநுகு3ணமாகப் புருஷார்த்தோ3பயோகி3 கரணகளேப3ராதி3கள் உண்டாயிருக்கவென்று, ஈஶ்வரன் ஸ்வயமிச்சி2யாநின்று கொண்டு, தாத்3ருஶேச்சா2நுகு3ணமாக ஸ்வயமேவ 4. "ப3ஹூ ஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பிக்க,

சு—இந்த இச்சாநுகுணமாக பக்வத் ஸங்கல்பத்தாலே ரு சதுர்விம்ஶதி தத்வமாய்க் கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாய், இப்படி எம்பெருமானுக்கு o இஷ்டவிநியோகார்ஹமா யிருக்கும்.

p ஆத்மஸ்வரூபம் - p_2 அணுபரிமாணமாய், q தேஜோத்ரவ்யமாய், r ஜ்ஞாதாவாய், s ஜ்ஞானாநந்த குணகமாய், நித்யமாகையாலே காலபரிச்சேதராஹித்யமாய், t ஜ்ஞானதர்ம்ய

அ—பூர்வமோகையைப்பற்ற (ஸங்கல்பத்தாலே) என்றது. ரு(சதுர்விம்ஶதித்வாதி) A''பொங்கைம் புலனும் பொறிவைத்தும் கருமேந்திரியம் ஐம்பூதம் இங்கிவ்வுயிரே பிரகிருதி மாறுங்கார மனங்கள்'' என்கிறபடியே சதுர்விம்ஶதிதத்வங்களென்றபடி o (இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கும்) 1. ''ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:'' 2. ''ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே'' 3. ''தத் ஸர்வம் அவ நயேஸ்தநு:'' 4. ''தாநி ஸர்வாணி தந்வபு:'' இத்யாதிகளில் ஶரீரமென்று சொல்லுகை யாலே ஶேஷத்வம் ஶரீரலக்ஷணம். இஷ்டவிநியோகார்ஹத்வம் - ஶேஷத்வம் என்றபடி.

p_2 (அணுபரிமாணமாகிறி) முன்புத்தைதில் லக்ஷணவாக்யத்திலே (ப 116) உ ''அணுவாய்'' என்றுவைத்து இங்கே அணுபரிமாணமாய் என்றது—5. ''ஸ்வஶப்தைகாந்மாநாப்யாம் ச'' என்கிற ஸூத்ரஸித்தமான 6 ''ஏஷோணுராத்மா'' என்கிற ஸ்வஶப்தமும், உத்தக்ருத்ய மாநம்-உந்மாநம் என்றுய். 7. ''வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததா கல்பிதஸ்ய ச | பாகோ ஜீவஸ்ஸ விஜ்ஞேய: ஸ சாநந்த்யாய கல்பதே ||'' 8. ''ஆராக்ரமாத்ரோ ஹ்யவரோபி த்ருஷ்ட:'' இத்யாத்யுக்த மான உந்மாநமும் ஆகிற அணுத்வஸாதக ஹேதுத்வயத்தைப்பற்ற; அத: அணோ: பரிமாண மிவ பரிமாணம் யஸ்யேதி வ்யுத்பத்த்யா உந்மாநஶ்ருதி: அத்ர விவக்ஷிதா; 6. ''ஏஷோணு:'' இதி ஶ்ருதி: தத்ர விவக்ஷிதேத்யநுஸந்தேயம். வால:-நெல்லுமூக்கு. ஆரம் - ஆயுதாக்ரம். q (தேஜோத்ரவ்யமாய்) என்றது - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் சொன்னபடி. 9 ''அத்ராயம் புருஷ: ஸ்வயம் ஜ்யோதிர் பவதி'' இத்யாதி. r(ஜ்ஞாதாவாய்) ஜ்ஞாத குணகனுய் என்றபடி. 10. ''விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீயாத்'' இத்யாதி. s (ஜ்ஞாநாநந்த குணகமாய்) ''ஜ்ஞாதாவாய்'' (r)என்று ஜ்ஞாதகுணகத்வம் சொலலிலிருக்க, திரியவும் ஜ்ஞாநாநந்த குணகமாயென்னும்போது புநருக்த மன்றே? என்றல்; ''ஜ்ஞாதாவாய்'' (r) என்று ஜ்ஞாநகுணகத்வமாத்ரம் சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வம் சொல்லுகைக்காகத் திரிபட்டும் அநுவதிக்கிறுசென்று திர்வஹிக்கக்கடவது.

சீ—அந்த ஸங்கல்பத்தாலே சதுர்விம்ஶதி தத்வமாய்க் கொண்டு விகரிக்கக்கடவதாயிருக்கும் என்றபடி. 1. ''ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:'' 2. ''ஜகத் ஸர்வம் ஶரீரம் தே'' இத்யாதியைப் பற்ற (இஷ்டவிநியோகார்ஹமாயிருக்கும்) என்றது.

pஅநந்தரமாத்மஸ்வரூபமாஹ (ஆத்மேதி) p_2(அணுபரிமாணமாய் இதி) முன்புத்தைதயில் லக்ஷண வாக்யத்திலே (ப 116) உ''அணுவாய்''என்றுவைத்து, இங்கே அணுபரிமாணமாய் என்றது-5.''ஸ்வ ஶப்தைகாந்மாநாப்யாஞ்ச'' என்கிற ஸூத்ரஸித்தமான 6. ''ஏஷோணுராத்மா'' என்கிற ஸ்வஶப்தமும், உத்தக்ருத்ய மாநம் - உந்மாநமென்றுய் 7. ''வாலாக்ர ஶத பாகஸ்ய'' 8. ''ஆராக்ரமாத்ர:'' இத்யாத்யுக்தமான உந்மாநமுமாகிற அணுத்வஸாதக ஹேதுத்வயத் தைப்பற்ற. வாலாக்ரம்-வால்நெல்லின் நுனி. ஆராக்ரம்-ஆயுதாக்ரம். q (தேஜோத்ரவ்ய மாய்) என்று - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் சொன்னபடி. 9. ''அத்ராயம் புருஷஸ் ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிர் பவதி'' இத்யாதி. r (ஜ்ஞாதாவாய்) - ஜ்ஞாநகுணகனுய். 10. ''விஜ்ஞாதாரமரே கேந விஜாநீ யாத்'' இத்யாதி. s (ஜ்ஞாநாநந்தக குணகமாய்) கீழ் ''ஜ்ஞாதாவாய்'' என்கிற ஜ்ஞாந

ரு-மானகையாலே வஸ்துபரிச்சேதரஹிதமாய், u அப்ருதக்ஸித்தர்ஹ v ப்ருதங்நிர்தேசார்ஹ v1அநந்யார்ஹசேஷமுமாய், w பரசேஷதைகரஸமுமாய், w1 அத்யந்தபரதந்த்ரமுமாய் இருக்கும் எம்பெருமானுக்கு; xஇத்தையுள்ளபடி அறிவாரில் தலைவராயிற்று இவர்.

அ—q,r யத்வா. q (தேஜோத்ரவ்யமாய்) என்று விஷய ப்ரகாசகத்வம் சொல்லிற்று. r அந்த ப்ரகாசகத்வத்தாள் ப்ரதீபாதிகனைப் போலன்றிக்கே ஜ்ஞாநாஸ்ரயதயா என்கிறது (ஜ்ஞாதாவாய்) என்று. s ஜ்ஞாநாநந்த பதங்கள் பூர்வப்ரதாநங்கள். r யத்வா, தேஜோத்ரவ்யத்வம்-ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம். தத்ர ஹேது:-(ஜ்ஞாதாவாமிதி) ஜ்ஞாத்ருத்வம்-ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம். q,r,s யத்வா தேஜோத்ரவ்யமாமிதி - ப்ரகாச ரூபத்வமபித்தாய, தீபாதிவத் ஜடத்வ வ்யாவ்ருத்யர்த்தம் ஜ்ஞாதாவாமிதி - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமபித்தாய, தர்மபூதஜ்ஞாந வ்யாவ்ருத்யர்த்தமாநந்த (ஜ்ஞாநாநந்தகுணகமாமிதி) r ''ஜ்ஞாதாவாய்'' இத்யஸ்ய ஸப்தஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்வரூபதா வாசித்வம்—1. ''ஏவம் ஹி ஸுப்தோத்திதஸ்ய பராமர்ச: ஸுஷுப்தவம் ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்ச ஜ்ஞாயதே'' இதி ஜ்ஞாத்ருத்வ தஸ்ய ஆத்மந: ஸுஷுப்தவம் ஸப்தஸ்யேவ உபபத்யதே. பாஷ்யத்தில் ஜ்ஞாத்ருத்வமாவது-தர்மபூதஜ்ஞாநாஸ்ரயத்வமாகை யன்றிக்கே ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வமே ஜ்ஞாத்ருத்வமென்று ஸித்தாந்திக்கையாலே, இவ் விடத்திலும் ''ஜ்ஞாதாவாய்'' என்றதுக்கே ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம் ப்ரகாசத்வம் அர்த்தமாகக் குறை யில்லை யென்றபடி. ஜ்ஞாத்ருஸப்தஸ்ய குணவாசித்வபக்ஷே-''ஜ்ஞாநாநந்த குணகமாய்'' (s) இத்யத்ர ஜ்ஞாநஸப்தேந த்ருஷ்டாந்தார்த்த:, ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிசேஷபூதாநந்தேந குணேந யஸ்யேதி வா; ஜ்ஞாதாநந்தபதங்கள் பூர்வப்ரதாநங்களேயாய், அநுகூலஜ்ஞாநத்வருபமாநந்தத் வம், குண: - ஆகாரோ யஸ்யேதி வா.

t (ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே வஸ்து பரிச்சேதரஹிதமாய்) த்ரவ்யஸப்தம் ப்ராதாந்ய பரம். சித்தாகையாலும், தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு ஆஸ்ரயமாகையாலும். அசித்தாலும் தர்ம பூதஜ்ஞாநத்தாலும் பரிச்சிந்நமன்றென்றபடி. அசித்தர்மபூதஜ்ஞாநாபேக்ஷயா உத்கர்ஷே தாத்பர்யம். u பதத்ரயஸித்தமான அநந்யார்ஹசேஷத்வாதிகளை வ்யுத்க்ரமமாக அருளிச் செய்கிறார் (அப்ருதக்ஸித்தத்வாயர்ஹத்வாதி) அதாவது - ப்ரணவோக்தமான அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தை முந்துறச்சொல்லி, அநந்தரம் நாராயணபதஸித்தமான அநந்யபோகத்வத் தைச் சொல்லி, அநந்தரம் நம:பதோக்தமான அநந்யசரணத்வத்தைச் சொல்லுகிறார் என்றபடி. u அப்ருதக்ஸித்தத்வாயர்ஹமன்றிலேயிருக்கையாவது - பிரிந்திருக்கைக்கு யோக்யமன்றி யிலேயிருக்கை. v ப்ருதங்நிர்தேசார்ஹமாகையாவது - பிரியச்சொல்லுகைக்கும் யோக்யமன்றி

ரு—குணகத்வமாத்ரம் சொல்லுகையாலே ஆநந்தகுணகத்வமும் சொல்லுகைக்குத் திரியட்டும் அநுவதிக்கிறார் என்றபடி; ஆகையாலே புநருக்திதில்லை.

t (ஜ்ஞாநத்ரவ்யமாகையாலே) ஜடவஸ்துக்களில் வ்யாவ்ருத்தமென்றபடி. இத்தால் சித்தென்றபடி. u...w1 திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயார்த்தத்தையும் வ்யுத்க்ரமமாக அருளிச்செய்கிறார் (அப்ருதக்ஸித்தத்வாயர்ஹத்வாதி) v1அநந்யார்ஹ சேஷமுமாயென்று-ப்ரணவார்த்தமும். w பரசேஷ தைகரஸமுமாயென்று-சரமபதார்த்தமும். w1 அத்யந்தபரதந்த்ரமுமாயென்று நமஸ்ஸப்தார்த்தமும். u அப்ருதக்ஸித்தத்வாயர்ஹமாவது-பிரிக்கைக்கு யோக்யமன்றியிலேயிருக்கை. v ப்ருதங்நிர்தேசார் நர்ஹமாகையாலது-பிரியச்சொல்லுகைக்கு யோக்யமன்றியிலேயிருக்கை. w சேஷதைகரஸத்வம்-

ர்— y இவ்வாழ்வார் திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தால் z செய்ததாயற்ற அர்த்தம் ஏதென்னில்; a முதல் திருவாய்மொழியிலே bA "உயர்வற வுயர்நல முடையவன்" என்று தொடங்கி, cB "உணர்முழுநலம்—மிகுநரையிலன்" dC "நிலனிடை விசும்பிடை உருவினன்

அ—யிலேயிருக்கை. w ஸேஷதைகரஸத்வம்-கைங்கர்யைகபோகத்வம்; ஸேஷதா-கைங்கர்யம். x தத்வ ப்ரஸங்கஸ்தத் தத்விஷய ஜ்ஞாநாதிக்யரூபம் வக்த்ருவைலக்ஷண்யம் ஸ்மாரயதி (இத்தையுள்ளபடியிதி) இத்தை - தத்வத்ரயத்தை.

y அதஸ்தாத் "இப்ரபந்தங்களில் ஸங்கதிகள்" (ப159) oஇத்யாதிவாக்யை: ஸாமாந்யேந ப்ரபந்தஸதுஷ்டயஸ்ய ச அர்த்தபஞ்சகபரத்வம் ப்ரதிஜ்ஞாதம்; ததுபபாதநஸ்ய பஹுதாக்ரந்தஸாத்யத்வாத் விஸ்தரபயாத். தத்தத்வ்யாக்யாநேஷு தேஷாம் அர்த்தபஞ்சகபரத்வஸ்ய த்ரஷ்டும் ஸக்யத்வாச்ச இதரப்ரபந்தாநாம் அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதநபரத்வோபபாதநம் விதாய, தத்தத்ப்ரபந்தாஸாதாரணப்ரதிபாத்யமாத்ரம் அபிதாய, ஸ்வவ்யாக்யேய ப்ரபந்தஸ ப்ரதிபாத்ய ஈச்வரவைலக்ஷண்யம், தத்கத ஸேஷித்வப்ரதிஸம்பந்திதயா ப்ரஸக்தசிதசித்ஸ்வரூபம் ச அபிதாய. இதாதீம் வ்யாக்யேயஸ்ய ப்ரபந்தஸ்ய அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதநபரத்வம் ஆக்யாதுமுத்யம்ய, ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணாதிஷ்வபி அர்த்தபஞ்சகஸ்ய அபிஹிதத்வாத் அர்த்தபஞ்சகவிஷயே ஏதத்ப்ரபந்தாஸாதாரணக்ருத்யம் கிம்? இத்யாஸங்காபூர்வகம் தத்தத் யாதார்த்ம்யநிர்ணய: ஏதத்ப்ரபந்தாஸாதாரணக்ருத்யம் இத்யுத்தரம் ஹ்ருதி நிதாய உபந்யஸ்யதி (இவ்வாழ்வாரித்யாதி) z (செய்ததாயற்ற அர்த்தம்) ப்ரதிபாதிதமாய்த் தீர்ந்த பொருள்.

a அதில் முதல் பாஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக் கோலி, அந்தப் பரனுகிரும் நாராயணனென் கைக்காக நாராயண ஸப்தார்த்தத்தை முதல் திருவாய்மொழியாலே அருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதல் திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி. D "உயர்திண்ணலை" என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று. bA "உயர்வற" இத்யாதிக்கு-பூர்வமேவ(ப138)bலிகிதம். cB(உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வும் முழு நலமுமான- (மிகுநரையிலன்) மிகுந்திருப்பாரையுடையனல்லனெனவன், dC நிலனிடை-பூமியிலும். விசும்பிடை-ஊர்த்வலோகத்

ஜீ—கைங்கர்யபோகத்வம். ஸேஷதா-கைங்கர்யம். x தத்வப்ரஸங்காத் தத்விஷயஜ்ஞாநாதிக்ய ரூபவக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை ஸ்மரிப்பிக்கிறார் (இத்தையுள்ளபடியித்யாதி) இத்தை - தத்வத்ரயத்தை. y1. "ஸங்க்ஷிப்தஸ்ய ச விஸ்தாரோ விஸ்தாரஸ்ய ச ஸங்க்ரஹ:" என்கிற ந்யாயத்தாலே - கீழ் ஸங்க்ரஹேணோக்தமான அர்த்தபஞ்சகத்தை விஸ்தரிக்கிறார் (இவ்வாழ்வாரித்யாதிநா) z (செய்ததாயற்ற அர்த்தம்) ப்ரதிபாதிதமாய்த் தீர்ந்த பொருள்.

a அதில் முதல் பரஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கக் கோலி, அந்தப் பரனுகிரும் நாராயணனென் கைக்காக நாராயணஸப்தார்த்தத்தை முதல் திருவாய்மொழியிலே அருளிச்செய்தாரென்று காட்டுகிறார் (முதல் திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி. D "உயர்திண்ணலை" இத்யாதியாலே ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே வகையிட்டருளிச்செய்ததுக்கும் அடி இதுவாயிற்று. cB(உணர்முழுநலம்) முழுவுணர்வும் முழுநலமுமான. (மிகுநரையிலன்) மிக்காரையுடையனல்லன், dC நிலனிடை-பூமியிலும், விசும்பிடை - ஊர்த்வலோகத்திலுமுண்டான, உருவினன் அருவினன் - ரூபவத்தான

A 1-1-1. B 1-1-2. C 1-1-3. D ஆசார்யஹ்ருதயம் 211.

ff—அருவினன்'' eA''ஆமவைஆயவையாய் நின்ற அவர்'' என்று சொல்லிக்கொண்டு போந்து, fB''கரவிசும்பெரி வளி நீர் நிலமிவைமிசை வரனவில் திறல் வலி அளி பொறை யாய் நின்ற பரன்'' என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணனே பரதத்வமென்னைக்காக நாராயணஶப்₃த₃ார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்தார்; g ஸர்வாதி₄கத்வமும் ஸமஸ்த கல்யாண கு₈ணத்மகத்வமும் உப₄யவிபூ₄திநாத₂த்வமுமிறே நாராயணஶப்₃த₃ார்த்த₂ம். h இதி னுடைய மோஷமிறே iC ஒன்றுந்தேவும் D திண்ணன்வீடும்.

அ-திலும், உருவினன் அருவினன்-ரூபவத்தான அசித்தையும் ரூபாதிரஹிதமான சித்தையும் ப்ரகாரமாக உடையவனுய். eA (ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவர்) ஆகாரமிகளாயும், அதீதங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களும் தாமேயாய் நின்றவர். fE(கரவிசும்பித்யாதி₃) ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாசம், அக்₃நி, வாயு, ஜலம், பூ₄மி இவற்றை ஆஶ்ரயமாக உடையவையாய், இவற்றுக்கு ஸ்வ பா₄வங்களாயுள்ள ஸ்ரேஷ்ட₃மான ஶப்₃த₃ம், தா₃ஹகத்வம், பா₄கம், தண்ணளியான குளிர்ச்சி, தா₄ர கத்வம், இத்த₄ர்மங்களோடு தா₄ர்மிகளோடு வாசியறத் தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸ்மாத் பரனுடைய. g எடுத்த பாசுரங்களாலே நாராயண ஶப்₃த₃ார்த்த₃ம் சொல்லப்படுகிறதென்றறியும்படி எங்ஙனேயென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதி₄கத்வமுமென்று தொடங்கி) ப₃ஹுவ்ரீஹிப₃லிதம் ஸர்வாதி₄கத்வம்; அது E ''மிகுநரையிலன்'' என்றதாலே சொல்லப்பட்டது F ''ஈறில வண் புகழ்'' இதி நித்யகு₃ணந் அபி₄தா₄ய, அநந்தரம் F ''நாரணன்'' இத்யபி₄தா₄நாத் ஶப்₃த₃ஸாமர்த்₂ யாச்ச கல்யாணகு₃ணயோக₅ஸ்ய நாராயணஶப்₃த₃ார்த்த₃ ஏவ. அதை G ''உயர்நலம்'' என்று சொன்னார். உப₄யவிபூ₄திநாத₂த்வம் தத்புருஷஸித்₃த₄ம்; அது A ''ஆமவையாயவை'' இத்யாதி₃ யாலும் B ''கரவிசும்பெரிவளி'' இத்யாதி₃யாலும் G ''அயர்வறுமமரர்களதிபதி'' என்னையாலும் உக்தம். h தர்ஹி D ''திண்ணன்வீடும்'' இத்யாதி₃கம் புநருக்தம் ஸ்யாத் இத்யத்ராஹ (இதி னுடைய மோஷமிறே இதி) ப்ரத₃மத₃ஶாகே ஶ்ருதிச்ச₂ாயயோக்தஸ்ய பரத்வஸ்ய இதிஹாஸ புராணாதி₃ ப்ரக்ரியயா உபபத்திபி₄ஶ்ச தத்ர ஸ்தி₂ரீகரணாத் ஏதச்சே₂ஷபூ₄தே இதி பா₄வ:. I(ஒன்றுந்தேவும் திண்ணன்வீடுமிதி) ஏதத் H ''அணைவதரவணை'' இத்யஸ்யாப்யுபலக்ஷணம்.

ஜீ-அசித்தையும் ரூபாதிரஹிதமான சித்தையுமுடையவன். eA (ஆமவை ஆயவையாய் நின்ற அவர்) ஆகாரமிகளாயும், அதீதங்களாயுமுள்ள வஸ்துக்களும் தாமேயாய் நின்ற அவர். fB(கரவிசும்பித்யாதி₃) ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடைய ஆகாசம், அக்₃நி, வாயு, ஜலம், பூ₄மி, இவற்றின் மேலே யுண்டாய், இவற்றுக்கு ஸ்வபா₄வமான ஸ்ரேஷ்ட₃ஶப்₃த₃ம், தா₃ஹகத்வ ஶக்தி, பா₄கம், குளிர்ச்சி, தா₄ரகத்வம் இத்த₄ர்மங்களோடு தா₄ர்மிகளோடு வாசியறத் தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற ஸர்வஸ்மாத் பரனென்று பொருள். g இவை நாராயண ஶப்₃த₃ார்த்த₃மானபடி என்னென்ன (ஸர்வாதி₄கத்வம் இத்யாதி₃) E ''மிகுநரையிலன்'' இத்யாதி₃யாலே ஸர்வாதி₄கத்வமும், G ''உயர்வற உயர்நலமுடையவன்'' இத்யாதி₃யாலே ஸமஸ்தகல்யாண கு₈ணத்மகத்வமும், A ''ஆமவை ஆயவையாய்'' இத்யாதி₃யாலும் B ''கரவிசும்பெரிவளி'' இத்யாதி₃யாலும் G ''அயர்வறுமமரர்களதிபதி'' என்கிறதாலும் உப₄யவிபூ₄திநாத₂த்வமும் சொல்லிற்றிறே. hD திண்ணன்வீடிலும் Cஒன்றுந்தேவிலும் பரத்வஞ்சொல்லுகிறதே என்ன (இதிலுடைய இத்யாதி₃) D திண்ணன் வீடு என்றது H அணைவதரவணைக்கும் உபலக்ஷணம்.

A 1-1-4. B 1-1-11. C 4-10. D 2-2. E 1-1-2. F 1-2-10. G 1-1-1. H 2-8.

fF— அநந்தரத் திருவாய்மொழியிலே—j இவ்வர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமந் தன்னை kA"வண்புகழ்நாரணன்" என்று அருளிச்செய்தார்; l வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தத்தை அறியலாயிருக்குமே; m அங்ஙனன்றிக்கே, n இதுவே வாசகமென்று தம் திருவுள்ளத்திலே அறுதியிட்ட ஆகாரந்தோற்ற oB"செல்வநாரணன்"pC"திருநாரணன்" qD "நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்" rE "காராயின கால நன்மேனியினன் நாராயணன்" sF"திண்ணம் நாரணம்" என்று ஆதரித்துக்கொண்டுபோந்து tG"வாழ் புகழ் நாரணன்" என்று, u வழிப்போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் us தலைக்கட்டுகை யாலே இதுவே வாசகமென்கிற நிர்ப்பந்தத்தை அருளிச்செய்தார்.

அ— l(இவ்வர்த்தத்துக்கு)"ஸர்வாதிகத்வமும்"(ப176) g இத்யாத்யுக்தார்த்தத்துக்கு. kA(வண் புகழ் நாரணன்) கல்யாணகுணங்களை உடையனுகையாலே நாராயண ஸப்தவாச்யனுளவ னுடைய. l அர்த்தமருளிச்செய்தால் போராதோ? வாசகஸப்தமும் காட்டுவானென்னென்ன (வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி). வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இவ்வர்த்தமிருக்க நாராயண ஸப்தமே வாசகமென்கிறது என்கொண்டென்ன (வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) என்னவு மாம். வ்யாபகாந்தரங்கள் • வாஸுதேவவிஷ்ணுநாமநீ. mH "வல்லனெம்பிரான் விட்டுவே" I" மணிவண்ணன் வாசுதேவன் வலியுளே" இதி விஷ்ணுவாஸுதேவநாமநீ ச உவாச கில. தாப்யாம் ச அயமர்த்தோ ஜ்ஞாதும் ஸக்யதே சேத் த ஏவ நாமநீ ஸ்யாதாம் இத்யத்ராஹ (அங்ஙனன்றிக்கே இதி). n"இதுவே" என்கிற அவதாரணம் ப்ராதான்யபரம். o...t அஸக்ருதுக்தி ஆதரகார்யமென்று தோற்றுகைக்காகப் பல சந்தைகளையும் எடுக்கிறார் (செல்வநாரண ஏரித்யாதி) oB செல்வநாரணன்-ஸ்ரீமந்நாராயணன். pC திருநாரணன்-நித்யஸ்ரீயாய் நிருபாதிக ஸேஷியான நாரணன். qD (நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்) நாராயண ஸப்தவாச்யன் ஸமஸ்தலோகநாதனுனவன்; rE (காராயின இத்யாதி) காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய், அப்ராக்ருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனுன நாராயணனுடைய. sF (திண்ணம் நாரணம்) நிஸ்சிதமாக திருநாமமான நாராயண ஸப்தமே என்னுங்கோள். tG (வாழ்புகழ் நாரணன்) ஆநந்தாவஹமான குணங்களையுடைய நாராயணனுக்கு. u(வழி)அர்சிராதிமார்க்கம். us(வழிப் போக்கில் வார்த்தையும் இதுவேயாய்த் தலைகட்டுகையாலே இதி) 1. "உபக்ரமோபஸம்ஹாரா-

---

ஜ— l (இவ்வர்த்தத்துக்கு) ஸர்வாதிகத்வார்த்தத்துக்கு. kA(வண்புகழ் நாரணன்) அழகிய குணங்களையுடைய நாரணன். l அர்த்தகதநம் போராதோ? வாசகஸப்தமும் சொல்ல வேணுமோ? என்ன (வ்யாபகாந்தரங்களிலும் இத்யாதி) வ்யாபகாந்தரங்கள் - வாஸுதேவ விஷ்ணுநாமங்கள். n"இதுவே"என்கிற அவதாரணம் ப்ராதான்யபரம். o...t அஸக்ருதுக்தி ஆதர கார்யமென்று தோற்றுகைக்காகப் பல சந்தைகளையும் எடுக்கிறார் (செல்வநாரணனித்யாதி) o,p (செல்வநாரணன், திருநாரணன்)-ஸ்ரீமானுன நாராயணன். qD (நாரணன் முழுவேழுலகுக்கு நாதன்) நாராயண ஸப்தவாச்யன் ஸமஸ்தமான ஏழுலகுக்கும் நாதனுனவன். rE (காராயின இத்யாதி)காளமேகம்போலே ஸ்யாமளமாய், அப்ராக்ருதமான திவ்யவிக்ரஹத்தை உடையனுன நாராயணன். sF (திண்ணம் நாரணம்) நிஸ்சிதமாக திருநாமமான நாராயணஸப்தமே என்னுங்கோள். tG(வாழ் இதி) ஆநந்தாவஹமான குணங்களையுடைய நாராயணன். u வழி-அர்சிராதிமார்க்கம். us (தலைக்கட்டுகையாலே) என்கிறதுக்கு 1."உபக்ரமோபஸம்ஹாரை" இத்யாதியிலே நோக்கு.

A 1-2-10 B 1-10-8 C 4-1-1 D 2-7-2 E 9-3-1 F 10-5-1 G 10-9-1 H 2-7-4 I 5-3-6

ff—v இனி wA "மல்மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெறலடிகள்" என்று தொடங்கி xB "திரு வுடையடிகள்" என்றும் yC "மையகண்ணுள் மலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன்" என்றும் zD "நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கும் இன்பன்" என்றும் aE "கோலத்திருமாமகளோ டுன்னைக் கூடாதே" என்றும் சொல்லிக்கொண்டுபோந்து, bF "திருவாணை" என்றும் cG "கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பே" என்றும் தலைக்கட்டுகையாலே ஸ்ரீமானுன நாராயணனே பரதத்வமென்றும் சொல்லிற்று. d இத்தால் நம்மாசார்யர்கள்

அ.வப்யாஸோ ऽபூர்வதா படலம் । அர்த்தவாதேதிஹாபபத்தி ச லிங்கம் தாத்பர்யநிர்ணயே ।।'' இத்யத்ர ஹ்ருதயம். ஏதேந இதமேவ வாசகத்வேந அநுஸந்தேயமிதி நியமவிதாநார்த்தம் விஶிஷ்ய அவோசத் இத்யுக்தம் படவதி. நந்வயம் நியாமக: க இதி சேத்; வாஸுதேவவிஷ்ணுநாம்நோ: அஶிஷ்டபரிக்ரஹோ வ்யாப்யாத்யாஹாராதிஸாபேக்ஷத்வரூபாபூர்த்திஶ்ச அஸ்தி, நாராயணநாம நஸ்து வ்யாப்யாத்யாஹாராத்யநபேக்ஷயா ஜ்ஞாதவ்யஸகலார்த்த ப்ரதிபாதகத்வம் இத்யய மர்த்த: ரஹஸ்யத்ரயே அபிஹித:.

v(இனி) அஸ்யோபரி. w...c வஸ்துவுக்குப் பரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரிய:பதித்வம் அதுக்கு உடலாகச் சொல்ல வேண்டுகையாலே அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளென்று தொடங்கி) wA தாமரைப் பூவைப் பிறந்தகமாகவுடைய பிராட்டி விரும்பும்படியான பெறுதற்கரிய நம் ஸ்வாமி யானவன். xB (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியினுடைய போக்யமான திருவடிகளே. yC(மையகண்ணுளித்யாதி) அஸிதேக்ஷணையான ஸ்வபாவத்துக்கு மேலே மையணிந்ததென்னலாம் படியான கண்ணை உடையளாய், இந்த ஆபிரூப்யத்துக்கு மேலே தாமரைப்பூவில் பிறப் பாலும், வாஸத்தாலும் அபிஜாதையுமாய், போக்யபூதையுமான பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மார்பையுடையவனுய். zD (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கு இவ்வருகான நமக்கும், நித்யஸூரிகளுக்கும் அவ்வருகான பிராட்டிக்கும் ஆநந்த ஜநகனுனவன். aE (கோல இத்யாதி) உன் வடிவழகுக்கு ஈடான ஆபிரூப்யத்தையுடையளான பெரியபிராட்டியாரோடே கூடி யிருக்கிற உன்னைக்கிட்டி அநுபவியாதே. bF(திருவாணை) அத்யந்த போக்யபூதையான பிராட்டி யுடைய ஆணையானது, ஸமஸ்த ஜகத்தையும் உன்னுணையாலே நிர்வஹிக்கிற உனக்கு ஆணைகான். cG(கோலமலரித்யாதி) வடிவழகையும் போக்யதையையும் உடையளாய், பத்மவாஸிநியாய், அதி ஸுகுமாரியான பிராட்டிக்கு அன்பனுன அத்தாலே, என்பக்கலிலும் அதிப்ராவண்யத்தையுடையை யாய். d (இத்தால் நம்மாசார்யர்களித்யாதி) ஆகையாலே த்ருவயத்தில் பூர்வோத்தர வாக்யங்

ஜீ—v(இனி) இதுக்குமேலே. w...c வஸ்துவுக்குப் பரத்வம் சொல்லுமளவில் ஸ்ரிய:பதித்வமும்அதுக்கு உடலாகச் சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (மலர்மகளித்யாதி) இப்பாசுரங் களுக்கர்த்தம்—wA தாமரைப் பூவிற்பிறந்த பிராட்டி விரும்பும்படியான, பெறுதற்கரிய நம் ஸ்வாமி யானவன், xB (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமானுன ஸ்வாமியினுடைய. yC (மைய இத்யாதி)மையணிந்த கண்ணையுடையவளாய், தாமரைப்பூவில் வஸிக்குமவளான பிராட்டி நித்யவாஸம் பண்ணுகிற மார்பையுடையவன். zD (நமக்குமித்யாதி) நித்யஸம்ஸாரியான நமக்கும், பத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கும் ஆநந்தஜநகனுனவனே. aE(கோல இத்யாதி) அழகிய பிராட்டியோடே கூடியிருக்கிற உன்னைக் கிட்டாதே. bF (திருவாணை) பிராட்டியுடைய ஆணை. cG (கோலமலரித்யாதி) அழகிய பத்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கு அன்பனுய், அத்தாலே என்பக்கலிலும் அன்பையுடையவனே! d (இத்தால் நம்மாசார்யர்கள் இத்யாதி) e (ரஹஸ்யத்தில்) த்ருவயத்தில். e (பதத்ரயவயத்தாலும்)

A 1-3-1 B 1-3-8 C 4-5-2 D 4-5-8 E6-9-3 F 10-10-2 G 10-10-7

சி—e ரஹஸ்யத்தில் e9 பத9த்9வயத்தாலும் f அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அர்த்தத்துக்கு அடி இவ்வாழ்வாராயிருக்கும் என்றதாயிற்று; g ஆஶ்ரயண வேளையிலே A "மலர் மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெறலடிகள்" என்று தொடங்கி, பே4காவேளையிலே B "கோல மலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்னன்பே" என்று சொல்லுகையாலே, ஆஶ்ரயண வேளையோடு பே4காவேளையோடு வாசியற ஒரு மித்9நமே உத்9தே9ஶ்யம் என்னுமிடம் சொல்லிற்றுயிற்று.

h இப்படி பரஸ்வரூபம் நிர்ணீதமாயிற்று; i பரஸ்வரூபப்ரதிஸம்ப9ந்தி4யான j ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி என்னென்னில்; kC "உடன்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்து" என்று, ஶரீராத்மப4ாவத்தைத் l தாம் அநுஸந்தி4த்துப் பிறருக்கு உபதே9ஶிக்கிற விடத்திலே mD "உம்முயிர் வீடுடையானிடை" என்று அந்த ஶரீராத்மப4ாவந்தன்னையே உபதே9ஶித்து, இந்த ஶரீராத்மப4ாவத்தால் ப4லிக்கிறது அநந்யார்ஹஶேஷத்வமென்னுமிடத்தை nE "தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே" என்றும் oF "அடியேனுள்ளான்

அ—களில் ஶ்ரீஶப்த9த்துக்கு அர்த்த9ம் புருஷகாரத்வமும் உபேயத்வமும் என்றதுக்கு அடி-இவ்வாழ்வாராயிற்று என்றபடி. e (ரஹஸ்யத்தில்) த்9வயத்தில். f (அருளிச்செய்துகொண்டுபோரும் அர்த்த9ம்) புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்கள். g உக்தவிவரணம் (ஆஶ்ரயணவேளையிலே இத்யாதி9).

h, i ஶ்ரோத்ருபு9த்3தி4ஸமாத4ானார்த்த9ம் ஸங்க9திஸ்பு9ரணார்த்த9ஞ்ச வ்ருத்தம் நிக9மயத் வார்த்திஷ்யமாணகாங்ஷாம் உபக்ஷிபதி (இப்படி பரஸ்வரூபம்) இத்யாதி9 வாக்யத்9வயேந. j (ஸ்வ ஸ்வரூபமிருக்கும்படி என்னென்னில்) ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்ஙனே யென்னில் என்றபடி. kC (உடன்மிசையித்யாதி9) ஶரீரத்தில் ஆத்மா வ்யாபிக்குமாபோலே, கரத்து - வ்யாபித்து, இப்படி ஸகல பதா3ர்த்த9ங்களிலும் வ்யாப்தனாய். l ப்ரத2மதி3வஸகஸ்ய ஸ்வாதுப4வரூபத்வாத் (தாமதுஸந்தி4த்து) இத்யுக்தம். mD (உம்முயிரிடத்யாதி9) உங்களுடைய ஆத்மாவை விடாகவுடையவன். nE (தனக்கேயாக இத்யாதி9) பிறர்க்கும் அன்றியே, எனக்கும் அன்றியே, எனக்கும் தனக்குங்கூடவும் அன்றியே, தனக்கே பரதந்த்ரனும்படி என்னை அங்கீ9 கரிக்கும் இதுவே. oF (அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான்) ஶேஷத்வைகநிரூபணீயமான அஹமர்த்

ஜீ—பூர்வோத்தரகண்டத்3வயில் "ஶ்ரீமத், ஶ்ரீமதே" என்கிற பத9த்9வயத்தாலுமென்றபடி. f (அருளிச் செய்துகொண்டு போரும்அர்த்த9ம்) புருஷகாரத்வ ப்ராப்யத்வங்கள். g உக்தவிவரணம் (ஆஶ்ரயணவேளையிலே இத்யாதி9).

h, i ஶ்ரோத்ருபு9த்3தி4 ஸமாத4ானார்த்த9மாகவும் ஸங்க9தி ஸ்பு9ரணார்த்த9மாகவும் வ்ருத்தத்தை நிக9மியாநின்றுகொண்டு வார்த்திஷ்யமாணகாங்ஷையை உத்க்ஷேபிக்கிறார் (இப்படி பரஸ்வரூபம்) இத்யாதி9 வாக்யத்9வயத்தாலே. j (ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படி என்னென்னில்) என்றது - ஸ்வஸ்வரூபமிருக்கும்படியைச் சொன்னபடி எங்ஙனேயென்னில் என்றபடி. kC (உடன் மிசையித்யாதி9) ஶரீரத்தில் ஆத்மா வ்யாபிக்குமாபோலே மறைந்து எங்கும் வ்யாப்தனாய். l முதல் திருவாய்மொழி ஸ்வாநுப4வரூபமாகையாலே (தாமதுஸந்தி4த்து) என்றது. mD (உம்முயிரித்யாதி9) உங்களுடைய ஆத்மாவை விடாகவுடையவன். nE (தனக்கேயித்யாதி9) எனக்கும் தனக்கும் பொதுவாகை அன்றிக்கே தனக்கே பாதந்த்ரமாம்படி என்னை அங்கீ9கரிக்கும் இதுவே.

A 1-3-1 B 10.10.7 C 1-1-7 D 1-2-1 E 2-.9-4 F 8-8-2

F—உடலுள்ளான்" என்றும் சொல்லி, இது தச்சேஷத்வத்தளவிலே நிற்பதொன்றல்ல, ததீயஶேஷத்வ பர்யந்தமானுலாயிற்று தச்சேஷத்வ ஸித்₈தி₄யென்னுமிடத்தை Aபயிலுஞ் கூடரொளி B நெடுமார்கடிமையிலே p பரக்க அருளிச்செய்து, qC "அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்று ப்ரார்த்தி₂த்து, ப்ரார்த்தி₂த்தபடியே xD "அடியரோடிருந்தமை" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, ப₄ாக₃வதஶேஷத்வ பர்யந்தமான ப₄க₃வச்சே₃ஷத்வமே ஸ்வரூபமென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

s ஸ்வரூபானுரூபமான t புருஷார்த்த₃ம் இருக்கும்படியென்னென்னில் E "தனக்கேயாக எனைக்கொள்ளுமீதே" என்று தொடங்கி, F "வழுவிலா அடிமை செய்யவேண்டும் நாம்" என்றும், uG "பணிமானம் பிழையாமே அடியேனைப்பணிகொண்ட" என்றும், vH "முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்" என்றும் இப்படிகளாலே அடிமையே புருஷார்த்த₃ம் wஎன்னுமிடத்தை நிர்ணயித்து, "இதுதான் x ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல) என்றவிடத்தில் 1. "யோ மோ ஹாதா₃த₃வாலஸ்யாத₃க்ருத்வா தே₃வதார்ச்சநம் I

அ—தத்₃தி₄ஷுடைய அகவாயிலே அத்தராத்மதயா நில்லாநின்ருன்; அத்யத்தஹேயமான ஶரீரத்தி ஷுடைய ஸ்ருதா₃யாம்ஶத்திலேயும் வர்த்தியாநின்ருன். pI "கொன்றுயிருண்ணும் விசாதி" இத்யாதி₃ஸ்தா₃லாந்தரேஷ்வபி ஸங்க்₃ரஹேண ப₄ாக₃வதஶேஷத்வாபி₄தா₄நாதா₃ஹ (பரக்க அருளிச்செய்து இதி) qC (அடியார்கள் இதி) நித்யதா₃ஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸகி₂களுடைய ஸங்க₃ங்களை ஒருநீராம்படி உடன்பட்டுக் கூடுவதென்றே? rD (அடியரோடிருந்தமை) ஸகி₂களோடே கூடியிருந்த ப்ரகாரத்தை.

t(புருஷார்த்த₃ம் இருக்கும்படி என்னென்னில்) புருஷார்த்த₃ம் இருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. uG(பணிமானமித்யாதி₃) கைங்கர்ய வ்ருத்திகளில் ஓர் அளவு தப்பாதபடி அடியேனுடைய ஸ்வரூபத்தையுடைய என்னை, அதுக்கீடாக அடிமைகொண்ட. vH (முகப்பே கூவிப் பணிகொள்ளாய்) உன் திருமுன்பே அழைத்து அடிமை கொண்டருளவேணும். w (என்னுமிடத்தை) புருஷார்த்த₃ம் கைங்கர்யமென்னுமிடத்தை. x (ஶாஸ்த்ரவிஹிதமென்று செய்யுமளவல்ல) என்றவிடத்தில் 1. "யோ மோ ஹாதா₃த₃வாலஸ்யாத₃க்ருத்வா தே₃வதார்ச்சநம் I

ஜீ-o (அடியேனித்யாதி₃) ஶேஷத்வைக நிரூபணீயமான என் ஆத்மாவிடத்திலும் அந்தராத்மாவாய் நில்லாநின்ருன்; ஹேயமான ஶரீரத்தினுடைய ஸ்ருதா₃யாம்ஶத்திலேயும் வர்த்தியாநின்ருன். qC (அடியாரித்யாதி₃) நித்யதா₃ஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸகி₂களுடைய ஸங்க₃தாதங்களை ஒரு நீராம்படி உடன்கூடுவதென்றே? rD (அடியரோடிருந்தமை) நித்யஸகி₂களோடு கூடியிருந்த ப்ரகாரத்தை.

s மேல் புருஷார்த்த₃ ஸ்வரூபமாஹ (ஸ்வரூபானுரூபேதி) t (புருஷார்த்த₃மிருக்கும்படி என்னென்னில்) புருஷார்த்த₃மிருக்கும்படியை அருளிச்செய்தபடி எங்ஙனேயென்னில் என்றபடி. uG (பணிமானமித்யாதி₃) அடிமையிலே ஓரளவும் தப்பாதபடி அடியேனை அடிமை கொண்டு. vH(முகப்பேயித்யாதி₃) திருமுன்பே அழைத்து அடிமை கொண்டருளவேணும். x(ஶாஸ்த்ர விஹிதம்) என்றவிடத்திலே 1. "யோ மோ ஹாதா₃த₃வாலஸ்யாத₃க்ருத்வா தே₃வதார்ச்சநம் I பூங்கே

A 3-7 B 8-10 C 2-3-10 D 10-9-11 E 2-9-4 F 3-3-1 G 4-8-2 H 8-5-7 I 5-2-6.

சீ-மளவல்ல. y ஸ்வரூப ப்ராப்தமென்று செய்யுமளவல்ல, ராகஃப்ராப்தம்''என்று சொல்லு கைக்காக, அடியிலே A" உயர்வற யுயர்நலமுடையவன் " என்றுகொண்டு z ப்ராப்ய மான குணங்களைச் சொல்லி, aB "சுவையன் திருவின் மணாளன்" என்றும், bC "தூய அமுதைப் பருகிப்பருகி" என்றும், குணவிசிஷ்டவஸ்துவினுடைய போக்யதையையும் சொல்லி, D"அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னுராவமுதம்" என்றும், cE"ஆராவமுதே" என்றும், c_2F "ஆராவமுதானுயே" என்றும் இந்த போகத்தினுடைய நித்யாபூர்வதை யைச்சொல்லி, dG "உகந்து பணிசெய்துனபாதம் பெற்றேன்" என்று குணநுபவ ஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தைச் சொல்லி, இதுதான் யாவதாத்மபாவியான புருஷார்த்தமென்கைக்காக eG "ஈதே இன்னம் வேண்டுவதெந் தாய்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே பகவத்குணநுபவஜநித ப்ரீதிகாரித கைங் கர்யமே புருஷார்த்தமென்று அருளிச்செய்தார்.

f இப்புருஷார்த்தத்துக்கு g இடைச்சுவரான விரோதிவேஷத்தை இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே hH" வீடுமின் முற்றவும் " என்று i கட்டடங்கச் சொல்லி, அது

அ-புங்க்தே ஸ யாதி நரகாந் ஸோகரேஷூபஜாயதே ll''என்றது அநுஸந்தேயம். 1.''ஸா கிமர்த்தம் ந ஸேவ்யதே''என்றதுவும் விவக்ஷிதம். y(ஸ்வரூபப்ராப்தமென்று இதி) அத்ர-2.''நாகிஞ்சித் கர்வதஸ் ஸோஹத்வம்'' 3. ''அகிஞ்சித்கரஸ்ய ஸோஹத்வாநுபபத்தி:'' இத்யாதி. z (ப்ராப்ய மான)-போக்யபூதமான. aB (சுவையன் திருவின் மணாளன்) ரஸிகனான லக்ஷ்மீபதியானவன். bC(தூய இத்யாதி)ஸுத்தாம்ருதமானவனே நிரந்தரமாக அநுபவித்து.cE(ஆராவமுதே)நிரந்தரம் அநுபவியாநின்றாலும். அநுபவிதாவான எனக்கு த்ருப்தி பிறவாதபடி அம்ருதவத் போக்ய பூதனானவனே! dG (உகந்து பணிசெய்துனபாதம் பெற்றேன்) ப்ரீதிப்ரேரிதனுய்க்கொண்டு வாசிக மான அடிமைசெய்து பரமப்ராப்யபூதனான உன் திருவடிகளைப் பெற்றேன். eG (ஈதேயின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம், எனக்கு நிரு பாதிகபந்துவானவனே!

g (இடைச்சுவர்) மத்ய பித்தி:: ப்ரதிபந்தகமென்றபடி. hH(வீடுமின்முற்றவும்) பஜநீய வ்யதிரிக்தங்களான ஸாத்யஸாதநங்கள் எல்லாவற்றையும் ஸவாஸநமாக விடுங்கோள். 1 (கட்டடங்க) ஸாகல்யேந; ஸமுதாயாகாரேணேதி யாவத். I ஒருநாயக ப்ரவேஸே '' அஹம்

ஜீ-ஸ யாதி நரகாந் ஸோகரேஷ்வபி ஜாயதே ll''என்றதுஅநுஸந்தேயம்.z(ப்ராப்யமான)-போக்ய மான. aB(சுவையனித்யாதி) ரஸிகனான லக்ஷ்மீபதியானவன். bC(தூயவித்யாதி) பரிஸுத்தாம்ருத மான அம்ருதமானவனே நிரந்தரமாக அநுபவித்து. c_2F (ஆராவமுதானுய்) த்ருப்தி பிறவாத அம்ருதம் ஆனுய். dG(உகந்தித்யாதி) ப்ரீதிப்ரேரிதனுய்க்கொண்டு அடிமைசெய்து உன் திருவடி பெற்றேன். eG(ஈதேயித்யாதி) இவ்வடிமையே இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும் அபேக்ஷிதம், எனக்கு நிருபாதிகபந்துவானவனே !

f விரோதி ஸ்வரூபமாஹ (இப்புருஷார்த்தத்துக்கு இத்யாதி) g (இடைச்சுவர்) மத்ய குட்யம்; ப்ரதிபந்தகம் என்றபடி. I (கட்டடங்க) ஸாகல்யேந. J ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களை

A 1-1-1 B 1-9-1 C 1-7-3 D 2-5-4 E 5-8-1 F 10-10-5 G 10-8-10 H 1-2-1 I 4-1

ஈ—தன்னையே மேல் மூன்று திருவாய்மொழியாலே விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தார்; அவை யெவை? என்னில்;—அஸேவ்யஸேவை – த்யாஜ்யமென்றுர் A சொன்னுல் விரோதத்திலே; ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்கள் த்யாஜ்யம் என்றுர் B ஒரு நாயகத்திலே; ஸரீரஸம்பந்த நிபந்தநமாக வரும் பரிக்ரஹங்கள் த்யாஜ்யமென்றுர் C கொண்ட பெண்டிரிலே. அங்ஙனே சொல்லலாமோ? ஸாஸ்த்ரஸித்தமான ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்கள் புருஷார்த்த மாகத் தட்டென்னென்னில்; பரமபுருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷத்திலே அதிகரித்த வனுக்கு jD ஐங்கருவிகண்ட வின்பமாகையாலும், D தெரிவரிதாய் kஅளவிறந்திருந்ததே யாகிலும் பகவதநுபவத்தைப்பற்ற D சிற்றின்பமாகையாலும் முமுக்ஷுவுக்கு இவை த்யாஜ்யம் என்றுர். ஆக த்யாஜ்யவேஷத்தை அருளிச்செய்தார்.

l த்யாகப்ரகாரமிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்; m த்யாஜ்யமென்றுல் விடுமத்தனை யன்றே, த்யாகப்ரகாரமிருக்கும்படி அறிய வேணுமோ? என்னில்; வேணும்; n விஷயங்களில் நின்றும் தான் கடக்க வர்த்திக்கவோ? அன்றியே விஷயங்களை நழுவிப்பித்து வர்த்திக்கவோ? என்றுல், இரண்டும் ஒண்ணுது; கடக்க வர்த்திக்கவென்று நினைத்தால் லீலாவிபூதிக்கு அவ்வருகே போகவேணும்; நழுவிப்பித்து வர்த்திக்கவோ? என்றுல், பகவத்விபூதியை அழிக்கையாய்விடும்; இரண்டுமொழிய விஷய ஸந்நிதியில் நின்றும் நிர்மாநுஷ்யமான காட்டிலே வர்த்தித்தாலோ என்றுல், ஸர்வத்தையும் விட்டுக் காட்டிலே இருந்த ஆதிபரதனுக்கு o மானின்பக்கலிலே ஸங்கம் உண்

அ—காரமமகாரங்கள் த்யாஜ்யமென்றுர் விடுமின் முற்றத்திலே'' இத்யாதிகம் வர்த்ததே; ததந்ர ந விவக்ஷிதம்; அதோ ந விரோத:. jD ஐஸ்வர்ய கைவல்யே க்ரமேண ஹ்ருதி நிதராயாஹ—(ஐங்கருவி யித்யாதி). ஐங்கருவி – பஞ்சேந்த்ரியங்கள். k அளவிறந்தது - அபரிச்சிந்நம்.

lஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நம் (த்யாகப்ரகாரமித்யாதி). m தடஸ்தப்ரஸ்நம்–(த்யாஜ்யமென்றுலித்யாதி), n விவரணம் (விஷயங்களில் நின்றுமித்யாதி) o,oq (மானின் பக்கலிலே ஸங்கமுண்டாய் ஜ்ஞாந ப்ரம்மம் பிறந்தது) 1. ''யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் l தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித: ll '' என்கிற ந்யாயத்தாலே என்றபடி. p (ஸௌபரீத்யாதி) 2. ''ஹிர்வேண்டுகாமோஸ்மி நரேந்த்ர கந்யாம் ப்ரயச்ச மே மா ப்ரணயம் விபாங்ஷீ: l ந தம்யர்த்திநந: காம்யவஸாதுபேதா: ககுத்ஸ்தவம்ஸே விமுகா: ப்ரயாந்தி ll''

ஜ-க்ரமேண அருளிச்செய்கிறுர்(ஐங்கருவி யித்யாதி) Dஐங்கருவி-பஞ்சேந்த்ரியம். k(அளவிறந்தது) அபரிச்சிந்நம். D ஐங்கருவிகண்ட இன்பமென்றது - பஞ்சேந்த்ரியங்களாலே அநுபவிக்கப்பட்ட ஐஹிக ஸுகமென்றபடி.

l ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸ்நம் (த்யாகப்ரகார மித்யாதி) m தடஸ்த ப்ரஸ்நம் (த்யாஜ்யமென்றுலித்யாதி) nவிவரணம் (விஷயங்களில் நின்றுமித்யாதி) oq(ஜ்ஞாநப்ரம்மம் பிறந்தது) என்றவிடத்திலே-1. ''யம் யம் வாபி ஸ்மரந் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேபரம் l தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித: ll'' என்றது அநுஸந்தேயம். q (விஷயப்ரவணனுனன்) என்றது-2. ''ஹிர்வேண்டுகாமோஸ்மி நரேந்த்ர கந்யாம் ப்ரயச்ச மே மா ப்ரணயம் விபாங்ஷீ:'' என்றத்தைப்

A 3-9. B 4-1. C 9-1. D 4-9-10.

ரீ-டாய், o$_{2}$ ஜ்ஞாநப்$_{1}$ரம்ஶம் பிறந்தது; p ஸௌப$_{4}$ரி-நீருக்குள்ளே முழுகிக்கிடக்கச்செய்தே, அங்கே சில மத்ஸ்ய ஸஞ்சாரத்தைக் கண்டு q விஷயப்ரவணனானன்; ஆகையாலே த்யாக$_{3}$ப்ரகாரம் இவையல்ல. ஆனால் ஏதாவதென்னில்; rA "நீர்நுமதென்றிவை வேர் முதல் மாய்த்து இறைசேர்மின்" என்று தே$_{3}$ஹத்தில் ஆத்மபு$_{3}$த்$_{3}$தி$_{4}$யையும், தே$_{3}$ஹாநு ப$_{3}$ந்தி$_{4}$களான பத$_{3}$ார்த்த$_{2}$ங்களில் மமதாபு$_{3}$த்$_{3}$தி$_{4}$யையும் தவிருகை - த்யாக$_{3}$ப்ரகாரமென்று பிறருக்கு உபதே$_{3}$ஶித்தார்; sB "யானே என்னை அறியகிலாதே யானேயென்றனதே என்றிருந்தேன்" என்று தாமும் அநுஸந்தி$_{4}$த்தார்.

t 1. "निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम्" (நிவ்ருத்தராக$_{3}$ஸ்ய க்$_{3}$ருஹம் தபோவநம்) என்று-நிவ்ருத்தராக$_{3}$னுயிருக்குமவனுக்குத் தானிருந்த தே$_{3}$ஶமே தபஸ்ஸுக்கு ஏகாந்தஸ்த$_{2}$ல மென்றதாயிற்று. u இப்படி எங்கே கண்டோமென்னில்; v ஶ்ரீ ஜநகராஜன் பக்கலிலும் v$_{2}$ ஶ்ரீ குலஶேக$_{3}$ரப்பெருமாள் பக்கலிலும் கண்டுகொள்வது; ஆகையாலே பு$_{3}$த்$_{3}$தி$_{4}$ த்யாக$_{3}$மே த்யாக$_{3}$மென்றபடி.

அ—இத்யாதி$_{3}$யைப்பற்ற. rA (நீர்நுமதித்யாதி$_{3}$) ஆத்மாத்மீயங்களிலுண்டான அஹங்காரமும் மமகாரமுமாகிற இவற்றை ருஷிவாஸனைகளாகிற பக்கவேரோடே முதலறுத்து. sB (யானேயித்யாதி$_{3}$) நான்தானே என் விஷயத்தில் யாத$_{3}$ாத்ம்ய ஜ்ஞாநமில்லாமையாலே, நான் ஸ்வதந்த்ரனேயாகவும், என்னையொழிந்தவை என்னுடைமையாகவும் அஹங்கார மமகாரங்களைப் பண்ணி, முடிந்து போகாதே ஆத்ம நித்யத்வமும் அநர்த்த$_{3}$ாவஹமாம்படி இருந்தேன்.

t இப்படி அஹங்கார மமகாரங்கள் இல்லாதவனுக்கு வஸ்தவ்யதே$_{3}$ஶ நியமமில்லை என் கிறது (நிவ்ருத்தராக$_{3}$ஸ்யேத்யாதி$_{3}$) u (இப்படியித்யாதி$_{3}$) உபாஸகாத்$_{3}$மிலக்ஷண ப$_{3}$லப்ரஸ்த பரம். v (ஶ்ரீ ஜநகராஜனித்யாதி$_{3}$) ஶ்ரீ ஜநகராஜம் காம்ஶ்சித்$_{3}$ருஷீம்ஶ்ச உத்$_{2}$திஶ்ய ஶாகே ஜ்ஞாநோபதே$_{3}$ஶம் ப்ரகுர்வதி ஸதி ஶ்ரீ ஜநகராஜமுக$_{3}$மவலோக்யைவ உபதி$_{3}$ஶதி ஶாக:; தத$_{3}$ா ராஜத்வாத் த்$_{3}$ருஷ்டோபகாராபேக்ஷயா தந்முக$_{3}$மவலோக்யவோபதி$_{3}$ஶதி இதி ருஷீணும் விசாரே ஸதி, ஶாக: கயாசித்மாயயா "ஜநகபுரீ ஆஶ்ரமாஶ்ச த$_{3}$ஹ்யந்தே"

ஜீ—பற்ற. rA (நீர்நுமது இத்யாதி$_{3}$) நீங்கள், உங்களது என்கிற அஹங்காரமமகாரங்களாகிற இவற்றை வேரோடே முதலறுத்து. sB (யானே இத்யாதி$_{3}$) நான்தானே என்னுடைய யாத$_{3}$ாத்ம்யத்தை அறியமாட்டாதே "நான்" "என்னது" என்று அஹங்காரமமகாரங்களைப்பண்ணி அநர்த்த$_{3}$ாவஹமாம்படியிருந்தேன்.

t நிவ்ருத்தாஹங்கார மமகாரனுக்கு வஸ்தவ்யதே$_{3}$ஶநியமாபா$_{3}$வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்தராக$_{3}$ஸ்யேத்யாதி$_{3}$) இதிஹாஸஸமுச்சயே த்ரயோத$_{3}$ஶாத்$_{4}$யாயே இத$_{3}$ம் வசநம்:- 1. "வநேபி தோ$_{3}$ஷா: ப்ரப$_{3}$வந்தி ராகி$_{3}$ணாம் க்$_{3}$ருஹேஷு பஞ்சேந்த்$_{3}$ரிய நிக்$_{3}$ரஹஸ்தப:। அகுத்-ஸிதே கர்மணி ய: ப்ரவர்த்ததே" இதிபூர்வாம்ஶ:. v (ஶ்ரீ ஜநகராஜன் பக்கலிலும்) என்கிற

ப்ர—t 1. इतिहाससमुच्चये त्रयोदशाध्याये—"वनेऽपि दोषाः प्रभवन्ति रागिणां गृहेषु पञ्चेन्द्रिय-निग्रहस्तपः। अकुत्सिते कर्मणि यः प्रवर्तते निवृत्तरागस्य गृहं तपोवनम्॥"

A 1.2-3 B 2-9-9.

w— இவ்விரோதி4 நிவ்ருத்திக்கும் பு3ருஷார்த்த2 ஸித்3தி4க்கும் உபாயமேதென்னில்; w த்ரைவர்ணிகாதி4காரமான ப4க்தியும் x அகிஞ்சநாதி4காரமான ப்ரபத்தியுமென்று y இரண்டிறே;" z வேத3ாந்த ஸித்3த4மான உபாயம்; a இதில் ப்ரபத்தியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்3தா4ந்தமென்னும் ஆகாரந்தோற்ற உபாயவேஷத்தை அருளிச்செய்தார்.

அ-இதி தேஷாம் ப்ரதிப4ாஞ்சகார; ததோ3 ருஷய: 1. ''மம க்ருஷ்ணஜிநம் த3க்ஷ்ணம் மம த3க்ஷிண: கமண்ட3லு:'' இத்யாதி3நா ''கமண்ட3லுர்த3க்ஷிண:, க்ருஷ்ணஜிநம் த3க்ஷிணம் வல்கலா த3க்ஷிண:, விஷ்டரோ த3க்ஷிண:'' இதி அயதிபர்யாகுலா: ஸ்வாஸ்ரமேஷு கு3த்வா தத்ர தோ3ஷம் அபஸ்யந்த: புநராக3த்ய லஜ்ஜாவிஷ்டாஸ் ஸ்தி2தா:; ஸ்ரீ ஜநகராஜஸ்து நவநிதி4 பரிபூர்ண ஸ்வகோஷக்3ருஹாந்த:புராதி3த3ாஹாவப4ாஸேऽபி 2. ''மிதி2லாயாம் ப்ரதீ3ப்தாயாம் ந மே கிஞ்சித் ப்ரத3ஹ்யதே'' இதி ஸ்வஸ்தே2ாऽவஸ்தி2த:; ததோ3நீம் ''வைராக்3யாதிஶயரூப-அதி4காரி பூர்த்யாதி4க்யாத் ததோ3ऽவோசம்'' இத்யுவாச ஹ: யாஜ்ஞவல்க்யேத ஜ்ஞாநமுப தி3ஷ்டமிதி சவதா3ந்தி. v2 ஸ்ரீகுலஶேக2ரஸ்து A''ஊனேறு செல்வத்துடற்பிறவி யான் வேண்டேன்'' இத்யாரப்4ய B ''இன்பமருஞ்செல்வமும் இவ்வரசும் யான் வேண்டேன்'' இத்யாத்3யவோசத். அதஸ்தயோர் த்3ராவ்டும் ஶக்யதே.

w (த்ரைவர்ணிகாதி4காரமான ப4க்தியும்) விஶிஷ்டவேஷ விஷயமாகையாலே என்றபடி. x (அகிஞ்சநாதி4காரமான ப்ரபத்தியும்) நிஷ்க்ருஷ்டவேஷ விஷயத்வேந ஸர்வாதி4காரமாகையாலே என்றபடி. ப்ரபத்தே: அகிஞ்சநாதி4காரத்வே ப்ரமாணம் 3. ''ப்ரயதபாணிஸ் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே'' இதி. ப்ரயதபாணி:—'உபாயாந்தர ஸ்பர்ஶ ராஹித்யாத் — விஶ்வாத்3த்4ருதஸ்த:' இத்யர்த்த2:. 4. ''ப்ரதி3ம்மஸூத்ர விஶ்வாமித்ரா: ஸ்த்ரியஶ்சாத்தரஜாதய: । ஸர்வ ஏவ ப்ரபத்3 யேரந் ஸர்வதா4தா4ரமச்யுதம் ॥'' இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். y (இரண்டிறே) என்றவிடத்திலே 5. ''ப4க்த்யா பரமயா வாபி ப்ரபத்த்யா வா மஹாமுநே । ப்ராப்யோऽஹம் நாந்யதோ3 ப்ராப்யோ மம கைங்கர்ய லிப்ஸ்வ்ய:॥'' இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். z (வேதா3ந்தஸித்3த4மான உபாயம் இதி) 6. ''ஸாத்தோ தா3ந்த உபரதஸ்திதிக்ஷு:'' 7. ''காரணம் து த்4யேய:'' 8. ''ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத'' இத்யாதி3கா:, 9. ''தஸ்மாந்ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:'' 10. ''ஓமித்யாத்மாநம் யுஞ்ஜீத'' 11. ''முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே'' இத்யாதி3காஶ்ச ஶ்ருதயோऽபி4ப்ரேதா:.

ஜீ-விடத்திலே 2. ''மிதி2லாயாம் ப்ரதீ3ப்தாயாம் ந மே கிஞ்சித் ப்ரத3ஹ்யதே'' என்றதைக் கண்டு கொள்வது. v2 (ஸ்ரீகுலஶேக2ரப்பெருமாள் பக்கலிலும்) என்றது - A ''ஊனேறு செல்வத்துடற் பிறவி'' இத்யாதி3களைப்பற்ற.

x (அகிஞ்சநாதி4காரமான ப்ரபத்தியும்) இவ்விடத்திலே 3. ''ப்ரயதபாணிஸ் ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே'' 4. ''ப்ரதி3ம்மஸூத்ர விஶ்வாமித்ரா: ஸ்த்ரியஶ்சாத்தரஜாதய: । ஸர்வ ஏவ ப்ரபத்3யேரந் ஸர்வதா4தா4ரமச்யுதம் ॥'' இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். ப்ரயதபாணி:- உபாயாந்தரஸ்பர்ஶராஹித்யாத் விஶ்வாத்3த்4ருதஸ்த இத்யர்த்த2:. y (இரண்டிறே) என்ற இடத்திலே - 5. ப4க்த்யா பரமயா வாபி ப்ரபத்த்யா வா மஹாமுநே । ப்ராப்யோऽஹம் நாந்யதோ3 ப்ராப்யோ மம கைங்கர்யலிப்ஸ்வ்ய:॥'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். z (வேதா3ந்தஸித்3த4மான) என்றது – 12. ''மிதி2த்4யாஸிதவ்ய:'' 8.''ஆத்மாநமேவ லோகமுபாஸீத'' 11. ''முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்3யே'' இத்யாதி3யைப்

Aபெரு 4.1 Bபெரு 4-5

சு— bA"நோற்ற நோன்பிலேன்" என்று தொடங்கி, cB"ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணுகத் தந்தொழிந்தாய்" என்றும், dC"உழலையென்பின் பேய்ச்சி முலையூடு அவனி உயிருண்டான் கழல்களலையே சரணுகக்கொண்ட" என்றும், eD"நாமங்களாயிரமுடைய நம்பெருமானடிமேல் சேமங்கொள் தென்குருகூர்ச் சடகோபன்" என்றும், fE"நாகணைமிசை நம்பிரான் சரணே சரண் நமக்கு" என்றும் சொல்லிக்கொண்டு போந்து, gF"ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்" என்று தலைக் கட்டுகையாலே திருவடிகளே உபாயமென்று அருளிச்செய்தார்.

அ—a (இதில் ப்ரபத்தியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்₃தா₄ந்தம்) என்கையாலே - ப₄க்தி அநுபாயம் என்றபடி. ப்ரபத்தி: - ஈஸ்வர:.

b...g கதா₄முவாசேத்யத்ராஹ (நோற்ற நோன்பிலேனித்யாதி₃) bA நோற்ற நோன்பிலேன்- ப₂ல வ்யாப்தமாம்படி அநுஷ்டி₂தமான கர்மயோக₃முடையேனல்லேன். cB (ஆறெனக்கு இத்யாதி₃) எனக்கு ப்ராப்திக்கு வழி உன் திருவடிகளே புகலிடமான உபாயமாகத் தந்துவிட்டாய். dC (உழலை யித்யாதி₃) உழலை கோத்தாப்போலே இருக்கிற எலும்புகளையுடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயிலே அவளை ப்ராணபஹாரம்பண்ணின விரோதி₄ நிரஸந ஸ்வப₄ாவனான க்ருஷ்ணனுடையவையாய், தமக்கு உபாயமாக முன்பு ப்ரகாஶிப்பித்த திருவடிகளையே அபி₄மதஸித்₃தி₄க்கு உபாயமாக பு₃த்₃தி₄பண்ணிக் கொண்ட. eD (நாமங்களித்யாதி₃) நாராயண ஶப்₃த₃த்தினுடைய அம்ஶமான நாம ஸஹஸ்ரத்தையும் உடையனாய், அவற்றை அநுப₄வித்து நம் ஸ்வாமியென்று ஸர்வரும் பற்றும்படியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின்மேலே க்ஷேமங்கரத்வ பு₃த்₃தி₄ரூப வ்யவ ஸாயத்தையுடையராய், கட்டளைப்பட்ட திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். fE (நாகணை இத்யாதி₃) திருவநந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியானவன் திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு" என்று என்றுமொக்க மநோரத₂த்தை உடையராய்க்கொண்டு ஆழ்வார் தாமுளராகைக்காக அருளிச்செய்த அந்தாதியான ஆயிரத்துள் அத்₃விதீயமான இப்பத் தையும். gF (ஆவிக்கோரித்யாதி₃) என்னுத்மாவுக்கு அபாஶ்ரயமாய் இருப்பதொரு உபக்₂நமானது உன்னையொழிய நானறிகிலேன்.

ஜீ—பற்ற. a (இதில் ப்ரபத்தியே உபாயமென்று தமக்கு ஸித்₃தா₄ந்தம்) என்கையாலே-ப₄க்தி உபாயம் அன்று என்றபடி. ப்ரபத்தி: - ஈஸ்வர:. 1. "ந்யாஸ இதி ப்₃ரஹ்ம(ண)" என்றிருக்கையாலே,

bA (நோற்ற இத்யாதி₃) ப₂லவ்யாப்தமாம்படி அநுஷ்டி₂தகர்மயோக₃முடையேனல்லேன் என்றபடி. cB (ஆறெனக்கு இத்யாதி₃) எனக்கு உபாயம் தருமிடத்தில் உன் திருவடிகளையே உபாய மாகத் தந்துவிட்டாய். dC (உழலையித்யாதி₃) உழலைத்தடி கோத்தாப்போலே இருக்கிற எலும்புகளை உடைய பேய்ச்சிமுலையின் அகவாயில் அவள் ப்ராணன்களை உண்ட க்ருஷ்ணனுடைய அந்தத் திரு வடிகளையே உபாயமாக பு₃த்₃தி₄பண்ணிக் கொண்ட. eD (நாமங்களித்யாதி₃) நாமஸஹஸ்ரத்தையு முடைய நம்முடைய ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின்மேலே க்ஷேமங்கரத்வ பு₃த்₃தி₄ரூப வ்யவஸாயத்தையுமுடையராய், அழகிய திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார். fE (நாகணை இத்யாதி₃) திருவநந்தாழ்வானுகிற படுக்கையின்மேலே கண்வளர்ந்தருளின நம்முடைய ஸ்வாமியுடைய திருவடிகளே உபாயம் நமக்கு. gF (ஆவிக்கோரித்யாதி₃) என் ஆத்மாவுக்கு அபாஶ்ரயமாய் இருப்பதொரு உபக்₂நம் உன்னையொழிய நானறியேன்.

 A 5-7-1 B 5-7-10 C 5-8-11 D 5-9-11 E 5-10-11 F 10-10-3

ச—h இத்தைப் பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கிறவிடத்திலும் iA "திருநாரணன்தாள் காலம் பெறச் சிந்தித்துய்ம்மினே" என்றார்; B "ஆறெனக்கு நின் பாதமே" என்றும், C "கழல்களவையே" என்றும், D "சரணே சரண நமக்கு" என்றும் j அவத4ரிக்கையாலே, k உபாயபூர்த்தியை அருளிச்செய்தார்; l இவ்வுபாயத்துக்கு அதி4காரிகளாவாராரென்னில்; E "மயர்வற மதி நலமருளினன்" என்ற இடத்தில் எனக்கருளினன் என்னைக்குத் m தம்மைக் காணுமையாலே ஆகிஞ்சந்யத்தையே புரஸ்கரித்து, n உபாய நிர்ணயவேளையிலே F "நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்" என்று த்ரைவர்ணிகாதி4காரமான உபாயாந்தரங்களில் அநந்வய முக2த்தாலே ஆகிஞ்சந்யத்தைப் பேசி, ஆஶ்ரயணவேளையிலே oG "புகலொன்றில்லாவடியேன்" என்று சொல்லி, போ4க3வேளையில் தமக்கு உண்டான தடங்க பு4க3வத் ப்ரஸாத3லப்3த4மென்னைக்காக pH "நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன்"

அ—h ஸ்வயம் சதுர்த்த2வர்ணவதீ3ர்ணதவேத3 ஸாத4நபு4த்தாவதி4காராத் ப்ரபத்திநிஷ்டோ2பூ4ச் சேத், ஏதேத3 'பு4க்திருபாயோ ந பு4வதி; ப்ரபத்திரேவோபாய:' இத்யயமாகார: ஸ்பு2ரதி கிம்? இத்யத்ராஹ (இத்தைப் பிறர்க்கு இதி). iA (திருநாரணனித்யாதி3) நித்யஶ்ரீயாய் நிருபாதி4க ஶேஷியான நாராயணன் திருவடிகளைக் காலவிளம்ப3ம் பிறவாமல் சடக்கென அநுஸந்தி4த்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்.] (அவத4ரிக்கையாலே) அவத4ாரணமாக அருளிச்செய்கையாலே என்றபடி. k (உபாயபூர்த்தியை இதி) உபாயபூ4தஸ்யேஶ்வரஸ்ய ஸஹாயாந்தரஸம்ஸர்க்கா3ஸஹத்வரூபாம் பூர்த்திமித்யர்த்த2:; அயமேகஶப்3தோ3ர்த்த2:. l(இவ்வுபாயத்துக்கு அதி4காரிகளாவாராரென்னில்)இதி ஶங்கா - ஸஹஸ்ரகா3தா3 ப்ரபன்ந2மவலம்ப்3யோத்தூ2தா; தஸ்மாத் "த்ரைவர்ணிகாதி4காரமான பு4க்தியும் அகிஞ்சநாதி4காரமான ப்ரபத்தியும்" (ப 184) w,x இதி வாக்யேத அஸ்யாஶ்ஶங்காயா நாதுத்தா2நஶங்காவகாஶ:. m (தம்மைக் காணுமையாலே) என்றது - ஹேதுவில்லையென்கிறார். n ஆகிஞ்சந்யம் நாம உபாயாந்தரஶூந்யத்வம், கா2ர்யந்தரஶூந்யத்வஞ்சேதி விவக்ஷித்வா உப4யம் க்ரமேணாஹ (உபாயநிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி3) oG (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கா2ர்யந்தரமொன்றுமில்லாத தா3ஸபூ4தனான நான். pH (நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன்)

ஜீ—h "தாம் சதுர்த்த2 வர்ணத்திலே அவதரிக்கையாலே பு4க்தியில் அதி4காரமில்லாமல் ப்ரபத்தி நிஷ்டை2யானால், அத்தாலே 'பு4க்தி உபாயமன்று, ப்ரபத்தியே உபாயம்'என்று தோன்றுமோ?" என்ன (இத்தைப்பிறர்க்கு இத்யாதி3) iA(திருநாரணனித்யாதி3) ஸ்ரீமானான நாராயணனுடைய திருவடிகளை-காலவிளம்ப3ம் பிறவாமல் சடக்கென அநுஸந்தி4த்து உஜ்ஜீவியுங்கோள்.] (அவத4ரிக்கையாலே) அவத4ாரணமாக அருளிச்செய்கையாலே. k (உபாயபூர்த்தி) என்றது - ஏகஶப்3தோ3ர்த்த2த்தைக் கடாக்ஷித்து. உபாயபூ4தனான ஈஶ்வரனுடைய ஸஹாயாந்தர ஸம்ஸர்க்கா3ஸஹத்வரூப பூர்த்தியை என்றபடி. l கீழ் "அகிஞ்சநாதி4காரமான ப்ரபத்தியும்" (ப 184) x என்கையாலே, இங்கே (இவ்வுபாயத்துக்கு அதி4காரிகளாவாராரென்னில்) என்கிற ஶங்கைக்கு உத்தி2தமில்லையென்னில்; அங்கு ஶாஸ்த்ரார்த்த2த்தை அவலம்பி3த்து தத்ஸ்வரூபகத2நம் பண்ணினபடி; இந்த ஶங்கை திருவாய்மொழியை அவலம்பி3த்து உண்டானது; ஆகையாலே ஶங்கிக்கலாம். n ஆகிஞ்சந்ய மாவது - உபாயாந்தர ஶூந்யதையும் கா2ர்யந்தர ஶூந்யதையும் என்று விவக்ஷித்து. உப4யத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (உபாய நிர்ணயவேளையிலே இத்யாதி3) oG (புகலொன்றில்லாவடியேன்) கா2ர்யந்தரமொன்றுமில்லாத தா3ஸபூ4தனான நான். pH (நீசனேன் நிற

A 4-1-1. B 5-7-10. C 5-8-11. D 5-10-11. E 1-1-1. F5-7-1. G 6-10-10. H 3-3-4.

F—என்று, q கருந் தரையைப் பேசி, rA "ஒப்பிலாத் திவினேயேனை உய்யக்கொண்டு" என்று, ஸாபராத, ஜந்துக்களுக்கும் புகுரலாமென்று தோற்றுகையாலே ஸர்வாதி,கார மென்றதாயிற்று.

s அதி,காரியைப் பெற்றுலும், உபாயம் ஸித்,த,மாஞலும், t ஸ்வீகாரமில்லாதபோது u ஜீவிக்கையாகாமையாலே, அந்த ஸ்வீகாரவேஷத்தை B "கழல்களவையே சரணுகக் கொண்ட" என்றும், இதிலுடைய ஸாங்க3ாநுஷ்ட்3ாநவேஷயிலே C "அடிக்கீழ் v அமர்ந்து புகுந்தேன்" என்றும் அருளிச்செய்தார்; w இந்த ஸ்வீகாரஸித்3தி,தானும் அவனுலே என்னுமிடத்தை D "நின்பாதமே சரணுகத் தந்தொழிந்தாய்" என்றும், xE "அதுவுமவனதின்னருளே" என்றும் அருளிச்செய்தார்; இந்த ஸ்வீகர்த்தாவினு டைய அத்,யவஸாயவேஷத்தை yF "களைவாய் துன்பங் களையாதொழிவாய் களைகண் மற் றிலேன்" என்றும், zG "நாடொறும் ஏகசிந்தையனுய்" என்றும் அருளிச்செய்தார்.

அ—அத்யந்த நீசனுன நான் கு3ணபூர்த்தி ஒன்றுமில்லாதவன். q (கருந்தரையை) பாழான பூமியை; ஸமிந்யதாமித்யர்த்த2:. rA (ஒப்பிலாத் தீவினேயேனை உய்யக்கொண்டு) ஒப்பற்றிருப்ப தாய், க்ரூரமான பாபத்தையுடையனை என்னை உஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு.

s இது, ஸர்வாதி,காரமாயிருக்க, உபாயம் ஸித்3தே4பாயமாயிருக்க, ஸர்வருக்கும் முக்தி வரவேண்டாவோவென்னில், (அதி,காரியைப் பெற்றுலும்) இத்யாதி3 அருளிச்செய்கிறார். t (ஸ்வீகாரமில்லாதபோது) என்றவிடத்திலே 1. "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி ஸர்வேஶ: ஸதா3 காருணிகோபி ஸந்! ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே!!" என்றது அநுஸந்தே4யம். u (ஜீவிக்கையாகாமையாலே) ஜீவந ஹேதுவாகாமையாலே. v (அமர்ந்து) அநந்யப்ரயோஜநனுய்ப் பொருந்தி. w யத்3யேவம், தர்ஹி நிர்ஹேதுகத்வப4ங்க3 இத்யத்ராஹ (இந்த ஸ்வீகாரஸித்3தி,தானும் இதி) xE (அதுவும் அவனதின்னருளே) அந்த இச்சை2தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையடியாக உண்டானதே. yF (களைவாயித்யாதி3) து3:க்க2ம் போக்குவாய், போக்காதொழிவாய், கு3த்யந்தாம் இல்லாதவனுயிருந்தேன். zG (நாடொறும் ஏக சிந்தையனுய்) நாள்தோறும் ஏகப்ரகாரமான சிந்தையையுடையனுய்.

ஜீ—யொன்றுமிலேன்) அத்யந்த நீசனுன நான் கு3ணபூர்த்தியொன்றும் இல்லாதவன், q (கருந் தரை) பாழ்நிலம். ஸமிந்யதை என்றபடி. rA (ஒப்பிலா இத்யாதி3) ஒப்பற்றிருக்கிற க்ரூ பாபத்தையுடைய என்னை உஜ்ஜீவிக்கும்படி கைக்கொண்டு.

s இது ஸர்வாதி,காரமாயிருக்க, உபாயம் ஸித்3தே4பாயமாயிருக்க, ஸர்வர்க்கும் முக்தி வ வேண்டாவோ? என்ன (அதி,காரியை இத்யாதி3) t (ஸ்வீகாரமில்லாதபோது) என்றவிடத்திலே 1. "ஸர்வஜ்ஞோபி ஹி ஸர்வேஶ: ஸதா3 காருணிகோபி ஸந்! ஸம்ஸாரதந்த்ர வாஹித்வாத் ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே!!" என்றது அநுஸந்தே4யம். u (ஜீவிக்கையாகாமையாலே) ஜீவ ஹேதுவாகாமையாலே. v (அமர்ந்து) அநந்யப்ரயோஜநனுய்ப் பொருந்தி. w இப்படியாஞல நிர்ஹேதுகத்வப4ங்க3ம் வாராதோவென்ன (இந்த ஸ்வீகாரஸித்3தி,யித்யாதி3) xE (அதுவுமவனதின் னருளே) அந்த இச்சை2தானும் அவனுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையடியாக உண்டானதே. yF (களை வாயித்யாதி3) து3:க்க2த்தைப்போக்குவாய், போக்காதொழிவாய், கு3த்யந்தரம் வேறில்லாதவனு யிருந்தேன். zG (நாடொறும் ஏகசிந்தையனுய்) நாள்தோறும் ஏகப்ரகாரமான சிந்தையுடையனுய்

A 7-9-4 B 5-8-11 C 6-10-10 D 5-7-10 E 8-8-3 F 5-8-8 G 5-10-11

f— இவ்வுபாயத்தைப் பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கிறவிடத்திலே gA"சிற்றவேண்டா சிந்திப் பேயமையும்" என்று உபாயஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்து, இதுதன்னை h ஸப்ரகாரமாக அருளிச்செய்கிற இடத்திலே "இது ப4க்த்யங்க3மன்று; ஸ்வதந்த்ரோபாயம்" என்கைக்காக cB"சரணமாகும்" என்று தொடங்கி, cB"மரணமானுஸ் வைகுந்தங் கொடுக்கும் பிரான்" என்று ப்ராப்திபர்யந்தமாக முடிய நடத்தும் என்றருளிச்செய்தார்; d இவ்வுபாயாத்4யவஸாயம் பண்ணியிருக்குமவனுக்குக் e காலக்ஷேப ப்ரகாரமிருக்கும்படி என்னென்னில்; fC"தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொன்னேன்" என்று திருவாய்மொழிதானே காலக்ஷேபப்ரகாரம் என்று அருளிச்செய்தார்.

இப்படி g உபாயத்தை ஸ்வீகரித்து, h இதுவே i போதுபோக்காகத் திரியும் அதி4காரிக்குப் j ப3லவேஷமிருக்கும்படி என்னென்னில், ஜிதேந்த்3ரியத்வம் ப்ரத4மமாய்

அ— aA (சிற்றவேண்டா இத்யாதி3) பரக்க ஆயாஸிக்கவேண்டா; சிந்தாமாத்ரமே அமையும். 1. "ஆயாஸ: ஸ்மரணே கோஸ்ய" என்று ப்ரஸித்3த4மன்றே. b (ஸப்ரகாரமாக) ஸர்வாதி4காரத்வ-அநிஷ்ட நிவர்த்தகத்வ-இஷ்டப்ராபகத்வாதி3 ப்ரகாரா:. cB(சரணமாகுமித்யாதி3) தன் திருவடிகளைக் குறித்து ப்ரபத்திபண்ணின ஸர்வாதி4காரிகளுக்குத் தானே உபாயபூ4தனுய்க்கொண்டு அவர்களுடைய ம்ரியமாணதா3ஶையிலே அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான தே3ஶத்தைக் கொடுக்கும். d "ப4க3வதை3நுப4வஜநித ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்த2ம் (ப181 d) என்றும், அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே (ப185) என்றும் அருளிச்செய்தார்; இனி திருவாய்மொழி எதுக்காக?" என்று. (இவ்வுபாய) இத்யாதி3 ஶங்காவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். e (காலக்ஷேப ப்ரகாரம்) என்றது-காலக்ஷேப ஸாத4நம் என்றபடி. fC (தொண்டர்க்கு இத்யாதி3) அவனடியார்க்கு உகந்து அநுப4விக்கலாம்படி ஶப்3தை3ஸ்தா3ர்ப்ப4ரூபமான வாசிக கைங்கர்யத்தைப் பண்ணினேன்.

g (உபாயத்தை) ஸித்3த4ஸாத4நத்தை. h (இதுவே) இத்திருவாய்மொழியே. i (போது போக்காக) காலக்ஷேபஸாத4நமாக. j "ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமே புருஷார்த்த2ம்"(ப 181)d என்று கீழருளிச் செய்து "ப3லவேஷமிருக்கும்படி என்னென்னில்" என்றது வ்யாஹதமன்றோவென்

ஜீ–aA(சிற்றவேண்டா இத்யாதி3) பரக்க ஆயாஸிக்கவேண்டா, சிந்தாமாத்ரமே அமையும். b(ஸப்ரகாரமாக) B"அடைந்தார்க்கெல்லாம்" என்று ஸர்வாதி4காரத்வப்ரகார ஸஹிதமாக. cB (சரணமாகுமித்யாதி3) தன் திருவடிகளே அடைந்தவர்க்கெல்லாம் உபாயமாம்; அவர்களுக்கு மரணமானுஸ் பரமபத3த்தைக் கொடுக்கும். d (இவ்வுபாயாத்4யவஸாயம் இதி)"கைங்கர்யமே புருஷார்த்த2மென்றும், அதுக்கு உபாயம் அவன் திருவடிகளே என்றும் அருளிச்செய்தாராகையாலே இத் திருவாய்மொழி எதுக்காக" என்று இஶ்ஶங்காவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். e (காலக்ஷேப ப்ரகாரம்) காலக்ஷேப ஸாத4நம். fC (தொண்டர்க்கு இத்யாதி3) அவனடியார்க்கு உகந்து அநுப4விக்கலாம்படி ஶப்3தை3ஸந்தா3ர்ப்ப4ரூபமானவற்றைச் சொன்னேன்.

g (உபாயத்தை) ஸித்3த4ஸாத4நத்தை. h (இதுவே) இத்திருவாய்மொழியே. i (போது போக்காக) காலக்ஷேப ஸாத4நமாக. j "ப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்த2ம்" (ப 181) d என்று கீழே அருளிச்செய்து, "ப3லவேஷமிருக்கும்படி என்னென்னில்" என்றுல் வ்யாஹதமன்றோ

A 9-1-7 B 9-10-5 C 9-4-9

ச—கைங்கர்யஸித்₃தி₄ சரமமாயிருக்குமித்தனேயும் உபாய ப₄லமென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்தார். k ப்ரத₄மத்திலே இழியும்போது ஜிதேந்த்₃ரியனுய்க்கொண்டு இழிய வேணும் உபாஸகனுக்கு. l ஜிதேந்த்₃ரியத்வமும் உபாயப₄லம் இவ்வதி₄காரிக்கு.ஈ எங்ஙனே யென்னில்; nA "என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்" oB "மருவித்தொழும் மனமே தந்தாய்" என்று—ஜிதேந்த்₃ரியத்வம் அவனுலே என்னுமிடத்தைச் சொல்லி, ஜிதேந்த்₃ரியனு வாறே, ப₄க₃வத₃நுப₄வத்துக்கு உபகரணமான ப₄க்த்யாதி₃கள் தனக்குத்தானே உண்டாகிறதோ? என்னில், C"மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்று—ப₄க்திருபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தையும் தானே தந்தானென்கையாலே ப₄க்த்யுத்பத்தியும் அவனுலே என்னுமிடமும் சொல்லிநின்றது; ஆனுல் உத்பந்நையான ப₄க்திக்கு வர்த்த₄கர் ஆரென்னில்; pD"காதல் கடல் புரைய விளைவித்த காரமர்மேனி நங்கண்ணன்" என்று அவனே வர்த்த₄கனென்னுமிடஞ்சொல்லி, வ்ருத்₃தி₄க்கு எல்லையேதென்னில், p₂E"அதனிற் பெரிய என்னவா"என்று தத்வத்ரயங்களையும் q விளாக்குலைகொள்ளும்படி பெருகினபடி சொல்லி E "என் r அவாவறச் சூழ்ந்தாய்" என்று தம் திருவாயாலே

அ—னில்; ப₄லத்தினுடைய ப்ரத₄மசரமாவதி₄யை த₃ர்ஸிப்பிக்கிறார் (ப₄லவேஷமித்யாதி₃). ப்ரத₄மாவதி₄—ஜிதேந்த்₃ரியத்வம். சரமாவதி₄—கைங்கர்யம். கீழே ப₄ல ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லியிருக்க, மீளவும் ப₄லப்ரஸ்தம் உபாஸகனிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு ப₄லவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக; அத்தை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (ப₄லவேஷமிருக்கும்படி என்னென்னிலித்யாதி₃) என்னவுமாம். l இவனுக்கு விஶேஷமேதென்ன (ஜிதேந்த்₃ரியத்வமும் இத்யாதி₃) k ப்ரத₄மாவதா₄ரிகையிலே (ப்ரத₄மத்திலே இத்யாதி₃) ப்ரஸங்கோசிதம். m" ஜிதேந்த்₃ரியத்வமும் உபாய ப₄லம்" என்றதைக் காட்டுவாராக, ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஸ்தத்தை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் (எங்ஙனே இத்யாதி₃) எங்ஙனேயென்றது - எங்ஙனே அருளிச்செய்தார் என்றபடி. nA(என்னைத்தீமனங் கெடுத்தாய்) என்னுடைய து₃ஷ்டமான மநஸ்ஸைப் போக்கினாய். oB (மருவி இத்யாதி₃) அநந்ய ப்ரயோஜநனுய்ப் பொருத்தி அடிமைசெய்யும் மநஸ்ஸைக் கொடுத்தாய். pD (காதலித்யாதி₃) அபி₄நிவேஶத்தைக் கடல்போலே ஸம்ருத்₃த₄மாக்கிப் ப₄லிக்கும்படி பண்ணின வர்ஷாகவலாஹக

ஜீ—என்னில்; ப₄லத்தினுடைய ப்ரத₄மசரமாவதி₄யை த₃ர்ஸிப்பிக்கிறார் (ப₄லவேஷமித்யாதி₃) அவாந்தர ப்ரத₄ாந ப₄லவேஷமிருக்கும்படி என்னென்னில் என்றபடி. அத்₂வா, கீழே ப₄ல ஸ்வரூபம் சொல்லியிருக்க, மீளவும் ப₄லப்ரஸ்தம் உபாஸகரிற்காட்டில் ப்ரபந்நனுக்கு வாசி சொல்லுகைக்காக. அத்தை ஸங்காபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (ப₄லவேஷமித்யாதி₃) என்னவுமாம். ஜிதேந்த்₃ரியத்வம் - ப்ரத₄மாவதி₄. கைங்கர்யம் - சரமாவதி₄. l இவனுக்கு விஶேஷமேதென்ன (ஜிதேந்த்₃ரியத்வமித்யாதி₃) m ஜிதேந்த்₃ரியத்வம் உபாயப₄லம் என்றத்தைக் காட்டுவாராக ஜிஜ்ஞாஸுப்ரஸ்நத்தை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் (எங்ஙனே இத்யாதி₃) எங்ஙனே-எங்ஙனே அருளிச்செய்தாரென்றபடி. nA (என்னைத் தீமனங்கெடுத்தாய்) என்னுடைய து₃ஷ்டமான மநஸ்ஸைப் போக்கினாய். oB (மருவி இத்யாதி₃) அநந்ய ப்ரயோஜநமாய்ப் பொருத்தி அடிமை செய்யும் நெஞ்சைத் தந்தாய். pD (காதல் இத்யாதி₃) அபி₄நிவேஶத்தைக் கடல்போலே ஸம்ருத்₃த₄மாய் விளையும்படி பண்ணின வர்ஷாகவலாஹகஸ்வப₄ாவத்தையுடைய திருமேனியையுடைய நம்முடைய க்ருஷ்ணன். p₂E (அதனிற்பெரிய என்னவா) அவா-அபி₄நிவேஶம். அதிற்காட்டில்

A 2-7-8. B 2-7-7. C 1-1-1. D 5-3-4. E 10-10-10.

R அருளிச்செய்கையாலே ஸரீரஸம்பந்தத்தை அறுத்து, தேஹவிமோஷத்திலே கொண்டு போய் ஸம்ஸ்லேஷித்துத் தலைக்கட்டினன் என்றதாயிற்று.

s ஆக இவ்வைந்து அர்த்தமுமே திருவாய்மொழியால் ப்ரதிபாதிக்கிறது; t அல்லாதவை u ஆநுஷங்கிகமித்தமாய் வந்ததித்தனை; v எங்ஙனேயென்னில்:—பரதத்வம் ஸ்ரீமந் நாராயணனென்றும், அநந்யார்ஹ ஸேஷத்வமே ஸ்வரூபமென்றும், குணநுபவஜநிதப்ரீதிகாரித கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அஹங்கார மமகாரங்கள் தத்விரோதியென்றும், தந்நிவ்ருத்திக்கும் கைங்கர்ய லிப்திக்கும் ஸர்வஸுலபனான ஸர்வேச்வரன் திருவடிகளே உபாயமென்றும், ஜிதேந்த்ரியத்வம் தொடக்கமாக கைங்கர்ய பர்யந்தமாக உபாய பலமென்றும் w சொல்லிநின்றது.

x 1. "प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्तुश्च प्रत्यगात्मनः। प्राप्त्युपायं फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधि च। वदन्ति सकला वेदास्सेतिहासपुराणकाः। मुनयश्च महात्मानो वेदवेदार्थवेदिनः॥" (ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஸ்ச ப்ரத்யகாத்மநः। ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ்

R—ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான திருமேனியையுடையனுய், நமக்கு பவ்யனான க்ருஷ்ணன். q(விளாக்குலைகொள்ளுகை) தன்னிலே அந்தர்பவிக்கும்படி பண்ணுகை. r(அவா) அபிநிவேசம்.

s உக்தார்த்தநிகமநம் (ஆகவித்யாதி) t 2. "यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् क्वचित्" இதிப்ரகாரேண பரமதநிராஸாதேரபி அத்ர தர்மநாத் இதரவ்யவச்சேதः கதனம் க்ரியத இத்யதராஹ (அல்லாதவை இதி). u (ஆநுஷங்கிகஸித்தமாய்) அநுஷங்கஸித்தமாய் என்றபடி. v புநர்திக் ஸைகார்யார்த்தமாக விஸ்தரேண சொன்ன அர்த்தத்தை 3. "ஸங்க்ரஹஸ்ய ச விஸ்தாரோ விஸ்தரஸ்ய ச ஸங்க்ரஹः" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸங்க்ரஹேண ப்ரஸ்தபூர்வகமாக அருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயென்னில்) என்று தொடங்கி. எங்ஙனே – அர்த்தபஞ்சக ஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனே என்றபடி.

x "சொல்லிநின்றது" (w) என்னுமளவாலே அர்த்தபஞ்சக பரத்வயோஜநையை அருளிச்செய்து, வங்கிப்புரத்துநம்பி அருளிச்செய்த வேதங்களினுடையவும் தத்பதார்த்தங்களினுடையவும் அர்த்தபஞ்சகதாத்பர்யநிர்த்தாரண பரத்வயோஜநையை ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதியாலே) ப்ராப்தேः ப்ரதாநத்வாத் ஸர்வத்ர ப்ராப்தி ஸப்தாது ஷங்கः. இந்த ப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்துநம்பி அருளிச்செய்தது. A "உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்று உக்தவஸ்துயாதாத்ம்ய விஸிஷ்டன் ஸ்ருதிப்ரதிபாத்யன் என்கையாலே இங்ஙனும்

S—பெரிய என் அபிநிவேசம். q (விளாக்குலைகொள்ளுகை) தன்னிலே அந்தர்பவிக்கும்படி பண்ணுகை.

s உக்தார்த்த நிகமநம் (ஆகவித்யாதி) t 2. "यदिहास्ति तदन्यत्र यन्नेहास्ति न तत् क्वचित्" இதிப்ரகாரேண பரமதநிராஸாதேரப்யத்ர தர்மநாத் இதரநிஷேதமும் எப்படிப் பண்ணுகிறதென்ன (அல்லாதவையித்யாதி) u (ஆநுஷங்கிகளித்தமாய்) அநுஷங்கஸித்தமாய். v புநருக்திக்ஸைகார்யார்த்தமும் விஸ்த்ருதம் ஸங்க்ருஹ்ணாதி (எங்ஙனேயென்னில் இத்யாதி) அர்த்த பஞ்சகஸ்வரூபமிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னிலென்றபடி.

x உக்தார்த்தத்துக்கு வங்கிப்புரத்து நம்பி யோஜநையை ஸம்வாதமாக அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஸ்யேத்யாதி) "இந்த ப்ரமாணம் வங்கிப்புரத்து நம்பி அருளிச்செய்தது" என்று

சி—ததா ப்ராப்திவிரோதி, ச॥ வதந்தி ஸகலா வேதாஸ் ஸேதிஹாஸ புராணகா: । முநயஶ்ச மஹாத்மாநோ வேத வேதார்த்தவேதிந: ॥) y என்று z ஸகலவேததாத் பர்யம் இவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தைப் பெரியவங்கிப்புரத்துநம்பி z திருவாய் மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தார்.

முதல் ஶ்ரிய:பதி முற்றிற்று.

அ-யோஜிக்கக்குறையில்லை.zஸகலவேததாத்பர்யம் இவ்வர்த்தபஞ்சகம் என்னுமிடத்தை..yஎன்று. zதிருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தாரென்று அந்வயம். y(என்று) என்னையாலே என்றபடி. அயம் பூர்வ:; அர்த்தத்ரயம் ஏகம் வாக்யம்; வதந்தீத்யநுஷங்கவிஶிஷ்டம் அர்த்தாந்தரம் அபரம். கிம் கர்ம? பூர்வ வாக்யார்த்த ஏவ, உபஸ்திதேரிதி ப்ரும:. முநிஶப்தத: ஶாடிலோபாதிஸ்ஸிரிபர:. முநிஶப்தத: ஸ்ம்ருதி கர்த்ரு விஷய: கிம் ந ஸ்யாத்? இதிஹாஸ புராண கர்த்ரோரதிர்தேஶாத் தயோரேவ வேதவிஶேஷணதயா நிர்தேஶாச்ச ''ஸேதிஹாஸ புராணஸ்ம்ருதிகா:'' இத்யுபலக்ஷணஸ்யைவோசிதத்வாத். ந ஸ்யாத்; ஸ்ம்ருதேராசாரப்ர தாநதயா தத்வப்ராதாந்யாபாவேந ஸ்ம்ருத்யுக்த்யபேக்ஷாவிரஹாத் ததுபலக்ஷணஸ்ய வா. முநிஶப்தேந ஸ்ம்ருதிகர்த்ரு நிர்தேஶஸ்ய வா நாவகாஶ:. ''வேதார்த்தவேதிந:'' இத்யேவ பர்யாப்தே. வேதஶப்தத: க்ருத்ஸ்நவேதபர:; அத ஏவ தத்ஸமபிவ்யாஹாராத் த்விதீயவேத ஶப்தேநாபி க்ருத்ஸ்நவேதபர:; வேதவிஶிஷ்டதயா வேதார்த்தம் ஜ்ஞாதவந்த இதிவா அர்த்த:. அதீதவேதவேதார்தத்வா இத்யதுக்த்வா ''வேதிந:'' இத்யுக்திரபி முநிஶப்தஸ்ய ஸாதிரி பாத்வம் பிரதர்ஶயதி. விருபதிர்தேஶாதஶ்ச அத்ர வாக்யபேதத ஏவ ஸ்வரஸ:. ஶ்லோகத் துக்கு இந்த அர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றியாயிற்று நம்பி இப்படி அருளிச்செய்தது. ஸகல வேததாத்பர்யம் இவ்வர்த்தபஞ்சகமென்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வழியாலே, பெரியவங்கிப் புரத்துநம்பி திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தாரென்று க்ரமேண அந்வயமா கவுமாம். ஸகல வேததாத்பர்யம் இவ்வர்த்த பஞ்சகமென்னுமிடத்தையும், இவ்வர்த்தபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும், வங்கிப்புரத்து நம்பி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்க வுமாம். z (திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக இதி) த்ரமிடவேதஸ்யாப்யயம் வாக்யார்த் தேந யதா பவேத் ததா ''வதந்தி ஸகலா வேத:'' இத்யவதத்; அந்யதா ''வதந்தி வேதாஸ் சத்வார:'' இத்யப்யவதிஷ்யத் இதி பூர்வ:. அர்த்தபஞ்சகோபத்யாஸக்ரம: வ்யுத்பத்தி தாவலம்பந:; ஶ்லோகஸ்தது க்ரமஸ்து அநுஷ்டாதாவலம்பந: இத்யபி வதந்தி.

முதல் ஶ்ரிய:பதி முற்றிற்று.

ஜி-அரும்பதத்திலே இருக்கிறது. ''ஹாரீத ஸம்ஹிதாயாம் துலாதாரஜாஜலி ஸம்வாதே ஜாஜலிம் ப்ரதி ஶகுந்த:'' இதி ப்ரமாணத்நிரட்டிலிருக்கிறது. zஸகல வேததாத்பர்யம் இவ்வர்த்த பஞ்சகம் என்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வழியாலே பெரியவங்கிப்புரத்து நம்பி z திருவாய் மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாக அருளிச்செய்தாரென்று க்ரமேண அந்வயமாகவுமாம்; zஸகலவேத தாத்பர்யம் இவ்வர்த்தபஞ்சகம் என்னுமிடத்தையும், z இவ்வர்த்தபஞ்சகமே திருவாய்மொழிக்கு வாக்யார்த்தமாகவும் வங்கிப்புரத்து நம்பி அருளிச்செய்தாரென்று யோஜிக்கவுமாம்.

முதல் ஶ்ரிய:பதி முற்றிற்று.

प्र— हारीतसंहितायां—"प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं प्राप्तुश्च प्रत्यगात्मनः। प्राप्त्युपायं फलं प्राप्तेस्तथा प्राप्तिविरोधि च॥ वदन्ति सकला वेदाः सेतिहासपुराणकाः। मुनयश्च महात्मानो वेदवेदार्थवेदिनः॥"

ஈடு மஹாப்ரவேசம் - இரண்டாம் ச்ரிய:பதி

a ஸ்ரீய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன் — A "மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து" என்கிறபடியே ஜந்மபரம்பரைகளிலே தோள்மாறித் திரிகிற இவரை இவ்வுர்த்த₄பஞ்சகத்தையும் விஶத₃தமமாக அறியவல்லராம்படி முதலடியிலே நிர்ஹேதுகமாக விமோஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளினன்.

b நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி ப்ரப₄ந்த₄த்தாலே த்₃வயவிவரணம் பண்ணுகிறார்;

c இதில் முதலிட்டு மூன்று பத்தாலே உத்தரார்த்த₄த்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்று

இரண்டாம் ச்ரிய:பதி

அ— a ஏவம் ஸ்ரீமத₃ஷ்டாக்ஷரமந்த்ரவிவரண ரூபத்வாதுகு₃ண: மஹாவாக்யார்த்த₃: அபி₄ஹித:. அதை₂ த்₃வயவிவரணரூபத்வாதுகு₃ணம் மஹாவாக்யார்த்த₃ம் வக்ஷ்யந் தாத்₃ருஶப்ரப₃ந்த₄நிர்மாண ஸாமர்த்₂யஹேதுத்வேந வக்த்ருஜ்ஞாநாதி₃க்யம் புநராஹ (ஸ்ரிய:பதியாய்) இதி. ஸ்ரீவிஷ்ணு புராண-ஸ்ரீராமாயண-ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர-ஶாஸ்த்ரப்ரக்ரியயா க்ரமேண அர்த்த₂பஞ்சக-ப்ரபத்தி-ப₄க்தி பரயோஜநாத்₃ரயாபி₄ப்ராயேண ஸ்ரிய:பதித்₃ரயமிதி ச வத₃ந்தி. அத₂வா த்ரிப்ரகாரம் "ஸ்ரிய:பதி" இத்யாதி₃ அருளிச்செய்தது - மத்₄யேமத்₄யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல்; மஹாப₄ாஷ்யத்தில் பூர்வதி₃வஸோபந்யஸ்தார்த்த₂ாநுவாத₃ பூர்வகமாக தி₃வஸத்ரயம் உபந்யஸிக்கையாகிற ஆஹ்நிகத்ரயப்ரக்ரியையாலேயாதல்.

b திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவும் அர்த்த₂மென்னுமத்தை ஹ்ருதீ₃கரித்துக்கொண்டு திருவாய்மொழி த்₃வயத்தினுடைய அர்த்த₂மாயிருக்கிறதென்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி₃). கீழ் அர்த்த₂பஞ்சக யோஜநையை அருளிச்செய்து, த்₃வயயோஜநையும் அருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி₃) என்னவுமாம்.

இரண்டாம் ச்ரிய:பதி

ஜீ— a இப்படி திருமந்த்ரவிவரணரூபத்வாதுகு₃ண மஹாவாக்யார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்தார் கீழ்; மேல் த்₃வயவிவரணரூபத்வாதுகு₃ண மஹாவாக்யார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்வாராக தாத்₃ருஶப்ரப₃ந்த₄ நிர்மாணஸாமர்த்₂ய ஹேதுத்வேந வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதி₃க்யத்தை மீளவும் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய:பதியாயித்யாதி₃). ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராண ஸ்ரீராமாயண ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரப்ரக்ரியயா க்ரமேண அர்த்த₂பஞ்சக ப்ரபத்தி ப₄க்திபர யோஜநாத்₃ரயாபி₄ப்ராயேண ஸ்ரிய:பதித்₃ரயமென்றும் சொல்லுவர்கள்; அத₂வா, ஸ்ரிய:பதித்யாதி₃வாக்யத்ரயம் அருளிச்செய்தது-மத்₄யேமத்₄யே வந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகவாதல்; மஹாப₄ாஷ்யத்தில் பூர்வதி₃வஸோபந்யஸ்தாநுவாத₃ பூர்வகமாக தி₃வஸத்ரயம் உபந்யஸிக்கையாகிற ஆஹ்நிகத்ரய ப்ரக்ரியையாலேயாதல்.

b திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், திருவந்தாதியாகிற மூன்றும் – திருமந்த்ரத்தினுடையவும் சரமஶ்லோகத்தினுடையவும் அர்த்த₂மென்னுமத்தை ஹ்ருதீ₃கரித்துக்கொண்டு, திருவாய்மொழி த்₃வயத்தினுடைய அர்த்த₂மாயிருக்கிறதென்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி₃). யத்₃வா, கீழ் அர்த்த₂பஞ்சகயோஜநையை அருளிச்செய்து த்₃வயயோஜநையும் அருளிச்செய்கிறார் (நம்மாழ்வாரித்யாதி₃) என்னவுமாம். c (முதலிட்டு இதி) த்₃வயார்த்த₂த்தை க்ரமத்திலே அருளிச்செய்யாதே உத்தர

F-பத்தாலே பூர்வார்த்தத்தை விவரிக்கிறார்; மேலிட்டு மூன்றுபத்தாலே dஉபாயோபயோகி யான குணங்களையும் e ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடியையும், f அவனுக்கு தமக்குண்டான நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையும் அருளிச்செய்தார்; மேலிற்பத்தாலே g தாம் ப்ரார்த்திதத்தபடியே பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

அ— c (இதில் முதலிட்டு இதி) உபதேசாத்காயாம் பலம் பூர்வபதாவி, காதனம் பஶ்சாத்பதாவி சபதி; ப்ரயோஜனமநுத்திஶ்ய காதனஸ்ரவணப்ரவ்ருத்த்யஸம்பவாத்: 1. ''ஸ்வர்க்காகாமோ ஜ்யோதிஷ்டோமேந யஜேத'' இதி ஹ்யுச்யதே. அதோ வ்யுத்க்ரமேண விவ்ருதம். 2. ''ஸ்ரஸ்தாஜ்ய துஃக்கோSநும்'' இத்யாதிவத் காதனஸ்வீகாராநந்தரபாவித்வாத் பலஸ்ய, த்வயே தது அநுஸந்தானம். dA ''கடல் ஞாலங்காக்கின்ற மின்னு நேமியினுய்'' என்றதத்தைப்பற்ற (உபாயோபயோகியான குணங்கள்) என்றது, eB ''உங்களோடெங்களிடையில்லே'' என்றத்தைப்பற்ற (ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி) என்கிறது. fC ''நாராயணன் நங்கள் பிரான்'' என்றத்தைப்பற்ற (அவனுக்கு தமக்குண்டான நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தையும்) என்கிறார். g (தாம் ப்ரார்த்திதத்தபடியே இத்யாதி) D ''துயரறு சுடரடி தொழுதெழு'' என்று ப்ரார்திதத்தபடியே E'' அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறரென்றபடி.

h பிண்டிதார்த்தஃப்ரதர்ஶநமாத்ரேண நாலம், அபிது அநேந ஶதகேந அயமர்த்தஃ: ப்ரதி பாத்யத இதி விசிச்ய ஸோபபத்திகம் ப்ரதர்ஶநீயமித்யத்ர—உத்தரவாக்யகத ப்ரதமத்வவிதீ பதார்த்தேSபிதீயதே ப்ரதமஶதகேந; நமஸ்ஸப்தார்த்தேSபிதீயதே த்விதீயேந: தாத்ருஶம் ச கைங்கர்யம் பாகவதஶேஷத்வபர்யந்தமிதி நிஷ்க்ருஷ்ய. நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தாநு குணஸ்வாநுஷ்டாநமுச்யதே த்ருதீயேந. ''ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ ஶரணம்'' இதி பத த்வயம் விவ்ருணோதி சதுர்த்தஃஶதகேந. F ''திருநாரணன்தாள் காலம்பெறச் சிந்தித்துய்ம்மினே'' இதி ஹ்யுச்யதே. G ''ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணகத் தந்தொழிந்தாய்'' இதி H ''கழல் கனைவையே சரணகக் கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன்'' இதி பரகதஸ்வீகாராநந்தரபாவீ ஸ்வ கதஸ்வீகார இதி ''ப்ரபத்யே'' இத்யேதத்பதம் விவ்ருணோதி பஞ்சம ஶதகேந. நிஷ்க்ருஷ் டார்த்தாநுகுணம் ஸாங்கம் ஸ்வாநுஷ்டாநமுச்யதே ஷஷ்டஃஶதகேந. அவஶிஷ்டம் ஶதக சதுஷ்டயம் ஏதச்சேஷமிதி ச தத்தத்ஸாதாரணார்த்தாஶ்ச ''உபாயோபயோகியான குணங் களையும்'' (d) இதி பூர்வவாக்யேநைவ ஸ்புடா: — இத்யேவம் தத்தச்சதக ப்ரதி

ஜீ— வாக்யார்த்தமும் முன்னுக அருளிச்செய்தது-அநுஷ்டாந தசையிற்போலே உபாயம் முற்பட்டு, பலம் பிற்படுகையன்றிக்கே வ்யுத்பத்திதசையில் 3. ''ப்ரயோஜநமநுத்திஶ்ய ந மந்தோபி ப்ரவர்த்ததே'' இதிந்யாயேந பலம் முற்பட்டு உபாயம் பிற்படவேண்டுகையாலே. 1. ''ஸ்வர்க்கா காமோ ஜ்யோதிஷ்டோமேந யஜேத'' என்னக்கடவதிறே. dA''கடல் ஞாலங்காக்கின்ற மின்னு நேமியினுய்'' என்றத்தைப்பற்ற (உபாயோபயோகியான குணங்களை) என்றது. eB ''உங்க ளோடெங்களிடையில்லே'' என்றத்தைப்பற்ற (ஆத்மாத்மீயங்களில் தமக்கு நசையற்றபடி) என்றது. fC ''நாராயணன் நங்கள் பிரானவன்'' என்றத்தைப்பற்ற (அவனுக்கு தமக் குண்டான இதி). g (தாம் ப்ரார்த்திதத்தபடியே இத்யாதி) D ''தொழுதெழு'' என்று ப்ரார்த் திதத்தபடியே E ''அவாவற்று வீடுபெற்ற'' என்று பெற்றபடியைச் சொல்லித் தலைக்கட்டு கிறார் என்றபடி.

ப—25 A 7.1-2 B 8.2.7 C 9.3-1 D 1-1.1 E 10-10-11 F 4.1-1 G 5-7-10 H 5-8-11

சு— h இதில் முதற்பத்தாலே—A "உயர்வறவுயர்நல முடையவன் - அயர்வறு மமரர்களதி பதியவனவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்று ஸமஸ்த கல்யாண குணத்மகனுய், ஸ்ரீமந்நாராயணனவன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்று நிர்ணயித்து, உக்தமான அர்த்தத்துக்கும் வக்ஷ்யமாணமான அர்த்தத்துக்கும் ப்ர மாணம்—B" உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்று நிர்தோஷமான ச்ருதியே ப்ர மாணம் என்றும், ஏவம்விதனவன் ஆரென்ன, C"வண்புகழ்நாரணன்" என்றும், iD" திருவுடையடிகள்" என்றும், E" செல்வநாரணன்" என்றும் விசேஷித்து, A" தொழுதெழென் மனனே" என்று உபக்ரமித்து, jF" அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவு வன் வணங்குவனமர்ந்தே" என்று த்ரிவிதகரணங்களாலும் அடிமைசெய்து தலைக் கட்டுகையாலே k பகவத் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம் என்று அறுதியிட்டார்.

அ—பாத்யாத் விவிச்ய ஸோபபத்திகம் உபபாதயதி (இதில் முதல் பத்தாலே இத்யாதினா) iD (திருவுடையடிகள்) ஸ்ரீமான ஸ்வாமியுடைய. jF (அயர்ப்பிலன் இத்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரத்தில் பராக்கற்று அமர்த்து மறப்பில்லாதேனய் அக்ரமமாக குணங்களை வாயாலே சொல்லுவன், அத்யந்த ப்ரேமயுக்தனய்க்கொண்டு ஸம்ச்லேஷிப்பன், தலையாலே வணங்குவன், இப்படி கரணத்ரயத்தாலும் அநுபவிப்பேன் என்கிறார். k A "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" இத்யுபக்ரமாத், G"சொற்பணிசெயாயிரம்" இத்யுபஸம்ஹாராத், F "அயர்ப்பிலனலற்றுவன் தழுவுவன் வணங்குவனமர்ந்தே" இத்யப்யா ஸாத், அஸ்யார்த்தஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாதிப்ரமாணப்ராப்தத்வேந அபூர்வத்வாத், A "தொழுதெழு" இத்யநேந பலார்த்தவாதயோஸ்ஸித்தத்வாத், A"தொழுதெழு" இத்யஸ்மிந் விதேயார்த்தே A"உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்" இத்யாதேர் ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணத்வேந உபபத்திதர்ம நாத், த்விதீய தருணாதீநாம் பகவத் கைங்கர்யஸ்ய புருஷார்த்தத்வ ப்ரதிபாதந பரத் வாச்ச, பகவத் கைங்கர்யமேவ புருஷார்த்த இதி நிர்ணயபரம் ப்ரதமஸுதகமிதி பாவ:. தது, த்விதீய தருணாதீநாம் பகவத் கைங்கர்யஸ்ய புருஷார்த்தத்வ ப்ரதிபாதநபரத்வம் கதமிதி சேந்ந; பரத்வே ஸதி ஸுலபம் ஹி புருஷேண அர்த்திதும் யோக்யத்வேந புருஷோர்த்தோ பவதி; ந த்வத்யந்ததுர்லபம்; அதோ நித்யஸம்ஸாரிண: புருஷஸ்ய அத்யந்த துர்லபம்

ஜி— h உக்தவிவரணம் (இதில் முதல் பத்தாலே இத்யாதி). jF (அயர்ப்பிலனித்யாதி) அநந்ய ப்ரயோஜநனுய்ப் பொருந்தி, மறப்பில்லாதவனுய், அக்ரமமாக குணங்களைச் சொல்லுவன், ஸம்ச்லேஷிப்பன், தலையாலே வணங்குவன் இப்படி கரணத்ரயத்தாலும் அநுபவிப்பன். h முதல் பத்தாலே k பகவத் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தம் என்று அறுதியிட்டார் என்றது- 1. "உபக்ரமோபஸம்ஹாராவப்யாஸோபூர்வதா பலம் | அர்த்தவாதோபபத்தீ ச லிங்கம் தாத் பர்ய நிர்ணயே ||" என்கிறபடியே A" தொழுதெழு" என்று உபக்ரமித்து G" சொற்பணி செயாயிரம்" என்று உபஸம்ஹரிக்கையாலும், F"அயர்ப்பிலன்" இத்யாத்யப்யாஸத்தாலும், இந்த அர்த்தம் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணப்ராப்தத்வேந அபூர்வமாகையாலும், A "தொழு தெழு" என்கிறவித்தால், பலார்த்தவாதவாக்கள் ஸித்திக்கையாலும், A"தொழுதெழு" என் கிற இந்த விதேயார்த்தத்திலே A" உயர்வறவுயர்நலம்" இத்யாதிகள் ஹேதுகர்ப்ப விசேஷணமாகையாலே உபபத்தி உண்டாகையாலும், முதல் பத்து பகவத்கைங்கர்யமே புருஷார்தம் என்னுமிடத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறத்திலே தத்பரம் என்றபடி.

A 1-1-1 B 1.1.7 C 1.2-10 D 1.3.8 E 1.10-8 F 1.3-10 G 1-10-11

F— 1இரண்டாம் பத்தால்—இந்த கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி4யான m ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்
த4த்ததையுங்கழித்து, nA ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய், இக்கைங்கர்யத்துக்கு தே3ஶிகரான
A அடியார்கள் குழாங்களை உடன்கூடுவதென்று கொலோ? என்று தாமும் ப்ரார்த்
தி2த்து, n2B "நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்" என்று பிறர்க்கும் உபதே3ஶிக்கையாலே
" இவர்க்குப் பரமபத3த்திலே நோக்காயிருந்தது " என்று ஈஶ்வரன் பரமபத3த்தைக்
கொடுக்கப்புக, C "எம்மாவீட்டுத்திறமும் செப்பம்" என்று-எனக்கு அதிலொரு நிர்ப3ந்த4
மில்லை; D "தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ளுமீதே" என்று உனக்கேயாயிருக்கு
மிருப்பே எனக்கு வேண்டுவதென்று இப்புருஷார்த்த2த்தை o ஓடவைத்தார்.

p மூன்றும் பத்தால்—இவருக்குக் கைங்கர்யத்திலுண்டான q ருசியையும் rத்வரையை
யும் கண்ட ஈஶ்வரன், கைங்கர்யத்துக்கு ஏகாந்தமான திருமலையில் நிலையைக் காட்டிக்

அ— ப4க3வத் கைங்கர்யம் கத2ம் புருஷார்த்தே2 ப4வேத் இத்யாஶங்காயாம்-ப்ரபத்திலப்4யத்வாத்.
ஸௌலப்4ய அபராத4ஸஹத்வ ஸௌஶீல்ய ஸ்வாராத4த்வ பே4தா3ஶ்ரயணத்வ ஆர்ஜவ
ஸாத்ம்யபே4தா3ப்ரத3த்வ நிர்ஹேதுகஸ்வாத்மப்ரத2த்வாதி3குணவிஶிஷ்டவிஷயத்வாச்ச அதி
ஸுலப4ம் ப4வதி: அத: புருஷார்த்தோ2 ப4வதுமர்ஹதீத்யேதத3ர்த்த2பரதயா நேதும் ஶக்யத்வாத்.

| (இரண்டாம் பத்தால் இது) m (ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4த்தையுங்கழித்து) என்றது- A "களிப்
புங்கவர்வுமற்றுப் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பு" என்றத்தைப்பற்ற. nA (ஒளிக்கொண்ட இத்யாதி3)
ஆவிர்பூ4தமான ஜ்ஞானாதி3களாகிற ஒளிகளுக்கு ப்ரகாஶகமான ஜ்யோதிர்மய விக்3ரஹத்தை
உடையோமாய்க்கொண்டு நித்யதா3ஸ்யைக நிரூபணீயரான ஸ்ரீகளுடைவ ஸங்க3ங்களை ஒரு
நீராம்படி உடன்பட்டுக் கூடுவதென்றே? o (ஓடவைத்தார்) நிஷ்கர்ஷித்தார். தத3ா நீமேவ ஏவம்
நிர்ணீத புருஷார்த்த2ாலாப4ாத் அவஸ்தா2ாந்தரம் ப்ராப்ய (1), ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தம் ஈஶ்வரமபி4
தை4ய(2), வாயுந்திரையுகளில் ஆர்த்தி நிவ்ருத்த்யர்த்த2 ஸம்ஶ்லேஷம் வத3ந், ப்ரக்ருதகைங்கர்யஸ்ய
ப3ாஹ்ய விரோதி4ரூப ப்ரக்ருதிஸம்ப3ந்த4நிவ்ருத்திம், கைங்கர்யதே3ஶிக: நித்யைஸ் ஸாஹித்யஞ்ச
ப்ரார்த்த3ய(3), தத3ா நீமேவ ப்ரார்த்தி3தாலாப4ாத் அவஸாந்தோ ஹ்3ருத்வா(4), அநந்தரம் ஸ்வஸம்ஶ்
லிஷ்ட ப4க3வத்ஸங்க3ாதிஶயம் (5), விஶ்லேஷாஸஹத்வம் (6), ஸ்வஸம்ப3ந்தி4 ஸம்ப3ந்தி4பர்யந்த
ப்ரவஹத்பரம க்ருபாஞ்ச(7), அபி4தை4ய, ஏவம் ஸ்வஸம்ப3ந்தி4ஸம்ப3ந்தி4பர்யந்தம் ப4க3வத்க்ருபா
ப்ரவாஹ தா3ர்ஶநாத், ஸம்ஸாரிணோமபி ஸ்வஸம்ப3ந்தே4ாபஜநநாய மோக்ஷப்ரத3த்வமபி4தை4ய(8),
கைங்கர்யஸ்ய அநந்தரவிரோதி4பூ4த ஸ்வபே4ாக்த்ருத்வம் நிரஸ்ய(9), ஏதாத்3ருஶ கைங்கர்ய ஸ்தா2
நம் வதகி3ரி: இத்யபி4தை4நாத் (10), கைங்கர்ய விரோதி4நிவ்ருத்திபரம் த்3விதீய ஶதகமிதி ப4வ:.

p (மூன்றும் பத்தால் இது) qF "ஈதே யாணுள்ளனைக் கொள்வது" என்றத்தைப்பற்ற ருசி.
rG "ஒல்லை" என்று த்வரை. அநுப4வஜநித ப்ரீதிகாரித்வாத் கைங்கர்யஸ்ய, ப்ரத்3யும்ந ப4க3வந்த

ஜீ— 1 (இரண்டாம் பத்தால் இது) m (ப்ரக்ருதி ஸம்ப3ந்த4த்தையும் கழித்து) என்றது- A "களிப்
புங்கவர்வுமற்று" இத்யாதி3யைப்பற்ற. nA (ஒளிக்கொண்ட சோதியமாய்) தேஜோரூபமான
விக்3ரஹத்தையுடையோமாய். n2B (நலமந்தமித்யாதி3) நன்மைக்கு முடிவின்றிக்கேயிருக்கிற
நாட்டிலே புகவேண்டியிருப்பீர். o (ஓடவைத்தார்) - நிஷ்கர்ஷித்தார்.

p (மூன்றும் பத்தால் இது) qF "ஈதே யாணுள்ளனைக் கொள்வது" என்றத்தைப்பற்ற ருசி.
rG "ஒல்லை" என்று த்வரை.

A 2-3-10. B 2-8-4. C 2-9-1. D 2-9-4. E 2-1. F 2-9-2. G 2-9-10.

ff— கொடுக்கக் கண்டு, A "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டும் நாம்" என்று பாரித்து, பாரித்தபடியே பூர்வதஸோஷத்வ பர்யந்தமாக வாசிகமாக அடிமைசெய்து தலைக்கட்டுகிறார்.

s நாலாம் பத்தால், இப்புருஷார்த்தத்துக்கு உபாயம் B திருநாரணன்தாளென்றும், tC "குடிமன்னு மின் சுவர்க்கம்" uD "எல்லாம் விட்ட இறுகல் இறப்பு" என்று ஐம்வர்ய கைவல்யங்களே விரோதி என்றும் பிறருக்கு உபதேசித்து, vE "ஐங்கருவி கண்டவின்பம் தெரிவரிய அளவில்லாச் சிற்றின்பம்" என்று தாமும் அநுஸந்தித்தார்.

அ-மநுஷ்ய(1), பரிச்சித்யாநுபபத்திதும் அஸக்தத்வாத் "இயம் பரிச்சித்யாநுபபத்திதுமஸக்தி: கரணஸங்கோச ப்ரயுக்தா" இதி ஸோசந்தம் ஸ்வமாத்மாநம் (2), "காணஸங்கோசரஹிதாஸ்ச மதநுயாவவேளாயாம் ஏவமேவ பவந்தி" இதி பரிஹர்த்துமுத்யம்ய, "த்வதிச்சாநுகுணம் கைங்கர்யம் ஸ்வீகர்த்தும் ஸ்ரீ வேங்கடாசலே திஷ்டாமி" இதி ஸ்ரீ வேங்கடாசலஸ்திதிம் ப்ரதர்ஸ்ய ஸமாதாநகாரணத், ஸமாஹிதோ பூத்வா ஸ்வேச்சாநுகுணம் கைங்கர்யம் ப்ரார்த்யு(3), ப்ரார்த்தநாநுகுணம் ஸர்வாத்மபூதே பரமாத்மநி வாசிகைகைங்கர்யம் க்ருத்வா(4), தத்ப்ரயுக்த ஸந்தோஷாதிக்யாத் அநுகூலாந் ப்ரஸஸ்ய, ப்ரதிகூலாந் ப்ரதிநிந்த்ய (5), புநரபி "ஸ்வயமேவாநர்த்தபாகிநோ ஸ்மாபிரபி உபேக்ஷிதாஸ்சேத் ஏஷாம் கதிர்நாஸ்தி" இதி தாநபி மங்களாஸாஸநவாந் கர்த்தும் தேஷாமர்ச்சாவதாரபர்யந்தம் ஸௌலப்யமுபதிஸ்ய, ததாநீமபி ஸம்ஸாரிணோ பகவத் ப்ராவண்யாதர்ஸநாத் F "கணேகழல் காண்பதென்றுகொல்" இத்யவஸந்நோ பூத்வா (6), தத்ப்ரதிகோடித்வேந பகவதி அத்யந்தப்ரவணந் பகவத பாதயேகாருபாந் பகவஸைதவ ப்ரதர்ஸிதாந் பாகவதாந் த்ருஷ்ட்வா, தத்விஷய வாசிகைகைங்கர்யம் க்ருத்வா (7), பாகவத ஸ்வரூபநிரூபகத்வேநாபிஹித பகவத்குணோஷ்ண அத்யபிநிவிஷ்டோ பூத்வா(8), பகவதநுபவக்லேஸஸஹாயத்வேந ஸம்ஸாரிணோ வலோக்ய ததநர்த்தஞ் த்ருஷ்ட்வா தாந் மங்களாஸாஸநவாந் கர்த்தும் தேஷாம் ஹிதமுபதிஸ்ய (9), ததாநீமபி தாந் அநிவ்ருத்தாந் த்ருஷ்ட்வா "ஏவம் பூதே ஸம்ஸாரே வயம் ப்ரதமம் பகவத்விஷயப்ரவணா அபூம" இதி, "பகவதர்ஹ கரணஸ்ச அபூம" இதி ச ஸ்வகார்த்தார்த்யாபிதாநாநாத் (10), கைங்கர்யபரம் த்ருதீயஸதகமிதி பாவ:.

s (நாலாம் பத்தால் இத்யாதி) tC (குடிமன்னுமின் சுவர்க்கம்) குடியிருப்பையுடைத்தான ஸுகோத்தரமான ஸ்வர்க்கத்தை. uD (எல்லாம் விட்ட இறுகலிறப்பு) ஆத்மவ்யதிரிக்த ஸகல புருஷார்த்தங்களையும் விட்டவனுய், ஆத்மமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷத்தையும். இறுகல்-ஸங்கோசம். இறப்பு - மோக்ஷம். vE (ஐங்கருவி இத்யாதி) ஐந்து இந்த்ரியமும் பரிச்சேதித்து அநுபவித்த ஐஸ்வர்யஸுகமும், இந்த இந்த்ரியங்களுக்கு க்ரஹித்து அநுபவிக்க அரிதாய், இவ் வைஸ்வர்ய ஸுகத்திற்காட்டில் நித்யத்வாதிகளாலே அபரிச்சிந்நமாய், பகவதநுபவத்தைப் பற்ற அத்யல்பமான ஆத்மாநுபவஸுகமும். G ஒருநாயகத்தில் ஐஸ்வர்ய கைவல்யங்களே விடச்

ஜீ— s (நாலாம் பத்தால் இதி) tC (குடிமன்னுமித்யாதி) குடியிருப்புடைய ஸுகோத்தரமான ஸ்வர்க்கமும். uD (எல்லாம் இதி) ஆத்மவ்யதிரிக்தங்களையெல்லாம் விட்டவனுய், ஆத்மமாத்ரத்திலே பர்யவஸித்த மோக்ஷம். இறுகல் - ஸங்கோசம். இறப்பு - மோக்ஷம். vE (ஐங்கருவி இத்யாதி) ஐந்து இந்த்ரியங்களும் பரிச்சேதித்து அநுபவித்த ஐஸ்வர்யஸுகமும். இந்த இந்த்ரியங்களுக்கு க்ரஹித்து அநுபவிக்க அரிதாய், இந்த ஐஸ்வர்ய ஸுகத்திற்காட்டில் நித்யத்வாதிகளாலே அபரிச்சிந்நமாய், பகவதநுபவாபேக்ஷயா அத்யல்பமான ஆத்மாநுபவ ஸுகமும்.

A 3-3-1. B 4-1-1. C 4-1-9. D 4-1-10. E 4-9-10. F 3-6-10. G 4-1.

ச— w அஞ்சாம் பத்தால், இந்த இஷ்டப்ராப்திக்கும், அநிஷ்டநிவ்ருத்திக்கும் A "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று - தன் திருவடி களையே உபாயமாகத் தந்தான் என்றார்.

அ—சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்து - புருஷார்த்தங்களை முமுக்ஷுக்களாக்குகைக்கும், அதிலும் அநந்ய ப்ரயோஜநராக்குகைக்காகவும் என்றபடி. சதுர்த்தஸ்ருதேர் ப்ரதமதஸ்ருதேர ஐஸ்வர்ய கைவல்யயோ: புருஷார்த்தவிரோதிநோஸ்த்யாஜ்யதாம், பகவத: பரமப்ராப்யத்வஞ்ச உபதிஸ்ய "பகவந்த மேவ ஸமாஸ்ரயேதஸ்ரா:" இத்யபிதாநாத்(1), த்விதீயேந-தாத்ருஸ பரோபதேஸமூலத்வேந ஸ்வ ஸ்ய ஜாதாயா பகவத்விஷயார்த்தேரபிதாநாத்(2), த்ருதீயேந ப்ரணயித்வகுணபிதாநாத்(3), சதுர்த்தேந பகவத்விஸ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வ ஸம்ஸ்லேஷைகதாரகத்வாபிதாநாத் (4), பஞ்சமே அநுபவ கைங்கர்யயோரபிதாநாத்(5), ஷஷ்டே தேவதாந்தர மந்த்ராந்தர ப்ரஸங்காஸஹிஷ்ணுத்வாபிதாநாத் (6), ஸப்தமே ஆபத்ஸகத்வம், ஆபதாம் நிதாநம் அபிஜ்ஞாய பரி ஹரித்தும் ஸக்தத்வம், ஆபத்ஸகத்வாநுகுண ப்ராப்திமத்வம், ஸௌந்தர்யம், விரோதிநிவர்த்த கத்வாநுகுண ஸக்திமத்வம், பரிகரவத்வம், ஸர்வரக்ஷகத்வஞ்சாபிதாய ஆக்ரோஸாத் (7), அஷ்டமே பகவதாநபிமதத்வே ஆத்மாத்மீயயோரபி உபேக்ஷ்யத்வாபிதாநாத் (8), நவமே ஸம் ஸாரநிவ்ருத்தி ப்ரார்த்தநாத் (9), தஸ்மே பரத்வஸௌலப்யோபதேஸாச்ச (10), ஜாயமாநகால கடாக்ஷ விமோக்ஷேண ஐஸ்வர்ய கைவல்யவிஷய வைராக்யபூர்வகம் ப்ராப்யருசிமத: (1), பகவத் விஸ்லேஷாஸஹிஷ்ணோ:(2,4), தத்ஸம்ஸ்லேஷைகதாரகஸ்ய(3,4), பகவதநுபவ கைங்கர்யைக பரஸ்ய(5), தேவதாந்தர மந்த்ராந்தர ப்ரஸங்காஸஹிஷ்ணோ:(6), அத்யந்த பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாந வத:(7,8),ஸம்ஸாரநிவ்ருத்த்யர்த்திந:(9),அதிகாரிண: ப்ரணமித்வ ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்ய ஸௌ ஸீல்யாதி அநந்தகல்யாணகுணவிஸிஷ்ட(10)ஸ்ரீமந்நாராயண ஏவ உபாய இத்யாஹ இத்யர்த்த:.

w (அஞ்சாம் பத்தால் இதி) பஞ்சமஸ்ருதேர, ப்ரதமதஸ்ருதேர ஸ்வகதாதிஸயஸ்ய பகவந் நிர் ஹேதுக க்ருபாப்ரயுக்தத்வாபிதாநாத்(1),த்விதீயே பகவதவிஷயக மங்களாஸாஸநகரணாத்(2), த்ருதீயே ப்ராப்யத்வரௌதக்கட்யாபிதாநாத் (3), சதுர்த்தே விஸ்லேஷே ஸத்தாதாரணஸ- ஸாமர்த்யஸ்ய, குணஜ்ஞாநேந தாரணஸ்ய ச அபிதாநாத்(4).பஞ்சமே ஸ ஏவ ரக்ஷக இத்யத்ய வஸாயேந ஸஹ ப்ராப்யருச்யௌதக்கட்யாபிதாநாத் (5), ஷஷ்டே ருச்யநுகுணம் ப்ராப்யாலா பாத் அநுகாரேண தாரணாபிதாநாத் (6), ஸப்தமே பரகத ஸ்வீகாராபிதாநாத் (7). அஷ்ட மாதௌ பரகத ஸ்வீகாராநந்தரபாவி ஸ்வகத ஸ்வீகாராபிதாநாச்ச (8, 9, 10). பகவந்நிர் ஹேதுக க்ருபாபலபூத ஜ்ஞாநாதிக்ய (1). பாகவதாத்யந்தப்ரியத்வ (2). த்வராதிஸயாத்யவ ஸாயவத: (3,4,5,6), அதிகாரிண: பரகத ஸ்வீகாராநந்தரபாவி ஸ்வகத ஸ்வீகார ஏவ முக்ய: (7, 8, 9, 10) இத்யாஹேத்யர்த்த:.

x பகவதநுபவைகதாரக: ப்ராப்யத்வரார்த்தி விஸிஷ்ட: பராங்குஸார்ய:, ஸ்வஸ்வரூபாநு ஸந்தாந பூர்வகம் கடகாந் புரஸ்க்ருத்ய, தீக்ஷா ஸௌஸீல்ய அகதிதகடநாஸாமர்த்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்ய வாத்ஸல்யாத்யநந்த கல்யாணகுணகண விஸிஷ்டே பகவதி ஸாங்காம் ப்ரபத்திம் குர்வந், பூர்வ ஸதகத்வயோக்தம் அர்த்தம் ஸ்வாநுஷ்டாநேந ஸ்திரீ கரோதி ஷஷ்டஸ்ருதகேநேத்யபிப்ராயேண ஆஹ (அவன் தந்த உபாயத்தை இதி). உக்தார்த்த ஜாதஸ்ய ஆலம்பநதஸ்ருகாநி யதாஸம்பவம் த்ராஷ்டவ்யாநி. நநு, அத்ரோச்யமாநம் அதிகாரி விஸேஷணம் ஸர்வேஷாமபி ப்ரபத்த்யதிகாரிணம் அவஸ்யம் ஸம்பாத்யம் கிம்? உத நா? ப்ரதமே அஸ்யோபாயஸ்ய அதிக்ருதாதிகாரத்வ ப்ரஸங்காத் பூர்வோக்த ஸர்வாதிகாரத்வ விரோத:.

A 5-7-10

f— x அவன்தந்த உபாயத்தை y கூடகரை முன்னிட்டு பெரியபிராட்டியார் புருஷகார மாக A "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா—உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன்" என்று ஸ்வீகரித்தார் ஆரும் பத்தால்.

zஏழாம் பத்தால், இப்படி ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரம்பண்ணியிருக்கச் செய்தேயும், சடக்கென பலியாமையாலே a விஷண்ணராய், bB "கடல்ஞாலங்காக்கின்ற மின்னுநேமியினுய்" என்று தொடங்கி உபாயோபயோகியான குணங்களைச் சொல்லிக் கூப்பிட, cC "கூராராழி வெண்சங்கேந்தி-வாராய்" என்று இவர் ஆசைப்பட்டபடியே dDவெள்ளைச் சுரிசங்கொடாழி ஏந்தி வந்த இது மாநஸானுபவமாத்ரமாய் பராஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷம் இடையாமையாலே, e விஸ்லேஷித்தபடியை அருளிச்செய்தார். f எட்டாம்பத்தால், g கீழ்ப் பிறந்த ஸம்ஸ்லேஷம் பராஹ்யஸம்ஸ்லேஷ யோக்யமல்லாமையாலே hE "உமருகந் துகந்த உருவம் நின்னுருவமாகி உன்றனக்கன்பரானூர் அவருகந்தமர்ந்த செய்கை உன் மாயை" என்று—'இப்படி ஆஸ்ரிதாதீந ஸ்வரூப ஸ்திதியாதிகளை உடையவன்

அ—த்விதீயே ச ஏததபிதானவையர்த்யம் இதிசேந்ந; வக்து: பூர்ணதிகாரிணம் ஏதாத்ருசாதிகாரபூர்த்யவஸ்யம்பாவமாத்ரே தாத்பர்யாத். ரக்ஷ்யத்வாநுமதேரேவ ரக்ஷணபேக்ஷிதத்வாத் அதிகாரபூர்த்தேர் பகவந்முகோல்லாஸைக ப்ரயோஜநத்வாச்ச. ஏவமேவ உத்தரஸூதக சதுஷ்டயஸ்யாபி ஸூதகைகார்த்யம் த்ரஷ்டவ்யம். y (கூடகரை முன்னிட்டு) என்றது - F வைகல் பூங்கழிவாயில் தூதப்ரேஷணமுகேந ஆசார்யரை முன்னிட்டு என்றபடி.

z (ஏழாம் பத்தால் இத்யாதி) a (விஷண்ணராயிதி) அஸ்ய G "உண்ணிலாவிய" இத்யாதி தயாகே ஹ்ருதயம். bB (கடலித்யாதி) கடல்சூழ்ந்த பூமியை அடங்கக்காத்து உஜ்ஜ்வலமான திருவாழியையுடையையாய். cC (கூராரித்யாதி) நிமிதமான திருவாழியையும், அதிதவளமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும் தரித்து வாராய். dD (வெள்ளைச்சுரிசங்கொடாழியேந்தி) வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடே திருவாழியையும் ஏந்தி. e (விஸ்லேஷித்தபடியை அருளிச்செய்தார் இதி) அஸ்ய H பாமருமூவுலகித்யாதி: தயாகபஞ்சகே ச ஹ்ருதயம். f (எட்டாம்பத்தாரஷித்யாதி) g கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஸ்லேஷமென்றது - I வெள்ளைச் சுரிசங்கில் மாதஸானுபவத்தைப்பற்ற. hE (உமருகந்து இத்யாதி) உனக்கு அஸாதாரண மோஷபூதரானவர் எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய், உன்னளவிலே அன்பை உடையரானவர்கள்

ஜ— y (கூடகரை முன்னிட்டு) என்றது F வைகல் J பொன்னுலகாளீர்களில் தூதப்ரேஷணமுகேந ஆசார்யர்களை முன்னிட்டு என்றபடி- z (விஷண்ணராய்) என்றது - G உண்ணிலாவியில் ப்ரமேயம். bB (கடலித்யாதி) கடல் சூழ்ந்த பூமியை ரக்ஷித்த உஜ்ஜ்வலமான திருவாழியையுடையையாய். cC (கூராரித்யாதி) கூர்மைமிக்க திருவாழியையும் வெளுத்த ஸங்கத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு வாராய். dD (வெள்ளைத்யாதி) வெளுத்த நிறத்தையும் சுரியையுமுடைய சங்கோடே திருவாழியையும் தரித்து. e (விஸ்லேஷித்தபடி) என்றது - H பாமருமூவுலகு K ஏழையாவிகளைப்பற்ற. f கீழ்ப்பிறந்த ஸம்ஸ்லேஷமென்றது - L ஆழியெழச்சங்கு M கற்பாரிராமபிரான்களைப்பற்ற. hE (உமர் உகந்து இத்யாதி) உனக்கு மோஷபூதரானவர்கள் எப்போதும் உகந்த ரூபமே உனக்கு ரூபமாய்,

---

A 6-10-10 B 7-1-2 C 6-9.1 D 7-3-1 E 8-1-4 F 6-1 G 7-1 H 7-6 I 7-3 J 6-8 K 7-7 L 7.4 M 7-5.

ரீ—நமக்குத் தன்னைக் காட்டி மறைக்கைக்கு அடி, ஆத்மாத்மீயங்களில் ஏதேனும் நசையுண்டாகவேணும்' என்று அதிஶங்கைபண்ணி, iஅவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார். j ஒன்பதாம் பத்தால் " நீர் k என்றிய அதிஶங்கை பண்ணிப்படுகிறீர் இப்படி? " என்று தன்னுடைய நிருபாதிகஸம்பந்தத்தையும் காட்டி, " நான் நாராயணன், ஸர்வஶக்தியுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்து தலைக்கட்டுகிறேன் " என்று அருளிச்செய்ய, A" சிலமெல்லையிலான் " என்று அவனுடைய ஶீலகுணங்களிலே ஆழங்காற்பட்டார். l பத்தாம்பத்தால், ஆழ்வாருடைய ஆற்றுமையைக்கண்டு m திருமோகூரிலே தங்குவேட்டையாக வந்து தங்கி, இவருக்கு n அர்ச்சிராதிகதியையும் காட்டிக்கொடுத்து, இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே oB"என்னவாவறச்சூழ்ந்தாய்" என்று இவர் திருவாயாலே அருளிச்செய்யும்படி பேற்றைப் பண்ணிக்கொடுத்தபடியை அருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம் ஶ்ரிய:பதி முற்றிற்று.

அ—ஆதரித்து அநந்யப்ரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாயிருக்கிற உன்னுடைய ஆஶ்சர்ய சேஷ்டிதங்களை. l(அவற்றில் நசையற்றபடியை அருளிச்செய்தார் இதி) C"உங்களோடெங்களிடையில்லையே" இத்யத்ர ஹ்ருதயம். j(ஒன்பதாம் பத்தாலிதி) D"ஓராயிரமாய்" இதிதஶகே ஹ்ருதயம். k (என்றிய) எதுக்காக. l (பத்தாம் பத்தால் இதி) m (திருமோகூரிலே இத்யாதி) ப்ரதமதஶகதாத்பர்யம். n அர்ச்சிராதீத்யாதிக்கு-E சூழ்விசும்பிலே நோக்கு. oB (என்னவாவறச் சூழ்ந்தாய்) என் அபிநிவேஶமானது கெடும்படி ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனுய்க்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷித்தாய்.

இரண்டாம் ஶ்ரிய:பதி முற்றிற்று.

ஜீ—உன்னளவிலே அன்பையுடையரானவர்கள் ஆதரித்து அநந்ய ப்ரயோஜநமாக அடிமை செய்கைக்கு ஈடாய் இருக்கிற உன்னுடைய சேஷ்டிதங்களை. l (அவற்றில் நசையற்றபடியை) என்றது- C " உங்களோடெங்களிடையில்லை" என்றத்தைப்பற்ற. j ஒன்பதாம்பத்துக்கு D ஓராயிரத்திலே நோக்கு. k(என்றிய) எதுக்காக. m திருமோகூரித்யாதிக்கு - Fதாளதாமரையிலே நோக்கு. n அர்ச்சிராதீத்யாதிக்கு - E சூழ்விசும்பிலே நோக்கு. oB (என்னவாவறச் சூழ்ந்தாய்) - என் அபிநிவேஶம் கெடும்படி ஸம்ஶ்லேஷித்தாய். ஆக, முதற்பத்தாலே உத்தரவாக்யகதப்ரதம த்விதீயபதார்த்தம் சொல்லப்படுகிறது ; இரண்டாம்பத்தால் நமஶ்ஶப்தார்த்தம் ; மூன்றும்பத்தால் இந்த கைங்கர்யம் பாகவதஶேஷத்வ பர்யந்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்து நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தாநுகுணமாக ஸ்வாநுஷ்டாநம் சொல்லுகிறது ; ஆகக் கீழ் மூன்று பத்தும் உத்தரகண்டார்த்தம். நாலாம் பத்தால் பூர்வகண்டஸ்த பதத்வயரார்த்தமும், ஐந்தாம் பத்தால் க்ரியாபதார்த்தமும், ஆறும் பத்தால் உபாயத்தினுடைய ஸாங்கஸ்வாநுஷ்டாநமும் சொல்லுகையாலே மேல் மூன்று பத்தாலும் பூர்வகண்டார்த்தம். மேல் நாலு பத்தும் இதுக்கு ஶேஷமென்றபடி.

இரண்டாம் ஶ்ரிய:பதி முற்றிற்று.

A 9-3-11 B 10-10-10 C 8-2-7 D 9-3 E 10-9 F 10-1

ஈடு மஹாப்ரவேசம் - மூன்ரும் ச்ரிய:பதி

p ஸ்ரிய:பதியாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுய், ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனன ஸர்வேஸ்வரன், A"மாறிமாறிப் பல பிறப்பும் பிறந்து" என்கிறபடியே, ஜந்மபரம்பரை களிலே தோள்மாறி நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இவரை—A" அடியையடைந்து உள்ளந் தேறி ஈறிலின்பத் திருவெள்ளம் யான் மூழ்கினன்" என்று தம் திருவாயாலே அருளிச்செய்யலாம்படி முதலடியிலே விமோஷகடாகூத்தைப் பண்ணியருளினன். q முதல்தன்னிலே சித்ஸ்வரூபமாதல், அசித்ஸ்வரூபமாதல், ஈஸ்வர ஸ்வரூபமாதல் அறியாதேயிருக்கிற இவர்க்கு அசித₃ம்ஸம் த்யாஜ்யமென்னுமிடத்தையும், r சேதனன் உபாதே₃யன் என்னுமிடத்தையும், தான் உபாதே₃யதமன் என்னுமிடத்தையும், அவன் தானே காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு, அவனுட்டை அநுப₄வத்துக்கு இத₃ தே₃ஹஸம்ப₃ந்த₄ம் விரோதி₄யாயிருக்கையாலே, "த்வத₃நுப₄வ விரோதி₄யான இத் தே₃ஹஸம்ப₃ந்த₄த்தை அறுத்துத்தந்தருளவேணும்" என்று அர்த்தி₂த்தார் திருவிருத் தத்தில்; ஸம்ஸாரஸம்ப₃ந்த₄மற்று ஒரு தே₃ஹவிமோஷத்திலே போனுல் அநுப₄விக்கக் கடவ s தன்னுடைய மேன்மையையும், நீர்மையையும், வடிவழகையும் t பரப்பற ஏழு பாட்டாலே அநுப₄விக்கலாம்படி இங்கேயிருக்கச்செய்தே ஒரு த₃ர்ஸநாவைஸத்₃யத்தைப் பண்ணிக்கொடுக்க, அவ்வழகை அநுப₄வித்தார் திருவாசிரியத்தில்; இப்படி அநுப₄ வித்த விஷயத்திலே விஷயாநுரூபமான ஆசை கரைபுரண்டபடியைச் சொன்னர்

மூன்ரும் ஸ்ரிய:பதி

அ— p திருவிருத்தத்திலே தத்வத்ரயமுண்டென்று அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி "தத் வங்களை விஸ்த₃மாக அறியவல்லராம்படி கடாக்ஷித்தார்" (ப 87) t,u என்று முன்பு சொன்னத்தை அநுபா₄ஷிக்கிரார் (ஸ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி₃) அத₂வா, ப₄க்திபரயோஜநாநுகு₃ணம் வாக்யார்த் த₃ம் வக்துமுபக்ரமதே (ஸ்ரிய:பதியாயித்யாதி₃) q ஸ்ரீ ப₄ரதா₄ழ்வானே த்₃ருஷ்டாந்தீகரிக்கைக்காக ப்ரப₃ந்த₄ சதுஷ்டயத்துக்கும் அர்த்த₃மருளிச்செய்கிரார் (முதல் தன்னிலேயித்யாதி₃) r சேதநனுக்கு உபாதே₃யத்வம்-"அடியேன்" என்றதைப்பற்ற. s (தன்னுடைய மேன்மையையும் நீர்மையை யும் வடிவழகையும்) என்று முதல் பாட்டில் தாத்பர்யம். t (பரப்பற) ஸங்க்₃ரஹமாக.

மூன்ரும் ச்ரிய:பதி

ஜீ— p ஸ்ரீ ப₄ரதாழ்வானே த்₃ருஷ்டாந்தீகரிக்கைக்காக புநஸ்ச ப்ரப₃ந்த₄ சதுஷ்டயத்துக்கும் அர்த்த₃ம் அருளிச்செய்வாராக மீளவும் வக்த்ருவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிரார் (ஸ்ரிய:பதி யாய் இத்யாதி₃) யத்₃வா, இப்ரப₃ந்த₄ சதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டான த₃ஸைக்கு ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானுடைய த₃ஸையை த்₃ருஷ்டாந்தீகரிக்கிற முகே₂ந திருவாய்மொழியினுடைய ப₄க்தி யோக₃ ப்ரதிபாத₃நபரத்வத்தை அருளிச்செய்வாராக தாத்₃ருஸ ப்ரப₃ந்த₄நிர்மாண ஸாமர்த்₂ய ஹேதுத்வேந மீளவும் வக்தாவினுடைய ஜ்ஞாநாதி₃க்யரூப வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய் கிரார் (ஸ்ரிய:பதியாய் இத்யாதி₃) என்னுதல். r சேதநனுக்கு உபாதே₃யத்வம் "அடியேன்" என்றதைப்பற்ற. s (தன்னுடைய₃மேன்மை) இத்யாதி₃க்கு-முதற்பாட்டிலே நோக்கு, t (பரப்பற)

ஹ—திருவந்தாதியில்; u ஆமத்தையறுத்துப் பசியை மிகுத்துச் சோறிடுவாரைப்போலே v தமக்கு ருசியைப் பிறப்பித்தபடியையும், அந்த ருசிதான் - பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரம பக்திகளாய்க்கொண்டு பக்வமானபடியையும், பின்பு ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமும் அற்றும் பேற்றேடே தலைக்கட்டினபடியையும் சொல்லுகிறர் திருவாய்மொழியில்.

w கைங்கர்ய மநோரதமும் பண்ணிக்கொண்டு வரக்கொள்ள, கைகேயி x 1."राजन्" (ராஜந்) / என்ற சொற்கேட்டு ஸ்ரீபரதாழ்வான் பட்ட பாடுபோலே இருக்கிறதாயிற்று திரு விருத்தத்தில் நிலை; அவன் - திருச்சித்திரகூடத்திலே பெருமாள் எழுந்தருளியிருந்தா ரென்று கேட்டு x 2. "एमिश्च सचिवैस्सार्धम्" (ஏபிஸ்ச ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம்) என்கிற படியே - என்னெருவன் கண்ணில் கண்ணைநீர் பொறுக்கமாட்டாதவர் இத்தனைபேர் ஆற்ற முமை கண்டால் மீளாதொழிவரோ? 2. "शिरसा याचितो मया" (ஸிரஸா யாசிதோ மயா) என்னபிமதம் தம் தலையாலே இரந்து செய்யக்கடவ அவர், நான் என் தலையாலே இரந்த

அ—ப(ஆமத்தையறுத்து) என்றது-தார்ஷ்டாந்திகத்துக்கு A''மயர்வற மதிநலமருளினன்''என்றத் தைப்பற்ற. v ''ஆமத்தையறுத்து'' என்று தொடங்கிச்சொன்ன த்ருஷ்டாந்த த்ரயத்துக்கும் அடைவே தார்ஷ்டாந்திகத்தைக் காட்டுகிறர் (தமக்கு ருசியைப் பிறப்பித்த படியையும்) என்று தொடங்கி.

w இந்தாலு ப்ரபந்தத்திலும் இவர்க்குண்டான அவஸ்தைகள் ஸ்ரீபரதாழ்வான் அவன் தைகள்போலே என்று அருளிச்செய்கிறர் (கைங்கர்ய மநோரதமித்யாதி) x (ராஜந் என்று சொன்ன சொற்கேட்டு) 3. '' உத்திஷ்டேமாத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ராஜந் புத்ர மஹாயஶ:''

ஜீ—ஸங்க்ரஹமாக. v(ஆமத்தையறுத்து) என்று தொடங்கிச் சொன்ன த்ருஷ்டாந்தத்ரயத்துக்கும் அடைவே தார்ஷ்டாந்திக த்ரயத்தைக் காட்டுகிறர் – (தமக்கு ருசியை என்று தொடங்கி). ப (ஆமத்தையறுத்து) என்றதுக்கு தார்ஷ்டாந்திகம் A மயர்வறமதிநலம் அருளுகையென்று கண்டுகொள்வது.

w இப்ரபந்த சதுஷ்டயத்திலும் இவர்க்குண்டான அவஸ்தைகள் ஸ்ரீ பரதாழ்வானுடைய அவஸ்தைகள்போலே என்கிறர் (கைங்கர்ய மநோரதமித்யாதி) x (''ராஜந்'' என்ற சொற் கேட்டு) 3. '' உத்திஷ்டேமாத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ராஜந் புத்ர மஹாயஶ: । த்வத்விதா நஹி ஶோசந்தி ஸந்தஸ் ஸதஸி ஸத்தமா: ॥'' என்கிற சொல்லைக்கேட்டு. அயம்ஸ்லோக: அயோத்யா

ப்ர—x 1. अयोध्याकाण्डे मातुलकुलादागत्य पितृगृहे तमपश्यन्तं तन्मरणश्रवणजनितशोकनिपतितं भरतं प्रति कैकेयी [७२] "माता मातङ्गसङ्काशं चन्द्रार्कसदृशं भुवः। उत्थापयित्वा शोकार्तं वचनं चेदमब्रवीत्॥ २३॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे राजन् पुत्र महायशः। त्वद्विधा नहि शोचन्ति सन्तस्सदसि सत्तमाः॥ २४॥ दानयज्ञाधिकारा हि शीलश्रुतिवचोनुगा। बुद्धिस्ते बुद्धिसम्पन्न प्रमेवार्कस्य मन्दरे"॥ २५॥

சி—கார்யத்தை y மறுப்பரோ? 1."भ्रातुः"(ப்₄ராது:) நான் தம் பின்பிறந்தவனல்லேனே? 1. "शिष्यस्य" (ஶிஷ்யஸ்ய) பின்பிறந்தவனென்று z கூறுகொள்ள இருக்கிறேனே? a மந்த்ரஸம்ப₃ந்த₄மும் தம்மோடேயன்றே? 1. "दासस्य" (த₃ாஸஸ்ய) ஶிஷ்யனுய் க்ரய விக்ரயார்ஹனன்றிக்கேயிருக்கிறேனே? 1. "प्रसादं कर्तुमर्हसि" (ப்ரஸாத₃ம் கர்த்துமர்ஹதி) ஆனபின்பு என்பக்கல் ப்ரஸாத₃த்தைப் பண்ணியருளாரோ? என்று மநோரதி₂த்துக் கொண்டு போகிறபோதை த₄ரிப்புப்போலே திருவாசிரியத்தில் நிலை; ஶ்ரீநந்தி₃க்₃ராமத்திலே 2. "रामागमनकाङ्क्षया" (ராமாக₃மநகாங்க்ஷயா) என்கிறபடியே பதிஞ்ஞாண்டும் ஆசை வளர்த்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே இருக்கிறது திருவந்தாதியில்; மீண்டெழுந்தருளி திருவபி₄ஷேகம் பண்ணியருளி, b அவனும் ஸ்வரூபாநுரூபமான பேறுபெற்றப்போலேயிருக்கிறது இவர்க்குத் திருவாய்மொழியில் பேறு.

அ—என்கிற சொல்லைக்கேட்டு, y (மறுப்பரோ) திரஸ்கரிப்பரோ? z (கூறு) ப₄ாக₃ம். a (மந்த்ரஸம்ப₃ந்த₄மும் தம்மோடேயன்றே இதி) அவதாரத₃ஶாவிவக்ஷயா வா; ஶ்ரிய:பதி: ஶ்ரியை த்₃வய முபதி₃தே₃ஶ, ஶ்ரீஶ விஷ்வக்ஸேநஸ்ய இதி புராணப்ரஸித்₃தி₄வத், ஸ்ம்ருதி₃ர்ஶநாவஸ்த₃ா விவக்ஷயா வா. ப்ரத₂மபக்ஷே வஸிஷ்டோ₂ ராமஸ்ய மந்த்ராநுபதி₃தே₃ஶ, ராம: கநிஷ்டோ₂நாமிதி த்₃ரஷ்டவ்யம். (ப 201) x_2 1. "ஏபி₄ஶ்ச" இத்யாதி₃ஶ்லோகம் சித்ரகூடத்திலே பெருமான் ஸந்நிதி₄யிலே 1. "ப்ரஸாத₃ம் கர்த்துமர்ஹஸி" என்று மத்₄யமபுருஷனுக விண்ணப்பஞ்செய்ததேயாகிலும், 3. "யத்₃தி₄ மநஸா த்₄யாயதி தத்₃வாசா வத₃தி" என்கிறபடியே வழியில் மநோரதி₂த்த படியே விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்டுகையாலே— (1. "ப்ரஸாத₃ம் கர்த்துமர்ஹஸி" என்று மநோரதி₂த்துக்கொண்டு போகிறபோதை த₄ரிப்புப்போலே) என்று மநோரத₂பரமாக வ்யாக்₂யாத மென்று கண்டுகொள்வது. b (அவனும்) ஶ்ரீப₄ரதாழ்வானும்.

ஜீ—காண்டே₃ மாதுலகுலாத₃ாக₃தம் ப₄ரதம் ப்ரதி கைகேய்யுக்தி:. y(மறுப்பரோ) திரஸ்கரிப்பரோ? z (கூறு) ப₄ாக₃ம். a (மந்த்ரஸம்ப₃ந்த₄மும் தம்மோடேயன்றே இதி) அத்ர வஸிஷ்டோ₂ர் பெருமாளுக்கு மந்த்ரங்களை உபதே₃ஶித்தார், பெருமாள் கநிஷ்டோ₂ர்களுக்கு உபதே₃ஶித்தாரென்று கண்டுகொள்வது. (ப201) x_2 (ஏபி₄ஶ்சேத்யாதி₃) அயம் ஶ்லோக: அயோத்₄யாகாண்டே₃. இது பெருமாள் ஸமக்ஷத்திலே விண்ணப்பம் செய்ததேயாகிலும் வழியிலும் நிகர்வு இதாகையாலே மநோரத₂ பரமாக வ்யாக்₂யாதம் உபபந்நம். 2. "ஸ காமமநவாப்யைவ ராமபாத₃ாவுபஸ்ப்ருஶந் | நந்தி₃க்₃ராமேऽகரோத்₃ராஜ்யம் ராமாக₃மநகாங்க்ஷயா ||" இதி ஸங்க்ஷேபே. b (அவனும்) ஶ்ரீ ப₄ரதாழ்வானும்.

ஞ- (ப 201) x_3 1. तत्रैव चित्रकूटे रामं प्रति भरतः [१०१] "एभिश्च सचिवैस्सार्धं शिरसा याचितो मया। भ्रातुश्शिष्यस्य दासस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि॥ १२॥ तदिदं शाश्वतं पित्र्यं सर्वं सचिवमण्डलम्। पूजितं पुरुषव्याघ्र नातिक्रामितुमर्हसि॥ १३॥

2. संक्षेपे—स काममनवाप्यैव रामपादावुपस्पृशन्। नन्दिग्रामेऽकरोद्राज्यं रामागमन-काङ्क्षया॥ ३९॥

ஈ— c திருவாய்மொழிக்காக ஸங்க்₃ரஹம் முதல் திருவாய்மொழி; முதல் திருவாய் மொழியினுடைய ஸங்க்₃ரஹம் முதல் மூன்று பாட்டு; முதல் மூன்று பாட்டினுடைய ஸங்க்₃ரஹம் முதல்பாட்டு; d முதல் பாட்டினுடைய ஸங்க்₃ரஹம் முதலடி. என்போல் என்னில்; 1. "ऋचो यजूंषि सामानि तथैवाथर्वणानि च। सर्वमष्टाक्षरान्तस्थं यच्चान्यदपि वाङ्मयम्" (ருசோ யஜூம்ஷி ஸாமாநி ததை₂வாத₂ர்வணாநி ச। ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்ஸ்த₂ம் யச்சாந்யத₃பி வாங்மயம்॥) என்கிறபடியே ஸகலவேத₃ ஸங்க்₃ரஹம் திருமந்த்ரமாய், e அதினுடைய ஸங்க்₃ரஹம் ப்ரணவமாய், அதினுடைய ஸங்க்₃ரஹம் அகாரமானுப்போலே. f மற்றும் ப₄ாரத ராமாயணாதி₃களையும் ஸங்கேஷப விஸ்தரங்களாலே செய்தார்களிறே.

மூன்றும் ச்ரிய:பதி முற்றிற்று.

ஈடு மஹாப்ரவேசம் முற்றிற்று.

அ— c ச்ரோத்ருபு₃த்₃த்₄யாருட₄மாகைக்காக இதில் ஸங்க்₃ரஹ விஸ்தரங்களைக் காட்டுகிறார் (திருவாய்மொழிக்காக இத்யாதி₃) d முதல் பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்₃ரஹமாம்போது விக்₃ரஹ விபூ₄திகள் எங்கே சொல்லிற்றென்ன; A "நலம்" என்று ஆநந்த₃ம் சொன்னபோதே விக்₃ரஹ விபூ₄திகளும் ஆநந்த₃ாவஹங்களாகையாலே அர்த்த₃ாத் ஸித்₃த₄ங்கள். ப்ரத₃மபாதே₃ அர்த்த₃ பஞ்சகஸ்யாபி த்₃ரஷ்டும் ஶக்யத்வாத். ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வோபயோகி₃ ஸமஸ்தகல்யாண குணவிஶிஷ்டவஸ்துவாசிதயா த்₃வய ஶரீரஸ்ய த்₃ரஷ்டும் ஶக்யத்வாத். கல்யாணகு₃ண விஶிஷ்டஸ்யைவ பரத்வேந ப₂லபர்யந்த ப₄க்திவர்த்த₄கத்வளித்₃தே₄:. ப₄க₃வத்ஸ்வரூபரூபகு₃ண விபூ₄த்யபி₄தா₄நாச்ச ஸஹஸ்ரகா₃தா₂ஸங்க்₃ரஹபூ₄த கா₃தா₂த்ரய ஸங்க்₃ரஹபூ₄தாயா: ப்ரத₂ம கா₃தா₂யா: ஸங்க்₃ரஹ: ப்ரத₂ம: பாத₃ இத்யுக்தம். e (அதினுடைய ஸங்க்₃ரஹம் ப்ரணவமாய்) என்றது - 2. "யத்₃வேதே₃தெ₃ள ஸ்வர:" என்றத்தைப்பற்ற. f இப்படி ஸங்க்₃ரஹ விஸ்தார ரூபேண ப்ரப₃ந்த₄ங்கள் பண்ணின பேருண்டோவென்ன (மற்றுமித்யாதி₃).

அடையவளைந்தான் அரும்பதவுரையில்

மூன்றும் ச்ரிய:பதி முற்றிற்று.

ஜீ— d முதல் பாட்டுக்கு முதலடி ஸங்க்₃ரஹமாம்போது விக்₃ரஹவிபூ₄திகள் எங்கே சொல்லுகிறதென்ன; விக்₃ரஹவிபூ₄திகள் ஆநந்த₃ாவஹங்களாகையாலே A "நலம்" என்று ஆநந்த₃ம் சொன்னபோதே விக்₃ரஹவிபூ₄திகளும் அர்த்த₃ாத் ஸித்₃த₄ங்கள்.

ஜீயர் அரும்பதவுரையில்

மூன்றும் ச்ரிய:பதி முற்றிற்று.

ஸவ்யாக்₃யாநமான ஈடு மஹாப்ரவேசம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாய்மொழியின் ஒரோ தஶகார்த்த2 ஸங்க்3ரஹமாக

பரமகாருணிகரான வேதா3ந்ததே3சிகர் அருளிச்செய்த

த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியின்

அவதாரிகை

1. ஸாரஸ்ஸாரஸ்வதாநாம் ஸடா3ரிபுபா4ணிதிஸ்ஸாந்திஸுத்3தா4ந்தஸீமா
மாயாமாயாமிநீபி4ஸ்ஸ்வகு3ணவிததிபி4ர்பந்த4யந்தீம் த4யந்தீ।
பாரம் பாரம்பரீதோ பு4வஜலதி4பு4வந்மஜ்ஜநாநாம் ஜநாநாம்
ப்ரத்யக் ப்ரத்யக்ஷயேந்த: ப்ரதிநியதரமாஸந்நித4ாநம் நித4ாநம்॥ 1.

த்3ரமிடோ3பநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளிக்கு

வேங்கடாசார்யர் செய்தருளின மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநம்

2. விக்4நாஹ்வே நிக3மாந்தார்ய தயா தி3வ்யதரங்கி3ணீம்।
ஸம்ஸாரகர்மஸந்தப்தஸஞ்ஜீவநவிசக்ஷணம்॥

3. ஸடா3ரி ஸூக்தி தாத்பர்ய ரத்நாவளிமிமாமஹம்।
வேதா3ந்தாசார்யவிஹிதாம் விவ்ருணோமி ஸதாம் முதே3॥

அவ;— 4. ''ஸாக்ஷாந் நாராயணோ தே3வ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும்। மக்3நாநுத்3தா4ரதே லோகாந் காருண்யாச்சா3ஸ்த்ரபாணிநா॥'' என்றும், 5. ''மக்3நாநாம் பு4விநாம் பு4வார்ணவ மஹத்தாராய நாராயண:'' என்றும், 6. ''கு2ண்டா3 ஹரேஸ் ஸம்ஜ்ஞிக்ஷ்ட யதா2த்மநேதி'' என்றும், 7. ''வேங்கடேஶாவதாரோऽயம் தத்3கு2ண்டா3ம்ஶோऽதி2வா பு4வேத்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே, திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத்தி3வ்யகு2ண்டா3வதாரமாகவும் ஸாப்4ரணித்3தா4ராய், 8. ''விம்ஶத்யப்3தே3 விஶ்ருத நாநாவித4வித்3ய:'' என்றும், 9. ''த்ரிம்ஶத்3வர்ஷம் ஸ்ரோத்ரிய ஸாரீரகபா4ஷ்ய:'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ''இருபது திருநக்ஷத்திரத்திலே அதி4கத ஸகலவித்3யர்'' என்றும் ''முப்பதுதரம் ஸ்ரீபா4ஷ்யத்தை ஸச்சி2ஷ்யர்களுக்கு ஸாதி3த்தருளினர்'' என்றும் ஸர்வஜ்ஞதங்களாலே ஸ்லாக்4யராய், ஸ்ரீரங்கராஜ தி3வ்யாஜ்ஞாலப்3த4 ஸமஸ்த வேதா3ந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையராய், கவிகத்3கு4குஞ்ஜர கண்டீ2ரவர் என்று ப்ரதி2ஸம் ப்ரக்2யாத வைபவராய், ஸர்வதந்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வதந்த்ரரான சீர்திகழ்ந்த தூப்பில் திருவேங்கடமுடையான் – அகி2லஜக3தே3க ஶேஷியாய், அகி2ல ஜக3த்3நியாமியாய், அகி2ல ஜக3தா3தா4ரனாய், அகி2ல ஜக3தே3க காரணபூ4தனாய், அகி2ல ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதாநனாய், அபாரகாருண்யஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யௌதா3ர்யஸ்வார்ய ஸௌந்த3ர்ய மஹோத3தி4யான ஸ்ரிய:பதியாலே மயர்வற மதிநலம் பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வஜ்ஞோஜ்ஜீவநார்த்த2மாக அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை, ஸ்வாஶ்ரித ஜநங்கள் ஸுகே2மாக அநுஸந்தி4த்து வாழும்படி ஸஹ்ருத்3ய ஹ்ருத்3யங்க3மங்களான பத்3யங்களாலே ஸங்க்3ரஹமாக அருளிச்செய்யக்கடவராய், அடியிலே ஆழ்வாருடைய தி3வ்யஸூக்திதானே ஸகலகல்யாணகு3ண விஶிஷ்டனான எம்பெருமானே விஶத3மாக ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவதென்று கொண்டு தத்ஸ்தோத்ரரூபமான மங்க3ளத்தை ஆசரித்தருளுகிறார்.

1. ப்ரஜ்ஞாக்₂யே மந்த்₄ரஶைலே ப்ரதி₂தகு₃ணருசிம் நேத்ரயந் ஸம்ப்ரத₃ாயம்
தத்தல்லப்₃தி₄ப்ரஸக்தைரநுபதி₄ விபு₃தை₄ரர்த்தி₃தோ வேங்கடேஶ:।
தல்பம் கல்பாந்தயூநஶ்ஶட₂ஜிது₃பநிஷத்₃து₃க்₃த₄ஸிந்து₄ம் விமத்₂நந்
க்₃ரத்₂நாதி ஸ்வாது₃கா₃த₃ாலஹரித₃ஶஶதீநிர்க₃தம் ரத்நஜாதம் ॥ 2.

2. பாஞ்சாலீக₃ாத்ரஶோப₄ாஹ்ருத ஹ்ருத₃ய வதூ₄வர்க்க₃ பும்ப₄ாவநீத்யா
பத்யௌ பத்₃மாஸஹாயே ப்ரணயிநி ப₄ஜத: ப்ரேயஸீபாரதந்த்ர்யம்।

---

1. ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியானது ஸரஸ்வதீ விலஸிதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம். 3. "யத்ஸாரபூ₄தம் தது₃பாத₃தே₃த" என்றும், 4. "ப₄ஜேத் ஸாரதமம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வோபாதே₃ய ஶாஸ்த்ர ஸாரமென்றபடி. ஶாந்திரஸத்துக்கு ஆவாஸ பூ₄மி. இதர ரஸங்கள் தது₃பயுக்தங்களாய் ப்ரதிபாதி₃க்கப்படும். (ஶ்ரூத்₃தா₄ந்த ஸீமா) என்கை யாலே - ஶாந்தியானது ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியை விட்டு அந்யத்ர ஸலியாதென்று ஸூசிக்கப்படுகிறது. அதி₄கங்களான ரஜஸ்தமோகு₃ண விஸ்தாரங்களாலே எல்லாரையும் பூ₃ந்தி₄யாநிற்கிற ப்ரக்ருதியைப் பாநம்பண்ணிப் பொகடாநிற்கிறது. நிவாரணம் பண்ணுகிறது என்றபடி. இத்தை அத்₄யயநம் பண்ணினவர்கள் ப்ரக்ருதி வேதாளீயரவஶராகாரென்றதாயிற்று. பரம்பரயா ப₄வஸாக₃ரத்திலே ப்ராப்தமஜ்ஜநரான ஜநங்களுக்குக் கரையாகிறது. இவற்றை ஆஶ்ரயியாத பேர்கள் ஸம்ஸார ஸமுத்₃ரத்திலே நித்யமாக மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பர் என்றபடி. ஏவம்ரூபையான ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தி, தத்ஸம்ப்ரதா₃யஸ்த₂ரான நமக்கு—நிரதிஶய ப்ரகாஶயுக்தரும், பெரிய பிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத எம்பெருமானுகிற நிதி₄யை ப்ரகாஶிப் பிக்கக்கடவது. (ந: ப்ரத்யக்ஷயேத்) என்கையாலே-ஏதத்ஸம்ப்ரதா₃ய ரஹிதராய், உபர்யுபரி ஸஞ்சரியாநிற்கிற இதராஜநங்கள் அநந்தகு₃ண விபூ₄தி விஶிஷ்டமான இம்மஹாநிதி₄யைக் காணமாட்டார்களென்று சொல்லிற்றுமாயிற்று. 1.

2. திருவேங்கடமுடையான் விபு₃தை₄ர்களாலே ப்ரார்த்தி₂க்கப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற் கடலைக் கடைந்ததில் ஸாரமான அம்ருதத்தை அவர்களுக்கு ப்ரஸாதி₃த்தருளினாப்போலே, நாமும் இந்த லோகத்தில் விபு₃தை₄ர்களாலே ப்ரார்த்தி₂தராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழியாகிற திருப் பாற்கடலைக் கடைந்து, அதிலே உண்டான தத்தத்₃கு₃ணார்த்த₂ங்களாகிற ரத்நங்களை எல்லாரும் அநுப₄விக்கும்படி பண்ணாநிற்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார். — அந்தந்த கு₃ணார்த்த₂ங்களாகிற ரத்நங்களை அநுப₄விக்கிறத்திலே அநுரக்தரான பெரியோர்களாலே ப்ரார்த்தி₂க்கப்பட்ட வேங்கட நாத₂தே₃ஶிகர் - தம்முடைய ஜ்ஞாநமாகிற மந்த₂ரஶைலத்திலே ப்ரஸித்₃த₄கு₃ணருடைய ருசியை யுடைத்தான, அத₂வா, ப்ரஸித்₃த₄கு₃ணஶோபை₄யை யுடைத்தான ஸம்ப்ரதா₃யத்தை யோக்த்ர மாக்கி, நித்யஞாகையாலே ப்ரளயகாலத்திலும் யுவாவாயிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸ ஸ்தா₂நமாகையாலே திருப்படுக்கையாகிற த்₃ரமிடோ₃பநிஷத்தாகிற திருப்பாற்கடலை மதி₂யா நின்றுகொண்டு, அதிமது₄ரைகளான கு₃ணதை₃களாகிற ஆயிரம் அலைகளினின்றும் உத்பந்நங்களாய், ததா₃ர்த்த₂ங்களான - எம்பெருமான் திருக்கல்யாண கு₃ணங்களாகிற ரத்நங்களை எல்லாரும் ஹ்ருத₃யத்திலே த₄ரித்தநுப₄விக்கும்படி மாலாரூபமாகப் பண்ணியருளினார். 2.

3. ஆழ்வார் புருஷராய், வைராக்₃ய நிஷ்ட்ட₂ராய், தது₃பதே₃ஷ்டாவாய், எம்பெருமானை ஸர்வதா₃ அநுப₄வியாநிற்க, இவர்க்கு ஸ்த்ரீப₄ாவமும், வைராக்₃ய விரோதி₄யான வ்யாபார மும், கதா₃சித்₃விரஹமும், அபேக்ஷிதத்தைக்கேட்டு எம்பெருமான் பக்கலிலே சொல்லுகைக்கு

ப4க்திஸ்ஸ்ருங்க3ாரவ்ருத்த்யா பரிணமதி முநேர்ப4ாவப3ந்த4ப்ரதி2ம்நா
யோக3ாத் ப்ராகு3க்தப4ாவஸ்தி2திரிஹ விரஹோ தே3ஶிகாஸ்தத்ர தூ3தா: ॥ 3.

1. ப4ாஷாகீ3தி: ப்ரஶஸ்தா ப4க3வதி வசநாத்3ராஜவச்சோபசாராத்
ஸா சாக3ஸ்த்யப்ரஸீதா த்விதி பரிஜக்3ருஹே பூ4மிகாபே4த3யோக்3யா।
யத்தத் க்ருத்யம் ஸ்ம்ருதீநாம் முநிக3ணவிஹிதைஸ் ஸேதிஹாஸை: புராணை:
தத்ராஸௌ ஸத்வஹீம்நஸ்ஸுட2மத3நமுநேஸ் ஸம்ஹிதா ஸார்வபௌ4மீ ॥ 4.

2. ஆதே3ள ஶாரீரகார்த்த2க்ரமமிஹ விஶத3ம் விம்ஶதிர் வக்தி ஸாக்3ரா
ஸங்கேஷபோऽஸௌ விப4ாக3ம் ப்ரத2யதி ச ருசாம் சாருபாடே2ாபபந்நம்।

அஸம்ப4ாவிதங்களான பக்ஷிகளே தூ3த்யத்திலே நியோகி3க்கிறதும் அத்யந்தாநுபபந்நமன்றே? என்ன அருளிச்செய்கிறார். — 3. ''பாஞ்சால்யா: பத்3மபத்ராக்ஷ்யா: ஸ்நாயந்த்யா ஜக3நம் க3நம்। யா: ஸ்த்ரியோ த்3ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்ப4ாவம் மநஸா யயு: ॥'' என்கிறபடியே பாஞ்சாலியினுடைய க3ாத்ரஸௌபை4யைக்கண்டு அபஹ்ருதஹ்ருத3யைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு புருஷப4ாவத்திலே அபி4லாஷமுண்டானாற்போலே—நிரதிஶய ஸௌந்த3ர்ய விஶிஷ்டனாய், ஸ்ரிய:பதியாய், ஆஸ்ரித நிடத்திலே அத்யந்த ப்ரணயியான எம்பெருமானிடத்திலே, ஸ்த்ரீகளைப்போல பாரதந்த்ர்யத்தை ப4ஜியாநிற்கிற ஆழ்வாருடைய அநுராகா3திஶயத்தாலே ப4க்திதானே ஸ்ருங்கா3ர வ்யாபார மாகப் பரிணமியாநிற்கிறது. இவர்தான் யோக3த3ஶையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ப3ாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷராய், அது கிடையாமையாலே கிழ்ந்தராக, அந்த ஸாக்ஷாத்காரம் ஸங்குசிதமாம்; அதுதானிவர்க்கு விரஹமென்று சொல்லப்படும். அந்த ஸமயத்திலே கூடக ரான ஆசார்யர்களைத்தானே தத்தத்3கு3ணயோக3த்தாலே ஹம்ஸஸாரஸாதி3பக்ஷிகளாக நிரூ பித்து தூ3தராக ப்ரேஷியாநிற்பர். இப்படியாகையாலே எல்லாம் உபபந்நமென்று கருத்து. 3.

4. ஸ்த்ரீஶூத்3ரர்களுக்கொழிய ப்3ராஹ்மணருக்கு ப3ாஷாக3ாநம் நிஷித்3த4மாயிருக்க, இத்தை ஸர்வோபாதே3யமென்று சொல்லக்கூடுமோ? என்றும், ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்க ளிருக்க, இதுக்கு ப்ரயோஜநமென்? என்றும் வரும் ஶங்கைகளைப் பரிஹரித்தருளுகிறார்.— எம்பெருமானிடத்திலே ப3ாஷாக3ாநம் ப்ரஶஸ்தம், அந்யத்ர நிஷித்3த4மென்றபடி; 4. ''ஹரி கீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்3ராஹ்மணேந நரோத்தம। ப3ாஷாக3ாநம் ந க3ாதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம் ॥'' என்கிற மாத்ஸ்ய புராணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை உபசரிக்கச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்தாலேயும்; ராஜஸந்தோஷார்த்த2மாக ராஜஸேவகர் எல்லா ப3ாஷையாலும் ஸ்தோத்ரம் பண்ணுவர்களிறே. அந்த ப3ாஷைகளிலே த்3ரமிட3 ப3ாஷையானது அக3ஸ்த்யருஷி நிர்மிதையாகையாலே, ப்3ராஹ்மண்யாதி3 பூ4மிகாபே4த3 யுக்தரான ஸர்வ வர்ணங்களுக்கும் யோக்3யையென்று ஆசார்யர்களாலே பரிக்3ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகல ருஷிக ளாலும் பண்ணப்பட்ட இதிஹாஸ புராணங்களாலே வேத3ங்களுக்குப் பண்ணப்படுவதான கார்யம் யாதொன்றுண்டு, அந்தக் கார்யத்திலே ஸத்வநிதி4யான ஶட2கோபருடைய ஸ்ரீஸூக்தி தானே மூர்த்தா4பி4ஷிக்தையாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே உபப்3ரும்ஹணமாகிற தென்றபடி. 4.

5. இப்ரப3ந்த4ம்தான் வேதோ3பப்3ரும்ஹணமாத்ரமன்று; வேத3ங்களுக்கெல்லாம் ஸத்3ருஶமாய் இருக்கும் என்னும் அர்த்த2த்தை இப்ரப3ந்த4ம்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்று அருளிச்செய்கிறார்.—

ஸம்யக்3கீ3தாநுப3த்3தம் ஸகலமநுக3தம் ஸாமஶாக2ாஸஹஸ்ரம்
ஸம்லக்ஷ்யம் ஸாபி4தே4யைர்யஜுரபி த3ஶகைர்பா4த்யத3ர்வா ரஸைஶ்ச ॥ 5.

1. ப்ராச்யே ஸேவாநுகு3ண்யாத் ப்ரபு4மிஹ ஶதகேऽமம்ஸ்த முக்தேருபாயம்
முக்தப்ராப்யம் த்3விதீயே முநிரநுபு3பு3தே4 பே4தா3யதாவிஸ்தரேண ।
ப்ராப்யத்வோபாயபா4வெள ஶுப4ஸுப4கத3நோரித்யவாதீ3த் த்ருதீயேऽ-
நந்யப்ராப்யஶ்சதுர்த்தே3 ஸமபு4வதி3தரைரப்யநந்யாத்3யுபாய: ॥ 6.

2. தே3வ: ஶ்ரீமாந் ஸ்வஸித்3தே4: கரணமிதி வத3ந்நேகமர்த்த2ம் ஸஹஸ்ரே
ஸேவ்யத்வாதீ3ந் த3ஶார்த்தா2ந் ப்ருத2கி3ஹ ஶதகைர் வக்தி தத்ஸ்தா2பநார்த்தா2ந் ।
ஐகைகஸ்யாத் பரத்வாதி3ஷு த3ஶகு3ணேஷ்வாயதந்தே ததா2 தே
தத்தத்3கா3தா2குணநாமநுவித4தி4 தத்பங்க்தய: பங்க்திஸங்க்2யா: ॥ 7.

அடியிலே இருபத்தொரு கா3தை2 வேதா3ந்த ஶாஸ்த்ரார்த்த2க்ரமத்தை விஶத3மாகச் சொல்லுகிறது. இந்த ஸங்க்3ரஹந்தான்–ஏகவிம்ஶதிஶாகை2களாகப் படிக்கப்படுகிற ருக்குகளுடைய பே4த3த்தை ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறது. இதில் கா3தா2ஸஹஸ்ரத்தாலே, கீ3தத்தோடே கூடி ஸமக்3ரமான ஸாம ஶாகா2ஸஹஸ்ரமும் பின்செல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்3யமான ஓர் அர்த்த2த்தோடு கூடியிருக்கிற த3ஶகங்களாலே ஏகஶதஶாகை2மான யஜுஸ்ஸும் காணப்படுகிறது. ஶாந்தி ப்ரதா4நமான இப்ரப3ந்த4த்திலே அதுக்கு உபயுக்தமாக இதரரஸங்களெட்டும் ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகையாலே அஷ்ட ஶாகை2மான அதர்2வணவேத3மும் தோன்றுகிறது. இப்படியாய், இது ஸர்வவேத3ஸத்3ருஶம் என்றபடி. 5.

6. இப்படி நிரவதி4க வைபு4வமான இப்ரப3ந்த4த்திலே எம்பெருமானுடைய உபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களையும், தம்முடைய அநந்யப்ராப்யத்வாதந்யோபாயத்வங்களையும் ஆழ்வார் வெளியிட்டருளினார் என்று அருளிச்செய்கிறார்.—ஆழ்வார் ப்ரத2மஶதகத்திலே, ஸேவ்யத்வாநுகு3ணமாக எம்பெருமானே மோக்ஷோபாயமென்று அத்4யவஸித்தருளினார். த்3விதீயஶதகத்திலே, அவனுடைய போ4க்3யதையை விஸ்தரித்துக்கொண்டு முக்தப்ராப்யனுமவனே என்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் தி3வ்ய மங்க3ள விக்3ரஹவிஶிஷ்டனுக்கேயென்று த்ருதீயஶதகத்திலே அருளிச்செய்தார். நாலாம் ஶதகத்திலே, எம்பெருமானையொழிய வேறு ப்ராப்யாந்தரமில்லை என்று தம்முடைய அநந்ய ப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினார். ஐந்தாம் ஶதகம் முதலாக, தம்முடைய அநந்யோபாயத்வாதி3களை அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார். 6.

7. இப்படி எம்பெருமானே உபாயமென்றும், உபேயமென்றும் உக்தமான அர்த்த2த்தை இன்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதி3த்தருளுகிறார்:— கா3தா2ஸஹஸ்ரத்தையுடைத்தான திருவாய்மொழியிலே, ஶ்ரீமாந்நாராயணன் ஸ்வப்ராப்திவிஷயத்திலே ஸ்வயமேவோபாயமாவனென்று ப்ரதா4நமாயிருப்பதோரர்த்த2த்தை ஆழ்வார் ப்ரதிபாதி3யாநின்றுகொண்டு, தத்ஸாத4கங்களான ஸேவ்யத்வம் முதலான பத்து அர்த்த2ங்களைப் பத்து ஶதகங்களாலே தனித்தனியே அருளிச்செய்தார். அந்த ஸேவ்யத்வாதி3கள் பத்தும் ஒரொன்றுக நூறு த3ஶகங்களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற பரத்வாதி3களான நூறு கு3ணங்களுடைய அதீ4நங்களாகிறன. பத்துப்பத்தாக ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற பரத்வாதி3கள் நூறும் தத்தத்3கா3தா2 ப்ரதிபாத்3யங்களான ஆயிரம் கு3ணங்களைப் பின்செல்லாநிற்கிறன. இத்தாலே என்சொல்லிற்றுயிற்றென்னில்; ஆயிரம் கா3தை2களாலே ப்ரதி

1. ஸேவ்யத்வாத்₃ போ₄க்₃யபா₄வாச்சு₂பா₄தநுவிபா₄வாத் ஸர்வபோ₄க்₃யாதி₄கத்வாத்
ஶ்ரேயஸ்தத்₃தே₄துதா₃நாத் ஶ்ரிதவிவஶதயா ஸ்வாஶ்ரிதாநிஷ்டஹ்ருத்த்வாத் ।
பா₄க்தச்ச₂ந்தா₃நுவ்ருத்தேர் நிருபதி₄கஸௌஹ்ருத்₃பா₄வதஸ் ஸத்பத₃வ்யாம்
ஸாஹாய்யாச்ச ஸ்வஸ்மித்₃தே₄ஸ்ஸ்வயமிஹ கரணம் ஶ்ரீத₄ர: ப்ரத்யபாதி₃ ॥ 8.

2. ப்₃ருதே கா₃த₃ாஸஹஸ்ரம் முரமத₃நகு₃ணஸ்தோமகா₃ர்ப்ப₄ம் மூநீந்த்₃ர:
ப்ரத்யேகஞ்சாத்ர கா₃தா₃: ப்ரதி₂தவிபு₄கு₃ண: ஸ்பஷ்டமத்₄யக்ஷயாமः ।
தத்ராஸங்கீர்ண தத்தத்₃த₃ஶகு₃ணஶத ஸ்த₃ாபநௌசித்யயுக்தாந்
ஐத₃ம்பர்யாவருத்₃த₄நகா₃ணிதகு₃ணிதாம்ஸ்தத்₃கு₃ணுநுத்₃க்₃ருணீம: ॥ 9.

3. இச்சா₂ஸாரத்₃ய ஸத்யாபிதகு₃ண கமலாகாந்த கீ₃தாந்தஸித்₃த்₄யச்
சு₂த்₃த₄ாந்தாசார ஶௌத்₃தை₄ர்யமநக₄கு₃ணக்₃ரந்தி₂பா₃ந்த₄ாநுப₃த்₃த₄ா ।
தத்தாத்₃ருக்தாம்ரபர்ணீதடக₃தஶட₂ஜித்₃த்₃ருஷ்ட ஸர்வீயஶாகா₃
கா₃தா₃தாத்பர்யரத்நாவளிரகி₃லப₄யோத்தாரிணீ தா₄ரணீயா ॥ 10.

த்₃ராமிடோ₃பநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளியின் அவதாரிகை முற்றிற்று.

பாதி₃க்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமோத்₃யத்₃கு₃ணத்வாதி₃களான ஆயிரம் கு₃ணங்கள் நூறு த₃ஶகங்களிலே பரத்வாதி₃களான நூறு கு₃ணங்களை ஸ்தா₂பியாநிற்கிறன. நூறு த₃ஶகங்காளாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப் படுகிற பரத்வாதி₃களான நூறு கு₃ணங்கள் பத்து ஶதகங்களிலே ஸேவ்யத்வாதி₃களான பத்து கு₃ணங்களை ஸ்தா₂பியாநிற்கிறன. பத்து ஶதகங்களாலே ப்ரதிபாதி₃க்கப்படுகிற ஸேவ்யத்வாதி₃களான பத்து கு₃ணங்கள் - ஶ்ரீமானான நாராயணன் ஸ்வப்ராப்தௌ ஸ்வயமேவோபாயபூ₄தனென்று இப்ரப₃ந்த₄த்தில் ப்ரதா₄நமான அர்த்த₂த்தை ஸ்தா₂பியாநிற்கிறன என்று ஆழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. 7.

8. இப்படி ஶ்ரியःபதியினுடைய உபாயத்வோபேயத்வத்தை ஸ்தா₂பியாநிற்கிற ஸேவ்யத்வாதி₃களான பத்து அர்த்த₂ங்கள் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார்.—ஆழ்வார் இப்ரப₃ந்த₄த்தில் ப்ரத₂ம ஶதகத்திலே ஸேவ்யத்வத்தையும், த்₃விதீய ஶதகத்திலே போ₄க்₃யத்வத்தையும், த்ருதீய ஶதகத்திலே ஶேஷபா₄ஸ்ரய தி₃வ்யவிக்₃ரஹவத்த்வத்தையும், சதுர்த்த₂ ஶதகத்திலே ஸர்வபோ₄க்₃யாதி₄கத்வத்தையும், பஞ்சமஶதகத்திலே புருஷார்த்த₂ தது₃பாய ஹேதுத்வத்தையும், ஷஷ்ட₂ ஶதகத்திலே ப்ரபத₃நஸௌலப₄த்வத்தையும், ஸப்தம ஶதகத்திலே ஆஶ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்வத்தையும், அஷ்டம ஶதகத்திலே ஆஶ்ரிதச்ச₂ந்தா₃நுவர்த்தித்வத்தையும், நவம ஶதகத்திலே நிருபாதி₄க ஸௌஹ்ருத்த்வத்தையும், த₃ஶமஶதகத்தில் ஸத்பத₃வி ஸஹாயத்வத்தையும் அருளிச்செய்துகொண்டு ஏவம்பூ₄தகல்யாணகு₃ணங்களையுடையனுகையாலே எம்பெருமான் ஸ்வப்ராப்தியிலே ஸ்வயமேவோபாயபூ₄தனென்று ப்ரதிபாதி₃த்தருளினாரென்கிறார். 8.

9. இப்படி ஸேவ்யத்வம் முதலான பத்து கு₃ணங்களையும் ப்ரதிபாதி₃த்தருளி, அநந்தரம் ஏதத்ஸ்தா₂பகமான பரத்வாதி₃கு₃ண ஶதகத்தையும், தத்ஸாத₄கமான கா₃தா₃ப்ரதிபாத்₃ய கு₃ணஸஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதி₃க்கிறேமென்றருளிச் செய்கிறார்.—யோகி₃களுக்கெல்லாம் தலைவரான ஆழ்வார் திருவாய்மொழியிலே கா₃தா₃ஸஹஸ்ரத்தையும் எம்பெருமானுடைய கல்யாணகு₃ணகா₃ர்ப்ப₄மாக அருளிச்செய்கிறார்; அப்படியே நாமும் அந்த கா₃தை₃களை ப்ரத்யேகம் ப்ரதி₂தங்க

திருவாய்மொழியின் ஓரோ த3ஶகார்த்த2 ஸங்க்3ரஹமாகப்

பெருமாள்கோயில் (வாதி3கேஸரி) அழகியமணவாளச் சீயர் அருளிச்செய்த

த்3ரமிடே3ாபநிஷத் ஸங்க3தியின் உபோத்கா4தம்

தனியன்

1. யஶ்சகார ஸகலார்த்த2ஸம்பத3ாம் வ்யஞ்ஜநீம் த்3ரமிட3வேத3ஸங்க3திம் ।
தம் த்3விதீயஶடே2கோபமந்வஹம் ஸ்தௌமி ஸுந்த3ரவராஹ்வயம் முநிம் ॥

2. ஆசார்யோதி3தபத்3தா4 த்3ராமிட3ாம்நாயஸங்க3திம் ।
அபி4தா4ஸ்யே, விமோஷஜ்ஞஞராத3ராத் க்3ருஹ்யதாமிஹ ॥ 1 ॥

3. ஶ்ரீமாந் கு3ணம்பு3தி4ரவாப்தஸமஸ்தகாம: ஶௌரி: ஶடா2ரிமநுஜந்ம பரிப்4ரமந்தம் ।
ஆகஸ்மிகேக்ஷணவஶாத3திநித்யமுக்தம் ப்3ருந்த3ாத்ருணீகரணஶக்திதரஶ்சகார ॥ 2 ॥

4. ஆத்3யே வயஸ்யபி ததோ ऽநுப4வந்முராரிம் அஸ்தந்யபாநரஸிகஶ்ஶடா2ஜிந்முநீந்த்3ர: ।
ஆஸ்தா2ய மௌநமவதீ4ர்ய ச லோகவ்ருத்தம் ஆஷோட3ஶாப்3த3மதிவாஹிதவாந்
தி3நாநி ॥ 3 ॥

5. யே ராக4வே ப4ரதலக்ஷ்மணஜாநகீநாம் யே கே2ாஷமுக்3த4 ஸுத்3ருஶாமபி
நந்த3ஸுநௌ ।
ப4வா ரணௌ கவபுஷ: ப்ரதி2தா: ஶடா2ரிஸ் தாநேவ வா தத3தி4காநுத தத்ர லேபே4 ॥ 4 ॥

6. ப்ரஹ்லாத3நாரத3முக2ப்ரப4வா ச ப4க்தி:
ஸ்நேஹஸ் ததா2 த3ஶரத2ார்ஜுநப4ாந்த4வோத்த2: ।
ஸர்வே ச தே ஶடா2ஜித: புருஷே பரஸ்மிந்
ஆநந்த3நே பத3ஜுஷாம் அதிமாத்ரமாஸந் ॥ 5 ॥

ளான ப4க3வத்3கு3ணங்களை உடைத்தானதாக ஸ்பஷ்டமாகக் காணுநின்றேம்; அதிலே அபுநருக்தங்களாக தத்தத்3 த3ஶகங்களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற பரத்வாதி3 கு3ண ஶதகத்தினுடைய ஸ்தா2பநத்திலே யோக்3யங்களாய், தத்தே3கபரத்வ நிச்ப3ந்த4ங்களாய். புநருக்தங்களாலுமுள்ள உபயோகா3திஶயம் உண்டாகையாலே தோ3ஷரஹிதங்களாய், தத்தத்3கா3நதா2களாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்படுகிற ஸஹஸ்ரகு3ணங்களையும் ஸங்க்3ரஹித்துச் சொல்லுகிறேம். 9.

10. இப்படி உக்தப்ரகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்த2ப்ரகாஶிகையாகத் தாம் அருளிச்செய்கிற இந்த தாத்பர்ய ரத்நாவளியை ஸத்வஸ்த2ரெல்லாரும் த4ரிக்கக்கடவர்கள் என்கிறார். — தன்னை ஆஶ்ரயித்த பாண்ட3வர்களுக்கு ஸாரத்2யதூ3த்யாதி3களைப் பண்ணி, அத்தாலே ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யரூபகு3ணத்தை எல்லாரும் விஶ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாஶிப்பித்த க்ருஷ்ணனருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்தில் ஸித்3தி4த்ததாய், சக்ரவர்த்தித் திருமகனிடத்திலே ந்யஸ்தப4ரையான பிராட்டி–7. ''தத் தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்'' என்றும், 8. ''ஏகஸ்த2ஸ்மிந்ருத2ா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே ராஜ்ஞனத்துக்கு அவன் கையைப் பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின அநந்யோபாயத்வாநந்யப்ரயோஜநத்வங்களாலே பரிஶுத்3த4ரான பரமைகாந்திகளாலே ஶ்லாக்4யகு3ண ஸம்ப3ந்த4ாநுவ்ருத்தியையுடைத்தாய், ஸமஸ்தத்ராஸஹாரிணியாய்9. ''தாம்ரபர்ணீ நதீ3 யத்ர'' என்கிறபடியே ப4க3வத்ப்ரவணப்ராது3ர்ப4ாவபூ4மித்வேந ப்ரஸித்3த4வைப4வ தாம்ரபர்ணீதீரநிகேதந ஶடா2கோபமுநித்3ருஷ்ட ஸர்வாதி4காரியோக்3ய த்3ரமிடே3வேத3கா3தா2தாத்பர்ய ரத்நாவளியான இது ஹ்ருத3யத்திலே த4ரிக்கப்படுவது. 10.

த்3ரமிடே3ாபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளியின் அவதாரிகை வ்யாக்2யாநம் முற்றிற்று.

1. இத்த2ம் ஹரேரநுப4வாம்ருதவாரிராஶி: அந்தர்முநே: ஶட2தீபோரமித: ஶரீரே ।
ஶக்த்யா ப3ஹி: பரிவஹந் ஸுதராம் ஜக3ந்தி ஸத்3ய: ஸ்விஷேச
க4நஸம்ஸரணுநலானி ॥ 6 ॥

2. மாதாபித்ரு ப்ரப4ருதிதோ(ऽபி ச வத்ஸலத்வாத்
ஸர்வோபகாரசபலாச்ச2ட2ஜிந்முநீந்த்3ராத் ।
வேத3ஶ் சதுர்வித4தயா விதி3தஸ் ஸ ஸாக்ஷாத்
ஆவிர்ப3பூ4வ ஹி நிப3ந்த4சதுஷ்டயாத்மா ॥ 7 ॥

3. ஶப்3த3ஸ்ய ஸம்ஸ்க்ருததயா யதி3 கெ3ளரவம் ஸ்யாத்
யெ3ளத்3த4ாதி3 ஶாஸ்த்ரவசஸாமபி தத்ப்ரஸங்கா3: ।
வாச்யேந சேத் கதி2தபூர்த்தமவாச்யமேஷு
பூ4ஷாநிகர்ஷ இஹ தேந ந ஶக்யஶங்க: ॥ 8 ॥

4. பும்ஸ்த்வம் நியம்ய புருஷோத்தமதாவிஶிஷ்டே
ஸ்த்ரீப்ராயபூ4வகத2நாத் ஜக3தோ(ऽகி2லஸ்ய ।
யுஷ்மாஞ்ச ரஞ்ஜகவபு: கு3ணவத்தயா(ऽபி
ஶௌளரே: ஶட2ாரியமிதோ(ऽஜநி காமிநீத்வம் ॥ 9 ॥

5. யா ப்ரீதிரஸ்தி விஷயேஷ்வவிவேகபூ4ஜாம் ஸைவாச்யுதே பூ4வதி
பூ4திபத3ாபி4தே4யா ।
பூ4திஸ்து காம இஹ தத்கமநீயரூபே தஸ்மாந்முநேரஜநி காமுகவாக்யபூ4ங்கீ3 ॥ 10 ॥

6. யச்சேதஸைவ விஶத3ாநுப4வ: பரஸ்மிந்
ஸம்ஶ்லேஷ ஏஷ கு3ணரத்நமஹாம்பு3ராஶௌ ।
விச்சி2த்திரஸ்ய விரஹஸ்த்விஹ யாங்க3ஸங்கா3(-
லாப4வ்யதா3விரசிதா முநிபுங்க3வஸ்ய ॥ 11 ॥

7. தத்ராத்த2 யத் ப4வஶமம் ப்ரத2மே ப்ரப3ந்தே4
ஶௌளரேர்கு3ணம் ஶட2ஜித3ந்வப4வத் த்3விதீயே ।
த்ருஷ்ணாமவர்த்த4யத பே4தாக்துமிமம் த்ருதீயே
யாவந்மநோரத2மலப்3த4பலம் சதுர்த்தே2 ॥ 12 ॥

8. கைங்கர்யமஸ்ய நியமாவதி4 வைர்யுபாயதத்ஸ்வீக்ரியா: விஷயபா3த4நிராஶதே ச ।
லீலம் ஹரேரதி4க3தாதி4க3மம் ஶட2ாரிஸ் துர்யப்ரப3ந்த4ஶதகைர் த3ஶபி4ர்
ஜக3ாத3 ॥ 13 ॥

த்3ரமிடோ3பநிஷத்ஸங்கா3தியின் உபோத்கா4தம் முற்றிற்று.

மணவாளமாமுனிகள் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்

நேரிசை வெண்பா

அல்லும்பகலு மனுபவிப்பார் தங்களுக்குச்
சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான்—நல்ல
மணவாளமாமுனிவன் மாறன்மறைக்குத்
தணவா நூற்றந்தாதி தான்.

மன்னு புகழ்சேர் மணவாளமாமுனிவன்
தன்னருளா லுட்பொருள்கள் தன்னுடனே—சொன்ன
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதியாம் தேனை
ஒருவாதருந்து நெஞ்சேயுற்று.

ஸ்ரீ :

ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

திருவாய்மொழி

1. உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநலமருளினன் யவனவன்
அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

பரமகாருணிகரான திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த

ஆறுயிரப்படி வ்யாக்யாநம்

திருவாய்மொழி—1-ப, 1-தி, 1-உயர்வற பாட்டின் அவதாரிகை

1. அவ :—(உயர்வறவுயர்நலம்) அப்ராக்ருதஸ்வாஸாதாரண திவ்ய ரூப பூஷணாயுத, மஹிஷீ பரிஜந ஸ்தாந விசிஷ்டனுய், நிகில ஜகத்குதயவிபவாதி லீலனுயிருந்த பரம புருஷனை, உள்ளபடியே ஆழ்வார்தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து அவ் வநுபவ ஜநிதமான நிரவதிக ப்ரீதியாலே அவனை அநுபவித்தபடியே பேசுகிறார்.

வ்யா :—அசேஷ தோஷ ப்ரத்யநீகமாய் 1.'स ऐक्षत' (தை யை ஸ்தம்) இத்யநுக்ரமத்தி னுலே நிரதிசயதாசரிரஸ்கமாக அப்யஸ்யமாநமாயிருந்த ஆநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாண குணமஹோததியாய், இந்த ஆநந்தாதி கல்யாணகுணங்களை உடையனுன தான், மேலே பொன்னுமாய் நாறிணப்போலே நிர்ஹேதுகமாக எனக்குத் தன்திறத்தில் அஜ்ஞாந கந்தமில் லாததொருபடி தன்னை உள்ளபடி அறிவித்துத் தன் திருவடிகளிலே நிரவதிக பக்தியை உண்டாக்கின இம்மஹாகுணத்தை உடையனுய், இந்தக் கல்யாணகுணங்களை உடையனுன தன்னை—ஸ்வபாவத ஏவ நிரஸ்தஸமஸ்த தோஷராய், அஸங்குசிதஜ்ஞாநராய் இருந்துள்ள மோஷமோஷாயந வைநதேய ப்ரப்ருத்யஸங்க்யேய திவ்ய புருஷர்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பரமௌதார்யத்தை உடையனுயிருந்த எம்பெருமானுடைய ஆச்ரித ஜந ஸமஸ்த துக்கநாபநோதந ஸ்வபாவமான திருவடிமலர்களிலே ஸர்வதை ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வபோக வ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவி—என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார் : 1.

ஒன்பதினுயிரப்படி—உயர்வற-அவதாரிகை

அவ ;— முதற்பாட்டுக்குக் கருத்து - அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகுணனுய், குணங்களுக்கு நிறங்கொடுக்கவற்றன திவ்யதேஹயுக்தனுய், ஸ்ரிய:பதியாய், ஸௌந் தர்யாதிகளுக்கு போக்தாக்களான அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருத்துவைத்துத் தன்னுடைய நிரவதிக க்ருபையாலே, என்னுடைய தோஷாகரதையைப் பாராதே, என்னுடைய அஜ்ஞாநமெல்லாம் நீங்கும்படி ஸ்வவிஷய பக்திருபஜ்ஞாநத்தை நிர்ஹேதுகமாக ஸாதரனுய்க்கொண்டு தந்தருளினன் ; ஆனபின்பு, அவன் திருவடி

களிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடேகூட எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்கையிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறார். இத்தால் ப்ரபந்தாரம்பத்திலே வஸ்து நிர்தே³ஶ நமஸ்காரங்களும் பண்ணப்பட்டனவாய் விழுந்தது.

வ்யா ;— (உயர்வற உயர்நலமுடையவன்) ஆநந்த³வல்லியில் சொல்லுகிறபடியாலே ஓரோகு³ணத்தின் ஸந்நிதி⁴யிலே வ்யதிரிக்த ஸகலார்த்த²க³தமான எல்லாப்படியாலுமுள்ள எல்லாவுயர்த்தியும்—ஆதி³த்ய ஸந்நிதி⁴யில் நக்ஷத்ராதி³களைப்போலேயுண்டாய், அவற்றை இல்லையென்னலாம்படியாய், அவை தனக்கு அவதி⁴யுண்டாயிருக்கையன்றியே, காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுஸந்தி⁴யாநின்றாலும் மேன்மேலென உயர்ந்து காட்டாநிற்பனவான கல்யாணகு³ணங்களையுடையான். (நலம்) என்றவிடத்தில் ஏக வசநம் - கு³ணஜாதிபரம். நலமாவது - கு³ணவிபூ⁴த்யாதி³களை அநுப⁴விக்கையாலே வந்த ஆநந்த³கு³ணமாகவுமாம் ; ஆநந்த³மென்று ஆநந்த³ஶ்ருதிகளில் ப்ரஸித்³த⁴ம். கு³ணநிரபேக்ஷமாகத் தானே விலக்ஷணமாய், தன்னைப்பற்றி கு³ணங்கள் நிறம் பெறும்படியான தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தினுடைய உபநிஷத் ப்ரஸித்³தி⁴யைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (அவன்) முன்புசொன்ன நன்மைகளிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு நன்மை சொல்லுகைக்காக அவனென்று நிர்தே³ஶிக்கிறது. இப்படியே மேல் யவனவன்களுக்கும் பொருள். (அவன்) என்று பலகால் சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்து - இப்பாட்டில் ப்ரதிபாதி³க்கிற கு³ணங்கள் தனித்தனி ஈஶ்வரத்வஸாத⁴கங்களென்று தோற்றுகைக்காக.

(மயர்வற) ஸ்வவிஷயத்திலே எனக்கு அநாதி³யாய்வருகிற அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படி. (மதிநலம்) பு⁴க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநம். (அருளினன்) இத்தலை நன்மை தீமை பாராதே நிர்ஹேதுகமாகத் தன் க்ருபையாலே தந்தருளினன். எனக்குத்தந்தருளினன் என்னுதொழிவான் என்னென்னில் ; 1. "असन्वेव स भवति" (அஸந்நேவ ஸ ப⁴வதி) என்று சொல்லுகிற கணக்காலே பு⁴க்³வத்³விஷயீகாரத்துக்குமுன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே.

(அயர்வறுமமரர்களதிபதி) பு⁴க்³வத்³ஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சே²த³மில்லாமை ஸ்வபா⁴வமாய், அவ்வநுப⁴வத்துக்கு ஒருநாளும் விச்சே²த³மின்றிக்கே இருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமி. (அமரர்கள்) என்கிற பூ³ஹுவசநத்துக்கு முக்²யார்த்த²த்வம் ப்ராப்தமாகையால், அவர்கள்தங்களுக்கு என்னிலில்லை என்கிறது.

(துயரறு சுடரடி) துயரறும் ஸ்வபா⁴வமாய், அப்ராக்ருத தேஜோரூபமான திருவடிகளை. திருவடிகளுக்குத் துயருண்டோவென்னில் ; ஆஶ்ரிதருடைய துயர் திருவடிகளுக்குத் துயர். அவனைத் தொழுதெழு என்னுதே திருவடிகளைத் தொழுதெழு என்பானென்? என்னில் ; ஸ்தநந்த⁴யப்ரஜை முலையிலே வாய்வைக்குமாபோலே அடியனுனைவனுக்குத் திருவடிகளிலே தலைமடுக்கை முறைமையாகையாலே. (தொழுதெழு) அடிமையாலல்லது செல்லாத தன்மையாயிருக்கச்செய்தே அநாதி³காலம் அடிமையிழந்து, உருவி,

இல்லாதார் கணக்காயிருக்கிற நீயே எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே அடிமை செய்து உஜ்ஜீவி. எம்பெருமானேடு ப்ரத்யாஸந்நமான திருவுள்ளத்தோடே தமக்கு ஸம்ப₃ந்த₄த்தை ஆசைப்பட்டு (என் மனனே) என்கிறார்.

"ஸந்மாத்ரமே வஸ்து" என்கிற வாத₃மும், "ஜீவபரர்களுடைய பே₄த₃ம் ஔபாதி₄கம்; மோக்ஷத₃ஸையில் 'எல்லாம் ஒன்று" என்கிற வாத₃மும் இவர்க்கு ஸித்₃தா₄ந்த மன்று என்னுமிடம் வ்யக்தம் இப்பாட்டில்; பரராம் அவர்களுக்கு விருத்₃த₄மாகையால். இப்பாட்டில் "அவன், அவன்" என்கிற மூன்று பர்யாயத்திலும் "துயரறு சுடரடி தொழுதெழன்மனனே" என்று, வாக்யபே₄த₃ம்பண்ணி யோஜிப்பர். 1. "नमो नमः" (நமோ நம:) இத்யாதி₃ ஸ்லோகவத் ப்ரதிவிஸோஷணம் ஈடுபடுகையாலே. 1.

பன்னீராயிரப்படி—உயர்வற-அவதாரிகை

1. அவ;—இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்₃ரஹமான முதற் பாட்டில்—பரத்வ ப்ரதா₄நோபபாதி₃கமான நிரவதி₄க கல்யாண கு₃ணயோகா₃த்தையும், நிர்ஹேது கோபகாரகத்வத்தையும், நித்யஸூரி நிர்வாஹகத்வத்தையும், நித்ய மங்க₃ள விக்₃ரஹ யோகா₃த்தையும் உடைய ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே நிரந்தர ஸேஷவ்ருத்தி யைப் பண்ணு என்று தன் நெஞ்சை நியோகி₃க்கிறார்.

உயர்வு—(ஆநந்த₃வல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) அல்லாத உயர்த்திகள், **அற**—அஸத்கல்பமாம்படி, **உயர்**—அவாங்மநஸகோ₃சரமாய் உயர்ந்த, **நலம்**—ஆநந்த₃த்தை, **உடையவன்**—உடையனுக, **யவனவன்**—ப்ரமாண ப்ரஸித்₃தா₄னவன் யாவனொருவன், **மயர்வு**—(ஸம்ஸயவிபர்யயாதி₃ ரூபமான) அஜ்ஞாநம், **அற**—நஸிக்கும்படி, **மதிநலம்**—ஸ்வாபா₄விகஜ்ஞாநப்ரேமங்களை, **அருளினன்**—(தன்னருளாலே) தந்தருளினவனுக, **யவனவன்**—(2. "**ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ** என்கிற) ப்ரஸித்₃தி₄யையுடையவன் யாவனொருவன், **அயர்வு**—விஸ்மரண ப்ரமாத₃த்தை, **அறும்**—இல்லாத, **அமரர்கள்**—நிரந்தரானுப₄வயுக்தரான நித்யஸூரிகளுக்கு, **அதிபதி**—நிரவதி₄கபோ₄ஷியானவன், **யவன்**—யாவனொருவன், **அவன்**—அவனுடைய, **துயரறு**-ஸமாஸ்ரித து₃:க்க₃நிவர்த்தகமாய், **சுடர்**-நிரந்தரைஸ்வர்ய விஸிஷ்டமான, **அடி**—திருவடிகளைக்குறித்து, **தொழுது**—(3. "**ப₃த்₃த₄ாஞ்ஜலி புடா:**" என்கிறபடியே) ஸோஷத்வானுரூபவ்ருத்தியைப்பண்ணி, **என் மனனே**—"என் மனஸ்ஸே, **எழு**—நித்யோச்ச்₂ராயரூபமான உஜ்ஜீவநத்தைப்பெறு" (என்று தம் முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஸாஸித்தருளினராயிற்று.)

இதில் முதலடியில் "**நலம்**" என்று ஆநந்த₃ கு₃ணத்தையாதல், ஆநந்த₃ ஹேதுவாக உபநிஷத்தில் சொன்ன யுவத்வாதி₃கு₃ணவிபூ₄திகளையாதல் சொல்லுகிறது. இரண்டாமடியில் "**நலம்**" என்று ப₄க்திரூப ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்பாட்டில் மூன்றடியிலும் "**யவன்**" என்கிற ஸப்₃த₃த்தோடே "**அவன்**"

என்று தொடங்கி நாலாமடியைத் தனித்தனியே அந்வயித்து, மூன்று வாக்ய மாகவும் சொல்லுவர்; முதலடியில் யவனேடே "**அவன்**" என்று தொடங்கி இரண்டாமடியைக் கூட்டி வாக்யமாக்கி, அவ்விரண்டாமடிதன்னை ஆவர்த்தித்து யச்ச2ப்3த3த்தாலே நிர்தே3ஶித்து, அத்தை "**அவன்**" என்று தொடங்கி மூன்ரு மடியோடே கூட்டி, அதுதன்னையும் ஆவர்த்தித்து '**யவன்**' என்று நிர்தே3ஶித்து, அத்தோடே "**அவன்**" என்று தொடங்கி நாலாமடியிலே வினைமுடித்து வாக்யைக வாக்யமாகவும் சொல்லுவர். அங்ஙனன்றியே 1. **"स यश्चायं पुरुषे यश्चासावादित्ये-स एकः"** (**ஸ யஶ்சாயம் புருஷே யஶ்சாஸாவாதி3த்யே-ஸ ஏக:**) என்கிற கணக்கிலே "**யவனவன்**" என்று, யச்ச2ப்3த3ார்த்த2மாய் ப்ரஸித்3தி4யைக் காட்டி, அத்தை "**அவன்**" என்று தொடங்கி நாலாம் பாத3த்தாலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர். இப்பாட்டு - ஸர்வஶாஸ்த்ரோபப்3ரும்ஹணமான இப்ரப3ந்த4 ஸங்க்3ரஹமாகையாலே, ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்3ரஹரூபமான மந்த்ர ரஹஸ்யார்த்த2 தாத்பர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது; எங்ஙனேயென்னில், "**உயர் நலமுடையவன்**" என்கிற ஸர்வாதி4க ஶேஷித்வத்தாலே ப்ரத2மபத3ார்த்த2மான அங்யார்ஹஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்ப3ந்தி4த்வத்தையும், "**மதிநலமருளினன்**" என்று க்ருபாகார்யமாகச் சொன்ன உபகாரகத்வத்தாலே, மத்4யமபத3ார்த்த2மான உபா யப4ாவத்தையும், "**அமரர்களதிபதி**" என்று; நித்யஸூரிஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபத3ார்த்த2மான ப்ராப்யத்வத்தையும், "**தொழுதெழு**" என்கையாலே சதுர்த்2யர்த்த2மான கைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்ருயிற்று. 1.

இருபத்துநாலாயிரப்படி—உயர்வற-அவதாரிகை

அவ;—முதற் பாட்டு. "ஶ்ரீய:பதியாய், ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனுய், அக்கு3ணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான தி3வ்ய விக்3ரஹத்தையுடையனுய், அவற்றை அநுப4விக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுயிருக்கிற இருப்பை தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினுலே அநுப4வயோக்3யமாம்படி, நமக்கு ப4க்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தைத் தந்தருளினன்; அவன் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கப் பார்" என்று தம் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அநுஶாஸிக்கிறார்.

வ்யா;— (**உயர்வு**) உயர்த்தி; அதாவது தன்னையொழிந்த ஸகலபத3ார்த் தங்களிலும் எல்லாப்படியாலும் உண்டான எல்லாவுயர்த்தியையும் சொல்லு கிறது. (**அற**) **ஆதி3த்யஸங்நிதி4யிலே நக்ஷத்ராதி3களைப்போலே உண்டாய்,** அவற்றை இல்லையென்னலாம்படியிருக்கை; 2. "**ज्योतीष्यादित्यवत्**" (**ஜ்யோதிம்ஷ்யாதி3த்யவத்**) இத்யாதி3. (**உயர்**) உயராநிற்கை. காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுப4வி யா நின்ருலும் அவ்வருகாய்க்கொண்டு வாங்மநஸங்களால் பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணு திருக்கை. அநுபூ4தாம்ஶம் அல்பமாய் அநுப4வ்யாம்ஶமே விஞ்சியிருக்கை. (**நலம்**) கு3ணவிபூ4த்யாதி3களை அநுப4விக்கையால் வந்த ஆநந்த்3யகு3ணம்; ஏகவசநம் ஜாத்ய

பி₄ப்ராயமாய் கு₃ணஜாதிபரமாகவுமாம். ஆநந்த₃ாவஹமான கு₃ணவிபூ₄த்யாதி₃ பரமாகவுமாம். நலமென்கையாலே - கட்டடங்க நன்மையேயாயிருக்கை. (உடையவன்) ஆக₃ந்துகமன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுப₃ந்தி₄யாயிருக்கை. இதுக்கு ஆளவந்தார் "ஸ்வாப₄ர்விகாநவதி₄காதிஶயாஸங்க்₂யேயகல்யாணகு₃ணக₃ண:" என்று அருளிச் செய்வர். "குத்₃ருஷ்டிகளுடைய மிடற்றைப்பிடித்தாப்போலே 'நலமுடையவன்' என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி கண்டாயே" என்று பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வானுக்கு ஆழ்வான் பணித்தான். (யவன்) இக்கு₃ணங்களுக்கு ஆஶ்ரயமான தி₃வ்யாத்மஸ்வரூபத்தினுடைய ஶ்ருதி ப்ரஸித்₃தி₄யைச் சொல்லுகிறது. இந்த கு₃ணங்கள்தானும் நிறம்பெறும்படியான ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (அவன்) முன்பு சொன்ன நன்மைகளிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு நன்மை சொல்லுகைக்காக "அவன்" என்று உத்₃தே₃ஶிக்கிறது. (மயர்வு) அஜ்ஞாநம். இத்தால் ஜ்ஞாநாநுத₃ய அந்யதா₂ஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநரூபமான அஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது. (அற) ஸவாஸநமாகப் போகும்படி. (மதி நலம்) மதியென்றுஜ்ஞாநம், நலமென்று - ப₄க்தி, ப₄க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமென்றபடி. (அருளினன்) இத்தலையில் நன்மைதீமை பாராதே, நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே தந்தருளினான்; முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே பீச்சுமாபோலே. எனக்குத் தந்தருளினான் என்று தொழிந்தது—ப₄க₃வத்₃விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (யவன்) இப்படி உபகாரகனுக ஶ்ருதிப்ரஸித்₃தி₄னனவன். (அவன்) அதுக்குமேலே ஒரு நன்மை சொல்லுகைக்காக அவனென்று உத்₃தே₃ஶிக்கிறது.

(அயர்வறும்) ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநத்துக்கு விஸ்மருதியில்லாமை ஸ்வபா₄வமாயிருக்கை. (அமரர்கள்) மரணமின்றிக்கே இருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு மரணமாவது—ப₄க₃வத₃நுப₄வ விச்சே₂த₃ம்; அதின்றிக்கேயிருக்கை. (அமரர்கள்) என்கிற ப₃ஹுவசநத்தாலே—அவர்களுக்கு எண்ணில்லை என்கிறது. (அதிபதி) அதி₄கனன பதி. அஸங்க்₂யாதரான நித்யஸூரிகள் நித்யாநுப₄வம் பண்ணுகின்றாலும் பரிச்சே₂தி₃க்கவொண்ணாத பெருமையுடையவன். (யவன்) நித்யவிபூ₄தி யோக₃த்தாலே வந்த ஶ்ருதிப்ரஸித்₃தி₄. (அவன்) அதுக்குமேலே விக்₃ரஹத்தால் வந்த வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகைக்காக உத்₃தே₃ஶிக்கிறது. (துயரறு) துயரற்றவென்றபடி. இவர் மயர்வற அவன் துயரற்றபடி. (சுடரடி) நிரவதி₄க தேஜோரூபமான தி₃வ்ய விக்₃ரஹம். (அடி) ஶேஷபூ₄தர் அநுப₄விக்க இழியும் துறை. (தொழுது) ஶேஷியைக் கண்டால் பிறக்கும் வ்ருத்திவிஶேஷம். (எழு) உஜ்ஜீவி. தொழப்பெருதபோது 1. "ஜநஸ்ய" (அஸந்நேவ) என்னும்படியாயிறே இருப்பது. (என் மனனே) ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸத்தியாலே தமக்குத் திருவுள்ளத்தோடே ஒரு ஸம்ப₃ந்த₄த்தை ஆசைப்படுகிறார்.

தனித்தனியே "அவன்" என்கிறது — ஓரோவொன்றே ஈஶ்வரத்வாதி₄கங்களென்று தோற்றுகைக்காக. மூன்று பர்யாயத்திலும் "துயரறு

சுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்று வாக்யபே₄த₃ம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம்; 1. "नमो नमो वाङ्मनसातिभूमये" (நமோ நமோ வாங்மநஸாதிபூ₄மயே) என்னுமாபோலே, தனித்தனியே ப்ரீதியாலே ஈடுபடுகையாலே. "உயர்வற உயர் நலமுடையவன் யவன், அவன் மயர்வற மதிநல மருளினன், மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன், அவனயர் வறு மமர்களதிபதி, அயர்வறு மமரர்களதிபதி யவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்று வாக்யைகவாக்யங்யாயத்தாலே யோஜிக்கவுமாம். 1.

ஈடு—உயர்வற வ்யாக்₂யாந அவதாரிகை

அவ-அ மூதற்பாட்டு. "b தான் ஸமஸ்தகல்யாணகு₃ணத்மகனுயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டிc உபகரித்தான். dஅக்கு₃ணங்களும் தன்னைப்பற்றி நிறம்பெறவேண்டும்படியாய் இருக் கிற தி₃வ்யாத்ம ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி c உபகரித்தான். e இப்பேற்றுக்கு

அடையவளிந்தாளரும்பதவுரை—முதற்பாட்டு

aஇப்படி அவதரிப்பித்த ப்ரப₃ந்த₄த்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபக்ரமிக்கிறார் (முதற்பாட்டு இதி) "முதற்பாட்டு வ்யாக்₃யாயதே" என்றபடி. இப்படியே எங்குங் கண்டு கொள்வது. b ஸ்வாநுப₄வபரமான இத்திருவாய்மொழியிலே "நான் கைங்கர்யம் பண்ணு கிறேன்" என்ன அமைந்திருக்கத் திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்தது – கைங்கர்யம் ப₄க்தி மூலமாய் வருகிறதாகையாலே இவ்விஷயத்தில் ப₄க்தி பிறக்கைக்கு உறுப்பான அவனுடைய உபகார பரம்பரைகள் தோற்றுகைக்காகத் தன் திருவுள்ளத்தை அபி₄முகீ₃கரிக்கையாலே - என்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (தான் ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணத்மகனுமித்யாதி₃) வாக்யைக வாக்யதாயோஜநாநுகு₃ணமாக அவதாரிகை. யத்₃வா, "அடி தொழுதெழு" இத்யஸ்மிந் விதே₄யார்த்தே₃ "மதியருளினன்" இத்யேதத் ஹேதுக₃ர்ப்ப₄மிதி ச. 2. "அர்த்தே₃நைவ விஶே ஷோஹி நிராகாரதயா தி₃யாம்" இதி ச. ஸ்வரூப ரூப கு₃ணவிபூ₄தய ஏவ அர்த்த₂ா இதி ச, ஹ்ருதி₃ நிதா₄ய ஸ்வரூபாதி₃வாசகபதா₃நி கா₃தா₂க்ரமேண பராம்ருஶந் வாக்யார்த்த₂மாஹ (தான் ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணத்மகனய் இத்யாதி₃). "தொழுதெழு" என்று கைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரித மாகவேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது; c "அருளினன்" என்றத்தை ப்ரதிவாக்யம் அந்வயித்து (உபகரித்தான், உபகரித்தான், உபகரித்தான்) என்கிறாராதல்; இப்ரப₃ந்த₄ம் அநுப₄வ பரீவாஹரூபமாகை யாலே உபகரித்தமை அர்த்த₂ஸித்₃த₄மாதல். b (தான் ஸமஸ்த) இத்யாதி₃க்கு "உயர்நலம்" என்றதிலே நோக்கு. d (அக்கு₃ணங்களும் தன்னைப்பற்றி) என்கிற இடத்திலே 3. "கு₃ணையத்

ஜீயரும்பதவுரை—முதற்பாட்டு

a இப்படி அவதரிப்பித்த ப்ரப₂ந்த₄த்தில் பாட்டுக்களை அடைவே விவரிப்பதாக உபக்ரமிக் கிறார் (முதற்பாட்டு இதி) "முதற்பாட்டு வ்யாக்₃யாயதே" என்றபடி. இப்படி எங்கும் கண்டு கொள்வது. b வாக்யைகவாக்யயோஜநாநுகு₃ணமாக அவதாரிகை (தான் ஸமஸ்தேத்யாதி₃). "தொழுதெழு" என்கிற கைங்கர்யம் ப்ரீதிகாரிதமாகவேண்டுகையாலே ப்ரீதிஹேதுத்வேந உபகார பரம்பரைகளை அருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது: c "அருளினன்" என்றத்தை ப்ரதிவாக்யம் அந்வயித்து (உபகரித்தான், உபகரித்தான்) என்கிறாராதல்; இப்ரப₃ந்த₄ம் அநுப₄வ பரீவாஹரூபமாகையாலே உபகரித்தமை அர்த்த₂ாத் ஸித்₃த₄மாதல். b (தான் ஸமஸ்த) இத்யாதி₃க்கு "நலம்" என்றதிலே நோக்கு. d (அக்கு₃ணங்களும் தன்னைப்பற்றி) என்கிற இடத்திலே, 3. "கு₃ணை

f—என்பக்கல் சொல்லலாவதொன்று மின்றிக்கேயிருக்க, நிர்ஹேதுகமாகத் தானே c உபகாரகனுனன்; f ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி c உபகரித்தான்; g தன்னுடைய தி3வ்ய விக்3ரஹலாவண்யத்தைக் காட்டி c உபகரித்தான்" என்று அவன் பண்ணின உபகாரங்களடையச் சொல்லி, "இப்படி உபகாரகனாவன் திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யத்தைப் பண்ணி h உஜ்ஜீவிக்க வாராய்" என்று தம் i திருவுள்ளத்தோடே i_2 கூ(ட்)டுகிறார்.

அ-தம் லோகே கு3ணிஷு ஹி மதம் மங்க3ளபத3ம் விபர்யஸ்தம் ஹஸ்திகி3ரிதா4ரபதே தத்த்வயி புந: I கு3ணேஸ் ஸத்யஜ்ஞாந ப்ரப்4ருதய உத த்வத்3கா3தயா ஸுபீ4ஷ்யம் யாதா இதிஹி நிரூணஷ்ம ஸ்ருதிவஸாத் II" என்கிற ஸ்லோகமும், ஹேமாரவிந்த3 பரிமளந்யாயமும் அநுஸந்தே4யம். மங்க3ளபத3ம்-மங்க3ள பத3ப்ரயோக3:. ஸுபீ4ஷ்யம் - ஸுப4த்வம். ஸ்ருதிவஸாத் - 1. "ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதி:" 2. "பவித்ராணும் பவித்ரம் யோ மங்க3ளாநாஞ்ச மங்க3ளம்" இத்யாதி3ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிவஸாத். d (அக்கு3ணங்களும்) இத்யாதி3க்கு "யவன்" என்கிற விஸேஷ்யாம்ஸத்திலே நோக்கு.

e (இப்பேற்றுக்கு) இத்யாதி3—"அருளினன்" என்றதைப்பற்ற. f (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய்) இத்யாதி3—"அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்றதைப்பற்ற. (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய்) என்றது - தங்களுடைய அஸாதா4ரணகாரத்தை அடைந்தவர்களென்றபடி. அதாவது - அபஹதபாப்மத்வம் தொடக்கமானவை. இத்தால் பரமஸாம்யாபந்நர் என்றபடி. g "துயரறு சுடரடி" என்றதைப்பற்ற (தன்னுடைய இத்யாதி3) i திருவுள்ளத்தோடே i_2 கூடுகையாவது - A முந்துற்ற நெஞ்சான தம் திருவுள்ளத்தோடே- "என் மனனே" என்று உறவுகொண்டாடுகை என்று மேலே ஸௌம்யக்தம்; (தம் i திருவுள்ளத்தோடே i_2 கூடுகிறார்) என்றது-தொழுதெழுகையாகிற க்ரியையிலே அந்வயிக்கிறாரென்னவுமாம்; அன்றிக்கே i_3 "கூட்டுகிறார்" என்று பாட3மாய், "தொழுகையைத் திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார்; கூட்டுகையாவது-உபதே3ஸிக்கை" என்னவுமாம். உபகாரத்துக்குத்தோற்றுல் 3. "பூ4யோ நம:" என்று ஆளவந்தாரைப்போலே தாம் தொழாதே நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது - ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே உசாவவேண்டி. அதுக்கு இவ் விபூ4தியில் ஆளில்லாமல் A முந்துற்ற நெஞ்சாகையாலே-என்று கண்டுகொள்வது. I_2 "கூடுகிறார்" என்னும்போது h (உஜ்ஜீவிக்க வாராய்) என்றது - "நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாராய்" என்றபடி.

ஜீ—யத்தம்" இத்யாதி3 ஸ்லோகஸ்ச, ஹேமாரவிந்த3 பரிமளந்யாயஸ்சாநுஸந்தே4ய:. மங்க3ள பத3ம் - மங்க3ளபத3ப்ரயோக3:. ஸுபீ4ஷ்யம்-ஸுப4த்வம். ஸ்ருதிவஸாத் என்றது- 1. "ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதி:" என்றதைப்பற்ற. d (அக்கு3ணங்களும்) இத்யாதி3க்கு - "யவன்" என்ற விஸேஷ்யாம்ஸத்திலே நோக்கு.

e (இப்பேற்றுக்கு) இத்யாதி3 — "அருளினன்" என்றதைப்பற்ற. f (ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய்) இத்யாதி3—"அயர்வறும் அமரர்களதிபதி" என்றதைப்பற்ற. ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராய் - தங்களுடைய அபஹதபாப்மத்வாத்3யஸாதா4ரணகாரத்தை அடைந்தவர்களாய். g "துயரறு சுடரடி" என்றதைப்பற்ற (தன்னுடைய தி3வ்ய விக்3ரஹேத்யாதி3). I_2 கூட்டுகை - உபதே3ஸிக்கை. உபகாரத்துக்குத் தோற்றுல், 3. "பூ4யோ நம:" என்றுப்போலே தாம் தொழாதே நெஞ்சுக்குச் சொல்லுகிறது - ப்ரீத்யதிஸயத்தாலே உசாவவேண்டி, அதுக்கு இவ்விபூ4தியில் ஆளில்லாமல், A முந்துற்ற நெஞ்சாகையாலே. I (திருவுள்ளத்தோடே i_2 கூடுகிறார்) என்று

ச— j "ஆறு k கிண்ணகமெடுத்தால் l நேர்நின்ற மரங்கள் பறியுண்டுபோய்க் கடலிலே புகும்; m நீர்வஞ்சி தொடக்கமானனவ வளைந்து பிழைக்கும். அதுபோலே ப4க3வத்3 ம2 கு3ணங்களினுடைய, n எடுப்பிருந்தபடி ப2 கண்டோழுக்கு எதிரே நானென்று பிழைக்க விரகில்லை; அவன் திருவடிகளிலே தலைசாய்த்துப் பிழைக்க வாராய் நெஞ்சே!" என்கிறார். o "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழப்பாராய் (நெஞ்சே)" என்கிறார்.

p 1. "अहमस्यावरो भ्राता गुणैर्नास्यसमुपागतः" (அஹமஸ்யாவரோ ப்4ராதா கு3ணைர்த3ஸ்ய முபாக3த:) என்னுமாபோலே q இளையபெருமாள r "நீர் இவர்க்கென்னுவீர்" என்ன;

அ— | வாக்யபே4த3யோஜனைக்குச்சேர அவதாரிகாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆறு கிண்ணகம் எடுத்தால்) என்று தொடங்கி "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்" என்கிற பத3மாத்ரத்திலே நோக்காக இந்த அவதாரிகை; | அங்ஙனன்றிக்கே—அவன் பண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி, "தொழு" என்கிறுரென்றார் (தான் ஸமஸ்த கல்யாண கு3ணாத்மகனுயித்யாதி3 ப 216 b); அவன் பண்ணின உபகாரங்களுக்கு நாம் தொழமாட்டோம் என்றிருந்தாலும், கு3ணங்களினுடைய உத்3ரேகங்கண்ட நமக்கு, தொழுதல்லது ஜீவிக்க விரகில்லை என்று சொல்லுகிறார் என்கிறார் (ஆறு கிண்ணகமெடுத்தால்) இத்யாதி3— என்றிங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். இவ்விரண்டு பக்ஷத்திலும் "ஸார்வஜ்ஞ்ய ஸர்வஶக்தித்வ த3ண்டை3கரத்வாதி3களைக் கண்டால் எதிரே நிற்க விரகில்லை, ஸம்ஸாரஸாக3ரத்திலே தள்ளிவிடுமாகையாலே அவன் திருவடிகளிலே தலைசாய்க்கப்பாராய்" என்ற படி. k (கிண்ணகம்) ப்ரவாஹம். l (நேர்) எதிரே. m (நீர்வஞ்சி இதி) 2. "அநம்ராணும் ஸமுத்3தா4ர்த்துஸ் தஸ்மாத் ஸிந்து4ராஜாத்3வ l ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸுஹ்ருன்மைர் வ்ருத்திமாஶ்ரித்ய வைதஸீம் ll" இதி ஹ்ருயுக்தம். n (எடுப்பு) அதிஶயம். ஔத்3தா4த்யம் வா. o உக்தார்த்த2ஸ்ய ஶப்3தா3காங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வற வுயர்நலம் இதி)

p தாத்பர்யாத்தரம் (அஹமஸ்யேத்யாதி3). |...o அத2வா, 3. "அவஸா: ப்ரதிபேதி3ரே" என்கிற ந்யாயத்திலே தாத்பர்யம் (ஆறுகிண்ணகமித்யாதி3 தொழுதெழப்பாராய் நெஞ்சே என்கிறார்என்னுமளவுக்கும்) அதாவது—ப4க3வத்கு3ணங்கள் 3. "அவஸா: ப்ரதிபேதி3ரே" என்னும்படி

ஜீ—பாடு3மானால் "என் மனனே" என்று உறவுகொண்டாடுகிறார் என்றபடி. இந்தப் பாடு3த்தில் h (உஜ்ஜீவிக்க வாராய்) என்றது - நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி வாராய் என்றபடி.

| வாக்யபே4த3யோஜனைக்குச் சேர அவதாரிகாந்தரம் (ஆறு கிண்ணகமித்யாதி3) இதுக்கு "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்" என்கிற பத3த்திலே நோக்கு. யத்3வா, (தான் ஸமஸ்த) (ப 216b) இத்யாதி3 வாக்யத்திலே உபகாரங்களை அநுஸந்தி4க்கில் அவஶ்யம் தொழவேணு மென்கிறாராய், இதில் நேரே நான் தொழாதொழியிலும் கு3ணோத்3ரேகம் தொழுவித்துக்கொள்ளும் என்கிறார் என்று யோஜிக்கவுமாம். k (கிண்ணகம்) - ப்ரவாஹம். l (நேர்) - எதிர். m (நீர்வஞ்சி இதி) அத்ர 2. "ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ் ஸுஹ்ருன்மைர் வ்ருத்திமாஶ்ரித்ய வைதஸீம்" என்றது அநுஸந்தே4யம். n (எடுப்பு) அதிஶயம், ஔத்3தா4த்யம் வா. n2 (கு3ணங்களுடைய எடுப்பு) என்கிற விடத்திலே - 3. "த்3ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணம் தத3" இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். n2 (கண்டோழுக்கு) - கண்ட நமக்கு. o உக்தார்த்த2ஸ்ய ஶப்3தா3காங்க்ஷாயாமாஹ (உயர்வற இத்யாதி3)

p கு3ணக்ருததா3ஸ்யஸ்ய த்3ருஷ்டாந்த: (அஹமஸ்யேத்யாதி3) q உபபாத3கம் (இளைய பெருமாளே இத்யாதி3) r (நீர் இவர்க்கென்னுவீரென்ன) என்றதுக்கு-4. "ராஜ்யாத்3ப்4ரஷ்டோ வநே

ர்-r_2 "பெருமாளும் ஒருபடி நினைத்திருப்பர்; நானும் ஒருபடி நினைத்திருப்பேன்" என்றார்; "அவர் நினைத்திருக்கும்படியென்? நீர் நினைத்திருக்கும்படியென்?" என்ன; "அவர் தம் பின்பிறந்தவன் என்றிருப்பர்; நான் அவர்கு$_3$ணங்களுக்குத் தோற்று அடியேனு யிருப்பன்" என்றாரிறே; s அப்படியே இவரும் "உயர்வற உயர்நலமுடையவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழப்பாராய் நெஞ்சே" என்கிறார்.

t இவர் தாம் u முற்பட கு$_3$ணங்களிலே இழிவானென் என்னில்: v தாமகப்பட்ட துறை அதுவானகையாலே. w இவரை x கு$_3$ணத்தை இட்டாயிற்று வணங்குவித்தது.

அ-பண்ணுமவையாகையாலே 1. "ந நமேயம்" என்றிருக்க விரகில்லை; ஆகையாலே நாமே முந்துற இசைவோம் நெஞ்சே என்கிறார் – என்றபடி. ஏ உபபாத$_3$கம் (இகாயபெருமானே இத்யாதி$_1$) ர (நீர் இவர்க்கென்னுவீரென்ன) 2. "ராஜ்யாத்$_3$ப்$_1$ரஷ்டோ வநே வஸ்தும் மயா ஸார்த்த$_4$மிஹாக$_3$த: | பூ$_1$ர்வயா ச மஹாதேஜா: ஸீதயாऽநுக$_3$தோ வஶீ | இ$_3$நஷ்வயேவ மஹாதேஜா: ப்ரப$_1$யேவ தி$_3$வாகர:||" என்று பித்ருவசநத்தாலே அவர் வந்தாரென்றும், பூ$_1$ர்வையாகையாலே பிராட்டி வந்தாளென்றும், "மயா ஸஹ" என்றும் சொல்லுகையாலே, இரண்டு நிமித்தமுமின்றிக்கேயிருக்க, நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூ$_4$த ஸம்ப$_3$ந்த$_4$மேதென்கிற ப்ரஶ்நம் திருவடியுடைய முக$_3$விகாஸத்தாலே உந்நீதமென்று தாத்பர்யம். (p "அஸ்யாவரோ ப்$_1$ராதா") 3. "நையாயிகஸ்ய வாயுரப்ரத்யக்ஷ:" 4. "யஸ்யாமதம்" இத்யாதி$_3$வத். இவ்வர்த்த$_3$ம் ஸப்$_3$த$_3$த்திலே தோற்றுதிருக்கச்செய்தேயும் பு$_3$த்$_3$தி$_4$பே$_4$த$_3$த்தாலே என்று வ்யாக்$_3$யாநம் பண்ணுகைக்கடி — "விருத்$_3$த$_4$ த$_3$ர்மங்களான ப்$_1$ராத்ருத்வத$_3$ாஸத்வங்களுக்கு ஏகாஶ்ரயத்தில் அநுஸந்த$_4$ாநம் கூடாமையாலே" என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர்; இதுக்கு நியாமகம் "அஹம் அஸ்ய" என்ற பத$_3$ங்கள். ப்$_1$ராத்ருத்வமாவது — தன்னோடு தோள் தீண்டியான அதிஶயவத்த்வம். த$_3$ாஸத்வம் — க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வம். s ப்ரக்ருதத்திலே ஏதென்ன (அப்படியே இவரும் இத்யாதி$_3$).

t பு$_3$த்$_3$த்$_4$யாரோஹக்ரமாநுஸாரிண்யா 5. "யதோவா இமாநி" இத்யாதி$_4$ ஶ்ருதிப்ரக்ரியயா கார்யாகார ஜக$_3$த்பூர்வகம் 6. "காரணந்து த்$_4$யேய:" இதி காரணவஸ்து உபாஸ்யமிதி வக்தவ்யம்; நசேத் 7. "அகி$_2$லஹேயப்ரத்யநீக" இத்யாதி$_3$ க$_3$த்$_3$யோக்த ப்ரகாரவத் ஸ்வரூபரூபே

ஜீ-வஸ்தும் மயா ஸார்த்த$_4$மிஹாக$_3$த: | பூ$_1$ர்வயா ச மஹாதேஜா: ஸீதயாऽநுக$_3$தோ வஶீ||"என்கிறபடியே பித்ருவசநத்தாலே அவர் வந்தார்; பூ$_1$ர்வையாகையாலே பிராட்டி வந்தாள்; இரண்டு நிமித்தமுமின்றிக்கேயிருக்க 2. "மயா ஸார்த்த$_4$ம்" என்று நீர் வந்த இதுக்கு நிமித்தபூ$_4$தஸம்ப$_3$ந்த$_4$ம் ஏதென்று தாத்பர்யம். r$_3$ ப்$_1$ராத்ருத்வமாவது - தோள்தீண்டியான ஆகாரம்; த$_3$ாஸத்வமாவது - க்ரயவிக்ரயார்ஹத்வம்; ஒருவனுக்கு ஏகவிஷயத்தைக் குறித்து இந்த உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப ப்$_1$ராத்ருத்வ த$_3$ாஸத்வ பு$_3$த்$_3$தி$_4$கள் விருத்$_3$த$_4$ங்களாகையாலே பி$_4$ந்நப$_3$த்$_3$த்$_4$யதீ$_4$நங்களாக அருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளும் இத்யாதி$_3$). ஏதந்நியாமகம் – 8. "ய$_3$ி$_3$ ப்ரீதிர் மஹாராஜ யத்$_3$யநுக்$_3$ராஹ்யதா மயி" என்றது; ப்ரீதி – ப்$_1$ராத்ருத்வ நிப$_3$ந்த$_4$ந. அநுக்$_3$ராஹ்யதை - த$_3$ாஸத்வ நிப$_3$ந்த$_4$ந. "p அஸ்யாவரோ ப்$_1$ராதா அஹம் கு$_3$ணார்த$_3$ாஸ்யமுபாக$_3$த:" என்று ஸப்$_3$த$_3$நிர்வாஹம் என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர். s ப்ரக்ருதத்திலே ஏதென்ன (அப்படியே இவரும்) இத்யாதி$_3$.

t க$_3$த்$_3$யத்தில் 7. "அகி$_2$லஹேய" இத்யாதி$_3$ப்படியே ஸ்வரூபம் முன்னுகச் சொல்லாதே கு$_3$ணத்திலிழிவானென் என்றபடி. u (முற்பட) ஸ்வரூபாபேக்ஷயா என்றபடி. w த்$_3$விதீயாவ

ரீ-வ்யா:-(உயர்வற இத்யாதி3) yப4க3வத3ாநந்த3த்தைப் பேசப்புக்க zவேத3ங்கள் aமநுஷ்யா

அ-அபி4தா4ய அநந்தரம் கு3ணாபி4தா4நேந ப4ாவ்யம்.; உப4யப்ரகார வ்யதிரேகேண ப்ரத3மம் கேந ஹேதுநா கு3ணநபி4தா3தா4தி இத்யபி4ப்ராயேண ஸங்கதே (இவர்தாம் முற்பட இதி). ய (முற்பட) ஸ்வரூபாபேக்ஷயா என்றபடி. v பரிஹாரம் (தாமகப்பட்ட இத்யாதி3). x (கு3ணத்தை இட்டாயிற்று) சாடு. தா4துஸ்ஸை கு3ணத்தை இட்டிறே வணங்குவிப்பது. இவ்வாக்யம் பூர்வ விவரணம். w ஸ்வரூபரூப விபூ4தீநாமப்யாகர்ஷகத்வாத் கு3ணவஸீக்ருதத்வே கோ ஹேது: இத்யத் ராஹ (இவரை இத்யாதி3) என்னவுமாம்; தத்ர ஹேதுப்ரஸ்நஸ்ய அவகாஸோ நாஸ்தி; ஸ்வ தந்த்ரஸ்ய அபர்யநுயோஜ்யத்வாதி3தி ப4ாவ:.

y ''உயர்வறவுயர்நலம்'' என்ற ஆநந்த3 கு3ணத்தினுடைய அபரிச்சே2த்3யதைக்கு ப்ரமாணம் (ப4க3வத3ாநந்த3த்தை இத்யாதி3) அன்றிக்கே, ''உயர்வறவுயர்நலம்'' என்ற வர்ணநைக்குத் தாத்பர்யமாகவுமாம்; y...(ப 232) e யத்3வா ''வேத3ாஸ்ச அபரிச்சே2த்3யமாநந்த3கு3ணம் அபரிச் சே2த்3யத்வேநாவிஜ்ஞாய தத்பரிச்சே2தா3ர்த்த2ம் அநேகயத்நம் க்ருத்வா புநரஸக்த்யா நிவ்ருத்தா:; பராங்குஸார்யஸ்து ப்ரத2மத ஏவ அபரிச்சே2த்3யத்வேநாஹ; கிமித3ம் ஜ்ஞாநாதி4க்யம்!'' இதி வித்3தே4வ் வ்யாக்2யாதா ப்ராஹ (ப4க3வத3ாநந்த3த்தை இத்யாதி3ய—நிலமாய்ப் பேசுகிறார் இத் யந்தம்). z 1.''அநந்தா வை வேத3ா:'' இதிந்யாயாத், ஸாகா3ந்தரேஷ்வப்யாநந்த்3யவல்லீஸத்3ப4ா வாபி4ப்ராயாத்3வா, 2. ''வேதா3: பும்ஸி ச ப்3ரூ4ம்ந்யேவ'' இத்யபி4ப்ராயாத்3வா (வேத3ங்கள்) இதி ப3ஹுவசந ப்ரயோக3:. y 3. ''ஸைஷாநந்த3ஸ்ய மீமாம்ஸா ப4வதி'' என்கிற ஸ்ருதியை ஹ்ருதீ3 கரித்துக்கொண்டு (ப4க3வத3ாநந்த3த்தைப்பேசப்புக்க வேத3ங்கள்) என்கிறார். a 3. ''யுவா ஸ்யாத் ஸாது4 யுவாத்4யாயக:...ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:'' என்று தொடங்கி 3. ''ஸ ஏக: ப்ரஜாபதேரா நந்த3:'' என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து (மநுஷ்யாநந்த3ம்தொடங்கி ப்3ரஹ்மாநந்த3த்தளவுஞ் சென்று)

ஜீ-தாரிகைக்குச் சேர ப4ாவாந்தரம் (இவரை இத்யாதி3). x சாடுவுக்கு-கு3ணம்-கயிறு; கு3ணத்தை இட்டிறே தா4துஸ்ஸை வணங்குவிப்பது என்றபடி.

y...(ப 222)e ஸ்ருதியாலும் அபரிச்சே2த்3யமான ஆநந்த3த்தை ''உயர்வற'' இத்யாதி3யாலே வர்ணித்து நிலமாகப் பேசுகையால் வந்த ஜ்ஞாநாதி4க்யத்திலே வ்யாக்2யாதா ஈடுபடுகிறார் (ப4க3வத3ாநந்த3த்தை இத்யாதி3...நிலமாய்ப் பேசுகிறதிறே இவர் என்னுமளவாக). அதாவது- வேத3த்தைப்போலே பரிச்சே2தி3க்க என்றிழிந்து நிலமல்லாமை மீளுகையன்றிக்கே, முதலிலே அபரிச்சி2ந்நமென்று சொல்லவிழிகையாலே நிலமாய்ப் பேசத்தட்டில்லை என்றபடி; y அத2வா ஆநந்த3கு3ணபரிச்சே2த்3யதைக்கு ப்ரமாணம் (ப4க3வதி3த்யாதி3). a 3. ''யுவா ஸ்யாத் ஸாது4 யுவாத்4யாயக: ... ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:'' என்று தொடங்கி 3. ''ஸ ஏக: ப்ரஜாப தோ3நந்த3:'' என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து (மநுஷ்யாநந்த3ம் தொடங்கி ப்3ரஹ்மாநந்த3த்தளவும்

ப்ர— a (மநுஷ்யாநந்த3ம் தொடங்கி இத்யாதி3) தைத்திரீயகே [ஆ. வ. ८] "युवा स्यात्साधुयुवाध्यायकः" इत्यादि श्रूयते। अस्याः श्रुतेरर्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैर्विस्तरेणोक्तः—(युवा) पञ्चविंशतिवार्षिकः. (साधुयुवाध्यायकः) साधु - यथाविधि, सम्यक्संप्रदायसिद्धतया स्वरवर्णादिभ्रंश रहितं वा; युवशब्देन प्रत्यग्रत्वं विवक्षितम्; अविस्मरणात् नित्यनवं यथा भवति तथा अध्ययनवान् इत्यर्थः। यद्वा स्वसमवयस्कानां सर्वेषामध्यायकः-तदधिकज्ञान इत्यर्थः। (आशिष्ठः) आशुतरक्रियः; यद्वा अशनक्षमः-अरोग इत्यर्थः; यद्वा आशीर्वादविषयभूतः—सर्वानुरञ्जक इत्यर्थः. "सर्वान् देवान्

சீ—நந்த₃ம் தொடங்கி ப்₃ரஹ்மாநந்த₃த்தளவும் சென்று bபின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரே

அ—என்கிறார். b (பின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்து) 1.''உபர்யுபர்யப்₃ஜ பு₄வோபி பூருஷாந்

ஜீ—சென்று) என்கிறார். b (பின்னையுமவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்து) என்றவிடத்திலே—1.''உபர்யுபர்

ப்₃ர-நமஸ்யந்தி" [रा. अ. २-५२] इतिवत्; (बलिष्ठः) मनोबलवान्; द्रढिष्ठ इति शरीरबलस्योक्तत्वात्. यद्वा (द्रढिष्ठः) द्रढतरः. न त्वव्यवस्थितस्वभाव इत्यर्थः. (बलिष्ठः) शारीरमानससर्वविधबलवान्. (वित्तस्य पूर्णा) वित्तेन पूर्णा; "पूरणगुणसुहितार्थसदव्ययतव्यसमानाधिकरणेन" [अष्टा-२] इति षष्ठ्यनुज्ञानात्. (स एको मानुष आनन्दः) एवं गुणसमुदायं विभूतिपौष्कल्यञ्चोक्त्वा, स एको मानुष आनन्द इति श्रुत्या स्वरसतस्तस्यैवानन्दत्वमुक्तम्; अनुकूलत्वं हि-आनन्दत्वम्. निवर्त्यानिष्टत्वेष्टसाधनत्वानपेक्षमिष्टत्वं अनुकूलत्वम्. उक्तलक्षणयोगात् गुणविभूत्योरानन्दत्वमुपपद्यते. तस्याप्यनुकूलत्वं विषयानुकूलत्वकृतमिति अन्वयव्यतिरेकसिद्धम्. एवं सति श्रुतिस्वारस्यञ्च सिद्धयति. गुणविभूतिप्रकर्षमुक्त्वा स आनन्द इति ह्युक्तम्.नतु तद्विषयज्ञानमिति.युवत्वाद्यनेकगुणान् विभूतिमप्युक्त्वा तत्समुदायमानन्दशब्देन निर्दिश्य, तस्यानन्दस्य निरतिशयत्वप्रतिपादनात् सर्वगुणानां विभूतेश्च अनवधिकातिशयत्वं प्रतिपादितं भवति. अनुकूलज्ञानत्वमेवानन्दत्वमिति गुणविभूतिविषयज्ञानस्य आनन्दत्वेऽपि तस्यानन्दस्य निरतिशयत्वोक्त्या गुणविभूत्योः अनवधिकातिशयत्वं अर्थादुक्तं भवति. तदानन्त्यस्य गुणविभूत्यानन्त्यनिबन्धनत्वात्।

एवं "स एको मानुष आनन्दः" इत्यारभ्य "स एकः प्रजापतेरानन्दः" इत्यन्तेन क्षेत्रज्ञानन्दातिशय उक्तः. "स एको ब्रह्मण आनन्दः" इति भगवदानन्द उच्यते. "ते ये शतम्" "स एकः" इति कथं परिच्छिन्नत्वमिति चेत् न परिच्छिन्नत्वम्. एकक्षणार्धे बहूनि योजनानि गच्छतो रवेः "क्षिप्तेषुरिव सर्पति" इत्यादिषु साम्यकथनं यथा गतिमान्द्यनिवृत्तिपरं न परिच्छिन्नत्वपरं, तद्वत्, "ते ये शतं" "स एकः" इति निर्देशोऽपि चतुर्मुखानन्दाभिप्रायः, न तु परिच्छेदपर इति. यद्वा, "ते ये शतम्" "स एकः" इत्यस्य निर्देशस्य सङ्ख्याविशेषरत्वेऽपि आनन्दस्यापरिच्छिन्नत्वं फलितम्. अण्डानामनन्तत्वेन तत्र तत्र चतुर्मुखानामपि आनन्त्यात् कालत्रयवर्तिसमस्तब्रह्माण्डगतचतुर्मुखानन्दापेक्षया शतगुणत्वाच्च भगवदानन्दस्य अत्यन्तमानन्त्यसिद्धेः; एवं सत्येव हि "यतो वाचो निवर्तन्ते, अप्राप्य मनसा सह" इत्यनन्तरवाक्याविरोधः। तत्र "यतः" इति यच्छब्देन प्रकृतमानन्दं निर्दिश्य तस्य वाङ्मनसयोरविषयत्वप्रतिपादनात् निरतिशयत्वमेव हि प्रतिपादितम्॥

b (பின்னையும் அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்துக்கொண்டு சென்று) अत्रायं श्लोकोऽनुसन्धेयः.-"उपर्युपर्यब्जभुवोऽपि पूरुषान् प्रकल्प्य ते ये शतमित्यनुक्रमात्। गिरस्त्वदेकैकगुणावधीप्सया सदा स्थिता नोद्यमतोऽतिशेरते॥" इति.

ற-கூறித்துக்கொண்டு சென்று, பின்னேயும் பரிச்சே2தி3க்கமாட்டாதே 1. "यतो वाचो निवर्तन्ते" (யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று மீண்டனவிறே; c இது ஆநந்த3கு3ணமொன்றிலுமிறே; d கு3ணங்கள் எல்லாம் இப்படியேயிறே இருப்பது; e இக்கு3ணங்கள் எல்லாம் தமக்கு நிலமாய்ப் பேசுகிறரிறே இவர்.

அ—ப்ரகல்ப்ய தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத் । கி3ரஸ்த்வதே3ஷைக கு3ணுவதீ4ப்ஸயா ஸதா3 ஸ்தி2தா நோத்3யமதோ ऽதிஶேரதே ॥'' 2. ''மர்த்யோத்தா3யம் விரிஞ்சாவதி4கமுபரி சோத்ப்ரேக்ஷ்ய மீமாம்ஸமாநா ரங்கே3ந்த்3ராநந்த3வல்லீ தவ கு3ணநிவஹம் யௌவநாநந்த3பூர்வம் । நஸ்வார்த்த3ம் ஸ்ப்ரஷ்டுமீஷ்டே ஸ்க2லதி பதி2 பரம் மூகலாயம் நிலிம்பே ஹந்தைவம் த்வத்3கு3ணாமவதி4க3ண நயோ: கா கதி2ர் சித்தவாசோ: ॥'' இத்யாதே3ள தாத்பர்யம்.

1.''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே'' என்கையாலே காலதத்வமுள்ளதனையும் ஏதாத்3ருஶோத் ப்ரேக்ஷைக்கு இந்த விஷயம் யோக்3யமென்று ப்ரத2மஶ்லோக தாத்பர்யம். 3. ''ஆஶிஷ்டோ3 த்3ரடி4ஷ்டோ3:'' என்று இந்த ஆநந்த3த்துக்கு கு3ணநிப3ந்த4நத்வம் தோற்றுகையாலே, இவ் வாநந்த3 விஷயமாக 1. ''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே'' என்கையாலே, கு3ணாந்தரங்களிலும் இவ்வார்த்த2ம் துல்யமாகையாலே ''ஏகைககு3ணுவதீ4ப்ஸயா'' என்றது. ஸதா3 ஸ்தி2தா: கி3ர:- எப்போதும் உண்டாயிருக்கிற வேத3ஶப்3த3ங்களானவைகள். அப்3ஜபு4வ: பூருஷாத் ப்ரகல்ப்ய- ப்3ரஹ்மாதி3களைப் புருஷர்களாக்கி. அதாவது - ப்3ரஹ்மாக்களினுடைய ஆநந்த3த்தை மநுஷ்ய ஸ்தா2நேயாக்கி. உபர்யுபரி - அதுக்கு மேலே மேலே. தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத் ப்ரகல்ப்யாபி- அப்படி கல்ப்யமான மநுஷ்யாநந்த3த்தினுடைய நூறு மடங்கு மநுயஷ்யக3ந்த4ர்வாநந்த3மென்கிற க்ரமத்தாலே கல்பித்திருக்கச்செய்தேயும், உத்3யோக3த்தைப்பற்ற அதிஶயிக்கமாட்டிற்றில்லையென்று ஶ்லோகத்துக்குப் பொருள். 2. மர்த்யோத்தா2யம்-மர்த்யாது3த்தா2ய. ஶய்யோத்தா2யமிதிவத். மர்த்யமாரப்4யேதி யாவத். யௌவநாநந்த3பூர்வம் - மாநுஷாநந்தா3வயவபூ4த யௌவநாநந்த3 மாரப்4ய, பதி2-ப்ரதிபாத்3யதமார்க்கே3. மூகலாயம் நிலிம்பே-மூக இவ விலீநேத்யர்த்த2:. 3. ''யுவா ஸ்யாத்'' இத்யாதி3ஶ்ருதியிலே இன்றிக்கேயிருக்க, இப்படி கற்பித்தருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்து- 3. ''யுவா ஸ்யாத்'' என்று தொடங்கி மநுஷ்யாநந்த3ம் முதலாகக் கல்பித்துவருகிற ப்ரகரண மாகையாலே ப்3ரஹ்மாவுக்கு அவ்வருகேயும் ''தே யே ஶதமித்யநுக்ரமாத்'' என்று உத்ப்ரேக்ஷிக் கிறது ஶ்ருதிக்கு விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம்.

c (இது ஆநந்த3கு3ணமொன்றிலுமிறே) மற்ற கு3ணங்களினுடைய அபரிச்சே2த்3யதை சொல்லவில்லையே என்று ஶங்கையைப் பூரிப்பது. d (கு3ணங்களெல்லாம் இப்படியே) என்றது- ஆநந்த3ாபரிச்சே2த்3யதாஹேது கு3ணவிபூ4த்யபரிச்சே2த்3யதையாகையாலே, ஆநந்த3ம்

ஶ்-யப்3ஜ பு4வோ ऽபி பூருஷாத்'' 2.''மர்த்யோத்தா3யம் விரிஞ்சாவதி4கமுபரி சோத்ப்ரேக்ஷ்ய மீமாம்ஸமாநா'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம். 3. ''யுவா ஸ்யாத்'' இத்யாதி3ஶ்ருதியிலே அவ்வருகே உத்ப்ரேக்ஷித்தமை இல்லாவிட்டாலும் ஊஹந்யாயஸித்3த4ம். அதாவது 3. ''யுவா ஸ்யாத்'' இத்யாதி3யாலே மநுஷ்யாத்3யஸம்ப4ாவிதாகாரத்தைச் சொன்னபோதே ப்3ரஹ்மாவையும் மநுஷ்ய ஸ்தா2நே கல்பிக்கை ஶ்ருதிக்கு விவக்ஷிதம் என்றபடி.

c (ஆநந்தகு3ணமொன்றிலுமிறே) மற்ற கு3ணங்களின் அபரிச்சே2த்3யதை சொல்லவில்லையே என்னிலென்று ஶங்கையைப் பூரிப்பது. d (கு3ணங்களெல்லாம் இப்படியேயிறே) என்றது-ஆநந்தா3 பரிச்சே2த்3யதாஹேது கு3ணவிபூ4த்யபரிச்சே2த்3யதையாகையாலே, ஆநந்த3ம் அபரிச்சி2ந்நம்

ff— f (உயர்வு) வருத்தம். g எல்லார்க்கும் உயர்த்தியுண்டாம்போது வருத்த முண்டு; அப்படி வருந்தவேணுமோ? என்றால், h உயர்வற உயராநிற்கும். i இத்தைப்

அ—அபரிச்சி2ந்நமென்றபோதே தத2பரிச்சி2ந்நதாஹேதுவான கு3ணந்தராபரிச்சே2த்3யதையும் அர்த்த2ஸித்3த4மென்றபடி. இது 1. ''யுவா ஸ்யாத்'' இத்யாதி3 ஸ்ருதி வ்யாக்2யாநத்திலே வ்யக்தம். e ஆனால் இது இவர் பரிச்சே2தி3த்துப் பேசும்படி என்னென்னில் (இக்கு3ணங்களெல்லாம் இதி) அதாவது - வேத3ம் பரிச்சே2தி3க்க என்றிழிகையாலே நிலமில்லாமல் மீண்டது; இவர் அபரிச் சி2ந்நமென்று சொல்ல இழிந்தவராகையாலே இவருக்கு நிலமாகப் பேசத்தட்டில்லையென்றபடி. அன்றிக்கே, ஸ்ருதி ஆநந்த3 கு3ணமொன்றையுமிறே விஸ்தரித்துச் சொன்னது; இவர் அவ்வள வன்றிக்கே ஒரோ திருவாய்மொழியிலே ஒரோ கு3ணமாக கு3ணந்தரங்களையும் விஸ்தரித்து அருளிச்செய்தாரிறே. அதுவா, ஸ்ருதி ஆநந்த3கு3ணமொன்றையுமிறே 2. ''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே'' என்று அபரிச்சி2ந்நமாகச் சொல்லிற்று. இவர் அங்ஙனன்றிக்கே ''உயர் நலம்'' என்று எல்லா கு3ணங்களையும் அபரிச்சி2ந்நமென்கிறுரே — என்று வேத3ங்களுக்கும் நிலமல்லா தத்தைப் பேசுகிற ஆழ்வாருடைய ஜ்ஞாந வைப4வம் சொல்லுகிறதென்னவுமாம்.

f உயர்வென்று - வருத்தமாதல், உச்சா3ராயமாதல்; அதில் ப்ரத2மத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வு வருத்தமித்யாதி3) ''உயர்வே அணுக்கம் கவர்தல் உயங்கல் உயர்வே ஆகுலமணங்கு – கசிவே அயர்வென்றிவை வருத்தமாகும்'' என்று நிக4ண்டு. g வருத்தத்துக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன

ஜீ—என்றபோதே, தத2பரிச்சி2ந்நத்வ ஹேதுவான கு3ணந்தராபரிச்சே2த்3யதையும் அர்த்த2ஸித்3த4 மென்றபடி. இது 1. ''யுவா ஸ்யாத்'' இத்யாதி3ஸ்ருதி வ்யாக்2யாநத்திலே வ்யக்தம். e ஆனால் இவர் பரிச்சே2தி3த்துப் பேசும்படி என்னென்னில் (இக்கு3ணங்களெல்லாம் இத்யாதி3) என்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். தைத்திரீயகே 1. ''யுவா ஸ்யாத் ஸாது4யுவாத்4யாயக:, ஆஶிஷ்டோ த்3ருடி4ஷ்டோ ப3லிஷ்ட:, தஸ்யேயம் ப்ருதி2வீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத்; ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:, தே யே ஶதமித்யாது3'' யுவா - பஞ்சஸிம்ஶதிவார்ஷிக:. ஸாது4-ஸ்வரவர்ணாதி3 ப்ரஶம்ஸாரஹிதம், யுவாத்4யாயக:-ஸ்வஸமவயஸ்காநாம் ஸர்வேஷாம் அத்4யாயக:, தத்3தி4கஜ்ஞாந இத்யர்த்த2: ஆஶிஷ்ட:—அஶநக்ஷம: - அரோக3 இத்யர்த்த2:. த்3ருடி4ஷ்ட:- காயப3லவாந். ப3லிஷ்ட:-மநோப3லவாந். வித்தஸ்ய பூர்ணா – வித்தேந பூர்ணா. ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:- ஏவம் கு3ணஸமுதா3யம் விபூ4தி பௌஷ்கல்யம் சோக்த்வா ''ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:'' இதி தத்ஸமுதா3யம் ஆநந்த3ஶப்தே3ந நிர்தி3ஶ்ய தஸ்யாநந்த3ஸ்ய நிரதிஶயத்வ ப்ரதிபாத3நாத் ஸர்வகு3ணாநாம் விபூ4தேஶ்ச அநவதி4காதிஶயத்வம் ப்ரதிபாதி3தம் ப4வதி. ந ச ஜ்ஞாநபி4ந்நஸ்ய கு3ணவிபூ4த்யாதே3: கதா2ம் ஆநந்த3த்வம்? இதி ஶங்க்யம், அநுகூலத்வம் ஹி ஆநந்த3த்வம்; தச்ச ஸ்வத ஏவேஷ்டத்வம்; தச்ச கு3ணவிபூ4த்யோரபி ஸம்ப4வதி;ஸ்ருத்யா ஸ்வரஸதஸ் தஸ்யைவ ஆநந்த3த்வமுக்தம். அநுகூலஜ்ஞாநத்வமேவ ஹி ஆநந்த3த்வமிதி கு3ணவிபூ4திவிஷய ஜ்ஞாநஸ்ய ஆநந்த3த்வேऽபி தஸ்யாநந்த3ஸ்ய நிரவதி4காதிஶயத்வோக்த்யா கு3ணவிபூ4த்யோரப்யநவதி4காதிஶ யத்வம் அர்த்தா3துக்தம் ப4வதி. தத்3ஞாநந்த்யஸ்ய கு3ணவிபூ4த்யாநந்த்ய நிப3ந்த4நத்வாத். ஏவம் ''ஸ ஏகோ மாநுஷ ஆநந்த3:'' இத்யாரப்4ய ''ஸ ஏக: ப்ரஜாபதேராநந்த3:'' இத்யந்தேந க்ஷேத்ர ஜ்ஞாநந்த3ாதிஶய உக்த:. ''ஸ ஏகோ ப்3ரஹ்மண ஆநந்த3:'' இதி ப4க3வதா3நந்த3 உச்யத இதி 1. ''யுவா ஸ்யாத்'' இதி ஸ்ருதேர் வ்யாக்2யாநம்.

f உயர்வென்று -வருத்தமாதல், உச்சா3ராயமாதல்; அதில் ப்ரத2மத்தை அருளிச்செய்கிறார். (உயர்வு – வருத்தம்) என்று. g வருத்தத்துக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன (எல்லார்க்குமித்யாதி3.)

ச்-பற்றவிறே j ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த சந்தை. k ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்து க₃தமான ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுண்டான l உச்ச்₂ராயத்தை — உயர்வென்கிறது. (அற) இன்றியிலேயொழிய. m இத்தால் அத்யந்தாப₄ாவத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; பின்னை என்சொல்லுகிறதென்னில்; n தன்னுடைய உச்ச்₂ராயத்தையும் இவற்றையும் பார்த்தால், ஆதி₃த்ய ஸந்நிதி₄யில் நக்ஷத்ராதி₃களைப் போலவும், மேரு ஸிக₂ரத்திலே நின்ற வனுக்குக் கீழுள்ள ஸர்ஷபாதி₃கள் இருக்குமாபோலவும், உண்டாயிருக்கச்செய்தே இல்லையென்னலாம்படி இருக்கை.

அ. (எல்லார்க்குமித்யாதி₃) இவ்விடத்திலே 1. ''யுக₃கோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்₄ய பத்₃மபூ₄: | புநஸ் த்ரைலோக்யதா₄த்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஸ்ம்ரும:॥''2.''மஹாதே₃வஸ் ஸர்வமேதே₄ மஹாத்மா ஹரித்வாSSத்மாநம் தே₃வதே₃வோ ப₃பூ₄வ'' என்கிற ச்லோகங்களும், 3.''விஷ்ணோ ரேஷஸ்ய ப்ரப்₄ருதே₃ ஹவிர்பி₄: விதே₃ ஹி ருத்₃ரோ ருத்₃ரீயம் மஹத்த்வம்'' என்ற ச்ருதியும் அநுஸந்தே₄யம். h (உயர்வற உயராநிற்கும்) வருத்தமற்றிருக்கையாலே ஸ்வாப₄ாவிகமாயிருக்கும் என்றபடி. i ஸ்வாப₄ாவிகமாயிருக்கும் என்கைக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தைப்பற்ற இத்யாதி₃) இத்தைப்பற்றவிறே என்றது-வருத்தமற உயராநிற்கும் என்ற இவ்வர்த்த₂த்தைப் பற்றவிறே என்றபடி. j அஸ்யாமேவ க₃ாதா₂யாம் உத்தரத்ர கு₃ணாநாம் ப்ரமாணோபந்யாஸாவஸரே 4.''ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₃காதிஶயாஸங்க்₂யேயகல்யாண கு₃ணக₃ண:'' இதி ஸ்பஷ்டமுச்யதே 5.''ஸ்வாப₄ாவிகாநவதி₃காதிஶயேஶித்ருத்வம்'' இத்யாதி₃ஸ்லோகமென்னவுமாம். k த்₃விதீயமர்த்த₂ம், ப்ரதியோகி₃ விஶேஷ ப்ரகார விஶேஷாநபி₄தா₄நஞ்ச ஹ்யருதி₃ நிதா₄யாஹ (ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தேதி.) l உச்ச்₂ராயமென்று-அதிஶயமாய், இதரருடைய கு₃ணங்களினுடைய அதிஶயத்தைச் சொல்லுகிறது. இந்த அர்த்த₂த்துக்கு ''அற'' என்றதுக்கு அத்யல்பதையிலே தாத்பர்யம். m பூர்வயோஜநையில் வ்யாவ்ருத்தி (இத்தாலித்யாதி₃) ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தர்களுக்கு காலத்ரயத்திலும் உச்ச்₂ராயமில்லையோ என்ன (இத்தாலித்யாதி₃) என்னவுமாம். n (தன்னுடைய உச்ச்₂ராயத்தையும் இதி). 6.''பாணௌ க்₃ருஹீத்வா விது₃ரம் ஸாத்யகிஞ்ச மஹாயஶா: | ஜ்யோதிம்ஷ்யாதி₃த்யவத்₃ராஜந் குருந் ப்ரச்ச₂ாத₃யந் ஶ்ரியா॥'' இத்யாதி₃.

ஜீ. 1.''யுக₃கோடி ஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்₄ய பத்₃மபூ₄: | புநஸ் த்ரைலோக்ய தா₄த்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஸ்ம்ரும:॥'' 2.''மஹாதே₃வஸ் ஸர்வமேதே₄ மஹாத்மா ஹரித்வாSSத்மாநம் தே₃வ தே₃வோ ப₃பூ₄வ'' இத்யாதி₃ப்படியே ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கு வருத்தமுண்டு என்றபடி. h (உயர்வற உயராநிற்கும்) வருத்தமற்று உயராநிற்கும். இந்த அர்த்த₂த்தில் ''அற'' என்று அத்யந்தாப₄ாவத்தைச்சொல்லி, வருத்தமற்று என்றபடி. வருத்தமற்றிருக்கும் என்கையாலே-ஸ்வாப₄ாவிகம் என்றபடி. i இந்த அர்த்த₂த்துக்கு ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்கிறார் (இத்தைப்பற்ற இத்யாதி₃) ''வருத்தமற உயராநிற்கும்'' என்கிற இவ்வர்த்த₂த்தைப் பற்றவிறே என்றபடி. j ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தையாவது-4.''ஸ்வாப₄ாவிக'' இத்யாதி₃சந்தை என்றபடி. இது மேலே சொல்லுகிறதிறே. k உயர்வென்று ~ உச்ச்₂ராயமாக அர்த்த₂ாந்தரம் (ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தேத்யாதி₃) இவ்வர்த்த₂த்துக்கு ''அற'' என்று அல்பதையிலே தாத்பர்யம். m பூர்வயோஜநையில் வ்யாவ்ருத்தி (இத்தாலித்வாதி₃) இவ்விடத்திலே 6.''பாணௌ க்₃ருஹீத்வா விது₃ரம் ஸாத்யகிஞ்ச மஹாயஶா: | ஜ்யோதிம்ஷ்யாதி₃த்யவத்₃ராஜந் குருந் ப்ரச்ச₂ாத₃யந் ஶ்ரியா'' என்றது அநுஸந்தே₄யம்.

ச— o இப்படி அல்லாதவற்றை இல்லையென்னலாம்படி பண்ணினால், தனக்கோரெல்லை உண்டாயிருக்குமோவென்னில்,- (உயர்) p காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்று லும் அவ்வருகாய்க் கொண்டு வாங்மநஸ்ஸுக்களால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணுதபடி உயராநிற்கும். q ஆனால் 1. "सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्तास्समुच्छ्रयाः। संयोगा विप्रयोगान्ताः मरणान्तञ्च जीवितम्॥" (ஸர்வே க்ஷயாந்தா நிசயாः பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ரயாः। ஸம்யோகா விப்ரயோகாந்தாः மரணந்தஞ்ச ஜீவிதம்॥) என்கிறபடியே இருக்கிறதோவென்னில்; r அன்று, s இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி.

t இப்படி கரைகட்டாக் காவேரிபோலே பரந்திருந்தால் இப்பரப்பெல்லாம் ப்ரயோ ஜநமாயிராதே காடுபட்டுக்கிடக்குமோவென்னில்; (நலம்) t_2 கண்படிடமெங்கும் u பயிர்

அ— o (இப்படி இத்யாதி) 2. "न तत्र सूर्यो भाति न चन्द्रतारकं नेमा विद्युतो भान्ति कुतोऽयमग्निः" என்றுகொண்டு அல்லாத தேஜஸ்ஸுக்களைப்பற்ற பரமபதத்தில் தேஜஸ்ஸு அளவிறந்திருந்ததேயாகிலும், ஈச்வரதேஜஸ்ஸைப்பற்ற ஓரவதியுண்டாகாநின்றதிறே: அப்படியே இக்குணங்களும் இதரருடைய குணங்களினுடைய அதிசயத்தை இல்லை யென்ன லாம்படி இருந்தால், தனக்கு ஒரெல்லையுண்டாயிருக்குமோ? என்னில் என்றபடி. p நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவியாநின்றும் இத்யாதி) காலதத்வமுள்ளதனையும் என்கிறது-"உயர்" என்கிற வர்த்தமாந நிர்தேசம் தாத்பர்யம். q மந்தசங்கை (ஆனால் இத்யாதி) அத்யுச்ச்ரிதமானாலென்றபடி. அத்யுச்ச்ராய: பதநஹேதுரிதி விவக்ஷிதம். r நலபதத்தைப் பாராமல் சங்கித்ததுக்கு நலபதகடாக்ஷித்தாலே பரிஹாரம் (அன்று இத்யாதி). s (இயத்தாராஹித்யத்தைச் சொன்னபடி) என்றதுக்குக் கருத்து - "உச்ச்ராயம் பதநஹேதுவென்றது த்ரவ்ய குணதோச்ச்ராய விஷயம்; குணகுணதமான உச்ச்ராயம் பதநஹேதுவன்று" என்று. இயத்தாராஹித்யம் – பர்யந்தியத்தாராஹித்யம்.

t குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே, குணமுடையவனென்றால் வரும் சங்கையை அநுவதித்து தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற புத்தியை அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி கரைகட்டா

ஜீ—p"உயர்" என்கிற வர்த்தமாநார்த்தம் (காலதத்வமித்யாதி.) q மந்தசங்கை (ஆனாலித்யாதி) 1. இதம் வசநமயோத்யாகாண்டே பரதம் ப்ரதி ராமஸ்ய. q (ஆனால்) அத்யுச்ச்ராயமானால் என்றபடி. "அத்யுச்ச்ராய: பதநஹேது:" என்று விவக்ஷிதம். r,s நலபதத்தைப் பாராமல் சங்கித்ததுக்கு நலபதத்தைக் கடாக்ஷித்துப் பரிஹாரம் (அன்று, இயத்தேத்யாதி). இதுக்கு- த்ரவ்யகுணோச்ச்ராயம் பதநஹேது, குணகுணோச்ச்ராயம் பதநஹேதுவன்று என்று பரிஹாரம்.

t குணஸமூஹ விவக்ஷாபக்ஷத்திலே குணமுடையவனென்றால் வரும் சங்கையை அநுவதித்து, தத்பரிஹாரார்த்தமாக நலமென்கிற பதத்தை அவதரிப்பிக்கிறார்—(இப்படி கரை கட்டா

ப்ர—1. अयोध्याकाण्डे पञ्चशततमे चित्रकूटे रामं दृष्ट्वा अतिदुःखितं भरतं प्रति रामः-"तमेवं दुःखितं प्रेक्ष्य विलपन्तं यशस्विनम्। रामः कृतात्मा भरतं समाश्वासयदात्मवान्॥ १५॥ नात्मनः काम कारोऽस्ति पुरुषोऽयमनीश्वरः। इतश्चेतरतश्चैनं कृतान्तः परिकर्षति॥ १५॥ सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्तास्समुच्छ्रयाः संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तं च जीवितम्॥ १६॥"

ff—பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க u_2 உபாதே₃யமாயிருக்கும். நலமென்று v ஆநந்த₃கு₃ணமொன்றையும் சொல்லுகிறதென்னுதல்; w கு₃ணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்னுதல்; x ஆநந்த₃ாவஹமான விபூ₄தியைப் y பற்றச் சொல்லுகிறதென்னுதல்.

(உடையவன்) y_2 இக்கு₃ணங்கள்தன்னே z அஸ்தி என்றுவிடுமளவன்றிக்கே a இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியாய் இருக்கும். அதாவது - ஆக₃ந்துகமன்றிக்கே a_2 ஸ்வரூபாநுப₃ந்தி₄யாய் இருக்கும் என்றபடி. b ஆழ்வான், பிள்ளைப் பிள்ளையைப்

அ—இத்யாதி₃) கு₃ணஸமூஹத்தை விவக்ஷித்தால் அந்த கு₃ணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமூஹைகதே₃ஶமான ஒரோகு₃ணங்களிலே அபே₂க்ஷ்யதையும் ப்ரஸங்கி₄க்குமிறே என்று ஶங்காதாத்பர்யம். u (பயிர்பட்டிருக்கும் நிலம்போலே எங்குமொக்க உபாதே₃யமாய் இருக்கும்) என்றது - "நலம்" என்ற ஶப்₃த₃த்தினுடைய மூன்று பொருளுக்கும் ஸமுதா₃யம். w "நலம்" என்று கல்யாண வாசகமாய், கல்யாணமாவது-பே₂க்ஷ்யமாகையாலே பே₂க்ஷ்யத்வேத கு₃ண ஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிறது. இப்படிஷத்திலே "ஏகோ வ்ரீஹி:" இத்யாதி₃ப்படியே "நலம்" என்று ஜாத்யேகவசநம். A "நலந்தானென்றுமிலேன்" என்னக்கடவதிறே. v ஆநந்த₃கு₃ணமொன்றையுஞ் சொன்னபோது மற்ற கு₃ணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். x மூன்றுமர்த்த₂த்திலே, விபூ₄திமாலுக்கிறே ஆநந்த₃முள்ளது; ஆகையாலே 1. "ஆயுர்வை க்₄ருதம்" என்றுப்போலே கார்யவாசி ஶப்₃த₃த்தாலே காரணமான விபூ₄தியை லக்ஷிக்கிறது. y (பற்ற) பற்றி. விவக்ஷித்வேத்யர்த்த₂:; ஆநந்த₃ாவஹமான ஆகாரத்தைப்பற்றி லக்ஷணயா விபூ₄தியைச் சொல்லுகிறது இதி யாவத்.

z (அஸ்தி என்று) இதி - 2. "பூ₄மநிந்த₃ாப்ரஹ்மஸாஸ்₂ நித்யயோகே₃ந ஹி ஸாயநே | ஸம்ஸர்க்கே₃ஸ்திவிவக்ஷாயாம் ப₄வந்தி மதுப₃ாத₃ய: ||" என்கிற ஶ்லோகத்தில் அஸ்தி என்கிறத்தை ப்ரத்யபி₄ஜ்ஞை பண்ணினபடி. "உடையவன்" என்கிற மதுப்பு நித்யயோக₃த்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. a,b (இவற்றையிட்டு) இத்யாதி₃நா—a_2 கு₃ணங்கள் ஸ்வரூபாநுப₃ந்தி₄களாயிருக்குமென்கையாலே, கு₃ணவிபூ₄திகள் ஒளபாதி₄கமென்று சொல்லுகிறவர்கள் பக்ஷம்

ஜீ—இத்யாதி₃) கு₃ணங்கள் அநந்தங்களாகையாலே ஸமஸ்தைகதே₃ஶமான ஒரோ கு₃ணங்களிலே அபே₂க்ஷ்யதையும் ப்ரஸங்கி₄க்குமிறே என்று ஶங்காதாத்பர்யம். t_2 உயர்கு₃ணமென்னுதே "உயர்நலம்" என்றதுக்கு வாஸனை (கண்டிடமித்யாதி₃) u_3 (உபாதே₃யமாயிருக்கும்) என்றது-"நலம்" என்ற ஶப்₃த₃த்தினுடைய மூன்று பொருளுக்கும் ஸமுதா₃யம். w ஸமூஹவாசித்வபக்ஷத்தில் "ஏகோ வ்ரீஹி:" இதிவத் "நலம்" என்று ஜாத்யேகவசநம். A "நலந்தானென்றுமிலேன்" என்னக்கடவதிறே. x த்ருதீயார்த்த₂த்துக்கு 1. "ஆயுர்வை க்₄ருதம்" என்றுப்போலே கார்யவாசி ஶப்₃த₃த்தாலே காரணமான விபூ₄தியை நினைக்கிறது. v ஆநந்த₃ கு₃ணமொன்றையும் சொன்னபோது மற்ற கு₃ணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். y (பற்ற) பற்றி. விவக்ஷித்து என்றபடி.

y_2 2. "பூ₄மநிந்த₃ா ப்ரஹ்மஸாஸ்₂ நித்யயோகே₃ந ஹி ஸாயநே | ஸம்ப₃ந்தே₄ஸ்திவிவக்ஷாயாம் ப₄வந்தி மதுட₃ாத₃ய: ||" என்கிறவற்றில் வைத்துக்கொண்டு அஸ்திவிவக்ஷயா அன்றிக்கே நித்யயோகே₃ மதுப்பு என்கிறார் (இக்கு₃ணங்கள்தன்னே இத்யாதி₃) இத்தால் "உடையவன்" என்கிற மதுப்பு நித்யயோக₃த்தைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. a_2,b (கு₃ணங்கள் ஸ்வரூபாநுப₃ந்தி₄களாய் இருக்கும்) என்கையாலே, கு₃ணமில்லை என்கிறவர்கள் பக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்று

A பெரியதிருமொழி 1-9-4

சி-பார்த்து "நிர்க்கு3ணமென்பார்மிடற்றைப் பிடித்தாற்போலே ஆழ்வார் 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே!" என்று பணித்தான்.

cஇத்தால் d1. "समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ" (ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகோऽஸௌ) என்றபடி; e 2. "वर्षायुतैः" (வர்ஷாயுதை:). இத்யாதி3. f 3. "धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो

அ—நிரஸ்தமாயிற்று என்கைக்கு ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வானித்யாதி3.) b யத்3வா, நலஸப்3தஸ்ய கு3ணபரத்வே ஸம்மதிமாஹ (ஆழ்வானித்யாதி3)

c "நலமுடையவன்" என்றநித்தால் மற்றுமுண்டான ப்ரமாணங்களுமெல்லாம் ஸூசிதங்கள் என்கிறார் (இத்தாலித்யாதி3). d 1. (ஸமஸ்த கல்யாண கு3ணாத்மக:) என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். அதாவது - ஸமஸ்தாஶ்ச தே கல்யாணகு3ணாஶ்ச - தே ஆத்மா - ஸ்வபா4வோ யஸ்ய ஸ: என்னுதல்; அன்றிக்கே, கல்யாணஶப்3தஸ்ம் பா4வப்ரதா4நமாய், கல்யாணத்வத்தை, கு3ணமாக-ஸ்வபா4வமாக உடைய தி3வ்யாத்மஸ்வரூபம் யாதொருவனுக்கு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகன். கு3ணமென்று-ஸ்வபா4வம். ஆத்மஶப்3தஸ்ம் ஸ்வரூபபரம். ஸமஸ்தகல்யாணத்வமாவது-ஸமஸ்தப்ரகாரமும் கல்யாணமாயிருக்கை. அதாவது-கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை. இத்தால் ஆநந்த3மயன் என்றபடி. தி3வ்யாத்மஸ்வரூபமென்றும், அத்தை உடையவன்என்றும் இரண்டு இல்லாமையாலே "உடையவன்" என்கிற ப3ஹுவ்ரீஹி ஔபசாரிகம். இவ்விடத்துக்கு ப்ரத4மவிவக்ஷையே வேண்டுவது. e 2. "வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய கு3ணை ந ஶக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை: । மஹாத்மநஸ் ஶங்கா2சக்ராஸிபாணேர் விஷ்ணோர் ஜிஷ்ணோர் வஸுதே3வாத்மஜஸ்ய ॥ "விஷ்ணோர் கு3ணை: ஸர்வலோகைஸ்ஸமேதைரபி வர்ஷாயுதைர் வக்தும் ந ஶக்யா:" இத்யந்வய:. f 3. (தா4தூ

ஜி—என்கைக்கு ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியை அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வானித்யாதி3). யத்3வா நலஸப்3தஸ்ய கு3ணபரத்வே ஸம்மதிமாஹ (ஆழ்வானித்யாதி3) ஆதல்.

c. d "நலம்" என்று கு3ணஸமூஹத்தைச் சொல்லுகிற அதுக்கு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் ஸமஸ்தேத்யாதி3). வைஷ்ணவே புராணே—d 1. "ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகோऽஸௌ ஸ்வஶக்திலேஶாத்3த்4ருதபூ4தஸர்க்க3: । இச்சா2க்3ருஹீதாபி4மதோரு தே3ஹஸ் ஸம்ஸாது4தாஶேஷஜக3த்தி3தோऽஸௌ ॥". மஹாபா4ரதே பீஷ்மபர்வணி கர்ண:—e 2 "வர்ஷாயுதைர் யஸ்ய கு3ணை ந ஶக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை: । மஹாத்மநஸ் ஶங்கா2சக்ராஸிபாணேர்விஷ்ணோர்ஜிஷ்ணோர் வஸுதே3வாத்மஜஸ்ய.॥". f 3. கிஷ்கிந்தா4காண்டே3 பஞ்சத3ஶே

பி4- d1. (கல்யாண குணாத்மகன்) श्रीमति वैष्णवे पुराणे [६-५] "समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ स्वशक्तिलेशाद्धृतभूतसर्गः। इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः संसाधिताशेषजगद्धितो यः" [८४] अस्यार्थः श्रुतप्रकाशिकाकारैरभिहितः—समस्तकल्याणगुणात्मक इति कल्याणगुणवत्त्वमुच्यते चेत्-आत्मशब्दः स्वभाववाची स्यात्। आत्मशब्दस्य स्वरूपवाचित्वे कल्याणशब्दो भावप्रधानपरः; समस्तकल्याणत्वं गुणः यस्य सः समस्तकल्याणगुणः। "द्व्येकयोर्द्विवचनैकवचने" इत्यत्र द्व्येकशब्दवत्। "द्वित्वैकत्वयोः" इति हि वृत्तिः। समस्तकल्याणगुणः आत्मा - धर्मिस्वरूपं यस्य, सः समस्तकल्याणगुणात्मकः। बहुव्रीहिरौपचारिकः-शिलापुत्रकस्य शरीरमिति निर्देशवत्। दिव्यात्मस्वरूपमेव स्तौति (स्वशक्तीति)

ச—மஹான்" (தா4தூநாமிவ மஹலேந்த்3ரோ கு3ணநாமாகரோ மஹாந்) 1. "बहवो नृप कल्याणगुणाः पुत्रस्य सन्ति ते" (ப3ஹவோ நிருப கல்யாணகு3ணாः புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே).

அ-நாமிவ)என்கிற ஸ்லோகத்தில் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸப்3தங்கள்-அலௌகிக லௌகிகஜ்ஞாநபரங்கள். 2. "மோக்ஷே தீ4ர் ஜ்ஞாநமந்யத்ர விஜ்ஞாநம் ஶில்பஶாஸ்த்ரயோः" இத்யமரகோஶः. இஸ்லோகத்துக்குக் கீழ் 3. "நிவாஸவ்ருக்ஷः" இத்யாதி3; சதுர்தி2 புருஷஸமாஶ்ரயணீயனென்றுதல்; அதாவது - ஸாதூ4நாம் நிவாஸவ்ருக்ஷः - அநந்யப்ரயோஜநரான ப4க3வத் ப்ராப்திகாமர்க்கு இளைப்பாறும் நிழல்மரமாயிருக்கும். 3. "ஆபந்நாநாம் பரா க3திः" - ஆத்மப்ராப்திகாமர்க்குப் பரையான க3தியாயிருக்கும். 3. "ஆர்த்தாநாம் ஸம்ஶ்ரயஶ்ச" - ப்ரஷ்டைஶ்வர்யகாமர்க்கு ஆஶ்ரயமாயிருக்கும். 3. "யஶஸஶ்சைகபா4ஜநம்" - நாதநைஶ்வர்யகாமர்க்கு ஓர் இருப்பிடமாயிருக்கும். அதுவா, தாரையானவள் "அநந்ய ப்ரயோஜநர்க்கு இளைப்பாறும் நிழல் மரமாயிருக்குங்காண்" என்ன, "நான் அநந்ய ப்ரயோஜநனன்றே" என்று வாலிக்குக் கருத்தாக; "அவ்வளவு போராதுகாண், ஆபந்நனாகவும் வேண்டுங்காண்" என்ன; "ஆனால் தம்பியாலே ஆபந்நனானில்லையோ" என்ன; "கேவலம் ஆபந்நனானவளவு போராதுகாண், ஆர்த்தனாகவும் வேண்டுங்காண்" என்ன; "ஆனால் வேறொருவரை ஆஶ்ரயிக்கிறேம்" என்ன; "வேறொருவருடைய யஶஸ்ஸும் இவனிட்ட வழக்காயிருக்குமாகையாலே அவனையே பற்றப்பார்" என்றபடி.

ஜீ-வாலிந: ப்ரதிதாரா "நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாதூ4நாம்" இத்யாரப்4ய "தா4தூநாமிவ மஹலேந்த்3ரோ கு3ணநாமாகரோ மஹாந்". 1. "அயோத்4யாகாண்டே3 த3ஶரத2ம் ப்ரதி ராஜாநः "தே தமூசுர்

ஶி-स्वांशलेशात् धृतभूतसर्गः; यद्वा, शक्तिः-सामर्थ्यम्; स्वगुणलवधृतभूतजात इत्यर्थः। भूतसर्गः-भूतसमूहः; यद्वा सृज्यत इति सर्गः-कार्यवस्तुजातमित्यर्थः। विग्रहवैलक्षण्यमाह - (इच्छेति). अभिमतत्वं-अभिमत्यर्हत्वम्; अभिमतस्य अननुरूपत्वं, अनुरूपस्य अनभिमतत्वञ्च दृश्यते; तद्व्याघृत्यर्थं इच्छागृहीताभिमतशब्दौ। निरुपपदेच्छाशब्दो नित्येच्छाया अवतारजन्येच्छायाश्च साधारणः; असङ्कोचात्। अथ अवतारद्वारेण साध्यं विग्रहप्रयोजनमाह (संसाधितेति)॥

(ப 227)e2. महाभारते भीष्मपर्वणि कर्णः—"वर्षायुतैर्यस्य गुणा न शक्या वक्तुं समेतैरपि सर्वलोकैः। महात्मनश्शङ्खचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य॥"

(ப 227)f3. किष्किन्धाकाण्डे पञ्चदशे सुग्रीवेण युद्धायाहूतं वालिनं प्रति तारा—"निवासवृक्षस्साधूनां आपन्नानां परा गतिः॥ १९॥ आर्तानां संश्रयश्चैव यशसश्चैकभाजनम्। ज्ञानविज्ञानसम्पन्नो निदेशे निरतः पितुः॥ २०॥ धातूनामिव शैलेन्द्रो गुणानामाकरो महान्। तत्क्षमं न विरोधस्ते सह तेन महात्मना॥ २१॥ दुर्जयेनाप्रमेयेन रामेण रणकर्मसु॥"

1. अयोध्याकाण्डे [२] दशरथं प्रति राजानः। "कथन्नु मयि धर्मेण पृथिवीमनुशासति। भवन्तो द्रष्टुमिच्छन्ति युवराजं ममात्मजम्॥ २५॥ ते तमूचुर्महात्मानं पौरजानपदैस्सह। बहवो नृप कल्याणगुणाः पुत्रस्य सन्ति ते॥ २६॥"

ஸ—g 1. "स्वाभाविकानवधिकातिशयासङ्ख्येयकल्याणगुणगणः" (ஸ்வாபா4விகாநவதி4காதிஶயா ஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணக3ணः) என்று இதுக்கு g4 ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தை.

அ—g (ஸ்வாபா4விகேத்யாதி3) ஸ்வாபா4விக என்கையாலே – ''உயர்வற'' என்கிறவதின் அர்த்த2ம் ஸூசிதம். (அநவதி4காதிஶய) என்கையாலே - ''உயர்'' என்கிறவதின் அர்த்த2ம் ஸூசிதம். (அஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணக3ண:) என்கையாலே - ''நலம்'' என்கிறவதின் அர்த்த2ம் சொல்லுகிறது. g3 இப்படி ''உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்'' என்றதுக்கு ப்ரதிபத்3யும் பி3ம்ப3ப்ரதிபி3ம்ப3ரூபேண விவரணமாயிருக்கிற ஸத்ஸம்ப்ரதா3ய ப்ரவர்த்தகருடைய வாக்ய மாகையாலே (ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யும் சந்தை) என்கிறார்.

ஜீ—மஹாத்மாநம் பௌராணாநபதே3ஸ்ஸஹ. ப3ஹவ:''இத்யாதி3. g1.''ஸ்வாபா4விகாநவதி4காதி ஶயாஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணக3ண:'' இதி யாமுநாசார்ய வசநம்.

(ப277)d(ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகோஸௌ) அஸ்ய அர்த்த2த்3வயம்—ஸமஸ்தாஶ்ச தே கல்யாணகு3ணாஶ்ச ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணா:, தே ஆத்மா-ஸ்வபா4வோ யஸ்ய ஸ இதிவா; அதாவது-ஸமஸ்த கல்யாணகு3ணங்களோ ஸ்வபா4வமாக உடையவன் என்றபடி. அஸ்மிந்நர்த்தே2 கு3ண ஶப்3தோ3 கு3ணபர: ; ஆத்மஶப்3த3: ஸ்வபா4வவாசீ. அன்றிக்கே கல்யாணஶப்3த3ம் - பா4வ ப்ரதா4நமாய், கல்யாணத்வத்தை கு3ணமாக – ஸ்வபா4வமாகவுடைய தி3வ்யாத்மஸ்வரூபம் யாவரொருவனுக்கு, அவன் ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனென்னுதல். கு3ணம் – ஸ்வபா4வம். ஆத்மஶப்3த3ம் - ஸ்வரூபபரம். ஸமஸ்த கல்யாணத்வமாவது - ஸமஸ்த ப்ரதே3ஶமும் கல்யாணமா யிருக்கை. அதாவது - கட்டடங்க அநுகூலமாயிருக்கை. ஆநந்த3மயனென்றபடி. தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்றும், அத்தை உடையவனென்றும் இரண்டு இல்லாமையாலே உடையவன் என்கிற ப3ஹுவ்ரீஹி ஔபசாரிகம். ஶிலாபுத்ரகஸ்ய ஶரீரம் இதிவத்; அம்மிக் குழவியினுடைய ஶரீரமென்னுமாபோலே. தி3வ்யாத்மஸ்வரூபமேவ ஸ்தௌதி [ஸ்வஶக்தீதி] ஸ்வஶக்திலேஶாத் – ஸ்வாம்ஶலேஶாத். யத்3வா, ஶக்தி: - ஸாமர்த்2யம். ஸ்வகு3ணலவத்3ருதபூ4தஜாத இத்யர்த்த2:; பூ4தஸர்க்க3: - பூ4தஸமூஹ:. யத்3வா, ஸ்ருஜ்யத இதி ஸர்க்க3: – கார்யவஸ்துஜாதமித்யர்த்த2:. விக்3ரஹவைலக்ஷண்யமாஹ [இச்சே2தி] இச்சா2க்3ருஹீதமென்கையாலே - அபி4மதத்வம். அபி4மதமென்கையாலே - அநுரூபத்வம். அத2 அவதாரேண ஸாத்3ருஶ்யம் விக்3ரஹப்ரயோஜநமாஹ [ஸம்ஸாதி4தேதி].

(ப 227) e (வர்ஷாயுதைரித்யாதி3) ''விஷ்ணோர் கு3ணை: ஸர்வலோகைஸ் ஸமேதைரபி வர்ஷாயுதைர் வக்தும் ந ஶக்யா:'' இத்யந்வய: ''தா3தாநாம்'' என்கிறதுக்கு முன்னே 2. ''ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஸம்பந்நோ நிதே3ஶே நிரத: பிது:'' என்கிறவிடத்தில் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநஶப்3த3ங்கள் அலௌகிக லௌகிக ஜ்ஞாநபரங்கள். 3. ''மோக்ஷே தீர் ஜ்ஞாநமந்யத்ர விஜ்ஞாநம் ஶில்பஶாஸ்த்ரயோ:'' இத்யமரகோஶ:.

ப்ர— 1. "स्वाभाविकानवधिकातिशयासङ्ख्येयकल्याणगुणगणः" इति यामुनाचार्यवचनम्.

F—b இப்படி கு3ணங்கள் கரைபுரண்டிருந்தால், இக்கு3ணங்களாலே தனக்கு நிற மாம்படி இருக்குமோ தி3வ்யாத்ம ஸ்வரூபமென்னில்; அங்ஙனிராது; i அஸ்வரூபத் தைப் பற்றி கு3ணங்களுக்கும் நிறம்பெறவேண்டும்படி இருக்கும் என்று ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது (யவன்) என்று. j1. "यथा सैन्धवघनः" (யதா2 ஸைந்த4வக4ந:) என்கிற ப்ரமாண ப்ரஸித்3தி4யைப் பற்ற "யவன்" என்கிறார்.

அ—h "நலமுடையவன்" இத்யத்ரைவ ஸாமாந்யேந த4ர்மிஸ்வரூபஸ்யாபி ப்ரதிபந்நத்வாத் புந: ப்ரஸித்3தி4பர யச்ச2ப்3தே3 ப்ரயோக்துர் பா4வமாஹ (இப்படி கு3ணங்கள் இத்யாதி3) i (அஸ்வரூபத்தைப்பற்றி) என்கிற இடத்தில் 2. "கு3ணாயத்தம் லோகே" என்கிற ஸ்லோகமும் ஹேமாரவிந்த3 பரிமளந்யாயமும் கண்டுகொள்வது. | ஸ்வரூபம் கு3ணநிரபேக்ஷ மாய், போ4க்3யமாயிருக்கும் என்கைக்கு ஸ்ருதியை த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் - (யதே2த்யாதி3). யத்3வா, குத்ரத்யப்ரஸித்3தி4மவலம்ப்3ய யச்ச2ப்3தே3ம் ப்ரயுங்க்தே? இத்யத்ராஹ (யதே2த்யாதி3) 1. "यथा सैन्धवघनो ऽनन्तरो ऽबाह्यः कृत्स्नो रसघन एव"—அநந்தர: என்றது – அந்தரங்க3வ்யதிரிக்தமான த4ர்மபூ4த ஜ்ஞாநத்தை த3ர்ஷ்டாந்திகத்திலே சொல்லு கிறது. அபா3ஹ்ய:-ப3ஹிரங்க3வ்யதிரிக்தமாய், அந்தரங்க3மான ஆத்மாவைச் சொல்லுகிறது. இந்த ஸ்ருதி 3. "उत्तरेभ्यो विनश्यति" என்கிற மேலில் பத3ஸாமர்த்2யத்தாலே ஜீவபரமே யாகிலும், ப்ரகாரவாசி ஸப்3தே3ம் ப்ரகாரிபர்யந்தாபி4தா4நம் பண்ணக்கடவது என்னுமத்தைப் பற்ற பரமாத்ம பரமாகக் கண்டுகொள்வது. / ஏதத்3வ்யாக்2யாநே — ஏகரூபமான ஆத்ம வஸ்துவுக்கு

ஜீ—h "நலமுடையவன்" என்கிற இடத்தில் ஸாமாந்யேந த4ர்மிஸ்வரூபம் ப்ரதிபந்நமாயிருக்கச்செய்தே திரியவும் ப்ரஸித்3தி4பர யச்ச2ப்த ப்ரயோக3பா4வம் அருளிச் செய்கிறார் (இப்படி கு3ணங்களித்யாதி3). | ஸ்வரூபம் கு3ணநிரபேக்ஷமாய், போ4க்3ய மாயிருக்கும் என்கைக்கு ஸ்ருதியை த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் - (யதே2த்யாதி3). யத்3வா, "யவன்" என்ற யச்ச2ப்3த3த்தால் எந்த ப்ரஸித்3தி4யைச் சொல்லுகிறது என்ன?—(யதே2த்யாதி3) என்னுதல். இயம் ஸ்ருதிர் ப்3ருஹத3ாரண்யகே மைத்ரேயீ ப்3ராஹ்மணே. 1. "स यथा सैन्धवघनो ऽनन्तरो ऽबाह्यः कृत्स्नो रसघन एव। एवं वा अरे ऽयमात्मा ऽनन्तरो ऽबाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघन एव॥" 4. "विज्ञानघन एव" (அநந்தர இதி) அந்தரங்க3வ்யதிரிக்த த4ர்மபூ4த ஜ்ஞாநம் த3ர்ஷ்டாந்திகே உச்யதே. (அபா3ஹ்ய:) ப3ஹிரங்க3வ்யதிரிக்த: அந்தரங்க3 ஆத்மோச்யதே. ஆக "அநந்தரோ ऽபா3ஹ்ய:" என்று த4ர்மத4ர்மிகளைச் சொல்லுகிறது. க்ருத்ஸ்நஶப்3த3ம் இவ்விரண்டுக்கும் ஏகதே3ஶ ஜடத்வ ஶங்காவ்யுதா3ஸார்த்த2ம். இத்தால் த4ர்மத4ர்மிகளெல்லாம் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமாய் இருக்கும் என்றபடி.

ப்3ர— j1. (யவன்) बृहदारण्यके. [६-५]—மைத்ரேயீப்ராஹ்மணே "स यथा सैन्धवघनोऽनन्तरोऽबाह्यः कृत्स्नो रसघन एव, एवं वा अरेऽयमात्माऽनन्तरोऽबाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघन एव". [४-४]—"विज्ञानघन एवैतेभ्यो भूतेभ्यस्समुत्थाय तान्येवानुविनश्यति। न प्रेत्य संज्ञास्तीति अरे ब्रवीमीति होवाच याज्ञवाल्क्यः" अस्यायमर्थः —(अनन्तरः) अन्तरङ्गव्यतिरिक्तः; (अबाह्यः) बहिरङ्ग-

---

/ ப்ரமாணத்திரட்டில் உள்ள வ்யாக்2யானத்தில் உள்ளது. மூலத்துக்கும் ப்ரதீகங்களுக்கும் ஒத்த குறிகள் போடப்பட்டுள்ளன.

அ—ஒருள்ளும் புறம்புமாவதென்னென்ன; உள்ளென்று-ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமான ஆத்ம வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது; புறம்பென்று – தர்மபூத ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்கிறார் * (தஸ்ஸார்ஷ்டாந்திகவிஷய:) என்று தொடங்கி. இத்தால் தர்ம தர்மிகளெல்லாம் ஜ்ஞாந ஸ்வரூபமாய் இருக்கும் என்றபடி. நித்யமாயிருக்கிற ஆத்ம வஸ்துவுக்கு அநித்யமான இந்த உடப்புக் கட்டியை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகிறபடியென்னென்ன † (அத்ர ஸர்வத்ர ஏகரூபத்வமேவ) என்று தொடங்கி. ஏகரூபத்வமே த்ருஷ்டாந்தத்திலே உபஜீவ்யமென்று சொல்லுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன § (த்ருஷ்டாந்ததஸார்ஷ்டாந்திக இத்யாதி). இத்தால் உள்ளும் புறமும் ஏகரூபமாய் இருக்குமென்கிற மாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தம் என்றபடி.

1. ''ஏதேப்யோ பூதேப்யஸ் ஸமுத்தாய தாந்யேவாநுவிநச்யதி'' என்று — இந்த பூதங்களினின்றும் கிளம்பி, இந்த பூதங்கள் இந்த்ரியங்கள் நசிக்கும்போது இதுவும் கூட நசிக்குமென்று; அதாவது – ஜ்ஞாந ஸங்கோசத்தை அடையும் என்று சொல்லுகையாலே இந்த ச்ருதி ஜீவாத்ம ஸ்வரூப பரமாயிருந்ததேயாகிலும், கீழ்மேலும் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை யாஜ்ஞவல்க்யர் மைத்ரேயிக்கு உபதேசித்திக்கையாலே ''பகவாந் ந்ருஸிம்ஹமூர்த்தி: ச்வேத:'' என்றுல் ந்ருஸிம்ஹத்வத்தையும் ச்வேதத்வத்தையுமுடைய விக்ரஹத்தையுடைய பகவானென்று விக்ரஹத்வாரா ந்ருஸிம்ஹத்வமும் ச்வேதத்வமும் பகவத் ஸ்வரூபத்தளவும் சொல்லுகிறாப்போலே, ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனான ஜீவாத்மாவும் பரம விசேஷ்யமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு விசேஷணமாகையாலே விசேஷண த்வாரா ஜீவாத்ம ஸ்வரூபாத்தர்யாமியான பரமாத்ம வாசகமென்று அருளிச்செய்கிறார் ‡ (அத்ர விஜ்ஞாந கநாப்தக:) என்று தொடங்கி. இத்தால் இந்த ச்ருதி பரமாத்ம பரமென்றே கொள்ளவேணும். முக்தனுக்கு 2. ''ஸர்வம் ஹ பச்ய: பச்யதி'' என்று ஸர்வஜ்ஞத்வம் சொல்லாநிற்க, ஸம்ஜ்ஞையில்லையென்று சொல்லுகிறபடி என்னென்ன; தேஹேந்த்ரியாதிகளோடே கூட்டி அநுஸந்திக்கைக்கு ஜ்ஞாநமில்லை, இத்தால் தேஹாத்மாபிமாநருபஜ்ஞாநமில்லை என்கிறார் / (ஆத்மநோ தேஹேந்த்ரியாதிபி:) என்று தொடங்கி. 3. ''ப்ரேத்ய ஸம்ஜ்ஞா நாஸ்தி'' என்று—மோக்ஷதசையில் ஆத்மாவுக்கு தேஹேந்

ஜீ— இந்த ச்ருதி 1. ''பூதேப்யஸ் ஸமுத்தாய'' இத்யாதி மேலில் பதஸாமர்த்யத்தாலே ஜீவபரமேயாகிலும், ப்ரகாரவாசி ஶப்தமும் ப்ரகாரிபர்யந்தாபிதாநம் பண்ணும் என்னுமத்தைப் பற்ற பரமாத்ம பரமாகக் கண்டுகொள்வது.

प्र—व्यतिरिक्तः; एवं व्यतिरेकनिर्देशेन निश्शेषग्रहणं कृतम्; तदेवाह (कृत्स्न) इति; * दार्ष्टान्तिक विषयोऽबाह्यशब्दः धर्मिपरः; अनन्तरशब्दो धर्मपरः; कृत्स्नशब्दः तयोरेकदेशजडत्वशङ्काव्युदासार्थः। † अत्र सर्वत्र एकरूपत्वमेव दृष्टान्तोपजीव्यम्—न त्वन्यत्; § दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकविषयवाक्यद्वयेऽपि—"अनन्तरः" "अबाह्यः" इति ह्युक्तम्। ‡ अत्र विज्ञानघनशब्दः—"नृसिंहमूर्तिर्भगवान् श्वेतः" इत्यादिवत् विशेषणद्वारा परमविशेष्यस्य विशेषणत्वात् ज्ञानाकारत्वस्य, जीवात्मस्वरूपेणावस्थितपरमात्मवाचकः। नचाव्यवधानेन परमात्मपरो विज्ञानघनशब्दः; "उत्थाय विनश्यति" "प्रेत्य" इति श्रवणात्॥ (४·४) (तान्येवानुविनश्यति) तेषु भूतेषु नश्यत्सु एष नश्यतीत्यर्थः; विनाशो नाम – अत्यन्त ज्ञानसङ्कोचः "अविनाशी वाऽरे अयमात्मा" इत्यनन्तरवाक्याविरोधात्। (न प्रेत्य संज्ञास्तीति) प्रेत्य—मोक्षदशायां, संज्ञा नास्ति—/आत्मनो देहेन्द्रियादिभिरेकीकृत्य अनुसन्धानरूपज्ञानं नास्तीत्यर्थः;

ச—k இத்தால் l குணநிரபேக்ஷமான ஸ்வரூபப்ரஸித்திதையைச் சொல்லுதல்; m குண விசிஷ்டமான ஸ்வரூப n வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுதல். (அவன்) இதுக்கவ்வருகே ஓர் உபகாரத்தைச் சொல்ல நினைத்துக் o கீழ் நின்ற நிலையை p அமைத்து மேலே q தோள்படிகொள்ளுகிறார்.

அ—த்ரியாதிகளோடே கூட்டி அநுஸந்திக்கும் ஜ்ஞாநமில்லையென்று சொல்லுகையன்றிக்கே 1. ''ஏதேப்யோ பூதேப்யஸ் ஸமுத்தாய தாந்யேவாநுவிநச்யதி'' என்றதை அநுவதிக்கிறதென்றுலோவென்ன; அங்ஙன் சொன்னால் பௌநருக்த்யம் வருமென்று பரிஹரிக்கிறார் * (ந ச ப்ரேத்ய ஸப்தேந) என்று தொடங்கி. ஆனால் ஸ்வர்க்காதிலோகாத்யநுபவத்தை நிஷேதிக்கிறதென்றுலோவென்ன / (நாபி லோகாந்தரே) என்று தொடங்கி. ஆனால் 1. ''தாந்யேவாநுவிநச்யதி'' என்று நைமித்திக ப்ரளயத்தைச் சொல்லுகிறது, 2. ''ப்ரேத்ய ஸம்ஜ்ஞா நாஸ்தி'' என்று ப்ராக்ருதப்ரளயத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுலோவென்ன § (நாபி நைமித்திக) என்று தொடங்கி. இத்தால் ''ப்ரேத்ய'' என்று மோக்ஷாதாவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது.

k (இத்தால்) ''யவன்'' என்கிற இத்தால் என்றபடி. l ''குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப ப்ரஸித்தி யைச் சொன்ன பக்ஷத்தில் 'யவன் உயர்வற உயர் நலமுடையவன்' என்று அந்வயித்துக் கொள்வது; m மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அந்வயம்'' என்று அருளிச்செய்வர். m மேலில் யவன் களுக்கு அநுகுணமாக அர்த்தாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (குணேத்யாதி) n (வைலக்ஷண்யத்தை இதி) வைலக்ஷண்யகதாம் ப்ரஸித்திமிதி யாவத். o,p கீழ் நின்ற நிலையை அமைக்கையாவது- ''அவன்'' என்று ப்ராமர்ஶிக்கை. யத்வா, o (கீழ் நின்ற நிலையை) கல்யாணகுணயோகத்தையும், ஸ்வரூபத்தையும், p (அமைத்து) திருவுள்ளத்திலே நிறுத்தி. q (தோள்படி கொள்ளுகை இதி) ஸார்வபௌமோ ராஜா ஸாமந்தராஜ்ஞாம் அம்ஸாந் ஸோபாதத்வேந ஸ்வீக்ருத்ய கஜாதீநாரோஹதி, தத்வத் ஸமஸ்தகல்யாண குணகண விசிஷ்ட ஸ்வரூபாநுபவே ஸதி த்வா நிர்ஹேதுக விஷயீகாரவைபவம் வக்தும் உத்யுங்க்தே – இத்யர்த்த:. q யத்வா, தோள்படி கொள்ளுகையாவது – ஒருவன் தோளைப் பிடித்துக்கொண்டு மேலே கிளம்ப உத்யோகிக்கை. அப்படியே ''அவன்'' என்று விஶேஷணாந்தரத்தைச் சொல்ல நினைக்கிறரென்றபடி. இது–வாக்யைக வாக்யதாபக்ஷத்திலே. q தோளிலே படி கொள்ளுகை-அதிஷ்டிக்கையென்று ஸப்தார்த்தம்.

ஜீ—k (இத்தால்) ''யவன்'' என்கிற இத்தால். l குணநிரபேக்ஷ ஸ்வரூப ப்ரஸித்திபரமான போது ''யவன் உயர்வற உயர்நலமுடையவன்'' என்று அந்வயிப்பது; m மற்ற பக்ஷத்தில் அடைவே அந்வயம். m (குணவிசிஷ்டமான ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை) வைலக்ஷண்ய கத ப்ரஸித்தியை. p (அமைக்கை) ''அவன்'' என்று பராமர்ஶிக்கை. o கீழ் நின்ற நிலையாவது-கல்யாண குணயோகமும் ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யமும். q (தோள்படி கொள்ளுகையாவது) ராஜாவானவன் கஜாரோஹண தசையில் ஸாமந்தர் தோளைப் படியாகக் கொள்ளுகை; அதிஷ்டிக்கை என்றபடி.

பீ-*नच प्रेत्यशब्देन पूर्वोक्तविनाशस्यानुवाद इति वाच्यम्;देहविगमदशायां अज्ञानस्य "तान्येवानुविनश्यति" इत्युक्तत्वात्। / नापि लोकान्तरे ज्ञाननिषेधः ; कर्मफलभोगावगमकशास्त्रान्तरविरोधात्। § नापि नैमित्तिकप्राकृतप्रलययोरज्ञानमुच्यते ; तयोरप्रस्तुतत्वात्। अतः "नोपजनं स्मरन्" इत्यनेन वाक्येन ऐकार्थ्यात्, अत्रापि "एतावदेव खल्वरेऽमृतत्वम्" इत्यत्रामृतत्वस्योक्तत्ववचनाच्च, प्रेत्यशब्दस्य मोक्षविषयत्वं युक्तमभ्युपगन्तुमिति॥

ff— அந்த உபகாரம்தான் ஏது என்னில்; (மயர்வற) r ஜ்ஞாநாநுதꣳயம், அந்யதꣳா ஜ்ஞாநம், விபரீதஜ்ஞாநம் என்கிற இவை வாஸநையோடே போம்படியாக. "s ஜ்ஞாநா நுதꣳயமாவது - தேꣳஹாத்மாபி₄மாநம். t அந்யதꣳாஜ்ஞாநமாவது - தேꣳவதாந்தர மோஷ மென்றிருக்கை. u விபரீதஜ்ஞாநமாவது-ஸ்வதந்த்ரமாகவும், ஸ்வபோ₄க்ꣳயமாகவும் நினைத் திருக்கிற கேவலனுடைய ஜ்ஞாநம்" என்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வர். v தம் வாயாலே "மயர்வற" என்று சொல்லலாம்படிகாணும் அவன்தான் இவர்க்கு அஜ்ஞாநத்தை வாஸனையோடே போக்கினபடி.

(மதிநலம்) "ஜ்ஞாநப₄க்திகளிரண்டையும் தந்தான்" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; w அன்றிக்கே, "நலமான மதியைத் தந்தானென்றுமாய், x முளைக்கும்போதே x_2வயிரம் பற்றி x_3 முளைக்கும் பதꣳார்த்த₂ம்போலே ப₄க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தைத் தந்தானென்

அ— r (ஜ்ஞாநாநுதꣳயம் இத்யாதி₃) இவற்றுக்கு தத்வத்ரயோக்த லக்ஷணமொழிய இங்கே லக்ஷணந்தரமென்று கண்டுகொள்வது. s தே₃ஹாத்மப்₄ரமம் - அந்யதா₂ஜ்ஞாநமேயாகிலும், ப₄ாவாந்தரம் அப₄ாவமாகையாலே தே₃ஹாத்ம விவேகரூப ஜ்ஞாநாநுதꣳயமாகச் சொல்லலாமிறே: தே₃வதாந்தரமோஷத்வபு₃த்₃தி₄ தே₃ஹாத்மவிவேகாநந்தரப₄ாவியாகையாலே ஜ்ஞாநாநுதꣳய மாக மாட்டாதிறே. t அந்யதா₂ஜ்ஞாநம் - ஸ்வப₄ாவவிபர்யாஸ இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (அந்யதா₂ ஜ்ஞாநமாவது இதி) u மோஷத்வஸ்யைவ ஆத்மந: ஸ்வரூபநிரூபகத்வாத், தத்₃விஹாய ஸ்வதந்த்ர த்வேநாநுஸந்தா₄நம் த₄ர்மிவிபர்யாஸ இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (விபரீதஜ்ஞாநமாவது இதி). யத்₃வா நிரதிஶயபோ₄க்ꣳயத்தை ப்ராபிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷித்து, அந்த போ₄க்ꣳயந்தான் ஏதென்று நிரூபித்து போ₄க்ꣳயம் தானே என்று நிஶ்சயிக்கையிறே கேவலன் போ₄க்ꣳயத்திலே ஸ்வாபே₄ க்ஷாத்₄யவஸாயம் பண்ணுகிறன்: அது த₄ர்ம்யாரோபரூப விபரீதஜ்ஞாநமென்று திருவுள்ளம். v வாஸனையோடே போக்கினதுக்கு மூலத்தில் ஸஹசகமில்லையேயென்ன, தம்முடைய திருப்பவளத் தாலே "மயர்வற" என்று அருளிச்செய்கையாலே தன்னடையே வருமென்று அருளிச்செய் கிறார் (தம் வாயாலே இத்யாதி₃).

w "மதியையும் நலத்தையும்" என்று சகாராத்₄யாஹார தே₃ஷத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இத்யாதி₃). இந்த யோஜனையில் "நலம்" என்கிற ஏக வசநம் ஸ்வரஸம், அர்த்த₂ாதிஶயமும் உண்டு. இத்தைக் கடாக்ஷித்திறே 1. "மோமுஷீ ப₄க்திரூபா" என்றது. x ஆனால் ஜ்ஞாநமுண்டாயே ப₄க்தியுண்டாகவேண்டாவோ? என்கிற ஶங்கையையும் பரிஹரித்து அருளிச்செய்கிறார் (முளைக்கும்போதே) என்று தொடங்கி. x_3 (வயிரம்பற்றி) ஸாரம் அவலம்ப்₃ய. கருங்காலியுடைய உத்பத்தி அப்படியேயிறே. y நநு 2. "உப₄யபரிகர்மித ஸ்வாந்தஸ்ய

ஜீ— r (ஜ்ஞாநாநுதꣳயம் இத்யாதி₃) ஜ்ஞாநாநுதꣳயாதி₃களுக்கு தத்வத்ரயோக்த லக்ஷணமொழிய இங்கே லக்ஷணந்தரமென்று கண்டுகொள்வது. v வாஸனையோடே போக்கினதுக்கு மூப்₃தꣳ மில்லையே என்ன (தம் வாயாலே) இத்யாதி₃.

w பட்டர் நிர்வாஹத்துக்கு ஏகவசந ஸ்வாரஸ்யமும் அர்த்த₂ாதிஶயமும் உண்டு. இத்தைக் கடாக்ஷித்திறே 1. "மோமுஷீ ப₄க்திரூபா" என்றது. x ஜ்ஞாநமுண்டாய் ப₄க்தி உண்டாகவேண் டாவோ? என்ன—(முளைக்கும்போதே) என்று தொடங்கி. x_3(முளைக்கும்பதா₂ர்த்த₂ம்) கருங்காலி

F—கிறர்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி. y கர்மஜ்ஞாநாநுக்₃ருஹீதையான y_2 ப₄க்தி ஸ்த₃ாநத்திலே ப₄க₃வத் ப்ரஸாத₃மாய், அநந்தரம் z கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷண வர்த்தியான ப₄க்தியாயிற்று இவரது.

a "ஆழ்வார் ப்ரபந்நரோ? ப₄க்திநிஷ்ட₂ரோ?" என்று எம்பாரைச் சிலர் கேட்க, "ஆழ்வார் ப்ரபந்நர்; ப₄க்தி இவர்க்கு b தே₃ஹயாத்ராமோஷம்" என்று அருளிச்செய்தார்; c என்போலவென்னில்; நாமுமெல்லாம் ப்ரபந்நராயிருக்கச்செய்தே, d ஆண்டாறு

அ-ஜகாந்திகாத்யந்திக ப₄க்தியோகை₃கலப்₄ய:" இதி ஹ்யுச்யதே. கர்மாநுஷ்ட₂ாநரூப காரணேந விநா ப₄க்தி: கத₃ம் ஜாயதே? ப₄க்திர்வா கீத்₃ருஸீ? ப்ரபந்நஸ்யாஸ்ய ப₄க்தே: ப்ரயோஜநம் வா கிம்? இத்யத்ராஹ (கர்மஜ்ஞாநேதி). ப₄க்த்யாமேவ பர்வபே₄த₃ாத் உத்தரோத்தராவஸ்தா₃ம் ப்ரதி பூர்வபூர்வாவஸ்தா₃யா: காரணத்வமஸ்தீதி ப₄ாவ:; கைங்கர்யம் ப்ரயோஜநமித்யுக்தம் ப₄வதி. y யத்₃வா ப₄க்தி ஜ்ஞாநஸாத்₄யையாகையாலே முந்தின யோஜநையிறே உசிதமென்ன,— (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதி₃) என்னவுமாம்; அத₂வா, ஸாத₄நப₄க்தியென்று தோற்றுமைக்காக அருளிச்செய்கிறர் (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதி₃). (கர்மஜ்ஞாநாநுக்₃ருஹீதையான ப₄க்தி ஸ்த₃ாநத்திலே) என்றது - மேல்வருகிற பரப₄க்த்யாதி₃களுக்குக் காரணமான அங்குராவஸ்தை₃யான ப₄க்திஸ்த₃ாநத்திலே என்றபடி.

z, a இவருடைய ப₄க்தி - கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணவர்த்தி என்னுமதுக்கு ஸம்வாத₃ம் (ஆழ்வாரித்யாதி₃). a யத்₃வா, இவருடைய ப₄க்திலவப₄ாவத்தை உபபாதி₃க்கிறர் (ஆழ்வாரித்யாதி₃). அத₂வா, கேவல ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃ நிஷ்ட₂ரான இவர் ப்ரபந்நரென்னுமத்தை அபி₄யுக்தோக்தியாலே த்₃ருட₄ீகரிக்கிறர். b (தே₃ஹயாத்ரா) தே₃ஹஜீவநம். ஏதேந கைங்கர்யமுச்யதே, கைங்கர்யைகதா₃ரகத்வாத். யத்₃வா, தே₃ஹயாத்ரையாவது - தே₃ஹதா₄ரணாத்₃யர்த்த₃ போ₄ஜநாதி₃வ்யாபாரம். இவர்க்கு அது - ப₄க₃வதா₃நுப₄வம். அது தே₃ஹயாத்ரையாகைக்கு ஹேது - ப₄க்தியாகையாலே தே₃ஹயாத்ராமோஷம் என்கிறது.

:நநு, ப₄க₃வத் ப்ரவ்ருத்தி நிவர்த்தக ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி: ப்ரபத்தி:; கத₃ாச ப₄க₃வதே₃க நிர்வாஹ்யத்வாத்₃யவஸாயயுக்தஸ்ய கத₃ாசிரிக்த தே₃ஹாநுவ்ருத்யங்க₃பூ₄த ப₄க்த்யந்வயோ விருத்₃த்₄யதே இத்யாஶங்க்ய அவிரோத₄மாஹ — (என்போல இத்யாதி₃). யதா₃ ப₄க₃வாதேவ ஸ்வகீயை: கரணை: ஸ்வபே₄க்₃யபூ₄தம் ஸ்வயமேவோபாத₃த்தே, ஸ்வபு₄க்தஶேஷேண ஸ்வகீயோபநப்யுஜ்ஜீவயதீதி பு₄த்₃த்₄யா அஸ்மாகமவிரோத₄:; ஏவம் ஸ ஏவ அபாரகாருண்யஸௌஶீல்யாதந்த கல்யாண கு₃ணநிதி₄: ஏதந்முகே₂ந ஸர்வமபி லோகம் உஜ்ஜிஜீவயிஷு: ஜ்ஞாநி நாம் அக்₃ரேஸரமேநம் ஸஞ்சக்ஷ்மஹே ஆத்₃ரியமாண: ஸ்வயமேவ ஏதாம் ப₄க்திம் ப்ராயச்ச₂தி₃தி ந விரோத₄ இதி ப₄ாவ:. d (ஆண்டாறு மாஸத்துக்கு) என்றது "ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்

ஜீ—முதலானவை. y இவர்ப₄க்திக்கு அடியேது? தத்₃விநியோகா₃ந்தாநேது? என்ன (கர்மஜ்ஞாநேத்யாதி₃). y_2 (ப₄க்திஸ்த₂ாநத்திலே) பரப₄க்த்யாதி₃ ஹேதுபூ₄த ப₄க்த்யங்குர ஸ்த₂ாநத்திலே.

a ப₄க்தி - கைங்கர்யோபகரணம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாத₃ம் (ஆழ்வாரித்யாதி₃). b (தே₃ஹயாத்ரை) என்றது அநுப₄வகைங்கர்யங்களை. d (ஆண்டாறு மாஸத்துக்கு) "ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும்" என்று பின்னை அருளிச்செய்வர். இது தே₃வமாத்ருக நதீ₃மாத்ருக தே₃ஶவிப₄ாகத்தைப்பற்ற: தே₃வமாத்ருகம் ஒருபூ₄மி

ஈ—மாஸத்துக்கு ஜீவநம் தேடுகிறப்போலே; eA உண்ணுஞ்சோறு பருகு நீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் f கண்ணனிறே இவர்க்கு.

(அருளினன்) g நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டனித்தனை; h எனக்கு அருளினனென்னுதொழிந்தது ப₄க₃வத்₃விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு தம்மை அஸத்கல்பராக நினைத்திருக்கையாலே. (அருளினன்) i இத்தலை அர்த்தி₂க்கவன்றிக்கே

அ—கும்'' என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர்; இதுதன்னையே ''ஆண்டுக்கும் ஆறுமாஸத்துக்கும் வினைகிற தே₃வமாத்ருக நதீ₃மாத்ருகரூபமான தே₃ஶவிஶேஷத்தைப்பற்ற'' என்று அப்பு நிர்வஹிப்பது; தே₃வமாத்ருகத்திலுள்ளார் வர்ஷாவதி₂க்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள், நதீ₃மர்த்ருகம் இரண்டுபூ₄வினையுமாகையாலே ஆறுமாஸத்துக்கு ஜீவநம் அவ்விடத்திலுள்ளார் தேடுவர்கள். ''ஜீவநம்தேடுகிறுப்போலே'' என்ற அநந்தரம் ''இவர் அவனைத்தேடுவர்'' என்று அத்₄யாஹாரம். இத்தாலே c ''என்போலவெண்ணில்'' என்ற ப்ரஸ்நத்துக்கு ''த்₃ரவ்யாதி₃ ஸம்பாத₃நம்போலே'' என்று அர்த்தா₂த்த்₃ருஷ்டாந்தம் ஸித்₃தி₄க்கிறது. e த்₃ரவ்யாதி₃கள் தண்டு₃லாதி₃களை பே₄ஜநாதி₃ வ்யாபாரோபயுக்தமாக்குகிறுப்போலே, ப₄க்தி ஈஶ்வரனை அநுப₄வோபயுக்தமாக்குகிறது என்றபடி. அநுப₄வகைங்கர்யங்கள் தே₃ஹயாத்ரையாய் இருக்குமோ ப₄க்தி இதுக்கு ஶேஷமாயிருக்குமென்னைக்கு? என்னில் அருளிச்செய்கிறார் (உண்ணும் சோறு) என்று தொடங்கி. f (கண்ணனிறே இதி) க்ருஷ்ணாநுப₄வஸ்ய தா₃ரகத்வாபி₄தா₃நம் தஜ்ஜநித கைங்கர்ய தா₃ரகத்வபரம்.

g (நிர்ஹேதுகமாக) ஹேத்வநுக்திஸித்₃தா₄ர்த்த₂ம். h எனக்கருளினன் என்னுதே ''அருளினன்'' என்ற பத₃த்துக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டுவித₄ம்; அதில் முந்தின வித₄ம் (எனக்கருளினனென்னுது இத்யாதி₃) அதாவது-அங்கீ₃காரஹேதுவான ஸாத₄நாநுஷ்டா₂நம் இல்லை என்றதுக்காக என்றபடி. இத்தால் உபாஸகவ்யாவ்ருத்தி. i இரண்டாம் வித₄ம் (இத்தலை அர்த்தி₂க்கவன்றிக்கே இத்யாதி₃). அதாவது ப்ரபத்தியும் தம்மிடத்திலில்லை என்கைக்காக என்றபடி. இத்தால் ப்ரபந்ந வ்யாவ்ருத்தி. h யத்₃வா, (எனக்கருளினன் இத்யாதி₃) ப₄க₃வத்₃ விஷயீகாரத்துக்கு முன்பு ஆத்ம ஸ்வரூபம் அஸத்கல்பம் என்கிற அர்த்த₂த்தை த்₃யோதிப்பிக்க வேண்டி எனக்கென்னுதொழிந்தது என்று தாத்பர்யம். இப்பாசுரம் அருளினபின்பாகையாலே தம்மை உளராக நினைக்கக் கூடுமிறே. i நிர்ஹேதுகத்வமாத்ரமன்றிக்கே அருளாதபோது த₃ரியாமையும் ஹேத்வநுக்தியாலே ஸித்₃த₄மென்கிறார் (இத்தலை இத்யாதி₃) 1. ''ப்ரயோஜநமநுத்₃தி₃ஶ்ய

ஜீ—கையாலே வர்ஷாவதி₂க்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள்; நதீ₃மாத்ருகம் இரண்டுபூ₄வினைகையாலே ஆறு மாஸத்துக்கு ஜீவநம் தேடுவர்கள் என்றபடி. e அப்படி அநுப₄வ கைங்கர்யங்கள் தே₃ஹயாத்ரை யாய் இருக்குமோ ப₄க்தி இதுக்கு ஶேஷமாய் இருக்கு மென்னைக்கு? என்ன – (உண்ணுஞ்சோறு) இத்யாதி₃ f கண்ணனிறே என்று – க்ருஷ்ணாநுப₄வதா₃ரகத்வாபி₄தா₃நம் தஜ்ஜநித கைங்கர்யத்துக்கும் உபலக்ஷணம்.

g (நிர்ஹேதுகமாக) என்றது–ஹேத்வநுக்தி ஸித்₃தா₄ர்த்த₂ம். h எனக்கருளினனென்னுதே ''அருளினன்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமான நிர்ஹேதுகத்வம் இரண்டு வித₄ம்; அதில் முந்தினது (எனக்கருளினன் என்னுது இத்யாதி₃). அதாவது அங்கீ₃கார ஸாத₄நம் தம் பக்கலில்லையென்றபடி. இத்தால் உபாஸக வ்யாவ்ருத்தி. i இரண்டாவது (இத்தலை அர்த்தி₂க்கவன்றிக்கே இத்யாதி₃). அதாவது—ப்ரபத்தியும் தம்மிடத்திலில்லை என்றபடி. இத்தால் ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தி. i அன்றிக்கே

j முலைக்கடுப்பாலே தரையிலே k பீச்சுவாரைப்போலே அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டவிதி தனை; l 1. "धातुः प्रसादान्महिमानमीशम्" (தா4து: ப்ரஸாதா3ந்மஹிமாநமீஶம்) என்கிறபடியே m நிர்ஹேதுகமாக அருளிக்கொண்டு நிற்கக்கண்ட இத்தனை.

அ—ந மந்தே3ாபி ப்ரவர்த்ததே" ஆகையாலே த4ரிக்கமாட்டாமையைப் பரிஹரிக்கையிறே ப2லம். k,l அன்றிக்கே எனக்கென்னுதொழிந்ததுக்குத் தாத்பர்யம்—கீழில் வாக்யம்: "அருளினன்" என்ற பத3மாத்ரத்துக்கு தாத்பர்யம் (இத்தலை அர்த்தி3க்கவன்றிக்கே இத்யாதி3) என்று இங்ஙனேயாக வுமாம். j (முலைக்கடுப்பு) ஸ்தநபீடை. k (பீச்சுவார்) தே3ாஹிப்பார்.

l நிர்ஹேதுகமாக அருளும் ஸ்வப4ாவம் அவனுக்கு உண்டோவென்ன (தா4து: ப்ரஸாதா3த்) இத்யாதி3. 2. "யம் ப்ரஜாபதிர் வேத3 ஸ புண்யோ ப4வதி" என்னக்கடவதிறே. 1 தமக்ரதும்

ஆ—கீழ் எனக்கு என்னுததுக்கு ப4ாவமாய் "அருளினன்" என்ற பத3மாத்ரத்துக்கு ப4ாவம் (இத்தலை இத்யாதி3) என்னுதல். k (பீச்சுவார்) கறப்பார்.

l நிர்ஹேதுகத்வத்துக்கு ப்ரமாணம் (தா4து: ப்ரஸாதா3தி3த்யாதி3) 2. "யம் ப்ரஜாபதிர் வேத3 ஸ புண்யோ ப4வதி" என்னக் கடவதிறே. தைத்திரீயே ஸ்ரீநாராயணே 1. "அணோரணீ

ப்ர—] 1. (அருளினன்) தैत्तिरीयके श्रीनारायणे [१०] "अणोरणीयान् महतो महीयान् आत्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः। तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीशम् ॥" अस्यार्थः—"अणोः-सर्वेभ्यस्सूक्ष्मादात्मनोपि, अणीयान्-अणुतरः. महतः—पृथिव्यादेस्सर्वस्मात्, महीयान्—महत्तरः; विपुलतरः. आत्मा—अणुतरत्वेन व्यापित्वात् सर्वेषां भूतानां आत्मा, सर्वाणि भूतानि अस्य शरीरम्. अस्य जन्तोः—जनन्यादिधर्मिणः सर्वस्य प्राणिजातस्य. गुहायां—हृदय-गुहायाम्. निहितः—सर्वोपभोगेऽपि अक्षयो निधिवत् प्रतिष्ठितः; हृदयगुहानिहितत्वात्मत्वाभ्यां अस्य नारायणत्वं सुस्पष्टम्। तस्मात् * अयमप्यनुवाकः नारायणानुवाकवत् तत्प्रतिपादकत्वेन बोद्धव्यः। (तमक्रतुं पश्यति वीतशोकः) तम्-परमात्मानम्. (अक्रतुम्) क्रतुः-सङ्कल्पः; तद्रहितम्-अवाप्तसमस्तकामत्वात् स्वार्थं किञ्चिन्न सङ्कल्प्यमस्ति. अथवा एवंजातीयकं एतद्गुणकं एवंवृत्तं अहं रक्षिष्यामि नान्यमिति सङ्कल्पहीनम्. सर्वसंरक्षणैकदीक्षमित्यर्थः. यदा पश्यति, तदा वीतशोको भवति. अथवा, यदा वीतशोकः, तदा पश्यति. वीतशोकत्वं नाम सांसारिकभोगेषु निस्पृहत्वात् तत्संप्रयोगविप्रयोगेषु निस्पृहत्वाविकारित्वे. तद्दर्शनहेतुमाह (धातुःप्रसादादिति) धातुः-सर्वेश्वरस्य, प्रसादात्—'यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः, तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वाम्, [क-२-२३] इति हि श्रुतिः. (महिमानमीशम्) महिमानम्-स्वासाधारणमहामहिमयुक्तम्. ईशम्-आत्मस्वामिनम्; सर्वशेषिणम्. अनेन मन्त्रेण जगत्कारणभूतस्य सर्वव्यापित्वम्, सर्वात्मत्वम्, सर्वनियन्तृत्वम्, नारायणत्वम्, तत्प्रसादादेव तज्ज्ञानादिकं इति प्रतिपादितम्।" इति नारायणमुनीन्द्रैः प्रतिपादितः॥

சீ— n இத்தலையில் நினைவின்றிக்கேயிருக்க வந்து அருளினவன், தன்னருள் கொள் வாரில்லாதானெருவனேவென்னில்; (அயர்வறுமமரர்களதிபதி) o தானருளாதவன்று ஸத்தையின்றிக்கே இருப்பாரை p ஒரு நாடாகவுடையவன்; q அயர்வாகிறது—

அ-பஸ்யதி வீதஸோகோ தா4து: ப்ரஸாத3ாந்மஹிமாநமீஶம்''—(அக்ரதும்) க்ரத்வநாராதி4தமென்று பொருளென்று திருவுள்ளம். தந்மஹிமாநஞ்சேத்யர்த்த2: க்ரதுவென்று—ஸங்கல்பமாய், அவாப்த ஸமஸ்தகாமதையைச் சொல்லும்போதும் ப்ரஸாத3த்துக்கு ஹேத்வநுக்தியாலே நிர்ஹேது கத்வம் ஸித்3த4மென்று தாத்பர்யம். இதின் வ்யாக்2யாநத்திலே (ப 236 ப்ர) (• அயமப்யதுவாக:) என்றது-1. ''அம்ப3ஸ்யயாரே'' என்கிற அநுவாகமும் நாராயணாநுவாகத்தைப்போலே நாரா யணனையே ப்ரதிபாதி3க்கிறது. பிள்ளை:— ''அருளினன்'' என்கிற பத3ஸாமர்த்2யலப்3 த4ார்த்த2ம் நாலுவித4ம்—ப4க்தவ்யாவ்ருத்தியும், ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தியும், அந்யயோக3வ்யவச்சே2த3 மும், அயோக3வ்யவச்சே2த3மும் என்று. அதெப்படியென்னில்; கர்மஜ்ஞாநாதி3ஹேதுவின்றிக்கே யிருக்க, பரமப4க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை அருளினனென்று ப4க்தவ்யாவ்ருத்தி; 2. ''ரக்ஷா பேக்ஷாம்'' என்கிறபடியே இத்தலையில் அபேக்ஷாரூபஹேதுவின்றிக்கேயிருக்க, அருளினன் என்று ப்ரபந்நவ்யாவ்ருத்தி: m நிர்ஹேதுகமாக இத்யாதி3நா - அந்யயோக3வ்யவச்சே2த3மும், i இத்தலையித்யாதி3நா - கேவலக்ருபைகலப்3த4மான ப4க்திக்கு அயோக3ம் வர ப்ரஸக்தியில்லாமை அயோக3வ்யவச்சே2த3மும்-என்று கண்டுகொள்வது. இது பிள்ளை நிர்வாஹம். இந்த நாலு அர்த் த3மும் எனக்கருளினன் என்ஞாமையாலே ஸித்3த4ம்.

(யவன்) 3. ''ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ'' இத்யாதி3 ஸ்ருதிப்ரஸித்3த4ன். யச்ச2ப்3த3ம் ! ''தா4து:ப்ரஸாதா3த்'' இத்யாதி3ப்ரமாணப்ரஸித்3தி4பரம் — என்று சதுர்விம்ஶத் ஸஹஸ்ரத்திலே நிர்வாஹம். o ''அமரர்கள்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தானருளாதவன்று) என்று தொடங்கி. ''அமரர்களதிபதி'' என்கையாலே அதி4பதியானவ னுடைய அருளே அமரத்வத்துக்கு நிமித்தமென்று தாத்பர்யம். அதாவது - அருளாதவன்று அமரரன்று என்றபடி. p ப3ஹுவசநதாத்பர்யம் (ஒரு நாடாக) என்று.

q.r(அயர்வு இத்யாதி3) ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத4: அன்றே; அப்படி விஸ்மருதி ப்ரஸக்தி தானுண்டோவென்ன, ஈஶ்வரன் நித்யநிர்தே3ஶஞையிருக்கச்செய்தேயும்; 4. ''அபஹத பாப்மா'' இத்யாதி3யாலே ஹேயங்களைக் கழியாநின்றதே, இங்கும் அப்படி சொல்லக் குறையில்லையாகை

ஜீ—யாந்'' இத்யாரப்4ய ! ''தமக்ரதும் பஸ்யதி வீதஸோகோ தா4து: ப்ரஸாதா3ந்மஹிமாநமீஶம்'' அஸ்யார்த்த2:—(அக்ரதும்) க்ரத்வநாராதி4தம்; யத்3வா, க்ரது:-ஸங்கல்ப:, அக்ரதும் - ஸங்கல்ப ரஹிதம். அவாப்த ஸமஸ்தகாமமிதி யாவத். மஹிமாநம் - மஹிமவிஶிஷ்டம். தமீஶம் - பர மாத்மாநம், தா4து: ப்ரஸாதா3த் - ஸர்வேஶ்வரஸ்ய நிர்ஹேதுக க்ருபயா, யதா2 பஶ்யதி, ததா2 வீதஸோகோ ப4வதீதி.

''யவன்'' என்ற யச்ச2ப்3த3ம் 3. ''ப்ரஜ்ஞா ச தஸ்மாத் ப்ரஸ்ருதா புராணீ'' என்கிற ஸ்ருதி ப்ரஸித்3தி4பரம். ''யச்ச2ப்3த3ம் ! 'தா4து: ப்ரஸாதா3ந்மஹிமாநம்' இத்யாதி3 ப்ரமாண ப்ரஸித்3தி4 பரம்'' என்று இருபத்துநாலாயிரத்திலே நிர்வாஹம். ''எனக்கருளினன்'' என்ஞாமையாலே — ப4க்தவ்யாவ்ருத்தியும், ப்ரபந்ந வ்யாவ்ருத்தியும், அந்யயோக3வ்யவச்சே2த3மும், ப4க்திக்கு அயோக3 வ்யவச்சே2த3முமாகிற நாலு அர்த்த2மும் ஸித்3த4ம். n அவதாரிகை (இத்தலையில் நினைவின்றிக்கே இத்யாதி3). o அயர்வறுகையாலே அமரர் என்று விவக்ஷித்து ப4ாவம் (தானருளாத இத்யாதி3) அதாவது-அருளாதவன்று அமரர்களன்று என்றபடி. p ப3ஹுவசந தாத்பர்யம்(ஒருநாடாக)என்று.

F—விஸ்ம்ருதி; அதின்றிக்கே இருப்பவர்கள். r ப்ராகாபாவத்தைப் s பற்றச் சொல்லுகிறது; t ப்ரத்வம்ஸாபாவமுண்டிறே முக்தர்க்கு.

(அமரர்கள்) u பகவதநுபவ விச்சேதத்தில் தாங்களுளரன்றிக்கே இருக்குமவர்கள். v1, "न च सीता त्वया हीना न चाहमपि राघव" (ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராகவ) என்கிறபடியே. (அமரர்கள்) w த்ரிபாத்விபூதியோகத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. x பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்கையாலே ஓலக்கமிருந்தாலாயிற்று

அ—யாலே ப்ராகாபாவத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறதென்றபடி. r ப்ராகப்யபாவ:-ப்ராகாபாவ: இதி ப்ராகாபாவஶப்தேந அத்யந்தாபாவ உச்யதே. "ப்ராகப்யபாவ: ப்ராகாபாவ:" என்று ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணை நிர்வஹித்தருளும்படி என்று ப்ரஸாதிப்பர். s (பற்ற) பற்றி. ஏவம் யத்ராகஶ்சதி தத்ர ஸர்வத்ராபி; A "வினையெஞ்ச கிளவியும் வேறு பல்குறிய" இத்யேதத் வாக்யமபிப்ரேதம் த்ரஷ்டவ்யம். t ப்ராகாபாவத்தைப் பற்றவென்று விசேஷிக்கிறதென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரத்வம்ஸாபாவமென்று தொடங்கி). அவர்களுக்கு உண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி. u அயர்வற்றிருக்கையாலே அமரர்கள் என்று விவக்ஷித்து அந்வயத்தாலே அருளிச்செய்தார் கீழ்; அயர்வுண்டானால் அமரரன்று என்று வ்யதிரேகத்தாலே சொல்லுகிறார் (பகவதநுபவ விச்சேதத்தில் இத்யாதி). அன்றிக்கே, விவரணமென்னவுமாம். u யத்வா, அயர்வற்றிருக்கையாலே அமரர்களென்ற ஸமபிவ்யாஹாரத தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). v இதுக்கு ப்ரமாணம் (ந ச ஸீதேத்யாதி).

w "அமரர்கள்" என்ற பதஸாவசத தாத்பர்யம் (த்ரிபாத்விபூதி இத்யாதி). யத்வா அமரர்களென்றது ஆக்கரான தேவர்களாயன்றே என்கிறார் (த்ரிபாத்விபூதி இத்யாதி). x2. "அமரா நிர்ஜரா தேவா:" இதி நிகண்டுவசநாத் அமரத்வருபதேவத்வம் ஸலிஷ்டமுக்தம் 3. "ஸ்ரத்தத்வா தேவோ தேவத்வமஶ்நுதே" இதி ஈஶ்வரஸ்ய தேவத்வமுச்யதே; கிஞ்ச விஸ்ம்ருதிராஹித்யம் நாம பகவதநுபவாவிச்சேத:. பகவதநுபவோ நாம – பகவத்ஸ்வரூபரூபகுணவிபூத்யது பவ: ; ஏதாத்ருஶாதுபவ விச்சேதராஹித்யாத், அமரத்வாச்ச ஸலிஷ்டமபி பரமஸாம்யா பந்நத்வாத் கதஞ்சும் பேதேநா ஜ்ஞாதும் ஶக்யத இத்யத்ராஹ (பரமஸாம்யேத்யாதிநா) யத்வா—

ஜீ— ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத: அன்றே?; அவர்களுக்கு விஸ்ம்ருதி ப்ரஸக்திதானுண்டோ? என்ன (ப்ராகாபாவத்தை இத்யாதி). ஈஶ்வரன் நித்ய நிர்தோஷனாயிருக்கச்செய்தேயும் 4. "அபஹதபாப்மா" இத்யாதியாலே தோஷங்களைக் கழித்தாப்போலே, இங்கும் "ப்ராகப்ய பாவ: - ப்ராகாபாவ:" என்றும், அத்யந்தாபாவத்தைச் சொல்லுகிறது — என்று ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணைநிர்வாஹம். t "ப்ராகாபாவத்தைப் பற்ற" என்று விசேஷிக்கிறதென்னென்ன (ப்ரத்வம்ஸேத்யாதி). அயர்வுண்டாய்க் கழிந்ததென்றபடி. u "அயர்வறுகையாலே அமரர்கள்" என்று விவக்ஷித்து அந்வயமுகத்தாலே அருளிச்செய்தார் கீழ்; அயர்வுண்டானால் அமரரன்று என்று வ்யதிரேகத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (பகவதநுபவேத்யாதி). v இதுக்கு ப்ரமாணம் (ந ச ஸீதேத்யாதி).

w பதஸாவசநார்த்தமும் (த்ரிபாத்விபூதி இத்யாதி) அமரஶப்தார்த்தத்தாலே, 2. "அமரா நிர்ஜரா தேவா:" என்று அமரஶப்தபர்யாயமான தேவஶப்தார்த்தத்தை விவக்ஷித்து, 5. "பஶ்யந்தி ச ஸதா தேவம்" 6. "ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கையாலே உபயர்க்கும் தேவஶப்தமும் த்யோ

A தொல்காப்பியம் 61.

சி-அவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியலாவது; y பிராட்டிமாராலேயாதல், ஸ்ரீகௌஸ்து பூதிகளாலேயாதல் மோஷியென்றறியுமத்தனை.

அ-அதிக: பதிரித்யுச்யதே. உக்தப்ரகாரேண பரமஸாம்யாபந்நேப்ய: ஸமிரிப்ய: அஸ்யஆதிக்யம் கேந ஹேதுநா ஜ்ஞாதும் ஶக்யத இத்யத்ராஹ(பரமஸாம்யேத்யாதி3)ஸிம்ஹாஸநஸ்தஸ்யாதி3பீர் ஜ்ஞாதும் ஶக்யதே – இதி பூர்வ:. யத்3வா ''அமரர்கணதிபதி'' என்கிற வாக்யார்த்தமும் (பரம ஸாம்யேத்யாதி3) அதாவது - ''கஸ்மாம் க்ருஷ்ணே கௌ3ண:'' என்று கோத்வேத ஸாம்யாபந்நமாக்கி, அவற்றுக்குள்ளே ஒன்றை க்ருஷ்ணரூபாபந்நத்வேந பரிச்சேதி3த்தறியுமாபோலே ''அமரர் கணதிபதி'' என்ற அவதா3ரணஷஷ்டி3யாலே அமரத்வேந பரமஸாம்யாபந்நராய் இருக்கிறவர் களுக்குள்ளே ஈஸ்வரனைப் பிரித்தறியலாவது ஆதிக்யத்தாலென்றபடி; அமரத்வமாவது – மரண் ரஹிதத்வம். மரணமாவது – பூ4தபௌ4திகபா4வாநந்த3ர்விச்சே2த3:. அது இல்லாமையாலே பரம ஸாம்யம் என்றபடி. x1.''அமரா நிர்ஜரா தே3வா:'' என்று அமரஶப்3தா3தி3 தே3வஶப்3தா3பர்யாயமாய், 2. ''வைகுண்டே2 து பரே லோகே நித்யத்வேந வ்யவஸ்தி2தம் । பஶ்யந்தி ச ஸதா3 தே3வம் நேத் ரைர் ஜ்ஞாநேந வாமரா: ॥'' என்று ஈஸ்வரனையும், 3. ''ஸாத்4யாஸ் ஸந்தி தே3வா:'' என்று நித்யஸூரிகளையும் சொல்லுகிற த்3யோதமாநத்வரூப ஸாம்யத்தைப்பற்ற (பரமேத்யாதி3) என்று பிள்ளை அருளிச்செய்யும்படி. 4. ''கர்பூரஸாரஸ் சந்த்3ரஸம்ஜ்ஞ:'' என்று சந்த்3ர ஸம்ஜ்ஞகமான கர்ப்பூரத்தை சந்த்3ர ஶப்3தா3பர பர்யாயமான ஶஶிஶப்3தா3தி3த்தாலே 5. ''மலயஜஶஶிநிப்தம்'' என்று அருளிச்செய்தாரிறே பட்டர்; ''கழுக்காணிக்கண்ணுள்'' என்று முண்டிறே; கழுக்காணி, உலக்கை, வேங்கை, புலி, புண்டரீகம், தாமரை என்று பர்யாயமாகத் தமிழர் சொல்லுவர்கள். x அங்ஙனன்றிக்கே, ''அதிபதி' என்று – 'அதிக: பதி:' ஆய், ஸாம்யமுண்டாய் ஆதிக்யம் சொல்ல வேண்டுகையாலே 'அதிபதி' என்றபோதே பரமஸாம்யாபந்நரென்கிறது'' என்று அப்பு நிர்வஹிக்கும்படி. யத்3வா ''அதிபதி'' என்கிற பதா3த்தைக் கடாக்ஷித்து, இவர்களுக்கு அதிபதி என்னும்படி இவர்களுக்கு வந்த ஏற்றமென்னென்ன; ''அயர்வறு மமரர்கள்'' என்கிற பதா3த்தில் அர்த்தா3ந்தரமான அர்த்தா3த்தை அருளிச்செய்கிறார் (பரமஸாம்யேத்யாதி3) x,y ''ஸ்வ ஸ்வரூபாபந்நராயிருக்கிறவர்களுக்கும் அவ்வருகாயிருக்கிற இருப்பைக் காட்டி உபகரித்தான்'' (ப217f)என்ற அவதாரிகையில் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாம்படியைக் காட்டுகிறார்(பரமஸாம்யேத் யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) என்று அழகப்பங்கார் நிர்வாஹம். y ஆஸ்தா2நாநவஸ்தா2நத தா3ஸாயாம் கதா2ம்?கிஞ்ச 6.''த்வதீ3யபு4க்தோஜ்ஜி2தஶேஷபோ4ஜிநா'' இதி ஸ்லோகோபந்யாஸோக்த ப்ரகாரேண ஸ்ரீ பூ4ம்யாதீ3நாம் அஸந்நிதா4நே ச கதா2மித்யத்ராஹ (பிராட்டிமாராலே இத்யாதி3).

ஜீ-தமாநத்வாதி3குணை ஸாம்யத்தைப் பற்றவென்று ஸாம்யாபத்தி தோன்றுகையாலே. x இப்படி ஸாம்யாபந்நரானவர்களுக்கும் அவனுக்கும் வாசியறியும்படி எங்ஙனேயென்ன (பரமஸாம்யாபந்த ராய் இத்யாதி3) என்று ராமாநுஜம் பிள்ளை; 4.''கர்பூரஸாரஸ்சந்த்3ரஸம்ஜ்ஞ:'' என்றிருக்க 5.''ஶஶி நிப்தம்'' என்று சந்த்3ரஶப்3தா3பர்யாய ஶஶிஶப்3தா3தி3த்தாலே கர்ப்பூரத்தை நிர்தே3ஶித்ததும், ''கழுக்காணிக்கண்ணுள்'' என்று, உலக்கை, வேங்கை, புலி, புண்டரீகம், தாமரை, என்றிவ் வளவு பர்யாயம் தமிழர் சொன்னதும் இதுக்கு உதா3ஹரணம். x ''அதிபதி'' என்று–''அதிக: பதி:''என்று விஶேஷிக்கையாலே ஸாம்யம் ப்ரஸக்தமாகையைப்பற்ற (பரமஸாம்யேத்யாதி3) என்று அப்பு நிர்வாஹம். x,y ''ஸ்வஸ்வரூபாபந்நராயிருக்குமவர்களுக்கும் அவ்வருகாய் இருக்கிற இருப்பைக்காட்டி உபகரித்தான்'' (ப 217f) என்று அவதாரிகையில் சொன்ன உபகாரம் ஏற்றமாம் படியைக் காட்டுகிறார் (பரமஸாம்யேத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) என்று அழகப்பங்கார் நிர் வாஹம். y ஓலக்கமிராதபோது அறியும்படியென்னென்ன (பிராட்டிமாரித்யாதி3).

ஈ— z ஆனுல் a இப்படியிருக்கிற அவர்கள் பலராய், தானெருவனனுல், இவர்களை அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு தன்னுடைய மேஷித்வமாம்படி இருக்குமோ? என்னில் (அதிபதி) b அவர்களுக்கும் c "தொட்டுக்கொள், தொட்டுக்கொள்" என்னவேண்டும்படி d ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து அவ்வருகாயிருக்குமென்னுதல்; e ஸ்வாமிவாசகமென்னுதல்.

f இதுக்கு அவ்வருகே விக்ரஹவைலக்ஷண்யம் சொல்ல g ஒருப்பட்டு, h கீழ் நின்ற நிலையைக் i குலுக்கி "அவன்" என்று அவ்வருகே போகிறார். (துயரறு) j "துயரறுக்கும்"

அ— z "அதி" என்கிற உபஸர்க்கத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆனல் இத்யாதி) a "ஆனல்" என்கிற பதத்துக்கு விவரணம் (இப்படி இத்யாதி) z யத்வா "அமரர்கள்" இதி பஹுவசநம் "அதிபதி" இத்யேகவசநஸ்ய ஹ்ருதி நிதாய ஸங்கதே (ஆனல் இதி). b,e அவ்வயமாநாம் அநேகார்த்தத்வாத் "அதி:பதி:" என்றதாய் – அபரிச்சேத்ருயனுயிருக்கும் என்னுதல்; ஸ்வாமியென்னுதல்; "அதிகத: - உபரி ஸ்திதத: பதி:" என்று ஸப்தார்த்தமென்றுமாம். e ஸ்வாமி என்ற பதத்திலே "அதிபதி" என்று அகாண்டபதமும், b அதி: பதிரிதி விக்ரஹவாக்யமும் அதிக்ரம்ய வர்த்தத இத்யமுமர்த்தமும் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (அவர்களுக்கும் இதி) c (தொட்டுக்கொள் இத்யாதி) "தொட்டுக்கொள் தொட்டுக்கொள்" என்னவேண்டும்படி, d ஆனைக்குக் குதிரைவைத்து நடத்தும் ந்யாயத்தாலே என்றபடி. அதாவது—கஜத்தினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையை முன்னே நடத்தி ஆனையைப் பின்னே நடத்துவர்கள். ஆனையும் துதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடும்படி கிட்டக்கிட்டச் சென்று பின்னையும் தொடமாட்டா தொழியும்; அப்படியே பரமஸாம்யாபந்நராய் இருந்தும், அவனுக்கு நியூநர்களாய் இருப்பர்கள் என்றபடி.

f (இதுக்கு) த்ரிபாத்விபூதியோகத்துக்கு. g (ஒருப்பட்டு) உத்யோகித்து; ஏகாக்ரசித்தராய் என்றபடி. h (கீழ் நின்ற நிலையை) நித்யவிபூதியோகமாறுபடுவதை. i (குலுக்கி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யமாறுபடுவதற்கும் இடமுண்டாம்படி பண்ணி. தாந்யாத்ருயாஸ்ரயபூதபேதிகாதிகம் ஆகாமிதாந்யாவகாஸப்ரதாநாய ப்ரசாலயந்தி: தத்வத் ஆகாமிவிக்ரஹமாறுபடுவாவகாஸப்ரதும் க்ருத்வேத்யர்த்த:. j (துயரறுக்கும் இத்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீகமான வஸ்துவுக்குத் துயர்

ஜீ— z "அதி" என்கிற உபஸர்க்கார்த்தமும் (ஆனல் இத்யாதி). a ஆனலென்றதின் விவரணம் (இப்படி இத்யாதி). z யத்வா "அமரர்கள்" என்ற பஹுவசநத்தையும், "அதிபதி" என்ற ஏகவசநத்தையும் ஹ்ருதீகரித்து ஸங்கிக்கிறார் (ஆனலித்யாதி) என்னுதல். b,e "அதிபதி" என்றது- "அதிக:பதி:" என்றதாய், அபரிச்சேத்ருயனுய் இருக்கும் என்னுதல். ஸ்வாமி என்னுதல். இரண்டர்த்தத்தையும் க்ரமேண அருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கும் இத்யாதி) d (ஆனைக்குக்குதிரைவைத்து) என்றது - பிடி கொடுக்குமாபோலேயிருந்து பிடி கொடாமையைப்பற்ற. ஆனைக்குக் குதிரைவைக்கையாவது - ஆனையினுடைய வேகபரீக்ஷார்த்தமாகக் குதிரையை முன் நடத்தி ஆனையைப் பின் நடத்துவர்கள்; ஆனையும் துதிக்கையாலே குதிரையைத் தொடும்படி கிட்டக் கிட்டச் சென்று பின்னையும் தொடமாட்டாதொழியும்; அப்படியே பரமஸாம்யாபந்நராயிருக்குமவர்களுக்கு அவ்வருகாயிருக்கும் என்றபடி.

f (இதுக்கு) த்ரிபாத்விபூதியோகத்துக்கு. g (ஒருப்பட்டு) உத்யோகித்து. h (கீழ் நின்ற நிலையை) நித்யவிபூதியோகமாறுபடுவதை. i (குலுக்கி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யமாறுபடுவதற்கும் இடமுண்டாம்படி பண்ணி. j (துயரறுக்கும்) ஆஸ்ரிதருடைய துயரறுக்கும். m எம்பெருமானர்

ச—என்று முன்புள்ள முதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி; k ஸமஸ்த துꣳ:க்கꣳாபநோதꣳந ஸ்வபꣳாவமான திருவடிகள்; l ஸகலாத்மாக்களுடையவும் துꣳ:க்கꣳத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபꣳாவமான திருவடிகள். m "துயரறு சுடரடி" என்று எம்பெருமானர் அருளிச் செய்யும்படி; n 1. "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः" (வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ꣳருஶம் பꣳவதி துꣳ:க்கிꣳத:) என்றுல் துꣳ:க்கꣳநிவ்ருத்தியும் அவனதாய் இருக்குமிறே. o இவர் துயரறத் தான் துயர்தீர்ந்தாளுயிருக்கை. p இத்தால் இவர் மயர்வற, அவன் துயரற்றபடி.

அ—உண்டாயில்லை என்று சொல்லவேணும். ஆகையாலே ஆஶ்ரிதருடைய துயரறுக்கும் என்று முதலிகளுக்குக் கருத்து. k விவரணம் (ஸமஸ்தேத்யாதிꣳ) l தத்ꣳவிவரணம் (ஸகலேத்யாதிꣳ) ஸமஸ்தேத்யாதிꣳ பாடமில்லையாளுல், ஸமஸ்ததுꣳ:க்கꣳாபநோதꣳந ஸ்வபꣳாவமான திருவடிகள் ஸகலாத்மாக்களுடையவும் துꣳ:க்கꣳத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபꣳாவமான திருவடிகள் என்று யோஜித்துக் கொள்வது. m எம்பெருமானர் நிர்வாஹத்திலே, "துயரறு" என்றதுக்கு-தன் துயரறும் என்றபடி. ஆஶ்ரிதருடைய துயரடியாகத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர் தீர்ந்தால் தனக்கு துꣳ:க்கꣳநிவ்ருத்தி உண்டாகையும் குꣳணமாமித்தனை என்று எம்பெருமானர் நிர்வாஹம்.

n அகிꣳலஹேயபரத்யநீகளுனவனுக்குத் துயருண்டோவென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதிꣳ). யத்ꣳவா, துꣳ:க்கꣳநிவ்ருத்தி ஆஶ்ரிதரதாமிருக்கத் தன்னதானபடி என்னென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதிꣳ). பெருமாள் பரவ்யஸநங்களில் துꣳ:க்கிꣳதராமிருப்பர். இப்படியிருப்பது அந்தரங்கꣳரான திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், அந்த:புரவாஸிகள் போல்வார் விஷயத்திலோவென்னில் (மநுஷ்யாணும்) ஸ்த்ரீபுருஷர்களுக்கு. அவனுக்கு இவனளவு துꣳ:க்கꣳமுண்டோவென்னில் (ப்ꣳருஶம் பꣳவதி துꣳ:க்கிꣳத:) மிகவும். நம் காவல் சோர்வாலே வந்ததன்றே என்று மிகவும் இவனைக் காட்டில் துꣳ:க்கிꣳதனுயிருக்கும். "பꣳவதி" என்கிற வர்த்தமாந நிர்தேꣳஶத்தாலே-இவனுக்கொரு துꣳ:க்கꣳமுண்டானுல் இன்றொரு படியாய், நாளை ஒரு படியாய் ஆறிப்போம். அங்ஙனன்றிக்கே எப்போதும் அது திருவுள்ளத்திலே உறைத்திருக்கும் என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. o பꣳலிதம் (இவர் துயரற இத்யாதிꣳ); யத்ꣳவா ஏதத்ꣳவிவரணம் (இவரித்யாதிꣳ); தாத்பர்யாந்தரமாகவுமாம். p இவர்க்குத் துயரேதென்றுல், துꣳ:க்கꣳஹேதுவான அஜ்ஞாநமென்கிறார்

ஜீ—நிர்வாஹத்தில் (துயரறு) தான் துயரறும் என்றபடி. அதாவது-ஆஶ்ரிதருடைய துயரடியாகத் தனக்குத் துயருண்டாகையாலே அவர்கள் துயர் தீர்ந்தால் தனக்கு துꣳ:க்கꣳநிவ்ருத்தி உண்டாகையும் குꣳணமாமித்தனை என்று எம்பெருமானர் நிர்வாஹம்.

n துꣳ:க்கꣳநிவ்ருத்தி ஆஶ்ரிதரதாயிருக்கத் தன்னதானபடியென்னென்ன (வ்யஸநேஷ்வித்யாதிꣳ) 1. "उत्सवेषु च सर्वेषु पितेव परितुष्यति" இத்யுத்தரார்த்தꣳம். இதꣳமயோத்யாகாண்டேꣳ த்ꣳவிதீயே தꣳஶரதꣳம் ப்ரதி ராஜாந: பௌரா ஜாநபதꣳாஶ்ச. o பꣳலிதம் (இவர் துயரற இத்யாதிꣳ). p ஏதத்ꣳவிவரணம் (இத்தாலித்யாதிꣳ).

ப்ர— n 1. (துயரறு) अयोध्याकाण्डे [२] दशरथं प्रति राजपौरादयः, "व्यसनेषु मनुष्याणां भृशं भवति दुःखितः॥ ४० ॥ उत्सवेषु च सर्वेषु पितेव परितुष्यति॥ ४०½॥"

ஈ— (சுடரடி) q நிரஸதி,க தேஜோரூபமான தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹத்தைச் சொல்லுகிறது. (சுடர்) r பஞ்ச ஶக்திமயமான புகரைச் சொல்லுகிறது. (அடி) s ஶேஷபூ4தன் ஶேஷிபக்கல் t கணிசிப்பது திருவடிகளேயிறே. u ஸ்தநந்த4யப்ரஜை முலையிலே வாய் வைக்குமாபோலே v இவரும் wA "உன் தேனே மலருந் திருப்பாதம்" என்கிற திருவடிகளிலே வாய்வைக்கிறார்.

அ—(இத்தாலென்று தொடங்கி). யத்3வா, இவருடைய துயர்தன்னைச் சொல்லிற்றே பின்னை? என்ன (இத்தாலித்யாதி3).

q "அடி" என்று விக்3ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதி4கேத்யாதி3). r நிரவதி4க தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ (பஞ்சஶக்தீதி). ப4க3வச்ச3ாஸ்த்ரே 1. "பரமேஷ்டீ3 புமாந் விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ் ஸர்வ ஏவ ஹி। பஞ்சைதாஶ் ஶக்தய: ப்ரோக்தா: பரஸ்ய பரமாத்மந:॥" என்கிற பஞ்சோபநிஷத்துக்கள் பஞ்சஶக்திஶப்3த3ார்த்த3ம். s யத்3வா, தாத்பர்யாந்தரம் (பஞ்சஶக்தீதி). அதாவது-முன் யோஜநையில் ப்ரப4ாவ்யதிரேகேண தேஜோமாத்ரம் சொல்லிற்று; இப்பகுதியில் ப்ரப4ாநவிஶிஷ்டம் சொல்லுகிறது என்றபடி. s விக்3ரஹமானால் திருமேனி என்னுதே அடியென்கிறதென்னென்ன (ஶேஷபூ4தனித்யாதி3) இத்தால் ப்ராப்தியாலும் பே4க்3யதையாலும் திருவடிகள் உத்3தே3ஶ்யமென்கைக்காக என்றபடி. யத்3வா s "இவர் துயரறத் தான் துயர்தீர்ந்தானுமிருக்கை" (ப 241) o இதி சரண விஶேஷணஸ்ய ஈஶ்வரபர்யந்தாபி4தா4நாத் 2. "தி3வ்யமங்க3ள விக்3ரஹமபி4தே4தி" இத்யபி4தா4நாச்ச அயம் சரணவாசிஶப்3த3: சரணேய லக்ஷித விக்3ரஹவிஶிஷ்டேஶ்வரம் த3ர்ஶயதீதி பா4வ:. s தர்ஹி "துயரறு சுடர்" இத்யேவ வக்தவ்யம் இத்யத்ராஹ (ஶேஷபூ4தனிதி). t (கணிசிப்பது) ஆசைப்படுவது.

u ஏவம் ஸ்வரூபமவலம்ப்4ய பரிஹாரமுக்த்வா பே4க்3யதாமவலம்ப்4ய பரிஹாரான்தரமாஹ (ஸ்தநந்த4யேதி). v அப்படி இங்கே ரஸாஸ்வாத3த்துக்கு விஷயம் உண்டோ? என்ன (இவரும் இத்யாதி3). wA (உன் தேனே மலருந் திருப்பாதம்) உன்னுடைய-மத்4வ உத்ஸமாய், விகாஸியான திருவடிகளே.

ஜீ—q "அடி" என்று விக்3ரஹத்தை லக்ஷிக்கிறதென்கிறார் (நிரவதி4கேத்யாதி3). r தேஜோரூபத்வே ஹேதுமாஹ (பஞ்சஶக்தீதி) ப4க3வச்ச3ாஸ்த்ரே 1. "பரமேஷ்டீ3 புமாந் விஶ்வோ நிவ்ருத்தஸ் ஸர்வ ஏவ ஹி! பஞ்சைதாஶ் ஶக்தய: ப்ரோக்தா: பரஸ்ய பரமாத்மந:॥" இத்யுக்த பஞ்சோபநிஷத்3: பஞ்சஶக்தி ஶப்3த3ார்த்த3:. s விக்3ரஹத்தைச் சொல்லுகிறதாகில் திருமேனி என்னுதே "அடி" என்கிறதென்? என்ன (ஶேஷபூ4தன் இத்யாதி3) இத்தால் ப்ராப்தியாலும் பே4க்3யதையாலும் திருவடிகளில் வாய் வைக்கிறார் என்றபடி. t (கணிசிப்பது) ஆசைப்படுவது, o அப்படி இங்கே ரஸாஸ்வாத3த்துக்கு விஷயமுண்டோ? என்ன (இவருமித்யாதி3). wA (உன்தேனே இத்யாதி3) உன்னுடைய மது4ஸ்யந்தி3யாய் விகாஸியான திருவடிகளே.

प्र— r (சுடர்) भगवच्छास्त्रे, "परमेष्ठी पुमान् विश्वो निवृत्तस्सर्व एव हि। पञ्चैताद्दशक्तयः प्रोक्ताः परस्य परमात्मनः॥"

சி— (தொழுது) நித்யஸம்ஸாரியாய்ப்போந்த இழவெல்லாம் திரும்படி ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்து. (எழு) x1. "असन्नेव स भवति" (அஸந்நேவ ஸ பவதி) என்னும் நிலை கழிந்து 1. "सन्तमेनं ततो विदुः" (ஸந்தமேநம் ததோ விது:) என்கிறவர்கள் கோடியிலே எண்ணலாம்படியாக உஜ்ஜீவிக்கப் பார். y அடியிலே தொழாமையால் வந்த ஸங்கோசம் திரும்படி அடியிலே தொழுது உஜ்ஜீவி என்கிறார்.

(என் மனனே) z இப்போதாயிற்று தம்மைக் கண்டது; a "அருளினன்" என்று நின்ற இத்தனையிறே முன்பு. b இருவர் கூடப் c பள்ளியோதி இருந்தால், அவர்களிலே ஒருவனுக்கு உத்கர்ஷமுண்டானால், மற்றையவன் தனக்கு அவனேடே ஒரு

அ— x "தொழுதெழு" என்கிற பதச்சேர்த்தியாலே பலித்த தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேத்யாதி). y அடியென்கிற பதத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு முந்தின அர்த்தத்தை ரஸோக்தியாலே அருளிச்செய்கிறார் (அடியிலே இத்யாதி) (அடியிலே) பூர்வகாலத்திலே. z எனக்கு அருளினன் என்னவேண்டியிருக்க, அப்படி சொல்லாதவர் இப்போது என் மனம் என்கிறதென்னென்ன (இப்போதாயிற்று இத்யாதி) (இப்போதாயிற்று) அருளின பிற்பாடாயிற்று. இதுவும் பகவத் விஷயீகாரமுண்டானால் ஸத்தாஸித்தி என்கிறதுக்கு ஸமீசகம். a ஹ்ருத்கதம் பாவம் விதயதி (அருளினன் இதி).

b 2. "தத்வயஷரஸ்து பகவேந்த்ருத்ய:" என்றிருக்க, "என் மனனே" என்று மகாரம் பண்ணலாமோவென்ன, பகவத்விஷய ப்ராவண்யத்தாலே உத்க்ருஷ்டராயிருக்குமவர்கள் விஷயத்தில் அந்த நிர்ப்பந்தம் இல்லை என்கைக்காக மநஸ்ஸுக்கு உத்க்ருஷ்டத்வஹேதுவை அருளிச்செய்கிறார் (இருவர் கூட) என்று தொடங்கி; A "என்னவாவறச் சூழ்ந்தாயே" என்ற நிகமநத்திற் சொன்ன இரண்டு அர்த்தத்துக்கும் சேர இங்கே இரண்டு அர்த்தமும் அருளிச்செய்கிறார் என்று தோன்றுகிறது. இவ்விடத்தில் த்ரோணத்ருபதருடைய கதையை நினைப்பது. b யத்வா (இருவரித்யாதி) — மனனேயென்ன, ஏற்றமுடைய மனம் என்று தன்னடையே வருமிறே; அங்ஙனிருக்க "என் மனனே" என்ற இதுக்கு இதுவிறே கருத்தென்று திருவுள்ளம். c (பள்ளியோதி) அக்ஷராப்யாஸம் க்ருத்வா.

ஜீ— x "தொழுதெழு" என்கிற பதச்சேர்த்தியாலே பலித்த தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அஸந்நேவேத்யாதி) y ரஸோக்தி (அடியிலே இத்யாதி) (அடியிலே தொழாமை) என்றது - சாடு. அடியிலே - பூர்வகாலத்திலே. z கீழ் "எனக்கருளினன்" என்றதவர் இப்போது "என்மனனே" என்பானென்னென்ன (இப்போதாயிற்றித்யாதி) (இப்போதாயிற்று) அருளின பின்பாயிற்று.

b 2. "தத்வயஷரஸ்து பகவேந்த்ருத்ய:" என்று மகாரம் நிஷித்தமன்றேயென்ன (இருவர் கூட இத்யாதி) இத்தால் பகவத்ப்ரவணவிஷய மகாரம் உத்தேச்யமென்று கருத்து. இவ்விடத்திலே த்ரோணத்ருபதர் கதையை நினைப்பது. c (பள்ளியோதி) அக்ஷராப்யாஸம்

பி— x1. (ஷ) तैत्तिरीयके-[आ-६] "असन्नेव स भवति असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेद सन्तमेनं ततो विदुरिति॥"

சி-ஸம்ப3ந்த4த்தைச் சொல்லிக்கொண்டு கிட்டுமாபோலே. c2 1.“मन एव मनुष्याणां कारणं बन्ध-मोक्षयोः” (மந ஏவ மநுஷ்யாணும் காரணம் ப3ந்த4மோக்ஷயோ:) என்கிறபடியே நெடு நாள் ப3ந்த4ஹேதுவாய்ப்போந்தது - இப்போது A முந்துற்ற நெஞ்சாய் முற்பட்டு நிற்கிற படியாலே, அத்தோடே தமக்கொரு ஸம்ப3ந்த4த்தை ஆசைப்பட்டு “என் மனனே” என்கிறார்.

d பாட்டை முடியச் சொல்லி “அவன்” என்ன அமையாதோ? அடிதோறும் சொல்லுகிற இதுக்குக் கருத்து என்னென்னில்; e இவர்தாம் இத்திருவாய்மொழிதன்னில் ஈஸ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதி3க்கிறது; அந்த ஈஸ்வரத்வத்துக்கு, ஓரோ கு3ணங்களே நிரபேக்ஷமாகப் போந்திருக்கையாலே சொல்லுகிறார்.

f “உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்—யவன், அவன் மயர்வற மதிநல மருளினன்” என்று இங்ஙனே வாக்யைக வாக்யபா4வத்தாலே யோஜிக்கவுமாம்.

அ— d அடிதோறும் “அவன், அவன்” என்றதுக்கு “தான் ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனுய்” (ப 216 b) இத்யாதி3யவதாரிகாவாக்யத்திலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குப் பர்யாப்தமென்று ஸித்3தி4க்கையாலே, இங்கே தாத்பர்யாந்தரம் (பாட்டையித்யாதி3) த்ருதீய பாதா3ந்த தச்சப்3தா3 ஏவாலம், தத:பூர்வதச்சப்3தா3த்3வயஞ்ச கிமர்த்த2மிதி ஸங்கிதுராபி4ப்ராய:. e (இவர் தாம் இதி) தத்தத்பாதே3ஷ்டதாகாரஸித்3தி4 ஈஸ்வரத்வபரமிதி, த்3விதீயபாதா3 பலிதமோக்ஷப்ரதா3த்வம் ச ஈஸ்வராஸாதா4ரணமிதி ச பா4வ:. e யத்3வா, வாக்யபே4தே3யோஜநாபி4ப்ராயேண பரிஹரிக்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி3).

f அவதாரிகையில் “தான் ஸமஸ்தகல்யாண” (ப 216 b) இத்யாதி3யாலே சொன்னபடியே உபகாரம் தொழுகைக்குப் பர்யாப்தமென்று யோஜநாந்தரத்தாலே பரிஹரிக்கிறார் (உயர்வித்யாதி3). இதுவே அமைந்திருக்கப் பின்னையும் உபகரிப்பதே என்று இந்த யோஜனைக்குத் தாத்பர்யம்.

ஜீ—பண்ணி. c2 (மந ஏவேதி) 1.“ப3ந்தா4ய விஷயாஸங்கி3 முக்த்யை நிர்விஷயம் மந:” இத்யுத்தரார்த்த2ம். இத3ம் வசநம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டே2 அம்ஸே ஸப்தமே கா2ண்டி3க்யம் ப்ரதி கேஸித்4வஜோக்தம்.

d அடிதோறும் “யவனவன்” என்றதுக்கு “தான் ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனுய்” (ப 216 b) இத்யாத்3யவதாரிகாவாக்யத்திலே ஓரோ உபகாரமே தொழுகைக்குப் பர்யாப்தமென்று ஸித்3தி4க்கையாலே இங்கே தாத்பர்யாந்தரம் (பாட்டை இத்யாதி3) த்ருதீய பாதா3ந்த தச்சப்3தா3மே போருமே; தத்பூர்வ தச்சப்3தா3த்3வயம் கிமர்த்த2ம்? இதி ஸங்காபி4ப்ராயம். e (இவர் தாம் இத்யாதி3) தத்தத்பாதே3ஷ்டதாகார ஸித்3தே4ஸ்வரத்வ பரமென்றும், இரண்டாம் பாதா3த்தால் பலிதமான மோக்ஷ ப்ரதா3த்வம் ஈஸ்வராஸாதா4ரணமென்றும் கருத்து.

ப்ர–c2 1.(என்மனனே) श्रीविष्णुपुराणे षष्ठांशे सप्तमे खाण्डिक्यं प्रति केशिध्वजः—“मन एव मनुष्याणां कारणं बन्धमोक्षयोः। बन्धाय विषयासङ्गि मुक्त्यै निर्विषयं मनः ॥ २८ ॥”

ச— g அன்றிக்கே, "உயர்வறவுயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்று வாக்யபே₄த₃ம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம். h 1. "नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते" (நம: புரஸ்தாத₃த₂ ப்ருஷ்ட₂தஸ்தே) என்னுமாபோலே.

அ—இந்தப் பக்ஷத்தில் "உயர்வற உயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் மயர்வற மதிநல மருளினன். மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன், அவன் அயர்வறும் அமரர்களதிபதி. அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்று ஆவ்ருத்த்யா யோஜிக்கவுமாம்; "உயர்வற உயர்நலமுடையவன் யவன், அவனை மயர்வறமதிநல மருளினன் யவன், அவனை அயர்வறுமமரர்களதிபதி யவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்று அநாவ்ருத்த்யா யோஜிக்கவுமாம். இதில் பூர்வயோஜனையில் உத்தரவாக்யத்தில், பூர்வ வாக்யார்த்த₃த்தை அநுவதி₃த்துக்கொண்டு அர்த்த₃ாந்தரத்தை விதி₄க்கையாலே வாக்யைகவாக்யமென்கிறது; "ஆகையாலே" என்று அத்₄யாஹரித்து அத்தாலே பூர்வவாக்ய த்₃வயார்த்த₃த்தை ஹேதுவாகச் சொல்லி "அயர்வறும் அமரர்களதிபதியவன் அவன் துயரறு" என்று வாக்யைகவாக்யமாகவுமாம். அநாவ்ருத்திபக்ஷத்தில் ப்ரதிபாத₃ம் ஒரு ஸம்ஸர்க்க₃ம் தோற்றுகையாலே ஏகைகஸம்ஸர்க்க₃ ப்ரதிபாத₃காம்ஶங்களிலே வாக்யத்வோபசாரம்பண்ணி வாக்யைகவாக்யமென்கிறது. இது "உத்₃தி₃ஶ்ய விதி₄நமுண்டானதே - வாக்யம்" என்கிற பக்ஷத்திலே சொல்லிற்று. "ஸம்ஸர்க்க₃பே₃தா₄ பத₃த்₃வயம் வாக்யம்" என்கிற பக்ஷத்தில் தன்னடையே சேருமிறே. 2. "ஸ யஶ்சாயம் புருஷே யஶ்சாஸாவாதி₃த்யே ஸ ஏக:" என்கிற கணக்கிலே யவனவனென்று - யச்ச₂ப்₃த₃ார்த்த₂மாக ப்ரஸித்₃தி₄யைக் காட்டி, அத்தை "அவன்" என்று தொடங்கி நாலாம் பாத₃த்திலே பராமர்ஶித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர்.

g வாக்யபே₄த₃ யோஜனைக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்வாராக அந்த யோஜனை அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இத்யாதி₃) h "இவர்தாம்" (ப 244 t) என்கிற வாக்யத்திலே தொழுகை ஶரணவரணம் என்று அபி₄ப்ரேதம். ஈஶ்வரன் வரணீயனாகையாலே ஈஶ்வரத்வே ஏகைக விஶேஷணமே பர்யாப்தமென்று தோற்றுகைக்காக "அவன்" என்கிற பத₃ாவ்ருத்தியென்று சொல்லிற்று; இப்போது 1. "நம: புரஸ்தாத₃த₂ ப்ருஷ்ட₂தஸ்தே" என்று ப்ரத்யேகம் தத₃வயவ ஸௌந்த₃ர்யத்தை அநுப₄வித்து தத்தத் ஸௌந்த₃ர்யத்துக்குத் தன்னே எழுதிக் கொடுக்குமா

ஜீ— f வாக்யைக வாக்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வற இத்யாதி₃ யோஜிக்கவுமாம் என்னுமளவும்).

g வாக்யபே₄த₃ யோஜனைக்குத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்வாராக அந்த யோஜனையும் அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இத்யாதி₃). h இப்படி பலகாலும் தொழுகைக்கு அடியென்? என்ன (நம:புரஸ்தாதி₃த்யாதி₃) ஆத₃ராதிஶயத்தாலே என்றபடி. கீ₃தாஸ்வேகாத₃ஶே 1. "நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ: புநஶ்ச பூ₄யோ5பி நமோ நமஸ்தே। நம: புரஸ்தாத₃த₂ ப்ருஷ்ட₂தஸ்தே நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ॥".

ப்ர- h1.(வாக்யபே₄த₃ம்பண்ணி யோஜிக்கவுமாம்) भगवद्गीतास्वेकादशे "नमो नमस्तेस्तु सहस्रकृत्वः पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते। नमः पुरस्तादथ पृष्ठतस्ते नमोस्तु ते सर्वत एव सर्व॥ अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्वं सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः॥४०॥"

f— i ஆனால் "உயர்வறவுயர் நலமுடையவன்—அயர்வறும் அமரர்களதிபதி—மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்னவேண்டியிருக்க, "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்" என்ற அநந்தரம் "அயர்வறும் அமரர்களதிபதி" என்று அவ்வளவும் போக மாட்டாமை உபகாரஸ்ம்ருதியாலே "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்கிறார்.

j சூணமில்லை, விக்ரஹமில்லை, விபூதியில்லை, என்று சொல்லுகிறவர்கள் எல்லாரும் நிரஸ்தர் இப்பாட்டாலே. k அவர்களை l எதிரிகளாக்கிச் சொல்லவேண்டாவிறே; ஸ்வபக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்கவே பரபக்ஷம் நிரஸ்தமாமிறே; m நெற்செய்யப் புல் தேயுமா போலே தன்னடையே நிரஸ்தராவர்களிறே அவர்கள்.

அ—போலே 1. "அவஸ்ய: ப்ரதிபேதிரே" 2. "குணோர்தாஸ்யமுபாகத:" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஏகைகசூணத்துக்கு எழுதிக்கொடுத்தமையைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம். h இப்படி பலகாலும் தொழுகைக்கு அடி என்னென்ன (நம: புரஸ்தாதித்யாதி) அதாவது - ஆதரணாதி ஸயத்தாலே என்றபடி என்னவுமாம்.

i ஸங்காதரத்தை உத்பாவிப்பித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இத்யாதி) உயர்வற உயர்நலமதி ப்ராதமபாதஸ்யேவ த்ருதீயபாதஸ்யாபி பகவத்பரத்வாத் ப்ரதமாதநந்தரம் த்விதீயாத் பூர்வம் த்ருதீயபாதே வக்தவ்யேதீத்யர்த்த:. ஏவஞ்ச யோஜநாத்வயேதீதம் ஸங்கச்சதே.

j நது; 3. "அத்விதீயஸ்ருதி: குணதோதி ஸத்விதீயதாம் ந ஸஹதே" இதி மாயிந:. பகவத்விக்ரஹஸ்யாபி ஸாவயவத்வேந அநித்யத்வப்ரஸக்தௌ தஸ்ய ச கார்யத்வவ்யாப்த்யா கார்யஸ்ய ச ஸகல பதார்தகார்யத்வம்ஸரூபப்ரளயே விநாசாத், ஸ்ருஷ்டௌ ச ஸங்கல்பஸ்ய விக்ரஹாபேக்ஷத்வே கல்ப்யமாநே தாத்ருக்விக்ரஹோபாதாந ஸங்கல்பஸ்யாபி ததாத்வேந அநவஸ்தாநாத் ஸ்வரூபத ஏவ ஸங்கல்போதவஸ்யாங்கீகார்ய:; ததாச தேநைவ ஜகத் ஸ்ருஷ்டப்யுபபத்தௌ அத்தரா விக்ரஹகல்பநா ந ப்ரமாணபதவீமதிரோஹதி – இதி நையாயிகா:. ஈச்வரஸ் ஸாக்ஷீதயா ஜோஷமாஸ்தே, தத்ஸாந்நித்யாத் ப்ரதாநமேவ ஸ்வதந்த்ரதயா ஜகதாகாரேண பரிணமதே; அதோ விபூதீச்வரயோ: ந ஸ்வஸ்வாமிபாவாதயஸ் ஸம்பந்தா: இதி ஸேச்வரஸாங்க்யா:. ஏவம் ப்ரபலப்ரதிபக்ஷேண ஜாக்ரத்ஸு மந்தமதீ நாம் உக்தேதர்த்தே விஸ்வாஸதௌர்பல்யம் ஜாயேதேத்யாசங்க்ய ஹ்ருதி நிதாய தேதி அதேநைவ நிரஸ்தா இத்யாஹ (குணேதி). k அவர்கள் ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ண இவர் நிரஸித்தாரோவென்ன (அவர்களை இத்யாதி). l (எதிரிகளாக்கி) தந்மதாநி பூர்வபக்ஷத்-வேந உபந்யஸ்யேத்யர்த்த:. m நெற்செய்யப் புல் தேய்கையாவது - களத்திலே நெற்படுக்கப்

---

g— i ஸங்காதரத்தை உத்பாவிப்பித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனால் இத்யாதி) முதற்பாதமும் போலே த்ருதீயபாதமும் பகவத்பரமாகையாலே முதற்பாதாநந்தரம், த்விதீயபாதாத் பூர்வம் த்ருதீயபாதமும் சொல்லவேண்டியிருக்கச்செய்தேயும் என்றபடி. இது யோஜநாத்வயத்திலும் கூடும்.

j இப்பாட்டால் ப்ரஹ்மத்துக்கு குணாதிகளில்லை என்கிறவர்கள் நிரஸ்தரென்கிறார் (குணமில்லையித்யாதி). k அவர்கள் ப்ரத்யவஸ்தாநம் பண்ண, இவர் நிரஸித்தாரோவென்ன (அவர்களை இத்யாதி). l (எதிரிகளாக்கி) தத்தந்மதங்களைப் பூர்வபக்ஷத்வேந உபந்யஸித்து.

ஸ்—உ "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்-அயர்வறும் அமரர்களதிபதி" என்கையாலே-ப்ராப்யவேஷம் சொல்லிற்று; "மயர்வற" என்கையாலே - விரோதி, போனபடி சொல்லிற்று; "அருளினன்" என்கையாலே - அவனே ஸாதநமென்றது; "தொழு தெழு" என்கையாலே - ப்ராப்திபூலமான கைங்கர்யத்தைச் சொல்லிற்று.

o "என்மனனே" என்கையாலே - பரிஹாத்துதாந்த:கரணனே அதிகாரி என் றுமிடம் சொல்லிற்று.

அ—படுக்கத் தரையிலே முளைத்த புல் தன்னடையே போகை. ஈ (நெற்செய்ய) என்றது-நெற் பயிர்க்கு நீர் கட்டவென்றபடி என்னவுமாம்.

n அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதக பரமான ப்ரபந்தத்தில் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாட்டில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வற இத்யாதி).

இ ப் ப ா ட் டு—ஸர்வஶாஸ்த்ரோபப்ரும்ஹணமான இப்ரபந்தஸங்க்ரஹமாகையாலே 1. "ருசோ யஜூம்ஷி" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்த்ர ரஹஸ்யார்த்த தாத்பர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில்; "உயர்நல முடையவன்" என்கிற ஸர்வாதிகஶோஷித்வத்தாலே ப்ரதமபதார்த்தமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தித்வத்தையும், மதிநலமருளினனென்று - க்ருபாகார்யமான உபகாரகத் வத்தாலே மத்யம பதார்த்தமான உபாயபாவத்தையும், அமரர்கள் அதிபதியென்று - நித்ய ஸூரி ஸேவ்யத்வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும்; "தொழுதெழு" என்கை யாலே - சதுர்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்றாயிற்று.

ஹ—ஈ (நெற்செய்யப் புல் தேய்கையாவது) களத்திலே நெல் படுக்கப்படுக்கத் தரையிலே முளைத்த புல்லும் தன்னடையே போகை. ஈ யத்வா, (நெற்செய்ய) நெற்பயிருக்கு நீர் கட்ட.

n அர்த்தபஞ்சக ப்ரதிபாதக பரமான ப்ரபந்தத்தின் ஸங்க்ரஹரூபமான முதற்பாட்டில் அர்த்தபஞ்சகம் ஸங்க்ருஹீதமான ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (உயர்வற இத்யாதி).

இப்படி ப்ரபந்த ஸங்க்ரஹமாகையாலே ஸகல ஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹரூபமந்த்ரரஹஸ்யார்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிறது. எங்ஙனேயென்னில்; "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்" என்கிற ஸர்வாதிக ஶோஷித்வத்தாலே ப்ரதம பதார்த்தமான அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ ப்ரதி ஸம்பந்தித்வத்தையும், "மதிநலமருளினன்" என்று க்ருபாகார்யமான உபகாரகத்வத்தாலே மத்யமபதார்த்தமான உபாயபாவத்தையும், "அமரர்களதிபதி" என்று நித்யஸூரிஸேவ்யத் வத்தாலே சரமபதார்த்தமான ப்ராப்யத்வத்தையும், "தொழுதெழு" என்கையாலே சதுர்த்யர்த்தமான கைங்கர்யத்தையும் சொல்லிற்று.

இப்பாட்டில ப்ரேஷாவத்ப்ரவ்ருத்த்யங்கமான வக்தவ்யமான விஷய ப்ரயோஜந ஸம்பந்த, அதிகாரி ரூப அநுபந்த, சதுஷ்டயமும் உக்தம்.

இன்னமும் அவிக்நபரிஸமாப்தி ப்ரசயகமநார்த்தமாக ப்ரபந்தாரம்பத்தில் மன்னக் கடவ வஸ்துநிர்தேஶ நமஸ்கார ஆஶீஸ்ஸுக்களும் "அடிதொழுதெழு" என்கையாலே இதிலேயுண்டு.

2. மனனகமமற மலர் மிசையெழுதரும்
மனனுணர்வனவிலன் பொறியுணர் வவையிலன்
இனனுணர்முழுநல மெதிர் நிகழ்கழிவினும்
இனனிலனெனனுயிர் மிகுநரையிலனே.

ஆ— 2. அவ;—(மனனகம்) இந்த குணங்களுக்கு ஆச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தி னுடைய ஹேயப்ரத்யனீகதயா கல்யாணைகதானதயா உள்ள விஸஜாதீயத்வம் சொல்லுகிறது.

வ்யா;—பாஹ்யேந்த்ரிய ஜன்ய ஜ்ஞானவிஷயமான அசேதநத்திற் காட்டிலும் யாதொருபடி விலக்ஷணனுயிருக்கும், அப்படியே யோகயாப்யாஸ பரிஷுத்தாந்தஃகரணஜன்யஜ்ஞானைக விஷயமான பரிஷுத்தாத்ம ஸ்வரூபத்திற் காட்டிலும் விஸஜாதீயனுய், காலத்ரயத்திலும் ஒரு படியாலும் ஒப்பில்லாதானுய், ஸமாப்யதிகரஹிதனுய், பரிபூர்ண ஜ்ஞானானந்த ஸ்வரூபனுய், எனக்கு தாரகனுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடியைத் தொழுதெழு என் மனனே என்கிறார்.

ஓ— அவ;—இரண்டாம் பாட்டில். அகிலஹேய ப்ரத்யனீகதையாலும், கல்யாண கதானதையாலும் சேதநாசேதநங்களிற் காட்டில் அத்யந்த விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞானா நந்தங்களே தனக்கு வடிவாய், முதற் பாட்டில் அநுபவித்த குணங்களுக்கு ஆச்ரயமா யிருந்துள்ள நிஷ்க்ருஷ்டமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தை ஸோபாநக்ரமத்தாலே அநுப விக்கிறார்—(மனனகம்) என்று தொடங்கி.

அ— ஒ நது 1. "ஸாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" இதி ந்யாயாத் அதிகாரிஸ்வரூபம் வக்தவ்யமித் யத்ராஹ (என் மனனே இதி). யத்வா விஷய ப்ரயோஜந ஸம்பந்தாதிகாரிரூபாநுபந்த சதுஷ்டயஸ்ய ப்ரேக்ஷாவத்ப்ரவ்ருத்த்யங்கத்வேந வக்தவ்யத்வாத் தத்ராத்யேஷாம் பூர்வ வாக்யைரேவ ஸித்தத்வாத் அவஸிஷ்டம் அதிகாரிணமாஹ (என் மனனே இதி).

அஸ்யாம் காதாயாம் ஆஸீர்நமஸ்க்ரியா வஸ்துநிர்தேஸரூப மங்களத்ரயம் த்ரஷ்டவ்யம். "உயர்வறவென்று தொடங்கி, தொழுது என்மனனே எழு" என்று உரையிலுடைய அந்வயம். 1.

ஔ— வாக்யைக வாக்யபக்ஷத்தில் "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் மயர்வற மதிநலமருளினன். மயர்வறமதிநலமருளினன் யவன், அவனயர்வறு மமரர்களதிபதி. அயர்வறும் அமரர்களதிபதியவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்றந்வயம்; இந்த யோஜனையில் உத்தரவாக்யத்தில் பூர்வ வாக்யத்தை அநுவதித்துக்கொண்டு அர்த்தாந்தரத்தை விதிக்கை யாலே வாக்யைக வாக்யமென்கிறது. வாக்யபேதே யோஜனையில் "உயர்வற உயர்நலமுடையவன் யவன், அவன் துயரறு சுடரடி, மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன், அவன் துயரறு சுடரடி, அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யவன், அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்றந்வயித்து மூன்று வாக்யமாகக்கடவது. அங்ஙனன்றியிலே, 1. "ஸ யஸ்சாயம் புருஷே யஸ்சா ஸாவாதித்யே ஸ ஏக:" என்கிற கணக்கிலே "யவனவன்" என்று யச்சப்தார்த்தமாய், அது ப்ரஸித்தியைக் காட்டி, அத்தை "அவன்" என்று நாலாம் பாதத்திலே பராமர்ஸித்து முடிக்கையாலே ஏகவாக்யமாகவும் சொல்லுவர்கள். 1.

ஓ— வ்யா:—யோகஃயாப்ஃயாஸத்தாலே, மநஸ்ஸிலுண்டான அவித்ஃயாதிஃ தோஃஷங்களெல்லாம் போங்காட்டில், விகஸிதமாய் மேன்மேலெனக் கிளராநின்றுள்ள மாநஸஜ்ஞாநகஃம்யமான ஆத்மாவின் படி அல்லாதான். (பொறியுணர்வையிலன்) இந்த்ஃரியங்களால் அறியப்படும் ப்ராக்ருத பதஃார்த்தஃங்களின் படி அல்லாதான். சேதநாசேதநவிலக்ஷணனென்றபோதே அசேதந வைலக்ஷண்யம் சொல்லிற்றுகாதோவென்னில்; அவனேடு ஒவ்வாமைக்கு அசேதநத்தோடு சேதநத்தோடு ஒருவாசியில்லை என்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக த்ஃருஷ்டாந்ததயா சொல்லிற்று. சேதநாசேதநங்களிற் காட்டில் விலக்ஷணமென்ன அமையாதோ? அவற்றைக் காணும் ப்ரமாணங்களாலும் காண முடியாதான் என்பானென்? என்னில்; ஏகப்ரமாணகஃம்யத்வஸாம்யமுமில்லை என்று கொண்டு அத்யந்த வைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக.

(இனன்)என்கிறது இப்படிப்பட்டானென்று மேற்சொல்லக்கடவ படியைச் சொல்லுகிறது. (உணர்முழுநலம்) கட்டடங்க ஜ்ஞாநமும் ஆநந்தஃமுமாயிருக்கும். (எதிர் நிகழ் கழிவினுமினனிலன்) பூதபவிஷ்யத்ஃவர்த்தமாந காலத்ரயத்திலும் ஒத்தாரையில்லாதான். சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யம் முதலிலே சொல்லிற்றே, மீளவும் தன்னேடு ஒத்தாரில்லாதான் என்பானென்? என்னில்; "திரள ஒப்பில்லையேயாகிலும் ஒரு வகையாலும் ஒத்தாரை இல்லாதான் என்கிறது" என்றார்கள் சிலர். அதுவும் சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யம் சொன்னபோதே சொல்லிற்றும்; ஆனபின்பு, அவனேடு ஒவ்வாதென்று சொல்லுகைக்கு ஸத்ஃருஶமாயிருப்பதொரு பதஃார்த்தஃத்தையுடையனல்லன் என்கிறது.

(மிகுநரையிலன்) மிகுநரையில்லாதான். ஒத்தாரையில்லாத நிலத்திலே மிக்காரையில்லானென்கிறது - மிக்கார் ஸம்பவியாதாப்போலே ஒத்தாரும் ஸம்பவியாது என்று தோற்றுகைக்காக. (எனனுயிர்) இங்ஙனேயிருக்கிற இவன் - எனக்கு,

2. தாரகன்.

ப— 2. அவ;— அநந்தரம், "யவன்" என்று சொன்ன ஸ்வரூபத்தினுடைய ஸ்வேதர ஸமஸ்த வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

மனனகம்—மநஸ்ஸினிடத்து, **மலம்**—மலமான காமக்ரோதாதிஃகள், **அற**—கழிய, **மலர்**—அத்தாலே மலர்ந்து, **மிசை**—மேலே, **எழுதரும்**—வளர்ந்து வரக்கடவதான, **மனனுணர்வு**—மாநஸஜ்ஞானமாகிற யோகஃஜ்ஞாநத்தாலே, **அளவிலன்**—(அளவிடப்படும் ஆத்மாவின் படியன்றியே) அளவிறந்திருப்பானுய், **பொறியுணர்வு அவையிலன்**—(பாஹ்யேந்த்ஃரிய ஜநிதமான ஜ்ஞாநங்கள் தன்பக்கல் தட்டாதபடியாலே) இந்த்ஃரியகோசரமான அசித்தில் வ்யாவ்ருத்தனுய், **இனன்**—இப்படி சேதநாசேதந விலக்ஷணனனவனுய், **உணர் முழுநலம்**—முழு உணர்வும் முழு நலமு

ய—மான ஜ்ஞாநாநந்த, நிரூபணீயனுய், **எதிர்**—எதிரான ப4விஷ்யத்காலத்திலும், **நிகழ்**—நிகழான வர்த்தமான காலத்திலும், **கழிவினும்**—கழிவான பூ4தகாலத்திலும், **இனனிலன், மிகுநரையிலன்**—இனத்திருப்பாரையும் மிகுத்திருப்பாரையும் உடையனல்லனெனவன்; **எனனுயிர்**—எனக்கு தா4ரக பூ4தன்.

"அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்று கீழில் பாட்டில் வினையோடே அந்வயம். இப்படிப் பத்துப்பாட்டிலும் அந்வயமாகக்கடவது. இத்தாலே ஸோத்3க மான ஸத்யஜ்ஞாநாதி3 வாக்யத்திலே ஸத்யஸப்3தா3ர்த்த3மான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யத்தையும், ஜ்ஞாநஸப்3தா3ர்த்த3மான அஸங்குசிதஜ்ஞாநாநந்த3 ரூபத்வத்தையும், அநந்தஸப்3தா3ர்த்த3த்தில் காலாபரிச்சே2த3 ரூபமான நித்ய ஸமாப்4யதி4கராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றுயிற்று. முதல் "இனன்" என்றது-இப்படிப்பட்டவனென்றபடி. அநந்தரம் "இனனிலன்" என்றது-ஒத்தாரில்லாதவன் என்றபடி. 2.

இ— அவ:— இரண்டாம்பாட்டில், கீழ் "யவன்" என்று ப்ரஸ்துதமான தி3வ் யாத்மஸ்வரூபத்தை - அகி2லஹேயப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாணைகதாநதையாலும் சேதநாசேதந விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநாநந்த3மே ஸ்வரூபமாயிருக்குமென்று ஸோபாகரமத்தாலே அநுப4விக்கிறார்.

வ்யா:— (மனன்) மனமென்றபடி. **(மனனகம்)** மனனில். மநஸ்ஸிலென்ற படி; நிரவயவமாயிருக்கிற இதுக்கு உள்வாய் புறவாயில்லாமையாலே. அங்ஙனன் றிக்கே, இம்மநஸ்ஸு பராகூ2ர்த்த3விஷயமாயும் ப்ரத்யகூ2ர்த்த3 விஷயமாயும் போருகை யாலே ப்ரத்யகூ2ர்த்த3விஷயமானத்தை "அகம்" என்று சொல்லிற்றுகவுமாம். **(மலமற)** யோகூ3ப்4யாஸத்தாலே, மநஸ்ஸிலுண்டான அவித்3யாதி3தோ3ஷங்கள் கழியக் கழிய.

(மலர்மிசையெழுதரும்) விகஸிதமாய்க்கொண்டு மேன்மேலெனக் கிளரா நின்றுள்ள. **(மனனுணர்வளவிலன்)** மாநஸஜ்ஞாநகூ3ம்யனுன ஆத்மாவின் படி யல்லாதான். **(பொறியுணர்வனவயிலன்)** இந்த்3ரியங்களால் அறியப்படும் ப்ராக்ருத பதா3ர்த்த3ங்களின் படியல்லாதவன். சேதநாவலக்ஷண்யம் சொன்னபோதே அசே தந வைலக்ஷண்யம் கிம்புநர்ந்யாய ஸித்3த4மன்றே? என்னில்; அவனுடு ஒவ்வா மைக்கு இரண்டிலும் ஒருவாசியில்லை என்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக த்3ருஷ் டாந்ததயா சொல்லிற்று. ஆனால் சேதநாசேதந விலக்ஷணனென்னவமையாதோ? அவற்றைக்காணும் ப்ரமாணங்களால் காணமுடியாதென்பானென் ? என்னில்; ஏகப்ரமாணகூ3ம்யத்வ ஸாம்யமுமில்லை என்று கொண்டு அத்யந்தவைலக்ஷண்யம் தோற்றுகைக்காக. 1. **"मनसा तु विशुद्धेन"** (மநஸா து விஸு2த்3தே4ந) என்று ஸுத்3த4 மான மநஸ்ஸாலே ஈஸ்வரன் க்3ராஹ்யனென்கிறவிடம் - ஜ்ஞாநவிஷயம் என்னைக் காக; இங்கு அளவிலனென்கிறது - பரிச்சே2தி3க்கவொண்ணுதென்று.

இ— (இனன்) இப்படிப்பட்டான். இது கீழுக்கும் மேலுக்கும் பொது. (உணர் முழுநலம்) கட்டடங்க ஜ்ஞாநமும் ஆநந்த₃மும்மாயிருக்கும்; ஆநந்த₃ரூப ஜ்ஞாந மென்றபடி. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) காலத்ரயத்திலும் ஒத்தாரில்லாதான். இனன்—ஒப்பன். இனமென்றபடி. சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யம் சொன்ன போதே இதுவும் உக்தமன்றேவென்னில்; அவனோடு இது ஒவ்வாதென்னைக்கு ஸத்₃ருஶமாயிருப்பதொரு பதா₃ர்த்த₃மில்லையென்று வைதா₄ர்ம்ய த்₃ருஷ்டாந்தத் தாலே சொல்லுகிறது. (மிகுநரையிலனே) மிக்காரையில்லாதான். ஒத்தாரில் லாத நிலத்திலே மிக்காரில்லையென்கிறது—மிக்காரில்லாதாப்போலே ஒத்தாருமில்லை யென்று தோற்றுகைக்காக. (எனனுயிர்) எனக்கு தா₄ரகன். மனனக மலமற மல்மிசை யெழுதரும் மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர்வலையிலன், எதிர் நிகழ் கழிவினு மினனிலன் மிகுநரையிலன், உணர்முழுநலம், இனன், என னுயிர்; "என்னுயிர் இனன், அவன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்றுகொண்டு கீழோடே தலைக்கட்டவுமாம். 2.

ந— அவ:—இரண்டாம்பாட்டு. a1."यतो वा इमानि" (யதோ வா இமாநி) இத்யாதி₃ ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையாலே காரணாகாரமான ஜக₃த்தைப்பிடித்து ஜக₃த்காரணவஸ்து உபாஸ்ய மென்னுதல், b அன்றிக்கே, ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லிப் பின்னை விபூ₄தியிலே போருதல் செய்யாதே முற்பட கு₃ணங்களிலே இழிவானென்னென்னில்;

அ— இரண்டாம்பாட்டு (மனனகமித்யாதி₃) a யதோவேத்யாதி₃ வாக்யம் - பு₃த்₃த்₄யாரோஹ க்ரமத்தைப்பற்ற. அதாவது - இமாநியென்று - பரித்₃ருஶ்யமான ஜக₃த்தைப் பிடித்து. இதுக்குக் காரணபூ₄தமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகை பு₃த்₃த்₄யாரோஹ க்ரமமென்றபடி. b "ஸதி தா₄ர்மிணி தா₄ர்மாஶ்சித்த்யந்தே" இதி ஶாஸ்த்ரக்ரமத்தை அவலம்ப்₃ய அருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே இதி) ஸ்வரூபத்தை முற்படச்சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணம் - 2."ஸதே₃வ" இத்யாதி₃, 3. "அகி₃லஹேயப்ரத்யநீக" இத்யாதி₃. ஆக, ப்₃ருகு₃வல்லியிலே விபூ₄தியைச்சொல்லி ஸ்வரூபத் தைச் சொல்லிப் பின்னையிறே 4. "ஆநந்தோ ப்₃ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்" 5. "ஆநந்த₃மய மாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய" என்று கு₃ணத்தைச் சொல்லிற்று. ஶ்ருத்யந்தரத்திலே 6. "ப்₃ரஹ்ம

ஈ— இரண்டாம்பாட்டு (மனனகமித்யாதி₃) a பு₃த்₃த்₄யாரோஹண க்ரமத்தைப்பற்ற (யதோ வா இத்யாதி₃) அதாவது, இமாநியென்று - பரித்₃ருஶ்யமான ஜக₃த்தைப்பிடித்து. இதுக்குக் காரணபூ₄தமான ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகை பு₃த்₃த்₄யாரோஹணக்ரமம். b "ஸதி தா₄ர்மிணி தா₄ர்மாஶ்சித்த்யந்தே" என்று ஸ்வரூபாதி₃ ப்ரதிபாத₃கஶாஸ்த்ரக்ரமத்தைப்பற்ற அருளிச் செய்கிறார் (அன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தை இத்யாதி₃) ஸ்வரூபத்தை முற்படச் சொல்லுகைக்கு ப்ரமாணம் 2. "ஸதே₃வ" இத்யாதி₃, 3. "அகி₃லஹேய" இத்யாதி₃. ஆக, ப்₃ருகு₃வல்லியில் விபூ₄தியைச்சொல்லி ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லிப் பின்பிறே 6. "ஆநந்த₃மயமாத்மாநம்" என்று

ப்ர—(மனனகமித்யாதி₃)a1. தைத்திரியகே [भृ·१] "यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्म"

ஸ்ரீ— c ஸர்வேஶ்வரன் d தம்மை வஶீகரித்தது d_3 கு3ணங்களைக்காட்டியாகையாலே தாம் அகப்பட்ட துறையிலே முற்பட இழிந்து பேசினர். அக்கு3ணங்கள்தான் ஸ்வரூபத்தைப் பற்றியல்லதிராமையாலே அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்வரூபத்தை "அவன்" என்று ப்ரஸங்கி3த்தார் முதற்பாட்டில்;

அங்கு ப்ரஸ்துதமான தி3வ்யாத்மஸ்வரூபம் e ஹேய ப்ரத்யநீகதையாலும் கல்யாண கு3ணைகதானதையாலும் சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாயிருக்குமென்று அந்த ஸ்வரூபத்தை அநுபூ4விக்கிறார் இப்பாட்டில்.

அ—வித்3யாப்நோதி பரம்" என்று ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி 1. "தஸ்மாத்3வா ஏதஸ்மாத் ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ4த:" என்று விபூ4தியைச்சொல்லி 2. "அந்யோ(ந்தர ஆத்மா(ऽऽநந்த3மய:" என்று கு3ணத்தைச் சொல்லிற்று. இங்கு அப்படியன்றிக்கே கு3ணத்தை முற்படச்சொல்லுவானென் என்றபடி.

c (ஸர்வேஶ்வரன் இத்யாதி3) ப்4ருகு3வல்லியிலே 3. "அதி4ஹி ப4க3வோ ப்3ரஹ்மேதி" என்று ப்3ரஹ்மம் ஜிஜ்ஞாஸிதமாகையாலே லக்ஷணமுகே2ந ஸ்வரூபம் நிர்த்3தா4ரிதமாக வேண்டுகையாலே விபூ4தியைச் சொல்லி லக்ஷணமுகே2ந ஸ்வரூபத்தை நிர்த்3தி4த்து, லக்ஷணத்தாலும் தட்3விவிலக்ஷப்ரதிபத்தி வாராமையாலே தட்3விவிலக்ஷப்ரதிபத்த்யர்த்த2மாக கு3ணத்தைச் சொல்லிற்று; ஶ்ருத்யந்தரத்திலே 4. "ப்3ரஹ்மவித்3யாப்நோதி" என்று ப்3ரஹ்மத்தைச்சொல்லி, தத்ஸ்வரூபநிர்த்3தா4ரணார்த்த2மாக பஞ்சகோஶத்தை அவதரிப்பித்து, பின்னை கு3ணமுகே2ந 2. "ஆநந்த3மய:" என்று ஸ்வரூபத்தை நிர்த்3தி4த்தது. இக்கு3ணங்கள் தம்மை வஶீகரித்தபடியாலே முந்துற கு3ணங்களைச் சொல்லிற்று என்றபடி. இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மூன்றும் பாட்டுத்தொடங்கி விபூ4தியைச் சொல்லுகையாலே ஶ்ருதிச்சா2யையாலே கு3ணங்களை அநந்தரம் சொல்லவேண்டாவோ? என்று இரண்டாம் பாட்டிலே ஶங்கை உதி3க்குமிறே. d (தம்மை வஶீகரித்தது கு3ணங்களைக் காட்டியாகையாலே) என்றதனால் - ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின யோகி3கள்வ்யாவ்ருத்தி தோற்றுகிறது.

e (ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும்) என்றது - "முழுநலம்" என்று கல்யாணைகதானத்வம் சொன்னபோதே ஸித்தி3க்கும். இப்பாட்டிலே ஸுப்ரமாணகமும்யத்வரூப ஸாம்யாபா4வத்தைச்

ஜீ—கு3ணத்தைச் சொல்லிற்று: ஶ்ருத்யந்தரத்தில் 4. "ப்3ரஹ்மவித்3யாப்நோதி" என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி 1. "ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ4த:" என்று விபூ4தியைச்சொல்லி 2. "அந்யோந்தர ஆத்மாऽऽநந்த3மய:" என்று கு3ணத்தைச் சொல்லிற்று. இப்படியன்றிக்கே இங்கு கு3ணத்தை முற்படச் சொல்லுவான் என்னென்னில் என்றபடி. கு3ணங்கள் தம்மை வஶீகரித்தபடியாலே முந்துற கு3ணத்தைச் சொல்லிற்று என்றபடி. இஶ்ஶங்கை உதி3க்கைக்கடியேதென்னில்; இரண்டாம்பாட்டிலே ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி மூன்றும்பாட்டுத் தொடங்கி விபூ4தியைச் சொல்லுகையாலே ஶ்ருதிச்சா2யையாலே கு3ணங்களை அநந்தரம் சொல்லவேண்டாவோ என்று இரண்டாம் பாட்டிலே ஶங்கையுதி3க்குமிறே. d_3 (கு3ணங்களைக்காட்டி) என்கையாலே-ஸ்வரூபத்தால் திருந்தின யோகி3வ்யாவ்ருத்தி.

e (ஹேயப்ரத்யநீகதையாலும்) என்றது - "முழுநலம்" என்று கல்யாணைகதானத்வம் சொன்னபோதே ஸித்3தி4க்கும்.

ரீ— வ்யாக்:— (மனனகமித்யாதி3) f ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தில் ப்ரகாஸத்வரூபம் விலக்ஷணம் என்கிறார். g ஆனால் "மனனகம்" என்று தொடங்கிச் சொல்லுகிற இதுக்குக் கருத்து என்னென்னில்; h ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை அநுபவிக்கிற இவருடைய i ப்ரதிபத்தி க்ரமமிருக்கிறபடி.

j மனனென்றது-மனமென்றபடி. (அகம்) k நிரவயவமாய் இருக்கிற மநஸ்ஸுக்கு ஒருஸ்ரும் புறம்புமில்லாமையாலே மனனகமென்றது — l மநஸ்ஸிலே என்றபடி.

அ—சொல்லுகையாலே, விலக்ஷணனென்று சொல்லுகிறானென்று அவதாரிகையாகவுமாம். யத்3வா, "மனனுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வலையிலன்" என்று ஹேயாஸ்பர்ஸபரமென்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே கீழ்ப்பாட்டிலே வஸ்துவை நிர்தே3ஸித்து இப்பாட்டிலே லக்ஷணஞ்சொல்லுகிறார் என்னவுமாம். அன்றியே ஏகப்ரமாண க3ம்யத்வமே ஹேயமாய், இதுக்கு ப்ரத்யக்ஷனென்று யதா2வஸ்திதமே அவதாரிகையாகவுமாம்.

f "மனனுணர்வளவிலன்" என்றுமளவுக்குத் தாத்பர்யமாய்ப் பதா2வதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி3) g (ஆனலித்யாதி3) ஜீவஸ்வரூபத்தை "மனனகம்" என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிக்க வேணுமோ? என்றபடி. h (ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை) என்றது - பரஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை என்றபடி. i (ப்ரதிபத்தி க்ரமமிருக்கிறபடி) பரிபூர்ணாத்மஸ்வரூபனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஜீவாத்மாவிற்காட்டிலும் விலக்ஷணமென்றுமிற்று இவர் ப்ரகாஸத்வரூபத்தை ப்ரதிபத்தி பண்ணுவது. (ப்ரதிபத்திக்ரமம்) அநுப4வப்ரகார:: யதா2தும்4வமவதா4தி3தி ப4ல:. அநுப4வப்ரகாரோ வாகிமர்த்த2மேவமாஸீதி3தி சேத். வ்யாவர்த்யகா3தாதி3ஸயஸ்ய வ்யாவ்ருத்தவஸ்து ஸ்வரூபாதி3ஸய பாத்வாத்; யதா2 ராவணாதி3ஸயவர்ணதம் ராமாதி3ஸயபரம், தத்த்வத் பு3த்3த்4யாரோஹக்ரமம் ஸித்3தி4க்கும் என்றபடி.

j (மனனென்றது மனமென்றபடி) என்றது—A "மனக்களுழறிவரும்" என்கிற ஸமாதி4யைப்பற்ற. உழறுகை – மாருடுகை. ஆனால் "என்மனனே" என்கிறவிடத்திலே ஸிக்ஷியாதொழிவானென்னென்னில்; அங்கே மநஸ்ஸைச் சேதந ஸமாதி4யாக்கி உபதே3ஸிக்கிறதாகையாலே, அவ்விடத்திலே மனமென்று அசேதநவத் சொல்லப்போகாது; இவ்விடத்தில் ஸ்வரூப

ரீ— f "மனனுணர்வளவிலன்" என்றுமளவுக்குத் தாத்பர்யமாய்ப் பதா2வதாரிகை (ஜீவாத்மேத்யாதி3) g (ஆனலித்யாதி3) ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தை "மனனகம்" என்று தொடங்கி இத்தனை வர்ணிக்கவேணுமோ? என்றபடி.

h (ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை) பரஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தை. i (ப்ரதிபத்தி க்ரமமிருக்கிறபடி) "பரிபூர்ணாத்மநோ க்3ராஹ்யமாயிருக்கும் ஜீவஸ்வரூபம்" என்று ஜீவஸ்வரூப வைலக்ஷண்யம் சொல்லி, இதோ2ப்யதி4க விலக்ஷணம் பரஸ்வரூபமென்றால் பு3த்3த்4யாரோஹ க்ரமம் ஸித்3தி4க்கும் என்றபடி. -i (ப்ரதிபத்தி க்ரமம்) அநுப4வ ப்ரகாரம். யதா2றுப4வம் சொன்னார் என்றபடி.

j (மனமென்றபடி) என்றது—A "மனக்களுழறிவரும்" என்றத்தைப்பற்ற. உழறுகை—மாருடுகை. ஆனால் கீழே "என்மனனே" என்றவிடத்தில் இப்படி ஸிக்ஷியாதொழிந்தது–சேதந ஸமாதி4யாக உபதே3ஸிக்கையாலே; இங்கு ஸ்வரூப கதா2நமாகையாலே சொல்லுகிறார். k நிரவயவ

A தொல்காப்பியம்

சி—ற அன்றியே, பராக₃ர்த்த₂ விஷயமாயும், ப்ரத்யக₃ர்த்த₃விஷயமாயும் போருகையாலே பராக₃ர்த்த₂த்ததைத் தவிர்ந்து, ப்ரத்யக₃ர்த்த₃ விஷயமானத்தை அகமென்கிறதாகவுமாம்.

ற (மலமற) மனனகத்திலுண்டான மலமுண்டு - o அவித்₃யாதி₃கள்; அவையற. அவையாவன—1. "कामः क्रोधश्च लोभश्च हर्षमानमदा गुणाः। विषादश्चाष्टमः प्रोक्त इत्येते मनसो मनः॥" (காமः க்ரோத₄ஸ்ச லோப₄ஸ்ச ஹர்ஷமாநமத₃ா கு₃ணா:। விஷாத₃ஸ் சாஷ்டம: ப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோ மலா:). p ஆத்மஸ்வரூபமும் நித்யமாய், ஜ்ஞாந

அ—கத₃நம் பண்ணுகிறதாகையாலே சொல்லுகிறார். அகம்-உள்ளு. k நம்முடைய த₃ர்ஶநத்துக்கு இந்த்₃ரியங்கள் ஸாவயவங்களாய் இருக்க, மநஸ்ஸை நிரவயவமென்றது ஸௌக்ஷ்ம்யத்தைப் பற்ற. அன்றிக்கே, தார்க்கிக மதத்தைப்பற்ற நிரவயவமென்கிறார். l அகமென்று – ஸப்தம் யர்த்த₃ம் சொல்லுமென்றதுக்கு—A''கண் கால் புறம் அகம் உள் உழை கீழ் மேல்—பின் சார் அயல் புடை தே வகையெனஅ – முன் இடை கடை தலை வலம் இடம் எனஅ–அன்னபிறவும் அதன்பால வென்மனார்'' என்று தொல்காப்பியத்திலே கண்டுகொள்வது. மனனகமென்றது–மநஸ்ஸினிடத்திலே என்றபடியாய், ஸப்தம்யர்த்த₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (மநஸ்ஸிலே) என்று. m அன்றிக்கே அக மென்று–அஹமென்றதாய், ''அகம்–மனன்'' என்று அந்வயித்து, அஹமென்று–ஆத்மாவைச் சொல்லி, ஆத்மாவை விஷயீகரிக்கிற மநஸ்ஸிலே என்றருளிச்செய்கிறார் (அன்றியே இத்யாதி₃)

ற (மலமற) அஹம்விஷயமான மநஸ்ஸுக்கு மலமுண்டோவென்ன; அல்பாநுல்வருத்தி யைப் பற்றச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து. o (அவித்₃யாதீ₃தி) ஆதி₃ஸப்₃தே₃ந கர்மவாஸநாருசய உச்யந்தே.

p நது — அவித்₃யையாவது 2. ''அநாத்மந்யாத்மபு₃த்₃தி₄ர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி:'' இத்யாதி₃ப்படியே மதிவிபரீதமாகையாலே ஆத்மகு₃ணமாயாதல், ஸ்வோபாதா₃ந பூ₄தத₃ர்மபூ₄த ஜ்ஞாநகு₃ணமாயாதல் இருக்கும்; கர்மமாவது • புண்யபாபங்களாகையாலே அதுவும் ஆத்மகு₃ணமா யிருக்கும். வாஸநாருசிகளும் - ஜ்ஞாநாவஸ்தா₂ விபரீதங்களாகையாலே ஆத்மகு₃ணங்களா யாதல், ஜ்ஞாநகு₃ணங்களாயாதலிருக்கும். இப்படி இருக்கிற இவைகளே மநோகு₃ணங்களென்கிற தென்னென்னில்; ஸம்பந்தா₃ந்தரேண ஆத்மகு₃ணங்களாகிலும் அவித்₃யாதி₃தோ₃ஷேண து₃ஷ்டம் மநஸ்ஸாகையாலே தத்₃கு₃ணங்களென்கிறது. நது – இவைகள் ஆத்மதத்₃கு₃ணங்களுக்கு தோ₃ஷ மாகத் தட்டென்னென்னில்; ஆத்ம தோ₃ஷமாகில் ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு வைகல்யத்தைப் பண்ணவேணும்; ஜ்ஞாநதோ₃ஷமாகில் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்துக்கு வைகல்யத்தைப் பண்ணவேணும், அதிரண்டுங் கூடாது: உப₄யோரபி நித்யத்வாத். ஆனால் மநஸ்ஸுக்கு வைகல்யத்தைப் பண்ணு கிறதோவென்னில்? இல்லே, மநோஜந்ய ப்ரகாம ப்ரதிப₃ந்த₄கத்வாத் மநோதோ₃ஷமென்கிறது. தஸ்ய ஆத்மஜ்ஞாநோப₄யஜந்யப்ரகாமே ப்ரதிப₃ந்த₄கத்வாத் ஆத்மதோ₃ஷமாதல், ஜ்ஞாநதோ₃ஷ

ஜி—மென்றது–ஸௌக்ஷ்ம்யத்தைப் பற்றவாதல், தார்க்கிகமதாநுஸாரேணவாதல், அகமென்றது–ஸப்தம்யர்த்த₂வாசகம் என்றதுக்கு A ''கண் கால் புறமகம்'' இத்யாதி₃ தொல்காப்பியத்திலே கண்டுகொள்வது. m அகமனமென்று அந்வயித்து அஹமர்த்த₂ க்₃ராஹணேந்முக₂மான மநஸ்ஸிலே என்று அர்த்த₂ாந்தரம் (அன்றியே இத்யாதி₃)

o (அவித்₃யாதீ₃தி) ஆதி₃ஶப்₃த₃த்தாலே கர்மவாஸநாருசிகள் சொல்லப்படுகிறது. p அவித்₃ யாதி₃கள் ஆத்மகு₃ணங்களாதல், ஜ்ஞாநகு₃ணங்களாதலாலேவென்ன (ஆத்மஸ்வரூபமித்யாதி₃)

F—மும் நித்யமாகையாலே இத்தே₃ஷம் q ஸ்வரூபக₃தமுமல்ல, ஜ்ஞாநக₃தமுமல்ல; r ஆத்மாவினுடைய தூ₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாநத்துக்கு உத₃யாஸ்தமயவ்யவஹாரம் பண்ணுகிறது, s ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்₃வாரத்தைப் பற்றவாயிற்று; ஆக t ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்₃வாரமான மநஸ்ஸைப் பற்றிக்கிடக்கிற தே₃ஷமானது, யோக₃ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே u₃ யமநியமாதி₃ க்ரமத்தாலே அநுஸந்தி₄க்கப் புக்கவாறே கழியக்கடவது.

அ—மாதலாகாதோவென்னில்; ஆகாது. ப்ரகாஶ ப்ரதிப₃ந்த₄கஸ்ய கரணதே₃ஷத்வாத். நநு-அவித்₃யாதி₃கள் து₃:க்க₃ாதி₃ஜநகங்களாகையாலே ஆத்மதே₃ஷமாகத் தட்டென்னென்னில்; அஸ்துது₃:க்க₃ஜநகத்வாத்₃யாகாரேண ஆத்மதே₃ஷ:; ப்ரதிப₃ந்த₄கத்வாகாரேண து மநோதே₃ஷா ஏவ அவித்₃யாதₒய இதி. நநு-ஒரு வஸ்து ஒன்றைக் குறித்து தே₃ஷமாய், ஒன்றைக் குறித்து தே₃ஷமாகாமலிருக்குமோவென்னில்; "பீதஸ் ஶங்க₃:" இதி ப்₃ரமஜநகபைத்யம் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநம் ப்ரதிகூ₃ணமாயிருக்கக் காணுநின்றோமிறே—என்று இதெல்லாம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மஸ்வரூபமும் நித்யமாயித்யாதி₃) q (ஸ்வரூபக₃தமுமல்ல) க₃தஶப்₃தா₃: ப்ரயுக்தத்வபர:. r நநு. ஜ்ஞாநம் நித்யமாகில் "மம ஜ்ஞாநம் நஷ்டம் மம ஜ்ஞாநமுத்பந்நம்" இதி வ்யவஹாரம் கூடும்படி எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கைக்கு உத்தரம் (ஆத்மாவினுடைய இத்யாதி₃) இத்தால் ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருத்யுத்பத்தி — ஜ்ஞாநோத்பத்திவ்யவஹாரவிஷயம்; ப்ரஸ்ருதஜ்ஞாநஸங்கோசம்—அஸ்தமய வ்யவஹார விஷயம் என்றபடி. s (ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதி த்₃வாரத்தை) என்றது ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதி முக₂த்தை என்றபடி t (ஜ்ஞாநப்ரஸ்ருதித்₃வாரமான) என்றது-ஜ்ஞாந ப்ரஸ்ருதி காரணமான என்றபடி.

u (யமநியமாதி₃ க்ரமத்தாலே இத்யாதி₃) அத்ர யமநியமாதீ₃நாம் ஸ்வரூபம் ஸங்க்₃ரஹேணோச்யதே. தத்ர யமாதீ₃நி சத்வார்யங்க₃ாநி பா₃ஹ்யாநி; ப்ரத்யாஹாராத₃ீநி த்₃யாந்தராணி. த்₄யாநஶரீராந்தர்பா₄வாத் தேஷாம் ஆந்தரத்வம், தது₃பகாரகத்வேந யமாதீ₃நாம் பா₃ஹ்யத்வம். தத்ர யமாஶ்ச நியமாஶ்ச பஞ்சேத்யுக்தம் பராஶரேண— 1. "ப்₃ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸாஞ்ச ஸத்யாஸ்தேயாபரிக்₃ரஹாந்! ஸேவேத யோகீ₃ நிஷ்காமோ யோக்₃யதாம் ஸ்வமநோ நயந்!! ஸ்வாத்₄யாய ஶௌச ஸந்தோஷ தபாம்ஸி நியதாத்மவாந்! குர்வீத ப்₃ரஹ்மணி ததா₂ பரஸ்மிந்

ஜீ—q (ஸ்வரூபக₃தமுமல்ல, ஜ்ஞாநக₃தமுமல்ல) என்றது-ஸந்தி₃க்₃த₄ம். மஹாப்ரளயத்தில் மநஸ்ஸில்லாமையாலே. யத்₃வா, மநஸ்ஸு அவித்₃யாதி₃ தே₃ஷேண து₃ஷ்டமாகையாலே மநோக₃தங்கள் என்கிறது. ஆக, மநோஜந்யப்ரகாஶப்ரதிப₃ந்த₄கத்வாத்மநா தே₃ஷமென்கிறது. q (ஸ்வரூபக₃தமுமல்ல) க₃தஶப்₃தா₃: ப்ரயுக்தத்வபர:. r ஜ்ஞாநம் நித்யமாநால் உத₃யாஸ்தமய வ்யவஹாரம் எப்படியென்ன (ஆத்மாவினுடைய இத்யாதி₃) s (ஜ்ஞாந ப்ரஸ்ருதித்₃வாரத்தை) ஜ்ஞாந ப்ரஸ்ருதிமுக₂த்தை.

ப்ர- u (யமநியமாதி₃ க்ரமத்தாலே இத்யாதி₃) अत्र यमनियमादीनां स्वरूपं सङ्ग्रहेणोच्यते। तत्र यमादीनि चत्वार्यङ्गानि बाह्यानि, प्रत्याहारधारणादीन्यान्तराणि, ध्यानशरीरान्तर्भावात्तेषां आन्तरत्वम्, तदुपकारकत्वेन यमादीनां बाह्यत्वम्. तत्र यमाश्च नियमाश्च पञ्चेत्युक्तं पराशरेण— [वि. पु. ६-७] "ब्रह्मचर्यमहिंसां च सत्यास्तेयापरिग्रहान्। सेवेत योगी निष्कामो योग्यतां स्वमनो नयन्॥ स्वाध्यायशौचसन्तोषतपांसि नियतात्मवान्। कुर्वीत ब्रह्मणि तथा परस्मिन् प्रवणं मनः॥

அ—ப்ரவணம் மந: । ஏதே யமாஸ்ஸநியமா: பஞ்ச பஞ்ச ச கீர்த்திதா: ॥'' இதி. ப்3ரஹ்மசர்யம்-மைது2நத்யாக3:. அஹிம்ஸா - பரபீடா3வர்ஜநம். ஸத்யம் - யதா2த்3ருஷ்டார்த்த2விஷயஹிதரூப வசநம். அஸ்தேயம் - பரத்3ரவ்யாபஹரணாபா4வ:. நிஷித்3த4த்3ரவ்யாநாதா3நம் அபரிக்3ரஹ:. ஸ்வாத்4யாய:-ஸ்வகீயஶாகா2த்4யயநம். ஶௌசந்து த்3விவிதா4ம், பா3ஹ்யமாப்4யந்தரஞ்சேதி. ம்ருஜ்ஜலாப்4யாம் ஶுத்3தி4: - பா3ஹ்யம். பா4வஶுத்3தி4ஸ்து ஆந்தரம். ஸந்தோஷ:-யத்3ருச்சா2லாபே4 ஸந்துஷ்டதா. தப:-உபவாஸாதி3. ததா2, ப்3ரஹ்மணி ப்ராவண்யமேகோ கு3ண:. ஆஸநஞ்ச-ஸ்வஸ்திகாதி3. 1. '' ஸ்வஸ்திகம் கோ3முகா2ம் பத்3மம் வீரம் ஸிம்ஹாஸநம் ததா2 । மாயூரம் குக்குடாஞ்சைவ பத்3ரம் கூர்மாஸநம் ததா2 । முக்தாஸநம் ததை2தேஷாம் ப்ருத2க் லக்ஷ்யாமி லக்ஷணம் ॥'' இதி வஸிஷ்டோ2 வசநாத். ப்ராணாயாமஸ்ச த்ரிவித4:-ரேசகபூரக கும்ப4க பே4தா3த். 2. '' ப்ராண: ஸ்யாத் தே3ஹஜோ வாயு: ஆயாமஸ்தந்நிரோத4நம் । தத்3ரேசகம் பூரகஞ்ச கும்ப4கஞ்ச த்ரிதே4ாச்யதே ॥'' இதி வாயுவசநாத். 3. '' நாஸிகாபுடம் அங்கு3ல்யா நிஷ்பீட்3யைகம் பரேண து । ஔதா3ரம் ரேசயேத் வாயும் ததா2ஸௌ ரேசக: ஸ்ம்ருத: ॥ பா3ஹ்யேந வாயுநா தே3ஹம் த்3ருதிவத் பரிபூரயேத் । நாஸாபுடேநாபரேண பூரணாத் பூரகம் மதம் ॥ ந முஞ்சதி ந க்3ருஹ்ணாதி வாயுமந்தர் ப3ஹிஸ்ஸ்தி2தம் । பூர்ணகும்ப4கவத் திஷ்டே2த் அசலஸ்ஸ து கும்ப4க: ॥'' இதி ரேசகாதீ3நாம் லக்ஷணஞ்சோக்தம். விஷயேப்4யோ விநிவர்த்ய சித்தாநுகாரித்வேந இந்த்3ரியாணாம் கரணம் - ப்ரத்யாஹார:. 4. ''ஸப்த3தா4ந்வநரக்தாநி நிக்3ருஹ்யாக்ஷாணி யோகி3வித் । குர்யாச்சித்தாநுகாரீணி ப்ரத்யாஹாரபராயண: ॥'' இதி. ஏவம் ப்ராணாயாம ப்ரத்யாஹாராப்4யாம் வாயுஷ்விந்த்3ரியேஷு ச வஶீக்ருதேஷு, ஶுபா4ஶ்ரயபூ4தே

ம்॥—॥ ३७॥ एते यमास्सनियमाः पञ्च पञ्च च कीर्तिताः॥" इति. ब्रह्मचर्यं—मैथुनत्यागः. अहिंसा-परपीडावर्जनम्. सत्यम्—यथादृष्टार्थविषयं हितरूपवचनम्. अस्तेयम्—परद्रव्यापहरणाभावः. निषिद्धद्रव्यानादानम्-अपरिग्रहः. स्वाध्यायः-स्वकीयशाखाध्ययनम्. शौचं तु द्विविधम्-बाह्यमाभ्यन्तरञ्चेति. मृज्जलाभ्यां शुद्धिः—बाह्यम्. भावशुद्धिस्त्वान्तरम्. सन्तोषः-अल्पसन्तुष्टता. तपः-उपवासादि. तथा ब्रह्मणि प्रावण्यमेको गुणः. आसनञ्च स्वस्तिकादि. "स्वस्तिकं गोमुखं पद्मं वीरं सिंहासनं तथा। मयूरं कुक्कुटञ्चैव भद्रं कूर्मासनं तथा। मुक्तासनं तथैतेषां पृथग्वक्ष्यामि लक्षणम्॥" इति वसिष्ठवचनात्. प्राणायामश्च त्रिविधः-रेचकपूरककुम्भकभेदात्. "प्राणः स्याद्देहजो वायुः आयामस्तन्निरोधनम्। तद्रेचकं पूरकञ्च कुम्भकञ्च त्रिधोच्यते॥" इति वायुवचनात्. "नासिकापुटमङ्गुल्या निष्पीड्यैकं परेण तु। औदरं रेचयेद्वायुं तदाऽयं रेचकः स्मृतः। बाह्येन वायुना देहं इतिवत्परिपूरयेत्। नासापुटेनापरेण पूरणात्पूरकं मतम्॥ न मुञ्चति न गृह्णाति वायुमन्तर्बहिस्थितम्। पूर्णकुम्भकवत्तिष्ठेत् अचलस्स तु कुम्भकः॥" इति रेचकादीनां लक्षणं चोक्तम्. विषयेभ्यो विनिवर्त्य चित्तानुकारित्वेन इन्द्रियाणां करणं-प्रत्याहारः. तदाह पराशरः-[वि·पु ६·७] "शब्दादिष्वनुरक्तानि निगृह्याक्षाणि योगवित्। कुर्याच्चित्तानुकारीणि प्रत्याहारपरायणः॥ (४३)" इति. एवं प्राणायामप्रत्याहाराभ्यां वायुष्विन्द्रियेषु च वशीकृतेषु शुभाश्रयभूते भगवति पुरुषोत्तमे मनसो निश्चलत्वेनावस्थानं-धारणा. "शुभे ह्येकत्र विषये चेतसो यच्च धारणम्। निश्चलत्वात्तु सा सद्भिः

அ-ப₄க₃வதி புருஷோத்தமே மநஸோ லக்₃நத்வேநாவஸ்தா₃நம்-தா₄ரணா. 1. ''ஸ்²ரோ₃பே₄ஷ்வேகத்ர விஷயே சேதஸோ யச்ச தா₄ரணம்। நிஶ்சலத்வாச்ச ஸா ஸத்₃பி₄ர் தா₄ரணேத்யபி₄தீ₄யதே ॥'' இதி மௌநகவசநாத். ஏவமுக்தைர் யமநியமாஸநப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாரை: நிஷ்பாத்₃யா நிரந்தரஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபா ஸைவ த்₄யாநமித்யுச்யதே. 2. ''தத்₃ரூபப்ரத்யயே சைகா ஸந்ததிஶ் சாந்யநி:ஸ்ப்ருஹா। தத்₃த்₄யாநம் ப்ரத₂மைரங்கை₃ஶ் ஷட்₃பி₄ர் நிஷ்பாத்₃யதே நரூப ॥'' இதி பராஶரவசநாத். தச்ச த்₄யாநம் பஞ்சவித₄ம்:— (1) அஸ்த்ரபூ₄ஷண விபி₄ஷ்டமேகம். (2) தத்ஸ்தி₂தௌ அஸ்த்ராஹிதம் த்₃விதீயம். (3) த்ருதீயம் அங்க₃ப்ரத்யங்க₃விபி₄ஷ்டவிஷயம். (4) ப்ரத்யங்க₃விது₄ர ப்ரதா₄நாங்க₃ விபி₄ஷ்டவிஷயம் சதுர்த்த₂ம். (5) பஞ்சமந்து கே₃வலமுக₃ாகார-அவயவிமாத்ராவலம்ப₃நம். ஏவம்ரூபேண த்₄யாநேந ஸமாதி₄ர்ப₄வதி. ஸமாதி₄ஸ்ச-தத்ஸ்வரூப க்₃ரஹணம். தச்சோக்தம் ப₄க₃வதா பராஶரேண 3. ''தஸ்யைவ கல்பநாஹீநம் ஸ்வரூபக்₃ரஹணம் ஹி யத்। மநஸா த்₄யாநநிஷ்பாத்₃யம் ஸமாதி₄ஸ் ஸோऽபி₄தீ₄யதே ॥'' இதி. தஸ்யைவ - விக்₃ரஹாதி₃விபி₄ஷ்டதயா த்₄யாதஸ்யைவ. கல்பநா:-ரூப-வர்ண-க்ஷயவிநாஶாதி₃ய: அத்ர அஸ்த்ர பூ₄ஷணாதி₃ராஹித்யேந உத்தரோத்தர த்₄யாநவசநம்; அந்யதா₂ தஸ்யாஶக்யத்வாத். நது த்யாஜ்ய த்வாத் தேஷாம்; அஸ்த்ரபூ₄ஷணாதி₃விபி₄ஷ்டதயைவ ப்ராப்யத்வாத், தத்க்ரதுந்யாயேந தேஷாமபி த்₄யேயத்வ வசநாச்ச. [§ ப்₃ரஹ்மசர்யமித்யாதி₃] யோகி₃ நிஷ்காமஸ்ஸந் ஸ்வம் மந: யோக்₃யதாம் - த்₄யாநயோக்₃யதாம் நயந் ஸந், ப்₃ரஹ்மசர்யாதீ₃ந் ஸேவேத. மந: ப்ரவணம் குர்வீத. அபரிக்₃ரஹ:— நிஷித்₃த₄த்₃ரவ்யங்களைப் பரிக்₃ரஹியாதிருக்கை. 4. '' குலடா ஷண்டா₃பதிதவைரிப்₄ய: காகணீமபி। த₃த்₃தாமபி க்₃ருஹ்ணீயாத் நாபத்₃யபி கதா₃சந ॥''. தே₃ஹத்தினின்றும் உண்டான வாயு - ப்ராணனுகக்கடவது. அத்தை நிறுத்துகை - ஆயாமமாவது. ஏகம் நாஸிகாபுடம் அங்கு₃ள்யா நிஷ்பீட்₃ய, அபரேண நாஸிகாபுடேந ஔதா₃ரம் வாயும் ரேசயேத். '' இந்த்₃ரியாணும் '' என்றது கர்மணி ஷஷ்டி₂யாய், இந்த்₃ரியங்களை விஷயங்களினின்றும் மீட்டு, சித்தத்தைப் பின்சென்றதாகப் பண்ணுகை. [ஸைவ தா₄ரணா - த்₄யாநம்] அந்த தா₄ரணை தானே - த்₄யாநமாவது. தா₄ரணையிலுடைய முற்றுதல் தானே-த்₄யாநம் என்றபடி. [* தத்₃ரூபப்ரத்யயே] அந்த தி₃வ்யமங்க₃ள விக்₃ரஹத்₄யாநத்திலே, ஏகா, அந்யநிஸ்ஸ்ப்ருஹா யா ஸந்ததிர்விபி₄ஷ்டா - தத்₃த்₄யாநம் ஷட்₃பி₄: ப்ரத₂மைரங்கை₃ர் நிஷ்பாத்₃யதே. அங்க₃மென்று - திருமேனி. ப்ரத்யங்க₃மென்று - அவயவங்கள். ''அஸ்த்ர பூ₄ஷணாதி₃ விபி₄ஷ்டனுக த்₄யாநம்பண்ணக்கடவன். அநந்தரம் அஸ்த்ராஹிதனுக த்₄யாநம்

प्रा-धारणेत्यभिधीयते ॥" इति शौनकवचनात्. एवमुक्तैर्यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारैः निष्पाद्या निरन्तरस्मृतिसन्तानरूपा सैव धारणा - ध्यानमित्युच्यते. "*तद्रूपप्रत्यये चैका सन्ततिश्चान्यनिस्स्पृहा। तद्ध्यानं प्रथमैरङ्गैष्षड्भिर्निष्पाद्यते नृप ॥" [वि. पु. ६-७-९१] इति पराशरवचनात्. तच्च ध्यानं पञ्चविधम्. अस्त्रभूषणविशिष्टमेकम्. तत्स्थितौ अस्त्ररहितं द्वितीयम्. तृतीयञ्चाङ्गप्रत्यङ्गविशिष्ट-विषयम्. प्रत्यङ्गविधुरप्रधानाङ्गविशिष्टविषयं चतुर्थम्. पञ्चमं तु गोमुखाकारावयवमात्रावलम्बनम्. एवंरूपेण ध्यानेन समाधिर्भवति. समाधिश्च-तत्स्वरूपग्रहणम्. तच्चोक्तं भगवता पराशरेण— [वि. पु. ६-७] "तस्यैव कल्पनाहीनं स्वरूपग्रहणं हि यत्। मनसा ध्याननिष्पाद्यं समाधिस्सोऽभि-धीयते ॥ ९२ ॥" इति. तस्यैव-विग्रहादिविशिष्टतया ध्यातस्यैव. कल्पना-रूपवर्णाः. अपक्षय-

§ • 255, 256, 257 பக்கங்களில் ப்ரமாணத்திரட்டைக் காண்க.

ஈ— v 'அற' என்றது---அறவற என்றபடி. அநந்தரம், மலர் - w விகஸிதமாய். மிசை—x மேல்நோக்கி. y எழுதரும்—கொழுந்துவிட்டு z மேன்மேலெனக் கிளராநின்றுள்ள. z_2 மனனுணர்வுண்டு—மாநஸஜ்ஞாநம்; இப்படி விகஸிதமாய்க் கொழுந்துவிட்டு மேன்மேலெனக் கிளராநின்றுள்ள a மாநஸஜ்ஞாந கூம்யமாயிருக்கும் ஆத்மா; b அளவிலன்—அதிளவல்லன் ஈச்வரன்.

அ—பண்ணக்கடவன் என்று இங்ஙனே விக்ரஹத்தை விட்டு ஸ்வரூபத்திலே போகச்சொல்லுகையாலே விக்ரஹம் கால்பநிகம்; நெஞ்சிலேயூன்றுகைக்காகச் சொன்னவித்தனே. கல்பநாஹீநம் என்கிறதுக்கும் - இங்ஙன் கல்பிதமான விக்ரஹத்தையொழிந்த ஸ்வரூபத்தை—என்று அவன் பொருள் சொல்லுகிறதுக்குக் கருத்தென்'' என்ன; இத்தைவிட்டு மேலே த்யாநம் பண்ணினாலொழிய விக்ரஹத்தையே த்யாநம் பண்ணிக்கொண்டேயிருந்தால் ஸ்வரூபகுணத்தில் நெஞ்சு செல்லமாட்டாதென்னைக்காக இத்தை விடச்சொல்லுகிறதித்தனேபோக்கி அவைகள் இல்லை என்கிறதல்லவென்று பரிஹரிக்கிறார் [• அத்ராஸ்த்ரபூஷணாதி ராஹித்யேந என்று தொடங்கி].

v (அறவற) யோகஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிறபடியே க்ரமேண கழியவேண்டுகையாலே அறவென்றது - அறவறவென்றாய், க்ரமத்திலே போகப்போக என்றபடி. w (விகஸிதமாய்) என்றது-நிஷ்ப்ரத்யூஹம் விஷயாவகாஹநோந்முகமாய் என்றபடி. x (மேல்நோக்கி) என்றது-ஒருகால் அவகாஹித்த ப்ரகாரத்திலே அழிந்துகிடவாமல் ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமென்றபடி. y (எழுதரும்) என்றது - ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமானபோதும் தத்ப்ரகாராவகாஹநபூர்வகம் புந: புந: மேன்மேலென ப்ரகாராந்தரேண அவகாஹநோந்முகமாகாநின்றுள்ள என்றபடி. a (மாநஸஜ்ஞாநகூம்யமாயிருக்கும் ஆத்மா) உணர்வென்று-விஷயலக்ஷகமென்றபடி. b அளவென்கிறது - ப்ரகாரத்தை. ஏகேந்த்ரிய க்ராஹ்யத்வமும் ஒரு ப்ரகாரமிறே. யத்வா, மனனுணர்வு - மாநஸஜ்ஞாநம்; அத்தாலே அளவு - பரிச்சேதகம். அத்தையுடையவன் ஜீவாத்மா. அதில்லாதவன் ஈச்வரன்.

c (மாநஸேத்யாதி) ஜீவாத்மாவுக்கும், பரமாத்மாவுக்கும் அநேகாகாரத்தாலே அத்யந்தவைஷம்யமுண்டாயிருக்க, அவ்வாகாரங்களாலே வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லாதே மாநஸஜ்ஞாநா

ஜீ— v (அறவற) க்ரமத்திலே போகப்போக. w (விகஸிதமாய்) விஷயாவகாஹநோந்முகமாய். x (மேல்நோக்கி) ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமாய். z (மேன்மேலெனக்கிளராநின்றுள்ள) தத்ப்ரகாராவகாஹநபூர்வகம் புந: ப்ரகாராந்தராவகாஹநோந்முகமாகாநின்றுள்ள. ஆக ''மலர்'' இத்யாதி விஶேஷணத்ரயத்தாலும் ஆத்மவிஷயக ஜ்ஞாநத்திலுடைய உத்தரோத்தரபரிபாக விஶேஷம் சொல்லுகிறது. z_2 மனனுணர்வென்று-ஜ்ஞாநகூம்யாத்ம பர்யந்தம் விவக்ஷிதம். b அளவு-ப்ரகாரம். ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமும் ஒரு ப்ரகாரமிறே.

c (மாநஸேத்யாதி) ஜீவேஶ்வரர்களுக்கு அநேகாகாரங்களாலே அத்யந்தவைஷம்யம் உண்டாயிருக்க, அவ்வாகாரங்களாலே வைஷம்யஞ்சொல்லாதே மாநஸஜ்ஞாநாகோசரத்வரூப

ப்ர—विनाशादयश्च. *अत्रास्त्रभूषणादिराहित्येन उत्तरोत्तरध्यानवचनं; अन्यथा तस्याशक्यत्वात्. नतु त्याज्यत्वात्तेषाम्. अस्त्रभूषणादिविशिष्टविग्रहवत एव प्राप्यत्वात्. तत्क्रतुन्यायेन तेषामपि ध्येयत्व-वचनाच्च ॥

ச— c மாநஸஜ்ஞாநகர்ம்யமாயிருக்கும் ஜீவாத்மஸ்வரூபம், பரகவத்ஸ்வரூபம் அங்ஙனிராது என்றதுக்குக் கருத்து என்னென்னில்; d ஏகேந்த்ரிய க்ராஹ்யத்வமும் இல்லை என்கை. e பொன்னுக்கும் f கரிக்கும் அத்யந்தம் வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தே, க்ரஹிக்கைக்கு g ஸாமக்ரி ஒன்றுயிருக்குமிறே. அப்படி ஏகப்ரமாணகர்ம்யத்வ ஸாம்யமுமில்லை என்கை.

h ஆனல் 1. "मनसा तु विशुद्धेन" (மநஸா து விஶுத்3தே4ந) என்று பரிஶுத்3த4மான அந்த:கரணத்தாலே க்ரஹிக்கலாமென்னுநின்றதே, அத்தோடு விரோதி4யாதோவென்னில்; i 2. "नेति नेति" (நேதி நேதி) என்று க்ரஹிக்குமத்தனையல்லது j ஈத்3ருக்தயா, இயத்தயா, பரிச்சே2தி3த்து க்ரஹிக்கப்போகாதென்கை.

அ-கோசரத்வரூப வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லவேணுமோவென்று ஶங்காபி4ப்ராய:. d லோகத்திலேஅத்யந்த வைஷம்யமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், சில பதார்த்தங்களுக்கு ஏகப்ரமாணகர்ம்யத்வ ஸாம்யமுண்டாயிருக்குமாகையாலே, அவ்வாகாரத்தாலேயும் ஸாம்யமில்லையென்னும் அர்த்தமும் சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லை என்கை) என்று. ஏகேந்த்ரிய க்ராஹ்யத்வமும் என்றதுக்கு - ஏகப்ரமாண கர்ம்யத்வரூப ஸாம்யமும் என்று கருத்து. இத்தால் ஜீவஸ்வரூபத்திற்காட்டில் அத்யந்தவிலக்ஷணம் ஈஶ்வர ஸ்வரூபமென்றதாயிற்று. e பரஸ்பரவைலக்ஷண்யே ஸதி ரூபரஸயோரிவ ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வாபாவோऽபி ஸ்வயமேவ நஸித்4த்4யேத் கிம்? இத்யத்ராஹ (பொன்னுக்கும் இதி) f (கரிக்கும்) இக்காலத்துக்கும். g (ஸாமக்ரி ஒன்று) சக்ஷுரிந்த்ரியம் ஒன்று.

h விஶுத்3த4மநோக்ராஹ்யத்வமுண்டே? என்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார். (ஆனல் மநஸாத்வித்யாதி3) இதுக்கு. ஆத்மாவைக் காணும்போது அஷ்டாங்க3 யோக3த்தாலே ஸம்ஸ்க்ருதமான மநஸ்ஸாலே காணலாம்; 2. "நேதி நேதி" என்று ஈஶ்வரனைக் காணும்போது போராது. 3. "விவேக-விமோக-அப்4யாஸ-க்ரியா-கல்யாண-அநவஸாத3-அநுத்34ர்ஷை:"

ஜீ-வைலக்ஷண்யஞ்சொல்லவேணுமோ என்று ஶங்காபி4ப்ராயம். d லோகத்திலே அத்யந்தவைஷம்யம் உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், சில பதார்த்தங்களுக்கு ஏகப்ரமாணகர்ம்யத்வஸாம்யமுண்டாகக் காண்கையாலே, அவ்வாகாரத்தாலேயும் ஸாம்யமில்லையென்னும் அர்த்தமும் சொல்லவேண்டுகையாலே அத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வமுமில்லை என்னக) என்று. ஏகேந்த்ரியக்ராஹ்யத்வம் - ஏகப்ரமாண கர்ம்யத்வம். இத்தால் ஜீவனிற்காட்டில் அத்யந்த விலக்ஷணம் ஈஶ்வர ஸ்வரூபம் என்றதாயிற்று. e உத்க்ருஷ்ட நிக்ருஷ்ட வஸ்துக்களுக்கு ஏகப்ரமாண கர்ம்யத்வப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன (பொன்னுக்குமித்யாதி3) g (ஸாமக்ரி) சக்ஷுரிந்த்ரியம்.

h விஶுத்3த4மநோக்ராஹ்யத்வமுண்டே என்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆனல் மதஸாத்விதி) 1. "न संख्यो क्रयते नापि वाचा — मनसा तु विशुद्धेन" இதி ஶ்ருதி:. இங்கே ஜீவாத்மாவைப்போலே அஷ்டாங்க3யோக3மாத்ரத்தாலன்றிக்கே விவேகாத்3யநுக்3ருஹீத மநஸ்ஸாலே, அது தன்னிலும் 2. "நேதி நேதி" என்று க்ரஹிக்குமத்தனை

प्र— 1. "मनसा तु विशुद्धेन" — विवेकादिसाधनसप्तकानुगृहीतपरमात्मोपासननिर्मलीकृतेन मनसा ग्राह्य इत्यर्थः

F— k முதலிலே ஜ்ஞாநவிஷயம் அன்றென்னில் துச்ச2த்வம் வருமிறே. l அணுத்3ரவ்யத்தை க்3ரஹிக்குமாபோலே விபு4த்3ரவ்யத்தை க்3ரஹிக்கப்போகாது என்கை.

அ-என்கிற விவேகாதி3களோடே கூடின ப4க3வது3பாஸநத்தாலே நிர்மலமான மநஸ்ஸா வேணு மென்று பரிஹாரம் அத்4யாஹரித்துக்கொள்வது. l 1. (நேதி நேதி) ஏதாவந்மாத்ரம் ப்3ரஹ்மஸ்வ ரூபம் ந, ஏதாவந்மாத்ரம் ந. என்று பொருள். இரண்டாம் நேதிஶப்3தா3ம் - இப்படி இயத்தா ரஹிதமான வஸ்த்வந்தரமில்லையென்று சொல்லுகிறதென்கிற இவ்வர்த்தா3ம் அநந்தரவாக்யத் திலே சொல்லுகிறது—1. '' ந ஹ்யேதஸ்மாதி3தி நேத்யந்யத் பரமஸ்தீதி '' என்று; இதிநேதி ப்ரகாரேண ஏதஸ்மாதா3தே3ஶாத் அந்யத் பரம் - உத்க்ருஷ்டம் நாஸ்தீத்யர்த்த2:. ஆதி3ஶ்யதே அநேநேத்யாதே3ஶ: - என்று காரணவ்யுத்பத்தியாய், ஈஶ்வரனைச் சொல்லுகிறது. j (ஈத்3ருக்தயா) இத்யாதி3க்குக் கருத்து - ஆத்மஸ்வரூபம் தன்னைடொத்த ஆத்மாக்களுண்டாகையாலும் அணு வாகையாலும் இப்படியிருக்கும். இம்மாத்ரமாயிருக்குமென்று பரிச்சே2தி3த்து க்3ரஹிக்கலாம்; அப்படி ஈஶ்வராஸ்வரூபம் க்3ரஹிக்கப்போகாதென்று. j (ஈத்3ருக்தயா இயத்தயா) ஸ்வரூபத: ஸ்வப4ாவத: என்றபடி.

k ''மனஸுணார்வளவிலன்'' இத்யஸ்யாநுகு3ணம் 2. '' மநஸா து விஶுத்3தே4ந '' இத் யத்ராபி துஶப்3த3ம் அபிஶப்3த3ார்த்த2ம் க்ருத்வா காக்வபி4ப்ராயேண மநோக3ம்யத்வாப4ாவ எவோச்யதே இத்யவிரோதே4ா நேதும் ஶக்யதே கிம்? இத்யாஶங்க்ய பரிஹரதி (முதலிலே இத்யாதி3) உக்தார்த்த2ாநங்கீ3காரே அநிஷ்டப்ரஸஞ்ஜநம் வா. l உக்ததர்க்கஸ்ய, விபர்யயே யர்யவஸாநமாஹ (அணுத்3ரவ்யத்தை இதி) 1. '' நேதி நேதி '' என்கிற வாக்யம் பரிச்

ஜ-என்று பரிஹாரம் கண்டுகொள்வது.](ஈத்3ருக்தயா இயத்தயா) என்றது-ஸ்வரூபதஸ்ஸ்வப4ாவ தஶ்ச என்றபடி. ப்3ருஹதா3ரண்யகே, 1. ''அதா2த ஆதே3ஶோ நேதி நேதி ந ஹ்யேதஸ்மாதி3தி நேத்யந்யத் பரமஸ்தி'' இதி. அஸ்யார்த்த2:— ஆதி3ஶ்யதேऽநேநேதி காரணவ்யுத்பத்த்யா ஆதே3ஶ:- நியந்தா பரமாத்மா. இதிந - நைதாவந்மாத்ரம். அஸௌ பரமாத்மா பூர்வம் யதா2 வர்ணித:, நைதாவந்மாத்ரமிதி ப்ரத2மநேதிஶப்3தா3ஸ்யார்த்த2:. இதிந இதிநேதி-இத்தா2ம் இயத்தாரஹிதம் வஸ்த்வந்தரம், ந - நாஸ்தீதி த்3விதீயநேதிஶப்3தா3ஸ்யார்த்த2:. இமமர்த்த2மநந்தரவாக்யே ஸ்ருதிர்வத3தி [நஹ்யேதஸ்மாதி3தி] ஏதஸ்மாத் - ஆதே3ஶாத் இதிநேதி - இதிநேதிப்ரகாரேண, அந்யத் பரம் - உத்க்ருஷ்டம் நாஸ்தீதி.

k ''மனஸுணார்வளவிலன்'' என்கிறதுக்கு அநுகு3ணமாக மநோக3ம்யத்வாப4ாவமே சொல்லுகிறதென்னவொண்ணுதோவென்ன (முதலிலேயித்யாதி3) l பரிச்சே2தி3த்து க்3ரஹிக்கப் போகாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன (அணுத்3ரவ்யத்தையித்யாதி3) l அபரிச்சே2த்3யதைக்கு ''நேதி

प्र—1. बृहदारण्यके [४-३] "अथात आदेशो नेति नेति. नह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्ति" इति. अस्यार्थः—इति नेत्यन्वयः. इतः पूर्वं यथा परमात्मा वर्णितः नेत्थमसौ, नैतावन्मात्रं-इति पूर्वस्य नेति शब्दस्यार्थः. उत्तरस्य तु इत्थमियत्तारहितं वस्त्वन्तरं नास्तीति. इममेवार्थमनन्तरवाक्येन व्याचकार श्रुतिः – (न ह्येतस्मादिति नेत्यन्यत्परमस्तीति) एतस्मात् - आदेशात्, इतिनेति – इतिनेति-प्रकारेण. अन्यत् परम्–उत्कृष्टं नास्तीति.

—m (பொறியுணர்வ்வையிலன்) பொறியென்று - சக்ஷுராதி3கரணங்கள். அவற்றுல் அறியப்படும் பத3ார்த்த3ங்களின் n படியல்லன். o 1. "यमात्मा न वेद" (யமாத்மா ந வேத3) 2. "यं पृथिवी न वेद" (யம் ப்ருதி2வீ ந வேத3) என்கிறபடியே, p இவ்வோபாதி ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தில் விலக்ஷணனென்றதுவும் என்கை; q ஜாத் யந்த4ன் r பத3ார்த்த2த3ர்ஶநம் பண்ணிற்றிலனென்பதும், கண்ணில் வைத்3யமுடைய வனும் கண்டிலன் s என்பதும்; t காணுமைக்கு இருவருமொக்குமிறே. அப்படியே அசித்3விலக்ஷணனென்றவோபாதி சித்3விலக்ஷணனென்றதுவும் என்கைக்காகச் சொல்லுகிறது.

அ—சேதி3த்தறியப்போகாமைக்கு ப்ரமாணமாகக்காட்டி உபபத்தியும் காட்டுகிறார் (அணுத்3ரவ் யத்தைஇத்யாதி3) என்னவுமாம். m(பொறியுணர்வலை) என்று-உணரப்படும் பத3ார்த்த3ங்களைச் சொல்லுகிறது. n (படியல்லன்) பொறியுணர்வை அளவிலனென்று அநுக்ருஷ்யாந்வயம். இங்கும் உணர்வென்று-விஷயலக்ஷகம். p 1. "यमात्मा न वेद3" 2. "यं प्रुதி2வீ ந வேத3" என்கிற படியே என்று ஈட்டிலே உண்டானபோது-ஜீவவ்யாவ்ருத்த்யபி4தா4நாதே3வ அசித்3வ்யாவ்ருத்திரபி ந ஸித்3த்4யதி கிம்? இத்யத்ராஹ (யமாத்மேத்யாதி3)

p அபே4த3ஸங்காயோக்3யமான ஜீவனைக்காட்டில் வைலக்ஷண்யம் சொல்ல அமையாதோ? அசித்3வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லவேணுமோவென்ன, அது த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம் என்கிறார் (இவ்வோபாதி) என்று. இந்த வாக்யம் பரோபதே3ஶகர்ப்ப4தாநிமித்தம். உப4யவிலக்ஷணமாகத் தாம் அநுஸந்தி4க்கிறவிடத்தில் த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2மாகவேண்டாவிறே. q ஜ்ஞாநாநந்த3ாத்மக னான சேதநவைலக்ஷண்யத்தை, ஜட3மாய் ஹேயமான அசித்3வைலக்ஷண்யத்தோபாதி என்ன லாமோவென்ன (ஜாத்யந்த4னித்யாதி3) r (பத3ார்த்த2)மாவது - ஸித்3தா4ஞ்ஜநாதி3 த்3ருஶ்யமான நிக்ஷேபம். இத்தால்,— அவதாரிகையில் ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வங்களாலே வைலக்ஷண்யமும், ஏகப்ரமாண கம்யத்வத்தாலே வரும் ஸாம்யாப4ாவமுமென்று தாத்பர்யத்3வ யம் — என்று அருளிச்செய்வர். s (என்பதும்) என்றவநந்தரம் ஒக்குமென்று அத்4யாஹாரம். t அதுக்கு உபபாத3கம் (காணுமைக்கென்று) அசிஜ்ஜீவயோ: பரஸ்பரவைலக்ஷண்யே ஸத்யபி ப4கவத்ஸ்வரூபாவமர்ஶே, ஜீவகதம் வைலக்ஷண்யம் ந வைலக்ஷண்யத்வேந ஸ்பு2ரதீதி யாவத்.

ஜீ—நேதி" என்கிற வாக்யம் ப்ரமாண ப்ரத3ர்ஶநபரம்; l அணுத்3ரவ்யேத்யாதி3 வாக்யம் உபபத்தி ப்ரத3ர்ஶநபரம். m (பொறியுணர்வலை) என்றது -'உணரப்படும் பத3ார்த்த3ங்களென்றபடி. n (படியல்லன்) பொறியுணர்வை அளவிலன் என்று அநுஷங்கி3த்து அந்வயம்.

p சித்3விலக்ஷணமென்றுல் அசித்3வைலக்ஷண்யம் தன்னடையே ஸித்3தி4யாதோ? என்ன, அது த்3ருஷ்டாந்தம் என்கிறார் (இவ்வோபாதி இத்யாதி3) இந்த வாக்யம் பரோபதே3ஶகர்ப் ப4தாநிமித்தம், உப4யவிலக்ஷணமாகத் தாம் அநுஸந்தி4க்க, இது த்3ருஷ்டாந்தமாக வேண்டா விறே. q இவ்வோபாதியென்பானென்? ஜீவனுக்கு வாசியில்லையோவென்ன (ஜாத்யந்த4னித்யாதி3) r (பத3ார்த்த2ம்) நிக்ஷேபம். இத்தால் - அவதாரிகையிலே ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைக தாநத்வங்களாலே வைலக்ஷண்யமும், இங்கே ஏகப்ரமாண கம்யத்வமுமில்லை என்றும் தாத்பர்ய த்3வயம். s (என்பதும்) என்றவநந்தரம் 'ஒக்கும்' என்று அத்4யாஹார்யம். இத்தால் சித்3சித்துக்க ளுக்குப் பரஸ்பர வைலக்ஷண்யமுண்டாயிருந்தாலும், ப4கவத்ஸ்வரூபத்தை விசாரித்தால் ஜீவகத வைலக்ஷண்யம் வைலக்ஷண்யமாய்த் தோன்றுது என்றபடி.

சி— இப்படி உப4யலிங்கஷணனுயிருக்குமாகில் அவனை ப்ரதிபத்தி பண்ணும்படி என்னென்னில் (இனன்) u ஏவம்வித4ன் என்னுமித்தனை. v உக்தத்தைச் சொல்லவுமாம்; வக்ஷ்யமாணத்தைச் சொல்லவுமாம்.

எப்படிப்பட்டவன்? என்னில்: (உணர்முழுநலம்) உணர்வென்று — ஜ்ஞானம். நலமென்று - ஆநந்த3ம். முழுவென்று - இரண்டிடத்திலும் அந்வயிக்கிறது. கட்டடங்க ஜ்ஞானமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்த3முமாயிருக்கும். இத்தால் ஸ்வரூபத்தில் அப்ரகாஶமாயாதல், அநநுகூலமாயாதலிருக்குமிடமில்லை என்னை. அன்றிக்கே, ஆநந்த3மாகிறதும் ஜ்ஞானவிஶேஷமாகையாலே ஆநந்த3த்தைச் சொன்னபோதே ஜ்ஞானத்தையும் சொல்லிற்றாய் வருமிறே; ஆகையாலே (இனனுணர் முழுநலம்) w நேர்கொடுநேர் தன்னை அறியப்போகாமையாலே, என்றும் ஒக்க இனனுலே–உபமாநத்தாலே அறியப்படுவதான முழுநலமாயிருக்கும்; x 1. "यथा सैन्धवघनः" (யதா2 ஸைந்த4வ-க4ந:) என்கிறபடியே y நிரதிஶயாநந்த3மாயிருக்கும். z 2. "आनन्दो ब्रह्म" (ஆநந்தோ3 ப்3ரஹ்ம) என்றும் 3. "आनन्दमयः" (ஆநந்த3மய:) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

அ— u,v "ஏவம்வித4ன்" என்றது எத்தைப்பற்ற என்ன (உக்தத்தையித்யாதி1) உக்தவக்ஷ்யமாணங்கள் இரண்டையும் சொல்லவுமாம் என்று கூட்டிக்கொள்வது.

w (நேர்கொடுநேர்) ஸாக்ஷாத். இரண்டாமர்த்த2த்தில் இனனென்று உபமாநம். அத்தாலே உணர் - உணரப்படும்; முழுநலமென்று அறியப்படும் என்னை. x உபமாநத்தாலே அறியும் வகை எப்படியென்னில் (யதா2 ஸைந்த4வேத்யாதி1) y இத்தால் ப2லிதம் (நிரதிஶயேதி) z அத்ர ப்ரமாணங்கள் (ஆநந்தோ3ப்3ரஹ்மேத்யாதி3)

a உபமாநாந்தரம் (கடிசேரித்யாதி1) [கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலியித்யாதி3] விலக்ஷணமான க3ந்த4ங்களெல்லாம் சேர்ந்த பரிமள ஸமுதா3யத்தை அவகா3ஹித்து அநுப4வித்த இன்பத்தி

ஜீ— u,v "ஏவம்வித4ன்" என்றது எத்தைப்பற்ற என்ன (உக்தத்தையித்யாதி3) உக்தவக்ஷ்யமாணங்கள் இரண்டையும் சொல்லவுமாம் என்று கூட்டிக்கொள்வது.

w (நேர்கொடுநேர்) ஸாக்ஷாத். த்3விதீயார்த்தே2 இனன் – உபமாநம். அத்தாலே-உணர் உணரப்படும்; முழுநலம் என்று அறியப்படும் என்னை. x உபமாநத்தாலே அறியும் வகை எப்படி என்ன (யதா2ஸைந்த4வேத்யாதி3) இயம் ஶ்ருதிஸ்ஸார்த்த2 பூர்வமேவ (ப 230) லிகி2தா. z ஆநந்த3ரூபதைக்கு ப்ரமாணங்கள் (ஆநந்தோ3 ப்3ரஹ்மேத்யாதி3) தைத்திரீயகே 2. "आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्" ஏதத்பூர்வாநுவாகே 3. "अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः".

ப்ர–x 1. (முழுநலம்) बृहदारण्यके–मैत्रेयीब्राह्मणे [६–५] "स यथा सैन्धवघनोऽनन्तरोऽबाह्यः कृत्स्नो रसघन एव एवं वा अरेऽयमात्मा" इति.

z 2. तैत्तिरीयके [भृ-६] "आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्" एतत्पूर्वानुवाके (५) "अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः"

சி— a A [கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலே] கடியும், நாற்றமும், இரண்டும்-பரிமளம். ஆலே யென்பது-மது, ஸர்வரஸத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஸர்வக3ந்த4த்துக்கும் உபலக்ஷணம்-நாற்றம். b A "கடிசேர் நாற்றத்துள்ளாலே இன்பத்துன்பக்கழிநேர்மை ஒடியா இன்பப் பெருமையோன்" என்று - c பூவில் க3ந்த4த்தையும், மது4வில் ரஸத்தையும் d பிடித்து, e அவைதன்னிலும் அல்பாஸ்தி2ரத்வாதி3தே3ாஷங்களைக் கழித்து, ஸ்தி2ரமாக்கிச் சேர்த்துப்பார்த்தால் சிறிதொப்பாம் என்னுமாபோலே ஒருபமாநத்தாலே அறியில் அறியலாமத்தனை; f தன்னையே இழிந்து அறியப்போகாது என்றபடி. (உணர்முழுநலம்)

அ-னுடைய அல்பாஸ்தி2ரத்வாதி3நிப3ந்த4நமான துன்பத்தினுடைய கழிவையுடைத்தான ஸமிக்ஷ்மாம்ஸத்தினுடைய விச்சே2த3ரஹிதமாகையாலே, நித்யமான ஆநந்த3த்தினுடைய அபரிச்சே2த்3யதையுடையனாய். க3ந்த4ாநுப4வஸாத4ந்த்3ருஷ்டாந்தம் ப்ரதிபத்த்யர்த்த2மாகச் சொல்லுகிறது. உப4யலிங்க3 விஶிஷ்டமாய் ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநாநந்த3 மாஹாத்ம்யத்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தமில்லாமையாலே இதோரர்த்த2ம். b ஶப்3த3ார்த்த2த்தை அருளிச்செய்து பின்னையும் அந்வயாநுகு3ண தாத்பர்யம் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தை எடுக்கிறார் (கடிசேரித்யாதி3) c "கடி நாற்றத்தாலேயுள் துன்பங்கழிந்த இன்பநேர்மைசேர் ஒடியா இன்பப்பெருமையோன்" இத் யந்வயம் ஶ்ருதி3 நிதா4யாஹ (பூவிலித்யாதி3) மது4க3ந்த4யோராபி4தா4நாத் ஆஶ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்3த்4யதி. d (பிடித்து) - எடுத்து. e (அவைதன்னிலும்) அவற்றில் உண்டான ஸுக3ந் தன்னிலும். நேர்மைசேர் – நேர்மையொத்த இன்பப்பெருமையோன் என்றபடி. ஸகலலோகங் களிலும் உண்டான ஸகல க3ந்த4ங்களையும் ஸகல ரஸங்களையும் திரட்டி. அதில் அல்பாஸ்தி2 ரத்வாதி3 தே3ாஷங்களைக் கழித்து ஸ்தி2ரமாக்கி, இப்படி நித்யமாய், நிரதிஶயமான க3ந்த4 ரஸங்களை அநுப4விக்கையால் வந்த ஆநந்த3ம் சிறிதொப்பாம் என்னுமாபோலேயிருக்கிற – நித்யமாய் நிரதிஶயமான ஆநந்த3த்தையுடையவன் என்றபடி. அத்ர ஸ்வயத்நைர் து3ர்ஜ்ஞே யத்வம், ப3ஹுவத்ப்ரஸாதா3த் ஜ்ஞாயமாநத்வம், ததா3நீமபி உபமாநமுகே2நைவ ஜ்ஞாய மாநத்வம் ச ஸூசிதம். f A "அடியேனுள்ளான்" - இத்யாதி3நா உபமாநத்தாலே அறியவேணும் என்றதுக்குக் கருத்து என்னென்ன (தன்னையேயித்யாதி3)

g முந்தின அர்த்த2மே முக்2யமென்று விவரிக்கிறார்-(முழுவுணர்வுமாய் இத்யாதி3) h விவரணம் (கட்டடங்க இத்யாதி3) i ஜ்ஞாநமே ஆநந்த3மாகையாலே இப்பூர்வயோஜநை கூடினபடி எங்ஙனே

ஜீ— a உபமாநவேத்3யதைக்கு ப்ரமாணாந்தரம் (கடிசேரித்யாதி3) b ஶப்3த3ார்த்த2த்தை அருளிச் செய்து, பின்னையும் அந்வயாநுகு3ணதாத்பர்யம் காட்டுவதாகப் பாசுரத்தை எடுக்கிறார் (கடிசேரித்யாதி3) c "கடிநாற்றத்தாலேயுள் துன்பங்கழிந்த இன்பநேர்மைசேர் ஒடியாஇன்பப் பெருமையோன்" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (பூவிலித்யாதி3) மது4க3ந்த4ங்களைச் சொல்லுகையாலே ஆஶ்ரயத்வேந புஷ்பம் ஸித்3தி4க்கும். d (பிடித்து)- எடுத்து. நேர்மைசேர் - ஸூக்ஷ்மாம்ஶத்தோடொத்த. ஆக, ஸகல லோகங்களிலுமுண்டான ஸகல க3ந்த4ங்களையும் ஸகல ரஸங்களையும் திரட்டி, அதில் அல்பாஸ்தி2ரத்வாதி3 தே3ாஷங்களைக் கழித்து ஸ்தி2ரமாக்கி, இப்படி நித்யமாய், நிரதிஶயமான க3ந்த4ரஸங்களை அநுப4விக்கை யால் வந்த ஆநந்த3ம் சிறிதொப்பாம் என்னுமாபோலே இருக்கிற – நித்யமாய், நிரதிஶயமான ஆநந்த3த்தை உடையவன் என்றபடி. f உபமாநத்தாலே அறியவேணுமென்றதுக்குக் கருத்து ஏதென்ன (தன்னையே இத்யாதி3).

சி—g முழுவுணர்வுமாய், முழுநலமுமாயிருக்கும் ; h கட்டடங்க ஜ்ஞாநமுமாய், கட்டடங்க ஆநந்த3முமாயிருக்கும். i அநுகூல ஜ்ஞாநமேயாகிலும், ஆநந்த3மாகிறது பிரித்து j வ்யவ ஹரிக்கக் கடவதாயிருக்குமிறே. (எதிர் நிகழ் கழிவினுமினனிலன்) k காலத்ரயத்திலும், இனனுண்டு - ஒப்பு, அதில்லாதான். சித்3சித்3ஈச்வர தத்வத்ரயமேயாயிற்று நம் த3ர்ஶ நத்துக்கு உள்ளது ; அதில் சித்3சித்3விலக்ஷணம் என்னுமிடம் முன்பே சொல்லிற்று. இங்குச் சொல்லிற்றுகிறது என்னென்னில் ; " திரளவொப்பில்லையாகில், ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவும் இல்லையென்கிறது " என்று நிர்வஹிப்பாரும்

அ-என்ன(அநுகூலேத்யாதி3)கேவல ப்ரகாஶத்தையும்ஆநுகூல்யத்தையும்பற்ற பே2த3வ்யவஹாரம் என்றபடி. j (வ்யவஹரிக்கக்கடவதாயிருக்குமிறே) " ஶாஸ்த்ரங்களிலே " இதி ஶேஷ:.

k(காலத்ரயத்திலும் இதி)காலத்ரயத்திலும் அதில்லாதானென்றுஅந்வயம்."இனனுணர்முழு நலம் இனனிலன்" என்கிறவிதுக்கு 1. "ஈத்3ருஶாய ஸ்வாஹா" இத்யாதி3 ஶ்ருதிப்ரக்ரியையிலே கருத்தென்று திருவுள்ளம், (ஈத்3ருஶாய ஸ்வாஹா) 2. "யதோ2 ஸைந்த4வகி4ந:" என்று சொல்லி இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன்; (கீத்3ருஶாய ஸ்வாஹா) நேரே உபமாநமில்லாமை யாலே "கீத்3ருஶ:" என்னுமித்தனை ; ஒன்றின்படியும் அல்லன் என்றபடி. (தாத்3ருஶாய ஸ்வாஹா) 3. "ஆகாஶவத் ஸர்வக3தஶ்ச நித்ய:" என்று பின்னை ஓராகாரத்துக்குப் பின்னை ஒன்றைச்சொல்லி, இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [விஸத்3ருஶாய ஸ்வாஹா] உபமாநஶூந்யன் என்றபடி. [ஸுஸத்3ருஶாய ஸ்வாஹா] வைத4ர்ம்ய த்3ருஷ்டாந்த ஶூந்யன் என்றபடி. ஸௌஸாத்3ருஶ்யம் வைத4ர்ம்யாபா4வ நியதமிறே. [ஈத்3ருஶாய தாத்3ருஶாய] கதிர் பொறுக்குகிறபடி ; ஓரோராகாரத்தைப் பற்றச் சொல்லுமத்தனை. [ஈத்3ருஶதாத்3ருஶ] ஶப்3த3ங்களுக்கு உபமாநத்தாலே நிரூபிக்கப்படுமவன் என்று அர்த்த3ங்கொள்ளாதபோது உபமாந விஶேஷ நிர்தே3ஶமில்லாமையால், இதோரர்த்த2ம் ஸித்3தி4யாதிறே. ஆகையால் இப்படி

ஜீ— g முந்தின அர்த்த3மே முக்2யமென்கைக்காக அத்தை விவரிக்கிறார் (முழுவுணர்வுமாய் இத்யாதி3) h விவரணம் (கட்டடங்க இத்யாதி3) i ஜ்ஞாநமே ஆநந்த3மாகையாலே பூர்வயோஜநை கூடினபடி எங்ஙனேயென்ன (அநுகூலேத்யாதி3) கேவல ப்ரகாஶத்தையும் ஆநுகூல்யத்தையும் பற்ற பே2த3வ்யவஹாரம் என்றபடி. j (வ்யவஹரிக்கக்கடவதாய் இருக்குமிறே) " ஶாஸ்த்ரங் களிலே " இதி ஶேஷ:.

k (காலேதி) காலத்ரயத்திலும் அதில்லாதானென்று அந்வயம். "இனனுணர் முழுநலம் இனனிலன்" என்கிற இதுக்கு 1. "ஈத்3ருஶாய ஸ்வாஹா, கீத்3ருஶாய ஸ்வாஹா, தாத்3ருஶாய ஸ்வாஹா, விஸத்3ருஶாய ஸ்வாஹா, ஸுஸத்3ருஶாய ஸ்வாஹா" என்கிற ஶ்ருதி ப்ரக்ரியையிலே தாத்பர்யம். இந்த ஶ்ருதிக்கு அர்த்த2ம்-[ஈத்3ருஶாய ஸ்வாஹா] 2. "யதோ2 ஸைந்த4வகி4ந:" என்று சொல்லி, இப்படிப்பட்டவனென்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [கீத்3ருஶாய ஸ்வாஹா] நேரே உபமாநமில்லாமையாலே கீத்3ருஶனென்னுமித்தனை; ஒன்றின்படியுமல்லன் என்றபடி. [தாத்3ரு ஶாய ஸ்வாஹா] 3. "ஆகாஶவத் ஸர்வக3தஶ்ச நித்ய:" என்றுப்போலே பின்னை ஓராகாரத் துக்குப் பின்னையொன்றைச் சொல்லி, இப்படிப்பட்டவன் என்று நிரூபிக்கவேண்டுமவன். [விஸத்3ருஶாய ஸ்வாஹா] உபமாந ஶூந்யன் என்றபடி. [ஸுஸத்3ருஶாய ஸ்வாஹா] வைத4ர்ம்ய த்3ருஷ்டாந்த ஶூந்யன் என்றபடி; ஸௌஸாத்3ருஶ்யம் வைத4ர்ம்யாபா4வநியதமிறே. ஆக, [ஈத்3ருஶாய தாத்3ருஶாய] என்று-ஓராகாரத்தைப்பற்ற உபமாநத்தாலே நிரூபிக்கப்படுமவனென்று

ர்—உண்டு; அங்ஙனன்றிக்கே, பட்டர்-"lஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம் இல்லை என்றது முன்பு; mவைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமில்லை என்கிறது இங்கு" என்று. வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தத்துக்கு உதாஹரணம்—n 1. "न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिम्लुचा इव"

அ—பொருள்கொள்ளாதபோது வாக்யவையர்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கும்—என்று அருளிச்செய்வர். "கீத்ருஶாய" என்று உபமாந ராஹித்யத்தைச் சொல்லி, திரளவும் உபமாநமில்லையே யாகிலும், ஓரோராகாரத்தாலேயாகிலும் உபமாநமுண்டாகலாமிறே, அதுவும் இல்லை என்கிறது—[விஸத்ருஶாய] "விஸத்ருஶாய" என்றவநந்தரம் "ஸுஸத்ருஶாய" என்றது வ்யாஹத மல்லாமைக்காக இதுக்கு வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தாபாவத்திலே நோக்கு—என்று அருளிச்செய்வர்.

lA"என்று மொன்றுகி ஒத்தாருமிக்கார்களும் தன்றனக்கின்றி நின்றுனே" என்கிறபடியே ஓரோர் வகையாலும் ஒப்பில்லை என்று பூர்வர்கள் நிர்வாஹம் (ஸாதர்ம்யேத்யாதி) 'அது போலே இருக்கும் இது' என்றது - ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். 'அதுபோல் அல்ல இது' என்றது வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த:—வ்யதிரேக த்ருஷ்டாந்த:. யத்ராக்நிர் நாஸ்தி, தத்ர தூமோபி நாஸ்தி, யதா மஹாஹ்ரத இதி. ஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்த:- அந்வயத்ருஷ்டாந்த:; யத்ர தூம: தத்ராக்நி:, யதா மஹாநஸ இதி. தர்மமாவது - அக்நி மத்த்வம். இந்த அக்நிமத்த்வதர்மம் மஹாநஸத்திலே உண்டாகை - ஸாதர்ம்யம். அவ்வக்நி மத்த்வதர்மம் மஹாஹ்ரதத்தில் இல்லாமை வைதர்ம்யம். ர(வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமும் இல்லை என்கிறது) சில ஆகாரங்களாலே ஸாதர்ம்யமுண்டாகிலிறே வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தஞ் சொல்ல ப்ரஸங்கமுள்ளதென்று தாத்பர்யம்; ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:. சண்டாலவத் ந பதி வஸிஷ்ட இதி வக்தும் யுக்யதே கிம்? இதி பாவ: ர இதுக்கு உதாஹரணம் (நபரேஷ்வித்யாதி) / துஷ்ட சோரனுக்கு ஐஸ்வர்யம் உண்டானால் எப்படி பரஹிம்ஸை பண்ணுவனோ, அப்படி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டானால் பரரக்ஷணம் பண்ணுவர் என்று பொருள்.

ஜீ-சொல்லி, [கீத்ருஶாய] என்று-உபமாநராஹித்யத்தைச் சொல்லி, திரளவும் உபமாநமில்லையே யாகிலும் ஓரோராகாரத்தாலேயாகிலும் உபமாநமுண்டாகலாமிறே, அதுவும் இல்லை என்கிறது [விஸத்ருஶாய] என்று; "விஸத்ருஶாய" என்றவநந்தரம், "ஸுஸத்ருஶாய" என்றது வ்யாஹத மல்லாமைக்காக, இதுக்கு வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தாபாவத்திலே நோக்கென்பர்கள்.

ர(வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம் இல்லை என்கிறது) lஸாதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமாவது - 'அது போல் இருக்கும் இது' என்கிறது. 'அதுபோலல்ல இது' என்கிறது - வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம். வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தமும் இல்லையாவது - சில ஆகாரங்களாலே ஸாதர்ம்யமுண்டானாலிறே வைதர்ம்ய த்ருஷ்டாந்தம் சொல்ல ப்ரஸங்கமுள்ளது; ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத:. சண்டாலனைப்போல் அல்ல வஸிஷ்டனென்றுதான் சொல்லப்போமோ? ஆகையால் அத்யந்த விலக்ஷண மாகையாலே ஈஶ்வரஸ்வரூபம் இவற்றின்படி அல்லவென்று எடுத்துக் கழிக்கவும் யோக்யதை இல்லை என்றபடி. ர(நபரேஷ்விதி) 1."ப்ரஹித: ப்ரதநாய மாதவாநஹமாகாரயிதும் மஹீப்ருதா" இதி பூர்வார்த்தம். இதமும் மாககாவ்யே(16-52)./துஷ்ட சோரர்க்கு ஐஸ்வர்யம் உண்டானால் எப்படி

ப்ர—n 1. (வைதர்ம்யத்ருஷ்டாந்தம்) माघकाव्ये (१६-५२)–"प्रहितः प्रधनाय माधवा-नहमाकारयितुं महीभृता। न परेषु महौजसश्छलादपकुर्वन्ति मलिम्लुचा इव॥"

 / இப்பொருள் ப்ரகரணத்துக்குப் பொருந்தவில்லை.

ச-(ந பரேஷு மஹௌஜஸ்ஸு சலாதபகுர்வந்தி மலிம்லுசா இவ). o[எனனுயிர்] இப்படி இருக்கிறவன் எனக்கு தாரகன். p 1. "यस्यात्मा शरीरम्" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம்) என்கிறபடியே. q இத்தைத் தனக்கு ஶரீரமாகக்கொண்டு, தான் ஶரீரியாய், தாரகனு யிருக்கும் என்னும் அர்த்தமுஞ் சொல்லவேண்டுவது ஒன்றிறே.

அ— "o எனனுயிரென்றது - எனக்கு தாரகனென்னுதல், p ஸகலாத்மாக்களுக்கும் உபலக்ஷண மாதல் என்று இரண்டு அர்த்தம்" என்று அருளிச்செய்வர். தாரகனென்றபோது "சுடரடி தொழுதெழு" என்று அந்வயம். p (யஸ்யாத்மேத்யாதி) ஸ்வரூபவைலக்ஷண்ய ப்ரகரணத்திலே "எனனுயிர்" என்பானென்னென்ன; "எனனுயிர்" என்றது ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் உபலக்ஷணம் என்று கருத்து. q மேற்பாட்டிலே அந்தஃப்ரவிஶ்ய வ்யாப்தி சொல்லுகையாலே இங்கே சொல்ல வேண்டுவானென்னென்ன (இத்தை இத்யாதி).

ஸமரில்லை என்ற அநந்தரம் மிக்காரில்லை என்றது - "இனனிலன்" என்றதுக்கு த்ருஷ் டாந்தார்த்தம்; அதாவது - மிக்காரில்லாதாப்போலே ஸமருமில்லை என்றபடி. r "மிகுநரை"- மிக்காரை. s ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத: இத்யத்ராஹ (தான் ஜீவாத்மாவை இதி).

ஜ—பாஹிம்ஸை பண்ணுவர்களோ, அப்படி மஹாதேஜஸ்விகளுக்கு பலமுண்டாலல் பரபக்ஷணம் பண்ணுவரென்று "ந பரேஷு" இத்யாதிக்குப் பொருள்.

o எனனுயிர்-எனக்கு தாரகனென்னுதல்; p ஸகலாத்மாக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாதல் என்று இரண்டு அர்த்தம். q ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யகதந்ய ப்ரகரணத்திலே "எனனுயிர்" என்பானென்? என்ன (இத்தை இத்யாதி).

r "மிகுநரை"-மிக்காரை. s ப்ரஸக்தஸ்ய ஹி ப்ரதிஷேத இத்யத்ராஹ (தான் ஜீவாத்மாவை இதி) (மிகுநரையிலன்) என்றது - "இனனிலன்" என்றதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம்; அதாவது-மிக்கா ரில்லாதாப்போலே ஸமருமில்லை என்றபடி.

ப்ர—p1.(எனனுயிர்) बृहदारण्यके (६-७) "य आत्मनि तिष्ठन् आत्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मानमन्तरो यमयति स त आत्माऽन्तर्याम्यमृतः" अस्यार्थः श्रुत-प्रकाशिकाकारैर्विस्तरेणाभिहितः— "य आत्मनि" इति पर्यायेण परिशुद्धात्मनो भगवच्छरीरत्व-मुच्यते, नक्षत्रचन्द्रादित्यादीनां अचित्संसृष्टचेतनविशेषाणां परमात्मशरीरत्वस्य पृथगुक्तत्वात्. "यस्सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्" इत्यनुक्तानां अचित्संसृष्टजीवानां परशरीरत्वस्य पृथगुक्तत्वाच्च. "आत्मनि तिष्ठन्" इत्युक्ते वेद्यामग्निस्तिष्ठति, तिले तैलं तिष्ठति इतिवत् बहिरबहिस्स्थितिसाधारण्यं स्यादिति, तद्वैशद्यार्थमाह - (आत्मनोऽन्तर इति) यमात्मा न वेदेति, इयत्तया वेदननिषेधः, भगवत्प्रसादेन विना तज्ज्ञानस्य शक्यत्वनिषेधो वा क्रियते. "अन्तरो यमयति" इत्यनेन-शरीरलक्षणमुक्तम्। तस्मात्तन्नियाम्यं तच्छरीरमित्यर्थः. नच शिलापुत्रस्य शरीरमितिवत् अयं निर्देशः. अपवादकाभावे व्यतिरेकनिर्देशस्यभङ्गायोगादिति॥

சு— r (மிகுநரையிலனே) மிக்காரை உடையனல்லன். s தான் ஜீவாத்மாவை ஸரீரமாகக்கொண்டு தா4ரகனுய் நியாமகனுய் இருக்கிறுப்போலே, தன்னேயும் நியமிக்கக் கடவதொரு வஸ்த்வந்தரம் உண்டோவென்னில்; தனக்கு மேற்பட்டாரை உடைய னல்லன்; t 1. "न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते" (ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே) என்னுமாபோலே.

u "மனனகமலமற மலர்மிசை யெழுதரும் மனனுணர்வளவிலன், பொறியுணர் வவையிலன், எதிர் நிகழ் கழிவினுமினனிலன், மிகுநரையிலன், உணர்முழுநலம், இனன், எனனுயிர்" என்று அந்வயம், v அன்றிக்கே, "எனனுயிரானவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே" என்று கீழ்ப்பாட்டோடே அந்வயம். 2.

அ—v "மனனக மலமறவென்று தொடங்கி, இனனிலன், மிகுநரையிலன், எனனுயிர் - எனக்கு தா4ரகனூதன்; அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு—என்று கீழிற்பாட்டில் வினையோடே அந்வயம்; இப்படி பத்துப்பாட்டிலும் அந்வயமாகக்கடவது" என்று உரையினுடைய அந்வயம். 2.

ஜீ—v தா4ரகனென்றபோது சுடரடி தொழுதெழு என்று அந்வயம். u ஸகலாத்மோபலக்ஷணமான நிஷ்டஂ ஆத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத3 யஸ்யாத்மா ஸரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மாந்தர்யாம்யம்ருத:" இதி. t ஸ்வேதாஸ்வதரே 1. "ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்3யதே ந தத்ஸமஶ்சாப்4யதி4கஶ்ச த்3ருஶ்யதே | பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதை4வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா4விகீ ஜ்ஞாந பல க்ரியா ச" இதி. ஶ்ருதித்3வயஸ்யாப்யர்த்த3:-pஆத்மநி நிஷ்டஂ நித்யுக்தே-வேத்3யாமக்3நிஸ்திஷ்ட2தி திலே தைலம் திஷ்ட2தி இதிவத் பா3ஹிரபா3ஹிஸ்ஸ்தி2தி ஸாதா4ரண்யம் ஸ்யாதி3தி தத்3வைஶத்3 யார்த்த3மாஹ [ஆத்மநோந்தர இதி] [யமாத்மா ந வேதே3தி] இயத்தயா வேத3நநிஷேத4:, ப4வத் ப்ரஸாதே3ந விநா தஜ்ஜ்ஞாநஸ்ய ஶக்யத்வநிஷேதா4 வாக்ரியதே. அந்தரோ யமயதீத்யநேந-ஸரீர லக்ஷணமுக்தம். தஸ்மாத்தந்நியாம்யம் தச்ச2ரீரமித்யர்த்த3:. [ந தஸ்யேதி] கார்யம்-ஸரீரம். கரணம் இந்த்3ரியாதி3. t நதக்ஸமஶ்சேத்யாதி3நா ஸமாப்4யதி4கநிஷேதா4: ; பராஸ்யேத்யாதி3நா ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதீ3நாம் ஸ்வாபா4விகத்வமுச்யதே; க்ரியா - நியமநம் இதி. இப்படட்டால் - ஶோத4க வாக்ய மான ஸத்யஜ்ஞாநாதி3 வாக்யத்தில் ஸத்யஶப்3தா3ர்த்த3மான சேதநாசேதந வைலக்ஷண்யமும், ஜ்ஞாந ஶப்3தா3ர்த்த2மான அஸங்குசித ஜ்ஞாநாதி3ரூபதையும், அதந்த ஶப்3தா3ர்த்த3மான கா3லாத்3யபரிச்சே2தா3ர்ஹ நித்யஸமாப்4யதி4கரஹிதத்வமும் சொல்லிற்றாயிற்று. பொறி - இந்த்3ரியம். முதல் இனனென்றது - இப்படிப்பட்டவன் என்றபடி. யத்3வா, இனன் - உபமாநம். அதந்தாம், இனனிலனென்றது - ஒத்தாரில்லாதவன் என்றபடி. 2.

பி—t 1. (மிகுநரையிலனே) श्वेताश्वतरे (६) "न तस्य कार्यं करणञ्च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते। परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च॥" अस्यार्थः- कार्यं-शरीरं. करणं-इन्द्रियादि. "कार्यकारणकर्तृत्वे" [गीता. १३-२१] इति प्रयोगात्. "न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते" इत्यनेन-समाभ्यधिकनिषेधः; "परास्य" इति ज्ञानशक्त्यादीनां स्वाभाविकत्वमुच्यते. क्रिया-नियमनम्.

3. இலனது வுடையனி தெனநினை வரியவன்
நிலனிடை விசும்பிடை யுருவின னருவினன்
புலனெடு புனலை வெழிவிலன் பரந்தவத்
நலனுடை யொருவனை நணுகினம் நாமே.

ஆ— 3. அவ;—(இலனது) இப்படி ஸ்வேதர ஸமஸ்த வஸ்து விலக்ஷண ஸ்வரூப குணவிபூதி கனை எம்பெருமானுடைய ஜகதைஸ்வர்யம் சொல்லுகிறது.

வ்யா;—ப்ருதிவ்யந்தரிக்ஷாதி, ஸகலலோகவர்த்தியான சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும் ரக்ஷியாய், ஸர்வஜகதாத்ம பூதனுய், தத்கத தோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனுய், ஸ்வஸரீரபூத ஜகந்நியமநரூபைச்வர்யத்தை உடையனுய், ஸ்வேதரஸமஸ்த விஸஜாதீயனுமாயிருந்த எம்பெருமானை நாம் பெற்றோம்; அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழுமென்மனனே என்கிறார். 3.

ஒ— அவ;—மூன்றும் பாட்டில்; முதல் பாட்டில் சொன்ன நித்யவிபூதி யுக்தனை எம்பெருமானுக்கு லீலார்த்தமான ஜகத்விபூதியோகத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா;-(இலன்)என்று தொடங்கி. ஒன்றைச்சுட்டி அத்தையுடையனல்லன் என்னில், ஐச்வர்யத்தில் சிறிது குறைந்து தோற்றும்; ஒன்றைச்சுட்டி இத்தையுடையன் என்னில்; இதொழிய அல்லாதது எல்லாம் இவனது அல்லாமையாலே அத்யல்ப விபூதிகனும்; இவ்விரண்டு படியாலும் கருதமுடியாதான். பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதென்னில்; கீழில் லோகங்களிலும் மேலில் லோகங்களிலும் உண்டான சேதநாசேதநங்களையுமெல்லாம் உடையான். நிலமும், விசும்புமென்று—கீழும் மேலும் உண்டான லோகங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். "உருவினனருவினன்" என்றுல் - சேதநாசேதநங்களை உடையன் என்னும் பொருளுக்கு வாசகமாமோ? என்னில்; A "காராயின காளநன் மேனியினன்" என்றுப்போலே இதுவும் வாசகமாம்.

(புலனெடு) என்று தொடங்கி. ப்ரமாணகோசரமான பதார்த்தங்களோடே அந்தராத்மதயா கலந்து நின்றுனேயாகிலும், அவற்றின் தோஷங்கள் தன் பக்கல் தட்டாதபடியாய், இப்படி எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்திருப்பதும் செய்து, இந்த லீலாவிபூதியோடே—முதல் பாட்டில் சொன்ன அத்யந்த விலக்ஷணதமமாய், அந்தரங்கதமமாயிருந்துள்ள நித்ய விபூதியை உடையனுய், அத்விதியனுவனை—அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரத்திலே மங்கி பகவத்பக்தி கந்தரஹிதரான நாம் பரிபூர்ணமாக அநுபவிக்கப்பெற்றோம் என்று திருவுள்ளத்தோடேகூட 1."मन्ये वयाः स्म तं देशम्" (மந்யே ப்ராப்தா: ஸ்ம தம் தேசம்) என்ற பரதாழ்வானைப் போலே ப்ரீதராய் விஸ்மிதராகிறார். 3.

ப— 3. அவ;—அநந்தர்ம வஸ்துபரிச்சேதராஹித்யத்துக்கும் தேசபரிச்சேதராஹித்யத்துக்கும் உபபாதகமான லீலாவிபூதியோகத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

A 9-3-1.

ப— இலனது—" விப்ரக்ருஷ்டமாகையாலே அஸங்நிஹிதமான வஸ்துவை உடையனல்லன். **உடையனிது**—ஆஸந்நதையாலே ஸங்நிஹிதமான வஸ்துவை உடையவன்" **என**—என்று சில வஸ்துவாலே பரிச்சேதிக்கப்பட்டு, **நினைவரியவன்**—நினைக்க அரியவனுய், **நிலனிடை**—பூமியிலும், **விசும்பிடை**—ஊர்த்வலோகத்திலும், **உருவினன் அருவினன்**-ரூபயோக்யமான அசித்தையும், ரூபரஹிதமான சித்தையும் ப்ரகாரமாக உடையவனுய், **புலனெடு**—இப்படி ப்ரமாண ப்ரஸித்தமான புலப்படும் பதார்த்தங்களோடே கலந்து நிற்கச்செய்தே, **புலனிலன்**—அவற்றின் ஸ்வபாவம் தனக்கு உடையவனல்லனுய், **ஒழிவிலன் பரந்த**—ஒன்றும் ஒழியாமல் பரந்து வ்யாபித்திருக்குமவனுய், **அந்நலனுடை**—கீழ்ச்சொன்ன * உயர்வற உயர்நலத்தை யுடையனுன **ஒருவனை**—அத்விதீயனை, **நாம் நணுகினம்**—நாம் கிட்டப்பெற்றேரும்.

இப்பாட்டில் முதற்கூற்றில் வஸ்து பரிச்சேதராஹித்யத்தைச் சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தேஶபரிச்சேத ராஹித்யத்தையும் சொல்லிற்றுயிற்று; ஆக, இப்பாட்டில் லீலாவிபூதியோகமும் சொல்லுகிறது. 3.

இ— அவ;—மூன்றும் பாட்டில்; முதற்பாட்டிற் சொன்ன நித்ய விபூதியுக்தனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு லீலார்த்தமான ஜகத்விபூதியோகம் சொல்லுகிறது.

வ்யா;—**(இலனது)** அதில்லாதான்; ஒன்றைத் தான் அநுபவித்து, அத்தை ஸ்மரித்து அது இவனுக்கு இல்லை என்றால், ஐஶ்வர்யத்திலே சிறிது குறைந்து தோற்றும். **(உடையனது)** இத்தை உடையவன். ஒன்றை ப்ரத்யக்ஷித்து, இது இவனுக்கு உண்டென்றால் அல்லாததெல்லாம் இவனுக்கு இல்லாமையாலே அல்ப விபூதிகனென்று தோற்றும். **(என நினைவரியவன்)** இரண்டு படியாலும் நினைக்க முடியாதவன். பின்னை எங்ஙனே சொல்லுவதென்னில் **(நிலனிடை)** பூமி முதலான கீழுள்ள லோகங்களில். **(விசும்பிடை)** மேலுள்ள லோகங்களில். **(உருவினன் அருவினன்)** இரண்டு கோடியிலுமுண்டான சேதநாசேதநங்களெல்லாம் உடையவன். நிலனும், விசும்புமென்று - கீழுள்ள லோகங்களுக்கும், மேலுள்ள லோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். உருவென்று - அசேதநம். அருவென்று - ஆத்மா. உருவினனென்று - உருவையுடையவனென்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமாமோ? என்னில்; A "காராயின் காளநன் மேனியினன்" என்றுப்போலே இதுவும் வாசகமாம்.

(புலனெடு) புலனென்று - புலப்படும் பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது. ப்ரமாணவிஷயமான ஸகலபதார்த்தங்களோடே அந்தராத்மதயா கலந்துநின்று ஸத்தையை நோக்கும். **(புலனிலன்)** அந்த பதார்த்தகதமான தோஷங்கள் தன் பக்கல் தட்டாதபடியிருக்கும். தத்தர்மாவல்லன், 1. **"द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते। तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति॥"** (த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா

A 9-3-1.

இ—ஸகா³யா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்ய நஶ்நந்நந்யோ அபி⁴சாகஶீதி ॥) என்று ஒட்டை நீங்கி விளங்காநிற்குமென்று. (ஒழிவிலன் பரந்த) பரந்தே ஒழிவிலன். இப்படி ஸகலத்திலும் வ்யாபித்துநிற்கும். (அந்நலனுடையொருவனே) முதற்பாட்டில் சொன்ன - அத்யந்தவிலக்ஷணமாய் அந்தரங்கா³தமமாய் இருந்துள்ள நித்யவிபூ⁴தியையும், இரண்டாம்பாட்டில் சொன்ன அத்³விதீயமான தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் உடையனெனவன்ன. இந்த லீலாவிபூ⁴தியோடேகூட. (நணுகினம்) கிட்டப்பெற்றோம். (நாமே) அநாதி³காலம் ஸம்ஸாரத்திலே மங்கி, ப⁴க³வத்கதா³கா³ந்த⁴ரஹிதரான நாம், இப்படி உப⁴யவிபூ⁴தி யுக்தனையிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரனைப் பூர்ணமாக அநுப⁴விக்கப் பெற்றோம். "அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்று அந்வயம். 1. "**मन्ये प्राप्ता: स्म तं देशं भरद्वाजो यमब्रवीत्**" (மந்யே ப்ராப்தா: ஸ்ம தம் தே³ஶம் ப⁴ரத்³வாஜோ யம ப்³ரவீத்) என்கிற ஸ்ரீ ப⁴ரதாழ்வானைப்போலே, இப்படி பெறுவோமே என்று விஸ்மிதராகிறார். 2. "**वानराणां नराणाञ्च कथमासीत्समागम:**" (வாநராணம் நராணஞ்ச கத²மாஸீத் ஸமாக³ம:). (நாமே) 3. "**किन्नु स्याच्चित्तमोहोऽयम्**" (கிந்நு ஸ்யாச்சித்த மோஹோऽயம்) இது ஏதேனும் ப்⁴ரமஸ்வப்நாதி³களோ? என்றுப்போலே. 3.

ச—மூன்றும் பாட்டு. அவ:—a முதற்பாட்டிலே-ப்ராத⁴ாந்யேந கல்யாணகு³ண யோக³த்தை யும், நித்ய விபூ⁴தி யோக³த்தையும், விக்³ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையும் அநுப⁴வித்து, அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூபம் சித³சித்³ விலக்ஷணமுமாய், உபமாந ரஹிதமுமாய் இருக்குமென்று இரண்டாம் பாட்டாலே அருளிச்செய்து நின்றார்; அவற் றோடே சேர ஒரு கோர்வையாய்த் தோற்றுமிறே ததீ³யத்வாகாரத்தாலே லீலா விபூ⁴தி யும் இவர்க்கு. b 4. "**नोपजनं स्मरन्निद शरीरम्**" – (நோபஜநம் ஸ்மரந்நித³ம் ஶரீரம்)

அ— மூன்றும் பாட்டு. (இலனித்யாதி³) a நது-கல்யாண கு³ணங்களோயும் நித்ய விபூ⁴தியையும் விக்³ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையும் இவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத் தையும் ஒரு பெரியதிருநாள்போலே அநுப⁴வியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது அதிஹேயமான லீலாவிபூ⁴தி யோக³த்தை அநுப⁴விக்க ப்ரஸக்தி யென்னென்னில், உத்தரம் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி³) b அவற்றுக்குபாதி இதுவும் உத்³தே³ஶ்யமாயிருக்குமோ? என்ன, உத்தரம் (நோபஜந மித்யாதி³) இதுக்குக்கீழ் 1. "स उत्तम: पुरुष:" இத்யாதி³. ஸ:-பரஜ்யோதிஶ்சப்³த³வாச்யனான

ஜீ— மூன்றும் பாட்டு. (இலனது) a பே⁴க்³யமான கல்யாணகு³ண யோகா³தி³களோயும், அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான தி³வ்யாத்ம ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யத்தையும் அநுப⁴வியாநிற்கிற இவர்க்கு இப்போது ஹேயமான லீலா விபூ⁴தி யோக³த்தை அநுப⁴விக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, உத்தரம் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி³) b அவற்றுக்குபாதி லீலாவிபூ⁴தியும் உத்³தே³ஶ்யமாய்த் தோற்றுமோவென்ன (நோபஜநமித்யாதி³) ஸ²ாந்தே³ாக்³யே 1. "स उत्तम: पुरुष: स तत्र

ப்ர— b (இலனித்யாதி³) छान्दोग्ये (८-१२) "स उत्तमः पुरुषः। स तत्र पर्येति जक्षत्क्रीडन् रममाणः स्त्रीभिर्वा यानैर्वा ज्ञातिभिर्वा नोपजनं स्मरन् इदं शरीरम्"

சி—என்னுநிற்கச்செய்தே தத்₃யத்வாகாரத்தாலே லீலா விபூ₄தியும் c உத்₃தே₃ஶ்யமாகா நின்றதிறே முக்தனுக்கு; d இவர்க்கும், கர்ம நிப₃ந்த₄நமான ஆகாரமும் கிடக்கச்செய்தே மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே தத்₃யத்வாகாரமும் தோற்றி அநுப₄விக்கிறார்.

e ராஜாக்களுக்கு நாடெங்குஞ் செல்லா நிற்கச்செய்தே மஹிஷிகளும் தாங்களு மாகச் சில பூந்தோட்டங்களைக் குட நீர் வார்த்து ஆக்குவதழிப்பதாய், லீலாரஸம் அநுப₄ விக்குமாபோலே fA "திருவிண்ணகர் சேர்ந்தபிரான் பெய்த காவு கண்டீர் பெருந் தேவுடை மூவுலகு" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனும் பெரிய பிராட்டியாருமாகக் கடாக்ஷித்தபோது உண்டாய், இல்லையாகில் இல்லையாய் அவர்களுக்கு லீலாரஸ விஷயமாய் இருக்கிற லீலாவிபூ₄தியை அநுப₄விக்கிறார்.

அ—ஈஶ்வரன் – உத்தம: புருஷ:. ஸ:-ஜீவபுருஷனைவன். ஜக்ஷித் – "ஜக்ஷி ப₄க்ஷணே" இறே தா₄து. ஸங்குசிதமான போ₄க₃ங்களை பு₄ஜியாநின்றுகொண்டு. ஸ்த்ரீபி₄: க்ரீட₃ந் யாதைர்வா ஜ்ஞாதிபி₄ர்வா ரமமாணஸ்ஸந் உபஜநம் - ஜநஸமீபே ஸ்தி₂தம் இத₃ம் ஶரீரம் ந ஸ்மரந்-ஸ்மரியாதவனுய்க்கொண்டு, தத்ர – ஈஶ்வரனிடத்திலே, பர்யேதி – இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரியாநிற் கும். ஸ்மரியாமைக்கு ஹேது இரண்டு:—(1) அகர்மநிப₃ந்த₄நத்வமாதல். (2) 1. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி" இத்யாதி₃ப்படியே அநுப₄வவ்யவிஷய போ₄க்₃யதாதிஶயமாதல். c (உத்₃தே₃ஶ்யமாகா நின்றதிறே) 2. "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" என்று உத்₃தே₃ஶ்யமாகாநின்றதிறே யென்றபடி. d ஆனால் முக்தரோவென்ன (இவர்க்குமித்யாதி₃) இத்தால் - லீலாவிபூ₄தி, ஸ்வரூபேண ஹேயமானாலும் தத்₃யத்வாகாரத்தாலே போ₄க்₃யமென்றதாயிற்று.

e இத்தை லீலாவிபூ₄தியென்கைக்கு அடியென்னென்னில், உத்தரம்(ராஜாக்களுக்கு இத்யாதி₃) யத்₃வா, அவாப்த ஸமஸ்தகாமனான ஈஶ்வரனுக்கு லீலையுண்டோவென்ன(ராஜாக்களுக்கு இத்யாதி₃) அத₃வா, அவனுக்கு லீலாரஸாவஹமாகையாலும் இவர்க்கு உத்₃தே₃ஶ்யமென்கிறார் (ராஜாக் களுக்கு இத்தியாதி₃யாலே) f (திருவிண்ணகரித்யாதி₃) திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேஶ் வரன் வைத்த லீலோத்₃யாநங்கிடிகோள் ப்₃ரஹ்மாத்₃யுத்க்ருஷ்ட தே₃வர்களை உடைத்தான த்ரை லோக்யமும்.

ஜீ—பர்யேதி ஜக்ஷித் க்ரீட₃ந் ரமமாண: ஸ்த்ரீபி₄ர்வா யாதைர்வா ஜ்ஞாதிபி₄ர்வா தோபஜநம் ஸ்மரந்நித₃ம் ஶரீரம்" அஸ்யார்த்த₂:—ஸ:-பரஜ்யோதிஶ்ஶப்₃த₃வாச்ய ஈஶ்வர:, உத்தம: புருஷ:. ஸ:- ஜீவ:, ஜக்ஷித் – "ஜக்ஷி ப₄க்ஷணே" இதி தா₄து:; ஸம்ருத்₃த₄போ₄க₃ாந்'பு₄ஞ்ஜா நஸ்ஸந். ஸ்த்ரீபி₄: க்ரீட₃ந் யாதைர்வா ஜ்ஞாதிபி₄ர்வா ரமமாணஸ்ஸந். உபஜநம் – ஜந ஸமீபே ஸ்தி₂தமித₃ம் ஶரீரம் ந ஸ்மரந் ஸந், தத்ர – ஈஶ்வரே, பர்யேதி – இதஸ்ததஸ் ஸஞ்சரதி. ஸ்மரண நிஷேத₄ம்-(1) கர்மநிப₃ந்த₄நத்வாகாரேணவாதல்; (2) 1. "யத்ர நாந்யத் பஶ்யதி" இத் யாதி₃ப்படியே அநுப₄வவ்ய விஷய போ₄க்₃யதாதிஶயத்தாலே ஆதல் உபபந்நம்.c(உத்₃தே₃ஶ்யமாகா நின்றதிறே) 2. "ஸர்வம் ஹ பஶ்ய: பஶ்யதி" என்று உத்₃தே₃ஶ்யமாகாநின்றதிறே என்றபடி. d ஆனால் இவர் முக்தரோவென்ன (இவர்க்குமித்யாதி₃) இத்தால் - லீலா விபூ₄தி, ஸ்வரூபேண ஹேயமானாலும் தத்₃யத்வாகாரேண போ₄க்₃யமென்றதாயிற்று.

e இதுக்கு எவ்வாகாரத்தாலே தத்₃யத்வமென்ன (ராஜாக்களுக்கு இத்யாதி₃) யத்₃வா, தத்₃ய மான இதுக்கு விநியோகா₃மேதென்ன (ராஜாக்களுக்கு இத்யாதி₃) ஆதல். f (திருவிண்ணகரித்யாதி₃)

f— வ்யா;—(இலனது உடையனிது என நினைவரியவன்) "அது இலன், இது உடையன்" என நினைவரியவன். g அநுபூதமாயிருப்பதொன்றைச் சொல்லி, அது இலனென்றவாறே அதொழிந்ததத்தை உடையவனென்று தோற்றும்; ஒன்றைக் காட்டி இத்தை உடையவன் என்றவாறே இதொழிந்தது இல்லையாய்த் தோற்றும்; h 'இலனது' என்றுல் பரிச்சிந்ந விபூதிகனும். "உடையனிது" என்றுல் இதொழிந்ததில்லாமையாலே அல்பவிபூதிகனும்; இரண்டு வழியாலுமாக ஐஸ்வர்யம் குறைந்து தோற்றும். (என) இப்படி இருக்குமென. i (நினைவரியவன்) j அநுபபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே; k ஓர் ஊசி நிற்கிறதாகவும், அதின்மேலே கலஶமிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே சாலிருக்கிறதாகவும், அதின்மேலே மஹாமேருவிருக்கிறதாகவும், இப்படி அநுபபந்நங்களைச் சேர்த்து நினைக்கலாமிறே. l அப்படியேதான் மநோரதத்துக்கு விஷயமாயிருக்குமோ வென்னில் மநோரத ஸமயத்திலும் பரிச்சேதிக்க அரியனுயிருக்கும்.

ஆனுல் இவனைஶ்வர்யத்தைப் பேசும்படி என்னென்னில் (நிலனித்யாதி) m 1. "पति विश्वस्य" (பதிம் விஶ்வஸ்ய) என்னுமித்தனை. n "நிலனிடை" என்கிற இது

அ— g விவரணம் (அநுபூதமாமித்யாதி) h இத்தால் பலித்ததென்னென்ன (இலனது இத்யாதி) j 'எனவரியவன்' என்னுதே "நினைவரியவன்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (அநுபபந்நங்களை இத்யாதி) யத்வா, நினைவரியவனென்று பிரித்து பாவமாதல். k ததேவ விவ்ருணோதி (ஓர் ஊசி) இதி. ஊசி-ஸூசி:. சால்-கலஶவிஶேஷம். l அஸ்து; ப்ரக்ருதே கிமாயாதம்? இத்யத்ராஹ (அப்படியே இதி) அத்ரேதம் தத்வம்; ஸூச்யாதேள தத்வா ஆரோபஸ் ஸம்பவதி; அந்யத்ராநுபூதஸ்ய அந்யத்ராரோபயிதும் ஶக்யத்வாத்; அத்ர து ப்ரஹ்மண: பரிச்சிந்நவிபூதிகத்வே ஸ்மர்யமாணே ப்ரஹ்மவிபூத்யநந்தர்கத வஸ்த்வாரோபோ பவதி; ஶஶவிஷாணவத் அப்ரஹ்மாத்மக வஸ்துந: துச்சத்வாத் ததாரோபோ ந ஶக்யத இதி. m நினைவு • நினைவிலென்றபடி.

n வாக்ய தாத்பர்யம் (பதிமித்யாதி) n ஶப்தார்த்தம் (நிலனிடை இத்யாதி) நிலனிடை - நிலத்திலே; விசும்பிடை – விசும்பிலே என்றபடி. n நிலனென்கிறது - கீழிலுண்டான

ஸ்ரீ—திருவிண்ணகரிலே சேர்ந்த ஸர்வேஶ்வரன் வைத்த லீலோத்யாநங்கிடிகோள் ப்ரஹ்மாத்யுத்க்ருஷ்ட தேவர்களை உடைத்தான த்ரைலோக்யமும்.

f விவரணம் (அநுபூதமாய் இத்யாதி) h இத்தால் பலித்ததேதென்ன (இலனது என்றுல் இத்யாதி) j 'எனவரியவன்' என்னுதே "நினைவரியவன்" என்றதுக்கு பாவம் (அநுபபந்நங்களை இத்யாதி) k ததேவ விவ்ருணோதி (ஓர் ஊசி இத்யாதி) சால் - கூடவிஶேஷம். l ப்ரக்ருதே கிமாயாதமித்யத்ராஹ (அப்படியே இத்யாதி) இத்தால் ஸூச்யாதியிலே அப்படி ஆரோபம் கூடும்; அந்யத்ர அநுபூதத்துக்கு அந்யத்ர ஆரோபம் ஶக்யமாகையாலே; இவ்விடத்திலேயோ வென்றுல், ப்ரஹ்மம் ஸ்மர்யமாணமாகிறபோது தர்மிக்ராஹக ப்ரமாணத்தாலே அபரிச்சிந்ந விபூதிகமாகவே ஸ்மர்யமாணமாகையாலே, அப்ரஹ்மாத்மக வஸ்துவில்லாமையாலே, ப்ரஹ்ம விபூத்யநந்தர்கத வஸ்த்வாரோபம் ஶக்யமன்றென்றபடி. i (நினைவரியவன்) நினைக்கவரியவன்.

n வாக்யதாத்பர்யம் (பதிமித்யாதி) n ஶப்தார்த்தம் (நிலனிடையித்யாதி) நிலனிடை நிலத்திலே. விசும்பிடை – விசும்பிலே. o ஜிஜ்ஞாஸா ப்ரஶ்நம் (இனனென்ன இத்யாதி

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ர—பாதாளத்தளவும் நினைக்கிறது. "விசும்பிடை" என்கிற இது - பரமபதத்துக்கு இவ் வருகுள்ளத்தையெல்லாம் நினைக்கிறது. (உருவினன்) உருக்களை உடையான். (அருவினன்) அருக்களை உடையான். o "இனன்" என்ன, உடையவன் என்று காட்டுமோ ? என்னில்; pA "காராயின காளநன்மேனியினன்" என்றுல் - மேனியை உடையவன் என்று காட்டுமாபோலே. q ஆக, கீழ் மேலுண்டான சேதநாசேதநங்களை உடையான் என்றபடி. r இத்தால் s ப்ராதேஸிகமான ஐஸ்வர்யம் உடையவர்களதன்று லீலாவிபூதி ; ஸர்வாதிகனது என்கை.

இப்படி ஸர்வத்தையும் உடையனுய், தான் போகத்திலே அந்யபரனுய்க் t கோயிற்சாந்து பூசி, நித்ய விபூதியிலே இருக்குமோவென்னில்; u (புலனுடு) v இவை

அ—லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். விசும்பென்கிறது மேலுண்டான லோகங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம் என்கிறார் (நிலனிடை என்கிற இது இத்யாதி3) o ஜிஜ்ஞாஸாப்ரகாரம் (இன னென்ன இத்யாதி3) p ப்ரயோகஸாந்தரத்தாலே பரிஹாரம் (காராயின இத்யாதி3) காளமேகத்தம் போலே ஸ்யாமளமாய், அப்ராக்ருதமான திவ்ய விக்3ரஹத்தை உடையவன். q பலிதம் (ஆக இத்யாதி3) r வ்யதிரேகாந்வய ப்ரயோகத்தம் பண்ணினதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் இத்யாதி3வாக்யத்3வயத்தாலே) (இத்தால்) ஸமஸ்த கல்யாணகு3ணாத்மக: ஸ்ரீமாந் ஸேவ்ய ஏவ அகி2லசேதநாசேதநஸ்வாமீ இத்யபி4தா4நாத். s (ப்ராதே3ஸிகமான ஐஸ்வர்யம்) தத்தத்ப்ரதே3ஸாதி4பத்யாகா3த - ஈஸ்வரபா4வம் என்றபடி.

t(கோயிற்சாந்து) அநர்க்கபாங்கராகத்; இது போகோபகரணத்துக்கு உபலக்ஷணம். u புல னென்றதுக்கு முக்3யார்த்த3ம்-இந்த்3ரியங்கள். புலப்படும் பதா3ர்த்த3ங்களை லக்ஷணயா சொல்லு

ஜீ—p ப்ரயோகஸாந்தரத்தாலே பரிஹாரம் (காராயின இத்யாதி3)காளமேகத்தம்போலே ஸ்யாமளமாய் விலக்ஷணமான விக்3ரஹத்தை உடையவன். q பலிதம் (ஆகஇத்யாதி3) r வ்யதிரேகாந்வய ப்ரயோ கத்தம் பண்ணினதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்கிறார் (இத்தால் இத்யாதி3 வாக்ய த்3வயத்தாலே) இத்தால் - ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனுய், ஸ்ரீரிஸேவ்யனுயிருக்குமவன் சேதநாசேதந ஸ்வாமி என்கையால் என்றபடி. s (ப்ராதே3ஸிகமான ஐஸ்வர்யம்) தத்தத்ப்ரதே3ஸமாத்ராதி4 பத்யாகா3த - ஈஸ்வரபா4வம் என்றபடி.

t(கோயிற்சாந்து) அநர்க்கமான சந்த3னம். இது போகோபகரணங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். u புலனென்றதுக்கு முக்3யார்த்த3ம் - இந்த்3ரியங்கள்; புலப்படும் பதா3ர்த்த3ங்கள் லக்ஷணயா

प्र—m1.(நிலனிடையித்யாதி3) नारायणानुवाके (११) "पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्". पतिशब्दः शेषिवाची। "नच "पा-रक्षणे" इति धातोर्व्युत्पन्नत्वात् पतिशब्दो रक्षकवाची, नतु शेषिवाचीति वाच्यम्। शेषिणि रूढत्वात्; अन्यथा गच्छतीति गौरिति व्युत्पत्त्या गोशब्दस्य मनुष्यादिवाचकत्वप्रसङ्गः। गतिमत्सु सर्वेषु प्रयोगाभावात् तिष्ठत्यपि गवि प्रयोगाच्च तत्र रूढिराश्रीयत इति चेत्, एवंसति पितृसंरक्षके पुत्रे पित्रपेक्षया पतिशब्दप्रयोगाभावात्, गृहाद्यरक्षके स्वामिनि पतिशब्दप्रयोगाच्च शेषिणि पतिशब्दो रूढः; अतो यथोक्त एव पतिशब्दार्थः" इति श्रुतप्रकाशिकाकारैरस्यार्थ उक्तः. (जिज्ञासाधिकरणम्)

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ச—பட்டத்தைத் தானும் பட்டு w உடன்கேடனுய் நின்று நோக்கும் என்கிறது. "புலன்" என்கிறது - புலப்படும் பதா3ர்த்த2ங்களை. x 1. "दृश्यते श्रूयतेऽपि वा" (த்3ருச்யதே ச்ரூயதேऽபி வா) என்கிறபடியே ப்ரமாண கோ3சரங்களான பதா3ர்த்த2ங்களை. (ஒடு) 2. "तत्सृष्ट्वा" (தத்ஸ்ருஷ்ட்வா) என்கிறபடியே இவற்றை உண்டாக்கி, y ஜீவத்3வாரா அநுப்ரவேசித்து, பின்னை இவற்றுக்கு z வஸ்துத்வ நாமப4ாக்த்வங்களுண்டாம்படி பண்ணி, 3. "अन्तः प्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा" (அந்த: ப்ரவிஷ்டச் ச்ராஸ்தா ஜநா நாம் ஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வாந்தராத்மாவாய் நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.

அ-கிறது. v வாக்யார்த்த2ம் (இவை இத்யாதி3)(இவை பட்டத்தைத் தானும்பட்டு) 4."व्यसनेष्व मनुष्याणां च्रुमं प4वति दु3:क்கி3த: । उत्सवेष्व च सर्वेष्व पितेव परितुष्यति ॥" என்றபடி. w (உடன்கேடன்) கூடிக்கிடக்குமவன் என்றபடி. (உடன் கேடனுய் நின்று) இவற்றுக்கு வருகிற ஹாநி தனக்கு ஹாநியாம்படியை உடையனுய் நின்று என்னவுமாம். x இதுக்கு ப்ரமாணம் (த்3ருச்யதே இத்யாதி3) y 5. "अनेन जीवेन" இத்யாதி3 விவக்ஷயா (ஜீவத்3வாரா அநுப்ரவேசித்து) என்றது. அன்றிக்கே 2. "तद3नुप्रविश्य" என்றது - அநுவாத3 மன்றிக்கே A "இவையும்" என்கிற பாட்டிற்போலே நியமநார்த்த2ம் அநுப்ரவேசமாதல். 5. "अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य" 2. "तदे3वानुप्राविशत्" என்கிற இவை இரண்டும் ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த2மான அநுப்ரவேசத்தைச் சொல்லுகிறது; 3. "अन्त:प्रविष्ट:" என்று ஸ்தி2த்யர்த்த2மான அநுப்ரவேசத்தைச் சொல்லுகிறது என்றும் அருளிச்செய்வர். z (வஸ்துத்வநாம ப4ாக்த்வங்கள்) என்றது - 2. "सच्च त्यच्चाभ4वत்" என்றதைப்பற்ற. "ஸத்" என்று வஸ்து ஸ்வரூபம்; "த்யத்" என்று - அந்யத்தாய், நாமத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஜீ—சொல்லப்படுகிறன. v வாக்யார்த்த2ம் (இவை இத்யாதி3) (இவை பட்டத்தைத் தானும் பட்டு) இத்யத்ர-4. "व्यसनेष्व मनुष्याणां" இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். w (உடன் கேடன்) /கூடிக் கிடக்குமவன்; ஸமது3:க்க2ஸு2 வா. x இதுக்கு ப்ரமாணம் (த்3ருச்யதே இத்யாதி3) த்3ருச்யதே ச்ரூயதே என்றது - ப்ரத்யக்ஷாக3ம்யாசித்தையும், ச்ராஸ்த்ரக3ம்யாத்மாவையுமாதல்; தே3வமநுஷ்யர் களையாதல். y 5."अनेन जीवेन" இத்யாதி3 விவக்ஷயா (ஜீவத்3வாரா அநுப்ரவேசித்து) என்றது. அன்றிக்கே, 2. "तद3नुप्रविश्य" என்றது அநுவாத3மன்றிக்கே A "இவையுமவையும்" என்கிற பாட்டிற்போலே நியமநார்த்த2 அநுப்ரவேசபரமாதல். 5. "अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य" 2."तत्सृष्ट्वा तदे3वानुप्राविशत்" என்கிற இவையிரண்டும் ஸ்ருஷ்ட்யர்த்த2மான அநுப்ரவேசத்தைச் சொல்லுகிறது; 3. "अन्त:प्रविष्टश्शास्ता जनानां" என்று ஸ்தி2த்யர்த்த2மான அநுப்ரவேசத்தைச் சொல்லுகிறது என்பர்கள். 2 (வஸ்துத்வநாமப4ாக்த்வங்கள்) என்றது 2. "सच्च त्यच्चाभ4वत்" என்றத்தைப்பற்ற. ஸத் - சேதநம். த்யத் - அசேதநம் ப்ரஹ்மந்தானே சேதநாசேதந நாமரூபப4ாக் ப4வதி என்றபடி.

பி—2. तैत्तिरीयके उपनिषदि [आ-६] "तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्, तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत्" (तत्रैव होतारे) "अन्तःप्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा" अन्तःप्रविष्टश्शास्ता-इत्येतत् सर्वात्म-शब्दविवरणम्. अन्तःप्रविष्टः, शास्ता, इत्याभ्यां पदाभ्यां नृपनभोव्यावृत्तिः, अनेन शरीरात्म-भावः फलितः; अन्तःप्रविश्य नियाम्यत्वं हि शरीरत्वम्-इति अस्यार्थः.

A 1.9-1 / (பா) கூடக் கெட்டுக்கிடக்குமவன்.

சி—ஆனல், பின்னே தான் ஸர்வாத்மாவாய் நின்றுல் அசித்தினுடைய பரிணுமாதி₃களாதல், சேதநருடைய ஸுகி₂த்வ து₃:க்கி₂த்வங்களாதல், தனக்கு ஸ்பர்ஶிக்கும்படி இருக்குமோ? என்னில் a (புலனலன்) தத்₃தூ₄ர்மாவல்லன். b 1. "द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते। तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति॥" (த்₃வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகா₂யா ஸமானம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்₃வத்த்யனஶ்னந்நந்யோ அபி₄சாகஶீதி॥) என்று c தான் ஒட்டற்று நின்று விளங்காநிற்கும்.

அ—a புலனென்கிற ஶப்₃த₃த்தாலே - தூ₄ர்மத்தை லக்ஷிக்கிறது. b அவற்றினுடைய தூ₄ர்மம் இவனுக்கு இல்லே என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (த்₃வாஸுபர்ணா இத்யாதி₃) த்₃வா - த்₃வௌ - ஜீவேஶ்வரௌ. ஸுபர்ணா-ஸுபர்ணௌ-ஸம்யக்₃ஜ்ஞாநரூப பக்ஷிவந்தௌ. ஸயுஜா-ஸயுஜௌ-ஸமாநகு₃ணாஷ்டகவந்தௌ. ஸகா₂யா - ஸகா₂யௌ, ரூக்ஷரூக்ஷித்வரூப ஸம்ப₃ந்தி₄வந்தௌ. ஸமாநம்-ஏகம். ஸமாநக்₃ராமா வயமிதிவத். வ்ருக்ஷம்-ஶரீரம். c "அநஶ்நந்" இத்யாதி₃யைக் கடாக்ஷித்து (தான் ஒட்டற்று இத்யாதி₃).

ஜீ—273 ப a(புலனெடு புலனலன்) புலப்படும்பதா₃ர்த்த₂ங்களோடே கலத்து நிற்கச்செய்தே தத்₃க₃த தூ₄ர்மத்தை உடையவனல்லன் என்று ஶப்₃த₃தா₃ர்த்த₂ம். முந்தின "புலன்" என்கிற ஶப்₃த₃ம்-ப்ரமாணமாத்ரோபலக்ஷணமாய், ப்ரமாணகோ₃சர பதா₃ர்த்த₂ங்களே லக்ஷிக்கிறது. இரண்டாம் "புலன்" என்கிற ஶப்₃த₃ம் - ப்ரமாணகோ₃சர பதா₃ர்த்த₂க₃த தூ₄ர்மத்தை லக்ஷிக்கிறது. b அவற்றினுடைய தூ₄ர்மம் இவனுக்கு இல்லே என்னுமிதுக்கு ப்ரமாணம் (த்₃வா ஸுபர்ணா இத்யாதி₃) ருக்₃வேதே₃ 1. "த்₃வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகா₂யா ஸமானம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்₃வத்தி அநஶ்நந்நந்யோ அபி₄சாகஶீதி" அஸ்யார்த்த₂:—த்₃வா - ஜீவேஶ்வரௌ. ஸுபர்ணா - ஸம்யக்ஜ்ஞாநரூபபக்ஷிவந்தௌ. ஸயுஜா - ஸமாநாபஹதபாப்மத்வாதி₃குணகௌ. ஸகா₂யா - ரூக்ஷரூக்ஷித்வரூப ப₃ந்து₄வயுக்தௌ. ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் - ஏகம் ஶரீரம். பரிஷஸ்வஜாதே. அந்ய: - ஜீவ:. பிப்பலம் - கர்மப₂லம்: அபி₄சாகஶீதி – ஸ்வயமநஶ்நத்த்வாத். ஆயித்ருத்வாச்ச ப்₃ரூஹதரம் ப₄ாதீத்யர்த்த₂:. c "அநஶ்நந்" இத்யாதி₃யைப்பற்ற (தான் ஒட்டற்று இத்யாதி₃).

ப்₃—b1. (புலனலன்) ऋग्वेदे "द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते। तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति". अस्यार्थः श्रीमद्वेङ्कटार्यैः वेदार्थसङ्ग्रहव्याख्यानेऽभिहितः-सुपर्णा-शोभनशरीरौ. जीवस्यापि मुक्तौ इच्छोपात्तशरीरत्वात्. सयुजा-समानौ-अपहतपाप्मत्वादिगुणकौ. सखाया-शेषशेषित्वरूपबान्धवयुक्तौ; यद्वा, सुपर्णौ-शोभनगतिसाधनौ-शोभनज्ञानावित्यर्थः. सयुजा-सदृशशेषशेषित्वसम्बन्धौ. जीवश्शेषत्वेन सम्बन्धार्हः, परः शेषित्वेन सम्बन्धार्ह इत्यर्थः. "स्वत्वमात्मनि सञ्जातं स्वामित्वं ब्रह्मणि स्थितम्" इतिवत्. सखाया-शेषशेषिणावपि मित्रत्वेन वर्तमानौ. समानं वृक्षं - शरीरम्. पिप्पलं-कर्मफलम्. अभिचाकशीति-स्वयमनश्नन्स्वादाशयितृत्वाच्च भृशतरं भातीत्यर्थः.

ச— d (ஒழிவிலன் பரந்த) e ஒரு வஸ்துக்கள் ஒழியாமே இப்படி வ்யாபித்திருக்கும் என்னவுமாம். அன்றியே, காலபரமாக்கி, எக்காலத்திலும் f எல்லா வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கும் என்னவுமாம்.

f_2 (அந்நலனுடையொருவனே) கீழ் இரண்டு பாட்டாலும் சொன்ன குணவிசிஷ்ட ஸ்வரூபத்தை நினைத்து "அந்நலனுடையொருவனே" என்கிறார். (நன்றுகினம்) "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்கிற ஜ்ஞானமாத்ரம் அன்றிக்கே

அ— d "ஒழிவிலன் பரந்த" என்றதுக்கு விடாதவனாய்க்கொண்டு வ்யாபித்திருக்கும் என்று ஸப்தார்த்தம். e,f இன்னத்தை விடாதவன் என்று நிர்த்தாரியாமையாலே வஸ்துக்களை விடாதவன், காலத்தை விடாதவன் என்று இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வஸ்துக்கள் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) f "பரந்த" என்கிற இடத்திலே இன்ன வஸ்துவிலே வ்யாபித்திருக்கும் என்னுமையாலே (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) என்கிறார்.

h (கிட்டப்பெற்றேம்) என்றது - ஜ்ஞானம் பிறந்தமாத்ரமாகாமே அநுபவபர்யந்தமாகப் பெற்றேம் என்றபடி; உபாயத்வோபேயத்வேந அத்யவஸிக்கப்பெற்றேம் என்னவுமாம்.

i "நாமே" என்கிறது - பிரிநிலை ஏகாரமாய், தமக்கு இவ்வநுபவம் நிர்ஹேதுகமாகக் கிடைத்தபடியைக் கண்டு, இது நமக்கு அஸம்பாவிதம் என்று ஸங்கிக்கிறார் என்னுமது ஏவகாரத்துக்குத் தாத்பர்யமென்று விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (இது பொய்யோ) என்று.] இனி நாம் பெருமானைக் கிட்டமாட்டோம் என்று மோகாக்ராந்தையாய் வேண்யுத்க்ரதநத்திலே ஒருப்பட்டு முடிவதாக அத்யவஸித்திருக்கிற அளவிலே, திருவடி ராம ஸங்கீர்த்தநத்தைப் பண்ண, அத்தைக் கேட்ட பிராட்டி இந்நிலத்தில் இது ஸம்பாவிப்பதொன்றல்ல, நம்முடைய சித்தமோஹாதிகளாலே வந்ததோ? என்று அவள் ஸங்கித்தபடியை இதுக்கு

ஜீ— d (ஒழிவிலன்பரந்த) என்றதுக்கு - விடாதவனாய்க்கொண்டு வ்யாபித்திருக்கும் என்று ஸப்தார்த்தம். e, f இன்னத்தை விடாதவன் என்று நிர்த்தாரியாமையாலே வஸ்துக்களை விடாதவன், காலத்தை விடாதவன் என்று இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வஸ்துக்களித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) f இன்ன வஸ்துவிலே என்னுமையாலே (எல்லா வஸ்துக்களிலும்) என்கிறார். f_2 (அந்நலனுடையொருவனே) கீழ் இரண்டு பாட்டிலும் சொன்ன கல்யாணகுண விசிஷ்டஸ்வரூபனான அத்விதீயனே என்று ஸப்தார்த்தம்.

g, h (ஜ்ஞானமாத்ரமன்றிக்கே கிட்டப்பெற்றேம்) ஜ்ஞானம் பிறந்தமாத்ரமாகாமே அநுபவபர்யந்தமாகப் பெற்றேம் என்றபடி.

i "நாமே" என்றது - பிரிநிலை ஏகாரமாய் (இது பொய்யோ) என்கிறார். பிரிநிலை-வ்யதிரேகம். A "தேற்றம் வினாவே பிரிநிலையெண்ணே ஈற்றசை இவ்வைந்து ஏகாரம்மே" என்னக்கடவதிறே. தேற்றம்-நிச்சயம். வினாவே-ப்ரச்நம். பிரிநிலை-வ்யதிரேகம். எண்ணே - ஸங்க்யை. ஈற்றசை - பாதபூரணம், அவ்யயம் என்றபடி. இவற்றுக்கு உதாஹரணம் ஏகாரத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்

ப்ர— j 1. (நாமே) सुन्दरकाण्डे चतुस्त्रिंशसर्गे हनूमद्दर्शनानन्तरे "नाहं स्वप्नमिमं मन्ये स्वप्ने दृष्ट्वा हि वानरम्। न शक्योऽभ्युदयः प्राप्तुं प्राप्तश्चाभ्युदयो मम॥ किन्नु स्याच्चित्तमोहोऽयं

A தொல்காப்பியம்.

F—h கிட்டப்பெற்றேம். (நாமே) i இது பொய்யோ? j 1. "किन्नु स्याच्चित्तमोहोऽयम्" (கிந்நு ஸ்யாச்சித்தமோஹோऽயம்) இது ஏதேனும் k ப்₄ரமஸ்வப்நாதி₃களோ? என்றுப்போலே. l இவர் "ஈஸ்வரோऽஹம்" என்றுல் அவனுக்கும் m குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே

அ—த்₃ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (கிந்நுஸ்யாதி₃த்யாதி₃) A "தேற்றம் விஞவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்றசை இவ்வைந்து ஏகாரம்மே" தேற்றம் – நிஸ்சயம். விஞவே – ப்ரஸ்நம். நிஸ்சயம் – அல்லவே என்றுல் அது அல்லவென்று பொருளாம். அர்த்த₃மிதுவே; ப்ரஸ்நம் - இது நல்லதே? பிரிநிலை - வ்யதிரேகம். நன்றுகச் செய்தாயே? - இல்லை என்றபடி. எண்ணே - ஒன்றே இரண்டே. ஈற்றசை - அவ்யயம்; பாத₃பூரணம். B "கொள்கையிஞனே" C "நீள்கடலானே" இத்யாதி₃. i (இது பொய்யோ) "நாமே" என்கிற ஸ்வரத்திலே தாத்பர்யம். பொய்யோ என்கிற ஓகாரம் – ஸ்வரத்திலே. 1. "நாஹம் ஸ்வப்நமிமம் மந்யே ஸ்வப்நே த்₃ருஷ்ட்வா ஹி வாநரம்। ந ஸக்யோऽப்₄யுத₃ய: ப்ராப்தும் ப்ராப்தஸ்சாப்₄யுத₃யோ மம॥ கிந்து ஸ்யாச்சித்தமோஹோऽயம் ப₄வேத்₃வாதகு₃திஸ்த்வியம்। உந்மாத₃ஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதி₃யம் ம்ருகு₃த்ருஷ்ணிகா।। அத₂வா நாயமுந்மாத₃:" இத்யாதி₃ – இது உந்மாத₃மல்ல; எங்ஙனே என்ன, உந்மாத₃லக்ஷணமாவது – மோஹமிறே. நான்தான் என்னையும் அறியாநின்றேன், இந்தத் திருவடியையும் அறியாநின்றேன், ஆகையால் இது உந்மாத₃மல்ல என்றபடி. k சித்தமோஹோந்மாத₃ஜ விகாரங்களுக்கு பே₄த₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்₄ரமஸ்வப்நாதி₃களோ என்று) இது வ்யுத்க்ரமமாக விவரணமாய் இருக்கிறது. வாதகு₃தியாவது - வேணுரந்த்₄ரங்களிலே காற்று வரும்போது தை₃வாத் வர்ணஸாரூப்யம் தோற்றலாமிறே. [ஸ்யாதி₃யம் ம்ருகு₃த்ருஷ்ணிகா] என்று சொன்னவற்றில் ஏதேனும் ஒரு ப்ரகாரத்திலே ப்₄ரமமாமித்தனையொழிந்து ப்ரமையாகமாட்டாதிறே என்றபடி. ம்ருகு₃த்ருஷ்ணிகையும் ஒரு ப்ரகாரம் உண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே, கலக்கத்தாலே அது தானேவென்று ஸங்கிக்கிறுளென்னவுமாம்.

l,n தாம் அஸம்ப₄ாவிதமென்று ஸங்கிப்பானேன்? தமக்கு யோக்₃யதை இல்லையோ? என்ன; மயர்வற மதிநலமருளப் பெறுவதற்கு முன்பு ஸ்வதந்த்ராய், தே₃ஹாத்மாபி₄மாநியாய் இருக்கிற தமக்கு இது ஸம்ப₄விக்க யோக்₃யதை உண்டோ என்கிறார் (இவர் ஈஸ்வரோऽஹமித்யாதி₃ வாக்ய

ஜ்ஞ.செய்கிற இடங்களிலே கண்டுகொள்வது. l,p,vஇப்படி ஸங்கித்ததுக்கு உதா₃ஹரணத்ரயம்(கிந்நுஸ்யாத், மந்யே ப்ராப்தாஸ்ஸ்ம, வாநராணும் இத்யாதி₃) 1. "கிந்நு ஸ்யாச்சித்தமோஹோऽயம் ப₄வேத்₃வாதகு₃திஸ்த்வியம்। உந்மாத₃ஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதி₃யம் ம்ருகு₃த்ருஷ்ணிகா॥" இதி ஸுந்த₃ரகாண்டே₃ சதுஸ்த்ரிம்ஸே ஸர்க்கே₃ ஹநூமத்₃வாக்யம். k சித்தமோஹோந்மாத₃ஜ விகாரங்களுக்கு பே₄த₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்₄ரமஸ்வப்நாதி₃களோ) என்று. வாதகு₃தியாவது - வேணுரந்த்₄ரங்களிலே காற்று வரும்போது தை₃வாத் வர்ணஸாரூப்யம் தோற்றலாமிறே. (ஸ்யாதி₃யம் ம்ருகு₃த்ருஷ்ணிகா) என்றது - சொன்னவற்றில் ஏதேனும் ஒரு ப்ரகாரத்திலே ப்₄ரமமாமித்தனையல்லது ப்ரமையாக மாட்டாதிறே என்றபடி. யத்₃வா, ம்ருகு₃த்ருஷ்ணிகையும் ஒரு ப்ரகாரம் உண்டென்று கேட்டிருந்தபடியாலே கலக்கத்தாலே அதுதானே என்று ஸங்கிக்கிறுளென்னவுமாம்.

ப்J—भवेद्वातगतिस्त्विय्म्। उन्मादजो विकारो वा स्यादियं मृगतृष्णिका॥ अथवा नायमुन्मादो मोहोप्युन्मादलक्षणः। सम्बुद्धये चाहमात्मानमिमं चापि वनौकसम्॥"

A தொல்காப்பியம் B 1-6-4. C 1-6-6.

F—இருப்பது. n அஹமென்றுல் அலனளவிலே பர்யவஸிக்கவேண்டும்படியாயிருக்க, o தே3ஹத்தளவிலேயாம்படியாகவிறே முன்பு போந்தது. p 1. "मन्ये प्राप्तास्स तं देशं भरद्वाजो यमब्रवीत्" (மந்யே ப்ராப்தாஸ்ஸ்ம தம் தே3ஶம் ப4ரத்3வாஜோ யமப்3ரவீத்) கைகேயி p2 "ராஜந்" என்று ஸம்பே3ாதி4க்கும்படி பிறந்து, q ஶ்ரீப4ரத்3வாஜ ப4க3வான் "r அவள் மகனுய்க் s கீழ்வயிற்றுக்கழலே அறுக்க t வருகிருனே" என்று 2. "कच्चिन्न दुष्टो व्रजसि"

அ-த்3வயத்தாலே) n(குடிவாங்கவேண்டும்படி) ஸநிவேஶநநிர்க்3மநம் யதா3 ப4வதி ததா3. அத்ர நிவேஶநம் - ஜீவ:. n (அஹமென்றுல்) ஈஶ்வரோஹமென்றுல். o (தே3ஹத்தளவிலே) என்று-ஸ்வாதந்த்ர்ய தே3ஹாத்ம ப்4ரமங்களைச் சொன்னபடி.

].p.v இப்படி ஶங்கித்த பேருண்டோ? என்ன, உதா3ஹரணத்ரயம் (கிந்து ஸ்யாதி3த்யாதி3)]யத்3வா. இப்படி ஆநந்தா3நுப4வம் மிக்கால் அது ஸ்வப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கச்செய்தே ஸம்ஶயிக்கும் படியிருக்குமோவென்ன, ஸம்ப4ாவநை (கிந்து ஸ்யாதி3த்யாதி3) ஹநுமத்3த3ர்ஶநாநந்தரம் ஸீதாநுஸந்தா4நம்.

p மந்யே என்றது-ஶங்கே என்றபடி. q(ஶ்ரீப4ரத்3வாஜ ப4க3வாநித்யாதி3) 2. "கச்சிந்ந தஸ்யா பாபஸ்ய பாபம் கர்த்துமிஹேச்ச3ஸி" இத்யாதி3யிலே கடாக்ஷம். r (அவள் மகனுய் இதி) கைகேயீ பு3த்3தி4மநுவர்த்தமாநஸ்ஸந்நிதி யாவத். s (கீழ்வயிற்றுக்கழலே) அத4:குக்ஷிவ்ரணம். t "வருகிருனேவென்று" என்ற அநந்தரம் ஶ்ரீ கு3ஹப்பெருமாளென்கிற பத3மும் லேக3கதே3ஶாத் பதிதம். ப4ரத்3வாஜ வாக்யம் பிந்தினதேயாகிலும் அங்கே விஸ்தரமாகையாலே அத்தை முந்துற அருளிச் செய்தார்; p2 "ராஜந்" என்றதோட்டை க்ரௌர்யமுண்டிறே ப4ரத்3வாஜ வாக்யத்துக்கு. ஶ்ரீ கு3ஹப்பெருமாள் வேடராகையாலே ஶங்கிக்கவும் கூடும், மஹர்ஷி ஶங்கிக்கை அதிக்ரூரமிறே. அத்தாலும் பூர்வப4ாவம் உசிதம். கைகேயி, "ராஜந்" என்ற சொல்லு-மிடற்றுக்கழலேபோலே ஸர்வதா3 அநுவர்த்திக்கையாலே அதுக்கு ப்ரத2ம ஸ்ம்ருதி உசிதம்; ப4ரத்3வாஜோக்தி ஸந்நிஹிதமாகையாலே கு3ஹோக்திக்கு முன்னே இதுக்கு ஸ்ம்ருதி விஷயத்வம் உசிதமென்னவுமாம்; ஏவம் ப3ாஹ்ய க்ரௌர்ய ஸந்நிதா4நாநி ப்ராத2ம்ய காரணாநி. u (ஶங்கியாநின்றேன்) 3. "மந்யே ஶங்கே த்4ருவம் ப்ராயஸ் ஸம்ஶயார்த்தே2ஷு வர்த்ததே" என்கையாலே "மந்யே" என்று ஸம்ஶயத்3யோதகமென்று தாத்பர்யம். 2. "கச்சிந்ந து3ஷ்டோ வ்ரஜஸி" இதி

ஜீ—1,nஇப்படி ஸம்ஶயிக்கைக்கு அடி ஏதென்ன, ஸ்வாதந்த்ர்யாபி4மாநமும் தே3ஹாத்மாபி4மாநமும் என்கிறார் (இவர் ஈஶ்வரோ5ஹமித்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) n(குடிவாங்கவேண்டும்படியாயிறே) ஸநிவேஶந நிர்க்3மநம் பண்ணவேண்டும்படியாயிறே. p (மந்யே இத்யாதி3) 1. "ஸத்ருக்4நஞ்சா ப்3ரவீத்3த்4ருஷ்டஸ்தாநமாத்யாம்ஶ்ச ஸர்வஶ: । மந்யே ப்ராப்தாஸ் ஸ்ம தம் தே3ஶம் ப4ரத்3வாஜோ யமப்3ரவீத் ॥" இத்யயோத்4யாகாண்டே3 சித்ரகூடமார்க்கே3 ப4ரதவசநம். மந்யே என்றது-ஶங்கே என்றபடி. 3. "மந்யே ஶங்கே த்4ருவம் ப்ராயஸ் ஸம்ஶயார்த்தே2ஷு வர்த்ததே" இதி தண்டி3. q (ஶ்ரீப4ரத்3வாஜ ப4க3வாநித்யாதி3) 2. "கச்சிந்ந தஸ்யாபாபஸ்ய பாபம் கர்த்து

பி்ர-p1. अयोध्याकाण्डे [९६] चित्रकूटमार्गे भरतस्य वचनम् "शत्रुघ्नं चाब्रवीद्धृष्टः तानमात्यांश्च सर्वशः॥ मन्ये प्राप्तास्स तं देशं भरद्वाजो यमब्रवीत्॥८१॥" "मन्ये शङ्के ध्रुवं प्रायस्संशयार्थेषु वर्तते" इति दण्डी.

2. "नातिदूरे तु मन्येऽहं नदीं मन्दाकिनीमितः॥" एतदधस्तात् "कच्चिन्न दुष्टो व्रजसि रामस्याक्लिष्टकर्मणः। इयं ते महती सेना शङ्कां जनयतीव मे ॥८५-७॥" इति गुहवचनम्.

F—(கச்சிந்ந துஷ்டோ ப்ரஜஸி) என்னும்படியான நான், அவன் சொன்ன ஆஶ்ர மத்திலே புகுந்தேனே? என்று u ஶங்கியாநின்றேன் என்றுணர்றே. v 1. "वानराणां नराणां च कथमासीत्समागमः" (வாநராணும் நராணுஞ்ச கதமாஸீத் ஸமாகமः) "காட்டிலே வர்த்திக்கக்கடவ குரங்குகளுக்கும், நாகரிகரான சக்ரவர்த்தி பிள்ளைகளுக் கும், ஒரு சேர்த்தியுண்டானபடி w எங்ஙனே?" என்ன x 2. "रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत" (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத) y பெருமாளும் மஹா

அ—ஸ்லோகஸ்ய குஹவசநத்வேபி ஏதத் ஸமாநார்த்ததயா பரத்வாஜேநாப்யபிஹிதத்வாத், ததோஸ்ய ஸ்பஷ்டார்த்தத்வாச்சாயம் ஸ்லோக உதாஹ்ருத: இதி யதாஸ்ருதமபி யோஜயந்தி.

v ஸீதாப்ரஸ்தம் (வாநராணும் இத்யாதி) y, z "கதமாஸீத்" இத்யத்ர கதம்ஶப்தத: ப்ரகாரபரோ, ஹேதுபரஸ்சேதி ஹ்ருதி நிதாய ஏவம்ஶப்தஸ்யாபி பாவமாஹ (பெருமாளு மித்யாதி வாக்யத்வயேந) அத்ர "வாநராணும்" இத்யாதி ஶங்கோத்தர க்ரந்தேந— ஸித்தஸ்ய கார்யஸ்ய அஸம்பாவிதத்வ ஶங்காயாம், "நணுகினம்" இத்யுச்யமாந ப்ராப்தி: கீர்திரூபீத்யாகாங்க்ஷாயாஞ்ச ஸ்வஸம்பந்திஸம்பந்திநோக்தி பாதவதந்தரங்க கைங்கர்ய யோக்யா யதா பாவேந, ததா ப்ராப்தி: இத்யர்த்தஸ்ய, ப்ராப்தேர் நிர்ஹேதுகத்வஸ்ய ச த்ருஷ்டாந்தத்வேந அபிஹிதேள. நராணும் இதி பஹுவசநம் கௌளாவிகம்; அதவா, இவர்களோட்டைச் சேர்த்தியே ரகுவம்ஶத்திலுள்ளார் அயோத்யாஜநங்கள் இத்தனே பேரோடும் சேர்த்தியாகையாலே "நராணும்" என்று இவர்களெல்லாரையும் சொல்லுகிறது. w கதம் ஶப்தஸ்ய அர்த்தத்வயபரத்வம் (எங்ஙனே) என்ற பதத்தாலே ஸூசிதம். எங்ஙனே – கிம் ப்ரகாரம். எவ்வளவு ஸ்நேஹமென்றபடி. என்ன ஹேதுவென்றபடி. x திருவடிவாக்யம் (ராமஸுக்ரீவயோ: இத்யாதி) ஏவம்—2. "ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे। सर्वर्क्षहरिसङ्घानां सुग्रीवमकरोत्पतिम्॥ ५१॥ रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत॥" இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேணேத்யர்த்த:

ஜீ—மிதேஹச்சஸி" இத்யாதியிலே நோக்கு, r (அவள் மகனுய்) கைகேயியினுடைய புத்திரனை அநுவர்த்திக்கிறவனுய். s (கீழ்வயிற்றுக்கழலை) அதி:குக்ஷிவ்ரணம். (கச்சிந்ந துஷ்டோ வ்ரஜஸி) என்றது குஹவசநமேயாகிலும் பாரத்வாஜோக்திதுல்யார்த்தமாகையாலே அப்படி அருளிச் செய்யக்குறையில்லை.

1. "क्व ते रामेण संसर्गः कथं जानासि लक्ष्मणम्। वानराणां नराणाञ्च कथमासीत्समागमः॥ २॥" 2. "ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे। सर्वर्क्षहरिसङ्घानां सुग्रीवमकरोत्पतिम्॥ ५१॥ रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत॥" என்ற ஸுந்தரகாண்டே பஞ்சத்ரிம்ஶே ஸர்கே நவநூதமந்தம் ப்ரதி ஸீதா. ஏததுபரிஷ்டாத் ப்ரஶ்நோத்தரே 2. "ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे। सर्वर्क्ष हरिसैन्यानां रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं

ऽ—v 1. सुन्दरकाण्डे पञ्चत्रिंशे रामकथाश्रवणानन्तरे "तां तु रामकथां श्रुत्वा वैदेही वानरर्षभात्। उवाच वचनं सान्त्वमिदं मधुरया गिरा॥ १॥ क्व ते रामेण संसर्गः कथं जानासि लक्ष्मणम्। वानराणां नराणाञ्च कथमासीत्समागमः॥ २॥" x2. एतदुपरिष्टात् प्रश्नोत्तरे "ततो निहत्य तरसा रामो वालिनमाहवे। सर्वर्क्षहरिसङ्घानां सुग्रीवमकरोत्पतिम्॥ ५१॥ रामसुग्रीवयोरैक्यं देव्येवं समजायत॥"

ச—ராஜரும் சேர்ந்த சேர்த்தி, பின்னே பிறந்த y_2 இளையபெருமாள் நிற்க, அடியேன் அந்த:புரகார்யத்துக்கு வரும்படியாகவிறே; z நானும் a இங்ஙனே கூடிக்கொண்டு நிற்கக் கண்டேனித்தனை.

(நாமே) b இவ்வநுபூவத்துக்குப் புறம்பான நாம்: c பூகஸ்வத்கதயாகஸ்ந்த, ரஹித ரான நாம். (நாமே) d இது பொய்யோ? 3.

அ-z ஏவமென்றது ப்ரக்ருத பராமர்ஸியன்று, புநர்திஸ்தபராமர்ஸியென்கிறார் (நானும் இங்ஙனே இத்யாதி) யத்வா, இப்படி ப்ரீதியுண்டாகிறதுக்கு ஹேதுவென்னென்ன; ''ஸமஜாயத'' என்றதாலே, திருவடி ஸம்ஸர்கித்தபடி தோற்றுகிறதென்று காட்டுகிறார் (நானும் இங்ஙனே இத்யாதி) அதாவது ''ஸமஜாயத'' என்று பூதகார்த்த ப்ரத்யயத்தாலே - இவர்க்கு இப்படி ப்ரீதியுண்டான பின்பு நானும் அத்தைக் கண்டேனத்தனையொழிய, ஏதாத்ருசப்ரீதிஹேது இதென்று அறிந்திலேன் என்று தோற்றுகிறதென்று தாத்பர்யம். அதவா ''ஜநீ.ப்ராதுர்பாவே'' என்கிற தாதுவிலே உத்பந்நமாகையாலே, ஸமஜாயத என்றது - ப்ராதுர்பூதமென்றபடி; அதாவது கூபே ஜலம் ப்ராதுர்பூதமிதிவத்; தோற்றியென்றபடி. இத்தால், ஐக்யமே தோற்றிற்று. அதுக்கு ஹேதுவின்னதென்று தெரிந்ததில்லை என்றுயிற்று. யத்வா (ஸமஜாயத) ஸம்யக்த்வமாவது-இது இன்ன ஹேதுவாலே வந்ததென்றறியவொண்ணாதபடி அதிசயிதத்வமென்னுமாம். a (இங்ஙனே கூடிக்கொண்டு நிற்கக்கண்டேன் இத்தனை) ''ஏவம் ஸமஜாயத'' என்கிற வசோபங்கி அஸம்பாவநாத்யோதகம் என்று தாத்பர்யம் என்னவுமாம்.

b ''இவர் ஈஸ்வரோऽஹம் என்றால்''(277 l, 278 n) இத்யாதி வாக்யத்வயத்திற் சொன்ன ஸ்வாதந்த்ர்யமும் தேஹாத்மாபிமாநமும் பலத: விவரிக்கிறார் (இவ்வநுபூவத்துக்குப்

ஜீ-ஸமஜாயத ll''y,z ''கதமாஸீத்'' இத்யத்ர கதம்ஸப்தஸ: ப்ரகாரபரோ ஹேது பரஸ்சேதி ஹ்ருதிக்ருத்வா, ஏவம்ஸப்தஸ்ய பூதவத்வயமாஹ (பெருமாளுமித்யாதி வாக்யத்வயேந) ''நாராணும்'' இதி பஹுவசநம் கௌரவிகம்; யத்வா, இவர்களோட்டைச்சேர்த்தியே ரகுவம்ஸத்திலுள்ளார், திருவயோத்யையிலுள்ளாரித்தனைபேரோடும் சேர்ந்த சேர்த்தியாகையாலே நாராணும் என்கிறதாதல். w கதம்ஸப்தஸ்ய அர்த்தத்வய பரத்வம் (எங்ஙனே) இதிபதேந ஸூசிதம். எங்ஙனே - கிம்ப்ரகாரம்; எவ்வள்வு ஸ்நேஹமென்றபடி. என்ன ஹேதுவென்றபடி; x திருவடி வாக்யம் (ராமஸுக்ரீவயோரித்யாதி) y_2 கிம்ப்ரகாரம் என்றதுக்கு உத்தரம் (இளைய பெருமாளித்யாதி) z என்ன ஹேது என்றதுக்கு உத்தரம் (நானும் இங்ஙனே இத்யாதி) இச்சேர்த்திக்கு ஹேது அறிந்திலன் என்றபடி. இந்த அர்த்தமும் ''ஸமஜாயத'' என்கிற பூதகார்த்தப்ரத்யயத்தாலே தோற்றுகிறதென்று பாவம். ஏவம் - '' ததோ நிஹத்ய '' இத்யாரப்ய ''ஸுக்ரீவ மகரோத் பதிம்'' இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண என்றபடி. z ''ஏவம்'' என்றது - ப்ரக்ருதபராமர்ஸியன்று, புநர்திஸ்தபரமென்கிறார் (நானுமிங்ஙனே இத்யாதி) ''ஏவம் ஸமஜாயத'' என்கையாலே திருவடி ஸங்கித்தமை தோற்றுகிறது. (வாநராணும் நராணாஞ்ச) என்கிற ஸ்லோகம் ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் என்றதுக்கு உபோத்கதமாக வந்ததித்தனை. (ராமஸுக்ரீவயோரைக்யம் தேவ்வேவம் ஸமஜாயத) என்றவிதுவே இவ்விடத்துக்கு வேண்டுவது.

b,c ''இவர் ஈஸ்வரோऽஹம்'' (ப 277 l, 278 n) இத்யாதி வாக்யத்வய விவரணம் (இவ்வநுபூவத்துக்கு இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) b யத்வா, ''நாம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்

4. நாமவ னிவனுவ னவளிவ ளுவனெவன்
தாமவ ரிவருவ ரதுவிது வுதுவெது
வீமவை யிவையுவை யவைநலத் தீங்கவை
ஆமவை யாயவை யாய்தின்ற வவரே.

ஆ— 4. அவ:-(நாமவன்)• இனி இத்திருவாய்மொழிக்குறையும் இப்பாட்டை விஸ்தரிக்கிறது.

வ்யா:— விவித₃நிர்தே₃ஶங்களாலே நிர்தி₃ஶ்யமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபம் ப₄க₃வத₃தீ₄நமென்று சொல்லுகிறது. 4.

ஓ— • இத்திருவாய்மொழியில் ஶோஷித்த பாட்டுக்களால் இம்மூன்றும் பாட்டில் பொருளே விஸ்தரிக்கப்படுகிறது.

அவ;— நாலாம்பாட்டு. நாநாவித₄மான சொற்களாலே சொல்லப்படுகிற எல்லாப் பத₃ார்த்த₂ங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபா₄வம் ப₄க₃வத₃தீ₄நமென்று ஸாமாந்யாதி₄கரணியத்தாலே சொல்லுகிறது.

வ்யா:—(நாமவனிவனுவன்) என்கிறது-தந்தாமையும், தூ₃ரஸ்த₂னையும், ஸந்நிஹிதனையும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டனையும் சொல்லுகிறது. (அவளிவளுவளெவள்) என்கிறது-தூ₃ரஸ்தையாயும், ஸந்நிஹிதையாயும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டையாயும், வினவும் படுமவளுமான ஸ்த்ரீலிங்க₃ பத₃ார்த்த₂ங்களைச் சொல்லுகிறது. (தாமவரிவருவர்) பூஜ்யராயுள்ளாரில் தூ₃ரஸ்த₂ராயும், ஸந்நிஹிதராயும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டராயுமுள்ளாரைச் சொல்லுகிறது. (அதுவிதுவுதுவெது) என்றது - தூ₃ரஸ்த₂மாயும், ஸந்நிஹிதமாயும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டமாயும், வினவப்படுவதுமான நபும்ஸக பத₃ார்த்த₂ங்களைச் சொல்லுகிறது. (வீமவையிவையுவை) நஶ்வரமான பத₃ார்த்த₂ங்களில் ஸந்நிஹிதமாயும்

அ—புறம்பான நாம்) இத்யாதி₃வாக்யத்₃வயத்தாலே. அன்றிக்கே, ''நாம்'' என்றதுக்கு அர்த்த₂ாந்தரம் (இவ்வநுப₄வத்துக்கு இத்யாதி₃) என்னவுமாம் c தத்₃விவரணம் (ப₄க₃வத்கதே₃த்யாதி₃) b(இவ்வநுப₄வத்துக்கு)என்றது-ஸமஸ்த சேதநாசேதநங்களையும் உடையவன் என்கிற இவ்வநுப₄வத்துக்கு என்றபடி. d''நாமே'' என்கிற ஸ்வரதாத்பர்யம் (இது பொய்யோ) என்று. யத்₃வா ''நாமே'' என்கிற ஏகாரம் ஸ்வரத்திலன்றிக்கே அவதா₄ரணமாய் ''நணுகினமே'' என்கிற அந்வயத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார்(இது பொய்யோ)என்று. இங்குத்தையில் ஏகாரம் ஆகூதத்திலே. ''இலனது என்று தொடங்கி, நாமே நணுகினம்'' என்று உரையினுடைய அந்வயம். 3.

ஜீ—இவ்வநுப₄வத்துக்கு இத்யாதி₃) c ஏதத்₃ விவரணம் (ப₄க₃வத்கதே₃த்யாதி₃) d''நாமே''என்கிற ஸ்வரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இது பொய்யோ) என்று. இப்பாட்டில் முற்கூற்றாலே வஸ்துபரிச்சே₂தா₃ராஹித்யமும் சொல்லி, மேல் வ்யாப்தியாலே தே₃ஶபரிச்சே₂தா₃ராஹித்யமும் சொல்லிற்றாயிற்று; ஆக இப்பாட்டால் லீலாவிபூ₄தியோகத்₃ சொல்லுகிறது. ஆக இவ்விரண்டு பாட்டாலும் 1. ''ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்₃ரஹ்ம'' என்கிற ஸ்வரூபயோதி₄க வாக்யார்த்த₂ம் சொல்லப்பட்டது, ''இலனது'' என்று தொடங்கி ''நாமே நணுகினம்'' இத்யந்வய:. 3.

 • இவ்வாக்யம் முந்திய பாசுரவ்யாக்₂யானத்தின் கடைசியில் இருக்கலாம்.

ஒ—அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டமாயும் தூ₃ரஸ்த₃மாயுமுள்ள பத₃ார்த்த₃ங்களைச் சொல்லுகிறது. (அவைநலந்தீங்கவை) அவற்றில் நல்லனவும் தியனவும். (ஆமவை ஆயவை ஆய்நின்ற அவரே) ஆகக்கடவனவும், பண்டே ஆனவையும் ஆய்நின்ற பத₃ார்த்த₃ங்கள் அவரே.

இப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ரயோஜகங்கள் ஓரிடத்திலுண்டாய் ஓரிடத்திலின்றிக்கே யொழிந்தவை இல்லாதவிடத்தில் யோக்₃யமானவை கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. 4.

ப— 4. அவ;— அநந்தரம் மூன்று பாட்டாலே விபூ₄த்யந்தர்க₃த ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்தி₂தி ப்ரவ்ருத்த்யாதி₃கள் ப₄க₃வத₃தீ₄நங்கள் என்கிறார். அதில் முதற்பாட்டில், ஸமஸ்த பத₃ார்த்த₃ங்களினுடைய ஸ்வரூபமும் தத₃தீ₄நமென்று ஸாமாநாதி₄கரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நாம்—மேல் சொல்லுகிற தூ₃ரத்வாத்₃யுபாதி₄களுக்கு த்₄ருவமான தாமும், **அவன்**—அதுக்கு தூ₃ரஸ்த₂னும், **இவன்**—அந்திகஸ்த₂னும், **உவன்**—அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டனும் என்று புல்லிங்க₃ ஶப்₃த₃நிர்தி₃ஷ்ட பத₃ார்த்த₂மும், **அவள்**—ஸ்த்ரீலிங்க₃ஶப்₃த₃ நிர்தி₃ஷ்டையான தூ₃ரஸ்தை₂யும், **இவள்**—ஸந்நிஹிதையும், **உவள்**—அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டையும், **எவள்**—வினவப்படுமவளும், **தாம்**—கௌரவ்ய தயா பூஜ்யரும், **அவர்**—அவர்களில் விப்ரக்ருஷ்டரும், **இவர்**—அந்திகஸ்த₂ரும், **உவர்**—அநதிதூ₃ரவர்த்திகளும், **அது இது உது**—நபும்ஸகலிங்க₃ ஶப்₃த₃ நிர்தி₃ஷ்டமான தூ₃ராந்திகாதிதூ₃ரஸ்த₂மும், **எது**—வினவப்படும் வஸ்துவும், **ஈமவை**—நஶ்வரமாய் அப்ரக்ருஷ்டங்களான, **இவை உவை அவை**—ஆஸந்ந அநதிதூ₃ர விப்ரக்ருஷ்ட வஸ்துக்களும், **நலம்தீங்கவை**—உத்கர்ஷாபகர்ஷரூப த₄ர்மங்களும், **ஆமவை**—ஆக₃ாமிகளாயும், **ஆயவை**—அதீதங்களாயுமுள்ள ஏவம் வித₄வஸ்துக்களும், **ஆய் நின்ற அவர்**—தாமேயாய் நின்ற அவர்.

இத₃ாநீந்தநங்களான இவ்வஸ்துக்களும் ஆனூர் என்றதாயிற்று. "எவன், எவர்" என்று இல்லாதவிடங்களுக்கு அழைத்துச் சொல்லிக்கொள்வது. இத்தால் காலத்ரயவர்த்தி ஸகலபத₃ார்த்த₂ங்களும் தத₃தீ₄நமென்று கருத்து. 4.

இ— 4. அவ;— இனி இத்திருவாய்மொழியில் குறையும் இந்த லீலாவிபூ₄தியை விஸ்தரேண பேசுகிறார். நாலாம் பாட்டில், இதினுடைய ஸ்வரூபம் தத₃தீ₄நமென்று ஸாமாநாதி₄கரண்யத்தாலே சொல்லுகிறார்.

வ்யா—**(நாமவனிவனுவன்)** தந்தாமும், தூ₃ரஸ்த₂னும், ஸந்நிஹிதனும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டனும், **(அவளிவளுவளெவள்)** தூ₃ரஸ்தை₂யும், ஸந்நிஹிதையும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டையும், வினவப்படுமவளும். **(தாமவரிவருவர்)** பூஜ்யராயுள்ளாரில் தூ₃ரஸ்த₂ரும், ஸந்நிஹிதரும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டரும். **(அதுவிதுவுதுவெது)** தூ₃ரஸ்த₂மாயும், ஸந்நிஹிதமாயும், அதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டமாயுமுள்ளவையும், வினவப்

இ-படுமதாயுமுள்ளவையும்.(**வீமவையினவையுமவை**)நம்வரபதார்த்தங்களில் ஸங்நிஹிதமாயும், தூரஸ்தமாயும், அதூரவிப்ரக்ருஷ்டமாயுமுள்ள பதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறது. (**அவைநலந்தீங்கவை**) அவற்றில் நல்லனவும் தீயனவும். நன்மையும், தீமையுமென்னவுமாம். (**ஆமவையாயவை**) ஆகக்கடவனவும், பண்டேயானவையும். (**ஆய்நின்ற அவரே**) ஆகாநின்ற அவரே. இவையெல்லாமாகாநின்றுர் ப்ரக்ருதரானவர். ஸகல பதார்த்தங்களிலும் அந்தராத்மதயா ஸத்தாஹேதுவாய் நிற்கையாலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லுகிறது. இப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ரயோஜகங்கள் ஓரிடத்திலே உண்டாய் ஓரிடத்திலின்றிக்கேயொழிந்தவற்றை இல்லாதவிடத்திலே யோக்யமானவற்றைக் கூட்டிக்கொள்ளக்கடவது. ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகபேதத்தாலும், பூஜ்யபதார்த்தங்கள் நம்வரபதார்த்தங்களென்கிறபேதத்தாலும், விலக்ஷணவிலக்ஷண பேதத்தாலும், பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாநகாலபேதத்தாலும் வந்த விசேஷங்களாலே ஸகலசேதநாசேதநங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் பக்வததீநமென்றதாய்விட்டது. 4.

ச— அவ;—நாலாம் பாட்டு. கீழிற்பாட்டிலே, தத்தீயத்வாகாரத்தாலே அவன் குணங்களோபாதி உத்தேச்யமாய்த் தோற்றுகையாலே லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்; இனி, மேலிற்பாட்டுக்கெல்லாம் a லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது. b நித்யவிபூதியில் வந்தால் அவ்விபூதி பாவஜ்ஞமாய் அவனுடைய c சந்தத்தைப் பின்

அ— நாலாம் பாட்டு (நாமவனித்யாதி) a (லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது) என்றது-ஸ்வரூபஸ்திதித்யாதிபரங்களானகையாலே; யத்வா, லீலாவிபூதியிலுள்ள சேதநரைக் குறித்துச் சொல்லுகிறதாய் இருக்கிறது என்றபடி. கீழ் பரோபதேசமாகார்ப்பஸ்வாநுபவம்; இது ஸ்வாநுபவமாகார்ப்ப பரோபதேசமும் என்றபடி. b...|நது A''அயர்வறும் அமரர்களதிபதி' இத்யத்ர நித்யவிபூதிம் அநுஸம்ஹிதவாந்; பூர்வகாதாயாமுக்த லீலாவிபூதிம்; விபூதித்வயஸ்ய அநுஸம்ஹிதத்வேபி நித்யவிபூதிம் விஹாய லீலாவிபூத்யாதிதாநே கோ ஹேதுரித்யத்ராஹ (நித்யவிபூதியில் வந்தால் இத்யாதி—சொல்லவேண்டுவது இங்கேயாயிருந்தது என்னுமளவும்) bயத்வா, விபூதித்வய வர்த்திகளுக்கு உபதேசித்தாலாகாதோ? என்ன (நித்யவிபூதியில் இத்யாதி) அசத்வா, ''நலந்தீங்கவை'' என்கையாலே லீலாவிபூதியிலுடைய தாதத்ம்யமிறே இங்குச் சொல்லுகிறது; நித்யவிபூதியில் தாதத்ம்யமும் சொன்னுலாகாதோ? என்ன, தத்விஷயமாக அதாதத்ம்யஸங்கை ஒருவர்க்கும் உதியாதிறே, நித்யவிபூதி ஸித்திக்கும்போது, தர்மிக்ராஹகமாநத்தாலே தத்தேசவர்த்திகளுக்குத் தாதத்ம்யம் ஸித்திக்குமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே இவ்விபூதியில் அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் நடையாடுகையாலே, அத்தைத் தவிர்த்துத் தாதத்ம்யம் உபபாதிக்கவேணும் என்கிறார் (நித்யவிபூதியில் இத்யாதி) விபூதி என்கிறது-விபூதிஸ்தரை. c (சந்தத்தை)

ஜீ— நாலாம் பாட்டு (நாமவனித்யாதி) a (லீலாவிபூதி விஷயமாயிருக்கிறது) என்றது - ஸ்வரூபஸ்திதித்யாதி பரங்களாகையாலே; b...| நித்யவிபூதியை ஒரு பாட்டிலும், லீலாவிபூதியைப் பல பாட்டுக்களிலும் அநுபவிப்பானென்னென்ன (நித்யவிபூதியில் இத்யாதி—சொல்லவேண்டுவது இங்கேயாயிருந்தது என்னுமளவும்) விபூதி என்றது - விபூதிஸ்தரை. c (சந்தத்தை) அபி

F—செல்லுமதாய் இருக்கும்; dA "ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப" என்னும்படியாயிறே இருப்பது; e கர்மநிப3ந்த4நமான அசித்ஸம்ஸர்க்க3த்தோடே கூடி f ஈச்வர g ஸங்கல்பத்தைப் பின்செல்லுமதாயிருக்கும் இந்த விபூ4தி. h அந்த விபூ4தியில் வந்தால் அவ்விருப்புக் கண்டு உகக்குமதுக்கு i அவ்வருகு ஒன்றுமில்லை; அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யங்கள் நடையாடுகிறது இவ்விபூ4தியிலேயாகையாலே, இரண்டையும் தவிர்த்து ப4க3வத்3தீ4நமென்று j சொல்லவேண்டுவது இங்கேயாய் இருந்தது.

k இனி, ஒரு மூன்று பாட்டாலே, இதினுடைய ஸ்வரூப ஸ்தி2தி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் ப4க3வத்3தீ4நமாயிருக்கும் என்று, ஜக3த்துக்கும் ஈச்வரனுக்கும் ஸம்ப3ந்த4ம் ஶரீராத்ம ப4ாவம் என்று, குத்3ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, ஶௌந்யவாதி3யை நிரஸித்து, வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லி, ப3லத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டு

அ—அபி4ப்ராயத்தை. d அவ்விபூ4தி ச2ந்த3ோநுவர்த்தியோ என்ன, ப்ரமாணம் (ஒண்டொடியாள் இத்யாதி3) விலக்ஷணமான முன்கைச்சரியை உடையளாய், ஸர்வஸம்பத்ஸமஷ்டி பூ4தையாகையாலே திருவென்று சொல்லப்பட்ட நாரீணமுத்தமையும், புருஷோத்தமனை நீயும்.

e இவ்விபூ4தி இருக்கும்படி என்னென்ன (கர்மநிப3ந்த4நேத்யாதி3) f (ஈச்வரஸங்கல்பத்தை) என்றது – கர்மாநுகு3ணமான ஈச்வரஸங்கல்பத்தை என்றபடி g (ஸங்கல்பத்தைப் பின்செல்லும்) என்ற இடத்திலே 1. "அஜ்ஞோ ஜந்துரநீஶோ(ஸ்)யமாத்மநஸ்ஸுக2து3:க்க2யோ: । ஈச்வரப்ரேரிதோ க3ச்சே2த் ஸ்வர்க்க3ம் வா ஶ்வப்4ரமேவ வா ॥ யத்கிஞ்சித் க்ரியதே லோகே தத்ஸர்வம் வித்3தி4 மத்க்ருதம் । அந்யோ ஹ்ருயந்யச்சிந்தயதி ஸ்வச்ச2ந்த3ம் விதி3தா4ம்யஹம் ॥" என்றது அநுஸந்தே4யம். ஶ்வப்4ரம் - நரகம். h (அந்த விபூ4தியில் இதி) ஆகையாலே அந்த விபூ4தியில் என்று கூட்டிக்கொள்வது. i (அவ்வருகு ஒன்றும் இல்லை) என்றது-ஶிக்ஷிக்கவேண்டுவது இல்லை என்றபடி. j (சொல்லவேண்டுவது) உபதே3ஶிக்கவேண்டுவது. (சொல்லவேண்டுவது) என்றது - "இவர்க்குப் பரோபதே3ஶகர்ப்ப4ஸ்வாநுப4வம் என்றும் ஸ்வாநுப4வகர்ப்ப4 பரோபதே3ஶமென்றும் ஆகாரத்3வயமுண்டு; அதில் இத்திருவாய்மொழி கேவலாநுப4வமன்றிக்கே பரோபதே3ஶ கர்ப்ப4மாகையாலே பரக்கச்சொல்லவேணுமென்றபடி" என்று சொல்லுவர்.

ஜீ—ப்ராயத்தை. d அவ்விபூ4தி ச2ந்த3ோநுவர்த்தி என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ஒண்டொடியாள் இத்யாதி3) விலக்ஷணமான முன்கைச்சரியை உடைய பிராட்டியும் நீயுமே ஒருபடிப்பட்டு வர்த்திக்கக் கடவதாக நீ பார்த்துவைத்த நல்ல விரகைக்கண்டு.

e இவ்விபூ4தி இருக்கும்படி என்னென்ன (கர்மநிப3ந்த4நேத்யாதி3) (ஈச்வர ஸங்கல்பத்தை) கர்மாநுகு3ணமான ஈச்வரஸங்கல்பத்தை. g (பின் செல்லும்) என்றவிடத்திலே- 1. "அஜ்ஞோ ஜந்துரநீஶோ(ஸ்)யம்" இத்யாத்3யநுஸந்தே4யம். இவ்லோகத்தில் "ஶ்வப்4ரம்" என்கிறது-நரகம். h "ஆகையாலே, அந்த விபூ4தியில்" என்று கூட்டிக்கொள்வது. i (அவ்வருகு ஒன்றுமில்லை) ஶிக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை. j (சொல்லவேண்டுவது) உபதே3ஶிக்கவேண்டுவது. (சொல்லவேண்டுவது) என்றது — இவருக்குப் பரோபதே3ஶகர்ப்ப4ஸ்வாநுப4வமென்றும், ஸ்வாநுப4வகர்ப்ப4 பரோபதே3ஶமென்றும் ஆகாரத்3வயமுண்டு; அதில் இத்திருவாய்மொழி கேவலாநுப4வமன்றிக்கே பரோபதே3ஶ கர்ப்ப4மாகையாலே பரக்கச் சொல்லவேணும் என்றபடி.

சீ—கிறார். அதில் ஸ்வரூபம் அவனதீ₄நம் என்கிறார் இப்பாட்டில். l அதாகிறபடி எங்ஙனே யென்னில்; ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே வந்தவாறே இவற்றை உண்டாக்கி, ஜீவத்₃வாரா அநுப்ரவேசித்து, m வஸ்துத்வ நாமப₄ாக்த்வங்களும் உண்டாம்படி பண்ணியும், இது அடங்கலும் அழிந்தவன்று n ஶக்த்யவஸ்த₂ ப்ரபை₄போலே தன் பக்கலிலே ஸூக்ஷ்ம ரூபேண கி₂க்கும்படி ஏறிட்டுக்கொண்டு த₄ரித்தும், காரணத₃ஶையோடு கார்யத₃ஶை யோடு வாசியறத் தன்னைப்பற்றி ஸ்வரூபஸ்தி₂த்யாதி₃களாம்படி இருக்கையாலே ஸ்வரூபம் அவனதீ₄நமென்கிறது.

அதில், லோகத்தில் ஸகலபத₃ார்த்த₃ங்களையும் தனித்தனியே சொல்லி, இதினுடைய ஸ்வரூபம் அவனாலே, இதினுடைய ஸ்வரூபம் அவனாலே என்னில், o பணிப்படுமிறே ஜீவாநந்த்யத்தாலே; இனி p ப்ரயோஜகத்திலே சொல்லிவிடுமன்று ப்ரதிபத்திக்கு விஷயமாகாது; ஆகையாலே, தே₃வாதி₃பத₃ார்த்த₃ங்களை q நாலுமூன்று வகையாலே சேர்த்து, அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீ₄நம் என்கிறார்.

அ— k இனி பு₃த்₃தி₄ஸௌகர்யார்த்த₃மாக மேலிற்பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்₃ரஹேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இனி ஒருமூன்றென்று தொடங்கி) l (அதாகிறபடி) ஸ்வரூபம் அவனதீ₄நமாகிறபடி என்றபடி. m(வஸ்துத்வம்) 1.''நாமரூபே'' என்கிறவிடத்தில் ரூபம். n(ஶக்த்ய வஸ்த₂ப்ரபை₄) என்றது – ஶாணகூ₃ர்ஷணந்யாயேன மணிப்ரபை₄ என்றபடி; யத்₃வா ஶக்த்யவஸ்த₂ப்ரபை₄ என்றும் விகாஸாவஸ்த₂ப்ரபை₄யென்றும் இரண்டுண்டு. அதில் ஶக்த்ய வஸ்த₂ப்ரபை₄ என்றது - ஶக்திமாத்ர ப்ரபை₄யென்றபடி. அதாவது - பொடிமூடுதனல்.

o(பணிப்படும்) ஸ்வயத்நகை₂ரவமாம்; விஸ்தாரமாமென்றுமாம். p(ப்ரயோஜகம்)ஸங்க்ஷேபம்; யத்₃வா, (ப்ரயோஜகத்திலே) சேதநத்வாதி₃ ஸாமாந்யத₄ர்மத்திலே. ஸாமாந்யமாகச் சொன்னால், ப்ராயிகாபி₄ப்ராயமென்று ஶங்கிக்கவும் கூடுமென்று தாத்பர்யம்; யத்₃வா, ப்ரயோஜகஶ்ச உபாதி₄ரித்யுச்யதே, சேதநத்வாவச்சே₂தே₃ந, அசேதநத்வாவச்சே₂தே₃ந இத்யுச்யமாநே இதி யாவத். q (நாலுமூன்று வகையாலே ஏழு வகையாலே) என்றபடி; அதாவது-ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் மூன்று; பூஜ்யபத₃ார்த்த₂ம் ஒன்று, நஶ்வர பத₃ார்த்த₂ம் ஒன்று, நன்மைதீமை ஒன்று, கால பே₄த₃ம் ஒன்று ஆக ஏழு. நாலுமூன்றென்று சாடு.

r ''அவனிவன்'' என்றால் நானென்னவிறேயடுப்பது, ''நாம்'' என்றால் அவரென்னவிறே யடுப்பதென்ன (நானென்றும் இத்யாதி₃) தூ₃ரஸ்த₂த்வாத்நிகஸ்த₂த்வாதூ₃ரவிப்ரக்ருஷ்டத்

ஜீ— k பு₃த்₃தி₄ ஸௌகர்யார்த்த₂மாக மேலிற்பாட்டுக்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்₃ரஹேண தாத் பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இனி ஒருமூன்றென்று தொடங்கி) l (அதாகிறபடி) ஸ்வரூபம் அவனதீ₄நமாகிறபடி. m (வஸ்துத்வம்) என்றது ரூபமாய், ரூபநாமங்கள் உண்டாம்படிபண்ணி என்றபடி. n ஶக்த்யவஸ்த₂ ப்ரபை₄, விகாஸாவஸ்த₂ப்ரபை₄ என்று த்₃விவிதம்: ஶக்த்யவஸ்த₂ ப்ரபை₄யாவது - பொடிமூடின தனல்.

o (பணிப்படும்) யத்நகை₂ரவமாம்; ப்ரயாஸமாம் என்றபடி. p (ப்ரயோஜகம்) ஸங்க்ஷேபம். q (நாலுமூன்று வகை) ஏழுவகை. அதாவது - ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகம் மூன்று, பூஜ்யபத₃ார்த்த₂ம் ஒன்று, நஶ்வரபத₃ார்த்த₂ம் ஒன்று, நன்மைதீமை ஒன்று, காலபே₄த₃ம் ஒன்று, ஆக ஏழு. நாலுமூன்றென்று சாடு.

ஈ— வ்யா:— (நாமவனித்யாதி3) r நானென்றும், நாமென்றும், யானென்றும், யாமென்றும், தந்தாமைச் சொல்லக்கடவது. ஸந்நிஹிதமென்ன, தூ3ரஸ்த2மென்ன, அதூ3ரவிப்ரக்ருஷ்டமென்ன, வினவப்படுகிறதென்ன. (அவளிவளுவளெவள்) ஸ்த்ரீலிங்க3நிர்தி3ஷ்ட வஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. s (தாம்) t பூ4ஜ்யரை. (அது) நபும்ஸகலிங்க3நிர்தி3ஷ்டவஸ்துக்களைச் சொல்லுகிறது. u (வீமவை) நஶ்வர பத3ார்த்த2ங்கள். v (நலந்தீங்கு) நன்மை தீமை என்னுதல்; நன்றுனவை, தீதானவை என்னுதல். w (ஆமவை ஆயவை) x கழிந்தவற்றிலும் வருமவற்றிலும் y அடைப் புன்னுமிறே வர்த்தமானம். z (ஆய்நின்ற) ஆய்நின்ற பத3ார்த்த2ங்கள்; a இவற்றைப்

அ—வங்கள் ஸ்வாபேக்ஷயாவாகையாலே ''நாம்'' என்று தம்மை முந்துறச் சொல்லுகிறது. அவன் - தூ3ரஸ்த2ன். இவன் - ஸந்நிஹிதன். உவன் - அதூ3ரவிப்ரக்ருஷ்டன். எவனென்றது— வினவப்படுமவன் என்றபடி. இப்படியே மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொள்வது. ''எவன்'' என்றும், ''எது'' என்றும் இருக்கையாலே எவனென்றும், எவரென்றும் கூட்டிக்கொள்வது. t (பூ4ஜ்யர்) பூஜ்யர். s ''தாம்'' என்கிறதுக்குள் விபா4கா3ம் ''அவர்'' இத்யாதி3. u ''வீமவை'' என்கிறதுக்குள் விபா4கா3ம் ''அவை'' இத்யாதி3. v (நலந்தீங்கு) முந்தினது த4ர்மபரம்; இரண்டாவது த4ர்மிபரம். ப்த3ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற இப்பக்ஷித்3வயம்.

w ஆமவை-பூ4விஷ்யத். x வர்த்தமானத்தைச் சொல்லவேண்டாவோ என்ன (கழிந்தவற்றிலும் இத்யாதி3) y (அடைப்புண்ணும்) என்றது - அந்தர்பூ4தமாம் என்றபடி. பூ4விஷ்யத்காலாபேக்ஷயா பூ4தார்த்தா பூ4வந்தி. பூ4தகாலாபேக்ஷயா பூ4விஷ்யதா3ர்த்தா பூ4வந்தி இதி பூ4வ:.

z ''ஆய்நின்ற'' என்றது-ஆய்நின்ற பத3ார்த்த2ங்களைச் சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தர்யாமி யான ஈஶ்வரபர்யந்தம் சொல்லி, ஆய்நின்ற பத3ார்த்த2ங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்ற அவர் என் னுதல், அன்றிக்கே, அவர் ஆமவை ஆயவையான பத3ார்த்த2ங்களெல்லாமாய் நின்றார் என்னுதல்.

ஜீ— r ''அவனிவன்'' என்றுல் நானென்னுதே ''நாம்'' என்கிறதென்னென்ன (நான் என்றும் இத்யாதி3) தூ3ரஸ்த2த்வாஸந்நிகர்ஸ்த2த்வாஸ்தூ3ரவிப்ரக்ருஷ்டத்வங்கள் ஸ்வாபேக்ஷயாவாகை யாலே ''நாம்'' என்று தம்மை முந்துறச் சொல்லுகிறது. அவன் - தூ3ரஸ்த2ன். இவன். ஸந்நிஹிதன். உவன் - அதூ3ரவிப்ரக்ருஷ்டன். எவன் - வினவப்படுமவன். இப்படி மேலுள்ளவற்றுக்கும் கண்டுகொள்வது. ''எவன்'' என்றும் ''எது'' என்றும் இருக்கையாலே வர்க்3கா3ந்தரங்களிலும் எவன், எவர், எவை என்றும் கூட்டுவது. t (பூ4ஜ்யர்) பூஜ்யர். s ''தாம்'' என்கிறதுக்குள் விபா4கா3ம் ''அவர்'' இத்யாதி3. u ''வீமவை'' என்கிறதுக்குள் விபா4கா3ம் ''அவை'' இத்யாதி3. v (நலந்தீங்கு) முந்தினது த4ர்மபரம்; இரண்டாவது த4ர்மிபரம். பத3ார்த்த2 ப்ரகரண ஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற இப்பக்ஷித்3வயம்.

w ஆமவை-ஆகக்கடவவை. ஆயவை-பண்டேயானவை. x வர்த்தமானம் சொல்லாதொழிவா னென்னென்ன (கழிந்தவித்யாதி3) y(அடைப்புண்ணும்) அந்தர்பூ4தமாம். பூ4விஷ்யத்காலாபேக்ஷயா பூ4தார்த்தா பூ4வந்தி, பூ4தகாலாபேக்ஷயா பூ4விஷ்யதா3ர்த்தா பூ4வந்தி என்றபடி.

z ஆய்நின்ற என்றது-ஆய்நின்ற பத3ார்த்த2ங்களைச் சொல்லி, இவற்றுக்கு அந்தர்யாமியான ஈஶ்வரபர்யந்தம் சொல்லி, ஆய்நின்ற பத3ார்த்த2ங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்றவர் என்னுதல்; அன்றிக்கே, அவர் ஆமவை ஆயவையான பத3ார்த்த2ங்களெல்லாமாய் நின்றார் என்னுதல்.

ஈ—பதார்த்தத்தளவிலே கொண்டபோது b மேல் ஐக்யஞ் சொல்லப் போகாது; c அசித்தும், அசிதபிமானியான ஜீவனும், ஜீவாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவுமான இஸ்ஸங்காதம் இத்தனைக்கும் வாசகமாயிருக்கிறது இச்சப்தம். d (அவர்) e இவையாய் நிற்கிறார் அவர். f 1. "इदं सर्वं यदयमात्मा" (இதம் ஸர்வம் ப்ரஹ்ம கூலு) என்னுமாபோலே. g 2. "तत्त्वमसि" (தத் த்வமஸி) என்றுபோலே இருக்கிறது.

அ—அந்தராத்மதயா ஸத்தாஹேதுவாய் நின்றார் என்றபடி. a முந்தின பொருளிலே ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிற்கிறவர் என்று ஈச்வரபர்யந்தம் சொல்லுகிறதென்? பதார்த்தமாத்ரம் சொன்னலோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை இத்யாதி) இவற்றை-ஸந்நிஹிதத்வாதிகளோ. b ஐக்யஞ் சொல்லுகை-அவரென்கை. b(மேல் ஐக்யஞ்சொல்லப்போகாது) விசேஷண விசேஷ்யங்கள் பிரிந்நங்களாய், விழுக்காட்டில் விசேஷ்யமொன்றிலே பர்யவஸிக்கையாகிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் வந்த ஐக்யம் மேற்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மத்துக்கும் இவற்றுக்கும் சொல்லப்போகாது என்றபடி. c ஆனால் "ஆய்நின்ற" என்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான சப்தம் ஈச்வரபர்யந்தம் சொல்லும்படியென்னென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (அசித்தும் இத்யாதி).

d,e "அவர்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் பலித்ததேதென்ன (இவையாய் இத்யாதி) f "ஆய்நின்ற" என்ற பதார்த்த வாசகசப்தமும் ஈச்வரபர்யந்தஞ்சொல்லி, பதார்த்தங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிற்கிறவர் அவரென்றதுக்கு ப்ரமாணம் (இதம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதி)

ஆ—அந்தராத்மதயா ஸத்தாஹேதுவாய் நின்றார் என்றபடி. a முந்தின அர்த்தத்திலே ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் நிற்கிறவர் என்று ஈச்வரபர்யந்தம் சொல்லுகிறதென்? பதார்த்தமாத்ரம் சொன்னலோவென்ன (இவற்றை இத்யாதி). இவற்றை - ஸந்நிஹிதத்வாதி பதார்த்தங்களோ. b (ஐக்யஞ் சொல்லப்போகாது). "ஆய்நின்ற அவர்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் வந்த ஐக்யம் மேற்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மவஸ்துவுக்கும் இவற்றுக்கும் சொல்லப்போகாதென்றபடி. c ஆனால், ஆய்நின்ற பதார்த்தங்களுக்கு வாசகமான சப்தமும் ஈச்வரபர்யந்தம் சொல்லும்படி என்னென்ன (அசித்தும் இத்யாதி).

d,e "அவர்" என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் பலித்தது என்னென்ன (இவை இத்யாதி) f முந்தின அர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (இதம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேத்யாதி) g அவர் இவை

प्र—f1. (நாமவனித்யாதி) छान्दोग्ये (३-१४) शाण्डिल्यविद्यायां "सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति शान्त उपासीत। अथ खलु क्रतुमयः पुरुषः यथाक्रतुरस्मिल्लोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति॥" अत्र ब्रह्मशब्दः - कारणावस्थसूक्ष्मचिदचिद्विशिष्टब्रह्मपरः। सर्वशब्दः कार्यरूप-जगद्विशिष्टब्रह्मपरः। तयोस्सामानाधिकरण्येन तादात्म्यं प्रतिपाद्यते। तज्जत्व-तल्लत्व-तदन्तत्वैः सर्वमिदं ब्रह्म खल्विति प्रतिपादनात्, सामानाधिकरण्यं कार्यकारणभावनिबन्धनमिति निश्चीयते। तदनन्तत्वेन आत्मशरीरभाव एवेदं सामानाधिकरण्यमिति च सिद्धम्॥

g2. तत्रैव [६-१२] सद्विद्यायाम्—"स य एषोऽणिमैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो" इति। (तत्त्वमसीति) अस्यायमर्थः—"तत् त्वम्" इति समानाधिकरणवृत्तयोर्द्वयोरपि

ச— h முதற் பாட்டிலே கல்யாணகு3ணயோக3த்தையும் நித்யவிபூ4தி யோக3த்தையும் விக்3ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி, இரண்டாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லிற்று; i தச்ச2ப்3த3ம் ப்ரக்ருத பராமர்ஶியாகையாலே "அவர்" என்று கல்யாணகு3ண விஶிஷ்டவேஷத்தைச் சொல்லி, "ஆய்நின்ற" என்று அசிஜ்ஜீவவிஶிஷ்டபரமாத்மாவைச் சொல்லி, j ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலே ஐக்யம்

அ—g அவர் இவை எல்லாமாய் நின்றார் என்ற அர்த்தா2ந்தர விவக்ஷியா ப்ரமாணம் (தத்த்வமஸி என்றது) f யத்3வா, உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணம் (இத3ம் ஸர்வமித்யாதி3) g இதில் சேதநவாசிஶப்3த3ம் விஶத3மன்றென்று, ப்ரமாணாந்தரம் (தத்த்வமஸீதி) i (தச்ச2ப்3த3ம்) "அவர்" இதிஶப்3த3꞉. g தச்ச2ப்3த3ப்ரயோக3ஸாம்யமவலம்ப்3யாஹ (தத்த்வமஸீத்யாதி3) என்னவுமாம்.

h அங்கு 1. "ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத்" என்று ஜக3த்காரணத்வேந ப்3ரஹ்மம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே "தத்" என்கிற நிர்தே3ஶம் கூடிற்று: இங்கு அப்படி ப்ரக்ருத பராமர்ஶம் கூடுமோ? என்ன (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி3) ஜக3த்காரணத்வாதி3கு3ணவிஶிஷ்ட ப்ரக்ருத பராமர்ஶம் உபயத்ர துல்யமென்றபடி. இத்தால், ஸமாநாதி4கரண ஶ்ருதிவாக்யங்கள் எல்லாம்

ஜீ—எல்லாமாய் நின்றுரென்ற அர்த்தா2ந்தர விவக்ஷியா ப்ரமாணம் (தத்த்வமஸி) என்றது. f சா2ந்தோக்3யே மாண்டி3ல்ய வித்3யாயாம், "ஸர்வம் கலு2விதம் ப்3ரஹ்ம தஜ்ஜலாந்" இதி. g தத்ரைவ ஸத்3வித்3யாயாம் "ஐதத3ாத்ம்யமிதம் ஸர்வம், தத்ஸத்யம், ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ" இதி.

அங்கு 1. "ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத்" என்று ஜக3த்காரணத்வேந ப்3ரஹ்மம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே "தத்" என்கிற நிர்தே3ஶம் கூடும். இங்கு அப்படி ப்ரக்ருதபராமர்ஶம்

प्र—पदयोर्ब्रह्मैव वाच्यम्। तत्र तत्पदं जगत्कारणभूतं सर्वकल्याणगुणाकरं निरवयवं निर्विकारमाचष्टे। त्वमिति च तदेव ब्रह्म जीवान्तर्यामिसशरीरजीवप्रकारविशिष्टमाचष्टे। तदेवं प्रवृत्तिनिमित्तभेदेन एकस्मिन् ब्रह्मण्येव "तत् त्वम्" इति द्वयोरपि पदयोर्वृत्तिरुक्तेति॥

j (ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலே ஐக்யம் சொல்லுகிறது) भगवता पतञ्जलिना महाभाष्ये सामानाधिकरण्यस्य लक्षणमुक्तम् — "भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानां शब्दानां एकस्मिन्नर्थे वृत्तिस्सामानाधिकरण्यम्" इति। अस्यार्थः—प्रवृत्तेर्निमित्तम्-प्रवृत्तिनिमित्तम्। प्रकृष्टा वृत्तिः-प्रवृत्तिः। शब्दस्य अर्थे वृत्तिर्नाम-तद्बोधनम्। तत्र विशेष्यभूतप्रधानार्थविषया वृत्तिः प्रवृत्तिः, तस्याः प्रवृत्तेर्निमित्तम्-द्वारम्। तच्च विशेषणभूतं जातिगुणादिकम्। समानं-एकम् अधिकरणं-विशेषणानामाधारभूतं विशेष्यम्। एकस्मिन्नर्थे वृत्तिरिति एकशब्देन समानशब्दो व्याख्यातः। अर्थशब्दश्च विशेष्यभूतप्रधानाभिधेयपरः॥

एतदुक्तं भवति—त्रिविधाश्शब्दाः; केचिद्विशेषणतो विशेष्यतश्च भिन्नार्थाः गौरश्वो महिष-इत्यादयः; केचिद्विशेषणतो विशेष्यतश्चैकार्थाः- घटः कुम्भ इत्यादयः; केचिद्विशेषणतो भिन्नार्थाः,

5. அவரவர் தமதம தறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்
அவரவ ரிறையவர் குறைவில ரிறையவர்
அவரவர் விதிவழி யடையதின் றனரே.

ஆ— 5. அவ:—கர்மங்களுக்கு ஆராத்4ய ஸ்வரூபம் ப4க3வத3தீ4நமென்று சொல்லுகிறது.

வ்யா:— (அவரவர்) ஸ்வர்க்3காதி3ஸாத4நபூ4த ஜ்யோதிஷ்டோமாதி3கர்ம நிஷ்டா4ரான அவ்வவ புருஷர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநாநுகு3ணமாக அவ்வவ இந்த்3ராதி3களைத் தந்தாமுடைய கர்மங்களுக்கு ஆராத்4யராகவும், ஸ்வாபி4லஷிதப2லப்ரதா3ராகவும் அநுஸந்தி4த்துக் கொண்டு, அந்தக் கர்மங்களாலே ஆஸ்ரயிப்பார்கள். ஆஸ்ரயிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்3ராதி3

சி-சொல்லுகிறது; k ஆக,ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸகபே4த3த்தாலும், பூஜ்யபத3ார்த்த2ங்கள் நஸ்வர பத3ார்த்த2ங்களென்கிற பே4த3த்தாலும், விலக்ஷணாவிலக்ஷண பே4த3த்தாலும், பூ4த பவிஷ்யத்3வர்த்தமாந காலபே4த3த்தால் வந்த விஸேஷங்களாலும் ஸகல சேதநாசேதநங்களையும் ஸங்க்3ரஹித்து, அவற்றினுடைய ஸ்வரூபம் ப4க3வத3தீ4நமென்றதாய் விட்டது. 4.

அ—இங்கே கர்ப்பி4தங்களென்று சொன்னதாயிற்று. k''அவர்'' இத்யாதி3யும், ''அவை'' இத்யாதி3யும், ''அவன்'' இத்யாதி3யோடும், ''அது'' இத்யாதி3யோடும் புநருக்தமன்றோவென்ன; அவரித்யாதி3 — கே3ளரவ்யாவாந்தரவிப4ாக3மென்றும், அவையித்யாதி3 – நஸ்வராவாந்தரவிப4ாக3மென்றும் தாத்பர்யத்தாலே விதா4பே4த3பரிக3ணநம் பண்ணுகிறார் (ஆகவித்யாதி3) யதா3க்ரமம் உரையினுடைய அந்வயம். 4.

ஜீ—கூடுமோ? என்ன (முதல் பாட்டிலே இத்யாதி3) ஜக3த்காரணத்வாதி3 கு3ணவிமிஷ்ட ப்ரக்ருத பராமர்ஸப் உப4யத்ர துல்யமென்றபடி. இத்தால் அபே4த3 ஸ்ருதிகளெல்லாம் இங்கே கர்ப்பி4தங்கள் என்றதாயிற்று. k''நாலு மூன்று வகையாலே'' [ப. 285q] என்றதை மூதலிக்கிறார் (ஆக இத்யாதி3) ''அவர்'' இத்யாதி3யும், ''அவை'' இத்யாதி3யும், ''அவன்'' இத்யாதி3யோடும், ''அது'' இத்யாதி3யோடும் புநருக்தமன்றோவென்னில்; ''அவர்'' இத்யாதி3 - கே3ளரவ்யாவாந்தர விப4ாக3ம்; ''அவை'' இத்யாதி3 - நஸ்வராவாந்தர விப4ாக3மென்று தாத்பர்யம். 4.

பீ-विशेष्यतश्चैकार्थाः; यथा नीलमुत्पलमित्यादयः. तत्र पूर्वकोटिद्वयव्यावृत्ततृतीयकोटिनिविष्टानां शब्दानां सामानाधिकरण्यमिति, "भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानाम्" इत्यनेन वाक्येन प्रतिपाद्यते। तत्र "भिन्नप्रवृत्तिनिमित्तानाम्" इत्यनेन-विशेषणतो विशेष्यतश्चैकार्थानां घटः कुम्भ इत्यादीनां न सामानाधिकरण्यं इत्युच्यते। "एकस्मिन्नर्थे वृत्तिः" इत्यनेन च, उभयतो भिन्नार्थानां गौरजो महिष इत्यादीनां न सामानाधिकरण्यमित्युच्यते। तस्माद्विशेषणतो भिन्नार्थानां विशेष्यतश्चैकार्थानां नीलमुत्पलमित्यादीनामेव सामानाधिकरण्यमित्युक्तं भवति—इति॥

ஆ-தே₃வதைகளும். தத்ஸமாராத₄காபி₄லஷித ப₄லப்ரத₃ாநத்திலே குறையுடையருமல்லர்; எத்தாலே என்னில்:— ஶாஸ்த்ரோக்த மார்க்க₃த்தாலே அந்தந்தப் புருஷர்கள் இந்த்₃ராதி₃களை ஆஶ்ரயித்து ஸ்வாபி₄லஷித ப₄லங்களைப் பெறும்படி பரமபுருஷன்தானே அந்த இந்த்₃ராதி₃ தே₃வதைகளுக்கு அந்தராத்மதயா நின்று ஸகல கர்மப₄ல ப்ரத₃ஞ்ஞ் ஸர்வகர்ம ஸமாராத்₄யனுமிருக்கையாலே.

இவ்வர்த்த₂த்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்; 1. "इष्टापूर्तं बहुधा जातं जायमानं विश्व बिभर्ति भुवनस्य नाभिः" (இஷ்டாபூர்த்தம் ப₃ஹுதா₄ ஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பி₃ப₄ர்த்தி பு₄வநஸ்ய நாபி₄:) 2. "चतुर्होतारो यत्र संपदं गच्छन्ति देवैः" (சதுர்ஹோதாரோ யத்ர ஸம்பத₃ம் க₃ச்ச₂ந்தி தே₃வை:) 3."यो यो यां यां तनुं भक्तश्रद्धयार्चितुमिच्छति"(யோ யோ யாம் யாம் தநும் ப₄க்தஶ்ரத்₃த₄யார்ச்சிதுமிச்ச₂தி) 4."अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च"(அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போ₄க்தா ச ப்ரபு₄ரேவ ச) 5. "भोक्तारं यज्ञतपसाम्" (போ₄க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம்) 6. "ये यजन्ति पितॄन् देवान्" (யே யஜந்தி பித்ரூந் தே₃வாந்) என்று தொடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதி₃கள். ஆக இப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயிற்றேதென்னில், எம்பெருமான், ஸர்வதே₃வதாந்தராத்மதயா ஸர்வகர்ம ஸமாராத்₄யனுய் ஸகலப₂லப்ரத₃னுயிருக்கையாலே ஜக₃த்₃ரக்ஷணமும் தத₃தீ₄நம் என்கிறது. 5.

ஏ— அவ;— அஞ்சாம்பாட்டில், ஸகல பதா₃ர்த்த₂ங்களுடைய ஸ்தி₂தியும் எம்பெருமானாலே என்கிறது.

வ்யா:—(அவரென்று தொடங்கி) தந்தம் ப்ரக்ருத்யநுகு₃ணமாக விஹித₄ப₂லாபி₄ஸந்தி₄யையுடைய அதி₄காரிகள், தந்தாமறிந்த மார்க்க₃பே₄த₃ங்களாலே தங்களுடைய அபேக்ஷித ப₂லப்ரதா₃நஶக்தரான அவ்வவ தே₃வதைகளை இவர்களே நமக்கு அஸாதா₄ரண ஸ்வாமிகளென்று ஆஶ்ரயிப்பர்கள்.

(அவரவரென்று தொடங்கி) ஆஶ்ரயணீயர் ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுடைய அபேக்ஷிதம் செய்கைக்குக் குறையுடையரல்லர்; ஆஶ்ரயிக்கிறவர்கள் ஆஶ்ரயணீயரை விதி₄யுக்தப்ரகாரமே ஆஶ்ரயிக்கவும், அவர்கள் அவர்களுக்கு ப₂லப்ரதா₃நஶக்தராகவும், ஸர்வேஶ்வரன் அந்தராத்மதயா நின்றருள். 5.

ஐ— 5. அவ;—அநந்தரம் ரக்ஷணரூபையான ஸ்தி₂தி - தத₃தீ₄நமென்று வையதி₄கரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

அவரவர்—(அவ்வோ புருஷார்த்த₂ங்களுக்காக) அதி₄காரிகள், **தமதமது**—தந்தாமுடைய, **அறிவறி வகைவகை**—அறிவினறிவின் வகையாலே, **அவரவர்**—ருசிக்கீடான தே₃வதைகளை, **இறையவரென**—ப₂லந்தரும் ஶேஷிகளாக, **அடியடைவர்கள்**—ஆஶ்ரயிப்பார்கள். **அவரவர்**—அவ்வவ தே₃வதைகள், **இறையவர்**—ப₂லங்கொடுத்து ஸ்வாமிகளாக, **குறைவிலர்**—குறையில்லை; **இறையவர்**—ஸர்வ ஸ்வாமியானவர், **அவரவர்**—அவவோ அதி₄காரிகள், **விதிவழி**—விதி₄மார்க்க₃த்தாலே,

ப—அடைய—பலத்தையடையும்படி, **நின்றனர்**—அத்தேவதைகளுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்ருர்.

அன்றியே **(அவரவர் விதிவழியடைய)** என்று அவ்வோ தேவதைகள் தந்தாமுடைய பலப்ரதானத்வாதி3 பதினித்4யர்த்தமாக வித்4யுக்தமார்க்கத்தாலே ஆஸ்ரயிக்கும்படி இறையவர் ஆஸ்ரயணீயராய் நின்ருர் என்றுமாம். 5.

இ— அவ;— ஸ்தி2தியும் பக்வதீ4னமென்று வையதி4கரண்யத்தாலே சொல்லுகிறது.

வ்யா;— **(அவரவர்)** ஸத்வாதி3குணபே4தா3த்தால் வந்த ப்ரக்ருதிபே4தா3த்தைச் சொல்லுகிறது. **(தமதமது)** குணபே4தா3த்தாலே வந்த பலபே4தா3த்தைச் சொல்லுகிறது. **(அறிவறி)** அதுக்கடியான ஜ்ஞானபே4தா3த்தைச் சொல்லுகிறது. **(வகைகை)** மார்க்கபே4தா3ங்களாலே. **(அவரவர்)** அவ்வோ பலப்ரதானத்துக்கு யுக்தராக ஸ்வீகரித்த தேவதைகள்: **(இறையவரென)** அவரவர்களே தந்தாமுக்கு ஸ்வாமிகளென்று. **(அடியடைவர்கள்)** ஆஸ்ரயிப்பர்கள். அடியடைவர்களென்று ஸ்வகேனாஷிணா ப்ரஸித்3தி4யாலே அருளிச்செய்கிருர்.

(அவரவரிறையவர்) அவ்வோ தேவதைகள். **(குறைவிலர்)** ஆஸ்ரயிக்கிறவர்களுடைய பலங்கொடுக்கைக்குக் குறையுடையரல்லர். **(இறையவர்)** நிருபாதி4கஸர்வேஸ்வரன். **(அவரவர் விதிவழியடைய)** ஆஸ்ரயிக்கிறவர்கள் வித்4யுக்த ப்ரகாரத்தாலே ஆஸ்ரயிக்கவும், ஆஸ்ரயணீயர் அவர்களுக்கு பலப்ரதானத்துக்கு யுக்தராகவும். **(நின்றனர்)** அந்தராத்மதயா நின்ருர். 5.

ஈ—அவ:—அஞ்சாம் பாட்டு. ஸ்வரூபம் அவனதீ4நமானவோபாதி ஸ்தி2தியும் அவனதீ4நமென்கிறார் (அவரவரித்யாதி3) a ஒருவன் ஒரு க்3ருஹத்துக்குக் கடவனுயிருக்கும்; ஒருவன் ஒரு க்3ராமத்துக்குக் கடவனுயிருக்கும்; ஒருவன் ஒரு ஜநபத3த்துக்குக் கடவனுயிருக்கும்; ஒருவன் த்ரைலோக்யத்துக்குக் கடவனுயிருக்கும்; ஒருவன் சதுர்த3ஶபு4வநத்துக்குக் கடவனுனவனேனு, ஒரு க்3ருஹத்துக்குக் கடவனுனவனேனு வாசியற அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை

அ— அஞ்சாம் பாட்டு— (அவரவர்) ஸ்தி2தி அவனதீ4நை என்கிறதென்? பித்ராதி3களன்றே ரக்ஷகராகிறார்களென்ன (ஒருவனித்யாதி3) யத்3வா ''அவரவர்'' இதி ஸாமாந்ய ஶப்3தஸ்ய ப்ரயோகஸ்ய, பஹுவசநம். வீப்ஸாம் ச ஶ்ருதி3 நிதா4யாஹ (ஒருவனித்யாதி3) க்3ருஹாதி3 ஶப்3தா3ங்கள் - தத்ரத்யர்களைக் காட்டுகின்றன. b,c பக்வதே3க ரக்ஷகத்வே ப்ரமாணம் தா3ர்ஶயதி

ஜி— அஞ்சாம் பாட்டு— (அவரவரித்யாதி3) a ஸ்தி2தி அவனதீ4நை என்கிறதென்? பித்ராதி3களன்றே ரக்ஷகராகிறார்களென்ன (ஒருவனித்யாதி3) க்3ருஹாதி3ஶப்3தா3ங்கள் - தத்ரத்யர்களைச் சொல்லுகிறன. b,c அவர்கள் ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்னைக்கும், ஈஶ்வரனே ரக்ஷகனென்னு

சீ—ரக்ஷ்யமாய் உபகாரங்கொண்டதாகிறதும், ஸர்வேச்வரன் அந்தராத்மாவாய் நின்று நடத்துகையாலே; அவன் இப்படி நடத்திக்கொண்டு போராதவன்று இவர்கள் ரக்ஷக ராகமாட்டார்கள் என்கிறார். *b 1. "न सम्पदां समाहारे विपदां विनिवर्तने। समर्थो दृश्यते कश्चित् तं विना पुरुषोत्तमम्॥" (ந ஸம்பதா³ம் ஸமாஹாரே விபதா³ம் விநிவர்த்தநே। ஸமர்த்தோ³ த்³ருச்யதே கச்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம்॥) c 2. "नहि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वरं हरिम्" (நஹி பாலநஸாமர்த்²யம் ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்) d எல்லா நன்மைகளையும் பண்ணித்தர வல்லனுய் விரோதி¹களையும் போக்க வல்லனுனவனேயொழிய வேறொருவர் பக்கலில் இந்த ரக்ஷகத்வம் கிடவாது.

அ—(ந ஸம்பதா³மிதி) ச்ருதே: பூர்வம் புராணவசநாபி¹தா³நம் புராணவசநஸ்ய ஸ்பஷ்டார்த்த²த்வாத். d புரு - ப³ஹ்ம; "ஷணு தா³நே" "புரு ஸ்²நோதீதி புருஷ:" இத்யவயவார்த்த² விவக்ஷயா, 3. "ஹர்ஷணே தே³வ து³:க்கா³நாம் ஹரிரித்யபி¹தீ¹யதே" இதி ஹரிஸப்³த³ார்த்த²நிருக்தி விவக்ஷயா ச புருஷோத்தமஹரிஸப்³தை³ள ச்ருதி³ நிதா³ய வசநத்³வயஸ்யார்த்த²மாஹ (எல்லா நன்மைகளையும் இத்யாதி³) ப்ரத்யேகம் ஏகைகஸ்மிந்நபேக்ஷ்யயமர்த்தே³ா த்³ரஷ்டும் ஸக்யதே; தச்ச²ப்³த³: ப்ரஸித்³தி¹பரத்வாத் விரோதி¹நிரஸந ஸமர்த்த²பர:; த்³விதீயஸ்லோகஸ்ய உத்தரார்த்தே² 2. "ஸ்தி²தௌ ஸ்தி²தம் மஹாத்மாநம் ப¹வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித்" இதி வர்த்ததே. d யத்³வா, (எல்லா நன்மைகளையும் இத்யாதி³) புருஷோத்தமபத³மும், ஹரிபத³மும் ஹேதுகர்ப்ப¹மென்று தாத்பர்யம். புருஷஸப்³தே³ந ப³ஹ்ம ப்ரத²த்வமும், உத்தம ஸப்³த³ப²லத்தாலே ஆபத்³ விநிவர்த்தந ஸாமர்த்²யமும் தோற்றுகிறது; அநிஷ்டநிவ்ருத்திபண்ணுமல் இஷ்டப்ராப்திமாத்ரம் பண்ணுகிறவன் உத்தமனன்றிறே. [ஹாதீதி ஹரி: ஆஹாரதீதி ஹரி:] அநிஷ்டநிவர்த்தநமும் இஷ்ட ப்ராபணமும்; ஸர்வேச்வர ஸப்³த³த்³வத்தாலே இஷ்ட ப்ராபணமாகவுமாம்; ஈச்வரோ ஹி நியந்தா.

e ஈச்வர ஏவ ரக்ஷக இத்யத்ர மூலப்ரமாணம் த³ர்ஸயதி (யத்³வேதா³தா³விதி) யச்ச²ப்³த³ஸ்ய சா²ந்தோ³ஸ:; ஸ்வர:-ப்ரணவ:; ப்ரணவஸ்ய ப்ரக்ருதி:-அகார:; "வேதா³தை³ள, வேதா³ந்தே ச"

ஜீ—மிடத்துக்கும் ப்ரமாணம் (ந ஸம்பதா³மித்யாதி³) c (நஹீதி) "स्थितौ स्थितं महात्मानं भवत्यन्यस्य कस्यचित्" இத்யுத்தரார்த்த²ம்; இத³ம் ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ப்ரத²மேऽம்ஸே த்³வாவிம்ஸேऽத்⁴யாயே. ச்ருதிக்கு முன்னே புராண வசந கத²நம் ஸ்பஷ்டார்த்த²மாகையாலே. d "புருஷோத்தமம், ஹரிம்" என்ற பத³த்³வயார்த்த²ம் (எல்லா நன்மைகளையும் இத்யாதி³) அதாவது "ஷணு தா³நே" என்று தா³துவாய், "புரு - ப³ஹ்ம ஸ்²நோதீதி புருஷ:" என்றுய், ப³ஹ்ம ப்ரத²னென்றபடி. 3. "ஹர்ஷணே தே³வ து³:க்கா³நாம் ஹரிரித்யபி¹தீ¹யதே" என்கிற நிருக்தியாலே விரோதி¹நிவர்த்தகன் என்றபடி.

ப்ர—b1.(அவ்யவஸ்தி²தேத்யாதி³) "न सम्पदां समाहारे विपदां विनिवर्तने। समर्थो दृश्यते कश्चित् तं विना पुरुषोत्तमम्॥"

c2. श्रीविष्णुपुराणे प्रथमेंशे द्वाविंशेऽध्याये "नहि पालनसामर्थ्यं ऋते सर्वेश्वरं हरिम्। स्थितौ स्थितं महात्मानं भवत्यन्यस्य कस्यचित् ॥ २१॥"

---

* b 1. இப்ரமாணம் ப்ரமாணத்திரட்டில் முழுவதும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதால், ஈட்டில் ஏகதே²மமே எடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

சு— e 1. "यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तः वेदान्ते च प्रतिष्ठितः" (யத்₃வேத₃ாதே₃ள ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேத₃ாந்தே ச ப்ரதிஷ்டி₂த:) f செப்பிலே கிடந்த ஆப₄ரணத்தை வாங்கிப்பூண்டு, பின்னேயும் அவ்வாப₄ரணத்தை வாங்கிச் செப்புக்குள்ளே இட்டுவைக்குமாழபோலே. h ஆத்₃யந்த பீ₃ஜமாயிருக்கிறது யாதொன்று. [तस्य प्रकृतिलीनस्य-தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய] அதுதன்னுடைய ப்ரக்ருதியிலே லீநமாயிருக்கிறதாகிறது-அகாரம்.அது-ரக்ஷகனைக் காட்டுவ தொன்றிறே. [यः परस्स महेश्वरः-ய: பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர:] அதுக்கு i வாச்யதயா பரனுயிருக்கிறான் யாவனொருவன், அவன் ஸர்வேஶ்வரனென்றதிறே.

அ-என்றது-வேத₃ாத்₄யயநாதி₃யிலும், வேத₃ாத்₄யயநாந்தத்திலுமென்றபடி. அல்லது2. "अनन्ता वै वेदाः" என்று வேத₃த்துக்கு ஆத்₃யந்தங்களில்லையிறே. f "ஆதே₃ள ப்ரோக்த:, அந்தே ப்ரதிஷ்டி₂த:" என்றதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (செப்பிலேயித்யாதி₃) g போலேயென்று-பே₄த₃ம். ப்ரணவத்தை உச்சரித்து வேத₃த்தை அநுஸந்தி₄த்து, பின்னேயும் ப்ரணவத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே; அதில் ப்ரத₃மோச்சாரணத்தாலே அத்₄யேஷ்யமாணவேதா₃ர்த்த₂ங்களெல்லாம் இதுக்குள்ளே இருக்கிறதென்று ஸமிசிப்பித்து, அந்த அர்த்த₂ங்களை வேத₃முக₂த்தாலே அநுஸந்தி₄த்து, அதீ₄தார்த்த₂ங்களெல்லாம் இதுக்குள்ளே என்று த்₃விதீயோச்சாரணத்தாலே ஸமிசிப்பிக்கையாலே மஞ்ஜுஷா பூ₄ஷாஸமாதி₄ தோன்றுகிறதென்று கருத்து. h (ஆத்₃யந்தபீ₃ஜம்) ஆத்₃யந்தோச்சார்யமாணமான பீ₃ஜம். (ஆத்₃யந்தபீ₃ஜமாய்) என்கிறதுக்கு ப்ரமாணம் 3. ப்₃ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாத் ஆதா₃வந்தே ச ஸர்வதா₃ | ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே || " இதி. ப்₃ரஹ்மண: - வேத₃ஸ்ய. (தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய) ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய தஸ்ய. ப்ரணவத்துக்கும் காரணமான அகாரத்திலே லீநமானப்ரணவமானது; அகாரமென்றபடி.|(வாச்யதயா பரனுயிதி)A "இதில்அகாரம் ஸகலஶப்₃த₃த்

ஜீ— e ப்ரமாணாந்தரம் (யத்₃வேதே₃த்யாதி₃) (வேத₃ாதே₃ள வேத₃ாந்தே ச) என்றது-வேத₃ாத்₄யயநாதி₃யிலும், அத்₄யயநாந்தத்திலும் என்றபடி; அல்லது 2. "अनन्ता वै वेदाः" என்று வேத₃த்துக்கு ஆத்₃யந்தங்களில்லையிறே. இங்கே 3. "ப்₃ரஹ்மண: ப்ரணவம் குர்யாதா₃தா₃வந்தே ச ஸர்வதா₃ | ஸ்ரவத்யநோங்க்ருதம் பூர்வம் பரஸ்தாச்ச விஶீர்யதே ||" என்றது அநுஸந்தே₄யம். ப்₃ரஹ்மண: - வேத₃ஸ்ய. f "ஆதே₃ள ப்ரோக்த:, அந்தே ப்ரதிஷ்டி₂த:" என்றதின் தாத்பர்யம் (செப்பிலே இத்யாதி₃) ப்ரணவத்தை உச்சரித்து, வேத₃த்தை அநுஸந்தி₄த்து, பின்னேயும் ப்ரணவத்தை உச்சரிக்கக்கடவதிறே; அதில் ப்ரத₃மோச்சாரணத்தாலே அத்₄யேஷ்யமாண வேதா₃ர்த்த₂ங்களெல்லாம் இதுக்குள்ளே இருக்கிறதென்று ஸமிசிப்பித்து, அந்த அர்த்த₂ங்களை வேத₃முக₂த்தாலே அநுஸந்தி₄த்து, அதீ₄தார்த்த₂மெல்லாம் இதுக்குள்ளே என்று த்₃விதீயோச்சாரணத்தாலே ஸமிசிப்பிக்கையாலே செப்பில் ஆப₄ரண ஸமாதி₄ தோன்றுகிறது என்றபடி. h (ஆத்₃யந்தபீ₃ஜம்)

ஸ்ரீ— तैत्तिरीयके श्रीनारायणे (१०) "यद्वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परस्स महेश्वरः॥" अस्यार्थो वेदार्थसङ्ग्रहे भाष्यकारेणाभिहितः—"सर्वस्य वेदजातस्य प्रकृतिः प्रणवस्स्मृतः, प्रणवस्य च प्रकृतिः अकारः. प्रणवविकारो वेदः स्वप्रकृतिभूते प्रणवे लीनः. प्रणवोऽप्यकारविकारभूतः स्वप्रकृतावकारे लीनः. तस्य प्रणवप्रकृतिभूतस्य अकारस्य, यः परः-वाच्यः, स महेश्वरः" इति।

A முமுக்ஷுப்படி-35.

ங— வ்யா:— j (அவரவர்) தம்முடைய அநாத3ரமும், அவர்களுடைய வைவித்4யமும் தோற்றுகிறது. (தமதமது) j2 கு3ணபே4த3த்தால் வந்த ப2லபே4த3த்தைச் சொல்லுகிறது. (அறிவறி) j3 அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபே4த3த்தைச் சொல்லுகிறது. (வகை வகை) மார்க்க3பே4த3ங்களாலே. (தமதமதறிவறி வகைவகை) k சேதநபே4த3த்தோபாதியும் போருமாயிற்று ருசிபே4த3ங்களும். l தந்தாமுடைய கு3ணநுகு3ணமாகப் புறம்பே ஆஶ்ரயிப்பாரும், ஆஶ்ரயணீயராய் இருப்பாருமாய் இருக்குமிறே. m ரஜோகு3ண ப்ரசுரராய் இருப்பாரும், தமோகு3ண ப்ரசுரராய் இருப்பாரும் n அளாவனுன ஸத்வத்தை உடையரா யிருப்பாருமாயிறே இருப்பது; o அப்படியே கு3ணநுகு3ணமாகப் பிறந்த ஜ்ஞாநமும்.

அ—துக்கும் காரணமாய் நாராயணபத3த்துக்கு ஸங்க்3ரஹமாயிருக்கையாலே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாய் ஸர்வரக்ஷகனுன எம்பெருமானைச் சொல்லுகிறது'' இத்யேதத் அத்ர த்3ரஷ்டவ்யம்.

j (அவரவரித்யாதி3) ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயும் உள்ளவர்கள் தந் தாமுடைய ப2ல பே4த3ங்களுக்கடியான ருசிபே4த3ங்களுக்கு அநுகு3ணமான ஸாத4நபே4த3ங் களாலே-என்று ஸப்3தா3ர்த்த3:. ஆக, கு3ணநுகு3ணமான ருசிகளும், ருச்யநுகு3ணமான ப2லங்களும், ப2லங்களுக்கீடான ஸாத4நபே4த3ங்களும் என்று அர்த்த3க்ரமம். k கீழ்ச்சொன்ன ஜ்ஞாநம் ருசி ரூபஜ்ஞாநமென்னுமத்தையும், ''அறிவறி'' என்கிற வீப்ஸையின் கருத்தையும் அருளிச்செய் கிறார் (சேதநபே4த3த்தோபாதியும் இத்யாதி3) l இந்த ருசிபே4த3ங்களுக்கடியேதென்ன (தந்தா முடைய இத்யாதி3) m இத்தை விவரிக்கிறார் (ரஜோகு3ணப்ரசுரராயித்யாதி3) n(அளாவனுன) மிஶ்ர மான. o ஆகக்கீழ் ''சேதந பே4த3த்தோபாதியும் போருமாயிற்று, ருசிபே4த3ங்களும்''(k) என் றத்தை ஸஹேதுகமாக நிக3மிக்கிறார் (அப்படியே இத்யாதி3).

p ''அறிவறி வகை வக்க'' என்றதுக்கு அர்த்தா3ந்தரம் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே) என்று. அதாவது • அவ்வோ அதி4காரிகள் தந்தாமுடைய ப2லவிஷயமாக அறிந்த அறிந்த மார்க்க3பே4த3ங்களாலே என்றபடி. ஏகப2லவிஷயமாகவும் அநேக ஸாத4நங்களுண்டாகையாலே (அறிந்த அறிந்த) என்கிறது. அப்போதைக்கு உபாய விஷயமான ஜ்ஞாநம் என்றபடி. இப்படி இரண்டர்த்த3மாகக் கூட்டுகிறதற்கு அடி—''அறிவறி'' என்றதுக்கு முந்தின அர்த்த2ம் ''அதுக்கடி யான ஜ்ஞாநபே4த3த்தை''(j3) என்று - ப2லத்துக்கு அடியாகவும், இரண்டாமர்த்த3ம் ''அறிந்த

ஜீ-ஆத்3யந்தோச்சார்யமாண பீ3ஜம். [ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய தஸ்ய] ப்ரணவத்துக்குக் காரணமான அகா ரத்திலே லீநமான ப்ரணவமானது; அகாரமென்றபடி. ஸ்வர:-ப்ரணவ:. யச்ச2ப்3தா3ஸ்சா2ந்தா3ஸ:.

j (அவரவரித்யாதி3) j3 (அதுக்கடியான) ப2லபே4த3த்துக்கு அடியான. ராஜஸராயும், தாமஸராயும், ஸாத்விகராயுமுள்ள அவ்வோ சேதநர் தந்தாமுடைய ப2லபே4த3ங்களுக்கு அடி யான ருசிபே4த3ங்களுக்கு அநுகு3ணமான ஸாத4நபே4த3ங்களாலே என்று ஸப்3தா3ர்த்த3ம். ஆக, கு3ணநுகு3ணமான ருசிகளும், ருச்யநுகு3ணமான ப2லங்களும், ப2லங்களுக்கீடான ஸாத4ந பே4த3ங்களும் என்று அர்த்த3க்ரமம். அவரவர் - அடியடைவர்கள் என்று அந்வயம். k கீழ்ச் சொன்ன ஜ்ஞாநம் ருசிரூபமென்றும் ''அறிவறி'' என்கிற வீப்ஸையால் ப2லித்த அர்த்த2த்தை யும் அருளிச்செய்கிறார் (சேதநபே4தே3த்யாதி3) l இந்த ருசிபே4த3த்துக்கு அடியேதென்ன (தந்தா முடைய இத்யாதி3) m ஏதத்3விவரணம் (ரஜோகு3ணேத்யாதி3) n (அளாவனுன) மிஶ்ரமான. o ருசிபே4த3ஹேதுவைச் சொல்லுகிற வழியாலே அதி4காரிபே4த3மும் ஸித்3தி4க்கையாலே அத்தை ருசிபே4த3த்துக்கு த்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (அப்படியே இத்யாதி3)

ff—p அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே, (அவரவரிறையவரென) அவ்வவர் ஆஶ்ரயணீய ரென்று. (அடியடைடவர்கள்) q அவ்வவ தே₃வதைகள்தான் து₃ராராத₄ தே₃வதை களாய், "ப்ரஜையை அறுத்துத்தா, ஆட்டை அறுத்துத்தா" என்னுநிற்கச்செய்தே யும், ஆஶ்ரயணமாவது - அவற்றின் காலிலே குனியுமதுக்கு அவ்வருகில்லையென்று இருக்கிறர் இவர்—r ஸ்வகே₃ஷ்டி₂ ப்ரஸித்₈தி₄யாலே. s ஓர் அஞ்ஜலிஸாத்₄யவஸ்துவோடே யிறே தமக்கு வாஸநை. t 1. "अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी" (அஞ்ஜலி: பரமா முத்₃ரா க்ஷிப்ரம் தே₃வப்ரஸாதி₃நீ) t_2 2. "कृतापराधस्य हि ते नान्यत्पश्याम्यहं क्षमम्।

அ—அறிந்தவகைகளாலே'' (p) என்று உபாயத்துக்கு அடியாகவும் அருளிச்செய்கை. p (அறிந்த அறிந்த இதி) உத்தரத்₃ சலநார்த்த₂ம் உக்தாநுவாதே₃ வா.

l_2 (கு₃ணபே₄த₃த்தால் இத்யாதி₃)—'' கு₃ணபே₄த₃த்தால் வந்த ப₂ல பே₄த₃ம்'' என்கை யாலே 'அவரவர்' (l) என்கிறவிடத்திலே கு₃ணபே₄த₃ நிப₃ந்த₄ந வைவித்₄யம் விவக்ஷிதம்; தத் தத்₃கு₃ணபே₄த₃பி₄ந்நரான அதி₄காரிகள் தத்தத்₃கு₃ணாநுகு₃ணமாக அபி₄லஷிதமான தங்கள் தங்க ளுடைய ப₂லாநுகு₃ணமான அந்த அந்த அறிவுகளாலே அநியப்பட்ட அந்த அந்த மார்க்க₃ங்க ளாலே என்றபடி. k 'அவரவர்' என்கிற சேதநஸமபி₄வ்யாஹாரத்தாலே 'தமதமது' என்கிற விடத்திலே விவக்ஷிதமான தத்தத்ப₂லகே₃ாசர ருசிபே₄த₃த்தினுடைய ஆநந்த்யத்தை அருளிச் செய்கிறர் (சேதநபே₄த₃த்தோபாதியுமென்று) l...o ஜ்ஞாநவைவித்₄யம் அருளிச்செய்கிறர் (தந்தா முடைய என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநமுமென்னுமளவாலே) l, m, n அதில் (ஸத்வத்தை உடையரா மிருப்பாருமாயிறே இருப்பது) என்னுமளவாக ஜ்ஞாநவைவித்₄யத்துக்கு உபபாத₃கம். l (தந்தா முடைய கு₃ணாநுகு₃ணமாக) என்கிறது – ஆஶ்ரயிப்பாரிடத்திலும் ஆஶ்ரயணீயரிடத்திலும் அந்வயிக் கிறது. o (அப்படியே) ஆஶ்ரயிப்பாரைப் போலவும், ஆஶ்ரயணீயரைப் போலவும், ப₃ஹுபே₄த₃ங்களோ உடைத்தாயிருக்குமென்றபடி. p ''அறிவறி வகைவகை'' என்று அந்த அந்த அறிவுகளினுடைய அந்த அந்த வகைகள் என்றிறே பொருள்; அந்த ஷஷ்ட்₂யர்த்த₃த்தை விஶதீ₃கரிக்கிறர் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே என்று) ஷஷ்ட்₄யர்த்த₂ம் விஷயத்வமென்றபடி — இதி ச விவ்ருண்வந்தி.

q அவர்களை ஆராதி₄ப்பரென்னுதே அடியடைடவர்களென்கிறதென்னென்ன (அவ்வவ தே₃வதை கள் இத்யாதி₃) r (ஸ்வகே₃ாஷ்டி₃) பரமவைதி₃க ப்ரபந்நஜநகே₃ாஷ்டி₃. s ஸ்வகே₃ாஷ்டி₃யில் ப்ரஸித்₃ தி₄க்கு ஹேதுவேதென்ன (ஓரஞ்ஜலிஸாத்₄யவஸ்து இத்யாதி₃) அன்றிக்கே ''தம்முடைய வாஸநை யாலே அருளிச்செய்கிறர்'' என்றும் அருளிச்செய்வர். t, t_2 அஞ்ஜலி ஸாத்₄யமான வஸ்துவென்

ஜீ— p ''அறிவறி வகை வகை'' என்றதுக்கு அர்த்த₃ாந்தரம் (அறிந்த அறிந்த வகைகளாலே) என்று. அவ்வோ அதி₄காரிகள் தந்தாமுடைய ப₂லவிஷயமாக அறிந்த அறிந்த மார்க்க₃பே₄த₃ங்க ளாலே என்றபடி. ஏகப₂ல விஷயமாகவும், அநேகஸாத₄நங்களுண்டாகையாலே (அறிந்த அறிந்த என்கிறது) அப்போதைக்கு, உபாயவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்றபடி. முந்தின அர்த்த₂த் திலே, ப₂லவிஷயமான ஜ்ஞாநமென்று கண்டுகொள்வது; ''அதுக்கடியான ஜ்ஞாநபே₄த₃த் தைச் சொல்லுகிறது'' [ப294 l_3] என்று - ப₂லத்துக்கு அடியாகவும் கீழே அருளிச்செய்கையாலே.

q ஆராதி₄ப்பார்களென்னுதே ''அடியடைவர்கள்'' என்கிறதென்னென்ன (அவ்வவ தே₃வதை கள் இத்யாதி₃) r (ஸ்வகே₃ாஷ்டி₃) பரமவைதி₃க ப்ரபந்நஜநகே₃ாஷ்டி₃. s பரிஹாராந்தரம் (ஓரஞ்ஜலி இத்யாதி₃) தம்முடைய வாஸநையாலே அருளிச்செய்கிறர் என்றபடி. யத்₃வா ஸ்வகே₃ாஷ்டி₂யில் ப்ரஸித்₃தி₄க்கு ஹேதுவேதென்ன (ஓரஞ்ஜலி இத்யாதி₃) t, t_2 அஞ்ஜலிஸாத்₄யவஸ்து என்றதுக்கு

ह-अन्तरेणाञ्जलिं कृत्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात्॥"(க்ருதாபராத₄ஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம்। அந்தரேணாஞ்ஜலிம் ப₃த்₃த்₄வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாத₃நாத்॥) ப இளையபெருமாளுடைய ஜ்யாகே₂ஷத்தைக் கேட்டு மஹாராஜர் கழுத்தில் மாலையை அறுத்துப் பொகட்டுக் காபேயமாய்ச் சில வ்யாபாரங்களைப் பண்ணி, அருகே நின்ற திருவடியைப் பார்த்து, "இவ்வளவில் நமக்குச் செய்யவடுப்பதென்?" என்ன; "அபராத₄காலத்திலே அநுதாபம் பிறந்து மீண்டோமாய், எளியன சில செய்கிறேமல்லோம்; v தீரக் கழிய அபராத₄ம் பண்ணினபின்பு, இனி w ஓரஞ்ஜலி x நேராமற்போகாது" என்றருளினீரே. y இப்படி கு₃ணதி₄களைப், ப்ராப்தனையிருக்கிறவனேட்டை வாஸனையாலே "அடியனடைவர்கள்" என்கிறார். zA மாமலர் நீர்சூடார் தூபங்கொண்டு தொழுதெழுதுமென்னுமிது மிகையாயிறே இவர் பற்றின விஷயமிருப்பது.

அ—றதுக்கு ப்ரமாணத்₃வயம் (அஞ்ஜலிரித்யாதி₃) "யச்சீ₃ல: ஸ்வாமீ தச்சீ₃லோ தா₃ஸ:" என்கையாலே "க்ருதாபராத₄ஸ்ய" என்கிற ஸ்லோகம் ஈஸ்வரன் அஞ்ஜலி ஸாத்₄யனையிருக்குமென்றதுக்கு ப்ரமாணம். "அஞ்ஜலிம் ப₃த்₃த்₄வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாத₃நாத₃ந்தரேண" என்று அந்வயம். ப "க்ருதாபராத₄ஸ்ய" என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறார் (இளையபெருமாளுடைய இத்யாதி₃) v தாத்பர்யம் (தீரக்கழிய இத்யாதி₃) தீரக்கழிய - அத்யந்தாதி₄கமாக. x நேராமல் - எதிராமல்; பண்ணுமலென்றபடி. w (ஓரஞ்ஜலி நேராமற்போகாதென்றருளினீரே) திருவடி, சக்ரவர்த்தி குமாரர்களுடைய பா₄வஜ்ஞதையாலே மஹாராஜர்க்குச் சொன்ன இது அவர்களுடைய அஞ்ஜலி ஸாத்₄யதைக்கு ப்ரமாணமாகிறது. "ஓரஞ்ஜலி நேராமற்போகாது" என்று ஸுகரமான அஞ்ஜலியை து₃ஷ்கரமாகச் சொன்ன இது—"நீ கனக்க நேரப்புகுகிறாய்" என்று உபாலம்பா₄தாத்பர்யத்தாலே. y உக்தார்த்த₂த்தை நிக₃மிக்கிறார் (இப்படி இத்யாதி₃) z அஞ்ஜலி ஸாத்₄யனை

ஜீ-ப்ரமாணத்₃வயம் (அஞ்ஜலிரித்யாதி₃) இத₃ம் பா₄ரத்₃வாஜஸம்ஹிதாயாம். t₉(க்ருதாபராத₄ஸ்யேத்யாதி₃) கிஷ்கிந்தா₄காண்டே₃ த்₃வாத்ரிம்ஶே ஸுக்₃ரீவம் ப்ரதி ஹநுமத்₃வசநம். "யச்சீ₃ல: ஸ்வாமீ தச்சீ₃லோ தா₃ஸ:" என்கையாலே "க்ருதாபராத₄ஸ்ய" என்கிற ஸ்லோகம் ஈஸ்வரன் அஞ்ஜலிஸாத்₄யனையிருக்கும் என்றதுக்கு ப்ரமாணம். "க்ருதாபராத₄ஸ்ய தே அஞ்ஜலிம் ப₃த்₃த்₄வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாத₃நாத₃ந்தரேண" என்று அந்வயம். ப "க்ருதாபராத₄ஸ்ய" என்றதுக்கு அர்த்த₂ம் (இளையபெருமாள் இத்யாதி₃) v "க்ருதாபராத₄ஸ்ய" என்ற பூ₄தநிர்தே₃ஶத்துக்கு பா₄வம் (தீரக்கழிய இத்யாதி₃) தீரக்கழிய - அத்யந்தாதி₄கமாக. x (நேராமல்) பண்ணுமல், (போகாதென்றருளினீரே) திருவடி சக்ரவர்த்திபிள்ளைகளுடைய பா₄வஜ்ஞதையாலே என்றபடி. "நேராமற்போகாது" என்று—ஸுகரமான அஞ்ஜலியை து₃ஷ்கரமாகச் சொன்ன இது "நீ கனக்க நேரப்புகுகிறாய்" என்று உபாலம்பா₄தாத்பர்யத்தாலே. y உக்தார்த்த₂நிக₃மநம் (இப்படி இத்யாதி₃). z அஞ்ஜலிஸாத்₄யனை அளவன்றிக்கே அஞ்ஜலிதான் மிகையாயிருக்குமென்கிறார்

ப்ர— भरद्वाजसंहितायाम्-"अञ्जलिः परमा मुद्रा क्षिप्रं देवप्रसादिनी।" किष्किन्धाकाण्डे द्वात्रिंशे लक्ष्मणस्य किष्किन्धाप्रवेशानन्तरे सुग्रीवं प्रति हनुमान्-"त्वं प्रमत्त इति व्यक्तं लक्ष्मणोऽयमिहागतः॥ १५॥ आर्तस्य हृतदारस्य परुषं पुरुषान्तरात्। वचनं मर्षणीयं ते राघवस्य महात्मनः॥ १६॥ कृतापराधस्य हि ते नान्यत्पश्याम्यहं क्षमम्। अन्तरेणाञ्जलिं बद्ध्वा लक्ष्मणस्य प्रसादनात्॥ १७॥"

A 9-3-9.

ஈ— (அவரவரிறையவர் குறைவிலர்) ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுடைய இறையவரென்னுதல், அவ்வவ ஆஶ்ரயணீயரானவர்களென்னுதல். அவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயரானவர்கள் அவர்களுக்குப் பூலப்ரதூர்நஶக்தராகைக்குக் குறையுடையரல்லர். அதுக்கடி என்னென்னில், (இறையவர்) a பொதுவிலே "இறையவர்" என்கிறார்; அவர்களோடு, அவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகளோடு, தம்மோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே; b1. "पति विश्वस्य" (பதிம் விஶ்வஸ்ய) என்கிறபடியே எல்லார்க்குமொக்க ஸ்வாமியானவர். (அவரவர் விதிவழியடைய நின்றனரே) c அவ்வவ ஆஶ்ரயணீயர் d தந்தாமுடைய ஆகூமாதிகளிலே e விதித்துவைத்த ப்ரகாரங்களிலே f அடையும்படியாக நம் இறையவர் அந்தராத்மாவாய் நின்றார்.

அ-'அளவன்றிக்கே, அஞ்ஜலிதான் மிகையாயிருக்கும் என்கிறார் (மாமலரித்யாதி)யத்வா. *மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவருடைய திவ்யஸூக்தியையும் அஞ்ஜலிலாத்யவஸ்துவென்னுமதுக்கு ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாமலரித்யாதி) ஸ்லாக்யமான புஷ்பத்தையும், அர்க்யாதி ஜலத்தையும், தூபதீபங்களையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக உத்யோகிப்போம் என்னுமிது-உன் ஶீலாதிஶயத்தாலே மிகையாயிருந்தது. தொழுதெழுதும் என்று அந்வயித்தார்.

a இன்னாருக்கு என்னுதே "இறையவர்" என்றதுக்குக் கருத்து (பொதுவிலே இத்யாதி) b விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (பதிமித்யாதி) c (அவ்வவ ஆஶ்ரயணீயர்)த்ருதியாந்தம். d(தந்தாமுடைய) அவ்வவ ஆஶ்ரயணீயருடைய. e(விதித்துவைத்த) 2."மாமுபாஸ்வ" போலே விதித்து வைத்த. f (அடையும்படியாக) ஆஶ்ரமித்து பூலமடையும்படியாக.

g ப்ரதமாந்த ஸ்வாரஸ்யாநுகுணமாக அர்த்தாந்தரம்(அன்றிக்கே இத்யாதி) h(ஸர்வேஶ்வரன் காமதாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடி)யாவது-3."யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி। தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் ॥ ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ் தஸ்யாராதநமீஹதே। லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந் ॥" இத்

ஜீ-(மாமலரித்யாதி)ஸ்லாக்யமான புஷ்பங்களையும், அர்க்யாதி ஜலத்தையும், தூபதீபங்களையும் ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு தொழுகைக்காக உத்யோகிப்போம் என்னுமிது - உன் ஶீலாதிஶயத்தாலே மிகையாயிருத்தலால் என்றபடி. "தொழுதெழுதும்" என்று அந்வயித்தார்.

a இன்னாருக்கென்னுதே "இறையவர்" என்றதுக்கு பாவம் (பொதுவிலே இத்யாதி) b விவக்ஷிதார்த்தத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்கிறார் (பதிமித்யாதி) e (விதித்துவைத்த) 2."மாமுபாஸ்வ"போலே விதித்துவைத்த. f(அடையும்படியாக) ஆஶ்ரமித்து பூலமடையும்படியாக.

g அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே இத்யாதி) h (காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே) ஸர்வேஶ்வரன் காமநாதிகாரத்தில் விதித்தபடியே. அதாவது-கீதாயாம் ஸப்தமே 3. 'யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்ச்சிதுமிச்சதி। தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் । ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ்தஸ்யாராதநமீஹதே। லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந் ॥" இத்யாதி. "அவரவர் விதிவழி அடையநின்றனர்" என்றதுக்கு அந்த அந்த

ப்ர— b1.(இறையவர்) "पति विश्वस्य" इत्यादि पूर्वमेव लिखितम्.

ச— g அன்றிக்கே, h ஸர்வேச்வரன் காமநாதிகாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே அவர்கள் அடையும்படியாக என்னுதல். i ஸர்வேச்வரன் j இராமடமூட்டுவாரைப்போலே முகம்

அ-யாதி₃.அந்த அந்த தே₃வதைகள் தந்தாமுடைய ஆக₃மங்களிலே "மாமுபாஸ்வ போலே விதி₄த்த ப்ரகாரங்களிலே தம்மை ஆஸ்ரயிக்கும்படியாகவும், ஆஸ்ரயணீயர் அவரவர்களுக்கு ப₂லப்ரதா₃ந ஸக்தராகவும், ஆஸ்ரயணீயர்க்கும் ஆஸ்ரிதர்க்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்றனர் என்று ப்ரத₃மயோஜனைக்கும். அந்த அந்த அதி₄காரிகள் காமநாதி₄காரமான "யோ யோ யாம் யாம்" இத்யாதி₃யிலே ஈஸ்வரன் விதி₄த்த ப்ரகாரத்திலே தத்தத்₃ தே₃வதைகளை ஆஸ்ரயிக்கும்படி உப₄யர்க்கும் அந்தராத்மாவாய் நின்றுரென்று த்₃விதீயயோஜனைக்கும் நிஷ்க்ருஷ்டமான பொருள். முந்தின அர்த்த₄த்தில் தே₃வதாந்தர்யாமித்வமும், த்₃விதீயார்த்த₂த்தில் சேதநாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறதென்னுமது பாட்டு யோஜனையோடு விரோதி₄க்கும்.

ஜீ-ஆஸ்ரணீய தே₃வதைகள் தந்தாமுடைய ஆக₃மாதி₃களிலே 'மாமுபாஸ்வ'போலே விதி₄த்த ப்ரகாரங்களிலே தங்களை ஆஸ்ரயித்து ப₂லமடையும்படியாகவும், ஆஸ்ரயணீயர் அவர்களுக்கு ப₂லப்ரதா₃ந ஸக்தராகவும், ஆஸ்ரயணீயர்க்கும், ஆஸ்ரிதர்க்கும் அந்தர்யாமியாய் நின்றனரென்று ப்ரத₂மயோஜனைக்கும், அந்த அந்த அதி₄காரிகள் காமநாதி₄காரமான "யோ யோ யாம் யாம்" இத்யாதி₃யிலே ஈஸ்வரன் விதி₄த்த ப்ரகாரத்திலே தத்தத்₃தே₃வதைகளை ஆஸ்ரயிக்கும்படி உப₄யர்க்கும் அந்தராத்மாவாய் நின்றுரென்று த்₃விதீயயோஜனைக்கும் நிஷ்க்ருஷ்டமான பொருள். முந்தின

ப்₃ர— h (காமநாதி₄காரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே) भगवद्गीतासु सप्तमे "कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः। तं तं नियममास्थाय प्रकृत्या नियताः स्वया॥ २०॥ यो यो यां यां तनुं भक्तश्श्रद्धयार्चितुमिच्छति। तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम्॥ २१॥ स तया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते। लभते च ततः कामान् मयैव विहितान् हि तान्॥ २२॥ अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम्।" सर्व एव हि लौकिकाः पुरुषाः स्वया प्रकृत्या-वासनया गुणमयभावविषयया, नियताः-नित्यान्विताः; तैस्तैः स्ववासनारूपगुणमयैरेव कामैः-इच्छाविषयभूतैः हृतमत्स्वरूपविषयज्ञानाः तत्तत्कामसिद्ध्यर्थं अन्यदेवताः-मद्व्यतिरिक्ताः केवलेन्द्रादिदेवताः, तं तं नियममास्थाय—तत्तद्देवताविशेषमात्रप्रीणनासाधारणनियममास्थाय प्रपद्यन्ते—ता एवाश्रित्य अर्चयन्ते। ता अपि देवता मदीयास्तनवः-"यमादित्यो न वेद यस्यादित्यश्शरीरम्" [बृ. ५-७-१३] इत्यादिश्रुतिभिः प्रतिपादिताः। मदीयास्तनव इत्यजानन्नपि यो यो यां याम्-इन्द्रादिकां तनुं भक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति, तस्य तस्य—अजानतोऽपि मत्तनुविषया एषा श्रद्धेत्यनुसन्धाय तामेवाचलां—निर्विघ्नां विदधाम्यहम्। स तया-निर्विघ्नया श्रद्धया युक्तस्तस्य-इन्द्रादेराराधनं प्रति ईहते-चेष्टते। ततः-मत्तनुभूतेन्द्रादिदेवताराधनात्, तानेव हि—स्वाभिलषितान् कामान् मयैव विहितान् लभते। यद्यप्याराधनकाले इन्द्रादयो मदीयास्तनवः तत एव तदर्चनञ्च मदाराधनमिति न जानाति; तथाऽपि वस्तुतो मदाराधनत्वादाराधकाभिलषितमहमेव विदधामि॥

6. நின்றன ரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்
நின்றில ரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்
என்றுமொ ரியல்வின ரெனநினை வரியவர்
என்றுமொ ரியல்வொடு நின்றவெம் திடரே.

ஆ— வ்பா:—(நின்றனர்) சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களினுடைய ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பரமபுருஷஸங்கல்பாதீநமென்று சொல்லுகிறது. 6.

ந—தோற்றுதே அந்தராத்மாவாய் நின்று நடத்துகையாலே அவர்களும் ஆஸ்ரயித்தார்களாய், இவர்களும் ப₂லப்ரத₃ாந ஸக்தராகிறார்களித்தனை; அவனை ஒழிந்தவன்று இவர்கள் ஆஸ்ரயிக்கவும் மாட்டார்கள்; அவர்கள் ப₂லப்ரத₃ாநம் பண்ணவும் மாட்டார்கள் என்கிறார். k ஐயன்பாழியில் ஆனை போர்க்கு உரித்தாமன்றுயிற்று, அவ்வோ தே₃வதா மாத்ரங்களுக்குப் ப₂லப்ரத₃ாநஸக்தி உள்ளது. 5.

அ— l.] இந்த அர்த்த₄க்₃வயத்தாலும் ப₄லித்த அர்த்த₄த்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரன் இராமடமூட்டுவார் இத்யாதி₄) இது பாட்டின் அவதாரிகைக்கும் சேருவது. ''கீழிரண்டு வாக்யத்தாலும்–ஆஸ்ரயணீயர்க்கு அந்தர்யாமியாய் இருக்குமென்றும், ப₄லிதார்த்த₂ம் | (இராமடமூட்டுவார் இத்யாதி₄) என்றும் சொல்லக் கேட்டோம்'' என்றும் சொல்வாரும் உண்டு; இது ''அவர்கள் ரக்ஷகராகிறதும், இவை ரக்ஷ்யமாய், உபகாரங்கொண்டதாகிறதும், ஸர்வேஸ்வரன் அந்தராத்மாவாய்'' [ப 291,292] இத்யாதி₄ பாட்டு யோஜநையோடே விரோதி₄க்கும்.] (இராமடமூட்டுவாரீதி) மாத்ராதி₃ பி₄ர்விருத்₃த₄ா: மாத்ராதி₃தா₃ர்ஸநாஸஹிஷ்ணவோ விஷயப்ரவணா: ராத்ர்யாம் மடே₃ஷு வர்த்தந்தே. தத்ர ஸ்வாத்மப்ரத₃ர்ஸநரஹிதம் தாந் பே₄ஜயந்தி மாத்ராத₃ய:; த உச்யந்தே. k இப்படி சொல்லுவானேன்? 1. ''வாயவ்யம் ஸ்வேதமாலபே₄த'' இத்யாதி₃களிலே அவ்வவ தே₃வதைகளன்றே ப₂லப்ரத₃ாநம் பண்ணுகிறார்களாகச் சொல்லுகிறதென்ன (ஐயன்பாழியில் இத்யாதி₃) (ஐயன்) ஸாஸ்தா. (பாழி) ஸ்த₂ாநமென்றபடி.

நாலாம்பாத₃ம் முதல் அநுஸந்தி₄த்து மற்றை மூன்று பாத₃மும் அடைவே அநுஸந்தி₄ப்பது அந்வயம். ''அவரவர்'' என்று தொடங்கி க்ரமேண உரையந்வயம். 5.

ஜீ—அர்த்த₂த்தில் தே₃வதாந்தர்யாமித்வமும். இரண்டாம் அர்த்த₄த்தில் சேதநாந்தர்யாமித்வமும் சொல்லுகிறதென்னுமது பாட்டு யோஜநையோடு விரோதி₄க்கும்.

l.] இந்த அர்த்த₄த்₃வயத்தாலும் ப₄லிதம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி₃) | (இராமடமூட்டுவாரைப் போலே) விஷயப்ரவணரான பிள்ளைகளை வாத்ஸல்யத்தாலே ராத்ரியில் ஸத்ரங்களிலே தாங்கள் அவர்கள் கண்படாமல் பு₄ஜிப்பிக்கும் மாத்ராதி₃களைப்போலே என்றபடி. k மாட்டார்களென்கிறதென்? 1. ''வாயவ்யம் ஸ்வேதமாலபே₄த'' இத்யாதி₃களிலே அவ்வவ தே₃வதைகளன்றே ப₄லப்ரத₃ாநம் பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகிறது என்ன (ஐயனித்யாதி₃) (ஐயன்) ஸாஸ்தா. (பாழி) தத்ஸ்த₂ாநம். க்ரமேணாந்வய:. 5.

ஓ— அவ:—ஆரும் பாட்டில் – சேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்த வஸ்துக்களுடைய ஸமஸ்த ப்ருவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் பகவத்ஸங்கல்பாதீநமென்கிறது.

வ்யா:— (நின்றனரிருந்தனரென்று தொடங்கி) (என்றுமொரியல்வின ரென்று தொடங்கி) அநேக ப்ரகாரணயிருக்கையாலே ஒரு ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி இதுவே படியென்று ஒருநாளும் பரிச்சேதிக்க அரியனுய், அபரிச்சேத்யதைக ஸ்வரூபனுய், இப்படி ஸத்ருட ப்ரமாண ஸித்தனுயுள்ளவர். "எம்" என்று - ஸ்வலாபத்தைச் சொல்லுகிறது. நாலாம் பாட்டிலே ஸ்வரூபதாத்ந்ய ஸித்தமாகையால் இப்பாட்டில் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்த்யம்ஸ தாத்ந்ய ஸித்தமாகையாலே தாத்பர்யமாயிற்று. "अरुणया पिङ्गाक्ष्या सोमं क्रीणाति" (அருணயா பிங்காக்ஷ்யா ஸோமம் க்ரீணுதி) என்கிறவிடத்தில் ஆருண யாதிகளே விதேயமானுப்போலே. 6.

ப— 6. அவ:—அநந்தரம் ஸர்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் ததீயைகளென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்—நிற்றலும் இருத்தலும் கிடத்தலும் திரிதலுமாகிற ப்ரவ்ருத்திக்கு ஆச்ரயமான பதார்த்தங்களும், நின்றிலர் இருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்—நிவ்ருத்திக்கு ஆச்ரயமான பதார்த்தங்களுமாய் (இத்தாலே), என்றும்—என்றுமொக்க, ஒரியல்வினர்—ஒரு ஸ்வபாவத்தையுடையவர், என— என்று, நினைவு—நிகநக்கைக்கு, அரியவர்—அரியராயிருப்பர்; என்றும்—என்று மொக்க, ஒரியல்வொடு நின்ற—ஸ்வேதர ஸமஸ்த வ்யாவ்ருத்தமான, எம் திடர்— நம்முடைய த்ருட ப்ரமாண ஸித்தர்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளான தர்மங்களினுடைய ததீயத்வம் சொல்லா நிற்க, தர்மிபர்யந்தமாகச் சொல்லிற்று—இத்தர்மங்கள் ஆச்ரயத்தை யொழிய ப்ரதிபத்தி பண்ணவொண்ணுமையாலும், கீழே தர்மிஸ்வரூபம் ததீயமென்று சொல்லுகையாலும், தர்மிபர்யந்த ஸப்தமேயாகிலும் தர்மத்திலே தாத்பர்ய மாகக்கடவது. இவ்விடத்தில் ப்ரவ்ருத்தி ஈச்வராதீநையாணுலும் ஏறிட்ட கட்டி விழுகைக்கு ப்ரேரகர் வேண்டாதாப்போலே நிவ்ருத்திக்கு ததபேக்ஷையுண்டோ வென்னில்; த்ரிஸந்துநிவ்ருத்திக்கு ப்ரதிபந்தகம் காண்கையாலே நிவ்ருத்திக்கும் ஈச்வராபேக்ஷையுண்டு. இப்படி பாபாதிகளில் ப்ரவ்ருத்தருடைய நிவ்ருத்திக்கும் ஈச்வராபேக்ஷையுண்டாகையாலே ஸர்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கும் ஈச்வரா பேக்ஷையுண்டு. 6.

இ— அவ:—ஆரும்பாட்டில் – ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் பகவத்ஸங்கல்பாதீநைக ளென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லுகிறது.

இ— வ்யா:— (நின்றனரித்யாதி₃) ஸகல சேதநாசேதநங்களுடைய ஸகல ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும். விசேஷ்ய பர்யந்தாபி₄தா₄நம் பண்ணு நிற்க, இங்ஙனே சொல்லுவ தென்னென்னில்; "நாமவன்" என்கிற பாட்டிலே ஸ்வரூபஞ்சொல்லுகையாலே இப்பாட்டில் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திமாத்ரத்தையே நினைக்கிறது. அருணாதி₄கரணத் தில் ஆருண்யாதி₃களே விதே₄யமாஞற்போலே. (நின்றனரித்யாதி₃) ஸகல ப்ர் வ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் தத₃தீ₄நைகளென்கிறது. நிவ்ருத்தி தத₃தீ₄நையாவதென்? ஏறிட்ட கட்டி விழும்போது ஒரு நியாமகர் வேணுமோ? என்னில்; வேணும்; ஸ்வர்க்க₃த்தினின்றும் விழுகிற த்ரிஶங்குவுக்குத் தன்னுல் முடிய விழவொண்ணு மையாலே. (என்றுமொரியல்வினரென நினைவரியவர்) அநேக ப்ரகாரணுகையாலே ஒரு ப்ரகாரத்தையே சொல்லி, இது இப்படியென்று ஒருநாளும் பரிச்சே₂தி₃க்க அரியவர். (என்றுமொரியல்வொடு நின்ற) என்றுமொக்க இப்படி அபரிச்சே₂த்₃ யதைகஸ்வபா₄வராயிருக்கை. (எம் திடரே)இப்படி ஸூத்₃ருட₄ ப்ரமாண ஸித்₃த₄ர்.(எம்) என்று தமக்கு இவ்வர்த்த₃ம் ப்ரகாஶிக்கையாலே ஸ்வலாப₄த்தைச்சொல்லுகிறது. 6.

ஈ—அவ:—ஆறும்பாட்டு. கலீலாவிபூ₄தியினுடைய ஸ்தி₂தியும் பு₄க₃வத்ஸங்கல்பாதீ₄நமென் றுர் கீழ்; அதினுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தியும் பு₄க₃வத்ஸங்கல்பாதீ₄நமென்கிறர் இதில்.

வ்யா:—b (நின்றனரித்யாதி₃) c நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல், திரிதல் என்றும், நில்லாமை, இராமை, கிடவாமை, திரியாமை என்றும் சொல்லக்கடவதிறே - ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளை; d பு₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துக்களுடையவும் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி களைச் சொல்லுகிறது இப்பன்மையால்.

அ— ஆறும்பாட்டு. (நின்றனரித்யாதி₃) a உக்தத்தை அநுபா₄ஷியாநின்றுகொண்டு, இப் பாட்டில் பூர்வார்த்த₄த்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறர் (லீலாவிபூ₄தியினுடைய) இத்யாதி₃வாக்யத்₃வயத்தாலே.

b அத்ர ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யாஶ்ரயபூ₄த வஸ்துப்ரதிபா₄ஸே ஸத்யபி, சேதநாசேதநஸ்வ ரூபம் பு₄க₃வதா₃தீ₄நமிதி சதுர்த்த₄கா₃தா₃யாமேவ உக்தத்வாத் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திமாத்ரதத்பரா இமே ஶப்₃தா₃ இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (நின்றனரித்யாதி₃) c யத்₃வா, "நின்றனர்" இத்யாதி₃யாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி தாத₃தீ₄ந்யம் சொல்லும்படியெங்ஙனே? இந்தப் பத₃ங்களில் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளைச் சொல்லக்காணுமிறேயென்ன (நிற்றலித்யாதி₃) "நின்றனர்" இத்யாதி₃ யாலே அவற்றையிறே விசேஷணமாக நிர்தே₃ஶிக்கிறதென்று தாத்பர்யம். d பு₃ஹ்வசநதாத் பர்யம் (பு₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தேத்யாதி₃)

ஆ— ஆறும்பாட்டு (நின்றனரித்யாதி₃) a உக்தாநுவாத₃ பூர்வகமாக இப்பாட்டில் பூர்வார்த்த₄த் தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (லீலாவிபூ₄தியினுடைய) இத்யாதி₃வாக்யத்₃வயத்தாலே.

c மூலத்தில் விசேஷ்ய பர்யந்தமாயிருக்கச்செய்தேயும் நாலாம்பாட்டில் ஸ்வரூபதாத₃தீ₄ந்யம் உக்தமாகையாலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே தாத்பர்யமென்கிறர் (நிற்றலித்யாதி₃) யத்₃வா, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் இங்கு தோற்றுகிறதோவென்ன (நிற்றலித்யாதி₃) என்னுதல். d பு₃ஹ்வசநதாத்பர்யம் (பு₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தேத்யாதி₃).

ஈ— e ஆக்ருதிவாசகஶப்₃தை₃ம் வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்துநிற்குமாபோலே f ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான ஶப்₃தை₃மும்; g அபர்யவஸாநவ்ருத்த்யா அவனளவிலே சென்றல்லது நில்லாது.

அ— e நிற்றலிருத்தலென்று தை₂ர்மமாத்ரத்தைச் சொல்லாதே தை₂ர்மியான சேதநரென்று சொல்லு வானென்னென்ன, அருணாதி₄கரணத்தில் பா₂ஷ்யகாரர் ஸித்₄தா₂ந்தித்த ப்ரக்ரியையை உப ஜீவித்து இந்த ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (ஆக்ருதிவாசக ஶப்₃தை₃மித்யாதி₃) யத்₃வா, தர்ஹி ஈஶ்வரவாசிஶப்₃தை₃ந கதா₃ம் தேஷாம் ஸாமாநாதி₄கரண்யமிதி சேத், தத்₃ராஹ— (ஆக்ருதி வாசகேதி) யதா₃ ஆக்ருதிவாசகாஸ்ஶப்₃தா₃:—ஆக்ருதேர் வ்யக்திம் விநா ப்ருத₂க்ஸ்தி₂த்யுபலம்பா₄பா₄வாத் அபர்யவஸாநவ்ருத்த்யா வ்யக்திபர்யவஸிதா ப₄வந்தி, தத₃ர்த₂ப்ரவ்ருத்தி நிமித்ததயா ப்ராதா₄ந்யேந ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திவாசகாஶ்சேமே ஶப்₃தா₃: — தத₃ாஶ்ரயபூ₄தம் வஸ்த்வபி₄தா₄ய, தஸ்யாபி ப₄க₂வத்ப்ரகாரத்வாத் ப₄க₂வத்பர்யந்தமபி₄த₃தா₄தீத்யர்த₂:. அபர்யவஸாநவ்ருத்திர் நாம—பர்யவஸாநரஹிதா பே₄தா₃நுஸக்தி:. தது₃க்தமாநந்த₃மயாதி₄கரணே 1. "ப்ரகாரோ ஹி நாம - இத₂மித்த₂மிதி ப்ரதியமாநே வஸ்துநி இத்த₂மிதி ப்ரதியமாநோऽம்ஶ:. தஸ்ய தத்₃வஸ்த்வ பேக்ஷத்வேந தத்ப்ரதீதே: தத₃பேக்ஷத்வாத் தஸ்மிந்நேவ பர்யவஸாநம் யுக்தமிதி, தஸ்ய ப்ரதிபாத₃கோऽபி ஶப்₃த₃: தஸ்மிந்நேவ பர்யவஸ்யதி. அத ஏவ கௌ₃ரஶ்வோ மநுஷ்ய இத்யாதி₃ப்ரகாரபூ₄தாऽऽக்ருதிவாசிநஶ்ஶப்₃தா₃: ப்ரகாரிணி பிண்டே₃ அபர்யவஸ்யந்த:, பிண்ட₃ஸ்யாபி சேதநஶரீரத்வேந தத்ப்ரகாரத்வாத் பிண்ட₃ஶரீரகசேதநஸ்யாபி பரமாத்மப்ரகாரத்வாச்ச பரமாத்மந்யேவ பர்யவஸ்யந்தீதி ஸர்வஶப்₃தா₃நாம் பரமாத்மைவ வாச்ய இதி பரமாத்மவாசி ஶப்₃தே₃ந ஸாமாநாதி₄கரண்யம் முக₂யமேவ" இதி. பூர்வம் க்வசித் வ்யாப்ருதஸ்ய தத்ர அது பரம்ய தத₂ந்வயிநி அந்யத்ர வ்யாபார:—பர்யவஸாநமிஹ விவக்ஷிதம்; நது வ்யாபாரோபரம:. யத்₃வா, ஆகிலும் தாத₂தீ₄ந்யம் ஸித்₃தி₄த்தபடியெங்ஙனேயென்ன f (ஆக்ருதீத்யாதி₃) (ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான) விஶேஷணதயேதி ஶேஷ:. "ஶப்₃த₃ரும்" என்னுமளவும் வாக்யம். g பர்யவஸாநபூ₄மி ஏதென்ன உத்தரமருளிச்செய்துகொண்டு வ்யதிரேகமுக₂த்தாலே அத்தை த்₃ருட₄மிக்கிறார் (அபர்யவஸாந இத்யாதி₃)

h அருணாதி₄கரணத்தில் பா₂ஷ்யகார ஸித்₃தா₂ந்த ப்ரக்ரியையாலே அருளிச்செய்து, பூர்வ பக்ஷத்தில் ப்ராபா₄கரமதாநுஸாரேண சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிற பக்ஷத்தை அநுவதி₃க்கிறார்

ஜ— e ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திதா₄தீ₄ந்யம் சொல்லுகிறதாகில் தை₂ர்மிபர்யந்தம் சொல்லுவா னென்னென்ன (ஆக்ருதீத்யாதி₃) ஆக்ருதி:— ஜாதி:. g அபர்யவஸாநவ்ருத்தி:— பர்யவஸாந ரஹிதபே₄தா₃நுஸக்தி:.

ப்ர— e (ஆக்ருதிவாசகஶப்₃த₃ம் வ்யக்தியிலே பர்யவஸித்து நிற்குமாபோலே) श्रीभाष्ये [आ-अ] "गौरश्वो मनुष्य इत्यादिप्रकारभूताकृतिवाचिनश्शब्दाः प्रकारिणि पिण्डे अपर्यवस्यन्तः, पिण्डस्यापि चेतनशरीरत्वेन तत्प्रकारत्वात् पिण्डशरीरकचेतनस्यापि परमात्मप्रकारत्वाच्च परमात्मन्येव पर्यवस्यन्तीति, सर्वेषां शब्दानां परमात्मैव वाच्य इति परमात्मवाचिशब्देन सामानाधिकरण्यं मुख्यमेव" इति॥

ச— h 1. "अरुणया पिङ्गाक्ष्या सोमं क्रीणाति" (அருணயா பிங்கா₃க்ஷ்யா ஸோமம் க்ரீணாதி) என்கிறவிடத்திலே i குணவிஶிஷ்ட வஸ்து தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும், ஆருண்யாம் ஶத்திலே தாத்பர்யமாகிறப்போலே, ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு ஆஶ்ரயமான வஸ்துக்களினுடைய ஸ்வரூபமும் அவனதி₄நமென்று முன்னே சொல்லுகையாலே j ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யம்ஶத்திலே நோக்கு என்று சொல்லுவாரும் உண்டு; k அப்போது

அ—(அருணயேத்யாதி₃) இதுக்குத் தாத்பர்யம் 1. ''கா₃வா க்ரீணாதி'' என்று-பசுவைக் கொடுத்து ஸோமத்தைக் கொள்ளக்கடவனென்று கீழே கே₃வுக்கு க்ரயஸாத₄நத்வம் சொல்லியிருக்க, திரியட்டும் 1. ''அருணயா பிங்கா₃க்ஷ்யா ஸோமம் க்ரீணாதி'' என்கையாலே ''க்ரீணாதி'' என்கிற க்ரியைக்கு ஆருண்யாம்ஶத்திலே நோக்காகையாலே ''அருணயா'' என்கிற ஶப்₃த₃ம் ஶாப்₃த₃மாக விஶேஷணத்தையே சொல்லுகிறது; விஶிஷ்டத்தைச் சொல்லாது என்றான்; அப்போது ஆருண்யரூப விஶேஷணம் விஶேஷ்யத்தோடே கூடிஞலொழிய க்ரியையோடே அந்வயியாதே; 2. ''கு₃ணே த்₃ரவ்யஶப்₃தோ₃ து த்₃ரவ்யே ச கு₃ணகாங்க்ஷிணி'' என்று – த்₃ரவ்ய கு₃ணங்கள் நஷ்டாஶ்வத₃க்₃த₄ரதா₂ந்யாயேந பரஸ்பர ஸாகாங்க்ஷங்களாகையாலே, விஶிஷ்டத்₃ரவ்யம் ஆர்த்த₂மாக ஸித்₃தி₄க்குமென்று ப்ராபா₄கரனுடைய ஸித்₃தா₄ந்தம்; கு₃ணமென்று-விஶேஷணம். த்₃ரவ்யமென்று - விஶேஷ்யம். அப்படியே ஸ்வரூபம் அவனதீ₄நமென்று கீழே சொல்லுகையாலே இங்கு ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது, விஶிஷ்டத்தைச் சொல்லாது என்றார்கள் என்றபடி. I (கு₃ணவிஶிஷ்டேதி) கு₃ணவிஶிஷ்டவஸ்து தோன்றுநிற்கச்செய்தேயும், அது இவ்விடத்திலே தாத்பர்யமன்றிக்கே கேவலம் ஆருண்யாம்ஶத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுப்போலே என்றபடி. J (ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்த்யம்ஶத்திலே நோக்கு) என்றது - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளைச் சொல்லிற்று என்றபடி. ஆக்₂ருதிவாசக ஶப்₃த₃த்துக்கு வ்யக்திவாசகத்வமில்லை என்கைக்கு 3. ''விஶேஷ்யம் நாபி₄தா₄ கு₃ச்சே₂த் க்ஷீணஶக்திர் விஶேஷணே'' என்றும் சொல்லுவர்கள் என்றபடி. ஸோமமென்றது - ஆட்டாங்கொடி J (ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்த்யம்ஶத்திலே நோக்கு இதி) விஶேஷ்யபூ₄தம் சேதநம் பரமவிஶேஷ்யபூ₄தம் பரமாத்மாநஞ்ச ந ப்ரதீ₄யந்தீதி பா₄வ:.

ஜ— h அருணாதி₄கரணத்தில் பா₄ஷ்யகார ஸித்₃தா₄ந்த ப்ரக்ரியையாலே அருளிச்செய்து பூர்வபக்ஷ மதாநுஸாரேண சொல்லுகிற பக்ஷத்தை அநுவதி₃க்கிறார் (அருணயேத்யாதி₃) 2.''கு₃ணே த்₃ரவ்யஶப்₃தோ₃ து த்₃ரவ்யே ச கு₃ணகாங்க்ஷிணி'' என்று நஷ்டாஶ்வத₃க்₃த₄ரதா₂ந்யாயேந பரஸ்பர ஸாகாங்க்ஷதையாலே விஶிஷ்டதா₃ர்மிஸ்வரூபம் ப்ரதீதமத்தனை; 1. '' கா₃வா க்ரீணாதி '' என்று கே₃ஸ்வரூபம் முன்னே ப்ரதிபந்நமாகையாலே அருணாதி₃ஶப்₃த₃ங்கள் ஆருண்யாதி₃ தா₃ர்மமாத்ர வாசகங்களென்று பூர்வபக்ஷ்யபி₄ப்ராயம். கு₃ணமென்று விஶேஷணம். த்₃ரவ்யமென்று – விஶேஷ்யம்.

यजुषि [का-६-प्र-१-पं-४५] "एकहायन्या क्रीणाति वाचैवैनं सर्वया क्रीणाति तस्मादेकहायना मनुष्या वाचं वदन्त्यकूटयाऽकर्ण्याऽकाण्याऽश्लोण्याऽसक्तशफ्या क्रीणाति सर्वयैवैनं क्रीणाति यच्छ्वेतया क्रीणीयात् दुश्चर्मा यजमानः स्यात्, यत्कृष्णयाऽनुस्तरणी स्यात्, प्रमायुको यजमानः स्यात्, यद्बभ्रुरूपया वार्त्रघ्नी स्यात्, स वाऽन्यं जिनीयात् तं वाऽन्यो जिनीयादरुणया पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वै सोमस्य रूपं स्वयैवैनं देवतया क्रीणाति॥"

F—k$_2$ ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம் ஸித்$_3$தி$_4$யாது; l ஆக,ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு m வாசக மான இஶ்ஶப்$_3$த$_3$ம்-அவற்றுக்கு ஆஶ்ரயமான சேதநனைக் காட்டி, அவன்தனக்கு ஈஶ்வரனை ஒழிய ப்ருத$_2$க்ஸ்தி$_2$தியாதல் n உபலம்ப$_4$மாதல் இல்லாமையாலே அவனளவும் காட்டுகிறது; o ஆக, விஶிஷ்ட வஸ்துவையே காட்டுகிறது. p "ப்ரவ்ருத்தி அவனதி$_4$னாயாகிறது வேணுமாகில்; நிவ்ருத்திக்கு அவன் வேணுமோ?" என்று எம்பாரைக் கேட்க "ஸ்வர்க்க$_3$த்தினின்றும் விழுகிற த்ரிஶங்குவை ,ஶக்திமான் நிற்கச்சொல்ல நிற்கவேண்டிற்றுக் கண்டாயே; அப்படியே நிவ்ருத்திக்கும் அவன் வேணுங்காண்" என்று அருளிச்செய்தார்.

அ —k "நின்றனர்" இத்யாதி$_3$க்கு ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தயம்ஶத்திலே நோக்கென்னும்போது விஶேஷ்யாம்ஶத்திலே தாத்பர்யமன்றிக்கே ஒழிகையாலே "எம் திடர்" என்ற பத$_3$த்தோடே ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம் ஸித்$_3$தி$_4$யாது என்கிறார் (அப்போதென்று தொடங்கி) / த்வம் ஶப்$_3$த$_3$த்துக்கு, ஈஶ்வரவாசகத்வம் முக்$_2$யமாகக்கொள்ளுகையாலேயன்றே தச்ச$_2$ப்$_3$த$_3$த்தோடே ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம் உபபந்நமாயிற்று; அப்படியே "நின்றனர்" என்றதுக்கும் விஶேஷ்யவாசகத்வம் கொள்ளில் 1. "பி$_4$ந்நப்ரவ்ருத்திநிமித்தாநாம் ஶப்$_3$த$_3$ாநாம் ஏகஸ்மிந் அர்த்தே$_3$ வ்ருத்தி: ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம்" என்று லக்ஷிதமான ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம் முக்$_2$யமாம் என்றபடி. l "ஆக்ருதி" [ப 302 e] இத்யாதி$_3$ வாக்யோக்தமான ஸ்வஸித்$_2$தா$_4$ந்தத்தை வெளியிடுகிறார் (ஆகவித்யாதி$_3$) (ஆக, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான இஶ்ஶப்$_3$த$_3$ம்) என்றது - ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யம்ஶத்திலே வாற்றமான இஶ்ஶப்$_3$த$_3$ம் என்றபடி. யத்$_3$வா, ஆனால் பின்னை எப்படியாகவேணுமென்றால், ஸ்வாபி$_4$ப்ரேதமானதை அருளிச்செய்கிறார் (ஆகவென்று தொடங்கி) அத$_3$வா, தத்பர்யந்தமாகச் சென்றாலும் சேதநதாத$_3$தீ$_4$ந்யமொழிய ப்ரவ்ருத்த்யாதி$_3$தாத$_3$தீ$_4$ந்யம் ஸித்$_3$தி$_4$க்கும்படி எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு ஸ்வபக்ஷத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆகவென்று). m வாசகஶப்$_3$த$_3$ம் - தாத்பர்யபரம். ஸாமாநாதி$_4$கரண்யத்தாலே அப்ருத$_2$க்ஸித்$_3$தி$_4$ ஸித்$_3$தி$_4$க்கையிறே தாத$_3$தீ$_4$ந்யம் ஸித்$_3$தி$_4$க்கிறது; அப்ருத$_2$க் ஸித்$_3$த$_4$விஶேஷணசேதந ஸாமாநாதி$_4$கரண்யத்தாலே விஶேஷண விஶேஷ்ய ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம் ஸித்$_3$தி$_4$க்கையாலே ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகேந விஶேஷணதாத$_3$தீ$_4$ந்யத்திலே ஸாமாநாதி$_4$கரண்யத்துக்கு நோக்கென்று கொள்ளக் கடவது: விஶேஷ்ய தாத$_3$தீ$_4$ந்யம் முன்னே சொல்லிற்றிறே. n உபலம்ப$_4$ம்-தோற்றரவு. o பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (ஆக விஶிஷ்ட என்று) விஶிஷ்டவஸ்துவையே காட்டுகிற தென்றது – விஶேஷணாம்ஶத்திலே ஊற்றமானாலும் விஶிஷ்டத்துக்கே வாசகம் என்றபடி. ஆகக் கீழ் யோஜநைக்கும் இதுக்கும் பே$_4$த$_3$ம் குண$_2$குணிபே$_4$த$_3$த்தாலே; ஜாதி வாசகஶப்$_3$த$_3$ம் வ்யக்தி பர்யந்தம் பே$_3$தி$_4$க்கிறாப்போலே பே$_3$தா$_4$கதையாவென்று பாட்ட ப்ரக்ரியை: அன்றியே ஶரீர ஶரீரிபா$_4$வத்தாலே, வநமென்கிற ஶப்$_3$த$_3$ம் வ்ருக்ஷஸமூஹத்துக்கு வாசகமாகிறாப்போலே இந்த ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி வாசகஶப்$_3$த$_3$மும் சித$_2$சிதீ$_3$ஶ்வர ஸமூஹத்துக்கும் ஸாக்ஷாத்$_3$வாசகதயா என்று ஸ்வமதம். p "நிர்வ்யாபாரதாரூபையான நிவ்ருத்திக்கும் அவன் வேணுமோ?"

ஜீ— k$_2$ (ஸாமாநாதி$_4$கரண்யம் ஸித்$_3$தி$_4$யாது) "எம் திடர்" என்ற பத$_3$த்தோடே ஸாமாநாதி கரண்யம் ஸித்$_3$தி$_4$யாது. l "ஆக்ருதி" [302 e] இத்யாதி$_3$ வாக்யோக்த ஸ்வஸித்$_2$தா$_4$ந்தமாவ (ஆகவித்யாதி$_3$) l,m (ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு வாசகமான) ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்த்யம்ஶத்திலே தாத்பர்யமான. n (உபலம்ப$_4$ம்) தோற்றரவு. o பக்ஷாந்தர நிராகரணத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறா (ஆக விஶிஷ்டவென்று) விஶேஷணாம்ஶத்திலே ஊற்றமானாலும் விஶிஷ்டத்துக்கே வாசகமென்றபடி p நிர்வ்யாபாரதாரூப நிவ்ருத்திக்கும் அவன் வேணுமோ? என்கிற ஶங்கையை அபி$_4$யுக்தோக்தியாலே

/ "தத த்வமஸி" [சாந 6-8-7] என்னும் வாக்யத்தில் த்வம் ஶப்$_3$த$_3$ம்.

ச— (என்றுமொரியல்வினரென நினைவரியவர்) இப்படி q அநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே, காலதத்வமுள்ளதனையும் ஆராயாநின்றாலும், இன்னபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவரென்று நினைக்கவுங்கூட அரியவர். (என்றுமொரியல்வொடு நின்ற) r வ்ருஷல விவாஹ மந்த்ரம்போலே என்றும் ஓரியல்வொடு நின்றவராவதென்னென்னில்; என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவரென்று நினைக்க அரிதான நிலை என்றும் ஒருபடிப் பட்டிருக்கும் என்கை. (எந்திடர்) s அபௌருஷேயமான வேதப்ரதிபாத்யனுகை யால் வந்த தார்ட்யத்தைச் சொல்லுகிறது. t இப்படி ஸுத்ருடப்ரமாண ஸித்தரான நிலை தம்முடைய லாபமாய்த் தோற்றுகையாலே (எந்திடர்) என்கிறார்.

u [நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர் நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலரான v இவையெல்லாம், என்றுமொரியல்வினரென நினைவரியவராய் என்று மொரியல்வொடுநின்ற எந்திடரானவர்]. 6.

அ-என்கிற ஸங்கையை அபியுக்தோக்தியாலே பரிஹரிக்கிறார் (ப்ரவ்ருத்திமித்யாதி)விழுகையாகிற ப்ரவ்ருத்திக்கு விழாமை நிவ்ருத்தியிறே; அது ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தன்னால் முடியாதே ஶக்திமததீநமாக வேண்டிற்றென்னுதல்; பததமே நிவ்ருத்தியாய், அதுதானும் ஶக்திமத்ப்ரதி குக்தமாயிற்றென்னுதல். நிற்கை - பததநிவ்ருத்தி. ''என்றுமொரியல்வினரென நினைவரிய வர்'' என்றத்தை / முடிச்சோதியிலே வடிவழகு விஷயமாக எடுக்கையாலே ஸர்வப்ரகாராபரிச் சேதயத்வத்துக்கும் உபலக்ஷணம். q (அநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே) ''நின்றனர்'' இத்யாதி யநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே என்றபடி. r கீழே ''நினைவரியவர்'' என்று வைத்து, வ்ருஷல விவாஹமந்த்ரம்போலே — என்று கூட்டுவது. r வ்ருஷலவிவாஹ மந்த்ரமாவது-''அரசாணியைத் தொட்டுத் தொட்டிலேன், பாய்ந்திட்டுப் பாய்ந்திலேன், சொல்லிட்டுச் சொல்லிலேன்'' என்று. s த்ருடத்வமாவதேதென்ன (அபௌருஷேயமான இத்யாதி) t ''எம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படியித்யாதி) u ஸ்ரோத்ருபுத்திஸமாதானார்த்தம் அந்வயம் (நின்றனரித்யாதி) v (இவை யெல்லாம்) ஸங்காதாத்மகமான இவையெல்லாம் என்றபடி. இவையெல்லாமென்றது-அந்வித மாகைக்காக. 6.

ஜீ—பரிஹரிக்கிறார் (ப்ரவ்ருத்தி இத்யாதி) ஸ்வர்க்காத்தினின்றும் விழுகையாகிற ப்ரவ்ருத்திக்கு விழாமைநிவ்ருத்தியிறே; அது ஸ்வாபீஷ்டமானாலும் தன்னால் முடியாதே ஶக்திமததீநமாக வேண் டிற்று என்னுதல்; பததமே நிவ்ருத்தியாய் அதுதானும் ஶக்திமத்ப்ரதிருத்தமாயிற்று என்னுதல். q (அநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே) ''நின்றனர்'' இத்யாதியநேக ப்ரகாரராயிருக்கையாலே. ''என்றுமொரியல்வினரென நினைவரியவர்'' என்றத்தை / முடிச்சோதியிலே வடிவழகுவிஷயமாக எடுக்கையாலே இது ஸர்வப்ரகாராபரிச்சேதயதைக்கும் உபலக்ஷணம். r கீழே ''நினைவரியவர்'' என்று வைத்து, வ்ருஷலவிவாஹ மந்த்ரம்போலே — என்று கூட்டுவது. r வ்ருஷலவிவாஹ மந்த்ரமாவது – ''அரசாணியைத் தொட்டுத் தொட்டிலேன், பாய்ந்திட்டுப்பாய்ந்திலேன், சொல் லிட்டுச் சொல்லிலேன்'', s த்ருடத்வமாவதென்னென்ன (அபௌருஷேயமான இத்யாதி) t ''எம்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படி இத்யாதி) u ஸ்ரோத்ருபுத்திஸமாதானார்த்தம் அந்வயம் (நின்றனர் இத்யாதி) v (இவையெல்லாம்) ஸங்காதாத்மகமான இவையெல்லாம். இவை யெல்லாம் என்றது – அந்விதமாகைக்காக. 6.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

7. திடவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே.

ஆ—அவ:-(திடவிசும்பு) கிழ்மூன்று பாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் பகவததீநம் என்னுமிடத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லிற்று: இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்யமானது ஜகதீச்வரயோ: சரீராத்மத்வ நிபந்தநமென்று சொல்லுகிறது.

வ்பா:—இந்த சரீரத்தை இவ்வாத்மா நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருந்தாற்போலே எம்பெருமானும், அபாதித்த ப்ரமாணஸித்தமான ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையும் தத்தாரப்தங்களான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்கும். இப்படி கார்யகாரணோபயாவஸ்தாஸித்தவஸ்துவிற் காட்டிலும் பக்த, முக்த நித்யஸித்த, த்ரிவித, சேதநரிற் காட்டிலும் விலக்ஷண ஜ்ஞாநாநந்தாமல ஸ்வரூபனாய், ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைகதாநபரிமிதகுண விபூதிகனாய், அகிலபுவநநிர்மாண த்ராண ஸம்ஹரணாதி லீலாவிநோதனாய், ஸர்வஜகதாத்மாவாய், ஸர்வஜகச்சரீரனாய், ஸ்வத ஏவ அகர்மவச்யனைகயாலே ஸ்வசரீரபூதசேதநாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துகத ஸுகதுக்க விகாராதி ஸர்வதோநாஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாய் இருந்த பரம புருஷன்—1. **"सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म"** (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம) 2. **"आनन्दो ब्रह्म"** (ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம) 3. **"यस्सर्वज्ञस्सर्ववित्"** (யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித்) 4. **"पराऽस्य शक्तिर्विविधैव श्रयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च"** (பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ருயதே ஸ்வாபாவிகி ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச) 5. **"मनोमयः प्राणशरीरो भारूपस्सत्यसङ्कल्पः आकाशात्मा सर्वकर्मा सर्वकामस्सर्वगन्धस्सर्वरसस्सर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादरः"** (மநோமய: ப்ராணசரீரோ பாரூபஸ்ஸத்யஸங்கல்ப: ஆகாசாத்மா ஸர்வகர்மா ஸர்வகாமஸ் ஸர்வகந்தஸ் ஸர்வ ரஸஸ் ஸர்வமிதமப்யாத்தோ ஽வாக்யநாதர:) 6. **"तस्य नाम महद्यशः"** (தஸ்ய நாம மஹத்யச:) 7. **"अथ परा यया तदक्षरमधिगम्यते यत्तदद्रेश्यमग्राह्यमगोत्रमवर्णमचक्षुश्रोत्रं तदपाणिपादम्। नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं तदव्ययं यद्भूतयोनिं परिपश्यन्ति धीराः"** (அத பரா யயா ததக்ஷரமதிகம்யதே யத்ததத்ரேச்யமக்ராஹ்யமகோத்ரமவர்ணமசக்ஷுஸ்ச்ரோத்ரம் ததபாணிபாதம்। நித்யம் விபும் ஸர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் ததவ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபச்யந்தி தீரா:) 8. **"अपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपासस्सत्यकामस्सत्यसङ्कल्पः"** (அபஹதபாப்மா விஜரோ விம்ருத்யுர்விசோகோ விஜிகத்ஸோ ஽பிபாஸஸ் ஸத்யகாமஸ் ஸத்யஸங்கல்ப:) 9. **"य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते हिरण्यश्मश्रुर्हिरण्यकेश आप्रणखात् सर्व एव सुवर्णः। तस्य यथा कप्यासं पुण्डरीकमेवमक्षिणी"** (ய ஏஷோ ஽ந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே ஹிரண்யச்மச்ருர் ஹிரண்ய கேச ஆப்ரணகாத் ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:। தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவ மக்ஷிணீ) 10. **"सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि"** (ஸர்வே நிமேஷா ஜஜ்ஞிரே வித்யுத: புருஷாததி) 11. **"आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्"** (ஆதித்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத்) 12. **"आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे"** (ஆதித்யவர்ணம் தமஸஸ்து பாரே) 13. **"नीलतोयदमध्यस्थ,**

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

आ-विद्युल्लेखेव भास्वरा" (நீலதோயத்₃மத்₄யஸ்தா₂ வித்₃யுல்லேகே₂வ ப₄ாஸ்வரா) 1. "महाराजनं वासः" (மஹாராஜநம் வாஸ:) 2. "ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ" (ஹ்ரீஸ்ச தே லக்ஷ்மீஸ்ச பத்ந்யௌ) 3. "अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी" (அஸ்யேஶாநா ஜக₃தோ விஷ்ணுபத்நீ) 4. "ईश्वरीं सर्वभूतानां त्वामिहोपह्वये श्रियम्" (ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூ₄தாநாம் த்வாமிஹோபஹ்வயே ஶ்ரியம்) 5. "यत्र पूर्वे साध्यास्सन्ति देवाः" (யத்ர பூர்வே ஸாத்₄யாஸ் ஸந்தி தே₃வா:) 6. "यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः" (யத்ரர்ஷய: ப்ரத₂மஜா யே புராணா:) 7. "तद्विप्रासो विपन्यवो जागृवांसः समिन्धते विष्णोर्यत्परमं पदम्" (தத்₃விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்₃ருவாம்ஸ: ஸமிந்த₄தே விஷ்ணோர்யத் பரமம் பத₃ம்) 8. "तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः" (தத்₃விஷ்ணோ: பரமம் பத₃ம் ஸதா₃ பஶ்யந்தி ஸூரய:) 9. "यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन्" (யோ வேத₃ நிஹிதம் கு₃ஹாயாம் பரமே வ்யோமந்) 10. "यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्" (யோ அஸ்யாத்₄யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்) 11. "प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः" (ப்ரத₄ாந க்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்கு₃ணேஶ:) 12. "क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मानावीशते देव एकः" (க்ஷரம் ப்ரத₄ாநம் அம்ருதாக்ஷரம் ஹர: க்ஷராத்மாநாவீஶதே தே₃வ ஏக:) 13. "स कारणं करणाधिपाधिपः" (ஸ காரணம் கரணதி₄பாதி₄ப:) 14. "द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परिषस्वजाते। तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्ति अनश्नन्यो अभिचाकशीति" (த்₃வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகா₂யா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே। தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்₃வத்தி அநஶ்நந்நந்யோ அபி₄சாகஶீதி) 15. "समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नो अनीशया शोचति मुह्यमानः। जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोकः" (ஸமாநே வ்ருக்ஷே புருஷோ நிமக்₃நோ அநீஶயா ஶோசதி முஹ்யமாந:। ஜுஷ்டம் யதா₃ பஶ்யத்யந்யமீஶமஸ்ய மஹிமாநமிதி வீதஶோக:) 16. "पृथगात्मानं प्रेरितारञ्च मत्वा" (ப்ருத₂கா₃த்மாநம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா) 17. "भोक्ता भोग्यं प्रेरितारञ्च मत्वा" (போ₄க்தா போ₄க்₃யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச மத்வா) 18. "एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य" (ஏதமாநந்த₃மயமாத்மாநமுபஸங்க்ரம்ய) 19. "रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति" (ரஸம் ஹ்யேவாயம் லப்₃த்₄வாऽऽநந்தீ₃ ப₄வதி) 20. "तदा विद्वान्नामरूपाद्विमुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति दिव्यम" (ததா₃ வித்₃வாந் நாமரூபாத்₃ விமுக்த: பராத்பரம் புருஷமுபைதி தி₃வ்யம்) 21. "तदा विद्वान् पुण्यपापे विधूय निरञ्जनः परमं साम्यमुपैति" (ததா₃ வித்₃வாந் புண்யபாபே விதூ₄ய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்ய முபைதி) 22. "सोऽश्नुते सर्वान् कामान् सह ब्रह्मणा विपश्चितेति" (ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி) 23. "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरम्—य आत्मनि तिष्ठन्नात्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मान-मन्तरो यमयति स त आत्मा अन्तर्याम्यमृतः" (ய: ப்ருதி₂வ்யாம் திஷ்ட₂ந் ப்ருதி₂வ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதி₂வீ ந வேத₃ யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்—ய ஆத்மநி திஷ்ட₂ந்நாத்மநோऽந்தரோ யமாத்மா ந வேத₃ யஸ்யாத்மா ஶரீரம் ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி ஸ த ஆத்மா அந்தர்யாம்யம்ருத:) 24. "एष सर्वभूतान्तरात्माऽपहतपाप्मा दिव्यो देव एको नारायणः" (ஏஷ ஸர்வபூ₄தாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா தி₃வ்யோ தே₃வ ஏகோ நாராயண:) 25. "अन्तः प्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा" (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா) 26. "सदेव सोम्येदमग्र आसीत्" (ஸதே₃வ ஸோம்யேத₃மக்₃ர ஆஸீத்) 27. "यतो वा इमानि

ஆ—भूतानि जायन्ते''(யதோ வா இமாநி பூ4தாநி ஜாயந்தே) 1. ''ब्रह्म वा इदमेक एवाग्र आसीत्'' (ப்3ரஹ்ம வா இத3மேக ஏவாக்3ர ஆஸீத்) 2. ''सर्वाणि ह्वा इमानि भूतान्याकाशादेव समुत्पद्यन्ते'' (ஸர்வாணி ஹ்வா இமாநி பூ4தான்யாகாஶாதே3வ ஸமுத்பத்3யந்தே) 3. ''आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत्'' (ஆத்மா வா இத3மேக ஏவாக்3ர ஆஸீத்) 4. ''एको ह्वै नारायण आसीत्, न ब्रह्मा नेशानो नेमे द्यावापृथिवी न नक्षत्राणि'' (ஏகோ ஹ்வை நாராயண ஆஸீத், ந ப்3ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்3யாவாப்ருதி2வீ ந நக்ஷத்ராணி) 5. ''न तस्येशे कश्चन'' (ந தஸ்யேஶே கஶ்சந) 6. ''पतिं विश्वस्यात्मेश्वरम्'' (பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்) 7. ''यच्च किञ्चिज्जगत्यस्मिन् दृश्यते श्रूयतेऽपि वा। अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः'' (யச்ச கிஞ்சிஜ்ஜக3த்யஸ்மிந் த்3ருஶ்யதே ஶ்ருயதேऽபி வா। அந்தர் ப3ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி2த:) 8. ''स ब्रह्मा स शिवः सेन्द्रः सोक्षरः परमः स्वराट्'' (ஸ ப்3ரஹ்மா ஸ ஶிவ: ஸேந்த்3ர: ஸோக்ஷர: ப்ரம: ஸ்வராட்) இத்யாதி3 யாய், 9. ''अविकाराय शुद्धाय'' (அவிகாராய ஶுத்3தா4ய) 10. ''शुद्धे महाविभूत्याख्ये'' (ஶுத்3தே4, மஹாவிபூ4த்யாக்2யே) 11. ''स सर्वभूतप्रकृतिं विकारान्'' (ஸ ஸர்வபூ4தப்ரக்ருதிம் விகாராந்) 12. ''रुक्माभं स्वप्नधीगम्यम्'' (ருக்மாப4ம் ஸ்வப்நதீ4கம்3யம்) 13. ''समस्ताः शक्तयश्चैता नृप यत्र प्रतिष्ठिताः। तद्विश्वरूपवैरूप्यं रूपमन्यद्धरेर्महत्॥'' (ஸமஸ்தா: ஶக்த யஶ்சைதா ந்ருப யத்ர ப்ரதிஷ்டி2தா:। தத்3விஶ்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்3த4ரேர் மஹத்॥) 14. ''भूषणास्त्रस्वरूपस्थम्'' (பூ4ஷணாஸ்த்ரஸ்வரூபஸ்த2ம்) 15. ''न भूतसङ्घसंस्थानो देहोऽस्य परमात्मनः'' (ந பூ4தஸங்க4ஸம்ஸ்தா2நோ தே3ஹோஸ்ய பரமாத்மந:) 16. ''तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः। श्रीवत्सवक्षा नित्यश्रीरजय्यश्शाश्वतो ध्रुवः॥'' (தமஸ: பரமோ தா4தா ஶங்க2சக்ரக3தா3த4ர:। ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஶ்ரீரஜய்ய: ஶாஶ்வதோ த்4ருவ:॥) 17. ''नित्यैवैषा जगन्माता विष्णोः श्रीरनपायिनी'' (நித்யைவைஷா ஜக3ந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ) 18. ''तेषां तत्परमं स्थानं यद्वै पश्यन्ति सूरयः'' (தேஷாம் தத் பரமம் ஸ்தா2நம் யத்3வை பஶ்யந்தி ஸூரய:) 19. ''दिव्यं स्थानमजरञ्चाप्रमेयं दुर्विज्ञेयं चागमैर्गम्यमाद्यम्'' (தி3வ்யம் ஸ்தா2நமஜரஞ்சாப்ரமேயம் து3ர்விஜ்ஞேயஞ்சாக3மைர்க3ம்யமாத்3யம்) 20.''वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धं जगत्पतिः। आस्ते विष्णुरचिन्त्यात्मा भक्तैर्भागवतैस्सह॥'' (வைகுண்டே2 து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த4ம் ஜக3த்பதி:। ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப4க்தைர் ப4க3வதைஸ் ஸஹ॥) 21. ''कलामुहूर्तादिमयश्च कालः'' (கலாமுஹூர்த்தாதி3மயஶ்ச கால:) 22. ''कालं स पचते'' (காலம் ஸ பசதே) 23. ''पूः प्राणिनस्तथैव गुहाशयस्य'' (பூ: ப்ராணிந: ஸர்வ ஏவ கு3ஹாஶயஸ்ய) 24. ''सर्वं समाप्नोषि ततोऽसि सर्वः'' (ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ2ஸி ஸர்வ:) 25. ''तानि सर्वाणि तद्वपुः'' (தாநி ஸர்வாணி தத்3வபு:) 26. ''तत्सर्वं वै हरेस्तनुः'' (தத் ஸர்வம் வை ஹரேஸ்தநு:) 27. ''स एव सर्वभूतात्मा विश्वरूपो यतोऽव्ययः'' (ஸ ஏவ ஸர்வபூ4தாத்மா விஶ்வரூபோ யதோ2வ்யய:) 28. ''जगत्सर्वं शरीरं ते'' (ஜக3த் ஸர்வம் ஶரீரம் தே) 29. ''जगद्व्यापारवर्जं प्रकरणादसन्निहितत्वाच्च'' (ஜக3த்3வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாத்3ஸந்நிஹிதத்வாச்ச) 30. ''भोगमात्रसाम्यलिङ्गाच्च'' (போ4க3மாத்ரஸாம்யலிங்கா3ச்ச) 31. ''जगद्व्यापारवर्जं समानो ज्योतिषा'' (ஜக3த்3வ்யாபாரவர்ஜம் ஸமாநோ ஜ்யோதிஷா) 32. ''इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधर्म्यमागताः। सर्गेऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च॥'' (இத3ம்

ஆ—ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாத₄ர்ம்யமாக₃தா: | ஸர்க்கே₃பி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத₂ந்தி ச ॥) 1. "विष्णोस्सकाशादुद्भूतम्" (விஷ்ணோஸ் ஸகாஶாது₃த்₃பூ₄தம்) இத்யாதி, ஸ்ம்ருதிஹாஸபுராணேப்₃ரும்ஹிதமாய், அபௌருஷேயமாகையாலே நிர்தோ₃ஷமாய், அப₄ரதி₄தப்ராமாண்யரூபதேஜ:ப்ரசுரமாயிருந்த ஶ்ருதிகளிலே உளனென்கிறார். ஆதலால் லோகாயத மாயாவாத₃ பா₄ஸ்கரீய யாத₃வப்ரகாஶாதி₃ வேத₃விருத்₃த₄ஸமயங்களெல்லாம் நிரஸ்தமாயின. 7.

ஒ— அவ:—ஏழாம் பாட்டில் - கீழ் மூன்று பாட்டிலாக சேதநாசேதந பதா₃ர்த்த₂ங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்தி₂தி ப்ரவ்ருத்திகள் ப₄க₃வத₃தீ₄நமென்று ஸாமாநாதி₄கரண்யத்தாலும், வையதி₄கரண்யத்தாலுமாகப் பேசி, அந்த ஸாமாநாதி₄கரண்யத்துக்கு நிப₃ந்த₄நமான ஜக₃தீ₃ஶ்வரர்களுக்குண்டான ஶரீரஶரீரிபா₄வ ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லுகிறது. "ஜக₃த்திலுடைய ஸ்வரூபஸ்தி₂த்யாதி₃கள் ப₄க₃வத₃தீ₄நமாகையாலே இந்த ஜக₃த்து அவனுக்கு ஶரீரமென்கிறது" என்றும் சொல்லுவர்.

வ்யா:—(திடவிசும்பென்று தொடங்கி) ஸ்வகார்யமான பூ₄தசதுஷ்டயங்கள் உண்டாவதற்கு முன்பேயுண்டாய், அவை நஶித்தாலும் தான் சிலநாள் நிற்குமதான ஆகாஶம் முதலான பூ₄தபஞ்சகங்களையும் உபாத₃ாநமாகக்கொண்டு, கார்யமாய் விஸ்த்ருதமாகா நின்றுள்ள தே₃வாதி₃ பதா₃ர்த்த₃ங்களையெல்லாம் உண்டாக்கி; இங்கு ஆகாஶத்துக்குச் சொன்ன தா₃ர்ட்₄யம் லோகாயதாதி₃மத நிராஸபரம். எரியாவது - தேஜஸ்ஸு. வளியாவது - காற்று. (அவையவையென்று தொடங்கி) அவ்வவ பதா₃ர்த்த₃ங்கள்தோறும் ஶரீரத்தில் ஆத்மாவைப்போலே – தா₄ரகனுமாய் நியந்தாவுமாய்க்கொண்டு வ்யாப்ய பதா₃ர்த்த₃ங்களுக்குத் தெரியாமே வ்யாபித்து, அவ்வளவன்றிக்கே அப்பதா₃ர்த்த₃ங்களுடைய புறம்பும் வ்யாபித்து, காலத்திலே இவற்றை ஸம்ஹரிப்பதும் செய்த ஸர்வேஶ்வரன் — முதற்பாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்னபடியே, பௌருஷேயத்வ நிப₃ந்த₄நமான விப்ரலம்பா₄தி₃தோ₃ஷரஹிதமுமாய், அப₃ாதி₄த ப்ரமாணமுமாகையாலே மிக்க தேஜஸ்ஸை உடைத்தாய், ஒருவரால் பண்ணப்பட்டதன்றிக்கே என்றும் கேட்டேவருகையாலே ஶ்ருதியென்று சொல்லப்படுகிற வேத₃த்திலே ப்ரதிபாத்₃யனுய்க்கொண்டு உளன். தாம் அநுஸந்தி₄த்த அர்த்த₂த்துக்கு ஶ்ருதியை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலே, ஶ்ருதியில் சொல்லுகிற ஶ்ரிய:பதித்வமும் நாராயண ஶப்₃த₃வாச்யத்வமும் அநுஸந்தி₄த்தாராக வேணும். இவ்வர்த்த₂த்தில் நிர்தோ₃ஷஶ்ருதியே ப்ரமாணமாகப்பிடிக்கையாலே வேத₃விருத்₃த₄தா₄ரான பா₃ஹ்யரும் ஜக₃தீ₃ஶ்வரர்களுக்கு அந்யதா₂ஸம்ப₃ந்த₄ஞ்சொல்லும் குத்₃ருஷ்டிகளும் அர்த்த₃ாத் ப்ரதிக்ஷிப்தராஞர்கள். 7.

ப— 7. அவ:—அநந்தரம் இந்த ஸாமாநாதி₄கரண்யம் ஶரீராத்மபா₄வ ஸம்ப₃ந்த₄ நிப₃ந்த₄நம் என்கிறார்.

திடம்—பூ₄தாந்தரங்களிற்காட்டில் சில காலம் நிற்கையாகிற சிக்கனவை உடைத்தான, விசும்பு—ஆகாஶமும், எரி—அக்₃நியும், வளி—வாயுவும், நீர்—

ப—ஜலமும், **நிலம்**—ப்ருதிவியும், **இவைமிசை**—இவை ஆஸ்ரயமாகக்கொண்டு, **படர்**—பரந்த, **பொருள் முழுவதும்**—பதார்த்தங்களுமெல்லாம், **ஆய்**—தானும்படி அவற்றுக்கு உபாதானமாய், **அவை அவைதொறும்**—அவ்வோ பதார்த்தங்கள் தோறும், **உடல் மிசை**—சரீரத்தில், **உயிர் என**—ஆத்மா வ்யாபிக்குமாபோலே, **கரந்து**—கரந்து வ்யாபித்து, **எங்கும் பரந்து**—இப்படி ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாப்தனுய், **சுடர்**—ஸ்வத:ப்ராமாண்யௌஜ்ஜ்வல்யத்தாலும், **மிகு**—மிக்கிருப்பதாய், **சுருதியுள்**—கேள்வியாலே வருவிக்கப்படுவதான ச்ருதியினுடைய, **உளன்**—உள்ளான பொருளாய்க்கொண்டு தோற்றுமவன், **இவையுண்ட**—இப்பதார்த்தங்களை [ஸம்ஹ்ருதிகாலத்திலே 1. **"अत्ता चराचरग्रहणात्"** (அத்தா சராசர க்ரஹணத்) என்று] தன்னுள்ளே விழுங்கின, **சுரன்**—தேவஸப்தவாச்யன். 2. **"तमः परे देव एकीभवति"** (தம: பரே தேவ ஏகீபவதி) என்னக்கடவதிறே.

விசும்புக்கு அநந்தரம் வளியை எடாதே எரியை எடுத்தது – தைத்திரீயோபநிஷத்திலே 3. **"आत्मन आकाशस्सम्भूतः"** (ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:) என்கிற ஆகாஸப்ராதான்யமும், சாந்தோக்யத்தில் 4. **"तत्तेजोऽसृजत"** (தத்தேஜோऽஸ்ருஜத) என்கிற தேஜ:ப்ராதான்யமும் தோற்றுகைக்காக. இத்தால் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களும் அநுப்ரவேஸ நிபந்தனமான அந்தராத்மத்வமும் ததீயமென்றதாயிற்று. 7.

இ— அவ;—ஏழாம்பாட்டில் – கீழ் மூன்று பாட்டிலே சேதநாசேதநங்களுடைய ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் பகவததீனங்களென்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் வையதிகரண்யத்தாலும் சொல்லிற்று; அந்த ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தனம் ஜகதீஸ்வரர்களுடைய சரீராத்மபாவ ஸம்பந்தம் என்கிறது. ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூபாதிகள் பகவததீனங்களாகையாலே இந்த ஜகத்து அவனுக்கு சரீரமென்று சொல்லிற்றுகவுமாம்.

வ்யா;—(**நிடவிசும்பு**) த்ருடமான விசும்பு. ஸ்வகார்யமான பூதசதுஷ்டயத்துக்கு முன்பே உண்டாய், அவை நஷித்தாலும் சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே ஸ்திரமான ஆகாஸமென்கிறது; இதுமுதலான பூதபஞ்சகங்களென்ன; (**இவை மிசை படர் பொருள்**) இவற்றின் கார்யமாய், விஸ்தருதமாகாநின்றுள்ள தேவாதி பதார்த்தங்களென்ன; (**முழுவதுமாய்**) இந்த ஸகல பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கி. ஆகாஸத்துக்குச் சொன்ன தார்ட்யம் லோகாயதாதி மதநிராஸபரம். வளி – காற்று. (**அவையவைதொறும்**) அவ்வவ பதார்த்தங்கள்தோறும் (**உடல் மிசை உயிரென**) சரீரத்தில் ஆத்மாவைப்போலே தார்கனுமாய், நியந்தாவுமாய், ஸேஷியுமாய். 5. **" भूतेन्द्रियान्तःकरणपुरुषाख्यं हि यज्जगत्। स एव सर्वभूतात्मा विश्वरूपो यतोऽव्ययः॥"** (பூதேந்த்ரியாந்த:கரண புருஷாக்யம் ஹி யஜ்ஜகத்। ஸ ஏவ ஸர்வபூதாத்மா விஸ்வரூபோ யதோऽவ்யய:॥). (**கரந்து**) வ்யாப்ய பதார்த்தங்களுக்குத் தெரியாமே. (**எங்கும் பரந்து**) உள்ளும் புறம்பும் வ்யாபித்து.

இ—(இவையுண்ட சுரன்) ப்ரளயதசையிலே இவற்றை ஸம்ஹரித்த ஸர்வேச்வரன். (உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்) முதற்பாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ப்ரமாணம் நிர்தோஷச்ருதி என்கிறது. சுடர்மிகுகையாவது - பௌருஷேயத்வ நிபந்தநமான விப்ரலம்பாதி தோஷரஹிதமுமாய், ப்ரமாணந்தரங்களோக்கொண்டு பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாகையாலே மிக்க தேஜஸ்ஸை உடைத்தாகை. ஒருத்தரால் பண்ணப்பட்டதன்றிக்கே என்றும் கேட்டேவருமதாகையாலே ச்ருதியென்கிறது. (உளன்) இப்படிப்பட்ட ச்ருதியிலே ப்ரதிபாத்யனாய்க்கொண்டு தோற்றினவன். தாம் அநுஸந்தித்த அர்த்தங்களுக்கு ச்ருதியை ஸாக்ஷியாகச் சொல்லுகையாலே, அதிற் சொல்லுகிற ச்ரிய:பதித்வமும் நாராயணசப்தவாச்யத்வமும் அநுஸந்தித்தாராகவேணும்; இவர்க்கு நிர்தோஷச்ருதியே ப்ரமாணமாகையாலே—பாஹ்யரும், ஜகதீச்வரர்களுக்கு அந்யதா ஸம்பந்தம் சொல்லும் குத்ருஷ்டிகளும் அர்த்தாத் ப்ரதிக்ஷிப்தராணார்கள். 7.

ஈ— அவ:—ஏழாம்பாட்டு. (திடவிசும்பித்யாதி) a கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொன்ன இது—b பாவிப்ரதிஸந்தாநந்யாயத்தாலேயாய், c அத்தால் d பலித்த ஸம்பந்தம்

அ— ஏழாம்பாட்டு. a...f (திடவிசும்பித்யாதி) இப்பாட்டிலே ஸரீராத்மபாவஞ்சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம் இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் இத்யாதிவாக்யந்ரயத்தாலே) கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிற இடத்தில் ஹ்ருதீக்ருதமான ஸரீராத்மபாவத்தை இங்கே வெளியிடுகிறார் என்று முந்தின அர்த்தம். b (பாவிப்ரதிஸந்தாந) ந்யாயத்தாலே) இப்பாட்டிலே ஸரீராத்மபாவத்தை அருளிச்செய்யப்போகிறோம் என்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, கீழே ''நாமவன்'' [4] என்கிற பாட்டிலும் ''நின்றனர்'' [6] என்கிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தார்; அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸரீராத்ம பாவநிபந்தநமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி. c (அத்தால்) என்றது - ஸாமாநாதிகரண்யத்தால் என்றபடி. d (பலித்த ஸம்பந்தம்) காரணதயா பலித்த ஸம்பந்தம் என்றபடி.

ஜீ— ஏழாம்பாட்டு a...f (திடவிசும்பித்யாதி) இப்பாட்டிலே ஸரீராத்மபாவம் சொல்லுகிறதுக்கு இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (கீழ் ஸாமாநாதிகரண்யம் இத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே) கீழே ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லுகிற இடத்தில் ஹ்ருதீக்ருதமான ஸரீராத்மபாவத்தை இங்கே வெளியிடுகிறார் என்று முந்தின அர்த்தம். b (பாவிப்ரதிஸந்தாந ந்யாயத்தாலே) இந்தப் பாட்டிலே ஸரீராத்மபாவத்தை அருளிச்செய்யப் புகுகிறோமென்று திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு, கீழே ''நாமவன்'' [4] என்கிற பாட்டிலும் ''நின்றனர்'' [6] என்கிற பாட்டிலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அருளிச்செய்தார். அங்கு அருளிச்செய்த ஸாமாநாதிகரண்யம் ஸரீராத்மபாவ நிபந்தநமென்று தெரிய அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி. c (அத்தால்) ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே. d (பலித்த ஸம்பந்தம்) காரணதயா பலித்த ஸம்பந்தம்.

ஈ—ஶரீராத்மபா4வமென்கிறுராதல்; அன்றியே கீழே e ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலும் வையதி4கரண்யத்தாலும் சொன்னுர். f அப்படி சொன்ன ஐக்யத்துக்கு நிப3ந்த4நம் ஶரீராத்மபா4வம் என்கிறுராதல்.

அ— e பே4த3ஶ்ருதி என்றும், அபே4த3ஶ்ருதி என்றும், கூடஶ்ருதி என்றும் மூன்று உண்டு. அதில் பே4த3ஶ்ருதியாவது– 1. ''பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்'' 2. ''ப்ரதா4நக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி:'' இத்யாதி3கள். அபே4த3ஶ்ருதியாவது – 3. ''ஸர்வம் க2ல்விதம் ப்3ரஹ்ம'' 4. ''தத் த்வமஸி'' இத்யாதி3கள். கூடகஶ்ருதியாவது – 5. ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம்'' இத்யாதி3. ''இலனது'' [3] ''அவரவர்'' [5] என்கிற இரண்டு பாட்டும் பே4த3ஶ்ருத்யர்த்த3ம். ''நாமவன்'' [4] என்கிற பாட்டும் ''நின்றனர்'' [6] என்கிற பாட்டும் அபே4த3ஶ்ருத்யர்த்த3ம். அத்தை அருளிச்செய்கிறுர் (ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலும் வையதி4கரண்யத்தாலும் சொன்னுர் என்று) சொன்னுர்–விஶிஷ்டைக்யத்தை என்றபடி. சொல்லுகை – நிர்தே3ஶிக்கை: இத்த3ம்பா4வே த்ருதீயை. f இந்த பே4தா3பே4த3ங்கள் இரண்டும் கூடும்படி எங்ஙனே? என்கிற ஶங்கையிலே கூடகஶ்ருத்யர்த்த3மான ஶரீராத்மபா4வத்தை அருளிச்செய்கிறுர் என்கிறுர் (அப்படி சொன்ன இத்யாதி3) (அப்படி சொன்ன) வையதி4கரண்ய நிர்தே3ஶஸஹசரிதஸாமாநாதி4கரண்ய நிர்த்தே3ஶ ஸித்3தி4மான என்றபடி. ''அப்படி சொன்ன ஐக்யத்துக்கும் பே4த3த்துக்கும் நிப3ந்த4நம்''என்று கூட்டுவது. ஆக, கீழ்4. ''தத் த்வமஸி'' 3. ''ஸர்வம் க2ல்விதம் ப்3ரஹ்ம'' இத்யாத்3யபே4த3 ஶ்ருத்யர்த்த3மும். 6. ''போ4க்தா போ4க்3யம் ப்ரேரிதாரம்'' 7.''ப்ருத2க3ாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்'' 8.''நித்யோ நித்யாநாம்'' 1.''பதிம் விஶ்வஸ்ய'' 9. '' ஜ்ஞாஜ்ஞௌ த்3வாவஜாவீஶநீஶௌ '' 10. '' த்3வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகா3யா '' 11. ''ஸோ(ஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்3ரஹ்மணா விபஶ்சிதேதி'' இத்யாதி3 பே4த3ஶ்ருத்யர்த்த3மும் சொல்லிற்றுய், இப்பாட்டிலே 5. ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம்'' 5. ''ய ஆத்மநி திஷ்ட2ந்'' இத்யாதி3யான கூடகஶ்ருத்யர்த்த2மும் சொல்லுகிறதென்று அருளிச்செய்வர். வையதி4கரண்யத்தால் பே4த3ம் ஸித்3தி4மிறே; ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலே சொன்ன ஐக்யத்துக்கு நிப3ந்த4நமேதென்ன; அதுக்கடி ஶரீராத்மபா4வம் என்கிறுராதல். 12. ''ஆதே3ள பே4த3ஶ்ருதிநாமந்ருதவிஷயதா லக்ஷணஸைக்யவாசாம் தூ3ரே தாவத் ப்ரஹாணம் ததி3பா4யகூடநாதத்பராணுஞ்ச வாசாம் ! ப்ரத்யக்ஷாதி3 ப்ரமாணஸ்வரஸக3திஹதிஸ் தர்க்கபா3தா4ஸ்ச பூ4யாந் மாயாவாதே3 ததே3தத் ஸகலமிதரதா3 லக்ஷ்மணாசார்யபக்ஷே !!'' என்று அம்மாளருளிச்செய்த ஶ்லோகம் அநுஸந்தே4யம். ''நாமவன்'' [4]

ஈ— e (ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலும் இத்யாதி3) ''நாமவன்'' [4] ''நின்றனர்'' [6] என்கிற பாட்டுக்களிலே ஸாமாநாதி4கரண்யத்தாலும், ''இலனது'' [3] ''அவரவர்'' [5] என்கிற பாட்டுக்களிலே வையதி4கரண்யத்தாலும் சொன்னுர் என்றபடி. f இந்த பே4தா3பே4த3ங்கள் இரண்டும் கூடும்படி எங்ஙனே என்கிற ஶங்கையிலே, கூடகஶ்ருத்யர்த்த3மான ஶரீராத்மபா4வத்தை அருளிச்செய்கிறுர் என்கிறுர் (அப்படி சொன்ன இத்யாதி3) (அப்படி சொன்ன) வையதி4கரண்ய நிர்தே3ஶஸஹசரித ஸாமாநாதி4கரண்ய ஸித்3தி4மான என்றபடி. ''அப்படி சொன்ன ஐக்யத்துக்கும், பே4த3த்துக்கும் நிப3ந்த4நம்'' என்று கூட்டுவது. ஆக, கீழ் 4. ''தத் த்வமஸி'' 3. ''ஸர்வம் க2ல்விதம் ப்3ரஹ்ம'' இத்யாத்3யபே4த3ஶ்ருத்யர்த்த2மும் 6. ''போ4க்தா போ4க்3யம் ப்ரேரிதாரஞ்ச'' 7. ''ப்ருத2க3ாத்மாநம் ப்ரேரிதாரம்'' 8. ''நித்யோ நித்யாநாம்'' 1. ''பதிம் விஶ்வஸ்ய'' இத்யாதி3பே4த3ஶ்ருத்யர்த்த3மும் சொல்லிற்றுய், இப்பாட்டில் 5. ''யஸ்யாத்மா ஶரீரம்'' 5. ''ய ஆத்மநி திஷ்ட2ந்'' இத்யாதி3யான கூடகஶ்ருத்யர்த்த2மும் சொல்லுகிறது. இங்கே 12. ''ஆதே3ள பே4த3ஶ்ருதிநாம்'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம்.

ங— g 1. "अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि" (அநேந ஜீவேநாத்மநாநு ப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி) என்கிறபடியே h த்ரிவ்ருத்க்ருதமான அசித் திலே ஜீவத்ஸ்வாரா அநுப்ரவேஶித்து வஸ்துத்வநாமபாக்த்வங்களுண்டாம்படி பண்ணி

அ—என்கிற பாட்டிலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே, "அவாவச்" [5] என்கிற பாட்டிலே வையதிகரண்யத்தாலே சொன்னார். ஐக்யம் சொல்லக்கூடுமோ? என்னில், "இறையவரடைய நின்றனர்" [5] என்று—இவனே அந்தராத்மாவாய் நின்றான் என்கையாலே, அவர்களுடைய ப்ரகாரத்வமும், இவனுடைய ப்ரகாரித்வமும், ப்ரகார ப்ரகாரிகளுடைய ஐக்யமும், ஸித்ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே கூடுமென்னவுமாம்.

உ ஶரீராத்மபாவஞ் சொல்லுகிற பாட்டிலே ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது—2. "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா ததேவாநுப்ராவிஶத் ததநுப்ரவிஶ்ய ஸச்ச த்யச்சாபவத்" என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தமும் தோற்றுகைக்காக என்று அருளிச்செய்கிறார்—(அநேந ஜீவேநேத்யாதி) h 1. "ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா:—தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி" என்றதைப்பற்ற (த்ரிவ்ருத்க்ருதமான அசித்திலே) என்கிறார். இந்த ஶ்ருதியிலே தேஜோ5பந்நங்கள் மூன்றையும் சொன்னது—ஆகாஶ வாயுக்களிரண்டுக்கும் உபலக்ஷணமாய், பஞ்சீக்ருதமான அசித்திலே என்கை. 3. "ஏவம் ஹாதேஶாஂ பூதாநி ப்ரத்யேகம் ஸ்யுர்த்ரிவித்தா ததா! சதுர்தா பிந்நமேகைகமர்த்தமர்த்தம் ததா ஸந்நிதம்!! வ்யோம்நோ5ர்த்தபாகஶ்சத்வாரோ வாயுதேஜ:பயோபுவாம்! அர்த்தாநி யாநி வாயோ ஸ்து வ்யோமதேஜ:பயோபுவாம்!!" ஆக, இது பஞ்சீகரண ப்ரக்ரியை. உ கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவம் என்பாரென்? ஸ்வரூபைக்யம் என்றாலோ? என்ன; ஶ்ருதியும், ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவம் என்று சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (அநேந ஜீவேந என்று தொடங்கி) என்னவுமாம். யத்வா ப்ரமாண கதநமுகேந பூர்வவாக்யம் விவ்ருணோதி (அநேந ஜீவேநேத்யாதி) "இமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா: அஹம் அநேந ஜீவேநாத்மநா அநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி ஸேயம் தேவதைக்ஷத" இத்யந்வய:. [ஸேயம் தேவதா] அந்த ஈஶ்வரனை தேவதையானது, ஐக்ஷித-பார்த்தது. ஸங்கல்பித்ததென்றபடி.

ஜீ. ப்ரமாண கதநமுகேந உக்தார்த்தவிவரணம் (அநேநேத்யாதி) hசாந்தேநாக்யே ஸத்ஸித்யாயாம், 1. "ஸேயம் தேவதைக்ஷத ஹந்தாஹமிமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா அநேந ஜீவேநாத்மநா5நுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி, தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி" என்றதைப்பற்ற (த்ரிவ்ருத்க்ருதமான அசித்திலே) என்கிறார். இந்த ஶ்ருதியிற்சொன்ன தேஜோ5பந்நங்கள் மூன்றும் ஆகாஶ வாயுக்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், பஞ்சீக்ருதமான அசித்திலே என்றபடி. "இமாஸ்திஸ்ரோ தேவதா: அஹமநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணீதி ஸேயம் தேவதைக்ஷத" இத்யந்வய:. [ஸேயம் தேவதா] அந்த ஈஶ்வரனை பரதேவதை,

---

ப்ர—g 1. (திடவிசும்பித்யாதி) छान्दोग्ये सद्विद्यायां [६-३] "सेयं देवतैक्षत हन्ताहमिमास्तिस्रो देवता अनेन जीवेनात्मनानुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणीति।" जीवेनात्मना—जीवशरीरकेण मया; "सिंहेन भूत्वा बहवो मयात्ताः" इतिवत्। "तदनुप्रविश्य सच्च त्यच्चाभवत्" [तै-आ-६] इति जीवेष्वनुप्रवेशेन तन्नामभाक्त्वश्रवणादित्यर्थः॥

ஈ—i இவை 'தான்' என்னலாம்படியிருந்தால் "ம்ருதூ₄த்மகோ க₄ட:" என்னும்படியிருக்கையன்றிக்கே, j 1. "अन्तः प्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा" (அந்த: ப்ரவிஷ்டஸ் ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா) என்கிறபடியே ஸர்வேஷாமாத்மாவாய், k இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில்—இந்த ஶரீரத்துக்கு இந்த ஆத்மா தா₄ரகனுய் நியாமகனுய் ஶேஷியாயிருக்கிறப்போலே 2. "यस्यात्मा शरीरम्" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம்) 3. "यस्य पृथिवी शरीरम्" (யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்) என்கிறபடியே தான் இரண்டுக்கும் l தா₄ரகனுய் l₂ நியாமகனுய்

அ—திஸ்ர: என்கிறது - தேஜோ(ப₃ந்நங்களை. இவைகளை தே₃வதைகள் என்கிறது-அக்₃ந்யாதி₃தே₃வதாதி₄ஷ்டி₂தங்களாலேயாலே. இம்மூன்றும் பஞ்சபூ₄தங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். .''ஜீவேநாத்மநா - ஜீவஶரீரகேண மயா; 4. ''ஸிம்ஹேந பூ₄த்வா ப₃ஹவோ மயாத்தா:" இதிவத். [ஸிம்ஹேந பூ₄த்வா] ஸிம்ஹஶரீரேண பூ₄த்வா என்றபடி. 'ஜீவஸ்வரூபேண மயா' என்னவேண்டாவோ? என்ன, ஶரீராத்மப₄ாவப்ரத₃ர்ஶநபரமிதும் வாக்யமாகையாலே. g. l.] அஸ்மிந் வாக்யே "அநேந ஜீவேந" இத்யாரப்₄ய "இவை தான் என்னலாம்படி இருந்தால்" இத்யந்தேந ஏதத்₃க்₄ரந்தே₂ பூர்வார்த்த₄ார்த்தே₂(நுஸந்தீ₄யதே ; ''அந்த:ப்ரவிஷ்ட: 'இத்யாதி₃நா த்ருதீய பாத₃ார்த்தே₂(நு ஸந்தீ₄யதே. l (இவை தான் என்னலாம்படி இருந்தால் இதி) அத்ர 5. ''ஸச்ச த்யச்சாப₄வத்" இதி ஶ்ருதிர்விவக்ஷிதா.] (அந்த:ப்ரவிஷ்ட:ஶாஸ்தேதி) அநேந ந்ருபநபே₄ாவ்யாவ்ருத்திருச்யதே. k...l₅ ஶரீராத்மப₄ாவலக்ஷணமாக ப₄ாஷ்யகாரராருளிச்செய்த ஆத₄ாராதே₄யப₄ாவ நியந்த்ருநியாம்ய ப₄ாவ ஶேஷஶேஷிப₄ாவங்களாகிற மூன்றும் ''உடல்மிசை உயிரென" என்கிற இதிலே விவக்ஷித மென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில் என்று தொடங்கி, ஶேஷியாய் நின்று நடத்திக்கொண்டுபோரும் என்னுமளவாக).

ஜீ—ஜ்ஞாத-பார்த்தது; ஸங்கல்பித்ததென்றபடி. திஸ்ர:-ப்ருதி₂வயப்தேஜாம்ஸி. இவை தே₃வதைக ளென்கிறது-அக்₃ந்யாதி₃தே₃வதாதி₄ஷ்டி₂தங்களாலேயாலே. ஜீவேநாத்மநா-ஜீவஶரீரகேண மயா. 4. ''ஸிம்ஹேந பூ₄த்வா ப₃ஹவோ மயாத்தா:" இதிவத். [ஸிம்ஹேந பூ₄த்வா] ஸிம்ஹஶரீரகேண பூ₄த்வா. ''ஜீவஸ்வரூபேண மயா" என்றுதொழிந்தது - இந்த வாக்யம் ஶரீராத்மப₄ாவ ப்ரத₃ர்ஶந பரமாகையாலே. g.l ''அநேந ஜீவேந" இத்யாரப்₄ய "இவை தானென்னலாம்படி இருந் தால்" என்னுமளவும் இப்பாட்டில் பூர்வார்த்த₄த்தை அருளிச்செய்தபடி ;] ''அந்த:ப்ரவிஷ்ட:" இத்யாதி₃யாலே மூன்றும் பாத₃ார்த்த₄ம் சொல்லுகிறது. l (இவை தான் என்னலாம்படி) என்றது - 5. 'ஸச்ச த்யச்சாப₄வத்" என்றதைப்பற்ற.] ''அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா" என்கிற இது. ஸர்வாத்மஶப்₃த₃ விவரணம். ''அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா" இத்யநேந ந்ருபநபே₄ாவ்யா வ்ருத்தி: k...l₅ ஶரீராத்மப₄ாவலக்ஷணமாக ப₄ாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த ஆத₄ாராதே₄யப₄ாவ, நியந் த்ருநியாம்யப₄ாவ, ஶேஷ ஶேஷிப₄ாவங்களாகிற மூன்றும் ''உடல்மிசை உயிரென" என்கிற இதிலே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (இவற்றை நியமிக்குமிடத்தில் என்று தொடங்கி ஶேஷியாய் நின்று நடத்திக்கொண்டு போருமென்னுமளவாக) 2, 3. ப்₃ருஹதா₃

ப்ர—j 1. [आर-हो] "अन्तः प्रविष्टश्शास्ता जनानां सर्वात्मा"

2.3. बृहदारण्यके [५-७] अन्तर्यामिब्राह्मणे "यः पृथिव्यां तिष्ठन् पृथिव्या अन्तरो यं पृथिवी न वेद यस्य पृथिवी शरीरम् यः पृथिवीमन्तरो यमयति स त आत्माऽन्तर्याम्यमृतः-य आत्मनि तिष्ठन् आत्मनोऽन्तरो यमात्मा न वेद यस्यात्मा शरीरं य आत्मानमन्तरो यमयति स त आत्मान्तर्याम्यमृतः॥"

சி—ள் ஸோஷியாய் நின்று நடத்திக்கொண்டு போருமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதி

அ—† 1. ''யஸ்ய சேதநஸ்ய'' இத்யாதி வ்யாக்யாநே, யத்ஶப்தஸமாநாதிகரண்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்துமென்று தொடங்கி அருளிச்செய்யப்போராதோ? ''யஸ்ய'' என்று ஷஷ்டீயந்த பதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன; ஶரீரமென்றுமல், கஸ்ய ஶரீரமென்று ப்ரதியோகிஸாபேக்ஷமாகையாலே அருளிச்செய்கிறார்—[யஸ்யேதி ஷஷ்டீயந்தேந பதேந என்று தொடங்கி] • யஸ்ய என்று ஸப்ரதியோகிகமாக அருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன; 2. ''ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூத:'' என்கிறவிடத்தில் ஆத்மஶப்தமும் ஸப்ரதியோகிகமென்று காட்டுகிறதுக்காக அருளிச்செய்கிறார் [தச்ச என்று தொடங்கி] ஆத்மா; கஸ்யாத்மா? ஸ்வவ்யதிரிக்தஸமஸ்தவஸ்துவுக்கும் ஆத்மா என்றபடி. § [க்ரியாதீநாம்] என்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே குணங்களைச் சொல்லுகிறது. / ''யஸ்ய சேதநஸ்ய யத் த்ரவ்யம்'' என்று ஶரீரலக்ஷணஞ்சொன்னால் பரமாத்மாவிடத்திலும் ஶரீரலக்ஷணம் வருமென்று பரிஹரிக்கைக்கு நியந்துமித்யாதி என்றருளிச்செய்கிறார் [அநியாம்ய என்று தொடங்கி] அலக்ஷ்யே லக்ஷணஸ்ய

ஜீ—ரண்யகே அந்தர்யாமிப்ராஹ்மணே ''ய:ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந், ப்ருதிவ்யா அந்தரோ யம் ப்ருதிவீ ந வேத, யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம், ய: ப்ருதிவீமந்தரோ யமயதி-ய ஆத்மநி திஷ்டந், ஆத்மநோ(ந்தரோ யமாத்மா ந வேத, யஸ்யாத்மா ஶரீரம், ய ஆத்மாநமந்தரோ யமயதி'' இதி. m (ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவம் என்கிறார்) என்றது- 1.''யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ஶத்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும், தாரயிதுஞ்ச ஶக்யம், தச்சேஷைகஸ்வரூபஞ்ச, - தத் தஸ்ய ஶரீரம்'' என்ற பாஷ்ய வாக்யத்தைப்பற்ற.

ப்ர— m (ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்கிறார்) भगवान् भाष्यकारः "चेष्टेन्द्रियार्थाश्रयश्शरीरम्" इति न्यायसूत्रोक्तं शरीरलक्षणत्रयं सर्वत्रानुगतं मत्वा लौकिकवैदिकसकलशरीरव्याप्तं लक्षणान्तरत्रयं दर्शयति "यस्य चेतनस्येत्यादि" [श्रीभाष्यम्. २-१-४] यस्य चेतनस्य यद्द्रव्यं सर्वात्मना स्वार्थे नियन्तुं धारयितुञ्च शक्यं, तच्छेषतैकस्वरूपञ्च, तत्तस्य शरीरम्। † यस्येति षष्ठ्यन्तेन पदेन-शरीरत्वं न घटत्वादिवत् अप्रतियोगिकम्, किन्तु पितृत्वादिवत् सप्रतियोगिकमिति दर्शयति; • तच्च "तस्माद्वा एतस्मादात्मनः" [तै. आ-१] इत्यादिषु केवलात्मशब्दप्रयोगेऽपि तद्व्यतिरिक्तस्य वस्तुनः तच्छरीरत्वं विवक्षितमिति ज्ञापनाय। धारयितुं शक्यं, शेषतैकस्वरूपमिति लक्षणद्वये प्रभाप्रभावतोः, लक्षणत्रयेऽप्यात्मधर्मभूतज्ञानयोश्च शरीरशरीरिभावव्युदासार्थं चेतनस्येतिपदम्; (चेतनस्य) चैतन्यविशिष्टस्येत्यर्थः। (यदिति) धर्मिनिर्देशः। द्रव्यशब्देन-जीवगतक्रियादीनां शरीरत्वं व्युदस्यते। सर्वात्मनेति-कादाचित्कनियाम्यत्वादिमतां गर्भदासवस्त्राभरणगृहक्षेत्रादीनां शरीरत्वं व्युदस्यते। सर्वात्मना-यावद्द्रव्यभावितयेत्यर्थः; अत एव परकायप्रविष्टं प्रति परकायस्य देहत्वव्यावृत्तिश्च। आकाशादिप्रदेशगमनादिष्वर्थेषु नियमनाऽसम्भवात् तद्व्यावृत्त्यर्थं "स्वार्थे" इत्युक्तम्; स्वशब्दश्शरीरपरः; तत्तच्छरीररसम्पाद्येषु कार्येष्विति यावत्। / अनियाम्याधार्याशेषभूतेषु परमात्मादिषु अतिव्याप्तिपरिहाराय नियन्तुमित्यादिपदम्। रुग्णादि-

சு-கரண்யத்துக்கு நிபந்தநம் ஶரீராத்மபாவமென்கிறார். ரு'வ்ருக்ஷத்திலே தேவதத்தன் நின்றான்' என்றால் அங்கு ஶரீராத்மபாவமில்லை. ஒ ஜாதிகுணங்கள் வ்யக்தியிலே கிடந்தது

அ—வர்த்தநமதிவ்யாப்தி:; லக்ஷ்யமென்று-ஶரீரம். ஶரீரமல்லாததிலே ஶரீரலக்ஷணமிருக்கை-அதிவ்யாப்தி:; லக்ஷ்யைகதேஶே லக்ஷணஸ்யாவர்த்தநம் அவ்யாப்தி:. அதாவது - ஸர்வஶரீரங்களும் லக்ஷ்யம்; லக்ஷ்யத்திலே, ஒருஶரீரத்திலே ஶரீரலக்ஷணம் வர்த்தியாதிருக்கை – அவ்யாப்தி. /நியந்தும், தாரயிதும், தச்சேஷதைகஸ்வரூபமென்று கூட்டிச் சொல்லாமல் பிரித்துச்சொல்லுவானென்னென்ன [தச்சேஷதைகஸ்வரூபமிதி என்று தொடங்கி] § அவயவங்களுக்கும் இந்த லக்ஷணமுண்டாகையாலே அதுக்கும் ஶரீரத்வமுண்டோவென்ன [வேதாந்திந: என்று தொடங்கி] 1. யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா-யாதொரு த்ரவ்யமானது தானுள்ள காலமெல்லாம்,ஸ்வார்த்தே-தத்தச்சரீரங்களிலுலே ஸம்பாதிக்கவல்ல கார்யங்கள் யாதோரளவும்,நியத்தும்-நியமிக்கைக்கு, ஶக்யம்-ஶக்திவிஷயமாயிருக்கிறது, அது அந்த சேதநனுக்கு ஶரீரம். 2. யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே தாரயிதும் ஶக்யம், தத் தஸ்ய ஶரீரம். 3. யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ரவ்யம் தச்சேஷதைக ஸ்வரூபம் தத் தஸ்ய ஶரீரம் என்று மூன்றும் தனித்தனியே – ஒரொன்றே ஶரீரலக்ஷணமர்கையாலே இங்ஙனே அந்வயித்துக்கொள்வது. ப்ருதக்ஸ்திதியநர்ஹாதாராதேயபாவ:, நியந்த்ருநியாம்யபாவ:, ஶேஷிஶேஷிபாவஶ்ச என்கிறது—''யஸ்ய சேதநஸ்ய'' இத்யாதிவாக்யத்திலுடைய விவரணம். த்ரவ்யத்வே ஸதி ப்ருதக்ஸ்திதியநர்ஹாதாராதேயபாவ:, நியந்த்ருநியாம்யபாவ:, ஶேஷிஶேஷிபாவஶ்ச. அஸ்ய ச மூலம் – '' உடல்மிசையுயிரென '' இத்யேதத்பதம். அஸ்யாம் கத்யாயாம் ஶரீராத்மபாவலக்ஷணஞ்ச உச்யதே — த்ரவ்யத்வே ஸதி அப்ருதக்ஸித்யதாதாராதேயத்வம் ஶரீராத்மத்வமிதி. அஸ்யாம் கத்யாயாம் ஆத்மலக்ஷண லக்ஷிதஸ்ய '' உளன் சுடர் '' இதி சேதநத்வேந விஶேஷணத் — யதபேக்ஷயா, யத் த்ரவ்யத்வே ஸதி அப்ருதக்ஸித்யதம் - தத் தஸ்ய ஶரீரம்; யஸ்ய ய: சேதநத்வே ஸதி அப்ருதக்ஸித்யதாதாரபூத: தஸ்ய ஸ ஆத்மேதி லக்ஷணபேதத:. '' திடவிகம்பெரிவளி நீர் நிலமிவைமிசை படர்பொருள்முழுவதும் '' இத்யந்தேந த்ரவ்யத்வே ஸதீதி விஶேஷணம்ச உச்யதே. ''அவையவைதொறுமுளன்'' இத்யதேந அப்ருதக்ஸித்யதாதாராதேயத்வமுச்யதே. I...I யத்வா அத்ர ''தாரகனுய்'' இத்யாதிபத த்ரயேண - பகவத் பாஷ்யகாரோக்த ஶரீரலக்ஷணத்ரயகதம் பதத்ரயம் ஸமேச்யதே. அதஸ்

प्र–शरीरेषु नियमनाद्यदर्शनेन लक्षणस्याव्याप्तिपरिहाराय शक्यमित्युक्तम्। रुग्णशरीरेष्वपि नियमनादिशक्तिः विद्यत एव; कार्यानुदयस्तु रोगादिप्रतिबन्धात्; शक्तिप्रतिबन्धात् अग्न्यादेर्दहनादिकार्यानुदयवत्। शक्यं–शक्तिविषयभूतमित्यर्थः। /(तच्छेषतैकस्वरूपमिति) मिश्रवाक्यतया निर्देशस्तु–स्वार्थे, शक्यं इति पूर्ववाक्यस्थपदद्वयानन्वयात्। (तच्छेषतैकस्वरूपमिति) अत्र एकशब्देन सर्वात्मनेति पदार्थ उक्तः। § वेदान्तिनः सत्कार्यवादितया हस्ताद्यवयवानां समुदितानामेव अवयवित्वेन शरीरत्वात्, न तेष्वतिव्याप्तिः शङ्कनीया। नियाम्यत्वादिकं हि समुदितानामेव दृश्यते, न तु विभक्तानाम्। एवमिन्द्रियेष्वपि नातिव्याप्तिः; मृतशरीरस्य चेतनवियोगक्षण एव विशरितुमारभ्य क्षणान्तरे विशीर्णत्वेन अशरीरत्वात् नाव्याप्तिः। तत्र शरीरशब्दप्रयोगस्तु, पूर्वं शरीरतयावक्लृप्तसङ्घातैकदेशगोचरत्वेनौपचारिकः। तस्मादिदमेव समीचीनं शरीरलक्षणत्रयमिति॥

ஹ—என்ருல் அங்கு ஸரீராத்ம பூாவமில்லை. p விஸிஷ்டத்திலேயிறே ஸரீராத்மபூாவம் கொள்ளலாவது.

அ—சாத்ர ஆத்மலக்ஷணத்ரயம் ஸரீரலக்ஷணத்ரயஞ்ச விவக்ஷிதம். । ததூாஹி—தூாரகனுய் இத்யாதெளள புல்லிங்கூ நிர்தேளஸேந சேதநத்வம், விஸேஷாஸ்ரவணாத் ஸர்வாத்மநா தூாரகத்வாதிஸ் ச ப்ரகாஸதே. (ஸர்வாத்மநா) யாவத்தூாரவ்ய பூாவிதயேத்யர்த்தஃ: அவ்யவஹிதம் தூார்யத்வாதிஸகம் த்ஸரவ்யாணுமேவ; குணுதேளஸ்து த்ஸரவ்யத்ஸவாரகம்; ஸரீரத்வஞ்ச த்ஸரவ்யாணுமேவ: ததூா ச யாவத்ஸதூார்யத்ஸரவ்யஸத்த்வம் தூாரகசேதநத்வம் - ஆத்மத்வம். சேதநத்வம் ஆத்மத்வமித்யுக்தே ஸர்வஸரீராபேக்ஷயா, ஸர்வேஷாம் சேதநாநாம் ஆத்மத்வப்ரஸங்கூ:; தூாரகசேதநத்வம் ஆத்மத்வமித்யுக்தே, பரகாயப்ரவிஷ்டஸ்ய தத்காயாபேக்ஷயா, கூர்ப்பூவாஸி - வஸ்த்ரா பூரண – க்ருஹக்ஷேத்ராத்ஸயபேக்ஷயா ச ஆத்மத்வ ப்ரஸங்கூ:. சேதநாநாம் நித்யத்வேந யாவத்ஸ்வஸத்த்வம் தூாரணுபூாவாத் பூகூவந்நித்யவிக்ஸரஹவ்யதிரிக்தேஷு அவ்யாப்திபரிஹாராய (தூாரயிதுமிதி) குணுதூாவதிவ்யாப்தி பரிஹாராய (த்ஸரவ்யேதி) ஸ்வதூர்மபூூதஜ்ஞாநாபேக்ஷயா ஸ்வஸ்ய ஸரீரத்வ ப்ரஸங்கூ வ்யுதூாஸாய (சேதநஸ்யேதி) சேதநத்வம் ஹி சைதந்ய விஸிஷ்டத்வம். ந ஹி விஸிஷ்டம் விஸேஷணஸ்ய தூாரகம் பூவதி; ஆத்மாஸ்ரயப்ரஸங்கூாத். அத:, யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ஸரவ்யம் யாவத்ஸத்த்வம் தூார்யம் தத் தஸ்ய ஸரீரமிதி ஸரீர லக்ஷணம். இதூம் லக்ஷணத்ஸவயம் '' தூாரகனுய் '' [I] இத்யத்ர ஸமிச்யதே; ஏவம் யாவந்நியாம்ய த்ஸரவ்யஸத்த்வம் நியாமகசேதநத்வம் ஆத்மத்வம். நியாமகத்வம் – நியமந ஸக்தி யுக்தத்வம்; அதோ ருக்ஸணதெளள நாவ்யாப்தி:. நியமநஞ்ச யோக்ஸயவிஷயே; அதோऽந்தரிக்ஷ கூமநாதெளள நியமந ஸக்த்யபூாவேऽபி நாவ்யாப்தி:. யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ஸத்ஸரவ்யம் ஸர்வாத்மதா ஸ்வார்த்தேஸ நியந்தும் ஸக்யம் தத் தஸ்ய ஸரீரமிதி ஸரீரலக்ஷணம். இதூம் லக்ஷண த்ஸவயம் ''நியாமகனுய்'' [Iஸ] இத்யத்ர ஸமிச்யதே. யாவச்சேஷ த்ஸரவ்யஸத்த்வம் ஸேஷிசேதநத்வம் – ஆத்மத்வம். யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்ஸத்ஸரவ்யம் ஸ்வஸத்தாவதி, ஸேஷபூூதம் தத் தஸ்ய ஸரீரமிதி லக்ஷணத்ஸவயம் '' ஸேஷியாய் '' [Iஸ] இத்யத்ர ஸமிச்யதே. மூலவாக்யே அப்ருதூக்ஸித்ஸதூாதூாராதேளயத்ஸரவ்யசேதநத்வம் ஸரீராத்மத்வமிதி ஸரீராத்மபூாவலக்ஷணம் விவக்ஷிதம். '' முழுவதுமாய் '' இத்யநேந அப்ருதூக்ஸித்ஸதூாதூாராதேளயத்வம். '' எங்கும் பரந்துளன் '' இத்யநேந த்ஸரவ்யசேதநத்வம்; த்ஸரவ்யேஷ்வேவ பூகூவதுஸ்வயவஹித வ்யாப்தி:.

ஈ அத்ர த்ஸரவ்யத்வே ஸதி ஆதூாராதேளயத்வமாத்ரம் ஸரீராத்மபூாவலக்ஷணம் ஸ்யாத்; அப்ருதூக்ஸித்ஸதூவிஸேஷணேந கிம்? இத்யாஸங்காயாம் அப்ருதூஸித்ஸதூபதூவ்யாவர்த்யமாஹ (வ்ருக்ஷத்திலே இதி) ஓ தர்ஹி அப்ருதூக்ஸித்ஸதூாதூாராதேளயத்வ மாத்ரமேவ லக்ஷணம் ஸ்யாத்; த்ஸரவ்யத்வே ஸதீதி விஸேஷணம் கிமர்த்தஸம் இத்யாஸங்காயாம் த்ஸரவ்யபதூவ்யாவர்த்யமாஹ (ஜாதிகுணேதி) p ஆநலெங்நனேயென்ன (விஸிஷ்டத்திலே இத்யாதி) தூாரகத்வாதி விஸிஷ்ட த்ஸரவ்யத்திலே ஆத்மபூாவமும், தூார்யத்வாதிவிஸிஷ்டத்ஸரவ்யத்திலே ஸரீரத்வமும் என்றபடி.

ஜீ— ஈ அப்ருதூக்ஸித்ஸதூ பதூவ்யாவர்த்யமாஹ (வ்ருக்ஷத்திலே இதி) ப்ருதூக்ஸ்தித்யர்ஹமாகையாலே என்றபடி. ஓ த்ஸரவ்யபதூ வ்யாவர்த்யமாஹ (ஜாதீதி) ஜாதிகுணங்கள் அத்ஸரவ்யங்களாகையாலே என்றபடி. p ஆநல் எங்நனேயென்ன (விஸிஷ்டத்திலே இத்யாதி) த்ஸரவ்யத்வே ஸதி ப்ருதூக்ஸ்தித்யநர்ஹாதூாராதேளயபூாவ நியந்த்ரு நியாம்யபூாவ ஸேஷஸேஷிபூாவ விஸிஷ்டத்திலேயென்றபடி. இத்தால் தூாரகத்வாதி விஸிஷ்ட த்ஸரவ்யத்திலே ஆத்மபூாவமும், தூார்யத்வாதி விஸிஷ்டத்ஸரவ்யத்திலே ஸரீரத்வமும் என்றபடி. அவஸிஷ்டம் ப்ரமாணத்திரட்டிலே வ்யக்தம்.

F—வ்யா:—(திடவிசும்பு) q இதுதான் அல்லாதவற்றிலும் ஏறி, த்₃ருட₄மான எரி, த்₃ருட₄மான காற்றென்று கிடக்கிறதாகவுமாம்; r அன்றிக்கே 1. "आत्मन आकाशस्सम्भूतः" (ஆத்மந ஆகாஶஸ்ஸம்பூ₄த:) என்று சொல்லுகிறபடியே அல்லாத பூ₄தங்களுக்கு முன்னேயுண்டாய், அவை அழிந்தாலும் r_2 சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே த்₃ருட₄மான் விசும்பென்னவுமாம்; s அன்றிக்கே, 2. "सत्वार्येव भूतानि" (சத்வார்யேவ பூ₄தானி) என்கிறவனே நிராகரிக்கிறாராகவுமாம். ஆக, பூ₄தபஞ்சகங்களையும் சொல்லுகிறது.

t (இவைமிசை படர் பொருள் முழுவதுமாய்) u இவற்றை அடியாகக்கொண்டு மேல் விஸ்த்ருதமாகாநின்றுள்ள பத₃ார்த்த₂ங்களெல்லாவற்றையும் உண்டாக்கி.

அ—q (இதுதான்) "திடம்" என்கிற இவ்விஶேஷணத்தால். q,r,s த்₃ருட₄த்வத்தை மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) r இரண்டாம் அர்த்த₂த்துக்கு த்₃ருட₄மென்கிறது-சிரகாலஸ்தா₂யித்வத்தைப் பற்ற. 3. "आकाशाद्वायुः" இத்யாதி₃ ஸ்ருஷ்டி ப்ரக்ரியாஸ்ருதயஶ்ச 4. "प्रुथि₃व्यप्सू ப்ரலீயதே" இத்யாதி₃ லயப்ரக்ரியாஸ்ருதயஶ்ச அத்ர கூர்ப்பி₄தா:. s "திடம்" என்று ஸ்ருதியிலே த்₃ருட₄மாகச் சொல்லப்படுகிற இத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே 2. "सत्वार्येव" என்றவனே நிராகரிக்கிறார் என்றபடி. 2. "सत्वार्येव பூ₄தானி मिथ₂स्संभ₂त्य தா₄னி ஸமாஸாதி₃தசைதந்யானி, தாத்யேவாத்மா" என்கிறவன் லோகாயதிகன்.

t (இவைமிசை) இவற்றின் மேலே. u (இவற்றை அடியாகக்கொண்டு) என்றது பூ₄தபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு என்றபடி. v "ஆய்" என்கிற பத₃ம் உண்டாக்கி என்கிற அர்த்த₂த்தைச் சொல்லுமோ என்ன (ஆய் என்றது இத்யாதி₃) w (ஆக்கி) என்றபடி என்றது - பட்டி

ஜீ— q (இதுதான்) "திடம்" என்கிற விஶேஷணத்தான். q,r,s த்₃ருட₄த்வத்தை மூன்று வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான் இத்யாதி₃) r இரண்டாம் அர்த்த₂த்துக்கு த்₃ருட₄மென்கிறது-சிரகாலஸ்தா₂யித்வத்தைப்பற்ற. 1"तस्मात्₃वा एतस्मादा₂त्मन आकाशस्संभू₄तः, आकाशात्₃वायुः" இத்யாதி₃ தைத்திரீயகே. r_2 (சிலநாள் நிற்கக்கடவதாகையாலே) என்றவிடத்தில் 4. "प्रुथि₃व्यप्सू ப்ரலீயதே" இத்யாதி₃லய ஸ்ருதிர்விவக்ஷிதா. s மூன்றும் அர்த்த₂த்தில் த்₃ருட₄மென்று-ஸ்ருதியிலே த்₃ருட₄மாகச் சொல்லப்படுகிற இத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறதாகையாலே 2. "सत्वार्येव பூ₄தானி" என்கிறவனே நிராகரிக்கிறார் என்றபடி. 2. "सत्वार्येव பூ₄தானி மித₂ஸ்ஸம்பத்₃ய தா₄னி ஸமாஸாதி₃தசைதந்யானி, தாத்யேவாத்மா" என்கிறவன் லோகாயதிகன்.

t (இவைமிசை) இவற்றின்மேலே. u (இவற்றை அடியாகக்கொண்டு) - பூ₄தபஞ்சகத்தைக் காரணமாகக்கொண்டு. v "ஆய்" என்கிற பத₃ம் உண்டாக்கி என்கிற அர்த்த₂த்தைச் சொல்லுமோ? என்ன (ஆயென்றது இத்யாதி₃) w ஆக்கியென்றபடி என்ற இது - பட்டிதார்த்த₂ம். x ஜிஜ்ஞாஸ

ப்ர—1.(அன்றிக்கே இத்யாதி₃) तैत्तिरीयके [आ.१] "तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशस्सम्भूतः, आकाशाद्वायुः, वायोरग्निः, अग्नेरापः, अद्भ्यःपृथिवी"

2. "चत्वार्येव भूतानि मिथस्सम्बद्धानि समासादितचैतन्यानि। तान्येवात्मा॥" [बा. सू]

ச-v "ஆய்" என்றது-w ஆக்கி என்றபடி. x "ஆய்" என்பானென்னென்னில்; y1. "बहु स्याम्" (ப3ஹு ஸ்யாம்) என்கிற தன் விகாஸமேயாகையால்; z வைதி3க நிர்தே3ஶமிருக்கிறபடி.

(அவையவைதொறும்) அவ்வோ பதா3ர்த்தா2ங்கள்தோறும். a அவற்றிலே வ்யாபிக்குமிடத்தில் பல தூணுக்காக ஒரு உத்திரம் கிடந்தாப்போலேயன்றிக்கே, b ஜாதிவ்யக்திதோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்திக்குமாபோலே எல்லாவற்றிலும் தனித்தனியே குறைவற வ்யாபித்துநிற்கும். இப்படி வ்யாபித்துநிற்குமிடத்தில் (உடல்மிசை உயிரென) இஶ்ஶரீரத்துக்கு ஆத்மா தா4ரகனுய் நியாமகனுய் ஶேஷியாயிருக்குமாபோலே, இஶ்ஶரீராத்மாக்களுக்குத் தான் தா4ரகனுய், நியாமகனுய், ஶேஷியாயிருக்கும். c (கரந்து) இப்படி இருக்கச்செய்தே 2. "यमात्मा न वेद" (யமாத்மா ந வேத3) என்கிறபடியே அந்யைரத்3ருஶ்யனுயிருக்கும். (எங்கும் பரந்து) அந்தர்ப3ஹிஶ்ச வ்யாபித்து.

இதில் ப்ரமாணம் என்னென்னில் (உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்) d அபௌருஷேயமாய், e நிர்தே3ாஷமாய் இருக்கிற வேத3த்தாலே ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டிருக்கும்.

அ—தார்த்த2ம். x ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஶ்நம் (ஆய் இத்யாதி3) y உத்தரம் (ப3ஹு ஸ்யாம் இத்யாதி3) "ப்ரஜாயேய" என்று ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது. z (வைதி3கநிர்தே3ஶம்) வைதி3க ஸமாத நிர்தே3ஶம்.

a தாத்பர்யார்த்த2ம் (அவற்றிலே வ்யாபிக்குமிடத்தில் இத்யாதி3) b அவையவத்திலே என்னுமல் "தொறும்" என்றதின் தாத்பர்யம் (ஜாதீத்யாதி3). c (கரந்து) வ்யாப்யபதா3ர்த்தா2ங்களுக்குத் தெரியாதே.

d, f ஶ்ருதிக்குத் தேஜ:ப்ராகா3ர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார் (அபௌருஷேயமாய் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) f (ப்ரத்யக்ஷாதி3 ப்ரமாணங்கள்) என்கிற இடத்தில் ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே அநுமாநத்தைச் சொல்லுகிறது. d யத்3வா ஶ்ருயதே நித்யமிதி—ஶ்ருதிரிதி வ்யுத்பத்திம் ஆ3ஶ்ருதி3 நிதா3யாஹ (அபௌருஷேயமாய் இதி) e அபௌருஷேயத்வபா3லிதமாஹ

ஜீ—ப்ரஶ்நம் (ஆயித்யாதி3) y உத்தரம் (ப3ஹு ஸ்யாமித்யாதி3) ப3ஹு ஸ்யாமென்று-வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி. ப்ரஜாயேயவென்று-ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி. z (வைதி3க நிர்தே3ஶம்) வைதி3க நிர்தே3ஶம் போலே என்று கூட்டுவது.

a தாத்பர்யார்த்த2ம் (அவற்றிலே வ்யாபிக்குமிடத்தில் இத்யாதி3) b அவையவத்தில் என்னுமல் "அவைதொறும்" என்றதின் தாத்பர்யம் (ஜாதீத்யாதி3) c (கரந்து)-வ்யாப்யபதா3ர்த்தா2ங்களுக்குத் தெரியாதே.

d, f ஶ்ருதிக்குத் தேஜ:ப்ராகா3ர்யத்தை இரண்டு வகையாக அருளிச்செய்கிறார்—(அபௌருஷேயமித்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே. f (ப்ரத்யக்ஷாதி3 இதி) ஆதி3ஶப்3த3த்தாலே அநுமாநத்தைச் சொல்லுகிறது. ப்ரத்யக்ஷாதி3 ப்ரமாணங்களித்யாதி3 வாக்யம்-"கடர்" என்றதுக்கு அர்த்தா2ந்தரம்.

---

1. (ஆய்) तैत्तिरीयके [आ. ६] "बहु स्यां प्रजायेयेति"

f—f ப்ரத்யக்ஷாதி3 ப்ரமாணங்கள்போலே ஹேத்வந்தரத்தாற் கழிக்கவொண்ணுத ஒளியை உடைத்தாயிருக்கை. (சுருதி) g பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்தைப் பற்றி உத்தரோத்த ரோச்சார்யமாணத்வத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. h இத்தால் முதற்பாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அர்த்த2ங்களுக்கெல்லாம் ப்ரமாணம் நிர்தே3ஷ்டு ஸ்ருதி என்கிறது.

(இவையுண்ட சுரன்) i இவற்றை ஸம்ஹரித்த தே3வன். j முன்பே ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி2திகள் அவனதி4நமென்று சொல்லிற்று; k ஸம்ஹாரம் வேறொரு சேதநாதி4நமாகில்

அ-(நிர்தே3ஷமாய் இதி) f "சுடர்மிகு" இதி பத3ஸ்ய அர்த்த2மாஹ (ப்ரத்யக்ஷாதீ3தி) அதாவது-ஜ்வாலக்ய க்3ராஹ்யான ப்ரத்யக்ஷத்துக்கு ஜ்வாலாபே4தா3நுமாநத்தாலே பா3தி4துண்டிறே. "அக்3நிரநுஷ்ண: பத3ார்த்த3த்வாத்; ஜலவத்" என்ற அநுமாநத்துக்கு பா3தி4துண்டிறே என்றபடி. g'புஸ்தக நிரீக்ஷணாதி3நா க்3ரஹீதும் அயோக்3யா' இத்யர்த்தா3ந்தரமாஹ (பூர்வபூர்வேதி) dயத்3வா, ஸ்ருயதே நித்யமிதி ஸ்ருதிரிதி வ்யுத்பத்திவிவக்ஷயா (அபௌருஷேயமாய்) இத்யுக்தம்: g ஸப்3த3ஸ்ருபாயா: ஸ்ருதே: த்ரிக்ஷணத்வம்ஸித்வாத் நித்யத்வம் கத2மித்யத்ராஹ (பூர்வபூர்வேதி) க்ரமநித்யதா விவக்ஷிதேதி பா4வ:. h ஏதத்3க்3ராதே3ாக்தார்த்தே3 ப்ரமாணம் கிமித்யபேக்ஷாயாம் "வேத3ா:" இத்யுக்தம்; ப்ரத2மக்3ராத3ாப்ரப்4ருதி உக்தேஷ்வர்த்தே3ஷ்வ கிம் ப்ரமாணமித்யத்ராஹ (இத்தால் இதி)

i (இவற்றை ஸம்ஹரித்த தே3வன்) 1. " தம: பரே தே3வ ஏகீபா4வதி " என்கிற ஸ்ருதி ப்ரத்யபி4ஜ்ஞைக்காக " சுரன் " என்கிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே "தே3வன்" என்கிறார். 2. "யஸ்ய ப்3ரஹ்ம ச" இத்யாதி3ஸ்ருதியில் ஒத3நோபஸேசந ஸமிதா4த்தாவை வேத3ாசார்யன் 3. "அத்தா" என்று ஸூத்ரத்தில் நிர்தே3ஸித்தாப்போலே "உண்ட" என்கிறார்.

j. k ஸரீராத்மபா4வ ப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதா3த்ம்யம் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் — (முன்பே இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) l (இது தன்னதல்லாமையால்

ஜீ-ஜ்வாலாபே4தா3நுமாநத்தாலே ஐக்யக்3ராஹி ப்ரத்யக்ஷமும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலே வஹ்ந்யநுஷ்ணத்வாநுமாநமும் பா3தி4தமிறே. g " ஸ்ருயதே நித்யமிதி - ஸ்ருதி: " என்றுய், க்ஷணத்வம் ஸியான ஸப்3த3த்துக்கு நித்யத்வம் எப்படி என்ன (பூர்வபூர்வேத்யாதி3) க்ரமநித்யத்வம் விவக்ஷிதம். h இப்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்த2த்தில் ப்ரமாணம் ஏதென்றால் வேத3ங்களென்று சொல்லிற்று; முதற்பாட்டுத் தொடங்கிச் சொன்ன அர்த்த2ங்களிலே ப்ரமாணமேதென்ன (இத்தாலித்யாதி3)

i (இவற்றை ஸம்ஹரித்த தே3வன்) 1. " தம: பரே தே3வ ஏகீபா4வதி " என்கிற ஸ்ருதி ப்ரத்யபி4ஜ்ஞைக்காக " சுடர் " என்கிறது என்கிற திருவுள்ளத்தாலே " தே3வன் " என்கிறார். 2. " யஸ்ய ப்3ரஹ்ம ச " இத்யாதி3ஸ்ருதியில் ஒத3நோபஸேசநஸமிதா4த்தாவை ஸூத்ரகாரர் 3. " அத்தா " என்று ஸூத்ரத்தில் நிர்தே3ஸித்தாப்போலே " உண்ட " என்கிறார்.

ப்ர— g (உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்) "एतदेव च वेदस्य अपौरुषेयत्वं नित्यत्वं च-यत्पूर्व-पूर्वोच्चारणक्रमजनितसंस्कारेण तमेव क्रमविशेषं स्मृत्वा तेनैव क्रमेण उच्चार्यमाणत्वम्" इति भगवता भाष्यकारेण वेदस्यापौरुषेयत्वं [श्रीभाष्ये. १-३-७] प्रतिपादितम्॥

ரீ—। இது தன்னதல்லாமையால் வரும் ஐஸ்வர்யம் குறையுமிறே; அதுக்காக ஸம்ஹாரமும் அவனிட்ட வழக்கு என்கிறார்; ஈ இத்தால் - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை ப்ரஹ்மாதிகளை நடத்துகிறார்கள் என்கிற குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறார். உ "திடவிசும்பு" என்கிற இத்தால் அவைதிகமர்யாதையிலே நடக்கிற லோகாயதிகளை நிரஸிக்கிறார். "உடல் மிசையுயிர்" என்கிற இத்தால் ஒ ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யம் சொல்லுகிறவர்களை நிரஸிக் கிறார். "சுடர்மிகு சுருதியுள்" என்கையாலே நாராயணநுவாகாதிகளில் சொல்லுகிற பரத்வம், ஸகலகல்யாணகுணாத்மகத்வம் இவையெல்லாவற்றையும் அங்கீகரித்தாராகிறார். 7.

அ—வரும் ஐஸ்வர்யம்) என்றது - ஸம்ஹாரம் தன்னதல்லாமையாலே ஸம்ஹாரம் ததீயநமென்று வருகிற ஐஸ்வர்யம். இத்தால் இத்திருவாய்மொழியில் ஈஸ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே இத்தைச் சொல்லாதொழியில் ஐஸ்வர்யம் குறைந்து தோற்றுமிறே என்றபடி. ।(முன்பே) என்றது - "முழுவதுமாய்" "எங்கும் பரந்துளன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து. யத்வா ஸம்ஹாரமும் குணமோ? இத்தைச் சொல்லுவானென்னென்ன (முன்பே இத்யாதி) நது ஸம்ஹார: கிமர்த்தமத்ர அபிதீயதே? இதி சங்காயாம் உத்தரமபிதீயதே அநேந வாக்யேந; சரீராத்மபாவ ப்ரதிபாதகதாதாயாம் ஸ்ருஷ்டி: கிமர்த்தமபிதீயத இதி சங்காயா: கிமுத்தர மிதி சேத்; சரீராத்மபாவஸ்ய அநுப்ரவேசகாரணத்வாத் ஸ்ருஷ்டிப்ரகரண ஏவ அநுப்ரவேசோ பிதாநாச்ச இத்யுக்தம்.

ஜீ—। சரீராத்மபாவப்ரகரணத்திலே ஸம்ஹாரதாதாத்ம்யம் சொல்லுவானென்னென்ன (முன்பே இத்யாதி) (முன்பே) "படர்பொருள் முழுவதுமாய்" "கரந்தெங்கும் பரந்து" என்றவிடத்திலே. ।(இது தன்னதல்லாமையால் வரும் ஐஸ்வர்யம்) ஸம்ஹாரம் தன்னதல்லாமையாலே ஸம்ஹாரம் ததீயநமென்று வருகிற ஐஸ்வர்யம். இத்தால். இத்திருவாய்மொழியில் ஈஸ்வரத்வமாயிற்று ப்ரதிபாதிக்கிறதாகையாலே இத்தைச் சொல்லாதொழியில் ஐஸ்வர்யம் குறைந்து தோற்றுமிறே என்றபடி. சரீராத்மபாவ ப்ரதிபாதகமான இப்பாட்டிலே ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுவானென்னென்னில், சரீராத்மபாவம் அநுப்ரவேசகாரணமாகையாலும், ஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணத்திலேயே அநுப்ரவேசம் சொல்லுகையாலும் சொல்லுகிறது.

ஈ (இத்தால்) "படர்பொருள் முழுவதுமாய்" என்றும் 'உண்ட சுரன்" என்றும் சொல்லுகிற இத்தால் என்றபடி. ஈ பரபக்ஷநிரஸநமும், இத்தாலே ஸ்வபக்ஷஸ்திதியும் உண்டாயிற்று என்கிறார் (திடவிசும்பித்யாதி). ஒ ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யவாதிந: - யாதவீயா:. ஐ (பூர்வபூர்வோச்சாரணத் தைப் பற்றி) என்கிற இடத்திலே 1. "ஏததேவ ச வேதஸ்ய அபௌருஷேயத்வம் நித்யத்வஞ்ச. யத் பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமஜநிதஸம்ஸ்காரேண தமேவ க்ரமவிலோமேந ஸம்ருத்வா தேநைவ க்ரமேண உச்சார்யமாணத்வம்" என்கிற பாஷ்யவாக்யம் அநுஸந்தேயம். ஒ (ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யம் சொல்லுகிறவர்களை) என்கிற இடத்திலே-2. "ஸாமாநாதிகரண்யஸ்ய ஸ்வரூபைக்ய

ப்ர— ஒ (ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்யம் சொல்லுகிறவர்கள் இத்யாதி) सामानाधिकरण्यस्य स्वरूपैक्यनिबन्धनत्वे प्रवृत्तिनिमित्तभेदाभावात् सामानाधिकरण्यलक्षणहानिः, पदान्तर प्रयोगवैयर्थ्यं, पदानां पर्यायत्वं च स्यात्; ब्रह्मणः सत्यसङ्कल्पत्वादिकल्याणगुणैकतानता, निखिलहेय-प्रत्यनीकता च बाध्येत॥

8. சுரரறி வருநிலை விண்முதல் முழுவதும்
வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரபரன்
புரமொரு மூன்றெரித் தமரர்க்கு மறிவியந்து
அரனய னெனவுல கழித்தமைத் துளனே.

ஆ— 8. அவ:—(சுரரறிவரு நிலை) இப்படி ஸ்ருதிப்ரஸித்தமாயிறை ஸர்வேச்வரனாயிருன் ப்ரஹ்மாவாக அடுக்கும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்ரமனுகையாலே என்றருதல். ருத்ரனுக அடுக்கும் ஸம்ஹாரக்ரமனுகையாலே என்றருதல் சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகளை நிராகரிக்கிறது.

வ்யா:—எங்ஙனேயென்னில் 1. "तस्मिन्नण्डेऽभवद्ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः" (தஸ்மிந்நண்டேऽ-பவத்ப்ரஹ்மா ஸர்வலோகபிதாமஹ:) 2. "कल्पादावात्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतस्ततः। प्रादुरासीत्प्रभोरङ्के कुमारो नीललोहितः॥" (கல்பாதாவாத்மநஸ்துல்யம் ஸுதம் ப்ரத்யாயதஸ்தத:। ப்ராதுராஸீத் ப்ரபோரங்கே குமாரோ நீலலோஹித:॥) 3. "यस्य प्रसादादहमच्युतस्य भूतः प्रजासृष्टिकरोऽन्तकारी। क्रोधाच्च रुद्रः स्थितिहेतुभूतो यस्माच्च मध्ये पुरुषः परस्मात्॥" (யஸ்ய ப்ரஸாதாத்-தாஹமச்யுதஸ்ய பூத: ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிகரோऽந்தகாரீ। க்ரோதாச்ச ருத்ர: ஸ்திதிஹேதுபூதோ யஸ்மாச்ச மத்யே புருஷ: பரஸ்மாத்॥) 4. "एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादिशितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ॥" (ஏதௌ த்வௌ விபுதச்ரேஷ்டௌ ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ ஸ்ம்ருதௌ। ததாதிர்தி தபந்தாநௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார காரகௌ॥) 5. "यं न देवा न मुनयो न चाहं न च शंकरः। जानन्ति परमेशस्य तद्विष्णोः परमं पदम्॥" (யம் ந தேவா ந முநயோ ந சாऽஹம் ந ச ஶங்கர:। ஜாநந்தி பரமேஶஸ்ய தத் விஷ்ணோ: பரமம் பதம்॥) 6. "अहं भवो भवन्तश्च सर्वे नारायणात्मकम्" (அஹம் பவோ பவந் தஶ்ச ஸர்வம் நாராயணாத்மகம்) 7. "तवान्तरात्मा मम च ये चान्ये देहिसंज्ञिताः" (தவாந்த ராத்மா மம ச யே சாந்யே தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா:) இத்யாதிவாக்யங்கள்-அண்டத்துக்குள்ளே ப்ரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அந்த ப்ரஹ்மாவின் பக்கலிலே ருத்ரன் பிறந்தானென்றும் சொல்லுகையாலே, அண்டாந்தர்கதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அண்டாத்பஹிர்பூதமான

அ—ா (இத்தால்) என்றது - "படர்பொருள் முழுவதுமாய்" என்றும் "உண்ட சுரன்" என்றும் சொல்லுகிற இத்தால் என்றபடி. ா பரபக்ஷ நிராஸமும் இத்தாலே ஸ்வபக்ஷஸ்திதியும் உண்டா யிற்று என்கிறார் (திடவிசும்பித்யாதி) ஒ ஸ்வரூபேண தாதாத்ம்ய வாதிந:—யாதவீயா:.

"இவை உண்ட சுரன் திடவிசும்பென்று தொடங்கி சுடர்மிகுசுருதியுள் உளன்" என்று அந்வயம். உரையினுடைய அந்வயம் யதாக்ரமம். 7.

ஜீ—நிபந்தநத்வே ப்ரவ்ருத்திநிமித்தபேதாபாவாத் ஸாமாநாதிகரண்யலக்ஷணஜராங்:, பதாந்தர ப்ரயோகவையர்த்யம், பதாநாம் பர்யாயத்வஞ்ச ஸ்யாத்: ப்ரஹ்மண: ஸத்யஸங்கல்பத்வாதி கல்யாணகுணைகதாநதா, அகிலஹேயப்ரத்யநீகதா ச பாத்யேத" என்கிற [ஜி - அ] பாஷ்யவாக்யம் அநுஸந்தேயம், "இவையுண்ட சுரன் திடவிசும்பென்று தொடங்கி சுடர்மிகு சுருதியுள் உளன்" இத்யந்வய:. 7.

ஆ—ப்ரக்ருதிமஹதஹங்காராதி பதார்த்தங்களை அறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை எம்பெருமான் பண்ணுகையாலும், 1. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं" (யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்) என்றும், 2. "विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामिततेजसः" (விஷ்ணுராத்மா பகவதோ பவஸ்யாமிததேஜஸ:) என்றும் இப்படி ப்ரமாணங்களாலே சதுர்முக ருத்ராந் தர்பூதனைக்கொண்டு அமரஜநஜ்ஞாநப்ரதாநமும் த்ரிபுரதஹநமும் பண்ணினதைப்போலே அண்டாந்தர்கதமான பதார்த்தங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் முன்பு சொன்ன ந்யாயத்தாலே சதுர்முகருத்ராந்தர்பூதனைப், அத ஏவ ததவாசகஶப்தவாச்யனைக் கொண்டு அவர்களுக்கும் தெரியாதபடி நின்ற எம்பெருமான்தானே செய்தருளுகையாலும் எம்பெருமானே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் ஈச்வரன் என்கிறார். 8.

ஒ—அவ:—எட்டாம்பாட்டு.—இப்பாட்டில்—இப்படி ஶ்ருதிஸித்தனை ஸர்வேச்வரனாகிறன், ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகர்த்தாக்களாக ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளிலே ஒருவனைனலோ? என்று சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிகள் நிரஸிக்கப்படுகிறார்கள்.

வ்யா:—(சுரரென்று தொடங்கி) ப்ரஹ்மாதிகள் அறியவொண்ணாத ஸ்திதியை உடைத்தாயிருந்த ப்ரக்ருதி தொடக்கமாக மேலுள்ள ப்ராக்ருத பதார்த்தங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்டமான காரணமாய்; விண்ணென்று - ப்ரக்ருதிகார்யமான ஆகாஶவாசி ஶப்ததத்தை - காரணமான ப்ரக்ருதியிலே ப்ரயோகிக்கிறார். (அவை முழுதுண்ட) ஈச்வரனுலும், அவன் காட்டின வழியை உடைய ப்ரஹ்மாவாலும் ஸ்ருஷ்டமான பதார்த்தங்களில் ருத்ரனுல் ஸம்ஹார்யமாவது ஏகதேஶம்; ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்ரன் தன்னையும், அவனுக்கு நிலமன்றிக்கே இருந்துள்ள மஹதாதிகளையுமகப்பட ஸம்ஹரித்தவன். (பரப்பரன்) அவன் காட்டின வழியாலே ஏகதேஶ ஸ்ருஷ்டியையும் ஏகதேஶஸம்ஹாரத்தையும் பண்ணுகையாலே அஸ்மதாதிகளைக்காட்டில் பரராயிருக்கிற ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு நிலமஸ்லாத ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலே அவர்களுக்கும் பரனென்றவாறு. (புரமொரு மூன்றெரித்து என்று தொடங்கி) ருத்ரன் த்ரிபுரதஹநம் பண்ணினனென்றும், ப்ரஹ்மா வைதிக ஜ்ஞாநத்தை தேவர்களுக்கு உபதேஶித்தானென்றும், அவர்களுக்கு ப்ரஸித்திபடியைக் கொடுத்து, அந்தராத்மதயா நின்று தானே அவ்வுபகாரங்களை லோகத்துக்குப் பண்ணினதைப்போலே ஸமஸ்தஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களையும் தானே செய்தருளுகையாலே வேறேயும் சிலர் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுவாருண்டென்று சொல்லமுடியாது. 8.

ம— 8. அவ:—அநந்தரம் வ்யஷ்டிஸ்ரஷ்டாக்களான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களும் தததீயர் என்கிறார்.

சுரர்—தேவர்களான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும், **அறிவரும்**—அறியவொண்ணாத, நிலை—நிலையையுடைத்தான, **விண்முதல்**—ஆகாஶம் முதலாயுள்ள, முழுவதும்—ஸமஷ்டிரூபஸமஸ்த வஸ்துக்களுக்கும், **வரன்முதலாய்**—வரிஷ்டமான காரணமாய்,

ம—அனை-அவற்றை, முழுது—நிஸ்ஶேஷமாக, **உண்ட**-உபஸம்ஹரிப்பதும் செய்கையாலே, **பரபரன்**—வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹார கர்த்தாக்களாய்க்கொண்டு பரரான ப்ரஹ்ம ருத்₃ராதி₃களுக்கும் பரனானவன், **அரன்**—ருத்₃ரனும், **அயன்**—ப்₃ரஹ்மாவும், **என**—என்று ப்ரஸித்₃த₄ராம்படி, **புரம் ஒரு மூன்று**—அத்₃விதீயமான புரத்ரயத்தை, **எரித்து**—த₃ஹித்தும், **அமரர்க்கு**—தே₃வர்களுக்கு, **அறிவு**—ஞானத்தை, **இயந்தும்**—உபதே₃ஶித்தும், **உலகு**—அண்ட₃ாந்தர்வர்த்தி லோகங்களை, **அழித்து**—ஸம்ஹரித்து, **அமைத்து**—அவற்றை ஸ்ருஷ்டித்தும், **உளன்**—அவர்களுக்குள்ளே ஆத்மாவாய்கிற்குமவன்.

"விண்" என்று - 1. **"कस्मिन्नु खल्वाकाश ओतश्च प्रोतश्च"** (கஸ்மிந்நு க₂ல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச) என்று கₗார்க்கி₃வித்₃யையில் சொல்லுகிற கணக்கிலே மூல ப்ரக்ருதியாகவுமாம். **இயத்தல்**—கொடுத்தல். இத்தால் - ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃கள்பக்கலிலே பரத்வஶங்கை பண்ணுகிற குத்₃ருஷ்டிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறது. 8.

இ—அவ:—எட்டாம் பாட்டில், இப்படி ஶ்ருதி ப்ரஸித்₃த₄னை ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் ஸ்ருஷ்ட்யாதி₃களிலே ப்ரஸித்₃த₄ரான ப்₃ரஹ்மருத்₃ராதி₃களிலே ஒருவன் ஆனாலோ என்கிற குத்₃ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறார்.

வ்யா:— **(சுரரறிவருநிலை விண்)** ப்₃ரஹ்மாதி₃களால் அறிய அரிதான ஸ்தி₂தியையுடைய முதல் ப்ரக்ருதி. கₗார்க்கி₃வித்₃யையில் **1. "कस्मिन्नु खल्वाकाश ओतश्च प्रोतश्च"** (கஸ்மிந்நு கₗல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச) என்று ஆகாஶ ஶப்₃த₃த்தாலே முதல் ப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகையாலே, இங்கும் ஆகாஶ ஶப்₃த₃த்தாலே மூலப்ரக்ருதியை அருளிச்செய்கிறார். **(விண்முதல் முழுவதும் வரன்முதலாய்)** மூலப்ரக்ருதி தொடக்கமான மேலுள்ள பதா₃ர்த்த₂ங்கள் எவ்வாவற்றுக்கும் வரிஷ்ட₂மான காரணமாய். வரன் - வரம். **(அனை முழுதுண்ட)** ஈஶ்வரனும் அவனடியாக ப்₃ரஹ்மாவாலும், ஸ்ருஷ்டமான பதா₃ர்த்த₂ங்களில் ருத்₃ரனால் ஸம்ஹார்யமாவது ஏகதே₃ஶம்; ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்₃ரனையும், அவனுக்கு நிலமல்லாத மஹதா₃தி₃களையுமகப்பட ஸம்ஹரித்தவன். **(பரபரன்)** ஈஶ்வரனடியாக ஏகதே₃ஶஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகிற ப்₃ரஹ்மாதி₃கள் அஸ்மதா₃தி₃களில் பரர்; அந்த ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கும் பரனாகையாலே பராத்பரன். **(புரமொரு மூன்றெரித்து என்று தொடங்கி)** ருத்₃ரனுக்கு அந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு த்ரிபுரதா₃ஹம் பண்ணி, ப்₃ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று வைதி₃கஜ்ஞானத்தை தே₃வர்களுக்கு உபதே₃ஶித்து. இயந்து-ஈந்து. அறிவையீந்து. **(அரன் அயனென)** த்ரிபுரதா₃ஹம் பண்ணினான் ருத்₃ரனென்றும், வைதி₃கஜ்ஞானப்ரவர்த்தகன் ப்₃ரஹ்மாவென்றும், அவர்களுக்கு ப்ரஸித்₃தி₄யைக் கொடுத்தாப்போலே. **(உலகழித்து அமைத்துளனே)** ப்₃ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று அண்ட₃ாந்தர்வர்த்திகளை ஸ்ருஷ்டித்தும், அவனுக்கு நிலமல்லாத ப்ராக்ருத

இ—ஸ்ருஷ்டியை ஸ்வேந ரூபேண பண்ணியும், ருத்₃ரனுக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று அவனுலே ஸம்ஹார்யமான அம்ஶத்தை ஸம்ஹரித்தும், அவனுக்கு நிலமல்லாத ப்ராக்ருதஸம்ஹாரத்தை ஸ்வேந ரூபேண பண்ணினன் ஸர்வேஶ்வரனே. 1. **"एतौ द्वौ विधुग्भेदौ"** (ஏதௌ த்₃வௌ விது₃த₄ஸ்ரேஷ்டௌ₂) இப்படி ஸமஸ்த ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் தானே செய்கையாலே வேறேயும் சிலர் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்குக் கடவார் உண்டென்று சொல்லமுடியாது. [சுரரறிவருநிலை விண்முதல் முழுவதுக்கும் வரன் முதலாய் அவைமுழுதுண்ட பரபரன் அரனெனப் புரமொருமூன்றெரித்து உலகழித்து, அயனென அமரர்க்கறிவியந்து உலகமைத்து முளன்.] 2. **"विष्णुरात्मा भगवतः"** (விஷ்ணுராத்மா ப₄க₃வத:) 8.

ச— அவ:—எட்டாம்பாட்டு. (சுரரித்யாதி₃) a ஶ்ருதிஸித்₃த₄ன் அவனே என்றும், b ஸர்வ ஶரீரியாய் நிற்கிறன் அவனே என்றும் சொல்லாநின்றீர். c அல்லாதாரும் ஓரோ கார்யங்களிலே அதி₄கரித்து, அவையும் நடத்தியன்றே போருகிறது; d ப்₃ரஹ்மா ஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவனுய், ருத்₃ரன் ஸம்ஹாரத்துக்குக் கடவனுயன்றே போருகிறது. இவற்றை ஒரு வ்யக்தியிலே ஏறிட்டால், நீர் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னீராகிறோ? என்ன; ஒரு வ்யக்தியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொல்லுகிறேனல்லேன். ப்ரமாணக₃திகளை ஆராய்ந்தால் அவை அவர்கள்பக்கலில் கிடவாமையாலே சொல்லுகிறேன் என்கிறார்.

அ— எட்டாம்பாட்டு—(சுரரித்யாதி₃) a...d "வரன்முதலாய் அவை முழுதுண்ட பரபரன்" என்கிற பத₃ங்களையும், "அரனயனென உலகழித்தமைத்து" என்கிற பத₃ங்களையும் கடாக்ஷித்து ப்ரஸ்நோத்தரரூபேண ஸங்க₃தி அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிஸித்₃த₄ன் அவனே என்றும் இத்யாதி₃) ஶ்ருதிஸித்₃த₄ன் அவனே என்றது - "சுருதியுள் உளன்" என்றதைப்பற்ற. b (ஸர்வஶரீரியாய்) இத்யத்ர—ஶரீரபூ₄தானாம் ப்₃ரஹ்மாதீ₃நாம் ஸ்வதந்த்ரதயா கர்த்ருத்வம் நாஸ்தீதி பா₄வித₃ம். c தத்ர ஶங்கதே (அல்லாதாரும் இதி) d விவரணம் (ப்₃ரஹ்மா இத்யாதி₃).

e (சுரரறிவருநிலை) இதி விஶேஷணம்-ப்₃ரஹ்மருத்₃ரயோ: ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரௌ அஸாதா₄ரணௌ இதி ப்ரகாஶநார்த்த₂ம். f ஸப்₃த₃ார்த்த₂ம் (ப்₃ரஹ்மாதி₃களால் இத்யாதி₃) g நிலை - ஸ்வபா₄வம். h (விண்ணுண்டு மூலப்ரக்ருதி) கீழ்ப்பாட்டிலே பூ₄தாந்தர ஸமபி₄வ்யாஹாரத்தாலே "விசும்பு" என்கிறது கார்யகாரணபரமாகை உசிதமாகையாலும், இந்தப் பாட்டில் பூ₄தாந்தராஸமபி₄வ்யாஹாரத்தாலும், கீழே பூ₄தஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகையாலே தம:ப்ரேரணம் முதலான மஹதா₃தி₃ ஸ்ருஷ்டி இந்தப் பாட்டிலே சொல்லுகிறது உசிதமாகையாலும், "சுரரறிவருநிலை" என்று ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்குத் தம:ப்ரேரகத்வம் கூடாதென்று ஸமீசிப்பிக்கை ஸ்வரஸமாகையாலும்,

---

ஞ— எட்டாம்பாட்டு—(சுரரித்யாதி₃) a...d "வரன்முதலாய் அவை முழுதுண்ட பரபரன்" என்கிற பத₃ங்களையும், "அரனயனென உலகழித்தமைத்துளன்" என்கிற பத₃ங்களையும் கடாக்ஷித்து ப்ரஸ்நோத்தரரூபேண ஸங்க₃தி (ஶ்ருதிஸித்₃த₄ன் அவனே இத்யாதி₃) (ஶ்ருதிஸித்₃த₄ன் அவனே என்றும்) என்றது-"சுருதியுள் உளன்" என்றதைப்பற்ற. b (ஸர்வஶரீரியாய்) இத்யாதி₃யாலே. ஶரீரபூ₄த ப்₃ரஹ்மாதி₃களுக்கு ஸ்வதந்த்ரதயா கர்த்ருத்வம் இல்லையென்று பா₄வித₃ம்; c தத்ர ஶங்கதே (அல்லாதாரும் இத்யாதி₃) d விவரணம் (ப்₃ரஹ்மா இத்யாதி₃).

ச— வ்யா:—e (சுராரித்யாதி$_3$) f ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$களால் அறியவரிய g ஸ்வபா$_4$வத்தை உடைத்தாயிருக்கிற h விண்ணுண்டு—மூலப்ரக்ருதி; அதுதொடக்கமாக உண்டான i எல்லாவற்றுக்கும் வரிஷ்ட$_2$மான காரணமாய். j 1. "अक्षरमम्बरान्तधृतेः" (அக்ஷரமம்ப$_3$ராந்த-த்$_4$ருதேः) என்று அம்ப$_3$ராந்தம் என்று k சொல்லக்கடவதிறே; l கா$_3$ர்க்கி$_3$வித்$_3$யையிலே

அ—விண்ணென்று-மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறதென்று திருவுள்ளம். l முழுவதும் என்றது-முழுவதுக்கும் என்றபடி.

j விண்ணென்று - மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுமோ என்ன (அக்ஷரமம்ப$_3$ராந்தேத்யாதி$_3$) அம்ப$_3$ராந்தமென்று-மூலப்ரக்ருதினயச் சொல்லுகிறது. தமஸ்ஸப்$_3$த$_3$வாச்யமாக, மற்றும் ஸப்$_3$த$_3$ரூபத்தரேண சொல்லாமல் 1. ''அம்ப$_3$ராந்தம்'' என்று சொல்லுவான் என்னென்ன; 2. ''கஸ்மிந்நு கு$_3$ல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச'' என்கிற இடத்திலே ஆகாஶஸப்$_3$த$_3$ம் கார்யாகாஶத்தைச் சொல்லவில்லை, மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது என்கைக்காக. 1. ''அம்ப$_3$ராந்தத்$_4$ருதேः'' என்று ஸூத்ரகு$_3$ண்டா$_3$ம். 3. '' அம்ப$_3$ராந்தாதா$_4$ரத்வேந '' என்று பா$_4$ஷ்யம். அம்ப$_3$ராத்தம்—அம்ப$_3$ரகாரணம் என்றபடி j (1.''அக்ஷரமம்ப$_3$ராந்த த்$_4$ருதேः'' என்று) என்ற அநந்தரம், ''ஆகாஶஸப்$_3$த$_3$நிர்தி$_3$ஷ்டத்தை'' என்று ஶேஷம். k (சொல்லக்கடவதிறே) என்ற அநந்தரம் ''ஆகாஶயாலே'' என்று ஶேஷம். ஆகாஶகாரணமான மூலப்ரக்ருதியை ஆகாஶ ஸப்$_3$த$_2$த்தாலே இவர் சொன்னது கு ஸம்வாத$_3$ம் (கா$_3$ர்க்கி$_3$வித்$_3$யையிலே இத்யாதி$_3$) 2. ''கஸ்மிந்நு கு$_3$ல்வாகாஶ

ஜ— e ''சுராரறிவருநிலே'' என்கிற விஶேஷணட்ப்ரஹ்மருத்$_3$ரர்களுக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்கள் ஸார்வத்ரிகங்கள் அன்று என்று அறிவிக்கைக்காக. f ஸப்$_3$த$_3$ரார்த்த$_3$ம் (ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$களால் இத்யாதி$_3$) g நிலை-ஸ்வபா$_4$வம் h (விண்ணுண்டு மூலப்ரக்ருதி) ப்$_3$ரஹ்மாதி$_3$களால் து$_3$ர்ஜ்ஞேய ஸ்வபா$_4$வமான ஆகாஶம் என்றபோதே மூலப்ரக்ருதிபரமென்று ஸித்$_3$தி$_4$ம். i முழுவதும்-முழுவதுக்கும். அர்த்த$_4$ ஸௌகர்யார்த்த$_3$மாக ஶ்ருத்யநந்தரம் ஸூத்ரம் அநுஸந்தே$_4$யம். l ஆகாஶவாசிஸப்$_3$த$_3$த்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொன்ன இடமுண்டோவென்ன (கா$_3$ர்க்கி$_3$ இத்யாதி$_3$) ப்$_3$ருஹதா$_3$ரண்யகே கா$_3$ர்க்கி$_3$ப்ரஶ்நே 2. ''யதூ$_3$ர்த்$_4$வம் கா$_3$ர்க்கி$_3$ தி$_3$வோ யதர்வாக் ப்ருதி$_3$வ்யா யத$_3$ந்தரா த்$_3$யாவாப்ருதி$_3$வீ இமே யத்$_3$பூ$_4$தஞ்ச ப$_4$வச்ச ப$_4$விஷ்யச்சேத்யாசக்ஷதே, ஆகாஶ ஏவ ததே$_3$வாதஞ்ச ப்ரோ

ப்ர-j1.(சுராரியித்யாதி$_3$) (அறிவருநிலைவிண்) उत्तरमीमांसायां प्रथमाध्यायस्य तृतीये पादे [सू-९] "अक्षरमम्बरान्तधृतेः". अस्य सूत्रस्यार्थः श्रीभाष्यकारेण सुस्पष्टमभिहितः—"अक्षरं-परं ब्रह्म; कुतः (अम्बरान्तधृतेः) अम्बरस्य-आकाशस्य अन्तः-पारभूतमव्याकृतम्-अम्बरान्तः। तस्य धृतेः-तदाधारतया अस्याक्षरस्य उपदेशादिति यावत्। अयमर्थः—"कस्मिन्नु खल्वाकाश ओतश्च प्रोतश्च" [बृ. ५-८-६] इत्यत्र आकाशशब्दनिर्दिष्टं न वायुमदम्बरम्। अपितु तत्पारभूतमव्याकृतम्। अतः तस्य अव्याकृतस्याप्याधारत्वेनोच्यमानं अक्षरं नाव्याकृतं भवितुमर्हति" इति।

l बृहदारण्यके गार्गिप्रश्ने [५-८-६] "सहोवाच यदूर्ध्वं गार्गि दिवो यदर्वाक् पृथिव्या यदन्तरा द्यावापृथिवी इमे यद्भूतञ्च भवच्च भविष्यच्चेत्याचक्षते; आकाश एव तदोतञ्च प्रोतञ्चेति; कस्मिन्नु खल्वाकाश ओतश्च प्रोतश्चेति।"

சு-1."कस्मिन्नु खल्वाकाश ओतश्च प्रोतश्च"(கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச) என்று ஆகாஶஶப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகையாலே இவரும் ஆகாஶ ஶப்தத்தாலே மூலப்ரக்ருதியை அருளிச்செய்கிறார்; ஈ ப்ரக்ருதிகார்யமான ஆகாஶவாசிஶப்தத்தை யிட்டு, காரணமான மூலப்ரக்ருதியை உ உபசரிக்கிறது.

(வரன் முதலாய்) ஒ காரணத்தையிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்து, தன் மேலே ஏறிட்டுக்கொண்டு நோக்கியும், கார்யமாமளவிலே வந்தவாறே அவ்யக்தம்,

---

அ—ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச'' என்றுல் 1. ''அக்ஷரே ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்ச'' என்றுகொண்டு அக்ஷர ஶப்தவாச்ய ப்ரஹ்மத்திலே ஓதமும் ப்ரோதமும் என்றதிறே ப்ரக்ருதியை என்றபடி. இந்த ஆகாஶ ஶப்தம் வாயுவுக்குக் காரணமான ஆகாஶத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; அதுக்கு மூடிவான நாமரூப விபாகாநர்ஹமான மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுகிறது. ஆகாஶ ஶப்தவாச்யமான மூலப்ரக்ருதியானது எவனிடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸுஶ்லிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டுக்கிடக்கிறது? அதுக்கு ஆதாரமான வஸ்து ஏது என்றபடி. ஈ ஆகாஶ ஶப்தம்தான் மூலப்ரக்ருதியை முக்யமாகச் சொல்லுகிறதோ? என்ன, ஸூத்ரத்தில் அம்பராந்தஶப்தவிவக்ஷிதமான ஸம்பந்த திபந்தநமூலலக்ஷணையாலே என்கிறார் (ப்ரக்ருதிகார்யமான இத்யாதி) காரணே கார்யோபசாரம் என்றபடி. ''வரிஷ்டமான காரணமாய் என்கிறது'' [ப 328 p] என்ற அநந்தரம் ''கார்க்கிவித்தையிலே'' [ப 326 l] இத்யாதிவாக்யத்தை யோஜித்து, அநந்தரம் ''ப்ரக்ருதி கார்யமான''(ஈ) இத்யாதிவாக்யத்தையும், அநந்தரம் ''அக்ஷரம்'' [ப 326 l] இத்யாதிவாக்யத்தையும் யோஜிக்கவுமாம். ஆகாஶவாசியான ''வின்'' என்கிற ஶப்தத்தாலே இவர் மூல ப்ரக்ருதியை அருளிச்செய்தது 1. ''கஸ்மிந்நு கல்வு'' இத்யாதிஶ்ருதிச்சாயையாலே; அங்கே அப்படி சொன்னது காரணே கார்யோபசாரத்தாலே; கார்யகாரணபாவம் ஸூத்ரபாஷ்யங்களாலே என்று கருத்து.

ஒ காரணத்துக்குப் பரத்வமாவதென்னென்ன? (காரணத்தையிலும் இத்யாதி) ஏ ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச் சொல்லுமோ என்ன (யஸ்ய ப்ரஹ்மேத்யாதி) 2. ''அத்தா சராசரக்ரஹணாத்''

ஜீ-தஞ்சேதி, கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ ஓதஶ்ச ப்ரோதஶ்சேதி''-ஆகாஶஶப்தவாச்யமான மூலப்ரக்ருதி எவனிடத்திலே குறும்பாவும் நெடும்பாவும்போலே ஸுஶ்லிஷ்டமாகக் கோக்கப்பட்டு கிடக்கிறது? என்ன, அக்ஷராஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மத்திலே ஓதமும் ப்ரோதமுமாகக் கிடக்கிறது என்றதிறே ப்ரக்ருதியை என்றபடி.]இஶ்ருதியில் ஆகாஶவாசிஶப்தமும் மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமென்னுமதுக்கு நியாமகமேதென்ன (அக்ஷரமித்யாதி) உத்தரமீமாம்ஸாயாம் ப்ரதமாத்யாயஸ்ய த்ருதீயபாதேஷ இதமும் ஸூத்ரம். 1. ''கஸ்மிந்நு கல்வாகாஶ:'' என்ற ஆகாஶவாசி ஶப்தமும் மூலப்ரக்ருதிவாசி என்னுமது தோற்ற 3. ''அம்பராந்த'' என்றுரிறே ஸூத்ரகார் என்றபடி. அம்பராந்தம்—அம்பரகாரணம்; ஆகாஶகாரணம் அவ்யாக்ருதம; தஸ்ய த்ருதேः-ததாதாரதயா அஸ்யாக்ஷரஸ்ய வ்யபதேஶாத். அக்ஷரம் பரம் ப்ரஹ்மேதி ஸூத்ரார்த்தம். ஈ ''வின்'' என்று மூலப்ரக்ருதிக்கு வாசகமான க்ரமமேதென்ன (ப்ரக்ருதிகார்யமான இத்யாதி)](3. ''அக்ஷரமம்பராந்தத்ருதேः'' என்று) என்ற வாக்யாநந்தரம்''ஆகாஶஶப்தஷ நிர்திஷ்டத்தை'' என்று ஶேஷம். ஈ (உபசரிக்கிறது) காரணே கார்யோபசாரம்.

ஒ காரணத்துக்குப் பரத்வமாவதென்? என்ன (காரணத்தையிலும் இத்யாதி) ஏ ஸம்ஹாரத்தை ஊணாகச் சொல்லுவானென்? என்ன (யஸ்ய ப்ரஹ்மேத்யாதி) கடோவல்ல்யாம்—

ச—மஹாந், அஹங்காரமென்கிற இவற்றிலும் ஸூக்ஷ்மரூபேண வ்யாபித்தும், காரண பரம்பரையோடு கார்யபரம்பரையோடு வாசியறத் தானே நின்று நடத்திக்கொண்டு போருகையாலே p வரிஷ்டரூமான காரணமாய் என்கிறது. (அவை முழுதுண்ட)ஸம்ஹாரத் திலும் வந்தால் முழுக்க ஸம்ஹர்த்தாவாகிறனும் அவனே. q1. "यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदनः। मृत्युर्यस्योपसेचनं।" (யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே பவத ஓதநஃ। ம்ருத்யுர் யஸ்யோபஸேசநம்।) யாவனொருவனுக்கு ப்ரஹ்மக்ஷத்ராத்மகமாயிருக்கிற இதெல்லாம் ஓதநமாயிருக்கிறது, யாவனொருவனுக்கு ம்ருத்யு உபஸேசநகோடியிலே நிற்கிறன்; 1. "क इत्था वेद यत्र सः॥" (க இத்தா வேத யத்ர ஸः॥) அப்படியிருக்கிறவன்பெருமை ஒரு வர்க்கும் அறிய நிலமோ? என்னுநின்றதிறே.

(பரபரன்) ப்ரஹ்மாதிகள் அதிகாரிபுருஷர்களாயிருக்கையாலே நம்மைக் குறித்து அவர்கள் பரராயிருப்பதொன்றுண்டிறே. r 2. "परः परााणाम्" (பரः பராணாம்)

அ-என்றிறே ஸூத்ரம். இதுக்கு விஷயஶ்ருதியும் 1. "यस्य ब्रह्म च" இத்யாதி. "முழுவதும் வரன் முதலாய்" என்கையாலே "அவை" என்ன அமைந்திருக்க, பின்னையும் "முழுது" என்கிறது 1. "यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च – म्रुत्युर् यस्योपसेचनम்" என்றதைக் கடாக்ஷித்தென்று திருவுள்ளம். q "ब्रह्म च क्षत्रञ्च" என்றது - ஸம்ஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். ம்ருத்யுவைச் சொன்னது ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். ஸ்வயமத்ய மாதம் ஸத் அத்யாதநஹேது: - உபஸேசதம்; ஸः யத்ர—யஸ்மிந் ப்ரகாரே ஸ்திதஃ, தம் ப்ரகாரம் இத்தா-இத்தமிதி கோ வேத—என்றபடி. ஸ யத்ர மஹிம்நி ஸ்திதஃ தம் மஹிமாநம் இத்தமிதி கோ வேதேதி வா.

r (பரः பராணமித்யாதி) 2. "परः परााणं परमः परमात्मात्मसंस्थितः। रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः॥" [பராணம் பரமः பரः - ஆத்மஸம்ஸ்திதஃ] தனக்குத் தானே

ஜீ-1. "यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदनः। मृत्युर्यस्योपसेचनं। क इत्था वेद यत्र सः॥" இதி. q1. "ब्रह्म च क्षत्रञ्च" என்றது-ஸம்ஹார்யங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம்; ம்ருத்யுவைச் சொன்னது - ஸம்ஹர்த்தாக்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம். ஸ்வயமத்யமாநம் ஸத் பராதநஹேது: - உபஸேசநம்; உபஸேசநம் - தத்யாதி. ஸः, யத்ர - யஸ்மிந் ப்ரகாரே ஸ்திதஃ, தம் ப்ரகாரம் இத்தா - இத்தமிதி கோ வேத என்றபடி; ஸः யத்ர - மஹிம்நி ஸ்திதஃ, தம் மஹிமாநம் இதி கோ வேதேதி வா.

r 2. "परः परााणं परमः परमात्मात्मसंस्थितः। रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः॥" இதி ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணே. பராணம் பரமः பரः. ஆத்மஸம்ஸ்திதஃ-தனக்குத் தானே

ப்ர-q1.(அவைமுழுதுண்ட) कठवल्ल्याम्[१-२-२५] "यस्य ब्रह्म च क्षत्रञ्च उभे भवत ओदनः। मृत्युर्यस्योपसेचनं। क इत्था वेद यत्र सः॥" इति। अस्यायमर्थः-स यस्मिन् प्रकारे स्थितः-यत्प्रकारविशिष्टः, तं प्रकारं को वेदेत्यर्थः-इति।

r2. विष्णुपुराणे प्रथमेंशे द्वितीयाध्याये "परः पराणां परमः परमात्मात्मसंस्थितः। रूपवर्णादिनिर्देशविशेषणविवर्जितः॥ १२॥"

ஈ—என்கிறபடியே, அவர்கள்தங்களுக்கும் பரனுயிருக்குமவன். 8A "மனிசர்க்குத் தேவர் போலத் தேவர்க்கும் தேவா" என்னக்கடவதிறே.

t (புரமித்யாதி$_8$) ப$_1$ருத்$_3$ரன் த்ரிபுரத$_8$ஹநம் பண்ணினனென்றும்;—(அமரர்க்கும் அறிவியந்து) ப$_2$ அறிவை ஈந்து; அன்றிக்கே, வியத்தல்- கடத்தலும், கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக்கொடுத்து என்னவுமாம்; ப$_3$ ப்$_3$ரஹ்மா தே$_3$வர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரத$_8$ாநம் பண்ணினன்.

அ—ஆத$_4$ாரம். [ரூபவர்ணாதீ$_3$த்யாதி$_3$] ப்ராக்ருதரூபவர்ணாதி$_3$ரஹித:. s ஸம்வாத$_3$ம் (மனிசர்க்கு இத்யாதி$_3$) மநுஷ்யாதி$_3$களுக்கு தே$_3$வர்கள் உத்$_3$தே$_3$ர்யரானவோபாதி, தே$_3$வர்களுக்கும் உத்$_3$தே$_3$ர்யதயா ஆஸ்ரயணீயனுய்.

t (புரமொரு மூன்றெரித்து) என்று தொடங்கி மேலுக்கெல்லாம் ஸங்க$_3$தி — "முழுவதும் வரன்முதலாய் அவை முழுதுண்ட பரபரன்" என்று ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் ஈச்வரனதா னேயும் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ரர்களே பண்ணினர்கள் என்றன்றே ப்ரஸித்$_3$தி$_4$யென்ன, அதுவும் அவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் ஈச்வரன் பண்ணுகிறன்—என்று கண்டுகொள்வது. இந்த ஸங்க$_3$திக்கு "அரனயனென உலகழித்தமைத்துளன்" என்றதிலே நோக்கு. ஆனால், "புரமொரு மூன்றெரித்து அமரர்க்கும் அறிவியந்து" என்கிற பத$_3$ங்களுக்குக் கருத்தென்னென்னில், அவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று த்ரிபுரத$_3$ஹநத்தையும் ஜ்ஞாந ப்ரத$_3$ாநத்தையும் தானே நடத்தினுப்போலே, ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும் தானே நடத்தினன் என்று த்$_3$ருஷ்டாந்தார்த்த$_3$ம் என்றபடி. ப (ருத்$_3$ரன் த்ரிபுரத$_3$ஹநம் பண்ணினனென்றும்) என்ற ஸப்$_3$த$_3$ம் – ப$_3$ (ப்$_3$ரஹ்மா தே$_3$வர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரத$_3$ாநம் பண்ணினன்) என்னுமத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. ப$_2$ அறிவு இயந்தென்று பிரித்து, இயந்தென்றது - ஈந்து என்றதாய், கொடுத்து என்னுதல்: அன்றிக்கே, வியந்தென்று பத$_3$மானபோது, வியத்தல் - கடத்தலும் கொடுத்தலுமாகையாலே

ஜீ—ஆத$_4$ாரம். ப்ராக்ருதரூபவர்ணாதி$_3$ரஹித:. s ஸம்வாத$_3$ம் (மனிசர்க்கு இத்யாதி$_3$) மநுஷ்யர் களுக்கு தே$_3$வதைகள் உத்$_3$தே$_3$ர்யமானவோபாதி, தே$_3$வர்களுக்கும் உத்$_3$தே$_3$ர்யதயா ஆஸ்ரயணீயனுயிருக்குமவனே!

t "சுராறிவருநிலை" இத்யாதி$_3$யால சொன்ன ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் ப$_4$க$_3$வத$_3$ தீ$_4$நங்களாகிலும், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டிஸம்ஹாரங்கள் ப்$_3$ரஹ்மருத்$_3$ராதீ$_4$நங்களென்றன்றே ப்ரஸித்$_3$தி$_4$யென்ன, அவற்றையும் தத$_3$ந்தர்யாமியாய் ஈச்வரனே செய்கிறனென்கிறர் (புர மொரு மூன்றெரித்து இத்யாதி$_3$) என்று மேலுக்கெல்லாம் ஸங்க$_3$தி கண்டுகொள்வது. இந்த ஸங் க$_3$திக்கு "அரனயனென உலகழித்தமைத்துளனே" என்றதிலே நோக்கு. ஆனால் "புரமொரு மூன்றெரித்து அமரர்க்கும் அறிவியந்து" என்கிற பத$_3$ங்களுக்குக் கருத்தென்னென்னில், அவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நின்று த்ரிபுரத$_3$ஹநத்தையும் ஜ்ஞாந ப்ரத$_3$ாநத்தையும் தானே நடத்தினுப்போலே, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யாதி$_3$களையும் தத$_3$ந்தராத்மாவாய் நின்று தானே நடத்தினு னென்று த்$_3$ருஷ்டாந்தார்த்த$_3$மென்று கண்டுகொள்வது. ப (ருத்$_3$ரன் த்ரிபுர த$_3$ஹநம் பண்ணினு னென்றும்) என்ற ஸப்$_3$த$_3$ம்-ப$_3$ (தே$_3$வர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரத$_3$ாநம் பண்ணினனென்றும்) என்றத்தை ஸமுச்சயிக்கிறது. ப$_2$ "அறிவு இயந்து" என்று பிரித்து, "இயந்து" என்றது - ஈந்து என்றதாய், கொடுத்து என்னுதல்; அன்றிக்கே, அறி, வியந்து என்று பத$_3$பே$_4$த$_3$மானபோது, வியத்தல்—கடத்த லும். கொடுத்தலுமாகையாலே அறிவைக்கொடுத்து என்றபடி. அர்த்த$_3$பே$_4$த$_3$மில்லை, பத$_3$பே$_4$த$_3$மே

F—பண்ணினனென்றும்—ஒரு ப்ரஸித்₃தி₄யுண்டிறே நாட்டிலே அவர்களுக்கு; அங்ஙனன்றே? என்னில்; அவற்றை ஆராய்ந்தால் v 1. "विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामिततेजसः। तस्माद्धनुर्ज्यासंस्पर्शं स विषेहे महेश्वरः॥" (விஷ்ணுராத்மா ப₄க₃வதோ ப₄வஸ்யாமிததேஜஸ:। தஸ்மாத்₃த₄நுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம் ஸ விஷேஹே மஹேஶ்வர:॥) என்னுநின்றார்களிறே w அத்தையடியறிவார். xA "நண்ணூர் நகரம் விழ நனிமலே சிலை வளைவு செய்து அங்கழல் நிற அம்பது ஆனவனே" என்னுநின்றார்களிறே—மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்றவர்கள்; y தான் பூட்டின நாணி-தன் கழுத்தை அறுத்துக்கொண்டு போகாதொழியும்போதும் ஈஶ்வரன் அந்தராத்மாவாய் நிற்கவேணும். z ப்₃ரஹ்மா தே₃வர்களுக்கு ஜ்ஞாந ப்ரத₃ாநம் பண்ணினனென்றெரு ப்ரஸித்₃தி₄யுண்டு, அதுக்கடி ஆராய்ந்தால்

அ—அறிவைக் கொடுத்து என்றபடி. அர்த்த₃பே₄த₃மில்லை, பத₃பே₄த₃மேயுள்ளது. w (அத்தையடியறிவார்) வ்யாஸாதி₃கள். x ப்ரமாணாந்தரம் (நண்ணூரித்யாதி₃) பெரியதிருமொழி. (நண்ணூரித்யாதி₃) அஸு₃ரப்ரக்ருதிகளுடைய த்ரிபுரமாகிற படைவீடு நஶிக்கும்படியாகப் பெருத்த மேருகல்பமான வில்லை வளைத்து அந்நக₃ரியிலே நெருப்பு நிரம்பும்படி அம்புக்குக் கூர்மையாய்ப் போய்ப் புக்கு ப்ரதிபக்ஷத்தை அழியச்செய்து அந்த விஜயாபத₃ாநத்தை அவன் செய்தானென்று விருதூதித்திரியும்படி பண்ணினவனே! y 1. "தஸ்மாத்₃த₄நுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தான் பூட்டின நாணி என்று தொடங்கி) யத்₃வா வில்நாணியுடைய ஸ்பர்ஶம் ஸஹிக்கும்போதும் அவன் அந்தராத்மாவாய் நிற்கவேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (தான் பூட்டின இத்யாதி₃).

z ப்ரமாணகத₃நார்த்த₃மாக உக்தாநுவாத₃ம் (ப்₃ரஹ்மா தே₃வர்களுக்கு இத்யாதி₃) யத்₃வா, ப்₃ரஹ்மா தே₃வர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரத₃ாநம் பண்ணினதுக்கும் இப்படி அந்யத₂ாஸித்₃தி₄யுண்டோ

ஜீ—உள்ளது. w (அடியறிவார்) வ்யாஸாதி₃கள். v 1. "விஷ்ணுராத்மா" இத்யாதி₃ஶ்லோகோ யு₃ராதே கர்ணபர்வணி. தத்ரைவ நாராயணீயே நாமதிர்வசநாத்₃யாயே "ஏதௌ தத்₃வென" [ப331c] இத்யாதி₃ஶ்ச. x ப்ரமாணாந்தரம் (நண்ணூர் இத்யாதி₃) ஶத்ருக்களுடைய த்ரிபுரமாகிற படைவீடு நஶிக்கும்படியாக, பெருத்த மேருவான வில்லை வளைத்து, அந்நகரங்களிலே நெருப்பு நிரம்பும்படி அம்புக்குக் கூர்மையாய்ப் புக்கு அழியச்செய்து, அந்த விஜயாபத₃ாநத்தை அவன் செய்தானென்று விருதூதித் திரியும்படி பண்ணினவனே! y 1. "தஸ்மாத்₃த₄நுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம் ஸ விஷேஹே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தான் பூட்டின இத்யாதி₃).

ப்ர—v1. (அவற்றை ஆராய்ந்தால்) महाभारते कर्णपर्वणि [३५]-"विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामिततेजसः। तस्मात् धनुर्ज्यासंस्पर्शं स विषेहे महेश्वरः॥ ५१॥"

z, z₂ 1. (ப்ரஹ்மா தே₃வர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரத₃ாநம் பண்ணினனென்று) श्वेताश्वतरे ॥६॥ "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै। तं ह देवमात्मबुद्धिप्रसादं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये॥"

A பெரியதிருமொழி 6-1-3. y தைத்திரீய ஆரண்யகத்தில் (1-5) 2. "அதிதாம்ராணி வாஸாம்ஸி" என்று தொடங்கிக் கூறப்பட்டுள்ள—ருத்₃ரன் தலை அறுந்த செய்தி இங்கு கருதப்படுகிறது.

ஹ—$z_9$1. "यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वम्" (யோ ப்$_3$ரஹ்மாணம் வித$_3$தா$_4$தி பூர்வம்) என்கிறபடியே z_8 அவனடியாயிருக்கும். (அரனித்யாதி$_3$) அரன் செய்தான், அயன் செய்தானென a உல கழித்தமைத்துளன். b[சுரரறிவரு நிலை விண்முதல் முழுவதும் வரன்முதலாய் அனைமுழு துண்ட பரபரன்-அரனென புரமொரு மூன்றெரித்து உலகத்தை அழித்து, அயனென அம ரர்க்கும் அறிவியந்து உலகத்தை அமைத்து b_2 உளன்] c2. "एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ॥" (ஏதௌ த்$_3$வௌ விபு$_3$த$_4$ஶ்ரேஷ்டௌ$_2$ ப்ரஸாத$_3$ க்ரோத$_4$ஜௌ ஸ்ம்ருதௌ। ததா$_3$தா$_3$ர்ஶிதபந்தா$_3$நௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ॥) என்கிறபடியே ப்ரமாணக$_3$திகளிருந்தப்படியால் d ஏகதே$_3$ஶஸ்ருஷ்டியும் ஏகதே$_3$ஶஸம் ஹாரமுமே ப்$_3$ரஹ்மாதி$_8$களுக்கு உள்ளது; அதுதானும் இவர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய்

அ—வென்ன (ப்$_3$ரஹ்மேத்யாதி$_3$) z_9, z_8 1. "யோ ப்$_3$ரஹ்மாணம்" இத்யாதி$_3$ ஶ்ருதியிலே, [ஆத்ம பு$_3$த்$_3$தி$_4$ப்ரஸாத$_3$ம்] ஆத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ ப்ரஸாத$_3$கம்; தம் தே$_3$வம் முமுக்ஷுரஹம் ஶரணம் ப்ரபத்$_3$யே. [விதா$_3$தா$_4$தி பூர்வம்] என்றது - "வேதா$_3$ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்னுமளவுக்கும் உப லக்ஷணம். அதாவது - தான் ப்$_3$ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதா$_3$நம்பண்ணி அவனுக்கு அந்தராத்மா வாய் அவனேயிட்டு தே$_3$வர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதா$_3$நம் பண்ணினன் என்றபடி.

a அழிக்கை-ஸம்ஹாரம். அமைக்கை-ஸ்ருஷ்டி. b இப்படி பத$_3$ங்களினுடைய அர்த்த$_3$ங்களை அருளிச்செய்து வாக்யயோஜனை அருளிச்செய்கிறார் (சுரரித்யாதி$_3$) c கீழ் த்ரிபுரத$_3$ஹநத்துக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதா$_3$நத்துக்கும் அடி அவன் என்றதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கும் அடி அவனென்றதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டுகிறார் (ஏதௌ த்$_3$வௌ இத்யாதி$_3$) யத்$_3$வா, அவதாரிகையிலே "ப்ரமாணக$_3$திகளை ஆராய்ந்தால்" [ப 325] என்றதே யும் ஒரு ப்ரமாணம் அருளிச்செய்கிறார் (ஏதாவித்யாதி$_3$) "விண்முதல் முழுவதும்" என்றும் "முழுதுண்ட" என்றும் சொல்லுகையாலே ஸர்வஸம்ஹர்த்ருத்வமும் ஸர்வஸ்ரஷ்டருத்வமும்

ஜீ—z ப்ரமாணகதை$_2$நார்த்த$_3$மாக உக்தாநுவாத$_3$ம் (ப்$_3$ரஹ்மா தே$_3$வர்களுக்குஇத்யாதி$_3$) z_8 1. 'யோ வை வேதா$_3$ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்னுமளவும் விவக்ஷிதம். இத$_3$ம் ஶ்வேதாஶ்வதரே "தம் ஹ தே$_3$வமாத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ப்ரஸாத$_3$ம் முமுக்ஷுர்வை ஶரணமஹம் ப்ரபத்$_3$யே" இத்யந்தம். [ஆத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ ப்ரஸாத$_3$ம்] ஆத்மபு$_3$த்$_3$தி$_4$ ப்ரஸாத$_3$கம். z_9 (அவனடியாயிருக்கும்) என்றது – தான் ப்$_3$ரஹ்மாவுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதா$_3$நம் பண்ணி, அவனுக்கு அந்தராத்மாவாய் அவனேயிட்டு தே$_3$வர் களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதா$_3$நம் பண்ணினன் என்றபடி.

a அழிக்கை - ஸம்ஹாரம். அமைக்கை - ஸ்ருஷ்டி. b இப்படி பத$_3$ங்களினுடைய அர்த்த$_3$ங் களை அருளிச்செய்து, வாக்யயோஜனையை அருளிச்செய்கிறார் (சுரரித்யாதி$_3$) c கீழே த்ரிபுர தா$_3$ஹநத்துக்கும் ஜ்ஞாநப்ரதா$_3$நத்துக்கும் அடி அவனென்னுமதுக்கு ப்ரமாணங்காட்டி, வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி வ்யஷ்டிஸம்ஹாரங்களுக்கும் அடி அவனென்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (ஏதௌ த்$_3$வௌ இத்யாதி$_3$) யத்$_3$வா, "ப்ரமாணக$_3$திகளை ஆராய்ந்தால்" [ப 325] என்று அவதாரிகா விவக்ஷித ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (ஏதௌ த்$_3$வௌ இத்யாதி$_3$) ஆதல்.

ப்ர–c 1. महाभारते मोक्षपर्वणि नारायणीये, नामनिर्वचनाध्याये ॥ १६९ ॥ "एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसादक्रोधजौ स्मृतौ। तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ॥"—तदन्तरात्मतयाऽवस्थितनारायण-दर्शितपन्थानौ ब्रह्मरुद्रौ सृष्टिसंहारकार्यकरावित्यर्थः॥

9. உளனெனி லுளனவ னுருவமிவ் வுருவுகள்
உளனல னெனிலவ னருவமிவ் வருவுகள்
உளனென விலனென விவைகுண முடைமையில்
உளனிரு தகைமையொ டொழிவிலன் பரந்தே.

ஆ— 9. அவ:—(உளனெனினுளன்) இப்படி வேதாவலம்பிகுத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, "ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமுமில்லை: ஸர்வமும் ஸாம்ந்யம். ஆகையாலே வேதமும் வேத, வேத்யனான ஈச்வரனும், அவனுடைய ஐச்வர்யமான ஜகத்துமில்லை" என்கிற ஸாம்ந்ய வாதியை நிராகரிக்கிறது.

வ்யா:—ஸாம்ந்யவாதியான உன்னைக் கேட்போம். ஈச்வரனுடைய இல்லாமையை ஸாதிக்கிற நீ, ஈச்வரன் உளனென்றே இலனென்றே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவது? இவை இரண்டு ப்ரகாரத்தாலும் நீ நினைக்கிற இல்லாமை ஸம்பவியாது. எத்தாலேயென்னில்: லோகத்தில் பாவாபாவ ஸப்தங்களும் பாவாபாவ ப்ரதிதிகளும், வித்யமான வஸ்துவினுடைய அவஸ்தாவிசேஷ கோசரமாகக் காண்கையாலே. ஆதலால்—ஈச்வரனுளனென்னில் அஸ்திக்வதர்மவிசிஷ்டனாய் இருக்குமென்று சொல்லிற்றாய் வரும்: ஈச்வரனுளனலனென்னில் நாஸ்திக்வதர்மவிசிஷ்டனாய் இருக்குமென்று சொல்லிற்றாய் வரும். இப்படி ஈச்வரவ்யதிரிக்தபதார்த்தங்களையும் உளவென்னில், இவையும் அஸ்திக்வதர்மவிசிஷ்டங்களாய்க் கொண்டு உளவென்று சொல்லிற்றாய் வரும். தத்வ்யதிரிக்த பதார்த்தங்களை இல்லையென்னிலும், அவை நாஸ்திக்வதர்மவிசிஷ்டங்களென்றே சொல்லிற்றாய் வரும். அந்த அஸ்தி நாஸ்திரூபபதார்த்தங்களும் அவனுக்கு ரூபமாயிருக்கும் – கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாணங்களாலே. இப்படி அஸ்திக்வ நாஸ்திக்வங்களாகிற குணங்களையுடையனென்று சொல்லுகையாலே– அஸ்தியென்னிலும் உளன்; நாஸ்தியென்னிலும் உளன்; உளமிடத்து ஸர்வாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு உளனென்கிறார். இப்படி ஸாம்ந்யவாதியை நிரஸித்தது.

ஈ-நின்று ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகிறன் ஸர்வேச்வரனுகையாலே சொன்னேனத்தனை; ஒரு வ்யக்தியில் பக்ஷபாதத்தாலே சொன்னேனல்லேன் என்று குத்ருஷ்டிகளை நிரஸிக்கிறார். 8.

அ–ஈச்வரனுக்கே உள்ளது; ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அல்பாத்வயமுண்டானாலும் அந்தர்யாமியாய்த்தானே செய்து, அவர்கள் செய்தாரென்று ப்ரஸித்தமாக்கும் என்றபடி. d "சுராதிவருநிலை" இதி விசேஷணத், "முழுவதும் வான்முதலாய், முழுதுண்ட" இதி பதாப்யாஞ்ச பூர்ணதமாஹ (ஏகதேசஸ்ருஷ்டியும் ஏகதேசஸம்ஹாரமுமே இதி)

"சுராதிவரு- என்று தொடங்கி, பரபரன், அரனயனென ஒருபுரம் மூன்றெரித்து, அமரர்க்கும் அறிவியந்து, உலகழித்தமைத்துளன்" என்று உரை அந்வயம். 8.

ஜீ— "சுராதிவருநிலை" (b)—இத்யாதிவாக்யத்தில் அந்வயம் அருளிச்செய்கையாலே, அந்த வாக்யத்திலே பாட்டுக்கு அந்வயம் கண்டுகொள்வது. b_8 (உளன்) ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்குள்ளே அந்தராத்மாவாய் நிற்குமவன் என்றபடி. 8.

ஏ—அவ:—ஒன்பதாம்பாட்டில்—இப்படி ப்ரமாணமும் ப்ரமேயமும் ஒருபடி உளவாகக் கொண்டு, ஈச்வர ஸ்வரூபத்திலும் ஈச்வர விசேஷணத்திலும் விப்ரதிபத்தி பண்ணின வாதிகளை எல்லாம் நிராகரித்து, "ப்ரமாணமும் இல்லை, ப்ரமேயமும் இல்லை; ஸர்வமும் சூந்யமாதலால் வேதமுமில்லை; வேதப்ரமேயமாயுள்ள ஈச்வரனும் அவனுடைய விபூதியாயுள்ள ஜகத்துமில்லை" என்கிற சூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது.

வ்யா:—எங்ஙனேயென்னில்; சூந்யவாதியான உன்னைக் கேட்போம். ஈச்வரன் இல்லாமையை ஸாதிக்க நினைக்கிற நீ, நினைத்த பொருளை ஒரு வாக்யத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, பின்னை ஹேதுவாலே அத்தை ஸாதிக்கவேணுமிறே; அவ்விடத்தில் - நீ ஹேது சொல்லுவதற்கு முன்பே உன் ப்ரதிஜ்ஞையைக்கொண்டு ஈச்வரனுளனென்னு மிடமே ஸாதிப்பன்; அதுக்காக—ஈச்வரனுடைய இன்மையை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவது உளனென்ற சொல்லாலேயோ, இலனென்ற சொல்லாலேயோ? என்ன; இப்படி கேட்கைக்குக் கருத்தென்னென்னில், உளனென்ற சொல்லால் இன்மையைக் காட்ட வொண்ணுதாம்போலே இலனென்ற சொல்லால் நீ †கிற்ற நினைத்த இன்மை காட்ட வொண்ணுதென்றவாறு. அது எங்ஙனேயென்னில், உண்டென்ற சொல்லாலும், இல்லை என்ற சொல்லாலும் லோகத்தில் யாதொரு பொருள் விளையக் கண்டோம், அப் பொருளே உன் சொற்களுக்கும் பொருளாக வேணுமிறே; கண்டறியாத ஒரு பொருளை இச்சப்தங்கள் காட்டமாட்டாதிறே; லோகத்தில் குடம் உண்டென்றால், குடம் என்று சொல்லப்படுகிற பொருள் உண்மை என்பதொரு தர்மத்தை உடைத்தென்று தோற்று நின்றது; அவ்விடத்தில் குடமாவது—மண்ணாலே பண்ணிற்றென்று. அதினுடைய உண்மையாவது—மண்ணும் உருளையுமன்றியே இரண்டுக்கும் நடுவில்அவஸ்தையாய் வயிறும் வாயும் உடைத்தான மண்ணையிருக்கை. இப்படியால், ஈச்வரன் உளனென்னில் உளனாய் வரும்; இச்சொல்லால் அவனுடைய இன்மை காட்டவொண்ணாது. இப்படி ஈச்வரன் உளனென்னவே, ஐச்வர்யத்தையொழிய ஈச்வரன் உளனாகக் கூடாமையால் அவனுடைய விபூதியான ஜகத்தும் உண்டாம்; ஆமிடத்திலும் அவனுக்கு சரீரமாயே உளதாம். இப்பொருள் (அவனுருவமிவ்வுருவுகள்) என்றவிடத்தாலே சொல்லப்பட்டது. இனி, ஈச்வரன் இலனென்ற சொல்லாலே அவனுடைய இன்மை காட்ட நினைத்தாயாகில், இல்லை என்ற பொருளிலும் லோகத்திற் கண்டபடி பொருள் கொள்ளவேணும். லோகத்தில், குடம் இல்லை என்றால், இங்கில்லையென்னுதல், இப்போதில்லையென்னுதல், மண்ணுருளையாய் இருந்தது, குடமாய்ப் பிறந்ததில்லை யென்னுதல், தளர்ந்து ஓடுகளாய்க் கிடந்ததென்னுதல், இவ்வனைத்திலொன்று பொரு ளாகக் கண்டோம்; இப்படியன்றியே, வெறுமனே குடம் இல்லையென்னில், என்றும் எங்கும் எப்படியும் குடம் இல்லை என்று சொல்லிற்றாகவேணும்; அப்படியாகில், எப்படியும் குடம் என்றொன்று அறிய உபாயம் இல்லையாகையால் குடம் என்று சொல்ல வும் கூடாது, நினைக்கவும் கூடாது. ஆதலால், ஒன்றில்லை என்பானுக்கு ஒருபடியாய்

† கிற்ற—ஸமர்த்திக்க.

ஏ—இன்றியே மற்றபடியால் உண்டாக இசையவேணும்; ஆதலால் இங்கில்லை என்றது—அப்பாலே உண்டென்றவாறு. இப்போதில்லை என்றது - மற்றெருபோது உண்டென்றவாறு. குடமில்லை என்றது-மண்ணுருனாயாயாதல், ஓடுகளாயாதல் இருந்ததென்றவாறு. இப்படியால் இன்மையாவது மற்றெருபடியால் உண்மையாய்த் தோற்றிற்று. இப்படியால் ஈஸ்வரனில்லை என்று ருஷிக்கும் அவன்தன்னையும் அவனைஸ்வர்யங்களையும் ஒருபடியால் உளவாகக்கொண்டு, அப்படியால் உண்மையில்லை என்ற சொல்லாலே சொன்னுனுகவேணும்; ஆதலால் உளனென்ற சொல்லால் அவனும் அவன் ஐஸ்வர்யமும் ஸித்₃தி₄த்தாப்போலே இலனென்ற சொல்லாலும் அவன்தன்னுடைய உண்மையும் அவனைஸ்வர்யத்தின் உண்மையும் ஸித்₃தி₄மாய் வந்தது. இப்பொருள் (உளனலனெனில் அவனருவமிவ்வருவுகள்)என்றத்தால் சொல்லப்பட்டது. அவனருவம் என்றது - அபி₄வமென்ற சொல்லாலே சொல்லப்பட்டதான உளதாயிருந்த அது என்றவாறு. இப்படியால் உண்மையும் இன்மையுமாகிறன—உள்ள வஸ்துவுக்கே இரண்டு கு₃ணமாய் முடிந்தன. ஆதலால் ஈஸ்வரன் உளனென்றுதல், இலனென்றுதல், இரண்டு படியாலும் உளனும். இவ்வழியாலே வேத₃மும் உண்டாயிற்று; அதில் சொன்னபடியே அவன்தான் எங்கும் பரந்துளனுனன். இப்பொருள் இப்பாட்டில் மேல் இரண்டடியாலும் சொல்லுகிறது. இப்பாட்டு ஆழ்வான் யோஜித்தபடி. 9.

ப—வி. அவ:— அநந்தரம் ஈஸ்வரதத்வத்தை இசையாதே வேத₃பா₃ஹ்யரில் ப்ரத₄மகு₃ண்யராய் ஸர்வஸ்மாத்₃ப₃ஹிர்பூ₄தரான மாத்₄யமிகபௌ₃ராண₃ரை நிராகரிக்கிறார்.

உளனெனில்—ஸ்வமதத்தாலே உளனெனிலும், **உளனலனெனில்**—பரமதத்தாலே உளனலனெனிலும், **உளன்**—ஸத்₃பா₃வாஸத்₃பா₃வ தர்மங்களுக்கு ஆஸ்ரயவிது₃ரஸ்தி₂தியில்லாமையாலே ப்ரதிஜ்ஞாவேளையிலும் உளனென்றுய் ஸத்₃பா₃வம் கொள்ளவேணும்;—ஆனபின்பு, **உளனென இலனென இவை**—உளனென்றும் இலனென்றும் சொல்லுகிற இவற்றை, **குணமுடைமையில்**—கு₃ணமாக உடையனுகையாலே, **இவ்வுருவுகள் இவ்வருவுகள்**—ரூபவத்தாயும் அரூபவத்தாயுமுள்ள இஜ்ஜகத்தில் வஸ்துக்கள், **அவனுருவம், அவனருவம்**—தனக்கு ப்ரகாஸரூபமாயும் அப்ரகாஸரூபமாயுமுள்ள ப்ரகாரமாயிருக்கிற, **இரு தனகமையொடு**—இரண்டு ஸ்வபா₃வத்தோடும், **உளன்**—உளனுய், **பரந்து**—அவற்றை வ்யாபித்து, **ஒழிவிலன்**—ஒழிவின்றியே நிற்குமவன். 9.

இ—அவ:-ஒன்பதாம்பாட்டு. ஒருபடியாலே ப்ரமாண ப்ரமேயங்களைக்கொண்டு ஈஸ்வரஸ்வரூபத்திலும் ஈஸ்வர விஸேஷணத்திலும் விப்ரதிபத்திபண்ணினவர்களை நிராகரித்தது கீழ்; இப்பாட்டில் ப்ரமாண ப்ரமேயங்கள் இரண்டும் இல்லையென்ற ஸுன்ய வாதி₃யை நிராகரிக்கிறது. ஸுன்யவாதி₃ ஹேது சொல்லுவதுக்கு முன்பே, ப்ரதிஜ்ஞாமாத்ரத்திலே ஸவிபூ₄திகனுன ஸர்வேஸ்வரனுடைய உண்மையை ஸாதி₄க்கிறார்.

இ— வ்யா:— (**உளனெனில்**) உளனென்று ப்ரதிஜ்ஞையாகில். (**உளன்**) அஸ்தித்வ விஶிஷ்டனுய்க்கொண்டு உளனும்; ஈஶ்வரன் உளனும்போது ஜஶ்வர் யத்தையொழிய உளனுகக் கூடாமையாலே விபூ₄தியான ஜக₃த்துமுண்டாம். (**அவனுருவம் இவ்வுருவுகள்**) உண்டாமிடத்தில், ப்ரமாணம் காட்டுகிறபடியே ஶரீர மாய்க் கொண்டு உளவாம். "இல்லாமையை ஸாதி₄க்கிற நான் அஸ்திஶப்₃த₃த் தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவனே?" என்னில், "உளன்" என்கிற ஶப்₃த₃ம் இல்லாமையைக் காட்டமாட்டாதோபாதி, "இல்லை" என்கிற ஶப்₃த₃மும் நீ நினைக்கிற அத்யந்தாபா₄வத்தைக் காட்டமாட்டாதென்கை. (**உளனலனெனில்**) நாஸ்திஶப்₃த₃த்தாலே அவனுடைய இல்லாமையை ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணில், லோகத்தில் நாஸ்திஶப்₃த₃ார்த்த₂மே உனக்கும் அர்த்த₂மாகவேணும்; "க₄டோ நாஸ்தி" என்றால் இங்கில்லையென்னுதல், இப்போதில்லையென்னுதல், ம்ருத்பிண்ட₃ மாய், உத்பத்த்யபா₄வத்தாலே இல்லையென்னுதல், கபாலாவஸ்தா₂மாயில்லையென் னுதல், இவற்றிலே ஒன்று நாஸ்திஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாகக் கண்டோம்; ஆகையாலே ஒருபடியாலே இல்லையானது ப்ரகாராந்தரத்தாலே உண்டாயிருக்கையாலே ஈஶ்வரனும் நாஸ்தித்வவிஶிஷ்டனுய்க்கொண்டு உளனும். (**அவனருவமிவ்வருவுகள்**) அவனுடைய விபூ₄தியும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலே இல்லையானவை ப்ரகாராந்தரத்தாலே உண்டாகையாலே அபா₄வவிஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு உளவாம். (**உளனென இல னென இவை குணமுடைமையில்**) அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வங்கள் உள்ள வஸ்துவுக்கு, இரண்டும் கு₄ணமாய் முடிகையாலே. (**உளன் இருதகைமையொடு**) ஈஶ்வரன் உள னென்றுதல், இலனென்றுதல், இரண்டுபடியாலும் உளன். (**ஒழிவிலன் பரந்தே**) இவ் வழியாலே விபூ₄தியையும் வ்யாபித்துக்கொண்டே ஒழிவிலன். 9.

ஈ— அவ:— ஒன்பதாம்பாட்டு. ஸர்வஶாஸ்த்ரவாதி₄யை நிரஸிக்கிறார். நிரஸிக்கிறபடி தானென்னென்னில், அ பா₄ஷ்யத்திலே ஶாஸ்த்ரவாதி₄யை நிரஸித்த க்ரமத்திலே.

அ— ஒன்பதாம்பாடு. (உளனெனில் இத்யாதி₃) அ(பா₄ஷ்யத்திலே ஶாஸ்த்ரவாதி₄யை நிரஸித்த க்ரமத்திலே) என்றது—1. "ஸர்வதா₂ऽனுபபத்தேஶ்ச" என்ற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து. A "பா₄ஷ்ய காரர் இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கள் ஒருங்கவிடுவர்" என்றிருக்க, பா₄ஷ்யத்திலே ஶாஸ்த்ர

ஜீ— ஒன்பதாம்பாட்டு. (உளனெனில் இத்யாதி₃) அ(பா₄ஷ்யத்திலே ஶாஸ்த்ரவாதி₃யை நிரஸித்த க்ரமத்திலே) என்றது—1. "ஸர்வதா₂ऽனுபபத்தேஶ்ச" என்ற ஸூத்ரத்தை விவக்ஷித்து. A "பா₄ஷ்யகாரர் இதுகொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்கள் ஒருங்கவிடுவர்" என்றிருக்க, பா₄ஷ்யத்தில்

ப்ர— a (உளனெனிலித்யாதி₃) (ஶ்ரீபா₄ஷ்யத்திலே ஶாஸ்த்ரவாதி₃யை நிரஸித்த க்ரமத்திலே) उत्तरमीमांसायां द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादे "सर्वथाऽनुपपत्तेश्च" [ब्र-३०]

A ஆசார்யஹ்ருத₃யம் 65.

ஈ—b இவ்வாழ்வார்தாம் அடியாக'பா₄ஷ்யகாரர்க்கு அவனே நிரஸிக்கலாம்; c இவர்தாம் அவனே நிரஸிக்கைக்கு அடியென்னென்னில்; d அதுவும் d_1 இவ்வாழ்வார்(தம்)பக்கலிலே உண்டு. e புறம்பே சிலர் ப்₃ரஹ்மாதி₃கள்பக்கலிலே ஈஶ்வரத்வ ப்ரதிபத்தியைப் பண்ணி, ப்ரமாணங்களையும் அதுக்கு ஈடாக நியமித்துக்கொண்டு வந்து தோற்ற, தாம் அங்கீ₃கரித்தவனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும், ஜக₃த்து அவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமென்றும், தத்ப்ரதிபாத₃கப்ரமாணம் வேத₃மென்றும் தம்முடைய மதத்தை f உபந்யஸித்துநின்ருர் கீழ்.

அ—வாதி₃யை நிரஸித்த க்ரமத்திலே என்கிறதென்னென்னில்; "பா₄ஷ்யகாரர்க்கு அநந்தரரான இந்த வ்யாக்₂யாதாவுக்கு இப்படி அருளிச்செய்யக் குறையில்லை" என்று அருளிச்செய்வர்; க்ரமைக்யத்திலே தாத்பர்யம் என்னவுமாம். b ஸங்காந்தரம் (இவ்வாழ்வார்தாமடியாக இத்யாதி₃) c (இவர் தாமித்யாதி₃) ஸாம்ப்₃யவாதி₃யை நிரஸிக்கைக்கு ப்ரஸங்க₃மென்னென்றபடி. d (அதுவும்) என்றது • ப்ரஸங்க₃மும் என்றபடி. e அதுவும் என்றத்தை உபபாதி₃க்கிறார் (புறம்பே சிலர் இத்யாதி₃) ஸவிபூ₄திகளான ஈஶ்வரனுடைய உண்மையையும், வேத₃ப்ராமாண்யத்தையும் இவர் கீழே ஸாதி₄க்கையாலே அவர்கள் ப்ரத்யவஸ்தா₂நம் பண்ணுகிறார்களென்று திருவுள்ளம். f (உபந்யஸித்துநின்ருர் கீழ்) என்றது—ஏழாம் பாட்டும் எட்டாம் பாட்டும் நினைக்கிறது.

ஜீ—நிரஸநக்ரமத்தை தி₃ருஷ்டாந்தீகரிப்பானென் என்ன: பா₄ஷ்யகாரருக்கு அநந்தரகாலீநரான வ்யாக்₂யாதாவுக்கு தி₃ருஷ்டாந்தீகரிக்கலாமென்று பரிஹாரமாதல். க்ரமைக்யமாத்ர்த்திலே தாத்பர்யமாதல். b ஸங்காந்தரம் (இவ்வாழ்வார்தாமடியாக இத்யாதி₃) d_1 (ஆழ்வார்பக்கலிலே உண்டு) என்றது * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றவராகையாலே நிரஸிக்க அறியலாம் என்றபடி. e நிரஸிக்கும் ப்ரகாரமேதென்ன (புறம்பே இத்யாதி₃) c...e யத்₃வா — c (இவர்தாம் அவனே நிரஸிக்கைக்குஅடியென் என்னில்) என்றது—ஸாம்ப்₃யவாதி₃யை நிரஸிக்கைக்கு ப்ரஸங்க₃மேது என்றபடி. d.d_1 (அதுவும் இவ்வாழ்வார்பக்கலிலே உண்டு) என்றது – அந்த ப்ரஸங்க₃மும் இவர்பக்கலிலே உண்டு என்றபடி. e ப்ரஸங்க₃முண்டென்றதை உபபாதி₃க்கிறார் (புறம்பே சிலரித்யாதி₃) ஸவிபூ₄திகளான ஈஶ்வரனுடைய உண்மையையும் வேத₃ப்ராமாண்யத்தையும் இவர் கீழ் ஸ்தா₂தி₄க்கையாலே அவர்கள் ப்ரத்யவஸ்தா₂நம் பண்ணுகிறார்கள் என்றபடி—என்று இங்குனே ஸங்க₃தியாதல். e அத₂வா. இப்பாட்டுக்கு ஸங்க₃தி (புறம்பே சிலர் இத்யாதி₃) ஆதல். f (உபந்யஸித்துநின்ருர் கீழ்) ஏழாம் பாட்டிலும் எட்டாம் பாட்டிலும் உபந்யஸித்துநின்ருர் என்றபடி.

ÜÎ–அஸ்யார்த₂:–"सर्वथानुपपत्तेः सर्वशून्यत्वं च भवदभिप्रेतं न सम्भवति। किं भवान् सर्वं सदिति वा प्रतिजानीते, असदिति वा, अन्यथा वा; सर्वथा तवाभिप्रेतं तुच्छत्वं न सम्भवति; लोके भावाभावशब्दयोः तत्प्रतीत्योश्च विद्यमानस्यैव वस्तुनः अवस्थाविशेषगोचरत्वस्य प्रतिपादितत्वात्; अतः सर्वं शून्यमिति प्रतिजानता सर्वं सदिति प्रतिजानतैव सर्वस्य विद्यमानस्यावस्थाविशेषयोगितैव प्रतिज्ञाता भवतीति, भवदभिमता तुच्छता न कुतश्चिदपि सिध्यति। किञ्च, कुतश्चित्प्रमाणात् शून्यत्वमुपलभ्य शून्यत्वं सिसाधयिषता, तस्य प्रमाणस्य सत्यत्वं अभ्युपेत्यम्; तस्याऽसत्यत्वे सर्वं सत्यं स्यादिति सर्वथा सर्वशून्यत्वं च अनुपपन्नम्।" इति॥

ரு— g இவை இத்தனையும் இல்லை என்னும்போது பூர்வபக்ஷமாக இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபபாஷித்துக் h கழிக்கவேணுமிறே; b_2 அதில் i இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபபாஷித்து அவனுல் i_2 இல்லை என்னப்போகாது. j முதலிலே ஸமந்யமென்னில் k ஸர்வ ஸமந்யவாதமும் ஸித்திபபாதாது.

அ— g (இவை இத்தனையும்) என்றது - கீழ் வாக்யத்திலே சொன்ன ப்ரமாத்ரு ப்ரமேய ப்ரமாணங்களோ, தூஷ்ணீம் ஸமந்யமிதி வக்தும் ந ஸக்யதே கஸ்ய-இதி பூர்வ:. g (இவை இத்தனையும் இல்லை என்னும்போது) என்று தொடங்கி k (ஸமந்யவாதமும் ஸித்திபபாதாது) என்னுமளவும் ஆழ்வாருடைய விசாரம்; h_2.i,i_2 (அதில் இவற்றை அங்கீகரித்து அநுபபாஷித்து அவனுல் இல்லை என்னப்போகாது) என்றது—அநுபபாஷித்து இல்லை என்னும்போது, இப்போதில்லை, இங்கேயில்லை, இன்ன ப்ரகாரத்தாலேயில்லை - என்னவேண்டுமிறே; அதில் இப்போதில்லை என்கிற காலாந்தரத்திலே உண்டாம்; இங்கில்லை என்கிற தேஸாந்தரத்திலே உண்டாம்; இன்ன ப்ரகாரத்திலே இல்லை என்கிற ப்ரகாராந்தரத்திலே உண்டாம்; ஆகையாலே இல்லையென்னப் போகாது—என்று கருத்து. h_2 ஏவம் வா - ஏதத்ப்ரதிபாதிதம் ஸர்வம் அங்கீகர்தவ்ய இதிஸ் ஸர்வம் ஸமந்யமிதி ஸாதயதி வா, அநங்கீகர்தவ்ய கேவலம் ஸமந்யமிதி வததி வா, இதி பஷத்வயம் ப்ராப்தம்: ஏதத் பஷத்வயமாஹ (அதில் இது) அஸ்மிந் பஷத்வயே-இத்யர்த்த:. i ப்ரதமம் பஷம் தூஷயதி (இவற்றை அங்கீகரித்து இது) தர்மிக்ராஹக மாநபாதாத். ஸமந்யத்வஸாதகஹேதூநாம் தத்தித்தகை நிர்ணயஸ்ய ச தந்மதே துச்சகத்வாத். j த்விதீயம் பஷம் தூஷயதி (முதலிலே இது) (முதலிலே) அங்கீகரித்து அநுபபாஷியாத முந்தியே என்றபடி. ஏதத் ஸர்வம் அநங்கீர்தவ்ய தூஷ்ணீம் ஸமந்யமித்யபிதாநே ஜகத்சூந்யத்வம் ந ஸித்யேத்; ஜகத் ஆஸ்ரயத்வேந அங்கீகர்தவ்ய தத்ர ஸமந்யத்வாஸாதகநாத் ஸமந்யபூதம் ஸமஷ்டிவ்யஷ்ட்யுபாதிரஹிதமேவ ஸமந்யம் பவேத். நது பரைஸ் ஸத்யத்வேந உச்யமாநம் ஜகத் அஸதித்யுச்யதே இதி சேத்ந: ப்ரத்யக்ஷவிருத்தத்வாத்; ப்ரத்யக்ஷ விருத்தவிஷயே ப்ரமாணந்தராப்ரவ்ருத்தேஸ்ச இத்யாதிகம் அதர விவக்ஷிதம்.

ஜீ— g (இவை இத்தனையும்) என்று தொடங்கி k (ஸமந்யவாதமும் ஸித்திபபாதாது) என்னுமளவும் ஸ்வகதமாக ஆழ்வாருடைய விசாரம். g (இவை இத்தனையும்) என்றது - கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாத்ரு ப்ரமாண ப்ரமேயங்களோ. h (கழிக்க வேணுமிறே) வெறுமனே ஸமந்யம் என்று சொல்லப்போகாதே என்று கருத்து. i_2 (இல்லை என்னப்போகாது) என்றது - அநுபபாஷித்து இல்லை என்னும்போது, இப்போதில்லை, இங்கேயில்லை, இன்ன ப்ரகாரத்தாலில்லை—என்ன வேணுமிறே; அதில் இப்போதில்லை என்கிற காலாந்தரத்திலே உண்டாம்; இங்கில்லை என்கிற தேஸாந்தரத்திலே உண்டாம்; இன்ன ப்ரகாரத்தாலேயில்லை என்கிற ப்ரகாராந்தரத்தாலே உண்டாம்; ஆக லோகத்திலுள்ள ப்ரக்ரியையைப் பார்த்தால் பாவாந்தரம் அபாவமாகையாலே, தேஸாத்யுபாதிரஹிதமாக இல்லையென்னப்போகாது என்றபடி. j (முதலிலே ஸமந்யமென்னில்) உல்லோகமாக ஸமந்யமென்னில். k (ஸர்வ ஸமந்யவாதமும் ஸித்திபபாதாது) என்றது-ஸமந்யத்வப்ரதீதிக்குப் பாரமார்த்யம் அங்கீகரிக்கையாலே என்றபடி. அன்றிக்கே. j (முதலிலே) இத்யாதிக்கு-அங்கீகரித்தும் அநுபபாஷியாதே வெறுமனே ஸமந்யமென்னில், ஸமந்யபூதமான ஸமஷ்டிவ்யஷ்ட்யுபாதிகமே ஸமந்யமாமித்தனையொழிய ஸர்வஸமந்யவாதமும் ஸித்திபபாதாது; ஸர்வத்தையும் ஆஸ்ரயத்வேந அங்கீ-

ஈ— l இனி உன்னைக் கேட்போம். நீதான், ஈச்வரனுளன் என்கிற m சொல்லாலே அவனில்லாமையை ஸாதி4க்கப் பார்க்கிறுயோ? இல்லை என்கிற m சொல்லாலே இல்லாமையை ஸாதி4க்கப் பார்க்கிறுயோ? என்ன; n இங்ஙன் விகல்பிக்கைக்குக் கருத்தென்? என்ன, உளனென்கிற சொல்லாலே சொன்னுல் உனக்கு அபி4மதமான அபா4வம் o வஸித்3தி4யாத ஓபாதி, pஇல்லை என்கிற சொல்லாலும் உனக்கு அநபி4மதார்த்த2மேகாண்

அ— 1. ''ப்ரதிஜ்ஞாஸித்3தே4ர்லிங்கமாஸ்ரமணாம் || ''. ப்ரதிஜ்ஞா:- க்ருத்ஸ்நம் ஜக3ந்நாஸ்தி, ஸாமான்யமேவ தத்வம் இதி ப்ரதிஜ்ஞா:, இஷ்டா சேத்; தர்ஹி நிகி3லநிஷேதே4 ந-ப்ரதீதேராங்கீ3காராத் ப4வத3பி4மதோ நிகி3லநிஷேதே4 ந ஸித்4யதீத்யர்த்த2:; யதி3 ந-ப்ரதிஜ்ஞேஷ்டா சேத், கோ நிஷேத்4தா-நிஷேத4கஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்யாநங்கீ3காராத் ப4வத3பி4மதோ நிகி3லநிஷேத4: ந ஸித்4யதீத்யர்த்த2:; அத:- காரணாத்; ப்ரதீதேர் நிஷேத4யோகா3த். நிருபதி4 நிஷேத4:- உபாதி4ராஹித்யேந நிஷேத4:; நேஷ்ட:— ந ஸித்4யதீத்யர்த்த2:; ஸதி3பதே4ள நிஷேதே4 அந்யத் ஸித்4யேத் - அத்ரேத3ம் நாஸ்தீதி தே3ஸகாலாத்3யுபாதி4க நிஷேதே4, ராஜதநிஷேதே4 ஸாக்திவத் ஸாமான்யவ்யதிரிக்தம் அந்யத்-நிஷேதா4தி4கரணம் ஸித்4யேதி3த்யர்த்த2:; க4டப4ங்கே3 ஸகலவத் - இஹ கபாலேஷ்வ க4ட: ப்ரத்4வஸ்த இதி க4டநிஷேதே4 யதா3 கபாலபரிஸோஷ: ததே3த்யர்த்த2:. ப்ரமாஸாமான்யே பக்ஷே — ப்ரமாநங்கீ3காரபக்ஷே நிகி3லநிஷேதா4பா4வ:, அப ஸித்3தா4ந்தஸ்ச அதி4க:. தஸ்மாத் ஸாமான்யபக்ஷே நிஷேதி4காயா: ப்ரமாயா அபா4வாத் க்ருத் ஸ்நஜக3த்ஸித்3தே4ள ததா3ந்தர்கா3தா ஸ்ருதிரபி அஸ்மிந் மதே—வைதி3கமதே விஜயதாம் இத்யர்த்த2:.

l கீழ் ஸ்வகா3தமாக விசாரித்து, இனி அவனை அபி4முகீ3கரித்து விகல்பித்து தூ3ஷிக்கிறுர் (இனி உன்னை இத்யாதி3). ஏவம் ப்ரஸக்தாஸாங்காயா உத்தரமபி4தா4ய ப்ரக்ருதமநுஸரந் வாக்யதாத்பர்யமாஹ (இனி இத்யாதி3) என்னவுமாம். இனி-ஏவம் ஸ்வமதே உபந்யஸ்தே ஸதீத்யர்த்த2:. அதா2வா (இனி இத்யாதி3) பூ3த்3தி4ஸௌகர்யார்த்த2 ப்ரமேயோபந்யாஸம். m இந்த நிர்தே3ஸம் அர்த்த2பரமாகில் கோடித்3வயம் கூடாதிறே; ஆகையாலே ஸப்3த3பரம் என்கிறுர் (சொல்லாலே என்று) n பூர்வோ விகல்ப: அநுக்தோபாலம்ப4: கி2லு இத்யாஸங்க்ய த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2 இதி பரிஹாரதி (இங்ஙன் விகல்பிக்கைக்கு இத்யாதி3) o (ஸித்3தி4யாத ஓபாதி) என்கிற இடத்தில்-அநபி4மதஸித்3தி4யும் விவக்ஷிதம். த்3ருஷ்டாந்திகத்தில்அபி4மதாஸித்3தி4யும் விவக்ஷிதம். p (இல்லை என்கிற சொல்லாலும் இத்யாதி3) ''க4டோ நாஸ்தி'' என்ருல் ப்ருது2பூ3த்4நோதா3ராகாரம்

ஜீ—கரித்து அவற்றில் ஸாமான்யத்வத்தை ஸாதி4யாமையாலே — என்றது அர்த்த2மாதல். அத்ர 1. ' ப்ரதிஜ்ஞேதி3ஷ்டா'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம்.

l கீழ் ஸ்வகா3தமாக விசாரித்து இனி அவனை அபி4முகீ3கரித்து விகல்பித்து தூ3ஷிக்கிறுர் (இனி உன்னை இத்யாதி3) இனி - ஏவம் ஸ்வமதே உபந்யஸ்தே ஸதி இத்யர்த்த2:. n பூர்வ விகல்ப: அநுக்தோபாலம்ப4: கி2லு இத்யாஸங்க்ய த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2 இதி பரிஹரதி (இங்ஙன் விகல்பிக்கைக்கு இத்யாதி3). o (ஸித்3தி4யாதவோபாதி) என்கிற இடத்தில் அநபி4மத ஸித்3தி4யும் விவக்ஷிதம். த்3ருஷ்டாந்திகத்தில் அபி4மதாஸித்3தி4யும் விவக்ஷிதம். p (இல்லை என்கிற சொல்லாலும் இத்யாதி3) ''க4டோ நாஸ்தி'' என்ருல் ப்ருது2பூ3த்4நோதா3ராகாரம் போய் கபாலா

ஈ—ஸித்₃தி₄ப்பது; ஆனபின்பு நீ இல்லை என்கிற சொற்கொண்டே அவன் உண்மையை ஸாதி₄ப்பன்.

q லோகத்தில் ப₄வாऽப₄வ ஸப்₃த₃ங்களுக்கு யாதொருபடி பொருள்கொள்ளுகிறேம். அப்படி கொள்ளில் நீ நினைக்கிற அர்த்த₃ம் உன்னல் ஸாதி₄க்கப்போகாது. r அங்ஙனே கொள்ளாயாகில் வாத₃ந்தன்னில் உனக்கு அதி₄காரமில்லை.

வ்யா:—(உளனெனில்) s ஈஶ்வரஸத்₃ப₄வம் முதலிலே இல்லை என்கிற நீ, அவன் உண்மைக்கு இசையாயிறே. t நான் உளனென்கிறப்போலே u சொல்லில்தானே உளன்.

அ—போய் கபாலாவஸ்த₂மாய் இருக்குமாபோலே அவஸ்தா₂ந்தராபந்நமாய் ஸித்₃தி₄க்கையாலே உனக்கு அநபி₄மதார்த்த₂மே ஸித்₃தி₄க்கும் என்றபடி.

q ஸாதி₄க்கிறபடியைக் காட்டுகிறார் (லோகத்தில் என்று தொடங்கி) இன்ன வஸ்து இங்கே உண்டு, இப்போது உண்டு, இன்ன ப்ரகாரத்திலே உண்டு – என்கிறது ப₄வம். இங்கேயில்லை, இப்போதில்லை, இன்ன ப்ரகாரத்திலேயில்லை – என்கிறது அப₄வம்; இப்படி கொள்ளில் ப₄வாப₄வங்கள் இரண்டாலும் உண்மை ஸித்₃தி₄க்கையாலே நீ நினைக்கிற அர்த்த₂ம் உன்னல் ஸாதி₄க்கப்போகாது என்றபடி. r (அங்ஙனே இத்யாதி₃) ப₄வாப₄வங்களுக்கு இப்படி அர்த்த₂ங் கொள்ளாதே வெறுமனே இல்லை என்றபோது, நீ சொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாத₃ந்தன்னில் உனக்கு அதி₄காரம் இல்லை என்றபடி. இவ்விடத்திலே, 1. ''அதி₄காரோऽநுபாயத்வாத் ந வாதே₃ ஸாமான்யவாதி₃ந: । ஸர்வதா₂ ஸது₃பாயாநாம் வாத₃மார்க்க₃: ப்ரவர்த்ததே ॥'' என்கிற ப₄ட்டவசநம் அநுஸந்தே₄யம் என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடியே ''நிஷேதி₄க்கிற ப்ரமாணத்தையும் ஸாமான்யம் என்கையாலே அதி₄காரமில்லை என்றபடி'' என்றும் அருளிச்செய்வர்.

s (ஈஶ்வர ஸத்₃ப₄வம் இத்யாதி₃) • எனிலின் தாத்பர்யம். t ஸாம்வ்ருதிக ஸத்யதையையிட்டு அவனுக்கும் உளனென்று சொல்லலாமிறே. அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (நான் இத்யாதி₃) ஸம்வ்ருதி — ஜ்ஞாநம். u (சொல்லில்தானே) என்று - முழுச் சொல்லாய், சொல்லில் என்றபடி.

ஜீ—வஸ்த₂மாய் இருக்குமாபோலே, அவஸ்தா₂ந்தராபந்நமாய் ஸித்₃தி₄க்கையாலே உனக்கு அநபி₄மதார்த்த₂மே ஸித்₃தி₄க்கும் என்றபடி.

q ஸாதி₄க்கிறபடியைக் காட்டுகிறார் (லோகத்தில் இத்யாதி₃). இன்ன வஸ்து இங்கே உண்டு, இப்போது உண்டு, இன்ன ப்ரகாரத்தாலே உண்டு–என்கிறது ப₄வம்; இங்கில்லை, இப்போதில்லை, இன்ன ப்ரகாரத்தாலேயில்லை–என்கிறது அப₄வம். இப்படி கொள்ளில் ப₄வாப₄வங்கள் இரண்டாலும் உண்மை ஸித்₃தி₄க்கையாலே, நீ நினைக்கிற அர்த்த₂ம் உன்னல் ஸாதி₄க்கப்போகாது என்றபடி. r (அங்ஙனே கொள்ளாயாகில் இத்யாதி₃) ப₄வாப₄வங்களுக்கு இப்படி அர்த்த₂ங்கொள்ளாதே வெறுமனே இல்லை என்றபோது நீ சொல்லுகிறது உல்லோகமாகையாலே வாத₃ந்தன்னில் உனக்கு அதி₄காரம் இல்லை என்றபடி. இங்கே 1. ''ஸர்வதா₂ ஸது₃பாயாநாம் வாத₃மார்க்க₃: ப்ரவர்த்ததே । அதி₄காரோऽநுபாயத்வாத் ந வாதே₃ ஸாமான்யவாதி₃ந: ॥'' என்கிற ப₄ட்டவசநம் அநுஸந்தே₄யம்.

s ''எனில்''என்கிற யதி₃ஶப்₃த₃த்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஈஶ்வர ஸத்₃ப₄வம் இத்யாதி₃) t ஸாம்வ்ருதிக ஸத்யதையையிட்டு அவனுக்கும் உளனென்று சொல்லலாமிறே; அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறார் (நான் உளன் இத்யாதி₃) ஸம்வ்ருதி – ஜ்ஞாநம். u (சொல்லில்தானே) என்று முழுச்சொல்லாய்₄.

ஹ-(vஅவனுருவம் w இவ்வுருவுகள்) x ஈஶிதவ்ய நிரபேக்ஷமாகவன்றிறே ஈஶ்வரன் உளனு வது; அவனுளனுமிடத்தில் 1. "यस्यात्मा शरीरम् - यस्य पृथिवी शरीरम्" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம், யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரம்) என்கிறபடியே ஜக3த்து அவனுக்கு y ஶரீரதயா y2 ஶேஷமாய் உண்டாம். z உளனலன் என்பாயோ?, a அப்போது அபா4வதா4ர்மியாய்த் தோற்றும்.

அ—v (அவனுருவம்) அவன் வடிவு. w உரு-ஸ்தூ2லரூபம் வஸ்து. அரு-நாமரூபவிபா4கா3ரஹிதம் ஸூக்ஷ்மரூபம் வஸ்து. w(இவ்வுருவுகள்) இவ்வுருவுகள் அவனுருவாய்க்கொண்டே உள-என்று, உள என்றதத்தை அத்4யாஹரித்து அந்வயம். x அவனுளன் என்றால் இவைகளும் உளவாக வேணுமோ? என்ன (ஈஶிதவ்ய என்று தொடங்கி) w உருவென்று - சேதநாசேதநாத்மக ப்ரபஞ்சத்தைச் சொல்லு கிறது. y (ஶரீரதயா) "அவனுருவம்" என்ற இடத்தில் உரு ஶப்3தா3ர்த்த2ம்; y2 (ஶேஷமாய்) என்றது - ஷஷ்டி2யர்த்த2ம். w "இவ்வுருவுகள்" என்கிற உருவு ஸ்தூ2லஸூக்ஷ்மயாவத் பதா3ர்த்த2பரமென்றுமாம். விஶிஷ்டத்துக்கு உண்மை ஸித்3தி4த்தால் விஶேஷணாம்ஶத்தில் உண்மை ஸித்3தி4க்குமிறே.

z (உளனலன் என்பாயோ இத்யாதி3) அத்ரைவம் விகல்போ ऽபி4ப்ரேத:-ஸோபாதி4நிஷேத4: க்ரியதே? உத நிருபாதி4நிஷேத4: ? ஸோபாதி4நிஷேத4பக்ஷே ऽபி ப்ரகாரோபாதி4நிஷேத4: க்ரியதே வா? தே3ஶோபாதி4நிஷேதே4 வா? காலோபாதி4நிஷேதே4 வா? இதி த்ரேதா4 விகல்ப:. a...h ஏதத்3விகல்பத்ரயஸ்ய நிருபாதி4நிஷேத4பக்ஷஸ்ய ச க்ரமேண தூ3ஷணமாஹ (அப்போது அபா4வதா4ர்மியாய்த் தோற்றும்) இத்யாதி3நா. z யத்3வா, (உளனலன் என்பாயோ) ஈஶ்வரனலனென்னில் தா4ர்ம்யந்தரத்திலே ஈஶ்வரபே4தா3ந்தான், ஈஶ்வரனிடத்திலே தா4ர்ம்யந்தர பே4தா3ந்தான் ஸித்3தி4க்குமாகையாலே, அங்ஙன் நிர்தே3ஶிக்கக்கூடாது; தத்3தோ3ஷ பரிஹாரார்த் தமும் ஈஶ்வரனுளனலன் என்னவேணும்; அப்படி சொல்லும்போது ஈஶ்வரனே தா4ர்மியும் ப்ரதி யோகி3யுமாக ஸித்3தி4க்கும்; அலனென்கிற இதுக்கு ப்ரதியோகி3யாகவேண்டுகையாலே உள னென்று ஸ்தூ2லாவஸ்தா2விஶேஷம் ஸித்3தி4க்கும், அப்படிப்பட்டவன் அல்லன் என்னும் போது ஸூக்ஷ்மாவஸ்தா2வைஶிஷ்ட்யம் ஸித்3தி4க்கும்; அலனென்கிற இது பே4த3 விஷய

ஜீ-சொல்லில் என்றபடி. v(அவனுருவம்)-அவன் வடிவு. w உரு-ஸ்தூ2லரூபம் வஸ்து. அரு-நாம ரூப விபா4கா3ரஹிதம் ஸூக்ஷ்மரூபம் வஸ்து. v, w இவ்வுருவுகள் அவன் உருவமாய்க்கொண்டே உளவென்று, உளவென்றதத்தை அத்4யாஹரித்து அந்வயம். x அவன் உளனாகில் இவையும் உளவாகவேணுமோவென்ன (ஈஶிதவ்யேத்யாதி3) w (இவ்வுருவுகள்) என்று-சேதநாசேதநாத்மக மான ஜக3த்தைச் சொல்லுகிறது. y (ஶரீரதயா) என்றது - உருஶப்3தா3ர்த்த2ம். y2 (ஶேஷமாய்) என்றது – v "அவன்" என்கிற ஷஷ்டி2யர்த்த2ம்.

z (உளனலன் என்பாயோ?) என்கிற இடத்தில் - ஏவம் விகல்போ ऽபி4ப்ரேத:—ஸோபாதி4க நிஷேத4மே பண்ணுகிறதோ? நிருபாதி4க நிஷேத4மோ? ஸோபாதி4கபக்ஷத்திலும், ப்ரகாரோ பாதி4நிஷேத4: க்ரியதே? உத தே3ஶோபாதி4நிஷேத4: ? காலோபாதி4நிஷேதே4 வா? இதி த்ரேதா4 விகல்ப:. a ஏதத்3விகல்பத்ரயஸ்யாபி நிருபாதி4கநிஷேத4பக்ஷஸ்யாபி க்ரமேண தூ3ஷண மாஹ (அப்போது அபா4வதா4ர்மியாய்த் தோற்றும்) இத்யாதி3நா. a (அபா4வதா4ர்மியாய்) அபா4வரூபதா4ர்ம விஶிஷ்டமாய்.

ப்ர — [சூ-५-७] "यस्यात्मा" इत्यादि पूर्वमेव (३१४ पुटे) लिखितम्।

ஈ— b (அவனருவம் இவ்வருவுகள்) c அப்போது நாஸ்திஶப்₃தₒவாச்யமாய் அவஸ்தₒாந்தர பூர்வக்காய்க்கொண்டு இவற்றின் உண்மை தோற்றும். d "கடோ(ஸ்தி" என்றுல் வாயும் வயிறுமான ஆகாரம் தோற்றும். "கடோ நாஸ்தி" என்றுல் e நாஸ்தித்வதர்ம விஶிஷ்டமாய்த் தோற்றும், f இங்கில்லை என்றதாகில் வேறேரிடத்திலே உண்டாம்; g இப்போதில்லை என்றதாகில் வேறெருரு காலவிஶேஷத்திலே உண்டாம்; h எங்கும் எப்போதும் ஒரு ப்ரகாரத்தாலும் கடமில்லையென்னக் கூடாமையால் நிருபாதிகநிஷேதம் இல்லையிறே.

(உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில்) உளனென்கிற இத்தையும், இலனென்கிற இத்தையும், இவையிரண்டையும் i குணமாக உடையனுகையாலே, j இவை

அ-மாகிலும் ப்ரதியோகி தர்மியாகையாலே விநாஶம் ஆர்த்தமாய் ஸித்திக்கும். அபூவதர்மி யாவது - அபூவரூபதர்மவிஶிஷ்டமாய் என்றபடி.

b(இவ்வருவுகள் அவனருவமுள) நாஸ்தி ஶப்₃தₒவாச்யமான சிதசித்தாத்மக ப்ரபஞ்சமானவை அவனுக்கு அவஸ்தாந்தர பூர்வக்காய்க்கொண்டு ஶேஷமாய்த் தோற்றும் என்றபடி. c (அப்போது) என்றது – அபூவ தர்மித்வேந அவனுடைய ஸத்₃பூவந்தோற்றும்போது என்றபடி. d அபூவ தர்மியாய்த் தோற்றும் (a) என்றத்தை விவரிக்கிறார் (கடோ(ஸ்தி என்றுல் என்று தொடங்கி) யத்₃வா, உண்மை தோற்றும் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (கடோ(ஸ்தியென்றுலென்று தொடங்கி) e நாஸ்தித்வமாவது-அவஸ்தாந்தராபத்தி ; (நாஸ்தித்வ தர்மவிஶிஷ்டமாய்) கபாலா வஸ்தமாய் என்றபடி. f,g,h ப்ரத்வம்ஸாபூவத்தைப்பற்ற நாஸ்தி என்னப்போகாது என்றார் கீழ்; ஸம்ஸர்க்காபூவத்தாலும் நாஸ்தியென்னப்போகாது என்கிறார் மேல். f அதில் தேஶாதஸ்ஸம் ஸர்க்காபூவத்தைப்பற்ற நாஸ்தி என்னப்போகாதென்கிறார் (இங்கில்லை என்றது இத்யாதி₃) g காலதஸ்ஸம்ஸர்க்காபூவத்தைப்பற்ற நாஸ்தி என்னப்போகாதென்கிறார் (இப்போது இத்யாதி₃) h ஒரு ப்ரகாரவிஶிஷ்டமாயில்லாவிட்டாலும் ப்ரகாராந்தரவிஶிஷ்டமாயிருக்கையினுலே ப்ரகாரதஸ் ஸம்ஸர்க்காபூவத்தைப்பற்ற நாஸ்தி என்னப்போகாதென்றதுவுங்கூட்டி நிகமிக்கிறார் (எங்கும் எப்போதுமித்யாதி₃) f,g,h யத்₃வா, ஈஶ்வரனில்லை என்னுமொரு கோடியுண்டேயென்ன (இங்கில்லை இத்யாதி₃)

i (ஆகையாலே) என்கிற இது * இல்ஶப்₃தₒார்த்தம். j "குணமுடைமை" என்று சொல்ல லாமோவென்ன, இரண்டும் இரண்டு தர்மமாய் ஸித்திக்கிற ப்ரகாரம் உபபாதி₃தமாகை

ஜீ-b(இவ்வருவுகள் அவனருவமுள) நாஸ்திஶப்₃தₒவாச்யமாய் ஸூக்ஷ்மரூபமான சிதசித்தாத்மகப்ர பஞ்சமான இவை அவனுக்கு அவஸ்தாந்தரபூர்வக்காய் அப்ரகாஶரூபமாய்க்கொண்டு ஶேஷமாய்த் தோற்றும் என்றபடி. v,w (அவனுருவம் இவ்வுருவுகளுள) அஸ்திஶப்₃தி₃வாச்யமாய் ஸ்தூலரூபமாய் சேதநாசேதநாத்மகமான இவ்வஸ்துக்கள் அவனுக்கு ஶரீரதயா ஶேஷமாய் ப்ரகாஶரூபமாய்க் கொண்டு தோற்றும் என்றபடி. இப்படி ஶப்₃தₒார்த்தம் கண்டுகொள்வது. c(அப்போது) அபூவதர்மி த்வேந அவனுடைய ஸத்₃பூவம் தோற்றும்போது. d உண்மை தோற்றும் ப்ரகாரத்தை அருளிச் செய்கிறார் (கடோ(ஸ்தி என்றுல் இத்யாதி₃) e(நாஸ்தித்வதர்மவிஶிஷ்டமாய்) கபாலாவஸ்தமாய். f,g,h ப்ரத்வம்ஸாபூவத்தைப்பற்ற நாஸ்தியென்னப்போகாதென்றார் கீழ்: தேஶாதி₃யால் உண் டான ஸம்ஸர்க்காபூவத்தாலும் நாஸ்தியென்னக்கூடாதென்கிறார் (இங்கில்லை இத்யாதி₃யால்)

i (குணமாகவுடையனுகையாலே) ஆகையாலே என்கிறது-* இல்ஶப்₃தₒார்த்தம். j "குண முடைமை" என்று சொல்லலாமோவென்ன, இரண்டும் இரண்டு தர்மமாய் ஸித்திக்கிற

ச—இரண்டும் இரண்டு தர்மமாயிற்று. k (உளனிருதகைமையொடு) உளனென்கிற சொல்லாலும் இலனென்கிற சொல்லாலும் சொன்ன இரண்டு ஸ்வபாவத்தாலும் உளனனன். (ஒழிவிலன் பரந்தே) l நான் உளனென்கிற சொல்லாலே உண்மையை ஸாதித்தேன், நீ இலனென்கிற சொல்லாலே உண்மையை ஸாதித்தாய், ஆக இருவருமாக உண்மையை ஸாதித்தோம். m இனி n அவன் o உளனுனல் உளனுமா போலே p ஸவிபூதிகனுயே உளனுக அமையாதோ? என்கிறார். 9.

அ-யாலே சொல்லலாம் என்கிறார் (இவை இரண்டும் என்று) k(உளனிரு தகைமையொடு இத்யாதி) உளனென்கிற இத்தாலே-ஒரு குணமும், இலனென்கிற இத்தாலே-ஒரு குணமும் ஸித்திக்கையால், நான் ''அவனுளன்'' என்று சொல்லுகையாலே விபூதிவைகிஷ்ட்யரூப ஸ்வபாவமும், நீ ''இலன்'' என்கையாலே ஸூக்ஷ்மாவஸ்துவஸ்து வைகிஷ்ட்யரூப ஸ்வபாவமும் ஸித்தித்தது; ஆகையால் இலனென்று - ஸூக்ஷ்மவஸ்து விகிஷ்டனென்று சொல்லாதே, ஈச்வரனுளனென்று-ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம ஸமஸ்தவஸ்து வ்யாபியாய்க்கொண்டு ஸவிபூதிகனுயிருக்குமென்ன அமையாதோ? என்று வாக்யார்த்தம். தகைமை - ஸ்வபாவம். | '' ஒழிவிலனுய்க்கொண்டு பரந்தே உளன் '' இத்யந்வயம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (நான் உளனென்கிற சொல்லாலே இத்யாதி) யத்வா, வாதித்வய வாக்யத்தாலும் ஏகைகார்த்தம் ஸித்திக்குமதொழிந்து அர்த்தத்வயம் ஸித்திக்கையாதிறேயென்ன, ''இருதகைமையொடு'' என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச் செய்துகொண்டு அத்தை ஹேதுவாக நிர்தேசிக்கிறார் (நானுளன் இத்யாதி) ஈ (இனி) என்கிறது-ஹேதுத்வபரம். வாதித்வய வாக்யங்களும் பரஸ்பர ப்ரதிக்ஷேபகங்களல்லாமையாலே இரண்டும் ஸித்திக்குமென்று தாத்பர்யம். ஈ (அவனித்யாதி) o உளனுனல்-உளனென்று சொன்னல் என்றபடி; என்மதத்திலென்று தாத்பர்யம். p ஸவிபூதிகனுகை-உன் மதத்திலேயென்று தாத்பர்யம். நீ இப்படி அங்கீகரிக்க அமையாதோ? என்றபடி. ஈ, o யத்வா, (அவன் உளனுனலிதி) ஸ யதா பவதி, ததா விபூதிரபி ஸ்யாத்; ததாஹி — ஸ: அஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டஸ்சேத், விபூதிரப்யஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டா பவேத்; ஸ நாஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டஸ்சேத், விபூதிரபி நாஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டைவ பவேதித்யதி பாவ:.

ஜீ-ப்ரகாரம் உபபாதித்யதமாகையாலே சொல்லலாமென்கிறார் (இவை இரண்டும் என்று) k(உளனிரு தகைமையொடு இத்யாதி) உளனென்கிற இத்தாலே-ஒரு குணமும், இலனென்கிற இத்தாலே-ஒரு குணமும் ஸித்திக்கையால், நான் ''அவன் உளன்'' என்று சொல்லுகையாலே விபூதி வைகிஷ்டயரூபஸ்வபாவமும், நீ ''இலன்'' என்கையாலே ஸூக்ஷ்மாவஸ்துவஸ்துவைகிஷ்ட்ய ரூபஸ்வபாவமும் ஸித்தித்தது; ஆகையால் இலனென்று - ஸூக்ஷ்மவஸ்துவிகிஷ்டனென்று சொல்லாதே, உளனென்று-ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம ஸமஸ்தவஸ்து வ்யாபியாய்க்கொண்டு ஸவிபூதி கனுயிருக்கும் என்னவமையாதோ? என்று வாக்யார்த்தம். தகைமை-ஸ்வபாவம். | ஒழிவிலனுய்க் கொண்டு பரந்தே உளனென்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார்(நான் உளனென்கிற சொல்லாலே) இத்யாதி. ஈ (இனி) என்கிறது - ஹேதுபரம். ஈ (அவன் உளனுனல் உளனுமா போலே) நான் உளனென்றுல் உளனுமாபோலே என்றபடி. p (ஸவிபூதிகனுயே உளனுக அமையாதோ) நீ இப்படி அங்கீகரிக்க அமையாதோ? என்றபடி. ஈ, o யத்வா, (அவன் உளனுனல் இத்யாதி) ஸ யதா பவதி, ததா விபூதிரபி ஸ்யாத். அதாவது-அவன் அஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டனுனல் விபூதியும் அஸ்தித்வ தர்மவிகிஷ்டையாகக் கடவது. அவன் நாஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டனுனல் விபூதியும் நாஸ்தித்வதர்மவிகிஷ்டையாகக் கடவது என்றபடி.

10. பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளள்
பரந்தவண் டமிதென நிலவிசும் பொழிவறக்
கரந்தசி லிடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துள னிவையுண்ட கரனே.

ஆ—அவ:—(பரந்த) ஸமுத்₃ரஜல பரமாணுக்களிலும், ப்ருதி₂வ்யந்தரிக்ஷாதி₃ லோகாந்தர்வர்த்தியாய், அதிஸூக்ஷ்மமாயிருந்த அசித்₃வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்து, அவற்றினுள்ளே ப்ரகாசிக்கிற சித்₃வஸ்துக்களிலும், ஸ்தூ₂லமான அண்ட₃த்தில் வ்யாபித்தாப்போலே அநாயாஸத்தாலே அஸங்குசிதனுய், அந்யைரத்₃ருஷ்டனுய்க்கொண்டு ஜக₃த்ஸம்ஹர்த்தாவுமாய் ஸ்ரீத்₃ருட₄ப்ரமாண ஸித்₃த₄னுமாயிருந்த எம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே என்கிறார். 10.

ஏ—அவ:—பத்தாம் பாட்டில்-கீழ்ச்சொன்ன ப₄க₃வத்₃வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(பரந்த என்று தொடங்கி) பரந்து குளிர்ந்திருந்த கடலில் ஜல பரமாணுதோறும் அஸங்குசிதமான அண்ட₃ாவகாஶத்திற்போலே வ்யாபித்திருக்கும். (நிலவிசும்பு என்று தொடங்கி) இப்படி எல்லா பூ₄தங்களிலும் பௌதிகமான க்ஷேத்ர₃ ஶரீரங்களிலும் தத₃ந்தர்வர்த்திகளாய் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயுள்ள ஆத்மாக்கள் தோறும் அந்யைரத்₃ருஷ்டனுய்க்கொண்டு ஸமஸ்த வஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கும். இவற்றை எல்லாவற்றையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்து ஸம்ஹரித்தவன்கிடீர் பரமாணுக்களிலும் வ்யாபித்துநிற்கிறன் என்று கருத்து. 10.

ப—10. அவ:—அநந்தரம் கீழ்ச்சொன்ன வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

பரந்த—எங்குமொக்கப் பரந்த, **தண்**—பூ₄தாந்தரகார்யமான விகாரமில்லாமையாலே ஸ்வதர்மமான ஶைத்யத்தையுடைத்தான, **பரவையுள்**—கார்ணஜலரூபமான ஏகார்ணவத்தின், **நீர் தொறும்**-அதிஸூக்ஷ்மமான ஜலபரமாணுக்கள் தோறும், **பரந்த அண்டம் இது என**—மஹாவகாஶமான இவ்வண்டத்திலிருக்குமாபோலே, **பரந்து உளன்**—அஸங்குசிதமாக இருக்குமவனுய், **நிலம்**—(இப்படி) பூ₄மியிலும்,

---

அ— ''உளனெனில் உளன், இவ்வுருவுகள் அவனுருவமாயுள; உளனலனெனில் உளன், அவனருவம் இவ்வருவுகளுள; உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில் இருதகைமையொடுளன், ஒழிவிலன் பரந்தே உளன்'' இத்யந்வய:. 9.

ஜீ— ''உளனெனில் உளன், இவ்வுருவுகள் அவனுருவமாயுள; உளனலனெனில் உளன், இவ்வருவுகள் அவனருவமுள; உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில் இருதகைமையொடு உளன், ஒழிவிலன் பரந்தே உளன்'' இத்யந்வய:. 9.

ப—விசும்பு—ஊர்த்வலோகங்களிலும், **ஒழிவு அற**—ஒன்றெழியாமே, **கரந்த**—அதி ஸூக்ஷ்மமாய், **சில் இடந்தொறும்**—அல்பமான ஸ்தலங்கள்தோறும், **இடம்**—அந்த ஸ்தலங்களிலே, **திகழ்**—ஸ்வயம்ப்ரகாசதயா உஜ்ஜ்வலமான, **பொருள் தொறும்**—ஆத்மவஸ்துக்கள்தோறும், **கரந்து**—வ்யாப்யவஸ்துக்களும் அறியாதபடி மறைந்து, **எங்கும்**—எங்குமொக்க, **பரந்து உளன்**—வ்யாப்தனாயிருக்கும், **இவையுண்ட கரன்**—இவ்வஸ்துக்களை ஸம்ஹாரதசையிலும் தனக்குள்ளே அடக்கித் தான் ஸ்திரனாய் நின்றவன்.

இத்தால் காரணதசையோடு கார்யதசையோடு வாசியற அதிஸூக்ஷ்மமான சேதநாசேதநங்களிலும் அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்கும் என்றதாயிற்று.

இ—அவ:—பத்தாம் பாட்டில்—கீழ்ச்சொன்ன பகவத்வ்யாப்தியினுடைய ஸௌகர்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா:—**(பரந்த தண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன் பரந்த அண்டமிதென)** பரந்து குளிர்ந்த கடலில் ஜலபரமாணுக்கள்தோறும், சதுர்தச புவநாத்மகமான அண்டாவகாசத்திலே ஓர் ஏகாகி வர்த்திக்குமாபோலே அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்திருக்கும். இதரபூதங்களிலும் வ்யாப்தி இப்படியே என்கிறது—(**நில விசும்பு**) முதலான பூமியையும், முடிவான ஆகாசத்தையும் சொன்னபடி. இது அநுக்தமான பூதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். **(ஒழிவற)** ஒன்றெழியாமே வ்யாபித்திருக்கும். பூதகார்யங்களில் அதிக்ஷுத்ரமான சரீரசரீரிகளிலும் உண்டான வ்யாப்தி சொல்லுகிறது — (**கரந்த சிலிடந்தொறும்**) அதிக்ஷுத்ரசரீரங்களிலும். **(இடந் திகழ் பொருள் தொறும்)** ததந்தர்வர்த்திகளாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஆத்மாக்கள் தோறும். **(கரந்து)** அந்யைரத்ருஷ்டனாயிருக்கை. (**எங்கும் பரந்துளன்**) இப்படி ஸமஸ்தவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருக்கும். (**இவையுண்ட**) இவற்றை எல்லாவற்றையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்து உபகரித்தவன். **(கரன்)** இப்படி த்ருடப்ரமாண ஸித்தன். இப்படி எல்லாவற்றையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்து உபகரித்தவன்கிடீர் பரமாணுக்கள்தோறும் வ்யாபித்திருக்கிறான் என்று கருத்து. 10.

ஈ— அவ:—பத்தாம்பாட்டு. a (பரந்த இத்யாதி) ஜகத்தை சரீரதயா சேஷமாக உடையனாய், எங்கும் வ்யாபித்து, தாரகனாய், நியாமகனாய், சேஷியாய் இருக்கும் என்று b கீழே சொன்னார்; இப்படி வ்யாபித்துநின்றால் அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே c சேதநனுக்கு

அ— பத்தாம்பாட்டு. a (பரந்ததண்ணித்யாதி) அத்ர ப்ரதிவஸ்து பூர்ணவ்யாப்திஸௌகர்யம் அபிதீயதே; அயம் க்ருந்தகாராணாம் பக்ஷி இதி மந்தவ்யம். b (கீழே சொன்னார்) என்றது—ஏழாம்பாட்டிலே "உயிரெனக் கரந்து எங்கும் பரந்துளன்" என்று சொன்னார் என்றபடி. c (சேதந

ஈ— பத்தாம்பாட்டு. (பரந்த இத்யாதி) b (கீழே சொன்னார்) என்றது-ஏழாம்பாட்டிலே சொன்னார் என்றபடி. c (சேதநனுக்கு ஒரு ஸங்கோசம்) ஜ்ஞாநஸங்கோசம். சேதநஜ்ஞாநஸங்கோசம்

சீ—ஒரு ஸங்கோசம் பிறவாநின்றதிறே; அப்படியே அவனுக்கும் இவற்றேரட்டை ஸம்ஸர்க்கத்தாலே d ஸங்கோசம் பிறக்குமோவென்னில்; அது செய்யாது; e அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்துநிற்கும்—என்று வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—f (பரந்த தண் பரவை இத்யாதி) பரந்து குளிர்ந்திருந்துள்ள கடலில் ஜலபரமாணுக்கள்தோறும் வ்யாபித்திருக்கும். g நீர்ச்செறிவாலே திரண்டு தோற்றுகிற இத்தனையிறே; பரமாணுஸங்காதமிறே. h 1. "ज्यायानन्तरिक्षात्" (ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத்) என்கிற வஸ்து, ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபியாநின்றால் அல்பாவகாஶமாய் நெருக்குப்பட்டிருக்குமோ என்னில் (பரந்த அண்டமிதென) அந்த ஜலபரமாணுக்கள் தான் பரந்த அண்டமிது எனவாயிற்று வ்யாபித்திருப்பது. i ஏரண்டத்தைச் சமைத்து, அதிலே ஓர் ஏகாகியை வைத்தாப்போலே இருக்கும்.

அ-னுக்கு ஒரு ஸங்கோசம்) என்றது-ஸ்வபாவாந்யதாபாவம் என்றபடி. ஸ்வபாவம்—ஜ்ஞாநம். ஒரு ஸங்கோசம் என்கிற இடத்திலே ''ஒரு'' என்கையாலே ஸங்கோசத்வேந ஸாதர்ம்யம் விவக்ஷிதம். ஜீவனுடைய தர்மபூதஜ்ஞாநஸங்கோசம் ஸ்வரூபஸங்கோசத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். d (ஸங்கோசம் பிறக்குமோவென்னில்) என்றது - விபுவான ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்துக்கு கார்யரூப ஸங்கோசம் பிறக்குமோ? என்றபடி. e (அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்து) என்றது-விபுவான ஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால் விபுவான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராது என்றபடி.

f ''கரந்த சில்'' என்று மேலே கார்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ''பரந்த தண் பரவையுள்'' என்றது - காரண ஜலமான ஏகார்ணவத்தைச் சொல்லுகிறது; அன்றிக்கே காரணமான பூத பஞ்சகத்துக்கும் உபலக்ஷணமாய், அத்தாலே ஆரப்தமான அண்டத்தை நினைக்கிறது என்னுதல். இதுவே முக்யம். யத்வா, பரந்த தண்பரவை-ஜலதத்வம்; அது அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணமாய். நிலம் முதலானவற்றில் எங்கும் தத்பரமாண்வம்ஶங்களில் வ்யாப்தி விவக்ஷிதம். g ஜலஸமுதாய மொழிய பரமாணுக்கள் உண்டோ என்ன (நீர் இத்யாதி) செறிவு-நிபிடதை. h (1. ஜ்யாயாநந்தரிக்ஷாத் இதி) அதர ''மனஸுணர்வளவிலன்'' (1-1-2) இத்யேததப்யநுஸந்தேயம்.

ஜீ—ஈஸ்வர ஸ்வரூபஸங்கோசத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம். d (ஸங்கோசம் பிறக்குமோ) விபுவான ஈஸ்வர ஸ்வரூபத்துக்கு கார்யரூப ஸங்கோசம் பிறக்குமோ? e (அஸங்குசிதமாக வ்யாபித்துநிற்கும்) விபுவான ஸ்வரூபம் அணுவுக்குள்ளே வ்யாபித்தால் விபுவான ஆகாரத்துக்கு ஸங்கோசம் வாராது என்றபடி.

f ''கரந்த சில்'' என்று மேலே கார்யத்தைச் சொல்லுகையாலே ''பரவை'' என்றது—காரணமான ஏகார்ணவத்தைச் சொல்லுகிறது. g ஜலஸமுதாயமொழிய பரமாணுக்கள் உண்டோ என்ன (நீர்ச்செறிவு இத்யாதி) செறிவு-நிபிடதை. h சாந்தோக்யே ஶாண்டில்ய வித்யாயாம் 1. ''एष म आत्माऽन्तर्हृदयेऽणीयान् व्रीहेर्वा यवाद्वा ज्यायान् पृथिव्या ज्यायानन्तरिक्षाज्ज्यायान् दिवो ज्यायान् एभ्यो लोकेभ्यः''

ப்ர—h1.(பரந்த தண்பரவையித்யாதி) [छान्दोग्ये. ३-१४] शाण्डिल्यविद्यायां "एष म आत्माऽन्तर्हृदये ज्यायान् पृथिव्या ज्यायानन्तरिक्षाज्ज्यायान् दिवो ज्यायान् एभ्यो लोकेभ्यः" इति ॥

F—இப்படி ஜலபரமாணுக்களிலே வ்யாபித்துவிடுமித்தனையோ என்னில் j (நிலவிசும்பு j_2 ஒழிவற) பூ$_4$ம்யந்தரிக்ஷங்களிலும் அப்படியே. k இனை மூன்றும் அஞ்சுக்கும் உபலக்ஷணமாய், அஞ்சாலும் ஆரப்$_3$த$_4$மான அண்ட$_3$த்தளவும் நினைத்து, மேல் கார்யமான பத$_3$ார்த்த$_2$ங்களில் வ்யாபித்திருக்கும்படி சொல்லுகிறது—k_2 (கரந்த சிலிடந்தொறும்) l இமையோடு இமை பொருந்தும்போதைக் காற்றிலே முடியும்படியான ஸூக்ஷ்மமான அல்பஶரீரங்கள்தோறும். (இடந்திகழ் பொருள்தொறும்) அவ்வவ ஶரீரங்களிலே ஜ்ஞாநாநந்த$_3$லக்ஷணமாய்க்கொண்டு m மிளிருகிற ஆத்மாக்கள்தோறும்.

(கரந்து) வ்யாப்யபத$_3$ார்த்த$_2$ங்களுக்குத் தெரியாதபடி, அந்யைரத்$_3$ருஷ்டனுய். n (எங்கும் பரந்துளன்) o சேதநன் ஶரீரத்திலே வ்யாபிக்கும்போது அதில் ஏகதே$_3$ஶத்திலே நின்று ஜ்ஞாநத்தாலே எங்கும் வ்யாபிக்கக் கடவனுயிருக்கும்; இவன் அங்ஙனன்றிக்கே ஸ்வரூபத்தாலே எங்கும் வ்யாபித்திருக்கும். p விபு$_1$த்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி, அணுத்வத்தை இவனுக்குச் சொல்லி, இதுக்குள்ளே அவன் குறைவற வ்யாபித்திருக்கும் என்றுல் அது கூடுமோவென்னில் q (இவையுண்ட கரனே) r சிறு

அ—இல்குதிக்குக் கீழ் ''ஏஷ ம ஆத்மா'' இத்யாதி$_3$. ''மே அந்தர்ஹ்ருத$_3$யே வஸந்நேஷ ஆத்மா ப்ருதி$_2$வ்யாதி$_3$ப்$_4$யோ ஜ்யாயாந்'' என்று அந்வயம். l விவரணம் (ஓரண்ட$_1$த்தை இத்யாதி$_3$).

l_2 ஒழிவற - ஒழியாதே. k இம்மூன்றிலுமோ வ்யாப்தியுள்ளதென்ன (இவை மூன்றும் இத்யாதி$_3$). ''ஆகாஶமும் ஸாவயவமாகையாலே பரமாணு ஸங்க$_4$ாதாத்மகமாயிருக்கும்'' என்று ப்ரஸங்க$_3$ாத் சிலர்-ப்ரஸ்நத்துக்கு உத்தரமருளிச்செய்வர். k_3 கரவென்று - ஸூக்ஷ்மமாய், ''சில்'' என்றும் ஸூக்ஷ்மமாய், இடமென்று - ஶரீரமாய், அத்யல்ப ஶரீரங்களில் என்றபடி. l ''கரந்த சில்'' என்றத்தால் தாத்பர்யம் (இமையோடு இத்யாதி$_3$) இமை-பக்ஷ்ம. m மிளிருகை-ப்ரகாஶிக்கை.

n எங்கும் பரந்துளனென்று ப$_3$ஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லுகிறது. o (சேதநனித்யாதி$_3$) ''எங்கும்'' என்றதுக்கு இது தாத்பர்யம். p (விபு$_1$த்வத்தை அவனுக்குச் சொல்லி இத்யாதி$_3$) 1. ''நித்யம் விபு$_4$ம்'' இத்யாதி$_3$யாலே விபு$_4$த்வமும். 2. ''ஏஷோ(அ)ணுராத்மா'' இத்யாதி$_3$யாலே அணுத்வமும் சொல்லியிருக்க என்றபடி. q இவை என்றது - ப்ரத்யக்ஷ பரித்$_3$ருஶ்யமான

ஈ—தி$_3$வோ ஜ்யாயாநேப்$_4$யோ லோகேப்$_4$ய:'' இதி. ''மே அந்தர்ஹ்ருத$_3$யே வஸந் ஏஷ ஆத்மா ப்ருதி$_2$வ்யாதி$_3$ப்$_4$யோ ஜ்யாயாந்'' இத்யந்வய:. i விவரணம் (ஓரண்ட$_3$த்தை இத்யாதி$_3$).

l_2 ஒழிவற - ஒழியாதே. j நிலவிசும்பொழிவற-பூ$_1$மியிலும் அந்தரிக்ஷத்திலும் ஒன்றொழியாதே இதி ஶப்$_3$தா$_2$ர்த்த$_3$:. k இவை மூன்றிலுமோ வ்யாப்தி உள்ளதென்ன (இவை மூன்றும் இத்யாதி$_3$) ஆகாஶமும் ஸாவயவமாகையாலே பரமாணுஸங்க$_4$ாதாத்மகமாயிருக்கும். k_3 கரந்தவென்றும்-ஸூக்ஷ்மமாய், சில் என்றும் - ஸூக்ஷ்மமாய், இடமென்று - ஶரீரமாய், அத்யல்பஶரீரந்தோறும் என்றபடி. l இதின் சரமாவதி$_4$ (இமையோடு இமை இத்யாதி$_3$). இமை-பக்ஷ்ம. m மிளிருகை-ப்ரகாஶிக்கை.

n எங்கும் பரந்துளனென்று - ப$_3$ஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லுகிறது. p 1. ''நித்யம் விபு$_4$ம்'' 2. ''ஏஷோ(அ)ணுராத்மா'' இத்யாதி$_3$யைப்பற்ற (விபு$_4$த்வத்தை—அணுத்வத்தை—சொல்லி)

11. கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய்நின்ற
பரனடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆ— 11. வ்யா:— (கரவிசும்பு) லீலோபகரணை பேரகேரபகரணேபரயவித்விரு திவிரிஷ்டனை எம்பெருமானை ப்ரதிபாதிக்கிறது இத்திருவாய்மொழி—என்கிற இப்பொருளை, ஔசித்யத்தாலே அவன் திருவடிகளை ப்ரதிபாதிக்கிறது என்கிறார். இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களின் அழகையும், ஸந்தர்ப்பத்தின் அழகையும், பொருளின் சீர்மையையும், இசையின் அழகையும், இச்சேர்த்திகளினுடைய நிரதிசய ப்ரேம கர்ப்பத்வத்தையும், இவை A மொழியில் பாடலாயிருக்கிறபடியையும் பார்த்து, இப்படியாலே B தமிழர் இசைகாரர் பத்தர்பாவும்படி நிரதிசயகல்யாணமாயிருப்பன எம்பெருமானுக்கு இப்பர்யந்தமாகவேணுமென்று தம்முடைய அபிநிவேசத்தாலே ஆயிரம் என்றருளிச்செய்கிறார். 11.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈ-வடிவைக்கொண்டு பெரியவற்றையெல்லாம் தன் வயிற்றிலே வைத்தால் sC''தயிருண்ட பொன் வயிறு இவ்வேழுலகுமுண்டும் இடமுடைத்தால்'' என்கிறபடியே பின்னையும் அவ்வயிறே இடமுடைத்தாம்படி இருக்கவல்ல ஸர்வஶக்தி, சிறியவற்றிலே குறைவற இருக்கமாட்டாதே? என்கிறார். t (கரன்) இப்படி ஸுத்ருடப்ரமாணஸித்தன். u ''இவையுண்ட கரன் பரந்த தண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்த அண்டமிதெனப் பரந்துளன், நிலவிசும்பொழிவறப் பரந்துளன், கரந்த சில் இடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள்தொறும் எங்கும் கரந்து பரந்துளன்'' என்று அந்வயம். 10.

அ—இவை என்றபடி. r 'இவையுண்ட கரன்'' என்கிற மாத்ரத்துக்குக் கருத்து அருளிச்செய்கிறார் (சிறு வடிவைக்கொண்டு என்று தொடங்கி). s பெரியதிருமொழி—(தயிரித்யாதி) தத்தியை புரஜித்த ஸ்ப்ருஹணீயமான குக்ஷியானது—சிறு வயிருனது. இஸ்ஸப்தலோகங்களையும் புரஜித்து, பின்னையும் அவகாஶமுடைத்தாயிருக்கும்; ஆஶ்சர்யம். t கரன் - கரன்; த்ருடன் என்றபடி. ''பரந்த தண்ணென்று தொடங்கி, பரந்த அண்டமிதெனப் பரந்துளன், நிலவிசும்பொழிவறக் கரந்த சிலிடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்ட கரனே'' என்று உரையினுடைய அந்வயம். 10.

ஜீ—என்றது. q இவை-ப்ரத்யக்ஷமானவை. r ''இவையுண்ட'' என்கிற மாத்ரத்துக்கு பூர்வம் (சிறு வடிவை இத்யாதி). s (தயிரித்யாதி) தயிரை உண்ட ஸ்ப்ருஹணீயமான வயிருனது, இந்த ஸப்த லோகங்களையும் புரஜித்தும், பின்னையும் அவகாஶமுடைத்தாயிருக்கும்; ஆஶ் - ஆஶ்சர்யம். t கரன் - கரன்-த்ருடன் - த்ருடப்ரமாணஸித்தன் என்றபடி. u பாட்டுக்கு அந்வயம் (இவை உண்ட இத்யாதி). 10.

A 4.3.11 B 1.5.11 C பெரியதிரு 11.5.3

ஒ— அவ:— நிகமத்தில்—ஸமஸ்தகல்யாணகுணாகரனும், நிரவதிகக்ருபாம்போதியாய், தனக்கு ஸத்ருஶமான திவ்யதேஹத்தையும் உடையனும், ஹேய ப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதானத்வங்களாலே சேதநாசேதநங்களிற்காட்டில் அத்யந்தவிலக்ஷணஜ்ஞானானந்தஸ்வரூபனுமாய், ஸ்வாதிநமான அஶேஷசிதசித் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திசேஷ்டைகளையும் உடையனும், ஸமஸ்தஜகத்தையும் ஶரீரதயா ஶேஷமாக உடையனும், அப்ரதிஹதமாம்படி வேதப்ரதிபாத்யனும், வேதாந்தங்களில் பரராகச் சொல்லுகிற ருத்ராதிகளுக்கும் பரனும், "ப்ரமாணமுமில்லை ப்ரமேயமுமில்லை" என்கிற ஶூந்யவாதிகளால் அவிசால்யமான தன்மையை உடையனும், பரமாணுக்கள் தோறும் புக்கு அணுதரனும் வ்யாபிக்கவல்லனும், ஶ்ரிய:பதியாய், நாராயணனை ஸர்வேஶ்வரனே தத்ப்ரஸாதலப்தையான ஜ்ஞானத்ருஷ்டியாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, ததநுபவஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே தனக்குத் தானே பிறந்து, இவனுடைய ஏவம்விதபரத்வப்ரதிபாதகமாய், ஶப்தசேர்த்தியையும் அர்த்தபௌஷ்கல்யத்தையும் உடைத்தாயிருந்துள்ள இப்பத்தும் எம்பெருமான் திருவடிகளிலே பரிசர்யாரூபமாகப் பிறந்தன என்கிறார்.

வ்யா:— (கரவிசும்பென்று தொடங்கி) ஸஸ்வபாவமான பூதபஞ்சகங்களையும், ததுபலக்ஷிதமான கார்யவர்க்க நித்யவிபூத்யாதிகளையும் உடையனுகையாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனுனை ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே; கரவிசும்பென்னுமிடத்துக்கு அல்லாத பூதங்களிற் காட்டில் அச்சதயா கரந்திருக்கை என்றுஞ்சொல்லுவர்; திண்மை சொல்லிற்றாகவுமாம். (நிரனிறை) என்கிற இடத்துக்கு - அர்த்தபௌஷ்கல்யமும் ஶப்தபௌஷ்கல்யமும். 1. "पादवत्तोऽक्षरसमस्तन्त्रीलयसमन्वित:" (பாதபத்தேந5-க்ஷரஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்வித:) என்றுப்போலே, சொல்லும் பொருளும் இசையும் தாளமும் அந்தாதியும் அடைவே நிறுத்தப்படுகை என்றும் சொல்லுவர். பரனடிமேற் சொன்ன இவ்வாயிரத்து இப்பத்தும் மோக்ஷப்ரதமென்றும் சொல்லுவர்கள். 11.

ஜந்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ப— 11. அவ:— அநந்தரம் கீழ் உபபாதித்த பரத்வத்தை நிகமியாநின்றுகொண்டு இத்திருவாய்மொழிக்கு பலம் மோக்ஷமாக அருளிச்செய்கிறார்.

கரம்—ஸூக்ஷ்மமாகையாலே கரத்தலையுடைய, **விசும்பு**—ஆகாஶம், **எரி**—அக்நி, **வளி**—வாயு, **நீர்**—ஜலம், **நிலம்**—பூமி, **இவையிசை**—இவற்றை ஆஶ்ரயமாக உடைத்தாய், இவற்றுக்கு ஸ்வபாவங்களாயுள்ள, **வரன்**—ஶ்ரேஷ்டமான **நவில்**—ஶப்தம், **திறல்**—தாஹகத்வம், **வலி**—பலம், **அளி**—தண்ணளியான குளிர்த்தி, **பொறை**—தாரகத்வம், **ஆய்நின்ற**—இத்தர்மிகளோடு தர்மங்களோடு வாசியறத் தனக்கு ப்ரகாரமாம்படி நின்ற, **பரன்**—ஸர்வஸ்மாத்பரனுடைய, **அடி மேல்**—துயரறுசுடரடி விஷயமாக, **குருகூர்ச்சடகோபன்**—திருநகரியைப் பிறப்பிடமாகவுடையராய் ஶடாரான பாஹ்ய குத்ருஷ்டிகளை வெல்லும் ஸ்வபாவரான

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ப-ஆழ்வார், **சொல்-**அருளிச்செய்ததாய், **நிரனிறை ஆயிரத்து-**சொல்லும் பொருளும் இயலும் இசையும் தாளமும் அபிநயமும் ஒன்றுக்கொன்று சேருகையாலே நிரந்து நிறைந்த ஆயிரத்து, **இவை பத்தும்**—பரத்வப்ரதிபாதகமான இவை பத்தும், **வீடே**—(பரனடிமேல்) விடப்பட்டன; ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன என்றபடி.

இவை பத்தும், வீடான மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாலே "வீடு" என்று காரணத்திலே கார்யோபசாரமாகவுமாம். 1. "**वाल्मीकिर्भगवानृषिः**" (வால்மீகிர் பகவாந் ருஷி:) என்று அநுபவத்தாலும் ஜ்ஞாநாதி வைபவத்தாலும் அவனுக்குப் பூர்த்தி சொன்னப்போலே "குருகூர்ச்சடகோபன்" என்று ப்ரபந்தகர்த்தாவான ஆழ்வாருடைய ஆப்தி சொல்லுகிறது. "நிரனிறை" என்று - அடைவே நிறைந்த என்றுமாம். "ஆயிரம்" என்கிற ஸங்க்யாநிர்தேசத்தாலே கர்த்தாவான இவருடைய பகவதநுபவம் ஸூசிதமாகிறது. இத்திருவாய்மொழி - நாற்சீராய் அளவடி நான்கும் ஒத்திருக்கையாலே கலிவிருத்தம் என்பது. 11.

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஸரணம்.

இ— 11. அவ:— நிகமத்தில்— இப்படி உபயவிபூதி நாதத்வமான பரத்வத்தை ப்ரதிபாதித்த இப்பத்தும் எம்பெருமான் திருவடிகளிலே பரிசர்யாரூபமாகப் பிறந்தன என்கிறது.

வ்யா:—(கர விசும்பு) திருடமான விசும்பு. ஸூக்ஷ்மமான ஆகாசம். (எரி வளி நீர் நிலம்) இந்த பூதங்களைந்தும் நித்யவிபூதிக்கும், ஸ்வகார்யமான அண்டாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (இலைமிசை வரனவில் திறல் வலி அளி பொறை) இந்த பூதங்களின் ஸ்வபாவமான, வரனவில் - இவ்வாகாசகுணமாய் வரிஷ்டமான சப்தம். திறல் - அக்நியினுடைய ஸ்வபாவமான தாஹகத்வசக்தி. வலி - வாயுவினுடைய ஸ்வபாவமான பலம். அளி - ஜலத்தினுடைய ஸௌம்யத்தாலே வந்த தண்ணளி. பொறை - பூமியினுடைய ஸ்வபாவமான க்ஷமை. (ஆய்நின்ற பரன்) இந்த உபயவிபூதியையும் ஸரீரவத் ப்ரகாரமாக உடையனுகையாலே ஸர்வஸ்மாத் பரன். (அடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்) திருவடிகளிலே பரிசர்யாரூபமாக அருளிச்செய்தது. 1. "**वाल्मीकिर्भगवानृषिः**" (வால்மீகிர் பகவாந் ருஷி:) என்னுமாபோலே தம்முடைய ஆப்தியைத் தாமே அருளிச்செய்கிறார். (நிரனிறை) சப்தஸௌந்தர்யமும், அர்த்தஸௌந்தர்யமும். சொல்லும், பொருளும், இசையும், தாளமும், அந்தாதியும் அடைவே நிற்கப் பாடுகை என்னவுமாம். (இப்பத்தும் பரனடி மேல் வீடு) ஸர்வேஸ்வரன் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இப்பத்தும் வீடு - மோக்ஷப்ரதமும் என்னவுமாம். இச்செய்யடைய நெல்லென்னுமாபோலே, மோக்ஷமென்றது - மோக்ஷப்ரதமென்றபடி. 11.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ— வ்யா:—நிக3மத்தில்—a முதற்பாட்டிலே கல்யாணகு3ணயோக3த்தையும், நித்ய விபூ4தியோக3த்தையும் விக்3ரஹவைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி, இரண்டாம்பாட்டிலே இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான தி3வ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணம் என்று, மூன்றும் பாட்டிலே நித்யவிபூ4தியோபாதி ததீ3யத்வாகாரத்தாலே அவனுக்கு அந்தரங்க3மாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூ4தியோக3த்தை அநுப4வித்தார்; நாலாம் பாட்டிலே அந்த லீலாவிபூ4தியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீ4நம் என்றுர்; அஞ்சாம் பாட்டிலே அதினுடைய ஸ்தி2தியும் அவனதீ4னே என்றுர்; ஆறும் பாட்டிலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் ப4க3வத3தீ4நம் என்றுர்; ஏழாம்பாட்டிலே ஶரீரஶரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம் ஜக3த்துக்கும் ஈஶ்வரனுக்கும் உண்டாகையாலே, இதுக்கும் அவனுக்கும் சொன்ன ஐக்யத்துக்கு நிப3ந்த4நம் ஶரீராத்மப4ாவம் என்றுர்; எட்டாம் பாட்டிலே குத்3ருஷ்டிகளை நிரஸித்தார்; ஒன்பதாம் பாட்டிலே ஶேஷ்யவாதி3யை நிரஸித்தார்; பத்தாம் பாட்டிலே வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்; இப்படிகளாலே அவனுடைய பரத்வத்தை நிஷ்கர்ஷித்தாராய் நின்றுர் கீழ். இத்திருவாய்மொழியில் அந்வயித்தவர்களுக்குத் b தாம் பெற்ற பேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறுர்.

வ்யா:— (கரவிசும்பு) c கூ2ரமான விசும்பு; d த்3ருட4மான விசும்பு என்றபடி. அன்றியே (கரவிசும்பு) கரந்த விசும்பு. அச்ச2மான விசும்பு என்னுதல். e 1. "अत्र गुप्तः पतति" (அத்ர க்3ருத்4ர: பததி) என்று நிரூபிக்கவேண்டும்படியாயிருக்குமிறே. (எரி) தேஜஸ் தத்வம். (வளி) காற்று. (நீர்) ஜலம். (நிலம்) பூ4மி. (இவைமிசை) f இவற்றின் மேலே உண்டான. (வரன்) வரணை—ஶ்ரேஷ்ட2மான. (நவில்...) வரிஷ்ட2மான ஶப்3த3ம், அக்3நியினுடைய தா3ஹகத்வஶக்தி, காற்றினுடைய மிடுக்கு, ஜலத்தி

அ— நிக3மத்தில்-(கரவிசும்பித்யாதி3)-a ஶ்ரோத்ருபு3த்3தி4 ஸமாதா4நார்த்த2மாகப் பாட்டுக்களில் அர்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹேண அருளிச்செய்கிறுர் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி3) b (தாம் பெற்ற பேறு) என்கைக்கு இங்கு ஶப்3த3ம் எங்கே என்ன, இங்கில்லையாகிலும் "வீடுபெற்ற" (10-10-11) என்று தாம் பேறு பெற்றுரார்க மேலே சொல்லுகிறதைப்பற்ற அருளிச்செய்தாராதல்; அன்றிக்கே, "தொழுதெழுமென்மனனே" (1-1-1) என்று உபக்ரமித்து "நணுகினம் நாமே" (1-1-3) என்றத் தைச் சொல்லுகிறுராதல்.

c (கூ2ரம்) என்ற தா3ர்ட்4யம்-சிரகாலவர்த்தித்வமாதல்; ப்ரமாண ஸித்3த4மான தா3ர்ட்4யம் என்னுதல். e அப்படி ஆகாஶம் ஸ்வச்ச2த்3ரவ்யமாய்த் தோற்றுமோ என்ன (அத்ர க்3ருத்4ர: பததி என்று) பததி - "பத்ல் க3தௌ" சாதீத்யர்த்த2:. f (இவற்றின் மேலே உண்டான) இவற்றி

ஜீ— நிக3மத்தில்-(கரவிசும்பித்யாதி3)-a ஶ்ரோத்ருபு3த்3தி4 ஸமாதா4நார்த்த2மாகப் பாட்டுக்களில் அர்த்த2ங்களை ஸங்க்3ரஹேண அருளிச்செய்கிறுர் (முதற்பாட்டிலே இத்யாதி3). b (தாம் பெற்ற பேறே பேறு) என்றது-"அவாவற்று வீடுபெற்ற" (10-10-11) என்று தாம் பெற்ற பேறு என்றபடி. "தொழுதெழுமென்மனனே" (1-1-1) என்று உபக்ரமித்து "நணுகினம் நாமே" (1-1-3) என்றது ஆதல்.

d "த்3ருட4மான" என்ற தா3ர்ட்4யம்—சிரகாலவர்த்தித்வமாதல், ப்ரமாண தா3ர்ட்4யமாதல். e அச்ச2மானபடி என்னென்ன (அத்ர க்3ருத்4ர: பததீத்யாதி3), f (இவற்றின் மேலே உண்டான)

f—னுடைய தண்ணளி, பூ4மியினுடைய பொறை. இப்படி ஸ்ஸ்வப4ாவமான பூ4தபஞ்சகங்களையும் சொல்லி, இத்தாலே லீலாவிபூ4தியைச் சொல்லிற்றுய், g ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்டஸத்வமேயாய் இருக்குமிறே நித்யவிபூ4தி; அதுக்கும் இது தானே உபலக்ஷணமாய், ஆக உப4யவிபூ4தியுக்தனுயிருக்கிற ஸர்வஸ்மாத்பரன் திருவடிகளிலே. (இவை பத்தும் பரனடி மேல் வீடு) அவன் திருவடிகளிலே விடப்பட்டன - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டன. (குருகூர்ச்சடகோபன்) h 1. "वाल्मीकिर्भगवानृषिः" (வால்மீகிர் ப4க3வாந் ருஷி:) என்னுமாபோலே ஆப்திக்கு உடலாக அருளிச்செய்கிறார்.

i நிரல் நிறை என்னுதல், நிரன் நிறை என்னுதல். நிரல் நிறை என்ற போது - ஸப்3த3ங்களும் நிறைந்து, அர்த்த2ங்களும் புஷ்கலமாயிருக்கை. நிரன் நிறை என்றபோது - j நேரே / நிறுத்தப்படுகை. k 2. "प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम्"

அ—னுடைய கு3ணங்களான என்றபடி. g உபலக்ஷ்யதா ப்ரயோஜகமாஹ (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களை இதி) சிலர்—"ப்ரக்ருதி மண்ட3லத்துக்குள்ளே நித்யவிபூ4தி" என்று சொல்லுகிற யாத3வப்ரகாசன் பக்ஷத்தை நிரஸிக்கைக்காக (ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து நிஷ்க்ருஷ்டஸத்வமேயாய் இருக்குமிறே நித்யவிபூ4தி) என்கிறார்—என்று சொல்லுவர். h ஸ்வப்ரயோஜனம்ஸை பண்ணலாமோ? என்ன (வால்மீகிரித்யாதி3) யத்3வா, "3. ஏகாந்தி க்வயபதே3ஷ்டவ்யோ நைவ க்3ராமகுலாதி3பி4:" இதி ஹ்யுச்யதே-இத்யத்ராஹ (வால்மீகிரிதி) இதுக்குக்கீழ்மேலும் 1. "ப்ராப்தராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய" இத்யாதி3. ராமஸ்ய என்றது - ஸதி ஷஷ்டி3யாய், ராமரானவர் ப்ராப்தராஜ்யராயுள்ளவளவில், ஆத்மவாந் ருஷி: க்ருத்ஸ்நம் சரிதம் விசித்ரபத3ம் சகார; ருஷி: ஸ்லோகானாம் சதுர்விம்ஸத் ஸஹஸ்ராணி ச, ததா2 பஞ்சஸர்க்க3ஸதானி ச, ததா2 ஷட்காண்ட3ானி ச, ததே2த்தரம். அப்படியே உத்தர ஸ்ரீராமாயணத்தையும் பண்ணினான் என்றபடி.

l முந்தின அர்த்த2த்தில், "நிரல், நிறை" என்ற இரண்டும் பௌஷ்கல்யபரம்; இரண்டாமர்த்த2த்தில் "நிரன்" என்று - நேராய், நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை; | (நேரே) க்ரமத்

ஜீ—இவற்றினுடைய கு3ணங்களான என்றபடி. g(ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களைக் கழித்து) இத்யாதி3யாலே விஶேஷித்தது—ப்ரக்ருதிமண்ட3லத்துக்குள்ளே நித்யவிபூ4தியென்கிற யாத3வப்ரகாஶாதி3 மத வ்யாவ்ருத்திக்காக. 4. "தமஸஸ்து பாரே" 5. "தமஸ: பரஸ்தாத்" என்னக்கடவதிறே. hஸ்வப்ரயோஜனம்ஸை பண்ணலாமோவென்ன (வால்மீகிரித்யாதி3) ப3ாலகாண்டே3 சதுர்த்தே2 1. "ப்ராப்த ராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிர் ப4க3வாந் ருஷி: l சகார சரிதம் க்ருத்ஸ்நம் விசித்ரபத3மாத்மவாந்ll" k தத்ரைவோபரிஷ்டாத் 2. "பாட்3யே கே3யே ச மது4ரம் ப்ரமாணைஸ்த்ரிபி4ரந்விதம் l ஜாதிபி4ஸ்-

ப்ர- h1.(குருகூர்ச்சடகோபன்) बालकाण्डे चतुर्थे सर्गे-"प्राप्तराज्यस्य रामस्य वाल्मीकिर्भगवानृषिः। चकार चरितं कृत्स्नं विचित्रपदमात्मवान्॥ १॥ चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्तवानृषिः। तथा सर्गशतान् पञ्च षट् काण्डानि तथोत्तरम्॥ २॥"

k2.(நிரனிறை) तत्रैवोपरिष्टात् "पाठ्ये गेये च मधुरं प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम्। जातिभिस्सप्तभिर्बद्धं तन्त्रीलयसमन्वितम्॥८॥" अस्यायमर्थः—पाठ्यं नाम-प्रगीतसंज्ञः केवलस्वरूपोच्चारणविशेषः; तथाऽऽह भरतः "षडलङ्कारसंयुक्तं कलाकालसमन्वितम्। यत्पठ्यते नाटकादौ

/ நிற்கப்பாடுகை — என்ற இருபத்து நாலாயிரப்படி இங்கு குறிக்கொள்ளத்தக்கது.

சி-(ப்ரமாணைஸ்த்ரிபி₄ரந்விதம்)k₉1.''पादबद्धोऽक्षरसमस्तन्त्रीलयसमन्वितः''(பாத₉ப₃த்₃தே₄ऽக்ஷர ஸமஸ்தந்த்ரீலயஸமந்வித:) என்கிறபடியே லக்ஷணங்களிற் குறையாமே எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் அந்தாதியும் க்ரமத்திலே நிறுத்தப்படுகை.

(ஆயிரம்) 12. "काव्यं रामायणं कृत्स्नमीदृशैः करवाण्यहम्" (காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத்₃ருஶை: கரவாண்யஹம்) என்னுமாபோலே. * மயர்வற மதிநல மருளப்

அ—திலே. k நேரே நிறுத்தப்படுகையாவதென்னென்ன (ப்ரமாணைரித்யாதி₉) ''த்ரிபி₄:'' என்றது-த்₃ருதமத்₄யவிலம்ப₃ங்கள்; தீர்யஸ்ர சதுரஸ்ர மிஸ்ரஸம்ஜ்ஞகங்களென்னுதல். '' ஜாதிபி₄ஸ் ஸப்தபி₄:'' என்றது - நிஷாத₃ாதி₄ஸப்தஸ்வரங்களை.

l.m.n தொடங்கினவுடனே ஆயிரமென்பரனென்னென்ன, அதுக்கு இரண்டு வகையாகப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார் (காவ்யமென்று தொடங்கி நாலு வாக்யத்தாலே) n அப்படி தோற்றி

ஜி-ஸப்தபி₄ர்ப₃த்₃த₄ம் தந்த்ரீலயஸமந்விதம்॥''k₉ தத்ரைவ த்₃விதீயே1.''பாத₉ப₃த்₃தே₄ऽக்ஷரஸம: தந்த்ரீலயஸமந்வித: । ஸோகார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்தோ மே ஶ்லோகோ ப₄வது நான்யதா₂ ॥'' இதி. । முந்தின அர்த்த₉த்தில், ''நிரல், நிற்ற'' என்றிரண்டும் பௌஷ்கல்யபரம். இரண்டாமர்த்த₉த்தில் நிரன் என்று-நேராய், நிறையென்று - நிறுத்தப்படுகை; । நேரே - க்ரமத்திலே. k விவரணம் (ப்ரமாணைஸ்த்ரிபி₄ரித்யாதி₉)

। ப₃ாலகாண்டே த்₃விதீயே ஸர்கே₉ 2.''தஸ்ய பு₃த்₃தி₄ரியம் ஜாதா வால்மீகேர்ப₄ாவிதாத்மந:। காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நமீத்₃ருஶை: கரவாண்யஹம் ॥'' n அப்படி தோற்றினால் ஒருகாலே

பி॥-तत्पाठ्यमभिधीयते॥" इति। गेयम्-गानम्; "अर्थप्रदर्शकं पाठ्यं तालमित्यभिधीयते। गेयं तालाभिसंयुक्तं अर्थव्यक्तिविवर्जितम्॥" इति। तयोः पाठ्यगेययोर्मधुरम्। (प्रमाणैस्त्रिभिरन्वितम्) प्रमाणानि-गानध्वनिपरिच्छेदकानि त्र्यश्रचतुरश्रमिश्रसंज्ञकानि, द्रुतमध्यविलम्बितानि वा। एतैस्त्रिभिः प्रमाणैरन्वितम्। (जातिभिस्सप्तभिर्बद्धम्) शुद्धविकृतसङ्कीर्णास्वष्टादशजातिषु षाड्जप्रभृतिभिः प्रधानभूताभिः सप्तभिर्जातिभिर्बद्धम्। अत्र शाण्डिल्यः—"सर्वगीतिसमाधारो जातिरित्यभिधीयते। षाड्जी चैवाथ नैषादी दैवती पाञ्चमी तथा। माध्यमी चैव गान्धारी सप्तमी त्वार्षभी मता॥" इति। (तन्त्रीलयसमन्वितम्) तन्त्र्या लयेन च समन्वितम्; तन्त्री-विपञ्ची; लयः-तालः-भेर्यादिध्वनीनां तूर्येण सह विरामः; ताभ्यां समन्वितं-ग्रन्थसन्दर्भसौकुमार्येण तन्त्र्याभारोप्य वादयितुं वैणुवाद्यादिभिश्च सह गातुं योग्यमिति यावत्।

k₉1. अत्रैव काण्डे द्वितीयसर्गे "पादबद्धोऽक्षरसमस्तन्त्रीलयसमन्वितः। शोकार्तस्य प्रवृत्तो मे श्लोको भवतु नान्यथा॥ १८॥

l 2.(ஶுபா₃ம்) अत्रैव सर्गे उपरिष्टात् "तस्य बुद्धिरियं जाता वाल्मीकेर्भावितात्मनः। काव्यं रामायणं कृत्स्नमीदृशैः करवाण्यहम्॥ ४१॥ तत्र चतुर्थे "चतुर्विंशत्सहस्राणि श्लोकानामुक्तवानृषिः। तथा सर्गशतान् पञ्च षट् काण्डानि तथोत्तरम्॥ २॥

ரி—பெற்றவராகையாலே, மேலுள்ளதடையத் தோற்றுநின்றது. m வாச: க்ரமவர்த்தித் வாத் அடைவே சொல்லுமத்தனையாகையாலே "ஆயிரம்" என்கிறது. n அன்றிக்கே, ஆயிரமும் சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணுத விஷய ஸ்வபாவத்தாலே சொல்லுகிறு ராதல். o (இவை பத்தும் வீடே) இவை பத்தும் பரனடிமேல் விடப்பட்டனவென் னுதல்; அன்றிக்கே, " இச்செய்யதடைய நெல் " என்றுல் நெல்லை விளைக்குமதென்று காட்டுமாபோலே, இவை பத்தும் வீடென்றது - வீட்டை விளைக்குமென்றபடியாய், மோக்ஷப்ரதமென்கிறுராதல்.

p பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே தமக்கு q பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும், r அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பலம் மோக்ஷம் என்னுமிடத்தையும், s இப்ரபந்தத்தில் ஏதேனும் ஒருபடி அந்வயமுடையார்க்குப் பலம் தம்முடைய பலமென்னுமிடத்தையும் அருளிச் செய்கிறுர்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்.

அ—ஞல் ஒருகாற்சொல்லலாகாதோவென்ன (வாச: க்ரமவர்த்தித்வாதித்யாதி) n ப்ரதம நிர்வாஹத்துக்கு விவரணம் (அன்றிக்கே இத்யாதி) o "இவை பத்தும் வீடு" என்கிறதுக்கு 1. "ஆயுர்வை க்ருதம்" 2. "கஷாயபக்தி: கர்மாணி" என்றதைக் கண்டுகொள்வது.

p முதற்பாட்டில் அர்த்தத்தோடே கூட்டி இப்பாட்டில் அர்த்தத்தை நிகமிக்கிறுர் (பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே இத்யாதி). யத்வா, 3. "விஸ்தரஸ்ய ச ஸங்க்ரஹ:" இதி ந்யாயேந ஏதத் தசகதாத்பர்யார்த்தமும் ஸங்க்ரஹேணாஹ (பகவத்ப்ரஸாதேதி) q " கரவிசும்பு " என்று தொடங்கி "அளிபொறையாய் நின்ற பரன்" என்றதனையாலே (பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்த படியையும்) என்றும், r " இவை பத்தும் வீடே " என்கையாலே (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு பலம் மோக்ஷம் என்னுமிடத்தையும்) என்றும், s "இவைபத்தும்" என்கையாலே (இப்ரபந்தத்தில் ஏதேனும்) என்று தொடங்கியும் அருளிச்செய்கிறுர். r யத்வா, (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பலம் மோக்ஷம் என்னுமிடத்தையும்) இத்யஸ்ய - "துயாரு சுடரடி" இத்யத்ர ஹ்ருதயம்; பகவத் நித்யகைங்கர்யமேவ ஹி மோக்ஷ:. யத்வா, யதாகதஞ்சித் அஸ்மிந் ப்ரபந்தே அந்வயவதாம் பலம் மோக்ஷஸ்சேத் ஏதத்ப்ரபந்தநிர்மாணஹேதுபூத ஜ்ஞாநஸ்ய மோக்ஷ: பலம் இத்யத்ர கிமுதேதி பலிதார்த்தோ வா. யத்வா (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு) "நனுகினம் நாமே" (3) என்ற திலே தாத்பர்யம்: "விடு" என்கையாலே (ஜ்ஞாநத்துக்குப் பலம் மோக்ஷம்) என்றது. s "இவை

ஜீ—சொல்லலாகாதோவென்ன (வாச: க்ரமவர்த்தித்வாதித்யாதி) n ப்ரதமநிர்வாஹ விவரணம் (அன்றிக்கே இத்யாதி) o 'இவை பத்தும் வீடு" என்றதுக்கு 1."ஆயுர்வை க்ருதம்" என்றதனைக் கண்டுகொள்வது.

p முதற்பாட்டில் அர்த்தத்தோடே இப்பாட்டில் அர்த்தத்தைச் சேர்த்து நிகமிக்கிறுர் (பகவத்ப்ரஸாதேதித்யாதி) q "கரவிசும்பு" என்று தொடங்கி "ஆய்நின்ற பரன்" என்றதைப் பற்ற (பரத்வஜ்ஞாநம் பிறந்தபடியையும்) என்றது. r "இவை பத்தும் வீடு" என்கையாலே (அந்த ஜ்ஞாநத்துக்குப் பலம் மோக்ஷம் என்னுமிடத்தையும்) என்றது. s "இவைபத்தும்"

த்ரமிடோபநிஷத் ஸங்கதி - உயர்வற

तत्रादिमे तु शतके दशके तदाद्ये सम्यग्गुणाकृतिविभूतिसमेतमीशम्।
अध्यक्षयन् परमनुग्रहतस्तदीयात्तद्दास्ययोजितमनाश्शठजिद्गुरुर्वः ॥ १ ॥

1. தத்ராதி³மே து ஶதகே த³ஶகே ததா³த்³யே ஸம்யக்³கு³ணாக்ருதிவிபூ⁴திஸமேதமீஶம்।
அத்⁴யக்ஷயந் பரமநுக்³ரஹதஸ்ததீ³யாத் தத்³தா³ஸ்ययோஜிதமநா: ஶடஜித் பு³பூ⁴வ ॥
அழகிய மணவாள ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்³ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - உயர்வற

निस्सीमोद्यद्गुणत्वादमितरसतयाऽनन्तलीलास्पदत्वात्
स्वायत्ताशेषसत्तास्थितियतनभिदावैभवाद्वैश्वरूप्यात्।
त्र्यक्षब्रह्मात्मभावात्सदसदवगतेस्सर्वतत्त्वेषु पूर्तेः
पश्यन् योगी परं तत्पदकमलनतावन्वशादात्मचित्तम्॥ २॥

2. நிஸ்ஸீமோத்³யத்³கு³ணத்வாத் அமிதரஸதயாऽநந்தலீலாஸ்பத³த்வாத்
ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்தி²தியதநபி⁴தா³வைபு⁴வாத் வைஶ்வரூப்யாத்।
த்ர்யக்ஷப்³ரஹ்மாத்மபா⁴வாத் ஸத³ஸத்³வக³தே: ஸர்வதத்வேஷு பூர்த்தே:
பஶ்யந் யோகீ³ பரம் தத்பத³கமலநதாவந்வஶாத் ஆத்மசித்தம் ॥

அவ:— இப்படி பத்து ஶ்லோகத்தாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்பா⁴வித ஸங்காபரிஹார பூர்வகமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரம் அடைவிலே தத்தத்³தா³ஸகார்த்த தத்தை அருளிச்செய்யக்கடவராய், ப்ரத²மம் ப்ரத²மபத³ஸகல³தா³ர்த்த²த்தை ஸங்க்³ரஹித்தருளுகிறார்.

வ்யா:—(1) (நிஸ்ஸீமோத்³யத்³கு³ணத்வாத்) உயர்வறவுயர்நலமுடையவன். இதோபி உத்க்ருஷ்டமில்லாதபடி உத்க்ருஷ்ட கல்யாணகு³ணங்களை உடைத்தாகையாலும். (2) (அமிதரஸதயா) முழு நலம். நிரவதி⁴காநந்த³ஸ்வரூபனுகையாலும். (3) (அநந்தலீலாஸ்பத³த்வாத்) நிலனிடை விசும்பிடை உருவினனருவினன். பாதாளமாரப்⁴ய பரமபத³பர்யந்தமாக உண்டான சேதநாசேதந விபூ⁴திகளுகையாலும். (4,5,6) (ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்தி²தியதநபி⁴தா³வைபு⁴வாத்) இது

அ—பத்தும்'' என்னையாலே (இப்ரப³ந்த⁴த்தில் ஏதேனும் ஒரு படி.) என்றது. இப்ரப³ந்த⁴த்தில்— இத்திருவாய்மொழியிலே. இதுக்கு உரையந்வயம் க்ரமேண கண்டுகொள்வது.

ஆத்தான்ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஜீ—என்னையாலே (இப்ரப³ந்த⁴த்தில் ஏதேனும் இத்யாதி³) இப்ரப³ந்த⁴த்தில் - இத்திருவாய் மொழியிலே. க்ரமேணாந்வய:.

ராமாநுஜஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி முதற்பத்து முதல் திருவாய்மொழி வ்யாக்²யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

"நாமவனிவனுவன் (4). அவரவர்தமதமது (5). நின்றனரிருந்தனர் (6)" என்ற மூன்று பாட்டின் அர்த்தமும். விதிநிர்தோஷ நிர்திஷ்யமாந ஸமஸ்தவஸ்துஸ்வரூபம் படகுவதற்காகவும், எம் பெருமான் ஸகலதேவதாந்தராத்மதயா ஆராத்யனாய் ஸகலபலப்ரதானகையாலே ரக்ஷணாரூப தத்காகவும். சேதநாசேதந ஸமஸ்த வஸ்து ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளும் தத்ஸங்கல்பாதீனமென்றும் கூறதாத்ரயத்திலே சொல்லுகையாலே. ஸ்வாதீந த்ரிவிதசேதநாசேதந ஸ்வரூப ஸ்திதி ப்ரவ்ருத்தி பேதங்களையாலும். (7) (வைஷ்வரூப்யாத்) திடவிசும்பெரிவளி. ஜகத்துக்கும் தனக்கும் ஐக்யஞ்சொல்லுகிற குத்ருஷ்டிபக்ஷம் அஸங்கதமென்று தோற்றும்படி தான் ஸரீரியாய், ஜகத்தை ஸரீரமாகவுடைத்தாகையாலும்.

(8) (தர்யக்ஷ ப்ரஹ்மாத்ம பாவாத்) அரனயனென. இந்த ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகத்வ ஸங்கிதரான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மர்வாய் நிற்கையாலும். (9) (ஸதஸதவக்தேः) உளனெனிலுளன். ஏவம்பூதனான ஈஸ்வரனில்லையென்று ஸாம்ந்யவாதிகளாலே சொல்லி முடிக்கவொண்ணாதபடி அவஸ்தாபேதத்தாலே ஸதஸச்சப்தவாச்யனாய் அறியப்படுகையாலும். (10) (ஸர்வதத்வேஷு பூர்த்தேः) பரந்த தண் பரவையுள். சேதநன் ஸரீரகதேஜஸ்தாலே நின்று. ஜ்ஞாநத்தாலே எங்கும் வ்யாபிக்கும்படியன்றிக்கே, ஸர்வவஸ்துக்களிலேயும் ஸ்வரூபேண எங்கு மொக்க வ்யாபித்து நிற்கையாலும். (பஸ்யந் யோகீ பரம்) எம்பெருமானை, ஸர்வஸ்மாத்பர னென்று ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு. யோகிஶ்ரேஷ்டரான ஆழ்வார் தம்முடைய திரு வுள்ளத்தைக் குறித்து அவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழு என்று. ப்ரதமதஶகத்திலே அருளிச்செய்தார் என்கிறார்.

வேதாந்த தேஶிகர் திருவடிகளே ஸரணம்.

பிள்ளைலோகஞ்ஜீயரருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யாந அவதாரிகை

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் A "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" என்னும்படி ஆழ்வாருக்கு * மயர்வற மதிநலமருள, இப்படி நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ பாத்ரபூதரான ஆழ்வாரும்—B "அருள்கொண்டாயிரம் இன் தமிழ் பாடினான்" என்னும்படி திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை C பண்ணார் பாடலாம்படி பாடியருளி, அநந்தரம் தம்முடைய நிரவதிகக்ருபையாலே மதுரகவிப்ரப்ருதி ஸஜ்ஜநங்களுக்கு D "அந்தாதி மேலிட்டறிவித்தேனுழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண் மின் நீர் தேர்ந்து" என்னும்படி உபதேஶித்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே E ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப்போலேயாம்படி F செயல் நன்றுகத் திருத்திப் பணிகொண்டருளி நடத்திப்போந்த அநந்தரம் நெடுங்காலம் சென்றவாறே இத்திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் ஸங்குசிதமாய்ப் போனபடியைத் திருவுள்ளம்பற்றி, "இதுக்கு ஆவாரார்" என்று பார்த்து, நாதமுநிகளை G "அருள்பெற்ற நாதமுனி" என்னும்படி தம்முடைய கடாக்ஷவிஶேஷத்தாலே கடாக்ஷித்தருளி, இவர்க்கு திவ்யஜ்ஞாநத்தையுமுண்டாக்கி, அந்த திவ்ய சக்ஷுர்மூலமாகவே ஸரணாகதிபுரஸ்ஸரமாக தீர்க்கஸரணாகதியான திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார்.

A 8-8-11 B கண்ணி-8 C 10-7-5 D நான்-திரு 1 E 6-7-2 F கண்ணி 10 G உபதேசரத்

இப்படி ஆழ்வாருடைய திவ்ய கடாக்ஷத்துக்கு விஷயபூதரான நாதமுனிகளும் A "அழித்தலுற்றவன்று இசைகளாக்கினன்" என்னும்படி இத்தமிழ்மறைகளை இயலிசையாக்கி நடத்தியும், அதுக்குமேலே குருகைக்காவலப்பன், உய்யக்கொண்டார் தொடக்கமான ஆஸ்திகரைக்குறித்து, ப்ரபத்த்யர்த்தஸஹிதமாக இத்தை ப்ரஸாதிக்க, அவர்களும் அப்படியே அவர் திருப்பேரனார்க்கு மணக்கால் நம்பிமுகேந ப்ரஸாதிப்பிக்க, பின்பு B "ஆளவந்தாராகி அவை வளர்த்தோன்" என்னும்படி அவரும் அத்தை வர்த்திப்பிக்க, அவர் கடாக்ஷலக்ஷ்யபூதராய் C மாறனடி பணிந்துய்ந்த எம்பெருமானார் D "வளர்த்த இதத்தாய்" என்னும்படி வர்த்திப்பித்துக்கொண்டுபோர, பின்பு * ராமானுஜபதாம்போஜ ஸமாச்ரயண சாலிகளான கோவிந்தகூராதிப பட்டார்ய நிகமாந்தமுநிபர்யந்தமாய் உபதேச பரம்பரயா ஸங்குசிதவ்யாக்யானமாக நடந்து சென்ற இது—E திருமால் சீர்க்கடலை உட்பொதிந்து F இன்பத்திருவெள்ளம் மூழ்கின நம்மாழ்வாரவதாரமாய், நம்பிள்ளை என்று பேர்பெற்ற லோகாசார்யராலே லோகமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி G தீர்த்தங்களாயிரமான திருவாய்மொழி விஸ்தரவ்யாக்யானரூபமாய் ப்ரவஹிக்க, அது H "ஆங்கவர்பால்" என்று தொடங்கி மேலோரளவும் விஸ்த்ருதமாயிற்று. இப்படி தீர்க்கஸரணரூபகுதியான திருவாய்மொழி நாதயாமுநயதிவராதிகளாலே வர்த்திப்பித்துக்கொண்டு போந்தமையைப்பற்ற I "திருவருள்மால்" என்றும் J "நாதம் பங்கஜநேத்ர" என்றும் இத்தனியன்களாலே வந்த இந்த ஸம்ப்ரதாய க்ரமம் தேவாதிபரளவும் தர்ஸிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படி பரம்பரயா நடந்துவந்த திருவாய்மொழியின் ஈட்டின் ஸம்ப்ரதாய க்ரமந்தான்—அதுக்கு தேஸிகரான தேவப் பெருமாள் கைக்கொண்டருளும் திருமலையாழ்வாரடியாகவிறே 1. "காந்தோபயந்த்ரு மிந: கருணைகஸிந்தோ:" என்னும்படியான ஜீயரிடத்திலே K "மணவாளமாமுனி யான ஏரிதேங்கி" என்னும்படி தேங்கிற்று. அத்தைப் பற்றவிறே—2. "ஆசார்யாத் ஸ்ரீமஜ்ஜலநாதாதிகதித ஸடஜித் ஸ்ருக்திபாஷ்யோ மஹிம்நா யோகீந்த்ரஸ்யாவதா ரோயமிதி ஹி கதிதம்" என்றும், L "திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருத்தாள் சேர்ந்து அங்குரைகொள் தமிழ்மறைக்கும் மறைவெள்ளத்துக்கும் ஓடமாய் ஆரியர்களிட்ட தூலையுள்ளுணர்ந்து" என்றும், M "தமிழ்வேதமாகிய ஓதவெள்ளங் கரைகண்ட கோயில் மணவாளமாமுனி" என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி முப்பத்தாருயிரப் பெருக்கராகையாலே D "மதிளரங்கர் வண்புகழ் மேலான்ற தமிழ்மறைகள்" என்னும்படி தம் விஷயமான திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை இவரிடத்திலே கேட்கவேணுமென்று, பெருமாள்தாமும் திருவுள்ளமாய் 3. "ஸ்ருத்வா கூடம் மடூரிபுஸ்ராம் அர்த்தததத்வம் த்வதுக்தம்" என்னும்படி ஆழங்காற்பட்டுக் கேட்டருளி னாரிறே. அதின் பின்பு பட்டநாதமுனி, வாநமஹாத்ரியோகி தொடக்கமான

A B C இரா-1 D தி-தனியன்-5 E பெரியதிருவ-69 F 2-6-8. G 7-10-11
H உபதேச 49 I தனியன் 7 J தனியன் 6 K L M

ஆசார்யர்களாகிற கால்களாலே புறப்பட்டுக் காடுங்கரம்புமெங்கும் ஏறிப்பாய்ந்து ஓலித்தது. இப்படி ஈஶ்வரீதவ்ய விபூகமற ஸ்வஸ்ஶக்தியாலே வஶீகரிக்க வல்ல வைபவமானது A "மணவாளமாமுனி தோற்றிய பின்னல்லவோ தமிழ் வேதந்துலங்கியது" என்றும், B "மணவாளமாமுனி வந்திலனேல் ஆற்றிற்கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே" என்றும் அந்வயவ்யதிரேகங்களிரண்டாலும் பேசப்பட்டது. இவர்தாமும் C "எந்தை திருவாய்மொழிப்பிள்ளோயின்னருளால் வந்தவுபதேசமார்க்கம்" என்றும், D "மாறன்கலையுணவாகப் பெற்றேரும்" என்றும், 1. **"வகுளபூஷணவாகும்ருதாஶயம்"** என்றும் தாமும் அருளிச்செய்தார். ஏவம்விதமாஹாத்ம்யயுக்தரான இவர் தம்முடைய அநுபவத்துக்குப் போக்குவீடாகவும், திருவாய்மொழியினுடைய துர்க்ரஹமான அர்த்தங்களை எல்லாருமறியும்படி ஸுக்ரஹமாகவும், ஸுவ்யக்தமாகவும், E "சொல்லும் பொருளும் தொகுத்துரைத்தான்" என்னும்படி ஸங்கதியாக இப்ரபந்தத்திலே அருளிச் செய்கிறார். ஈட்டில் ஸங்கதியேயாயிற்று இவர்தாம் இப்படி ஸங்க்ரஹித்து அருளிச் செய்கிறது. இப்ரபந்தங்களுக்கு அநேக நிர்பந்தங்களுண்டாயிறேயிருப்பது; அதெங்ஙனேயென்னில்; வெண்பா என்கிற சந்தஸ்ஸாகையும், இப்படியான இப்பாட்டில் முற்பாதியிலே ஓரோ திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யமும், தத்ஸங்கதி களடைகையும், பாட்டுக்கள்தோறும் ஆழ்வார் திருநாமங்கள் வருகையும், அதில் தாத்பர்யங்களைத் தத்பர்யந்தமாகப் பேசுகையும், அந்தாதியாய் நடக்கு கையுமாகிற ஐந்து நிர்பந்தமும் உண்டாயிருக்குமாயிற்று. இதுதான் F பாலோடமுதன்னவாயிரமான திருவாய்மொழியின் ஸாரமாகையாலே G "திருவாய் மொழி நூற்றந்தாதியாக்தேனே" என்னும்படி ஸரஸமான நிரூபகமாய், ஆயிரத் தின் ஸங்க்ரஹமாகையாலே ஓரோ திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்தை ஓரோ பாட்டாயருளிச்செய்கையாலே அதுதான் நூறுபாட்டாய், H அல்லும் பகலும் அநுபவிப்பார்க்கு நிரதிஶயபோக்யமாய், அவ்வளவுமன்றிக்கே உடையவர் நூற் றந்தாதியோபாதி ஆழ்வார் நூற்றந்தாதியும் உத்தேஶ்யமாகையாலே ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ப்ரேமமுடையார்க்கு அநவரதாநுஸந்தேயமுமாயிருப்பதொன்று யிற்று. இதில் சரமபர்வமான ஆழ்வார் திருவடிகளையிறே ப்ராப்ய ப்ராபகங்களாக நிஷ்கர்ஷிக்கிறது; அதுதான் H பராங்குஶபாத பக்தராய் I சடகோபர் தேமலர்த் தாட்கேய்ந்தினிய பாதுகமாமெந்தையிராமானுசனளவும் வந்திருக்குமிறே. ஆழ்வார்தாம் திவ்யமஹிஷிகளுடையுவும், திவ்யஸூரிகளுடையவும், முக்த ருடையவும், முமுக்ஷுக்களுடையவும் படிகளையுடையராயிருக்கையாலே உடைய வரும் இவர் விஷயத்திலேயாயிற்று ஈடுபட்டிருப்பது.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி வ்யாக்யான அவதாரிகை முற்றிற்று.

A B ஸம்ப்ரதாயசந்த்ரிகை 11 C உபதேச-1 D ஆர்த்தி-55 E திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி தனியன் 1 F 8.6.11 G தி. நூ. த-2 H யதி-வி-1 I ஆர்த்தி-10.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

1. உயர்வே பரன்படியை யுள்ளதெல்லாம் தான்கண்(டு)
உயர்வேத நேர்கொண் டுரைத்து—மயர்வேதும்
வாராமல் மானிடரை வாழ்விக்கும் மாறன்சொல்
வேராகவே வினையும் வீடு.

அவ:— முதற்பாட்டு. (**உயர்வே பரன்படி இத்யாதி**$_3$) இதில் — "ஸர்வ ஸ்மாத்பரன் திருவடிகளிலே தொழுதெழப்பாராய்" என்று பரத்வப்ரதிபாத$_3$கமா யிருக்கிற ஆழ்வார் தி$_3$வ்யஸூக்தியான இத்திருவாமொழியடியாகவே சேதநர்க்கு மோக்ஷலாப$_4$ம் என்னும் அர்த்த$_2$த்தை அநுவதி$_3$த்து அருளிச்செய்கிறார். அது எங்ஙனேயென்னில் : ஸ்வரூபரூபகு$_3$ணவிபூ$_4$திகளால் பரிபூர்ணனுய், ஸர்வ ஸ்மாத்பரனுய், ஸ்ரிய:பதியாய், அபௌருஷேயமான ஸுத்$_3$ருட$_4$ப்ரமாண ஸ்ருதி களாலே ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்பட்டுள்ள எம்பெருமானை, ப$_3$ாஹ்யகுத்$_3$ருஷ்டிகளால் அவிசால்யமாம்படி அவன்ப்ரஸாத$_3$த்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுப$_4$வித்து அநுப$_4$ வித்தபடியே ஸவிபூ$_4$திகனென எம்பெருமானைப் பேசி, ஏவம்வித$_4$னனவன் திருவடி களிலே 1."கு$_3$ணைர்த$_3$ாஸ்ய முபாக$_3$த:" என்னும்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவியென்று தம் திருவுள்ளத்தை அநுஶாஸித்தருளிச்செய்த முதல் திருவாய்மொழியின் அர்த்த$_3$த்தை அநுவதி$_3$த்து, • உயர்வேபரன்படியாலே அருளிச்செய்கிறரென்கை.

வ்யா:— (**உயர்வே பரன்படியை உள்ளதெல்லாம் தான் கண்டு**) பரத்வத்தில் பரத்வமாயிற்று இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதி$_3$க்கப்படுகிறது. "ஆமவையாயவை யாய் நின்ற அவர்"(4) என்றும், "முழுதுண்ட பரபரன்"(8) என்றும், "அளிபொறை யாய் நின்ற பரனடிமேல்"(11) என்றும் பரத்வத்தையாயிற்று இதில் சொல்லுகிறது. ‡ உயர்வேபரன்படியாவது — 2. "**தமீஶ்வராணும் பரமம் மஹேஶ்வரம்**" என்றும் 3. "**பர: பராணும் பரம:**" என்றும் சொல்லுகிற ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையாயிற்று. ‡"உயர்வற உயர்நலம்"(1)என்று அருளிச்செய்தது; அத்தை அடியொற்றியாயிற்று இவர் இப்படி அருளிச்செய்கிறது. "**உயர்வே**" என்கிற அவதா$_4$ரணத்தாலே – அல்லாதார் உயர்த்திகளைப்போலே தாழ்கையன்றிக்கே மேன்மேலென என்றும் உயர்த்தியேயாயிருக்கை. 4. "நேதி நேதி" 5. "நோத்$_3$யமதோ$_5$திஶோரதே" A"நலத் தாலுயர்ந்துயர்ந்தப்பாலவன்" B "அயர்வறும் அமரர்களதிபதி" C "தேவர்க்கும் தேவாவோ" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே, உயர்வென்று - உச்ச்$_2$ராயமாய், "ஏ" என்று - ஏய்கையாய் - பொருந்துதலாய், அது அல்லாதார்க்குப்போலே அநுரூப

• இவ்விரண்டு வாக்யங்களிலும் ஸமீசீநபாட$_3$த்தை கோஶாந்தரத்தில் கண்டுகொள்வது-என்பர்.
A 1.7-2 B 1-1-1 C 8-1-5

மாயிருப்பதன்றிக்கே, ஏய்பரனென்று-அநுரூபமாய், பொருந்தியிருக்கிற பரனென்று மாம். இப்படி உயர்த்தியாயிருக்கிற ப்ரன்படியாவது - பரத்வைகாந்தமான ஸ்வபாவம். உள்ளதெல்லாமாவது - முதற்பாட்டில் கல்யாணகுணயோகமும் நித்யவிபூதியோகமும் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யமும், இரண்டாம்பாட்டில் இவற்றுக்கு ஆஸ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்னுமதுவும், மூன்றும்பாட்டில் நித்யவிபூதியோபாதி ததீயத்வாகாரத்தாலே அவனுக்கு அந்த ரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதி யோகமும், நாலாம்பாட்டில் அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநம் என்னுமதுவும், ஐந்தாம்பாட்டில் அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீநமென்னுமதுவும், ஆறும்பாட்டில் அதினுடைய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் அவனதீநமென்னுமதுவும், ஏழாம்பாட்டில் ஜகத்துக்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டான ஸரீராத்மபாவமும், எட்டாம்பாட்டில் இதுக்கு இசையாத குத்ருஷ்டி நிரஸநமும் த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாத நிரஸநமும், ஒன்பதாம்பாட்டில் ஸௌம்யவாதி நிரஸநமும், பத்தாம்பாட்டில் வ்யாப்திஸைகார்யமுமாகிற இவை; இப்படி உள்ளதெல்லாவற்றையும். **(தான் கண்டு) 1. திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு: பஸ்ய மே யோகமைஸ்வரம்''** என்னும்படி * மயர்வறமதிநலமருளி, அவன் ப்ரஸாதத்தாலே காட்டக் கண்டு. இப்படி அவன் காட்டினவைகள் எல்லாவற்றையும்.

(உயர்வேத நேர்கொண்டுரைத்து) அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்தோஷமாய் ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள்போலே ஹேதுவந்தரங்களால் அழிக்கவொண்ணுதாகையாலே ஸர்வப்ரமாணைத்க்ருஷ்டமான ஸ்ருதிச்சாயையாலே அருளிச்செய்து; அதாவது—**2. ''ஸோஸ்நுதே ஸர்வாந் காமாந்''** என்று கல்யாணகுணயோகத்தை ''நலமுடையவன்'' (1) என்றும், **3. ''தாது: ப்ரஸாதாந் மஹிமாநம்''** என்கிற க்ருபாவைபவத்தை ''அருளினன்'' (1) என்றும், **4. ''தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய:''** என்கிற விக்ரஹ விபூதியோகத்தை ''அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யவனவன் துயரறு சுடரடி'' (1) என்றும், **5. ''ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம'' 6. ''ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம'' 7. ''ஆநந்தமய:''** என்கிற திவ்யாத்ம ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை ''உணர்முழுநலம்'' (2) என்றும், **8. ''பாதோஸ்ய விஸ்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ் ஸ்யாம்ருதம் திவி''** என்று உபயவிபூதியையும் சொல்லி, **9. ''பதிம் விஸ்வஸ்ய''** என்று சொன்ன அந்த உபயவிபூதி நாதத்வத்தாலே லீலாவிபூதியும் அவனது என்னுமத்தை ''இலனது'' (3) என்று தொடங்கி தர்ஸிப்பித்தும், **10. ''ஸர்வம் கலு இதம் ப்ரஹ்ம'' 11. ''நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந'' 12. ''ஸ ஆத்மா அங்காந்யந்யா தேவதா:''** என்கிற ஸர்வ ப்ரகாரித்வத்தையும் ஸர்வாந்தர்யாமித்வேந ஸர்வஸமாராத்யத்வத்தையும் ''நாமவன்'' (4) ''அவரவர்'' (5) என்கிற பாட்டுக்களிலே ப்ரகாஸிப்பித்தும், **13. ''தேந விநா த்ருணக்ரமபி ந சலதி'' 14. ''ஈஸ்வரஸ் ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஸோர்ஜுந திஷ்டதி। ப்ராமயந் ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநி மாயயா॥''** என்ற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகள் தததீநமென்னுமத்தை ''நின்றனர் இருந்தனர்.''(6)என்றும்,

1. "யஸ்யாத்மா ஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதி₂வீ ஶரீரம்" என்ற ஸர்வஶரீரத்வத்தையும், 2. "அந்தர் ப₃ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயண: ஸ்தி₂த:" என்ற ஸர்வவ்யாப்தியையும், 3. "ஶ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்நியௌ" என்ற ஶ்ரிய:பதித்வத்தையும், "திடவிசும்பு" (7) என்கிற பாட்டாலே காட்டியும், 4. "தமீஶ்வராணும் பரமம் மஹேஶ்வரம் தம் தே₃வதாநாம் பரமஞ்ச தை₃வதம்" 5. "நாராயண பரம் ப்₃ரஹ்ம தத்வம் நாராயண: பர:" என்று ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தை ஸாதி₄த்து த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யத்தை நிவர்த்திப்பித்தபடியை *சுரர் நிவருங்கலையாலே (8) ஸுவ்யக்தமாக்கியும், வேத₃ப₃ாஹ்யனான ஶூன்யவாதி₃யை "உளனெனில்" (9) இத்யாத்₃யுக்தியாலே நிரஸித்தும், 6. "அணோரணீயாந்" என்கிற வ்யாப்தி ஸௌகர்யத்தை * பரந்ததண் பரவையிலே (10) பேசியும், இப்படி வேத₃மார்க்க₃ாநுஸாரியாயாயிற்று முதற்பாட்டு தொடங்கி அருளிச்செய்தது; அத்தைப்பற்றவிறே (உயர்வேத நேர்கொண்டுரைத்து) என்று இவர் அருளிச்செய்கிறது. "சுடர்மிகு சுருதி" (8) என்றிறே ஶ்ருதிப்ரமாணத்தை அங்கீ₃கரித்தருளிற்று. 7. "அஹந்தா ப்₃ரஹ்மணாஸ்தஸ்ய" என்று ஸ்வரூபாந்தர்ப₃ாவம் உண்டாகையாலே ஸ்வரூபம் புக்கிடத்தே ஸ்வரூப நிரூபகத்₄மையான பிராட்டியும் உண்டாகக் குறையில்லை.

(மயர்வேதும் வாராமல்) மயர்வாவது – அஜ்ஞாநம். அது அத்யல்பமும் வாராதபடி. "மயர்வற"என்று தம்முடைய அஜ்ஞாநத்தை ஸர்வேஶ்வரன் ஸுவாஸநமாகப் போக்கினபோலே இவர்களுடைய ஜ்ஞாநாநுத்₃யாநத்₃யாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநங்களை ஸுவாஸநமாகப் போக்கி, இப்படி பரத்வவிஷயமான அஜ்ஞாநகந்த₃ம் வாராதபடி. (மானிடரை வாழ்விக்கும் மாறன்சொல்) பரோபதே₃ஶகர்ப்ப₄ ஸ்வாநுப₄வ ப்ரகாஶகமான ஶ்ரீஸூக்தியாலே, மநுஷ்ய ஜந்மாக்களாய் உள்ளவர்களை வாழ்விக்கும். வாழ்விக்கையாவது — ப₄க₃வதே₃கபராக்கி, 8. "ஸந்தமேநம்" என்னும்படி பண்ணுகை, தம்மைத் தொழுதெழப் பண்ணினபோலே. (மாறன் சொல் வேராகவே வினையும் வீடு) அதாவது - இப்படி ஸகலஜீவோஜ்ஜீவந தத்பரமான—ஆழ்வார் தி₃வ்யஸூக்தி அடியாக ப₄க₃வத்ஜ்ஞாநமுண்டாய், அதடியாக மோக்ஷலாப₄ம் என்றபடி; ஸூக்திமூலமாகவே முக்தி ப₄லிக்குமிறே. "பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் நிரனிறையாயிரத்திவை பத்தும் வீடே" (11) என்றதைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்தபடி. அன்றிக்கே, ஆழ்வார் திருநாமமடியாகவே மோக்ஷம் ஸித்₃தி₄க்கும் என்கிறாராகவுமாம். தத்₃வ்யாலேயாதல். தத்₃விஷயமான உக்தியாலேயாதல் ஆகலாமிறே. A"தென்குருகூர் நகர் நம்பிக்கன்பனுய் மதுரகவி சொன்னசொல் நம்புவார்பதி, வைகுந்தம் காண்மினே" என்னக்கடவதிறே.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

முதற்பத்தில் முதல் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

A கண்ணி-11.

வீடுமின் - ஆருயிரப்படி அவதாரிகை

(வீடுமின் முற்றவும்) இப்படி பரமபுருஷ யாதா²த்ம்யாநுப⁴வஜநித நிரவதி⁴க ப்ரீதியாநது ப⁴க³வதே³கபோ⁴க³ராயிருப்பார் பலரோடே கூட ப⁴க³வத்ஸ்வரூப ரூப கு³ண சேஷ்டித விப⁴வங்களைச் சொல்லியும் கேட்டும் அநுப⁴விக்கவேணுமென்னும் அபேக்ஷையைப் பிறப்பிக்கையாலே, அந்த அபேக்ஷாநுகு³ணமாக அநுப⁴விக்கைக்கு இந்த லோகத்தில் ஆத்மாக்களில் ப⁴க³வதே³கபோ⁴க³ராயிருப்பாரில்லாமையாலே, "இவர்களை ப⁴க³வதே³கபோ⁴க³ராக்கிக் கொண்டாகிலும் அநுப⁴விக்கவேணும்" என்று இந்த ஆத்மாக்களைக் குறித்து ப⁴க³வதே³க போ⁴க³த்வோபாயமான ப⁴க்தியோக³த்தை ப⁴க³வத்³வ்யதிரிக்தவிஷய வைராக்³யபூர்வகமாக உபதே³ஶிக்கிறார்.

வீடுமின் - ஒன்பதினாயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாய்மொழியில்—இப்படி எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அநுஸந்தி³த்த ஆழ்வார், அவ்வநுப⁴வஜநித ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே 1. "बोधयन्तः परस्परम्" (போ³தா⁴யந்த: பரஸ்பரம்) என்னும்படியாலே சிலரோடே உசாவியல்லது தா⁴ரிக்கமாட்டாத தா³ஸை வருகையாலும், அதுக்கு ஈடானுரைக் காணுமையாலும், எல்லாரையும் தமக்குப் பாங்காம்படி திருத்தியாகிலும் அவர்களோடேகூட எம்பெருமானை அநுப⁴விக்க நினைத்து, அவர்களைத் திருத்தும் விரகு எங்ஙனேயென்று பார்த்தருளி, "சேதநராகிறார் - பொல்லாதது கண்டால் கைவிடவும், நல்லது கண்டால் கைக்கொள்ளவும் கடவராயிருப்பர்; ஆனபின்பு அவர்கள் பற்றின நிலத்தில் பொல்லாங்குகளைக் காட்டிக் கொடுத்தும், ப⁴க³வத்கு³ணங்களுடைய நன்மையைக் காட்டிக்கொடுத்தும் இவர்களைத் திருத்துவோம்" என்று இவர்கள் பற்றின நிலங்களினுடைய அஸ்தி²ரத்வாதி³தோ³ஷங்களை உபதே³ஶித்து, அகி²ல ஹேயப்ரத்யநீகனும் ஸமஸ்தகல்யாண கு³ணாத்மகனுமான ஸர்வை: ஸ்ப்ருஹணீயனான எம்பெருமான்படியையும், இவனைப்பற்றுமிடத்திலுள்ள அந்தராய பரிஹார பூர்வகமாக, மற்றும் ப⁴ஜநத்துக்கு வேண்டுமுறுப்புக்களெல்லாம் உபதே³ஶித்தருளி, இப்படி அவனை ப⁴ஜியுங்கோளென்று ப⁴க்தியோக³த்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வீடுமின் - பன்னீராயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாய்மொழியில்—இப்படி ஸர்வஸ்மாத்பரனான வனே ஆஶ்ரயணீயனாகையாலே, ஆஶ்ரயணரூபமான ப⁴க³வத்ப⁴ஜநத்துக்கு உபயுக்தமான ததி³தர விஷயத்யாக³த்தையும், ப⁴ஜநப்ரகாரத்தையும், அநந்யார்ஹத்தையும், த்யாக³ப்ரகாரத்தையும், த்யாக³பூர்வகமாக ஆஶ்ரயணீயனுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தையும், அதிஶயித புருஷார்த்த²த்வத்தையும், ஸர்வஸமத்வத்தையும், விலக்ஷண ஸ்வரூபமான ஆஶ்ரயணப்ரகாரத்தையும், தத்ப²லமான அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும், ஆஶ்ரயணீயனுடைய அபி⁴மதப²லரூபத்வ பூர்த்தியையும் சொல்லிக்கொண்டு ஆஶ்ரயணரூப ப⁴ஜநத்தைப் பரோபதே³ஶமுக²த்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.

விடுமின் - இருபத்தினலாயிரப்படி அவதாரிகை

இரண்டாம் திருவாய்மொழியில்—இப்படி எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அநுபவித்தவர், அநுபவஜநிதஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே 1. "**योषयन्तः परस्परं**" (போதயந்தः பரஸ்பரம்) பண்ணியல்லது தரிக்கமாட்டாத தசை வருகையாலும், 2. "**एकः स्वादु न भुञ्जीत**" (ஏகः ஸ்வாது ந புஞ்ஜீத) என்கிறபடியே தனியே அநுபவிக்கும் விஷயமல்லாமையாலும், இவர் தாம் தனியே அநுபவிக்க சூமரல்லாமையாலும் துணைதேடி, அதுக்கு ஈடானுரை ஸம்ஸாரத்தில் காணுமையாலே "எல்லாரையும் திருத்தியாகிலும் அவர்களோடே அநுபவிப்போம்" என்று நினைத்து, திருத்தும் விரகு எங்ஙனேயென்று பார்த்தருளி, "சேதநராகிறார் பொல்லாதது கண்டால் கைவிடவும், நல்லது கண்டால் கைக்கொள்ளவும் கடவர்களாயிருப்பர்கள்; ஆனபின்பு, ஸம்ஸாரத்தின் தண்மையைக் காட்டியும், பகவத்விஷயத்தின் நன்மையைக் காட்டியும் திருத்துவோம்" என்று பார்த்தருளி, இவர்களுக்கு-ஸம்ஸாரத்தினுடைய அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷங்களையும், ஸர்வராலும் ஸ்ப்ருஹணீயனான எம்பெருமான்படியையும் உபதேசித்தருளி, அவன பஜியுங்கோளென்று பக்தியோகத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

விடுமின் - சடு அவதாரிகை

(விடுமின் முற்றவும்) a தத்வபரமாயும் b உபாஸநபரமாயுமிறே மோக்ஷசாஸ்த்ரந் தானிருப்பது; அதில் தத்வபரமாகச் சொல்லவேண்டுவதெல்லாம் c சொல்லிற்று

விடுமின் - அடையவனைத்தான் அரும்பதவுரை

விடுமின்முற்றின் ப்ரவேசம். a...s கீழில் திருவாய்மொழிக்கும் இத்திருவாய்மொழிக்கும் இரண்டு விதமாக ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார்; அதில் முற்பட வேதாந்த சாஸ்த்ர ப்ரக்ரியையைப்பற்ற ஸங்க்ஷேபேண ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (தத்வபரமாயுமென்று தொடங்கி - பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறாராக அமையும்) என்னுமளவும்; (ப 369 t...) மேல் அநுபவோபதேசரூபத்வத்தைப் பற்ற விஸ்தரஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (கீழில் திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி. a, b மோக்ஷசாஸ்த்ரமான வேதாந்தஸாஸ்த்ரம் நாலு அத்யாயமாகையாலே அதுக்கு பூர்வதசகமென்றும் உத்தரதசகமென்றும் இரண்டு வகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றிற் சொல்லுகிற ப்ரமேயங்களை அருளிச்செய்கிறார் (தத்வபரமாயும் இத்யாதி) பூர்வதசகத்தில் ப்ரதிபாதிதத்த ப்ரமேயம் — ஸர்வவேதாந்த வாக்யங்களும் ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே நன்றுகச்சேருமென்னுமதுவும், அப்படி நிர்ணயித்த வஸ்துவுக்கு பாஹ்யகுதருஷ்டிகளால் ஒரு பாதையில்

விடுமின் - ஜீயரும்பதவுரை

விடுமின் முற்றவும் ப்ரவேசம்:— a...s கீழில் திருவாய்மொழியோடு இத்திருவாய்மொழிக்கு இரண்டு விதமாக ஸங்கதி; அதில் வேதாந்த சாஸ்த்ர ப்ரக்ரியயா ஸங்க்ஷேபேண முந்தின ஸங்கதி—(தத்வபரமாயும்) என்று தொடங்கி (பிறர்க்கு உபதேசிக்கிறாராகவமையும்) என்னுமளவும். (ப 369 t...) கீழ் தாம் அநுபவித்தார்; இதில் பரோபதேசம் பண்ணுகிறாரென்று விஸ்தரேண இரண்டாம் ஸங்கதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே) என்று தொடங்கி. a, b மோக்ஷசாஸ்த்ரமான வேதாந்தஸாஸ்த்ரம் நாலு அத்யாயமாகையாலே, அதுக்கு பூர்வதசகமென்றும் உத்தரதசகமென்று இரண்டும் வகையான பிரிவுண்டென்று திருவுள்ளம்பற்றி அவற்றில் சொல்லுகிற ப்ரமேயங்களை அருளிச்செய்கிறார் (தத்வபரமாயும் இத்யாதி) (தத்வபரமாயும் உபாஸநபரமாயுமிறே)

ஈ—கீழில் திருவாய்மொழியிலே; b உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றுக்கெல்லாம் ஸங்க்₃ரஹமாயிருக்கிறது இத்திருவாய்மொழி.

அ—லாமையும். இரண்டு அத்₄யாயத்துக்கும் ஸமந்வயமென்றும் அவிரோத₄மென்றும் பேர்; அதில் ''உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்''(1-1-1) என்று தொடங்கி ''உளன் சுடர்மிகு சுருதியுள்''(1-1-7) என்னுமளவும் ஸமந்வயாத்₄யாயத்தில் அர்த்த₃ம் சொல்லப்பட்டது. ''சுரரறிவருநிலை'' (1-1-8) என்று தொடங்கி இரண்டு பாட்டிலும் ப₄ராஹ்மயகுத்₃ருஷ்டிகளால் வரும் ப₄ராந்த₄யில்லாமை சொல்லப்பட்டது. இது அவிரோத₄ாத்₄யாயத்தில் அர்த்த₃ம். உத்தரத்₃விகத்துக்கு ஸாத₄நாத்₄யாயமென்றும், ப₂லாத்₄யாயமென்றும் பேர். இவ்விடத்திலே அருளிச்செய்யும்படி பிள்ளை சதுஃஸ்லோகீ வ்யாக்₂யாநோபோத்₃கா₄தத்திலே :—1. ''ஸ்வஸ்மை ஸ்வஸ்மை ஸ்வார்த்தே₃ா நிரவதி₄க நிர்ப₄ாத₄மஹிமா ப₂லாநாம் தா₃தா ய: ப₂லமபி ச ஸாரீரகமித: l ஸ்ரியம் தத்ஸத்₃ரீசீம் தது₃பஸத₃நத்₃ராஸஸமநீம் அபி₄ஷ்டௌதி ஸ்துத்யாம் அவிதத₂மதிர் யாமுநமுநி: ll'' ஸ்வஸ்மை ஸ்வஸ்மை ஸ்வார்த்த₃: என்று ஸர்வ ஸ்மை ஸ்வஸ்மை ஸ்வார்த்த₃ம் என்று ஸர்வஸ்மை ஸ்வஸ்மை ஸ்வார்த்த₃மாகவுடையவன் – ஸர்வேஷாம் வேத₃ாந்தாநாம் ப்₃ரஹ்மணி ஸம்யக₃ந்வயஞ்சொல்லுகிற ப்ரத₂மாத்₄யாயத்தில் ப₂லிதஞ்சொல்லிற்று. நிரவதி₄க நிர்ப₄ாத₄மஹிமா என்றது – இரண்டாம் அத்₄யாயத்தில் அவிரோத₄ஞ்சொல்லிற்று. ப₂லாநாம் தா₃தா என்று – மூன்றும் அத்₄யாயத்தில் உபாயஞ்சொல்லிற்று. ப₂லமபி ச என்று – நாலாமத்₄யாயத்தில் அர்த்த₃ஞ்சொல்லிற்று. ஸாரீரகமித: – ஸாரீரகத்தை ப்ரமாணமாகவுடையவன். ஸத்₃ரீசீம் – ஸஹசரீப் என்றபடி. 2. ''யஸ் ஸஹாஞ்சதி ஸத்₃ர்யங் ஸ:'' என்று நிகண்டு. தது₃பஸத₃நத்₃ராஸஸமநீம் – அபாத₃பீ₄தராஞர் அவனருகு செல்ல ப₄யப்படுமளவில் அந்த ப₄யத்தைப் போக்குமவளாயுள்ளவளை. அபி₄ஷ்டௌதி-ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறார். ஸ்துத்யாம்–சதுஃஸ்லோகியில் என்றபடி. அவிதத₂மதி: – பழுதற்ற மதியையுடைய. இத்தால்—ஸமந்வயாவிரோத₄ ப்ரதிபாத₃கமான பூர்வத்₃விகம் தத்வபரம்; உபாயப₂ல ப்ரதிபாத₃கமான உத்தரத்₃விகம் உபாயபரம்; ப₂லபரத்தையும் உபாயபரமென்றது – ப₂லம் உபாயஸாத்₄யமாகையாலே. b (உபாஸநபரம்) என்றது – உபாயபரம் என்றபடி. உபாஸநம்–ஆஸ்ரயணமென்னவுமாம். c(சொல்லிற்று) ஸங்க்₃ரஹேண உக்தாநீதி யாவத். b (உபாஸநபரமாக)அத்ர உபாஸநமப்₄யுபே₃: உத்தரத்₃விகே கண்டே₂ந: ப்ரதிபாதி₃தாயா: ப₄க்தே: 3. ''நாநாஸப்₃தா₃தி₃பே₄தா₃த்'' இத்யத்ர ஸமிதாயா: ப்ரபத்தேஸ்ச ஸாத₄ாரணா:.

ஜீ.என்றது-1.''ஸ்வஸ்மை ஸ்வஸ்மை ஸ்வார்த்தே₃ா நிரவதி₄க நிர்ப₄ாத₄மஹிமா ப₂லாநாம் தா₃தா ய: ப₂லமபி ச ஸாரீரகமித: l ஸ்ரியம் தத்ஸத்₃ரீசீம் தது₃பஸத₃நத்₃ராஸஸமநீம் அபி₄ஷ்டௌதி ஸ்துத்யாம் அவிதத₂மதிர் யாமுநமுநி:ll''என்று சதுஃஸ்லோகீ வ்யாக்₂யாநோபக்ரமத்தில் பிள்ளை அருளிச்செய்த படியே ஸமந்வய அவிரோத₄ ஸாத₄ந ப₂லரூப அர்த்த₃ ப்ரதிபாத₃காத்₄யாயசதுஷ்டயாத்மகமான வேத₃ாந்த ஸாஸ்த்ரந்தான் பூர்வத்₃விகத்தாலே தத்வப்ரதிபாத₃கமாயும் உத்தரத்₃விகத்தாலே உபாஸந ப்ரதிபாத₃கமாயுமிறே இருப்பது என்றபடி. b உபாஸநபரம் – உபாயபரம். பூர்வத்₃விகத்தில் ப்ரதிபாதி₃த்த ப்ரமேயங்கள் – ஸர்வவேத₃ாந்த வாக்யங்களும் ப்₃ரஹ்மத்தினிடத்திலே தன்னுகச் சேருமென்னுமதுவும், அப்படி நிர்ணயித்த வஸ்துவுக்கு ப₄ராஹ்யகுத்₃ருஷ்டிகளால் ஒரு ப₄ராந்த₄ இல்லாமையும். இரண்டு அத்₄யாயத்துக்கும் ஸமந்வயம் என்றும் அவிரோத₄ம் என்றும் பேர். அதில் முதல் ஏழு பாட்டாலே ஸமந்வயாத்₄யாயத்தில் அர்த்த₃ம் சொல்லப்பட்டது. ''சுரரறி'' (8) ''உளனெனில்'' (9) என்கிற இரண்டு பாட்டாலும் ப₄ராஹ்யகுத்₃ருஷ்டிகளால் வரும் ப₄ராந்த₄யில்லாமை சொல்லப்பட்டது. இது அவிரோத₄ாத்₄யாயார்த்த₃ம். உத்தரத்₃விகத்துக்கு, ஸாத₄நாத்₄யாயம் என்றும், ப₂லாத்₄யாயம் என்றும் பேர். ஸமந்வயாவிரோத₄ ப்ரதிபாத₃காமான பூர்வத்₃விகம் தத்வபரம்; உபாய ப₂லப்ரதிபாத₃காமான உத்தரத்₃விகம் உபாயபரமென்றபடி. ப₂லபரத்தையும் உபாயபரம் என்றது – ப₂லம் உபாயஸாத்₄யமாகையாலே.

ஈ— d இத்திருவாய்மொழிதன்னை, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தாராகத் திருமாலை யாண்டான் ப்ரபத்திவிஷயமாக்கி நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்து, எம்பெருமானாரும் அப்படியே அருளிச்செய்துகொண்டு போந்து, e பூர்வம் தலைக்கட்டினபின்பு f பக்திவிஷயமாக அருளிச்செய்துகொண்டு போருவர்; பின்பு எம்பாரும் அப்படியே அருளிச்செய்தார்.

அ— d இந்த உபாயம் பக்திப்ரபத்திரூபேண த்விவிதமாகையாலே எந்த உபாயத்தைச் சொல்லுகிறதென்ன (இத்திருவாய்மொழிதன்னை இத்யாதி). அதாவது – ப்ரபத்த்யுபாயத்தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி. e (பூர்வம் தலைக்கட்டினபின்பு இத்யாதி) ப்ரபத்தி வேதரஹ்ய ரஹஸ்யோபாயமாகையாலே அத்தை வெளியிடவொண்ணாதென்று, ப்ரபத்த்யபரபர்யாயமான ஸாத்ய பக்தியாலே மறைத்துப் போந்தார் என்றபடி. ''தின்கழல் சேர்'' (10) என்றது – ப்ரபத்திபரம் என்கிறதுக்கு ஸாசகம். f (பக்தி விஷயமாக) பக்திபரயோஜநாயா: ஆலம்பநாதி ''எல்லா விலத்நலம் புல்கு பற்றற்றே'' (4) ''பற்றிலையாய் அவன் முற்றிலடங்கே'' (6) ''என்பெருக்கத் நலத்து''(10) இத்யாதிநி. e யத்வா, (பூர்வம் தலைக்கட்டின பின்பு) பூர்வத்திலே விவேகாதி ரஹித ஸப்தக ஸமதமாத்யங்கித்வம் உபாஸநத்துக்கே என்று 1. ''ஆஹாரஸுத்தெள ஸத்வஸுத்தி: 2. ''ஆத்மத்யேவாத்மாநம் பஸ்யேத்'' இத்யாதி வாக்யங்களோயிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே ப்ரபத்திக்கு தத்ங்கத்வம் திருவுள்ளமல்லவிறே; ஆகையாலே ''விடுசெய்து விடுசெய்மின்'' (1) என்கிற வாக்யத்தாலே 3. ''ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத'' என்னுமாபோலே அங்காங்கிபூர்வம் தோற்றுகையாலும், A ''ஆனைனக்கு நின் பாதமே சரணை'' B ''அடிக்கீழமர்ந்து'' என்கையாலே ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராக அத்யவஸிதரான இவர் ப்ரபந்நரோ? பக்தரோ? என்று ஸம்ஸயிக்கும்படி விஷயாந்தர வைத்ருஷ்ண்ய பரிஷ்க்ருதையான பக்தியை—C ''மயர்வறமதிநல மருளினன்'' என்கையாலே அவன் க்ருபையாலே உடையராயிருக்கையாலே, இவருடைய ப்ரபத்தி வைராக்ய ஸஹசரிதையாகையாலும், இவருடைய உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே இவர் பக்தி

ஆ—d 4. ''நாநாஸப்தாதிபேதாத் ப்ரபத்நபஜதே ஸுஸித்தே ஸுத்ரகாரை:'' என்று வேதாந்த ஸித்தோபாயம் த்விவிதமாகையாலே எந்த உபாயத்தை இத்திருவாய்மொழி சொல்லுகிற தென்ன (இத்திருவாய்மொழிதன்னை இத்யாதி). இத்தால் ப்ரபத்த்யுபாயத்தைச் சொல்லுகிற தென்றபடி. e (தலைக்கட்டின பின்பு இத்யாதி) ப்ரபத்தி-வேதரஹ்யமான ரஹஸ்யோபாயமாகை யாலே உபக்ரமத்திலே வெளிமிடவொண்ணாதென்று ப்ரபத்த்யபரபர்யாயமான ஸாத்யபக்தியாலே மறைத்து அருளிச்செய்துகொண்டு போந்தார் என்றபடி. f (பக்தி) ஸாத்யபக்தி; அதாவது-ப்ரபத்தி. 5. ''ஸாத்யபக்திஸ்து ஸா மாந்த்ரீ'' என்னக்கடவதிறே. ''தின் கழல் சேர்'' (10) என்றது-ப்ரபத்திபரதைக்கு ஸாசகம்; ''புல்கு பற்றற்றே'' (4) என்றது-பக்திபரதைக்கு ஸாசகம். யத்வா, e (பூர்வம் தலைக்கட்டின பின்பு) இத்யாதிக்கு பூர்வத்திலே விவேகாதிரஹிதஸப்தக ஸமதா ஸாத்யங்கத்வம் உபாஸநத்துக்கே என்று 1. ஆஹாரஸுத்தெள ஸத்வஸுத்தி:'' 2. ''ஆத்மத்யேவாத்மாநம் பஸ்யேத்'' இத்யாதி வாக்யங்களோயிட்டு நிர்ணயிக்கையாலே, ப்ரபத்திக்கு தத்ங்கத்வம் திருவுள்ளமல்லவிறே; ஆகையாலே ''விடுசெய்து விடுசெய்மின்'' (1) என்கிற வாக்யத்தாலே 3. ''ஸ்நாத்வா புஞ்ஜீத'' என்னுமாபோலே அங்காங்கிபூர்வம் தோற்றுகையாலும், A ''ஆனைனக்கு நின் பாதமே சரணை'' B ''அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே'' என்கையாலே ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தராக அத்யவஸிதரான இவர் ப்ரபந்நரோ? பக்தரோ? என்று ஸம்ஸயிக்கும்படி விஷயாந்தர வைத்ருஷ்ண்ய பரிஷ்க்ருதையான பக்தியை-C ''மயர்வறமதிநலமருளினன்'' என்கையாலே அவன் க்ருபையாலே உடையராயிருக்கையாலும், இவருடைய ப்ரபத்தி, வைராக்ய ஸஹசரிதையாகையாலும், இவருடைய

A 5-7-10. B 6-10-10. C 1-1-1.

ஸ்ரீ— g இவருடைய பக்திப்ரபத்திகள்தான் h விகல்பிக்கலாயிறேயிருப்பது.

அ—ஸமதமாத்யங்கிகையாய் இருக்கும் என்று ஸங்கிக்கவரும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி ப்ராப்ய பக்திபரமாக நிர்வஹித்தருளினார் என்றபடி. பித்தோபஹதனுக்கு நாக்கில் திக்தத்தைப்போக்கிப் பாதம் பண்ணுவிக்கிலிறே க்ஷீரம் ரஸிப்பது; ஆகையாலே ''வீடுசெய்து வீடுசெய்மின்'' (1)என்கிறதென்றும், இவருடைய வைராக்யம் விஷயதோஷ தர்ஸநத்தால் வந்த இத்தனே என்றும் கருத்து என்று திருவுள்ளம்.

g (1) எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்குப் பூர்வம் ப்ரபத்திபரமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்து, அநந்தரம் இதின் சீர்மையினுலே பக்திபரமாக நிர்வஹித்துக்கொண்டு போந்தார் என்றால், ஒன்றில் ப்ரபத்திபரமாகவேணும்; ஒன்றில் பக்திபரமாகவேணும்: இவை இரண்டும் ஒன்றிலே யோஜிக்கும்படி என்னென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (இவருடைய இத்யாதி). அதாவது - இவருடைய ப்ரபத்தி, ஆர்த்தப்ரபத்தியாகையாலே ப்ராவண்யம் மிக்கிருக்குமே: அதினுலே பக்தி என்னும் சொல்லலாய், ப்ரபத்தி என்னும் சொல்லலாயிருக்கும். g(2) யத்வா, நத்வேகஸ்ய தஸகஸ்ய நிவ்ருத்த்யங்கஸ்ப்ரபத்திபரத்வம் கர்மஜ்ஞானாங்கதயா ப்ரவ்ருத்த்யங்கஸ் பக்திபரத்வஞ்ச, கதம் கடதே? இத்யத்ர ஸாதநபக்திம் வ்யாவர்த்தயந்நாஹ (இவருடைய இதி) பரமாசார்யப்ரபத்தேர் பக்திபாரவஸ்யகார்யத்வாத் கார்யகாரணயோரபேதேந வ்யபதேஸோ யுஜ்யத இதி பாவ:. g (3) அதவா ப்ரபத்திபரா ஏவ ஸப்தர: கிம் பக்திபரதயா நிர்வோடும் ஸக்யத்த இத்யத்ராஹ (இவருடைய இத்யாதி) h (விகல்பிக்கலாகிறே இதி) இவருடைய பக்தி ப்ரபத்திகளிரண்டும் கட்டளைப்பட்டனவாகையாலே '' இவருக்கு பக்தி மோக்ஷஸாதநமோ? ப்ரபத்தி மோக்ஷஸாதநமோ '' என்று விகல்பிக்கலாயிருக்கும் என்றபடி. g (4) அதவா, முனியே நான்முகனிலே (10-10) பக்திக்கு இரங்கி ஈஸ்வரன் இவர்க்கு முகங்காட்டுகையாலே பக்திப்ரபத்தி களிரண்டும் இவர்க்கு பலஸாதநத்வேந விகல்பிக்கலாயிருக்கும் – துல்யமென்னலாயிருக்கும் என்றபடி. g(5)யத்வா, ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் ஈஸ்வரனே என்றிருக்கையாலே பக்திப்ரபத்தி களிரண்டும் இவர்க்கு பலஸாதநத்வே துல்யமென்னலாயிருக்கும் என்றபடி. எல்லாமாகக் குறையற்ற பக்தி ப்ரபத்திகளிரண்டும் இவ்வாழ்வாருக்கு உண்டு என்றபடி.

i, j, k இந்தத் திருவாய்மொழி, பரோபதேஸமாகையாலே ஸாதநபக்தியை உபதேஸிக்கிறார் என்னவொண்ணுதோ? என்கிற ஸங்கையிலே இவ்வாழ்வாருடைய பக்திஸ்வரூபம் இன்னதென்னுமத்தை ஸப்ரமாணமாக உபபாதியாநின்றுகொண்டு, தம்முடைய பக்தியை விட்டுப் பிறர்க்கு ஸாதநபக்தியை உபதேஸிக்கிறரென்று கொள்ளுமனவில் இவர்க்கு விப்ரலம்பகத்வம் ப்ரஸங்கிக்குமென்கிறார் (மயர்வறமதிநலமருளினன் இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே) l யத்வா. ''இவருடைய பக்தி'' இதி விஸேஷணத் ஸாதநபக்திர் வ்யாவர்த்யதே: தத் கதமித்யத்ராஹ

ஸ்ரீ—உக்த்யநுஷ்டாநங்களாலே ஸமதமாத்யங்கிகையாய் இருக்குமென்று ஸங்கிக்கவரும் என்று திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ராப்யபக்திபரமாக நிர்வஹித்தருளினார் என்றபடி. பித்தோபஹதனுக்கு நாக்கில் தீற்றிப் பித்தத்தைப் போக்கிப் பாநம் பண்ணுவிக்கிலிறே க்ஷீரம் ரஸிப்பது; ஆகையாலே ''வீடுசெய்து வீடுசெய்மின்'' (1) என்கிறதென்றும், இவருடைய வைராக்யம் விஷயதோஷ தர்ஸநத்தால் வந்த இத்தனேயென்றும் கருத்து என்று திருவுள்ளம்.

g ஒன்றில் பக்திபரமாகவேணும்; இல்லாவிட்டால் ப்ரபத்திபரமாகவேணுமேயொழிய நினைத்தபடி நிர்வஹிக்கக் கூடுமோவென்ன (இவருடைய இத்யாதி) அதாவது-ஆழ்வாருடைய ப்ரபத்தி, பக்திபாரவஸ்யத்தாலே வந்ததாகையாலே கார்யகாரணங்களை அபேதேந வ்யவஹரிக்கலாம் என்று கருத்து.

ஈ— i A "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்று இவர் தாம் பெற்றது பக்திருபாபந்ந ஜ்ஞாநமாயிருந்தது; j தாம்பெற்றது ஒன்றும் பிறர்க்கு உபதேஶிப்பது ஒன்றுமாக வொண்ணுதே; k அப்போது விப்ரலம்பககோடியிலேயாவரே. l 1. "उभयपरिकर्मितस्वान्तस्य" (உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய) என்கிறபடியே கர்மஜ்ஞாந ஸம்ஸ்க்ருதாந்த:கரணனுக்குப் பிறக்குமதிறே பரபக்தி; m அந்த ஜ்ஞாநகர்மங்களினுடைய ஸ்தாநே பகவத்ப்ரஸாதமாய், அதடியாக n அநந்தரம் விளைந்ததிறே இவருடைய பக்திதான்.

அ-(மயர்வற இதி) தஸ்மாத் பராங்குஶார்ய ஜ்ஞாநஸ்ய யதாவஸ்திதவஸ்துவிஷயத்வேந ததேக ரஸ்யத்வாத்யவஸாயரூபத்வம் விஷயவைலக்ஷண்யாதீந ப்ராவண்யரூபத்வஞ்சாஸ்தி; ஸாதந பக்திஸ்சாபி ந பவதி; ஜ்ஞாதலாபாதஶாயாமேவ பரபக்திருபாபந்நத்வாத்; ஸா சேத் ஜ்ஞாதாநந்தரபாவிநீ ஸ்யாத். தஸ்மாத் அஸ்ய பக்திப்ரபத்தீ விகல்பயோக்யயே; தஸ்மாத் ஏதத்தஶகஸ்ய உபயபரத்வம் கூடத இதி பாவ:.

j,k ஆனால் பின்னே உபாயபக்தியை உபதேஶிக்கிறார் என்னலாகாதோ என்ன (தாம் இத்யாதி) B "ஆறெனக்கு நின் பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்" என்று நிரபாயமாய் அவிலம்பிதமாகத் தாம் கண்ட உபாயத்தைவிட்டு, பின்னேயொன்றை உபதேஶிக்கில் விப்ரலம்பமும் வரும் என்றபடி. l,m கர்மஜ்ஞாநங்களாலே பிறந்த உபாஸக பக்தியிற்காட்டில் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பிறந்த இவருடைய பக்தி வ்யாவ்ருத்தையாயிருக்கும் என்கிறார் (உபயபரிகர்மிதேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) l (உபயபரிகர்மிதேதி) கர்மஜ்ஞாநங்களிரண்டாலும் பரிகர்மிதமாய் - அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற, ஸ்வாந்தஸ்ய - அந்த:கரணத்தையுடையவனுக்கு, ஒன்றிலே - ஒருவிஷயத்திலே நியதமாயிருப்பதாய், ஆத்யந்திக – நித்யமாயிருக்கிற பக்தியோகமொன்றினாலும் லப்யன் என்றபடி. n (அநந்தரம் விளைந்தது) இதி பதத்வயேந ச காலக்ரமேண பர்வக்ரமேண ச வர்தமாநாயாஸ் ஸாதநபக்தேர் வ்யாவ்ருத்திருச்யதே. (அநந்தரம்) அநந்தரக்ஷண ஏவேத்யர்த:. பராங்குஶார்யஸ்ய பக்த்யாகமமார்க்கப்ரஸ்நஸ்ய ச உத்தரமிதம் வாக்யம். அஸ்மிந் பதத்வயே ச A "மயர்வற மதிநலமருளினன்" (1) இதி பூர்வோக்தவாக்யஸ்ய, ஹேத்வபிதாநே தாத்பர்யம் நாஸ்தீதி த்ரஷ்டவ்யம். அத்ர C "செய்த நன்றி தேடிக்காணுதே" இத்யாத்யாசார்யஸ்ருதயவாக்யம் அநுஸந்தேயம். அநந்தரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபக்தி என்றபடி.

ஜீ— l இவர்க்கு பக்தியுண்டோவென்ன (மயர்வற இத்யாதி) அன்றியே, ஸாதநபக்தியை உபதேஶிக்கிறாரானாலோவென்ன (மயர்வற இத்யாதி) என்னவுமாம். k தாம் பெற்றது ஸாத்ய பக்தியானாலும் பிறர்க்கு ஸாதநபக்தியை உபதேஶிக்கிறாரானாலோவென்ன (விப்ரலம்பகேத் யாதி) l கர்மஜ்ஞாநங்களடியாகவன்றே பக்தியுண்டாம்; இவர்க்கு பக்தி வந்தபடி என்னென்ன (உபயபரிகர்மிதேத்யாதி) ஆத்மலாபேதர ஸகல யாமுநாசார்யவசநம்;— 1. "உபயபரிகர்மிதஸ்வாந்தஸ்ய ஐகாந்திகாத்யந்திகபக்தியோகைகலப்ய:" இதி. அஸ்யார்த்த:- கர்மஜ்ஞாநங்களிரண்டாலும் அலங்க்ருதமான ஸ்வாந்த:கரணத்தையுடையவனுக்கு ஒரு விஷயத்திலே நியதமாயிருப்பதாய், நித்யமாயிருக்கிற பக்தியோகமும் ஒன்றாலும் லப்யனென்றபடி. n (அநந்தரம்) அநந்தரக்ஷண ஏவ. அநந்தரம் விளைந்ததாகையாலே ஸாத்யபக்தி என்றபடி.

प्र.-11.आत्मसिद्धौ यामुनाचार्यवचनम्-"उभयपरिकर्मितस्वान्तस्य ऐकान्तिकात्यन्तिकभक्तियोगैकलभ्य:"

A 1-1-1 B 5-7-10 C ஆசார்யஹ்ருதயம் 108

சி-o இதுதான் வேதா₃ந்த விஹிதையான ப₄க்திதானேயாஞலோலென்னில்; p ஸர்வேஶ்வர னருள இவர்பெற்ருராகிற ஏற்றம் போம்; q அபஸூத்₃ராதி₄கரணந்யாயமும் ப்ரஸங்கி₃க்கும்.

அ— o பராங்குஶார்யப₄க்தேர் ஹேதுபே₄கா₃த் ஸ்வரூபபே₄தா₃ச்ச ஸாத₄நப₄க்திவ்யாவ்ருத்திம் அபி₄தா₄ய விபக்ஷே பா₃தா₄கம் வக்தும் விபக்ஷாங்காமநுவதா₃தி (இதுதான் இதி) இதுதான்-இவ ருடைய ப₄க்திதான் என்றபடி. இப்படியாக வேணுமோ? இத்திருவாய்மொழி உபாஸநபரம் என்றன்ரே அடியிலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிற்று, ஆகையாலே இவருடைய ப₄க்தியும் உபாஸந ப₄க்தியாய் இந்த உபாஸநப₄க்தியையே பிறர்க்கு உபதே₃ஶிக்கிறதாஞல் விப்ரலம்பா₄தி₃ ஶங்கையு மில்லையே; ஆனபின்பு இதுதான் வேதா₃ந்த விஹிதையான ப₄க்தியாஞலோ? என்னில் என்றபடி. o,p,q A''சார்வேதவநெறி'' ப்ரவேஶத்திற்படியே ''அபஸூத்₃ர'' இத்யாதி₃ வாக்யத்தை முந்தற அநுஸந்தி₄த்து, அநந்தரம் ''ஸர்வேஶ்வரனருள'' இத்யாதி₃ வாக்யத்தையும் அநுஸந்தி₄த்து. வித்₃யாதி₃களைப்போலே இவருடைய ப்ரபா₄வத்தாலே உபதே₃ஶிக்கக்கூடாதோவென்ன (ஸர்வேஶ் வரனருள இத்யாதி₃) என்று கண்டுகொள்வது. அபஸூத்₃ராதி₄கரணமாவது – ஜாநஶ்ருதியென்கிற ராஜா பா₃ஹ்வந்நப்ரதா₃நுமாய், பஹ்வர்தி₂த்த ப்ரதா₃நுமாயிருக்க, ப₄ல்ல ப₄ல்லாக்ஷரென்கிற இரண்டு ருஷிகள் இந்த ராஜாவினிடத்தில் அநுக்₃ரஹத்தாலே ''ஶுஷ்கதர்மங்கொண்டு கார்யமில்லே, ப்₃ரஹ்மஜ்ஞாநம் உண்டாகவேணும்'' என்று திருவுள்ளம்பற்றி, இரண்டு ஹம்ஸரூபிகளாய் அந்த ராஜாவின்மேலே பறந்துகொண்டு போகிறவிடத்திலே ப₄ல்லாக்ஷரை ப₄ல்லரென்கிறவர் '' ஜாநஶ்ருதிமேலே நிழல்படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம் '' என்ன, ப₄ல்லாக்ஷரென்கிறவர் '' நிழல் பட்டால் வந்ததென்ன? ரைக்வரைப்போகிறதே'' என்று அநாத₃ரம் பண்ணிக்கொண்டு போக, அத்தைக்கேட்டு ஜாநஶ்ருதி து₃:க்கி₂தனாய் ரைக்வரைத்தேடி, சிரங்குனிசொரியுங்கொண்டு கார்ப்பண்யத்தோடே ப்ரச்ச₂ந்நப்ரபா₄வராயிருக்கிற அவரைக்

ஜீ— o விபர்யயே அநிஷ்டம் காட்டுகிறுர் (இதுதான் இத்யாதி₃) இதுதான்-இவருடைய ப₄க்தி தான். q (ந்யாயம் ப்ரஸங்கி₃க்கும்) ந்யாயவிரோத₄ம் ப்ரஸங்கி₃க்கும் o,p,q A''சார்வேதவநெறி'' ப்ரவேஶத்திற்படியே ''அபஸூத்₃ர'' இத்யாதி₃ வாக்யத்தை முந்துற அநுஸந்தி₄த்து, வித்₃யாதி₃ களைப்போலே இவருடைய ப்ரபா₄வத்தாலே உபதே₃ஶிக்கக் கூடாதோவென்ன (ஸர்வேஶ்வரனருள இத்யாதி₃) என்று கண்டுகொள்வது. அபஸூத்₃ராதி₄கரணமாவது–1.''ஶூத்₃ரஸ்ய தத₃நாத₃ரஸ்ய வஞ்ரத் தத₃ர்த்₂ரவஞ்ரத் ஸூச்யதே ஹி'' என்கிற அதி₄கரணத்திலே, ஜாநஶ்ருதியென்கிற ராஜா பா₃ஹ்வந்நப்ரதா₃நுமாய் பா₃ஹுர்வித்தப்ரதா₃நுமாயிருக்க, ப₄ல்ல ப₄ல்லாக்ஷர் என்கிற இரண்டு ருஷிகள் இந்த ராஜாவினிடத்தில் அநுக்₃ரஹத்தாலே ''ஶுஷ்க தர்மங்கொண்டு கார்யமில்லே; ப்₃ரஹ்மஜ்ஞாநம் உண்டாகவேணும்'' என்று எண்ணி இரண்டு ஹம்ஸரூபிகளாய் அந்த ராஜாவின் மேலே பறந்துகொண்டுபோகிற இடத்திலே ப₄ல்லாக்ஷநை ப₄ல்லனென்கிறவன் ''ஜாநஶ்ருதிமேலே நிழல் படாதபடி பேணிக்கொண்டுபோம்'' என்ன, ப₄ல்லாக்ஷன் என்கிறவன் ''நிழல் பட்டால் வந்ததேது? ரைக்வரைப் புகுகிறதே?'' என்று அநாத₃ரம் பண்ணிக்கொண்டுபோக, அத்தைக் கேட்டு ஜாநஶ்ருதி து₃:க்கி₂தனாய் ரைக்வரைத்தேடி, சிரங்கு சொரிந்துகொண்டு கார்ப்பண்யத்

ப்ர—q (அபஸூத்₃ராதி₄கரணந்யாயமும் ப்ரஸங்கி₃க்கும்) उत्तरमीमांसायां प्रथमाध्यायस्य तृतीयपादे "शुगस्य तदनादरश्रवणात्तदाद्रवणात्सूच्यते हि" [सू-३३] अस्यार्थो भाष्यकारेणाभिहितः—ब्रह्मविद्यावैकल्येन हंसोक्तानादरवाक्यश्रवणात् तदैव आचार्यं प्रत्याद्रवणात्, आचार्येण अस्य शुश्रूषोर्विद्याऽलाभकृता शुक् सूच्यते हि। हिशब्दः-हेतौ। यस्मादस्य शुक् सूच्यते;

அ—கண்டு அநுவர்த்தித்து, ''ப்₃ரஹ்மவித்₃யை உபதே₃ஶிக்கவேணும்'' என்ன; ''ஶூத்₃ரனுக்குச் சொல்லப்போகாது'' என்ன, ''ப்ரஜாரக்ஷணதத்பரனான எனக்கு ஶூத்₃ரனுக்கு அவகாஶம் காணேன்'' என்ன, ஆத₃ரபரீக்ஷார்த்த₂மாக ''ஆனல் ப₃ஹ்வாத்₃ரவ்யம் கொண்டுவா'' என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, அந்த ராஜாவினுடைய ஆத₃ரங்கண்ட ரைக்வர், 1. ''ஆஜ₄ஹாரேமாஸ்ஶமித்₃ர அநேநைவ முகே₂ந ஆலாபயிஷ்யதா₂:'' என்றதுக்கு ப₄ாஷ்யம் பண்ணுகிற ப₄ாஷ்யகாரர்—உபநயநாதி₃ ஸம்ஸ்காரமுடையவனுக்கொழிய ப்₃ரஹ்மோபதே₃ஶத்துக்கு யோக்₃யதையில்லை; பின்னை ஶமித்₃ரனென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்று ஶங்கித்து, ''ஶோசநாச்சூ₂த்₃ர:'' என்று – ஶோகமுடையவனுகையாலே ஶமித்₃ரனென்கிறதென்று நிஶ்சயித்தார். அந்த ஶோகமாவது – ப₄ல்லாக்ஷருடைய அநாத₃ரத்தாலும், ப்₃ரஹ்ம வித்₃யாராஹித்யத்தாலும் உண்டான ஶோகம். இது ஶ்ருதி ப்ரஸித்₃த₄மான ஐதிஹ்யம். ஏ (ந்யாயம் ப்ரஸங்கி₃க்கும்) என்றது—ந்யாய விரோத₄ம் ப்ரஸங்கி₃க்கும் என்றபடி. ஆக இரண்டு தூ₃ஷணம். யத்₃வா, (ப்ரஸங்கி₃க்கும்) அபஶூத்₃ராதி₄கரணே சதுர்த்த₂வர்ணஸ்ய ஸாத₄நப₄க்தாவதி₄காரோ நேதி யோ ந்யாய உக்த: ஸோ(த்ராபி ப்ரஸஜ்யேதேத்யர்த்த₂:. (ந்யாயமும் இதி) அத்ர அபி: அந்வாசயே. p''ஸர்வேஶ்வரனருள'' இதிவாக்யோக்தப₄ாத₄க ஏவ ப₄ாத₄க:; பராங்குஶார்யாபி₄ப்ராயேண அயமபி ப₄ாத₄க இதி ப₄ாவ:. ஏ (ந்யாயமும் ப்ரஸங்கி₃க்கும்) இத்யஸ்யாநந்தரம், தஸ்மாத் பராங்குஶார்யஸ்ய ப₄க்தி: ஸாத்₄யப₄க்திரேவ இதி த்₃ரஷ்டவ்யம். ஏவம் ''இத்திருவாய்மொழி தன்னை'' (ப 364 d) இத்யாரப்₄ய ''பிறர்க்கு உபதே₃ஶிக்கிறாராக அமையும்'' (ப 369 s) இத்யந்தேந அஸ்ய த₃ஶகஸ்ய உபாயத்₃வயபரத்வம் ஸாதி₄தம் ப₄வதி.

ஜீ-தோடே ப்ரச்ச₂ந்ந ப்ரப₄ாவராயிருக்கிற அவரைக் கண்டு அநுவர்த்தித்து ''ப்₃ரஹ்மவித்₃யையை உபதே₃ஶிக்கவேணும்'' என்ன, ''ஶூத்₃ரனுக்குச் சொல்லப்போகாது'' என்ன, ''ப்ரஜாரக்ஷணதத்பரனான எனக்கு ஶூத்₃ரனுக்கு அவகாஶம் காணேன்'' என்ன, ஆத₃ரபரீக்ஷார்த்த₂மாக ''ஆனல் ப₃ஹ்வாத்₃ரவ்யம் கொண்டுவா'' என்ன, அப்படியே ஸர்வஸ்வத்தையும் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்க, அந்த ராஜாவினுடைய ஆத₃ரங்கண்டு ரைக்வன் 1. ''ஆஜ₄ஹாரேமாஸ் ஶமித்₃ர அநேநைவ முகே₂ந ஆலாபயிஷ்யதா₂:'' என்றதுக்கு ப₄ாஷ்யம் பண்ணுகிற ப₄ாஷ்யகாரர்—உபநயநாதி₃ஸம்ஸ்காரம் உடையவனுக்கொழிய ப்₃ரஹ்ம வித்₃யோபதே₃ஶத்துக்கு யோக்₃யதை இல்லை; பின்னை ஶமித்₃ரன் என்கிறதுக்குக் கருத்தேதென்று ஶங்கித்து, ''ஶோசநாத் ஶமித்₃ர:''என்று ஶோக முடையவனுகையாலே ஶமித்₃ரன் என்கிறதென்று நிஶ்சயித்தார். அந்த ஶோகமாவது - ப₄ல்லாக்ஷருடைய அநாத₃ரத்தாலும் ப்₃ரஹ்ம வித்₃யாராஹித்யத்தாலும் உண்டான ஶோகம். ஆக இந்த அதி₄காரணத்திலே ஶமித்₃ரனுக்கு ப்₃ரஹ்மவித்₃யாயோக்₃யதை இல்லை என்று நிஷ்கர்ஷிக்கையாலே அந்த விரோத₄ம் ப்ரஸங்கி₃க்கும் என்றபடி. p,ஏ ''ந்யாயமும்'' என்கிற இடத்தில் ஸப்₃த₃ம், ''ஏற்றம் போம்'' என்றத்தோடே ஸமூச்சயிக்கிறது. ஆக, ஸாத₄ந ப₄க்தி என்றுல் ப₃ாத₄கத்₃வயம் வருகையாலே ஸாத்₄யப₄க்தியே என்று கருத்து.

Ü}—अतश्शोचनाच्छूद्र इति कृत्वा आचार्यो रैक्कः जानश्रुतिं "शूद्र" इत्यामन्त्रयते; न जातियोगेन इत्यर्थः अध्ययनविधिसिद्धस्वाध्यायाधिगतज्ञानस्यैवोपासनोपायत्वात् शूद्रस्य ब्रह्मोपासनसामर्थ्यं नास्ति। इतिहासाद्यपि—स्वाध्यायसिद्धमेव ज्ञानमुपबृंहयतीति ततोऽपि नास्य ज्ञानलाभः। श्रवणानुज्ञा तु पापक्षयादिफला। विदुरादीनां तु भवान्तरवासनया ज्ञानलाभात् ब्रह्मनिष्ठत्वम्। तस्मादनधीतवेदस्य अश्रुतवेदान्तस्य ब्रह्मस्वरूपतदुपासनाद्यनभिज्ञस्य उपासनाङ्गभूतयज्ञादिष्वनधिकृतस्य शूद्रस्य उपासनोपसंहारसामर्थ्यासम्भवात्, अर्थित्वसद्भावेऽपि उपासनोपसंहारशक्तिविरहाच्च ब्रह्मविद्यायां शूद्रस्य न कथञ्चिदप्यधिकारः—इति।

ஈ—r ஆனபின்பு s தாம்பெற்றத்தையே பிறர்க்கு உபதே₃ஸிக்கிறாராக அமையும். tகீழில்

அ— r கீழ்ச்சொன்ன ஹேதுக்களேயெல்லாம் அநுவதி₃த்துக்கொண்டு தாம் பெற்ற ப₄க்தியை உபதே₃ஸிக்கிறாரென்கிறார் (ஆனபின்பு இத்யாதி₃) ஆனபின்பு என்று-''உப₄ய''(ப 366 l)இத்யாதி₃ வாக்யார்த்த₂த்தைப் பராமர்ஸிக்கிறது. s (தாம் பெற்றத்தையே) ப்ராப்யப₄க்தியையே.

இப்பத்துப்பாட்டிலும் ஸங்க்₃ரஹேண ப்ரபத்திஸ்வரூபமும் தது₃பயுக்தார்த்த₂ங்களையும் சொல்லி, ப்ரபத்தியிலே தாத்பர்யத: பர்யவஸிக்கிறதென்று பராசாரார்யர் நிர்வாஹம். ப்ராப்யருசிக்கு உபயுக்தமான அர்த்த₂ங்களைச் சொல்லி, ப்ராப்யருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பா₄ஷ்யகாரர் நிர்வாஹம் என்றதாயிற்று; இந்த அர்த்த₂த்தில், விடுசெய்ம்மினீரவது-பு₃த்₃தி₄யை அவன் பக்கலிலே வையுங்கோள் என்றபடி. அதா₂வா, ''பா₄ஷ்யம் தலைக்கட்டினபின்பு''(ப 364 e) என்றதுக்கு-ஸாத₄நோபாஸநபரமாக நிர்வஹித்தார் என்று பொருள். தத்வஹிதங்களிறே ஸாஸ்த்ரங்களில் ப்ரதிபாதி₃க்கிறது: ஹிதமாவது-அலௌகிக புருஷார்த்த₂ ஸாத₄நமிறே. ஆகையாலே புருஷார்த்த₂ம் ஹிதத்துக்குள்ளே சொருகியிறேயிருப்பது; அதில் ப்₃ரஹ்மமீமாம்ஸையில் பூர்வத்₃விகத்தாலே தத்வத்தை நிரூபித்து, உத்தரத்₃விகத்தாலே ஹிதத்தை நிரூபித்ததிறே; அந்தச் சா₂யையாலே இங்கும் முதல் திருவாய்மொழியிலே தத்வத்தை நிரூபித்து, இரண்டாம் திருவாய்மொழியிலே ஹிதத்தை நிரூபிக்கிறார். ''வீடுமின் முற்றவும்''(1) என்று 1.''ஸமஸ்தா₃த்₃யுபே₃த: ஸ்யாத்''என்கிற ஸமித்₃ரார்த்த₂த்தைச்சொல்லி ''மின்னின் நிலை''(2)என்கிற பாட்டிலே வைராக்₃யபா₄ர்த்த₂த்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும், ''புல்கு''(4)என்று ப₄க்₃வத₃நுஸந்தா₄நத்துக்கு ப்ரீதிரூபத்வம் தோன்றுகையாலும், ''அற்றது பற்றெனில்''(5) என்கிற பாட்டிலே ''உற்றது வீடுமிர்''(5) என்று-யோக₃ ஸாஸ்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ப்ரகாரத்திலே ஜ்ஞாநயோக₃த்தில் ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கும் போது ஆத்மாவுடைய போ₄க்₃யதை ஆவிஷ்க்ருதையாகையாலே அங்கே கால்தாழும்படி வரும், அங்ஙன் செய்யாதேயுங்கோளென்று உபதே₃ஸிக்கையாலும், இந்தத் திருவாய்மொழி உபாய ப₄க்திப்ரதா₄நம். முதற்பாட்டு — அங்க₃ப்ரபத்திபரமாகவுமாம்; ப்ராப்யருசி யோஜநைப்படியே பொருளாகவுமாம். (ப 365) g இப்படி யோஜநாத்₃வயம்கூடினபடி எங்ஙனேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவருடைய இத்யாதி₃) ப₄க்திப்ரபத்திகள்-ப₄க்திப்ரபத்த்யுபதே₃ஸங்கள் என்றபடி. இவர்க்கு ஸம்ஸாரத்தில் அடிக்கொதிப்பு உந்மஸ்தகமாகையாலே ப்ரபத்த்யுபதே₃ஸம் பண்ணும்போதும் வைராக்₃யத்தை ப₃ஹுமாநமாக உபதே₃ஸிக்கையாலே ஆர்த்திவிஸிஷ்ட ப்ரபத்தியை உபதே₃ஸிக்கிறார் என்னவுமாய், ஸமஸ்தா₃த்₃யங்க₃ப₄க்தியை உபதே₃ஸிக்கிறாரென்னவுமாயிருக்கும் என்றபடி. (ப366)l இப்படி யோஜநாத்₃வயத்தையும் அருளிச்செய்து, பராசார்ய யோஜநை அப்₄யர்ஹிதமென்று தமக்குத் திருவுள்ளமானபடியை அருளிச்செய்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி₃) ''மின்னின்னிலை''(2

ஜீ— r பூர்வோக்த ஹேதுவாத₃ பூர்வகமாகத் தாம் பெற்ற ப₄க்தியை உபதே₃ஸிக்கிறார் என்கிறார் (ஆனபின்பு இத்யாதி₃) ஆனபின்பு என்று-''உப₄ய''(ப 366 l) இத்யாதி₃ வாக்யார்த்த₂த்தைப் பராமர்ஸிக்கிறது. s (தாம் பெற்றத்தையே) ப்ராப்யப₄க்தியையே. ஆக, இந்தப் பத்துப் பாட்டாலும் ஸங்க்₃ரஹேண ப்ரபத்தி ஸ்வரூபமும், தது₃பயுக்தார்த்த₂ங்களையும் சொல்லி, ப்ரபத்தியிலே தாத்பர்யத: பர்யவஸிக்கிறதென்று ஆளவந்தார் நிர்வாஹம். ப்ராப்யருசிக்கு உபயுக்தமான அர்த்த₂ங்களைச் சொல்லி ப்ராப்யருசியிலே பர்யவஸிக்கிறதென்று பா₄ஷ்யகாரர் நிர்வாஹம் என்றதாயிற்று; இந்த அர்த்த₂த்தில் விடுசெய்ம்மினேயாவது - அவன் பக்கலிலே பு₃த்₃தி₄யை வையுங்கோள் என்றபடி. ''பா₄ஷ்யம் தலைக்கட்டின பின்பு'' (ப 364 e) என்றதுக்கு - காலவிஸேஷ ப்ரதா₄ர்ஸநமே பலமாகவுமாம்.

§—திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய பரத்வத்தை அநுபவித்து ஒரு பெரிய திரு நூன்போலேயிறே போந்தது; இவர் இப்போது நெஞ்சொழிந்திருந்து பிறர்க்கு உபதேஶிக்கிறபடி எங்ஙனேதான்? தாம் அநுபவித்த விஷயத்தை எல்லே கண்டோ, அன்றிக்கே தாம் அவ்விஷயத்தில் விரக்தராயோ? என்னில்; விஷயமோவென்றுல், tA "தனக்கும் தன் தன்மை அறிவறியான்" என்கிறபடியே அபரிச்சிந்ந விஷயம்; uB கொள்ளமாளா இன்பவெள்ளமிறே. v இனி, தம் அபிநிவேஶமோவென்றுல், wC "காதல் கடலின் மிகப்பெரிதால்" என்றும், wD "மண்தினி ஞாலமும் ஏழ் கடலும் தீள்விசும்பும் கழியப்பெரிதால்" என்றும், xE "சூழ்ந்ததனிற்பெரிய என்னவா"

அ—இத்யாதி-க்கு - இவ்விடத்திலே ஸ்நேஹத்தை விட்டு அவனிடத்திலே ஸ்நேஹத்தைப் பண்ணு என்றிறே தாத்பர்யம்; அதாவது - உபாயபக்தியிறே என்ன; தமக்கு உண்டான ப்ராப்ய பக்தி விஶிஷ்டமான ப்ரபத்தியையே உபதேஶிப்பாரென்பாராய்க்கொண்டு முந்துற அவருடைய பக்தியுண்மையை அருளிச்செய்கிறார் (மயர்வற இத்யாதி) (ப 369)s (தாம்பெற்றத்தையே) ப்ராப்ய பக்தி விஶிஷ்டமான ப்ரபத்தியையே. (ப 365) g...k அதவா பக்த்யுபக்ரமமான ப்ராப்யருசியை உபதேஶித்தாலாகாதோ? உபாயபக்தியை உபதேஶிக்கவேணுமோ? என்ன (இவருடைய இத்யாதி) இவருடைய பக்தி, ப்ராப்ய பக்தியோ? உபாய பக்தியோ? என்றும், இவருடைய ப்ரபத்தி அங்கஶ்ரபத்தியோ? ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்தியோ? என்றும் ஸம்ஶயிக்கும்படியிறே இவருடைய பக்தி ப்ரகர்ஷமிருக்கும்படி; இத்தையிறே F "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்றது; இப்படிப் பட்ட பக்தியைப்பெற்ற தாம் பக்த்யுபக்ரமமாத்ரத்தை உபதேஶித்தால் விப்ரலம்பகராவர் என்றபடி. (ப 366) l ஆனால் இவருடைய பக்தி உபாயபக்தியானபடி எங்ஙனேயென்ன (கர்ம ஜ்ஞான இத்யாதி3) பரபக்தியிறே ஸாதநம்; அது பக்தருக்கு ஸாதநாந்தரத்தாலே பிறக்கும்; இவருக்கு பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே வந்தது என்றபடி. ஆனால் ப்ரபத்தி இவர்க்கு மோக்ஷஸாதநமன்றே என்னில்; இவர் அதில் ஸாதநத்வபுத்3தி4யைத் தவிர்ந்து, அவனையே உபாயமாகப் பற்றுகையாலே இதுக்கு ஸ்வரூபயோக்3யதை உண்டாயிருக்கவும், அவனே உபாயமானுன். (ப 367)o நைதாந்த விஹிதையான) விதி4ப்ரதி3ம்-ஸாங்க3விதி4பரம். எல்லா யோஜனையிலும் "பக்ஷ்யம் தலைக்கட்டின பின்பு" (ப 364 e) என்றதுக்குக் காலவிளோஷப்ரதி3ர்ஶநமே ப3லமாகவுமாம்.

t கீழில் திருவாய்மொழி ஸ்வாநுபவமாயிருக்க, இங்கு பரோபதேஶத்துக்கு ப்ரஸங்கமேது என்று பலபடியாக ஶங்கிக்கிறார் (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாதியாலே) ப நறு; யத்3யப்ய நிச்சிந்நம், ததாபி பஹுகாலாநுபவேந க்ரமேண பரிச்சித்தி: ஸ்யாதே3வ; யதா2 லோகே ஆபரிச்சிந்நதயா வ்யவஹ்ரியமாணதாந்யாதே3ரித்யத்ராஹ (கொள்ளமாளா இதி) v விரக்தராய் பரோபதேஶம் பண்ணவொண்ணுதென்கிறார் (இனி, தம் அபிநிவேஶம் இத்யாதி) w (மண்தினி இத்யாதி) மண்செறிந்த பூமியும், அத்தைச் சூழ்ந்த கடலேழும், இதெல்லாவற்றுக்கும் இடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஶமான ஆகாஶமும் தனக்குள்ளேயாம்படி அவ்வருகே பெருத்திரா

ஜீ—t இரண்டாம் ஸங்கதி (கீழில் திருவாய்மொழியிலே இத்யாதி) t_2 (தனக்கும் இத்யாதி) தனக்கும் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அறிய அரியவன். u (கொள்ள இத்யாதி) அநுபவிக்க எல்லைகாணவொண்ணாத ஆநந்த3ஸமுத்3ரம். u_2 (காதல் இத்யாதி) ஆசையானது கடலிற் காட்டிற் பெரியது. w (மண்தினி இத்யாதி) மண்செறிந்த பூமியும் அத்தைச்சூழ்ந்த ஏழ்கடலும் எல்லாத்துக்கும் இடங்கொடுக்கும் மஹாவகாஶமான ஆகாஶமும் தனக்குள்ளேயாம்படி அவ்

A 8-4-6. B 4-7-2. C 7.3-6 D 7.3-8 E 10.10.10 F 1-1-1

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—என்னும்படி பெருகியிருந்தது. y ஆகிலும் ஒருகால் ஒன்றிலே அபி₄நிவேஶம் பிறந்தால் அப்படிப்பட்ட z விஷயந்தானே காலாந்தரத்திலே விரக்தி பிறக்கக் காணுநின்றேயும், அப்படியே, சிலகாலம் அநுப₄வித்துப் பின்பு விரக்தி பிறந்ததோவென்னில்; அங்ஙனுஞ் சொல்லவொண்ணாது; aA "எப்பொழுதும் நாள்திங்களாண்டுழியூழிதொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென் ஆராவமுதம்" என்னும்படி நித்யாபூர்வமாயிருக்கும். இனி b ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்கைக்காக அன்று; க்₃யாதிலாப₄ பூஜைகளுக்காக அன்று; c 1. "प्रब्रूयात्" (ப்ரப்₃ரூயாத்) என்றொரு விதி₄பரதந்த்ரராயன்று. ஆனால் இதுபின்னே எத்தாலேயாவது? என்னில்; ஸ்வாநுப₄வ ப்ரகர்ஷமிருக்கிறபடி.

அ—நின்றது. x (சூழ்ந்து இத்யாதி₃) அந்த தத்வத்ரயத்தையும் வளைத்துக்கொண்டு அதுக்கு அவ்வருகாம்படியாயிருக்கிற என் அபி₄நிவேஶமானது.

y (ஆகிலும் ஒருகால் இதி) அத்ர 2. "ததே₃வ ப்ரீதயே பூ₄த்வா புநர்து₃:க்கா₃ய ஜாயதே ததே₃வ கோபாய யத: ப்ரஸாத₃ாய ச ஜாயதே ॥" இத்யநுஸந்தே₄யம். z (விஷயந்தானே) என்றது-விஷயந்தன்னிலே என்றபடி. a (எப்பொழுதும் இத்யாதி₃) எல்லா க்ஷணம், எல்லா நாள், எல்லா மாஸம், எல்லா ஆண்டு, எல்லா வகைப்பட்ட ஊழி, ஊழிதோறும் அவ்வோ அவ்வோ காலங்களின் எனக்குள்ளே கலந்து அத்ருப்திகரமான அம்ருதமானவன். b (ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்கைக்காக அன்று) என்றதுக்கு ஹேது - ஆசார்யபத₃ம் நிர்வஹிக்கவேணுமென்கிற நினைவு இவர்க்கு இல்லாமையாலே என்கை. B "நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன்" என்று தம்மைத் தாழ நினைக்கிற வராகையாலும், C "கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக" என்று அவர்கள் தருகிற ஸம்பத்து தமக்கு அநர்த்த₃கரமாக நினைக்கையாலும், D "ஓதவல்ல பிராக்கள்" என்று, தம்மோடே அதி₄கரிக்கிறவர்களை தமக்கு ஶேஷிகளாக நினைத்திருக்கையாலும், க்₃யாதிலாப₄ பூஜைகள் மூன்றும் இவர்க்கு இல்லையென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். 3. "ப்ரோவாச தாம் தத்வதோ ப்₃ரஹ்மவித்₃யாம்" என்று தம்மை அநுவர்த்தித்தவர்களுக்கு ப்₃ரஹ்மவித்₃யையை உபதே₃ஶிக்கக்

ஜீ—வருகே பெருத்திராநின்றது. x (சூழ்ந்து இத்யாதி₃) அந்த தத்வத்ரயத்தையும் வ்யாபித்துக்கொண்டு அதுக்கும் பெரிதான என்னுடைய அபி₄நிவேஶமானது.

z (விஷயந்தானே) விஷயந்தன்னிலே. இங்கே 2 "ததே₃வ ப்ரீதயே பூ₄த்வா புநர்து₃:க்கா₃ய ஜாயதே" இத்யாதி₃ அநுஸந்தே₄யம். a (எப்பொழுதும் இத்யாதி₃) எல்லா க்ஷணம், எல்லா நாள், எல்லா மாஸம், எல்லா ஆண்டு, எல்லா வகைப்பட்ட கல்பம், கல்பந்தோறும் அவ்வோ அவ்வோ காலங்களில் எனக்குள்ளே கலந்து அத்ருப்திகரமான அம்ருதமானவன். E "ஏபாவம் பரமே" என்கையாலே ஆசார்யபத₃நிர்வஹணார்த்த₂மாக அன்று. B "நீசனேன்" C "பெருஞ்செல்வம் நெருப்பாக" F "தொண்டர் தொண்டன்" D "ஓதவல்ல பிராக்கள்" என்கையாலே க்₃யாதியாதி₃களுக்காக அன்று. "வீடுமின்முற்றவும்" (1) என்று பலரைக்குறித்து உபதே₃ஶிக்கையாலே 1. "ப்ரப்₃ரூயாத்" என்றொரு விதி₄பரதந்த்ராராயல்ல என்றபடி. c (ப்ரப்₃ரூயாத்) என்றது 3. "ப்ரோவாச தாம் தத்வதோ ப்₃ரஹ்மவித்₃யாம்" என்கிற முண்டே₃ாபநிஷத்ஸ்ருதியில் "ப்ரோவாச

ப்ர—c1.(ப்ரப்₃ரூயாத் என்று) मुण्डकोपनिषदि [१-२-१३] "तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक् प्रशान्तचित्ताय शमान्विताय। येनाक्षरं पुरुषं वेद सत्यं प्रोवाच तां तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम्" इति। "प्रोवाच-प्रब्रूयादित्यर्थः" इति भाष्यकारेण सारे अभिहितम्॥

A 2-5-4 B 3-3-4 C 4-9-4 D 9-1-11 E 2-2-2 F 6-8-11

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

f—d தாம் அநுபவித்த விஷயம் தனியே அநுபவிக்குமதன்றிக்கே இருந்தது; இனி, நமக்கு d_3 1. பேதயந்த: பரஸ்பரத்துக்கு ஆளாவார் ஆர்? என்று ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே கண்வைத்தார்; e தாம் பகவத் விஷயத்திலே ப்ரவணராயிருக்கிறப்போலே அவர்கள் ஸப்தாதி விஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருந்தார்கள்; f இவர்களநர்த்தமும் பரிஹரித்தல்லது நிற்கவொண்ணுதாயிருந்தது; g "ஒருவனுக்கு வைஷ்ணவத்வம் உண்டு, இல்லை என்னுமிடம் தனக்கே தெரியுங்காண்" என்று ஜீயர் பலகாலும் அருளிச்செய்வர்:—பிறரநர்த்தமும் கண்டால், "ஐயோ!" என்றிருந்தானுகில் "நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமும் உண்டு" என்றிருக்க h அடுக்கும்; "i இத்தனையும் j பட்டிடுவானுக்கு" என்றிருந்தானுகில் நமக்கு பகவத்ஸம்பந்தமில்லை என்றிருக்க அடுக்கும் — என்று.

அ—கடவன் என்கிற ஸாஸ்த்ரமர்யாதையிலே உபதேஸிக்கிறரென்னவொண்ணுது; "வீடுமின் முற்றவும்"(1) என்று பலரையுங் குறித்து உபதேஸிக்கையாலே. c 2. "ப்ரோவாச—ப்ரப்ரூயாதி: தர்த்த:" இதி வேதார்த்த ஸங்க்ரஹோக்த: ப்ரோவாச ஸப்தார்த்த: (ப்ரப்ரூயாதி:தி).

d "ஸ்வாநுபவ ப்ரகர்ஷமிருக்கிறபடி" என்றதை விவரிக்கிறார் (தாம் அநுபவித்த விஷயம் இத்யாதி) e ஆனால் அவர்களும் உசாத்துணையாகார்களோ என்ன (தாம் பகவத் விஷயத்திலே இத்யாதி) f இவர்கள் உசாத்துணையல்லாவிட்டால் இவர்களுக்கு உபதேஸிப்பாரென் என்ன: தம்முடைய தயாதிஸயத்தாலே என்கிறார் (இவர்களநர்த்தமும் இத்யாதி) g பகவத்விமுகராய் ஸப்தாதி விஷய ப்ரவணராயிருக்கிற இவர்களநர்த்தமும் பரிஹரிக்க வேண்டுவாரென்னென்ன (ஒருவனுக்கு) என்று தொடங்கி. 3. "ஸர்வம் ஸர்வபூதாநாம்" என்று அவன் இருந்தால், 4. "யச்சேல: ஸ்வாமீ தச்சேலோ தாஸ:" என்றிருக்கவேணும் இவனுக்கும் என்று கருத்து. g இவர்களிடத்தில் தயாதிஸயம் வருகைக்கு அடி — பகவத்ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுடையவ ராகையாலே என்னுமத்தை ஆப்த வசநத்தாலே தர்ஸிப்பிக்கிறார் (ஒருவனுக்கு இத்யாதி) என்னவுமாம். h அடுக்கும்-ப்ராப்தம் i (இத்தனையும்) ஏதாவத்தமநர்த்தமும். j (பட்டிடுவானுக்கு) ப்ராப்நுயாத். ஏவம் பரோபதேஸாநுபபத்தி: பரிஹ்ருதா.

ஈ-என்கிறதுக்கு அர்த்தத்வேற சொன்ன வேதார்த்த ஸங்க்ரஹ வாக்யத்தையாதல்; 5. "நாஸம் வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத்" என்றதத்தையாதல்.

d விவரணம் (தாம் அநுபவித்த விஷயம் இத்யாதி) d_1. "மச்சித்தா மத்கதப்ராணா பேதயந்த: பரஸ்பரம் | கதயந்தஸ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ||" இதி கீதாஸு தஸ்மே ஸ்திதம் வசநமவலம்ப்ய (பேதயந்த: பரஸ்பரத்துக்கு) என்றது. e ஆனால் அவர்கள் உசாத் துணையாவர்களோ என்ன (தாம் பகவத்விஷயத்திலே இத்யாதி) f ஆனால் அவர்களுக்கு உபதேஸிப்பாரென்னென்ன, தம்முடைய தயாதிஸயத்தாலே என்கிறார் (இவர்களநர்த்தம் இத்யாதி) g பிறரநர்த்தமும் பரிஹரிக்கவேணுமோ? என்ன (ஒருவனுக்கு இத்யாதி) அதாவது-3. "ஸர்வம் ஸர்வபூதாநாம்" என்று அவன் இருந்தால் 4. "யச்சேல: ஸ்வாமீ தச்சேலோ தாஸ:" என்று இவனுக்கு இருக்கவேணுமிறே என்று கருத்து. h அடுக்கும்-ப்ராப்தம் i,j (இத்தனை யும் பட்டிடுவானுக்கு) இவ்வளவு அநர்த்தமும் படக்கடவன்.

ப்ர-d_2 1 (பேதயந்த:பரஸ்பரத்துக்கு) भगवद्गीतासु दशमे "मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम्। कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च॥"

ச— k இவர்களே இவர் மீட்கப்பார்க்கிற l வழிதான் என்னென்னில்; m இவர்கள் சேதந ராயிருந்தார்கள் ; ஶப்₃த₄ாதி₃விஷயங்களில் வாசியறிந்து, n தீயவை கழித்து, நல்லவை பற்றிப்போருகிறதொன்று உண்டாயிருந்தது. அவற்றினுடைய ஹேயதையையும், ஸர்வேஶ்வரனுடைய உபாதே₃யதையையும் இவர்களுக்கு அறிவித்தால் அவற்றை விட்டு இவனைப்பற்ற அடுக்குமென்று பார்த்து, o ஸர்வேஶ்வரனுடைய நன்மையையும், இவர்கள் பற்றின விஷயங்கள் p அல்பாஸ்தி₂ரத்வாதி₃தே₃வாஷது₃ஷ்டங்கள் என்னுமிடத்தையும், பற்றுமிடத்தில் வரும் q அந்தராய பரிஹாரத்தையும், பற்றுமிடத்தில் இன்று புதிதாகச் செய்ய வேண்டுவதொன்றில்லை—பழைய r ஸம்ப₃ந்த₄த்தை உணர அமையும் என்னுமிடத்தையும், பற்றுவார்க்கு அநுஸந்தி₄க்கப்படும் s மந்த்ரம் இன்னதென்னுமிடத்தையும், அவனுடைய t ப₄ஜநீயதையையும் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு, u இதரவிஷய வைராக்₃யபூர்வகமாக v ப₄க₃வத்₃ப₄க்தியைப்பண்ணி ஆஶ்ரயியுங்கோள் என்று பரோபதே₃ஶ ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

அவதாரிகை (1-2) முற்றிற்று.

அ— k ப₄க₃வத்₃வைலக்ஷண்ய ஜ்ஞாநக₃ந்த₄மும் இல்லாதவர்களே எவ்வழியாலே ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயத்தில் நின்றும் மீட்கப்பார்க்கிறார் என்கிற ஶங்கையை அநுவதி₃க்கிறார் (இவர்களே இவர் இத்யாதி₃) l வழி-பற்றுசு. m ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயத்தில் ரஸிகத்வஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிறார் என்று இந்த ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) n (தீயவை கழித்து நல்லவை பற்றிப்போருகிறது) என்றவிடத்தில் ஒரைதிஹ்யமருளிச்செய்வர். அதாவது - ''ஒருவன் ஸ்த்ரீயினுடைய கண்ணழகிலே ஈடுபட்டிருப்பானாய், அவன் – தானும் ஸ்த்ரீயுமாக ஆற்றில்நின்றும் வாராநிற்க, அடிசுடுகையாலே அவள் கண்ணழகுக்கு ஒரு வாட்டம் வாராமைக்காக, தன் ஆடையை விரித்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறபடியை பட்டரெழுந்தருளாநிற்கக் கண்டு, 'இப்படி செய்யவேண்டுவானென்' என்று அவனைக் கேட்டருள, அவனும் தன்னுடைய வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்ல, அவனைப் பார்த்து 'கண்ணழகுக்கன்றே இப்பாடுபடுகிறாய், இத்தைப் பார்க்க நல்ல கண்ணாடி காட்டினால் இத்தை விடலாமோ' என்று கேட்டு, பெரிய பெருமாளுடைய A 'கரியவாகிப் புடை பரந்து' என்கிற கண்ணழகைக் காட்டிக்கொடுக்கக் கண்டு களித்து நிவ்ருத்தனாய்த் தீர்ந்தான்'' என்று ப்ரஸித்₄த₄மிறே. இதுக்கு உதா₃ஹரணம் B''மாதராள் கயற்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை, போதரேயென்று சொல்லிப் புந்தியிற் புகுந்து தன்பால் ஆதரம் பெருகவைத்த அழகன்'' என்னக்கடவதிறேயென்று. o ''எல்லையிலந்நலம்'' (4) என்றத்தைப்பற்ற (ஸர்வேஶ்வரனுடைய நன்மையையும்) என்றது. p ''மின்னின் நிலை''(2) என்றத்தைப்பற்ற (அல்பாஸ்தி₃ரத்வாதி₃ தே₃வாஷது₃ஷ்டங்கள்) என்றது. q(அந்தராயபரிஹாரம்) என்றது-

---

ஜீ— k ப₄க₃வத்₃வைலக்ஷண்யஜ்ஞாந க₃ந்த₄மில்லாதவர்களே எவ்வழியாலே ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயங்களில் நின்றும் மீட்கப்பார்க்கிறார் என்கிற ஶங்கையை அநுவதி₃க்கிறார் (இவர்களே இவர் மீட்க இத்யாதி₃) mஶப்₃த₃ாதி₃விஷயங்களில் ரஸிகத்வஜ்ஞாநமடியாக மீட்கப்பார்க்கிறார் என்று ஶங்கைக்கு உத்தரமருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் சேதநராய் இத்யாதி₃). o ''எல்லையிலந்நலம்'' (4) என்றத்தைப் பற்ற (ஸர்வேஶ்வரனுடைய நன்மையையும்) என்றது p''மின்னின் நிலையில'' (2) என்றத்தைப்பற்ற (அல்பாஸ்தி₃ர்த்வாதி₃ தே₃வாஷது₃ஷ்டம்) என்றது. q ''அது செற்று''(5) என்றத்தைப்பற்ற (அந்த

A அமலனாதி 8 B திருமாலை 16

1. வீடுமின் முற்றவும் வீடுசெய் தும்முயிர்
வீடுடை யானிடை வீடு செய்ம்மினே.

ஆ— வ்யா:— பகவத்வ்யதிரிக்த ஸர்வவிஷய ஸங்கத்தையும் விட்டு, இவ்வாத்மாவை போஷத்வேந ஸமர்ப்பியுங்கோள்; ஸமர்ப்பிக்குமிடத்தில் இத்தையுடையவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பியுங்கோள். ஸமர்ப்பணமாவது-இவ்வாத்மா அவனுக்கு போஷமென்று ஸம்வதிக்கை என்கிறார். 1.

ஏ— அவ:— முதற்பாட்டில் — பகவத்வ்யதிரிக்தமான ஸர்வவிஷயங்களையும் அற விட்டு, ஸர்வபோஷியான எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆத்மாவை ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:— (வீடுமின்) பற்றிநின்ற நிலத்தினுடைய த்யாஜ்யதாதிசயம் தோற்றுகைக்காக முதலிலே விடுங்கோள் என்கிறார். (முற்றவும்) பண்டு பற்றின விஷயங்களில் சில ஹேயமும், சில உபாதேயங்களுமாயிருக்கிறனவல்ல; எல்லாம் த்யாஜ்யமே. (வீடுசெய்து) என்று அநுபாஷிக்கிறது - பற்றின்வற்றை விடுகையே ப்ரயோஜநம் போந்திருக்கச்செய்தே, அதுக்குமேலே ஒரு நன்மை உபதேசிக்கைக்காக என்னுமிடம் தெரிகைக்கு. (உம்முயிரென்று தொடங்கி) உம்முயிரை விடுமிடத்தில் உறவில்லா நிலத்திலன்றிக்கே உடையவன் பக்கலிலே விட இசையுங்கோள். 1.

ப— அவ:— இதில் முதற்பாட்டில் ஸகலேதரபரித்யாகபூர்வகமாக பகவத் விஷயமான ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை விதிக்கிறார்.

முற்றவும்—பாஜந விரோதியான ஸாத்ய ஸாதநங்கள் எல்லாவற்றையும், **வீடுமின்**—ஸவாஸநமாக விடுங்கோள்; அவ்வளவில் நில்லாதே, **வீடுசெய்து**—அவற்றை விட்டு, **உம்முயிர்**—உங்களுடைய ஆத்மாவை, **வீடுடையானிடை**—மோக்ஷ நிர்வாஹகனான ஸ்வாமி பக்கலிலே, **வீடு செய்ம்மின்**—விடுதலைப் பண்ணுங்கோள். "**வீடு இசைமினே**" என்றும் சொல்லுவர். 1.

அ— "அது செற்று" (5) என்றதைப்பற்ற. r "அடங்குக உள்ளே" (7) என்றதைப்பற்ற (ஸம்பந்தத்தை உணர அமையும்) என்றது. s "வண்புகழ் நாரணன்" (10) என்றதைப்பற்ற (மந்த்ரமின்னது) என்கிறது. t "இறைசேர்மின்" (3) இத்யாதி பதங்களைக் கடாக்ஷித்து (பாஜநீயதையையும்) என்றது. u "வீடுமின் முற்றவும்" (1) என்றதைப்பற்ற (இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகம்) என்றது. v (பக்தியைப்பண்ணி) என்றது-"புல்கு பற்றற்றே" (4) "பற்றிலையாய்" (6) இத்யாதியைப்பற்ற. 1.

ஜீ—ரய பரிஹாரம்) என்றது. r "அடங்குகவுள்ளே" (7) என்றதைப்பற்ற (ஸம்பந்தத்தை உணர) என்றது. s "வண்புகழ் நாரணன்" (10) என்றதைப்பற்ற (மந்த்ரமின்னது) என்கிறது. t "இறைசேர்மின்" (3) என்றதைப்பற்ற (பாஜநீயதையையும்) என்றது. u "வீடுமின் முற்றவும்" (1) என்றதைப்பற்ற (இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக) என்றது. v "அந்நலம் புல்கு" (4) என்றதைப்பற்ற (பக்தியைப்பண்ணி) என்றது. 1.

இ— அவ:—முதற்பாட்டில்—ப₄கூவத்₄வ்யதிரிக்தமான ஸர்வவிஷயங்களையும் விட்டு ஸர்வஸ்மாத்₃ஷியான எம்பெருமான் திருவடிகளிலே ஆத்மாவை ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:— **(விடுமின்)** விடுமின் என்றபடி. இன்னத்தை விடுங்கோளென்ன தொழிவானென்? என்னில், சிறு ப்ரஜை ஸர்ப்பத்தைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தால், விட்டுக்கொள்ளென்று, பின்னையிறே ஸர்ப்பமென்பது. அதுபோலே விடுகிறவற்றினுடைய த்யாஜ்யதாதிஸ்₂யம் தோற்றுகைக்காக முதலிலே விடுங்கோள் என்கிறார். உபதே₃ஸ்₂ம் அஷட்கர்ணமாயிருக்க, ப₄ஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று - சிலர் தூ₄ந்தராய் அர்த்தி₃க்கச் சொல்லுகிறாரல்லாமையாலும், அநர்த்த₂ம் ஸர்வஸாத₄ாரணமாகையாலும், எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறார். எத்தைவிடுவதென்னும் அபேக்ஷையிலே (முற்றவும்) என்கிறார்; 1. **"अहं ममेति यत्तानः"** (அஹம் மமேதி **சண்டா₄ளः**) சண்டா₄ளர் குடியிருப்பை ப்₃ராஹ்மணனுக்கு ஆக்கும்போது சண்டா₄ள ஸ்பர்ஸ₂முள்ள பதா₃ர்த்த₂மடைய த்யாஜ்யமானாப்போலே, அஹங்காரகர்ப்ப₄மாக ஸ்வீகரித்தவற்றில் த்யாஜ்யமல்லாதன இல்லையென்கை. இனி (**உம்முயிர் வீடுடையானிடை**) என்ன அமைந்திருக்க (**வீடுசெய்து**) என்று அநுபா₄ஷிக்கிறது- விடுகைதானே ப்ரயோஜநம் போந்திருக்கை. ராஜபுத்ரன் சிறையிலே கிடந்தால் முடிசூடுவதிலும் சிறைவிடுகைதானே ப்ரயோஜநமாயிருக்குமிறே. (**உம்முயிர் வீடுடையானிடை**) உங்கள் ஆத்மாவையும் ஸரீரத்தையும் உடையவன்பக்கலிலே; உங்கள் ஆத்மாவைத் தனக்கு ஸரீரமாகவுடையவன்பக்கலிலே என்னுதல்; உங்கள் ஆத்மாவை விடுமிடத்தில், உடையவன்பக்கலிலேயென்னுதல்; மோக்ஷ ப்ரத₃ன்பக்கலிலே என்னுதல். (**வீடு**) விடுகையை – ஸமர்ப்பிக்கையை. (**இசைமினே**) இசையுங்கோள். அவன் நிக்₃ரஹ நித்யமாயிருக்க, நீங்கள் இசையாமையாலேயிறே இழந்துபோந்தது; 2. **"यमो वैवस्वतो राजा यस्तवैष हृदि स्थितः। तेन चेदविवादस्ते मा गङ्गां मा कुरून् गमः॥"** (யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி₃ ஸ்தி₂தः। தேந சேத்₃விவாத₃ஸ்தே மா க₃ங்கா₃ம் மா குரூந் க₃மः॥) 1.

ஈ—அவ:—முதற்பாட்டு. a இதர விஷயங்களை விட்டு, b உங்களுக்கு வகுத்த விஷயத்தைப் பற்றப் பாருங்கோள் என்கிறார்.

அ—முதற்பாட்டு. (விடுமின் இத்யாதி₃) a "விடுமின் உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்மினே" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை. (இதர விஷயங்களை இத்யாதி₃) b (வகுத்த விஷயத்தை)- என்றது - "உடையான்" என்றத்தைப்பற்றி.

ஜீ—முதற்பாட்டு. (விடுமின் இத்யாதி₃) a "விடுமின் உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்மினே" என்னுமளவும் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (இதர விஷயங்களை இத்யாதி₃) b (வகுத்த விஷயத்தை) என்றது – "உடையான்" என்றத்தைப்பற்றி.

ஈ— வ்யா:-(வீடுமின்) c "வீடுமின்" என்றொரு சொல்லாய்க் கிடக்கவுமாம்; d விடுமின் என்றத்தை நீட்டி "வீடுமின்" என்று கிடக்கிறதாகவுமாம். e முதலிலே "வீடுமின்" என்பானென்? என்னில், e$_9$ சிறு ப்ரஜை, கையிலே ஸர்ப்பத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கிடந்தால், பொகட்டுக்கொடு நிற்கச்சொல்லி, பின்னை "ஸர்ப்பம்" என்பாரைப்போலேயும், f ஒருவன் க்$_3$ருஹத்துக்குள்ளே கிடந்து உறங்காநிற்க, நெருப்புப் பற்றிப் புறம்பே எரியாநின்றுல் "புறப்பட்டுக்கொள்கிடாய்" என்று, பின்பு "நெருப்பு" என்பாரைப் போலவும், முந்துற "விடுங்கோள்" என்கிறார். g ஜந்மமரணங்களுக்கு நடுவேயிறே இவை தான் நோவுபடுகிறது. h 1. "त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च" (த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தா$_3$ராம்ஶ்ச) என்றும், i 2. "परित्यक्ता मया लङ्का" (பரித்யக்தா மயா லங்கா) என்றும், விடுகை முன்னுகவிறே முன்பு பற்றினவர்களும் பற்றிற்று.

அ— c (ஒருசொல்லாய்) "வீடுமின்" என்றொரு ஸப்$_3$த$_3$முண்டாய் என்றபடி. d (விடுமின் என்றத்தை நீட்டி) என்றது—"நீட்டுவழி நீட்டல், குறுக்குவழி குறுக்கல்" என்ற தமிழர் மர்யாத$_3$யைப்பற்ற. இரண்டாலும் ப$_4$லிதம் ஏகார்த்த$_2$மே; A "நச்சராவணைக் கிடந்த" இதி, B "தூங்கு தண் பலவின்கனி" இதி ச உதா$_3$ஹரணம். e,f த்யாஜ்யஸ்வரூபகத$_2$ந பூர்வகமாக த்யாக$_3$த்தைச் சொல்ல அமைந்திருக்க, த்யாக$_3$த்தை முற்படச் சொல்லுகிறது - த்யாஜ்ய வஸ்துக்களிலுடைய க்ரௌர்யாதிஶயம் தோற்றுகைக்காக என்னுமத்தை ஸங்காபரிஹாரகத$_3$நமுகே$_3$ந தா$_3$ர்ஶிப்பிக்கிறார் (முதலிலே இத்யாதி$_3$ வாக்யத்$_3$வயத்தாலே) அத்ர, 3. "விஷஸ்ய விஷயாணுஞ்ச" இத்யாதி$_3$கம் த்$_3$ரஷ்டவ்யம். f அக்$_3$நிநா தா$_3$ஹ்யமாநக்$_3$ருஹாந்தர்வர்த்திஸமாதி$_4$ம் தா$_3$ர்ஶயதி (ஒருவன் இத்யாதி$_3$) g இவர்களுக்கு அநர்த்த$_3$ம் ஏதென்ன (ஜந்மமரண இதி) ஏதத்த்$_3$வயோக்தி: விகாரஷட்கஸ்யாபி உபலக்ஷணம்; f க்$_3$ருஹஸ்தா$_3$நே தே$_3$ஹ:. 4. "ப$_3$ந்த$_4$ாய விஷயாஸங்கி$_3$" இதி

ஜீ— c (ஒரு சொல்லாய்) "வீடுமின்" என்றொரு ஸப்$_3$த$_3$முண்டாய். d (விடுமின் என்றத்தை நீட்டி) என்றது-"நீட்டுவழி நீட்டல், குறுக்குவழி குறுக்கல்" என்ற தமிழர் மர்யாத$_3$யைப்பற்ற. இரண்டாலும் ப$_4$லிதார்த்த$_3$ம் ஒன்று. e (முதலிலே) "த்யாஜ்யத்தைச் சொல்லாதே-முதலிலே" என்று கூட்டுவது. e$_9$ பரிஹாரம் (சிறு ப்ரஜை இத்யாதி$_3$) த்யாஜ்ய வஸ்துக்களிலுடைய க்ரௌர்யாதிஶயம் தோற்றுகைக்காக என்றபடி. g இவர்களுக்கு அநர்த்த$_3$மேதென்ன (ஜந்மமரண இத்யாதி$_3$) h த்யாக$_3$கத$_2$ந பூர்வகமாக த்யாஜ்யத்தைச் சொன்ன இடமுண்டோவென்ன (த்யக்த்வா இத்யாதி$_3$) 1. "ஸோ ऽஹம் பருஷிதஸ்தேந தா$_3$ஸவச்சாவமாநித: । த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தா$_3$ராம்ஶ்ச ராக$_4$வம் ஶரணங்க$_3$த:॥" இதி யுத்$_3$த$_4$காண்டே$_3$ ஸப்தத$_3$ஶே விபீ$_4$ஷணவசநம். । 2. "பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தா$_4$நாநி ச । ப$_4$வத்$_3$க$_3$தம் மே ராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகா$_2$நி ச॥" இதி தத்ரைவ ஏகோநவிம்ஶே விபீ$_4$ஷணவசநம்.

ப்ர-(வீடுமின் முற்றவும்) h 1. युद्धकाण्डे सप्तदशे सुग्रीवप्रमुखान् वानरान् प्रति विभीषणः — "सोऽहं परुषितस्तेन दासवच्चावमानितः। त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च राघवं शरणङ्गतः॥१४॥"

i 2. तत्र एकोनविंशे राघवेणाऽभये दत्ते सति विभीषणः — "अनुजो रावणस्याहं तेन चास्म्यवमानितः॥४॥ भवन्तं सर्वभूतानां शरण्यं शरणं गतः॥ परित्यक्ता मया लङ्का मित्राणि च धनानि च॥५॥ भवद्दत्तं मे राज्यं च जीवितञ्च सुखानि च॥"

A திருச்சந்த 85 B பெரியதிருமொழி 9-10-8.

ஈ— j "வீடுமின்" என்கிற k பன்மையால் சொல்லுகிறது என்னென்னில்; ஒருவன் தா₃ந்தனுய் வந்து நிற்க, அவனுக்கு உபதே₃ஶிக்கிறரன்றே ; ஸம்ஸார l வைக்காயம் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கையாலே ஒருவரல்லா ஒருவருக்காகிலும் ருசி பிறக்குமோ என்று எல்லார்க்கும் உபதே₃ஶிக்கிறர். எத்தை விடுவதென்னில் m (முற்றவும்) n சண்டா₃ளர் இருப்பிடத்தை ப்₃ராஹ்மணர்க்கு ஆக்கும்போது சில கூட்டிச் சில கழித்தன்றே கொள்ளுவது; அப்படியே, o அஹங்கார p மமகாரங்களாலே தூ₃ஷிதமானவற்றிலே, சில கூட்டிக்கொள்ளவொண்ணுதே; ஆகையாலே கட்டடங்க விடுங்கோள் என்கிறர்.

(வீடுசெய்து) "வீடுமின் முற்றவும்" என்றராகில், திரிய "வீடுசெய்து" என்கிற இதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; q மேலொரு பேறு பெறுவதிலும் இவற்றை விட்டு

அ–விஷயஸங்க₃ாதே₃வ விகாரஷட்கமுத்பத₃யதே. g யத்₃வா, அப்படி இங்கு அபாயமென்னென்ன (ஜந்ம மரணங்களுக்கு என்று) h விஷயங்களை விட்டு அவனைப் பற்றுங்கோள் என்று சொன்ன க்ரமத்துக்குக் கருத்தென்னென்ன (த்யக்த்வேத்யாதி₃) த்யாஜ்யத்திலுடைய க்ரௌர்யாதிஶயம் க்ரம நியாமகமென்று தாத்பர்யம். ராவணலுடைய ப்ராதிகூல்யம் நிலைதின்றமை கண்ட பின்பு, அக மளவும் சென்று புத்ர தா₃ராதி₃களைக் கூட்டிக்கொண்டு செல்லவும் கூடப்பெருதபடியிலே லங்கை அடிகொதித்தபடி. h,I இமே ப்ரமாணை த்யாஜ்யாத் பூர்வம் த்யாக₃யிதா₄தே சஸப்வாதே₃ள ப₄வத:.

I உபதே₃ஶம் அஷட்கர்ணமாயிருக்க, ப₃ஹுவசநத்தாற் சொல்லிற்று — சிலர் தா₃ந்தராய் அர்த்தி₂க்கச் சொல்லாமையாலும், அநர்த்த₃ம் ஸர்வஸாத₄ாரணமாகையாலும், எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறர் என்னுமத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறர் (விடுமின் என்கிற இத்யாதி₃). k (பன்மை) ப₃ஹுத்வம். l (வெக்காயம்) ஔஷ்ண்யம்.

m முற்றவும்–கட்டடங்க; ஸாகல்யேந ; விஹிதாவிஹிதவிப₄ாக₃ாஹிதமிதி யாவத். n ஏவம் ஸகலபரித்யாகே₃ கோ ஹேதுரித்யத்ராஹ (சண்டா₃ளர் இருப்பிடத்தை இதி) 1. "அஹம் மமேதி சண்டா₃ள:" இத்யேதத₃ர்த₂ விவக்ஷிதம். 2. "அஹங்காரஸ்து சண்டா₃ள:" இதி ச. o அஹங் காரதூ₃ஷிதம் — ஶரீரம். p மமகாரமென்கிறது – தே₃ஹாத்மப்₄ரமாதீ₄ந மமகாரத்தை: ஏதேந ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த ஸமஸ்த ஸாத்₄யாந்தர ஸாத₄நாந்தரத்யாகே₃ா விஹிதோ ப₄வதி.

q (மேலொரு பேறு இதி) அஸ்யைவ ப₂லத்வஸம்பாத₃நார்த்தே₂ாऽயமநுவாத₃ இதி ப₄ாவ:. ரத்யாக₃ம் ப₂லமாகக் கூடுமோவென்ன, த்யாஜ்யத்திலுடைய க்ரௌர்யாதிஶயத்தைப் பார்த்தால்

ஜீ— I உபதே₃ஶம் அஷட்கர்ணமாக வேண்டியிருக்க, ப₃ஹுவசநத்தாலே சொல்லிற்று—சிலர் தா₃ந்தராய் அர்த்தி₂க்கச் சொல்லாமையாலும், அநர்த்த₃ம் ஸர்வஸாத₄ாரணமாகையாலும், எல்லாரையும் குறித்துச் சொல்லுகிறரென்னுமத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறர் (விடுமின் என்கிற இத்யாதி₃) k (பன்மை) ப₃ஹுவசநம். l (வெக்காயம்) ஔஷ்ண்யம்.

m முற்றவும்–கட்டடங்க; ஸாகல்யேந. n இப்படி ஸகலபரித்யாக₃த்தில் அடியேதென்ன (சண்டா₃ளர் இத்யாதி₃) இங்கே 1. "அஹம் மமேதி சண்டா₃ள:" 2 "அஹங்காரஸ்து சண்டா₃ள:" இத்யாதி₃ விவக்ஷிதம். இத்தால் ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த ஸாத்₄யாந்தர ஸாத₄நாந்தர த்யாக₃த் தைச் சொன்னபடி.

q (மேலொரு பேறு இத்யாதி₃) விடுகைதானே ப₂லமென்னைக்காக "வீடுசெய்து" என்று அநுவதி₃க்கிறதென்றபடி. r விடுகைதானே ப்ரயோஜநமாமோ என்ன, இதுதான் ப்ரயோஜநமா

ர—நிற்கும் நீலேதானே பேருகப் போருகையாலே, விடுகையாகிற பேற்றைப் பெற்று என் கிறபடி; r ராஜபுத்ரன் s அழுகுசிறையிலே கிடந்தால், முடிசூடி ராஜ்யம் பண்ணுவதி லும் சிறைவிடுகைதானே ப்ரயோஜநமாயிருக்குமிறே.

(உம்முயிர் வீடுடையானிடை) இதுக்குப் t பலபடியாக u அருளிச்செய்வர். 1. "यस्यात्मा शरीरम् - v यस्य पृथिवी शरीरम्" (யஸ்யாத்மா ஶரீரம், v யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரம்) என்கிறபடியே, உம் உயிரையும், w அதினுடைய வீட்டையும் w_2 உடையவன் என்னுதல்; உம் உயிரை வீடாக உடையவன் என்னுதல்; உம் உயிரை விடுமிடத்தில்—ஸமர்ப்பிக்கு மிடத்தில், உடையான் பக்கலிலே என்னுதல்; x வீடுடையான்-பரமபத2நிலயன் பக்கலிலே என்னுதல்.

x_3 (உம்முயிர்) y அநித்யமான ஶரீரத்துக்கு நன்மை பார்க்கச் சொல்லுகிறேனே? நித்யமான ஆத்மவஸ்துவுக்கன்றே நான் நன்மை பார்க்கச் சொல்லுகிறது; z அது

அ-பரமபத2த்திலும் இதுவேயன்றே ப2லமாயிருப்பதென்னுமத்தை லௌகிக த்3ருஷ்டாந்தத்தாலே த3ர்ஶிப்பிக்கிறார் (ராஜபுத்ரன் இத்யாதி3) 2. "न कर्मणा न प्रजया द4नेन" இத்யாதி3. யத்3வா, வக்ஷ்யமாணத் நிரதிஶயாநந்த3ாவஹாத் விஷயவைலக்ஷண்யேந ஸ்வயமபி நிரதிஶயாநந்த3ாவஹ ரூபாத் ப4க3வத்ஸமாஶ்ரயணாத3பி த்யாஜ்யபரித்யாக3ஸ ஏவ அதிஶயப2லம் ப4வதி கிம்? இத்யத்ர த்3ருஷ்டாந்தமாஹ (ராஜபுத்ரன் இதி) s (அழுகுசிறை) அழுகியே போம்படியான சிறை; தாஸக பர்யவஸாயி காராக்3ருஹ நிக3ளப3ந்த4 இதி யாவத்.

t (பலபடியாக) சதுர்த4ா. u (அருளிச்செய்வர்) நஞ்ஜீயரிதி ஶேஷ: v ப்ருதி2வீகார்யம் ஹி ஶரீரமித்யபி4ப்ராயேணோக்தம் (யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரமிதி). w (அதினுடைய வீட்டையும்) என்றது - ஶரீரத்தையும் என்றபடி "முந்தின அர்த்த2த்திலே, உடையவன் என்றது ஶரீரமாக உடையவன் என்றபடி" என்றும் சொல்லுவர்கள். x துரீய யோஜநையில், உம்முயிர் - வீடு செய்ம்மின் என்று அந்வயம்.

y "உயிர்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநித்யமான இத்யாதி3) z "உம்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (அதுதானும் இத்யாதி3) x_3 (உம்முயிர் இத்யாதி3) த்ருதீய சதுர்த்த2யோஜநாஶேஷம்.

ஜீ-யிருக்குமென்னுமத்தை லௌகிக த்3ருஷ்டாந்தத்தாலே த3ர்ஶிப்பிக்கிறார்(ராஜபுத்ரன் இத்யாதி3) 2. "न कर्मणा न प्रजया द4नेन" இத்யாதி3. s (அழுகுசிறை)-அழுகியே போம்படியான சிறை.

t (பலபடியாக) நாலுவித4மாக, u (அருளிச்செய்வர்) நஞ்ஜீயரிதி ஶேஷ;. v ப்ருதி2வீகார்யம் ஹி ஶரீரம் என்னும் அபி4ப்ராயத்தாலே சொல்லிற்று (யஸ்ய ப்ருதி2வீ ஶரீரம் என்று) w(அதினுடைய வீட்டையும்) என்றது-ஶரீரத்தையும் என்றபடி. w_2 முந்தின அர்த்த2த்திலே (உடையவன்) என்றது-ஶரீரமாக உடையவன் என்றபடி. x துரீயயோஜநையில், உம்முயிர்-வீடுசெய்ம்மின் என்று அந்வயம்.

y "உயிர்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநித்யமான இத்யாதி3) z "உம்" என்றதுக்கு ப4ாவம் (அதுதானும் இத்யாதி3) a நாராயணனென்னுதே பொதுவிலே "உடையான்" என்றது-

---

ப்ர— "यस्यात्मा" [बृ. २-५-७] इत्यादि पूर्वमेव (३१४ पुटे) लिखितम्।

ஈ—தானும் என்னுயிர்க்கோ? உம்முயிர்க்கன்றே. (உடையானிடை) h பொதுவிலே உடையவன் என்கிறார்—ருசிபிறந்து "அவன் ஆர்" என்றுல் "வண்புகழ் நாரணன்" என்பாராக. b அவன் உடையவனுய் c உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு போரா நிற்க, நீங்களும் "நான், என்னது" என்று அகலப்பாராதே, உங்களை அவன் பக்க லிலே ஸமர்ப்பிக்கப் பாருங்கோள். d அவன் உடையவனெனபின்பு அவனேடு அவிவாதமே உங்களுக்கு வேண்டுவது.

அ-h நாராயணனென்னுதே பொதுவிலே "உடையான்" என்றது-ருசிபிறப்பிக்கைக்காக. இவ்விடத் திலே—ஜநமேஜயனை வைசம்பாயநர் "ஸாகல்யேந பாரதகதையையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்" என்ன, 'அவகாசமில்லை' என்ன, 'ஒரத்யாயந்தான் கேள்' என்ன, 'அதுக்கும் அவகாசமில்லை' என்ன, 'ஒரு ஸ்லோகந்தான் சொல்லுகிறேன்' என்ன, 'ஆனல் சொல்லும்' என்ன, 1. "த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே துர்யோதரநதர்ஸாநநௌ। கேயூக்ரஹம் வநபர்ங்கஞ்ச த்ருஷ்ட்வா யுத்யதம் புந: புந:॥" என்று ஸாகாங்ஷமாகச் சொல்ல, அதிலே ருசிபிறந்து, 'கேயூக்ரஹணமேது? வநபர்ங்கமேது?' என்ன, ருசிபிறந்தபின்பு அடி தொடங்கி பாரதமெல்லாம் சொன்னுப் போலே ருசிபிறக்கைகாக—என்று அருளிச்செய்வர். a ப்ராதமிகார்த்தே த்ருதியார்த்தே ச சலதி (பொதுவிலே இதி) பொதுவிலே - திருநாமத்தைச் சொல்லாமல் என்றபடி. b ப்ராதமிகார்த்தம் த்விதியார்த்தஞ்ச ஹ்ருதி நிதாய பாரவாந்தரமாஹ (அவன் உடையவனுய் இதி) "விடுசெய்மின்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (அவன் உடையவனுய் இத்யாதி) என்னவுமாம். c (உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக்கொண்டு) என்றது - "உம்முயிரை வீடாக உடையவன்" என்கிறத்தைக் கடாக்ஷித்து. d நநு "உடையான்" இத்யுக்தம், அதஸ்ஸர்வம் தச்சேஷமிதி பூலிதம்; புநராத்ம ஸமர்ப்பணம் நாம கிம்? கஸ்ய பதார்த்தம் கஸ்ஸமர்ப்பயதி? கிஞ்ச; ஏதாவந்மாத்ரேண அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகேஷ்டப்ராப்திர் பவிஷ்யதி கிம்? இத்யத்ர, "உடையானிடை விடுசெய்ம்மின்" இதி யோஜநாம் ஹ்ருதி நிதாயாஹ (அவன் உடையவனெனபின்பு இதி) e தத்ர ப்ரமாணமாஹ (யம இதி) உனக்கு அவனேடே அவிவாதமுண்டானுல் போகவேண்டா என்கையாலே, அவிவாதம் இன்றிக்கேயிருக்க, போனலும் ப்ரயோஜநமில்லை என்றபடி. f யமயதீதி - யம: ; நிருபாதிகம் நியமநம் யஸ்மிந் ஸோ(த்ர விவக்ஷித இத்யபிப்ராயேணாஹ (ப்ராதேஸிகேதி) யத்வா, யம

ஜீ-ருசியைப் பிறப்பிக்கைக்காக. இவ்விடத்திலே—"ஜநமேஜயனை வைசம்பாயநர் "ஸாகல்யேந பாரதகதையையைச் சொல்லுகிறேன் கேள்" என்ன, 'அவகாசமில்லை' என்ன, 'ஓர் அத்யாயந்தான் கேள்' என்ன, 'அதுக்கும் அவகாசமில்லை' என்ன, 'ஒரு ஸ்லோகந்தான் சொல்லுகிறேன்' என்ன, 'ஆனல் சொல்லும்' என்ன 1. "த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே துர்யோதநதர்ஸாநநௌ। கேயூக்ரஹம் வநபர்ங்கஞ்ச த்ருஷ்ட்வா யுத்யதம் புந: புந:॥" என்று ஸாகாங்ஷமாகச் சொல்ல, அதிலே ருசிபிறந்து 'கேயூக்ரஹணமேது? வநபர்ங்கமேது? என்ன, ருசிபிறந்த பின்பு அடிதொடங்கி பாரதமெல்லாம் சொன்னுப்போலே ருசி பிறக்கைக் காக என்பர்கள். a (பொதுவிலே)—திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லாமல். b முந்தின அர்த்தத்தையும் இரண்டாம் அர்த்தத்தையும் திருவுள்ளம்பற்றி "விடுசெய்ம்மின்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (அவன் உடையவனுய் இத்யாதி) c (உங்கள் ஸத்தையை நோக்கிக் கொண்டு) என்றது - உயிரை வீடாக உடையவன் என்கிறத்தைப்பற்ற. d ஸமர்ப்பணமாவதென்னென்ன (அவன் உடையவனுன பின்பு இத்யாதி) e உக்தத்துக்கு ப்ரமாணம் (யம இதி)

ஈ— e 1. (यमः-யமः) f ப்ராதே3ஶிகமான நியமநத்தை உடையவனே அன்று சொல்லுகிறது. f_2 2. "प्रभवति संयमने ममापि विष्णुः" (ப்ரப4வதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணுः) என்று அவன்தன்னையும் நியமிக்குமவனுயிற்று இவன். 1. (वैवस्वतः-வைவஸ்வதः) g விவஸ்வானுடைய குலத்திலே பிறந்தவனென்னுதல்; ஆதி3த்யாந்தரவஸ்தி2தனென்னுதல். 1. (राजा-ராஜா) h அவனைப்போலே "த3ஹ பச" என்கையன்றிக்கே எல்லார்க்கும் இனியனுயிருக்குமவனுயிற்று இவன். 1. (यः) அந்தர்யாமி ப்3ராஹ்மணாதி3களில் ப்ரஸித்3தி4. 1. (तवैष हृदि स्थितः - தவைஷ ஹ்ருதி3 ஸ்தி2தः) அவன் எங்குற்றன்? என்ன; i கண்டியேயோ? உன்னுடைய ஹ்ருத3யத்திலே புகுந்து j ஆட்சியில் k தொடர்ச்சி நன்றென்றிருக்கிறன். ஆனல் செய்யவேண்டுவதென்? என்னில் 1. (तेन चेद्विवादस्ते - தேந சேத3விவாத3ஸ் தே) உடையவனுயிருக்கிறவனேடே உனக்கு அவிவாத3முண்டாகில். இத்தால் பேறு என்? என்பாயோ,— 1. (मा गङ्गां मा कुरून् गमः - மா க3ங்கா3ம் மா குருந் க3மः) ஒரு தீர்த்த2ம்

அ—மப்3த3ம் பித்ருபதிவாசகமன்றேவென்ன (ப்ராதே3ஶிகமான இத்யாதி3) g (வைவஸ்வதः) என்றதுக்கு கே3ாத்ராபத்யார்த்தே2 அண்ப்ரத்யயமும், ஸம்ப3ந்த4ார்த்தே2 அண்ப்ரத்யயமுமாக்கி இரண்டு அர்த்த2மும் கண்டுகொள்வது என்கிறார் (விவஸ்வானுடைய இத்யாதி3) h ராஜ்ஞயதீதி - ராஜேத்யபி4ப்ராயேணாஹ (அவனைப்போலே இதி) அத்ர ப்ராஸங்கி3கம் 3. "யதா2 ப்ரஹ்லாத3நாச் சந்த்3ரः" இத்யாதி3. i "ஏஷः" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (கண்டியேயோ என்றது) j ஆட்சியாவது-ஶேஷித்வஜ்ஞாந பூர்வகமான அடிமைகொள்கை. k தொடர்ச்சியாவது-ஹ்ருத3யாந்தரவஸ்தி2தி:. l அவிவாத3முண்டானால் க3ங்கா3தீர்த்த2ாதி3களில் போகவேண்டா என்கையாலே, விவாத3முடையவன் க3ங்கா3தீர்த்த2ங்களிலே போனாலும் நிஷ்ப்ரயோஜநமென்று—வ்யதிரேகஸித்3த4மான

ஜீ—1. "யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதி3 ஸ்தி2தः। தேந சேத்3விவாத3ஸ்தே மா க3ங்கா3ம் மா குருந் க3மः॥" இதி மாநவே த4ர்மஶாஸ்த்ரே. f "யமயதீதி-யமः. நிருபாதி4கம் நியமநம் யஸ்மிந் - ஸः யமः" என்று விவக்ஷிதமென்னும் அபி4ப்ராயேணாஹ (ப்ராதே3ஶிகேதி) f_2 (ப்ரப4வதீதி) 2. "அஹமமரவரார்ச்சிதேந தா4த்ரா ஸம இதி லோகஹிதாஹிதே நியுக்தः। ஹரி குருவஶகோ3ऽஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ரः ப்ரப4வதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணுः॥" இதி ஶ்ரீவிஷ்ணு புராணே த்ருதீயேऽம்ஶே யமகிங்கரஸம்வாதே3. g வைவஸ்வதः என்றதுக்கு - கே3ாத்ராபத்யத்தில் அண்ப்ரத்யயமாதல், ஸம்ப3ந்த4ார்த்தே2 அண்ப்ரத்யயமாதல், என்று இரண்டு அர்த்த2மும் கண்டுகொள்வது என்கிறார் (விவஸ்வானுடைய இத்யாதி3) h ராஜ்ஞயதீதி ராஜேத்யபி4ப்ராயேணாஹ (அவனைப்போலே இத்யாதி3) i "ஏஷः" என்றதுக்கு அர்த்த2ம் (கண்டியேயோ என்றது) j ஆட்சியாவது - ஶேஷித்வஜ்ஞாநபூர்வகமான அடிமையைக் கொள்ளுகை. k தொடர்ச்சியாவது – ஹ்ருத3யாந்தரவஸ்தி2தி.

ப்ர—e1.(வீடுசெய்ம்மினே) मानवे धर्मशास्त्रे [८]—यमो वैवस्वतो राजा यस्तवैष हृदि स्थितः। तेन चेद्विवादस्ते मा गङ्गां मा कुरून् गमः॥९२॥

f_2 2. श्रीविष्णुपुराणे तृतीयेंशे [७] यमकिङ्करसंवादे—"अहममरवरार्चितेन धात्रा सम इति लोकहिताहिते नियुक्तः। हरिगुरुवशगोऽस्मि न स्वतन्त्रः प्रभवति संयमने ममापि विष्णुः॥"

சு—தேடிப்போதல், புண்யகேஷத்ரம் தேடிப்போதல் செய்யவேண்டா; l அஹங்காரமமகாரங்கள் கிடக்க ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுகையாவது—நிஷித்₃த₄ த்₃ரவ்யத்தை உள்ளே வைத்து m மெழுக்கூட்டினவோபாதியிறே. n உடையவனுக்கும் உடைமைக்கும் தக்கபடியிறே ப்ராயஶ்சித்தமும்; உடையவன் ஸர்வேஶ்வரன்; o த்₃ரவ்யங்களில் ப்ரத₄ாநமான ஆத்மத்₃ரவ்யத்தையிறே அபஹரித்தது; p அபஹரித்த த்₃ரவ்யத்தைப்பொகட்டு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணவேணுமே. p_2 பொகடுகிற த்₃ரவ்யம் தானுகையாலே, ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணுகைக்கு

அ—அர்த்த₂த்தை த்₃ருஷ்டாந்தமுகே₂ந த₃ர்ஶிப்பிக்கிறார் (அஹங்காரமமகாரங்கள் இத்யாதி₃) சேச்ச₂ப்₃த₃ஸமபிதோ₅யமர்த்த₂:. இவ்விடத்திலே 1. ''க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வரஜ்ஞாநாத்₃விஶுத்₃தி₄: பரமா மதா'' 2. ''யே த்₃விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸ்மரந்தி ச கேஶவம் l ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தே₃ஷு கₘ₃திஸ் ஸம்ஸர்க்கி₃ணமபி ll'' இத்யாதி₃கமநுஸந்தே₄யம். l யத்₃வா, அவிவாத₃த்தாலே ஸித்₃தி₄க்கிற அர்த்த₂ம் விவாத₃முண்டானால் தீர்த்த₃ஸ்நாநாதி₃களாலே ஸித்₃தி₄க்குமோ? என்ன (அஹங்காரேத்யாதி₃) m மெழுக்கூட்டுகையென்று பாட₃மானபோது, மெழுகுகை-பூசுகை. n ஶோஷத்வஜ்ஞாநமுண்டானால் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ண யோக்₃யதையில்லையென்கிறார் (உடையவனுக்கும் இத்யாதி₃) n கிஞ்ச, அஸ்ய தோ₃ஷஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தஶப்₃த₃வாச்யம் கிஞ்சித₃ங்கீ₃க்ருத்ய, தஸ்ய அநிஷ்டநிவர்த்தகத்வம் நாஸ்தீத்யேதாவத்பர்யந்தம் கிமர்த்த₂ம் ஜ்ஞாதவ்யம்? ஆத்மாபஹாரதோ₃ஷஸ்ய அதிரிக்தம் ப்ராயஶ்சித்தஶப்₃த₃வாச்யமேவ அஸம்பா₄வி இத்யுபபாத₃யதி (உடையவனுக்கும் இத்யாதி₃) என்னவுமாம். 3. ''த்ருணகாஷ்டோ₃பஹரணே யோ தோ₃ஷ: பரிகீர்த்தித: l ஸ்வர்ணரத்நாபஹாரே ऽபி தாவாநேவ ப₄வேத் கத₂ம் ll ஸ்வபாகத்₃ரவ்ய ஹரணே யோ தோ₃ஷ: பரிகீர்த்தித: l ஶ்ரோத்ரியஸ்வாபஹாரே ऽபி தாவாநேவ ப₄வேத் கத₂ம் ll ஆத்மவஸ்து யதோ₅நர்க₄ம் ஆத்மேஶஸ்து l ர: புமாந் l தஸ்மாத₃ஸ்யாபஹரணே தோ₃ஷஸ்யாந்தோ ந வித்₃யதே ll'' இத்யாதி₃. o (த்₃ரவ்யங்களில் ப்ரத₄ாநமான) என்றவிடத்தில் 4. ''மணிவர இவ'' என்கிற ஶ்லோகம் அநுஸந்தே₄யம். p ஸ்வதந்த்ரகர்த்துரப₄ாவாச்ச அதிரிக்தம் ப்ராயஶ்சித்தம் நாஸ்தீத்யாஹ (அபஹரித்த இதி) n யத்₃வா, ஆனால் அஹங்காரத்துக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் பண்ணிக்கொண்டு தீர்த்த₃ஸ்நாநாதி₃கள் பண்ணினாலோவென்ன (உடையவனுக்கும் இத்யாதி₃) தத்₃யோக்₃ய ப்ராயஶ்சித்தம் கிடையாதென்று கருத்து; p, p_2ஹேதுவந்தரம் (அபஹரித்த இத்யாதி₃) அபஹரித்த த்₃ரவ்யத்தைப் பொகடுகைதானே ஸர்வப்ராயஶ்சித்தமாகையாலே ப்ராயஶ்சித்தாந்தரத்துக்கு அதி₄காரியில்லையென்று கருத்து. அதாவது-பொகடுகிற த்₃ரவ்யம் தானுகையாலே,

---

ஜீ—l ''அவிவாத₃ஸ்சேந் மாகₘ:'' என்கையாலே விவாதி₃க்கில் கₘ்கா₃தி₃கₘநமும் அகிஞ்சித்கரம் என்னுமத்தை ஸத்₃ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (அஹங்கார இத்யாதி₃) சேச்ச₂ப்₃த₃ஸமபிதோ₅யமர்த்த₂:. அத்ர 1. ''க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யேஶ்வர ஜ்ஞாநாத்₃ விஶுத்₃தி₄: பரமா மதா'' 2. ''யே த்₃விஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸ்மரந்தி ச கேஶவம் l ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தே₃ஷு கₘ₃திஸ் ஸம்ஸர்க்கி₃ணமபி ll'' இத்யநுஸந்தே₄யம். m மெழுக்கூட்டின என்று பாட₂மாநால், மெழுகுகை-பூசுகை இத்யர்த்த₂:. n இது பாபவிமோசகமான மாத்ரமன்றிக்கே வேறு இதுக்கு ஸத்₃ருஶப்ராயஶ்சித்தமுமில்லை என்கிறார் (உடையவனுக்கும் இத்யாதி₃) p ப்ராயஶ்சித்தமுண்டானாலும் அதி₄காரியில்லை என்கிறார் (அபஹரித்த இத்யாதி₃) o (த்₃ரவ்யங்களில் ப்ரத₄ாநம்) என்கிறவிடத்தில் 4. ''மணிவர இவ மோஹாரோ நித்யஶ்ருத்₃யோ₅பி ஜீவ:'' இத்யாதி₃ அநுஸந்தே₄யம். 3. ''த்ருணகாஷ்டோ₃பஹரணே யோ தோ₃ஷ: பரிகீர்த்தித: l ஸ்வர்ணரத்நாபஹாரே ऽபி தாவாநேவ ப₄வேத் கத₂ம் l ஸ்வபாகத்₃ரவ்யஹரணே'' இத்யாதி₃ அநுஸந்தே₄யம். p_2 (பொகடுகிற த்₃ரவ்யம்)

2. மின்னின் நிலையில மன்னுயி ராக்கைகள் என்னு மிடத்திறை யுன்னுமின் நீரே.

ஆ— 2. வ்யா:—(மின்னின்நிலை) சிரகாலவாஸிதமான விஷயங்களை விடமுடியுமோ? என்னில், இவ்வாத்ம ஸம்பந்தியான ஸரீராதி, ப்ராக்ருத விஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதி, தோஷங்களை நீங்களே ஆராய்ந்து உணருங்கோள்; உணரவே எளிதாக விடலாம் என்கிறார். 2.

ஈ—வேறு அதிகாரியுமில்லையே. q ஆகையாலே r நீங்களும் உடையவன் பக்கலிலே வீடு செய்ம்மினே. s வீடு - ஸமர்ப்பிக்கை; அதாகிறது - இசைகை. 1.

அ-உடையவனுமிருக்கிற ஈஸ்வரன்பக்கலிலே பொகடுகையாவது-அவனதென்று இசைகையானபடியால், பின்னை இசைந்தால் தான் அவனதீநனாய், தான் என்றொரு ஸ்வதந்த்ரனில்லாதபடியாலே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரி இல்லை—என்றபடி.

q(ஆகையாலே) இதி வாக்யஸ்ய-''அவன் உடையவனை பின்பு''(ப 379 d) இதி பூர்வதந வாக்யேந ஸங்கதி:. r அர்த்தஸ்தித்வம். பவந்தஸ்ச ஏவமேவ குர்வந்து இத்யாஸயேநாஹ (நீங்களும் இதி) ஸ்வதேவநாதுஸந்தாத்ரா பகவதா ஸமுச்சய இதி பாவ:. s இருபத்துநாலாயிரத்திலே ''வீடு இசைமினே'' என்றிருந்தாலும் ''வீடு செய்ம்மினே'' என்று இவ்விடத்திலே நிர்வாஹம். அதாவது, வீடு செய்ம்மினென்று-ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்றாய், அதாவது-இசைகை என்றபடி. யத்வா, '' வீடுசெய்ம்மின் '' இத்யுக்தே - அவிவாதம் குருத்வம் இதி கதம் ஸித்த்யதீத்யத்ர, பகவதப்ருதக்ஸித்தப்ரகாரபூதத்ரவ்யஸ்ய முக்யதோ(பஹாரஸமர்ப்பண யோரபாவத் ததநதந்யார்ஹஶேஷபூதஸ்ய வஸ்துந: அந்யஶேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யஜ்ஞாநம் அபஹார:; ஸமர்ப்பணம் நாம ''த்வம் பகவதீய:'' இத்யாசார்யைர் பாகவதைர்வா அபார காருண்யாதிஶயேந ப்ரதிபாதிதே, தத் தஸ்ய வேதி ஸம்வாத இதி பர்யவஸ்யதீத்யபிப்ரா யேணாஹ (வீடு - ஸமர்ப்பிக்கை, அதாகிறது - இசைகை இதி)

இத்திருவாய்மொழி ப்ரமேயம் - பகவதாஸ்ரயணம். ஸகலேதரபரித்யாகபூர்வகமாக பகவத்விஷயமான ஆத்ம ஸமர்ப்பணம் - இப்பாட்டுக்கு ப்ரமேயம். '' முற்றவும் வீடுமின், வீடுசெய்து, உம்முயிர் வீடுடையானிடை வீடுசெய்ம்மினே '' இத்யந்வய:. இப்படியே உரையினுடைய அந்வயம். 1.

ஜீ-இத்யாதிக்கு பொகடுகிற த்ரவ்யம் தானுகையாலே,உடையவனுமிருக்கிற ஈஸ்வரன் பக்கலிலே பொகடுகையாவது அவனதென்று இசைகையானபடியால், பின்னை இசைந்தால் தான் அவனதீநனாய், தான் என்றொரு ஸ்வதந்த்ரனில்லாதபடியாலே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரி இல்லை என்றபடி.

q ஆகையாலே என்றதுக்கு-''அவன் உடையவனை பின்பு''(ப379d) என்ற பூர்வதநவாக்யத்தோடே ஸங்கதி. r அர்த்தகதத்வம் இதுவான பின்பு நீங்களும் இப்படியே செய்யுங்கோள் என்னும் ஆஸயத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (நீங்களும் இத்யாதி) நீங்களும் என்ற ஸமுச்சயம்-ஸ்வதேவ அநுஸந்திக்கிற ஈஸ்வரனேடே. ''வீடு இசைமின்'' என்று இருபத்துநாலாயிரத்தில் பாடும்; '' வீடுசெய்ம்மின் '' என்று இவ்விடத்தில் பாடும்.

இத்திருவாய்மொழி ப்ரமேயம் - பகவதாஸ்ரயணம்; இப்பாட்டுக்கு ப்ரமேயம் - ஸகலேதரபரித்யாக பூர்வகமாக பகவத்விஷயத்தில் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம். முற்றவும் வீடுமின், வீடுசெய்து இத்யாரப்ய க்ரமேணாந்வய:. 1.

ஓ—அவ:—இரண்டாம் பாட்டில்—நெடுங்காலம் பழகின விஷயங்களை விடவொண்ணுமோ? என்னில், அஸ்தி₂ரத்வாதி₃ தே₃ஹாஷங்களை அநுஸந்தி₄க்கவே விடுகை எளிது என்கிறார்.

வ்யா:—(மின்னின் நிலையில) மின்னுக்குள்ள நிலையும் இல்லை என்கிறது; அஸ்தி₂ரமாயிருந்தே ஸ்தி₂ரங்கள்போலே சிலநாள் செல்லுகிலும் செல்லும் என்ற வாறு. (மன்னுயிராக்கைகள்) ஆத்மாதான் தனக்கு உபாதே₃யமாகக் கொண்டு விடேனென்று பற்றிக்கிடக்கிற தே₃ஹங்கள். "உயிர்" என்கிற ஏகவசநத்துக்கும் "ஆக்கைகள்" என்கிற ப₃ஹுவசநத்துக்கும் கருத்து – ஓர் ஆத்மாவே கர்மாநுரூ₃ணமாக அநேக தே₃ஹங்களிலே நலிவுபடுமென்று தோற்றுகைக்காக. (என்னுமிடத்தென்று தொடங்கி) என்னும் இஸ்த₂லத்தில் தே₃ஹப்பரப்பெல்லாம் அநுஸந்தி₄க்க வேண்டுவதில்லை; தே₃ஹத்தினுடைய ஏகதே₃ஶாநுஸந்தா₄நத்தாலே விஷயங்களில் வைராக்₃யம் பிறக்கும். (நீரே) தே₃ஹாநுஸந்தா₄நத்துக்கு ப்ரமாணபேக்ஷையில்லை; உங்களுக்கே அநுஸந்தி₄க்கலாம். 2.

ப— அவ:—அநந்தரம் த்யாக₃பூ₃த்₃தி₄ ஸௌகர்யத்துக்காக த்யாஜ்யங்களுடைய நிலையாமையை அருளிச்செய்கிறார்.

உயிர்—ஆத்மா, **மன்**—தனக்கு அபி₄மதமாகச் செறிந்த, **ஆக்கைகள்**—ப₃ந்த₄க ஶரீரங்கள், **மின்னின்**—மின்னிலுங்காட்டில், **நிலை**—தோன்றியே மாயக்கடவதான நிலையையும், **இல**—உடையவல்லவாயிருக்கும்; **என்னுமிடத்து**—என்று சொல்லும்படியாதலில், **நீரே**—நீங்கள், **இறை**—ஸ்வாமியை, **உன்னுமின்**—மநநம்பண்ணுங்கோள்.

"மன்னுயிராக்கைகள்" என்று—ஆத்மாவுக்கு மாறிமாறி வரும் ஆக்கைகள் என்றுமாம். **"இறை உன்னுமின் நீரே"** என்று—"நீரே நிலையாமையைச் சிறிது நிரூபியுங்கோள்" என்றும் சொல்லுவர்; இது பூர்வோத்தரமான இரண்டு பாட்டிலும் சொல்லுகிற ப₄க₃வதா₃ஶ்ரயணபர்யந்ததைக்குச் சேராது. 2.

இ- அவ:-இரண்டாம்பாட்டில்-நெடுங்காலம் பழகின விஷயங்களை விடவொண்ணுமோ வென்னில், அஸ்தி₂ரத்வாதி₃ தே₃ஹாஷங்களை அநுஸந்தி₄க்கவே விடலாம் என்கிறார்.

வ்யா:—(**மின்னின் நிலையில**) மின்னுக்குள்ள நிலையுமில்லை. 1. **"संपदः स्वप्नसङ्काशाः यौवनं कुसुमोपमम्। तटिच्चञ्चलमायुश्च कस्य स्याज्जानतो धृतिः॥"** (ஸம்பத₃: ஸ்வப்ந ஸங்காஶா: யௌவநம் குஸுமோபமம்। தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்ச கஸ்ய ஸ்யாஜ்ஜாநதோ த்₄ருதி:॥) அது தோற்றி நசிக்கும். இது கர்ப்ப₄த்திலே நசிக்கும்; தோற்றினபோதே மாயக்கடவதாய் இருப்பதொரு வ்யவஸ்தை₂ உண்டு அதுக்கு; இது, சில நாளிருக்கிலும் இருக்கும். அஸ்தி₂ரமென்று ஹிதத்தில் ப்ரவர்த்திக்கவொட்டாது; ஸ்தி₂ரமென்று விஶ்வஸிக்கப்பண்ணி நசிப்பிக்கும். **(மன்னுயிராக்கைகள்)** உயிர் மன்னி விடேனென்று பற்றிக்கிடக்கிற ஶரீரங்கள்; நித்யனான ஆத்மாவினுடைய ஶரீரங்கள்

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

இ—என்னவுமாம். "உயிர்" என்கிற ஏகவசநத்துக்கும், "ஆக்கைகள்" என்கிற ப₃ஹுவசநத்துக்கும் கருத்து—ஓர் ஆத்மாவே கர்மாநுகு₃ணமாக அநேக ஶரீரங்களிலே நலிவுபட்டுப் போருகிறுன் என்று தோற்றுகைக்காக; A "மகிழலகொன்றே போல்", 1."**வாஸாம்ஸி ஜீர்ணானி**" (வாஸாம்ஸி ஜீர்ணநி). அன்றிக்கே, ஜாத்யேகவசநமாகவுமாம். **(என்னுமிடத்து)** என்னும் ஸ்த₂லத்தில்; என்னும் இவ்வார்த்த₂த்திலே என்னவுமாம்; ஆனபின்பு என்னவுமாம். **(இறை உன்னுமின்)** இதினுடைய தே₃ஷமெல்லாம் அறியவேண்டா; ஏகதே₃ஶாநுஸந்தா₄நத்தாலே விரக்தி பிறக்கும். **(நீரே)** தே₃ஷாநுஸந்தா₄நத்துக்கு ஶாஸ்த்ரம் வேண்டா; தே₃ஷம் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே உங்களுக்கே தெரியும். 2.

ச— அவ:—இரண்டாம்பாட்டு, a ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த விஷயங்களை விட்டு ஸர்வேஶ்வரனை எம்பெருமான் பக்கலிலே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணப்பாருங்கோள் என்றூர் முதற்பாட்டில்; ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த விஷயங்களை விடச்சொல்லாநின்றீர். அநாதி₃காலம் வாஸநாபண்ணிப் போந்தவற்றை இப்போதாக விடப்போமோ? என்ன; அவற்றினுடைய தே₃ஷதூ₃ர்ஶநம் பண்ணவே விடலாம் என்கிறூர் இதில்.

வ்யா:—(b மின்னின் c நிலையில) d மின்னேபாதியும் நிலையுடைத்தல்ல. e அல்பமாய் அஸ்தி₂ரமாயிருக்குமிறே அது. இதுவும் அஸ்தி₂ரமாயிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்தி₂ர

அ— இரண்டாம் பாட்டு (மின்னின் நிலையித்யாதி₃) a முதற்பாட்டிலே த்யாஜ்யத்தை அடங்க விடுங்கோள் என்று சொல்லி, அநந்தரம் அல்பாஸ்தி₂ரத்வாதி₃ தே₃ஷங்களைச் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம்—ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பிறந்த ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கை என்கிறூர் (ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்த விஷயங்களை விட்டு) இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே.

b,d"எல்லையேதுவமை நீக்கம்"இதி த்₃ராமிடோ₃க்த ப்ரக்ரியயா பஞ்சம்யா: அநேகார்த்த₃வாத் அத்ர உபமார்த்த₃த்வம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (மின்னேபாதியுமிதி) தடிச்சேத் பூ₄த்வா நஶ்யதி; இமாநி து க₃ர்ப்பே₄ऽபி நஶ்யந்தீதி பூ₄ய: . d (மின்னேபாதியும் நிலை) ஸ்தை₂ர்யம்; இவ்விடத்தில் 2."க₃ர்ப்பே₄ऽபி லீயதே பூ₄யோ ஜாயமாநோऽஸ்தமேதி ச। ஜாதமாத்ரோऽபி ம்ரியதே பா₃லபூ₄வேऽத₃ யௌவநே। மத்₄யமஞ்ச வய: ப்ராப்ய வார்த்த₄கே வா த்₃ருவா ம்ருதி₃: ॥" என்றும் 3."ஸம்பத₃:

ஜீ— இரண்டாம் பாட்டு (மின்னின் இத்யாதி₃) a கீழே த்யாஜ்யத்தை அடங்க விடுங்கோள் என்று சொல்லி, அநந்தரம் அல்பாஸ்தி₂ரத்வாதி₃ தே₃ஷங்களைச்சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநம்—ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பிறந்த ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கை என்கிறூர் (ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தேத்யாதி₃).

b,d"எல்லையேதுவமை நீக்கம்" என்று தமிழர் சொன்னபடியே பஞ்சமிக்கு அநேகார்த்த₃மும் உண்டாகையாலே இவ்விடத்தில் உபமார்த்தே₃ பஞ்சமி என்கிறூர் (மின்னேபாதியும் இத்யாதி₃) c நிலை – ஸ்வப₄ாவம்.

e நிலையுடைத்தல்லாமை எப்படியென்ன (அல்பமாய் இத்யாதி₃) b யத்₃வா, மின்னிற்காட்டில் என்று அர்த்த₃ாந்தரமாதல்: 3."க₃ர்ப்பே₄ऽபி லீயதே பூ₄யோ ஜாயமாநோऽஸ்தமேதி ச" இத்யாதி₃.

A முதல் திருவ 49.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

நி—புத்தி,யைப் பிறப்பித்து, அநர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுவித்துவிடும். f சந்தநப்ராந்தி யாலே நாற்றம் குளிர்த்தி மென்மைகளைக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தின்மேலே கையை வைத்துக்கொண்டு கிடந்து உறங்காநின்றுல், ஒரு தார்மிகன் "இது ஸர்ப்பங்கிடாய்" என்று அறிவித்தால், பின்னை அதில்நின்றும் கைவாங்கியல்லது நிற்கவொண்ணுதிறே. அப்படியே இதர விஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணிப்போருகிற இவனுக்கு. "இது அல்பம் அஸ்திரம்" என்று இதினுடைய தோஷதர்ஶநத்தைப் பண்ணுவிக்கவே விடலாயிருக்குமிறே.

(மன்னுயிராக்கைகள்) g உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள் என்னுதல், h நித்யமான ஆத்மவஸ்து பரிக்ரஹிக்கிற தேஹங்களென்னுதல். i திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும்

அ—ஸ்வப்நஸங்காஶா யௌவநம் குஸுமோபமம் | தடிச்சஞ்சலமாயுஶ்ச கஸ்ய ஸ்யாத் ஜாததோ த்ருதிः ॥" இத்யாதியும் அநுஸந்தேயம்.

eநிலையுடைத்தல்லாமை எப்படியென்ன (அல்பமாய் இத்யாதி)b,e (அல்பமாய் இதி) மின்னிற் காட்டில் என்று அர்த்தாந்தரமாதல். c நிலை-ப்ரகாரம். e அல்பதை-போக்யதால்பதை. மின்னுக்கு அல்பாஸ்திரத்வ தோஷம் உண்டாயிருந்ததேயாகிலும், தத்ப்ரகாரகத்வ குணமுண்டிறே அதுக்கு; இதுக்கும் அந்த தோஷம் உண்டாயிருக்கவும் தத்ப்ரகாரகத்வரூப குணமில்லை என்றபடி. f நது தோஷோபதேஶः க்ரியதே த்யாகாய, போக்யதாபுத்த்யா விஷயாஸக்தாத் ப்ரதி தோஷோபதேஶः க்ருதஶ்சேத் தாவந்மாத்ரேண தே த்யக்தும் ஶக்யந்தே கிம்? இத்யதராஹ (சந்தந ப்ராந்தி இத்யாதி) அநாதிகாலம் வாஸிதங்களான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை தர்ஶித்தால் ஸுகமாக விடலாம் என்றபடி.

g (உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்) என்றது – ஆத்மாவைப் பற்றி விடேன் என்றிருக்கிற ஶரீரங்கள் என்றபடி. h (நித்யமான) மன்னுகை – காலத்தோடே பொருந்துதலாய், காலவிஶேஷஞ் சொல்லாமையாலே ஸர்வகால ஸம்பந்தமும் ஸித்திக்கிறது. i "உயிர்" என்று ஏக வசநமாய் "ஆக்கைகள்" என்று பஹுவசநமாயிராநின்றது; ஓர் ஆத்மவஸ்துதானே அநேக தேஹ பரிக்ரஹம் பண்ணக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திறந்து கிடந்த வாசல்கள்தோறும்

ஜீ—"மின் தோற்றி மறையும்; அதுவுமில்லை இதுக்கு" என்று வ்யாக்யாநத்தில் அர்த்தம். e போக்யதால்பதை-அல்பதையாவது, யத்வா, (அல்பமாய்) இத்யாதிக்கு-அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷம் உண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், தத்ப்ரகாரகத்வ குணமுண்டிறே மின்னுக்கு; இதுக்கும் அத்த தோஷம் உண்டாயிருக்கவும் தத்ப்ரகாரகத்வரூப குணமில்லை என்றபடி. f தோஷ தர்ஶநம் பண்ணினால் விடலாமோ என்ன (சந்தநேத்யாதி) அநாதிகால வாஸிதமான வஸ்துக்களினுடைய தோஷங்களை தர்ஶித்தால் ஸுகமாக விடலாம் என்றபடி. இதுக்கு அவதாரிகையோடே சேர்த்தி.

g (உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்) ஆத்மாவைப் பற்றி விடேன் என்றிருக்கிற ஶரீரங்கள். h த்விதீயார்த்தத்துக்கு, மன்னுகை – காலத்தோடே பொருந்துதல்; நித்யமான என்றபடி. i "உயிர்" என்று ஏகவசநமாயிருக்க "ஆக்கைகள்" என்கிற பஹுவசநம் சேரும்படி என்னென்ன (திறந்து கிடந்த இத்யாதி) j நுழைந்து-ப்ரவேஶித்து. k திரியும் பதார்த்தம் – ஸ்வா-

F—j நுழைந்து k திரியும் பதார்த்தம்போலேயிறே இவன் திரிவது. lA மகிழலகொன்றே போல் மாறும் பல் யாக்கையிறே; m ஓரலகுதானே காணிஸ்தாநத்திலே நிற்பது, கோடிஸ்தாநத்திலே நிற்பதாமிறே. அப்படியே ஓராத்மாதானே கர்மபேதத்தாலே தேவாதி n தேஹபேதங்களைப் o பரிக்ரஹிக்குமிறே. p அன்றியே "உயிர்" என்கிற ஏகவசநம் ஜீவாநந்த்யத்துக்கு உபலக்ஷணமாய், ஆத்மாக்கள் பரிக்ரஹிக்கிற ஸரீரங்கள் என்னவுமாம்.

q (என்னுமிடத்து) r பகவத்குணங்களைப் பரிச்சேதிக்கிலும் பரிச்சேதிக்கப் போகாதாயிற்று தேஶாஷ்யரப்பு. s இவ்விடையாட்டத்து என்றபடி. (இறையுன்னுமின்)

அ—என்று தொடங்கி) j நுழைந்து – ப்ரவேஶித்து. k திரியும் பதார்த்தம்–ஸ்வா. l ஓர் ஆத்மாவே அநேக ஸரீர பரிக்ரஹம் பண்ணுமதுக்கு ப்ரமாணம் (மகிழலகு இத்யாதி) மகிழலகு–வகுளபீஜம். m உக்தமர்த்தம் உபாத்த ப்ரமாணரூடதயா ஆஹ (ஓரலகுதானே இத்யாதி) அதாவது–நாட்டிலே ஜ்யோதிஷ்காதிகள் மகிழ்விரையை அலகாக வைத்து எண்ணக்கடவர்கள்; அவர்கள் முந்துற காணிஸ்தாநத்திலே வைத்து, பின்னை பத்துஸ்தாநத்திலே வைத்து, நூறுஸ்தாநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்தாநத்திலே வைத்து, இப்படி வரக்கடவதிறே; அத்தைச் சொன்னபடி. இவ்விடத்திலே 1. "படுநைகவராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தலயோ: காகணிகாஸௌவர்ணகோட்யோ: l பகவமோக்ஷண யோஸ் த்வயைவ ஜந்து: க்ரியதே ரங்கநிதே த்வமேவ பாஹி" என்றது அநுஸந்தேயம். n (தேஹபேதங்களை இது) 2. "வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி" இத்யாதியை இவ்விடத்திலே கண்டுகொள்வது. o இறே–ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிப்ரஸித்திர் விவக்ஷிதா. வகுளபீஜத்ருஷ்டாந்தேந தத்ர ப்ரவேஶஸ்ய அந்யாதீநத்வம் ஸமர்ச்யதே. p (அன்றியே) என்கிறது–"உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்" (g) என்கிற ப்ரதமயோஜநாஶேஷம். ஸங்கா பூர்வவத். யோஜநாத்வயத்துக்கும் மூலம்-ஏகவசநஸ்வாரஸ்யமும், ஸ்தாநாந்வயமும்.h த்விதீயயோஜநையில் நித்யத்வோக்திக்குப் ப்ரயோஜநம்-தேஹாத்ம விவேகம்.

q (என்னுமிடத்து) என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே என்றபடி. என்னுமிடம் என்றபோதே தேஶாஷபலாஹாரூர்யம். யத்வா, என்னுமிடத்து என்று – இதுமுதலான தேஶாஷப்பரப்பு என்றபடி.

ஜீ-ஓர் ஆத்மாவே அநேக ஸரீரபரிக்ரஹம் பண்ணும் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (மகிழலகு இத்யாதி) மகிழலகு - மகிழம்விரை. m உக்தார்த்தத்தை உபாத்த ப்ரமாணரூடமாக்கி அருளிச்செய்கிறார் (ஓரலகுதானே இத்யாதி) அதாவது–ஜ்யோதிர்வித்துக்கள் மகிழம் விரையை அலகாக வைத்து எண்ணக்கடவர்களிறே, அவர்கள் முந்துற காணிஸ்தாநத்திலே வைத்து, பின்னை பத்துஸ்தாநத்திலே வைத்து, நூறுஸ்தாநத்திலே வைத்து, கோடிஸ்தாநத்திலே வைத்து, இப்படி வரக்கடவதிறே; அத்தைச் சொன்னபடி. அத்ர 1. "படுநைகவராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தலயோ: காகணிகா ஸௌவர்ணகோட்யோ:" இத்யாதி அநுஸந்தேயம். n (தேஹபேதங்களைப் பரிக்ரஹிக்குமிறே) அத்ர 2. "வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி" இத்யாதி த்ருஷ்டவ்யம். o இறே இதி–ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ரஸித்திர் விவக்ஷிதா. மகிழலகு த்ருஷ்டாந்தேந தத்தத்ஸ்தாந, ப்ரவேஶஸ்ய அந்யாதீநத்வம் ஸமர்ச்யதே. p (அன்றியே) என்கிற யோஜநையும் "உயிர் மன்னுகிற ஆக்கைகள்" (g) என்கிற ப்ரதம யோஜநாஶேஷம். யோஜநாத்வயஸ்ய மூலம்–ஏகவசநஸ்வாரஸ்யஞ்ச ஸ்தாநாத்வயஶ்ச. h த்விதீயயோஜநாயாம் நித்யத்வோக்தே: ப்ரயோஜநம்–தேஹாத்ம விவேக:.

q (என்னுமிடத்து) என்னும் இவ்வர்த்தத்திலே. "என்னுமிடம்" என்னும்போதே தேஶாஷபலாஹாரூர்யம் ஸூசிதம். r "என்னுமிடத்துஇறையுன்னுமின்" என்றத்தால் பலிதம் (பகவத்

A முதல் திருவ 49

3. நீர்நும தென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்திறை சேர்மின் உயிர்க்கத னேர்நிறை யில்லே.

ஆ—3. வ்யா:—(நீர்) ஆத்மநாஶகரமான அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாக விட்டு ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயியுங்கோள்; இவ்வாத்மாவுக்கு அத்தோடொத்த சிரியதொன்றுமில்லை என்கிறார். 3.

ஏ—அவ:—மூன்றும் பாட்டில் — த்யாஜ்யத்தைச் சுருங்க உபதே3ஶிக்கிறார்.

வ்யா:—(நீர்நுமதென்று) அநர்த்த3கரமான அஹங்கார மமகாரங்களைச் சொல்லுகிறது. (இவை வேர்முதல் மாய்த்து) அஹங்கார மமகாரங்கள்தான் செல்லா நின்றனவேயாகிலும், ஆசார்ய ஸேவா ப்ராசுர்யத்தாலும், ஶாஸ்த்ராப்4யாஸத்தின் மிகுதியாலுமாக இவை அபுருஷார்த்த2மென்று அத்4யவஸிக்கை — இவற்றினுடைய வேர்முதல் மாய்க்கையாவது. ஸவாஸநமாக இவற்றை விட்டு எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிக்கை து3ஷ்கரமாகையால் இதுவே பொருளாகை உசிதம். (இறை என்று தொடங்கி) ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயியுங்கோள்; ஆத்மாவுக்கு அத்தோடொக்கும் சிரியதில்லை. சிரியதாவது – ஹிதமும் ப்ரியமும். 3.

ப—அவ:—அநந்தரம் த்யாக3ப்ரகாரத்தை ஸங்க்3ரஹேண அருளிச்செய்கிறார்.

நீர் நுமதென்றிவை-(ஆத்மாத்மீயங்களிலுண்டான) அஹங்காரமும் மமகாரமுமாகிற இவற்றை, வேர் முதல் மாய்த்து—ருசி வாஸனைகளாகிற பக்கவேரோடே முதலறுத்து, இறை—ஸ்வாமியை, சேர்மின்—சேருங்கோள்; உயிர்க்கு—ஆத்மாவுக்கு, அதன்நேர்—அத்தோடொத்த, நிறையில்லே—நிரப்பமில்லை. 3.

ந—t இதிலே அல்பத்தை ஆராயுங்கோள். (நீரே) u இதுதனக்கு ஒரு ப்ரமாணபேக்ஷையும் இல்லை. ஸத்3ஆசார்யோபதே3ஶமும் வேண்டா. 2.

அ—r யத்3வா, ''என்னுமிடத்தை உன்னுமின்'' இத்யநபி4தா4ய ''என்னுமிடத்து இறை உன்னுமின்''இத்யநேந ப3ஹிதமாஹ (ப4கவத்3கு3ணங்களை இதி) s(இவ்விடையாட்டத்து) அஸ்மிந் விஷயே இத்யர்த்த2: t(இதிலே அல்பத்தை இதி) தாவந்மாத்ரேண பரித்யக்தும் ஶக்யத இதி ப4வ: u ''நீரே'' இத்யவதா4ரண க3ர்ப்பி4தமாஹ (இதுதனக்கு இதி) தே3ஹாணும் ப்ரத்யக்ஷத்வாதி3தி ப4வ:. வ்யாக்2யாந்தரேஷு ''என்னுமிடத்து'' இத்யஸ்ய—ஏவந்த்வாத் இத்யர்த்தே3 ऽபி3ஹித:; ''இறையுன்னுமின்'' இத்யத்ர ச. பூர்வோத்தர க்3ரந்தா2நுகு3ண்யாத் ஸ்வாமிநமாஶ்ரயேதா3 இதி ச. ' உயிர்மன்னு ஆக்கைகள் மின்னின்னிலையில-என்னுமிடத்து நீரே இறையுன்னுமின்'' இத்யந்வய:. ப4கவத்பரத்வபக்ஷே ஏகார: பாத3பூரணார்த்த3:. 2.

ஜீ—கு3ணங்களை இத்யாதி3) s(இவ்விடையாட்டத்து) அஸ்மிந் விஷயே. t(இதிலே அல்பத்தை இதி) தாவந்மாத்ரேண விடலாம் என்றபடி. u''நீரே'' என்கிற ஏவகாரார்த்த2ம் (இது தனக்கு இத்யாதி3) தே3ஹமும் ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே என்று கருத்து. ''உயிர் மன்னு ஆக்கைகள் மின்னின் நிலையில-என்னுமிடத்து நீரே இறை உன்னுமின்'' இத்யந்வய:. 2.

இ—அவ:—மூன்றும் பாட்டில்—அநாதி3காலம் பற்றிப்போந்த விஷயங்களை விடும் போது பற்றின காலமெல்லாம் வேண்டாவோ தனித்தனியே விடுகைக்கு? என்னில்; அதுவேண்டா, எளிதாக விடலாம் என்று த்யாஜ்யத்தை இரண்டு ஆகாரத்தாலே சுருங்க உபதே3ஶிக்கிறார்.

வ்யா:—**(நீர் நுமது)** அநர்த்த2கரமான அஹங்கார மமகாரங்களை. "நான், என்னது" என்னும் அர்த்த2த்தைப் பிறர்க்கு உபதே3ஶிக்கப் புக்கால் "நீங்கள்" என்றும், "உங்களது" என்றுமிறே சொல்லுவது. அதாகிறது-அநாத்மநி ஆத்ம பு3த்3தி4யும், அஸ்வே ஸ்வத்வபு3த்3தி4யும். "நான், என்னது" என்னில் நா வேமிறே. **1. "अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः। अविद्यातरुसंभूतिबीजमेतत् द्विधा स्थितम्॥"** (அநாத்மந்யாத்மபு3த்3தி4ர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி:। அவித்3யாதருஸம்பூ4திபீ3ஜ மேதத் த்3விதா4 ஸ்தி2தம்॥) என்று ஸம்ஸாரபீ3ஜத்தையும். **2. "अच्युतादृं तवास्मीति सैव संसारभेषजम्"** (அச்யுதாஹம் தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸாரபே4ஷஜம்) என்று பரி ஹாரத்தையும் சொல்லிற்றிறே. **(இவை வேர்முதல் மாய்த்து)** இவற்றை ஸவாஸந மாகப்போக்கி. இது *அக்3நிநா ஸிஞ்சேத்போலே து3ஷ்கரம்; இவை நேராகவிடும் போது ப4க3வத்3விஷயத்தைப் பற்றி விடவேணும்; அவனைப்பற்றும்போது இவற்றை விட்டல்லது பற்றவொண்ணாது; ஆகையாலே இதரேதராஶ்ரயக்3ரஸ்தம். ஆனால் இதுக்குப்பொருளென்னென்னில், ஆசார்யஸேவையாலும் ஶாஸ்த்ராப்4யாஸத் தாலும் இவை அபுருஷார்த்த2மென்று அத்4யவஸிக்கை. இரண்டு வ்ருக்ஷம் சேர நின்றுல் ஒன்றிலே குட்டமிட்டுப் பெருங்காயத்தை வைத்தால் மற்றையது நிற்க, இது க்ரமத்தாலே உலர்ந்துபோமாபோலே, இந்த ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் இவை ஸ்வகார்யம் செய்யமாட்டாது. **3. "बीजान्यग्न्युपदग्धानि"** (பீ3ஜாந்யக்3ந்யுபத3க்3தா4நி) இத்யாதி3. ரக்ஷகன் அவஸர ப்ரதீக்ஷனுயிருக்க, இவன்பக்கலிலே விலக்காமை யுண்டானுல் விரோதி4போகைக்குத் தட்டில்லையென்கை. **(இறைசேர்மின்)** ஸர்வேஶ் வரனை ஆஶ்ரயியுங்கோள். கெடுமரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப்போலேயிறே ஸம் ஸாரிக்கு ப4க3வத்ஸமாஶ்ரயணம். **(உயிர்க்கு அதன்நேர் நிறையில்லே)** ஆத்மாவுக்கு அத்தோடொத்த சீரியதில்லை. ப்ரத2மத்தில் ஹிதமாய் உத்3கர்ஷத்தில் ப்ரியமா யிருக்கும். நேர்-ஒப்பு, நிறை-மிகுதி; ஒத்ததும் மிக்கதுமில்லை என்னவுமாம். **4. "संसारार्णवमग्नानां"** (ஸம்ஸாரார்ணவமக்3நாநாம்). 3.

சு—அவ:—மூன்றும் பாட்டு. a "தே3ஹாத்3யர்த்த2ம் பண்ணவே விடலாமென்றீர்; b காலம் அநாதி3; c மேல்அநந்தமாயிராநின்றது; பற்றின காலமெல்லாம் வேணுமிறே விடுகைக்கும்"

அ—மூன்றும் பாட்டு. (நீர்நுமது) a அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியையும் ப4க3வத்ஸமாஶ்ர யணத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகே2ந த3ர்ஶிப்பிக்கிறார்

ஜீ—மூன்றும் பாட்டு. (நீர்நுமது) a அஹங்கார மமகார நிவ்ருத்தியையும் ப4க3வத்ஸமாஶ்ர யணத்தையும் சொல்லுகிறதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஶங்காபரிஹாரமுகே2ந த3ர்ஶிப்பிக்கிறார்

ff—என்ன; த்யாஜ்யாம்ஶத்தைச் d சுருங்க அருளிச்செய்கிறார்; e ஸம்ஸாரபீ₃ஜம் இன்னதென்றும் f அதுக்கு g பே₄ஷஜம் இன்னதென்றும் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:— (நீர்நுமது) h அநர்த்த₄கரமான அஹங்காரமமகாரங்கள். i "நான், என்னது" என்னுமத்தைப் பிறர்க்கு உபதே₃ஶிக்கும்போது "நீர் நுமது" என்றிறே சொல்லுவது; j "நான், என்னது" என்று தம் வாக்காலே சொல்லமாட்டாரே நாக்கு k வேமென்று.

அ-(தே₃ஷதத்₃ர்ஶநம் இத்யாதி₃)b (காலம்அநாதி₃) அநாதி₃காலார்ஜிதமானத்தை விடக்கூடாதிறே என்று ஶங்கை. cஅநாதி₃காலாத் ஆர்ஜித்ததாகையாலே விடுகைக்கு அத்தனை காலம் வேணுமென்கிறீரோ? ஆகில் அநந்தகாலமுண்டேயென்ன; அத்தை அநுவதி₃த்து உண்டென்கிறது மெய்யே; அதில் குறையில்லை; அது விடுகைக்கே போருமத்தனை; ஆப்ரயணத்துக்குக் காலமெங்கே என்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (மேல் இத்யாதி₃) b யத்₃வா, வாஸிதகாலப₃ாஹுள்யாத் தே₃ஷதத்₃ர்ஶநமாத்ரேண வாஸித ஸகலபரித்யாக₃: கர்த்தும் ந ஶக்யத இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (காலம் அநாதீ₃தி) c இத₃ாநீமேவ த்யக்தஞ்சேத் த்யக்தம்; அத₂ த்யக்தும் ந ஶக்யத இதி நிர்ப₃ந்தே₄ நாஸ்தி; காலக்ரமேண த்யக்தும் ஶக்யத இத்யபி₄ப்ராயேணாஹ (மேல்இத்யாதி₃நா)dசுருங்க-ஸங்க்₃ரஹமாக. e சுருங்க அருளிச்செய்கிறபடியைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரபீ₃ஜம் இத்யாதி₃) (ப 391v) (அநாத்மநி இத்யாதி₃) ஆத்மாவல்லாத தே₃ஹத்திலே யாதொரு ஆத்ம பு₃த்₃தி₄யுண்டு, ஸ்வமல்லாத தே₃ஹாநுப₃ந்தி₄களான பதா₃ர்த்த₂ங்களிலே யாதொரு ஸ்வத்வபு₃த்₃தி₄யுண்டு, இவ்விரண்டு வகைப்பட்டதாயிருக்குமது வித்₃யாந்யமான கர்ம்மமாகிற வ்ருக்ஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரை என்றபடி. இத்தால் அஜ்ஞாநம் கர்மத்துக்குக் காரணம் என்றபடி. e "நீர்நுமது" என்கையாலே-ஸம்ஸாரபீ₃ஜம்; g "வேர்முதல் மாய்த்து" என்கையாலே-பே₄ஷஜம். e ஏவம் ஸங்க₃திம் அபி₄தா₄ய வாக்₃யார்த்த₂மாஹ (ஸம்ஸாரபீ₃ஜேதி) என்னவுமாம். உக்தவிவரணபூர்வகமாக "இறைசேர்மின்" இத்யாதி₃பத₃ ப்ரயோஜநம் ஸமஸாரேத்யாதி₃ என்னவுமாம். f அதுக்கு-ஸம்ஸாரத்துக்கு.

h நாமப்ரதியோகி₃த்வ ஸாமிசகமர்த்த₂மாஹ (அநர்த்த₂கரமான இதி) | அஹங்காரமமகாராவுச்யேதே சேத். "நான் என்னது—என்றிவை" இத்யேவ ஹி வக்தவ்யமித்யத்ராஹ (நான் என்னது என்னுமத்தை இதி)| யூயம் அஹங்காரமமகாரௌ த்யஜத்₄வமித்யுக்தே(5பி அஹங்காரமமகாரயோ:

ஜீ-(தே₃ஷதத்₃ர்ஶநம் இத்யாதி₃) b(காலம் அநாதி₃)அநாதி₃காலார்ஜிதமானத்தை விடக்கூடாதிறே என்று ஶங்க. c அநாதி₃காலமாக ஆர்ஜித்ததாகையாலே விடுகைக்கு அத்தனை காலம் வேணுமென்கிறீரோ? ஆகில் அநந்தகாலமுண்டே என்ன; அத்தை அநுவதி₃த்து. உண்டென்கிறது மெய்யே; அதில் குறையில்லை; அது விடுகைக்கே போருமத்தனை. ஆப்ரயணத்துக்கு காலம் எங்கே? என்று ஶங்கித்துப் பரிஹரிக்கிறார் (மேல் அநந்தமாய் இத்யாதி₃) d சுருங்க-ஸங்க்₃ரஹமாக. e சுருங்க அருளிச்செய்தபடியைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரபீ₃ஜம் இத்யாதி₃) e "நீர்நுமது" என்கையாலே - ஸம்ஸாரபீ₃ஜம். g "வேர்முதல் மாய்த்து" என்கையாலே-பே₄ஷஜம். f (அதுக்கு) ஸம்ஸாரத்துக்கு.

i "நான், என்னது" என்றன்றே அஹங்காரமமகாரங்களிருப்பதென்ன (நான் என்னது இத்யாதி₃) j பரிஹாராந்தரம் (நான் என்னது என்று இத்யாதி₃) k (வேம்) த₃க்₃த₄மாம். இது த்ரௌர்யாபி₄ப்ராயம்.

ஈ— l "என் உடைமை" என்னுமது வேணுமாகில் தவிருகிறுன்; "நான்" என்னுமது l_8 தவிரும்படி ள்ளனென்னில்; m இவன் அஹம் என்றுல் ராவணுதி$_3$கள் n நான் என்றுப்போலே o பிறருடைய நானேத தவிர்த்துக்கொண்டிறே இருப்பது. தே$_3$ஹத்தில் அஹம்பு$_3$த்$_3$தி$_4$ பண்ணிப்போருமது தவிரவேணுமே!.

அ—உபதே$_3$ஶ்ய நிஷ்டூ$_3$த்வம் ஸித்$_2$த்$_4$யதீத்யத்ராஹ (நான் என்னதென்று இதி) இத$_3$ஞ்ச க்ரௌர்யாபி$_4$ப்ராயம். k (வேம்) த$_3$க்$_2$த$_4$மாம். ப$_4$க$_3$வத் ஸ்தோத்ரோபகரணபூ$_4$தாயா ஜிஹ்வாயா: ப$_4$க$_3$வத்ப்ரகாரதாவிரஹேண ஸ்வாதந்த்ர்யாபி$_4$மாநவத்$_3$வஸ்த்வபி$_4$தா$_2$நம் ஸ்வரூப நாஶகமேவ ஹி ப$_4$வதி.

l நநு ப்ரக்ருதிப்ராச்ருதவிஷயோ மமதாவ்யவஹார: த்யக்தும் ஶக்யதே; 1. "அஹமந்ந மஹமந்நம்" இதி மோக்ஷத$_3$ஶாயாமபி அநுவர்த்தமாநஸ்ய ஸ்வரூபாநுப$_3$ந்தி$_4$தோ$_2$ஹங்காரஸ்ய த்யாக$_3$: கத$_3$ம் ஶக்யத இத்யபி$_4$ப்ராயேண ஶங்கதே (என் உடைமை இத்யாதி$_3$) ஆத்மீயமானது ப்ருத$_2$க்$_3$த்$_3$ரவ்யமாகையாலே மமகாரம் தவிரலாம்; அஹம்ஶப்$_3$த$_3$ம் ஆத்மாநுப$_3$ந்தி$_4$யாகை யாலே அஹங்காரம் ஆத்மாவுள்ளதனையும் தவிரப்போகாதென்று நினைத்துப் பண்ணுகிறவர்க ளுடைய ஶங்கையை அநுவதி$_3$க்கிறுர் (என்னுடைமையென்னுமது இத்யாதி$_3$) என்னவுமாம். ஈ1. "அஹமந்நம்" இத்யஹங்காரோ யத$_3$ாவஸ்தி$_3$தஸ்வாத்மவிஷய:; ஸ து நாத்ர நிஷித்$_4$யதே. கிந்து ஜீவத்$_3$வாரா பரமாத்மபர்யந்தாபி$_4$தா$_2$யித்வரிஹேண கேவலதே$_3$ஹமாத்ரே வா ப$_4$க$_3$வத$_3$பேக்ஷயா தே$_3$ஹபூ$_4$தசேதநமாத்ரே வா யோ$_2$யமத்யுத்கடாஹந்தாவ்யவஹார:, ஸோ$_2$த்ர நிஷித்$_4$யத இத்யபி$_4$ப்ராயேணாஹ (இவன் அஹமென்றுல் இத்யாதி$_3$) 2. "ஆத்மந்யேஷ ந தே$_3$ஹாய ஶப்$_3$தே$_3$ோ$_2$ஹமிதி யோ த்$_3$விஜ l அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஶப்$_3$தே$_3$ா வா ப்$_1$ராந்திலக்ஷணா: ll" இத்யாதி$_3$ அநுஸந்தே$_4$யம். ஈ (நான் என்றுப்போலே) என்றது - ஸ்வதந்த்ரோ$_2$ஹ மென்றுப்போலே என்றபடி. o பிறரென்கிறது-ஈஶ்வரனே. 3."உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" என்னக் கடவதிறே; A "பிறர் நன்பொருள்" என்னக்கடவதிறே. ஆக இத்தால், பரதந்த்ரமான வஸ்துவில் ஸ்வாதந்த்ர்யபு$_3$த்$_3$தி$_4$யைத் தவிரச்சொன்னபடி; அன்றிக்கே தே$_3$ஹத்தில் அஹம் பு$_3$த்$_3$தி$_4$யைத் தவிரச் சொன்னபடியாகவுமாம். நநு; ஸஹகார்யந்தராஸஹஸ்ய ப்ரபத்த்யுபாயஸ்ய கிஞ்சித்ஸாபேக்ஷத்வம் உச்யத இதி ப$_4$ாதீதி சேந்ந; தே$_3$ஹாத்மாபி$_4$மாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபி$_4$மாந பரித்யாக$_3$ாப$_4$ாவே தத்தத$_3$பி$_4$மாநாநுகு$_3$ண ப$_3$லேச்ச$_2$ாஸப்ப$_4$வாத் யத$_3$ாக்ரதுந்யாயேந தத்தத் ப$_3$லப்ராப்திப்ரஸங்கே$_3$ந தயோர் ப$_4$க$_3$வத்கைங்கர்யரூப நிரதிஶயபுருஷார்த்த$_2$ விரோதி$_4$த்வாத் பரித்யாக$_3$ஸ்ய நிவ்ருத்திரூபத்வாச்சேதி ப$_4$ாவ:.

ஜீ— l ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருத விஷய மமகாரம் விடலாம், நானென்னுமது ஸ்வரூபாநுப$_3$ந்தி$_4$ யாகையாலே அஹங்காரத்தை விடும்படியென்? என்று ஶங்கிக்கிறுர் (என் உடைமை இத்யாதி$_3$) l_2 (தவிரும்படி என்னென்னில்) நானென்னுமது அஹமர்த்த$_2$ாநுப$_3$ந்தி$_4$யாகையாலே தவிரும் படி என்னென்னில் என்றபடி. ஈ பரிஹாரம் (இவன் அஹமென்றுல் இத்யாதி$_3$) ஈ (நானென்றுப் போலே) ஸ்வதந்த்ரோ$_2$ஹம் என்றுப்போலே. o பிறருடைய—ஈஶ்வரனுடைய. 3. "உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய:" A "பிறர் நன்பொருள்" என்னக்கடவதிறே. ஆக இத்தால், 2. "ஆத்ம ந்யேஷ ந தே$_3$ாஷாய ஶப்$_3$தே$_3$ோ$_2$ஹமிதி யோ த்$_3$விஜ l அநாத்மந்யாத்மவிஜ்ஞாநம் ஶப்$_3$தே$_3$ா வா ப்$_1$ராந்திலக்ஷணா: ll" என்கிறபடியே தே$_3$ஹாத்மாபி$_4$மாந ஸ்வாதந்த்ர்யாபி$_4$மாநரூப த்$_3$விவித$_4$ா ஹங்கார நிவ்ருத்தி வேணும் என்றபடி.

A கண்ணி 5

ff—p (இவை p_3 வேர்முதல் மாய்த்து) q இவை வேர்முதல் மாய்க்கையாவது என்னென்னில்; r இது அபுருஷார்த்த$_2$மென்னும் ப்ரதிபத்தியைச் சொன்னபடி. s இரண்டு வ்ருக்ஷம் தன்னிலே சேரநின்றுல், ஒன்றிலே துளைத்துப் t பெருங்காயத்தை வைக்க, சிலநாள் ஒன்றுபோலே நின்று, பின்னைப் பட்டுப்போகாநின்றதிறே. அப்படியே அஹங்கார மமகாரங்கள் த்யாஜ்யமென்னும் ப்ரதிபத்தி உண்டாக u தன்னடையே ஸம்ஸாரம் அடியற்று நிற்கும். v 1. "अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः। अविद्यातरु-संभूतिबीजमेतत् द्विधा स्थितम्॥" (அநாத்மந்யாத்மபு$_3$த்3தி$_1$ர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதி: । அவித்3யாதருஸம்பூ$_4$திபீ$_3$ஜமேதத்3 த்3விதா$_1$ ஸ்தி$_2$தம் ॥) என்று ஸம்ஸார பீ$_3$ஜமும் சொல்லி, w 2. "अच्युताहं तवास्मीति सैव संसारभेषजम्" (அச்யுதாஹம்

அ—q (இவை வேர்முதல் மாய்க்கை இதி) இவற்றை வேர்முதலோடே மாய்த்து – ருசிப்ரீதிகள் என்கிற ஊசிவேரோடும், பக்கவேரோடும் மாய்த்து. p_3 "வேர்முதல்" என்கிற இரட்டிப்பாலே—ஸவாஸந நிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது. யத்3வா, வேரோடே முதலே மாய்த்து – ஸமூலமாகப் போக்கி என்றபடி. r (இது அபுருஷார்த்த$_2$ம் என்று) இவை அபுருஷார்த்த$_2$ம் என்றபடி. அபுருஷார்த்த$_2$மிதி புருஷார்த்தே$_3$காத்; அநர்த்த$_3$ாவஹமிதி யாவத். s நநு; அஸ்யாம் கு$_2$தா$_3$யாம் அஹங்காரமமகாரநிவ்ருத்திபூர்வக பு$_4$கு$_3$வத்ஸமாஶ்ரயணஸ்ய ப்ரக்ருதிஸம்பு$_3$ந்த$_4$நிவ்ருத்தி பூர்வக பு$_4$கு$_3$வத்கைங்கர்யரூப நிரதிஶயபுருஷார்த்த$_3$ப்ரத$_3$த்வம் அபி$_1$தீ$_4$யதே; நிவ்ருத்தாஹங்கார மமகாராணும் பு$_4$கு$_3$வத$_3$நந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநவதாமபி தே$_3$ஹாநுவ்ருத்திர் த்3ருஶ்யதே கு$_2$து இத்யத்ராஹ (இரண்டு வ்ருக்ஷம் இத்யாதி$_3$). t அஸங்கீர்ண: அநதீதகால: ஹிங்கு$_3$த்3ரவ்ய விஶேஷோ$_5$த்த்ர விவக்ஷித:. ப்ரக்ருதிஸம்பு$_3$ந்த$_4$பகு$_3$மே தேந த்3ருட$_4$தர ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷ விஶிஷ்டஸ்ய ஆத்மநோ$_5$பி நாஶோ பு$_4$விஷ்யதீவ பு$_4$ாதீதி ஶங்கா ச நிரஸ்யதே. s த்3ருார்ஷ்டாந்திகத் தில் இரண்டு வ்ருக்ஷமாவது–அஹங்கார மமகாரங்களொன்றும் ஆத்மாவும். 3. "பீ$_3$ஜாந்யக்3ந்யுப தக்3தா$_4$நி" என்னக்கடவதிறே. u(தன்னடையே) ஸ்வத ஏவ. v "ஸம்ஸாரபீ$_3$ஜம் இன்னதென்றும் அதுக்கு பே$_4$ஷஜமின்னதென்றும்" (ப.389 e, f, g) என்று சொன்ன அவதாரிகாவாக்யத்துக்குச்சேர ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (அநாத்மநி இத்யாதி$_3$) அன்றிக்கே, மேலே "இறைசேர்மின்" என்றத்

ஜீ—p (இவை வேர்முதல் மாய்த்து) இவற்றை ருசிப்ரீதிகளாகிற ஊசிவேரோடும் பக்க வேரோடும் மாய்த்து. p_3 "வேர்முதல்" என்கிற இரட்டிப்பாலே – ஸவாஸநநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகிறது.

s ப்ரதிபத்திமாத்ரம் போருமோ என்ன (இரண்டு வ்ருக்ஷம் இத்யாதி$_3$) த்3ருார்ஷ்டாந்திகத்தில் அஹங்காரமமகாரங்கள் ஒரு வ்ருக்ஷம், ஆத்மா ஒரு வ்ருக்ஷமென்று கண்டுகொள்வது. v,w அவ தாரிகைக்குச்சேர ப்ரமாணத்3வயம் (அநாத்மநி இத்யாதி$_3$) ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே ஷஷ்டே$_5$ம்ஶே கு$_2$ாண்டி$_3$க்யம் ப்ரதி கேஶித்4வஜோக்தமித$_3$ம். அநாத்மநி-தே$_3$ஹே யா ஆத்மபு$_3$த்3தி$_1$ர்ஸ்தி, அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதிரஸ்தி, த்3விதா$_1$ ஸ்தி$_2$தமேதத் அவித்3யாதரு ஸம்பூ$_4$தி பீ$_3$ஜம்; அவித்3யா-

---

प्र–v 1. (நீர்நுமது இத்யாதி$_3$) श्रीविष्णुपुराणे षष्ठेऽशे (७-११) खाण्डिक्यं प्रति केशिध्वजः—
"अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति या मतिः। अविद्यातरुसम्भूतिबीजमेतत् द्विधा स्थितम्॥"

w 2. "अच्युताहं तवास्मीति सैव संसारभेषजम्"

F—தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸாரபே4ஷஜம்) என்று பரிஹாரமும் சொல்லிற்றிறே; x ரக்ஷகனெனவன் அவஸரப்ரதிக்ஷகனுயிருக்க, y இவன்பக்கலிலே விலக்காமை உண்டானுல் விரோதி4 போகைக்குத் தட்டில்லே என்கை.

(இறை சேர்மின்) z அப்ராப்த விஷயங்களை விட்டு வகுத்த மோக்ஷியானவனைப் பற்றப் பாருங்கோள். a "சேர்மின்" என்கிறார் காணும், b கெடு c மரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப் போலே இருக்கையாலே ஸம்ஸாரிக்கு ப4க3வத்ஸமாஸ்ரயணம்.

(உயிர்க்கு அதன்றோ நிறை இல்லே) d இத்தோடொத்த சீரியதில்லை என்னுதல்; நேரென்று - ஒப்பாய், நிறையென்று - மிகுதியாய், உயிர்க்கு இத்தோடொத்ததும் மிக்கதும்

அ—தையும் கடாக்ஷித்துக்கொண்டு உக்தார்த்த2த்துக்கு ப்ரமாணமாகவுமாம். அநாத்மநி யா ஆத்ம பு3த்3தி4ரஸ்தி, அஸ்வே ஸ்வமிதி யா மதிரஸ்தி, த்3விதா4 ஸ்தி2தம் ஏதத் அவித்3யாதருஸம்பூ4தி பீ3ஜம் ; அவித்3யா – வித்3யாந்யமான கர்மம். கர்மமாகிற வ்ருக்ஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரையாய் இருக்கும் என்றபடி. x அல்பாநுகூல்யங்கொண்டே விரோதி4 போகக்கூடுமோ என்ன (ரக்ஷகனெனவன் இத்யாதி3) w யத்3வா, அச்யுதஸப்3தா3ர்த்த2மாஹ (ரக்ஷகன் இத்யாதி3நா) y அஹம் தவாஸ்மீதி யா மதிரஸ்தி ஸைவ ஸம்ஸாரபே4ஷஜமித்யஸ்ய அர்த்த2மாஹ (இவன் பக்கலிலே இத்யாதி3).

z "நீர்நுமது" இத்யாரப்4ய "சேர்மின்" இத்யந்தஸ்ய பா4வமாஹ (அப்ராப்தேதி) த்யாஜ்யத்துக்கு ப்ரதிகோடி–இறைசேர்கை. a பற்றுங்கோளென்னுதே "சேர்மின்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யும் (சேர்மின் என்கிறார் காணும் இத்யாதி3) ஈடுபாடு (சேர்மின் இத்யாதி3) என்னவுமாம். b,c (கெடுமரக்கலம்) என்றது-கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசேர்ந்தாப்போலே என்றபடி. இத்தால் மரக்கலத்தை ஆலம்ப3நமாகக் கொண்டன்றே வாயுவஸாத் கரைசேருகிறது. அப்படியே விஷ்ணுபோதமான ஈஸ்வரன் க்ருபாவாயுவைக்கொண்டு கடத்தும் என்றபடி. c மரக்கலம் – ஓடம்.

d (இத்தோடொத்த இத்யாதி3) நேரென்று – ஒப்பாய், நிறை – பூர்த்தி, அத்தாலே சீர்மையாய், நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்த3 லக்ஷணமான வஸ்துவுக்கு இத்தோடொக்கும் சீரியதில்லை என்றபடி. e இத்தோடொத்த சீரியதில்லாதபடி என்னென்ன (ப்ரத2மத்தில் இத்யாதி3) அதாவது 1. "யத்தத3க்3ரே ஸ்ம்ருதோபமம், பரிணாமே விஷமிவ" என்கிற விஷயங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது.

ஜீ—வித்3யாந்யமான கர்மம். கர்மமாகிற வ்ருக்ஷத்தினுடைய உத்பத்திக்கு விரையாய் இருக்கும் என்றபடி. x "ந ச்யாவயதீத்யச்யுத:" என்றத்தைப்பற்ற (ரக்ஷகனென என்றது) y "தவாஸ்மி" என்றத்தைப்பற்ற (விலக்காமை என்றது).

z "நீர்நுமது" இத்யாரப்4ய "சேர்மின்" இத்யந்தஸ்ய பா4வமாஹ (அப்ராப்த இத்யாதி3) a பற்றுமின் என்னுதே "சேர்மின்" என்றதுக்கு பா4வம் (சேர்மின் என்கிறார் இத்யாதி3) b,c (கெடுமரக்கலம்) கெடுமரக்கலத்திலுள்ளார் கரைசேர்ந்தாப்போலே என்றபடி. இத்தால் மரக்கலத்தை ஆலம்ப3நமாகக் கொண்டன்றே வாயுவஸாத் கரைசேருகிறது; அப்படி விஷ்ணுபோதமான ஈஸ்வரன் க்ருபாவாயுவைக்கொண்டு கடத்தும் என்றபடி. c மரக்கலம் – ஓடம்.

d (இத்தோடொத்த இத்யாதி3) நேரென்று – ஒப்பாய், நிறையென்றத்தாலே சீர்மையாய், விலக்ஷணமான ஆத்மவஸ்துவுக்கு இத்தோடொத்த சீரியதில்லை என்றபடி. e அர்த்த2த்3வய ப்ரதி3தம் (ப்ரத2மத்தில் இத்யாதி3) இத்தால், 1. "விஷயேந்த்3ரிய ஸம்யோகா3த் யத்தத3க்3ரே ஸ்ம்ரு

ச—இல்லை என்றுமாம். e ப்ரத₂மத்தில் - ஔஷத₄ம்போலே ஸம்ஸாரிகளுக்கு ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஹிதமுமாய், f உத₃ர்க்கத்தில் ப்ரியமுமாயிருக்கும்.—g நித்யமாய் ஜ்ஞாநா நந்த₃ லக்ஷணமான வஸ்துவுக்கு இத்தோடொக்கும் சீரியதில்லை. h 1.“संसारार्णवमग्नानाम्” (ஸம்ஸாரார்ணவமக்₃நாநாம்) இத்யாதி₃. 1. “विष्णुपोतं” [விஷ்ணுபோதம்] i இக்கரையும் அக்கரையும்ஒன்றும் நின்று அவ்வருகு கடத்தும் ஓடம். 3.

அ—ப₄க₃வத்ஸமாஸ்ரயணம் ஸாத₄நத₃ஶையே தொடங்கி பே₄க்₃யமாகையாலே என்று தாத்பர்யம். அன்றிக்கே ஸ்மாப்₄யதி₄கரஹிதமாயிருக்கும்படி ஏப்படி என்ன (ப்ரத₂மத்தில் இத்யாதி₃) f (உத₃ர்க்கத்தில்) உத்தரகாலத்திலே. e ப்ரத₂மத்தில் என்கிறது - நிறை ஸ்ப₃த₃ார்த்த₂ம். g (நித்யமாய் இத்யாதி₃) ‘‘உயிர்க்கு’’ என்கிற ஸமபி₄வ்யாஹாரதாத்பர்யம்.

h ‘‘கெடுமரக்கலம் கரை சேர்ந்தாப்போலே’’ (b,c) என்றுரிறே கீழ்; அப்படி ப₄க₃வத்ஸமாஸ்ர யணம் கரையேற்றுமோ என்ன, ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயேந அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸார இத்யாதி₃) i ‘‘விஷ்ணு - வ்யாப்தௌ’’ என்கிற வ்யாப்தியாலே அருளிச்செய்கிறார் (இக்கரையும் இத்யாதி₃) h யத்₃வா, நநு ஸாத₄நப₄க்தேரபி ப்ரத₂மதோ ஹிதத்வம் பரிபாகே ப்ரியத்வஞ்சாஸ்தி; அதஸ்ஸா ஏதத்ஸமாநா ப₄வதி கிம் இத்யத்ர 2. ‘‘ஏவம் மூக்திப₄லாநியமஸ்ததா₃வஸ்தா₂வத்₄ ருதே:’’ இதி ஸூத்ரம் ஹ்ருதி₃ நிதா₄யாஹ (ஸம்ஸாரார்ணவேதி) விஷ்ணுபோதம் விநா அந்யத் கிஞ்சித் பராயணம் நாஸ்தீத்யத்ர ஹ்ருத₃யம். கர்மஜ்ஞாநாதி₃லத் மத்₄யே ப₄ங்க₃ப்ர ஸங்கே₃ந நேதி ப₄ாவ:. போதஸ்ய அதிநிமக்₃நோத்₃தா₄ரகத்வாநுபபத்திஶ்ச பரிஹ்ருதா; பூர்வம் ‘‘கெடுமரக்கலம்’’ (b,c) இதி மஜ்ஜநோந்முகத்வேந சேதநமபி₄ஹிதவாந்; மஜ்ஜந்த்யா: நாவ: பரிப்லவத்போதாந்தரமேவ ஶரணம் ப₄வதீத்யேதத₃பி₄ப்ராயேண ‘‘விஷ்ணுபோதம்’’ இதி ப்ரமாணமுபாத்தம்.‘‘ரக்ஷகனனவன் அவஸரப்ரதீக்ஷகனுமிருக்க’’(x)இதி வாக்யாநந்தரம் ப்ராரப்₃த₄ கர்ம வர்த்ததே கலு இதி ஶங்காயாம் A ‘‘வேங்கடங்கள்’’ B ‘‘கண்டேன் கமலமலர்ப்பாதம்’’ C‘‘கெடுமிடராயவெல்லாம்’’ D ‘‘தீதொன்றுமடையா ஏதஞ்சாரா’’ E‘‘ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்’’ 3.‘‘உபாயப₄க்தி: ப்ராரப்₃த₄வ்யதிரிக்தாக₄நாஶிநீ। ஸாத்₄யப₄க்திஸ்து ஸா ஹந்த்ரீ ப்ராரப்₃த₄ஸ்யாபி பூ₄யஸீ ॥’’ இத்யாதி₃கமநுஸந்தே₄யம். ஸாத்₄யா ப₄க்தி: யயா ப்ரபத்த்யா, ஸா ஸாத்₄யப₄க்தி:. ப்ராரப்₃த₄ஸ்யாபி ஹந்த்ருத்வாத் உபாயப₄க்தேரபி இயம் பூ₄யஸீத்யர்த்த₂:; ஸமாப்₄யதி₄க ப₄க்தி:, ப்ராவண்யரூபப₄க்திர்வா.

அஹங்கார மமகாரங்களே ஸ்வாஸநமாக த்யஜித்து ப₄க₃வத₃ாஸ்ரயணம் பண்ணுகை ஸமாப்₄யதி₄கரஹிதம் என்னுமது இப்பாட்டுக்குப் ப்ரமேயம். 3.

ஜ—தோபமம்। பரிஶ்ரமே விஷமிவ தத்ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் ॥’’ என்கிற விஷயங்களே வ்யா வர்த்திக்கிறது. f (உத₃ர்க்கத்தில்) உத்தரகாலத்திலே. g முந்தின அர்த்த₂த்திலே நோக்காக ‘‘உயிர்க்கு’’ என்ற பத₃த்துக்கு வாஸனை (நித்யமாய் இத்யாதி₃)

h ஸிம்ஹாவலோகநந்யாயேந ‘‘மரக்கலம் கரைசேர்ந்தாப்போலே யிருக்கை’’ (b,c) என்னு மதுக்கு ப்ரமாணம் (ஸம்ஸாரேத்யாதி₃) 1. ‘‘ஸம்ஸாரார்ணவ மக்₃நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேத ஸாம்। விஷ்ணுபோதம் விநா நான்யத் கிஞ்சித₃ஸ்தி பராயணம் ॥’’ இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுதர்மே. i ‘‘விஷ்ணு - வ்யாப்தௌ’’ என்கிற தா₄த்வர்த்த₂ம் (இக்கரையும் இத்யாதி₃) க்ரமேணாந்வய:. 3.

ப்ர—h1. (உயிர்க்கதனோ நிறையில்லே) वैष्णवे धर्मे प्रथमे — “संसारार्णवमग्नानां विषयाक्रान्तचेतसाम्। विष्णुपोतं विना नान्यत्किञ्चिदस्ति परायणम् ॥”

4. இல்லது முள்ளதும் அல்ல தவனுரு
எல்லையி லந்நலம் புல்குபற் றற்றே.

ஆ—4. வ்யா:—(இல்லதும்) த்யாஜ்யமாகச் சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷயங்களிற் காட்டில் ஸமாச்ரயணீயமாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயம் நன்றுயிருக்கிலன்றோ இத்தைவிட்டு அத்தைப் பற்றலாவதென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகதயா கல்யாணைகதாநதயா இந்தச் சேதநாசேதநங்களிற் காட்டில் அத்யந்த விலக்ஷண ஸ்வரூபனுய், நிரவதி₄கல்யாணகு₃ண விசி₃ஷ்டனுகையாலே நிரவதி₄கபோ₄க்₃யபூ₄தனுயாயிற்று அவனிருப்பது; ஆதலால் இந்த ஹேயமான விஷயங்களில் ஸங்க₃த்தை விட்டு அவனைப் புல்கு என்கிறார். 4.

ஏ—அவ:—நாலாம் பாட்டில்—பற்றப்படுகிற விஷயத்தின் நன்மை சொல்லுகிறார்.

வ்யா:—(இல்லதென்று தொடங்கி) ஏகரூபமல்லாமையாலே இல்லை என்னலாம்படியிருக்கிற அசேதநத்தின் தன்மையும், ஏகரூபமாகையாலே உண்டென்னலாம்படியிருக்கிற சேதநர் படியுமன்றிக்கே இருக்கும் அவன் ஸ்வரூபம். அவன் ஸ்வரூபந்தான் இருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில் (எல்லையிலென்று தொடங்கி) அஸங்க்₂யேய கல்யாண கு₃ணங்களை உடைத்தாயிருக்கும். புறம்புள்ள ஸங்க₃த்தை விட்டு, அவனை ஆஸ்ரயி. "புல்கு" என்னுகையாலே ஆஸ்ரயணம் இனிதென்று கருத்து. 4.

ப—அவ:—அநந்தரம் இப்படி த்யாக₃பூர்வகமாக ப₄ஜநீயமான வஸ்துவினுடைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

இல்லதும் உள்ளதும் — ஸ்வரூபபரிணுமத்தாலே ஒருபடிப்பட்ட அஸ்தித்வம் இல்லாமையாலே அஸத்யஶப்₃த₃ வாச்யமாயும், ஏகரூபதவத்தாலே ஒருபடிப்பட்ட அஸ்தித்வத்தை உடைத்தாகையாலே ஸத்யஶப்₃த₃வாச்யமாயுமுள்ள அசித்தினுடையவும் சித்தினுடையவும் படி, **அல்லது**—அன்றியே, **அவன்**—அவனுடைய, **உரு**—ஸ்வரூபமானது, **எல்லையில்**—அபரிச்சி₂ந்நமான, **அந்நலம்**—கீழ்ச்சொன்ன ஆநந்த₃த்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்கும்; **பற்றற்று**—(அத்தை) இதர விஷயங்களில் பற்றற்று, **புல்லு**—ஸ்நேஹயுக்தமாகச் செறி.

புல்லுதலாவது—ஸஸ்நேஹமான செறிவாகையாலே ப₄ஜநத்தினுடைய அத்யர்த்த₂ ப்ரியத்வம் சொல்லுகிறது. "புல்கு" என்றும் சொல்லுவர். கீழ் மூன்று பாட்டிலும் பன்மையாலே உபதே₃ஶித்து, இப்பாட்டுத் தொடங்கி ஒருமையாலே உபதே₃ஶிக்கிறது. த்யாஜ்யங்கள் பரஸ்பர விருத்₃த₄ங்களாய்க் கொண்டு பலவாதலாலும், ஸத்வாதி₃கு₃ண பே₄த₃த்தாலே ருச்யாதி₃ விசி₃ஷ்டரான அதி₄காரிகள் ஒன்றிரண்டொன்று ஒவ்வாத பு₃த்₃தி₄ பே₄த₃த்தையுடையராகையாலும், இதர த்யாக₃த்தில் பன்மையாலே உபதே₃ஶிக்கவேணும்; ப₄க₃வத்₃ ப₄ஜநத்தில் பு₃த்₃த்₄யைக்யத்தாலும், புருஷார்த்த₂க்யத்தாலும், அதி₄கார்யைக்யம் உண்டாகையாலே ஒருமையாலே உபதே₃ஶிக்கலாம். 4.

இ—அவ:—நாலாம்பாட்டில்—பற்றுகிற விஷயத்தின் நன்மை சொல்லுகிறார்.

வ்யா:—**(இல்லதுமுள்ளதும் அல்லதவனுரு)** நஶ்வரமான அசேதநத்தின் ஸ்வபா4வமும், ஏகரூபனான சேதநன் படியுமன்றிக்கேயிருக்கும் அவன் ஸ்வரூபம். இல்லது என்றது—துச்ச2த்வ மித்2யாத்வங்களைச் சொல்லுகிறதன்று: நஶ்வரதையைச் சொல்லுகிறது. உள்ளது என்று—அஸ்தித்வமாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; நித்யதையைச் சொல்லுகிறது. **(எல்லையிலந்நலம்)** அவன் ஸ்வரூபம் இருக்கும்படி தான் என்னென்னில், அஸங்க்2யேய கல்யாணகு3ணங்களை உடைத்தாயிருக்கும். எல்லையில்லாத அந்நலத்தை உடைத்து என்னுதல்; எல்லையில்லாத அந்நலம் என்னுதல். **(புல்கு)** ஆஶ்ரயி. அபி4மத விஷயத்தை அணைத்தாப்போலே ஆஶ்ரயணந்தான் இனிதாயிருக்கையாலே "புல்கு" என்கிறார். **(பற்றற்றே)** ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் ஸங்க3த்தை விட்டு. 4.

ஈ—அவ:—நாலாம்பாட்டு. a விடுகிறவைபோலே b அபே4க்ஷையுமாய், c ஸதோ3ஷமுமாயிராதென்று பற்றப்படுகிற விஷயத்திலுடைய பே4க்ஷையதையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(இல்லதும்) d ப்ரமாணயோக்3யமல்லாமையால் வரும் d1 துச்ச2த்வத்தைப் பற்றவாதல், ப்ரதீதிமாத்ரமாய் பா3தா4யோக்3யமான d2 மித்2யாத்வத்தைப்பற்றவாதல்

அ— நாலாம் பாட்டு. (இல்லதுமுள்ளதும்) a (விடுகிறவைபோலே இதி) c தோ3ஷம் – நரகாவஹத்வம். a (விடுகிறவை) விடப்படும் விஷயங்கள். ய4த்3வா, விடுகிறவை-சித3சித்3வஸ்துக்கள். b அபே4க்ஷத்வம் c ஸதோ3ஷத்வஞ்ச அசித்3வஸ்துநி; c சித்3வஸ்துநி து ஸதோ3ஷத்வமாத்ரம்; ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணத்வாத் தஸ்ய. அத2வா, தஸ்யாப்யபே4க்ஷத்வமஸ்தி. ஆகாரத்ரயஸாம்யாத் அநந்யபே4க்ஷத்வரூபத்வாத3ாத்மந:, ஸ்வஸ்ய ஸ்வயம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண பே4க்ஷயோ ஹி ந ப4வதி; பரமாத்மநோ ஽பி ஸ்வாதந்த்ர்யவிஶிஷ்டவேஷேண பே4க்ஷயோ ந ப4வதி; அசித்ஸம்ஸ்ருஷ்டதயா3யாம் து ஸுதராம். ப4க3வதீ3யத்வேந சேத் அசிதோ ஽பி ஸமாநமேதத். "த்யாஜ்யமான ஸம்ஸாரத்தில் விரக்தியும், உபாதே3யமான ப4க3வத்3விஷயத்தில் த்ருஷ்ணையும் பிறக்கும்படி த்ருதீயாத்4யாயத்தில் முதலிரண்டுபாத3த்தாலே ஸம்ஸாரத்தின் தோ3ஷத்தையும், ப4க3வத்3விஷயத்திலுடைய ஹேயப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வரூபமான வைலக்ஷண்யத்தையும் சொன்னவோபாதி, இவரும் மூன்று பாட்டாலே ஸம்ஸாரத்திலுடைய தோ3ஷத்தை அருளிச்செய்து, இப்பாட்டிலே ப4க3வத்3விஷய வைலக்ஷண்யத்தை அருளிச்செய்கிறார்" என்று அருளிச்செய்வர்.

d ஶஶவிஷாணமென்று சொல்லுகிற ஶூந்யவாதி3யையும், ஶுக்திகாரஜதம் என்கிற மாயாவாதி3யையும் போலவும் இல்லை என்கிறதல்ல் என்கிறார் (ப்ரமாண யோக்3யமல்லாமையால்

ஜீ— நாலாம் பாட்டு. (இல்லதும் இத்யாதி3) a விடுகிறவை-சித3சித்துக்கள். b,c அபே4க்ஷத்வ ஸதோ3ஷத்வங்கள் அசித்3வஸ்துவிலே. c ஸதோ3ஷத்வமாத்ரம் சித்3வஸ்துவிலே, ஜ்ஞாநாநந்த3லக்ஷணத்வேந பே4க்ஷயத்வாத் தஸ்ய. ஸதோ3ஷத்வம் – நரகாவஹத்வாதி3.

d ஶஶவிஷாணம் என்கிற ஶூந்யவாதி3யையும், ஶுக்திகாரஜதம் என்கிற மாயாவாதி3யையும் போலே இல்லை என்கிறதல்ல என்கிறார் (ப்ரமாணயோக்3யம் இத்யாதி3) d1 ப்ரமாணஸம்ப3ந்தா

f—"இல்லது" என்கிறதன்று; விநாஶித்வத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறது. (உள்ளதும்) e இல்லாதான வஸ்துவில் f வ்யாவ்ருத்தியைப்பற்ற "உள்ளது" என்கிறது; g 1. "यदस्ति-यन्नास्ति" (யத₃ஸ்தி யந்நாஸ்தி) என்றும், h 2. "सत्यञ्चानृतञ्च" (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச) என்றும் சொல்லக்கடவதிறே சித₃சித்துக்களே. i அன்றியே, ஆத்மாவுக்கு இருப்பிடமான ஶரீரத்தின் படியும், அத்தை இருப்பிடமாகவுடைய ஆத்மாவின் படியுமல்ல என்றுமாம்.

அ—இத்யாதி₃) d₂ ப்ரமாணஸம்ப₃ந்த₄நார்ஹத்வம் — துச்ச₂த்வம். d₃ ப்ரதீதத்வே ஸதி ப₃ாத₄யோக்₃யத்வம் - மித்₃யாத்வம் இதி லக்ஷணத்₃வயமத்ர விவக்ஷிதம். e (இல்லாதான வஸ்துவில்) என்றது – அநித்யமான வஸ்துவில் என்றபடி. f வ்யாவ்ருத்தி:– அவிநாபித்வம். ந த்வஸ்தித்வ மாத்ரமவலம்ப்₃யேதி ப₄ாவ:. gஅசித்தை அஸச்ச₂ப்₃த₃வாச்யமாகவும், சித்தை ஸச்ச₂ப்₃த₃வாச்யமாக வும் சொல்லிற்றிரே? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (யத₃ஸ்தீத்யாதி₃) அஸ்திஶப்₃த₃வாச்யமாயிருக்கிற யாதொரு ஆத்மவர்க்க₃முண்டு, நாஸ்திஶப்₃த₃ வாச்யமாயிருக்கிற யாதொரு அசித்தத்வமுண்டு, ஸர்வம் தத₃தீ₄நம் என்றபடி. பூ₄வநாநி என்றவிடம் — கார்யாவஸ்தை₃. h (ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ் சேத்யாதி₃) ஸத்யஶப்₃த₃வாச்யமான ஆத்மவர்க்க₃மும் அந்ருதஶப்₃த₃வாச்யமான அசித்தும் ஸத்யஶப்₃த₃வாச்யனான ஈஶ்வரனுமிற்று.

ஜீ—நார்ஹத்வம்-துச்ச₂த்வம். d₃ ப்ரதீதத்வே ஸதி ப₃ாத₄யோக்₃யத்வம்–மித்₃யாத்வம் இதி லக்ஷண த்₃வயமத்ர விவக்ஷிதம். e (இல்லாதான வஸ்துவில்) அநித்யமான வஸ்துவில். f (வ்யாவ்ருத்தியைப் பற்ற) அவிநாபித்வத்தைப்பற்ற. ந து அஸ்தித்வமாத்ரமவலம்ப்₃ய என்றபடி. g அப்படி அசித்தை அஸத்யஶப்₃த₃வாச்யமாகவும், சித்தை ஸத்யஶப்₃த₃வாச்யமாகவும் சொன்னவிடம் உண்டோ என்ன (யத₃ஸ்தீத்யாதி₃) 1. "ज्योतींषि विष्णुर्भुवनानि विष्णुर्वनानि विष्णुर्गिरयो दिशश्च। नद्यस्समुद्राश्च स एव सर्वं यदस्ति यन्नास्ति च विप्रवर्य॥" இதி ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணே த்₃விதீயேம்ஶே, h தைத்திரீயகே 2. "सत्यञ्चानृतञ्च सत्यमभव₄त्" அஸ்திஶப்₃த₃வாச்யமான ஆத்மவர்க்க₃ம் யாதொன்றுண்டு, நாஸ்தி ஶப்₃த₃வாச்யமான அசித் தத்வம் யாதொன்றுண்டு, ஸர்வமும் தத₃தீ₄நமென்றபடி. பூ₄வநாநி என்ற இடம் — கார்யா வஸ்தை₃. h (ஸத்யஞ்சேத்யாதி₃) ஸத்யஶப்₃த₃வாச்யமான ஆத்மவர்க்க₃மும், அந்ருத ஶப்₃த₃ வாச்யமான அசித்தும், ஸத்யஶப்₃த₃வாச்யனான ஈஶ்வரனுமிற்று. i த்₃விதீயார்த்த₂த்துக்கு இல்லானதும் உள்ளானதும் என்றபடி. இல்லென்று க்₃ருஹம். உள்ளானது — ஆத்மா.

ப்ர—g 1. (இல்லாதும் இத்யாதி₃) श्रीविष्णुपुराणे द्वितीयेंऽशे द्वादशे—"ज्योतींषि विष्णुर्भुवनानि विष्णुर्वनानि विष्णुर्गिरयो दिशश्च। नद्यस्समुद्राश्च स एव सर्वं यदस्ति यन्नास्ति च विप्रवर्य॥ ९३॥

h 2. तैत्तिरीयके (आ–६)—"सत्यञ्चानृतञ्च सत्यमभवत्"; अत्र अचिद्वस्तुनि नास्त्यनृतशब्दौ न तुच्छत्वमिथ्यात्वपरौ प्रयुक्तौ; अपितु विनाशित्वपरौ। तुच्छत्वं हि प्रमाणसम्बन्धानर्हत्वम्। बाधोऽपि यद्देशकालादिसंबन्धितया यत् अस्तीत्युपलब्धं, तस्य तद्देशकालादिसंबन्धितया नास्तीत्युपलब्धिः; न तु कालान्तरे अनुभूतस्य कालान्तरे परिणामादिना नास्तीत्युपलब्धिः। तस्य कालभेदेन त्वविरोधाभावा। अतो न मिथ्यात्वमिति भाष्यकारैरस्यार्थोऽभिहितः॥

ச—(அல்லதவனுரு) j நஸ்வரமாயிருக்கிற அசித்தின் படியுமன்று; k அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே "அஹம் ஸுகீ, அஹம் துஃக்கீ" என்கிற சேதநன்படியுமன்று k_2 அவன் ஸ்வரூபம்.

ஆனால் எங்ஙனேயிருக்கும்? என்னில் l (எல்லையில் அந்நலம்) 1. "आनन्दमयः" (ஆநந்தமயः) என்றும், mA "உணர் முழுநலம்" என்றும், nB "ஒடியாவின்பப் பெருமையோன்" என்றும், oC "சுடர்ஞானவின்பம்" என்றும், p 2. "समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ"

அ— l இரண்டாம் அர்த்தத்துக்கு இல்லதும் என்றது இல்லானதும் என்றபடி. இல்லென்றுக்ருஹம். உள்ளதும் என்றது — உள்ளானதும் என்றபடி. அதாவது — ஆத்மா. யத்வா, இல் அதும் – அந்த இல்லென்றபடி.

j, k இவை இரண்டையும் பற்ற பகவத் ஸ்வரூபம் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை விஶதமாக அருளிச்செய்கிறார் (நஸ்வரமாயிருக்கிற இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) j பூர்வயோஜனையில் நஸ்வரமாய் என்கிற இது–ஶப்தஸாமர்த்யலப்யம்; k அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே என்கிற இது—அர்த்தஸாமர்த்யலப்யம். த்விதீய யோஜனையில் மாறுடியிருக்கும். அதாவது–j ஶரீரத்துக்கு நஸ்வரத்வம் அர்த்த ஸாமர்த்யத்தாலே; k ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்ஸர்க்கம் ஶப்தஸாமர்த்யலப்யம் என்றபடி. உள்ளென்கையாலே–அசித் ஸம்ஸர்க்கம் ஶாப்தம். l (எல்லையில் அந்நலம்) ஸ்வரூபதர்மாநந்தங்கள். m (உணரித்யாதி) முழு உணர்வும் முழு நலமும். n (ஒடியா இத்யாதி) நமியாத ஆநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன். o (சுடரித்யாதி) கல்யாணகுணஜ்ஞேஜ்ஞ்வலமான ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷண ஸ்வரூபத்தையுடையவனே! p 2. (ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகோऽஸௌ) என்றதுக்கு – ஸமஸ்தஞ்ச தத் கல்யாணஞ்ச - ஸமஸ்தகல்யாணம்;

ஜீ— j, k இவை இரண்டையும் பற்ற பகவத் ஸ்வரூபம் வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும் ப்ரகாரத்தை விஶதமாக அருளிச்செய்கிறார் (நஸ்வரமாயிருக்கிற இத்யாதி) j பூர்வ யோஜனையில் (நஸ்வரமாய்) என்கிறது–ஶப்தஸாமர்த்யலப்யம். k (அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தாலே) என்கிற இது–அர்த்த ஸாமர்த்யலப்யம். த்விதீய யோஜனையில் மாறுடியிருக்கும். அதாவது j ஶரீரத்துக்கு நஸ்வரத்வம் அர்த்த ஸாமர்த்யலப்யம். k ஆத்மாவுக்கு அசித்ஸம்ஸர்க்கம் ஶப்தஸாமர்த்யலப்யம் என்றபடி. k_2 அவனுரு – அவனுடைய ஸ்வரூபம்.

l (எல்லையில் அந்நலம்) அபரிச்சிந்நமாகக் கீழ்ச் சொன்ன ஆநந்தத்தை வடிவாக உடைத்தாயிருக்குமென்று ஶப்தகார்த்தம். n (ஒடியா இத்யாதி) நமியாத ஆநந்தம் மிக்கிருக்கிறவன். o (சுடரித்யாதி) கல்யாண குணஜ்ஞேஜ்ஞ்வலமான ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷண ஸ்வரூபத்தையுடையவனே! p ஸமஸ்தகல்யாணத்வம் குண:- ஸ்வபாவோ யஸ்ய என்கிற பாவப்ரதாந நிர்தேஶபரமான அர்த்தம் இவ்விடத்துக்கு விவக்ஷிதம்.

ÜÍ–p 2. षष्ठांशे पञ्चमे—"समस्तकल्याणगुणात्मकोऽसौ"; समस्तकल्याणत्वं गुणो यस्य, सः समस्तकल्याणगुणः। समस्तकल्याणगुणः आत्मा–धर्मिस्वरूपं यस्य, सः समस्तकल्याणगुणात्मकः। बहुव्रीहिरौपचारिकः। शिलापुत्रकस्य शरीरमिति निर्देशवदिति। अयमेवार्थोऽत्राभिप्रेतः॥

A 1.1-2 B 8.8-2 C 10.10-10

ச-(ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணத்மகோ(ஸௌ) என்றும் சொல்லலாம்படி இருக்கும். (புல்கு) q அங்க3நாபரிஷ்வங்க3ம்போலே போ4க3ரூபமாயிருக்குமிறே கு3ணஜ்ஞாநமுடையவனுக்கு r கு3ணாதி4க விஷயாநுப4வம். (பற்றற்றே) s அதுசெய்யுமிடத்தில் t இருகரையனுகை யன்றிக்கே புறம்புள்ள பற்று அற்றே புல்கு. uA பற்றிலார் பற்ற நின்ருனிறே அவன்; ஆகையாலே பற்றற்றே புல்கவேணும். 4.

அ-தஸ்ய ப4வ:-ஸமஸ்தகல்யாணத்வம் கு3ண:-ஸ்வப4வோ யஸ்ய, ஸ: ஸமஸ்தகல்யாணகு3ண:; ஸமஸ்தகல்யாணகு3ண: ஆத்மா - த4ர்மிஸ்வரூபம் யஸ்ய, ஸ: ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மக: என்கிற ப4வப்ரத4ாந நிர்தே3ஶ ரூபமான இரண்டாம் அர்த்த2மும் விவக்ஷிதம்.

q ''சேர்மின், பற்றுமின்'' இத்யேவமநபி4தா4ய பரிஷ்வங்க3வாசிஶப்3தே3ந கதா2மாஹ இத்யத்ராஹ (அங்க3நாபரிஷ்வங்கே3தி) । ''கு3ணாதி4கவிஷயாநுப4வம்'' (r) இத்யபி4தா4நாத் ''ஸமஸ்தகல்யாணகு3ணாத்மகோ(ஸௌ'' (p) இதி ப்ரமாணோபாதா3நாச்ச 'நல' ஶப்3தா3ஸ்ய கு3ணபரத்வம் ச அபி4ப்ரேதம்.

s ''பற்றற்றே'' என்கிற ஏவகாரத்துக்கு அர்த்த2ம் (அது செய்யுமிடத்தில் இத்யாதி3) t (இருகரை) விஷயாந்தரமும், ப4க்3யத்3விஷயமும்; ப்ராபகாந்தரமும், ஸித்தோ4பாயமும்; இதொன்று; ப ப்ராபகாந்தர பரித்யாக3 விவக்ஷயா ப4வாந்தரமாஹ (பற்றிலார் இதி) ஸாத4நாந்தர ஸங்க3மில்லாதவர் பற்றும்படி அஶரண்யஶரண்யனுய் நிற்பானுய்.

ஸர்வஸங்க3பரித்யாக3 பூர்வகமாக ஸ்வேதர ஸமஸ்தவஸ்து விலக்ஷண ஜ்ஞாநாநந்த3 ஸ்வரூப ஸமஸ்தகல்யாண கு3ணாத்மகனான ப4க3வானுடைய ஆஶ்ரயணம் இப்பாட்டுப்ரமேயம். । அந்நலம் – அழகிதான நலம். அந்நலம் பற்றற்றே புல்கு என்று அந்வயம். 4.

ஜீ— q பற்றென்ருதே ''புல்கு'' என்றதுக்கு ப4வம் (அங்க3நா இத்யாதி3) புல்குதலாவது – ஸ்நேஹயுக்தஸம்ஶ்லேஷம். । ''கு3ணாதி4கவிஷயாநுப4வம்'' (r) என்கையாலே நலமென்று - கு3ணங்களேயுடைத்து என்னவுமாம். கீழ் மூன்று பாட்டாலும்–த்ருதீயாத்4யாயத்தில் ஸம்ஸார தோ3ஷ ப்ரதிபாத3க ப்ரத2மபாத3ார்த்த2ம் சொல்லிற்று; இப்பாட்டில் கல்யாணகு3ணவிமிஷ்ட ப்3ரஹ்மப்ரதிபாத3க த்3விதீயத்ருதீய பாத3ார்த்த2ம் சொல்லுகிறது; 1. ''ந ஸ்தா2நதோ(பி பரஸ்ய'' இத்யாதி3 அநுஸந்தே4யம்.

s ''பற்றற்றே'' என்கிற ஏவகாரத்துக்கு அர்த்த2ம் (அது செய்யுமிடத்தில் இத்யாதி3) u உபாயாந்தர ஸம்ஸர்க்க3மற்று என்று அர்த்தா2ந்தர விவக்ஷயா ப்ரமாணம் (பற்றிலார் இத்யாதி3)

''இல்லதுமுள்ளதும் அல்லதவனுரு, எல்லேயிலந்நலம் பற்றற்றே புல்கு'' இத்யந்வய:. சித்3சித்தின்படியன்றியே அவனுடைய ஸ்வரூபமானது அபரிச்சி2ந்நமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஆநந்த3த்தை வடிவாகவுடைத்தாயிருக்கும்; அத்தை, இதர விஷயங்களில் பற்றற்று ஆஶ்ரயியுங்கோள் இத்யர்த்த2:. தைத்திரீயகே 2. ''அந்யோந்தர ஆத்மா(ஆநந்த3மய:'' 3.''ஸமஸ்தகல்யாணகு3ண'' இத்யாதி3 பூர்வமேவ லிகி2தம். 4.

A 7-2-7.

5. அற்றது பற்றெனி லுற்றது வீடுயிர்
செற்றது மன்னுறி லற்றிறை பற்றே.

ஆ—5. வ்யா:—(அற்றது) விஷயத்தில் ஸங்கத்தை விடுமளவில், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய் ஸுகரூபமாய் இருந்த ஆத்மா தோன்றும்; அதில் அகப்படாதே, பகவச்சேஷதைகரஸமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பெற்று நிலைநிற்கவேண்டியிருக்கில், முதலிலே விஷய ஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றிவிடுவது என்கிறார். 5.

ஏ—அவ:—அஞ்சாம் பாட்டில் — பகவத்ஸமாஸ்ரயணத்துக்கு அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா:—(அற்றதென்று தொடங்கி) ப்ராக்ருதவிஷய ஸங்கம் அறுங்காட்டில் ஆத்மா மோக்ஷத்தை உற்றது—கையுற்றது. (செற்றதென்று தொடங்கி) அந்தப் புருஷார்த்தத்தைத் தவிர்த்து நிரதிசய புருஷார்த்தமான பகவத் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று நிலைநிற்க வேண்டியிருந்தாயாகில், ஆஸ்ரயிக்கும்போது உன்னை எம்பெருமானுக்கே ஸுஷமாக அத்யவஸித்து ஸ்வாமியானவனே ஆஸ்ரயிப்பது. 5.

ப—அவ:—அநந்தரம் பஜநீயனுடைய அதிசயித புருஷார்த்தத்வத்தை அருளிச் செயகிறார்.

பற்று—புறம்புள்ள பற்று, **அற்றதெனில்**—அற்றதென்றபோதே, **உயிர்**—உயிரானது, **வீடு**—மோக்ஷத்தை, **உற்றது**—உற்றதாம்; **அது**—அந்த ஆத்மப்ராப்தி மோக்ஷத்தை, **செற்று**—செறுத்து, **மன்னுறில்**—நிலைநிற்கும்படி பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டப்பார்க்கில், **அற்று**—இதர ஸங்கத்தை அறுத்து, **இறை**—ஈச்வரனை, **பற்று**—ஆஸ்ரயி.

பற்றற்றதென்னில் உயிர் வீட்டை உற்றதென்று ஸாமாந்யத்தாலே சொல்லி, அந்தப் பற்றைச் செற்று நித்யபுருஷார்த்தத்தைக் கிட்டில் அறுதி உடையையாய் இறையை ஆஸ்ரயி என்றுமாம். 5.

இ—அவ:—அஞ்சாம் பாட்டில்.—பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்துக்கு அந்தராய பரிஹாரம் சொல்லுகிறது.

வ்யா:—(அற்றது பற்றெனில்) பற்று அற்றதென்னில்; இதர விஷயங்களில் பற்றற்ற மாத்ரத்திலே, ஆத்மா மோக்ஷத்தை உற்றது—கையுற்றது. அநித்யமாய், ஜடமான அசித்ஸம்ஸர்கமற்றவாறே,நித்யமாய்,ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமான ஆத்மா தன் பக்கலிலே கால்தாழப்பண்ணும்; நிச்சிதம். **(செற்றது)** அத்தை ஜயித்து—அத்தை முகம் சிதறப் புடைத்து. **(மன்னுறில்)** நிரதிசயமான பகவத்கைங்கர்யத்தைப் பெற்று நிலைநிற்க வேண்டியிருந்தாயாகில். **(அற்று இறை பற்றே)** இதர விஷயங்களில் தொற்றற்று ஸர்வேச்வரனைப் பற்று என்னுதல்; ஆஸ்ரயிக்கும்போதே உன்னை பகவச்சேஷமாக அத்யவஸித்து ஸ்வாமியானவனே ஆஸ்ரயி என்னவுமாம். அன்றிக்கே விபக்தியை மாருடி, இறையைப்பற்றி அத்தை அறுங்கோள் என்னவுமாம். 5.

சீ— அவ:— அஞ்சாம்பாட்டு. a பற்றுமிடத்தில் வரும் b அந்தராய பரிஹாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்; c இந்த்₃ரபத₃த்தைக் கோலுமவன் இவ்வருகுண்டான ஐஸ்வர்யத்தைக் கோலான்; ப்₃ரஹ்மபத₃த்தை ஆசைப்படுமவன் இவ்வருகுண்டான இந்த்₃ரபத₃த்திற் கண்ணையான்; ஆத்மாநுப₄வத்தை ஆசைப்படுமவன் ஐஸ்வர்யாதி₃களிற் கண்ணையான்; ஸமஸ்த கல்யாணகு₃ணத்மகனுய், நித்யமங்க₃ளவிக்₃ரஹயுக்தனுயிருக்குமவனைப் d பற்றுமவன் e இவை இத்தனையிலும் கண்ணையான். f ஆக, இங்ஙன் வரும் g அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

அ— அஞ்சாம்பாட்டு. (அற்றது இத்யாதி₃) a ''செற்றது மன்னுறில்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இத்யாதி₃) b (அந்தராய பரிஹாரத்தையும்) ''பற்று'' என்று அருளிச்செய்து அந்தராய பரிஹாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் என்றபடி. c உத்க்ருஷ்டமான புருஷார்த்த₄த்தை அந்தராயம் என்னலாமோ என்ன, வாஸ்தவமான உத்கர்ஷத்தை உடையது ப₄க₃வதா₃நுப₄வமாகையாலே அதுக்குக் கீழான ஆத்மாநுப₄வத்தை அந்தராயம் என்னலாமென்று விவக்ஷித்து அநேக வாக்யங்கள் அருளிச்செய்கிறார் (இந்த்₃ரபத₃த்தை இத்யாதி₃) உத்க்ருஷ்டமான உத்தரோத்தர புருஷார்த்த₄ங்களை இச்சி₂க்கிறவன் பூர்வபூர்வ புருஷார்த்த₄ங்களை அபேக்ஷியான்; ஆகையாலே நீயும் கைவல்யத்தை இச்சி₂யாதே கொள் என்றபடி. அத்தை அபேக்ஷியாதேயிருக்கையே பரிஹாரமென்று கருத்து. d (பற்றுமவன்) ப்ராப்யதயா பற்றினவன் என்றபடி. e (இவை இத்தனையிலும் கண்ணையான் இதி). அத்ர 1. ''வாஸு²தே₃வே மநோ யஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதி₃ஷு² । தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தே₃வேந்த்₃ரத்வாதி₃கம் ப₂லம் ॥'' 2. ''பே₄க₃ா இமே விதி₄ஸிவாதி₃பத₃ஞ்ச கிஞ்ச ஸ்வாத்மாநுப₄திரிதி யாகில முக்திருக்தா । ஸர்வம் தது₃ஷ்டஜலஜோஷமஹம் ஜு²ஷேய ஹஸ்த்யத்₃ரிநாத₃ தவ தா₃ஸ்ய மபீ₄ரஸஜ்ஜு: ॥'' (உஷ்டஜலஜோஷம் ஜு²ஷேய) ஊஷரஜலஸமம் ஸேவேய இத்யர்த்த₂:. f (ஆக இங்ஙன் இதி) ஏவம்ப்ரகாரேண இயர்த்த₂:. g அந்தராயமென்றது-ப₄க₃வத் ப்ராப்திமபேக்ஷ்யேதி யாவத். f யத்₃வா, (இங்ஙன்வரும் பரிஹாரம்) இப்படி அநுஷ்டி₂த்துப்போரும் பரிஹாரம் என்றபடி. gஅந்தராய:-கைவல்யம். அத்ர, 3. ''த்₃ரித்₃ர: ப்ரார்த்த₂யத்யர்த்த₂மர்த்த₂வாந் ராஜ்யமிச்ச₂தி। ராஜா ச ப்ருதி₂வீமத்வம் ப்ருத்₂வீஸ்சக்ரவர்த்திதாம் ॥ இந்த்₃ரத்வம் சக்ரவர்த்தீ ச ஸ சாஸ்மாத் ப்₃ரஹ்மண: பத₃ம்। தஸ்மாத₃பி புநஸ்தஸ்மாத் தஸ்மாத₃பி புந: புந:। தஸ்மாத்₃ து₃ரந்தாம் து₃ஷ்பூராம் த்யஜ த்ருஷ்ணாமிமாம் த்₃ருஜ ॥'' இத்யாதி₃ அநுஸந்தே₄யம்.

ஜீ— அஞ்சாம் பாட்டு. (அற்றது இத்யாதி₃) a ''செற்றது மன்னுறில்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்க₃தி அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இத்யாதி₃) c நித்யபுருஷார்த்த₄மான ஆத்மாநுப₄வத்தை அந்தராயம் என்கிறதென்? என்ன, ப₄க₃வத் ப்ராப்தி ரூபாத்₃ருஷ்டபுருஷார்த்த₂ாபேக்ஷயா நி:ஸ்நேஹமாகையாலே அந்தராயத்வம் கூடும் என்னுமத்தை ஸத்₃ருஷ்டாந்தமாகக் காட்டுகிறார் (இந்த்₃ரபத₃த்தை இத்யாதி₃) உத்தரோத்தர புருஷார்த்த₂ங்களை இச்சி₂க்கிறவன் பூர்வபூர்வ புருஷார்த்த₂ங்களை அபேக்ஷியாநுகையாலே நீயும் கைவல்யத்தை இச்சி₂யாதே கொள் என்றபடி. அத்தை அபேக்ஷியாமலிருக்கையே பரிஹாரம் என்று கருத்து. d (பற்றுமவன்) ப்ராப்யதயா பற்றினவன். e (இவை இத்தனையிலும் கண்ணையான்) என்றவிடத்திலே— 2. ''பே₄க₃ா இமே விதி₄ஸிவாதி₃பத₃ஞ்ச'' இத்யாதி₃, 1. ''வாஸு²தே₃வே மநோ யஸ்ய ஜபஹோமார்ச்சநாதி₃ஷு² । தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தே₃வேந்த்₃ரத்வாதி₃கம் ப₂லம் ॥'' இத்யாதி₃ ச அநுஸந்தே₄யம். f (இங்ஙன் வரும்) ஏவம்ப்ரகாரேண வரும். g அந்தராயம்-கைவல்யம்.

ஈ— வ்யா:— h (அற்றது பற்றெனில்) ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களிலுண்டான பற்று அற்றது என்னுமளவிலே. h_2 (உற்றது வீடுயிர்) i ஆத்மா j மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது. k விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தையும் l ஸ்வரூபத்தையுமுடைய வஸ்துவுக்குத் திரோதா நத்தைப் பண்ணுகிறது அசித்ஸம்ஸர்க்கமிறே; m யோகாப்யாஸத்தாலே n கழிந்தவாறே o ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும்; p அது நித்யமாய், ஜ்ஞானாநந்தை லக்ஷணமாயிருக்கையாலே "இதுதன்னையே அநுபவிக்க அமையாதோ?" என்று தன்பக்கலிலே q கால் தாழப்

அ— h, h_2 "பற்று அற்றதெனில் உயிர் வீடுற்றது" என்று அந்வயிப்பது. i (ஆத்மேத்யாதி) ஸப்தார்த்தம். j ப்ராபிக்கை—இச்சை. j மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது என்றது-ப்ரக்ருதிவியோகரூப கைவல்யத்திலே இச்சை பிறக்கும் என்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே மோக்ஷத்தை ப்ராபித்ததென்றால் அத்தை முகம் சிதறப் புடைக்கக் கூடாதிறே. h_2 யத்வா, உற்றது - ஒருப்படும்.

k "அத்தைச் செற்று" (402q) என்கைக்கு - தன் பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷண்யம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோவென்ன (விலக்ஷண இத்யாதி) யத்வா, ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களிலே நசையற்ற மாத்ரத்திலே நித்யமான பகவத்ப்ராப்தியளவும் போகாதே கைவல்யத்திலே இச்சை பிறக்கக் கூடுமோவென்ன (விலக்ஷண இத்யாதி) ஜ்ஞானஸ்ய வைலக்ஷண்யம் நாம வஸ்து ஸாக்ஷாத்காரித்வம். l ஸ்வரூபம் - ஜ்ஞானாநந்தை லக்ஷணம். k யத்வா, (விலக்ஷண இத்யாதி) தாத்பர்யார்த்தம். h கைவல்யத்திலே போகமொன்றும் காணுமல் மோக்ஷமே ஸாரமாகையாலே கைவல்யதாத்பர்யேண "வீடு" என்கிறார். m மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தால் அத்த மோக்ஷம் நித்யமாகையால் "செற்றது" என்கிற பதத்திற்சொன்ன பரித்யாகமும் கூடாமையாலே, இங்கே இருக்கச்செய்தே ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களில் பற்றறும் ப்ரகாரமும், ஆத்மஸாக்ஷாத்காரமும் சொல்லவேணுமென்று விவக்ஷித்து, அது அறும் ப்ரகாரத்தையும் ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (யோகாப்யாஸத்தாலே இத்யாதி) யோகாப்யாஸோ நாம - ப்ரக்ருதி வியுக்தாத்மஸ்வரூபஸ்ய நிரந்தராநுஸந்தானம்; தச்சாவஸ்யகம்; நாபி ஸ்வரூபாதிரேகி; த்யாஜ்ய ப்ராப்யஜிஹாஸாத்வராஜநகத்வாத் ஜ்ஞாத்ருத்வாநதிரேகாச்ச. n (கழிந்தவாறே) திரோதானம் கழிந்தவாறே என்றபடி. யத்வா, தேஹதேஹாநுபந்திஷு ஸங்காபகமமாத்ரம் விவக்ஷிதம். o (ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும்) என்றது-பேராக்யமாக ப்ரகாசிக்கும் என்றபடி. ப்ரகாச:—தர்மபூதஜ்ஞானம். p ஏவம்பூதமான ஆத்மாநுபவம் பகவதநுபவத்துக்கு அந்தராயமாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அது நித்யமாய் இத்யாதி) q (கால் தாழப்பண்ணும்) என்றது-தன்பக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும் என்றபடி.

ஜீ— h "பற்று அற்றதெனில் உயிர் வீடுற்றது" இத்யந்வய:. i ஸப்தார்த்தம் (ஆத்மேத்யாதி) j (மோக்ஷத்தை ப்ராபித்தது) ப்ராபிக்க ஒருப்படும்: இச்சிக்கும் என்றபடி. இங்ஙனன்றிக்கே ப்ராபித்ததென்று அர்த்தமானால் அத்தை முகம்சிதறப் புடைக்கை கூடாதிறே.

k "அத்தைச்செற்று" (402q) என்கைக்கு - தன்பக்கலிலே துவக்கவல்ல வைலக்ஷண்யம் ஆத்மாவுக்கு உண்டோ என்ன (விலக்ஷண ஜ்ஞானத்தையும் இத்யாதி) n (கழிந்தவாறே) திரோதானம் கழிந்தவாறே. o (ஸ்வரூபம் ப்ரகாசிக்கும்) ஸ்வரூபம் பேராக்யமாக ப்ரகாசிக்கும். p ஏவம்பூதமான ஆத்மாநுபவம் பகவதநுபவத்துக்கு அந்தராயமாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அது நித்யமாய் இத்யாதி) q (கால் தாழப்பண்ணும்) தன் பக்கலிலே அகப்படுத்திக்கொள்ளும்.

F—பண்ணும். (சென்றது) q_2 அத்தைச்செற்று - அத்தை முகமும் சிதறப் புடைத்து. (மன்னுறில்) q_3 மன்னவுறில். r தன்னைப்பற்றினால் "இன்னமும் அநுக்கு அவ்வருகே ஒரு அநுபவமுண்டு" என்றிருக்க வேண்டாதபடியான s நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப்பார்க்கில்.

t (அற்றிறை பற்றே) u ஆஸ்ரயண காலத்திலே அவனுக்கு என்று அத்யவஸித்து, மோக்ஷமான அவனைப் பற்றப் பாருங்கோள். v அன்றியே, w விபக்தியை மாறுபடி, இறையைப்பற்றி x இத்தை அறப் பார் என்னுதல். yA "மாற்பால் மனஞ் சுழிப்ப மங்கையர் தோள் கைவிட்டு" என்னுமாபோலே. 5.

அ— r "மன்னுறில்" என்ற இது - பகவதநுபவம் எல்லையான புருஷார்த்தமாகையாலே பொருந்தவுறில் என்ற இத்தனைபோக்கி, ஆத்மாநுபவத்தினுடைய அநித்யதையை வ்யாவர்த்திக்கைக்காகச் சொன்னதல்ல என்கிறார் (தன்னைப்பற்றினால் இத்யாதி) ஸ்வாநுபவமே அமையும் என்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேக்ஷை பிறக்குமோ? என்ன; ஸர்வேச்வரனுக்கு அடிமைசெய்து அங்குள்ளார்களிருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேக்ஷை பிறக்கும்; பிறந்தாலும் தக்கது நியாயத்தாலே ஈச்வரன் இத்தையே அநுபவிப்பிக்கும் என்றபடி. s (நிலைநின்ற) என்றது - அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேன்மேலென புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற என்றபடி.

t இறை - மோக்ஷமானவனே. u முந்தின அர்த்தத்தில். அற்று - அது தீர்ந்து என்றபடி. v இரண்டாமர்த்தத்தில் இறையைப் பற்றி அறு என்றபடியாய், அறப் பார் என்றபடி. w (விபக்தியை மாறுபடி) என்றது - க்த்வாஸ்தானத்திலே திங்விபக்தியை வைத்து, அதினுடைய ஸ்தானத்திலே க்த்வாப்ரத்யயத்தை வைத்து என்றபடி. t பற்றி அறு என்றபடி. பற்றுதல் - ப்ராப்யதயா. x இத்தை அற-ஸம்ஸாரத்தை அற. x அநுபாத்தத்வேऽபி ப்ரத்யக்ஷோபநீதத்வாத், ஸம்ஸாரஸ்ய கர்மாகாங்க்ஷாபூரணஸாமர்த்யமஸ்தீதி த்யோதிப்பிக்கைக்காக (இத்தை) என்றது. யத்வா, (இத்தை அற) என்றது - கைவல்யத்தை அற என்றபடி.

ஜீ— r "கைவல்யம் அநித்யம்" என்கிற பக்ஷவ்யாவ்ருத்த்யர்த்தமாக, மன்னுறிலென்றதுக்கு நித்யபுருஷார்த்தத்தை ப்ராபிக்க வேண்டில் என்னுதே, பொருந்தவுறில் என்று அர்த்தம் அருளிச் செய்கிறார் (தன்னைப் பற்றினால் இத்யாதி) q_3 மன்னவுறில் - பொருந்தவுறில்; s நிலைநின்ற புருஷார்த்தத்தைப் பற்றப்பார்க்கில் என்றபடி. ஸ்வாநுபவமே அமையுமென்றிருக்கிற கேவலனுக்கும் வேறேயொன்றிலே அபேக்ஷை பிறக்குமோவென்ன; ஸர்வேச்வரனுக்கு அடிமை செய்து அங்குள்ளார்களிருக்கிறபடியைக் கேட்டு இவனுக்கும் அபேக்ஷை பிறக்கும்; பிறந்தாலும் தக்கதுந்யாயத்தாலே ஈச்வரன் அத்தையே அநுபவிப்பிக்கும் என்றபடி. s (நிலைநின்ற) அபரிச்சிந்நமாகையாலே மேன்மேலென புருஷார்த்தங்களில் ருசிபிறவாதபடி நிலைநின்ற.

t இறை-மோக்ஷமானவனே. u முந்தின அர்த்தத்தில், அற்று-அது தீர்ந்து. v த்விதீயார்த்தத்தில், இறையைப்பற்றி அறு என்றபடியாய், அறப் பார் என்றபடி. w (விபக்தியை மாறுபடி) "அற்று" என்கிற ல்யப்பை "பற்று" என்கிறதிலேயும், "பற்று" என்றதில் விதியை "அற்று" என்கிறதிலேயும் மாறுபடி. ஆக "பற்றி அறு" என்றபடி. பற்றி - ப்ராப்யதயா பற்றி. x இத்தை-கைவல்யத்தை. y பகவத்விஷய ப்ரீதியால் இதர விஷய ப்ரீதிநிவ்ருத்திக்கு

A முன் திருவ 14.

6. பற்றில னீசனும் முற்றவும் நின்றனன்
பற்றிலை யாய்அவன் முற்றி லடங்கே.

ஆ—6. வ்யா:—(பற்றிலன்) எம்பெருமானே நாம் பற்றினால் அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ ? அவன் ஸர்வேச்வரனல்லனே ? என்னில்; ஸர்வேச்வரனேயாகிலும் ஆச்ரிதர் எல்லார்பக்கலிலுமொக்க ஸ்நேஹ ஸ்வபா4வனுயிருக்கும்; ஆதலால், நீயும் அவன் பக்கலிலே ஸ்நேஹ ஸ்வபா4வனுய், அவனுடைய ஸர்வபோஷ வ்ருத்தியிலும் புகு என்கிறார். 6.

ஒ—அவ:—ஆரும்பாட்டில்—விலக்ஷணரான நித்யாச்ரிதரையுடைய ஈச்வரன், அவிலக்ஷணராய் இன்றுவந்த அபூர்விகர்களை அங்கீ3கரிக்குமோ? என்னில்;

வ்யா:—நித்யாச்ரிதர்பக்கல் அவன் ஸங்க3த்தைத் தவிர்ந்து, இன்று ஆச்ரயித்தவர்களையே தா3ரகாதி3களாகக் கொண்டிருப்பானொருவன். ஆனபின்பு, நீயும் அப்படியே புறம்புள்ள ஸங்க3த்தை அற்று, அவனையே தா3ரக போஷகாதி3களெல்லாமாகக் கொண்டு பற்று. நிரபேக்ஷனான ஈச்வரன் க்ஷுத்3ரரான நம்மை அங்கீ3கரிக்குமோ? என்னில்; அங்ஙனே இருந்தானேயாகிலும், ஸங்க3ஸ்வபா4வனுய் ஆச்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் ஒக்க ஸங்கி3த்திருக்கும். நீயும் ஸங்க3ஸ்வபா4வனுய், அவனுடைய ஸர்வபோஷ வ்ருத்தியிலும் அதி4கரி என்றுமாம். 6.

ப—6. அநந்தரம் பா4ஜநீயனுடைய ஸர்வஸமத்வத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

ஈசனும்—ஸர்வேச்வரனுயிருக்கச்செய்தேயும், **பற்றிலன்**—பூர்வாச்ரிதரான மஹிஷீ பரிஜநாதி3களில் ஸங்க3மற்று, **முற்றவும்**—அபூர்வாச்ரிதரான நம் பக்கலிலே

அ—y மூன்றுந்திருவந்தாதி (மாற்பால் இத்யாதி3) ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே மநஸ்ஸை ப்ரவணமாக — போ4க்3யோக்3யமான பருவத்தைக்காட்டித் துவக்கக்கடவ ஸ்த்ரீகளுடைய தோளோடே அணைந்து அநுப4விக்கவேணுமென்னும் ஆசையை ஸவாஸநமாக விட்டு. மங்கையர்தோள் கைவிடுகையாவது · ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி. இப்படியும் ஒரு யோஜநையுண்டென்று திருவுள்ளம். yஅதுவா, ஈச்வரனைப் பற்றுகையாலே ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி வருகைக்கு ப4க3வத்3விஷய ப்ரீதியாலே இதர விஷய ப்ரீதிநிவ்ருத்தியை த்3ருஷ்டாந்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (மாற்பால் இத்யாதி3)

"பற்று அற்றதெனில்; உயிர் வீடுற்றது. அது செற்று மன்னுறில், அற்று இறையைப் பற்று" என்று அந்வயமாதல்; "இறையைப் பற்றி அறு" என்று அந்வயமாதல். இதர ஸங்க3த்யாக3பூர்வகமாக ஆத்மாநுப4வத்தை இச்சி2யாதே, ஸர்வபோஷினை ஆச்ரயிக்கவேணுமென்றது இப்பாட்டுப்ரமேயம். 5.

ஜீ—த்3ருஷ்டாந்தம் (மாற்பால் இத்யாதி3) ஸர்வேச்வரன் பக்கலிலே மநஸ்ஸை ப்ரவணமாக, ஸ்த்ரீகள் தோளோடு அணைகையில் ஆசையைவிட்டு. மங்கையர்தோள் கைவிடுகையாவது-ஸம்ஸார நிவ்ருத்தியென்றும் ஒரு யோஜநையுண்டென்று திருவுள்ளம்.

"பற்று அற்றதெனில், உயிர் வீடுற்றது, அது செற்று மன்னுறில், அற்று இறையைப்பற்று," இதிவா, "இறையைப்பற்றி, அறு" இதிவா அந்வய:. 5.

ப-தா₄ரகத்வ போஷகத்வ போ₄க்₃யத்வாதி₃களெல்லாமாக, **நின்றனன்**-நிலைநின்றருள்; **பற்றிலையாய்**—நீயும் ஸாம்ஸாரிக ஸங்க₃த்தை விட்டு, **அவன்**—அவனுடைய, **முற்றில்**—தா₄ரகத்வாதி₃ ஸமஸ்த ஸ்வபா₄வங்களிலும், **அடங்கு**—அந்தர்ப்பா₄விக்கப்பார்.

அன்றியே, ஸர்வேஶ்வரனுயிருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்க₃த்திலே உளனுய் 1. "**समोऽहं सर्वभूतेषु**" (**ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு**) என்று ஆஶ்ரயணீயத்வத்தில் தாரதம்யமற்று நின்றருள்; நீயும் அவன் பக்கலில் ஸங்க₃த்திலே நிலையுடையையாய் அவனுடைய ஸ்வரூபரூபகு₃ண விபூ₄த்யாதி₃ ஸமஸ்தப்ரகார அநுப₄வத்திலே அந்தர்ப்ப₄வி என்னவுமாம். 6.

இ—அவ:—ஆரும்பாட்டில்—நாம் புறம்புள்ளவற்றை விட்டு அவனைப் பற்றினால் அவன் ஸர்வேஶ்வரனன்றே! நமக்கு முகந்தருமோ? என்னில்; ஈஶ்வரத்வம் வந்தேறி என்னும்படி ஸங்க₃ஸ்வபா₄வன்காண்க என்கிறார்.

வ்யா:—(**பற்றிலன்**) பற்றுண்டு—ஸங்க₃ம். அத்தை வாஸ்தவ₃மாக உடையவன். பற்றிலன்—பற்றிலான்—பற்றிலே உள்ளான் என்னவுமாம்; ஸங்க₃ஸ்வபா₄வன் என்றபடி. (**ஈசனும்**) ஈஶ்வரனும். ஈஶ்வரத்வத்தைத் தவிர்க்க ஒண்ணுமையாலே கிடக்குமத்தனை; இஸ்ஸங்க₃ம் கு₃ணமாகைக்காகக் கிடக்கிறது; பா₄யப்படுகைக்கு உடலன்று; 2."**प्रसादपरमो नाथो**" (**ப்ரஸாத₃பரமோ நாதோ₂**). (முற்றவும் நின்றனன்) 1. "**समोऽहं सर्वभूतेषु**" (**ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு**) என்கிறபடியே ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸர்வஸமானனுயிருக்கை. (**பற்றிலையாய்**) நீயும் அவன் பக்கலிலே ஸங்க₃ஸ்வபா₄வனுய். (**அவன் முற்றிலடங்கே**) அவனுடைய எல்லா முற்றிலும் அடங்கு. எல்லா ஶேஷவ்ருத்தியிலும் அந்வயி. அத₂வா, நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் நித்யஸம்ஸாரிகளான நம்மை அங்கீ₃கரிக்குமோ? என்னில்; இன்று ஆஶ்ரயித்த நாம் ஒருதலையானால் நித்யாஶ்ரிதர் பக்கல் ஸங்க₃த்தைவிட்டு நம்மையே தா₄ரகாதி₃களாக நினைத்திருப்பானொருவன் என்கிறது. (**ஈசனும் பற்றிலன்**) நித்யாஶ்ரிதரை உடையனுய் இருந்தானேயாகிலும், இன்று ஆஶ்ரயித்த நாம் ஒருதலையானால் அவர்கள்பக்கல் ஸங்க₃த்தை உடையவனல்லன். 3. "**त्वयि किञ्चित्समापन्ने**" (**த்வயி கிஞ்சித் ஸமாபந்நே**) இத்யாதி₃. (**முற்றவும் நின்றனன்**) நாமே தனக்கு தா₄ரகாதி₃கள் எல்லாமாக நினைத்திருக்கும். (**பற்றிலையாய்**) நீயும் புறம்புள்ள ஸங்க₃த்தைத் தவிர்ந்து; நாஶகரமான நித்ய ஸம்ஸாரத்தில் ஸங்க₃த்தை விட்டு என்கிறது; அவன் தனக்கு நித்யபோ₄க்₃யமான நித்யவிபூ₄தியில் ஸங்க₃த்தையன்றே விடுகிறது. (**அவன் முற்றிலடங்கே**) அவனுகிற எல்லாவற்றிலும் அடங்கு. அவனே தா₄ரகாதி₃களும் ஸர்வவித₄பந்து₄வும் எல்லாமாகப் பற்று; 4. "**माता पिता भ्राता**" (**மாதா பிதா ப்₄ராதா**) 5. "**वासुदेवस्सर्वम्**" (**வாஸுதே₃வஸ்ஸர்வம்**) A"உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்" B"சேலேய் கண்ணியர்" 6."**एकैक-फललाभाय**" (**ஏகைகப₂லலாப₄ாய**). இது பட்டர் நிர்வாஹம். 6.

A 6-7-1. B 5-1-8.

ஈ— அவ:—ஆரும்பாட்டு. a பற்றுமிடத்தில் வரும் அந்தராயபரிஹாரம் சொன்னீர் கீழ்; நீர் பரிஹாரம் சொல்லுகைக்கு a அவாப்தஸமஸ்தகாமனும், ஸுஷியாய் இருக்கிற அவன்தான் நமக்குக் b கைப்புகுந்தானே? என்ன; அவன்பக்கல் திருத்த வேண்டுவதொன்றில்லை, அவன் ஸங்கல்பவான் என்கிறார்.

வ்யா:—(பற்றிலன்)பற்றுண்டு-ஸங்கம். c அத்தை வாஸஸ்தானமாக உடையவன். d பற்றிலான் என்னுமத்தை "பற்றிலன்" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறது. e "இன்னன் இங்குண்டோ?" என்றல், "இங்கிலையவன், அகத்திலான்" என்னக்கடவதிறே. f (ஈசனும்) ஈச்வரத்வம் கழற்றவொண்ணுமையாலே கிடக்குமித்தனை. g இஸ்ஸங்கம் குணம்

அ— ஆரும் பாட்டு (பற்றிலன் இத்யாதி) a ஆத்மாநுபவமாகிற அந்தராயத்தைத் தப்புங்கோன் என்ற அநந்தரம், ஸங்கல்பவபுர்வனனவனுடைய ஸர்வவித கைங்கர்யங்களிலும் அந்வயி என்றதுக்கு ப்ரயோஜநத்தை ஶங்கா பரிஹாரமுகேந தர்ஶிப்பிக்கிறார் (பற்றுமிடத்தில் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) b (கைப்புகுந்தானே) கையில் புகுரும்படி நின்றானே? நீர் பரிஹரிக்கும் சொல்லி, நாங்களும் ஆஶ்ரயிக்கைக்கு அவன் இப்போது கைப்புகுந்தானே? என்றபடி.

c,d பற்றென்று – ஸங்கமாய், இல்லென்று — வாஸஸ்தானமாய், ஸங்கல்பவபுவான் என்னுதல்; பற்றிலான் என்றத்தை "பற்றிலன்" என்று குறைத்துக்கிடக்கிறதாய், அகத்திலான் என்னுமாபோலே முழுச் சொல்லாய், பற்றிலேயானவன்–பற்றிலான் என்றாய், ஸங்கத்தை உடையவன் என்னுதல்; இவ்விரண்டையும் அடைவே காட்டுகிறார் (அத்தை இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அர்த்தத்வயத்துக்கும், பற்று – ஸங்கம். d பத்வா, பற்றிலன் என்றால் – உடையான் என்று காட்டுமோ என்ன (பற்றிலான் என்னுமத்தை இத்யாதி) என்று ஏக யோஜநையாகவுமாம். ததாநீமேவ ஶப்தமுச்சார்த்திரிதி பாவ:. e பற்றிலான் என்று லோகத்திலே ப்ரயோகமுண்டோ என்ன (இன்னன் இங்கு உண்டோ இத்யாதி) f ஈச: கலு ஸ: இதி ஶங்காயா உத்தரம் "ஈசனும்" இதி பதம். "ஈசனும்" என்ற அபிஶப்தம் ஸமுச்சய - அத்வாசய - இதரேதர யோக - ஸமாஹாரங்களில் அத்வாசயம் சொல்லுகிறது; ஸங்கம் ப்ரதமோபாத்தமாகையாலே ஈச்வரத்வம் தத்பஸர்ஜநமென்று கருத்து. ஈசனும் - ஈஶனுமாகிலும் என்றபடி.

ஜீ— ஆரும்பாட்டு (பற்றிலன் இத்யாதி) a "ஈசனும்" என்றதைக் கடாகரித்து (அவாப்தேத் யாதி) b (கைப்புகுத்தானே) கைப்புகுரும்படி நின்றானே? நீர் பரிஹாரம் சொல்லி நாங்களும் ஆஶ்ரயிக்கைக்கு அவன் இப்போது கைப்புகும்படி நின்றானே? என்றபடி.

c,d பற்றென்று-ஸங்கமாய், இல்லென்று-வாஸஸ்தானமாய், ஸங்கல்பவபுவான் என்னுதல்; பற்றிலான் என்றத்தைப் பற்றிலனென்று குறைத்துக் கிடக்கிறதாய், அகத்திலான் என்னுமாபோலே முழுச்சொல்லாய், பற்றிலேயானவன் - பற்றிலான் என்றாய், ஸங்கத்தை உடையவனென்னுதல்; இரண்டு அர்த்தத்தையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (பற்றுண்டு இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) அர்த்தத்வயத்துக்கும் பற்று – ஸங்கம். e பற்றிலான் என்ற லோகத்தில் ப்ரயோகமுண்டோ என்ன (இன்னன் இத்யாதி) f ஈச்வரனன்றே அவன்? என்கிற ஶங்கையிலே உத்தரம் (ஈசனும்) என்று. "ஈசனும்" என்ற ஶப்தம் ஸமுச்சய-அத்வாசய-இதரேதரயோக-ஸமாஹாரங்களில் அத்வாசயத்தைச் சொல்லுகிறது. ஸங்கம் ப்ரதமோபாத்தமாகையாலே ஈச்வரத்வம் தத்பஸர்ஜநம் என்று கருத்து. ஈசனும் – ஈஶனுமாகிரான். g கழற்றவொண்ணாதே

F—மாகைக்காகக் கிடக்கிறது, படியப்படுகைக்கு உடலன்று. h பெரியவன் எளிமையிறே குணமாவது.

[i 1. प्रसादपरमौ नाथौ - ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ] j தண்ணளியே இவர்களுக்கு விஞ்சியிருப்பது; மேன்மை கழற்றவொண்ணுமையாலே கிடந்த இத்தனை. k இரண்டும் அவ்வாஶ்ரயகதமாயிருக்க, தண்ணளியே உள்ளதென்றறிந்தபடி என்னென்னில், [1. मम गेहमुपागतौ - மம கேஹமுபாகதௌ] மோஷிகளாயிருப்பார்க்கு மோஷபூதரை அழைத்துக் கார்யங்கொள்ளலாயிருக்க, நெடுந்தெருவே போகிறவர்கள் l நானிருந்த

E-கழற்றவொண்ணுதே கிடந்தாலும் படியாவதுமன்றிருவென்னில், அன்று என்கிறார் (இஸ்ஸங்கமும் இத்யாதி) 2. "பரத்வே ஸதி ஹரி வஶ்யமாணகுணஸ் ஸோபதே" என்னக் கடவதிறே. h ஈஶ்வரத்வம் கிடந்தால் இஸ்ஸங்கம் குணமாம் ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பெரியவன் இத்யாதி)

l ஸங்கமே ஸ்வபாவம்; ஈஶ்வரத்வம் அது குணமாகைக்காக வந்தது என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஸாதபரமௌ இத்யாதி) j (தண்ணளியே) விஶேஷணாந்வயதாத்பர்யக பரமபதநாத்தம். k (இரண்டும்) என்றது-பரத்வஸௌலப்யங்கள். உபாகதி:-ஸமீபாகதி:; மஹாநிதிஸமீபாகதிரிதி தாத்பர்யம். l "ஆகதௌ உபாகதௌ, கேஹமுபாகதௌ, மம கேஹமுபாகதௌ" என்று பிரித்து ஸ்ரீ வைகுண்டத்தினின்றும் A இருள்தருமா ஞாலத்தில் எழுந்தருளினபடியையும், மதுரபூயிஷ்டமான மதுரையில் எழுந்தருளினபடியையும், அதிலும் வீதியில் போகையன்றிக்கே க்ஷுத்ரக்ருஹத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் அநுஸந்தித்து, அதிலும் ராஜவீதியிலே இருக்கிற க்ருஹத்திலே அன்றிக்கே க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யருக்கும் அருவருக்கும்படியான என்னகத்திலே வரும்படியே! என்றெண்ணி ஈடுபடுகிறான் என்கிற அர்த்தங்களை எல்லாம்

J-கிடந்தாலும் / படியஹேதுவோ என்ன (இஸ்ஸங்கமித்யாதி) h குணஹேதுத்வம் எப்படியென்ன (பெரியவன் இத்யாதி).

l ஸங்கமே ஸ்வபாவம்; ஈஶ்வரத்வம் அது குணமாகைக்காக வந்தது என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஸாத இத்யாதி) 1. "ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாகதௌ l தத்யோऽஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவந: ॥" இதி ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணே பஞ்சமேऽம்ஶே ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாயே. j (தண்ணளியே இவர்க்கு விஞ்சியிருப்பது) என்றது-பரமஸப்தார்த்தம். k (இரண்டும்) பரத்வஸௌலப்யங்கள். l (நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி) ஆகதௌ, உபாகதௌ, கேஹமுபாகதௌ, மம கேஹமுபாகதௌ என்று பிரித்து, ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் நின்றும் A இருள் தருமாஞாலத்திலே எழுந்தருளினபடியையும், மதுரபூயிஷ்டமான மதுரையிலே எழுந்தருளினபடியையும், அதிலும் வீதியிலே போகையன்றிக்கே க்ஷுத்ரக்ருஹத்திலே எழுந்தருளினபடியையும் அநுஸந்தித்து, அதிலும் ராஜ வீதியிலே இருக்கிற க்ருஹத்திலேயன்றிக்கே, க்ஷுத்ரரான மநுஷ்யருக்குப் அருவருக்கும்படியான என்னகத்திலே வரும்படியே! என்று ஈடுபடுகிற

ப்ர—il.(பற்றிலன் இத்யாதி.) पञ्चमेंऽशे एकोनविंशेऽध्याये—"विकासिमुखपद्माभ्यां ताभ्यां पुष्पाणि याचितः। भुवं विष्टभ्य हस्ताभ्यां पस्पर्श शिरसा महीम् ॥ २० ॥ प्रसादपरमौ नाथौ मम गेहमुपागतौ। धन्योऽहमर्चयिष्यामीत्याह मान्योपजीवनः ॥ २१ ॥

A 10-6-1 / "படியஹேதுவன்றே" என்று பாடமும் இருக்கலாம்.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

சி-முடுக்குத்தெருத்தேடி வந்தபோதே ப்ரஸாதமே விஞ்சியிருக்கும் என்னுமிடம் தெரிந்த தில்லையோ? [1. धन्योऽहम् - தந்யோஹம்] m என்றுமொக்க ஸஞ்சரிக்கிற வழியிலே n நிதியெடுப்பாரைப்போலே. [1. अर्चयिष्यामि - அர்ச்சயிஷ்யாமி] என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியிலே அந்வயித்து o அழித்துக்கெடுத்து ஜீவிக்கப்பாராநின்றேன். [1. इत्याह - இத்யாஹ] pA சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்திநிற்பார் சொல்லக்கடவ பாசுரத்தை இவன் சொல்லுவதே! என்று ருஷி கொண்டாடுகிறன். [1. माल्योपजीवनः- மால்யோபஜீவந:] பூவில் கண்வைத்துத் தொடுக்கில் சாபலம் பிறக்குமென்று கண்ணை

அ—ஹ்ருதீகரித்து (நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி) என்று அருளிச்செய்கிறார்—என்று அருளிச் செய்வர். தந்யோஸ்மி—தநவாநஸ்மி. m (என்றுமொக்க) என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—என்னுடைய ஸ்வரூபம் அநாதியாயிருக்க இழந்த நான் இப்போது நிர்ஹேதுகமாகக் காணப்பெற்றேன் என்று; யத்வா (என்றுமொக்க) என்றது—த்ருஷ்டாந்திகத்தில் 1. ''மால்யோபஜீவந:'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து, மாலிகா நிர்மாணயாத்ரையைப் பற்ற. n (நிதியெடுப்பாரைப் போலே) 2. ''தநகாமம் லப்ஸ்யதா'' என்கிற ஸூத்ரத்திலே திருவுள்ளம்; 3. ''தநம் லப்ஸ்யதா—தந்ய:, காமம் லப்ஸ்யதா—காம்ய:'' என்றிறே தத்வ்ருத்தி. o ''தந்ய:'' இத்யத்ர பகவ்தீதா தநத்வேநாபிதாநாத் தத்ஸமாதிநா ஆஹ(அழித்துக் கெடுத்து இதி)அழிக்கை-க்ரயம் பண்ணுகை; கெடுக்கை—அவஸ்தாந்தராபத்தி. இத்தால் யதேஷ்டவிநியோகார்ஹத்தைச் சொன்னபடி. ப்ராப்ய தேவ ந ப்ராபகத்வேந ச இத்யர்த்த:. தநஸ்ய ஆபாதரூபேண ப்ராப்யத்வம்; அபீஷ்டவஸ்து க்ரயஸாதநத்வேந ப்ராபகத்வம். p (சூட்டுநன் மாலைகள் இத்யாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலைகள். அப்ராக்ருதமாகையாலே அநுரூபமாய், புழுகிலே தோய்ந்தாப்போலே அதுராகை ரஞ்ஜிதமாகையாலே நேரானவை. தூயன—கர்த்ருத்வமும் மமதையும் ப்ரயோஜநாந்தரமுமாகிற புழுவும் மயிரும் தூராலுமில்லாமையாலே பரிஹாரத்யதமானவை. ஏந்தி—பாரதந்த்ர்யத்தாலே

இ—அர்த்தங்களே எல்லாம் ஹ்ருதீகரித்து ''நானிருந்த முடுக்குத் தெருத்தேடி'' என்கிறார். உபாகதௌ-ஸமீபாகதௌ; மஹாநிதியஸமீபாகமநம் என்று தாத்பர்யம். தந்யோஸ்மி-தநவாந். m (என்றுமொக்க) என்கிற வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்—என்னுடைய ஸ்வரூபம் அநாதியாயிருக்க இழந்த நான் இப்போது நிர்ஹேதுகமாகக் காணப்பெற்றேன் என்று. n (நிதியெடுப்பாரைப் போலே) 2. ''தநகாமம் லப்ஸ்யதா'' என்கிற ஸூத்ரத்திலே திருவுள்ளம். 3. ''தநம் லப்ஸ்யதா—தந்ய:, காமம் லப்ஸ்யதா காம்ய:'' என்றிறே தத்வ்ருத்தி. o ''தந்ய:'' என்கிற விடத்தில் ஈச்வரனே தநத்வேந சொல்லுகையாலே தநஸமாதியாலே சொல்லுகிறார் (அழித்து இத்யாதி) அழிக்கை—க்ரய விக்ரயம் பண்ணுகை; கெடுக்கை—அவஸ்தாந்தராபத்தி. இத்தால் யதேஷ்ட விநியோகார்ஹத்தைச் சொன்னபடி. ப்ராப்யத்வேந ப்ராபகத்வேந ச இத்யர்த்த:. தநத்துக்கு ஆபாதரூபேண ப்ராப்யத்வம்; அபீஷ்டவஸ்துக்ரயஸாதநத்வேந ப்ராபகத்வம். o அழித்து—ஸ்வபோக்யம் அழியாதே ஸாதநமாக்கி. கெடுத்து என்று—ஆபாதரணமாக்கிப் பூண்கை. அத்தால் ப்ராப்யத்வம் சொல்லுகிறது. p (சூட்டு நன் மாலைகள் இத்யாதி) சூட்டுகைக்குத் தகுதியான நல்ல மாலைகளே—பரிஹார்யதமானவற்றை தரித்துக் கொண்டு நிற்கிற நித்யஸூரிகள். q (பூவிற்று) பூவிக்ரயம் பண்ணி. r (புல்லியன்) க்ஷுத்ரன்.

A திருவிரு 21.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

B

ந—மாறவைத்துத் தொடுத்து, q பூவிற்று ஜீவிக்கும் அத்தனை r புல்லியன் சொல்லும் வார்த்தையே ஈது! என்கிறார்.

s (முற்றவும் நின்றனன்) t 1. "समोऽहं सर्वभूतेषु" (ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு²) என்கிறபடியே ஆஶ்ரயணீயத்வே ஸமனாய் நின்றான். u இத்தலை இருந்தபடி இருக்க, தான் எல்லார்க்கும் ஒத்திருக்கை. (பற்றிலையாய்) நீயும் பற்றிலையாய் — நீயும் பற்றறையுடையையாய்—ஸங்க₃த்தையுடையையாய். (அவன் v முற்றிலடங்கே) w2. "अहं सर्वं करिष्यामि" (அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி) என்கிறபடியே அவனுடைய x எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அந்வயி.

அ—யாவதூ₃ங்கீ₃காரம் த₄ரித்துக்கொண்டு நிற்கிற நித்யஸூரிகள். q (பூவிற்று) பூவை விக்ரயம் பண்ணி. r (புல்லியன்) க்ஷுத்₃ரன்.

s முற்றவும் — எல்லாவற்றுக்கும் என்றபடி. t 1. (ஸமோऽஹமித்யாதி₃—மயி தே தேஷு சாப்யஹம்) அவர்கள் என்னிடத்திலே நிரதிஶய ப்ராவண்யத்தை உடையராயிருக்கிறபோலே, நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிஶய ஸ்நேஹயுக்தனுமிருப்பன் என்றபடி. u 1. "ஸர்வபூ₄தேஷு" என்ற பத₃த்துக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தலை இத்யாதி₃) "முற்றவும் நின்றனன்" என்றதின் தாத்பர்யமாகவுமாம்; (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) என்றது—ஜந்ம வ்ருத்த ஜ்ஞாந ஸாஹித்ய ஸாஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க என்றபடி. v, x முற்றில்-ஸர்வத்திலென்றும், (எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும்) என்று தாத்பர்யார்த்தமும்.

y "நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் நித்ய ஸம்ஸாரியான நம்மை அங்கீகரிக்குமோ? என்னில், இன்று ஆஶ்ரயித்த நாம் ஒருதலையாலும் நித்யாஶ்ரிதர்பக்கல் ஸங்கூத்தை விட்டு நம்மையே த₄ாரகாதி₃களாக நினைத்திருப்பானொருவனுகிறது" என்று இரண்டாம் நிர்வாஹத்துக்கு ஸங்கூதி. z "ஈசனும் பற்றிலன்" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார்

ஜ—s முற்றவும் — எல்லாவற்றுக்கும். நின்றனன் — ஆஶ்ரயணீயத்வேந ஸமனாய் நின்றான். 1. "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு ந மே த்₃வேஷ்யோऽஸ்தி ந ப்ரிய: । யே ப₄ஜந்தி து மாம் ப₄க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் ॥" இதி கீ₃தாஸு நவமே. மயி தே தேஷு சாப்யஹம்—அவர்கள் என்னிடத்திலே நிரதிஶய ப்ராவண்யத்தையுடையராய் இருக்கிறபோலே, நானும் அவர்களிடத்திலே நிரதிஶய ஸ்நேஹயுக்தனாய் இருப்பன் என்றபடி. u 1. "ஸமோऽஹம் ஸர்வபூ₄தேஷு" என்றதுக்கு அர்த்தமும் (இத்தலை இத்யாதி₃) (இத்தலை இருந்தபடி இருக்க) ஜந்ம வ்ருத்த ஜ்ஞாந ஸாஹித்யஸாஹித்யவேஷேண இருந்தபடி இருக்க. v, x முற்றில்-லையத்தில் என்றும், (எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அந்வயி) என்றபடி. w 2. "அஹம் ஸர்வம்" இத்யாதி₃ பூர்வமேவ லிகி₂தம்.

ப்ர—t1.(முற்றவும் நின்றனன்)भगवद्गीतासु नवमे—"समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः। ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम्॥ २९॥

w2. अयोध्याकाण्डे (१३) रामं प्रति लक्ष्मणः "अहं सर्वं करिष्यामि" (२५) इत्यादि।

அ—y அதவா, பட்டர் அருளிச்செய்யும்படி:-y_2 (பற்றிலன் ஈசனும்) z 1."वासुदेवोऽसि पूर्णः" (வாஸுதேவோஸ்மி பூர்ணः) என்கிறபடியே ஸமஸ்த கல்யாண குணத்மகனும், a ஜ்ஞாநாநந்தமாமல ஸ்வரூபனும், b திரைமாறின கடல்போலே, ஈஸிதவ்யரான நித்யஸூரிகளை உடையனும்,பரமபதத்திலே c எழுந்தருளியிருக்கிறவனும் அவர்கள்பக்கல் d பற்றுடையவனல்லன். e அவர்கள்பக்கல் பற்றுடையவனன்றிக்கேயிருந்தால் குறைபட்டிராதே? என்னில் (f முற்றவும் நின்றனன்) அவர்களெல்லாராலும் வரும் g ஏற்றமும் இன்று ஆஸ்ரயிக்கிற இவனுலேயாம்படி நின்றான்.

h 2."त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मम" (த்வயி சிஞ்சித் ஸமாபந்நே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம) என்னுமாபோலே, i இன்று ஆஸ்ரயித்ததொரு திர்யக்குக்கு ஒரு வாட்டம்

அ—(வாஸுதேவோஸ்மீத்யாதி) "பூர்ணः" என்றுகொண்டு—குணத: உண்டான பூர்த்தி. a "ஈசன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஜ்ஞாநாநந்தமாமல இத்யாதி) b (திரைமாறின கடல்) என்றது — 3."நிஸ்தரங்கோர்ணவோபம:" என்றத்தைப்பற்றி. b.c "திரைமாறின கடல்போலே எழுந்தருளியிருக்கிற" என்று அந்வயம். d (பற்றுடையவனல்லன்) ஸங்கமில்லாதவன் என்றபடி. e (அவர்கள் பக்கல்) நித்யஸூரிகள் பக்கல் என்றபடி. f முற்றவும் என்றது முற்றவுமாக என்றபடி; அதாவது - தாரகபோஷகங்களெல்லாமாக என்றபடி; g ஏற்றம் - அதிசய:.

h அப்படி அநுஷ்டிதத்துக்காட்டின இடமுண்டோ என்ன (த்வயி கிஞ்சித்யாதி) நித்யாத பாயினியாய், ப்ராணேப்யோஸபி கரீயஸியாய் 4."பரஸ்கரேண ப்ரபத்யதே" என்று உபயமதி

ஜீ— y நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவன் நித்யஸம்ஸாரியான நம்மை அங்கீகரிக்குமோ? என்னில், இன்று ஆஸ்ரயித்தாரும் ஒருதலையாலுல் நித்யாஸ்ரிதர்ப்பக்கல் ஸங்கத்தை விட்டு, நம்மையே தாரகாதிகளாக நினைத்திருப்பானொருவனென்று த்விதீய நிர்வாஹஸ்ய ஸங்கதி:. z"ஈசனும்-பற்றிலன்"என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார்(வாஸுதேவோஸ்மீத்யாதி) "பூர்ண:" என்று-குணத; உண்டான் பூர்த்தி. a "ஈசன்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதி) b (திரைமாறின கடல்) என்றது -- 3. "நிஸ்தரங்கோர்ணவோபம:" என்றத்தைப் பற்றி.b.c"கடல்போலே-எழுந்தருளியிருக்கிற" இத்யந்வய:. y (பற்றிலன்)d பற்றுடையவனல்லன்; ஸங்கமில்லாதவன் என்றபடி. e (அவர்கள்பக்கல்) நித்யஸூரிகள்பக்கல். f (முற்றவும்) முற்றவுமாக-தாரக போஷகபோக்யங்களெல்லாமாக, நின்றனன் - நின்றான். g ஏற்றம் - அதிசய:.

h அப்படி நின்ற இடமுண்டோ என்ன (த்வயி கிஞ்சித்யாதி) 2."इदानीं मा क्रुथा वीर एवंविधमचिन्तितम्। त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मम। भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा। शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्वशरीरेण वा पुनः" ईதி யுத்தகாண்டே.

ப்ர-z 1. "वासुदेवोऽसि पूर्णः"

h2.(முற்றவும் நின்றனன்) युद्धकाण्डे एकचत्वारिंशे सर्गे रावणस्य मकुटभङ्गं कृत्वा आगतं सुग्रीवं प्रति रामः—"इदानीं मा कृथा वीर एवंविधमचिन्तितम्। त्वयि किञ्चित्समापन्ने किं कार्यं सीतया मम॥ ४॥ भरतेन महाबाहो लक्ष्मणेन यवीयसा। शत्रुघ्नेन च शत्रुघ्न स्वशरीरेण वा पुनः॥ ५॥"

சீ-வரில் நித்யாஶ்ரிதையான பிராட்டியாலும் கார்யமில்லை. j அன்று ஈன்ற கன்றின் பக்கல் வரத்ஸல்யத்தாலே முன்னணைக் கன்றையும் கொம்பிலே கொள்ளுமாபோலே.

அ—ஸித்₃தை₄யாய், 1. ''நைவ தூ₃ம்ராந்'' இத்யாதி₃ப்படியே வாசாமகோ₃சரமான வ்யஸநோத்பாத₃கமான விஶ்லேஷயுதையாய் இருக்கிறவள் நிமித்தமாகவிறே படுகிறது. ஆகையால், இப்படிப்பட்டவள் ஒருதலையாஶல் படுவதெல்லாம் பட்டாலும் கே₃த₃மென்னென்ன; உமக்கு கிஞ்சித் அவமதி இவள் நிமித்தமாக வரில், ''இவள் நிமித்தமாகவிறே உமக்கு இப்படிப் படவேண்டுகிறது'' என்று இதுக்கு நிமித்தமான இவளையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல; 2. ''தே₃ஶே தே₃ஶே'' இத்யாதி₃ந்யாயத்தாலே அவளிலும் ப்ரியரான இவ்விளையபெருமாள் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவரையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல; நிர்ப₃ந்தி₄யாமல் நாமுகந்ததே செய்கையாலே இவரிலும் ப்ரியஶன பₔரதன் நிமித்தமாகவும் உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவனையும் வேண்டேன். அவ்வளவுமன்றிக்கே, அவர்க்கு நல்லானுய், நம்முடைய விஷயமாக இந்த்₃ரியத்தை ஜயிக்கையிலே வீரஶைகயாலே அவருக்கு ப்ரியஶன ஶத்ருக்₄நன் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவனையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல; இவர்கள் இத்தனேபேரும் ஒருதலையாய் அவர்கள் இத்தனேபேர் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் இவர்களித்தனேபேரையும் வேண்டேன்; உமக்கு வாட்டம் வாராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவது. இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவநமிறே திருமேனி; ஸ்வஶப்₃த₃ம் பிராட்டிமுதலான எல்லாரையும் சொல்லுகிறது. தம்முடைய திருமேனி என்கிற அர்த்த₂ம் ''ஶரீரம்'' என்றபோதே ஸித்₃த₄மிறே. ஸ்வேஷாம் ஶரீரேண-இத்தனேபேருக்கும் ஜீவநமான தம்முடைய திருமேனியாலே என்றபடி. 3. ''த்யஜேதே₃கம் குலஸ்யார்த்தே₂'' என்கிற மர்யாதை₃யும் இல்லை. 4 ''பₔரதேந மஹாபா₃ஹோ லக்ஷ்மணேந யவீயஸா। ஶத்ருக்₄நேந ச வீரேண ஸ்வஶரீரேண வா புந:॥'' என்று உத்தரஶ்லோகத்தைக் கூட்டிக்கொண்டு இவ்வர்த்த₂ம். । இஶ்லோகார்த்த₂ம் (இன்று ஆஶ்ரயித்தது இத்யாதி₃) । உக்தமர்த்த₂ம் லௌகிகத்₃ருஷ்டாந்தேந ஸமர்த்த₂யதி (அன்று ஈன்ற இதி).

ஜீ—ஏகஸத்வாரிம்ஶே ஸர்க்கே₃ ராமேணமகுடபₔங்க₃ம் க்ருத்வா ஆக₃தம் ஸுக்₃ரீவம் ப்ரதி ராம:. । ஶ்லோகார்த்த₂ம் (இன்று ஆஶ்ரயித்தது இத்யாதி₃) ''இன்றுஶ்ரயித்ததொரு திர்யக்குக்கு ஒரு வாட்டம் வரில் பிராட்டியாலும் கார்யமில்லை'' என்றதுக்கு—பிராட்டி நிமித்தமாகவிறே உமக்கு கிஞ்சித் அவமதி பட வேண்டுகிறது. இதுக்கு நிமித்தபூ₄தையான இவளையும் வேண்டேன். அவளிலும் ப்ரியதமரான இளையபெருமாள் நிமித்தமாக உமக்கொரு வாட்டம் வரில் அவரையும் வேண்டேன்; அவரிலும் ப்ரியதமஶன பₔரதன் நிமித்தமாக உமக்கு வாட்டம் வரில் அவனையும் வேண்டேன்; அவனுக்கும் ப்ரியஶன ஶத்ருக்₄நன் நிமித்தமாக உமக்கு வாட்டம் வரில் அவனையும் வேண்டேன்; இவ்வளவுமல்ல; இவர்களித்தனேபேர் நிமித்தமாகவும் ஒரு வாட்டம் வரில், இவர்களித்தனேபேரையும் வேண்டேன்; இவர்களுக்கெல்லாம் ஜீவநமிறே திருமேனி; அத்தையும் வேண்டேன்; ஆனபின்பு, உமக்கொரு வாட்டம் வாராமலிருக்குமித்தனையே நமக்கு வேண்டுவது — என்று கருத்து. ஸ்வஶரீரேண – ஸ்வேஷாம் ஶரீரேண. ஸ்வகீயரான பிராட்டி முதலான இத்தனேபேருக்கும் ஜீவநமான தம்முடைய திருமேனியால் என்றபடி. ஸ்வஶப்₃த₃ம் – பிராட்டி முதலானைச் சொல்லுகிறது. தம்மைச் சொல்லுகிறதல்ல. தம்முடைய திருமேனி என்கிற அர்த்த₂ம் ஶரீரம் என்றபோதே ஸித்₃த₄மிறே. j உக்தார்த்த₂த்தை லௌகிக த்₃ருஷ்டாந்தத்தாலும் ஸமர்த்தி₃க்கிறார் (அன்று ஈன்ற இத்யாதி₃).

F-k (பற்றிலையாய்) l விடவொண்ணுதாரை நீ ஒருதலையாக விட்டான் அவன். m அவன் ஒருதலையானால் விடலாமவற்றை விடத் தட்டென் உனக்கு? n (அவன் முற்றிலடங்கே) o அவனேயே எல்லாமாகப் பற்றப் பார்; p 1. "वासुदेवस्सर्वं" (வாஸுதே₃வஸ் ஸர்வம்) என்கிறபடியே. q 2. "माता पिता भ्राता निवासश्शरणं सुहृद्गतिर्नारायणः" (மாதா பிதா ப்₃ராதா நிவாஸ: ஸரணம் ஸுஹ்ருத்₃ க₃தி: நாராயண:) r 3. "एकैकफललाभाय सर्वलाभाय केशवः" (ஏகைகப₂லலாப₄ாய ஸர்வலாப₄ாய கேஸவ:).

6.

அ—k (பற்றிலையாய்) நீயும் பற்றில்லாதவனுய். l (விடவொண்ணுதாரை இத்யாதி₃) அதாவது—நீ ஒருதலையும் நித்யஸூரிகள் ஒருதலையுமானால் நித்யஸூரிகள்தலையை விட்டு உன்தலையைப் பற்றினன் அவன். அவன் மாணிக்கத்தைவிட்டுக் கரியைப் பற்றினைப்போலே நித்யஸூரிகளைவிட்டு உன்னைப் பற்றினால், நீயும் விடலான ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்கள் என்கிற கரியை விட்டு, பரமப்ராப்ய மான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென் உனக்கு? என்றபடி. m (அவன் ஒருதலையானால் இதி) ப₄க₃வாந் வா ஸ்வீகர்த்தவ்ய:, விஷயா வா இதி கோடித்₃வயே ஸதி, தத்ர ப₄க₃வாந் ஏககோடிஸ் சேத் இத்யர்த்த₂:. n (அவன் முற்றிலடங்கு) அவனுகிற முற்றில் அடங்கு என்று ஸப்₃தா₃ர்த்த₂ம். o(அவனேயே எல்லாமாக) தா₄ரக போஷக போ₄க்₃யத்வேந ஸர்வஸ்மி₂ந்து₄த்வேந ச இத்யர்த்த₂:. p அவன் அப்படி எல்லாமாக இருக்குமோ? என்ன (வாஸுதே₃வஸ் ஸர்வமித்யாதி₃) 1. "ப₃ஹூனாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந், வாஸுதே₃வஸ் ஸர்வமிதி மாம் ப்ரபத்₃யதே; ஸ மஹாத்மா ஸுது₃ர்லப₄:" r (ஸர்வலாபா₄ய) ஸர்வஸ்மி₂ந் போ₄க்₃யத்வமும் விவக்ஷிதம். 3. "பித்ருமாத்ரு ஸுதப்₄ராத்ரு தா₃ரமித்ராத₃யோऽபி வா। ஏகைகப₂லலாப₄ாய ஸர்வலாப₄ாய கேஸவ: ॥" ஸர்வ

ஈ—k (பற்றிலையாய்) பற்றில்லாதவனுய் – ஸங்க₃மில்லாதவனுய். l (விடவொண்ணுதாரை இத்யாதி₃) நீ ஒருதலையும் நித்யஸூரிகள் ஒருதலையுமானால் நித்யஸூரிகள்தலையை விட்டு உன்தலையைப் பற்றினன் அவன். இப்படி மாணிக்கத்தைவிட்டுக் கரியைப் பற்றினைப்போலே நித்யஸூரிகளைவிட்டு உன்னைப் பற்றினால், நீயும் விடலான ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களான கரியை விட்டு பரமப்ராப்யமான மாணிக்கத்தைப் பற்றத் தட்டென் உனக்கு? என்றபடி. m (அவன் ஒருதலையானால் இத்யாதி₃) ப₄க₃வான் ஸ்வீகர்த்தவ்யனே? விஷயங்களோ? என்று கோடித்₃வயே ஸதி, தத்ர ப₄க₃வான் ஏககோடியானால் என்றபடி. n (அவன் முற்றிலடங்கு) அவனுகிற முற்றில் அடங்கு. o (அவனேயே எல்லாமாகப் பற்றப்பார்) தா₄ரக போஷக போ₄க்₃யத்வேநவும், ஸர்வஸ்மி₂ந் து₄த்வேநவும் பற்றப் பார் என்றபடி. p அவன் அப்படி எல்லாமாக இருக்குமோ? என்ன (வாஸுதே₃வ இத்யாதி₃) 1. "ப₃ஹூனாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்₃யதே। வாஸுதே₃வஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது₃ர்லப₄:॥" இதி கீ₃தாஸு ஸப்தமே. q மாதா பிதேத்யாதி₃ ஸுபா₃லோபநிஷதி₃. r (ஸர்வலாப₄ாய) ஸர்வஸ்மி₂ந் போ₄க்₃யத்வமும் விவக்ஷிதம். 3 "பித்ருமாத்ரு ஸுதப்₄ராத்ருதா₃ரமித்ராத₃யோऽபி வா। ஏகைகப₂ல" இத்யாதி₃.

प्र—p 1. (அடங்கே) भगवद्गीतासु सप्तमे—"बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान् मां प्रपद्यते। वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः॥ १९॥

q 2. सुबालोपनिषदि (६)—"माता पिता भ्राता निवासश्शरणं सुहृद्गतिर्नारायणः"

r 3. "पितृमातृसुतभ्रातृदारमित्रादयोऽपि वा। एकैकफललाभाय सर्वलाभाय केशवः॥"

7. அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்கக்கண்டு ஈசன் அடங்கெழி லஃதென்று அடங்குக வுள்ளே.

ஆ--7. வ்யா:— (அடங்கெழில்) ஸ்நேஹஸ்வபா₄வனையிருந்தானேயாகிலும் இந்த லீலோப கரணமான ஜக₃த்₃விபூ₄தியையும், போ₄கோ₄பகரணமான அப்ராக்ருத மஹாவிபூ₄தியையும் உடையனையிருக்கிற இருப்பைக் கண்டால், சென்று அணுகலாயிருக்குமோவென்னில்; அந்த ஸம்பத்தெல்லாம் என் ஸ்வாமியினுடைய ஸம்பத்தென்று அநுஸந்தி₄க்கவே, கூசாதே சென்று அணுகலாம்; அப்படி அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு கூசாதே போய் அடிமை செய்யுங்கோள் என்கிறார். ?.

ஒ— அவ:—ஏழாம்பாட்டில் — ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவனேயாகிலும், அபரிச்சே₂த்₃யோப₄யவித₄ மஹாவிபூ₄தியாயிருக்கையாலே, நம் போல்வாருக்குக் கொள்ளவொண்ணாது; ஆனபின்பு ஆஸ்ரயிக்கக்கூடாது என்னில்; எம்பெருமானேடுள்ள ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அநுஸந்தி₄க்கவே தன் சிறுமையால் வெருவாதே தை₄ர்யத்து ஆஸ்ரயிக்கலாம் என்கிறார்.

வ்யா:— (அடங்கெழிலென்று தொடங்கி) அடங்க எழிலான ஸம்பத்து எல்லாவற்றையும் கண்டு, (ஈசனென்று தொடங்கி) அந்த விலக்ஷணமான ஸம்பத்தெல்லாம் என் ஸ்வாமியது என்று அநுஸந்தி₄த்து, தானும் அவன்விபூ₄த்யந்தர்ப்பூ₄தனாக அநுஸந்தி₄ப்பது. 7.

ப— அவ:— அநந்தரம், அவன் விபூ₄திமஹத்தையைக் கண்டு இருயாதே, அவனுக்கு அத்தோடு உண்டான ஸம்ப₃ந்த₄த்தை அநுஸந்தி₄த்து அதினுள்ளே சொருகப்பார் என்கிறார்.

அடங்கெழில்—கட்டடங்க அழகிதான, சம்பத்து—ஸம்பத்தை, அடங்க—ஒன்றொழியாமல், கண்டு—அநுஸந்தி₄த்து, ஈசன்—ஈச்வரனுக்கு, அஃது—அது, அடங்

அ–ஸமனனை ஈச்வரன் ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவனாகையாலே, அவனிடத்திலே ஸங்க₃முடையவனாய்க் கைங்கர்யத்திலே அந்வயிக்கை இப்பாட்டுக்கு ப்ரமேயம்; இன்று ஆஸ்ரயித்தவனே, நித்யஸூரிகளையும் விட்டு ப₄க₃வான் ஆத₃ரிக்குமாகையாலே, விஷயங்களைவிட்டு, ஸர்வவித₄ப₃ந்து₄வுமாக அவனை ஆஸ்ரயிக்கவேணும் என்று ப்ரமேயமென்னவுமாம். ''ஈசனும் பற்றிலன், முற்றவும் நின்றனன்'' என்று தொடங்கி அந்வயம். 6.

ஜீ—ஈசனாய் இருக்கச்செய்தேயும் நம்பக்கல் ஸங்க₃த்தை உடையனாய், எல்லாவற்றுக்கும் ஆஸ்ரயணீயத்வே ஸமனாய் நின்றான். நீயும் அவன்பக்கல் ஸங்க₃த்தையுடையையாய், அவனுடைய எல்லாக் கைங்கர்யத்திலும் அந்தர்ப₄வி என்று ப்ரத₃மார்த்த₂: ; பட்டர் யோஜனையில் ஸர்வேச்வரனாய் இருக்கச்செய்தேயும், ஸூரிகள்பக்கல் ஸங்க₃மில்லாதவனாய், இன்று ஆஸ்ரயித்தவன் பக்கலிலே தா₃ரகத்வாதி₃கள் எல்லாமாக நிலைநின்றான். நீயும் ஸாம்ஸாரிக ஸங்க₃த்தை விட்டவனாய் அவனுடைய தா₃ரகத்வாதி₃ ஸமஸ்தப₄ாவத்திலும் அந்தர்ப்ப₄விக்கப்பார் என்று அர்த்த₂ம். இதுவே அந்வயம். 6.

ப—கெழில்—அடங்கெழிலாய்-அதிஶயகரமான ஶோஷமாயிருக்கும்; **என்று**--என்று ஸம்பந்₄த்தை அறிந்து, **உள்ளே**—அதினுள்ளே, **அடங்குக**—விபூ₄த்யேகதே₃ஶமாகச் சொருகு; ஸம்பந்₄தஜ்ஞாநமுண்டாஞல் உள்ளே அடங்கலாமிறே. 7.

இ— அவ:—ஏழாம்பாட்டில் — ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவனேயாகிலும், அபரிச்சே₂த்₃யோப₄ய மஹாவிபூ₄திகளுயிருக்கையாலே நம்மால் முகங்கொள்ளவொண்ணுமோ? என்னில், அவனேடுள்ள ஸம்பந்₄தத்தை உணரவே கிட்டலாம் என்கிறது.

வ்யா:—**(அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்கக் கண்டு)** அடங்க எழிலான ஸம்பத்தை ஒன்றெழியாமே கண்டு; புறம்பு ஓராச்ரயத்தில் காணுத இஸ்ஸம்பத்தை ஓரிடத்தே சேரக் கண்டு. அவன்விபூ₄தியாகில் கட்டடங்க உபாதே₃யமாயிறே யிருப்பது. முக்தனுக்கும் ததீ₃யத்வாகாரேண லீலாவிபூ₄தி அநுப₄ாவ்யமாயிறே யிருப்பது. **(ஈசனடங்கெழில:ஃதென்று)** என் நாயகனுடைய ஐச்வர்யம் ஈதென்று அநுஸந்தி₄த்து. **(அடங்குகவுள்ளே)** அந்த ஸம்பந்₄த₄ ஜ்ஞாநமடியாகத் தானும் அவன் விபூ₄தியிலே ஒருவனென்று அந்வயிக்கலாம்; ஸமுத்₃ரம் அபரிச்சி₂ந்நமாஞலும், அதி லுள்ள ஸத்வங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே; அதுபோலே, ஸம்பந்₄த₄ ஜ்ஞாநமுண்டாகவே கிட்டலாம். ஸம்பந்₄தஜ்ஞாநமில்லாத த்ருணத்தையிறே கடல் கரையிலேயேறத் தள்ளுவது. ஸம்பந்₄த₄ ஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பிக்கையிறே கூடகக்ருத்யம். இங்கே பட்டர் பிதாபுத்ரர்களிருவரும் படவோடின கதையை அருளிச்செய்வர். 7.

ஈ— அவ:— ஏழாம்பாட்டு. ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவன் என்றார் கீழ்; அவன் ஸங்க₃ஸ்வ ப₄ாவனுனுலும் அபரிச்சி₂ந்நோப₄யவித₄மஹாவிபூ₄தியை உடையனுயிருந்தான் அவன்; இவன் அதிக்ஷுத்₃ரனுய் க்ஷுத்₃ரோபகரணனுயிருந்தான்; ஆனபின்பு அவனை இவ னுலே கிட்டலாயிருந்ததோ? a கடலிலே புக்க துரும்பானது b இரண்டுதலையிலும் நினை வின்றிக்கேயிருக்கத் திரைமேல் திரையாகத் தள்ளுண்டு போந்து கரையிலே சேருகிற

அ— ஏழாம்பாட்டு. (அடங்கு இத்யாதி₃) a ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவனுனால், அவன் பூர்த்தியும் இவ னுடைய குறையும்கொண்டு கார்யம் என்? இவை ஆராயாதே கிட்டவொண்ணுதோவென்ன; ஆனாலும் அவன்ஐச்வர்யோத்₃ரேகம் இவனுக்கு ப₄யத்தை விளைவிக்கும் என்னுமத்தை ஸநிதர்ஶநமாக அருளிச்செய்கிறார் (கடலிலே புக்க இத்யாதி₃) b (இரண்டு தலையிலும்) என்றது-கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவில்லை; துரும்புக்கும் தள்ளப்போகிறது என்கிற நினைவில்லை என்றபடி. b₂ ஐச்வர்ய தரங்க₃ம் இவனைத் தள்ளுகையாவது—A ''அவனெவ்

ஜீ— ஏழாம்பாட்டு. (அடங்கெழில் இத்யாதி₃) a ஸத்₃ருஷ்டாந்த விவரணம் (கடலிலே இத்யாதி₃) b (இரண்டுதலையிலும்) என்றது —'கடலுக்கும் இத்தைத் தள்ளவேணுமென்கிற நினைவில்லை; துரும்புக்கும் தள்ளப்போகிறதென்கிற நினைவில்லை என்றபடி. b₂ ஐச்வர்யதரங்க₃ம் இவனைத் தள்ளுகையாவது—A''அவனெவ்விடத்தான் யானுர்'' என்று அயோக்₃யதாநுஸந்தா₄நத்தாலே

ஈ—தில்லையோ? அப்படியே அவனுடைய b_3 ஐஸ்வர்யதரங்க3மானது இவனைத் தள்ளாதோ? என்னில்; இந்த ஐஸ்வர்யமெல்லாம் நமக்கு வகுத்த ஸேஷியானவனுடைய ஐஸ்வர்யம் என்று அநுஸந்தி4க்கவே, c தானும் அதுவாய் அந்வயிக்கலாமிறே; ஆன பின்பு, c_2 ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநமே வேண்டுவது என்கிறார்.

d ஒரு வ்யாபாரி, ஸ்த்ரீ க3ர்ப்பிணியான ஸமயத்திலே, அர்த்த2ார்ஜநம் பண்ண வேணுமென்று போவது; அவளும் பிள்ளைபெற்று, அவனும் பக்வனுய்த் தனக்கும் தமப்பனுடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவனும் போய், இருவரும் சரக்குப் பிடித்துக்கொண்டு வந்து ஒரு பந்தலிலே தங்குவது; அது இருவருக்கும் இடம் போராமையாலே e அம்பறுத்து எய்யவேண்டும்படி விவாத3ம் ப்ரஸ்துதமான ஸமயத்திலே, இருவரையும் அறிவானொருவன் வந்து "இவன் உன் பிதா; நீ அவன் புத்ரன்" என்று

அ—விடத்தான், யாஞர்" என்று அயோக்3யதாநுஸந்தா4நத்தாலே பிற்காலிக்கை. c (தானும் அதுவாய்) என்றது - அவ்விபூ4திக்குள்ளே ஒன்றுய் என்றபடி. இத்தால், தானும் அவ்விபூ4தியந்தர்ப்பூ4தனுய்க்கொண்டு ஸேஷிபூ4தனுனல் ஸ்வஸ்வாமி ஸம்ப3ந்த4த்தைக்கொண்டு கிட்டலாம் என்றதாயிற்று.

d,j ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநமுண்டானுல் தானும் அவ்விபூ4திக்குள்ளே ஒருவனுய் அந்வயிக்கலாம் என்கைக்கு ஜாதிஸ்ய த்3வயம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு வ்யாபாரி என்று தொடங்கி) e (அம்பறுத்து எய்யவேண்டும்படி.) அம்பாலே தலையறும்படி எய்யவேண்டும்படி. தா3ர்ஷ்டாந்திகத்தில் ஜீவபரர்கள் ஸரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்திலே ஸங்க3தராயிருக்கச்செய்தே 1. "த்வம் மேऽஹம் மே" என்கிறபடியே ஸ்வாதந்த்ர்யாபி4மாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே "இதெல்லாம் என்னது; உன்னை வரவொட்டேன்" என்று அவனுடே ஸ்பர்தி4க்க, அவனும் இவன் செய்த அபராத4மடியாக 2. "க்ஷிபாமி" 3. "நக்ஷாமி" என்று ஸ்பர்தி4க்க, இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே, ஸர்வ சேதநர்களுடைய ஸேஷஸேஷிபா4வ ஸம்ப3ந்த4த்தை அறியும் ஆசார்யன் வந்து "நீ இவனுடைய ஸேஷபூ4தன், இவன் உனக்கு ஸேஷி" என்று ஸம்ப3ந்த4த்தை உணர்த்தி, "ஏன் ஸ்வாதந்த்ர்யாபி4மாநம் பண்ணுகிறுய்" என்று தன்னுடைய உபதே3ஸத்தாலே இவனபி4மாநம் போம்படி திருத்தி, "தேவர்க்கு ஸேஷமான ஆத்மாவை இவன் அபராத4த்தைப் பார்த்துத் தள்ளவொண்ணுது" என்று அவன்திருவடிகளிலே ஸரணம் புக்கு, இவ்வழியாலே இரண்டு

ஜீ-பிற்காலிக்கை. c (தானும் அதுவாய்) அவ்விபூ4திக்குள்ளே ஒருவனுய். c_2 ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநம்-ஸ்வஸ்வாமிபா4வ ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநம்.

d,j ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநமுண்டானுல் கிட்டலாமோ? என்ன, த்3ருஷ்டாந்தத்3வயம் (ஒரு வ்யாபாரி இத்யாதி3) e (அம்பறுத்து எய்யவேண்டும்படி) அம்பைத் தூணியினின்றும் வாங்கி எய்யவேண்டும்படி. தா3ர்ஷ்டாந்திகத்திலே ஜீவபரர்கள் ஸரீரமாகிற வ்ருக்ஷத்திலே ஸங்க3தராயிருக்கச்செய்தே, 1."த்வம் மே" என்ருல் 1."அஹம் மே" என்று ஸ்வாதந்த்ர்யாபி4மாநம் பண்ணிப்போந்த வாஸனையாலே அவனுடே ஸ்பர்தி4க்க, அவனும் இவன் செய்த அபராத4மடியாக 2. "க்ஷிபாமி" 3. "நக்ஷாமி" என்று ஸ்பர்தி4க்க, இங்ஙனே பிணங்குகிற ஸமயத்திலே, இருவருடையவும் ஸேஷஸேஷிபா4வ ஸம்ப3ந்த4த்தை அறியும் ஆசார்யன் வந்து "நீ இவனுக்கு ஸேஷபூ4தன், நீ இவனுக்கு ஸேஷி" என்று ஸம்ப3ந்த4த்தை உணர்த்தி, தன் உபதே3ஸத்தாலே இவன் அபி4மாநம் போம்படி திருத்தி "தேவர்க்கு ஸேஷபூ4தமான ஆத்மவஸ்துவை அபராத4மடியாகத் தள்ளவொண்ணுது" என்று அவன்திருவடிகளிலே ஸரணம் புக்கு, இவ்வழியாலே இரண்டுதலையும்

சி—அறிவித்தால், கீழ் இழந்த நாளைக்கு சோகித்து, இருவர் சரக்குமொன்றும், அவன் ரக்ஷகனும், இவன் ரக்ஷ்யமாய் அந்வயித்துவிடுமிறே.

f 1. [समानं वृक्षं परिषस्वजाते – ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் பரிஷஸ்வஜாதே] g ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் தே3ஹமாகிற வ்ருக்ஷத்தைப்பற்றி இருந்தால், ஒருவன் கர்ம பலங்களை பு4ஜியாநிற்கும்; h ஒருவன் பு4ஜிப்பித்து விளங்காநிற்கும். i அவன் நியாமகன்; நாம் நியாம்யனென்னும் முறையறியவே பொருந்தலாமிறே.

அ-தலையும் திருந்தினதடியாக இருவரும் கூடினால், ''இப்படி ஸுலப4மான விஷயத்தை இழந்து அநாதி3காலம் அநர்த்த2ப்பட்டோமே'' என்று A ''பழுதே பல பகலும்'' இத்யாதி3ப்படியே இவன் சோகிக்க, ''நமக்கு அவர்ஜநீய ஸம்ப3ந்த4ம் உண்டாயிருக்க, கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதி3 காலம் தள்ளிவிட்டோமே'' என்று அவனும் சோகிக்க, இப்படி இருவரும் கீழ் இழந்த நாளைக்கு சோகித்து, இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷக பா4வேந சேருகை. e அம்பறுத்தெய்யவேண்டும்படி—அம்பைத் தூணியில் நின்றும் வாங்கி என்னவுமாம்.

f த்3ருஷ்டாந்திகத்தில் பந்தலாவது-ஸரீரம் என்னுமத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, எடுத்த ப்ரமாணத்துக்கு அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம் வ்ருக்ஷமித்யாதி3). g 1''தயோரந்ய: பிப்பலம் ஸ்வாத்3வத்த்யநஸ்நந்நந்யோ அபி4சாகஶீதி'' இத்யேதச்ச ஶ்ருதி3 நித3 யாஹ (ஜீவாத்மாவும் இதி) h (ஒருவன் பு4ஜிப்பித்து விளங்காநிற்கும்) என்றது-2. ''ருதம் பிப3ந்தௌ'' என்கிற ஸ்ருதியைக் கடாக்ஷித்து. 3. ''பிப3ம்ஸ்ச பாயயம்ஸ்ச பிப3ந்தௌ'' என்றிறே தத்3 வ்யாக்2யாநம். i ஸ்வஸ்வாமிப4ாவ ஸம்பந்த4த்தை அருளிச்செய்தார்; நியந்த்ருநியாம்யப4ாவ ஸம்ப3ந்த4த்தை அருளிச்செய்கிறார் இதில் (அவன் நியாமகன் இத்யாதி3)

ஜீ—திருந்தினதடியாக இருவரும் கூடினால், ''இப்படி ஸுலப4மான விஷயத்தை அநாதி3காலம் இழந்து அநர்த்த2ப்பட்டோமே'' என்று இவன் சோகிக்க, ''நமக்கு அவர்ஜநீய ஸம்ப3ந்த4முண்டாயிருக்க, கர்மத்தை வ்யாஜீகரித்து அநாதி3காலம் தள்ளிவிட்டோமே'' என்று அவன் சோகிக்க, இப்படி இருவரும் கீழ்இழந்த நாளைக்கு சோகித்து இருவரும் ரக்ஷ்யரக்ஷகபா4வேந சேருகை.

f த்3ருஷ்டாந்திகத்தில், பந்தலாவது ஸரீரமென்னுமத்தை ஸப்ரமாணமாக அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு எடுத்த ப்ரமாணத்துக்கு, அர்த்த2ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸமாநம் வ்ருக்ஷம் இத்யாதி3) இதும் பூர்வம் லிகி2தம். பந்தல் ஸ்தா2நத்திலே, வ்ருக்ஷமென்கிற தே3ஹம். h (ஒருவன் பு4ஜிப்பித்து விளங்காநிற்கும்) என்றது - 2. ''ருதம் பிப3ந்தௌ'' என்கிற ஸ்ருதிலையப் பற்ற 3. ''பிப3ம்ஸ்ச பாயயம்ஸ்ச-பிப3ந்தௌ'' இதி ஹி தத்3வ்யாக்2யா. i '' ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநமே வேண்டுவது '' (414 c9) என்றவிடத்திலே ஸ்வஸ்வாமிப4ாவ ஸம்ப3ந்த4த்தை அருளிச்செய்தார்; இதில் நியந்த்ருநியாம்யப4ாவஸம்ப3ந்த4த்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவன் நியாமகன் இத்யாதி3) இத்தால், '' அபி4சாகஶீதி '' என்றதத்தால் ப3லித்த நியந்த்ருநியாம்யப4ாவஸம்ப3ந்த4மும் இப்பாட்டுக்கு விவக்ஷிதமிதி த்3ரஷ்டவ்யம்.

ப்ர—f1. (அடங்கெழில் இத்யாதி3) "समानं वृक्षं" इत्यादि पूर्वमेव (२७५ पुटे) लिखितम्॥

A முதல் திருவ-16.

F— j ராஜபுத்ரன் ஒரு உத்3யாநத்தைக் கண்டு புக அஞ்சினால், "உன் தமப்பனது காண்" என்னவே, நினைத்தபடி புக்குப் பரிமாறலாமிறே; k ஆனபின்பு, தத்3யமென்னும் ப்ரதிபத்தியே வேண்டுவது; தானும் அதுக்குள்ளே ஒருவனுய் அந்வயிக்கலாம் என்கிறார்.

வ்யா:—(அடங்கெழில் சம்பத்து அடங்கக் கண்டு) l போ4கஸ்2பூ4மியாய் இருக்கும் நித்யவிபூ4தி; கர்மநிப3ந்த4நமாக அவனுலே m நியாம்யமாய் இருக்கும் இவ்விபூ4தி; n அதில் தத்3யமென்று அநுஸந்தி4க்கப் புக்கவாறே, o கர்மநிப3ந்த4நமான ஆகாரம் தோற்றுதே p தத்3யத்வாகாரமேயிறே தோற்றுவது. q(அடங்கெழில் இத்யாதி3)r கட்டடங்க நன்ருன ஸம்பத்தை எல்லாங் கண்டு, நமக்கு வகுத்த ஸ்வாமியானவனுடைய ஸம்பத்து இதெல்லாம் என்று அநுஸந்தி4த்து, அவ்விபூ4திக்குள்ளே தானும் ஒருவனுய் அந்வயிக்கப்பார்ப்பது; s அப்போது t ஸேஷிக்கு அதிஸயத்தை விளைத்தானுகலாமிறே.

A— j ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநமுண்டானுல் நிர்ப்ப4யனுகச் சேரலாமென்னுமத்தை உதா3ஹரணமுகே2த்தாலே தெரிவிக்கிறார் (ராஜபுத்ரன் இத்யாதி3) ராஜபுத்ரன் இத்யாதி3 வாக்யத்திலே 1. "ஏஷ இத்3ராஜா ஜக3தோ ப3பூ4வ" என்றும், 2. "ராஜாதி4ராஜஸ் ஸர்வேஷாம்" என்றும், 3. "அவிஜ்ஞாதா: குமாரகா:" என்றும், ஸர்வேஸ்வரனே ராஜாவாகவும், ஆத்மாவை ராஜபுத்ரனுகவும், உத்3யாநம் A பெய்த காவாகவும், ஜ்ஞாபகன் ஆசார்யனுகவும் கண்டு கொள்வது. k உக்தார்த்த2த்தை நிக3மிக்கிறார் (ஆனபின்பு இத்யாதி3)

l கட்டடங்க நன்ருன ஸம்பத்து (r) என்னலாமோ? லீலாவிபூ4தி ஹேயமன்றே என்ன (போ4கஸ்2பூ4மியாய் இத்யாதி3) m நியாம்யம் என்கையாலே லீலாவிபூ4தித்வம் த்3யோதிதம். போ4க3 இத்யாதி3 த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம். n இவனுக்கு அநுகூலமானபடியை அருளிச்செய்கிறார் (அதில் தத்3யம் என்று இத்யாதி3) o கர்மநிப3ந்த4நமான ஆகாரம் தோற்றுகையாவது - போ4ஜநாத்3யுபயுக்தாகாரத்தாலே உத்3தே3ஸ்யமாய்த் தோற்றுகை. p தத்3யத்வாகாரமே தோற்றுகையாவது - தத்3யத்வாகாரமே உத்3தே3ஸ்யதாப்ரயோஜகமாகை. q ஸப்3தா3ர்த்த2த்துக்காக மீளவும் ப்ரதீகோபாதா3நம் (அடங்கெழில் இத்யாதி3 இதி) r கட்டடங்க-ஸாகல்யேந. s அந்வயித்தால் ப2லமேதென்ன (அப்போது இத்யாதி3) அப்போதாவது-தானும் விபூ4திக்குள்ளே ஒருவனுய்அந்தர்ப்4பவித்தபோது என்றபடி. யத்3வா, தத்3யத்வேந அநுஸந்தி4த்தால் பிற்காலிக்க வேண்டாவோ என்ன(அப்போது இத்யாதி3). t ஸேஷிக்கு அதிஸயத்தை விளைக்கையாவது-கைங்கர்யம்பண்ணுகை.

B— j த்3ருஷ்டாந்தாந்தரம் (ராஜபுத்ரன் இத்யாதி3) ராஜபுத்ரன் இத்யாதி3வாக்யத்திலே - ஸர்வேஸ்வரனே ராஜாவாகவும், ஆத்மாவைப் புத்ரனுகவும், உத்3யாநம் A பெய்தகாவாகவும், ஜ்ஞாபகன் ஆசார்யனுகவும் த்3ரஷ்டவ்யம். k உக்தார்த்த2 நிக3மநம் (ஆனபின்பு இத்யாதி3).

l கட்டடங்க நன்ருன ஸம்பத்து (r) என்னலாமோ? லீலாவிபூ4தி ஹேயமன்றேவென்ன (போ4கஸ்2பூ4மியாய் இத்யாதி3) போ4கே3த்யாதி3 த்3ருஷ்டாந்தார்த்த2ம். n இவனுக்கு அநுகூலமான படியை அருளிச்செய்கிறார் (அதில் தத்3யம் இத்யாதி3) p (தத்3யத்வாகாரமே தோற்றுவது) தத்3யத்வாகாரமே உத்3தே3ஸ்யதாப்ரயோஜகமாகை. q ஸப்3தா3ர்த்த2த்துக்காக மீளவும் ப்ரதீகோபாதா3நம் (அடங்கெழில் இத்யாதி3 இதி) r கட்டடங்க-ஸாகல்யேந; உப4யவிபூ4தியும் என்றபடி. q அஃதடங்க ஈஸ்வரனுடையஸம்பத்தென்று உள்ளே அடங்குகை என்று அந்வயம். அடங்குகை-அந்தர்ப்4பவிக்கை. s அத்வயித்தால் ப2லமேதென்ன (அப்போது இத்யாதி3) அப்போது - தானும் அவ்விபூ4திக்குள்ளே ஒருவனுய் அந்தர்ப்4பவித்தபோது. t (ஸேஷிக்கு அதிஸயத்தை விளைக்கை) கைங்கர்யம் பண்ணுகை.

ஸ்ரீ— ப ஶேஷபூ₄தனுடைய ஸ்வரூபஸித்₃தி₄, ஶேஷியக்கல் கிஞ்சித்காரத்தாலேயா யிருக்குமே.

அ-ப ஶேஷிக்கு அதிஶயத்தை விளைத்தால் ஶேஷபூ₄தனுக்குப் ப₂லமேதென்ன (ஶேஷபூ₄தனுடைய இத்யாதி₃) 1. ''ஶேஷ: பரார்த்த₄த்வாத்'' என்று ஸூத்ரம்; பரஸ்ய ப்ரயோஜநமேவ பரமப்ர யோஜநம் யஸ்ய, ஸ ஶேஷ: என்று ஸூத்ரத்துக்குப் பராலே அயத₃ாவாகவ்யாக்₂யாநம்பண்ணி னத்தை விசாரித்து, தத்₃வ்யாவ்ருத்யர்த்த₂மாக யத₃ாவான அர்த்த₂த்தை த₂ர்மிப்பிரித்து அருளிச் செய்கிறார்—2. ''பரகை₃தாதிஶயாதா₄நேச்ச₂யா உபாதே₃யத்வமேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம்-ஸ ஶேஷ:; பர: ஶேஷீ'' என்று. பர: என்றது - அந்யனென்றபடி. * ஸூத்ரத்துக்குத் தொகுத்துப் பொருளருளிச் செய்கிறார்—[அந்யஸ்ய ப்ரயோஜநமேவ யஸ்ய பரமப்ரயோஜநம்-ஸ ஶேஷ:] என்று. † [அந்யஶ் ஶேஷீ] என்றது-இதுக்கு எதிர்த்தட்டானவன் ஶேஷி என்றபடி. பரஶப்₃த₃ம் உத்க்ருஷ்டத்தையும் அந்யத்தையும் சொல்லுகையாலே, இவ்விடத்தில் ஶேஷபூ₄தனுக்கு அந்யனென்று ப்ரதியோகி₃ ஸாபேக்ஷமாகையாலே சொல்லுகிறது. § [பரஶப்₃த₃ாதிஶய ஶப்₃த₃யோ: கர்மத₄ாரயஶங்கா வ்யா வ்ருத்யர்த்தே₂ கே₃ஹபதி₃வத்₃] கர்மத₄ாரயம் சொன்னால் உத்க்ருஷ்டமான அதிஶயமென்ற தாம்; அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறது க₃தஶப்₃த₃ம் என்றபடி. அலக்ஷ்யே - விஷயமல்லாதத்திலே லக்ஷணஸ்ய வர்த்தநமிறே-அதிவ்யாப்தியாவது. ஆகையாலே பரக₃தமென்று-பரனுக்கு அதிஶயத் தைப் பண்ணவேணுமென்கிற இதினாலே, தனக்கு உத்க்ருஷ்டமான அதிஶயத்தை வேணுமென்ற ஶேஷிவிஷயத்திலே ஶேஷத்வ லக்ஷண ந்தைத் தள்ளுகிறதென்றபடி. அதிஶய: என்றது-விஶேஷம் என்றபடி. அதாவது-ப்ரயோஜநரூபமான கிஞ்சித்காரம் என்றபடி. ப்ரயோஜநரூபமான அதிஶயத் தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஶேஷத்வஸித்₃தி₄ என்கிற இத்தாலே—ஸ்வரூபாதநுகூலமான விநா ஶாத்₃யதிஶயத்தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஶேஷத்வ ஶங்கையைத் தள்ளுகிறது. / விநாஶாத்₃ யதிஶயத்தைப் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஶேஷத்வஶங்கை இல்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார்— [ப₂லவிநாஶ்யஸ்ய ஹி கர்மண; ஸ்வக₃தவிநாஶாதா₄யகப₂லம் ப்ரதி ந ஶேஷித்வம் என்று]

ஜீ— ப ஶேஷிக்கு அதிஶயத்தை விளைத்தால் ஶேஷபூ₄தனுக்குப் ப₂லமேதென்ன (ஶேஷபூ₄தனுடைய இத்யாதி₃) ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யே ப₂லமென்றபடி. 2. ''பரக₃தாதிஶயாதா₄நேச்ச₂யா உபாதே₃யத்வ மேவ யஸ்ய ஸ்வரூபம் — ஸ ஶேஷ:; பர: - ஶேஷீ'' என்ற பா₄ஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்தி அநுஸந்தே₄யம். ''பராதிஶய ஏவ பரமப்ரயோஜநம் யஸ்ய - ஸ பரம் ப்ரதி ஶேஷ:'' என்று ஶேஷத்வலக்ஷணம்.

ப்ர— ப (ஶேஷபூ₄தனுடைய ஸ்வரூபஸித்₃தி₄ இத்யாதி₃) भगवान् भाष्यकारः "शेषः परार्थत्वात्" [पू-मी] इति शेषशेषिभावलक्षणपरं जैमनीयं सूत्रं परैरयथाव्याख्यातं मत्वा तद्यथावृत्त्यर्थं तस्य सूत्रस्यार्थं यथावद्दर्शयति "परगतातिशयाधानेच्छया उपादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं - स शेषः; परः शेषी" [वे-सं] इति। अस्यार्थः—* अन्यस्य प्रयोजनमेव यस्य परमप्रयोजनं, स शेषः; † अन्यश्शेषी इति। अत्र परशब्दोऽन्यपर्यायः। § परशब्दातिशयशब्दयोः कर्मधारयशङ्काव्यावृत्त्यर्थो गतशब्दः; तेन स्वगतातिशयाधायके शेषिण्यतिव्याप्तिव्युदासः। अतिशयः-विशेषः। किञ्चित्कार इति यावत्। "नाकिञ्चित्कुर्वतश्शेषत्वम्" इति हि मीमांसकानां प्रसिद्धिः। अनेन अतिशयशब्देन स्वरूपाननुकूलविनाशाद्याधायकानां शेषत्वशङ्काव्युदासः; / फलविनाश्यस्य हि कर्मणः स्वगतविनाशाधायकफलं

ஈ— v (அடங்குக உள்ளே) v_3 ஸ்வஸ்வாமிப₄ாவ ஸம்ப₃ந்த₄ ஜ்ஞாநமடியாகத் தானும் அவன் விபூ₄திபிலே ஒருவனுய் அந்வயிக்கலாமிறே; w ஸமுத்₃ரம் அபரிச்சி₂ந்நமானுலும்

அ-அதாவது கர்மமானது-யாக₃ாதி₃க்ரியையானது, ப₂லத்துக்குக் காரணமாய் மோஷமாயிருக்கும்; ப₂லஸித்₃தி₄யுண்டானுல் கர்மம் நமிக்கக் காண்கிறேமே; ஆகையாலே மோஷியான ப₂லம் மோஷ பூ₄தமான கர்மத்துக்கு விநாஸாத்₃யதிமத்தைப் பண்ணக் காண்கையாலே, ப₂லத்திலுலே விநாஸ்ய மாய் இருக்கிற கர்மத்துக்குத் தன்னுடைய விநாஸத்தைப் பண்ணுகிற ப₂லத்தைக் குறித்து மோஷித்வமும், ப₂லத்துக்கு மோஷத்வமும் காணேம் என்றபடி. தன்னே மோஷமென்று அநுஸந்தி₄த்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைப் பண்ணுகையொழிய பிற்காலிக்க யோக்₃யதை யில்லே என்றபடி.

"அம்தடங்க— இதடங்க, ஈசனெழில் – ஈஸ்வரனுவடைய ஸம்பத்தென்று, உள்ளே அடங்குக – அந்வயி" என்று அந்வயம். v இன்று அடங்குகையாவதென்? அன்றே ஈஸ்வர விபூ₄திக்குள்ளேயன்ருே இருக்கிறது என்ன (அடங்குக உள்ளே இத்யாதி₃) அடங்குகையாவது ஸவஸ்ய தத்₃விபூ₄திதிவேந அநுஸந்தா₄நமென்று தாத்பர்யம்.

ஜீ— v_2 அன்றே ஈஸ்வர விபூ₄திக்குள்ளேயன்ருே இருக்கிறது; இன்று அடங்குகையாவதென் னென்ன (ஸ்வஸ்வாமிப₄ாவேத்யாதி₃) vஅடங்குகை – ஸ்வஸ்ய தத்₃விபூ₄திதிவேந அநுஸந்தா₄நம். w அவதாரிகையில் "கடலிலே புக்க துரும்பு" (413 a) இத்யாதி₃ஸங்காவாக்யத்தைப் பரிஹரிக் கிறார் (ஸமுத்₃ரம் இத்யாதி₃) ஸத்வங்களும் ரக்ஷ்ய ரக்ஷகப₄ாவ ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலேயிறே ஸமுத்₃

Ú∫· प्रति न शेषित्वम्; आधानशब्देन अतिशयं प्रति अनधिकरणतया हेतुत्वं विवक्षितम्; अनेन परगत-मतिशयं स्वस्मिन्नापादयितुं इच्छया उपादेयस्य शेषिणः शेषत्वशङ्कानिवृत्तिः। (इच्छ्येति)परगतातिशयस्य इच्छाविषयतया प्रयोजनत्वमवगम्यते। इच्छाशब्दस्य निरुपपदत्वात् साक्षादेव इच्छाविषयत्वमभि-प्रेतम्; साक्षादिच्छाविषयश्च परमप्रयोजनम्; तच्च "परार्थत्वात्" इत्यर्थशब्देनोक्तम्; अर्थ्यत इति हि-अर्थः। इष्यत इति यावत्। निरुपपदश्च अर्थशब्दः स्वतः परमप्रयोजनपरः; अनेन स्वाति-शयाधायके भृत्यादौ लक्षणाव्याप्तिशङ्काव्युदासः। भृत्यो हि स्वालङ्कारादिकमपि स्वाम्यतिशयाय भवतीति बुद्धया स्वातिशयमाधत्ते; अतो भृत्येन स्वातिशयाधानस्य परातिशयः परमप्रयोजनमिति नाव्याप्तिः। उपादेयत्वं-स्वीकार्यत्वम्। इच्छास्वीकारौ यथायोग्यं संभवतः। शेषशेषिणोरुभयोरपि चेतनत्वे तु इच्छास्वीकारौ तद्गतौ स्तः; यथा राजभृत्ययोः। अन्यतरस्य चेतनत्वे अन्यतरस्यैव इच्छास्वीकारौ; यथा राजभवनयोः। उभयोरप्यचेतनत्वे तद्व्यतिरिक्तचेतनगताविच्छास्वीकारौ यथायोग्यं संभवतः; यथा प्रभाप्रभावतोः। उपादेयत्वं-उपादातुमर्हत्वम्; तेन अकिञ्चित्कार-दशायामव्याप्तिपरिहारः। एवकारेण, कदाचित् परस्मिन्नपि अतिशयाधायकस्य शेषिणः परं प्रति शेषत्वव्युदासः। (स्वरूपमिति) स्वरूपातिरिक्तगुणाद्युपाधिनिरासः; स्वरूपप्रयुक्तम्, नतु गुणादिधर्म-प्रयुक्तमित्यर्थः। परातिशय एव परमप्रयोजनं यस्य, स परं प्रति शेष इति लक्षणमुक्तम्॥

8. உள்ள முரைசெயல் உள்ளவிம் மூன்றையும் உள்ளிக் கெடுத்துஇறை யுள்ளி லொடுங்கே.

ஆ—8. வ்யா:— (உள்ளம்) என்ன உபகரணங்களைக்கொண்டு அடிமை செய்வ தென்னில்: ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே. பண்டே ஸம்பந்நமாயிருந்த வாங்மந:காயங்கள் மூன்றையும் - ப்ருவத்பரிசர்யா கரணைர்த்தமாகப் பரிகல்பிதமென்னுமிடத்தை அநு ஸந்தித்து, தத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களில்நின்றும் நிவர்த்திப்பித்து ப்ருவத்விஷயமாக்குவது என்கிறார். 8.

ஏ—அவ:—எட்டாம்பாட்டில்—ப்ரஜநப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறர்.

வ்யா:— (உள்ளம் என்று தொடங்கி) மநோவாக்காயங்கள் தேடவேண்டாதே ஸம்பந்நமாய், விதேயமான மூன்றையும் - என்ன ப்ரயோஜநம் கொள்கைக்கு இவை உண்டாக்கிற்று என்று ஆராய்ந்து, அவற்றுக்கு உண்டான அப்ராப்தமான ப்ராஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து, அவன் பக்கலிலே நிவேசி என்கிறர். 8.

சு—அதிலுள்ளில் ஸத்வங்களுக்கு வேண்டினபடி புகலாமிறே; அதுபோலே ஸம்ப்ரந்த ஜ்ஞாநமடியாகக் கிட்டலாம்; ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாநமில்லாத த்ருணத்தையிறே கடல் கரையிலே ஏறத் தள்ளுவது. x ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாநம் பிறப்பிக்கையிறே கூடகக்ருத்யம். 7.

அ-w அவதாரிகையில் (413a) ''கடலில் புக்க துரும்பானது'' என்று தொடங்கிச்சொன்ன ஸங்கை யைப் பரிஹரிக்கிறர் (ஸமுத்ரமித்யாதி). யத்வா மஹத்த்வமுண்டாநாலும் ஸம்ப்ரந்த ஜ்ஞாநமடியாகக் கிட்டுகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (ஸமுத்ரமித்யாதி) ஸத்வங்களும் ரங்ய ரக்ஷகப்ராவ ஸம்ப்ரந்தத்தாலேயிறே ஸமுத்ரத்தைக் கிட்டுகிறது. x ராஜபுத்ர த்ருஷ்டாந்தத்தில் (416 j) பிதாபுத்ர ஸம்ப்ரந்தத்தை ஒருவன் உணர்த்தினுப்போலே, தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஸேஷஸேஷிப்ராவ ஸம்ப்ரந்தத்தை உணர்த்துகிறவர் யாரென்ன (ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாநம் இத்யாதி) யத்வா ஸம்ப்ரந்த ஜ்ஞாநம் உண்டாநால் கிட்டலாம் என்கிற அர்த்தத்தை ப்ரகாராந்தரேண உபபாதிக்கிறர் (ஸம்ப்ரந்தேத்யாதி) கூடகனுக்ய க்ருத்யம் இவ்வளவாநால் அத்தால் ஸாகல்யிதமாகத் தட்டென் னென்று தாத்பர்யம்.

ஆஸ்ரயணேபயுக்த ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாநம் வேணுமென்று இப்பாட்டுப்ரமேயம். ''அடங் கெழில் என்று தொடங்கி, அஃதடங்க ஈசனெழில் என்று உள்ளே அடங்குக'' என்று உரையி னுடைய அந்வயம். 7.

ஜ்-ரத்தைக் கிட்டுகிறது என்றபடி.x த்ருஷ்டாந்தத்தில்(416j)பிதாபுத்ர ஸம்ப்ரந்தத்தை உணர்த்தி ஞப்போலே தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஸேஷஸேஷிப்ராவ ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாபகர் ஆரென்ன—(ஸம்ப்ரந் தேத்யாதி) அன்றிக்கே, ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாநம் உண்டாம்படி என்னென்ன (ஸம்ப்ரந்தஜ்ஞாதம் இத்யாதி) என்று கீழ் வாக்யத்தோடே ஸங்கதியாதல்.

''அடங்கெழில் என்று தொடங்கி அஃதடங்க ஈசனெழில் என்று உள்ளே அடங்குக'' என்று அந்வயம். 7.

ப—8. அவ:— அநந்தரம் ப்ரஜாபர்காரத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

உள்ளம்-மநநாதி³கரணமான மனஸ்ஸும், **உரை**-ஸ்துத்யாதி³கரணமான வாக்கும், **செயல்**—ப்ரணமாதி³கரணமான காயமும், **உள்ள**—நமக்கென்ன அடியிலேயுண்டாய், **இம்மூன்றையும்**—ஸங்நிஹிதமான இம்மூன்றையும், **உள்ளி**—இவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டி ப்ரயோஜநத்தை நிரூபித்து, **கெடுத்து**—இதர விஷயாந்வயத்தைத் தவிர்த்து. **இறை உள்ளில்**—ஸ்வாமியான ப்ராப்தவிஷயத்திலே, **ஒடுங்கு**—பரதந்த்ரனாய் ஒதுங்கு.

"உரை செயல்" என்று—வ்ருத்திகளையிட்டு தத்தத்கரணங்களை லக்ஷிக்கிறது. "உள்ளிக் கெடுத்து" என்று—இவற்றினுடைய பூர்வவ்ருத்தத்தை ஆராய்ந்து அந்யபரதையைத் தவிர்த்து என்றுமாம். 8.

இ—அவ:—எட்டாம்பாட்டில் ப்ரஜாபர்காரம் சொல்லுகிறது.

வ்யா:—(**உள்ளமுரை செயல்**) மநோவாக்காயங்கள்; உரைசெயலென்று-தத்³ஆஸ்ரயமான கரணங்களை நினைக்கிறது. (**உள்ள**) இன்று தேடவேண்டாதே ஸம்பந்நமாயிருக்கை. (**இம்மூன்றையும்**) ஸங்நிஹிதங்களும் விதே²யங்களுமான இம்மூன்றையும். இவற்றுக்கு அவ்வருகே ஒன்று தேடவேண்டா; இவையே அமையும். **(உள்ளி)** இன்ன ப்ரயோஜநம் கொள்ளுகைக்கு இவற்றை உண்டாக்கிற்று என்று ஆராய்ந்து. 1. **"ஈஶ்வராய நிவேதி³தும்"** (ஈஶ்வராய நிவேதி³தும்) என்று, நிரூபித்தால் ப²க்²வத்³விஷயத்திலே ஸமர்ப்பிக்கைக்காகவாய் இருக்குமிறே. (**கெடுத்து**) அவற்றுக்கு உண்டான பா³ஹ்யவிஷய ப்ராவண்யத்தைத் தவிர்த்து. **(இறையுள்ளில் ஒடுங்கே)** வகுத்த விஷயத்திலே இவற்றையும் கொண்டுபுக்கு அடிமைசெய்யப் பார். அன்றிக்கே ஒடுங்கென்று-மெல்லொற்றை வல்லொற்றுக்கி அவன் திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பி என்றுமாம். இப்பாட்டில் பூ⁴ஜிக்கைக்குப் புறம்பு ஓர் உபகரணம் ஸம்பாதி³க்கவேண்டா, முன்னமே உண்டானவற்றின் வ்யபி⁴சாரத்தைத் தவிர்த்து வகுத்த விஷயத்திலே ஸமர்ப்பியுங்கோள் என்கிறார். 8.

ஈ— அவ:—எட்டாம்பாட்டு. a அவனுக்கு விபூ⁴தியாய் அந்வயித்தால், பின்னை தானும், தனக்கென்னச் சில கரணங்களும் என்று உண்டாய், பூ⁴தித்தாஞனகை அரிதாயிருந்ததே! என்ன; b ப்ரஜநப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

அ— எட்டாம்பாட்டு. (உள்ளமித்யாதி³) a ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாநபூர்வகமாக அவன்விபூ⁴திக்குள்ளே ஒருவனுய் அந்வயிப்பதென்ற அநந்தரம் கரணத்ரயத்தையும் அப்ராப்த விஷயங்களில் ப்ரவணமாகாதபடி பண்ணி ப²க்²வத்³விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குவதென்று சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜ

ஜீ— எட்டாம்பாட்டு. (உள்ளம் இத்யாதி³) a ஸம்ப³ந்த⁴ஜ்ஞாந பூர்வகமாக அவன்விபூ⁴திக்குள்ளே ஒருவனுய் அந்வயிப்பதென்ற அநந்தரம், கரணத்ரயத்தையும் அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ரவணமாக்காதே, ப²க்²வத்³விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குவதென்று சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜ

அ—ர்யா:— c (உள்ளமுரை செயல்) d பா₃ஹ்யவிஷயங்களிலே ப்ரவணமாகிற மநஸ்ஸை e ப்ரத்யக்காக்கினவாறே பா₄க₃வத₃நுஸந்தா₄நத்துக்கு உடலாமே. அவ்வநுஸந்தா₄நம் f வழிந்து gA "பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்" என்கிறபடியே சொல்லாய்ப் புறப்படுகைக்கு உடலாமிறே வாக்கு ; 1. "गुणैर्दास्यमुपागतः" (கு₃ணைர்தா₃ஸ்ய முபாக₃த:) என்கிறபடியே திருவடிகளிலே விழுந்து ஸகல கைங்கர்யங்களும்

அ—நத்தை ஸங்காபரிஹாரகத₃நமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு விபூ₄தி இத்யாதி₃) b (பா₄ஜநப்ரகாரத்தை) என்றது "இறையுள்ளில் ஒடுங்கே" என்றதைப்பற்ற. பா₄ஜநப்ர காரமாவது – அவன் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாக்குகை.

c "உள்ளமுரை செயல்"—இது ப்ரதீகோபாத₃நமன்று, பாட்டுக்கெல்லாம் உபாத₃நம். மேல் மஹாவாக்ய தாத்பர்யம். இத்தால் ஏவம்வித₄மான ஆஸ்ரயணம் ஸுகரமென்று த்₃யோ திதம். d த்ரிவித₄ கரணங்களையும் இறையுள்ளே ஒடுக்கும்படியைக் காட்டுகிறார் (பா₃ஹ்யவிஷயங் களிலே இத்யாதி₃) யத்₃வா மநோவாக்காயாந் தத்தத்கார்யவாசிஶப்₃தை₃ர் லக்ஷணயா வக்துர் பா₄வமாஹ (பா₃ஹ்யவிஷயங்களிலே இத்யாதி₃) e ப்ரத்யக்காக்கினவாறே – அந்தர்முக₂மாக்கின வாறே. f வழிந்து – ஸ்ரவித்து. g (பொங்கேழித்யாதி₃) வர்த்தி₄த்துக் கிளம்புகிற தன் கு₃ணங்க ளானவை வாக்₃விஷயங்களாக. 2. "यो न वित्तैर् न विपु₄लैर् न वाशोभि: न भू₄षणै: ! तोष्यते ह्यरुधा₃ऽनेन कस्तमीशं न पूजयेत् !!" இத்யாதி₃. 3. "இதோ பூ₃மி: பञ்ச பராஞ்சி கா₂நி ப்ரத்யஞ்சி தாநி ஸ்யுரிதோந்தரித்தம் ! ஔபாதி₄கேப்₄யோ நிருபாதி₄ பே₄தா₃ய பே₄தா₃ஹரணாய வேத்ரவரம் வ்ரஜாமி !!" இத்யாதி₃. இதோ பூ₃மி:–ஶ்ரீரங்கா₃நாத₂ திவ்ய விமாநத்₃வாரப்ரதே₃ஶாத்₃பூ₃மி:– பஞ்ச கா₂நி – பஞ்ச பஞ்ச இந்த்₃ரியாணி; ஜ்ஞாநகர்மேந்த்₃ரி யாணீத்யர்த்த₂:; பராஞ்சி ஸ்யு: = பராக₃ர்த்த₂விஷயாணி பூர்வமாஸத்; இதோऽந்த:– அஸ்மாத் த்₃வாரப்ரதே₃ஶாத₃ந்த:ப்ரதே₃ஶே, ப்ரத்யஞ்சி – ப்ரத்யக்₃விஷயாணி தாநி – இந்த்₃ரியாணி ஸ்யு:. இத்த₃ம் ஔபாதி₄கேப்₄ய:- கர்மாதுரூபமநுபூ₄யமாநேப்₄யோ விஷயேப்₄ய: நிருபாதி₄பே₄தா₃ய – ஶ்ரீரங்கா₃நாதே₂. ப்ரத்யாஹரத் — விஷயேப்₄யோ நிவர்த்ய பா₄க₃வத் ப்ரவணம் குர்வத்; வேத்ர வரம் — த்₃வாரப்ரதே₃ஶே விஶ்ருங்க₂ல ப்ரவேஶநிரோதா₄ர்த்த₂ம் தி₃வ்ய ப்ரதிஷ்டா₂பிதம் வேத்ர த₃ண்ட₃வரம் ஶரணம் வ்ரஜாமீத்யர்த்த₂:.

ஜீ—நத்தை ஸங்காபரிஹார கத₃நமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு இத்யாதி₃) b (பா₄ஜந ப்ரகாரத்தை என்றது) "இறையுள்ளிலொடுங்கே" என்றதைப் பற்ற. பா₄ஜநப்ரகாரம் – அவன் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பாக்குகை.

c "உள்ளமுரைசெயல்" என்ற இது ப்ரதீகோபாத₃நமன்று. பாட்டுக்கெல்லாம் உபா த₃நம். மேல் மஹாவாக்யதாத்பர்யம். இத்தால் ஏவம்வித₄மான பா₄ஜநம் ஸுகரமென்று த்₃யோதிதம். d த்ரிவித₄ கரணங்களையும் இறையுள்ளே ஒடுக்கும்படியைக் காட்டுகிறார் (பா₃ஹ்ய விஷயங்களிலே இத்யாதி₃) e ப்ரத்யக்காக்கினவாறே–அந்தர்முக₂மாக்கினவாறே. f வழிந்து – ஸ்ர வித்து. g (பொங்கேழித்யாதி₃) வர்த்தி₄த்துக் கிளம்புகிற கு₃ணங்களானவை வாக்₃விஷயங்களாக. c உரையும் செயலும் – ஸ்வகாரணமான வாக்கையும் காயத்தையும் லக்ஷிக்கிறது.

ப்ர-1.(உள்ளம் இத்யாதி₃)"गुणैर्दास्यमुपागतः"[रा.कि ४-१२]इत्यादि पूर्वमेव(१३८)लिखितम्।

ஈ—பண்ணுகைக்கு உடலாயிருக்குமிறே உடம்பு. (உள்ள இம்மூன்றையும்) h இவை தான் இன்றுக ஸம்பாதி₃க்க வேண்டாதே, ஸுஷியான தான் இவற்றை உண்டாக்கி வைத்தானே; i இவையும் வேறே சிலவும் தேடவேண்டாவே; j இங்கே A"தாமுளரே" B"நாவாயிலுண்டே" k இத்யாதி₃களை யோஜித்துக்கொள்வது; உள்ள இம்மூன்றையும் l உள்ளுவது. "m இவைதான் எதுக்காகக் கண்டது? இவை தான் இப்போது இருக்கிறபடி யென்?" என்று n ஆராய்ந்து பார்த்தால், அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ரவணமாயிருக்கும். (கெடுத்து) o கெடுப்பது – p அவற்றினின்றும் மீட்பது. (இறையுள்ளில் ஒடுங்கே) q பாழிலே மேட்டிலே பாய்கிற நீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சுவாரைப் போலே

அ— h உள்ள இத்யஸ்ய பா₄வமாஹ (இவைதான் இன்றுக இதி) i பிரித்து மூன்றையும் நிர்த்தே₃ஶித்திருக்க, ஸங்க்₄யாகீர்த்தநத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார். (இவையும் வேறே சிலவும் என்று) j "உள்ள இம்மூன்றையும்" என்றதுக்கு ஸம்வாத₃ம் (இங்கே இத்யாதி₃) k ஆதி₃பத₃ம்-1. "அரண்யே ஸந்தி பத்ராணி" 2. "நாராயணேதி மப்₃தே₃ாऽஸ்தி" 3. "பத்ரேஷு புஷ்பேஷு பலேஷு தோயேஷ்வக்ரீத லப்₄யேஷு ஸதை₃வ ஸத்ஸு। பக்தயேக லப்₄யே புருஷே புராணே முக்தயை கிமர்த்த₃ம் க்ரியதே நயத்ந:॥" இத்யாதி₃யைக் கடாக்ஷித்து.

। உள்ளுகை–ஆராய்கை. m உள்ளும் ப்ரகாரத்தையும், உள்ளினுலிருக்கும்படியையும் காட்டுகிறார் (இவைதான் எதுக்காக இத்யாதி₃) எதுக்காகக் கண்டது என்றது – அவனிடத்திலே ஸமர்ப்பிக்கைக்காகக் கண்டதென்று கண்டுகொள்வது. n (ஆராய்ந்து பார்த்தால்) என்ற அநந்தரம் "ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் ஸமாஸ்ரயணார்த்த₃மாக ஸ்ருஷ்டங்களாய்" என்று அத்₄யாஹாரம். o கெடுத்து என்றதுக்கு அர்த்த₃ம் (கெடுப்பதென்று) p உக்தம் விவ்ருணோதி (அவற்றினின்றும் இதி) q ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே கரணங்களை ப்ரவணமாக்கினால் அது ப்ரயோஜநமுமாய் ஸ்வரூபப்ராப்தமுமாய் இருக்குமென்னுமிடந்தோன்ற (பாழிலே மேட்டிலே பாய்கிற நீரைப் பள்ளத்திலே பயிரிலே பாய்ச்சுவாரைப் போலே) என்கிறார். r கரணங்களைக்கொண்டு ஒடுங்கென்னுதல்; அதாவது—கரணங்களைக்கொண்டு தான் ஆஸ்ரயிக்கை. s அன்றிக்கே இவற்றை இறையுள்ளில் ஒடுக்கென்னுதல்;

ஜீ— h உள்ள என்றதுக்கு ப₄ாவம் (இவைதான் இத்யாதி₃) i பிரித்து மூன்றையும் நிர்த்தே₃ஶித்திருக்க, புந: "இம்மூன்றையும்" என்றதுக்கு ப₄ாவம் (இவையும் இத்யாதி₃) j "உள்ள இம்மூன்றையும்" என்றதுக்கு ஸம்வாத₃ம்(இங்கே தாமுளரே இத்யாதி₃)k ஆதி₃பத₃ம்-1."அரண்யே ஸந்தி பத்ராணி" 2. "நாராயணேதி மப்₃தே₃ாऽஸ்தி" இத்யாதி₃யைக் கடாக்ஷித்து.

। உள்ளுகை–விசாரிக்கை. m உள்ளும் ப்ரகாரத்தையும், உள்ளினுல் இருக்கும்படியையும் காட்டுகிறார் (இவைதான் எதுக்காக இத்யாதி₃) எதுக்காகக் கண்டது – அவனே ஆஸ்ரயிக்கைக் காகக் கண்டது என்று கண்டுகொள்வது. n (ஆராய்ந்து பார்த்தால்) என்ற அநந்தரம் "ப₄க₃வத் ஸமாஸ்ரயணார்த்த₂மாக ஸ்ருஷ்டங்களாய்" என்று அத்₄யாஹாரம். o "கெடுத்து" என்றதுக்கு அர்த்தம் (கெடுப்பது என்று) p உக்தவிவரணம் (அவற்றினின்றும் இத்யாதி₃) q ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே கரணங்களை ப்ரவணமாக்கினால் அது ப்ரயோஜநமுமாய், ஸ்வரூப ப்ராப்தமுமாய் இருக்குமென்னுமிடந்தோன்ற அருளிச்செய்கிறார் (பாழிலே மேட்டிலே இத்யாதி₃) r கரணங்களைக் கொண்டு ஒடுங்கென்னுதல். அதாவது — கரணங்களைக்கொண்டு தான் ஆஸ்ரயிக்கை, s யத்₃வா கரணங்களை ஒடுக்கு என்னுதல். அதாவது–கரணங்களை அவன் விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குகை. t "ஒடுங்கு"

A இர-திருவ 21 B முதல் திருவ 95.

ரீ—ப்ராப்தவிஷயத்திலே ஆக்கப் பார்ப்பது. r ஒடுங்கென்னுதல்; s ஒடுக்கென்னுதல்; t மெல்லினமான ஙகரத்தை வல்லொற்றுக்கி u ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்.

v (தாமுளரே) தந்தாமைத் தேடவேண்டாவே. (தம்முள்ளம் உள்ளுளதே) w "எனக்குச் w_2 சற்றுப்போது p_4k_8வத்$_3$விஷயத்தை நினைக்கைக்கு நெஞ்சு தரவேணும்" என்று x தனிசு வாங்கவேண்டாவே; y தாமுளராஞல் உண்டான நெஞ்சுமுண்டே, (தாமரையின் பூவுளதே) z கைக்கெட்டும் பூவுண்டாக்கி வைத்தானே. aA "கள்ளார் துழாய்" என்று அங்குத்தைக்கு அஸாத$_4$ாரணமான திருத்துழாயைச் சொல்லி, அத்தோடக்க "கணவலர்" என்று—காக்கணத்தையும், ஆம்பலையும் சொல்லுகையாலே அங்குத்தைக்கு ஆகாததில்லை என்றபடி; ஆகையாலே தாமரையின் பூவுளதே என்றது—

அ—அதாவது—காரணங்களை ஸமர்ப்பிக்கை. t "ஒடுங்கு" என்றல் ஒடுக்கென்று காட்டுமோ என்ன (மெல்லினமான இத்யாதி$_3$) u (ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்) ஒடுக்கென்கிற அர்த்த$_4$த்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிற்குமென்னுதல் என்றபடி..

v...கீழ் எடுத்த பாட்டுக்களுக்கு ஸிம்ஹாவலோகந ந்யாயத்தாலே வ்யாக்$_4$யாநம் பண்ணுகிறார் (தாமுளரே இத்யாதி$_3$) திருவந்தாதி. w தம்முள்ளமுளதே என்றதே "உள்ளுளதே" என்று—விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எனக்குச் சற்றுப்போதென்று தொடங்கி) w_2சற்றுப்போது—கிஞ்சித்காலம். x தனிசு-ருணம். y உள்ளமென்ன அமைந்திருக்க "தம்முள்ளம்" என்பானென்னென்ன (தாமுளராஞலித்யாதி$_3$) வ்யுத்க்ரமமாகவும் அவதாரிகையுண்டு. w, y அன்றிக்கே வாக்யத்$_3$வயமும்-"உள்ளுளதே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமாதல். z தாமரையைச் சொன்னது சம்பகாதி$_3$களைப்போலே ஸாகூரத்திலேயிருக்கையன்றிக்கே தாழநின்று ஸுக்$_3$ரஹமாகையைப் பற்ற என்கிற அபி$_4$ப்ராயத்தாலே (கைக்கெட்டும்) என்கிறார். a அங்ஙன் சொல்லுவானென்? 1. "யத்ர பத்$_3$மவநாநி ச" என்று அவனுக்கு அத்யந்த அபி$_4$மதமாகையாலேயன்றே என்ன (கள்ளாரித்யாதி$_3$) பெரியதிருமொழி. A "கள்ளார் துழாயும் கணவலரும் கூவிளையும், முள்ளார் முளரியும் ஆம்பலும் முன் கண்டக்கால், புள்ளாயோரேனமாய்ப் புக்கிடந்தான் பொன்னடிக்கென்று. உள்ளாதாருள்ளத்தை உள்ளமாக்கொள்ளோமே" கூவிளை-பி$_3$ல்வம். ஆம்பல்-குமுத$_3$ம். முளரி-தாமரை. கணவலர்-காக்கண்ம்பூ. திருமொழி வ்யாக்$_4$யாநத்திலே "கணவலர்" என்றது—அலரியென்று வ்யாக்$_4$யாதம்.

ஜ்-என்றல் ஒடுக்கு என்று காட்டுமோ என்ன (மெல்லினமான இத்யாதி$_3$) u (ஒடுக்கென்று கிடக்கிறதாதல்) என்றது-ஒடுக்கு என்கிற அர்த்த$_4$த்தைச் சொல்லிக்கொண்டு நிற்கிறதென்னுதல் என்றபடி.

v...கீழ் எடுத்த பாட்டுக்களுக்கு வ்யாக்$_4$யாநம் (தாமுளரே இத்யாதி$_3$) w "தம்முள்ளம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்குச் சற்றுப்போது இத்யாதி$_3$) y "உள்ளுளதே" என்றதுக்கு பூ$_4$வம் (தாமுளராஞல் இத்யாதி$_3$) w, y அன்றிக்கே வாக்யத்$_3$வயமும்-"உள்ளுளதே" என்றதுக்கு பூ$_4$வமாதல். w_2 சற்றுப்போது-கிஞ்சித்காலம். x தனிசு-கடன். z (கைக்கெட்டும் பூ) என்றது-தாழநின்று ஸுக்$_3$ரஹமாகையைப் பற்ற. a கைக்கெட்டும்பூ என்றதென்? ஸ்லாக்$_4$யபுஷ்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாஞலோவென்ன (கள்ளாரித்யாதி$_3$). கணவலர்-காக்கணம்பூ. கூவிளை-பி$_3$ல்வம். ஆம்பல்-குமுத$_3$ம். முளரி-தாமரை.

A பெரியதிருமொழி 11.7.6

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஈ—எல்லாப் புஷ்பங்களுக்கும் உபலக்ஷணமான இத்தனை. (ஏத்தும் பொழுதுண்டே) b காலத்தை உண்டாக்கிவைத்தானே; அது தனிசு வாங்கவேண்டாவே. (வாமன்) c இதெல்லாம் வேண்டுவது d அவன் அவனல்லவாகிலன்றே! e தன் உடைமை பெறுகைக்குத் தான் இரப்பாளனுவான் ஒருவனுயிருந்தானே. f (திருமருவுதாள்) அவனுடைய g ஐஸ்வர்ய ப்ரகாசகமான திருவடிகளென்னுதல்; h A வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள் பிடிக்கும் மெல்லடி என்னுதல்.

i (மருவுசென்னியரே) மருவுகை - சேருகை. இப்படிப்பட்ட திருவடிகளிலே சேருகைக்குத் தலை ஆக்கிவைத்தானே. (வாமன்) j B அமரர் சென்னிப்பூவான திருவடிகளை நித்யஸம்ஸாரிகள் தலையிலும் வைப்பான் ஒருவனுய் இருந்தானே. இப்படி இருக்கச்செய்தே k (செவ்வே l அருநரகம் சேர்வதரிது) இவர்கள் ஸம்ஸாரத்துக்கு m விலக்கடி தேடிக்கொண்டு போகிறபடி எங்ஙனேயோ?

அ— b (காலத்தை உண்டாக்கிவைத்தான்) என்றவிடத்தில் 1. ''ப்ராதர் நிமி ததா₃ ஸந்த்₄யாமத்₄யாஹ்நாதி₃ஷு ஸம்ஸ்மரந் l நரராயணமவாப்நோதி ஸத்₄ய: பாபக்ஷயம் நர: ll'' என்றது அநுஸந்தே₄யம். c,j வாமனென்று-இரப்பும் அளப்பும் தோன்றும். c இதெல்லாம் வேண்டுவது இத்யாதி₃யாலே-இரப்பையும். j அமரர்சென்னி இத்யாதி₃யாலே-அளப்பையும் அருளிச்செய்தார். d (அவன் அவனல்லவாகில்) வாமநனுய் ஸுலபனன்றிக்கே மேன்மையோடே இருந்தானுகில். அவன் அவனுகையாவதென்னென்ன (தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இத்யாதி₃) f திரு-ஐஸ்வர்யமும், பிராட்டியும். g ஐஸ்வர்ய ப்ரகாசகம் என்றது-த்₄வஜாரவிந்தா₃தி₃களைப் பற்ற. h (வடிவிணை இத்யாதி₃) 2. ''அஸிதேக்ஷணே'' என்னும்படி வடிவழகுக்கு நீயும் தகுதியல்லாதபடியான அதிசயித வைலக்ஷண்யத்தை உடைய கமலவாஸிநியான லக்ஷ்மியும், ஏவம்பூ₄த வைலக்ஷண்யத்தையுடைய ஶ்ரீபூ₄மியும், ஸ்வாபா₄விகமார்த₃வமான திருக்கைகளாலே பிடிக்கும்படியான நிரதிசய ஸௌகுமார்யத்தை உடைய திருவடிகளை. l சென்னியரே என்றது-ஸம்பே₄தா₃நமன்று: பரோக்ஷம்-படர்க்கை; ''தாமுளரே'' என்றிருக்கையாலே. | அளப்பென்று தாத்பர்யார்த்தரம் (அமரர் சென்னிப்பூவான இத்யாதி₃) நது யத்₃யப்யுத்பாதி₃தம் ஸிர:, தத₂ாபி நித்யஸம்ஸாரிணு சேதநேந ஸ்வஸிரஸா ஸஶிரஸோக்₃ய தச்சரணாரவிந்த₃ஸ்பர்ஶோ ந ஶக்யதே கர்த்துமித்யாஶங்கா ச அநேந பரிஹ்ருதா. k (செவ்வே இத்யாதி₃) 3. ''தத₂ாபி நரகே கோ₄ரே பதந்தீதி கிமத்₃பு₄தம்'' இதிவத். l அருநரகம்-ஸம்ஸாரம். m விலக்கடி – ப்ராப்ய ப்ராபகாந்தரங்கள்.

ஜீ—c,j வாமனென்று-இரப்பும் அளப்பும் தோன்றும். c இதெல்லாம் வேண்டுவது இத்யாதி₃யாலே-இரப்பையும், j அமரர் சென்னி இத்யாதி₃யாலே - அளப்பையும் அருளிச்செய்தார். d (அவன் அவனல்லவாகிலன்றே) வாமநனுய் ஸுலபனன்றிக்கே மேன்மையோடே இருந்தானுகிலன்றே. e அவன் அவனுகையாலதென்னென்ன (தன்னுடைமை பெறுகைக்கு இத்யாதி₃) f திரு-ஐஸ்வர்யமும், பிராட்டியும். g ஐஸ்வர்ய ப்ரகாசகம் என்றது – த்₄வஜாரவிந்தா₃தி₃ரேகை₂யைப் பற்ற. h (வடிவிணை இத்யாதி₃) வடிவழகுக்கு ஒப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் மற்ற பூ₄மிப்பிராட்டியும் பிடிக்கும் ம்ருது₃வான திருவடிகளை. j தாத்பர்யார்த்தரம் (அமரர் சென்னி இத்யாதி₃) l அருநரகம் – ஸம்ஸாரம். m விலக்கடி - ப்ராப்யப்ராபகாந்தரங்கள்.

A 9-2-10 B திருக்குறு-6.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

9. ஒடுங்க வவன்கண் ஒடுங்கலு மெல்லாம்
விடும்பின்னு மாக்கை விடும்பொழு தெண்ணே.

ஆ—9. வ்யா:—(ஒடுங்க) இப்படி. அவன் பக்கலிலே கரணங்களை ஒடுங்கப்பண்ணவே, பகவத்கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தகங்களெல்லாம் போம். பின்னையும் இவ்வர்த்தமாநுஸந்தானமும் போந்தனையும் பார்த்திரு. அத்தனையே விளம்பமுள்ளது என்கிறார். 9.

ஏ—அவ:—ஒன்பதாம்பாட்டில்—இப்படி ஆஸ்ரயிக்க பகவத்ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான கர்மங்களெல்லாம் நஸிக்கும்; ஸரீரபர்யவஸாந மாத்ரமே இவனுக்கு விளம்பமும் என்கிறார்.

வ்யா:—(ஒடுங்கவென்று தொடங்கி) அவனை ஆஸ்ரயிக்குங்காட்டில் அவித்யாதி ஸங்கோசங்களெல்லாம் போம்; ஆக்கை என்று ஸரீரத்துக்குப் பேர். 9.

ஈ—ஐ [நாவாயிலுண்டே] ஒ இது முன்னம் ஒ புறம்பு தேடிப் போகவேண்டாவே. [நமோ நாரணா என்று ஓவாதுரைக்கும் உரையுண்டே] ஒ ஸஹஸ்ராக்ஷரீ மாலாமந்த்ரம்போலே யிருக்கையன்றிக்கே, எட்டெழுத்தாய், நடுவே p விச்சேதியாதே சொல்லலாம் திருநாமம் உண்டாக்கி வைத்தானே. q [மூவாத மாக்கதிக்கண் செல்லும் வகையுண்டே] புநராவ்ருத்தியில்லாத ப்ராப்யத்தை உண்டாக்கி வைத்தானே. [என்றிருவர் நிக்கதிக் கண் செல்லும் திறம்] இங்ஙனே இருந்தபின்பு இவர் தன்னுடைய வழிதேடிப் போகிறபடி எங்ஙனேயோ ? 8.

அ—ஈ திருவந்தாதி (நாவாயிலுண்டே இத்யாதி) ஒ''வாயில்'' இத்யேதத் ஸ்ருதி நிதர்யாஹ (புறம்பு இதி) ஒ ஸஹஸ்ராக்ஷரீமந்த்ர இதி—கஸ்சிந்மந்த்ர:,மாலாமந்த்ர இதி ச கஸ்சித். 1.''நாராயணேதி ஸப்தேநாSஸ்ய''இதிவத். p''ஓவாது''என்கிறதின் தாத்பர்யம் (விச்சேதியாதே என்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌலப்யம் சொன்னபடி. q மூவாத - நஸியாத; புநராவ்ருத்தியில்லாத என்றபடி. கம்யத இதி-கதி: என்றுய், ப்ராப்யம் என்றபடி. கதிக்கண் - கதியிலே. செல்லும் வகையுண்டே-செல்லுகைக்கீடான உபாயமுண்டே. யத்வா, கீழ் ''ஓவாதுரைக்கு முரை''-என்று-ஸாதகம் சொல்லுகையாலே, மாக் கதிக்கண் செல்லும்வகை உண்டேயென்று — செல்லலாம்படி புருஷார்த்தத்தை உண்டாக்கி வைத்தானே என்று கருத்து.

த்ரிவிதகரணங்களையும் அப்ராப்த விஷயங்களிலே போகாமே, போஷிபக்கல் ப்ரவணமாக்குகை யாகிற பஜநப்ரகாரம் இப்பாட்டுப்ரமேயம். உள்ளமுரைசெயல் இத்யாதிக்ரமத்திலே அந்வயம் 8.

உ—ஈ (நாவாயிலுண்டே இத்யாதி) ஒ''வாயில்'' என்றதுக்கு பாவம் (இது முன்னம் புறம்பு இத்யாதி)ஒ ஸஹஸ்ராக்ஷரீ மந்த்ரமென்றும்,மாலாமந்த்ரமென்றும் இரண்டு மந்த்ரம். p''ஓவாது'' என்கிறதின் பாவம் (விச்சேதியாதே என்று) திருநாமத்தினுடைய ஸௌலப்யம் சொன்னபடி. q மூவாத - நஸியாத; புநராவ்ருத்தியில்லாத என்றபடி. கம்யத இதி - கதி: என்றுய், ப்ராப்யம் என்றபடி. கதிக்கண் - கதியிலே. செல்லும் வகையுண்டே - செல்லுகைக்கீடான உபாயமுண்டே. யத்வா, ஓவாதுரைக்குமுரையென்று - கீழே ஸாதகம் சொல்லுகையாலே, மூவாத இத்யாதி-ப்ராப்யபரம். 1. '' நாராயணேதி ஸப்தேநாSஸ்ய '' — இத்யாதி - ''பதந்நிதி கிமத்புதம்'' இத்யந்தம். க்ரமேணாந்வய:. 8.

மி—அவ:—அநந்தரம் பூஜநபூலமான விரோதிநிவ்ருத்தியை அருளிச்செய்கிறார்.

அவன்கண் — ஸ்வாமியானவனிடத்திலே, **ஒடுங்க**—அப்ருதக்ஸித்தி ப்ரகார தயா அந்தர்ப்பவிக்கவே, **ஒடுங்கலும்** — ஆத்மாவினுடைய ஜ்ஞாநாதிஸ்வபாவ ஸங்கோசமும், **எல்லாம்**—தத்தேதுவான அவித்யாதிகளுமெல்லாம், **விடும்**—விட்டுக்கழியும்; **பின்னும்**—1.**"कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते"** (க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே) என்கிற படியே பின்னையும், **ஆக்கை** — ஆரப்தம் ஸரீரஸோஷத்தினுடைய, **விடும்பொழுது**—முடிவை, **எண்**—பார்த்திரு.

ஆக்கை விடும்பொழுது எண்ணவேணுமோ? என்றுமாம். அன்றியே, பூஜநத்துக்கு அங்கமென்று நினைத்து, "பின்னையும் அந்திமதசையிலே நினை" என்று அந்திமஸ்ம்ருதியை விதிக்கிறது என்பாருமுளர். 9.

இ—அவ:—ஒன்பதாம்பாட்டில்—பூஜநம் எளிதாஞலும், அநாதிகால ஸஞ்சிதமான அவித்யாதிகள் பூஜநப்ராப்திகளுக்கு விரோதியன்றேவென்னில்; "பூஜிப்போம்" என்கைக்கு அடியான ஸுக்ருதமே வேண்டுவது; அதடியாக பூஜநத்திலே இழியவே அவை அடங்கக் கழியுமென்கிறது.

வ்யா:— (ஒடுங்க அவன்கண்) 2. "ईश्वरोऽहम्" (ஈச்வரோऽஹம்) என் நிருக்கை தவிர்ந்து, அவனுக்கு ப்ரகாரமாய், அவனபிமாநத்துக்குள்ளே அந்தர் பூவிக்கவே. (ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்) ஒடுங்கல் - ஒடுக்கத்தைப்பண்ணுமவை. ஆத்மாவுக்கு ஸங்கோசகங்களான அவித்யாதிகளெல்லாம் போம். ஒடுங்கல் - வந்தேறியாய் ஒடுங்கிக்கிடந்தவை என்னவுமாம். ஸ்வரூபாதிரேகியாய் ஒடுங்கிக் கிடந்த அவித்யாதிகளெல்லாம் போம். "எல்லாம்" என்கையாலே - பூஜநவிரோதி, யோடு ப்ராப்திவிரோதியோடு வாசியற ஸர்வமும் நசிக்குமென்கிறது. (பின்னு மாக்கை விடும்பொழுதெண்ணே) - பின்பு ஸரீராவஸாநமே விளம்பம். காமிநி தன்னுடம்பில் அழுக்கைக் கழற்றி, யோகத்திலே அக்வயிக்க அவஸர ப்ரதீக்ஷை யாய் இருக்குமாபோலே, ஸரீராவஸாநத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கை. உடையவர் குன்றத்துச் சீயரை "சிங்கப்பிரான்! இன்று அயநம்கிடாய்" என்ன. திதாநமறியாமையாலே திகைத்துநிற்க, "ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான காலத்திலே ஆறுமாஸம் போந்தது உனக்கு ஒன்றுயிருந்ததில்லையோ?" என்றருளிச்செய்தார். 1. "कृतकृत्याः" (க்ருதக்ருத்யா:) இத்யாதி, எம்பார் "அஸ்திரமான ஸரீரம் தானே கழியாநிற்க, இவனுக்குத்தான் மநோரதிக்க வேணுமோ?" என்றருளிச்செய்வர். 9.

அ— ஒன்பதாம் பாட்டு. (ஒடுங்க) a கீழ் இரண்டு பாட்டில் ப்ரதிபாதித்த ப்ரமேயத்தை அநுபாஷியாதின்றுகொண்டு, இப்பாட்டில் "ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்" என்கிற பதத்தைக்

ஈ— ஒன்பதாம் பாட்டு.-(ஒடுங்க இத்யாதி) a கீழ் இரண்டு பாட்டு ப்ரமேயத்தை அநுவதித்துக் கொண்டு, இப்பாட்டில் "ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்" என்கிற பதத்தைக் கடாக்ஷித்து ஸங்கதி

நி—ஒன்பதாம்பாட்டு. a ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் உண்டாகவே தன் சிறுமை பார்த்து அகல வேண்டாவென்றும், பஜநமாவதுதான், அவன் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்கு உறுப்பார்க்குகை என்றும் சொல்லி நின்றார் கீழ் இரண்டு பாட்டாலே; இது தன்னரசுநாடாய் ப்ராப்தவிஷயம் அவனல்லாமை பஜியாதிருக்கிறேமோ? b பஜந விரோதிகள் கனக்கவுண்டாகையன்றே நாங்கள் பஜியாதொழிகிறது என்ன; நீங்கள் c அவனைக் கிட்டவே அலையடைய விட்டுபோமென்கிறார் இதில்.

வ்யா:—d (ஒடுங்க அவன்கண்) e ப்ரகாரபூதரான நீங்கள் ப்ரகாரியான அவன் பக்கலிலே சென்றுசேர. i (ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்) ப்ராப்தத்தைச் செய்ய, g அப்ராப்த மானவை எல்லாம் தன்னடையே விட்டுப்போம். h ஸ்வரூபாநுரூபமானத்தைச் செய்யவே, ஸ்வரூப விரோதிகளடங்க விட்டுப்போம். "ஒடுங்கல்" என்னையாலே - i இது j ஸ்வரூபத் தில் கிடப்பதொன்றல்ல, ஸ்வரூப விரோதியாய்க்கொண்டு வந்தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது: அன்றிக்கே, "ஒடுங்கல்" என்கிற k மெல்லொற்றை ஒடுக்கலென்று l வல்லொற்றாக்கி இவனுக்கு ஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிக்குமவை என்னுதல்.

அ—கடாக்ஷித்து ஸங்கதி அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தஜ்ஞாநமுண்டாகவே) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. b பஜநவிரோதிகள் பஜநகார்ய விரோதிகள்; புருஷார்த்த விரோதிகள் என்றபடி. c (அவனைக்கிட்டவே) கிட்டுகை - ஆஶ்ரயணம்.

d ஒடுங்க - சேர. அப்ருதக்ஸித்தி விஶேஷணமான இவன் அவன்பக்கலிலே சேருகை யாவது - 1. "ஈஶ்வரோऽஹம்" என்றிருக்கையைத் தவிர்க்கை என்றபடி. e பஜநக்ரியாயா: கர்த்ருஸாபேக்ஷத்வாத் கர்த்ருஸ்வரூபப்ரதர்ஶநபூர்வகம் ஶப்தார்த்தமாஹ (ப்ரகாரேதி) f ஒடுங்கலென்று - வந்தேறினையச் சொல்லுகிறது. g (அப்ராப்தம்) வந்தேறி. h உக்தம் விவ்ருணோதி (ஸ்வரூபாநுரூபமான இதி) i இது - விரோதிஸமஷ்டி. j (ஸ்வரூபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல இதி) ஸ்வரூபாநுரூபமான இதி நபுவதித்யர்த்த:. k (மெல்லொற்று) ம்ருத்வக்ஷரம் l (வல்லொற்று) கடிநாக்ஷரம். [ஒற்று - ஸம்யுக்தாக்ஷரம் என்றபடி.?]

m (அவித்யா) அஜ்ஞாநம். n (விட்டுக்கழியும்) கார்யகரமன்றிக்கே ஒழியும். o ஏவம் ஆஶ்ரயணாநந்தரக்ஷண ஏவ ஸ்வயமேவ விரோத்யபகமப்ரமாணமாஹ (வானே இத்யாதி) பெரிய

ஆ—அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்த ஜ்ஞாநமுண்டாகவே) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. c (அவனைக்கிட்டவே) அவனை ஆஶ்ரயிக்கவே.

d ஒடுங்க-சேர. e அப்ருதக்ஸித்தி விஶேஷணமான இவன் இன்று ஒடுங்குகையாவதென் னென்ன (ப்ரகாரபூதரான இத்யாதி). "ஒடுங்க" என்று ப்ரகாரத்வாநுஸந்தாநம் விவக்ஷிதம். f ஒடுங்கலென்று வந்தேறினையச் சொல்லுகிறது; g (அப்ராப்தம்) வந்தேறி. h விவரணம் (ஸ்வரூபேத்யாதி) i இது-விரோதி ஸமஷ்டி. j (ஸ்வரூபத்தில் கிடப்பதொன்றல்ல) ஸ்வரூபாநு பந்தியன்று. k மெல்லொற்று-ம்ருத்வக்ஷரம். l வல்லொற்று-கடிநாக்ஷரம். [ஒற்று - ஸம்யுக் தாக்ஷரம் என்றபடி.?]

m (அவித்யா) அஜ்ஞாநம். o பகவத்ஸமாஶ்ரயணாநந்தரம் விரோதிகள் போமென்கைக்கு ப்ரமாணம் (வானே இத்யாதி) பெரியதிருவந்தாதி (54). "வானே மறிகடலோ மாருதமோ

சீ— (எல்லாம் விடும்) ஈ அவித்₃யாகர்மவாஸநாருசிகள் ஸவாஸநமாக உ விட்டுக் கழியும். oA "வானே மறிகடலோ" இத்யாதி₃.

pB "மாடே வரப்பெறுவராமென்றே வல்வினையார்" இத்யாதி₃களை ஏ யோஜித்துக் கொள்வது.

அ-திருவந்தாதி.A "வானே மறிகடலோ மாருதமோ தீயகமோ,காணேவொருங்கிற்றுக்கண்டிலமால், ஆனின்ற-கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள் பணிந்தோம், வன்துயரையரவா மருங்கு" பசுவின் கன்றை எறிகருவியாக எடுத்துத் தாம் உயரவெறிந்து விளங்காயை உதிர்த்துப் பொகட்டவனுடைய திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்தோம். நம்மோடு நெடுகப் பழகிப்போந்த ப்ரபஞ்ச துஃக்கத்தை விளைக்கும் ப்ராப்திப்ரதிபந்தக கர்மங்களை நம்முடைய ஸமீபத்திற் கண்டிலோம். இது ஆகாஶத்தில் பறந்துபோயிற்றே? திரைக்கிளப்பத்தையுடைய கடலிலே புக்கதோ? காற்றிலே உருதெரியாதபடி ஸிதி₂லமாய்க் கரந்துபோயிற்றே? நெருப்பிலே தக்₃தா₄மாய்ப்போயிற்றே? காட்டிலே மஹாப்ரஸ்தா₂நமாய்ப்போயிற்றே? எங்கே ஒருங்கிப்போயிற்றே? ஆ. ஆ. ஆல்! ஹந்த ஹந்த! இதும் கிமாஶ்சர்யம்! "துயர்" இத்யநேந—அஜ்ஞாநத்ஸ்வார்த்த₂லக்ஷணயா காரணே ந்யுபலக்ஷ்யந்த இதி பா₄வः 1. "த்₃விஜோத்தமः பாபக்ருத்யாம்" இதி ஆஶ்ரயாந்தர ஸங்க்ரமண யோக்₃யதாம் விநேதி ஸூசயதே.

p பெரிய திருவந்தாதி B "மாடே வரப்பெறுவராமென்றே வல்வினையார், காடானுமாதானும் கைக்கொள்ளார், ஊடேபோய்ப் பேரோதம் சிந்துதிரைக் கண்வளரும் பேராளன், பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து"—ஊடேபோய்ப் பேரோதம் சிந்துதிரைகள் துடைகுத்தப் பள்ளிக்கொண் டருளுமவனுய், ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் ஓரத்துக்கு எல்லையின்றிக்கேயிருக்கிற பெருமையை உடையவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லவேணுமென்று மநோரதி₂க்க, நம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டு

ஜீ-தீயகமோ,காணேவொருங்கிற்றுக் கண்டிலமால்,ஆனின்ற-கன்றுயரத்தாமெறிந்து காயுதிர்த்தார் தாள் பணிந்தோம், வன்துயரை யாவாமருங்கு". B "மாடே வரப்பெறுவராமென்றே வல்வினையார், காடானுமாதானும் கைக்கொள்ளார்,ஊடேபோய்ப்-பேரோதம் சிந்துதிரைக் கண்வளரும் பேராளன், பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து". o [ஆனின்ற என்று தொடங்கி தாள்பணிந்தோம் வன்துயரை மருங்கு கண்டிலம், காணேவொருங்கிற்று, மறிகடலோ ஒருங்கிற்று, மாருதமோ ஒருங்கிற்று, தீயகமோ ஒருங்கிற்று, காணே ஒருங்கிற்று? ஆ. ஆ. ஆல்.] இத்யந்வயः. பசு ஈன்ற கன்றை எறிதடியாகத் தாம் உயர எறிந்து விளங்காயை உதிர்த்தவருடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தோம். ப்ரபஞ்சதுஃக்கத்தை விளைக்கும் ப்ராப்திப்ரதிப₃ந்த₄க கர்மங்களை நம்முடைய ஸமீபத்திலே கண்டிலோம். இது ஆகாஶத்திலே போயிற்றே? திரைக்கிளப்பத்தையுடைய கடலிலே போயிற்றே? காற்றிலே போயிற்றே? நெருப்பிலே போயிற்றே? காட்டிலே மஹாப்ரஸ்தா₂நமாய்ப் போயிற்றே? எங்கே ஒருங்கிப்போயிற்றே? ஆ. ஆ. ஆல்,—ஹந்த. ஹந்த, இதென்ன ஆஶ்சர்யம் என்றபடி துயரென்று – துயரை விளைக்கும் கர்மங்களைச் சொல்லுகிறது.

p "ஊடேபோய் என்று தொடங்கி சிந்திக்கப் பேர்ந்து, வல்வினையார் காடானும் ஆதானும் கைக்கொள்ளார், மாடே வரப்பெறுவராமென்றே" இத்யந்வயः. நடுவிலேபோய்ப் பெரியகடல் சிந்துகிற திரைகள் துடைகுத்தக் கண்வளர்ந்தருளும் பெருமையை உடையவனுடைய திருநாமங் களைச் சொல்லவேணுமென்று மநோரதி₂க்க, நம்மைவிட்டுப் புறப்பட்டு ப்ராப்திப்ரதிப₃ந்த₄க

A பெரிய திருவ-54. B பெரிய திருவ-59.

சீ—இவை போமாகில் பின் இவனுக்குக் கர்த்தவ்யம் ஏதென்னில் r (பின்னுமாக்கை விடும்பொழுதெண்ணே) "உபாஸநத்தால் வந்த s ராஜகுலங்கொண்டு பூலம் தப்பாது; தன்னடையே வருகிறது" என்று ஆறியிருக்கையன்றிக்கே, "t ஹேதுவான அவித்யாதிகள் கழிந்ததாகில் அவற்றின் கார்யமான இச்ஶரீரமும் ஒருபடி போய், u தண்ணீர்த்துரும் பற்று ப்ராப்தி கைப்புகுந்ததாவது எப்போதோ?" என்று அதுக்கு v விரல்முடக்கியிருக்கு மித்தனே; w காமிநியானவள் தன்னுடம்பில் அழுக்குக்கழற்றி, போகத்திலே அந்வயிக்க அவஸரப்ரதீக்ஷையாய் இருக்குமாபோலே, ஶரீராவஸாநத்தைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கை; x A"கொங்கைமேற் குங்குமத்தின் குழம்பழியப் புகுந்தொருநாள் தங்குமேல் என்னுவி தங்கும்" என்று y அழுக்குக்கழற்றி ஒப்பித்துப் பார்த்திருந்தாளிறே; z அப்படி

அ-ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தக கர்மத்தினாரானவர், தமக்குக் காடாதல் மலியாதல் ஓரண் தேடிக்கொள்ளு கிறிலர்; அதுக்கடி-பண்டுபோலே நம்மிடத்தே வரலாமென்றே?: வந்தாராகில் தாமே படுகிறார் என்று கருத்து. இதःபரம் தத் ந ஸம்பவதீதி பாவः. வல்வினையாரிதி – அத்யேஷாமப்யுப லக்ஷணம். q (யோஜித்துக்கொள்வது) ப்ரமாணதயா யோஜித்துக்கொள்வது என்றபடி.

r பின்னும்–அவித்யாதிகள் கழிந்தபின்னும் என்றபடி. ஏகாரம் ஈற்றசை. s (ராஜகுலம்) ராஜக்ருஹாவஷ்டம்பமும். t (ஹேதுவான) ஶரீரோத்பத்திகாரணமான. u (தண்ணீர்த்துரும்பற்று) ப்ரதிபந்தகம் போய் என்றபடி. v (விரல் முடக்கி) அங்குலிம் ஸங்கோச்ய. w பகவத்ப்ராப்தியை அபேக்ஷியாதே கேவலனைப்போலே ஶரீரநிவ்ருத்தியை அபேக்ஷிக்கிறதென்னென்ன (காமிநி யானவள் இதி) அதாவது – ப்ராப்திக்குறுப்பாக என்றபடி.

x அழுக்குக்கழற்றி போகத்திலே அந்வயிக்கப் பார்த்திருந்தவர்களுண்டோ? என்ன (கொங்கை இத்யாதி) வெறும்புறத்திலே கண்டு ஆற்றவொண்ணாத முலைகள்மேலே அலங் கரித்த குங்குமத்தினுடைய கதும்பமானது போம்படி ப்ரவேஶித்து, ஒரு திவஸத்தில் நிற்குமாகில், என் ப்ராணனானது நிற்கும்; ப்ராணரக்ஷணத்துக்கு ஒருநாள் வந்து அணையுமாகில் தரிக்கலாம் என்று கருத்து. y (அழுக்குக் கழற்றி) அலங்கரிக்கையாலே அழுக்குக் கழித்தமை ஸித்தம்.

ஜீ—கர்மத்தினாரானவர், தமக்குக் காடாதல், மலியாதல் ஓரண் தேடிக்கொள்ளுகிறிலர். இதுக்கடி-பண்டுபோலே நம் அண்டையிலே வரலாமென்றே? வந்தாராகில் தாமே படுகிறாரென்று கருத்து. வல்வினையாரென்றது–அவித்யாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். q (யோஜித்துக்கொள்வது) ப்ரமாண தயா யோஜித்துக்கொள்வது.

r பின்னும்–அவித்யாதிகள் கழிந்த பின்னும். s (ராஜகுலங்கொண்டு) ராஜக்ருஹாவஷ்டம் பகங்கொண்டு. t(ஹேதுவான) ஶரீரோத்பத்தி காரணமான.u(தண்ணீர்த்துரும்பற்று) ப்ரதிபந்தகம் போய். r "என்னோ" என்கிற ஏகாரம் ஈற்றசையாதல்; ஈற்றசை–பாதபூரணம்; அவ்யயம் என்றபடி. யத்வா. தேற்றேகாரமாய், என்னவேணுமென்றபடி. தேற்றம்–நிஶ்சயம். w கேவலனைப் போலே தேஹநிவ்ருத்தியை அபேக்ஷிக்கிறதென்னென்ன (காமிநி இத்யாதி) அதாவது–ப்ராப் திக்கு உறுப்பாக என்றபடி.

x இதுக்கு அநுஷ்டானம் (கொங்கை இத்யாதி) முலையின்மேலே பூசின குங்குமக்குழம்பு அழியும்படி ப்ரவேஶித்து ஒருநாள் நிற்குமாகில் என்னுடைய ப்ராணனானது நிற்குமென்றபடி.

A நாச்-திரு 8-7.

சி—aA "அழுக்குடம்பு" என்கிற இவ்வழுக்குக் கழன்று, ப்ராப்யம் கைபுகுந்ததாவது எப்போதோ! என்று பார்த்திருக்குமித்தனை; b 1. "मृत्यु प्रियमिवातिथिम्" (ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்) என்றிருக்குமித்தனை; [कृतकृत्याः-க்ருதக்ருத்யாः] c க்ருதக்ருத்யராகிறார்—ஸித்3த4ஸாத4நபரிக்3ரஹம் பண்ணினவர்களிறே. d 2. "विदुः कृष्णं ब्राह्मणास्तत्त्वतो ये तेषां राजन् सर्वयज्ञास्समाप्ताः" (விது3: க்ருஷ்ணம் ப்3ராஹ்மணாஸ் தத்வதோ யே தேஷாம் ராஜந் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸமாப்தா:) d2 அவனை உள்ளபடி அறிந்தவர்களிறே

அ—அத்ர த்3வார்ஷ்டாந்திகே ப்ரதிப3ந்த4கருபமலாபக்3மாநந்தரக்ஷண ஏவ ப்ராப்திர் ப4விஷ்யதீதி த4வஸர ஏவ ப்ரதீக்ஷணீய இதி விசேஷ:. z மலாபநயநபூர்வகாதுப4வாகாங்க்ஷா உப4யத்ர ஸமாநேத்யபி4ப்ராயேணாஹ (அப்படி இதி) a (அழுக்குடப்பு) மலிநதே3ஹ ஸம்ப3ந்த4ம் என்றபடி.

b 3. "நாந்யத்ர மரணாத்3ப4யம்" என்று மஹாப4யஹேதுவான மரணவிஷயமாக, ஆக்கை விடும்பொழுது என்னலாமோ? என்ன (ம்ருத்யுமித்யாதி3) க்ருதக்ருத்யா: ம்ருத்யும் ப்ரியமதிதி2மிவ ப்ரதீக்ஷந்தே: இந்த அதி4காரிக்குப் புருஷார்த்த3ம் என்றபடி. c1. "ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாத் ம்ருத்யோருத்3விஜதே ஜந: । க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி2ம் ॥" என்ற ஶ்லோகத்திலே க்ருதக்ருத்யர்க்கன்றே ஶரீரநிவ்ருத்தி புருஷார்த்த3மாகச் சொல்லுகிறதென்ன (க்ருதக்ருத்யராகிறார் இத்யாதி3) d ஸித்3த4ஸாத4ந பரிக்3ரஹம்பண்ணினவர்கள் க்ருதக்ருத்யரென்கைக்கு ப்ரமாணம் (விது3ரித்யாதி3) 4. "அநேநைவ ப்ரபந்நஸ்ய ப4க3வந்தம் ஸநாதநம் । தஸ்யாது3த்தா3: பாப்மாந: ஸர்வே நஶ்யந்தி தத்க்ஷணாத் ॥ க்ருதாந்யநேந ஸர்வாணி தபாம்ஸி தபதாம் வர । ஸர்வே தீர்த்தா3ஸ் ஸர்வயஜ்ஞாஸ் ஸர்வதா3நாநி ச க்ஷணாத் । க்ருதாந்யநேந மோக்ஷஶ்ச தஸ்ய நாஸ்தே ந ஸம்ஶய: ॥" 6. "ஏவம்ரூபம் ஸமப்3யர்ச்ய ப்ரஶ்நேஶேஷபாதக: । அநுஷ்டி2தக்ரதுஸதோ ப4வத்யேவ ந ஸம்ஶய: ॥" இத்யாதி3களைக் கண்டுகொள்வது. e "ப்ராப்தி

ஜீ—ப்ராணாரக்ஷணத்துக்கு ஒருநாள் வந்து அணையுமாகில் த4ரிக்கலாம் என்று கருத்து. அலங்கரிக்கையாலே அழுக்குக் கழித்தமை ஸித்3த4ம்.

b3. "நாந்யத்ர மரணாத்3ப4யம்" என்றிருக்க, இது ப்ரார்த்3யமோவென்ன (ம்ருத்யுமித்யாதி3) 1. "ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாத் ம்ருத்யோருத்3விஜதே ஜந: । க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதி2ம் ॥" இதி மஹாப4ாரதே ராஜஸூயே த4ர்மஸூநும் ப்ரதி க்ருஷ்ண:. க்ருதக்ருத்யா: ம்ருத்யும் ப்ரியமதிதி2மிவ ப்ரதீக்ஷந்தே. இந்த அதி4காரிக்குப் புருஷார்த்த3ம் என்றபடி. c இவ்லோகத்திலே க்ருதக்ருத்யர்க்கன்றே இது உத்தே3ஶ்யமென்கிறதென்ன (க்ருதக்ருத்யர் இத்யாதி3) d ஸித்3த4ஸாத4ந பரிக்3ரஹம் பண்ணினவர்கள் க்ருதக்ருத்யரென்கைக்கு ப்ரமாணம் (விது3: இத்யாதி3) 2. "ஸர்வே வேதா3ஸ் ஸர்வவேத்3யாஶ் ஶாஸ்த்ராஸ் ஸர்வே யஜ்ஞாஸ் ஸர்வ இத்யாஶ்ச க்ருஷ்ண:" இதி பூர்வார்த்த4ம்; இத3ம் த3ாநத4ர்மே வேத்3யுதா3ஹரணே. d3 இதுக்கு

ப்ர—b1. (ஒடுங்க இத்யாதி3) (எண்மனே) महाभारते राजसूये धर्मसूनुं प्रति कृष्णः- "प्रायशः पापकारित्वात् मृत्योरुद्विजते जनः। कृतकृत्याः प्रतीक्षन्ते मृत्युं प्रियमिवातिथिम्॥"

d 2. दानधर्मे वेद्यदाहरणे—"सर्वे वेदास्सर्ववेद्यास्सशास्त्रास्सर्वे यज्ञास्सर्व इज्याश्च कृष्णः। विदुः कृष्णं ब्राह्मणास्तत्त्वतो ये तेषां राजन् सर्वयज्ञास्समाप्ताः॥"

10. எண்பெருக் கந்நலத்து, ஒண்பொரு ளீறில வண்புகழ் நாரணன் தின்கழல் சேரே.

ஆ—10. வ்யா:—(எண்பெருக்கு) இப்படி ஸகல ஸமாச்ரயணீயனுகச் சொல்லப்பட்ட சர்வரன்தான் ஆரென்னில்; அஸங்க்யேயராய். ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வபாவராயிருந்த ஸர்வாத்மாக்களையும், நித்யஸித்த, கல்யாணகுணங்களையும் உடையனுயிருந்த நாராயணன். அவனுடைய - ஆச்ரிதரை ஒருகாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான திருவடிகளை ஆச்ரயி என்கிறார். 10.

ஈ—எல்லாவற்றையும் அநுஷ்டித்துத் தலைக்கட்டினர்களாகிறார். e ஓர் அயநத்தினன்று குன்றத்துச் சீயர் எம்பெருமானுர் ஸ்ரீபாதத்திலே புக, அவருடைய சிறுபேரைச் சொல்லி "சிங்கப்பிரான்! இன்று அயநங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளத்திலே ஒடுகிறது இன்னதென்று அறியாமையாலே அவர் பேசாதிருக்க, "இத்தேஹ ஸமநந்தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவற்ற பின்பு, நடுவு விரோதியாய்ச் செல்லுகிற நாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்ற இது உனக்கு ஒன்றும் இருந்ததில்லையோ?" என்று அருளிச்செய்தார். f அன்றியே எம்பார் ஓர் உருவிலே (பின்னுரைக்கை விடும்பொழுதெண்ணே) என்று—இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே கார்யமும் தன்னடையே கழிந்ததேயன்றே; ப்ராப்தியும் இனிக் கைபுகுந்ததேயன்றே; இனி, சிந்தாவிஷயமுண்டோ? — என்று அருளிச் செய்தார். 9.

அ—கைப்புகுந்ததாவது எப்போதோ என்று விரல் முடங்கியிருக்கும்" (ப429ப)என்றதுக்கு ஸம்வாதமாக ஓர் ஐதிஹ்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஓரயநத்தினன்றென்று தொடங்கி) சீயம் – சிங்கம். A"இளஞ்சீயந்தொடர்ந்து முடுகுதலும்" இதி ஹ்யுச்யதே.தத்ர பூஜ்யவாசிதயா சீயரிதி வர்த்ததே.

f "எண்ணே" என்றதுக்கு,முந்தின அர்த்தமும்-தேற்றேகாரமாய் எண்ணவேணும் என்றபடி; இரண்டாம் அர்த்தமும் (அன்றியே இத்யாதி) இவ்வர்த்தத்துக்கு "எண்ணே" என்றது • பிரிநிலை ஏகாரமாய் எண்ணவேண்டாவென்றுய் சித்திக்கைக்கு விஷயம் உண்டோ? என்றபடி. B"தேற்றம் வினவே பிரிநிலை எண்ணே ஈற்றசை இவ்வைந்து ஏகாரம்மே" தேற்றம் – நிச்சயம்; வினவே – ப்ரச்நம்; பிரிநிலை – வ்யதிரேகம்; எண்ணே – ஸங்க்யை; ஈற்றசை – பாதபூரணம் இத்யேகாரஸ்ய அநேகார்த்தத்வாத் ஏகாரோ வ்யதிரேகஸூசக இதி த்வீதீயநிர்வாஹஸ்ய பூர்வ:. "ஆச்ரயணபலம் விரோதிநிவ்ருத்தி" என்று இப்பாட்டுப்ரமேயம். "அவன்கணொடுங்க ஒடுங்கலும்" இத்யாதயந்வய: 9.

ஜ—அர்த்தமும் (அவனே இத்யாதி) e ஸாரநிவ்ருத்தி புருஷார்த்தமும் என்கைக்கு ஐதிஹ்யம் (ஓரயநத்தின் இத்யாதி).

f "எண்ணே" என்றதுக்கு—தேற்றேகாரமாய் எண்ணவேணுமென்று ஓர் அர்த்தமும் அருளிச்செய்து, • பிரிநிலையேகாரமாய் எண்ணவேண்டாவென்றுய் "இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ?" என்று இரண்டாம் அர்த்தமும் அருளிச்செய்கிறார் (அன்றியே எம்பார் இத்யாதி). பிரிநிலை – வ்யதிரேகம். "அவன்கண் ஒடுங்க ஒடுங்கலும்" இத்யாரப்ய அந்வய:. 9.

A பெரியாழ்திரு3-5-2. B தொல்காப்பியம்9. •வினவென்ற பொருளில் இவ்வாறு வருகின்றது என்பர்.

ஓ—அவ:—பத்தாம்பாட்டில்—ஸார்த்த₃மாகத் திருமந்த்ரத்தை அருளிச்செய்து, இத் தாலே யாவச்ச₂ரீரபாதம் எம்பெருமானே ஆஸ்ரயியுங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:—அஸங்க்₂யேயராய், ஜ்ஞாநாதி₃கல்யாண கு₃ணங்களே உடையருமாய், நித்ய மாய் விலக்ஷணமான ஸ்வரூபத்தையுடைய ஸர்வாத்மாவையும், நித்யஸித்₃த₄கல்யாண கு₃ணங்களோயும் உடைய நாராயணனுடைய, ஆஸ்ரிதரை ஒருகாலும் விடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபா₄வமான திருவடிகளே ஆஸ்ரயி. 10.

ப—அவ:—அநந்தரம் பா₄ஜநீயனுடைய ப்ராப்யத்வபூர்த்தியை அருளிச்செய்கிறார்.

எண்—(ஆநந்த₃வல்லியில் சொல்லுகிற கணக்கிலே) எண்ணுக்கு, **பெருக்கு**—அவ்வருகே பெருகியிருப்பதாய், **அந்நலத்து**—அந்த ப்₃ரஹ்மாநந்த₃த்தோடு ஸமாந மான ஆநந்த₃ாதி₃கு₃ணத்தையுடைய, **ஒண்பொருள்** — * அகாமஹதஸ்ரோத்ரிய ஶப்₃த₃வாச்யமாய் ஆவிர்ப்பூ₄த ஸ்வரூபமான விலக்ஷணத்வர்க்க₃மென்ன, **ஈறில** — அஸங்க்₂யேயமாய் அபரிச்சி₂ந்நமான, **வண்புகழ்**—கல்யாண கு₃ணங்க ளென்ன, இவற்றை உடையனுகையாலே, **நாரணன்**—நாராயண ஶப்₃த₃வாச் யனான ஸ்வாமியினுடைய, **தின்**—ஆஸ்ரிதரைக் கைவிடாதபடி ஸ்தி₂ரமான, **கழல்**—திருவடிகளே, **சேர்**—ஆஸ்ரயி.

விலக்ஷணகு₃ணவிபூ₄திவிஶிஷ்டனான நாராயணன் திருவடிகள் ஆஸ்ரயணீய மாகச் சொல்லுகையாலே, இங்குச் சொல்லுகிற ஆஸ்ரயணம் பா₄ஜநப்ரபத₃ந ஸாத₄ாரணம் என்னவுமாம். இப்படி கீழிற்பாட்டுக்களிலும் உபா₄யாகார ஸாத₄ா ரண்யம் நிரூபித்துக்கொள்க. 10.

இ—அவ:—பத்தாம்பாட்டில் — ஆஸ்ரயணத்திலே இழிவார் திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்த₃மாக அநுஸந்தி₄த்துக்கொண்டு ஆஸ்ரயியுங்கோள் என்கிறார்.

வ்யா:—(**எண்பெருக்கு**) என்று ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (**அந்நலம்**) கல்யாணமான ஜ்ஞாநாதி₃கு₃ணங்களே உடைத்தாகை. (**ஒண்பொருள்**) ஸ்வயம் ப்ரகாஶமாயிருக்கை. (**ஈறில**) நித்யமாயிருக்கை. இப்படிப்பட்ட ஆத்மவர்க்க₃த்தை யும். (**வண்புகழ்**) கல்யாணகு₃ணங்களேயும் உடையனுயிருக்கை. ஈறிலவென்று – கு₃ணங்களுக்கு விஶேஷணமாகவுமாம். (**நாரணன்**) நித்யஸித்₃த₄ கல்யாண கு₃ணங்களோபாதி ஜீவஸமூஹத்தையும் ஸ்வாதீ₄நமாக உடையவனுகையாலே நாராயணன். (**தின் கழல்**) இப்படிப்பட்ட ஸம்பா₃ந்த₄ஜ்ஞாநம் முன்னுகப் பற்றி ஞரை ஒருகாலும் விடாத திருவடிகள். (**சேர்**) ஆஸ்ரயி. 10.

நீ— அவ:—பத்தாம்பாட்டு. அழகிது; அப்படியே ஆகிறது; a பூஜநத்துக்கு ஆலம்பூநமான மந்த்ரமேதென்ன; அது இன்னதென்றும், அதினுடைய அர்த்தம் அநுஸந்தேயம் என்றும் சொல்லுகிறார். b இதுதன்னைப் b_2 புறம்புள்ளார் ஐபலோமாதிகளாலே கார்யம் கொள்ளாநிற்பர்கள். நம்மாசார்யர்கள் c "ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கு ஈடாயிருக்கிற இதினுடைய d அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்" என்று தாங்களும் அநுஸந்தித்து, தங்களைக் கிட்டினார்க்கு உபதேசித்துக்கொண்டு போருவர்கள்.

e வேதங்களுக்கும் இவ்வாழ்வார்(களு)க்கும், இம்மந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, முன்பே மப்தத்தைச் சொல்லி, அநந்தரம் அர்த்தத்தைச் சொல்லுதல்; அன்றியே, முன்பே அர்த்தத்தைச் சொல்லிப் பின்பே மப்தப்ரயோகமும் பண்ணுதல் செய்யக்

அ— பத்தாம்பாட்டு (எண்பெருக்கு இத்யாதி) a (பூஜநத்துக்கு ஆலம்பநமான மந்த்ரமேதென்ன) என்றது – 1. "மாஸ்த்ராதிஷு ஸுத்ருஷ்டாபி ஸாங்கா ஸதுபலோதயா । ந ப்ரஸீததி வை வித்யா விநா ஸதுபதேசத: ॥" என்றத்தைப்பற்ற என்பர். b மப்தமாத்ரம் சொன்னால் போராதோ? அர்த்தம் சொல்லவேணுமோ? என்கிற மங்கையிலே, இதுக்கு ப்ரயோஜநம் அருளிச்செய்வாராக, மப்தமாத்ரங்கொண்டு விநியோகங்கொள்வார் இன்னார் என்னுமத்தையும், அநந்ய ஸாத்யத்வரூபமான ஸ்வ பத்துக்குச்சேர, பூர்வாசார்யர்கள் அர்த்தாநுஸந்தாநத்திலே நிஷ்டராயிருக்கும் ப்ரகாரத்தையும் அருளிச்செய்கிறார் (இது தன்னை இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) b_2 புறம்புள்ளாரென்று – உபாஸகரைச் சொல்லுகிறது. இவ்விடத்திலே 2. "ஐஹலௌகிகமைஸ்வர்யம் ஸ்வர்க்காத்யம் பாரலௌகிகம் । கைவல்யம் பகவந்தஞ்ச மத்த ரோ(யம் ஸாதயிஷ்யதி ॥" என்கிற ஸ்லோகத்தைக் கண்டுகொள்வது. c ஸ்வரூபமாவது–ஆகாரத்ரயம். அதாவது—அநந்யார்ஹஶேஷத்வம், அநந்யஶரணத்வம், அநந்யபோக்யத்வம். d (அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்) என்றது – அர்த்தம் ஈஶ்வரனுகையாலே, அவனே ஸாதநம் என்றபடி. யத்வா, (மோக்ஷஸாதநமிதி) மோக்ஷஹேதுபூத பகவத்ப்ரஸாதந வ்யாஜத்வேந மோக்ஷோபயோகித்வம் விவக்ஷிதம். ஏதாத்ருஶார்த்தாகாங்க்ஷாபத்வேநைவ மப்தஸ்ய ஸ்யாப்யுத்தேஶ்யத்வமித்யத்ர "புழுகு சட்டம்போலே" இதி த்ருஷ்டாந்தம் வதந்தி.

e இவர்களுக்கு அர்த்தமே ப்ரதாநமென்னைக்கு ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்த்யந்தரங்களும் ஶ்ருதியும் காட்டுகைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுக்கும் இத்யாதி) f உக்தநிர்பந்தம்

ஜீ—பத்தாம்பாட்டு (எண்பெருக்கு இத்யாதி) a (பூஜநத்துக்கு ஆலம்பநமான மந்த்ரமேதென்ன) என்றது 1. "மாஸ்த்ராதிஷு ஸுத்ருஷ்டாபி ஸாங்கா ஸதுபலோதயா । ந ப்ரஸீததி வை வித்யா விநா ஸதுபதேசத: ॥" என்றத்தைப்பற்ற. b மந்த்ரமாத்ரம் அமையாதோ? அர்த்தமும் அருளிச்செய்யவேணுமோ? என்ன (இதுதன்னை இத்யாதி) b_2 புறம்புள்ளார் – உபாஸகர். c ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கீடாகை—அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வ அநந்யஶரணத்வ அநந்ய போக்யத்வரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்துக்கு ஈடாகை; d (அர்த்தாநுஸந்தாநம் மோக்ஷஸாதநம்) என்றது—அர்த்தம் - ஈஶ்வரனுகையாலே, அவனே ஸாதநம் என்றபடி.

e இவர்களுக்கு அர்த்த ப்ராதாந்யஹேது—ஆழ்வார்கள் நிஷ்டையும் வேதமுமென்னைக்காக, தது்க்த்யுபாதாநம் பண்ணுவாராக அதிஷ்டிக்கை இடுகிறார் (வேதங்களுக்கும் இத்யாதி)

f—கடவதொரு நிர்ப3ந்த4முண்டாயிருக்கும்; அதுக்கு அடி—அர்த்த2நுஸந்த4நம் உத்3தே3ஶ்யமாகையாலே; fA "யாவையும் யாவருந்தானுமமைவுடை நாரணன்" என்னுதல், gB"நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன்" என்னுதல் செய்வதொரு நிர்ப3ந்த4முண்டு; h1. "अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः" (அந்தர் ப3ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ் ஸ்தி2தः) என்னுதல், i 2. "नारायणपरो ज्योतिः" (நாராயணபரோ ஜ்யோதிः) என்னுதல் செய்யும் வேத3ம்.

வ்யா:— (எண்பெருக்கந்நலம் இத்யாதி3) j இப்பாட்டாலே திருமந்த்ரத்தை ஸார்த்த2மாக அருளிச்செய்கிறார். k ஆழ்வான் இப்பாட்டளவும்வரப் பணித்து, இப்பாட்டளவிலே வந்தவாறே "இத்தை உந்தம் ஆசார்யர்கள்பக்கலிலே கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்" என்ன, பட்டரும் சிராமப்பிள்ளையும் எழுந்திருந்து போகப்புக்கவாறே, அவர்களை

---

e—த3ர்ஶயதி (யாவையும் இத்யாதி3) எல்லா அசேதநங்களும், எல்லாச் சேதநங்களும் தானே ஆகும்படியான அமைவையுடைய நாரணன். g (நாரணன் இத்யாதி3) நாராயணஶப்3த3 வாச்யனாய், அதினுடைய அர்த்த2மான ஸமஸ்த லோகத்துக்கும் ஸ்வாமியானவன். h (அந்தர் ப3ஹிஶ்ச) ப3ஹிர்வ்யாப்தி ஸித்3த4மான ஸௌலப்4யம். i (பரோஜ்யோதி:) தத்புருஷ ஸித்3த4மான பரத்வம். "நாராயணபர:" இத்யத்ர விஸர்ஜநீயாப4ாவஶ் சா2ந்தா3ஸ:. பரஶப்3தே3ந ஸர்வாதி4கத்வாபி4தா4நாத். ஜ்யோதிஶ்ஶப்3தே3ந ச—3. "அதா2 யதா3த: பரோதி3வோ ஜ்யோதிர் தீ3ப்யதே" இத்யத்ர உக்தேந ந்யாயேந காரணத்வவ்யாப்த நிரவதி4கதீ3ப்திமத்தயா உபப4யலிங்க3திநாதா3த்வாபி4தா4நாச்ச நாராயண ஶப்3தா3ர்த்தோ3பி4தீ4யதே.

j ப்ரதிபாத்3யார்த்த2ஸ்ய அத்யந்தோத்தே3ஶ்யதமத்வம் ஹ்ருதி3 நித4ாய ஶிஷ்யபு3த்3தி4 ஸமாதா4நார்த்த2ம் ப்ரத2மம் ப்ரதிபாத்3யம் விஶிஷ்ய த3ர்ஶயதி (இப்பாட்டாலே இது) k அஸ்யார்த்த2ஸ்ய ஆசார்யோபதே3ஶைகவேத்3யத்வம் முமுக்ஷுணாம் அவஶ்யாபேக்ஷிதத்வஞ்ச ப்ரகாஶயந் ஜதிஶ்யமுகே2ந உக்தார்த்தே2 ஸம்மதிமாஹ (ஆழ்வான் இது) அத்ர யாமுநமுநி ஸ்நிதே4ள ஸகலஸம்ப்ராதா3ய ஸ்ரவணார்த்த2ம் ப4ாஷ்யகாராக3மநவேளாயாம் யாமுநமுநே:

ஜீ—f உக்த நிர்ப3ந்த4ம் த3ர்ஶயதி (யாவையும் இத்யாதி3) எல்லா அசேதநங்களும் எல்லாச் சேதநங்களும் தானேயாம்படியான அமைவையுடைய நாரணன். g (நாரணன் இத்யாதி3) நாராயண ஶப்3த3வாச்யனாய் அதினுடைய அர்த்த2மான ஸமஸ்தலோகத்துக்கும் ஸ்வாமியானவன். h (அந்தர்ப3ஹிஶ்ச) ப3ஹிர்வ்யாப்தி ஸித்3த4மான ஸௌலப்4யம். i (பரோ ஜ்யோதி:) தத்புருஷ ஸித்3த4மான பரத்வம். "நாராயணபர:" என்கிற இடத்தில் விஸர்ஜநீயாப4ாவ: சா2ந்தா3ஸ; 2. "நாராயண: பரோஜ்யோதி:" என்றபடி.

j ஏதத் ப்ரதிபாத்3யார்த்த2த்தினுடைய அத்யந்தோத்தே3ஶ்யதமத்வத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றி ப்ரத2மம் ப்ரதிபாத்3யம் விஶிஷ்ய த3ர்ஶயதி (இப்பாட்டாலே இத்யாதி3) kஇப்பாட்டு திருமந்த்ரார்த்த2மென்னுமதுக்கும், மந்த்ரார்த்த2ம் ஆசார்யன் பக்கலிலே கேட்டறியவேணும் என்னு

ப்ர—h1 (எண்பெருக்கந்நலம் இத்யாதி3) तैत्तिरीयके श्रीनारायणे [११] "अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः। नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः।"

A 1-3-3 B 2-7-2

ரீ—அழைத்து, "இன்னபோது இன்னார் இருப்பார், இன்னார் போவார் என்று தெரியாது, இருந்து கேளுங்கோள்" என்று திருமந்த்ரத்தை உபதே₃ஶித்து, இப்பாட்டை நிர்வஹித்து, "இப்பாட்டை இதுக்கு அர்த்த₂மாக நினைத்திருங்கோள்" என்று பணித்தான்.

l எண்பெருக்கென்கிற இத்தாலே-ஜீவாநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. l_1 (நலத்து) m இவ்வஸ்துக்கள்தான் n ஜ்ஞாநகு₃ணஸ்ரயமுமாயிருக்கக் கடவதிறே. o ப்ரணவத்தில்

அ-பரமபத₃ ப்ராப்தி:, 1. "யத்₃ருச்ச₂யா ஶ்ருதோ மந்த்ரஸ் ச₂ந்நேநாத₂ ச₂லேந வா l பத்ரேக்ஷிதோ வா வ்யர்த்த₂: ஸ்யாத் ப்ரத்யுதாநர்த்த₄தே₃தா ப₄வேத் ll" இதி ஶ்லோகஸ்ச த்₃ரஷ்டவ்யென. ஆழ்வானுடைய முந்தின வார்த்தைக்கு—கே₃ளரவ்யதையிலே நோக்கு. பிந்தின வார்த்தைக்கு—போ₄க்₃யதையிலே நோக்கு.

l_1 த₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாநம் அநுகூலமாகையாலே "நலத்து" என்றது. l_1,q "நலத்து" என்று ஜ்ஞாநகு₃ணகத்வமும், ஒண்பொருளென்று - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வமும் சொல்லுகிறது. n ஒண்பொருளென்று - ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்தைச் சொன்னல் போராதோ? ஜ்ஞாநகு₃ணகத்வமும் சொல்லவேணுமோவென்ன (இவ்வஸ்துக்கள்தான் இத்யாதி₃) n (ஜ்ஞாநகு₃ணஸ்ரயமுமாய்) என்று சஶப்₃த₃த்தாலே - "ஒண்பொருள்" என்றதின் ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாயிருக்கும் என்றபடி. o தத்ர ப்ரமாணமாஹ (ப்ரணவேதி) யத்₃வா, அவதாரிகாநுகு₃ண்யேந உக்தமர்த்த₂ம் மத்₃தே₃ ப்ரத₃ர்ஶயதி; அதாவது - ப்ரணவத்தில் மகாரம் - "மந ஜ்ஞாநே" என்றும், "மது - அவபோ₄த₄நே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஜ்ஞாநவாசியாய் இன்ன ஜ்ஞாநம் என்னுமையாலே, ஸ்வரூப ஜ்ஞாநத்தையும் ஸ்வபோ₄வஜ்ஞாநத்தையும் சொல்லிற்றிறே

ஜீ—மதுக்கும் ஐதிஹ்யம் (ஆழ்வான் இத்யாதி₃) அத்ர 1. "யத்₃ருச்ச₂யா ஶ்ருதோ மந்த்ரஸ்ச₂ந்நேநாத₂ ச₂லேந வா l பத்ரேக்ஷிதோ வா வ்யர்த்த₂: ஸ்யாத் ப்ரத்யுதாநர்த்த₂தே₃தா ப₄வேத்ll" இத்யநுஸந்தே₄யம். ஆழ்வானுடைய முந்தின வார்த்தைக்கு—கே₃ளரவ்யதையிலே நோக்கு; பிந்தின வார்த்தைக்கு—போ₄க்₃யதையிலே நோக்கு.

l எண்பெருக்கு-எண்ணுக்கு அவ்வருகே பெருகியிருக்கிற என்று அர்த்த₂மாய், ஆநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது. "எண்பெருக்கு அந்நலம்" என்று பத₃பே₄த₃மாய், "எண்ணுக்கு அவ்வருகே பெருகியிருப்பதாய், அந்த ப்₃ரஹ்மாநந்த₃த்தோடு ஸமாநமான ஆநந்த்₃யாதி₃ கு₃ணத்தை உடைய" என்று உரையில் அர்த்த₂ம். l_1 ஸ்வத₄ர்மபூ₄த ஜ்ஞாநம் அநுகூலமாகையாலே "நலம்" என்கிறது. (நலத்து) அத்து - சாரியைச் சொல். நலம்-நலத்தையுடைய. l_2,q நலத்தென்று-ஜ்ஞாந கு₃ணகத்வமும், ஒண்பொருள் என்று - ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வமும் சொல்லுகிறது. n ஜ்ஞாந ஸ்வரூபத்வத்தைச் சொன்னல் போராதோ? ஜ்ஞாந கு₃ணகத்வமும் சொல்லவேணுமோவென்ன (இவ்வஸ்துக்கள்தான் இத்யாதி₃) n (ஜ்ஞாந கு₃ணஸ்ரயமுமாய்) என்ற சஶப்₃த₃ம் - ஒண்மைக்கு விவக்ஷிதமான ஜ்ஞாந ஸ்வரூபனுமாய் இருக்கும் என்றபடி. o இதுக்கு நியாமகப்ரமாணம் (ப்ரணவத்திலித்யாதி₃) அதாவது—"மந - ஜ்ஞாநே" என்கிற த₄ாதுவிலேயாதல், "மநு - அவபோ₄த₄நே" என்கிற த₄ாதுவிலேயாதல் ஜ்ஞாநவாசியாய், அதுதான் இன்ன ஜ்ஞாநம் என்று விஶேஷியாமையாலே த₄ர்மத₄ர்மிரூப

சி—த்ருதியபத₃மான மகாரத்தாலே ஜ்ஞாநகு₃ணஸ்ரயமுமாய் p ஜ்ஞாதாவுமாயிருக்கு மென்று சொல்லிற்றிறே.

q(ஒண்பொருள்) r அசைதந்யம் அசித்துக்கு ஸ்வபா₄வமாகாநிற்கச்செய்தே வஸ்து தான்r₂ஜட₃முமாயிருக்குமிறே-s அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்குமிறே; s₂அங்ஙனன்றிக்கே, வஸ்து தான் t ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶமுமாய், u த₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாநமானதுவும் விஷயங்களை க்₃ரஹித்துத் தன்னையும் அறிவிக்கக்கடவதாய் இருக்கும்; v அத்தைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. (ஈறில)என்கிற இது, கீழும் மேலும் அந்வ்யித்துக் கிடக்கிறது. v₂ஈறிலவான ஒண்பொருளையும், ஈறிலவான வண்புகழையும் உடையனுகையாயிற்று—நாராயணனுகையாகிறது.

அ—என்றபடி. p (ஜ்ஞாதாவுமாய்) ஸ்வஜ்ஞாதாவுமாய்; ஸ்வப்ரகாஶ இத்யர்த்த₃:. இதுக்கு நியாமகம்—1. ''ஸ்வகி₃த்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்ச ஜ்ஞாயதே'' என்ற பா₄ஷ்ய வாக்யத்துக்கு ஸ்ருத ப்ரகாஶிகாகார:—2. ''ஸ்வஸ்மை பா₄ஸதே இதி பா₄ஸநப்ரதிஸம்ப₃ந்தி₄த்வரூப ப்ரத்யக்த்வாபி₄ப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யுக்தம்; நது த₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாந ஸ்பு₄ரணாத்'' என்று அருளிச்செய்தது.

q ஆனால் இங்கு இந்த ஸ்வப்ரகாஶத்வம் சொல்லவேண்டாவோவென்ன, அதுவும் இங்கே சொல்லிற்று என்கிறார் (ஒண்பொருள் என்று) r ''நலத்து, ஒண்'' என்கிற பத₃த்₃வயத்தாலும் அசித்₃வ்யாவ்ருத்தி ஸித்₃த₄மானபடியை அருளிச்செய்கிறார் (அசைதந்யம் இத்யாதி₃) அசைதந்யம்-ஜ்ஞாநாபா₄வ:. அசித்து ஜ்ஞாநாபா₄வாஸ்ரயமாய், ஜ்ஞாநநிர்த்₄நமுமாய் இருக்கும். s(அங்ஙனன்றிக்கே)ஸ்வரூபமும் ஜட₃மாய், ஜட₃த₄ர்மாஸ்ரயமுமான அசித்தின்படியன்றிக்கே. ஆக ஸ்வரூபம் அஜட₃முமாய் அஜட₃த₄ர்மாஸ்ரயமுமாய் இருக்கும் என்றபடி. s (அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய்) என்றது—ஜ்ஞாநஸாமாந்யமாய் என்றபடி. இது '' அசைதந்யம் '' (r) இத்யாதி₃க்கு விவரணம். t ''ஜட₃முமாய்'' (r₃) என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம் ப்ரகாஶமுமாய்) என்றது. இத்தால் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் சொன்னபடி. u ''அஸம்ஜ்ஞாவத்தாயிருக்கும்'' (s) என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (த₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாநமானது என்று தொடங்கி) v (அத்தைப் பற்ற) ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்தைப் பற்ற. இத்தால் ''ஒண்பொருள்'' (q) என்று ப்ரதீகோபாதா₃நம் பண்ணினதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. ஒண்மை—ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்.

ஜீ-ஜ்ஞாந த்₃வயத்தையும் சொல்லிற்றிறே என்றபடி. p (ஜ்ஞாதாவுமாய்) ஸ்வயம் ப்ரகாஶமுமாய். ஏதந்நியாமகம்—1. ''ஸ்வகி₃த்வம் ஜ்ஞாத்ருத்வஞ்ச ஜ்ஞாயதே'' என்ற பா₄ஷ்ய வாக்யத்துக்கு. ஸ்ருத ப்ரகாஶிகையிலே 2. ''ஸ்வஸ்மை பா₄ஸத இதி பா₄ஸநப்ரதிஸம்ப₃ந்தி₄த்வரூப ப்ரத்யக்த்வாபி₄ப்ராயேண ஜ்ஞாத்ருத்வமித்யுக்தம், நது த₄ர்மபூ₄தஜ்ஞாந ஸ்பு₄ரணாத்'' என்ற வாக்யம். ஜ்ஞாதாவுமாய் என்றது-ஸ்வஜ்ஞாதாவுமாயென்றபடியாய். ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶம் என்றபடி.

q ஆனால் அந்த ஸ்வப்ரகாஶத்வம் இங்குச் சொல்லவேண்டாவோ என்ன, அதுவும் இங்கே சொல்லிற்று என்கிறார் (ஒண்பொருளென்று) r ''நலத்து, ஒண்பொருள்'' என்கிற விஶேஷண த்₃வயத்துக்கும் வ்யாவர்த்யமேதென்ன (அசைதந்யம் இத்யாதி₃) அதாவது—ஸ்வரூபேண ஸ்வ பா₄வதஶ்ச ஜட₃மான அசித்தில் வ்யாவ்ருத்தம் என்றபடி. அசைதந்யமாவது-அஜ்ஞாநாஸ்ரயத்வம். s அசைதந்ய ஸ்வபா₄வ விவரணம் (அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய் இத்யாதி₃) அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய் – ஜ்ஞாந ஸாமாந்யமாய். t ''ஜட₃முமாய்'' (r₃) என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம் ப்ரகாஶமுமாய்) என்றது. இத்தால் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் சொன்னபடி. u ''அஸம்ஜ்ஞாவத்தாய் இருக்கும்'' (s) என்றதுக்கு ப்ரதிகோடி (த₄ர்மபூ₄த ஜ்ஞாநமானதுவும் என்று தொடங்கி) v (அத்தைப் பற்ற) ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வத்தைப் பற்ற. ஆக இவ்வளவால், ''ஒண்பொருள்'' (q) என்று

சீ— w 1. "भावत्कमङ्गलगुणा हि निदर्शनं नः" (பா₄வத்கமங்க₃ளகு₃ணா ஹி நித₃ர்ஶநம் நः) 'தன்னுடைய கல்யாணகு₃ணங்களோபாதி 'நித்யமுமாய் ப்ரகாரமுமாய் இருக்கும் இவ்வஸ்து' என்கைக்காக கு₃ணங்களை நித₃ர்ஶநமாகச் சொல்லுகிறது; x நித்யரான த்ரிவித₄சேதநரையும், நித்யமான கல்யாணகு₃ணங்களையுமுடையனும் இருக்கையாயிற்று - நாராயணனுகையாவது.

அவனுடைய (தின் கழல் சேரே) இப்படி y ஸம்ப₃ந்த₄ம் காத₃ாசித்கமாகை தவிர்ந்து y_2 நித்யமாயிற்றபின்பு, ஸ்வரூபஜ்நாநமுடையாரை அவன் ஒருநாளும் y_3 விடா

அ— w ஆத்மஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே ஸ்வதந்த்ரமென்கிற ஶங்கை ஸமபி₄வ்யாஹாரத்தாலே பரிஹ்ருதமாயிற்றென்கிறார் (பா₄வத்கேத்யாதி₃யாலே) யத்₃வா, கு₃ணநாம் தாத₃ர்த₂ந்யேऽபி நித்யதாயாம் ப்ரமாணம் (பா₄வத்கேத்யாதி₃) தத்ர ஹி நித்யேச்சா₂ஸித்₃த₄தயா தத்பாரதந்த்ராணும் நித்யதாயாம், ஸ்வரூபபாரதந்த்ரகு₃ணநாம் நித்யதா ஸித்₃த₄வத்காரேண நித₃ர்ஶநதயா உக்தா. 1. "நித₃ர்ஶநம் நः" என்ற அநந்தரம் "என்று சொல்லப்பட்ட" என்று ஶேஷம். அது— கல்யாணகு₃ணங்களுக்கு விஶேஷணம். அத₂வா 1. "பா₄வத்கமங்க₃ளகு₃ணா ஹி நித₃ர்ஶநம் நः" என்று—ஸ்லோகமாத்ரோபலக்ஷணமாய் இருக்கும். இங்கு த்₃ருஷ்டாந்தத்தாலே ஆத்மநித்யத்வம் ஸமர்த்தி₃த்த தமக்கு த்₃ருஷ்டாந்தமாய் இருக்கிறது. "நித₃ர்ஶநம் நः" என்ற அநந்தரம், "ஸ்லோகத்தின்படியே" என்று ஶேஷம். x கீழே "ஈறில" (v_9) இத்யாதி₃வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (நித்யரான இத்யாதி₃). v_2 ஈறு – நாஶம், இலவென்று – இல்லாமை; ஆக நாஶமின்றிக்கே இருக்கிற; நித்யமாயிருக்கிற என்றபடி.

y, y_3 (ஸம்ப₃ந்த₄ம் நித்யமாயிற்றபின்பு) என்றது – நித்யமான வஸ்துக்களினுடைய ப்ரகார ப்ரகாரிபா₄வ ஸம்ப₃ந்த₄மாகையாலே ஸம்ப₃ந்த₄ம் நித்யம் என்றபடி. யத்₃வா கழலுக்குத் தின்மையாவதேதென்ன (இப்படி ஸம்ப₃ந்த₄ம் இத்யாதி₃) ஸம்ப₃ந்த₄ம் என்றது-ஶேஷஶேஷிபா₄வ

ஜீ—ப்ரதீகோபாத₃ாநம் பண்ணினதின் தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. ஔன்மை— ஸ்வஸ்மை ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம்.

w நாராயண ஶப்₃த₃த₃த்துக்கு அர்த்த₂ங்கள் அநேகமுண்டாயிருக்க ஆத்மாவுக்கு அநந்தரம் கு₃ணங்களைச் சொன்னது – நித்யவஸ்துவுக்கும் நித்யபாரதந்த்ர்யம் கூடுமென்கிறதுக்கு த்₃ருஷ்டாந்தத்தேற என்கிறார் (பா₄வத்கேதயாதி₃யாலே) 1. "நித₃ர்ஶநம் நः" என்ற அநந்தரம் "ஸ்லோகத்தின்படியே" என்று ஶேஷம். x கீழே "ஈறிலவான" (v_9) என்ற வாக்யவிவரணம் (நித்யரான இத்யாதி₃) v_2 ஈறு – நாஶம், இலவென்று – இல்லாமை; ஆக நாஶமின்றிக்கே இருக்கிற; நித்யமாயிருக்கிற என்றபடி.

y.y_2 (ஸம்ப₃ந்த₄ம் நித்யமாயிற்றபின்பு) என்றது-நித்யவஸ்துக்களுடைய ப்ரகாரப்ரகாரிபா₄வ ஸம்ப₃ந்த₄மாகையாலே ஸம்ப₃ந்த₄மும் நித்யமென்றபடி. y_3 (விடானிறே) "ஆகையாலே" என்று

ப்ர—w1.(வண்புகழ் நாரணன்) श्रीवैकुण्ठस्तवे—"इच्छत एव तव विश्वपदार्थसत्त्वं नित्यं प्रियास्तव तु केचन ते हि नित्याः। नित्यं त्वदेकपरतन्त्रनिजस्वरूपा भावत्कमङ्गलगुणा हि निदर्शनं नः॥"

மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே ஶரணம்.

11. சேர்த்தடத் தென்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல் சீர்த்தொடை யாயிரத்து ஓர்த்தனிப் பத்தே.

ஆழ்வார் திருவடிகளே ஶரணம்

ஆ—11. வ்யா:—(சேர்த்தடம்) ப₄க₃வத்₃கு₃ண ப்ரதிபாத₃கமாயிருந்த இவ்வாயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழி எம்பெருமானை உணர்ந்து சொல்லிற்று. 11.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே ஶரணம்

ஓ—அவ:—நிக₃மத்தில்-எம்பெருமானுடைய கு₃ணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் திருவாய்மொழியு(யிலு?)ம் ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவை என்கிறார்.

வ்யா:—(சேர்த்தடத்தென் குருகூர்ச்சடகோபன்) திரண்ட தடங்களையுடைய திருநகரியையுடைய ஆழ்வார். "சேர்த்தடங்களையுடைத்து" என்றும் சொல்லுவர்; "இப்பத்தைச் சேர்" என்று க்ரியாபத₃மாகவும் சொல்லுவர். பரோபதே₃ஶம் பலரைக் குறித்து உபக்ரமிக்கையாலே.மேல் ஏகவசநமான இடங்களெல்லாம் ஜாத்யபி₄ப்ராயம். 11.

நஞ்சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

ஈ—னிறே. z ஆஶ்ரிதரை ஒருகாலும் விட்டுக்கொடாத திண்மையைப் பற்ற "திண்கழல்" என்கிறது. (சேர்) ஆஶ்ரயி. a உன்னுடையதாய் a_2 உனக்கு வகுத்ததாயிருந்த பின்பு, நீ கடுக ஸ்வீகரி; b "நம:" என்றபடி. 10.

அ-ஸம்ப₃ந்த₄ம் என்றபடி. z "ஆஶ்ரிதரை" என்கிறவிடத்தில். ஆகையாலே என்று கீழே கூட்டுவது. a,a_2 (உன்னுடையதாய்) என்றதுக்கு விவரணம் (உனக்கு வகுத்ததாய் என்று) இது "நாரணன் தின்கழல்" என்கிற ஸமபி₄வ்யாஹாரலப்₄யம். யத்₃வா ப₃ஹுவ்ரீஹியிற் சொல்லுகிற ஸௌலப்₄யத்தையும் தத்புருஷனில் சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வத்தையும் பற்றச் சொல்லுகிறார் (உன்னுடையதாய் இத்யாதி₃). b "சேர்" என்றது – நமஶ்ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். ப₄ஜநத்துக்கு ஆலம்ப₃நமந்த்ரம் திருவஷ்டாக்ஷரம் என்றது இப்பாட்டுப்ரமேயம். "எண்பெருக்கந்நலத்து ஈறிலவான ஒண்பொருளையும் ஈறிலவான வண்புகழையுமுடைய நாரணன் தின் கழல் சேர்" இத்யந்வய:. 10.

ஔ—கூட்டுவது a (உன்னுடையதாய்) உனக்கு பே₄க்₃யமாய்; இது "கழல்" என்றத்தைப்பற்ற. a_2 "நாரணன்" என்ற பத₃த்தைக் கூட்டித் தாத்பர்யம் (உனக்கு வகுத்ததாய்) என்றது. z,a_2 யத்₃வா (உன்னுடையதாய்) என்றதுக்கு விவரணம் (உனக்கு வகுத்ததாய் என்று) இது "நாரணன் தின்கழல்" என்கிற ஸமபி₄வ்யாஹாரலப்₄யம். அன்றிக்கே, ப₃ஹுவ்ரீஹியிற் சொல்லுகிற ஸௌலப்₄யத்தையும், தத்புருஷனில் சொல்லுகிற ஸ்வாமித்வத்தையும் பற்றச் சொல்லுகிறார் (உன்னுடையதாய் இத்யாதி₃) ஆதல். b "சேர்" என்றது–நமஶ்ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் என்றபடி. "எண்பெருக்கந்நலத்து ஈறிலவான ஒண்பொருளையும், ஈறிலவான வண்புகழையுமுடைய நாரணன் தின்கழல் சேர்" என்று அந்வயம். 10.

ப—அவ:— அநந்தரம் இத்திருவாய்மொழியினுடைய உபாதே₄யதமத்வத்தைப் ப₄லமாக அருளிச்செய்கிறார்.

சேர்—செறிதலையுடைத்தான, தடம்—தடாகங்களையுடைய, தென்—அழகிய குருகூர்—திருநகரியில், சடகோபன்—ஆழ்வார், சொல்—அருளிச்செய்த, சீர்—ஸ்வ₃த₄ லக்ஷண கு₃தமான சீர்களினுடைய, தொடை—தொடையை உடைய, ஆயிரத்து-ஆயிரத்திலும், இப்பத்து—ஆஸ்ரயணோபதே₃ஸபரமான இப்பத்து, ஓர்த்த—நிரூபிக்கப்பட்டன; ஓர்த்த இப்பத்தைச் சேர் என்று வினையாகவுமாம்.

இத்திருவாய்மொழி இருசீராய் குறளடி நான்கும் ஒத்திருக்கையால் வஞ்சித்துறை. 11.

வாதி₃கேஸரி அழகியமணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஸரணம்

இ—அவ:—நிக₃மத்தில்—ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களைத் தொடுத்த ஆயிரம் திருவாய்மொழியிலும் ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டன இவை என்கிறார்.

வ்யா:—(சேர்த்தடம்) ஊரோடே சேர்ந்த தடம். தன்னிலே சேர்ந்த தடம் என்னுதல். (சீர்த்தொடையாயிரம்) சீரென்று – கவிக்கு உறுப்பான அலங்காரங்களைச் சொல்லுதல்; ப₄க₃வத்₃கு₃ணங்களைச் சொல்லுதல். (ஓர்த்தவிப்பத்து) ஒர்ந்து சொல்லப்பட்டன இவை. ப்ரஜைகள் து₃ர்க₃தியைக் கண்டு, இவற்றினுடைய உஜ்ஜீவநோபாயத்தைத் திருவுள்ளத்தாலே ஆராய்ந்து அருளிச்செய்தது; "இப்பத்தைச் சேர்" என்று—க்ரியாபத₃மாக ஒருவன் சொன்னான். இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர் – அநுஸந்தி₄. பரோபதே₃ஸம் பலரைக் குறித்து உபக்ரமிக்கையாலே, ஏகவசநமானவிடம் ஜாத்யபி₄ப்ராயம். 11.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே ஸரணம்

ஈ—அவ:—நிக₃மத்தில் — முதற்பாட்டில் - வ்யதிரிக்தவிஷயங்களை விட்டு ஸர்வேஸ்வரன் பக்கலிலே ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்க இசையுங்கோள் என்றார்; இரண்டாம்பாட்டில் - வ்யதிரிக்தவிஷயங்களினுடைய தோ₃ஷது₃ர்ஜநம் பண்ணவே விடலாம் என்றார்; மூன்றும்பாட்டில் - த்யாஜ்யாம்ஸத்தைச் சுருங்க அருளிச்செய்தார்; நாலாம்பாட்டில் - பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய நன்மையை அருளிச்செய்தார். அஞ்சாம்பாட்டில் - பற்றுமிடத்தில் வரும் அந்தராயபரிஹாரத்தை அருளிச்செய்தார்; ஆறும்பாட்டில் - அவன் ஸங்க₃ஸ்வப₄ாவன் என்றார். ஏழாம்பாட்டில் - ஸம்ப₃ந்த₄ஜ்ஞாநமுண்டாகவே பொருந்தலாம் என்றார். எட்டாம்பாட்டில் - வேறு உபகரணம் தேடவேண்டா, அவன் தந்த கரணங்களை அவனுக்காக்க அமையும் என்றார். ஒன்பதாம்பாட்டில் - அப்படி செய்யவே ப₄ஜநவிரோதி₄கள் தன்னடையே விட்டுப்போம் என்றார். பத்தாம்பாட்டில் - ப₄ஜநத்துக்கு

அ—ஆலம்பநமான மந்த்ரமின்னதென்ரூர்.a இதுதான் b வாய்வந்தபடி சொல்லிற்றென்ன நல்ல; சேதநருடைய ஹிதத்துக்கு ஈடாக ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டதென்னுதல்: அன்றிக்கே இதுதான் ஹிதமாயிருப்பதொன்றுகையாலே எப்போதுமொக்க ஓரப்படுவதொன்று என்னுதல்.

வ்யா:—(சேர்த்தடம் இத்யாதி) "சேர்த்தடம்" என்கிற இத்தைச் சேர் தடமாக்கி, பொய்கைகளோடு பொய்கைகள் சேர்ந்திருக்கும்படியைச் சொல்லிற்றுகவுமாம். அன்றியே, "தென்குருகூர்" என்று—ஊர் ப்ரஸ்துதமாகையாலே, தடாகங்கள் சேர்ந்திருந்துள்ள தென்குருகூர் என்று—ஊருக்கு விசேஷணமாதல். அன்றிக்கே, "சேர்" என்கிற இது—க்ரியாபதமாய்க்கிடத்தல். (தென்குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்) c ஹிதஞ் சொல்ல என்றிழிந்து, அஹிதத்தைச் சொல்லுவானொருவன் வார்த்தையன்று. d ஆப்ததமரானவர் சொன்ன வார்த்தை என்கை. (சீர்த்தொடையாயிரம்) e "எழுத்தசை சீர் பந்தம் அடிதொடை பாவினம்" என்று கவிக்கு அவயவமாய் இருப்பன சில உண்டு; அவற்றைச் சொல்லுதல். அன்றிக்கே, f உபாஸகாநுக்ரஹத்தாலே உபாஸ்யனுடைய கல்யாண

அ— நிகமம் (சேர்த்தடம் இத்யாதி) a (இதுதான்) என்றது – கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தம். b (வாய் வந்தபடி) இத்யத்ர "கைவந்தபடி" இதி கேஷுசித் ஸ்ரீகோஷே வர்த்ததே. தத் லேகே தோஷோகுதம்.

c ஆத்மப்ரஸம்ஸநம் யுஜ்யதே கிம்? இத்யத்ர பூர்வமாஹ (ஹிதஞ்சொல்ல இதி) d (ஆப்ததமரானவர்) என்னையாலே – திருநகரியிற் பிறப்பும் ஆப்ததாஹேது என்று கருத்து. e (எழுத்தசை இத்யாதி) அதாவது குற்றெழுத்து, நெட்டெழுத்து முதலான பதின்மூன்றெழுத்தும், நேரசை, நிரையசையாகிற இரண்டு அசையும், ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும், வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும், பொதுச்சீர் பதினாறும், ஓரசைச்சீர் இரண்டும், ஆக முப்பது சீரும், "பந்தமெனிலும் தனியெனிலுமொக்கும்" என்று தமிழர் சொல்லுகையாலே, நேரொன்றாசிரியப்பந்தம், நிரையொன்றாசிரியப் பந்தமென்கிற ஏழு பந்தங்களும், குறளடி, சிந்தடி முதலான அடி ஐந்தும், மோனை, இயல்பு, எதுகை, முரண், அளபெடை என்கிற ஐந்திலும் அடிமோனை முதலாக ஒரொன்றிலே இவ்வெட்டுத்தொடையாக நாற்பதும், அந்தாதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செந்தொடை என்கிற மூன்றுமாக நாற்பத்துமூன்று தொடையும், பாவானது—வெண்பா, ஆசிரியப்பா முதலான பாக்கள், இனமாவது—தாழிசை, துறை, விருத்தமென்கிற பாக்களின் இனம் மூன்றும் என்று கண்டுகொள்வது. f (உபாஸகாநுக்ரஹத்தாலே இத்யாதி) உபாஸகனிடத்தில் ஆழ்வார்க்குண்டான அநுக்ரஹத்தாலே, உபாஸ்யனுடைய கல்யாணகுணங்களைத் தொடுத்த ஆசயம் என்றபடி.

ஆ— நிகமம் (சேர்த்தடம் இத்யாதி) a (இதுதான்) கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தம்.

c ஆத்மப்ரஸம்ஸநம் கூடுமோ? என்ன (ஹிதஞ்சொல்ல இத்யாதி) d (ஆப்ததமரானவர்) என்னையாலே—திருநகரியிற் பிறப்பும் ஆப்ததாஹேதுவென்று கருத்து. f (உபாஸகாநுக்ரஹத்தாலே) உபாஸகனிடத்தில் ஆழ்வாருக்கு உண்டான அநுக்ரஹத்தாலே.

ரீ-குணங்களோத் தொடுத்த ஆயிரமென்னுதல். g (ஆயிரத்தோர்த்த இப்பத்தே)h ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, சேதநர்க்கு ஹிதமாவது ஏதென்று நிரூபித்துச் சொல்லப்பட்டது என்னுதல். அன்றிக்கே, சேதநர்க்கு ஹிததமமாயிருப்பதொன்றுகையாலே, எப்போதும் ஓரப்படுவதொன்று என்னுதல். i ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர் – அநுஸந்தி. பரோபதே3ஶம் jபலரைக் குறித்து உபக்ரமிக்கையாலே, மேல் ஏகவசநமான இடம் ஜாத்யபி4ப்ராயம். 11.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்

அ— g (ஆயிரத்தோர்த்த இப்பத்தே) ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்பட்டது – ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டது என்னுதல்; ஆயிரத்து இப்பத்து ஓர்ப்படுவது; அதாவது—எப்போதுமொக்க அநுஸந்தி4க்கப்படுவது என்னுதல்; ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேரென்னுதல். h இவ்வர்த்த2த்ரயத்தையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இத்யாதி3) யத்3வா, அவதாரிகையிலும், அர்த்த2ம் சொல்லுகிறவிடத்திலும், சொல்லப்பட்டதென்றது–''ஓர்த்த'' என்று க்ரியாபரமாக்கிச் சொன்னபடியன்று, விஶேஷணார்த்த2த்தைப் பிரித்துச் சொன்னபடி. i ஆனால் இவ்வர்த்த2த்தில் க்ரியை ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஓர்த்த இத்யாதி3) j (பலரைக் குறித்து உபக்ரமிக்கையால்) என்றது—''வீடுமின்'' என்று பன்மையாகச் சொல்லுகையாலே என்றபடி. சேதநஹிதார்த்த2மாகச் சொல்லப்பட்டதென்று இப்பாட்டுப்ரமேயம். ''சேர்த்தடத் தென்குருகூர்'' என்று தொடங்கி இப்பத்து ஓர்த்த'' என்று உரையினுடைய அந்வயம். 11.

ஆத்தான் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

ஜீ— g (ஆயிரத்தோர்த்த இப்பத்தே) ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்பட்டது – ஆராய்ந்து சொல்லப்பட்டது என்னுதல்; ஆயிரத்து இப்பத்து ஓரப்படுவது – எப்போதுமொக்க அநுஸந்தி4க்கப்படுவது என்னுதல்; ஓர்த்த இப்பத்தை நெஞ்சிலே சேர்; அதாவது–அநுஸந்தி4யென்னுதல். h இவ்வர்த்த2த்ரய்த்தையும் அடைவே அருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இத்யாதி3) j (பலரைக் குறித்து) ''வீடுமின்'' என்று பலரைக் குறித்து. ''சேர்த்தடவென்று தொடங்கி இப்பத்து ஓர்த்த'' இத்யந்வய:. 11.

ராமானுஜஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்

த்3ரமிடோ3பநிஷத் ஸங்க3தி - வீடுமின்

१. संसारिणोऽप्यनुजिघृक्षुरसौ दयालुरन्पास्थिरेतरपुमर्थरुचिं निरस्यन् ।
तस्यागपूर्वहरिभक्तिसुधां बुधानामुद्दीपिनीमुपदिदेश मुनिर्द्वितीये ॥ २ ॥

1. ஸம்ஸாரிணேऽப்யநுஜிக்4ருக்ஷுரஸௌ த3யாளு:
அல்பாஸ்தி2ரேதரபுமர்த்த2ருசிம் நிரஸ்யந் ।
தத்த்யாக3பூர்வஹரிப4க்திஸுதா4ம் பு3த4நாம்
உத்3தீ3பிநீமுபதி3தே3ஶ முநிர்த்3விதீயே ॥ 2 ॥

அழகிய மணவாளச் சீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளி - விடுமின்

स्वामित्वात् सुस्थिरत्वाच्चिखिलनिरुपधिस्वात्मविदुग्राह्यभावात्
तादृक्सर्वानुकूल्यात् च्यवनवदितरप्राप्यवैषम्यवत्त्वात् ।
सर्वत्रापक्षपातात् शुभविभवतया मानसाद्यर्च्यभावात्
सङ्कोचोन्मोचकत्वाज्जगदयनतयोपादिशत् सर्वयोग्यम् ॥ २ ॥

2. ஸ்வாமித்வாத் ஸுஸ்தி₂ரத்வாந்நிகி₂லநிருபதி₄ஸ்வாத்மவித்₃க்₃ராஹ்யபா₄வாத்
தாத்₃ருக்ஸர்வாநுகூல்யாத் ச்யவநவதி₃தரப்ராப்யவைஷம்யவத்த்வாத் ।
ஸர்வத்ராபக்ஷபாதாத் ஸுபா₄விபா₄வதயா மாநஸாத்₃யர்ச்யபா₄வாத்
ஸங்கோசோந்மோசகத்வாஜ்ஜக₃த்₃யநதயோபாதிஶத் ஸர்வயோக்₃யம் ॥

வ்யா:—(1) (ஸ்வாமித்வாத்) உம்முயிர் வீடுடையான்–எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும். (2) (ஸுஸ்தி₂ரத்வாத்) மின்னின் நிகி₂ல – ஸ்வவ்யதிரிக்தர் எல்லாரும் அஸ்தி₂ராய்த் தானொருவனே ஸுஸ்தி₂ரனாகையாலும். (3) (நிகி₂ல நிருபதி₄ஸ்வாத்ம வித்₃க்₃ராஹ்ய பா₄வாத்) நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல் மாய்த்து – அஹங்கார மமகாரங்களாகிற விரோதி₄களை விட்ட போர்களாலே ஸுக்₃ரஹனாகையாலும். (4) (தாத்₃ருக்ஸர்வாநுகூல்யாத்) எல்லையிலந்நலம் புல்கு பற்றற்றே – அப்படி எல்லார்க்கும் அநுகூலனாயிருக்கையாலும். (5) (ச்யவநவதி₃தரப்ராப்ய வைஷம்யவத்த்வாத்) உற்றதுவீடுமிர் செற்றது மன்னுறில் – நஶ்வரமான கைவல்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான ஸ்வப்ராப்திரூப மோக்ஷத்தை உடைத்தாகையாலும். (6) (ஸர்வத்ராபக்ஷபாதாத்) பற்றிலனீசனும் முற்றவும் நின்றனன்–அநாதி₃யாக ஆஶ்ரயித்த ஸேநரிகளிற்காட்டிலும் இன்று ஆஶ்ரயித்தசேதநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை உடைத்தாகையாலும். (7) (ஸுபா₄விபா₄வதயா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்க நன்ருன ஸம்பத்தை உடைத்தாகையாலும். (8) (மாநஸாத்₃யர்ச்யபா₄வாத்) உள்ளுரை செயல் உள்ள இம்மூன்றையும் - மநோவாக்காயங்களாலே பா₄ஜிக்கப்படுமவனாகையாலும். (9) (ஸங்கோசோந்மோசகத்வாத்) ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும்-அவித்₃யாதி₃களாலே உண்டான ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும். (10) (ஜக₃த்₃யநதயா) வண்புகழ் நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லாம் ஆதா₄ரமுமாய், அந்தர்யாமியுமாய், உபாயமுமாய், உபேயமுமாய் நிற்கையாலும் எம்பெருமான் ஸர்வாராத்₄யனாயிருக்கும்; அவனை பா₄ஜியுங்கோள்–என்று ''விடுமின் முற்றவும்'' என்கிற த₃ஶகத்திலே பரரைக்குறித்து ஆழ்வார் உபதே₃ஶித்தருளினார் என்கிறார்.

வேதா₃ந்த தே₃ஶிகர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

2. வீடுசெய்து மற்றெனையு மிக்கபுகழ் நாரணன்தான்
நாடுநலத் தாலடைய நன்குரைக்கும்—நீடுபுகழ்
வண்குருகூர் மாறனிந்த மானிலத்தோர் தம்வாழப்
பண்புடனே பாடியருள் பத்து.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

அவ:— இரண்டாம் பாட்டு. **(வீடுசெய்து)** இதில் தம்முடைய திருவுள்ளம் போலே அநுப4வத்துக்குத் துணையாய்த் திருந்தும்படி, ஸம்ஸாரிகளைக்குறித்து பரோபதே3ஶம் பண்ணுகிற பாசுரத்தை † அநுவதி3த்து அருளிச்செய்கிறார். அது எங்ஙனேயென்னில்; கீழ் எம்பெருமானுடைய பரத்வத்தை அநுப4வித்தவர் அநுப4வஜநிதஹர்ஷ ப்ரகர்ஷத்தாலே * பே3தா4யந்த: பரஸ்பரம் பண்ணியல்லது தரிக்கமாட்டாதே துணைதேட்டமாய், அதுக்கீடானுரை ஸம்ஸாரத்திலே காணுமையாலே, அவர்களைத் திருத்தியாகிலும் சேர்த்துக்கொள்ளுவோமென்று பரோப தே3ஶ ப்ரவ்ருத்தராய், ப4க்3யவத்3வ்யதிரிக்த விஷயங்களின் தோ3ஷத3ர்ஶநத்தையும், ப4க்3யவத்3கு3ணவைலக்ஷண்யத்தையும் உபதே3ஶியாநின்றுகொண்டு, அப்ராப்தவிஷயங்களை விட்டு ப்ராப்தவிஷயமான எம்பெருமானை ப4ஜியுங்கோள் என்கிற * வீடுமின்முற்றத்தில் அர்த்த3த்தை **(வீடுசெய்து)** இத்யாதி3யாலே அருளிச்செய்கிறார் என்கை.

வ்யா:— (வீடுசெய்து மற்றெனையும்) 1. **"த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச த3ாராம்ஶ்ச"** என்னும்படி ‡ பரிக்3ரஹங்களையப் பரித்யஜித்து. வீடுசெய்து-விடுகையைச்செய்து. **(மற்றெனையும்)** ப4க்3யவத்3வ்யதிரிக்தமாயிருந்துள்ளவை யெல்லாவற்றையும் நினைக்கிறது. ப4ஜநவிரோதி4க்களாய் அஹங்கார ஹேதுவாயுள்ளதடங்கலும் முமுக்ஷுவுக்கு த்யாஜ்யமிறே. "வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து" என்றதைப் பின்சென்றபடி. "மின்னின் நிலையில மன்னுயிராக்கைகள் என்னுமிடத்திற்ற உன்னுமின் நீரே" "நீர்நுமதென்றிவை வேர்முதல்மாய்த்து" என்றும், "அதுசெற்று"என்றும், "உள்ள இம்மூன்றையும் உள்ளிக்கெடுத்து" என்றும் இப்படி ஸதோ3ஷமாயிருக்குமதெல்லாம் த்யாஜ்யமாய், அத்தால் ஸகு3ணமாயிருக்குமது உபாதே3யமாயிறே இருப்பது; அத்தைச் சொல்லுகிறது—**(மீக்கபுகழ் நாரணன்தாள்)** என்று. "ஈறிலவண்புகழ் நாரணன்" என்றதைப் பின்சென்றபடி. ஸம்ருத்3த4மான கல்யாணகு3ண ஸஹிதனுய் ஸர்வஸ்மாத்பரனான நாராயணனுடைய சரணங்களை. **(நாடு நலத்தாலடைய நன்குரைக்கும்)**"வீடுசெய்ம்மின்""இறையுன்னுமின்நீரே"என்று நாடாக(வே)

---

† (பா) அநுப4வித்து. ‡ (பா) பரித்யஜித்த பரிக்3ரஹங்களையவும்.

விறே ஆஶ்ரயிக்கும்படி உபதே3ஶிக்கிறது; அத்தை நினைத்திறே "நாடுநலத்தாலடைய" என்கிறது. நலத்தாலடைகையாவது — "எல்லியிலங்நல்லம் புல்கு" "அவன்முற்றிலடங்கே" "ஈசனடங்கெழிலஂதென்றடங்குகவுள்ளே" "இறையுள்ளிலொடுங்கே" "ஒடுங்க அவன்கண்" என்று அங்கு3நா பரிஷ்வங்க3ம் போலே அபி4நிவேஶத்தாலே ஆஶ்ரயிக்கும்படியை விதி4த்தபடி என்கை. இப்படி லோகத்திலுண்டான ஜநங்கள் ப4க்தியாலே ப4ஜிக்கும்படி நன்ருக உபதே3ஶித்தருளும். உபதே3ஶத்துக்கு நன்மையாவது - நிர்ஹேதுகமாகவும், உபதே3ஶ்யார்த்த3ங்களில் ஸங்கோசமின்றிக்கே உபதே3ஶிக்கையும் என்றபடி.

திருவாய்மொழிதோறும் திருநாமப்பாட்டு உண்டாகையாலே, அத்தையும் தத்3வலத்தோடே தலைக்கட்டாக அருளிச்செய்கிறார் (**நீடுபுகழ் வண்குருகூர் மாறனிந்த மாநிலத்தோர் தாம் வாழப் பண்புடனே பாடியருள் பத்து**)என்று. அதாவது-ஸம்ஸாரிகள் வைமுக்3யம் பாராமல் பரோபதே3ஶம் பண்ணுகையாலே, நித்யமாய் நெடுகிப் போருகிற யஶஸ்ஸையுடையராய், தூ3ர்ஶநீயமாய் உதா3ரமான திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்னுதல்; அன்றிக்கே வண்மை - A "வண்தென்குருகூர் வண்சடகோபன்" என்னும்படி ஆழ்வார்க்கு விஶேஷணமாதல். இப்படியான தம் ஔதா3ர்யத்திணுலே இந்த மஹாப்ருதி2வியிலுண்டானவர்களெல்லாரும் பா4க3வத்3வ4ாஜநத்தாலே ஸத்தைபெற்று வாழும்படி பண்புடனே பாடியருள் பத்து. பண்பு - ஸ்வப4ாவம். தம்முடைய க்ருபாஸ்வப4ாவத்தாலேயாதல், ஔதா3ர்ய ஸ்வப4ாவத்தாலேயாதல், பரப்பறப் பாடியருளினது பத்து பாட்டாயிற்று. "சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச் சடகோபன் சொல் சீர்த்தொடையாயிரத்தோர்த்தவிப்பத்து" என்றத்தைப் பின்சென்றபடி. B "பாட்டுக்கு க்ரியையும், பத்துக்குக் கருத்தும்" என்கையாலே பத்துப்பாட்டுக்கும் உயிர்ப்பாட்டு ப்ரதா4நமாயிருக்கும். அந்த நிதா3நப்பாட்டுக்கு ஶேஷமாயிருக்கும் மற்றப்பாட்டுக்களும்; இது இத்திருவாய்மொழி தி3வ்யப்ரப3ந்த4த்துக்கெல்லாம் உள்ளதொன்றிறே. C "வீடுமினென்று – த்யாஜ்யோபாதே3ய தே3ாஷகு3ண பரித்யாக3 ஸமர்ப்பணக்ரமத்தை ஸாலம்ப3ந மந்த்ரமாக உபதே3ஶித்து" என்று ஆசார்யஹ்ருத3யத்திலே நாயனாரும் அருளிச்செய்தார் இத்தை ப4க்திபரமாக யோஜித்து. பா4ஷ்யகாரர் பா4ஷ்யம் தலைக்கட்டியருளினபின்பு, † ப4க்திபரமாக யோஜித்த க்ரமத்தைப் பற்றவாயிற்று ஆசார்யர்களெல்லாரும் அப்படியே யோஜித்தார்கள்; இவரும் அப்படியே அருளிச்செய்தார்.

பின்னோலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

திருவாய்மொழி முதற்பத்தில்

இரண்டாம் திருவாய்மொழி வ்யாக்2யாநங்கள் முற்றுப்பெற்றன.

A 10-3-11 B ஆசார்யஹ்ருத3யம் 216 C ஆசார்யஹ்ருத3யம் 219 † (பா) ப்ரபத்திபரமாக.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஸ்ரீ:

சட்டில் இரண்டாம் திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அருளிச்செய்த ப்ரதமஸங்கதி க்ரந்தத்திற்கு விவரணமாகிய

ஸ்ரீபாஷ்ய த்ரவிடாகமாத்யதசகத்வந்த்வ ஐககண்ட்யம்

1. ஸாரீரகத்ரமிடவேதஸிரஸ்ஸுத்ப ஸ்வாபாவிக ஸ்வகுணரத்நசயம் ரமேஸம்।
ஹஸ்த்யத்ரிமூர்த்ந்யநிஸமாஸ்ரிதரக்ஷணைகதீக்ஷம் வ்ரஜாமி ஸரணம்
ரமணம் யதிந்தோ: ॥

2. யோ வாஸ்ய தர்ஸநவரஸ்ய குலாதிநாதோ
யோ ப்ரஹ்மணோऽபி பர்தத்வமிதி ப்ரதித:।
யஸ்யாபவந் நிகமமௌளிவராஸ் ஸுவாசஸ்
ஸோऽயம் ஸடாரிரவதாந்மதுரை: கடாக்ஷை: ॥

3. யதிந்த்ரஸ் ஸடாரிம் ஸதா ஸேவமாந:
குத்ருஷ்டீம்ஸ்ச பாஹ்யாந் முதா வாதயுக்தாந்।
கதாமாத்ரஸோஷாந் விதாயாத விப்ராந்
த்ரயீமார்க்க ஸ்திஷ்டாந் ஜயத்யத்ர லோகே ॥

4. ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நததநுஜாகமமௌளியோகி –
ஸ்ரீமத் கலிக்ந வரயோகிமுகா மஹாந்த:।
வ்யாஸார்யவேதஸிகரார்ய மஹார்ய முக்யா:
வேதாந்த யுக்ம குரவோ ஹ்ருதி ஸந்நிதத்யு: ॥

5. ஸ்ரீமத்யதீந்த்ர வரயோகிதயா ஸுபாத்ர வாதூலவம்ஸ கலஸாம்புதிபூர்ண
சந்த்ரௌ।
காஞ்சி யதீஸ ஜநிபூமி க்ருதாவதாரௌ ஸ்ரீவேங்கடாபிதகுரூ ஸரணம் ஸ்ரயாம: ॥

6. ஸ்ரீபாஷ்ய த்ரமிடாகமாத்ய தஸகத்வந்த்வைகமத்யம் ஸுதி –
கம்யம் ப்ராக்குருவர்ய ஸம்மதமிதம் த்வம் க்ரந்தயேதோ தர்ஸய।
இத்யேவம் யதிராஜ தர்ஸநரதை: ப்ருத்வீஸுரை: ப்ரேரித:
காஞ்சி ஸௌம்ய வராபிதேऽக்ருத முநி: ஸ்ரீவேங்கடார்யாத்ததி: ॥

7. ந வேதார்த்தாந் வித்மோ ந கலு கவிதாம் வ்யாக்ருதிபதம்
ந தர்க்கேஷ்வப்யாஸோ ந பரமதபங்கீபரிசய:।
அதாபி ஸ்ரீராமாவரஜ முநிவர்யோக்தி நிசய–
ப்ரகாமாப்யாஸோ மே ப்ரகடயதி ஸர்வத்ர திஷ்ணும் ॥

முதல் திருவாய்மொழியும், இரண்டாம் திருவாய்மொழியும் அத்யாய சதுஷ்டயாத்மக ஸாரீரகமீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ர ஸமாநார்த்தகமாயிருக்கும்; ஸாரீரகார்த்தந்தான் ப்ரஹ்மகாரணத்வமும், ததபாத்யத்வமும், முமுக்ஷூபாஸ்யத்வமும், முக்த ப்ராப்யத்வமும். 8. "காரணத்வமபாத்யத்வமுபாயத்வமுபேயதா" என்னக் கடவதிறே. இவ்விரண்டு திருவாய்மொழியும் வேதாந்தஸாஸ்த்ர ஸமாநார்த்தமும்

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

என்னுமிடத்தை நம்பிள்ளை ஈட்டிலே * வீடுமின் முற்றின் ப்ரவேஶத்திலே, "தத்வபரமாயும் உபாஸநபரமாயுமிறே மோக்ஷஶாஸ்த்ரந்தானிருப்பது : அதில் தத்வபரமாகச் சொல்லவேண்டுவதெல்லாம் சொல்லிற்று கீழில்திருவாய்மொழியிலே. உபாஸநபரமாகச் சொல்லவேண்டுமவற்றுக்கெல்லாம் ஸங்க்₃ரஹ்மாயிருக்கிறது இத்திருவாய்மொழி" என்று அருளிச்செய்தார் ; இத்தையுங்கொண்டு வேதா₃ந்தாசார்யரும் த்₃ரமிடோ₃பநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவளியிலே 1. "**ஆதௌ₃ ஶாரீரகார்த்த₂ க்ரமமிஹ விஶத₃ம் விம்ஶதிர் வக்தி ஸாக்₃ரா**" என்று அருளிச்செய்தார் ; இன்னமும் 2. "**புரா ஸூத்ரைர் வ்யாஸஶ் ஶ்ருதிஶதஶிரோர்த்த₂ம் க்₃ரதி₂தவாந், விவவ்ரே தம் ஶ்ராவ்யம் வகுளத₃ரதாமேத்ய ஸ புந:। உபா₃வேதௌள க்₃ரந்தௌ₂ள கூ₃டயிதுமலம் யுக்திபி₃ரஸௌள, புநர்ஜஜ்ஞே ராமாவரஜ இதி ஸ ப்₃ரஹ்ம மூகு₃ர: ॥**" என்று, ஸாமாந்யேந ஶாரீரகத்துக்கும் திருவாய்மொழிக்கும் உண்டான ஐகமத்யத்தை ஆச்சான்பிள்ளையும் அருளிச்செய்தார் ; ஆகையால் இரண்டு திருவாய்மொழியும் பூர்வோத்தர த்₃விகாத்மகமான ஶாரீரக ஶாஸ்த்ரஸமாகார்த்த₂ம் என்று கொள்ளவேணும். இஸ்ஸம்ப்ரதா₃யார்த்த₂த்தை, பாட்டுக்களில் உபபத்தியுடனே ஏறிட்டு ப்ரகாஶிப்பிக்கிறோம்.

முதல் திருவாய்மொழி பூர்வத்₃விகத்தோடு சேரும்படியைத் தெரிவிக்கிறோம். அது எங்ஙனேயென்னில்; முதல்பாட்டு நாலடியும் சதுஸ்ஸூத்ர்யார்த்த₂மாகவும், "மனன்கம்" என்கிற இரண்டாம் பாட்டு ஈக்ஷத்யாநந்த₃மயாந்தராதி₄த்யாதி₄கரணார்த்த₂மாகவும், "இலனது" என்கிற மூன்றும் பாட்டு, ஆகாஶ ப்ராண ஜ்யோதிரிந்த்₃ரப்ராணாதி₄கரணார்த்த₂மாகவும், "நாமவன்" "அவரவர்" "நின்றனர்" என்கிற நாலாம் பாட்டுத் தொடங்கி மூன்றுபாட்டும், த்ரிபாத்₃யர்த்த₂மாகவும், ஆக ஆறுபாட்டும் ப்ரத₂மாத்₄யாயார்த்த₂மாய், "திடவிசும்பு" என்கிற ஏழாம்பாட்டு த்₃விதீயலக்ஷண ப்ரத₂மபாதா₃ர்த்த₂மாகவும், "சுரரறி" "உளனெனில்"என்கிற எட்டாம் பாட்டும், ஒன்பதாம்பாட்டும் தர்க்கபாதா₃ர்த்த₂மாகவும், "பரந்ததண்" என்கிற பத்தாம்பாட்டும், நிக₃மநபாட்டும் வியத்பாத₃ துரீயபாதா₃ர்த்த₂மாகவும் ஆக ஏழாம் பாட்டுத் தொடங்கி நிக₃மத்தளவும் த்₃விதீயாத்₄யாயார்த்த₂மாய், இத்திருவாய்மொழி பூர்வத்₃விகார்த்த₂மாகக் காணலாம். அதில் முதற்பாட்டில், "உயர்வறவுயர் நலமுடையவன் யவன்" என்கிற சந்தை ப்ரத₂மாதி₄கரண ஸமாநார்த்த₂ம். அது எங்ஙனேயென்னில்; ப்ராபா₄கரமதாநுஸாரியான ஶப்₃த₃த்துக்குக் கார்யார்த்த₂த்திலே போ₄த₄கத்வ ஶக்தியாகையாலும் பரிநிஷ்பந்ந வஸ்துவிலே ஶப்₃த₃த்துக்கு போ₄த₄கத்வ ஶக்தியில்லாமையாலும், வேதா₃ந்தங்கள் பரிநிஷ்பந்நமான ப்₃ரஹ்மத்திலே ப்ரமாணமாகமாட்டாது. ப்ரமாணமல்லாமையால் ஸாங்கா₃த்₄யயநம் பண்ணினவனுக்கும் அநந்த ஸ்தி₂ர பு₃லாபாதப்ரதீதி வரமாட்டாது. 3. "**அக்ஷய்யம் ஹ வை சாதுர்மாஸ்யயாஜிநஸ் ஸுக்ருதம் பு₄வதி**" இத்யாதி₃ வாக்யங்களில் சாதுர்மாஸ்யாதி₃ கர்மங்களுக்கும் அக்ஷயமான பு₃லம் ஶ்ருதமாகையாலும், கர்மால்

பாஸ்தி3ர பூ3லத்வநிர்ணயம் ஸித்3தி4யாது; ஆகையால், கர்மணும் அல்பாஸ்தி3ர பூ3லவத்வநிர்ணய ஸஹித அநந்தஸ்தி3ரபூ3லாபாதப்ரதீதிரூப விஶிஷ்டஹேது ஸித்3தி4யாமையாலே, வேதா3ந்தாரம்ப4ம் கூ3டியாதென்கிற பூர்வபக்ஷத்திலே—அம்பா3 தாத மாதுலாதி3 ஶப்3தா3ங்களில் ஸித்3தா4ரூபமான மாதாபித்ராத்3யர்த்தா3ங்களில் ப்ரயோக3 வ்யுத்பத்தி காண்கையாலும், அது கார்யரூபார்த்தா3த்திலென்கிற நிர்பா3ந்த4மில்லாமையாலும், வேதா3ந்தங்களுக்குப் பரிநிஷ்பந்ந பே3தா4 ஸாமர்த்2ய முண்டாய், அதுகள் ப்ரமாணமாகையாலே, அநந்தஸ்தி3ரபூ3லாபாதப்ரதீதிரூப விஶேஷ்யாம்ஶம் லபி4க்கும். கர்மவிசாரம் பண்ணினவனுக்கு ஆவ்ருத்திவித4ாதி3களாலே கர்மங்களுக்கு ஸாதிஶய பூ3லத்வம் அவக3தமாகையாலும், அக்ஷய்யத்வ கீர்த்தநம் சிரகால ஸ்தா2யித்வாபி4ப்ராயமாக—1.**"வாயுஶ்சாந்தரிக்ஷஞ்சைதத3ம்ருதம்"** என்கிறவிடத்தில் அம்ருதத்வம்போலே நிர்வஹிக்க வேண்டுகையாலும், கர்மணும் அல்பாஸ்தி3ரபூ3லத்வநிர்ணயரூப விஶேஷணும்ஶம் ஸித்3தி4க்கும். இப்படி விஶிஷ்டஹேது லபி4க்கையாலே ஶாஸ்த்ராரம்ப4ம் கூ3டிக்குமென்றிறே ப்ரத2மாதி4கரணார்த்த2ம். இனி "உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்" என்று அநவதி4காநந்த ஸ்தி3ரபூ3லரூப கு3ணவிபூ4திமத்தையைச் சொல்லி, "யவன்" என்று இவ்வர்த்த2த்துக்கு "ஆநந்தோ3 ப்3ரஹ்ம" இத்யாதி3 ஶ்ருதிப்ரமாண ப்ரஸித்3தி4யையும் காட்டுகையாலே, ஸித்3த4வஸ்துவான பரப்3ரஹ்மம் வேதா3ந்த வேத்3யமென்று ஸித்3தி4க்கையால், இச்சந்தை விஶேஷ்யாம்ஶமான அநந்தஸ்தி3ரபூ3லாபாதப்ரதீதியை ஸூசிப்பிக்கிறது; "உயர்வற" என்கிற இது ப்3ரஹ்மாதி3களுடைய கர்மாதீ4நோச்சா2ராயம் பூ4கூ3வது3ச்சா2ராயாபேக்ஷயா "இல்லை" என்னும்படியிருக்குமென்று சொல்லுகையாலே, கர்மங்களினுடைய அல்பாஸ்தி3ரபூ3லத்வ நிர்ணயத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது; ஆக, "உயர்வற உயர்நலமுடையவன் யவன்" என்கிறவளவாலே விஶிஷ்டஹேதுவை ஸூசிப்பிக்கையாலே, ஶாரீரகாரம்பா4 ஸமர்த்த2நபர ப்ரத2ம ஸூத்ரார்த்த2ம் இச்சந்தை என்னக்குறையில்லை; கிஞ்ச; ப்3ரஹ்மஶப்3தா3ப்ரவ்ருத்திநிமித்தமான நிரதிஶய ப்3ருஹத்த்வத்தை "உயர்வற உயர்நலமுடையவன்" என்று முக்தகண்ட2மாக அருளிச்செய்து, "அவன் துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்று அவன் திருவடிகளைத் தொழுது உஜ்ஜீவியென்று ஜிஜ்ஞாஸா பூ3ல நிர்ணய கார்யோக்திமுகே2ந ஜிஜ்ஞாஸா ஶப்3தா3ர்த்த2த்தை ஸூசிப்பிக்கையாலும் இச்சந்தை ப்ரத2மாதி4கரணார்த்த2ம். இப்பாட்டுத்தான் வாக்யைக வாக்யமாக ஓரங்வயத்தையும், வாக்யத்3வயமாக ஓரங்வயத்தையும் உடைத்தாகையாலே, வாக்யத்3வயபக்ஷத்தில் இவ்வர்த்த2ம் ஸ்வரஸமாய் ஸித்3தி4க்கும்.

"மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன்" என்கிற இது ஜ்ஞாநாதி4கரண ப்ரமேயமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; ப்3ரஹ்மஸித்3தி4யில் வேதா3ந்தம் ப்ரமாணமாஞலும், லக்ஷணம் ப்3ரஹ்மத்துக்குக் கிடையாமையாலே ப்3ரஹ்மப்ரதிபத்தி வரமாட்டாது; அது எங்ஙனேயென்னில்; 2 **"யதோ வா இமாநி"** இத்யாதி3 வாக்யம்

ஜந்மகாரணத்வாதி₃களை லக்ஷணமாக அறிவிப்பிக்கமாட்டாது; ஜந்மகாரணத்வாதி₃களை விசேஷணமென்கிறீரோ? உபலக்ஷணமென்கிறீரோ? விசேஷண பே₄த₃ப்ரயுக்த விசேஷ்யபே₄த₃ம் ப்ரஸங்கி₃க்கையாலே விசேஷணமென்னக்கூடாது. உபலக்ஷ்யோபலக்ஷணவ்யதிரிக்த உபலக்ஷ்யக₃த ஜ்ஞாதாம்சம் கிடையாமையாலே உபலக்ஷணமென்னவும் கூடாது—என்று பூர்வபக்ஷம் ப்ராப்தமாமளவில்; அநேகவிசேஷணவிசிஷ்ட விசேஷ்யைக்யஸ்ய — "தே₃வத₃த்த: ஸ்யாமோ யுவா லோஹிதாக்ஷ:" இத்யாதி₃ஷு த₃ர்சநாத், "க₃ண்டே₃ா முண்ட₃: பூர்ணஸ்ருங்கே₃ா கே₃ள:" இத்யாதி₃ஷு க₃ண்ட₃த்வமுண்ட₃த்வாதி₃ விருத்₃த₄ விசேஷணைகாமேவ விசேஷ்ய பே₄த₃கத்வத₃ர்சநாத், ஜந்மாதி₃காரணத்வாதே₃: காலபே₄தே₃ந ப்₃ரஹ்மணி அவிருத்₃த₄த்வாச்ச விசேஷணத்வம் உபபந்நம்; உபலக்ஷணேபலக்ஷ்ய வ்யதிரிக்த உபலக்ஷ்யக₃த ப்₃ரஹ்மத்வாதி₃யான த்ருதீயாகாரம் லபி₄க்கையாலே உபலக்ஷணத்வமும் கூடும். இப்படி ஜந்மகாரணத்வாதி₃கள் ப்₃ரஹ்மலக்ஷணமாகையால் லக்ஷணங்களால் ப்₃ரஹ்மப்ரதிபத்தி வருகையாலே ப்₃ரஹ்மவிசாரம் க₄டிக்குமென்றிறே ஜந்மாதி₄கரணப்ரமேயம்; இனி இவ்விடத்தில் "மயர்வற மதிநலமருளினன் யவன்" என்று - அஜ்ஞாந அந்யதா₂ஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநரூபமான மயர்வுபோம்படி ப₄க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை அருளினனென்று சொல்லுகையாலே, அநுக்₃ராஹகத்வம் த₄ர்மியத்வவ்யாப்தமாய், 1. "காரணம் தத்₄யேய:" என்கிறபடியே த₄ர்மியத்வம் காரணத்வாக்ஷேபகமாயிருக்கையாலே, தத₃ாக்ஷேபகத்₄யேயத்வாக்ஷேபகமான அநுக்₃ராஹகத்வரூப த₄ர்மகத₃நமுகே₂ந ஜந்மகாரணத்வரூப ப்₃ரஹ்மலக்ஷணத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலே, ஜந்மாதி₄கரண ப்ரமேயம் இச்சந்தை. கிஞ்ச; "மயர்வற" என்று அஜ்ஞாநநிவ்ருத்தியைச் சொல்லுகையாலே 2. **"அவித்₃யாநிவ்ருத்திரேவ ஹி மோக்ஷ:"** என்கிற முக்திகாரணத்வம் கண்டே₃ாக்தமாயிருக்கிறது. அந்த மோக்ஷந்தான்—3. **"ஜக₃துத்₃ப₄வஸ்தி₂தி ப்ரணாஶ ஸம்ஸாரவிமோசநாத₃ய:"** என்று உத்₃ப₄வஸ்தி₂திப்ரணாஶங்களைப்போலே ஸம்ஸாரவிமோசநத்தையும் ப்₃ரஹ்மகார்யமாக அபி₄யுக்தர் அருளிச்செய்கையாலே ப்₃ரஹ்மகார்யமிறே; அதுதானும் ஜந்மகாரணத்வாதி₃களைப்போலே ப்₃ரஹ்மலக்ஷணம்; 4. "யத் ப்ரயந்த்யபி₄ஸம்விஶந்தி" என்கிற ஸ்ருதியிலே 4. **"யத₃பி₄ஸம்விஶந்தி"** என்று ஜக₃த்ப்ரளயகாரணத்வத்தையும், ஸம்ஸாரவிமோசநகாரணத்வத்தையும் சொல்லிற்றிறே; ஸ்ருதப்ரகாஶிகையிலே ப₄ட்டரும், அப்படியே வ்யாக்₂யாநம் செய்தருளினார். ஆனால் ஜந்மகாரணத்வம், ஸ்தி₂திகாரணத்வம், ஜக₃த்ஸம்ஹாரகாரணத்வம் இவை இத்தனையையும் விட்டு மோக்ஷகாரணத்வமாத்ரத்தையே அருளிச்செய்வானென்? என்னில்; 'ஜந்மகாரணத்வாதி₃கள் ஸமுதி₃தமே ப்₃ரஹ்மலக்ஷணமென்கிற நிர்ப₃ந்த₄மில்லை; ஏகைகமும் லக்ஷணமாம்' என்கிற அர்த்த₂த்தை ஸூசிப்பிக்கைக்காக, மோக்ஷகாரணத்வமாத்ரத்தை அருளிச்செய்தார். ஆனால், ஜந்மகாரணத்வாதி₃களில் அந்யதமத்தை அருளிச்செய்தாலும் இந்த ப்ரயோஜநம் ஸித்₃தி₄க்குமே. விசேஷித்து மோக்ஷகாரணத்வத்தை அருளிச்

செய்வானென்னென்னில், வேதா₃ந்த ஶாஸ்த்ரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் மோக்ஷ மாகையாலும், தமக்கு எம்பெருமான் மோக்ஷத்தைத் தந்தருளுகையாலும், மோக்ஷ காரணத்வத்தை அருளிச்செய்தார். ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டிகாரணத் வாதி₃கள் ஏகைகமே சித₃சித்₃வ்யாவ்ருத்தமாயிறேயிருப்பது. ஸூத்ரப₄ாஷ்யங் களில் ஜந்மகாரணத்வாதி₃களை ஸமுதி₃தமாகச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநம் ஜிஜ்ஞாஸ்ய ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய நிரதிஶய ப்₃ருஹத்த்வ ஸித்₃தி₄யென்று ஶ்ருத ப்ரகாஶிகையிலே ஸ்பஷ்டமாக ப₄ட்டர் அருளிச்செய்ததத்தைக் கண்டுகொள்வது. ஆகையால் "மயர்வற" என்று—ஸம்ஸார விமோசந காரணத்வத்தை முக்த கண்ட₃மாக அறிவிப்பிக்கிற இச்சந்தை ஜந்மாதி₃கரண ஸமாநார்த்த₂மென்னக் குறையில்லை. ஆக எல்லாவற்றாலும் "மயர்வற மதிநலமருளினன்" என்கிற இரண்டாமடி ஜந்மாதி₃கரணப்ரமேயம்.

"அயர்வறு மமரர்களதிபதியவன்" என்கிற மூன்றுமடி ஶாஸ்த்ரயோந்யதி₄ கரணார்த்த₂மானபடி எங்ஙனே? என்னில்:— வேதா₃ந்தங்களுக்கு ஸித்₃தா₄ந்த மான ப்₃ரஹ்ம வஸ்துவில் பே₃தா₃த₄கத்வ ஶக்தியுண்டாய் ஜந்மகாரணத்வாதி₃கள் ப்₃ரஹ்ம லக்ஷணமாய் ப்₃ரஹ்ம ப்ரதிபத்தி ஜநி₄த்தாலும் வேதா₃ந்தாரம்ப₄ம் கூ₄டியாது; ஶாஸ்த்ரரூப ப்ரமாணம்—ப்ரமாணாந்தராப்ராப்தமுமாய், ப்ரமாணாந்தர விரோத₄மு மின்றிக்கேயிருக்கிற அர்த்த₂த்திலே பே₃தா₃த₄கமாயிருக்கும்; இனி, ப்₃ரஹ்மத் தினுடைய நிமித்தத்வாம்ஶம், **1. "க்ஷித்யாதி₃கம் ஸகர்த்ருகம்; கார்யத்வாத் கடவத்"** என்கிற அநுமாநத்தாலே ஸித்₃தி₄க்கும்; உபாதா₃நத்வாம்ஶம்—நிமித்த பூ₄தனான குலாலாதி₃களில் உபாதா₃நத்வம் காணுமையாலே, ப்ரத்யக்ஷாதி₃ ப்ரமாண விருத்₃த₄மாயிருக்குமாகையால், ஸாத₄க பா₃த₄க ப்ரமாண வீரஹிதமல்லாமை யாலே, ப்₃ரஹ்மகாரணத்வத்தை வேதா₃ந்தங்கள் போ₃தி₄ப்பிக்கமாட்டாமையாலே தத்₃விசாரம் அநாரம்ப₄ணீயமென்கிற பூர்வபக்ஷத்தில், அநுமாநத்தாலே ப்₃ரஹ் மத்தினுடைய நிமித்த காரணத்வத்தை ஸாதி₄க்குமளவில் லோக த்₃ருஷ்ட குலா லாதி₃ கேஷத்ரஜ்ஞஸஜாதீயனுய் ஸித்₃தி₄ப்பதெழிய விவக்ஷிதனான ஈஶ்வரன் ஸித்₃தி₄யாமையாலே, அநுமாநத்தாலே ஈஶ்வரனுடைய நிமித்தத்வாம்ஶத்தை ஸாதி₄க்கவொண்ணுமையாலே, அநுமாநம் ஸாதி₄க்கமாட்டாது; அபரிமிதஶக்தி கனான நிமித்தேஶ்வரனுக்கே லோகாபரித்₃ருஷ்டமான உபாதா₃நத்வாம்ஶமும் ப்ரமாணாந்தரபா₃தி₄தமல்லாமையாலே, உபாதா₃நத்வாம்ஶத்தில் ப்ரமாணாந்தரம் பா₃த₄கமாகமாட்டாது. ஆகையால், ஸாத₄க பா₃த₄க ப்ரமாண விரஹிதமான ப்₃ரஹ்ம காரணத்வத்தில் வேதா₃ந்தமே ப்ரமாணமாகவேண்டுகையாலே, தத்₃ விசாரம் ஆரம்ப₄ணீயமென்றிறே ஶாஸ்த்ரயோந்யதி₄கரண ப்ரமேயம். இனி, "அயர்வறும் அமரர்களதிபதியவன்" என்று-ப₄க₃வத்₃ விஸ்ம்ருதியற்ற நித்யஸூரி ஶேஷித்வத்தை அருளிச்செய்தார்; ஸூரிஸேவ்யத்வந்தான் ப்ரமாணாந்தர ப்ராப்தமுமன்று; ப்ரமாணாந்தர விருத்₃த₄முமன்று; இப்படி ஸாத₄க பா₃த₄க ப்ரமாண

விரஹிதமான ஸௌரிஸேவ்யத்வத்தை அருளிச்செய்கையாலே, 1. "தத்ஸாமாந்யாதி₃தரேஷு தத₃ாத்வம்" என்கிற ந்யாயமாக ஸர்வஜ்ஞத்வாதி₃குணவிஶிஷ்ட ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய ஜக₃த்காரணத்வத்துக்கும் வேதா₃ந்தமே ப்ரமாணமாகவேணுமென்று அறிவிப்பித்தருளினாராமத்தனை; ஆகையால், அப்ராப்தார்த்த₃மும் அவிருத்₃தா₄ர்த்த₃மும் ஶாஸ்த்ரமென்கிற அர்த்த₃த்தைக் காட்டுகிற இச்சந்தை ஶாஸ்த்ர யோங்யதி₄கரண ப்ரமேயமென்னத் தட்டில்லை; கிஞ்ச "அதிபதி" என்கிறவிடத்தில் "பதி" என்கிற இத்தாலே பாலநகர்த்ருத்வரூப நிமித்தத்வத்தை அருளிச்செய்து, "அதி₄கः பதிः-அதி₄பதிः" என்று அந்தப் பதிஶப்₃த₃வாச்யனான நிமித்த பூ₄தனுடைய ஆதி₄க்யத்தை அருளிச்செய்தார்; அந்த ஆதி₄க்யந்தானும் – லோக ஸித்₃த₄ நிமித்த பூ₄தரான குலாலாதி₃வைலக்ஷண்யம். தத்₃வைலக்ஷண்யந்தானும் – ஜக₃த்₃பாத₃ாத்வம் முதலானவை. இப்படி நிமித்தோபாத₃ானைக்யத்தை "அதிபதி" என்று அருளிச்செய்கையாலே, ப்ரமாணாந்தராப்ராப்த ப்ரமாணாந்தராவிருத்₃தா₄ர்த்த₃க ஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யத்தை இச்சந்தை ஸூசிப்பிக்கிறது. ஆக இவையெல்லாவற்றிலும் இது ஶாஸ்த்ரயோங்யதி₄கரண ப்ரமேயம்.

"துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்கிற நாலாமடி ஸமன்வயாதி₄கரண ஸமாநார்த்த₃மானபடி எங்ஙனே? என்னில்; ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திபரமாயிருக்கிற "அர்த்த₃ார்த்தீ₃ ராஜகுலம் க₃ச்சேத்" "மந்த₃ாக்₃நிர் நாம்பு₃ பிபே₃த்" 2. "ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத" 3. "ந களஞ்ஜம் ப₄க்ஷயேத்" இத்யாதி₃ வாக்யங்களுக்கே ப்ரயோஜந பர்யவஸாயித்வமுண்டு; ஸித்₃த₄வஸ்து போ₃தா₄கவாக்யங்களுக்கு அது இல்லை; ஆகையால் ஸித்₃த₄மான ப்₃ரஹ்ம ப்ரதிபாத₃க வாக்யங்களுக்கு ப்ரயோஜந பர்யவஸாநம் இல்லாமையாலே வேதா₃ந்த ஶாஸ்த்ரம் அநாரம்ப₄ணீயமென்று பூர்வபக்ஷம் ப்ராப்தமாமளவில், நிதி₄போலே ப்₃ரஹ்மமே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநரூபம்; தத்ப்ரதிபாத₃க வேதா₃ந்த வாக்யங்களே ஸாக்ஷாத் ப்ரயோஜந பர்யவஸாயிகள்; இஷ்டாநிஷ்டப்ராப்தி பரிஹார ஸாத₄ந போ₃தா₄நத்₃வாரா, ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திபர வாக்யங்களுக்கு ப்ரயோஜந பர்யவஸாயித்வமொழிய நேரே ப்ரயோஜந பர்யவஸாயித்வமில்லை. ஆகையால், அநந்த கல்யாணகு₃ண பரிபூர்ணமான ப்₃ரஹ்மமே ப்ரயோஜநமாய், தத்ப்ரதிபாத₃கமான ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணமாய் ஸித்₃தி₄க்கையாலே, ஸித்₃த₄ ப்₃ரஹ்மப்ரதிபாத₃கமான ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்ப₄ணீயமென்றிறே ஸமன்வயாதி₄கரணத்தின் பொருள். இனி "துயரறு சுடரடி தொழுதெழு" என்று "து₃:க்க₃நிவர்த்தகமாய் விகஸ்வர தேஜோரூபமான திருவடிகளிலே கைங்கர்யத்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவி" என்றருளிச்செய்தார்; அத்தாலே A "பொன்னடி" என்று சொல்லுகிற திருவடிகளே ப்ரயோஜநமாய், தத்பரிசர்யையே புருஷார்த்த₃மாக ப்ரார்த்தி₂த்து, விலக்ஷணமான ப்₃ரஹ்மமே பரமப்ரயோஜநமென்று அறிவிப்பிக்கையாலே, ப்₃ரஹ்மத்தினுடைய ஸாக்ஷாத் ப்ரயோஜநத்வத்தை ஸாதி₄த்து, ஶாஸ்த்ரம் ஆரம்ப₄ணீய

A பெரியதிருமொழி 5-8-9; பெரியாழ் திரு 3-2-8

மென்று சொல்லுகிற ஸமந்வயாதி4கரணார்த்த2ம் இச்சந்தை. ஆகையால், முதற் பாட்டு-ஸ்வரூபமாக ஶாஸ்த்ராரம்ப4 ஸமர்த்த2பரமான சதுஸ்ஸூத்ர்யர்த்த2மாக ஸதா3சார்ய ப்ரஸாத3லப்3த4 வேதா3ந்தத்3வய ஶ்ரவணமுடையவர்களுக்குக் கைக் கொள்ளக் குறையில்லை.

1. ப4க்தாம்ருதாத்3யகா3தா3யாஶ் சதுஸ்ஸூத்ர்யேககண்டி3தா ।
நிரூபிதா வேத3மௌளித்3வயநிஷ்டி2ஸதாம் முதே3 ॥

இது ப்ரத2மகா3தா3 சதுஸ்ஸூத்ர்யைககண்ட்3யம்.

முதற்பாட்டு சதுஸ்ஸூத்ர்யர்த்த2மென்னுமிடம் உபபாதி3க்கப்பட்டது; இனி, மேல் இரண்டு பாட்டு 2. "ஈக்ஷதேர் நாஶப்3த3ம்" என்று தொடங்கி பாத3ஶேஷ ஸமாநார்த்த2மாயிருக்கும்படி உபபாதி3க்கப்படுகிறது. இப்பாத3ஶேஷந்தானும்-ஸாக்ஷாத் காரணவாக்ய நிரூபணபரமான ப்ரத2மபேடி4கை அதி4கரண பஞ்சகாத் மகமாய், த்3விதீயபேடி4கை அதி4கரணத்3வயாத்மகமாயிருக்கும்; ப்ரத2மபேடி4கை யும்—ஸாமாந்ய ஶப்3த3ங்களுக்குப் பரமாத்மரூப விஶேஷபர்யவஸாயித்வ ப்ரதி பாத3கமாய் ஒரு பேடி4கையும், அர்த்தா2ந்தர ப்ரஸித்3த4ங்களான ஆகாஶ ப்ராணாதி3 விஶேஷ ஶப்3த3ங்களுட்படப் பரமாத்மரூப விஶேஷ பர்யவஸாயி என்றிரண்டு பேடி4கையுமென்று இப்படி அவாந்தரபேடி4காத்3வய யுக்தமாயிருக்கும். இதில் "மன்னகம்" என்கிற இரண்டாம்பாட்டு காரணவாக்ய நிரூபணபரமாயுள்ள ப்ரத2ம பேடி4கையில் ஸாமாந்ய ஶப்3த3ங்கள் பரமாத்மரூப விஶேஷபர்யவஸாயிகள் என்கிற ஈக்ஷித்யாநந்த3மயாந்தராதி3த்யாதி4கரணரூப அவாந்தர ப்ரத2மபேடி4கா ஸங்க3தார்த்த2மாயிருக்கும்; "இலனது" என்கிற மூன்றும்பாட்டு—ப்ரத2மபேடி4கை யில் அவாந்தர ரூபமான ஆகாஶ ப்ராணாதி4கரணரூப அவாந்தரத்3விதீய பேடி4கை யோடும், காரணத்வஸமவ்யாப்தமான தர்மகத்3நமுகே3ந காரணவாக்ய நிரூபண பரமாயுள்ள ஜ்யோதிரிந்த்3ரப்ராணாதி4கரணரூபமான ப்ரத2மாநத்3விதீய பேடி4கை யோடும் ஸமாநார்த்த2மாயிருக்கும்.

"மனனகம்" என்கிற பாட்டு, ஈக்ஷித்யாநந்த3மயாந்தராதி3த்யாதி4கரண ப்ரமேயமானபடி என்னெனில்; இம்மூன்று அதி4கரணத்திலும், ஈக்ஷித்யதி4கரணத திில்—3. "ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத்" இத்யாதி3 வாக்யத்தில் ஜக3த்காரண தயா ப்ரதிபந்நமான ஸச்ச2ப்3த3வாச்யவஸ்து ப்ரத2மாநமாகவேணும்; இத3ம்ஶப்3த3 வாச்யமான ஸத்வ ரஜஸ்தமோமய ஜக3த்துக்கு தத்3யுக்தமான ப்ரத2மாநம் காரணமா மொழிய, ஸத்வரஜஸ்தமோவிது3ரமான ப்3ரஹ்மம் காரணமாகமாட்டாது; இன்னமும், அநுமாநாகாரவாக்யவேத்3யதயா ஆநுமாநிக ப்ரத2மாநமே இவ்வாக் யத்தில் காரணமாய்த் தோற்றுகிறது-என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; ஜக3த் ஸ்ரக்கே3காபயுக்த முக்3யேக்ஷணம் ப்ரத2மாநத்துக்குக் கூடாமையாலும், ஸர்வஜ்ஞமான ப்3ரஹ்மத்துக்கு உள்ளதொன்றுகையாலும் சித3சித்3விஶிஷ்டப்3ரஹ்மம் ஜக3த்காரண

மாகையால் ஶரீரபூ4த சித்3சித்3த்3வாரா ஸத்வரஜஸ்தமோமயாங்வயம் கூடுகை யாலே, ஜக3த்ஸாலக்ஷண்யம் ப்3ரஹ்மத்துக்கும் உண்டாகையாலும், அநுமாநா வயவங்களில் ப்ரதா4நமான ஹேத்வவயவம் அநுபாத்தமாகையாலே, இவ்வாக்யத் துக்கு அநுமாநாகாரத்வம் அஸித்3தா4மாகையாலும், ஸச்சா2ப்3தா3 வாச்யமான காரணம் ப்ரதா4நமன்று, பரமாத்மாவென்று ஸித்3தா4ந்தித்து, ப்3ரஹ்மத்தினுடைய அசித்3வ்யாவ்ருத்தி ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டது.

ஆநந்த3மயாதி4கரணத்தில்—ப்3ரஹ்மம் அசித்3வ்யாவ்ருத்தமேயாகிலும் ஜீவ வ்யாவ்ருத்தமாக மாட்டாது; 1. **"தஸ்மாத்3வா ஏதஸ்மாத்3விஜ்ஞாநமயாத் அந்யோ(ந்தர ஆத்மா(ந்தர ஆநந்த3மய:"** என்கிறவிடத்தில் ஆநந்த3மய ஶப்3த3வாச்யன் ஜீவனுகை யாலே. அவன் ஜீவனுகைக்கு அடி—2. **"தஸ்யைஷ ஏவ ஶாரீர ஆத்மா"** என்று ஶரீர ஸம்ப3ந்த4 ஶ்ரவணமும், 3. **"அநேந ஜீவேநா(த்மநாநுப்ரவிஶ்ய"** என்று ஸாமாநாதி4 கரண்யத்தாலே ஜீவப்3ரஹ்மணைக்யமும். ஆகையால், ஜக3த்காரணதயா நிர் தி3ஷ்டனான ஆநந்த3மயன் ஜீவனேயென்று பூர்வபக்ஷம் ப்ராப்தமாமளவில், ஶதக்3ருணி தோத்தரக்ரமேண அப்4யஸ்யமாநாநந்த3ம், ஸுக2லவபா4கி3யாய்(அ)பரிமிதகர்மவஶ்ய னான ஜீவனுக்கு கூ4டியாணமையாலும், பரமாத்மாவுக்கே அது உள்ளதொன்றுகையா லும், "ஶாரீரன்" என்கிறது-ஜக3ச்ச2ரீரனென்கிறதாய் கர்மக்ருத ஶரீரத்வமல்லாமை யாலும், ஸாமாநாதி4கரண்ய நிர்தே3ஶத்தாலே ஶரீராத்மபா4வ நிப3ந்த4நமான ஐக்யத் தைச் சொல்லுகிறதொழிய ஸ்வரூபைக்யத்தைச் சொல்லாமையாலே ஜீவப்3ரஹ்ம பே4த3ம் ஸித்3தி4க்கையாலும், ஜக3த்காரணபூ4தனான ஆநந்த3மயன் ப3த்3த4 முக்தா வஸ்து2 ஜீவனன்று, தத்3விலக்ஷணனான பரமாத்மா என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

அந்தராதி4த்யாதி4கரணத்திலே—கேவலஜீவன் ஜக3த்காரணமாகமாட்டானே யாகிலும், உபசித புண்ய விஶேஷர்களான ஆதி3த்யாதி3 சேதநர்களில் ஒருவன் ஜக3த்காரணமாகலாம். அது எங்ஙனேயென்னில்; 4. **"ய ஏஷோ(ந்தராதி3த்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்3ருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ரு:"** இத்யாதி3 ஸாங்கே3த்3ய வாக்யத்திலே கரசரணாதி3ரூப ஶரீரஸம்ப3ந்த4ம் காரணவஸ்துவுக்கு ப்ரதிபார்தி3தமா யிருக்கையாலும், அதுள்ளது கர்மக்ருத ஶரீரஸம்ப3ந்த4முடைய ஜீவனுக்கேயாகை யாலும், விலக்ஷணஜீவனே ஜக3த்காரணமென்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில், 5. **ஸர்வேப்4ய: பாப்மப்4ய உதி3த:"** என்று அபஹத பாப்மத்வம் ஶ்ருதமாகையாலும், பரமாத்மாவுக்கும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ரஸித்3தா4மாய் அப்ராக்ருதமாயிருந்துள்ள தி3வ்ய மங்க3ளவிக்3ரஹங்களுண்டாகையாலும், விலக்ஷணவிக்3ரஹயுக்தனுய் இவ்வாக்யத் தில் ப்ரதிபாதி3க்கப்பட்டவன் உபசிதபுண்ய விஶேஷனான ஜீவனல்லன், தத்3 விலக்ஷணனான பரமாத்மாவென்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

இனி "பொறியுணர்வவையிலன்" என்று—ஐந்த்3ரியிக ப்ரத்யக்ஷவிஷயமான அசித்தின்படியல்லன் என்கையாலே, இச்சொன்ன அசித்3வ்யாவ்ருத்தமான ப்3ரஹ்ம

ஸ்வரூபத்தை ஸாதிக்கிற ஈக்ஷத்யதிகரணார்த்தமும் என்று அறியலாம். "மனனக மலமற மலர்மிசை யெழுதரு மனனுணர்வளவிலன்" என்று—மநோநிஷ்டமான அவித்யாதிகள் யோகாப்யாஸபலத்தாலே கழியக்கழிய, மேல்நோக்கி அபிவ்ருத்தமாய் வருகிற மாநஸஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமான ஆத்மாவின்படியல்லன் என்கையாலே ஸுத்யஸுத்யுபயாவஸ்த ஜீவவ்யாவ்ருத்தியை ப்ரஹ்மத்துக்கு அறிவிப்பிக்கிற ஆநந்தமயாதிகரண ஸமாநார்த்தமும் இச்சந்தையென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டமாக அறியலாம்; "உணர்முழுநலம்" என்று கட்டடங்க ஜ்ஞாநத்வாஶ்ரயனையும், ஆநந்தத்வாஶ்ரயனையும் இருப்பனென்று அருளிச்செய்கையாலே காரணவஸ்துவுக்கு அசேதநப்ரதாநவ்யாவர்த்தகமான ஜகத்ஸர்க்கேக்ஷணாதி தர்மத்தையும், ஜீவவ்யாவர்த்தகமான நிரதிஶயாநந்தாப்யாஸத்தையும் ஸூசிப்பித்தருளினார். ஆகையால், 1. "ஈக்ஷதே:" 2. "அப்யாஸாத்" என்கிற ஹேத்வம்ஶம் இச்சந்தையாலே ஸூசிதம். "எதிர் நிகழ் கழிவினும் இனனிலன்—மிகுநரையிலன்" என்று—காலத்ரயத்திலும் தன்னோடு ஒப்பாரையும் மிக்காரையும் உடையனல்ல னென்றும், நிஸ்ஸமாப்யதிகனென்றும் அருளிச்செய்கையாலே, புண்டரீகாக்ஷத்வ அபஹதபாப்மத்வாதி தர்மயோகத்தாலே நிஸ்ஸமாப்யதிகனான ஆதித்ய மண்டலாந்தர்வர்த்தியான புருஷன் விலக்ஷண ஜீவனல்லன். பரமாத்மாவேயென்று ஸித்தாந்தித்த அந்தராதித்யாதிகரணார்த்தமும் இச்சந்தையிலே ஸூசிதம்.

ஆனால், ஈக்ஷத்யதிகரண ப்ரமேயமான அசித்வ்யாவ்ருத்தியை முந்துற அருளிச்செய்யாதே, ஆநந்தமயாதிகரண ப்ரமேயமான ஜீவவ்யாவ்ருத்தியை முந்துற அருளிச்செய்கைக்கு அடி என்னென்னில்; ப்ரதாந ஜீவ வ்யாவ்ருத்திகளில் ப்ரதாந வ்யாவ்ருத்தி ஸூக்ஷ்மபுத்திகளுக்கு எளிதாய் அறியப்படுமாகையால் அவர்களுக்கு அறிகைக்கரிதான ஜீவவ்யாவ்ருத்தியை முந்துற அருளிச்செய்தார். ஆனால் ஸூத்ரகாரர் ப்ரதாநவ்யாவ்ருத்தியை முந்துறச் சொல்லுவானென்னென்னில்; அசித்வ்யாவ்ருத்தியையும் அறியமாட்டாத எளியரானவர்களுக்கு முந்துற தத்வ்யாவ்ருத்தியைக் காட்டி, அவ்வளவு தெளிவு பிறந்தவனுக்கு அநந்தரம் அதிலும் ஸூக்ஷ்மமான சேதநவ்யாவ்ருத்தியைக் காட்டினார். ஆகையால் ஆழ்வார் அருளிச்செய்கைக்கடி ஒரு க்ரமமும், ஸூத்ரகாரருக்கு மற்றைப்படி ஒரு க்ரமமும் விவக்ஷிதமாகையாலே அவ்விரண்டுக்கும் விரோதமில்லை. ஆனால், அசித்வ்யாவ்ருத்தி ஸ்புடமாயிருந்ததாகில் "பொறியுணர்வகையிலன்" என்று ஆழ்வார் அசித்வ்யாவ்ருத்தியை அருளிச்செய்வானென்னென்னில், த்ருஷ்டாந்தரூபேண அருளிச்செய்தாராமித்தனை; ஆகையாலிறே பிள்ளை "அசேதநவ்யாவ்ருத்தியோபாதியும் சேதந வ்யாவ்ருத்தி என்கைக்காக 'பொறியுணர்வகையிலன்' என்று அருளிச்செய்தார்" என்று த்ருஷ்டாந்த பரமாக வ்யாக்யாநம் செய்தருளினார்; ஆகையால் "மனனகம்" என்கிற பாட்டும் இவ்வதிகரணத்ரயமும் ஏககண்டமென்னுமிடம் ஸித்தம்.

"இலனது உடையனிது" என்கிற மூன்றும்பாட்டு-ஆகாஶாதி4கரணம் தொடங்கி அதி4கரண சதுஷ்டய ஸமாஹார்த்த2ம் என்னுமிடத்தைத் தெளிய அறிவிக்கிறேரும். ஆகாஶாதி4கரணத்தில்—1. "**ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூ4தாநி ஆகாஶாதே3வ ஸமுத்பத்3யந்தே**" இத்யாதி3ச2ாந்தோ3க்3ய வாக்யத்தில் ஆகாஶ ஶப்3த3வாச்யமாய்த் தோற்றுகிற ஜக3த்காரணவஸ்து ப்ரஸித்3தி4 ஆகாஶமேயாக வேணும். ஆகாஶ ஶப்3த3ம ப்ரஸித்3தி4 ஆகாஶத்திலே ரூட4மாகையாலும், பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆகாஶ ஶப்3த3வாச்யத்வம் அப்ரஸித்3தி4மாகையாலும் – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; ஸர்வஶப்3த3த்தால் சொல்லப்படுகிற சேதநாசேதந க்ருத்ஸ்ந ப்ரபஞ்ச காரணத்வம் என்ன, "பராயணம்" என்று சொல்லப்படுகிற ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வங்கள் என்ன, இவை இத்தனையும் ப்ரஸித்3தி4 ஆகாஶத்துக்குக் கூடாமையாலும், பரமாத்மாவுக்கே இது உள்ளதொன்றுகையாலும், 2."**ஆ காஶாதே, ஆ காஶயதி**" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஆகாஶஶப்3த3ம் பரமாத்மாவினிடத்திலும் கூடுகையாலும், ஆகாஶஶப்3த3வாச்யம் ப்ரஸித்3தி4 ஆகாஶமன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

ப்ராணாதி4கரணத்திலே—3. "**ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூ4தாநி ப்ராணமேவாபி4 ஸம்விஶந்தி**" இத்யாதி3 வாக்யத்தில், ப்ராணஶப்3த3வாச்யமான ஜக3த்காரண வஸ்து ப்ரஸித்3தி4ப்ராணனாகவேணும்; ஸர்வவஸ்துவும் ப்ராணாதீ4நஸ்தி2திகமாகக் காண்கையாலே – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; ஶிலாகாஷ்டா3த்3யசேதநங் களிலும் சேதநஸ்வரூபத்திலும் ப்ராணாதீ4நஸ்தி2திகத்வம் கூடாமையாலே, ஸர்வ ஜக3த்காரணதயா நிர்தி3ஷ்டமான ப்ராணன் ப்ரஸித்3தி4 ப்ராணனல்லன், பரமாத்மா என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

ஜ்யோதிராதி4கரணத்தில்—4. "**அத2 யத3தः பரோதி3வோ ஜ்யோதிர்தீ3ப்யதே**" என்கிற சா2ந்தோ3க்3ய வாக்யத்தில் ஜ்யோதிஶ்ஶப்3த3வாச்யம் ப்ரஸித்3தி4மான ஜ்யோதிஸ்ஸாகவேணும்; ஸ்வவாக்யத்தில் பரமாத்ம வ்யாப்தலிங்க3 விஶேஷம் காணுமையாலும், கௌகேஷய ஜ்யோதிரைக்யோபதே3ஶத்தாலும் – என்று பூர்வ பக்ஷம் வருமளவில்; ஸர்வபூ4தங்களும் தி3யுஸம்பந்தி4யான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்குப் பாத3மாக வ்யபதே3ஶிக்கையாலும், கௌகேஷயஜ்யோதிரைக்யோபதே3ஶம் ப2லார்த்த2மாக தத்3தா4த்மகத்வாநுஸந்தா4நவிதி4பரமாகையாலும் நிரதிஶயதீ3ப்தி யுக்தமான ஜ்யோதிஶ்ஶப்3த3வாச்யம் ப்ரஸித்3தி4ஜ்யோதிஸ்ஸன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

இந்த்3ரப்ராணாதி4கரணத்தில்—5. "**ப்ராணோऽஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மா தம் மாமாயுரம்ருதமித்யுபாஸ்வ**" இத்யாதி3 வாக்யங்களில் ஹிததமோபாஸநகர்மதயா நிர்தி3ஷ்ட னான இந்த்3ரன் ஜீவனாகவேணும்; இந்த்3ரஶப்3த3ம் ஜீவவிஶேஷத்திலே ரூட4

மாகையாலும் 1. "மாமுபாஸ்வ" என்று ஸ்வாத்மோபாஸநத்தை அம்ருதத்வ ப்ராப்திஸாதநமாக உபதேஸிக்கையாலும் - என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில், 2. "ஸ ஏஷ ப்ராண ஏவ ப்ரஜ்ஞாத்மாऽऽநந்தோ²ऽஜரோऽம்ருத:" என்று இந்த்ர ப்ராண ஸப்தநிர்தி³ஷ்டனிடத்தில் ஆநந்தா³ஜராம்ருதஸப்த³ஸாமாநாதி⁴கரண்யம் அந்வயிக்கவேண்டுகையாலும், 1. "மாமுபாஸ்வ" என்று ஸ்வஸரீரகபரமாத்மோபாஸநத்தை விதி⁴த்ததொழிய கேவலஜீவோபாஸந விதி⁴யல்லாமையாலும், ஹித தமோபாஸநகர்மதயா நிர்தி³ஷ்டன் சேதநனை இந்த்³ரனல்லன்; ஜக³த்காரண பூ⁴தனை பரமாத்மா என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இனி "இலனது உடையனிதென நினைவரியவன்" என்று - தூ³ரஸ்த²மாயிருப்பது ஒன்றைக்காட்டி அத்தையுடையனல்லன், ஸந்நிஹிதமாயிருப்பதொன்றைக்காட்டி இத்தையுடையவன் என்று நினைக்கவுங்கூட அரியனென்று சொல்லி, "நிலனிடை விசும்பிடை உருவினன்" என்று - பூ⁴ம்யந்தரிக்ஷாதி³ ஸர்வதே³ஸவர்த்திகளான ஸர்வசேதநாசேதநங்களையும் உடையவனென்று அருளிச்செய்கையாலே, 3. "ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூ⁴தாநி ஆகாஸாதே³வ ஸமுத்பத்³யந்தே, ஆகாஸம் ப்ரத்யஸ்தம் யந்தி" 4. "ஸர்வாணி ஹவா இமாநி பூ⁴தாநி ப்ராணமேவாபி⁴ஸம்விஸந்தி" 5. "பாதோ³ऽஸ்ய ஸர்வா பூ⁴தாநி" இத்யாதி³விஷயவாக்யங்களிலுள்ள ப்ரஸித்³தா⁴காஸ ப்ராண ஜ்யோதிஸ்ஸுகளுக்கு கூடியாதபடியான நிகி²லசேதநாசேதநகாரணத்வ ப்ரகாரித்வாதி³களை இவரும் வெளியிட்டருளினர்.

"உருவினன் அருவினன்" என்று சித்³சித்துக்களுக்கு ஸேஷியென்று அர்த்த³மாமொழிய ப்ரபஞ்சகாரணத்வம் அர்த்த³மன்றே என்னில்; கார்யத்வமும் தச்சே²ஷத்வ ப்ரகாரமாகையாலே ஸேஷத்வகத³நத்தாலே ஜக³த்துக்கும் ப்³ரஹ்ம கார்யத்வம் ஸித்³தி⁴க்குமென்று உபஸர்ஜநத்வரூப ஸேஷத்வத்தை அருளிச்செய்தார். ஆனால் கார்யகாரண பா⁴வேந சொல்லாமல் ஸம்ப³ந்த⁴ஸாமாந்யாவலம்ப³நம் பண்ணுவானென்னென்னில்; 5. "பாதோ³ऽஸ்ய ஸர்வா பூ⁴தாநி" என்று ஜ்யோதிரதி⁴கரணோக்தமான ஜக³ச்சே²ஷித்வமும் ஸங்க்³ருஹீதமாகவேணுமென்னும் கருத்தாலே அருளிச்செய்தார்; ஆகையால் இவ்வதி⁴கரண த்ரயத்துக்கும் இச்சந்தைக்கும் ஸமாநார்த்த²த்வம் ஸித்³தி⁴4ம். "அங்நலனுடையொருவனை" என்று - அந்த ஆநந்த³கு³ணத்தையுடைய அத்³விதீயனென்கையாலே, 2. "ஸ ஏஷ ப்ராண ஏவ ப்ரஜ்ஞாத்மாऽऽநந்தோ²ऽஜரோऽம்ருத:" என்று இந்த்³ரப்ராணஸப்த³நிர்தி³ஷ்டனுக்கு ஆநந்த³-அஜர-அம்ருத ஸப்த³ஸாமாநாதி⁴கரண்யத்தாலே பரமாத்மத்வத்தை ஸாதி⁴த்த அர்த்த³ம் இச்சந்தையிலே ஸூசிதமாகையாலே, இச்சந்தை இந்த்³ரப்ராணாதி⁴கரணார்த்த³மாகலாம். கிஞ்ச "நனுகினம் நாமே"-"நாம் ப்ராபிக்கப்பெற்றேரும்" என்று உபாஸந பலமான ப்ராப்யத்வ கத³நமுகே²ந பரமாத்மாவினுடைய உபாஸ்யத்வத்தை ஸூசிப்பிக்கையாலே 6. "தம்மாமாயுரம்ருதமித்யுபாஸ்வ" என்கிற இந்த்³ரப்ராணஸப்³த³வாச்யனுக்குப் பரமாத்மத்வஸாத⁴கமான

உபாஸ்யத்வப்ரதிபாத்₃யகவாக்ய ஸமாநார்த்த₂கம் இச்சந்தை என்று அறியலாம். இப்படி மூன்றும்பாட்டும் அங்நாலதி₄கரணமும் ஏகண்டமென்னுமிடம் ஸித்₃த₄ம்.

1. **ஆம்நாயமௌளியுகு₃ளீவிஹாராணும் ஸதாம் மூதே₃ ।**
நிரூபிதாऽऽத்₃யபாத₃ஸ்ய கா₃த₃ாத்ரயஸமார்த்த₂தா ॥
இதி ஆத்₃யபாத₃கா₃த₃ாத்ரயைகண்ட்₃யம்.

இப்படி மூன்று பாட்டுக்கும் ப்ரத₂மபாத₃த்துக்கும் ஐகார்த்₂யம் உபபாதி₃தமாயிற்று. இனிமேல், நாலாம்பாட்டு தொடங்கி மேல்மூன்று பாட்டுக்கும் த்ரிபாதி₃க்கும் ஐகார்த்₂யம் உபபாதி₃க்கப்படுகிறது; அதில் முதலிலே த்₃விதீய பாத₃மும் நாலாம்பாட்டும் ஏகண்டமானபடியை உபபாதி₃க்கிறேம். த்₃விதீய பாத₃த்துக்குப் பொருளான ஜகச்₂ரீரத்வத்தை இப்பாட்டிலும் ஆழ்வாரருளிச் செய்கையாலே ஐகார்த்₂யமுண்டு. த்₃விதீயபாத₃ார்த்த₂ம் ஜகச்₂ரீரகத்வம் என்னுமிடத்தை 2. "**த்₃விதீயே ஜகச்₂ரீரகத்வம்**" என்று ஸ்ருதப்ரகாஶிகையிலும், 3. "**ஸ்ரஷ்டா தே₃ஹீ ஸ்வநிஷ்டே₂ா நிரவதி₄மஹிமா**" என்று ப்ரத₂மாத்₄யாயபாத₃ சதுஷ்டயத்துக்கும் அடைவே பொருள் சொல்லுமிடத்தில், த்₃விதீயபாத₃த்தின் பொருளே "தே₃ஹீ" என்று ஸாராவளியிலும், ஸ்ரீமத்ஸுதா₃ர்ஶநபட்டரும் ஸ்ரீமத்₃வேங்கடநாத₂ரும் வகுத்து அருளிச்செய்தார்கள்.

இனி, த்₃விதீயபாத₃ ப்ரத₂மாதி₄கரணத்திலே—4. "**ஸர்வம் கா₂ல்விதி₃ம் ப்₃ரஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத**" என்கிற ஶாண்டி₃ல்ய வித்₃யாவாக்யத்தில் உபதி₃ஷ்டமான ப்₃ரஹ்மம ஜீவனுகவேணும்; நிர்து₃ஷ்டனான பரமாத்மாவுக்கு ஹேயாகரமான சிது₃சித்₃ரூப ஸர்வப₄ாவம் கூடாமையாலும், தே₃வமநுஷ்யாதி₃ரூபேண கர்மக்ருதமாக ஜீவனுக்கு ஸர்வாத்மப₄ாவம் கூடுகையாலும் – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில், ஸர்வவேதா₃ந்த ப்ரஸித்₃த₄மான ஸர்வஜக₃த்காரணத்வத்தை உபதே₃ஶிக்கையாலும், தஜ்ஜத்வ தல்லத்வ தத₃ந்த்வங்களாலே ப்₃ரஹ்மத்துக்கே தாத₃ாத்ம்யம் உபபங்நமாகையாலும், தே₃வமநுஷ்யாதி₃ப₄ாவேந ஜீவனுக்குத் தாத₃ாத்ம்யம் உண்டானாலும் அவனுக்கு ஜக₃த்காரணத்வம் கூடாமையாலும், ப்₃ரஹ்ம ஶப்₃த₃வாச்யன் ஜீவனல்லன், ஸர்வஜக₃ச்ச₂ரீரதயா ஸர்வஶப்₃த₃வாச்யனான பரமாத்₄மாவே என்று ஸித்₃தா₄ந்திக்கப்பட்டது.

த்₃விதீயாதி₄கரணத்திலே—5. "**யஸ்ய ப்₃ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே₄ ப₄வத ஓத₃நः । ம்ருத்யுர் யஸ்யோபஸேசநம்**" இத்யாதி₃ கடோ₂வல்லீ வாக்யத்தில் ஓத₃நோபஸேசநஸுசிதனான அத்தா ஜீவனுகவேணும்; போ₄க்த்ருத்வம் கர்மநிமித்தமாகையாலும், ஜீவனுக்கே அது உள்ளதொன்றுகையாலும்–என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; சராசரரூப க்ருத்ஸ்ந ஜக₃த்₃பு₄க்த்ருத்வம் ஜக₃த்ஸம்ஹார கர்த்ருத்வமொழிய கர்மநிமித்த போ₄க்த்ருத்வமல்லாமையாலும், தாத்₃ருஶஸம்ஹாரகர்த்ருத்வம் பரமாத்ம தர்₄மமாகையாலும் இவ்வாக்யப்ரதிபாத்₃யன் ஜீவனல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்₃தா₄ந்திக்கப்பட்டது.

த்ருதீயாதிகரணத்தில் — 1. "ய ஏஷோ5ந்தராக்ஷிணி புருஷோ த்ருச்யதே" என்கிற சாந்தோக்யத்தில் அக்ஷியாதாரதயா நிர்திஷ்டனான புருஷன் ப்ரதிபிம்ப ஜீவ தேவதாவிமோஷங்களில் அந்யதமனாகவேணும்; ப்ரஸித்யதவ்யங்நிர்தேஸாத்தாலும், "த்ருச்யதே" இத்யபரோக்ஷாபிதாநத்தாலும் ப்ரதிபிம்பமாகலாம்; ஜீவனுக்குச் சக்ஷுஸ்ஸிலே விமோஷ ஸங்நிதாநமுண்டாகையாலே ஜீவன்தான் ஆகலாம். 2. "ரஸ்மிபிரேஷோ5ஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டிதஃ" என்கிற ஸ்ருதிப்ரஸித்யதியாலே சக்ஷுஃ ப்ரதிஷ்டிததேவதாவிமோஷந்தானாகலாம் - என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; 3. "ஏஷ ஆத்மேதி ஹோவாச ஏதத்அம்ருதமபயமேதத் ப்ரஹ்மேத்யாசக்ஷதே" இத்யாதி வாக்யத்தால் ப்ரதிபந்நமான கல்யாணகுணங்கள் பரமாத்மாவுக்கேயுள்ளதொன்றுகையாலும், 4. "யஸ்சக்ஷுஷி திஷ்டந்" இத்யாதி ஸ்ருதிப்ரஸித்யதமான சக்ஷுர்வர்த்தித்வத்தை 1. "ஏஷோ5க்ஷிணி" என்று ப்ரஸித்யதவ்யநிர்தேஸஸிக்கையாலும், 1. "த்ருச்யதே" இத்யபரோக்ஷாபிதாநம் யோகித்ருச்யத்வாபிப்ராயமாகையாலும் ப்ரதிபிம்பாதிகளுக்கு நியமேந சக்ஷுர்வர்த்தித்வம் இல்லாமையாலும், அக்ஷிபுருஷன் ப்ரதிபிம்பாதிகளில் அந்யதமனல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்யதாந்திக்கப்பட்டது.

சதுர்த்தாதிகரணத்தில்—5. "யஃ ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டந், ப்ருதிவ்யா அந்தரோ, யம் ப்ருதிவீ ந வேத, யஸ்ய ப்ருதிவீ ஸரீரம்" இத்யாதிவாஜஸநேயக வாக்யஸ்ருதனான அந்தர்யாமி ஜீவனுகவேணும்; வாக்ய ஸேஷத்திலே கரணயத்தஜ்ஞாநம் அந்தர்யாமிக்கு ஸ்ருதமாகையாலே-என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; ஒருவனே ஸர்வலோக ஸர்வபூத ஸர்வதேவாதிகளையும் நியமிக்கிருனென்கிற இது பரமாத்மா5ஸாதாரண தர்மமாகையாலும், 6. "த்ரஷ்டா ஸ்ரோதா" என்று ரூபாதிஸாக்ஷாத்காரத்தைச் சொல்லுகிறதொழிய கரணயத்த ஜ்ஞாநவத்த்வத்தைச் சொன்னதல்லாமையாலும், அந்தர்யாமி ஜீவனல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்யதாந்திக்கப்பட்டது.

ஐந்தாமதிகரணத்தில் — 7. "யத்ததத்ரேஸ்யமக்ராஹ்யம்" இத்யாதிவாக்யத்திலும் 8. "அக்ஷராத் பரதஃ பரஃ" என்கிற வாக்யத்திலும் ப்ரதிபந்நமான அத்ருச்யத்வாதிகுணகமும், அக்ஷராத் பரதஃபரனும் ப்ரக்ருதி புருஷர்களாகவேணும்; அசேதந ப்ருதிவ்யாதிகதமான த்ருச்யத்வாதி ப்ரதிஷேதம் தத்ஜாதீய ப்ரதாநத்தில் உசிதமாகையாலும், அதிற்காட்டில் பரத்வம் ஜீவனுக்கு உசிதமாகையாலும் – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; 9. "யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ் ஸர்வவித்" இத்யாதி வாக்யங்களில் அத்ருச்யத்வாதி குணகவஸ்துவுக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்கள் ஸ்ருதமாகையாலும், அதிற்காட்டில் பரத்வம் ஜீவனுக்கு கடியாமையாலும் இவ்விரண்டு வாக்யத்திலும் ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் ப்ரதிபாத்யரல்லர், பரமாத்மாவே ப்ரதிபாத்யனென்று ஸித்யதாந்திக்கப்பட்டது.

ஷஷ்டாதிகரணத்தில் — 1. "ஆத்மாநமேவேமம் வைஶ்வாநரம் ஸம்ப்ரத்யத்யேஷி" இத்யாதி வாக்யத்தில் ஶ்ருதனான வைஶ்வாநரன் பரமாத்மா என்று நிர்ணயிக்கவொண்ணாது; வைஶ்வாநர ஶப்தத்தை ஜாடராக்நியென்ன, பூத த்ருதீயமென்ன, தேவதாவிஶேஷமென்ன, இவைகளிலும் பரமாத்மாவிலும் வேதம் ப்ரயோகிக்கையாலே - என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; 2. "கோ ந ஆத்மா ஸ ப்ரஹ்ம" என்று உபக்ரமத்திலே ஸர்வாத்மபூதபரப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸயா உபஸங்க ரான ஔபமன்யவாதி முமுக்ஷுக்களைக் குறித்து உபதேஶிக்கப்படுகையாலும், பரமாத்மதர்மமான த்யுப்ரப்ருதி ப்ருதிவ்யந்த ஜகச்சரீரத்வம் ஶ்ருதமாகை யாலும், ஜாடராக்ந்யாதிகளில் இஶப்தத ப்ரயோகமுண்டாகாலும் இவ் விடத்தில் வைஶ்வாநரன் பரமாத்மாவே என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது.

இப்பாதார்த்தமான ஜகச்சரீரத்வம் ப்ரதமாதிகரணத்திலே 3, "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" என்கிற விஷயவாக்யத்திலே காணலாம். த்விதீயாதி கரணத்தில் — 4. "க்ருஹாம் ப்ரவிஶ்யெள" இத்யாதி ஔத்ர விஷயமான 5. தம் துர்தர்ஶம் கூடமநுப்ரவிஶ்டம் குஹாஹிதம் கஹ்வரேஷ்டபும் புராணம்" இத்யாதி வாக்யத்திலே ஔபரிணயைப்போலே ஜகத்து ஜ்ஞாநாதிஷ்டிதத ஶரீரமன்று, ஸ்வரூபத்தாலே ஸர்வஶரீரங்களிலே ஹ்ருதய குஹாப்ரவிஶ்ட னான பரமாத்மாவுக்கு ஶரீரம் என்று சொல்லப்பட்டது. த்ருதீயாதிகரணத் தில், 6. "ய ஏஷோ(அக்ஷிணி புருஷோ த்ருஶ்யதே" என்கிற விஷயவாக்யத்திலே இந்த்ரியங்களுக்கும் பரமாத்மஶரீரத்வம் சொல்லப்பட்டது. சதுர்த்தாதிகரணத் தில், கேவலம் இந்த்ரியங்களேயல்ல, ப்ரத்யேகம் ஸர்வதத்வங்களும் பரமாத்மஶரீர மென்று சொல்லப்பட்டது. பஞ்சமாதிகரணத்தில், ஸர்வதத்வங்களும் ஸமுதாய ரூபத்தாலும் ப்ரஹ்மஶரீரமென்று 7. "ரூபோபந்யாஸாத்" என்கிற ஸூத்ரத் திலே சொல்லப்பட்டது. ஷஷ்டாதிகரணத்தில், ஜகச்சரீரத்வம் முமுக்ஷூ பாஸ்யம் என்று ப்ரபஞ்சிதம்.

இப்படி ஷடதிகரணியான இப்பாதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜகச்சரீரத் வத்தை ஆழ்வாரும் "நாமவனிவனுவன் அவளிவருவளெவள், தாமவரிவருவர் அது விது வுதுவெது, வீமவையினவையுவை அவைநலந்தீங்கவை, ஆமவையாயவை ஆய் நின்ற அவரே" என்று-"தந்தாமாயும், அஸங்நிஹிதனுயும், ஸங்நிஹிதனுயும், அதாத விப்ரக்ருஷ்டனுயுமிருந்துள்ள புருஷனென்ன, தாரவர்த்திநியாயும், ஸங்நிஹிதை யாயும், அதாத விப்ரக்ருஷ்டையாயும் வினவப்படுகிறவளாயுமிருந்துள்ள ஸ்த்ரீஜாதி யென்ன, பஹுமந்தவ்யரில் அவரென்றும், இவரென்றும், உவரென்றும் சொல்லப் படுகிறவர்களென்ன, "அது இது உது எது" என்று நபும்ஸகலிங்க நிர்திஷ்டமான வஸ்துக்களென்ன, நஶ்வரபதார்த்தங்களென்ன, நல்லதாயும் தீயதாயும் இருந் துள்ள வஸ்துக்களென்ன இவை இத்தனையுமாய், காலத்ரயவர்த்தியான பதார்த் தங்களுமாய் இருக்கிற பூர்வோக்தரானவர்" என்று ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஜகத்துக்கும் ப்ரஹ்மத்துக்கும் உண்டான ஸரீராத்மபாவத்தை அருளிச்செய்கை யாலே இப்பாட்டுக்கு த்விதீயபாதத்தோடு ஜகதண்ட்யம் உண்டென்னுமிடம் ஸொல்லவேண்டும்.

"ஸ்வரவர் தமதமது" என்கிற ஜந்தாம்பாட்டுக்கு த்ருதீயபாதைகார்த்யம் உண்டானபடியென்? என்னில்; த்ருதீயபாதத்தில் ப்ரதிபாத்யமான ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரத்தை இதிலும் அருளிச்செய்கையாலே ஜகார்த்யமுண்டு. இப்பாதார்த்தம் ஸர்வாத்மத்வப்ரகாரமென்னுமிடத்தை 1. "த்ருதீயே ஸர்வாத்மத்வப்ரகார:" என்று ஸ்ருதப்ரகாஸிகைபிலே பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

இப்பாதத்தில் ப்ரதமாதிகரணத்திலே — 2. "யஸ்மிந் த்யௌ: ப்ருதிவீ சாந்தரிக்ஷமோதம் மநஸ் ஸஹ ப்ராணைஸ்ச ஸர்வை:" இத்யாத்யாதர்வணிக வாக்யத்தில் ஸ்ருதனான த்யுப்வாத்யாயதநன் ஜீவனுகவேணும். மந:ப்ராண ஸப்தாநாட்யாதாரத்வ பஹுராஜாயமாநத்வாதிகளாலே – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; அம்ருதத்வாதுத்வ ஆத்மத்வ ஸர்வஜ்ஞத்வாதி தர்மவாசக பரமாத்மாஸாதாரண ஸப்தங்களாலே நிர்தேஸிக்கையாலும், ஸர்வாதாரனுக்கு மந:ப்ராணநாட்யாதாரத்வம் கூடுகையாலும், ஜச்சரீரமான பஹுராஜாயமாநத்வம் இவனுக்கும் உண்டாகையாலும், த்யுப்வாத்யாயதனன் ஜீவனல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்தாந்திக்கப்பட்டது.

த்விதீயாதிகரணத்தில்—3."யத்ர நாந்யத் பஸ்யதி நாந்யச் ச்ருணோதி நாந்யத் விஜாநாதி ஸ பூமா" என்கிற சாந்தோக்ய வாக்யத்தில் ஸ்ருதனான பூமகுண விஸிஷ்டன் ஜீவனுகவேணும்; 4. "தரதி ஸோகமாத்மவித்" என்று ஆத்மஜிஜ்ஞாஸயா உபஸங்நனான முமுக்ஷுவுக்கு ப்ராணஸஹசாரித்வ நிபந்தநேந ப்ராணஸப்தநிர்திஷ்டனான ஜீவனிடத்தில் ஆத்மோபதேஸம் ஸமாப்தமாகையாலும், அந்த ஜீவனுடைய முக்தாவஸ்தையில் ஆநந்த ஐவபுல்யத்தை பூமஸப்தத்தாலே நிர்தேஸிக்கையாலும் – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; 5. "யஸ் ஸத்யேநாதிவததி" என்கிற வாக்யத்தில் ஸத்ய ஸப்தத்தாலே ஸ்ருதனான பரமாத்மாவினிடத்தில் ஆத்மோபதேஸம் ஸமாப்தமொழிய ப்ராணஸப்தவாச்ய ஜீவோபதேஸத்தில் ஸமாப்தமல்லாமையாலும், பரமாத்மாவினுடைய ஆநந்தஐவபுல்யத்தை பூமஸப்தத்தாலே சொல்லுகையாலும், பூமகுண விஸிஷ்டன் ஜீவனல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்தாந்திக்கப்பட்டது.

த்ருதீயாதிகரணத்தில் — 6. "ஏதத்ஐவை ததக்ஷரம் கார்கி ப்ராஹ்மணா அபிவதந்தி" இத்யாதி வாஜஸநேய வாக்யத்தில் ஸ்ருதமான அக்ஷரம், ப்ரதாந ஜீவர்களாகவேணும்; 7. "அக்ஷராத் பரத: பர:" 8. "அக்ஷரம் தமஸி லீயதே" இத்யாதி ஸ்ருதிகளில் ப்ரதாநஜீவர்களிலும் அக்ஷரஸப்தத ப்ரயோகமும் காண்கையாலே – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; த்ரைகால்யவர்த்தி விகாரஜாதாதாரபூத ஆகாஸ

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஶப்3தை3வாச்ய ப்ரதி1நாதி1ரத்வத்தாலும், ப்ராஸாங3 ஸ்ரவணத்தாலும் அக்ஷர ஶப்3தை3நிர்தி3ஷ்டம் ப்ரதி1நமுமன்று, ஜீவனுமன்று, பரமாத்மாவேயென்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

சதுர்த்தா2தி4கரணத்தில் — 1. "**பரம் புருஷமபி4த்4யாயீத**" என்று தொடங்கி 2. "**புரிஶயம் புருஷமீக்ஷதே**" என்கிற வாக்யத்தில் த்4யாயதீக்ஷதிகர்மதயா நிர்தி3ஷ்டனான பரமபுருஷன் சதுர்முக2னுகவேணும்; மநுஷ்யலோகத்துக்கும் அந்த ரிக்ஷலோகத்துக்கும் உபரிதநமான ப்3ரஹ்மலோகத்தில் ஈக்ஷணீயத்வாதி3லிங்க3த் தாலே – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; 3. "**யத்தச்ச2ாந்தமஜரமம்ருதமப4யம்**" இத்யாதி3 வாக்யத்தில் ஶாந்தத்வாஜரத்வாம்ருதத்வாதி3 தர்மங்கள் ஸ்ருதமாகை யாலும், ஸர்வபாபநிர்முக்தனான முக்தனுக்கு ப்ராப்யதயா உக்தமான ப்3ரஹ்ம லோகம் சதுர்முக2ஸ்தா2நமல்லாமையாலும், 4. "**யத்தத் கவயோ வேத3யந்தே**" என்று கவிஶப்3தை3வாச்யரான நித்யஸூரிகளாலே த்3ருஶ்யமான வைஷ்ணவபத3த்தை ப்3ரஹ்மலோக ஶப்3தை3த்தாலே நிர்தே3ஶிக்கையாலும் ததி3ரத்யனுனவன் சதுர் முக2னல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

பஞ்சமாதி4கரணத்தில் — 5. "**த3ஹரோ(ஸ்மிந்நந்தர ஆகாஶ:**" இத்யாதி3 ச2ாந் தோ3க்ய வாக்ய ஸ்ருதமான ஹ்ருத3யபுண்ட3ரீக மத்4யவர்த்தித3ஹராகாஶம் பூ4தாகாஶமாதல், ஜீவனுதலாகவேணும்; பூ4தாகாஶத்தில் ஆகாஶஶப்3த3ப்ரஸித்3தி4 ப்ராசுர்யத்தாலே பூ4தாகாஶமாகலாம்; ப்ரஜாபதி வாக்யத்தில் ஜீவனுக்கும் அபஹதபாப்மத்வாதி3கள் ஸ்ருதமாகையாலும், ப்ரகாஶாதி3யோக3த்தாலே ஆகாஶ ஶப்3த3ம் ஜீவனிடத்தில் கூடுகையாலும் ஜீவன்தானுகலாம் – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; அபஹதபாப்மத்வாதி3கள் பூ4தாகாஶத்துக்கு கு4டியாமையாலும், ப்ரஜாபதிவாக்யத்தில் ஸ்ருதமான பரமாத்மஸம்பத்திலப்3தை4பஹதபாப்மத்வாதி3 கள் ஜீவனுக்கு உண்டானுலும், த3ஹரவாக்யோக்த அதிரோஹித நித்யஸித்3தி4 அபஹதபாப்மத்வாதி3 வைஶிஷ்ட்யம் ஜீவனுக்குக் கூடாமையாலும், பரமாத்மா வினிடத்திலும் ஆகாஶ ஶப்3த3ப்ரயோக3ம் ஸ்ருத்யந்தர ஸித்3தி4மாகையாலும் த3ஹராகாஶம் ப்ரஸித்3தி4காகாஶமுமன்று, ஜீவனுமன்று, பரமாத்மாவே என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது.

ஷஷ்டா2தி4கரணத்தில் — 6. "**அங்கு3ஷ்டை2மாத்ர: புருஷோ மத்4ய ஆத்மநி திஷ்ட2தி**" இத்யாதி3 கட2வல்லீ வாக்யத்தில் ஸ்ருதனான அங்கு3ஷ்ட2 ப்ரமிதன் ஜீவனுக வேணும். அங்கு3ஷ்ட2 ப்ரமிதத்வம் ஜீவனுக்கு ஸ்ருத்யந்தர ஸித்3தி4மாகையாலே – என்று பூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; பூ4தப4வ்யேஶாநத்வம் ஜீவனுக்கு அநுபபந்நமாகை யாலும், பரமாத்மாவுக்கே உள்ளதொன்றுகையாலும் அங்கு3ஷ்ட2 ப்ரமிதன் ஜீவ னல்லன், பரமாத்மாவே என்று ஸித்3தா4ந்திக்கப்பட்டது. ஸப்தமாஷ்டமநவமாதி4 கரணங்களில் ப்3ரஹ்மவித்3யையிலே அதி4காராநதி4கார விசாரம் ப்ராஸங்கி3கமாக ப்ரவருத்தமாயிற்று.

தத்ஸமாதிகரணத்தில் — 1. "ஆகாஶோ ஹவை நாமரூபயோர் நிர்வஹிதா" இத்யாதி சாந்தோக்ய வாக்யத்தில் ஶ்ருதனை ஆகாஶஶப்தவாச்யன் முக்தாத்மாவாகவேணும்; 2. "அஶ்வ இவ ரோமாணி விதூய பாபம்" இத்யாத்யங்தர வாக்யத்திலே முக்தன் ப்ரக்ருதனுகையாலும், முக்தனுக்கும் பூர்வாவஸ்தையிலே கர்ம க்ருதமாக நாமரூபநிர்வாஹம் கூடுகையாலும் - என்றுபூர்வபக்ஷம் வருமளவில்; ஸகலஜகந்நிர்மாண துரந்தரனான பரமாத்மாவுக்கே நாமரூப நிர்வோட்ருத்வம் ஶ்ருதிஶதஸமதிகதமாகையாலும், 3. "ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பவாநி" என்று ப்ரஹ்ம லோக ஶப்தவாச்யனான பரமாத்மாவும் அங்தரப்ரக்ருதனுகையாலும் ஆகாஶ ஶப்த நிர்திஷ்டன் முக்தனல்லன், பரமாத்மாவேயென்றுஸித்தாங்திக்கப்பட்டது.

ஸர்வாத்மத்வப்ரகாரத்தில் ஹேயாஸ்ப்ருஷ்டத்வம் ப்ரதமாதிகரணம். த்விதீயாதிகரணத்தில் நிரதிஶயாஙந்தயோகமும் சொல்லப்பட்டது; இதுவும் ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரமிறே. த்ருதீயாதிகரணத்தில் ப்ரஶாஸ்தித்ருத்வம் ப்ரபஞ்சிதம்; இது ஸர்வாத்மத்வப்ரகாரமென்னுமிடம் ஸ்புடமிறே. சதுர்த்தாதிகரணத்தில் முக்த ப்ராப்யத்வம் நிரூபிதம்; இதுவும் 4. "ஸர்வம் ஹ பஶ்யः பஶ்யதி" இத்யாதிப்படியே ஸர்வஶரீரியான ப்ரஹ்மமே முக்தப்ராப்யமாகையாலே ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரமென்னக் குறையில்லை. பஞ்சமாதிகரணத்தில் நிரதிஶயபோக்ய குணத்வம் நிரூபிதம்; இதுவும் அபஹதபாப்மத்வாதி குணவத்த்வமாகையாலே ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரமென்னலாம். ஷஷ்டாதிகரணத்தில் மாதாவைப்போலே அந்தர்வர்த்தியான எம்பெருமானுக்கு ஜுகுப்ஸை ஶங்கையாமையும் பிதாவைப்போலே ஶிக்ஷகத்வோபயுக்த ஹேதுத்வமும் சொல்லிற்று; இதுவும் அந்தர்யாமித்வ ப்ரகாரமென்னுமிடம் ஸித்தம். அதிகாராதிகார விசாராத்மக அதிகரணத்ரயமும் ப்ராஸங்கிகமாகையாலே இதில் ஸர்வாத்மத்வப்ரகார ப்ரதிபாதனம் பண்ணவேணுமென்கிற நிர்பந்தமில்லை. சரமாதிகரணத்தில் ஸுஷுப்த்யாதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பரமாத்ம ஸம்பந்தம் ப்ரோக்தம். இதுவும் ஸர்வாத்மத்வப்ரகாரமென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டமிறே.

இப்படி த்ருதீயபாதத்தாலே நிரூபிதமான ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரத்தை "அவரவர் தமதமதறிவறிவகைவகை, அவரவரிறையவரென அடியடைவர்கள், அவரவரிறையவர் குறைவிலரிறையவர், அவரவர் விதிவழி அடையநின்றனரே"— தத்தத்காரிகள் தந்தாமுடைய ருசிபேதத்தாலே ராஜஸராயும் தாமஸராயும் மிஶ்ரஸத்வராயுமிருந்துள்ள தேவதைகளை ஆஶ்ரயிப்பார்கள். அந்தந்த தேவதைகளை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு அத்தேவதைகள் தத்தத்பல ப்ரதானத்தில் குறையுடையரல்லர்; அதுக்கு அடி ஸர்வஶரீரியான ஸர்வேஶ்வரன் தத்தத்தேவதைகளுக்கு அந்தர்யாமியாய், ஆஶ்ரயித்த மநுஷ்யர்க்கு, தத்தத் பலம் பெறும்படி இருக்கையாலே — என்று ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தார்; அதில் பாதார்த்தமான ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரத்தில் ப்ரதமாதிகரணப்ரமேயமான ஹேயாஸ்ப்ருஷ்டத்வ

ரூபப்ரகாரத்தை "இறையவர்" என்கிற பதத்தாலே ப்ரகாஶிப்பித்தருளினார்; அது எங்ஙனே யென்னில்: "இறையவர்" என்று - ஈஶ்வரத்வம் சொல்லுகையாலே ஸகல ஹேயாஸ்ப்ருஷ்டனென்று ஸித்திக்கும்; த்விதீயாதிகரண ப்ரமேயமான நிரதிஶயாநந்தயோகமும் ஶேஷித்வவாசியான அந்தப் பதத்தாலேதானே ஸூசிதம்; ஸர்வ ஶேஷிக்கிறே நிரதிஶயாநந்தத்வமுள்ளது; ஆகையாலிறே ஆநந்தவல்லியிலே **1. "தஸ்யேயம் ப்ருதிவீ ஸர்வா வித்தஸ்ய பூர்ணா ஸ்யாத்"** இத்யாரப்ய, வித்தபூர்ணையான ஸர்வப்ருதிவியுமுடையனாயிருக்கையை மநுஷ்யாநந்தமாகச் சொல்லிற்று. இனி ஸர்வத்தையும் உடையவனென்று சொல்லவே, ஸர்வஶேஷித்வ ப்ரயுக்த நிரதிஶயாநந்த யோகமும் தன்னடையே வ்ரும். த்ருதீயாதிகரண ப்ரமேயமான ப்ரஶாஸித்ருத்வமும் நியந்த்ருரூப ஶேஷிவாசியாகையாலே அப் பதத்தாலேதானே ஸூசிதம். இன்னமும் "அவரவர் விதிவழி யடையநின்றனர்" என்று-தேவதாந்தர்யாமித்வகதநத்தாலும் ப்ரஶாஸித்ருத்வம் உக்தமாகலாம்; சதுர்த்தாதிகரண ப்ரமேயமான முக்தப்ராப்யத்வமும் "இறையவர்" என்று-இன்னானுக்கு இறையவரென்று விஶேஷியாதே ஸாமாந்யேந ஸர்வஶேஷியென்று சொல்லுகையாலே, இப்பதத்தாலே சொல்லப்பட்டதென்றறியலாம். ஆகையாலிறே ப்ராப்யபரமான உத்தரவாக்யத்தில் நாராயணபதத்துக்கு ஶேஷித்வத்திலே நோக்கென்று முன்புள்ள முதலிகள் வ்யாக்யாநம் செய்தருளிற்று. இந்த "இறையவர்" என்கிற பதம் ஸாமாந்யேந ஸர்வஶேஷித்வவாசி என்னுமிடத்தை கலிவைரிதேஶிகர் "பொதுவிலே 'இறையவர்' என்கிறார்; அவர்களோடு அவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கிற தேவதைகளோடு தம்மோடு வாசியற எல்லார்க்குமொக்க இறையவராகையாலே" என்று பகவத்விஷயத்திலே வெளியிட்டருளினார்.

பஞ்சமாதிகரண ப்ரமேயமான நிரதிஶய போக்ய குணத்வமும் தேவதாந்தர்யாமித்வ கதநத்தாலே ஸூசிதம்; அதெங்ஙனே யென்னில்: **2. "யாவாந்ஹ வா அயமாகாஶ:" 3. "உபே அஸ்மிந் த்யாவாப்ருதிவீ - உபாவக்நிஶ்ச வாயுஶ்ச ஸூர்யா சந்த்ரமஸாவுபௌ வித்யுந்நக்ஷத்ராணி"** என்கிற வாக்யத்திலே ப்ராக்ருத தஹராகாஶத்தை 3. **"அஸ்மிந்"** என்று நிர்தேஶித்து, அக்நிவாயு ஸூர்ய சந்த்ர வித்யுந்நக்ஷத்ராத்யாதாரத்வத்தைச் சொல்லி, **4. "யச்சாஸ்யேஹாஸ்தி யச்ச நாஸ்தி ஸர்வம் ததஸ்மிந் ஸமாஹிதம்"** என்று — பூர்வவாக்யோக்தமான ஸர்வாதார தஹராகாஶத்தை 3. **"அஸ்மிந்"** என்று பராமர்ஶித்து, அந்த ப்ரஹ்மோபாஸநம் பண்ணுகிறவனுக்கு இஹலோகலப்யமாயும், பரலோகலப்யமாயும், மநோரதமாத்ரவர்த்தியாயும் இருந்துள்ள ஸர்வபோக்யஜாதமும் இந்த தஹராகாஶத்திலே உண்டாயிருக்குமென்று சொல்லிற்று. இவ்விரண்டு வாக்யத்திலும் பூர்வவாக்யத்திற்சொன்ன அக்நிவாயு ஸூர்ய சந்த்ர ப்ரப்ருதி ஸர்வாதாரத்வரூபமான ஸர்வ ஶரீரத்வத்தை "இறையவரவரவர் விதிவழியடைய நின்றனர்" என்று அருளிச்செய்கையாலே, ததந்வயவஹிதாநந்தரத்விதீய வாக்யத்

திற்சொன்ன ஸர்வாதாரவஸ்துவினுடைய நிரதிஸயபோக்யத்வம் இச்சந்தையாலே ஸுசிதமாகலாம்.

ஷஷ்டாதிகரணோக்தமான மாத்ருவத் ஜுகுப்ஸாராஹித்யமும், பித்ருவத் ஸிக்ஷகத்வோக பயஹேதுத்வமும், அந்தர்யாமித்வகதூஷத்தாலே தானே ஸித்திக்கும். கிஞ்ச, தேவதாந்தர ஸமாஸ்ரயணம் பண்ணின அதிஹீநரையும் விடமாட்டாதே ஜுகுப்ஸையற்று தத்தத்தேவதாமுகேந ரக்ஷிப்பானென்று இச்சந்தையால் அருளிச்செய்கையாலும், ஷஷ்டாதிகரண ப்ரமேயமிது என்றறியலாம்; அதிகாராநதிகார விசாராத்மகமான ஸப்தமாஷ்டமாநவமாதிகரண ப்ரமேயமும், "அவரவர் தமதமது" இத்யாதியாலே அதிகாரி வைவித்யகதூஷத்தாலே ஸுசிதம். தூஷமாதிகரணப்ரமேயமான ஸுஷுப்த்யாதி ஸர்வாவஸ்தாஸு அப்ரஹாணமும், ஸ்வோக ரூபேண நின்று ரக்ஷிக்குமளவுமன்றிக்கே தேவதாந்தரமுகேநவும் ரக்ஷித்தருளும் என்கிற இப்பாட்டாலே ஸுசிதமாகலாம்; இப்படி த்ருதீய பாதார்த்தமான ஸர்வாத்மத்வ ப்ரகாரத்தை இப்பாட்டாலே வெளியிடுகையாலே இப்பாட்டுக்கும் த்ருதீய பாதத்துக்கும் ஐகமத்யம் ஸித்தம்.

சதுர்த்தபாதத்துக்கும் "நின்றனரிருந்தனர்" என்கிற ஆரும்பாட்டுக்கும் ஐகமத்யம் உண்டாம்படி எங்ஙனேயென்னில்; ஸர்வவஸ்துவும் ப்ரஹ்மகார்யமுமாய், ப்ரஹ்மஸரீரமுமாய், ப்ரஹ்மாத்மகமுமாயிருக்கையாலே, தத்கார்யமுமன்றிக்கே தச்சரீரமுமன்றிக்கே ததாத்மகமுமன்றிக்கே இருக்கிற வஸ்து இல்லையென்று அப்ரஹ்மாத்மக வஸ்து நிஷேதம் இப்பாதப்ரதிபாத்யார்த்தமாயிருக்கும். இவ்வர்த்தத்தையே இப்பாட்டில் அருளிச்செய்கையாலே ஐகார்த்யமுண்டு. இப்பாதார்த்தமிது என்னுமிடத்தை 1. **"அதத்கார்ய - அதச்சரீர - அததாத்மகவஸ்த்வ ஸம்பவ: ப்ரதிபாத்யதே"** என்று ஸ்ருதப்ரகாஸிகையிலே பட்டர் அருளிச்செய்தார். இத்தை முகாந்தரேண 2. **"நிரவதிமஹிமா"** என்று ஸாராவளியிலே வேதாந்தாசார்யர் அருளிச்செய்தார்.

இதில் ப்ரதமாதிகரணத்திலே—ஜகத்தினுடைய அதததீநத்வம்-3. **"தததீநத்வாதர்த்தவத்"** என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரஹ்மாத்மகத்வம் ஜகத்துக்கு ஸாதிக்கையாலே நிரஸ்தமாயிற்று. த்விதீயாதிகரணத்தில்—4. **"அஜாமேகாம் லோஹித ஸுக்லக்ருஷ்ணாம்"** இத்யாதி ஸ்வேதாஸ்வதரமந்த்ரத்தில் ஜகத்தினுடைய அப்ரஹ்மகார்யத்வம் தோற்றுகிறதென்று ஸங்கித்து, தைத்திரீயத்தில் **4. "அஜாமேகாம்"** இத்யாதி வாக்யானுகுண்யேந ப்ரஹ்மகார்யத்வத்தை ஸாதித்து அதத்கார்யத்வத்தை நிரஸித்தார். த்ருதீயாதிகரணத்தில்—**5. "யஸ்மிந் பஞ்ச பஞ்ச-ஜநா:"** இத்யாதி வாக்யங்களிற் சொல்லுகிறபடியே ஸாங்க்யப்ரக்ரியையாலே ஜகத்து அப்ரஹ்மாத்மகமென்று ஸங்கித்து, ப்ரஹ்மாத்மகத்வத்தை ஜகத்துக்கு ஸாதித்து அததாத்மகத்வத்தை நிரஸித்தார். **6. "தமேவம் மந்ய ஆத்மாநம்"**

என்றிறே அந்த ப்ரகரணத்தில் வாக்யம். சதுர்த்தா₃தி₄கரணத்தில்—ஏதே₃வ்யாக்ருதாதி₃ஶப்₃தே₃த்தாலே ப்ரதிபங்நமான வஸ்துவுக்கு அதே₃தா₃த்மகத்வத்தை ஶங்கித்து, அதுவும் ப்₃ரஹ்மாத்மகமென்று பரிஹரித்து, ஜக₃த்தினுடைய அதே₃தா₃த்மகத்வத்தை நிரஸித்தார். பஞ்சமஷஷ்டா₂தி₄கரணங்களில், விஶேஷித்து சேதநன் அதே₃தா₃த்மகனென்று ஶங்கித்து, ப்₃ரஹ்மாத்மகத்வத்தை ஸாதி₄த்து, ஜீவனுடைய அதே₃தா₃த்மகத்வத்தை நிரஸித்தார். ஸப்தமாதி₄கரணத்திலே ஸேஶ்வரஸாங்க₃யோக்தமான) ஜக₃த்தினுடைய அப்₃ரஹ்மாத்மகத்வத்தை ஶங்கித்து, ப்₃ரஹ்மோபாதா₃நத்வ ஸமர்த்த₃ந முகே₂ந ப்₃ரஹ்மாத்மகத்வத்தை ஸமர்த்தி₃த்து, அப்₃ரஹ்மாத்மகத்வத்தை நிரஸித்தார். அஷ்டமாதி₄கரணத்தில், ஸமர்த்தி₃த்த அர்த்த₃த்துக்கு ஸார்வத்ரிகத்வம் சொல்லப்பட்டது.

இப்படி ஸூத்ரகாரர் ஜக₃த்தினுடைய ப்₃ரஹ்மாதீ₄நத்வ ப்₃ரஹ்மகார்யத்வ ப்₃ரஹ்மாத்மகத்வ ப்ரஸாத₄நமுகே₂ந அதா₃த₃தீ₄ந்ய அதத்கார்யத்வாதி₃ நிரஸநம் பண்ணி, ப்₃ரஹ்மகாரணத்வ ஸ்தி₂ரீகரணம் பண்ணின அர்த்த₃த்தை, ஆழ்வார் "நின்றனரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர், நின்றிலரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர், என்றுமொரியல்வினரென நிஹீநவரியவர், என்றுமொரியல்வொடு நின்றவெந்திடரே"—"நிற்றலையுடையவர், இருத்தலையுடையவர், கிடத்தலையுடையவர், திரிதலையுடையவர்கள், இவை இல்லாதவர்களென்று சொல்லப்படுகிற ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளையும் ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திமத்₃வஸ்துக்களையும் ஸ்வாதீ₄நமாக உடையவராய், என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸ்வபா₄வத்தை உடையவரென்று நினைக்கவுங்கூட அரியராய், இப்படி துர்ஜ்ஞேயராயிருக்கும் இருப்பு என்றும் ஒருபடிப்பட்ட ஸ்வபா₄வமாகவுடையராயிருக்கிற என்னுடைய ஸ்வாமியாய், த்₃ருட₄ப்ரமாணமான வேதை₃க ஸமதி₄க₃ம்யரானவரே" என்று ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திமத் ஸர்வ வஸ்துக்களினுடையவும் ப்₃ரஹ்மாதீ₄நத்வ ப்₃ரஹ்மகார்யத்வாதி₃களை ஸாமாநாதி₄கரண்யேந அருளிச்செய்கையாலே, இப்பாட்டுக்கும் சதுர்த்த₃பாத₃த்துக்கும் ஜகமத்யம் ஸ்பு₂டம். இங்கே "எந்திடரே" என்று சரமாதி₄கரண ஸித்₃த₄மான ப்ரமாண தா₃ர்ட்₄யத்தோடே ப்ரத₃மாத்₄யாயார்த்த₃த்தை நிக₃மித்தாராயிற்று. இப்படி முதலாறு பாட்டுக்கும் ப்ரத₃மாத்₄யாயத்துக்கும் ஜகமத்யம் வேதா₃ந்தத₃வய ஸம்ப்ரதா₃யமுடையவர்களுக்கு தி₃க்ப்ரத₃ர்ஶநம் பண்ணப்பட்டது, அநேகோபபத்திகளை உபபாதி₃க்குமளவில் க்₃ரந்த₂ம் விஸ்த்ருதமாமென்று ஸங்க்₃ரஹேண உபபாதி₃தமாயிற்று.

1. ஶாரீரகாத்₃யாத்₄யாயேந கா₃தா₃ஷட்கஸமார்த்த₃தா।
யதிராண்மதநிஷ்டா₂நாம் தி₃ங்மாத்ரம் த₃ர்ஶிதா முதே₃॥

இதி ஶாரீரகாத்₃யாத்₄யாய ப்ரத₃மகா₃தா₃ஷட்கைகவாக்யதா₃ர்ட்₄யம்.

த்3விதீயாத்4யாயப்ரத2மபாத3த்துக்கும் ஏழாம் பாட்டுக்கும் ஐகமத்யமுண்டாம்படி எங்ஙனேயென்னில்; ப்ரத2மபாத3ார்த்த2மான பரோத்3பா4வித தோ3ஷ பரிஹாரத்தை இப்பாட்டிலே சொல்லுகையாலே ஐகமத்யமுண்டு. பரோத்3பா4வித தோ3ஷபரிஹாரம் இப்பாத3ார்த்த2மென்னுமிடத்தை **1. "தத்ர பரைருத்3பா4வி தாஶ்ச தோ3ஷா: பரிஹ்ருதா:"** என்று பா4ஷ்யகாரர்தாமே அருளிச்செய்தார்.

இப்பாத3த்தான் த3ஶாதி4கரணத்மகமாயிருக்கும்; இப்பத்து அதி4கரணத்திலும் ப்ரத2மாதி4கரணம் தொடங்கி அடைவே (1) ஸாங்க்2யஸ்ம்ருதி விரோத4த்தாலும், (2) சதுர்முக2வக்த்ருகமான யோக3ஸ்ம்ருதி விரோத4த்தாலும், (3) கார்யகாரணங்களான ஜக3த்3 ப்3ரஹ்மங்களுக்கு ம்ருத்3கடாதி3களைப்போலே ஸாலக்ஷண்யமில்லாமையாலும், (4) அநேகதந்த்ரோக்தமான பரமாணுஜக3த்காரணத்வநிரூபணத்துக்கு ப்ராப3ல்யம் சொல்லவேண்டுகையாலும், (5) சித்3சித்3ரூப கார்யக3தமான பரிணாமித்வ ஸாகி3த்வ து3:க்கி3த்வாதி3தோ3ஷங்கள் ப்3ரஹ்மத்துக்கு ப்ரஸங்கி3க்கையாலும், (6)கார்யோபாத3ானங்களுக்கு நையாயிகமதரீத்யா பே4த3ம் சொல்லவேண்டுகையாலே நிமித்தோபாத3ானைக்யம் கூடாமையாலும், (7) ஜீவன் ஸ்வர்கி3ங்நரகில் ஹிதாகரணாதி3தோ3ஷம் ப்ரஸங்கி3க்கையாலும், (8) லோகத்தில் தத்தத்கார்யஜநக ஶக்தியுக்தனுக்கும் உபகரணாபேக்ஷை காண்கையாலே ஸர்வஶக்தியுக்தமான ப்3ரஹ்மமும் உபகரணமில்லாதபோது காரணமாகமாட்டாமையாலும், (9) ப்3ரஹ்மம் கார்யமாய்ப் பரிணமிக்கும்போது நிரவயவமான க்ருத்ஸ்ந ப்3ரஹ்மமும் கார்யமாகைப்ரஸங்கி3க்கையாலும், (10) பரிபூர்ண ப்3ரஹ்மத்துக்கு (ஸ்ருஷ்டி.யாலே ப்ரயோஜநமில்லாமையாலும்?)ஜக3த்காரணத்வம் கூடாதென்று பூர்வபக்ஷம் ப்ராப்தமாமளவில்;

(1) வேத3விருத்3த4 ஸாங்க்2ய ஸ்ம்ருதி விரோத4ம் பா3த4கமல்லாமையாலும், (2)யோக3ஸ்ம்ருதியும் விலக்ஷணஞான சதுர்முக2வக்த்ருகமாகிலும் வேத3விருத்3த4தயா ப்ரமாணமல்லாமையாலும், (3) கோ3மயவ்ருஶ்சிகாதி3 விலக்ஷண வஸ்துக்களுக்கும் கார்யகாரணபா4வம் காண்கையாலே ஸலக்ஷண நியமமில்லாமையாலும், (4) அநேக மதநிரூபித பரமாணுகாரணத்வமும் கேவல தர்க்கமூலமாகையாலே, வேத3ப்ரதிபாத்3ய ப்3ரஹ்மகாரணத்வத்துக்கு பா3த4கமல்லாமையாலும், (5) ப்ரளயகாலத்தில் ஸூக்ஷ்ம சித3சித்3 விஶிஷ்டப்3ரஹ்மம் காரணமாய், ஸ்தூ2ல சித3சித்3 விஶிஷ்ட ப்3ரஹ்மம் கார்யமாயிருக்கையாலே, சித3சித்3ரூபகார்யக3த தோ3ஷங்கள் விஶேஷ்யமான ப்3ரஹ்மத்தில் ப்ரஸங்கி3யாமையாலும், (6) கார்யோபாத3ானைக்யம் ஸ்ருதிஶதஸமதி4க3தமாகையாலும், (7) ப்3ரஹ்மத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் விஶிஷ்டைக்யமொழிய ஸ்வரூபைக்யம் இல்லாமையாலே ஹிதாகரணாதி3தோ3ஷம் ப்ரஸங்கி3யாமையாலும், (8) க்ஷீராதி3களில் உபகரண நிரபேக்ஷமாக த3த்4யாதி3பா4வேந பரிணமம் காண்கையாலே, பரப்3ரஹ்மத்துக்கு உபகரணாநபேக்ஷயேண காரணத்வம் கூடுகையாலும், (9) ஸ்ருதி ஸித்3தா4ர்த்த3த்திலே லௌகிக ப்ரமாண ஸித்3தா4ர்த்த3 ஸாம்யம் ப்ர

ஸங்கீ₃யாணமயாலும், (10) பரிபூர்ணமான ப்₃ரஹ்மத்துக்கும் ஜக₃த்ஸ்ருஷ்டி கேவல லீலார்த்த₃மாகக் கூடுகையாலும், ப்₃ரஹ்ம காரணவாத₃த்தில் பரோத்₃ப₄வித தோ₃ஷங்கள் ப்ரஸரிக்காமையாலே ஜக₃த்துக்கு ப்₃ரஹ்மம் காரணமாகலாமென்று ஸித்₃தா₄ந்திக்கப்பட்டது.

இப்பாத₃த்தில் பத்து அதி₄கரணத்திலும் சொன்ன பரோத்₃ப₄வித தோ₃ஷங் களையும் தந்நிரஸநத்தையும்—1. "ஸாங்க்₃ய ஸ்ம்ருத்யா விரோதா₄த்₃விதி₄மத விஹதே: கார்யவைரூப்யதோ ऽஸ்மிந்நேகார்த்தே₂ ऽநேகதந்த்ரோதி₃தவிஹதிதயா தே₃ஹபே₄தா₃ வியுக்த்யா। கார்யோபாத₃ாந பே₄தா₃த் ஸ்வஹித விஹதித: காரகஸ்தோம ஹாநே: க்ருத்ஸ் நாம்ஸாத்₃யூஹ பா₃தா₄த் க்ருதி விப₄லதயா வ்யர்த்தி₂தம் ப்ரத்யவித்₄யத் ॥" என்கிற ஸ்ரக்₃தா₄ரையாலே ஸாராவளியிலே வேதா₃ந்தாசார்யர் ஸங்க்₃ரஹித்தருளினார். இப்பாத₃ார்த்த₃மான பரோத்₃ப₄வித தோ₃ஷ பரிஹாரத்தை "திடவிசும் பெரிவளி கீழ் நிலமிவைமிசை படர்பொருள் முழுவதுமாய் அவையவைதொறும் உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் சுடர்மிகு சுருதியுள் இவை உண்ட சுரனே" — "த்₃ருட₄மான ஆகாஸம், தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஜலம், ப்ருதி₂வி தொடக்கமாய் விஸ்தீர்ணமாயிருந்துள்ள ஸமஸ்த பதா₃ர்த்த₂ங்களுக்கும் காரணமாய், அந்த வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும், ஸரீரங்கள்தோறும் ஆத்மா ப்ரவேஸித்திருக்குமா போலே அந்த:ப்ரவிஸ்ய நியந்தாவாய், அவைகளாலே து₃ர்ஸிக்கப்படாதவனுமாய், ஸர்வ பதா₃ர்த்த₂ங்களிலும் ப்ரத்யேகப்ரத்யேகம் பரிபூர்ணவர்த்தியாய், அபௌரு ஷேயத்வ நித்ய நிர்தோ₃ஷத்வாதி₃ கு₃ணங்களால் ஒளஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய வேதை₃க ஸமதி₄க₃ம்யனுய், சராசராத்மக க்ருத்ஸ்ந ப்ரபஞ்ச ஸம்ஹாரியான தே₃வன்" என்று ஆழ்வாரும் அருளிச்செய்தார்.

இதில் ப்ரத₂ம த்₃விதீய சதுர்த்தா₂தி₄கரணோக்தமான, ஸாங்க்₃யயோக₃ ஸ்ம்ருத்யர்த்₂யநுரோத₄ம் பண்ணி ப்₃ரஹ்மகாரணத்வத்தைச் சலிப்பிக்கவொண்ணு தென்கிறஅர்த்த₂த்தை "சுடர்மிகுசுருதியுளுளன்"—"அபௌருஷேயத்வாத்₃யௌளஜ் ஜ்வல்யாதி₄க்யத்தையுடைய வேத₃ப்ரதிபாத்₃யன்" — என்கிற இச்சந்தையாலே வெளியிட்டருளினார். த்ருதீயாதி₄கரணோக்தமான ஸாலக்ஷண்ய நியமாப₄ாவமும்— "திடவிசும்பெரிவளி" என்று தொடங்கி விலக்ஷணமான ஆகாஸவாய்வாதி₃களுக்கும் ப்₃ரஹ்மகாரணத்வம் ப்ரதிபாதி₃தமாகையாலே ஸித்₃தி₄க்கிறது; கிஞ்ச, "திட விசும்பு" என்று காரணத்வத்தால் வந்த தா₃ர்ட்₄யத்தை ஆகாஸத்துக்கு அருளிச் செய்தார். 2. "ஆகாஸாத்₃வாயு:" என்று-வாய்வாதி₃காரணத்வம் ஆகாஸத்துக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஸாங்க்₂யாதி₃களும்—ஆகாஸவாயுக்களுக்கு ஸாரூப்யமின்றிக்கே ஒழிந்தாலும் கார்யகாரண ப₄ாவத்தை அங்கீ₃கரித்தார்கள். அப்படியே ஜக₃த் துக்கும் ப்₃ரஹ்மத்துக்கும் ஸாலக்ஷண்யமில்லாவிடிலும் கார்யகாரணப₄ாவம் கூடுமென்று ஸூசிப்பித்தருளினார் "திடவிசும்பு" என்கிற இச்சந்தையாலே. ஆனால் ப₄ாஷ்யகாரர் ஸாலக்ஷண்ய நியமாப₄ாவத்துக்கு கே₃மயவ்ருஸ்சிகாதி₃

த்₃ருஷ்டாந்தத்தை அருளிச்செய்வானென்னென்னில், ஸ்ருதி ஸித்₃த₄மான ஆகாஸ வாயு த்₃ருஷ்டாந்தத்திலும் ப்ரத்யக்ஷத்₃ருஷ்டாந்தம் பு₃த்₃தி₄யாரூட₄மாமென்று கோ₃மயவ்ருஸ்சிகாதி₃ த்₃ருஷ்டாந்தத்தை அருளிச்செய்தார். 1. "த்₃ருஸ்யதே" என்கிற ஸௌத்ரபத₃ம் ஸாஸ்த்ர ப்ரத்யக்ஷ ஸித்₃தா₄ர்த்த₂ங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கிறது; 2. "தூ₃ர்ஸாநாத் ஸ்ம்ருதேஸ்ச" 3. "த்₃ருஷ்டஸ்ம்ருதிப்₄யாம்" இத்யாதி₃ ஸூத்ரங்களில் தூ₃ர்ஸாத்₃ருஷ்ட ஸப்₃த₃ங்கள் ஸ்ருதிபரமாகக் காண்கையாலே, 1. "த்₃ருஸ்யதே" என்கிற இப்பத₃ம் ஸ்ருதி ஸித்₃தா₄ர்த்த₂த்தைக் காட்டுகிறது.

அதி₄கரணாந்தரே — 4. "உபஸம்ஹாரதூ₃ர்ஸாநாந்நேதி சேந்ந க்ஷீரவத்₃தி₄" 5. "தே₃வாதி₃வதா₃பி லோகே" என்கிற ஸூத்ரத்₃வயத்தாலே லௌகிகமான க்ஷீரத்தையும், வைதி₃கரான தே₃வர்களையும் ப்₃ரஹ்மத்துக்கு ஸாமக்₃ரீஸாபேக்ஷயேண காரணத்வம் கூடுமென்னுமிடத்துக்கு த்₃ருஷ்டாந்தமாக ஸூத்ரகார் உதா₃ஹரித்தார். லௌகிக த்₃ருஷ்டாந்தத்தில் வைதி₃கத்₃ருஷ்டாந்தம் மிகவும் அலௌகிகமான ப்₃ரஹ்ம விஷயத்தில் பரிக்₃ராஹ்யமென்னுமிடத்தை—6. "தே₃வாதீ₃நாம் வேதா₃ வகூ₃த ஸக்தீநாம் த்₃ருஷ்டாந்ததயா உபாதா₃நம் ப்₃ரஹ்மணே வேதா₃வகூ₃த ஸக்தேஸ் ஸாக்₃க்₃ரஹணயேதி ப்ரதிபத்தவ்யம்" - என்று பா₄ஷ்யகார்தாமே அருளிச்செய்தார். இப்படி லோகவேத₃ ஸித்₃தா₄ந்தங்களில் த்₃ருஷ்டாந்தகதா₃நம் காண்கையாலே, "திடவிசும்பு" என்கிற இச்சந்தைக்கு, கார்யகாரணஸாலக்ஷண்ய நியமாபா₄வ ஸஜாதீயத்வம் ஸித்₃தா₄ம். பஞ்சமாதி₄கரணோக்தமான சித₃சித்₃ரூப ஜக₃த்₃க₃தபே₄தா₃ஷம் ப்₃ரஹ்மத்தில் ப்ரஸங்கி₃யாதென்கிற அர்த்த₂மும் — "உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்து" என்கிற சந்தையிலே—ஸரீரங்களில் ஜீவாத்மாவைப்போலே ஸகல பதா₃ர்த்த₂த்திலும் வ்யாபித்து அந்யைரத்₃ருஸ்யனாயிருப்பனென்று ஸ்பு₂டமாகச் சொல்லப்பட்டது.

ஷஷ்டா₂தி₄கரணோக்தமான கார்யோபாதா₃நைக்யம் "திடவிசும்பெரிவளி நீர் நிலமிவைமிசை, படர் பொருள் முழுவதுமாய்" என்று ஜக₃த்ப்₃ரஹ்மணோஸ் ஸாமாநாதி₄கரண்யகதா₃நத்தாலே அதிஸ்பு₂டமாக அறியலாம். ஸப்தமாதி₄கரணோக்தமான ஹிதாகரண-அஹிதகரணாதி₃ தோ₃ஷப்ரஸங்க₃ பரிஹாரமும் "உடல் மிசை உயிரெனக்கரந்து" என்று ஜீவேஸ்வரர்களுக்கு ஸரீராத்மபா₄வேந பே₄தா₃பே₄தை₃ச் சொல்லுகையாலே ஸ்பு₂டமாக அறியலாம். அஷ்டமாதி₄கரண ப்ரமேயமான ஸாமக்₃ரீஸாபேக்ஷயேண ப்₃ரஹ்மகாரணத்வம் கூடுமென்கிற இதுவும் "இவையுண்ட சுரனே" என்கிறவிடத்தாலே ஸூசிதம்; அதெங்ஙனேயென்னில், "சுரன்" என்று ஆஸ்சர்யஸக்தியோகா₃ம் சொல்லப்பட்டது; சுரருக்கிறே காரகஸாபேக்ஷயின்றிக்கே ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸ்ருஷ்டி கூடுவது. 7. "யதா₃ தே₃வாதீ₃ந: ஸ்வே ஸ்வே லோகே ஸங்கல்பமாத்ரேண ஸ்வாபேக்ஷிதாந் ஸ்ருஜந்தி, ததா₂ஸௌ புருஷோத்தம: க்ருத்ஸ்நம் ஜக₃த் ஸங்கல்பமாத்ரேண ஸ்ருஜதி" என்றிறே பா₄ஷ்யகார் 8. "தே₃வாதி₃வதா₃பி லோகே" என்கிற ஸூத்ரவ்யாக்₃யாநத்திலே அருளிச்செய்ததும்

ஆக, "சுர்" என்கிற இப்பதத்தாலே—ஸாமக்ரீஸுரபேக்ஷயேண காரணத்வ ப்ரஸாதநம் பண்ணின அஷ்டமாதிகரண ப்ரமேயஸுசநம் ஸித்தம். "எங்கும் பரந்து—சுடர்மிகு சுருதியுள் உளன்" என்கிற இவ்வளவாலே—நவமாதிகரணோக்த மான "யதஸ்ருதி அலௌகிகார்த்த ஸ்வீகாரம் பண்ணவேணும்" என்கிற அர்த்தம் சொல்லப்பட்டது. "இவையுண்ட சுரனே" என்கிற இச்சந்தையாலேதானே பரிபூர்ண னுக்கும் லீலாரஸநிஷ்பாதநார்த்தமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் கூடுமென்கிற அர்த் தத்தையும் அருளிச்செய்தார். அதெங்ஙனேயென்னில், 1. **"அமரா நிர்ஜரா தேவாஸ் த்ரிதஸா விபுதாஸ் ஸுரா:"** என்று ஸுரஸப்தத்துக்கு தேவஸப்தம் பர்யாயமாக நாமாநுஸாஸநம் இருக்கையாலே ஸுரனென்றுல் தேவனென்று சொல்லிற்றும். தேவஸப்தத்துக்கு - 2. **"திவு-க்ரீடா விஜிகீஷா வ்யவஹார த்யுதி ஸ்துதி மோத மத ஸ்வப்ந காந்தி கதிஷு"** என்று தாதுபாடமும் உண்டாகையாலே, க்ரீடாவத்த்வமும் தேவஸப்தார்த்தமும் என்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். ஆகையாலிறே வேதபுருஷன்—ஜகத்ஸம்ஹாராதிகள் கேவல லீலாரூபம் என்கிற கருத்தாலே ஸுபாலோப நிஷத்திலே, 3. **"தம: பரே தேவ ஏகீபவதி"** என்று காரணவஸ்துவிலே தேவ ஸப்தப்ர யோகமும் பண்ணினன். ஆகையால் இச்சந்தை—பரிபூர்ணனுக்கு லீலா ரூபேண ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் கூடுமென்று சொல்லுகிற தஸமாதிகரணார்த் தமும் என்னக் குறையில்லை. இப்படி த்விதீயலக்ஷண ப்ரதமபாதத்துக்கும் ஏழாம் பாட்டுக்கும் ஐகமத்யம் உண்டென்னுமிடம் ஸித்தம்.

தர்க்கபாதத்துக்கும் அஷ்டமநவமகாதைகளுக்கும் ஐகமத்யமுண்டாம்படி எங்ஙனேயென்னில்; தர்க்கபாதத்தில் பரபக்ஷ ப்ரதிக்ஷேபம் பண்ணப்படுகிறது. 4. **"ஸ்வபக்ஷரக்ஷணாய பரபக்ஷா: ப்ரதிக்ஷிப்யந்தே"** என்றிறே இப்பாதார்த்தத்தை பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தது. ஆகையாலே பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபபரமான இவ் விரண்டு பாட்டுக்கும் தர்க்கபாதத்தோடு ஐககண்ட்யமுண்டு.

அதிகரணஷ்டகாத்மகமாயிருக்கிற இப்பாதத்தில் — ப்ரதமாதிகரணம் தொடங்கி, க்ரமமாக அப்ரஹ்மாத்மக ப்ரதாநகாரண வாதிகளான ஸாங்க்யர் களுடைய மதப்ரக்ரியையையும், பரமாணுகாரண வாதிகளான வைபாஷிகருடைய மதரீதியையும், பௌத்தர்களில் வைத்துக்கொண்டு பாஹ்யார்த்தாஸ்தித்வ வாதிகளான வைபாஷிக ஸௌத்ராந்திகர்களுடைய ஜகத்தினுடைய க்ஷணி கத்வ வாதத்தையும், ஜ்ஞாநமாத்ராஸ்தித்வவாதியான யோகாசாரனுடைய ஜ்ஞாநாகாரவ்யதிரிக்தமான அர்த்தாகாராபாவ ப்ரதிபாதநத்தையும், மாத்யமிக னுடைய ஸர்வஸூந்யோபபாதந பங்கியையும், ஜைநர்களுடைய அநைகாந்தி கத்வ ப்ரதிபாதந ப்ரகாரத்தையும், பாஸுபதர்களுடைய வேதவிருத்தாசார தத்வோபபாதநத்தையும் பலபடிகளாலே நிரஸித்து, பஞ்சமவேத பாரதாதி ப்ரஸஸ்தமாய், பரமபுருஷ ப்ரணீதமாயிருந்துள்ள ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தினுடைய நிரங் குஸப்ராமாண்யத்தையும் ஸூத்ரகாரர் ஸாதித்தார்; இப்பாதார்த்தத்தை

1. "பாதேऽஸ்மிந் காபிலஸ்ம்ருதே: கணபுக்பிமதேர் பௌத்ததர்கவைபாஷிகாத்யைர் யோகாசாராபிதானைஸ் ஸுகதமதரஹஸ்ய விந்யவாதப்ரஸக்தே: । அர்ஹத்ஸித்தாந்தபக்தே: பஸுபதிஸமயஸ்தாயிபிஶ்சாவரோதம் க்ஷிப்த்வாऽதோ பஞ்சராத்ரம் ஶ்ருதிபதமவதத் பஞ்சமாம்நாயதர்ஶீ ॥" என்று ஸாராவளியிலே வேதாந்தாசார்யர் அருளிச்செய்தார்.

இம்மதங்களில் ஸாங்க்யவைஶேஷிகபாஸுபதர்கள்—"கபிலாகமானுமாநபாஸுபத ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு வேதங்கள் அநுக்ராஹகங்கள்" என்று அப்ரதாநமாயாகிலும் வேதத்தையும் அங்கீகரித்தார்கள். தத்வ்யதிரிக்த மதஸ்தர்கள் வேதத்தை உபஸர்ஜநப்ரமாணமாகவும் அங்கீகரியாதே வேதாப்ராமாண்ய ப்ரஸாதந பூர்வகமாக ஸ்வமதோபபாதநம் பண்ணுவர்கள். இப்படி இரண்டு வர்க்கமாயிருந்துள்ள பாஹ்யமதங்களில் ப்ரதமவர்க்கத்தை நிரஸித்தமையை எட்டாம் பாட்டாலே ஸூசிப்பிக்கிறார். த்விதீயவர்க்கத்தை நிரஸித்தமையை ஒன்பதாம் பாட்டாலே ஸூசிப்பித்தருளுகிறார். "சுரரறிவருநிலை விண்முதல் முழுவதும், வரன்முதலாயவை முழுதுண்ட பரபரன், புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்கு மறிவியந்து, அரணயனென உலகழித்தமைத்துளனே" — "ப்ரஹ்மாதிகளாலும் அறியவொண்ணுத ஸ்வபாவத்தையுடைய மூலப்ரக்ருதி தொடக்கமான ஸகல ஜகத்துக்கும் வரிஷ்டகாரணமாய், அவற்றையெல்லாம் ஸம்ஹரித்தருளின பராத்பரனை ஈஶ்வரன் ருத்ராந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு த்ரிபுரத்தை ஸம்ஹரித்து ஜகத் ஸம்ஹாரமும் பண்ணுகிறான்; சதுர்முகாந்தர்யாமியாய்க்கொண்டு இவ்வருகுள்ள ஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டித்து தேவர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதாநத்தையும் பண்ணுகிறான்"— என்று இப்பாட்டாலே ஜகத்திநுடைய ப்ரஹ்மாத்மகத்வத்தையும், க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களான ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுடைய ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ ஸம்ஹர்த்ருத்வாதிகள் பகவததீநமென்கிற அர்த்தத்தையும் அருளிச்செய்கையாலே, அப்ரஹ்மாத்மக ப்ரதாநகாரணவாதியான ஸாங்க்யமத ப்ரக்ரியையையும், ருத்ரபாரம்யோபபாதநம் பண்ணுகிற பாஸுபதப்ரக்ரியையையும், பரமாணுகாரணவாதிமதத்தையும் நிரஸித்தருளினமை ஸூசிதம்.

அதெங்ஙனேயென்னில்; ஸாங்க்யோக்தமான அப்ரஹ்மாத்மக ப்ரதாந நிரஸநம்—"சுரரறிவருநிலை விண்முதல்முழுவதும் வரன்முதலாய்" என்று - "ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதி தத்வங்களுக்கும் பரமாத்மாவே காரணம்" - என்று அருளிச்செய்கையாலே ஸூசிதம். "அவை முழுதுண்ட பரபரன்" என்று ஸர்வஜகத்ஸம்ஹாரியென்கையாலே ஸாங்க்யமதத்தில் ஈஶ்வரனை அங்கீகரியாவிடில் கேவல ப்ரதாநமே ஸ்வதந்த்ரமாய்ப் பரிணமிக்கும்போது ஸர்க்கவ்யதிரேகேண ப்ரதிஸர்க்காவஸ்தையின்றிக்கே யொழியவேணுமென்று.உபபாதநம்பண்ணுகிற-2."**வ்யதிரேகாநவஸ்திதேஶ்சாநபேக்ஷத்வாத்**" என்கிற ஸூத்ரோக்த தூஷணம் ஸூசிதம்; நிரவயவமான பரமாணுக்களுக்கு ஜகத்காரணத்வம் கூடாதென்கிற நையாயிக

தூ3ஷணமும், ப்ரக்ருதிமஹத3ஹங்காராதி3களுக்கும் ஈச்வரனே வரிஷ்ட2காரண மென்றருளிச்செயத இச்சந்தையாலேதானே ஸூசிதம்.

பாஞ்சபதோக்தமான ருத்3ரபாரம்ய ப்ரதிஷே2த4மும், ருத்3ரனுடைய ஸம்ஹர்த்த்ருத்வ த்ரிபுரத3ஹநாதி3களும், "அரனெனப் புரமொரு மூன்றெரித்து உலகழித்துளன்" என்று ப4க3வத3ங்தர்யாமித்வக்ருதமாக அநுளிச்செய்கையாலே வ்யக்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஸூத்ரகாரர் பண்ணின ருத்3ரபாரம்யநிஷே2த4ம் சதுர்முக2பாரம்ய நிஷே2த4த்துக்கும் உபலக்ஷணமென்னும் கருத்தாலே சதுர்முக2னுடைய ஸ்ரஷ்ட்ருத்வ ஜ்ஞாநப்ரத3த்வாதி3களும் ப4க3வத3நுப்ரவேஶக்ருதமென்று ஆழ்வார் சதுர்முக2பாரம்யத்தையும் நிஷே2தி4த்தார். ஸூத்ரகாரர் சதுர்முக2 பாரம்ய நிஷே2த4ம் பண்ணுகைக்கு அடி, மஹாமல்லநிரஸநந்யாயேந ருத்3ரபாரம்யநிஷே2த4ம் பண்ணவே சதுர்முக2 பாரம்யநிஷே2த4மும் தன்னடையே வருமென்று கருத்து. ஆழ்வார் மந்த்ரவிஷங்யாயேந சதுர்முக2பாரம்யத்தையும் எடுத்து நிஷே2தி4த்தார்.

இனி இரண்டாம் வாக்யத்தை—"உளனெனினுளன் அவனுருவமிவ்வுருவுகள், உளனலனெனினிலவன் அருவமிவ்வருவுகள், உளனென இலனென இவைகுணமுடைமையில், உளனிருதகைமையொடொழிவிலன் பரந்தே"—"ஈச்வரனுடைய இல்லாமையை ஸாதி4க்கிற நீ உளனென்கிற சொல்லாலே ஸாதி4த்தாயாகில், உண்மையே ஸித்3தி4க்குமதொழிய உன்னுடைய மதமான இல்லாமை ஸித்3தி4யாது; உளனலனென்கிற சொல்லாலே இல்லாமையை ஸாதி4த்தாயாகில், லோகத்திலே இல்லையென்கிற சொல்லுக்கு, ஸ்தூ2லாவஸ்தை2போய் ஸூக்ஷ்மாவஸ்தா2பந்நமாயிருக்கிறமை அர்த்த2மாமொழிய உன்னபி4மதமான ஶூந்யத்வம் ஸித்3தி4யாது; இப்படி உண்மையும் இன்மையுமாகிற கு3ணத்3வயயுக்தமாக ஸ்வபக்ஷபரபக்ஷரீத்யா ஸித்3தி4க்கையாலே அஸ்தித்வ நாஸ்தித்வரூப கு3ணவிஶிஷ்டமாக பரப்3ரஹ்மம் ஸித்3தி4க்கும். இப்படி அநபி4மதமான அர்த்த2ம் அங்கீ3கரிக்க வேண்டுகையாலே அநந்தகு3ண விபூ4திமானுகவும் எம்பெருமானையும் அங்கீ3கரிக்கலாம்" — என்று நிரஸித்தருளினார்.

அதில், இந்த மதங்களில் பௌத்3த4மதத்தில் ஜக3த்க்ஷணிகத்வ வாதி3களான வைபா4ஷிக மதஸ்த2ர்கள்—பார்த்தி2வ ஆப்ய தைஜஸ வாயவீய பரமாணுக்கள் ப்ருதி2வ்யப்தேஜோவாயுரூபேண ஸம்ஹதங்களாம். அதில்நின்றும் ஶரீரேந்த்3ரிய விஷயஸங்கா4தங்களுண்டாம். அதிலே ஶரீராந்தர்வர்த்தியாய் க்ராஹகாபி4மாநாரூடா4மான விஜ்ஞாநஸந்தாநமே ஆத்மாவென்று போர்பெற்றுக்கிடக்கிறதென்று உபபாதி3த்த அர்த்த2த்தை—1. "ஸமுதா3ய உபா4யஹேதுகேऽபி தத3ப்ராப்தி:" என்கிற ஸூத்ரத்திலே, யாதொரு பரமாணுஹேதுக ப்ருதி2வ்யாதி3 பூ4தஸமுதா3யமுண்டு, யாதொரு ப்ருதி2வ்யாதி3ஹேதுகபூ4தேந்த்3ரியாதி3ரூபஸமுதா3யமுண்டு, இவ்விரண்டு ஸமுதா3யத்தினின்றும், ஜக3தா3த்மக ஸமுதா3யோத்பத்தி கூடாது. பரமாணுக்களும்,

ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களும் க்ஷணிகமென்று அங்கீகரிக்கையாலே, க்ஷணத்வம்ஸிகளான பரமாணுக்களும், பூதங்களும் எப்போதான் ஸம்ஹதங்களாகப்போகிறது? எப்போதான் ஜ்ஞாநவிஷயீபூதங்களாய் ஹாநோபாதாநாதிவ்யவஹாராஸ்பதமாகப்போகிறது? என்றித்யாதி யுக்த்யாதிகளாலே ஸாரீரகத்திற்சொன்ன க்ஷணிகத்வவாதநிரஸநக்ரமத்தை—ஆழ்வாரும், அஸ்திநாஸ்த்யுபய வ்யவஹாரதஶையிலும் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மோபயாவஸ்தா விஶிஷ்டமாக வஸ்துவினுடைய ஸ்திரத்வ ப்ரதிபாதகமாயிருக்கிற-"உளனெனினிலுளன் அவனுருவமிவ்வுருவுகள், உளனலனெனில் அவனருவ மிவ்வருவுகள்" என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிப்பித்தருளினார். 1. "ப்ரதிஸங்க்யாப்ரதிஸங்க்யாநிரோதாப்ராப்திரவிச்சேதாத்" என்கிற ஸூத்ரபாஷ்யத்திலே 2. "ஸத உத்பத்திவிநாஶௌ நாம அவஸ்தாந்தராபத்திரேவ, அவஸ்தாயோகி துத்ரவ்யமேகமேவ ஸ்திரமிதி காரணாதநந்யத்வம் கார்யஸ்யோபபாதயத்பிரஸ்மாபி: 'ததநந்யத்வம்' இத்யத்ர ப்ரதிபாதிதம். நிர்வாணஸ்ய தீபஸ்ய நிரந்வயவிநாஶ தர்ஶநாத் அந்யத்ராபி விநாஶோ நிரந்வயோ நுமீயத இதி சேந்ந; கடஶராவாதெள ம்ருதாதித்ரவ்யாநுவ்ருத்த்யுபலப்தயா ஸதோ த்ரவ்யஸ்ய அவஸ்தாந்தராபத்திரேவ விநாஶ இதி நிஶ்சிதே ஸதி, ப்ரதிபாதெள ஸூக்ஷ்மதஶாபத்த்யாப்யநுபலம்பேபபத்தேஸ் ததராப்யவஸ்தாந்தராபத்திகல்பநஸ்யைவ யுக்ததத்வாத்" என்று "உளனெனினுளன்" என்கிற இப்பாட்டுப்பாதியை உட்கொண்டு வ்யாக்யாநம் செய்தமை ஸ்பஷ்டமாயிருக்கையாலே இவ்வதிகரண ப்ரமேயம் இதிலே உண்டென்னுமிடம் ஸித்தம்.

இனி, ஸௌத்ராந்திகமதத்தில் — ஜ்ஞாநோத்பத்திகாலத்திலே அர்த்தமில்லாமையாலே ஜ்ஞாநவிஷயத்வமில்லை என்னவொண்ணாது; ஜ்ஞாநவிஷயத்வமாவது—ஜ்ஞாநோத்பத்தி ஹேதுத்வமிறே. ஆனால் சக்ஷுராதிகளுக்கும் ஜ்ஞாநவிஷயத்வம் வாராதோவென்னில், ஸ்வாகார ஸமர்ப்பணேந ஜ்ஞாந ஹேதுவுக்கே ஜ்ஞாந விஷயத்வமாகையாலே, வாராது; அர்த்தமானது – ஜ்ஞாநத்திலே ஸ்வாகாரத்தை ஸமர்ப்பித்து நஷ்டமாய்ப் போனாலும், ஜ்ஞாநகதமான நீலாத்யாகாரத்தாலே அநுமிக்கப்படும். ஆகையால் அர்த்தக்ருதமே ஜ்ஞாநவைசித்ர்யம்—என்று உபபாதித்த ப்ரமேயத்திலே—தர்மி நஷ்டமானால் தத்தர்மங்களுக்கு அந்யத்ர ஸங்க்ரமணம் கண்டதில்லை; அப்படியே அர்த்தம் நஷ்டமாய் தத்தாகாரம் ஜ்ஞாநத்திலே ஸங்க்ரமிக்கிறது என்னவொண்ணாமையாலே, ஜ்ஞாநத்தாலே அர்த்தம் அநுமிக்கப்படுகிறதென்னவொண்ணாது—என்று ஸாரீரகத்திலே சொன்ன தூஷணமும்—" அவனுருவமிவ்வுருவுகள் " என்று ஐந்த்ரியிகத்வத்தை விஷயங்களுக்கு அருளிச்செய்கையாலே விஷயங்கள் அநுமேயங்களன்றென்று பாலிக்கையாலே ஸூசிதமாயிற்று.

யோகாசார மதஸ்தர்கள்—விஜ்ஞாநமாத்ரமேயுள்ளது, அர்த்தாதத்வமில்லை; அர்த்தாத்துக்கும் வ்யவஹாரயோக்யத்வம் ஜ்ஞாநப்ரகாஶாயத்தமென்று கொள்ள

வேணும். அங்யதா ஸ்வபரவேத்யங்களுக்கு அதிஶயமற்றுப்போம்; ப்ரகாஶமான ஜ்ஞாநத்துக்கு, நிராகாரத்துக்கு ப்ரகாஶம் கூடாமையாலே ஸாகாரத்வம் அங்கீகரிக்கவேணும், இனி, தோற்றுகிற ஆகாரமொன்று ஜ்ஞாநத்தினுடையதொழிய அர்த்தத்தினுடையதன்று. இந்த ஆகாரத்துக்கு பஹிரவபாஸம் ப்ரமக்ருதம்—இத்யாதி யுக்திகளாலே அர்த்த ஶூந்யத்வோபபாதநம் பண்ணினத்தை—"ஜ்ஞாதாவுக்கு விஷயவ்யவஹார ஹேதுவான ஜ்ஞாநதத்வம் முதலிலே நிர்விஷயமாகில் இல்லையாயேவிடும்" இத்யாதி யுக்திகளாலே ஶாரீரகத்திலே நிரஸித்தமையை—"அவனுருவம், அவனருவம், பரந்தேயொழிவிலன்" என்கிற சந்தைகளாலே அர்த்தத்வாங்கீகாரமுகேந ஸூசிப்பித்தருளினார்.

இன்னமும் **1. "நாபாவ உபலப்தே:"** என்கிற ஸூத்ரத்திலே—அர்த்தத்தை மின்றிக்கேயொழிந்தால் தத்வ்யவஹார யோக்யதாபாதகங்ஙாத ஸ்வபாவமான ஜ்ஞாநதத்வமும் ஸித்திக்கையாதென்று சொன்ன யுக்தியும் "உருவம்" என்கிற பதத்தாலே ஸித்திக்கிறது; அதெங்ஙனேயென்னில், "உருவம்" என்கிற ஶப்தம்-ஸ்தூலபதார்த்த வாசியென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம்; ஜ்ஞாநாத்மகத்வமுள்ளதுக்கிறே ஸ்தூலத்வமுள்ளது. இந்த ஜ்ஞாநாத்மக ப்ரதிபாதகங்ஙத்தாலே, அதொழிந்தால், தத்வ்யவஹார யோக்யதாபாதகங்ஙாத ஸ்வபாவமான ஜ்ஞாநதத்வம் இல்லாதேயொழியுமென்கிற யுக்தியை ஸூசிப்பிக்கையாலே அது ஸித்திக்கிறது. மாத்யமிகபக்ஷ நிராஸக்ரமம் இப்பாட்டென்னுமிடம் ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நமாகையாலே அதிஸ்புடமாயிருக்கும். ஜைநமதஸ்தர்கள் சொல்லுகிற ஜகத்நைகாந்திகத்வ நிராஸமும், ஸத்தாயாகிலும் அஸத்தாயாகிலுமிருக்குமொழிய ஸதஸத்தாயிராதென்று "உளனெனிலுளனவனுருவம் இவ்வுருவுகள், உளனலனெனிலவனருவம் இவ்வருவுகள்" என்கிற பாட்டுப்பாதியாலே அருளிச்செய்கையாலே ஸூசிதம்.

ஆனால் பிள்ளை "ஸர்வஶூந்யவாதியை நிரஸிக்கிறார் இப்பாட்டாலே" என்றும், **"2. 'ஸர்வதாநுபபத்தே:'** என்கிற ஸூத்ர பாஷ்யம் இப்பாட்டையுட்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தமாயிற்று" என்றும், மாத்யமிகமதமாத்ர நிராஸபரமாக வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகையாலே, இது அவர்க்கு அபிமதமன்றே? என்னில்; இப்பாட்டில் பதங்களிலே மாத்யமிக நிரஸநம் நேரே தோற்றுகையாலே, தந்மதநிராஸபரமாக யோஜித்தருளினார். • வீடுமின் முற்றின் ப்ரவேஶத்திலே "முதல் திருவாய்மொழி பூர்வத்விகார்த்தம்" என்று அவர்தாமே அருளிச்செய்கையாலே, இந்த ப்ரதம தஶகத்திலே தத்ஸூசநம் ஆவஶ்யகம்; கூதஶ்சாந்தரத்திலே வைபாஷிகாதிமதநிராஸம் அநவஸரக்ரஸ்தமாயிருக்கும். இப்பாட்டில் பதங்களும் பூர்வோக்த ப்ரக்ரியையாலே வைபாஷிகாதிமத நிராஸ ஸூசகங்கள் என்னுமிடம் ஸ்வரஸதஸ் ஸம்ப்ரதிபந்நம். வைபாஷிகமத நிராஸ ஸூத்ரபாஷ்யமும் இப்பாட்டில் சந்தைகளை உட்கொண்டு ப்ரவ்ருத்தம் என்னுமிடம் பூர்வமேவ உபபாதிதமாகையால் பிள்ளைக்கும் இது அபிமதமாகக் குறையில்லை.

பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்ய ஸமர்த்தந ஸாரீரகாம்ஸம் ப்ராஸங்கிகமாகை யாலும், வேதபாஞ்சராத்ரங்களுக்கு அபௌருஷேயத்வ நித்யநிர்துஷ்டத்வ பரம புருஷவக்த்ருகத்வங்கள் நிரங்குஸ ப்ராமாண்ய ஹேதுக்களாய், இரண்டுக்கும் அத் தாலே வந்த பேதமொழிய பாஞ்சராத்ரத்துக்கும் வேததுல்ய ப்ராமாண்யத்தில் தட்டில்லாமையாலே, "சுடர்மிகு சுருதியுள் உளன்" என்று அபௌருஷேயத்வாத் யௌஜ்ஜ்வல்யவத்வேதப்ராமாண்ய ப்ரதிபாதநத்தாலே, தங்ங்யாயேந பாஞ்சராத்ர ப்ராமாண்யம் ஸித்திக்கும் என்கிற கருத்தாலும் ஆழ்வார் உபேக்ஷித்தருளினார். ஸூத்ரகாரர், தந்த்ரஸாமாங்ய ப்ரயுக்தமான ம்ருதுப்ரஜ்ஞர்களுக்குள்ள காலுஷ்ய ஸாந்த்யர்த்தமாக, வேததுல்ய ப்ராமாண்யம் ஸித்தமாயிருக்கச் செய்தேயும் தத்ப்ராமாண்ய ஸமர்த்தநம் பண்ணினார். **ஆக, அஷ்டம நவமகாதைகளுக்கும் தர்க்கபாதத்துக்கும் ஐகமத்யம் ஸித்தம்.**

பத்தாம் பாட்டுக்கும் நிகமநப்பாட்டுக்கும் த்ருதீய துரீயபாதங்களுக்கும் ஐகமத்யம் உண்டாம்படி எங்ஙனே? என்னில்; ஜகத்தினுடைய ப்ரஹ்ம காரணதா ஸோதந ப்ரகாரத்தை இப்பாட்டுக்களாலே அருளிச்செய்கையாலே ஐக்யமுண்டு.

வியத்பாத ப்ரதமாதிகரணத்திலே — சாந்தோக்யத்தில் வியதுத்பத்த்ய ஸ்ரவணத்தாலே வியத்து ப்ரஹ்மகார்யமன்றென்று ஸங்கித்து, தைத்திரீயத்தில் வியதுத்பத்தி ஸ்ருதமாகையாலும், சாந்தோக்யத்திலும் ஸர்வஸாகாப்ரத்யபி ஜ்ஞாயோக வியதுத்பத்தி வருகையாலும், வியத்து ப்ரஹ்மகார்யமென்று நிர்ணயித்தார். த்விதீயாதிகரணத்தில்—அநந்தரபூர்வகாரணமான கேவலாகாஸாதிகளில் நின்றும் அவ்யவஹிதாநந்தரவாய்வாதிகள் உத்பந்நமாகிறதென்று ஸங்கித்து, ஆகாஸாதிஸரீரக பரமாத்மாவினிடத்தில்நின்றும் வாய்வாத்யுத்பத்தியொழிய கேவல பூர்வதத்வத்தில்நின்றும் வாய்வாத்யுத்பத்தியில்லையென்று நிர்ணயித்தார்.

த்ருதீயாதிகரணத்தில் — 1. **"தோயேந ஜீவாந் வ்யஸஸர்ஜ"** இத்யாதி ஸ்ருதிகளாலே ஜீவனுக்கும் உத்பத்தியுண்டென்று ஸங்கித்து, 2. **"ந ஜாயதே ம்ரியதே"** இத்யாதி ஸ்ருதிகளாலே நித்யத்வம் ஸ்ருதமாகையாலும், உத்பத்திஸ்ருதி-ஜ்ஞாநஸங்கோச விகாஸத்தைச் சொல்லுகிறதொழிய ஸ்வரூபாநித்யத்வத்தைச் சொல்லாமையாலும், ஜீவனுக்கு உத்பத்தியில்லையென்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த்தாதிகரணத்தில் — ப்ராஸங்கிகமாக 3. **"யோ விஜ்ஞாநே திஷ்டந்"** இத்யாதிஸ்ருதிகளாலே ஆத்மா கேவல ஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்று ஸங்கித்து, 4. **"விஜ்ஞாதாரம்"** இத்யாதி ஸ்ருதிகள் ஜீவநை ஜ்ஞாதாவென்று ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஸ்வரூபத்தை ஜ்ஞாநமென்கிறது ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்ரவ்யத்வப்ரயுக்தமாய், ஜ்ஞாத்ருத்வத்துக்கு பாதகமல்லாமையாலும், ஆத்மா ஜ்ஞாதாவேயென்று பரிஹரித்தார்.

பஞ்சமாதி₄கரணத்தில் — ஆத்மாவினுடைய கர்த்ருத்வம் 1. "ஹந்தா சேத்" இத்யாதி₃ ஸ்ருதிகளாலே நிஷித்₄த₄மாகையாலே ஸ்வரூபமன்றென்று ஸங்கித்து, ஸ்வர்க்க₃மோக்ஷாதி₃பூ₄லஸாத₄நபே₄தா₃த்₄க ஸாஸ்த்ரப்ரயோஜநஸித்₃த்₄யர்த்த₄மாக கர்த்ருத்வம் அங்கீ₃கரிக்கவேண்டுகையாலும், கர்த்ருத்வ நிஷேத₄ஸ்ருதி – 'ஸாம் ஸாரிக க்ரியைகள் .ஸத்வரஜஸ்தமோகு₃ணஸம்ஸர்க்க₃க்ருதங்கள் ; ஸ்வரூபப்ரயுக் தங்களன்று' என்று சொல்லவந்ததாகையாலும், கர்த்ருத்வம் ஸ்வரூபமென்று நிர்ண யித்தார். ஷஷ்டா₂தி₄கரணத்தில் — பூர்வாதி₄கரணஸித்₃த₄கர்த்ருத்வம் பராதீ₄ மென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதி₄கரணத்தில் — ஜீவன் ப்₃ரஹ்மத்தோடு அத்யந்த பி₄ந்நனுமன்று ; ப்₄ராந்தப்₃ரஹ்மமே ஜீவனுய் நிற்கிறதுமன்று; ஸத்யோபாத்₄ யவச்சி₂ந்ந ப்₃ரஹ்மமே ஜீவனுயிருக்கிறதுமன்று; வஸ்துதோ ப்₃ரஹ்மபி₄ந்நமாய், ப்₃ரஹ்மாம்ஸமாகையாலே அத்யந்தபே₄த₃மின்றிக்கேயிருக்கிறன் ஜீவனென்று ஜீவஸ்வரூபத்தை நிர்ணயித்தார்.

துரீயபாத₃ப்ரத₃மாதி₄கரணத்தில் — ஜீவோபகரணங்களான இந்த்₃ரியங்க ளுக்கு ப்ரளயகாலாவஸ்தா₂ந ப்ரதிபாத₃ந ஸ்ருதியாலே நித்யத்வம் ஸித்₃த₄மென்று ஸங்கித்து, அந்த ஸ்ருதி ஸர்வஜ்ஞனான ஜக₃த்காரண ப்₃ரஹ்மத்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிற தொழிய இந்த்₃ரியங்களைச் சொன்னதல்லாமையாலும், ஸ்ருத்யந்தரத்தில் இந்த்₃ரி யோத்பத்தி கண்டோ₂க்தமாகையாலும், நித்யத்வம் கூடாதென்று பரிஹரித்தார். த்₃விதீயாதி₄கரணத்தில் — ப்ராணஸங்கி₃கமாக இந்த்₃ரியங்களினுடைய ஸங்க்₃யா நிர்ணயம் பண்ணினார். த்ருதீயாதி₄கரணத்தில்—இந்த்₃ரியங்கள் விபு₄க்களாக ஸ்ருதி ப்ரதிபந்நங்களென்று ஸங்கித்து, உத்க்ராந்திஸ்ரவணத்தாலே 'விபு₄க்களல்ல; அணு பரிமாணங்கள்'என்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த்தா₂தி₄கரணத்தில்-ப்ராஸங்கி₃கமாகவே முக்₃யப்ராணன் கேவல வாயுமாத்ரமும், உச்ச்₂வாஸ நிஸ்வாஸாதி₃க்ரியையுமன்று; வாயுவே அவஸ்தா₂ந்தராபந்நமாய், ப்ராணனென்று போர்பெற்றுக்கிடக்கிறதென்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சமாதி₄கரணத்தில் — உத்க்ராந்த்யாதி₃ ஸ்ரவணத்தாலே ப்ராண னுக்கும் விபு₄த்வம் கூடாது; அணுத்வமே முக்₃யப்ராணபரிமாணமென்று நிர்ண யித்தார். ஷஷ்டா₂தி₄கரணத்தில் — ஜீவனுக்கும் அக்ஷ்யாதி₃ தே₃வதைகளுக்கும் இந்த்₃ரியாத்₃யதி₄ஷ்டா₂நம் ஸ்வாதந்த்ர்யேண உண்டென்று ஸங்கித்து, பரமாத்மா தீ₄நாதி₄ஷ்டா₂நமே அவர்களுக்குள்ளதென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதி₄கரணத் தில் — ப்ராணஸப்₃த₃ நிர்தி₃ஷ்டங்களெல்லாம் இந்த்₃ரியங்களென்று ஸங்கித்து, ஸ்ரேஷ்ட₂ ப்ராணவ்யதிரிக்த ப்ராணங்கள் இந்த்₃ரியங்களென்று நிர்ணயித்தார். அஷ்டமாதி₄கரணத்தில் — ப்ரபஞ்சவ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஹிரண்யக₃ர்ப்ப₄கர்த்ருகமாக வேணுமென்று ஸங்கித்து, அதுவும் தச்ச₂ரீரகபரமாத்மகர்த்ருகமென்று நிர்ணயித்தார்.

இப்படி பாத₃த்₃வயத்தாலே நிர்ணயித்த அர்த்த₂த்தை "பரந்த தண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன், பரந்தவண்டமிதென நிலவிசும்பொழிவறக்

கரந்தசிலிடந்தொறும் இடந்திகழ் பொருள்தொறும், கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இலை யுண்ட கரனே''-''விஸ்த்ருதமாய், ஸத்யஸ்வபாவமான ஸமுத்ரஜல பரமாணுக்கள் தோறும் பரிஸமாப்ய வர்த்தியாய், விஸ்த்ருதமான அண்டமென்னும்படியாய், பூம்யாகாஸ விபாகமின்றிக்கே அத்யல்ப ஸரீரங்களிலும் அந்த அந்த ஸரீரங்களில் ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வே மிளிர்ந்துகொண்டிராநின்றுள்ள ஆத்மவஸ்துக்களிலும், அந்யைரத்ருஸ்யனுய், ஸர்வபதார்த்தங்களிலும் ப்ரத்யேகம் பரிஸமாப்ய வர்த்தி யாய், இந்த ஜகத்தை ஸ்வோதரஸ்தமாக்கிக்கொண்டிருக்கிருன் த்ருடப்ரமாண வேதைகமதிகம்யனே'' என்றும், ''கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை, வரன வில் திறல்வலியளிபொறையாய்நின்ற, பரனடிமேல் குருகூர்ச்சடகோபன் சொல், நிரநிறையாயிரத்திவை பத்தும் வீடே'' — ''த்ருடமான ஆகாஸதேஜோவாயு ஜல ப்ருதிவீகதமான வரிஷ்ட ஸப்தத தார்ஹகத்வ கமநஸாமர்த்ய ஸைத்ய க்ஷமாரூப ஜகதாகாரனுயிருக்கிற ஸர்வஸ்மாத்பரனுடைய திருவடிகளிலே ஆழ்வாரருளிச் செய்த ஸப்ததார்த்த பௌஷ்கல்யத்தையுடைய ஆயிரத்திலும் வைத்துக்கொண்டு இத்திருவாய்மொழி மோக்ஷப்ரதம்'' என்றும், ஆழ்வார் இதிலொன்றரைப் பாட் டாலே ஜகத்தினுடைய ப்ரஹ்மகார்யதாஸோதர ப்ரகாரத்தை வெளியிட்டருளி, மேற்பாட்டுப் பாதியாலே *, ரிடுமின்முற்றத்தாலே வெளியிடப்படுகிற உத்தர த்ரவிகார்த்தமான பரத்வஜ்ஞாநத்தினுடைய மோக்ஷஸாதநத்வத்தையும் உப தேஷபித்தருளுகிருராதல், பூர்வத்ரவிக ப்ரதிபாத்யமான பரத்வவிஷயம் இத்திருவாய் மொழியென்று இத்திருவாய்மொழி ப்ரதிபாத்யார்த்தத்தை புத்திகௌளகர் யார்த்தமாக ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிருராதல்.

இனி, வியத்பாத ப்ரதமாதிகரணநிர்ணீதாகாஸோத்பத்தி, ''நிலவிசும் பொழிவற'' என்று—ப்ருதிவ்யாதிகள்போலே ஆகாஸமும் ப்ரஹ்மகார்யமென்று அருளிச்செய்கையாலே ஸித்திக்கிறது. இன்னமும் 1. ''ஆகாஸஸ்ஸம்பூத:'' என்கிற தைத்திரீய ஸ்ருதியிலே ஆகாஸோத்பத்தி சொல்லியிருக்கையாலே, சாந்தோக்யத்திலும் வியதுத்பத்தி, ஸர்வஸாகாட்ரத்யயந்யாயத்தாலே வரு மென்கிற அர்த்தமும், பூமி ஆகாஸம் என்கிற விஸேஷமின்றிக்கே, பூமி போலே ஆகாஸமும் ப்ரஹ்மகார்யமென்று சொல்லுகிற இச்சந்தையாலே ஸுசித மாகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில், ஆகாஸோத்பத்தி கதநத்தாலே தைத்திரீய ஸ்ருத்யர்த்தமும் தோற்றி, அம்முகேந வியதுத்பத்யவசாகஸ்ருதிநிர்வாஹமும் தோற்றுகையாலே ஸுசிதம். ஆக இவை எல்லாவற்ருலும், இச்சந்தை ப்ரத மாதிகரணார்த்தமென்னக் குறையில்லை. த்ருதீயாதிகரணோக்தமான—அநந்தர பூர்வகாரணமான கேவலாகாஸாதிகளில்நின்றும் அவ்யவஹிதாநந்தர வாய்வாதிகள் உத்பந்நமாகமாட்டாதென்று நிர்ணயித்த—அர்த்தமும், ஸர்வதத்வங்களுக்கும் ப்ரஹ்மகார்யத்வ ப்ரதிபாதநம் பண்ணுகிற ''பரந்த தண் பரவையுள்'' என்று தொடங்கி முழுக்க இப்பாட்டாலே அறிவிப்பித்தமை அதிஸ்புடமாயிருக்கிறது.

த்ருதீயாதி₄கரணோக்தமான ஜீவோத்பத்தி நிஷேத₄மும் "இடந்திகழ்பொருள் தொறும்" என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிதம்; அதெங்ஙனேயென்னில்; "இடந் திகழ்" என்று ஆத்மதத்வத்துக்கு வ்யாபகத்வம் சொல்லுகையாலே, வ்யாப்ய பதா₃ர்த்த₂ங்களிலுலே நஷ்டிப்பிக்கப்படாதென்று ஸித்₃தி₄க்கும். இவ்வர்த்த₂த்தைப் பரமபுருஷன்தானே 1. "அவிநாஶி து தத்₃வித்₃தி₄ யேந ஸர்வமித₃ம் ததம்। விநாஶ மவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஶ்சித் கர்த்துமர்ஹதி॥" என்று வெளியிட்டருளினன். இந்த ஶ்லோகத்தை 2. "ஆத்மநஸ்த்வவிநாஶித்வம் கத₂மித்யத்ராஹ (அவிநாஶிது இதி) தத் - ஆத்மதத்வம் அவிநாஶீதி வித்₃தி₄; யேந - ஆத்மதத்வேந சேதநேந, தத₃வ்ய திரிக்தமித₃ம் அசேதநதத்வம் ஸர்வம் ததம் - வ்யாப்தம்; வ்யாபகத்வேந நிரதிஶய ஸூக்ஷ்மத்வாத₃ாத்மநோ விநாஶாநர்ஹஸ்ய தத₃வ்யதிரிக்தோ ந கஶ்சித் பதா₃ர்த்தோ₄ விநாஶம் கர்த்துமர்ஹதி; தத₃வ்யாப்யதயா தஸ்மாத் ஸ்தூ₂லத்வாத்; நாஶகம் ஹி ஸூக்ஷ்மம் ஶஸ்த்ரஜலாக்₃நிவாய்வாதி₃கம் நாஶ்யம் வ்யாப்ய ஸ்தி₂லீகரோதி; முத்₃கா₃ராத₃ யோऽபி ஹி வேகா₃வத்ஸம்யோகே₃ந வாயுமுத்பாத₃ய தத்₃த்₃வாரேண நாஶயந்தி; அத: ஆத்மதத்வம்அவிநாஶி" என்று பா₄ஷ்யகாரரும் வ்யாக்₂யாநம் செய்தருளினர். இப்படி ஜீவனுடைய வ்யாபகத்வகத₂நத்தாலே ஜீவனுடைய நித்யத்வம் ஸித்₃தி₄க்கை யால், த்ருதீயாதி₄கரணப்ரமேயம் இச்சந்தையென்னக் குறையில்லை.

சதுர்த்தா₂தி₄கரண நிர்ணீதமான ஜீவனுடைய ஜ்ஞாத்ருத்வமும், "திகழ் பொருள்தொறும்" என்கிற சந்தையாலேதானே ஸூசிதமாகலாம்; அதெங்ஙனே யென்னில்; "திகழ்பொருள்" என்கிற இதுக்கு—'ஜ்ஞாநத்வாஶ்ரயமான வஸ்து' என்றிறே அர்த்த₂ம். இனி ஸாக்ஷாத்பரம்பரௌத₃ாஸீந்யோந ஜ்ஞாநத்வாஶ்ரய மென்னும்போது ஜ்ஞாத்ருத்வமும் ஸ்வரூபமென்று ஸித்₃தி₄க்கும்; ஆனல் 'ஜ்ஞாதா' என்றருளிச்செய்யாதே "திகழ்பொருள்" என்று ஜ்ஞாநத்₃ரவ்யம் என்றருளிச் செய்கைக்கு அடியென்னென்னில், ஜ்ஞாதாவென்றால் ஜ்ஞாநகு₃ணகத்வமாத்ரம் தோற்றுமொழிய ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் தோற்றுமையாலே, உப₄யமும் தோற்றுகைக் காக இங்ஙனே அருளிச்செய்தாராமித்தனை; ஜ்ஞாநபத₃த்துக்கு உப₄யபரத்வம் உண்டென்னுமிடம் ஜங்மாதி₄கரணத்தில் 3. "ஸத்யம் ஜ்ஞாநம்" என்கிற ஶ்ருதி வ்யாக்₂யாந ஶ்ருதப்ரகாஶிகையிலே ஸுதீ₄க்களுக்கு ஸுவ்யக்தமாக அறியலாம். §"ஜ்ஞாதாவென்றபோதே கர்த்தா போ₄க்தா என்னுமிடம் ஸித்₃த₄ம்" என்று ஜக₃த்₃ கு₃ருவான பிள்ளை அருளிச்செய்த க்ரமத்திலே ஜ்ஞாத்ருத்வகத₂நத்தாலே கர்த் ருத்வமும் ஸூசிதமாகையால், ஜீவகர்த்ருத்வ ப்ரஸாத₄நம்பண்ணின பஞ்சமாதி₄கரண ப்ரமேயமும், "திகழ்பொருள்தொறும்" என்கிற இச்சந்தையாலே ஸூசிதமாகிறது.

ஷஷ்டா₂தி₄கரணோக்தமான ஜீவனுடைய பா₄க்₃வதத்₃தீ₄ கர்த்ருத்வ ப்ரஸாத₄ நமும், "திகழ்பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்று ஜீவனுடைய யாராதீ₄ந்யோபயுக்த – அந்த:ப்ரவேஶோபலக்ஷித – நியமநகத₂நத்தாலே ஸூசித

§ தத்வத்ரயம் 29.

மாகிறது. ஜீவனுடைய கர்த்ருத்வம் பராதீ4நமாகிறது பரமாத்மாவினுடைய அந்த:ப்ரவிஶ்ய நியமநத்தாலேயென்று ஹ்ருதீ3கரித்து 1. "பராத்து தச்ச்2ருதே:" என்கிற ஸூத்ரத்திலுள்ள ஶ்ருதிபத3த்துக்கு 2. "அந்த: ப்ரவிஷ்ட:" இத்யாதி ஶ்ருதிகளை பா4ஷ்யகாரர் விஷயமாக உதா3ஹரித்தருளினார். ஸப்தமாதி4கரணேக்தமான 'ஜீவவஸ்து ப்3ரஹ்மவிஶேஷணத்வேந ப்3ரஹ்மபி4ந்நமுமாய், ஸ்வநிஷ்ட2மின்றிக்கேயொழிகையாலே அத்யந்தபி4ந்நமுமன்றிக்கேயிருக்கும்' என்கிற பொருள் "இடந்திகழ் பொருள்தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்று வ்யாப்ய வ்யாபகபா4வரூப ஶரீராத்மபா4வ ப்ரதிபாத3நத்திலுலே ஸ்பு2டமாக அறியலாம்.

துரீயபாத3 த்3விதீய த்ருதீய சதுர்த்த2 பஞ்சம ஷஷ்ட2 ஸப்தமாதி4கரணங்களில் இந்த்3ரிய ஸங்க்2யாதி3 நிரூபணம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமாகையாலே, அத்தை உபேக்ஷித்து, அவஶிஷ்ட ப்ரத2மாஷ்டமாதி4கரண நிரூபிதார்த்த2ங்களை வெளியிட்டருளுகிறார். ப்ரத2மாதி4கரணத்தில்—இந்த்3ரியங்களுடைய நித்யத்வம், இந்த்3ரியங்களுக்கு ப்ரளய காலாவஸ்தா2ந ப்ரதிபாத3க ஶ்ருதியாலேயென்று ஶங்கித்து, 'அந்த ஶ்ருதி - பரமாத்மாவினுடைய ப்ரளயகாலாவஸ்தை2யைச் சொல்லவந்ததொழிய இந்த்3ரியங்களுடைய நித்யத்வத்தைச் சொல்லவந்ததன்று' என்று நிர்ணயித்த அர்த்த2ம், பரமாத்மாவினுடைய ப்ரளயகாலஸ்தி2தியை ப்ரதிபாதி3க்கிற "இவையுண்ட கரனே" என்கிற சந்தையாலே சொல்லப்பட்டதென்று அறியலாம். அஷ்டமாதி4கரணத்தில்—வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி கர்த்தா சதுர்முக2னல்லன் ; ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவான பரமாத்மாவேயென்று நிர்ணயித்த அர்த்த2மும், "கரவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவைமிசை வரனவில் திறல் வலியளிபொறையாய் நின்ற பரன்" என்று வ்யஷ்டிஸமஷ்டிஸாத4ாரண்யேந ஸர்வஜக2த்தும் ப்3ரஹ்ம காரியமென்கிற இச்சந்தையாலே அதிஸ்பு2டமாக அறியலாம்.

ஆனால் இச்சந்தைகளில் அநுப்ரவேஶகத2நத்தாலும் ஸாமாநாதி4கரண்ய நிர்தே2ஶத்தாலும் ஶரீராத்மபா4வம் தோற்றுமொழிய காரியகாரணபா4வம் தோற்றுமையால் இச்சந்தைகள் வியத3ாதி3களினுடைய ப்3ரஹ்மகார்யதா ப்ரகாரஶோத4க பராதி4கரணங்களுக்கு ஸங்க்3ராஹகங்களானபடி எங்ஙனேயென்னில்; 3. "அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய" 4. "தத் ஸ்ருஷ்ட்வா, ததே3வாநுப்ராவிஶத்" இத்யாதி3 ஶ்ருதிகளில் அநுப்ரவேஶ பூர்வகமாக ஸ்ருஷ்டி உக்தையாகையாலே, கேவல ஸ்ருஷ்டி ப்ரதிபாத3நஸ்த2லங்களில் அநுப்ரவேஶமும், கேவலாநுப்ரவேஶப்ரதிபாத3நஸ்த2லங்களில் ஸ்ருஷ்டியும், ஸர்வஶாகா2ப்ரத்யயந்யாயத்தாலே விவக்ஷிதமென்று பா4ஷ்யாதி3களில் நிர்ணீதமாகையாலே, அநுப்ரவேஶோக்த்யா ஸ்ருஷ்டியும் ஸித்4த4மென்று, இச்சந்தைகள் ஸங்க்3ராஹகங்களாகலாம். ஆகையாலே, பத்தாம் பாட்டுக்கும் நிக3மநப்பாட்டுக்கும் த்3விதீயலக்ஷண த்ருதீயதுர்யபாத3ங்களோடே ஜக3த்யமுண்டென்னுமிடம் ஸித்4த4ம். இப்படி பூர்வத்3விகப்ரதிபாத்3யமான ப்3ரஹ்ம காரணத்வ — அபா4த்4யத்வங்களை ஆழ்வாரும் முதல் திருவாய்மொழியாலே வெளி

யிட்டருளினமை வேதாந்தத்வய ஸம்ப்ரதாயமுடையவர்க்குத் தெளியலாம்படி திங்மாத்ரேண தர்ஶிதமாயிற்று.

ஶாரீரகோத்தரத்விகத்துக்கும் * வீடுமின் முற்றத்துக்கும் ஐகமத்யமுண்டாம் படி. எங்ஙனேயென்னில்; உத்தரத்விகத்தில் ப்ரதிபாத்யமான ஸாதந தத் பலங்களை இத்திருவாய்மொழியிலும் பரோபதேஶமுகேந வெளியிடுகையாலே ஐகமத்யமுண்டு. ஆனால் நம்பிள்ளை இத்திருவாய்மொழி த்ருதீயாத்யாய ப்ரதி பாத்யமான உபாஸநபரமென்று அருளிச்செய்தாரொழிய த்ருதீயதுர்யாத்யாய ப்ரதிபாத்யமான உபாயோபேயபரமென்று அருளிச்செய்யாதொழிவானென்னென்னில்; உபாஸநஶப்தம் பலித்துக்கும் ப்ரதர்ஶநார்த்தமென்று அருளிச் செய்தார். யத்வா, இந்த உபாஸநஶப்தம் லக்ஷணையாலே ஜ்ஞாந ஸாமாந்யத்தைச் சொல்லுகிறது; மோக்ஷஸாதநீபூதோபாயமும் பலரூப ப்ரஹ்மாநுபவமும் ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷமாகையாலே இரண்டையும் இஶ்ஶப்தத்தாலே ஸங்க்ரஹித்தருளினரென்றும் காணலாம்; இவ்விரண்டும், ஜ்ஞாநாவஸ்தாவிஶேஷ மென்னுமிடத்தை ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்திலே "இவர்களுக்குக் கர்த்தவ்யமான உபாய மாவது-ஒரு ஜ்ஞாந விகாஸவிஶேஷம். இத்தாலே ஸாத்யமாய் ப்ராப்திரூபமான உபேயமாவதும் - ஒரு ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம்; இவற்றில் உபாயமாகிற ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம், கரணஸாபேக்ஷமாய், ஶாஸ்த்ரவிஹிதமுமாய், ஸத்யத்வாதிகளான ஸ்வரூப நிரூபக தர்மங்களோடே கூடின அவ்வோ வித்யாவிஶேஷ ப்ரதி நியதகுணாதிகளிலுலே நியதப்ரஹ்மவிஷயமுமாயிருக்கும்; உபேயமாகிற ஜ்ஞாந விகாஸ விஶேஷம் கரண நிரபேக்ஷமுமாய், ஸ்வபாவப்ராப்தமுமாய், குணவிபூதி யாதிகளெல்லாவற்றிலும் பரிபூர்ண ப்ரஹ்ம விஷயமுமாயிருக்கும்" என்று உபாய விபாகாதிகாரத்திலே வேதாந்தாசார்யர் அருளிச்செய்தார்.

அதுவா "வீடுசெய்ம்மினே" என்று தொடங்கி "திண்கழல் சேரே" என்னு மளவும் மோக்ஷோபாயத்தைப் பாட்டுக்கள்தோறும் வாக்யார்த்தமுதயா ப்ரதாநமா யும் ததங்கதத்பலங்களை பதார்த்தமுதயா அப்ரதாநமாயும் ஆழ்வாரும் அருளிச் செய்கையாலே 1. "**ஸ்வர்க்ககாமோ யஜேத**" என்கிறவிடத்தில் ஸ்வர்க்கஸாதநம் வாக்யார்த்தமுதயா ப்ரதாநமாய், ஸ்வர்க்கும் பதார்த்தமுதயா அப்ரதாநமாயிருக்கிறத் தைப் பற்ற இவ்வாக்யத்தை ஜ்யோதிஷ்டோமரூப ஸாதநபரமென்று அபியுக் தர்கள் வ்யவஹரிக்கும் க்ரமத்திலே நம்பிள்ளையும் வ்யவஹரித்தருளினார். ஆகை யால் பலப்ரதிபாதநம் உபஸர்ஜநதயா ஆழ்வாரருளிச்செய்தமை நம்பிள்ளைக்கும் விவக்ஷிதமாகையாலே, "உபாஸநபரம் * வீடுமின்முற்றவும்" என்கிற ஶ்ரீஸூக்தி யோடு, 'உபாயோபேய ப்ரதிபாதக ஶாரீரகோத்தரத்விக ஸமாநார்த்தம் இத் திருவாய்மொழி' என்கிற ப்ரமேயத்துக்கு விரோதமில்லை. இதில் முதற்பாட்டு த்ருதீயலக்ஷண ப்ரதம பாதார்த்தமாகவும், இரண்டாம் பாட்டும் மூன்றும் பாட்டும் த்விதீய பாதார்த்தமாகவும், நாலாம்பாட்டு தொடங்கி மேல் நாலுபாட்டும்

குணோபஸம்ஹார பாதார்த்தமாகவும், எட்டாம்பாட்டு அங்கபாதார்த்தமாகவும் இப்படி முதலெட்டுபாட்டு த்ருதீயாத்யாயார்த்தமாகவும், ஒன்பதாம்பாட்டும் பத்தாம்பாட்டும் சதுர்த்தாத்யாய பாதசதுஷ்டயார்த்தமாகவும், இப்படி பத்து பாட்டும் உத்தரத்விகார்த்தமாயிருக்கும். நிகமநப்பாட்டு இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரதிபாதிதமான பகவதபிகம்யத்வ ப்ராப்யத்வானுபந்தி ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கு ஸங்க்ரஹமாயிருக்கும்.

இதில் வைராக்யபாத ப்ரதமபாதப்ரதமாதிகரணத்திலே—ஜீவன் ஸுக்ருத கர்மபலானுபவார்த்தம் தேஹாத்தேஹாந்தரப்ரவேஸம் பண்ணும்போது அவ்விடங்களிலும் தேஹாரம்பக பூத ஸூக்ஷுமங்கள் லபிக்கையாலே, பூர்வதேஹஸ்த பூதஸூக்ஷும ஸம்பரிஷ்வக்தனுய்ப் போகவேண்டினமை இல்லையென்று ஸங்கித்து, பஞ்சாக்நிவித்யோக்த ப்ரக்ரியையாலே பூர்வதேஹஸ்த பூதஸூக்ஷும ஸம்பரிஷ்வக்தனுய், தேஹாத் தேஹாந்தரப்ரவேஸம்பண்ணுகிருனென்று நிர்ணயித்தார். இந்த அதிகரணத்தில் காதாசித்கமாயாகிலும் பூதஸூக்ஷும பரிஷ்வங்கமின்றிக்கே நிர்துஷ்க்கனுயிருக்கைக்கும் அவகாஸமில்லையென்று வைராக்ய ஜநநார்த்தமாக யாவந்மோக்ஷம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் அவர்ஜநீயமென்று நிஷ்க்ருஷ்டமாயிற்று. கிஞ்ச, **1. "பாக்தம் வாSநாத்மவித்த்வாத"** என்கிற ஸூத்ரத்தாலே தேவப்ருத்யபாவத்தை அவலம்பித்து தத்ப்ரயுக்தக்லேஸ கரம்பிதமாயிருக்கிற ஸ்வர்க்கபோகானுபவத்தி னுடைய க்ஷயிஷ்ணுத்வமும் ஸாதிஸயத்வமும் ஆவிஷ்க்ருதம். த்விதீயாதிகரணத் தில்—ஸ்வர்க்கானுபவாநந்தரம், ஜீவனைனவன் க்ருத்ஸ்ந கர்மபலமும் புக்தமாகை யாலே கர்மஸம்பந்தமற்றே இழிகிருனென்று ஸங்கித்து, ரமணீயசரணர்கள் ரமணீயயோநியை அடைவர்கள்; கபூயசரணர்கள் குத்ஸிதயோநியை அடைவர்க ளென்று ஸ்ருதிசொல்லுகையாலே, கர்மஸம்பந்தமுடையனுயே இழிகிருனென்று நிர்ணயித்தார்; இதிலும் ஸூக்ஷுமதேஹத்துக்கும் காரணதயா ஸகல ஸம்ஸார நிதானகர்மஸம்பந்தம் முக்திபர்யந்தம் அநுவ்ருத்தமாயிருக்கிறதென்று ஸம்ஸார தோஷம் உக்தமாயிற்று.

த்ருதீயாதிகரணத்தில் — அநிஷ்டாதிகாரிகளான பாபகர்மாக்களுக்கும் சந்த்ரப்ராப்தி உண்டென்று ஸங்கித்து, இஷ்டாபூர்த்தாதி ஸத்கர்மரஹிதர் களுக்கு பித்ருயாணமார்க்கத்தாலே கமநமில்லாமையாலே சந்த்ரப்ராப்தியில்லை என்று நிர்ணயித்தார். இதிலும்—'க்ராமம் கச்சந் வ்ருக்ஷமூலாந்யுபஸர்ப்பதி' என்ற ந்யாயத்தாலேயாகிலும் ஸ்வர்க்கப்ராப்தியில்லை; யமஸதநத்திலேயும் ரௌர வாதிநரகங்களிலும் மிகவும் யாதநானுபவமும் கீடாதிஜந்ம ப்ராப்தியுமுண்டென்று ஸம்ஸாரதோஷம் வ்யக்தமாகக் கீர்த்திதமாயிற்று. சதுர்த்தாதிகரணத்தில்— ஸ்ருதிஸித்தமான ஆகாஸாதிபாவம் ஜீவனுக்கு தேவமநுஷ்யாதிபாவம்போலே தச்சரீரத்வரூபமென்று ஸங்கித்து, ஆகாஸாதி ப்ராப்தியிலே ஸுகதுக்கானுபவ மில்லாமையாலே தத்ஸாம்யாபத்தியொழிய தச்சரீரத்வமில்லையென்று நிர்ணயித்

தார்; இதிலும் ஸ்வர்க்காவரோஹணம்பண்ணுமவர்களுக்கு ஆகாஶாதி³பா⁴வ ஶ்ரவணத்தாலே ததீ³பி⁴மாநிதே³வதைகளைப்போலே ஆகாஶாதி³ஶரீரத்வ ப்ரயுக்த மான சில தி³வ்யபோ⁴கா³நுண்டென்கிற ஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த்த³மாக ஆகாஶாதி³ ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமேயுள்ளதென்று சொல்லுகையாலே தோ³ஷகீர்த்தநம் ஸ்பு²டம்.

பஞ்சமாதி³கரணத்தில் — 'ஆகாஶவாயு தூ⁴மாப்⁴ரமேக⁴வர்ஷ ப்ராப்தியுண்டாம்போது அவ்வோவிடங்களில் அதிஶீக்⁴ரமாக ஜீவனுக்கு க³மநமுண்டென்கிற நியமமில்லை; தத்³தே⁴து இல்லாமையாலே' என்று ஶங்கித்து, உத்தரத்ர வ்ரீஹ்யாதி³ ப்ராப்தியிலே **1. "அதோ வை து³ர்நிஷ்ப்ரபதரம்"** என்று விஶேஷித்து க்ருச்ச்²ர நிஷ்க்ரமணம் சொல்லுகையாலே ஆகாஶாதி³ ப்ராப்தியிலே அசிரநிஷ்க்ரமணமே உள்ளதென்று நிர்ணயித்தார். இதிலும் ஆகாஶாத்³யவஸ்தா²நவிளம்ப³நியம நிரஸநவ்யாஜேந வ்ரீஹ்யாதி³களில் ஸூக்ஷ்மபோ⁴க³மற்று, அசிராவஸ்தா²நரூப தோ³ஷம் த்³ருட⁴மாயிற்று; ஷஷ்டா²தி⁴கரணத்தில்—ஸ்வர்க்காவரோஹணம் பண்ணுகிற ஜீவர்கள் வ்ரீஹ்யாதி³ ஶரீரதயா ஜநிக்கிறார்களென்று ஶங்கித்து, வ்ரீஹ்யாதி³ ஜந்மஹேதுபூ⁴தகர்மவிஶேஷம் அஶ்ருதமாகையாலே, அந்யஜீவாதி⁴ஷ்டி²த வ்ரீஹ்யாதி³களில் ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமேயுள்ளதென்று நிர்ணயித்தார். இதிலும், வ்ரீஹ்யாதி³பா⁴வேந ஜந்மமென்னும்போது தல்லவநபர்யந்தமாத்ரமே து³:க்க²ம் உக்தமாம். அங்ஙனன்றிக்கே, ஸம்ஶ்லேஷமாத்ரமென்று நிர்ணயித்தவித்தாலே ஶோஷண குஸூலாவஸ்தா²பந அவஹநந பே³லீகரண பாக பக்ஷணாதி³ தை³ஶிகளிலும் அநுவ்ருத்தி ஸித்³தி⁴க்கையாலும், பக்ஷணவிஷயமன்றிக்கேயிருக்கிற வ்ரீஹ்யாதி³களிலும் பரிணாமபரம்பரயா ஸம்ஶ்லேஷம் ஸித்³தி⁴க்கையாலும், தோ³ஷகீர்த்தநம் அதிஸ்பு²டம். இப்படி ஶாரீரகத்தில் ஷட³தி⁴கரணியான இப்பாத³த்தாலே பக³வதா³ஶ்ரயணேபயுக்த வைராக்³ய ஸித்³த்⁴யர்த்த³மாக நிரூபித்த அர்த்த²த்தை— ஆழ்வார் "வீடுமின் முற்றவும், வீடுசெய்து உம்முயிர், வீடுடையானிடை, வீடு செய்ம்மினே"—"ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகல விஷயங்களையும் அதிஹேயமென்று அத்⁴யவஸித்து, அதில் போ⁴க்³யதாபு³த்³தி⁴யை விடுங்கோள். இப்படி விட்டுப் பரமபத³ நிலயநான ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்தில் ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணுங்கோள்" என்று பரப்பற்று ஸூக்ஷ்மமாகவும் ஸௌலப்⁴யமாகவும் மந்த³மதிகளுக்கும் தெளியலாம்படி ஒரு சொல்லாலே அருளிச்செய்தார்.

இனி, ஸூத்ரகாரர் பரக்கச் சொன்னத்தை இவர் ஒரு சொல்லாலே அருளிச்செய்வானென்னென்னில்; A"ஏ பாவம் பரமே" என்கிறபடி நிரந்தர பக³வதா³நுப⁴வம் பண்ணுகிற இவருக்குப் பரக்க ஸம்ஸார தோ³ஷகீர்த்தநமும் அஸஹ்யமாய்த் தோற்றுகையாலும் B"நல்குரவும் செல்வும்"என்கிற திருவாய்மொழிப்படியே ஸர்வபதா³ர்த்த²ங்களும் ப்³ரஹ்மாத்மகதயா போ⁴க்³யமாகத் தோற்றச்செய்தேயும்,

---

A 2-2-2. B 6-3.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ஸம்ஸாரிகள்பக்கல் க்ருபையாலே, அவர்கள் பாகாநுகூணமாகத் தமக்குத் தோற்றுத தோஷத்தையும் சொல்ல வந்தவராகையாலும், "முற்றவும் வீடுமின்" என்று அக்ராம்யமாக பூர்வதிகரண ஸித்தார்த்தத்தையும் சாதுர்யத்தாலே அருளிச்செய்ய வந்தவராகையாலும், இப்படி ஒரு சொல்லாலே வெளியிட்டருளினார். ஆனால் இப்பாதார்த்தமான வைராக்யமாத்ரத்தை விதிக்கவேணுமொழிய பாதாந்தரார்த்தமான உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிப்பானென்னென்னில்; வைராக்யத்துக்கு உபாயாங்கத்வ ஸூசநார்த்தமாக அருளிச்செய்தாராமித்தனை; பக்த்யுபாயத்துக்கு விஷய வைராக்யமும், ப்ரபத்த்யுபாயத்துக்கு உபாயாந்தர வைராக்யமும் அங்கமிறே. இதுக்குள்ள அங்காங்கிபாவத்தை "வீடுசெய்து" என்று ல்யப்பாலே அருளிச்செய்தார்; ஆகையால் இப்பாட்டுக்கும் இப்பாதத்துக்கும் ஐகமத்யம் ஸித்தம்.

த்விதீயபாத ப்ரதமாதிகரணத்தில்—ஸ்வாப்நஸ்ருஷ்டி ப்ரகரணத்தில் ஜீவன் ஸங்நிஹிதனுகையாலே தத்ஸ்ருஷ்டி ஜீவகர்த்ருகையென்று ஸங்கித்து, ஸம்ஸார தஸையில் ஸ்ரஷ்டருத்வோபயுக்த ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகள் கர்மதிரோஹித ஸ்வரூபனான ஜீவனுக்குக் கூடாமையாலே ஸ்வாப்நஸ்ருஷ்டி ஜீவகர்த்ருகையன்று, பரமாத்ம கர்த்ருகை என்று நிர்ணயித்தார். த்விதீயாதிகரணத்தில் — நாடிகளென்ன, புரீதத்ப்ரதேஸமென்ன, ப்ரஹ்மமென்ன இவை மூன்றும் நைரபேக்ஷ்யேண ஸுஷுப்திஸ்தாநத்வேந ஸ்ருதமாகையாலே, தத்ஸ்தாநத்வம் விகல்பேந வருகிறதென்று ஸங்கித்து, ப்ராஸாத கூட்வா பர்யங்கங்கள்போலே கார்யபேதேந ஸமுச்சயமே கூடும்படியாகவிருக்க, பாக்ஷிகபாதகர்ப்பவிகல்பம் அயுக்தமாகையாலே, ஸமுச்சயமே யுக்தமென்று நிர்ணயித்தார். த்ருதீயாதிகரணத்தில்—"ஸுப்தனே ப்ரபோதகாலத்திலே உத்தித்தனுகிறானென்னவொண்ணாது; ஸுஷுப்தனுக்கு ஸர்வோபாதிவிநிர்மோக பூர்வகப்ரஹ்மஸம்பத்தி வருகையாலே" என்று ஸங்கித்து, ஸுஷுப்திக்கு முன்னே ஆரப்தமான கர்மம், உத்தித்தனுலே ஸமாபநம் பண்ணப்படுகையாலும், ஸோ5ஹமென்று ஸுப்தனே உத்தித்தனென்று ப்ரத்யபிஜ்ஞை வருகையாலும் இத்யாதியுக்திகளாலே ஸுப்தனுக்கே உத்தித்தத்வம் ஸமர்த்தித்தார். சதுர்த்தாதிகரணத்திலே—மூர்ச்சை-ஸர்வேந்த்ரிய ப்ராணவ்யாபாரோபரதி தஸையாயிருக்கையாலே மரணமென்று ஸங்கித்து, ஆகாரவைரூப்யத்தாலே ஸூக்ஷ்மப்ராணஸ்தித்வம் அவகதமாகையாலே, மரணய அர்த்தஸம்பத்தி-மூர்ச்சை என்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சமாதிகரணத்தில் — ஜீவனுக்குப்போலே பரமாத்மாவுக்கும் ஜாகராதி ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அவஸ்தாநம் உக்தமாகையாலே, தத்ப்ரயுக்ததோஷங்கள் ஸம்பவிக்குமென்று ஸங்கித்து, ஸர்வாவஸ்தாவஸ்திதமான ப்ரஹ்மத்துக்கு அகிலஹேய ப்ரத்யநீகத்வ கல்யாணைகதாநத்வமாகிற உபயலிங்கம் ஸ்ருதி ஸுதஸமதிகதமாகையாலே, தத்ப்ரயுக்த தோஷங்கள் ஸம்பவியாதென்று நிர்ணயித்தார். ஷஷ்டாதிகரணத்தில் — அசித்வஸ்துரூபேண பரிணதம்

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

ப்ரஹ்மந்தாணுகவேணும். அன்றிக்கே, "ப்ரஹ்மத்திலும் அசித்வஸ்துவிலும் ஏக ஜாதியோகத்தாலே ஜகஜ்ஜாதிகவஸ்துதாணுகவேணும். பிங்காபிங்கத்வோபயவ்யபதேசம் கூடவேண்டுகையாலே" என்று சங்கித்து, 1. **"அம்சோ நாநாவ்யபதேசாத்"** என்கிற அதிகரணங்யாயேந ஜீவனுக்குப்போலே சரீராத்மபாவமுண்டாய், அத்தாலே பிங்காபிங்கத்வ வ்யபதேசம் கூடுகையாலே, அசித்வஸ்து ப்ரஹ்மசரீரமென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதிகரணத்தில்—ஜகஜ்ஜன்மாதிகாரணதயா த்ருஷ்டபரப்ரஹ்மவஸ்துவிலும் பரவஸ்து, ஸேதூன்மாந ஸம்பந்தபேதவ்யபதேசங்களாலே உண்டென்று சங்கித்து, காரணவஸ்துவிற்காட்டில் வஸ்த்வந்தரத்துக்குப் பரத்வம் – 2. **"யஸ்மாத் பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித்"** இத்யாதி ச்ருதி நிஷித்ததமாகையாலும், ஸேதுத்வவ்யபதேசம் ஸர்வலோகாநுசாங்கர்யஹேதுத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலும், அபரிச்சிந்ந வஸ்துவுக்கு உன்மாநவ்யபதேசம் உபாஸநார்த்தமாகையாலும், ஸம்பந்தவ்யபதேசம் தனக்கே ப்ராப்யத்வ ப்ராபகத்வ ப்ரயுக்தமாகையாலும், "ததோ யதுத்தரதரம்" என்கிற ச்ருதிக்கு பேதவ்யபதேசம் அர்த்தமல்லாமையாலும், ஜகத்காரணவஸ்துவிலும் பரவஸ்துவில்லையென்று நிர்ணயித்தார். சரமாதிகரணத்தில் — யாக தாந ஹோமோபாஸநாதி வைதிக கர்மங்கள் க்ஷணத்வம்ஸிகளாகிலும், தஜ்ஜந்யாபூர்வத்வாரா பேதாபவர்க்கரூப ஸர்வபலஸாதநங்களென்று சங்கித்து, கர்த்தவ்யதயா அவகதயா கோபாஸநாதிகளுக்கும் பலப்ரதன் பரமபுருஷனேயென்று ச்ருதிஸ்ம்ருதி ஸித்தமாகையாலே, பரமபுருஷனே பலப்ரதனென்று நிர்ணயித்தார். இப்பாதத்தில் முந்துற அதிகரண சதுஷ்டயத்தாலே — ஏதத்தேஹமாத்ராநுபத்தித — ஸ்வப்நபதார்த்தகர்த்ருத்வ ஸுஷுப்தி ஸ்தாநாதி நிரூபண முகேந ப்ரதமபாத நிரூபித-இஹாமுத்ரஸஞ்சார தாநுவ்ருத்தபோஷ வ்யதிரிக்த போஷங்கள் வைராக்ய ஸித்தியர்த்தம் உக்தமாயிற்று. உத்தராதிகரண சதுஷ்டயத்திலும், பரமாத்மரக்தி ஜநநார்த்தம் பகவத் கல்யாணகுணங்கள் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று.

ஆனால் கல்யாணகுண ப்ரதிபாதகமான இப்பாதத்தில் நிரூபிக்கவேண்டின போஷங்கள் ஸங்கதமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; போஷகீர்த்தநபரமான இவ்வதிகரண சதுஷ்டயமும், பூர்வபாதம்போலே நிஷ்க்ருஷ்டபோஷ ப்ரதிபாதநபரமன்றிக்கே கல்யாணகுண ப்ரதிபாதகமுமாகையாலே, இப்பாதத்திலே ஸங்கதிமாயிற்று; ஆகையாலிறே அதிகரண ஸாராவளியிலே—பூர்வபாதம் நிஷ்க்ருஷ்ட போஷ ப்ரதிபாதந பரமாகவும், இப்பாதம் கல்யாணகுண ப்ரதிபாதநபரமாகவும் 3. **"பாதே த்வர்த்தாஷ் ஷடஸ்மிந் வபுரிஹ விஜ்ஞாபூதஸுகஷ்மைஸ்ஸஹேயாத், புக்தஸ்வர்காவரோஹேऽப்யநுசயஸஹிதோ மாத்ரயா பிந்நமார்காः। சந்த்ர ப்ராப்தியாதி ந ஸ்யாந்நிரயபதஜுஷாமம்பராதௌ ஸத்ருக்த்வம், தஸ்மாச்சுக்ராவரோஹः பரவபுஷி சிரம் வ்ரீஹிபூர்வேऽபி யோகः॥"** என்றும் 4. **"பாதே ஸ்வப்நார்த்த ஹேநுஸ் ததயமிஹ ஸுஷுப்த்யாத்ருதிஸ்ஸுப்தகோப்தா, முக்தே போதாதிகர்த்தா**

த்வநகாஸுபகுர்ணேஸிதபிரம்ஸீ ஸதேஹ: । பாரம்யஸ்யைகவஸீமா ஸகலபலத இத்ய்யு யதே பக்திபூம்நே, ஸத்யே ஹ்யேவம் குணதாலத பரபஜநே ருபபேதாதி சிந்த்யம் ॥" என்றும் இரண்டு ஸ்ரக்குதரையாலே வேதாந்தாசார்யர் வகுத்து அருளிச்செய்தார்.

இனி, இரண்டாம்பாட்டு பூர்வாதிகரண சதுஷ்டய ஸமாநார்த்தமாயும், மூன்றும்பாட்டு உத்தராதிகரண சதுஷ்டய ஸமாநார்த்தமாயுமிருக்கும்; இதில் பூர்வாதிகரண சதுஷ்டய நிரூபித வர்த்தமாந தேஹமாத்ராநுபந்தத ஸ்வப்நாத் யவஸ்தாநுவ்ருத்ததேஹாஷங்களை—ஆழ்வாரும் "மின்னின் நிலையில, மன்னுயிராக் கைகள், என்னுமிடத்திறை, உன்னுமின் நீரே"—"மின்னேடொத்த ஸ்வபாவத்தையு முடையதல்ல-ஆத்மவஸ்து பரிக்ரஹிக்கிற ஸரீரங்கள் என்கிறவிடத்தில் நீங்களே அல்பம் சிந்தியுங்கோள்" என்று ஸ்வாப்நகல்ப தடிச்சஞ்சலமாயிருந்துள்ள வர்த்தமாந தேஹதேஷகீர்த்தநமுகேந ஸூசிப்பித்தருளினார். ஸரீராதிபதார்த்தங்களுக்கும் ஸ்வப்நாத்யநுபூதபதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரமக்ருத வைலக்ஷண்யமொழிய நிரூப கர்க்கு வைலக்ஷண்யம் தோற்றுதிறே. இன்னமும் ஸ்வாப்ந பதார்த்த கர்த்ரு த்வம் ஜீவனுக்குக் கூடாமைக்கு ஹேது—ஸத்யஸங்கல்பத்வதிரோதாநம்; அதுக்கும் ஹேது — பரமாத்ம நிக்ரஹம்; அதுதானும் தேஹத்தோடே ஸம்பந்திப்பித்து விட்டுத் திரோதாநத்தைப்பண்ணும்; ஆகையால் ஸ்வாப்ந கர்த்ருத்வம் ஜீவனுக்குக் கூடாதென்கிற ப்ரதமாதிகரணார்த்தம்-"மன்னுயிராக்கைகள்" என்று ஸத்யஸங் கல்பத்வ திரோதிஹேதுபூத தேஹ ஸம்பந்த ப்ரதிபாதநத்தாலே விஸேஷித்து ஸூசிதமாயிற்று. சதுர்த்தாதிகரணைக்தமான ஸூப்தஸ்யைவ உத்திதத்வ நிரூபணமுகேந நித்யத்வஸாதநமும்—"மன்னுயிர்" என்கிற சந்தைக்கு "நித்யமான ஆத்மவஸ்து" என்று வ்யாக்யாதாக்கள் ஒருபடி வ்யாக்யாநம் பண்ணியிருக்கை யாலே இச்சந்தையாலே உக்தமாயிற்று. இவ்வதிகரண சதுஷ்டயத்துக்கும் பகவந் மஹிம ப்ரதிபாதகத்வாகாரமும் உண்டாகையாலே, அவ்வம்ஸத்தையும் நியந்த்ருத்வ ரூபமஹிமவாசியான "இறை" என்கிற பதத்தாலே ஸூசிப்பித்தருளினார். முன் புள்ள முதலிகளனைவரும் "இறையுன்னுமின்" என்கிற சந்தைக்கு 'அல்பம் விசாரி யுங்கோள்' என்று அர்த்தமிட்டார்களேயாகிலும், உரையிலே ஜீயர், 'ஸ்வாமியை மநநம் பண்ணுங்கோள்' என்று ஒரு பொருளிடுகையாலே, முன்புள்ள முதலிகளுக்கு அவிருத்தார்த்தாந்தரகதநம் அபிமதமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். இனி, இப் பதத்துக்கு ஸ்வாமித்வ நியந்த்ருத்வங்கள் இரண்டும் அர்த்தமென்னுமிடம் வ்யுத்பத்திஸித்தமாகையாலே இப்படியும் ஓரர்த்தம் சொல்லத்தட்டில்லை.

இனி உத்தராதிகரண சதுஷ்டயார்த்தத்தையும் "நீர்நுமதென்றிவை, வேர்முதல்மாய்த்திறை, சேர்மினுயிர்க்கதன், நேர்நிறையில்லே"—"நீங்கள் என்றும் உங்களதென்றும் சொல்லுகிற அஹங்கார மமகாரங்களை ஸவாஸநமாகப்போக்கி ஸர்வரக்ஷ ஆஸ்ரயியுங்கோள்; ஆத்மாவுக்கு இத்தோடொத்த அதிஸயமில்லை" என்று

வெளியிட்டருளினார்; அதெங்ஙனேயென்னில்; பஞ்சமாதி₄கரணோக்தமான அகி₃ல ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைக தானத்வரூபோப₄யலிங்க₃த்தை "இறை"என்று சித₃சித்₃வ்யாவ்ருத்தேஶ்வரத்வ ப்ரதிபாத₃நத்தாலே ஸூசிப்பித்தருளினார். பரமாத்மாவினுடைய சித₃சித்₃வ்யாவ்ருத்தி உப₄யலிங்க₃த்தாலேயிறே; ஈஶ்வரனுக்கேயிறே உப₄யலிங்க₃த்வமுள்ளது. ஷஷ்டா₂தி₄கரணோக்தமான—'அசித₃த்₃ரவ்யம் ப்₃ரஹ்ம பரிணாமமன்று; ப்₃ரஹ்மஸஜாதீயத்₃ரவ்யமுமன்று; ஜீவனைப்போலே ப்₃ரஹ்ம ப்ரகாரம்' என்கிற அர்த்த₃மும்"நீர் நுமதென்றிவை, வோர் முதல் மாய்த்திறை"என்கிற வளவாலே ஸூசிதம்; எங்ஙனேயென்னில்; ப்ரக்ருதி ஸம்ஸர்க்க₃க்ருதாஹங்கார மமகாரங்களினுடைய த்யாஜ்யத்வோக்தியாலே, ப்ரக்ருதியும் த்யாஜ்யமென்ற தாய், அத்தாலே அசித₃த்₃ரவ்யம் உபாதே₃யதமமான ப்₃ரஹ்மபரிணாமமுமன்று; ப்₃ரஹ்ம ஸஜாதீயமுமன்று என்கிற அம்ஶம் ஸூசிதமாகையாலும், சித₃சிந்நியந்த்ருத்வவாசியான "இறை" என்கிற பத₃த்தால் அசித்துக்கும் நியாம்யத்வரூப ஶரீரத்வாத₃பரபர்யாயாம்ஶத்வமேயுள்ளதென்கிற அர்த்த₃மும் ஸூசிதமாகையாலும், ஷஷ்டா₂தி₄கரணோக்தமான அசித₃த்₃ரவ்ய ஸ்வரூப நிரூபணமும் ஸூசிதமாயிற்று. ஸப்தமாதி₄கரணோக்த ஜக₃த்காரண வஸ்தூத்தீர்ணதத்வ ஸத்₃பா₄வநிஷேத₄ நிர்ணயமும் — "இறை சேர்மினுயிர்க்கதன் நேர் நிறையில்லே" என்று ஜக₃த்காரண பூ₄தேஶ்வரஸமாஶ்ரயணோத்கர்ஷ ப்ரதிபாத₃நத்தாலே ஆஶ்ரயணீயஜக₃த்காரண வஸ்துவினுடைய நிஸ்ஸமாப்₄யதி₄கத்வம் உக்தமாய், அத்தாலே தத்வாந்தரநிஷேத₄ம் பலிக்கையாலே ஸூசிதம். கிஞ்ச "இறை" என்கிற பத₃ம் ஈஶாநஶப்₃த₃பர்யாயமென்னுமிடம் ஸம்ப்ரதிபந்நம். ஜக₃த்காரணவஸ்தூத்தீர்ணத்வோக ஶங்க்யமான தத்வவாசகஶப்₃த₃த்தை ஜக₃த்காரணவஸ்துவிலே "இறை" என்று இவர் நிர்தே₃ஶிக்கையாலே, தது₃த்தீர்ணவஸ்து நிஷேத₄மும் ஸூசிதமாகலாம். அஷ்டமாதி₄கரணோக்தமான தே₃வதாராத₄நரூபயாக₃தா₃நஹோமோபாஸநாதி₃களுக்கு ப₄க₃வத்ப்ரஸாத₃த்₃வாரா பலஸாத₄நத்வமொழிய அபூர்வத்₃வாரா பலஸாத₄நத்வமில்லையென்கிற அர்த்த₃மும் "இறை சேர்மின்" என்று—ப₄க₃வதா₃ராத₄நரூபமான ஆஶ்ரயணத்தை விதி₄க்கையாலே, ஆராத்₄யனுடைய ப்ரீதியே பலப்ரத₃ம்; மற்றெருரு அபூர்வாதி₃கள் பலப்ரத₃மன்றென்று ஸித்₃தி₄க்கையால் ஸூசிதமாகலாம். **ஆகையால், த்ருதீயலக்ஷணத்₃விதீயபாத₃த்துக்கும், த்₃விதீய த₃ஶக த்₃விதீய த்ருதீயகா₃தை₃களுக்கும் ஐகமத்யம் ஸித்₃த₄ம்.**

கு₃ணோபஸம்ஹாரபாத₃த்துக்கும் சதுர்த்த₃ பஞ்சம ஷஷ்ட₃ ஸப்தமகா₃தை₃களுக்கும் ஐகமத்யமுண்டாம்படி எங்ஙனேயென்னில்; இப்பாத₃த்தில் நிரூபித்த உபஸம்ஹாராநுபஸம்ஹாரங்களை இவர் இப்பாட்டுக்களாலே ஸூசிப்பிக்கையாலே ஐகமத்யமுண்டு.

இப்பாத₃ ப்ரத₃மாதி₄கரணத்திலே — அநேகஶாகா₂தீ₄தவைஶ்வாநர வித்₃யாதி₃கள் சோத₃நாத்₃யவிஶேஷத்தாலே ஏகமென்று ஶாகா₂ந்தராதி₄கரணங்ளா

யத்தைத் வக்ஷ்யமாணுர்த்தே3ாபயுக்தமாக வித்3யையிலும் காட்டினுர். த்3விதீயாதி4 கரணத்தில் — சா3ந்தே3ாக்3யவாஜஸநேயங்களில் ஸ்ருதையான உத்3கீ3த2வித்3யை யில் ப்ராணத்3ருஷ்ட்யுபாஸ்தி, சோத்3நாத்3யவிஸேஷத்தாலே ஏகமென்று ஸங் கித்து, ஒரு ஸ்த2லத்தில் உத்கீ3தா2வயவமான ப்ரணவத்தில் ப்ராணத்3ருஷ்டியும், ஸ்த2லாந்தரத்தில் க்ருத்ஸ்நோத்3கீ3த2த்தில் ப்ராணத்3ருஷ்டியுமாயிருக்கையாலே, ரூபபே4தா3த் வித்3யாபே4த3மென்று நிர்ணயித்தார். த்ருதீயாதி4கரணத்தில்—'வாஜ ஸநேய சா3ந்தே3ாக்3யங்களிலும், கௌஷீதகீப்3ராஹ்மணத்திலும் ஸ்ருதமான ப்ராணோபாஸநம் ரூபபே4த3த்தாலே பி4ந்நமாகவேணும்; சா3ந்தே3ாக்3யவாஜஸ நேயங்களில் ஜ்யைஷ்ட்2யஸ்ரைஷ்ட்2ய குணகமான ப்ராணனுக்கு வாக்3ாதி3க3த வஸிஷ்ட2த்வாதி3குண ஸம்ப3ந்தி4த்வம் ஸ்ருதமாகையாலும், கௌஷீதகீப்3ராஹ் மணத்தில் அது ஸ்ருதமல்லாமையாலும்' என்று ஸங்கித்து, 'கௌஷீதகியில் ஸ்ருதமான ப்ராணனுடைய ஜ்யைஷ்ட்2யஸ்ரைஷ்ட்2யங்கள் வாக்3ாதி3க3தவஸிஷ்ட2 த்வாதி3குணாநுஸந்தா4நத்துக்கும் ஸாத4கமாகையாலே, அதிலும் வாக்3ாதி3க3த வஸிஷ்ட2த்வாதி3 குணஸம்ப3ந்த4ம் ப்ராணனுக்கு ஸித்3தி4க்கையால் ரூபைக்யம் என்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த்தா2தி4கரணத்தில்—'ஸத்யத்வஜ்ஞாநத்வாதி3 குணங் கள் ப்ரகரணாந்தராதீ4தங்களாகையாலே ஸர்வவித்3யையிலும் அநுபஸம்ஹார்யங்கள்' என்று ஸங்கித்து, 'ப்3ரஹ்ம ஸ்வரூபம் போலே ஸத்யத்வஜ்ஞாநத்வாதி3 குணங் கள் ப்ரகரணாந்தராதீ4தங்களாகிலும் ஸர்வவித்3யாநுயாயிகள்' என்று நிர்ணயித்தார்.

பஞ்சமாதி4கரணத்தில் — சா3ந்தே3ாக்3யவாஜஸநேயங்களில் ஸ்ருதமான ப்ராண வித்3யையில் ஸம்ப்ருத்யாசார ப்ராப்தாசமநத்திற்காட்டிலும், வித்3யாங்க3தயா ஆசமநாந்தரம் விதி4க்கப்படுகிறதென்று ஸங்கித்து, ஆசமநீயாப்புக்களில் ப்ராண வாஸஸ்த்வாநுஸந்தா4நம் அங்க3தயா விதி4க்கப்படுகிறதொழிய ஆசமநாந்தர விதா4நபரமன்றென்று நிர்ணயித்தார். ஷஷ்டா2தி4கரணத்தில்—வாஜஸநேயக அக்3நி ரஹஸ்யத்திலும் ப்3ருஹதா3ரண்யத்திலும் ஸ்ருதையான ஸாண்டி3ல்ய வித்3யை, ஒரு ஸ்த2லத்தில் ஸத்யஸங்கல்பம் ஸ்ருதமாய், ஸ்த2லாந்தரத்தில் வஸித்வாதி3கள் ஸ்ருதமாகையாலே ரூபபே4தா3த் பி4ந்நையென்று ஸங்கித்து, வஸித்வாதி3கள் ஸத்யஸங்கல்பத்வ விச்சி2த்தியாய், ரூபபே4த3மில்லாமையாலே வித்3யைக்யமென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதி4கரணத்தில் — 'ஆதி3த்யமண்ட3லத்திலும் அக்ஷியிலும் ஸ்ருதமான ஸத்யஸப்3த3வாச்ய ப்3ரஹ்மத்தினுடைய வ்யாஹ்ருதி ஸரீரத்வோ பாஸநம் துல்யமாகையாலே, "அஹம் அஹ:" என்கிற ரஹஸ்ய நாமங்களும் இரண்டு ஸ்த2லத்திலும் அநியமேந அந்விதங்களாகிறன' என்று ஸங்கித்து, 'அக்ஷ்யாதி3த்யஸ்த2ாந ஸம்ப3ந்தி4த்வாகார பே4த3த்தாலே ரூபம் பி4ந்நமாய், வித்3யை பே4தி3க்கையாலே, இரண்டு நாமங்களும் வித்3யாத்3வயங்கியதங்கள்' என்று நிர்ணை யித்தார். அஷ்டமாதி4கரணத்தில்—'தைத்திரீயத்தில் அநாரப்4யாதீ4தங்களான ஸம் ப்4ருதி த்3யுவ்யாப்த்யாதி3 குணங்கள். ஸர்வவித்3யைகளிலும் உபஸம்ஹார்யங்கள்'

என்று ஶங்கித்து,'அல்பஸ்தூ₂ராங கோ₄சராங்களான வித்₃யைகளில் த்₃யுவ்யாப்த்யாதி₃ கு₃ணங்கள் உபஸம்ஹரித்தும் அஶக்யங்களாகையாலே அல்பஸ்தூ₂ராங விஷயங் களான த₃ஹராதி₃வித்₃யைகளில் அநுபஸம்ஹரிக்கார்யங்கள்' என்று நிர்ணயித்தார். நவமாதி₄கரணத்தில் – தைத்திரீயத்திலும் சா₂ந்தோ₃க்₃யத்திலும் ஶ்ருதையான புருஷ வித்₃யை ஸம்ஜ்ஞைக்யத்தாலே ஏகையென்று ஶங்கித்து, ஸவாங்த்₃ரய யஜமாங பத்ங் யாதி₃ கல்பங ப்ரகாரபே₄தே₃ப்ரயுக்த ரூபபே₄தே₃த்தாலும், ஶதாயுஷ்ட்வ மோக்ஷப்ராப்தி ரூப ப₂லபே₄தே₃த்தாலும் பி₄ங்கையென்று நிர்ணயித்தார். தே₃ஶமாதி₄கரணத்தில்— உபநிஷதா₃ரம்ப₄த்திலே அதீ₄தங்களான **1. "ஶந்நோ மித்ர:"** இத்யாதி₃ மந்த்ரங் களும் ப்ரவர்க்₃யாதி₃ கர்மங்களும் வித்₃யாஸங்நிதி₄ ஸமாம்நாநத்தாலே வித்₃யாங் கா₃ங்களென்று ஶங்கித்து, அர்த்த₃ ஸாமர்த்₂யத்தாலே அபி₄சாராத்₄யயநாதி₃ களில் விநியுக்தங்களாகையாலே வித்₃யாங்கா₃ங்களன்றென்று நிர்ணயித்தார். ஏகாதஶத்தில் — புண்யபாபங்களினுடைய ஹாநிசிந்தநமும், உபாயந சிந்தநமும் வித்₃யாங்கா₃த்வேந அங்வயிக்கும்போது விகல்பேந அங்வயிக்க வேணுமென்று ஶங் கித்து, ஹாங்யுபாயநங்களிரண்டும் ஏகவிஷயங்களாகையாலே ஸமுச்சயிக்கவேணு மென்று நிர்ணயித்தார். த்₃வாதஶத்தில்—சிந்தநீயமான ஸுக்ருத து₃ஷ்க்ருதஹாநோ பாயநங்கள் தே₃ஹவியோகா₃காலத்தில் நியமேந வருகிறதன்றென்று ஶங்கித்து, தே₃ஹவியோகா₃நந்தர அநுபா₄வ்ய ஸுகா₃து₃:க்கா₃ங்களில்லாமையாலே, தே₃ஹ வியோகா₃காலத்திலே நியமேந வருகிறதென்று நிர்ணயித்தார்.

த்ரயோதஶத்திலே — எந்த உபாஸந ஸங்நித₄ாநத்திலே அர்சிராதி₃கா₃தி ஶ்ருதையாயிருக்கிறதோ, தந்நிஷ்டா₂னுக்கே அர்ச்சிராதி₃ மார்க்கா₃ம் நியதமென்று ஶங்கித்து, ஸர்வோபாஸநநிஷ்டா₂ர்களுக்கும் அர்ச்சிராதி₃மார்க்கா₃ம் ஸாத₄ாரண தயா ஶ்ருதிவிஹிதமாகையாலே ஸர்வர்க்கும் நியதமென்று நிர்ணயித்தார். சதுர் தஶத்தில் — ப்ரபஞ்ச ப்ரத்யநீகதா₄ரூபங்களான அஸ்தூ₂லத்வாதி₃ த₄ர்மங்கள், வித்₃யாந்தர ரூபபூ₄த கு₃ணங்களுக்கு வித்₃யாந்தர ரூபத்வே ப்ரமாணமில்லாமை யாலும், ஆநந்த₃த்வாதி₃களைப்போலே ஸ்வரூபநிரூபகமல்லாமையாலும், ஸர்வ வித்₃யாநுயாயிரூபமன்று, அக்ஷரவித்₃யாரூபமாத்ரமாகவேணுமென்று ஶங்கித்து, ஆநந்த₃த்வாதி₃கள்போலே சித₃சித₃ாத்மகப்ரபஞ்ச த₄ர்மபூ₄த ஸ்தூ₂லத்வாதி₃ விபரீதமான: அஸ்தூ₂லத்வாதி₃களும் ஸ்வரூபநிரூபகமாகையாலே, ஸர்வவித்₃யாநு யாயிகளென்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சத₃ஶத்தில்—உஷஸ்திகஹோள ப்ரஶ்நப்ரதி வசநங்களில் ப்ராணநாதி₃ ஹேதுத்வ அஶநாயாத்₃யதீதத்வரூப உபாஸ்யாகார பே₄த₃த்தாலே வித்₃யாபே₄த₃மென்று ஶங்கித்து, உப₄யப்ரஶ்நத்துக்கும் பரமாத்ம விஷயத்தில் பே₄த₃மில்லாமையாலும், ப்ரதிவசநத்₃வயகா₃தமான ஆகாரத்₃வயமும் பரமாத்மாவினிடத்தில் உபபங்நமாகையாலும், வித்₃யாபே₄த₃மில்லையென்று நிர்ண யித்தார். ஷோட₃ஶாதி₄கரண த்தில் — சா₂ந்தோ₃க்₃யவாஜஸநேயங்களில் ஶ்ருத மான த₃ஹரவித்₃யை, அபஹதபாப்மத்வ வஶித்வாத்₃யுபாஸ்யாகார பே₄த₃த்தாலே

பிங்ஙையென்று ஸங்கித்து, வஸித்வாதிகுணங்கள் ஸத்யஸங்கல்பத்வாந்தர்காத மாகையாலே உபாஸ்யாகாரபேதமில்லாமையாலே வித்யை அபிங்ஙையென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்ததஸத்தில்—உத்கீதாத்யுபாஸநங்கள் கர்மாங்கபூதோத்கீதாத்யாஸ்ரயங்களாகையாலே கர்மங்களிலே நியமேந உபஸம்ஹார்யங்களென்று ஸங்கித்து, கோதேஹாஹநாதிகளைப்போலே காம்யங்களாகையாலே, நியமேந அநுபஸம்ஹார்யங்களென்று நிர்ணயித்தார். அஷ்டாதஸத்தில்—'தஹர வித்யையில் குணசிந்தநத்திலே குணிசிந்தநாவ்ருத்தி வேண்டா, குணிசிந்தநம் ஸ்ருதமாகையாலே' என்று ஸங்கித்து, குணார்த்தமும் ப்ரதாநங்யாயேந குண்யாவ்ருத்தியுண்டென்று நிர்ணயித்தார். ஏகோநவிம்ஸத்தில் — நாராயணநுவாகம் பூர்வஸ்ருததஹரவித்யோபாஸ்ய விஸேஷநிர்தாரகமென்று ஸங்கித்து, ப்ரகரணத்பலவத்தான லிங்கபூயஸ்த்வத்தாலே ஸர்வவித்யோபாஸ்ய விஸேஷ நிர்தாரகமென்று நிர்ணயித்தார்.

விம்ஸத்தில்—மநஸ்சிதாதிகளான ஸாம்பாதிகாக்ஙிகள்-க்ரியாமயக்ரது ப்ரக்ருதமாகையாலே ததங்வயிகளாய் க்ரியாமயங்களென்று ஸங்கித்து, வித்யாமயக்ரதுவும் ப்ரக்ருதமாகையாலே வித்யாமயக்ரத்வங்வயித்வேந வித்யாமயங்கள் என்று நிர்ணயித்தார். ஏகவிம்ஸத்தில் — பரவித்யைகளிலும் உபாஸ்யகோட்யநுப்ரவிஷ்டமான ஜீவஸ்வரூபத்தில் ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வாம்ஸமாத்ரம் உபாஸ்யாகாரமென்று ஸங்கித்து, ப்ராப்யதஸைஸயிலுள்ளவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமாகையாலே அபஹதபாப்மத்வாதிகளும் உபாஸ்யாகாரமென்று நிர்ணயித்தார். த்ரவிம்ஸத்தில் — உத்கீதாத்யுபாஸநங்கள், ஸ்வரபேதத்தாலே உத்கீதாதிகள் ப்ரதிவேதமும் பிங்ஙங்களாயிருக்கையாலே வ்யவஸ்திதங்களென்று ஸங்கித்து, பிங்ங ஸ்வரவத்துக்களான ஸர்வோத்கீதங்களும் 1. "உத்கீத முபாஸீத" என்கிறவிடத்தில் ஸாமாங்யத: உபாஸநவிஷயங்களாகச் சொல்லப்படுகையாலே, உபாஸநங்களுக்கு வ்யவஸ்தையின்றிக்கே ஸர்வோத்கீத ஸம்பந்தமுண்டென்று நிர்ணயித்தார். த்ரயோவிம்ஸத்தில் — வைஸ்வாநரோபாஸநத்தில் ஸ்வர்லோகாதித்யவாய்வாகாஸ ப்ருதிவ்யவயவனைவஸ்வாநரன் உபாஸ்யதயா ஸ்ருதனுயிருக்கிறன்; அவ்விடத்தில் ஔபமந்யவாதிகளைக் குறித்து சேகயன் ஸ்வர்லோகாதிகளில் ஏகைகத்தையே உபாஸ்யமாகச் சொல்லுகையாலே, வ்யஸ்தமே உபாஸ்யமென்றும், ஸமஸ்தோபாஸநத்துக்கும் ஸர்வாத்மவர்த்தியான ப்ரஹ்மாநுபவத்தைப் பலமாகச் சொல்லுகையாலே, ஸமஸ்தவ்யஸ்தங்களிரண்டுந்தான் உபாஸ்யங்களென்றும் ஸங்கித்து, உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களில் ஸமஸ்தோபாஸநத்தை விதிக்கையாலும், வ்யஸ்தோபாஸநத்தில் தத்விதிக்குத் தாத்பர்யமில்லாமையாலும், ஸமஸ்தமே உபாஸ்யமென்று நிர்ணயித்தார். சதுர்விம்ஸத்தில்—'தஹர ஸாண்டில்யாதி வித்யைகளுக்கு பேதமில்லை, உபாஸ்ய ப்ரஹ்மமும் தத்ப்ராப்திரூப பலமும் ஏகரூபமாகையாலே' என்று ஸங்கித்து, 'ஜகதேகாரணத்வாதபஹதபாப்மத்வாத்யநு

பூந்தபேதங்களாலே வித்யை நாநா' என்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சவிம்ஶத்தில்— அக்நிஹோத்ரதர்ஶபூர்ணமாஸாதிகள் ஸ்வர்க்கைகபலங்களாயிருந்தாலும் தத்பூயஸ்த்வாபேக்ஷையுள்ள புருஷனிடத்திலே ஸமுச்சயமுண்டாயிருக்கிறுப்போலே, ப்ரஹ்மாநுபவபூயஸ்த்வாபேக்ஷையுள்ள புருஷரிடத்திலே ப்ரஹ்மவித்யைகளுக்கு ஸமுச்சயம் கூடுமென்று ஶங்கித்து, ப்ரஹ்மாநுபவத்தில் தாரதம்யமில்லாமையாலே தாரதம்யமுடைய ஸ்வர்க்யஸாதநபூத ஜ்யோதிஷ்டோமந்யாயம் இங்கே ப்ரஸரியாமையாலே ஸமுச்சயம் கூடாதென்று பரிஹரித்தார். ஷட்விம்ஶத்தில்— ஸப்ததஶத்தில் நிரூபித்த உத்கீதாத்யுபாஸநங்களினுடைய காம்யதயா அநியதிக்கு அடியான பலஸாதநத்வத்தை நிரூபித்தார்.

இப்படி ஷட்விம்ஶத்யதிகரணோத்மகமான இப்பாதத்தில் த்ரிதீயத்ருதீய பஞ்சமஸப்ததஶ விம்ஶஷட்விம்ஶாதிகரணங்களிலே ஸங்கதி விஶேஷத்தாலே க்ஷுத்ரோபாஸநங்களை நிரூபித்தார். அவஶிஷ்டாதிகரண விம்ஶதியிலும் ப்ரஹ்மோபாஸந ப்ரகாரத்தை நிரூபித்தார். இதிலும் தர்மிஸ்வரூபம்போலே ஸ்வரூப நிரூபகங்களான ஜ்ஞாநத்வாநந்தத்வாதிகளும் ப்ரபஞ்சப்ரத்யநீகதாரூபமான அஸ்தூலத்வாதி குணங்களும், ஸர்வவித்யாநுயாயிகளென்று சதுர்த்தசதுர்தஶாதிகரணங்களில் நிர்ணயித்தார். ஏகோநவிம்ஶத்தில் — லிங்கபூயஸ்த்வத்தாலே நாராயணநுவாக ப்ரதிபாத்யனான தேவதாவிஶேஷமே தத்தத்வித்யா ப்ரதிநியதகுண விஶிஷ்டனாய்க்கொண்டு ஸர்வவித்யாவேத்யனாகிறுனென்று நிர்ணயித்தார். அவஶிஷ்ட ஸப்ததஶாதிகரணங்களிலும், குணோபஸம்ஹாராநுபஸம்ஹாரபலக வித்யாபேதங்களை நிரூபித்தார்.

இப்படி நாலுவகையாக ஸூத்ரகாரர் நிரூபித்த அர்த்தத்தை-ஆழ்வாரும் நாலாம் பாட்டுத்தொடங்கி மேல் நாலு பாட்டாலே வெளியிட்டருளுகிறார். இந்நாலு பாட்டிலே நாலாம் பாட்டாலே தர்மிஸ்வரூபம்போலே ஸ்வரூபநிரூபகதர்மம் ஸர்வவித்யாநுயாயியென்கிற அம்ஶத்தை வெளியிடுகிறார். அஞ்சாம் பாட்டாலே க்ஷுத்ரோபாஸந ஸ்வரூப நிரூபணம்ஶத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார். ஆறும் பாட்டாலே வித்யாபேதாபேத நிரூபணம்ஶத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார். ஏழாம் பாட்டாலே தேவதாவிஶேஷ நிர்தாரணபரமான அம்ஶத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார். அதெங்ஙனேயென்னில்: "இல்லதுமுள்ளதும், அல்லதவனுரு, எல்லையிலங்நலம், புல்கு பற்றற்றே"—"அசித்தின்படியும் சித்தின்படியுமல்ல அவன் ஸ்வரூபம்; அபரிச்சிந்நாநந்த ரூபமாயிருக்கும் அத்தை விஷயஸங்கமற்று ஆஶ்ரயி" என்று ஆநந்த வல்லியிலும், ஆதர்வணிகத்திலும் உக்தமான ஆநந்தத்வாஸ்தூலத்வாதி தர்மங்களை தத்ப்ரகரணஸங்நிஹிதமான ந்யாஸவித்யையிலும் வேத்யாகாரமாக அருளிச்செய்கையாலே, ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்கள் ஸர்வவித்யாநுயாயிகளென்கிற அர்த்தப்ரகாஶகம் இப்பாட்டு என்னுமிடம் அதிஸ்புடமாயிருக்கிறது.

கூஷ்மாண்டரோபாஸந ஸ்வரூப நிரூபணம்ஸம்—"அற்றது பற்றெனில், உற்றது வீடுயிர், செற்றது மன்னுறில், அற்றிறை பற்றே"-"இதரவிஷய ஸங்கமும் அற்ற தென்ருல் ஆத்மா மோக்ஷோந்முகமாயிருக்கும்; அத்யல்பாநந்தரூபமான ஆத்மாநுபவரூப மோக்ஷத்தை ஹேயமென்று அத்யவஸித்து, நிரதிஸய புருஷார்த்தலாபத்தாலே புருஷார்த்தாந்தர ருசியற்று நிஸ்லயுண்டாகவேண்டில், ஸர்வேஸ்வரனே ஆஸ்ரயியுங்கோள்" என்று ஆத்மோபாஸநபலமான ஆத்மாநுபவத்தை த்யாஜ்யமாக அருளிச்செய்கையாலே, ஆத்மோபாஸநோபலக்ஷிதமாய், அப்ரஹ்மோபாஸநமாயிருந்துள்ள உத்கீதாத்யுபாஸநங்களுடைய ஸ்வரூபபலங்களும் த்யாஜ்யத்வேந உக்தமாகையாலே ஸூசிதமாயிற்று. அப்ரஹ்மோபாஸநங்களும்-ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யாத்யுக்தரீத்யா ப்ரஹ்மோபாஸந நிர்வ்ருத்த்யுபயுக்த தேஹதாரணத்வாரா மோக்ஷபலத்திலே அந்தர்பவிக்கையாலே உபாதேயமென்று அறியவேண்டுகையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யேண துஷ்கர்மம்போல் த்யாஜ்யமாகையாலே அநுபாதேயமென்று அறியவேண்டுகையாலும், ஸூத்ரகாரர் இப்பாதத்திலே நிரூபித்தார். ஆழ்வாரும் இப்பாட்டால் அப்ரஹ்மோபாஸநங்கள் ஸ்வாதந்த்ர்யேண பரித்யாஜ்யங்களென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்தருளினர். "இறை பற்று" என்று ஆஸ்ரயண விதாநத்தாலே உபாஸந நிர்வர்த்தகதயா உபாதேயமென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பித்தருளினர்.

பரவித்யாபேதாபேத நிரூபணம்—"பற்றிலனீசனும், முற்றவும் நின்றனன், பற்றிலையாய் அவன், முற்றிலடங்கே" - "ஸங்கைகாஸ்ரயனுய், ஈஸ்வர்னுமான எம் பெருமான் ஆஸ்ரயணீயத்வே ஸர்வஸமனுகிருன்; நீயும் தத்விஷய ஸங்காதிக்யத்தை யுடையனுய், அவனுடைய எல்லாக்கைங்கர்யத்திலேயும் அந்வயி" என்று ந்யாஸவித்யாவேத்யாகாரமான வாத்ஸல்ய ஸௌஸீல்ய ஸௌலப்யங்களையும், ஸ்வாமித்வத்தையும், ஸங்கஸ்வபாவனென்கிற "பற்றிலன்" என்கிற பதத்தாலும், ஸ்வாமித்வவாசியான "ஈசன்" என்கிற பதத்தாலும் அருளிச்செய்கையாலே, ந்யாஸவித்யை வித்யாந்தரத்திற்காட்டில் பிங்ஙையென்கிற அர்த்தமும் ஸூசிதமாய், மற்றுமுள்ள தஹரஸாண்டில்யோபகோஸல வித்யாதிகளிலும் இந்த ந்யாயத்தாலே பேதமுண்டென்று ஸூசிதமாகையாலும், தைத்திரீய ஸ்வேதாஸ்வதராத்யநேகோபநிஷச்ச்ருதையான ந்யாஸவித்யை ரூபைக்யத்தால் ஏகையென்று ஸித்திக்கையால் மற்றுமுள்ள வித்யைகளிலும் ரூபைக்யமுண்டாநால் வித்யைக்யமே உள்ளதென்று பலிக்கையாலும் ஸூசிதமாயிற்று. "அவன் முற்றிலடங்கே" என்று ஸர்வகைங்கர்யத்தையும் தாம் விதித்த ந்யாஸவித்யைக்குப் பலமாக அருளிச்செய்கையாலே, "வித்யாந்தரஸாத்யபலாவிஸிஷ்டபலத்வாத் விகல்ப:" என்கிற விகல்பாதிகரணார்த்தமும் உக்தமாகிறது. ஸூத்ரகாரர் அநந்த ஸாகாஸ்ருதங்களான அநேக வித்யைகளில் பேதாபேத நிரூபணம் பண்ணவேண்டியிருக்கப் பண்ணுதொழிந்தது, ந்யாயப்ரதர்ஸந த்ருஷ்டியாலே

யாமாபோலே, இவரும் ந்யாஸவித்3யைக்கு வித்3யாந்தரத்திற்காட்டில் பே4த3த்தை யும், தன்னில் பே4த3மில்லாமையையும் அருளிச்செய்து, ஏதங்ந்யாயேந வித்3யாந் தரங்களிலும் பே4த3பே4த3ம் தன்னடையே ஸித்3தி4க்குமென்று தி3ங்மாத்ரப்ரத3ர் ஶநம் பண்ணினார். * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற இவ்வாழ்வாருக்கு அநிதர லப்4யமாய் ஒரு சாதுர்யமுண்டு; வேத3ாசார்யரான பா3த3ராயணர் வேத3ார்த் த3ங்களை விசாரித்து அடைவே தாமும் ஸூசிப்பித்துக்கொண்டு வருகிறவிடங்களில் அவர் விஸ்தரித்த இடங்களிலே தாம் ஸங்க்3ரஹித்தருளுகையும், அவர் ஸங்க்3ர ஹித்தவிடங்களில் ஈஷத்3விஸ்தரிக்கையும்; அதெங்ஙனேயென்னில், ஸ்வர்க்கா3 தோஹராவரோஹ மாத்ருபித்ரு கர்ப்பா4ங்வய ரௌரவாதி3 நரகாநுப4வாதி3களான ஸம்ஸாரதோ3ஷங்களை ஸூத்ரகாரர் பரக்கச் சொன்னத்தை "வீடுமின் முற்றவும்" என்று ப்ரயோஜகத்திலே அக்3ராம்யமாக அருளிச்செய்கையாலும், பரமபதாதி4 கரணத்தில் பரமபதிபாரம்ய நிஷேத4ம் பண்ணினத்தை உபலக்ஷணமாக்கி, "புரமொரு மூன்றெரித்து அமரர்க்கும் அறிவியந்து, அரனயனென உலகழித்து அமைத்துளன்" என்று பரமபதிஹிரண்யக3ர்ப்பா4ர்களுடைய பாரம்யத்தை நிஷேதி4க்கையாலும், ஸூத்ரகாரர் விஸ்தரித்த அர்த்த3த்தை ஸங்க்3ரஹிக்கையும், தத்ஸங்க்3ருஹீதார்த்த3த்தை விஸ்தரிக்கையும் இவருக்கு நியதமாயிருக்கும். இதுக்கு அடி - இவருக்கும் அவருக்குமுள்ள ஐகமத்யம்.

ஸர்வவித்3யாவேத்3யன் ஸ்ரீமந்நாராயணனை தே3வதாவிஶேஷமென்று நிர்ணயித்த அர்த்த3ம்—"அடங்கெழில்சம்பத்து, அடங்கக்கண்டீசன், அடங்கெழி லம்"தென்று, அடங்குகவுள்ளே"-"கார்த்ஸ்ந்யேந நன்ருன விபூ4தி விஸ்தாரத்தைக் கண்டு, அவையெல்லாம் ஸர்வேஶ்வரனுடைய கட்டடங்க நன்ருன ஸம்பத்தென்று அத்4யவஸித்து, நீயும், தத3ீ3ஶ்வர்யாந்தர்பூ4தனாய் அடங்கு" என்று ப்3ரஹ்ம ருத்3ரேந்த்3ராதி3 ஸமஸ்தவிலக்ஷண புருஷர்களும் ப4க்3வத்3விபூ4தியாகவும் எம் பெருமான் விபூ4திமாஞாகவும் இருக்கையாலே, வித்3யாந்தரங்களிலே ஶ்ருதமான ஶம்பு4ஶிவாதி3 ஶப்3த3ங்கள் அபர்யவஸாநவ்ருத்த்யா நாராயணபர்யந்தமாக

1. "ஸ ப்3ரஹ்மா" இத்யாதி3 வாக்யத்திற் சொன்ன அர்த்த3ம் ஸூசிதமாய், இத்தாலே ஸர்வவித்3யைகளிலும் நாராயணரூப தே3வதாவிஶேஷம் உபாஸ்யமாகை சொல்லிற்றுயிருக்கையாலே ஸூசிதமாயிற்று. **இப்படி நாலு பாட்டுக்கும் கூ3ணோப ஸம்ஹாரபாத3த்துக்கும் ஐகமத்யம் கண்டுகொள்வது.**

இனிமேல், எட்டாம்பாட்டுக்கும், அங்க3பாத3த்துக்கும் ஐகமத்யமுண்டான படியைத் தெரிவிக்கிறோம். இப்பாத3 ப்ரத3மாதி4கரணத்தில்—வித்3யை-கர்மகர்த்ரு பூ4தாத்மஜ்ஞாநரூபதயா கர்மாங்க3ம், கர்ம-மோக்ஷஸாத4நம் என்று ஶங்கித்து, கர்த்ருபூ4தாத்மஜ்ஞாநம் கர்மாங்க3மேயாகிலும், தத்3விலக்ஷண பரமாத்ம ஜ்ஞாநரூப வித்3யை கர்மாங்க3மல்லாமையாலும், யஜ்ஞத3ாநாதி3கர்மங்கள் வித்3யாங்க3தயா ஶ்ருதிஸித்3த4மாகையாலும், வித்யை கர்மாங்க3மன்று; கர்மமே வித்3யாங்க3மாகை

யால், வித்யை மோக்ஷஸாதநமென்று நிர்ணயித்தார். த்விதீயாதிகரணத்தில்—கர்மாங்கேஷாத்கீதாதிகளில் ரஸதமத்வாதி ப்ரதிபாதக வாக்யங்கள், ஜ்ஞாத்வாதிகளை ப்ருதிவீத்வாதிகா ஸ்துதிக்கும் கணக்கிலே உத்கீதஸ்துதிபரங்களென்று ஸங்கித்து, ஜ்ஞாத்வாதிவிதிபோலே உத்கீதாதிவிதி ஸங்நிஹிதமல்லாமையாலும், உத்கீதாதிகளுக்கு ரஸதமத்வாதிகள் ப்ரமாணாந்தராப்ராப்தங்களாகையாலும் ஸ்துதிபரங்களன்று, ரஸதமத்வாதி த்ருஷ்டிவிதாயாகங்களென்று நிர்ணயித்தார். த்ருதீயாதிகரணத்தில்—வேதாந்தங்களில் ஸ்ருதமான ஆக்யாநங்கள் பாரிப்லவே விநியுக்தங்களென்று ஸங்கித்து, சில ஆக்யாநங்களை பாரிப்லவத்திலே விஸோஷிக்கையாலே வேதாந்த ஸித்தாக்யாநங்கள் வித்யாவிஸோஷ ப்ரதிபாதநார்த்தங்களென்று நிர்ணயித்தார்.

சதுர்த்தாதிகரணத்தில்—க்ருஹிவ்யதிரிக்தாஸ்ரமிகளில் யஜ்ஞதாநாதிக களில்லாமையாலே, ததங்கக வித்யாநுஷ்டாநம் அவர்களுக்குக் கூடாதென்று ஸங்கித்து, யஜ்ஞதாநாதி ரூபாங்கங்களில்லாவிடிலும், தத்ததாஸ்ரமோசித கர்மங்கள் அங்கமாய், தத்ஸாத்யவித்யை கூடுமென்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சமாதிகரணத்தில் — க்ருஹிகளுக்கும் யஜ்ஞாதிநிரபேக்ஷமாகவே வித்யாநுஷ்டாநமென்று ஸங்கித்து, யஜ்ஞாத்யங்கத்வம் ஸ்ருதிஸித்தமாகையாலே யஜ்ஞாத்யபேக்ஷம் வித்யாநுஷ்டாநம் என்று நிர்ணயித்தார். ஷஷ்டாதிகரணத்தில் — க்ருஹிகளுக்கு கரணவ்யாபாரரூபமான கர்மாநுஷ்டாநமும், ததிதரரூபமான ஸமாதிகளும் விருத்தமாகையாலே, அவர்களுக்கு ஸமாதிகள் வித்யாங்கதயா அநுபாதேயங்களென்று ஸங்கித்து, நிஷித்தவிஷய நிவ்ருத்திரூபமான ஸமாதிகளுக்கும் விஹிதவிஷய ப்ரவ்ருத்திரூபமான கர்மங்களுக்கும் விரோதமில்லாமையாலே ஸமாதிகள் வித்யாங்கதயா உபாதேயங்கள் என்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதிகரணத்தில் — ப்ராணவித்யாநிஷ்டனுக்கு ஸர்வதா ஸர்வாங்நாநுமதியென்று ஸங்கித்து, ஸர்வாங்நாநுமதி ப்ராணோத்யயாபத்தியிலே யொழிய ஸர்வதா கூடாதென்று நிர்ணயித்தார்.

அஷ்டமாதிகரணத்தில்—'வித்யாங்கங்களான கர்மங்கள் கேவலாஸ்ரமாங்கங்களன்று, நித்யாநித்ய ஸம்யோகவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே' என்று ஸங்கித்து, 'ஏகவிநியோகத்தாலே உபயாங்கத்வமுண்டாகில் நித்யாநித்ய ஸம்யோகவிரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும்.இவ்விடத்தில் விநியோக ப்ருதக்த்வேந ஜீவநாதிகாரகாமநாதிகாரம்போலே விரோதமில்லாமையாலே கேவலாஸ்ரமாங்கமும்' என்று நிர்ணயித்தார். நவமாதிகரணத்தில்—அநாஸ்ரமிகளான விதுராதிகளுக்கு ஆஸ்ரமதர்மேதிகர்த்தவ்யதாகமான ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமில்லையென்று ஸங்கித்து, அநாஸ்ரமிகளான ரைக்வபீஷ்மாதிகளுக்கும் ப்ரஹ்மவித்யாநுஷ்டாநம் காண்கையாலும், விதுராதிகளுக்கு தாநாதிகளான வித்யாஸாதநங்களான சில கர்மங்களுண்டாகையாலும், ப்ரஹ்மவித்யையில் அதிகாரமுண்டென்று நிர்ணயித்தார்.

த்3ருமாதி4கரணத்தில் — நைஷ்டி2க வைகா2நஸ பரிவ்ராஜகாத்3யாஶ்ரம ய்1ரஷ்டர்களுக்கும், வித்3ராதி3ங்யாயேந ப்3ரஹ்மவித்3யையில் அதி4காரமுண்டென்று ஸங்கித்து, ஆஶ்ரமத4ர்ம ப3ஹிஷ்க்ருதர்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தாப4ாவ ஶ்ரவணத் தாலும், ஶிஷ்டப்3ஹிஷ்காரத்தாலும் ப்3ரஹ்மவித்3யையில் அதி4காரமில்லையென்று நிர்ணயித்தார். ஏகாத்3ருத்தில் — உத்3கீ3தா2த்3யுபாஸநம் வீர்யவத்தரத்வ பூ3ல காமனை யஜமாநனுலே த்3ஹராத்3யுபாஸநம்போலே, அநுஷ்டே2யமென்று ஸங் கித்து, கோ2தோ3ஹநாதி3களைப்போலே இந்த உபாஸநம் கர்மாங்கா3ஶ்ரயமாகை யாலே கர்மங்களைப்போலே ருத்விக்கர்த்ருகமென்று நிர்ணயித்தார். த்3வாத3ஶத்தில்— 1. "பூ3ல்யஞ்ச பாண்டி3த்யஞ்ச நிர்வித்3யாத2 முநி:" என்கிறவிடத்தில் முநி ஶப்3தோ3க் தமான மௌநம் மநநரூபமாகையாலே, 2. "மந்தவ்ய:" என்கிறவிடத்திற்போலே மநநம் அநுவதி3க்கப்படுகிறதென்று ஸங்கித்து, ஶ்ரவணப்ரதிஷ்டா2ர்த்த2மான மநநம் ப்ராப்தமாநாலும், ஸுபா4ஶ்ரய ஸம்ஸீலநரூபமநநம் ப்ராப்தமல்லாமையால் ஏவம்வித4மநநம் வித்3யாஸஹகாரித்வேந விதி4க்கப்படுகிறதென்று நிர்ணயித்தார்.

த்ரயோத3ஶத்தில்—3. "பூ3ல்யேந திஷ்டா2ஸேத்" என்கிறவிடத்திலும் உபாஸ கனுக்கு விதி4க்கப்படுகிற பூ3லகர்மம் காமசாராதி3களாகையால், அவைகளும் வித்3யாமாஹாத்ம்யத்தாலே உபாதே3யமென்று ஸங்கித்து, து3ஶ்சரிதம் வித்3 யோத்பத்திவிரோதி4த்வேந ஶ்ருதமாகையாலும், பாண்டி3த்யப்ரயுக்த ஸ்வ மாஹாத்ம்யாநுஸந்தா4விஷ்கரணம் பூ3ல்யஶப்3தா3ர்த்த2மாகையாலும், காமசாராதி3கள் அநுபாதே3யமென்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த3ஶாதி4கரணத்தில் — அநாமுஷ்மிக பூ3லோபாஸநங்கள் ஸ்வஸாத4நபூ4த கர்மாநுஷ்டா2நாநந்தரம் நியதோத்பந்நங்க ளாகிறனவென்று ஸங்கித்து, 'ப்ரதிப3ந்த4கமுண்டாகில் விளம்பே3ந உத்பந்நங்க ளாகிறன, ப்ரதிப3ந்த4கமில்லையாகில் அவிளம்பே3ந உத்பந்நங்களாகிறன' என்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சத3ஶத்தில்—'ப்3ரஹ்மவித்3யைகள் மஹாதிஶயஶாலிகளாகை யாலே ஸ்வஸாத4நீபூ4தகர்மாநுஷ்டா2நாநந்தரம் நியமோத்பந்நங்களாகிறன' என்று ஸங்கித்து, 'அவைகளுக்கும் ப்3ரஹ்மவித்3யபசாராதி3களான அதிக்ரூரமான ப்ரதி ப3ந்த4கங்கள் ஸம்பா4விதங்களாகையாலே அநியமேந உத்பந்நங்களாகிறன' என்று நிர்ணயித்தார்.

இதில் த்3விதீய த்ருதீயைகாத்3ருத்3ராதி4கரணங்கள் ப்ராஸங்கி3கங்கள். அவ ஶிஷ்டத்3வாத3ஶாதி4கரணத்தில், பத்து அதி4கரணத்தாலே—வித்3யையே மோக்ஷ ஸாத4நமென்றும், தத்தத்3ஆஶ்ரமோசிதமான கர்மங்களே தத்தத்3ஆஶ்ரமிகளுடைய வித்3யைகளுக்கு நியதாங்க3ங்களென்றும், அநாஶ்ரமிகளான வித்3ராதி3களுக்கு தபோத3ாநாதி3களான கர்மங்கள் வித்3யாங்க3ங்களென்றும், ஶமாதி3கள் வித்3 யாங்க3ங்களென்றும், ஶமவிஶேஷரூபமான து3ஷ்டாந்தபரிஹாரமும் வித்3யாங்க3 மென்றும், வித்3யாங்க3ங்களுக்கே ஆஶ்ரமாங்க3த்வமுண்டென்றும், ஆஶ்ரம ப்4ரஷ்டர்களுக்குக் கேவல தபோத3ாநர்தி3கள் வித்3யாங்க3மல்லாமையால் வித்3யை

யில் அந்வயமில்லை என்றும், ஸுபா4ஸ்ரய ஸம்ஸ்ரீலாரூபமான மாநமென்ன, பாண்டி3த்யா ந்நாவிஷ்கரண ரூபமான பா3ல்யமென்ன, இவைகள் அங்க3மென்றும் அங்க3ங்களை நிரூபித்து, அவஸ்ரிஷ்ட சதுர்த்3ஸபஞ்சத3ஸாதி4கரணங்களால் ப்ரதி பா3ந்த4கமற்ற த3ஸையில் அங்க3ங்களால் அங்கி3யான உபாஸநநிஷ்பத்தியென்று நிர்ணயித்தார்.

இப்படி நிரூபித்த அர்த்த3த்தில், ப்ராஸங்கி3கமான அதி4கரணத்ரயத்தையும் உபேக்ஷித்து, அவஸ்ரிஷ்டத்வாத3ஸாதி4கரஸூர்த்த3த்தை—"உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிம்மூன்றையும், உள்ளிக்கெடுத்திறை, உள்ளிலொடுங்கே" — "மாநாதி3 ஹேதுவான மாநஸ்ஸும், ஸ்துத்யாதி3ஹேதுவான வாக்கும், ப்ரணமாதி3கரணமான காயமுமாயிருந்துள்ள இம்மூன்றையும், இவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிப்ரயோஜநத்தை யும் நிரூபித்து, இதர விஷயாங்வயத்தைத் தவிர்த்து, ஸ்வாமியான ப்ராப்தவிஷ யத்திலே ஒதுக்கு" என்று அங்க3ஸ்வரூபத்தையும் அங்க3ங்களாலே அங்கி3 ஸித்3தி4த3ஸையையும் அருளிச்செய்து இப்பாட்டாலே வெளியிட்டருளினார். அதெங்ஙனேயென்னில்; வித்3யையையே மோக்ஷஸாத4நமென்று ப்ரத3மாதி4கரணத் தில் நிரூபித்த அர்த்த3ம்—"இறையுள்ளிலொடுங்கே" - "அவன் விஷயத்திலே ந்ய ஸ்தப4ரனையிரு" என்று ஸித்3தோ4பாய ஸ்வீகார ரூபமான ஜ்ஞாநவிஸேஷத்தையே தஞ்சமாக அருளிச்செய்கையாலே உக்தமாயிற்று. சதுர்த்த3பஞ்சமாநவமாதி4 கரணங்களில் — வாநப்ரஸ்த்த3 பரிவ்ராஜகர்களுக்கு தத்தத்3ாஸ்ரமோசிதமான கர்மங்கள் வித்3யாங்க3ங்களென்றும், க்ருஹிகளுக்கு ஸ்வாஸ்ரமோசிதமான யஜ் ஞாதி3கள் அங்க3மென்றும், விது3ராதி3களுக்கு த3ாநாதி3கம் வித்3யாங்க3மென்றும், நிர்ணயித்த அர்த்த3ம்-அகிஞ்சநனை ந்யாஸவித்3யா நிஷ்ட்3ஞனுக்கு ப்ரயோஜநாந்தர ஸாத4நாந்தரவைமுக்3யத்தை "உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிம்மூன்றையும், உள்ளிக்கெடுத்து"என்று அங்க3மாக விதி4க்கையாலே, தந்முகே3ந தத்தத்3தி4காராநு க்3ரஹத்தாலே வித்3யாநிஷ்பத்தி வருமென்று சொல்லிற்றாய், அத்தாலே ஸுசிதமாகிறது.

ஷஷ்ட்2யாதி4கரணத்தில்—ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூபங்களான கர்ம ஸமாதி3 களுக்கு விஹிதநிஷித்3த4பே4தே3ந விரோத4மில்லையென்று நிர்ணயித்த அர்த்த3மும்- " உள்ளமுரைசெயல் " இத்யாதி3யாலே ப்ரதிகூலவிஷயநிவ்ருத்தியையும், அநு கூலவிஷய ப்ரவ்ருத்தியையும் விதி4க்கையாலே வ்யக்தமாக ஸுசிதம். மநோ வாக்காயங்களை அநுசித விஷயங்களினின்றும் மீட்கவேணுமென்று விதி4க்கிற இச்சந்தையாலேதானே ஸப்தமாதி4கரணோக்தமான நிஷித்3த4பரிஹாரார்ய மென்கிற அர்த்த3ம் ஸுசிதமாயிற்று. அஷ்டமாதி4கரணத்தில் ஒரு த4ர்மத்துக்கே வித்3யாங்க3த்வமும் ஆஸ்ரமாங்க3த்வமும் கூடுமென்று நிரூபித்த அர்த்த3ம்-இதரவிஷ யங்களிலுள்ள மநோவாக்3வ்ருத்திகளையே ப4க்3வத்3விஷயத்திலும் ஒடுக்கச்சொல்லி விதி4க்கையாலே ஸுசிதமாகலாம்.

த்3ருமாதி4கரணத்தில் – ஆஶ்ரம ப்4ரஷ்டர்களுக்கு வித்3யாதி4காரமில்லை என்று நிரூபித்த அர்த்த2ம்–"உள்ளமுரைசெயல், உள்ளவிம்மூன்றையும், உள்ளிக் கெடுத்து" என்று நிஷித்3த4விஷயங்கள் அவஶ்ய பரிஹரணீயங்களென்று தத் க்ரௌர்யம் உக்தமாய் அத்தாலே ஸூசிதம். த்3வாத்3ருமாதி4கரணத்தில் நிர்ணீத மான ஶூத்3ராஶ்ரய ஸம்ஶீலநத்தினுடைய கர்த்தவ்யத்வமும்—இதரவிஷயநிஷ்டை மான மநோவ்ருத்தியை ப4க3வத்3விஷயமாக்கச்சொல்லி விதி4க்கையாலே ஸூசித மென்று காணலாம். —த்ரயோத்3ருமத்தில்—'காமசாரம் பா3ல்யமப்3தா3ர்த்த2மன்று; ஸ்வமாஹாத்ம்யாநாவிஷ்கரணமே பா3ல்யமப்3தா3ர்த்த2ம்' என்று நிரூபித்த அர்த்த2 மும், கைவந்தபடி செய்யவொண்ணுதென்று நிஷித்3த4 நிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதி3க்கிற இச்சந்தையாலேதானே ஸூசிதமாகலாம். சதுர்த்3ருமபஞ்சத்3ருமங்களில் நிரூபித மான — 'அங்க3நிஷ்பத்த்யநந்தரமே ப்ரதிப3ந்த4கமுண்டாகில் அங்கி3 நிஷ்பந்நமாக மாட்டாது; ப்ரதிப3ந்த4கம் அற்றால் அங்கி3 நிஷ்பந்நமாம்' என்கிற அர்த்த2மும்– நிஷித்3த4விஷயநிஷ்டை2 மநோவாக்3வ்ருத்திரூப ப்ரதிப3ந்த4கமற்றே ப4க3வத்3ஆஶ்ர யணம் பண்ணவேணுமென்று சொல்லுகையாலே ஸூசிதம். **ஆக இப்படி எட்டாம் பாட்டுக்கும், அங்க3பாத3த்துக்கும் ஜகமத்யமுண்டென்று ஸூக்ஷ்மத3ர்ஶிகளுக்கு ஸுக்3ரஹமாக அறியலாம்படி ஸங்க்3ரஹேண உபபாதி3தமாயிற்று.**

இனிமேல், சதுர்த்தா3த்4யாயத்துக்கும் மேலிரண்டு பாட்டுக்கும் ஜகமத்ய முண்டானபடியைத் தெளிவிக்கிறோம். இதில் ஒன்பதாம்பாட்டு ப்ரத2மத்3விதீய பாத3ார்த்த2மாகவும், பத்தாம்பாட்டு த்ருதீயசதுர்த்த2பாத3ார்த்த2மாகவுமிருக்கும்.

இதில் ப்ரத2மபாத3 ப்ரத2மாதி4கரணத்தில்—மோக்ஷஸாத4நீபூ4தஜ்ஞாநம் ஸக்ருத்3ராவ்ருத்தமென்று ஶங்கித்து, நிரந்தரத்4யாநரூபமான ஜ்ஞாநமே மோக்ஷ ஸாத4நமென்று ஶ்ருதிஸித்3த4மாகையால் அஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்று நிர்ண யித்தார். த்3விதீயாதி4கரணத்தில்—1. "**ஆத்மேத்யேவோபாஸீத**" இதி வாக்ய விஶேஷ ப்ரதிபந்நமான உபாஸநவிஶேஷத்தில் அங்யத்வேந ப்3ரஹ்மம் உபாஸ்ய மென்று ஶங்கித்து, அவ்விடத்திலும் ஆத்மத்வேநைவ உபாஸ்யமென்று நிர்ண யித்தார். த்ருதீயாதி4கரணத்தில்—2. "**மநோ ப்3ரஹ்மேத்யுபாஸீத**" இத்யாதி3 ப்ரதீகோபாஸநங்களில் ப்3ரஹ்மோபாஸநத்வஸாம்யத்தாலே உபாஸிதுராத்மத்வேந ப்3ரஹ்மம் உபாஸ்யமென்று ஶங்கித்து, அந்த உபாஸநங்களில் ப்ரதீகமான மந:ப்ர ப்4ருதிகள் உபாஸ்யமாகையாலும், ப்3ரஹ்மம் உபாஸ்யமல்லாமையாலும், இவ்விடங் களில் ஆத்மத்வேந ப்3ரஹ்மம் உபாஸ்யமன்றென்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த்தா3தி4 கரணத்தில்—'ப3லஸாத4நத்வேந உத்க்ருஷ்டமான உத்3கீ3தா2தி3த்3ருஷ்டி ஆதி3த்3 யாதி3களில்' என்று ஶங்கித்து, ஆதி3த்யாதி3களே ப3லப்ரத3தயா உத்க்ருஷ்டங்க ளாகையாலே உத்3கீ3தா2தி3களில் ஆதி3த்யாதி3த்3ருஷ்டியே உள்ளதென்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சமாதி4கரணத்தில்—உபாஸநாநுஷ்டா2நம் ஆஸீநத்வ ஶயாநத்வ

ஸ்திதிதகாமநாத்யவஸ்தைதகளிலும் விஸேஷாபாவாத் உபபங்நமென்று ஸங்கித்து, ஸயநாத்யவஸ்தைதகளில் ஏகாக்ரத்வஸம்பவம் அநுபபங்நமாகையாலும், ஆஸீநத்வாவஸ்தையிலொன்றிலுமே கடிக்குமொன்றுகையாலும், ததவஸ்தையிலேயே உபாஸநாநுஷ்டாநமென்று நிர்ணயித்தார். ஷஷ்டாதிகரணத்தில்—பூர்வம் நிர்ணீதோபாஸநம் ஏகாஹமாத்ர ஸம்பாத்யமென்று ஸங்கித்து, 1. "**ஸ கஸ்லவேவம் வர்த்தயந் யாவதாயுஷம்**" என்கிற ஸ்ருதியின்படியே ஆப்ரயாணம் அநுவர்த்தநீயமென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதிகரணத்தில்—வித்யாபலத்வேந ஸ்ருதங்களான பூர்வோத்தராகங்களினுடைய அஸ்லேஷ விநாஸங்கள் 2. "**நாபுக்தம்**" இத்யாதிவசந விரோதத்தாலே வித்யாப்ரஸம்ஸார்த்தங்களென்று ஸங்கித்து, அஸ்லேஷ விநாஸங்கள் வித்யாபலத்வேந ஸ்ருதிப்ரதிபந்நங்களாகையாலும், 2. "நாபுக்தம்" இத்யாதிவசநங்கள் பலஜநநஸக்தி த்ரடிமப்ரதிபாதநந பரங்களாகையாலும், ப்ரஸம்ஸார்த்தங்களன்றென்று நிர்ணயித்தார். அஷ்டமாதிகரணத்தில் — ஸுக்ருதம் ஸாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே வித்யா விரோதியன்றென்று ஸங்கித்து, ஸுக்ருதமும் அதிகாரி பேதேந வித்யாவிரோதியென்று நிர்ணயித்தார். நவமாதிகரணத்தில்—ஸர்வபூர்வாகங்களும் வித்யாமாஹாத்ம்யத்தாலே விநாஸ்யங்களென்று ஸங்கித்து, அநாரப்தகார்யங்களுக்கே அதுள்ளதொன்று என்று நிர்ணயித்தார். தஸமாதிகரணத்தில்—அக்நிஹோத்ராதி நித்ய நைமித்திக வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களுக்கும், தத்பலத்துக்கும் அஸ்லேஷோக்த்யா அநுஷ்டாநம் அப்ராப்தமென்று ஸங்கித்து, வித்யோத்பாதகங்களான ஸ்வவர்ணாஸ்ரமோசித கர்மங்களுக்கு பலாஸ்லேஷமில்லாமையால் அநுஷ்டாநம் ப்ராப்தமென்று நிர்ணயித்தார். ஏகாதஸத்தில் — ப்ராரப்தகர்மவிநாஸம் வித்யாயோநிஸரீராவஸாநத்திலே நியமேந வருகிறதென்று ஸங்கித்து, தச்சரீராவஸாநத்திலேயாகிலும், ஸரீராந்தராவஸாநத்திலேயாகிலும் அநியமேந வருமென்று நிர்ணயித்தார். த்வித்தீயபாத ப்ரதமாதிகரணத்தில்—3. "**வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே**" என்று வாக்குக்கு மநஸ்ஸம்பத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற ஸ்ருதி-வாக்கு மநஉபாதாநகமல்லாமையாலே மநஸ்ஸிலே வாக்ஸ்வரூப ஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிறதன்று; வாக்வ்ருத்தி - மநோதைநயாகையாலே தத்வ்ருத்திஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கித்து, மநஸ்ஸிலே வாக்ஸ்வரூபஸம்பத்திப்ரதிபாதநமாஞலே ஸம்பத்திஸ்ருதிஸ்வாரஸ்யம் ஸித்திக்கையாலும், வாக்குக்கு மநஸ்ஸு உபாதாநமல்லாமையால் லயம் கூடாதேயிருந்தாலும், மநஸ்ஸோடு வாக்ஸம்யோகத்தைச் சொல்ல வந்ததாகையாலும், மநஸ்ஸிலே வாக்ஸ்வரூப ஸம்பத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்று நிர்ணயித்தார். த்வித்தீயாதிகரணத்தில்—4. "**மந: ப்ராணே**" என்கிறவிடத்தில், அங்நப்ரக்ருதிகமாகச் சொல்லப்படுகிற மநஸ்ஸுக்கு அங்நப்ரக்ருதிகபூதாப்ப்ரக்ருதிகமான ப்ராணன் காரணமாகக் கூடுகையாலே பரம்பரயா ஸ்வகாரணே லயரூப ஸம்பத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கித்து, மந:ப்ராணங்கள் அஹங்காராகாஸ விகாரங்களாகையாலும், அங்நாப்விகாரங்களல்லாமையாலும், பரம்பரயா காரண லயஸம்பத்தி ப்ரதிபாதந

பரமன்று; பூர்வோக்தரீத்யா ஸம்யோகஸ்மாத்ரத்தைச் சொல்லுகிறதென்று நிர்ணயித்தார். த்ருதீயாதிகரணத்தில்—1. **"ப்ராணஸ்தேஜஸி"** என்கிறவிடத்தில், கேவல தேஜஸ்ஸிலே ப்ராணஸம்பத்தியென்று ஸங்கித்து, ஜீவனேடேகூட, தேஜஸ்ஸிலே ப்ராணஸம்பத்தியென்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த்தாதிகரணத்தில்—தேஜஸ்ஸப்தமாத்ர ச்ரவணத்தாலே ஜீவஸம்யுக்த ப்ராணனுக்கு கேவலதேஜஸ்ஸம்பத்தியென்று ஸங்கித்து, தேஜ உபலக்ஷித ஸர்வபூதங்களிலும் ஸம்பத்தியென்று நிர்ணயித்தார்.

பஞ்சமாதிகரணத்தில்—ப்ரஹ்மநிஷ்டனுக்கு அத்ரைவ் அம்ருதத்வ வசநத்தாலே உத்க்ராந்தியில்லாமையால் அப்ரஹ்மநிஷ்டனுக்கே உத்க்ராந்தியென்று ஸங்கித்து, ப்ரஹ்மநிஷ்டனுக்கும் நாடீவிஸோஷத்தாலே உத்க்ரமணம் ச்ருதி ஸித்தமாகையாலே அவனுக்கும் அது உண்டென்று நிர்ணயித்தார். ஷஷ்டாதிகரணத்தில்—ஜீவபரிஷ்வக்தங்களான பூதஸூக்ஷ்மங்களில் ஸுகதுஃக்கோபபோகரூபகார்யம் காணுமையாலே, அவற்றுக்குப் பரமாத்ம ஸம்பத்தியில்லையென்று ஸங்கித்து, ஸுஷுப்திப்ரளயதஸ்ஸைகளிற்போலே பரமாத்ம ஸம்பத்தியால் ஸுகதுஃக்கோபபோகாயாஸவிச்ரமரூபகார்யம் உத்க்ரமணதஸ்ஸையிலும் உண்டாகையாலே, 2. **"தேஜ: பரஸ்யாம் தேவதாயாம்"** என்று ச்ருதிப்ரதிபந்நமான ஜீவஸம்யுக்த பூதஸூக்ஷ்மங்களுக்குள்ள பரமாத்ம ஸம்பத்தியை இல்லைசெய்யவொண்ணுதென்று நிர்ணயித்தார். ஸப்தமாதிகரணத்தில் — பூர்வோக்தமான பரமாத்ம ஸம்பத்தி காரணபத்திரூபையென்று ஸங்கித்து, 3. **"வாங்மநஸி ஸம்பத்யதே"** என்கிறவிடத்தில் 3. **"ஸம்பத்யதே"** என்கிற பதஸ்ஸும் ஸம்ஸர்க்க விஸேஷவாசியாகையாலும், அநுஷக்தமான அந்தப் பதஸ்தத்துக்கு அபிதாநவைரூப்யத்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஸம்ஸர்க்கவிஸேஷாபத்தியைச் சொல்லுகிறதென்று நிர்ணயித்தார். அஷ்டமாதிகரணத்தில் — 'ஸுதாதிகையான மூர்தந்யநாடியாலே நிஷ்க்ரமணமென்கிற நியமமில்லை. தோன்றிற்றொரு நாடியாலே நிஷ்க்ரமணமுள்ளது' என்று ஸங்கித்து, 4. **"தயோர்த்வமாயந்நம்ருதத்வமேதி"** என்று மூர்தந்யநாடியாலே நிஷ்க்ரமணமென்று ச்ருதி சொல்லுகையாலே, நியமேந மூர்தந்யநாடியாலே நிஷ்க்ரமணமென்று நிர்ணயித்தார்.

நவமாதிகரணத்தில்—'உத்க்ரமணாநந்தரம் ரச்ம்யநுஸாரேண கதியென்கிற நியமமில்லை; நிஸீம்ருதனான ப்ரஹ்மநிஷ்டனுக்கு அது கிடையாமையாலே' என்று ஸங்கித்து, நிஸீயிலும் ரச்மிஸம்பவதப்ரதிபாதகச்ருதி இருக்கையாலே, நிஸீம்ருதனாகிலும் ப்ரஹ்மநிஷ்டனுக்கு ரச்ம்யநுஸாரேண கமநம் நியதமென்று நிர்ணயித்தார். தஸமாதிகரணத்தில்—நிஸாமரணம் ஸாஸ்த்ரகர்ஹிதமாகையாலே, அப்போது ம்ருதனுக்கு ப்ரஹ்மப்ராப்தியில்லையென்று ஸங்கித்து, கர்மஸம்பந்தம் யாவத்தேஹபாவியாகையாலே கர்மவிநாஸாநந்தரம் ஸம்ஸாரம் கூடாமையாலும், நிஸாமரணகர்ஹை அவித்வத்விஷயையாகையாலும், நிஸாம்ருதனுக்கும் ப்ரஹ்மப்ராப்தி உண்டென்று நிர்ணயித்தார். ஏகாதஸத்தில்—தஸ்ஸுஷிணயநம்ருத

னுக்கு சந்த்₃ரப்ராப்திஶ்ரவணத்தாலும், சந்த்₃ரப்ராப்தியுடையவர்களுக்குப் புநராவ்ருத்தி ஶ்ருதையாகையாலும், அக்காலத்தில் ம்ருதர்களுக்கு ப்₃ரஹ்மப்ராப்தியில்லையென்று ஶங்கித்து, பித்ருயாணபத₂த்தாலே சந்த்₃ரப்ராப்தி உடையவர்களுக்கே புநராவ்ருத்தியொழிய சந்த்₃ரப்ராப்தி உடையவர்களுக்கெல்லாம் புநராவ்ருத்தி உண்டென்கிற நியமமில்லாமையாலே ப்₃ரஹ்மப்ராப்தியுண்டென்று நிர்ணயித்தார்.

இதில் ப்ரத₂மபாத₃த்தில்—முதலதி₄கரண ஷட்கத்தாலே உபாஸந ஸ்வரூபயோத₂நத்தைப்பண்ணி, ஏழாமதி₄கரணம் தொடங்கி மேலுள்ள அதி₄கரணபஞ்சகத்தாலே ஏதத்₃தே₃ஹஸம்ப₃ந்த₄ த₃ஶையிலுள்ள வித்₃யாப₂லத்தை நிரூபித்தார்; த்₃விதீயபாத₃த்தில் உத்க்ராந்திநிரூபணம் பண்ணினார். இப்படி பாத₃த்₃வயத்தாலே நிரூபித்த அர்த்த₂த்தை—"ஒடுங்க அவன்கண், ஒடுங்கலுமெல்லாம், விடும் பின்னுமாக்கை, விடும்பொழுதெண்ணே" – "ஸ்வாமியானவனிடத்திலே அப்ருத₂க்ஸித்₃த₄ ப்ரகாரதயா அந்தர்ப்ப₄விக்கவே, ஆத்மாவினுடைய அஜ்ஞாநாதி₃ ஸ்வப₄ாவஸங்கோசமும் தத்₃தே₄துவான அவித்₃யாதி₃களுமெல்லாம் விட்டுக் கழியும். பின்னையும் ஆரப்₃த₄ஶரீரவிஶோத₄நத்தினுடைய முடிவைப் பார்த்து, அத்தை விடும் பொழுது எண்ணவேணும்" என்று ஆழ்வாரும் வெளியிட்டருளினார். அதெங்ஙனேயென்னில்; 'ஸ்வாமியானவனிடத்திலே அப்ருத₂க்ஸித்₃த₄ப்ரகாரதயா அந்தர்ப்ப₄வித்து ப₄ஜிக்கவே' என்று சொல்லுகிற—"ஒடுங்க அவன்கண்" என்கிற முதலடியாலே, ப்ரத₂மபாத₃ாதி₄கரணஷட்க நிரூபிதமான உபாஸந ஸ்வரூபயோத₂நம் பண்ணின அம்ஶம் ஸூசிதமாயிற்று. "ஒடுங்கே" என்கிற அம்ஶத்தை உரையிலே ப₄ஜநபரமாகவும் யோஜித்தமை ஸ்பஷ்டமாயிருக்கும். ஈடு, சதுர்விம்ஶதி ஸஹஸ்ரம் முதலான வ்யாக்₂யாநங்களிலும் – "ப₄ஜநம் எளிதாஞலும்" என்றும், "ப₄ஜநமாவதுதான் தனக்காகத் தந்த கரணங்களை அவனுக்குக் கொடுக்கை" என்றும் உக்தமாகையாலே, இச்சந்தை ப₄ஜநபரமாகவே முன்புள்ள முதலிகளும் வ்யாக்₂யாநம் பண்ணினமை ஸித்₃த₄மாயிருக்கும். "*வீடுமின்முற்றவும் - ப்ரபத்திபரம், * பத்துடையடியவர் - ப₄க்திபரம்" என்கிற வ்யவஸ்தை₂க்கு இது விருத்₃த₄மன்றேயென்னில், பா₄ஷ்யகாரருக்கு முன்புள்ள முதலிகள் இப்படி நிர்வஹித்தார்களேயாகிலும், பா₄ஷ்யகாரருக்கு இவ்வருகுள்ள முதலிகள் இரண்டும் ப₄க்திபரமென்று நிர்வஹிக்கையாலும், வ்யாக்₂யாதாக்களீனவரும் ப₄ஜநபரமென்று தோற்றும்படியே வ்யாக்₂யாநம் பண்ணுகையாலும் விரோத₄மில்லை. ஆனால், *வீடுமின்முற்றவும் – ப₄க்திபரமாயும், இச்சந்தை-ப₄ஜநப்ரகார ப்ரதிபாத₃ந பரமாயும் இருந்ததேயாகிலும் "ஸாத்₄யப₄க்தி ப்ரதிபாத₃நபரம் இத்திருவாய்மொழி" என்று * வீடுமின்முற்றவும் ப்ரவேஶத்திலே க்₃ரந்த₂காரர் தாமே நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே, இச்சந்தை ஸாத₄ந ப₄க்திப்ரகாரப்ரதிபாத₃நபர அதி₄கரண ஷட்கார்த்த₂

ஸோசகமானபடி எங்ஙனேயென்னில்; நாதமுநி ப்ரப்ருதிகளான நம் பூர்வாசார்யர்கள் அநுஷ்டிதத்த ஸாத்யபக்திக்கும், உபாஸகன் அநுஷ்டிக்கிற ஸாதநபக்திக்கும், ஸாதநத்வ புத்திராஹித்ய ஸாஹித்யங்களால் வந்த பேதமொழிய ஸ்வரூப வைலக்ஷண்யமில்லாமையாலும், யம நியம ப்ராணயாமாதிகளென்ன, கீர்த்தந யஜந நமஸ்காராதிகளென்ன, ஸோசிதேஷ்டாவஸ்தாபித சேலாஜிந குஶோத்தர ரூபா ஸநமென்ன, ஏகாக்ரசித்ததாவஸ்தாநமென்ன இவை முதலான அநுஷ்டாநமும் இரண்டுக்கும் ஒத்திருக்கையாலும், இச்சந்தை ஸாத்யபக்தஜநத்தைச் சொன்னலும் ஸாதநபக்தஜந ப்ரகார ஸோசகத்வமுண்டாகத் தட்டில்லை.

இனி, ஏழாமதிகரணம் தொடங்கி மேலுள்ள அதிகரண பஞ்சகத்தாலே நிரூபித்த ஏதத்தேஹஸம்பந்த தஶையிலுள்ள வித்யாபலாம்ஶமும்—"ஒடுங்கலு மெல்லாம் விடும்" – "ஆகந்துகங்களாய், ஸ்வரூபப்ரயுக்தமன்றிக்கேயிருக்கிற அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களெல்லாம் விட்டுப்போம்" என்று வித்யாபலமான ஸகலவிரோதிநிவ்ருத்தியை ப்ரதிபாதிக்கிற இச்சந்தையாலே ப்ரகாஶிதமென்னுமிடம் ஸ்புடமாக அறியலாம்.

"ஶரீரவிஸ்லேஷ தஶையை எண்ணுங்கோள்"என்று விதிக்கிற—"ஆக்கை விடும்பொழுதெண்ணே" என்கிற சந்தையாலே, உத்க்ராந்தி பாதார்த்தம் கார்த்ஸ்ந்யேந ஸோசிதமாயிற்று. இதில் ப்ரதமாதிகரணம் தொடங்கி அஷ்டமாதிகரணபர்யந்தம் நிரூபித்த ஸர்வேந்த்ரிய பூத ஸம்பத்திரூப – உத்க்ரமணம்ஶம் "ஆக்கைவிடும்"என்கிறவளவாலே உக்தமாயிற்று. நவமாதிகரணம் தொடங்கி மேல் மூன்று அதிகரணத்தாலே, ப்ராரப்தத கர்மாவஸாநகாலமே மோக்ஷகாலமென்று நிர்ணயித்த அம்ஶமும், க்ருதக்ருத்யனான அதிகாரிக்கு "ஶரீரவிஸ்லேஷ காலத்தை விஶோஷமின்றிக்கே எப்போது வருகிறதோவென்று சிந்தி" என்கிற—"விடும் பொழுதெண்ணே" என்கிறவளவாலே ஸோசிதமாயிற்று. **இப்படி ஒன்பதாம் பாட்டுக்கும் சதுர்த்தாத்யாய ப்ரதம த்விதீயபாதங்களுக்கும் ஐகமத்யமுண்டென்னுமிடத்தை உபபாதித்தோம்.**

இனிமேல், த்ருதீய துரீயபாதங்களுக்கும் பத்தாம்பாட்டுக்கும் ஐகமத்யமுண்டாம்படியைத் தெளிவிக்கிறோம். த்ருதீயபாத ப்ரதமாதிகரணத்தில், ப்ரஹ்ம ப்ராப்தியில் அர்ச்சிராதிமார்க்கமும், பின்னையும் சில மார்க்காந்தரங்களும் நைர பேக்ஷ்யேண சாங்தேகாக்ய வாஜஸநேயாதிகளில் ஶ்ருதங்களாகையாலே, மார்க்கங்கள் விகல்பேந வருகிறதென்று ஶங்கித்து, ஸர்வஸ்தலங்களிலும் அர்ச்சிராதிபூதர்களான ஆதித்யாதி புருஷர்களே வழிநடத்துகிறவர்களாகக் காண்கையாலே, அர்ச்சிராதிமார்க்கமே ப்ரத்யபிஜ்ஞாதமாகையாலே மார்க்கம் ஏகமென்று ஸித்திக்கையாலும், அத்தால் அந்யத்ரோக்தங்களுக்கு அந்யத்ரோபஸம்ஹாரம் ப்ராமாணிகமாகையாலும், அர்ச்சிராதிமார்கேணவ முக்தஸ்ய

ப்ரஹ்மப்ராப்த்யர்த்தகமமென்று நிர்ணயித்தார். த்விதீயாதிகரணத்தில்— அர்ச்சிராதிபுருஷப்ரதிபாத்யமத்யே ஸாகயாபேதேந ஸ்ருதங்களான தேவலோக வாயு ஸப்தங்கள் அபிங்நார்த்தங்களாகையாலே, தேஹவலோகஸப்தஸ வாச்யமும், வாயுவும் அர்த்தாந்தரமன்றென்று நிர்ணயித்தார். த்ருதீயாதிகரணத்தில் — பாடக்ரமத்தாலே வருணேந்த்ர ப்ரஜாபதிகளுக்கு வாய்வாந்தரம் நிவேஸம் யுக்தமென்று ஸங்கித்து, பாடக்ரமாபேக்ஷயா அர்த்த க்ரமம் பலிஷ்டமாகையாலே மேகோதர வர்த்தித்வரூபஸம்பந்தத்தாலே வித்யுத உபரி வருணேந்த்ராதிகளுக்கு நிவேஸம் யுக்தமென்று நிர்ணயித்தார். சதுர்த்தாதிகரணத்தில் — அர்ச்சிராதிகள் மார்க்கசிங்ஹங்களென்று ஸங்கித்து, கமயித்ருத்வம் ஸ்ருதமாகையாலே, அர்ச்சிராதிகள் ஆதிவாஹிக புருஷர்களென்று நிர்ணயித்தார். பஞ்சமாதிகரணத்தில் — ப்ரஹ்மோபாஸகனுக்குப் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மப்ராப்த்யர்த்தம் தேஸாந்தரகமநம் அநபேக்ஷிதமாகையாலே, ப்ரஹ்மோபாஸகர்களுக்கு அர்ச்சிராதி மார்க்கமில்லை; ப்ரதீகோபாஸகர்களுக்கே அர்ச்சிராதிமார்க்கமுள்ளதென்று ஸங்கித்து, தேஸவிஸேஷாவச்சிந்ந ப்ரஹ்மப்ராப்தியுடையவனுக்கே அவித்யாநிவ்ருத்தி ஸ்ருதையாகையாலே, நிஷ்க்ருஷ்ட ப்ரஹ்மஸரீர ஜீவோபாஸகர்களுக்கும், ஜீவஸரீரப்ரஹ்மோபாஸகர்களுக்குமே அர்ச்சிராதி மார்க்கமுள்ளதென்று நிர்ணயித்தார்.

முக்தைஸ்வர்ய ப்ரகாரசிந்தநம் பண்ணுகிற துரீயபாத ப்ரதமாதிகரணத்தில் — ப்ரஹ்மஸம்பத்தியுடையவனுக்கு ஸ்வரூபம் நித்யாவிர்பூதமாயிருக்கையால், அதுக்கு ஆவிர்பாவம் சொல்லவொண்ணாது; அபூர்வமாயிருப்பதொரு ஆகார நிஷ்பத்தியே உள்ளதென்று ஸங்கித்து, அபஹத பாப்மத்வாதிகுணகாத்மஸ்வரூபம் அவித்யாதிரோஹிதமாகையால், தந்நிவ்ருத்த்யா எப்போதுமுள்ள ஆத்மஸ்வரூபாவிர்பாவமே உள்ளதென்று நிர்ணயித்தார். த்விதீயாதிகரணத்தில்—'முக்தன் ப்ரஹ்மாநுபவதஸையில், ப்ரஹ்மத்தை விபக்தமாக அநுபவிக்கிறானென்ன வேணும்; ஸ்ருதி ஸதங்களாலே தத்தத்ஸையிலும் பேதஞ்சொல்லாகையாலே' என்று ஸங்கித்து, ப்ரகாரப்ரகாரிபேதத்தால் வந்த பேதத்தை ஸ்ருதிஸதங்கள் சொல்ல வந்ததொழிய, தத்வமஸ்யாதி ஸ்ருதிஸித்ததவிஸிஷ்டைக்யத்தை பாதிக்கவந்த தல்லாமையாலே, தத்ப்ரகாரதயா அவிபக்தமாயே அநுபவிக்கிறானென்று நிர்ணயித்தார். த்ருதீயாதிகரணத்தில்—முக்தனுக்கு அபஹதபாப்மத்வாதி குணவத்த்வந்தான், ஜ்ஞாநத்வந்தான், ஸ்வரூபமென்று மதபேதத்தாலே ஸங்கித்து, உபயமும் ஸ்ருதி ஸித்ததமாகையால், உபயமும் ஸ்வரூபமென்று நிர்ணயித்தார்.

சதுர்த்தாதிகரணத்தில் — முக்தனுக்கு ஸ்ருதையான ஜ்ஞாத்யாதிப்ராப்தியில் ப்ரயத்நாந்தரஸாபேக்ஷதை உண்டென்று ஸங்கித்து, ஈஸ்வரனைப்போலே ப்ரயத்நநிரபேக்ஷமாகவே ஜ்ஞாத்யாதி ப்ராப்தியுள்ளது என்று நிர்ணயித்தார்.

பஞ்சமாதி4கரணத்தில் — கர்மஸம்ப3ந்த4மில்லாமையால் முக்தன் அஶரீரனுயே யிருப்பனென்றும், கர்மஸம்ப3ந்த4மில்லாவிடிலும், கேவலேச்ச2யா ஸஶரீரனுயே யிருப்பனென்றும் ஶங்கித்து, ஸங்கல்பமுண்டாகில் ஸஶரீரனுயிருக்கிறான், அதில்லையாகில் அஶரீரனுயிருக்கிறனென்று நிர்ணயித்தார். ஷஷ்டா2தி4கரணத்தில்—பரமஸாம்யாபத்திஶ்ருதியாலே ஜக3தீ3ஶ்வரத்வமும் முக்தனுக்குண்டென்று ஶங்கித்து, அதுள்ளது ஜக3த்காரணபூ4த ப்3ரஹ்மமாத்ரத்துக்கேயாகையாலே, பே4தா3 மாத்ரஸாம்யமே உள்ளதென்று நிர்ணயித்தார். சரமஸூத்ரம் அதி4கரணாந்தர மான பக்ஷத்தில், ஸப்தமாதி4கரணமான அதில்-ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் கதா3சித் புநராவ்ருத்தியையும் பண்ணக்கூடுமென்று ஶங்கித்து, அநாவ்ருத்தி ஶ்ருதிஸித்3த4 மாகையாலும், ஸத்யஸங்கல்பனான ஈஶ்வரன் ஸ்வஸங்கல்ப விருத்3த4மாகப் புநரா வ்ருத்தியைப் பண்ணுமையாலும், புநராவ்ருத்தி வாராதென்று நிர்ணயித்தார்.

இப்படி இவ்விரண்டு பாத3த்தாலேயும் நிஷ்கர்ஷித்த அர்ச்சிராதி3மார்க்க3ம் தொடங்கி, பரமவ்யோம ப்ரவேஶாநந்தரபா4வி ப்3ரஹ்மாநுப4வபர்யந்தமாயுள்ள ப2லத்தை—ஆழ்வாரும் "எண் பெருக்கந்நலத்து, ஒண்பொருளீறில, வண்புகழ் நாரணன், தின்கழல் சேரே" - "ஆநந்த3வல்லியிற் சொல்லுகிற கணக்கிலே எண்ணுக்கு அவ்வருகே பெருகியிருப்பதாய், அந்த ப்3ரஹ்மாநந்த3த்தோடு ஸமாந மான ஆநந்தா3தி3கு3ணத்தையுடைய அகாமஹத ஶ்ரோத்ரிய ஶப்3த3வாச்யமாய், ஆவிர்பூ4தஸ்வரூபமான விலக்ஷணத்வமவர்க்க3மென்ன, அஸங்க்2யேயமாய், அபரிச் சி2ந்நமான கல்யாணகு3ணங்களென்ன, இவற்றையுடையவனுகையாலே நாராயண ஶப்3த3வாச்யனான ஸ்வாமியினுடைய - ஆஶ்ரிதரைக் கைவிடாதபடி ஸ்தி2ரமான திருவடிகளை ஆஶ்ரயி" என்று வெளியிட்டருளினார். இதில் "நலம்" என்று ஈஶ்வரனேடொத்த ஆநந்த3த்தையுடையனுக முக்தனைச் சொல்லுகையாலே, ஸர்வ ஜ்ஞத்வாதி3களால் வந்த ஈஶ்வராநந்த3ஸாம்யம் உக்தமாய், அத்தாலே அர்ச்சிராதி3 புருஷஜ்ஞாபர்யுக்தாநந்த3மும் சொல்லிற்றுக லபி4க்கையால், இச்சந்தையாலே அர்ச்சிராதி3பாத3ார்த்த2ம் ஸுசிதமாகலாம்.

சரமபாத3 ப்ரத2மாதி4கரணத்தில்-ஸ்வரூபாவிர்பா4வமே முக்தத்3ருஶையிலுள்ள தென்று நிர்ணயித்த அர்த்த2ம் — ஆவிர்பூ4தாபஹதபாப்மத்வாதி3கு3ணகாத்ம ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிற "ஒண்பொருள்" என்கிற சந்தையாலே ஸ்பு2டமாக ஸுசிதமாயிற்று. "நாரணன்" என்கிற ஶப்3த3ம்—ஸர்வகாலத்திலும் சேதநேஶ் வரர்களுக்குள்ள அப்ருத2க்ஸித்3த4 ஸம்ப3ந்த4த்தைக் காட்டுகையாலே, முக்தத்3ருஶை யில் அவிபா4கேந ப்3ரஹ்மாநுப4வமே உள்ளதென்று நிர்ணயித்த த்3விதீயாதி4கர ணார்த்த2ம் ஸுசிதமாயிற்று. "ஒண்பொருள்" என்கிறவிடத்தில் ஆத்மவஸ்துவுக்கு ஔஜ்வல்யமாவது — அஸங்கோசாத் அபஹதபாப்மத்வாதி3களும் ஜ்ஞாந ஸ்வரூப த்வமுமாகையால் உப4யம் ஸ்வரூபமென்கிற த்ருதீயாதி4கரணார்த்த2ம் இச்

சந்தையாலே ஸூசிதம். இது உரையில் ஸப்3தா3ர்த்த3 நிர்வாஹப்ரகாரத்திலே கண்டுகொள்வது. ஈடு முதலான வ்யாக்2யாநங்களில், "நலத்தொண்பொருள்" என்கிற பத3ங்களுக்கு ஜ்ஞாநாதி3கு3ணகத்வமும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வமும் அர்த்த3 மென்று வ்யாக்2யாநம் பண்ணுகையாலே இப்பத3த்3வயத்தாலும் உப4யமும் ஸ்வரூப மென்கிற அதி4கரணார்த்த3ம் சொல்லப்பட்டதென்று ஸ்பு2டமாக அறியலாம்.

ஒண்மைக்கு - அப்ராக்ருதபாப்மத்வாதி3 கு3ணாஷ்டகாந்தர்க3தமான ஸத்யஸங்கல்பத்வமும் அர்த்த3மாகையாலே, ஸங்கல்பாதே3வ ஜ்ஞாத்யாதி3 ப்ராப்தியென்கிற சதுர்த்தா3தி4கரணார்த்த3ம் இச்சந்தையாலே ஸூசிதம். "ஒண்பொருள்" என்கிற ஸப்3த3த்தாலே - அபஹதபாப்மத்வாத்3யந்தர்க3தமான ஸத்யகாமத்வம் உக்த மாயிற்று. ஸத்யகாமத்வமாவது — இச்சை2யுண்டாகில் அப்ரதிஹதமாயிருக்கை. இப்படி ஸத்யகாமத்வோக்த்யா ஜட3ஸரீரத்வாSஸரீரத்வங்கள் முக்தனுக்குக் கூடுமென்கிற ப்ஞ்சமாதி4கரணார்த்த3மும், "ஒண்பொருள்" என்கிற சந்தையாலே தானே ஸூசிதமாகலாம். ஷஷ்டா2தி4கரண நிரூபிதமான - 'ஜக3த்3வ்யாபாரமின்றிக்கே, போ4க3மாத்ரஸாம்யமே உள்ளது' என்கிற அர்த்த3ம்—அந்த ப்3ரஹ்மா நந்த3த்தோடொத்த ஆநந்த3த்தை உடையவனென்று ஆநந்த3மாத்ர ஸாம்யத்தைக் காட்டுகிற "அங்நலம்" என்கிற பத3த்தாலே ஸூசிதம். சரமஸூத்ரம் அதி4கரணாந்தரமென்கிற பக்ஷத்தில், ஆஸ்ரிதரை ஒருநாளும் வழுவவிடாத திண்மையையுடைய திருவடிகளென்று சொல்லுகிற "திண்கழல்" என்கிற பத3த்தாலே — ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்ய ஸங்கிதபுராவ்ருத்தியை, ஸத்யஸங்கல்ப காருண்யாதி3 கு3ணவதீ3ஸ்வர ஸ்வப4ாவத்தாலே பரிஹரிக்கிற இவ்வதி4கரணார்த்த3ம் ஸூசிதம். **இப்படி பத்தாம்பாட்டுக்கும் இப்பாத3த்3வயத்துக்கும் ஐகமத்யமுண்டென்னுமிடம் ஸித்3த4ம்.**

இனி நிக3மத்தில்—"சேர்த்தடத்தென்குரு கூர்ச்சடகோபன் சொல், சீர்த் தொடையாயிரத்தோர்த்த இப்பத்தே"-"தடாகங்கள் சேர்ந்த திருநகரிக்கு நிர்வாஹ கரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த ப4க3வத3பி4க3ம்யத்வ ப்ராப்யத்வைகபயிகங்களான கல்யாணகு3ணங்களால் தொடுக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஆயிரம் திருவாய்மொழியிலும் வைத்துக்கொண்டு இப்பத்தை நிரூபியுங்கோள்" என்று உத்தரத்3விகப்ரதிபாத்3யமான ப4க3வத3பி4க3ம்யத்வ ப்ராப்யத்வ ப்ரதிபாத3கம் இத்திருவாய்மொழியென்று தலைக்கட்டியருளினார். சட்டிலே "உபாஸகாநுக்3ரஹத்தாலே உபாஸ்யனுடைய கல்யாணகு3ணங்களைத் தொடுத்த" என்றிறே "சீர்த்தொடை" என்கிற சந்தைக்கு வ்யாக்2யாநம் செய்தருளினது. **இப்படி *வீடுமின் முற்றத்துக்கும் உத்தரத்3விகத்துக்கும் ஐகமத்யமுண்டென்னுமிடம் ஸித்3த4ம்.** ஆக, அத்3யாய சதுஷ்டயாத்மகமாய், ஷோட3ஸ பாத3ாத்மகமாய், ஷட்பஞ்சாஸத்3தி4கஸதாதி4கரணத்மகமாயிருந்துள்ள ஸாரீரகமீமாம்ஸா ஸாஸ்த்ரத்துக்கும், த்3வாவிம்ஸதி கு3ணாத்மகமாயிருந்துள்ள ப்ரத2ம த்3விதீய த3ஸகங்களுக்கும் கலிவைரி நிக3மாந்த

தே³ஶிக ப்ரப்ருதிகளான பூர்வாசார்யர்களுடைய ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யங்களிற்படியே ஜகமத்யம் அநதிஸங்க்ரஹவிஸ்தரேண உபபாதி³தமாயிற்று. இனி * பத்துடையடியவர் தொடங்கி * முனியே நான்முகனளவும் இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிக்கும் விவரணமென்னுமிடம் ஸுதீ⁴க்களுக்கு ஸுவ்யக்தமாக அறியலாம்.

பாரம்பரீப்⁴யபயோநிதி⁴பாத்ரபாத்ரஶிஷ்டேதரேஷ்வஸுலப⁴ம் மம தே³ஶிகாநாம் ।
தே³யாத்³த³யாநிதி⁴ரமாஸக³ பாத³யுக்³மருக்மாதிப⁴ாவந விஶுத்³த⁴ஸமஸ்தபோ⁴த⁴ம் ॥
ஜயது வகுளதா⁴ரீ தே³ஶிகோ தே³ஶிகாநாம் ஜயது யதிவரார்யோ மாயிமத்தேப⁴ ஸிம்ஹ: ।
ஜயது கலிஜித்³வார்யோ வ்யாஸஸம்ஜ்ஞோ விபஶ்சித் ஜயது ஜயது நித்யம்
இதி வேங்கடாசார்யயுக்³மம் ॥

ஶ்ரீமத்³வாதூ⁴லகுலதிலகயோ: காஞ்சீயதிராஜதி³வ்யபாதா³ரவிந்த³யோ: ஶ்ரீமத்³வேங்கட தே³ஶிகயோ:
அஹேதுகக்ருபாலப்³தே⁴ப⁴ய வேத³ாந்தஸுரபி⁴ஸூநயேந ஶ்ரீ காஞ்சீவரவரயோகி³நா
ராமாநுஜதா³ஸேந விரசிதோ³ பாஶுரவிஷயாநுக்ரமணிகாப்⁴யுபாய: ஸமாப்த:.

அழகியமணவாளச்சியர் திருவடிகளே ஶரணம்.

Released by Maaran's Dog ,Toronto , Canada

லிப்ரா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், தஞ்சாவூர். போன்:22767, 22278